

Holy Bible

Aionian Edition®

Ἡ μετάφρασις τῶν Ἐβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

Ἡ μετάφρασις τῶν Ἐβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

Creative Commons Attribution NoDerivatives NonCommercial 4.0, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 3/23/2025

Source copyright: Copyright by Amato, Free NonCommercial Distribution
LXX, 270 BC, Steve Amato, Boston Christian Bible Study Resources, 1971

Accent and breathing marks are omitted

Formatted by Speedata Publisher 5.1.16 (Pro) on 7/26/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

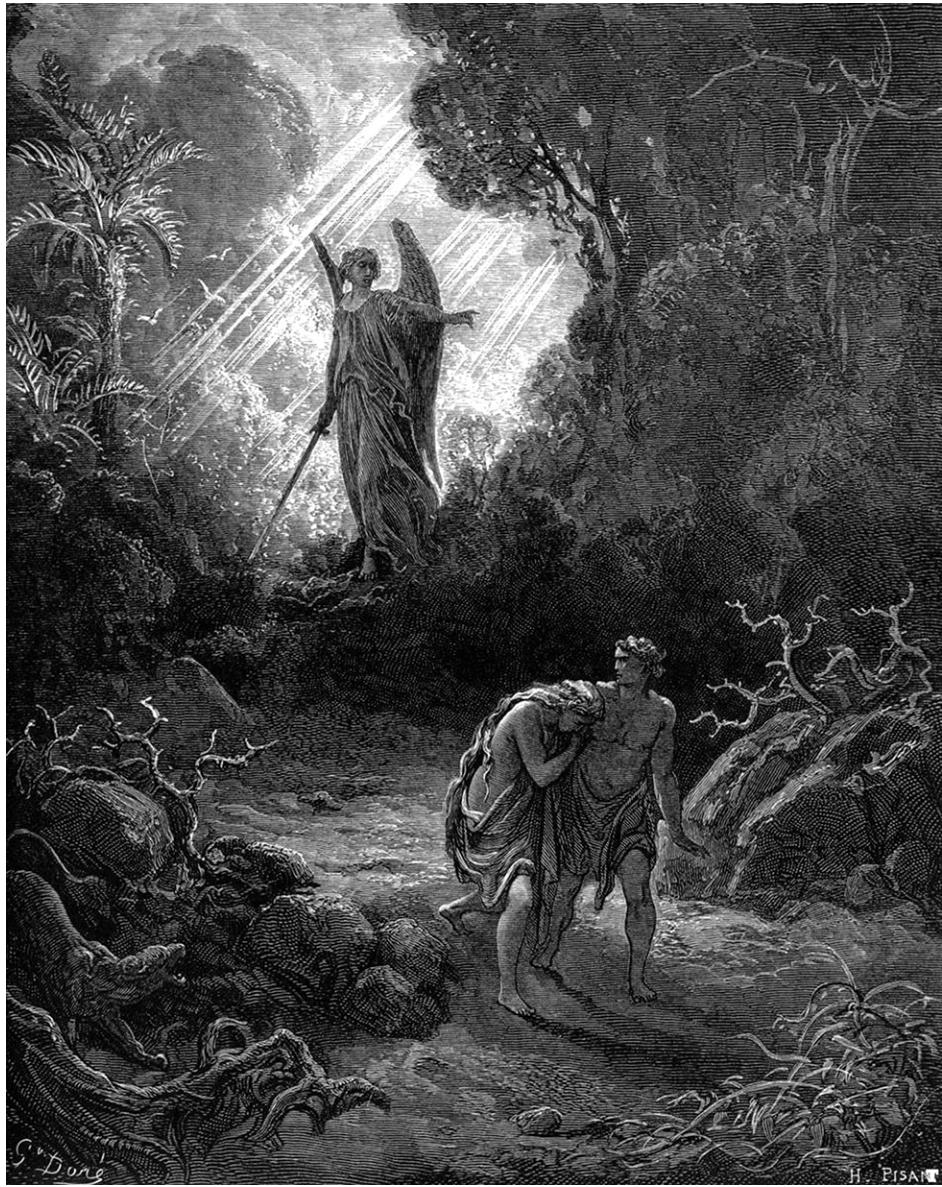
- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
- 06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.
- 07/26/25 - 526 translations now available in 287 languages.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Γένεσις	11	APPENDIX
”Εξοδος	77	Reader's Guide
Λευϊτικόν	129	Glossary
’Αριθμοί	169	Maps
Δευτερονόμιον	223	Destiny
’Ιησοῦς Ναυῆ	270	Illustrations, Doré
Κριταί	301	
’Ρούθ	334	
Βασιλειῶν Α'	339	
Βασιλειῶν Β'	380	
Βασιλειῶν Γ'	417	
Βασιλειῶν Δ'	456	
Παραλειπομένων Α'	495	
Παραλειπομένων Β'	529	
”Εσδρας Α'	573	
”Εσδρας Β'	585	
’Εσθήρ	602	
’Ιώβ	611	
Ψαλμοί	640	
Παροιμίαι	716	
’Εκκλησιαστής	742	
”Άσμα ’Ασμάτων	752	
’Ησαΐας	757	
’Ιερεμίας	815	
Θρῆνοι	877	
’Ιεζεκιήλ	883	
Δανιήλ	945	
’Ωσηέ'	965	
’Ιωήλ'	974	
’Αμώς'	978	
’Οβδιού	985	
’Ιωνᾶς'	987	
Μιχαίας	990	
Ναούμ	996	
’Άμβακούμ	999	
Σοφονίας	1002	
’Αγγαῖος	1005	
Ζαχαρίας	1007	
Μαλαχίας	1018	

OLD TESTAMENT

Καὶ ἐξέβαλεν τὸν Αδαμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ
ἔταξεν τὰ χερουβῖμ καὶ τὴν φλογίνην ὁμφαίαν τὴν στρεφομένην
φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **2** ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσου καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος **3** καὶ εἶπεν ὁ θεός γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς **4** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλὸν καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους **5** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρώι ἡμέρα μία **6** καὶ εἶπεν ὁ θεός γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος καὶ ἐγένετο οὕτως **7** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος **8** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὸν καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρώι ἡμέρα δευτέρα **9** καὶ εἶπεν ὁ θεός συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ συνίχθῃ τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὔτῶν καὶ ὥφθῃ ἡ ξηρά **10** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηράν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὸν **11** καὶ εἶπεν ὁ θεός βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὄμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **12** καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὄμοιότητα καὶ ξύλον

κάρπιμον ποιοῦν καρπόν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὸν **13** καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρώι ἡμέρα τρίτη **14** καὶ εἶπεν ὁ θεός γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτὸς καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς **15** καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **16** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς γῆς καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός καὶ τοὺς ἀστέρας **17** καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἄρχειν τῆς γῆς καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὸν **19** καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρώι ἡμέρα τετάρτη **20** καὶ εἶπεν ὁ θεός ἔξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο οὕτως **21** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἐρπετῶν ἢ ἔξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλά **22** καὶ ηὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς **23** καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρώι ἡμέρα πέμπτη **24** καὶ εἶπεν ὁ θεός ἔξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καὶ

έρπετά καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ ἐγένετο οὕτως 25 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἔρπετά τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλά 26 καὶ εἶπεν ὁ θεός ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὅμοιώσιν καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς 27 καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς 28 καὶ ηὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἀρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς 29 καὶ εἶπεν ὁ θεός ἵδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα ὃ ἔστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν 30 καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῷ τῷ ἑρποντι ἐπὶ τῆς γῆς ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν καὶ ἐγένετο οὕτως 31 καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα δύσα ἐποίησεν καὶ ἴδοὺ καλὰ λίαν καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί ήμέρα ἕκτη

2 καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν 2 καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ήμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἣ ἐποίησεν καὶ κατέπαυσεν τῇ ήμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων

τῶν ἔργων αὐτοῦ ὃν ἐποίησεν 3 καὶ ηὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὃν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι 4 αὔτῃ ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅτε ἐγένετο ἡ ήμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 5 καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι οὐ γάρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν 6 πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς 7 καὶ ἐπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν 8 καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Εδεμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασεν 9 καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ 10 ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Εδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς 11 ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισων οὔτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Ευιλατ ἐκεῖ οὗ ἔστιν τὸ χρυσίον 12 τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος 13 καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ δευτέρῳ Γηων οὔτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας 14 καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις οὔτος ὁ πορεύμενος κατέναντι Ἀσσυρίων ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὔτος Εύφρατης 15 καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασεν καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι

αὐτὸν καὶ φυλάσσειν 16 καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Αδαμ λέγων ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη 17 ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε 18 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν αὐτῷ βιοθὸν κατ' αὐτόν 19 καὶ ἔπλασεν ὁ θεός ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἥγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Αδαμ ἵδειν τί καλέσει αὐτά καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸν Αδαμ ψυχὴν ζῶσαν τοῦτο ὄνομα αὐτοῦ 20 καὶ ἐκάλεσεν Αδαμ ὄνόματα πᾶσιν τοῖς κτίνεσιν καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ τῷ δὲ Αδαμ οὐχ εὑρέθη βιοθὸς ὅμοιος αὐτῷ 21 καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἕκστασιν ἐπὶ τὸν Αδαμ καὶ ὑπνωσεν καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς 22 καὶ ὡκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Αδαμ εἰς γυναῖκα καὶ ἥγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Αδαμ 23 καὶ εἶπεν Αδαμ τοῦτο νῦν ὁστοῦν ἐκ τῶν ὁστέων μου καὶ σάρξ ἐκ τῆς σαρκός μου αὕτη κληθήσεται γυνή ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη 24 ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν 25 καὶ ἡσαν οἱ δύο γυμνοί ὅ τε Αδαμ καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦσχύνοντο

3 ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὡν ἐποίησεν κύριος ὁ θεός καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί τί ὅτι εἶπεν

ὁ θεός οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ 2 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει ἀπὸ καρποῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγόμεθα 3 ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ξύλου ὃ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν ὁ θεός οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀποθάνητε 4 καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε 5 ἥδει γάρ ὁ θεὸς ὅτι ἐν ἣ ἀν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὄφθαλμοί καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν 6 καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὄφθαλμοῖς ἴδειν καὶ ὠραῖόν ἐστιν τοῦ κατανοήσαι καὶ λαβοῦσα τὸν καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἔφαγον 7 καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὄφθαλμοὶ τῶν δύο καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα 8 καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν καὶ ἐκρύβησαν ὅ τε Αδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου 9 καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Αδαμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Αδαμ ποῦ εἴ 10 καὶ εἶπεν αὐτῷ τὴν φωνήν σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνός είμι καὶ ἐκρύβην 11 καὶ εἶπεν αὐτῷ τίς ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνὸς εἴ μη ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες 12 καὶ εἶπεν ὁ Αδαμ ἡ γυνὴ ἦν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον 13 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῇ γυναικί τί τοῦτο ἐποίησας καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ὁ ὄφις ἤπατησέν με καὶ ἔφαγον 14 καὶ

εῖπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφει ὅτι ἐποίησας τοῦτο ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ καὶ γῆν φάγη πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου **15** καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς αὐτός σου τηρήσει κεφαλίν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν **16** καὶ τῇ γυναικὶ εἶπεν πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός σου κυριεύσει **17** τῷ δὲ Αδαμ εἶπεν ὅτι ἥκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου οὐ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου ἐν λύπαις φάγη ἀυτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου **18** ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι καὶ φάγη τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ **19** ἐν ἴδρωτι τοῦ προσώπου σου φάγη τὸν ἄρτον σου ἔως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἣς ἐλήμφης ὅτι γῆ εἴ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ **20** καὶ ἐκάλεσεν Αδαμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωή ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων **21** καὶ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Αδαμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς **22** καὶ εἶπεν ὁ θεός ἵδού Αδαμ γέγονεν ὡς εἴς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν καὶ νῦν μήποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα καὶ λάβῃ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγη καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα **23** καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἣς ἐλήμφη **24** καὶ ἐξέβαλεν τὸν Αδαμ καὶ

κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἔταξεν τὰ χερουβῖμ καὶ τὴν φλογίνην ῥόμφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὄδον τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

4 Αδαμ δὲ ἔγνω Ευαν τὴν γυναικαν αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Καιν καὶ εἶπεν ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ **2** καὶ προσέθηκεν τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Αβελ καὶ ἐγένετο Αβελ ποιμὴν προβάτων Καιν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν **3** καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἦνεγκεν Καιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ **4** καὶ Αβελ ἦνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν καὶ ἐπεῖδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Αβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ **5** ἐπὶ δὲ Καιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχεν καὶ ἐλύπησεν τὸν Καιν λίαν καὶ συνέπεσεν τῷ προσώπῳ **6** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Καιν ἵνα τί περίλυπος ἐγένουν καὶ ἵνα τί συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου **7** οὐκ ἐὰν ὁρθῶς προσενέγκης ὁρθῶς δὲ μὴ διέλης ἡμαρτες ἡσύχασον πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν Καιν πρὸς Αβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη Καιν ἐπὶ Αβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Καιν ποῦ ἔστιν Αβελ ὁ ἀδελφός σου ὁ δὲ εἶπεν οὐ γινώσκω μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μού εἰμι ἐγώ **10** καὶ εἶπεν ὁ θεός τί ἐποίησας φωνὴ αἴματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βιῷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς **11** καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ἔχανεν τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου **12** ὅτι ἐργά τὴν γῆν καὶ οὐ προσθήσει

τὴν ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς 13 καὶ εἶπεν Καὶν πρὸς τὸν κύριον μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναι με 14 εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔσται πᾶς ὁ εύρισκων με ἀποκτενεῖ με 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεός οὐχ οὕτως πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν ἐπτὰ ἑκδικούμενα παραλύσει καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεός σημεῖον τῷ Καὶν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εύρισκοντα αὐτὸν 16 ἐξῆλθεν δὲ Καὶν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Ναΐδ κατέναντι Εδεμ 17 καὶ ἔγνω Καὶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Ενωχ καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασεν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ενωχ 18 ἐγενήθη δὲ τῷ Ενωχ Γαϊδαδ καὶ Γαϊδαδ ἐγέννησεν τὸν Μαιηλ καὶ Μαιηλ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα καὶ Μαθουσαλα ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ 19 καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λαμεχ δύο γυναῖκας ὄνομα τῇ μιᾷ Αδα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλα 20 καὶ ἔτεκεν Αδα τὸν Ιωβελ οὗτος ἦν ὁ πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων 21 καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ιουβαλ οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν 22 Σελλα δὲ ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Θοβελ καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἀδελφὴ δὲ Θοβελ Νοεμα 23 εἶπεν δὲ Λαμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξὶν Αδα καὶ Σελλα ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς γυναικες Λαμεχ ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους στὶ ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί 24 στὶ ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καὶν ἐκ δὲ Λαμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά 25 ἔγνω δὲ

Αδαμ Ευαν τὴν γυναικα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ λέγουσα ἐξανέστησεν γάρ μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἔτερον ἀντὶ Αβελ ὃν ἀπέκτεινεν Καὶν 26 καὶ τῷ Σηθ ἐγένετο υἱός ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ενως οὗτος ἥλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ

5 αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεός τὸν Αδαμ κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτὸν 2 ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτῶν Αδαμ ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς 3 ἔζησεν δὲ Αδαμ διακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν κατὰ τὴν ἴδεαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ 4 ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Αδαμ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σηθ ἐπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας 5 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Αδαμ ἀς ἔζησεν ἐννακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν 6 ἔζησεν δὲ Σηθ διακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ενως 7 καὶ ἔζησεν Σηθ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ενως ἐπτακόσια καὶ ἐπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας 8 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σηθ ἐννακόσια καὶ δώδεκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν 9 καὶ ἔζησεν Ενως ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν 10 καὶ ἔζησεν Ενως μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἐπτακόσια καὶ δέκα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας 11 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ενως ἐννακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν 12 καὶ ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαλελεηλ 13 καὶ ἔζησεν Καιναν

μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεηλ ἐπτακόσια καὶ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸὺς καὶ θυγατέρας 14 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καιναν ἐννακόσια καὶ δέκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν 15 καὶ ἔζησεν Μαλελεηλ ἑκατὸν καὶ ἔξήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ιαρεδ 16 καὶ ἔζησεν Μαλελεηλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ιαρεδ ἐπτακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸὺς καὶ θυγατέρας 17 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεηλ ὄκτακόσια καὶ ἐνενήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν 18 καὶ ἔζησεν Ιαρεδ ἑκατὸν καὶ ἔξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ενωχ 19 καὶ ἔζησεν Ιαρεδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ενωχ ὄκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸὺς καὶ θυγατέρας 20 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ιαρεδ ἐννακόσια καὶ ἔξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἀπέθανεν 21 καὶ ἔζησεν Ενωχ ἑκατὸν καὶ ἔξήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα 22 εὐηρέστησεν δὲ Ενωχ τῷ θεῷ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσαλα διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸὺς καὶ θυγατέρας 23 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ενωχ τριακόσια ἔξήκοντα πέντε ἔτη 24 καὶ εὐηρέστησεν Ενωχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ ὥρισκετο ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός 25 καὶ ἔζησεν Μαθουσαλα ἑκατὸν καὶ ἔξήκοντα ἐπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ 26 καὶ ἔζησεν Μαθουσαλα μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Λαμεχ ὄκτακόσια δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸὺς καὶ θυγατέρας 27 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσαλα ἄς ἔζησεν ἐννακόσια καὶ ἔξήκοντα ἐννέα ἔτη καὶ ἀπέθανεν 28 καὶ ἔζησεν Λαμεχ ἑκατὸν ὄγδοήκοντα ὀκτὼ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸν 29 καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νωε λέγων οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ

τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἡς κατηράσατο κύριος ὁ θεός 30 καὶ ἔζησεν Λαμεχ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Νωε πεντακόσια καὶ ἔξήκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸὺς καὶ θυγατέρας 31 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λαμεχ ἐπτακόσια καὶ πεντήκοντα τρία ἔτη καὶ ἀπέθανεν 32 καὶ ἦν Νωε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησεν Νωε τρεῖς υἱὸύς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ

6 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἥρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς 2 ἵδοντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἔξελέξαντο 3 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη 4 οἱ δὲ γίγαντες ἥσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ μετ' ἐκεῖνο ὡς ἀν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς ἐκεῖνοι ἥσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί 5 ἴδων δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας 6 καὶ ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διενοήθη 7 καὶ εἶπεν ὁ θεός ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους καὶ ἀπὸ ἔρπετῶν ἔως τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ὅτι ἐθυμώθην ὅτι ἐποίησα αὐτούς 8 Νωε δὲ εὗρεν χάριν ἐναντίον

κυρίου τοῦ θεοῦ 9 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νωε Νωε ἄνθρωπος δίκαιος τέλειος ὃν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ τῷ θεῷ εὐηρέστησεν Νωε 10 ἐγέννησεν δὲ Νωε τρεῖς υἱούς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ 11 ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας 12 καὶ εἶδεν κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν καὶ ἦν κατεφθαρμένη ὅτι κατέφθειρεν πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 13 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νωε καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἵκει ἐναντίον μου ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν καὶ ἴδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν 14 ποιήσον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων νοσσιάς ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ 15 καὶ οὕτως ποιήσεις τὴν κιβωτόν τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὑψος αὐτῆς 16 ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγαια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν 17 ἐγὼ δὲ ἴδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα ἐν ᾧ ἐστιν πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὅσα ἔὰν ᾧ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσει 18 καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς σὲ εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ἡ γυνή σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ 19 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν ἵνα τρέφης μετὰ σεαυτοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται 20 ἀπὸ πάντων τῶν ὄρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ

γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σὲ τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ 21 σὺ δὲ λήμψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἢ ἔδεσθε καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτόν καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν 22 καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός οὕτως ἐποίησεν

7 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε εἰσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἰκός σου εἰς τὴν κιβωτόν ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ 2 ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἐπτὰ ἐπτά ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ 3 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἐπτὰ ἐπτά ἄρσεν καὶ θῆλυ καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 4 ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἐπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ ἔξαλείψω πᾶσαν τὴν ἔξανάστασιν ἥν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 5 καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός 6 Νωε δὲ ἥν ἐτῶν ἔξακοσίων καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο ὕδατος ἐπὶ τῆς γῆς 7 εἰσῆλθεν δὲ Νωε καὶ οἱ υἱοί αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ 8 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 9 δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ καθά-

ένετείλατο αύτῷ ὁ θεός 10 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας καὶ τὸ ὄδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς 11 ἐν τῷ ἔξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ δευτέρου μηνός ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἡνεώχθησαν 12 καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας 13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθεν Νωε Σημ Ιαφεθ υἱοὶ Νωε καὶ ἡ γυνὴ Νωε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν νιῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν 14 καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πᾶν ἐρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος 15 εἰσῆλθον πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτόν δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκός ἐν ᾧ ἐστιν πνεῦμα ζωῆς 16 καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσῆλθεν καθὰ ἐνετείλατο ὁ θεός τῷ Νωε καὶ ἔκλεισεν κύριος ὁ θεός ἔξωθεν αὐτοῦ τὴν κιβωτόν 17 καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὄδωρ καὶ ἐπῆρεν τὴν κιβωτόν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς 18 καὶ ἐπεκράτει τὸ ὄδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὄδατος 19 τὸ δὲ ὄδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφοδρῶς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὅρη τὰ ὑψηλά ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ 20 δέκα πέντε πήχεις ἐπάνω ὑψώθη τὸ ὄδωρ καὶ ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὅρη τὰ ὑψηλά 21 καὶ ἀπέθανεν πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ πᾶν ἐρπετὸν

κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος 22 καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς καὶ πᾶς ὃς ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανεν 23 καὶ ἐξήλειψεν πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους καὶ ἐρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατελείφθη μόνος Νωε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ 24 καὶ ὑψώθη τὸ ὄδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα

8 καὶ ἐμνήσθη ὁ θεός τοῦ Νωε καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἐπήγαγεν ὁ θεός πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασεν τὸ ὄδωρ 2 καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ 3 καὶ ἐνεδίδου τὸ ὄδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς ἐνεδίδου καὶ ἡλαττονοῦτο τὸ ὄδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας 4 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἐπὶ τὰ ὅρη τὰ Αραρατ 5 τὸ δὲ ὄδωρ πορευόμενον ἡλαττονοῦτο ἔως τοῦ δεκάτου μηνός ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνί τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὥφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὄρεων 6 καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡνέῳξεν Νωε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ ἦν ἐποίησεν 7 καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὄδωρ καὶ ἐξελθὼν οὐχ ὑπέστρεψεν ἔως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὄδωρ ἀπὸ τῆς γῆς 8 καὶ ἀπέστειλεν τὴν περιστερὰν ὄπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὄδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 9 καὶ οὐχ εύροισα ἡ περιστερὰ ἀνάπαινσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς

ύπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ παντὶ προσώπῳ πάσης τῆς γῆς καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἀευτὸν εἰς τὴν κιβωτόν 10 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἐπτὰ ἑτέρας πάλιν ἔξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ 11 καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἐσπέραν καὶ εἶχεν φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ ἔγνω Νωε ὅτι κεκόπακεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς 12 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἐπτὰ ἑτέρας πάλιν ἔξαπέστειλεν τὴν περιστεράν καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι 13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἔξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ πρώτου μηνός μιᾷ τοῦ μηνός ἔξελιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπεκάλυψεν Νωε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ ἥν ἐποίησεν καὶ εἶδεν ὅτι ἔξελιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 14 ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἔξηράνθη ἡ γῆ 15 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Νωε λέγων 16 ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ καὶ ἡ γυνή σου καὶ οἱ νιοί σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν νιῶν σου μετὰ σοῦ 17 καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶν μετὰ σοῦ καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἔως κτηνῶν καὶ πᾶν ἔρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἔξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς 18 καὶ ἔξῆλθεν Νωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ νιοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν νιῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 19 καὶ πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πᾶν πετεινὸν καὶ πᾶν ἔρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν ἔξήλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ 20 καὶ ὠκοδόμησεν Νωε θυσιαστήριον τῷ θεῷ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν

τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαρπώσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 21 καὶ ὡσφράνθη κύριος ὁ θεὸς διανοηθείς οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ καταράσσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν καθὼς ἐποίησα 22 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμός ψῦχος καὶ καῦμα θέρος καὶ ἔφρ ήμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσιν

9 καὶ ηὔλογησεν ὁ θεὸς τὸν Νωε καὶ τοὺς νιοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς 2 καὶ ὁ τρόμος ὑμῶν καὶ ὁ φόβος ἔσται ἐπὶ πᾶσιν τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἱχθύας τῆς θαλάσσης ὑπὸ χεῖρας ὑμῖν δέδωκα 3 καὶ πᾶν ἔρπετόν ὃ ἔστιν ζῶν ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα 4 πλὴν κρέας ἐν αἴματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε 5 καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκζητήσω ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸν καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου 6 ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον 7 ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ πληθύνεσθε ἐπ' αὐτῆς 8 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νωε καὶ τοῖς νιοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ λέγων 9 ἐγὼ ἴδου ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου

νῦμῖν καὶ τῷ σπέρματι νῦμῶν μεθ' νῦμᾶς **10** καὶ πάσῃ ψυχῇ τῇ ζώσῃ μεθ' νῦμῶν ἀπὸ ὄρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ὅσα μεθ' νῦμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ **11** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς νῦμᾶς καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ἔτι κατακλυσμὸς ὕδατος τοῦ καταφεύραι πᾶσαν τὴν γῆν **12** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἔγω δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ νῦμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἥ ἔστιν μεθ' νῦμῶν εἰς γενεὰς αἰώνιους **13** τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς **14** καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖ με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν ὁφθήσεται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ **15** καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου ἥ ἔστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ νῦμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα **16** καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ὅψιμαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ ἥ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς **17** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἥς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκός ἥ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς **18** ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νωε οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ Σημ Χαμ Ιαφεθ Χαμ ἦν πατὴρ Χανααν **19** τρεῖς οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Νωε ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **20** καὶ ἤρξατο Νωε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα **21** καὶ ἐπιειν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη

καὶ ἐγνυνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **22** καὶ εἶδεν Χαμ ὁ πατὴρ Χανααν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλεν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω **23** καὶ λαβόντες Σημ καὶ Ιαφεθ τὸ ίμάτιον ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανές καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον **24** ἐξένηψεν δὲ Νωε ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ οἶδος αὐτοῦ ὁ νεώτερος **25** καὶ εἶπεν ἐπικατάρατος Χανααν παῖς οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ **26** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σημ καὶ ἔσται Χανααν παῖς αὐτοῦ **27** πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ιαφεθ καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σημ καὶ γενηθήτω Χανααν παῖς αὐτῶν **28** ἔζησεν δὲ Νωε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακόσια πεντήκοντα ἔτη **29** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νωε ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν

10 αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ καὶ ἐγενήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν **2** υἱοὶ Ιαφεθ Γαμερ καὶ Μαγωγ καὶ Μαδαι καὶ Ιωαν καὶ Ελισα καὶ Θοβελ καὶ Μοσοχ καὶ Θιρας **3** καὶ υἱοὶ Γαμερ Ασχαναζ καὶ Ριφαθ καὶ Θοργαμα **4** καὶ υἱοὶ Ιωαν Ελισα καὶ Θαρσις Κίτιοι ᾿Ρόδιοι **5** ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἔκαστος κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἐθνεσιν αὐτῶν **6** υἱοὶ δὲ Χαμ Χους καὶ Μεσραιμ Φουδ καὶ Χανααν **7** υἱοὶ δὲ Χους Σαβα καὶ Ευιλα καὶ Σαβαθα καὶ Ρεγμα καὶ Σαβακαθα υἱοὶ δὲ Ρεγμα Σαβα καὶ Δαδαν **8** Χους δὲ ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδ οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς

γῆς 9 οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ἐροῦσιν ὡς Νεβρωδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου 10 καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλὼν καὶ Ὁρεχ καὶ Ἀρχαδ καὶ Χαλαννη ἐν τῇ γῇ Σεννααρ 11 ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ασσουρ καὶ ὡκοδόμησεν τὴν Νινευη καὶ τὴν Ροωβωθ πόλιν καὶ τὴν Χαλαχ 12 καὶ τὴν Δασεμ ἀνὰ μέσον Νινευη καὶ ἀνὰ μέσον Χαλαχ αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη 13 καὶ Μεσραιμ ἐγέννησεν τὸν Λουδιμ καὶ τὸν Ενεμετιμ καὶ τὸν Λαβιμ καὶ τὸν Νεφθαλιμ 14 καὶ τὸν Πατροσωνιμ καὶ τὸν Χασλωνιμ ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν Φυλιστιμ καὶ τὸν Καφθοριμ 15 Χανααν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον καὶ τὸν Χετταῖον 16 καὶ τὸν Ιεβουσαῖον καὶ τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον 17 καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Αρουκαῖον καὶ τὸν Ασενναῖον 18 καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν Αμαθι καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων 19 καὶ ἐγένοντο τὰ ὄρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἡ ἐλθεῖν εἰς Γεραφα καὶ Γάζαν ἥτος ἐλθεῖν Σοδομῶν καὶ Γομορρας Αδαμα καὶ Σεβωιμ ἥτος Λασσα 20 οὗτοι υἱοὶ Χαμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν 21 καὶ τῷ Σημ ἐγενήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Εβερ ἀδελφῷ Ιαφεθ τοῦ μείζονος 22 υἱοὶ Σημ Αιλαμ καὶ Ασσουρ καὶ Αρφαξαδ καὶ Λουδ καὶ Αραμ καὶ Καιναν 23 καὶ υἱοὶ Αραμ Ως καὶ Ουλ καὶ Γαθερ καὶ Μοσοχ 24 καὶ Αρφαξαδ ἐγέννησεν τὸν Καιναν καὶ Καιναν ἐγέννησεν τὸν Σαλα Σαλα δὲ ἐγέννησεν τὸν Εβερ 25 καὶ τῷ Εβερ ἐγενήθησαν δύο υἱοί ὄνομα τῷ ἐνὶ Φαλεκ ὅτι ἐν

ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ιεκταν 26 Ιεκταν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ελμωδαδ καὶ τὸν Σαλεφ καὶ Ασαρμωθ καὶ Ιαραχ 27 καὶ Οδορρα καὶ Αιζηλ καὶ Δεκλα 28 καὶ Αβιμηλ καὶ Σαβευ 29 καὶ Ουφιρ καὶ Ευιλα καὶ Ιωβαβ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιεκταν 30 καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀπὸ Μασση ἡ ἐλθεῖν εἰς Σωφηρα ὅρος ἀνατολῶν 31 οὗτοι υἱοὶ Σημ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν 32 αὕται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νωε κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἔθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν

11 καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἐν καὶ φωνὴ μία πᾶσιν 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν εῦρον πεδίον ἐν γῇ Σεννααρ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ 3 καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον καὶ ἀσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός 4 καὶ εἶπαν δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἥτος τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς 5 καὶ κατέβη κύριος ἵδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον ὃν ὡκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων 6 καὶ εἶπεν κύριος ἴδού γένος ἐν καὶ χεῖλος ἐν πάντων καὶ τοῦτο ἥρξαντο ποιῆσαι καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἐξ αὐτῶν πάντα ὅσα ἀν ἐπιθῶνται ποιεῖν 7 δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν τὴν γλώσσαν ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἔκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον 8 καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς

καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον 9 διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις ὅτι ἐκεῖ συνέχεεν κύριος τὰ χείλη πάσης τῆς γῆς καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς 10 καὶ αὗται αἱ γενέσεις Σημ Σημ υἱὸς ἑκατὸν ἑτῶν ὅτε ἐγέννησεν τὸν Αρφαξᾶδ δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμόν 11 καὶ ἔζησεν Σημ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Αρφαξᾶδ πεντακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 12 καὶ ἔζησεν Αρφαξᾶδ ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν 13 καὶ ἔζησεν Αρφαξᾶδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σαλα καὶ ἔζησεν Καιναν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλα ἔτη τριακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 14 καὶ ἔζησεν Σαλα ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Εβερ 15 καὶ ἔζησεν Σαλα μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Εβερ τριακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 16 καὶ ἔζησεν Εβερ ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Φαλεκ 17 καὶ ἔζησεν Εβερ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλεκ ἔτη τριακόσια ἐβδομήκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 18 καὶ ἔζησεν Φαλεκ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ραγαν 19 καὶ ἔζησεν Φαλεκ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ραγαν διακόσια ἑννέα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 20 καὶ ἔζησεν Ραγαν ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σερουχ 21 καὶ ἔζησεν Ραγαν

μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σερουχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 22 καὶ ἔζησεν Σερουχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναχωρ 23 καὶ ἔζησεν Σερουχ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ναχωρ ἔτη διακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 24 καὶ ἔζησεν Ναχωρ ἔτη ἐβδομήκοντα ἑννέα καὶ ἐγέννησεν τὸν Θαρα 25 καὶ ἔζησεν Ναχωρ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Θαρα ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἑννέα καὶ ἐγέννησεν υἱὸνς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν 26 καὶ ἔζησεν Θαρα ἐβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Αβραμ καὶ τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Αρραν 27 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Θαρα Θαρα ἐγέννησεν τὸν Αβραμ καὶ τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Αρραν καὶ Αρραν ἐγέννησεν τὸν Λωτ 28 καὶ ἀπέθανεν Αρραν ἐνώπιον Θαρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ᾧ ἐγενήθη ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων 29 καὶ ἔλαβον Αβραμ καὶ Ναχωρ ἑαυτοῖς γυναῖκας ὄνομα τῇ γυναικὶ Αβραμ Σαρα καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχωρ Μελχα θυγάτηρ Αρραν πατήρ Μελχα καὶ πατήρ Ιεσχα 30 καὶ ἦν Σαρα στεῖρα καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει 31 καὶ ἔλαβεν Θαρα τὸν Αβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν Αρραν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν Σαραν τὴν νύμφην αὐτοῦ γυναικα Αβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων πορευθῆναι εἰς τὴν γῆν Χανααν καὶ ἤλθεν ἔως Χαρραν καὶ κατώκησεν ἐκεῖ 32 καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Θαρα ἐν Χαρραν διακόσια πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν Θαρα ἐν Χαρραν

12 καὶ εἶπεν κύριος τῷ Αβραμ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου εἰς τὴν γῆν ἣν σοι

δείξω 2 καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου καὶ ἔσῃ εὐλογητός 3 καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσσομαι καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς 4 καὶ ἐπορεύθη Αβραμ καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος καὶ ὤχετο μετ' αὐτοῦ Λωτ Αβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρραν 5 καὶ ἔλαβεν Αβραμ τὴν Σαραν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα ἐκτήσαντο καὶ πᾶσαν ψυχήν ἦν ἐκτήσαντο ἐν Χαρραν καὶ ἐξῆλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χανααν καὶ ἥλθον εἰς γῆν Χανααν 6 καὶ διώδευσεν Αβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχεμ ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλήν οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν 7 καὶ ὥφθη κύριος τῷ Αβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ ὡκοδόμησεν ἐκεῖ Αβραμ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὁφθέντι αὐτῷ 8 καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατ' ἀνατολὰς Βαιθηλ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ Βαιθηλ κατὰ θάλασσαν καὶ Αγγαι κατ' ἀνατολάς καὶ ὡκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὄνόματι κυρίου 9 καὶ ἀπῆρεν Αβραμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ 10 καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κατέβη Αβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς 11 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Αβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον εἶπεν Αβραμ Σαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ γινώσκω ἐγὼ ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εῖ 12 ἔσται οὖν ὡς ἂν ἴδωσίν σε οἱ Αἴγυπτοι ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ

αὕτη καὶ ἀποκτενοῦσίν με σὲ δὲ περιποιήσονται 13 εἰπὸν οὖν ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ είμι ὅπως ἂν εὗ μοι γένηται διὰ σέ καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου ἐνεκεν σοῦ 14 ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Αβραμ εἰς Αἴγυπτον ἰδόντες οἱ Αἴγυπτοι τὴν γυναικα ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα 15 καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραω καὶ ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραω καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραω 16 καὶ τῷ Αβραμ εὗ ἐχρήσαντο δι αὐτήν καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχοι καὶ ὄνοι πατίδες καὶ παιδίσκαι ήμίονοι καὶ κάμηλοι 17 καὶ ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραω ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σαρας τῆς γυναικὸς Αβραμ 18 καλέσας δὲ Φαραω τὸν Αβραμ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησάς μοι ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνή σού ἐστιν 19 ἵνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφή μού ἐστιν καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναικα καὶ νῦν ἵδού ἡ γυνή σου ἐναντίον σου λαβὼν ἀπότρεχε 20 καὶ ἐνετείλατο Φαραω ἀνδράσιν περὶ Αβραμ συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναικα αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ

13 ἀνέβη δὲ Αβραμ ἐξ Αἴγυπτου αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐρημὸν 2 Αβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνεσιν καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ 3 καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἥλθεν εἰς τὴν ἐρημὸν ἕως Βαιθηλ ἕως τοῦ τόπου οὐ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον Αγγαι 4 εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὐ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχήν καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Αβραμ τὸ ὄνομα κυρίου 5 καὶ Λωτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Αβραμ ἦν πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί 6 καὶ οὐκ ἐχώρει

αύτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἄμα ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλά καὶ οὐκ ἐδύναντο κατοικεῖν ἄμα 7 καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Αβραμ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λωτ οἱ δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν 8 εἶπεν δὲ Αβραμ τῷ Λωτ μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σου ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἡμεῖς ἐσμεν 9 οὐκ ἴδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σού ἐστιν διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ εἰ σὺ εἰς ἀριστερά ἐγὼ εἰς δεξιά εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιά ἐγὼ εἰς ἀριστερά 10 καὶ ἐπάρας Λωτ τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδεν πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ιορδάνου ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν θεὸν Σοδομαὶ καὶ Γομορραὶ ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ καὶ ὡς ἡ γῆ Αἴγυπτου ἔως ἐλθεῖν εἰς Ζογορα 11 καὶ ἐξελέξατο ἔαυτῷ Λωτ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ιορδάνου καὶ ἀπῆρεν Λωτ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 12 Αβραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῇ Χαναναῖοι καὶ Λωτ δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδομοῖς 13 οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδομοῖς πονηροὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ θεοῦ σφόδρα 14 ὁ δὲ θεὸς εἶπεν τῷ Αβραμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λωτ ἀπ' αὐτοῦ ἀναβλέψας τοῖς ὁφθαλμοῖς σου ἵδε ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἰ πρὸς βορρᾶν καὶ λίθα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν 15 ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἦν σὺ ὅρᾶς σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἔως τοῦ αἰώνος 16 καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς εἰ δύναται τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται

17 ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος ὅτι σοὶ δώσω αὐτήν 18 καὶ ἀποσκηνώσας Αβραμ ἐλθὼν κατώκησεν παρὰ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρη ἥ ἦν ἐν Χεβρων καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ

14 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Αμαρφαλ βασιλέως Σεννααρ Αριωχ βασιλεὺς Ελλασαρ καὶ Χοδολλογομορ βασιλεὺς Αιλαμ καὶ Θαργαλ βασιλεὺς ἐθνῶν 2 ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλα βασιλέως Σοδομῶν καὶ μετὰ Βαρσα βασιλέως Γομορρας καὶ Σεννααρ βασιλέως Αδαμα καὶ Συμοβορ βασιλέως Σεβωιμ καὶ βασιλέως Βαλακ αὕτη ἐστὶν Σηγωρ 3 πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἀλυκήν αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἀλῶν 4 δώδεκα ἔτη ἐδούλευον τῷ Χοδολλογομορ τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν 5 ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἥλθεν Χοδολλογομορ καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ασταρωθ Καρναιν καὶ ἐθνη ἰσχυρὰ ἄμα αὐτοῖς καὶ τοὺς Ομμαίους τοὺς ἐν Σαυη τῇ πόλει 6 καὶ τοὺς Χορραίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν Σηιρ ἔως τῆς τερεμίνθου τῆς Φαραν ἥ ἐστιν ἐν τῇ ἐρήμῳ 7 καὶ ἀναστρέψαντες ἥλθοσαν ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως αὕτη ἐστὶν Καδης καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Αμαληκ καὶ τοὺς Αμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ασασανθαμαρ 8 ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομῶν καὶ βασιλεὺς Γομορρας καὶ βασιλεὺς Αδαμα καὶ βασιλεὺς Σεβωιμ καὶ βασιλεὺς Βαλακ αὕτη ἐστὶν Σηγωρ καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἀλυκῇ 9 πρὸς Χοδολλογομορ βασιλέα Αιλαμ καὶ Θαργαλ βασιλέα ἐθνῶν καὶ Αμαρφαλ βασιλέα Σεννααρ καὶ Αριωχ βασιλέα Ελλασαρ

οι τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε 10 ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἀλυκὴ φρέατα φρέατα ἀσφάλτου ἔφυγεν δὲ βασιλεὺς Σοδομῶν καὶ βασιλεὺς Γομορρᾶς καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὁρεινὴν ἔφυγον 11 ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδομῶν καὶ Γομορρᾶς καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον 12 ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λωτ νίὸν τοῦ ἀδελφοῦ Αβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ ἀπώχοντο ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδομοῖς 13 παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις ἀπήγγειλεν Αβραμ τῷ περάτῃ αὐτὸς δὲ κατώκει πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ ὁ Αμορις τοῦ ἀδελφοῦ Εσχωλ καὶ ἀδελφοῦ Αυνανοῦ ὃς συνωμόται τοῦ Αβραμ 14 ἀκούσας δὲ Αβραμ ὅτι ἡχμαλώτευται Λωτ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἥριθμησεν τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ καὶ κατεδίωξεν ὅπίσω αὐτῶν ἔως Δαν 15 καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἔως Χωβα ᾧ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ 16 καὶ ἀπέστρεψεν πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδομῶν καὶ Λωτ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψεν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν 17 ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομῶν εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τὴν Σαυη τοῦτο ἦν τὸ πεδίον βασιλέως 18 καὶ Μελχισεδεκ βασιλεὺς Σαλημ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου 19 καὶ ηὐλόγησεν τὸν Αβραμ καὶ εἶπεν εὐλογημένος Αβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὃς ἐκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 20

καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος ὃς παρέδωκεν τοὺς ἔχθρούς σου ὑποχειρίους σοι καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δεκάτην ἀπὸ πάντων 21 εἶπεν δὲ βασιλεὺς Σοδομῶν πρὸς Αβραμ δός μοι τοὺς ἄνδρας τὴν δὲ ἵππον λαβὲ σεαυτῷ 22 εἶπεν δὲ Αβραμ πρὸς βασιλέα Σοδομῶν ἐκτενῷ τὴν χεῖρά μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον ὃς ἐκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 23 εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἔως σφαιρωτῆρος ὑποδήματος λήμψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν ἵνα μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Αβραμ 24 πλὴν ὃν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ Εσχωλ Αυναν Μαμβρῃ οὗτοι λήμψονται μερίδα

15 μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Αβραμ ἐν ὁράματι λέγων μὴ φοβοῦ Αβραμ ἐγὼ ὑπερασπίζω σου ὃ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα 2 λέγει δὲ Αβραμ δέσποτα τί μοι δώσεις ἐγὼ δὲ ἀπολύμαι ἀτεκνος ὃ δὲ νίὸς Μασεκ τῆς οἰκογενοῦς μου οὗτος Δαμασκὸς Ελιεζέρ 3 καὶ εἶπεν Αβραμ ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα ὃ δὲ οἰκογενῆς μου κληρονομήσει με 4 καὶ εὐθὺς φωνὴ κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων οὐ κληρονομήσει σε οὗτος ἀλλ' ὃς ἔξελεύσεται ἐκ σοῦ οὗτος κληρονομήσει σε 5 ἐξήγαγεν δὲ αὐτὸν ἔξω καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς καὶ εἶπεν οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου 6 καὶ ἐπίστευσεν Αβραμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην 7 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ἐγὼ ὁ θεὸς ὃ ἔξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι 8 εἶπεν δέ δέσποτα κύριε κατὰ τί γνώσομαι ὅτι

κληρονομήσω αύτήν 9 εἶπεν δὲ αὐτῷ λαβέ μοι δάμαλιν τριετίζουσαν καὶ αἴγα τριετίζουσαν καὶ κριὸν τριετίζοντα καὶ τρυγόνα καὶ περιστεράν 10 ἔλαβεν δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις τὰ δὲ ὅρνεα οὐ διεῖλεν 11 κατέβη δὲ ὅρνεα ἐπὶ τὰ σώματα τὰ διχοτομήματα αὐτῶν καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Αβραμ 12 περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις ἐπέπεσεν τῷ Αβραμ καὶ ἴδου φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ 13 καὶ ἐρρέθη πρὸς Αβραμ γινώσκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη 14 τὸ δὲ ἔθνος ὃ ἐὰν δουλεύσωσιν κρινὼ ἐγώ μετὰ δὲ ταῦτα ἔξελεύσονται ὥδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς 15 σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου μετ' εἰρήνης ταφεὶς ἐν γήρει καλῷ 16 τετάρτη δὲ γενεὰ ἀποστραφήσονται ὥδε οὕπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἀμαρτίαι τῶν Αμορραίων ἔως τοῦ νῦν 17 ἐπεὶ δὲ ἐγίνετο ὁ ἥλιος πρὸς δυσμαῖς φλὸξ ἐγένετο καὶ ἴδου κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός αἱ διῆλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων 18 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο κύριος τῷ Αβραμ διαθήκην λέγων τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἔως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου 19 τοὺς Καιναίους καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους 20 καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Ραφαϊν 21 καὶ τοὺς Αμορραίους καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Ευαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ιεβουσαίους

16 Σαρα δὲ ἡ γυνὴ Αβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία ἢ ὄνομα Αγαρ 2 εἶπεν δὲ Σαρα πρὸς Αβραμ ἵδοὺ συνέκλεισέν με κύριος τοῦ μὴ τίκτειν εἰσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου ἵνα τεκνοποιήσῃς ἐξ αὐτῆς ὑπήκουσεν δὲ Αβραμ τῆς φωνῆς Σαρας 3 καὶ λαβοῦσα Σαρα ἡ γυνὴ Αβραμ Αγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἔαυτῆς παιδίσκην μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Αβραμ ἐν γῇ Χανααν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Αβραμ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα 4 καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Αγαρ καὶ συνέλαβεν καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει καὶ ἡτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς 5 εἶπεν δὲ Σαρα πρὸς Αβραμ ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ ἐγώ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου ἵδουσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει ἡτιμάσθην ἐναντίον αὐτῆς κρίναι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ 6 εἶπεν δὲ Αβραμ πρὸς Σαραν ἴδού ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσίν σου χρῶ αὐτῇ ὡς ἂν σοι ἀρεστὸν ἢ καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σαρα καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς 7 εὗρεν δὲ αὐτὴν ἄγγελος κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὄντας ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σουρ 8 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου Αγαρ παιδίσκη Σαρας πόθεν ἔρχῃ καὶ ποῦ πορεύῃ καὶ εἶπεν ἀπὸ προσώπου Σαρας τῆς κυρίας μου ἐγώ ἀποδιδράσκω 9 εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἀποστράφητι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς 10 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους 11 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἵδού σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισμαήλ ὅτι ἐπήκουσεν κύριος τῇ ταπεινώσει σου 12 οὗτος ἔσται ἄγροικος

ἄνθρωπος αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει 13 καὶ ἐκάλεσεν Αγαρ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν σὺ ὁ θεὸς ὁ ἐπιδών με ὅτι εἶπεν καὶ γάρ ἐνώπιον εἶδον ὁφθέντα μοι 14 ἔνεκεν τούτου ἐκάλεσεν τὸ φρέαρ Φρέαρ οὗ ἐνώπιον εἶδον ἵδού ἀνὰ μέσον Καδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαραδ 15 καὶ ἔτεκεν Αγαρ τῷ Αβραμ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν Αβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δὲ ἔτεκεν αὐτῷ Αγαρ Ισμαὴλ 16 Αβραμ δὲ ἦν ὁ γδοίκοντα ἔξ ἐτῶν ἡνίκα ἔτεκεν Αγαρ τὸν Ισμαὴλ τῷ Αβραμ

17 ἐγένετο δὲ Αβραμ ἐτῶν ἐνενήκοντα ἐννέα καὶ ὥφθη κύριος τῷ Αβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμεμπτος 2 καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα 3 καὶ ἔπεσεν Αβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων 4 καὶ ἐγὼ ἵδού ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ καὶ ἔσῃ πατήρ πλήθους ἐθνῶν 5 καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Αβραμ ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Αβρααμ ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε 6 καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα καὶ θήσω σε εἰς ἐθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἔξελεύσονται 7 καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον εἰναί σου θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ τὴν γῆν ἣν παροικεῖς πᾶσαν τὴν γῆν Χανααν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός 9 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Αβρααμ σὺ δὲ τὴν διαθήκην

μου διατηρήσεις σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 10 καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν 11 καὶ περιτμηθήσεθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν καὶ ἔσται ἐν σημείῳ διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν 12 καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὁ οἰκογενῆς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου 13 περιτομῇ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενῆς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον 14 καὶ ἀπερίτμητος ἄρσην ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ ἔξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν 15 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ Σαρα ἡ γυνή σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σαρα ἀλλὰ Σαρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς 16 εὐλογήσω δὲ αὐτήν καὶ δώσω σοι ἔξ αὐτῆς τέκνον καὶ εὐλογήσω αὐτόν καὶ ἔσται εἰς ἐθνη καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἔξ αὐτοῦ ἔσονται 17 καὶ ἔπεσεν Αβρααμ ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐγέλασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων εἰ τῷ ἐκατονταετῇ γενήσεται καὶ εἰ Σαρρα ἐνενήκοντα ἐτῶν οὕσα τέξεται 18 εἶπεν δὲ Αβρααμ πρὸς τὸν θεόν Ισμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου 19 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ ναὶ ἵδού Σαρρα ἡ γυνή σου τέξεται σοι υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισαακ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον

καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν 20 περὶ δὲ Ισμαὴλ ἵδού ἐπίκουνσά σου ἵδού εὐλόγησα αὐτὸν καὶ αὐξανῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα δώδεκα ἔθνη γεννήσει καὶ δῶσω αὐτὸν εἰς ἔθνος μέγα 21 τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ισαὰκ δὸν τέξεται σοι Σαρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ 22 συνετέλεσεν δὲ λαλῶν πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἀπὸ Αβρααμ 23 καὶ ἔλαβεν Αβρααμ Ισμαὴλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Αβρααμ καὶ περιέτεμεν τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός 24 Αβρααμ δὲ ἦν ἐνενήκοντα ἐννέα ἑτῶν ἡνίκα περιέτεμεν τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ 25 Ισμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἑτῶν δέκα τριῶν ἦν ἡνίκα περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ 26 ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετμήθη Αβρααμ καὶ Ισμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 27 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἔξι ἀλλογενῶν ἔθνῶν περιέτεμεν αὐτούς

18 ὥφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῃ καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας 2 ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἵδού τρεῖς ἄνδρες εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἴδων προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν 3 καὶ εἶπεν κύριε εἰ ἄρα εὗρον χάριν ἐναντίον σου μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδα σου 4 λημφθήτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ καταψύξατε

ὑπὸ τὸ δένδρον 5 καὶ λήμψομαι ἄρτον καὶ φάγεσθε καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν οὐ εἴνεκεν ἔξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν καὶ εἴπαν οὕτως ποίησον καθὼς εἴρηκας 6 καὶ ἔσπευσεν Αβρααμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σαρραν καὶ εἶπεν αὐτῇ σπεῦσον καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον ἐγκυρωφίας 7 καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Αβρααμ καὶ ἔλαβεν μοσχάριον ἀπαλὸν καὶ καλὸν καὶ ἔδωκεν τῷ παιδὶ καὶ ἐτάχυνεν τοῦ ποιῆσαι αὐτό 8 ἔλαβεν δὲ βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον δὲ ἐποίησεν καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς καὶ ἐφάγοσαν αὐτὸς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον 9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ποῦ Σαρρα ἡ γυνὴ σου ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἵδού ἐν τῇ σκηνῇ 10 εἶπεν δέ ἐπαναστρέφων ἕξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας καὶ ἔξει υἱὸν Σαρρα ἡ γυνὴ σου Σαρρα δὲ ἤκουσεν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὕσα δρισθενταί αὐτοῦ 11 Αβρααμ δὲ καὶ Σαρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν ἔξελιπεν δὲ Σαρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα 12 ἐγέλασεν δὲ Σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα οὕπω μέν μοι γέγονεν ἔως τοῦ νῦν ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος 13 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Αβρααμ τί ὅτι ἐγέλασεν Σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα ἄρά γε ἀληθῶς τέξομαι ἐγὼ δὲ γεγήρακα 14 μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας καὶ ἔσται τῇ Σαρρα υἱός 15 ἡρνήσατο δὲ Σαρρα λέγουσα οὐκ ἐγέλασα ἐφοβήθη γάρ καὶ εἶπεν οὐχί ἀλλὰ ἐγέλασας 16 ἔξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδομῶν καὶ Γομορρᾶς Αβρααμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς 17 ὁ δὲ κύριος

εῖπεν μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Αβρααμ τοῦ παιδός μου ἂν ἐγὼ ποιῶ 18 Αβρααμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολύ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς 19 ἥδειν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ φυλάξουσιν τὰς ὁδοὺς κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν ὅπως ἀν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ Αβρααμ πάντα ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν 20 εἶπεν δὲ κύριος κραυγὴ Σοδομῶν καὶ Γομορρᾶς πεπλήθυνται καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα 21 καταβάται οὖν ὅψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με συντελοῦνται εἰ δὲ μή ἵνα γνῶ 22 καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἥλθον εἰς Σοδομα Αβρααμ δὲ ἦν ἐστηκώς ἐναντίον κυρίου 23 καὶ ἐγγίσας Αβρααμ εἶπεν μὴ συναπολέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβῆς 24 ἐὰν ὡσιν πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει ἀπολεῖς αὐτούς οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἔνεκεν τῶν πεντήκοντα δίκαιών ἐὰν ὡσιν ἐν αὐτῇ 25 μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβῆς μηδαμῶς ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν οὐ ποιήσεις κρίσιν 26 εἶπεν δὲ κύριος ἐὰν εὔρω ἐν Σοδομοῖς πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι αὐτούς 27 καὶ ἀποκριθεὶς Αβρααμ εἶπεν νῦν ἡρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός 28 ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι πέντε ἀπολεῖς ἔνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὔρω ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε 29 καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν

ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν τεσσαράκοντα 30 καὶ εἶπεν μὴ τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὔρω ἐκεῖ τριάκοντα 31 καὶ εἶπεν ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν εἴκοσι 32 καὶ εἶπεν μή τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἔτι ἄπαξ ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν δέκα 33 ἀπῆλθεν δὲ κύριος ὃς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Αβρααμ καὶ Αβρααμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

19 ἥλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σοδομα ἐσπέρας Λωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδομῶν ἴδων δὲ Λωτ ἐξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν 2 καὶ εἶπεν ἵδού κύριοι ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἴκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν εἶπαν δέ οὐχί ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν 3 καὶ κατεβιάζετο αὐτούς καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον καὶ ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον 4 πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομῖται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἔως πρεσβυτέρου ἄπας ὁ λαὸς ἄμα 5 καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λωτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα ἔξαγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς 6 ἐξῆλθεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον τὴν δὲ θύραν προσέῳξεν ὅπισω αὐτοῦ 7 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς

μηδαμῶς ἀδελφοί μὴ πονηρεύσησθε 8 εἰσὶν δέ μοι δύο θυγατέρες αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα ἔξαξω αὐτὰς πρὸς ὑμᾶς καὶ χρήσασθε αὐταῖς καθά ἀν ἀρέσκη ὑμῖν μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε μηδὲν ἄδικον οὐ εἴνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου 9 εἶπαν δέ ἀπόστα ἐκεῖ εἰς ἥλθες παροικεῖν μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν νῦν οὖν σὲ κακώσομεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λωτ σφόδρα καὶ ἥγγισαν συντρῖψαι τὴν θύραν 10 ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λωτ πρὸς ἔαυτοὺς εἰς τὸν οἴκον καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν 11 τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἀօρασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν 12 εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λωτ ἔστιν τίς σοι ᾖδε γαμβρὸί ἢ υἱοί ἢ θυγατέρες ἢ εἴ τίς σοι ἄλλος ἔστιν ἐν τῇ πόλει ἔξαγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου 13 ὅτι ἀπόλλυμεν ἡμεῖς τὸν τόπον τοῦτον ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κύριος ἐκτρῖψαι αὐτήν 14 ἐξῆλθεν δὲ Λωτ καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ τόπου τούτου ὅτι ἐκτρίβει κύριος τὴν πόλιν ἔδοξεν δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ 15 ἡνίκα δὲ ὅρθρος ἐγίνετο ἐπεσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λωτ λέγοντες ἀναστὰς λαβὲ τὴν γυναικά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου ἃς ἔχεις καὶ ἔξελθε ἵνα μὴ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως 16 καὶ ἐταράχθησαν καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν

τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ φείσασθαι κύριον αὐτοῦ 17 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆγαγον αὐτοὺς ἔξω καὶ εἶπαν σῷζων σῷζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν μὴ περιβλέψῃς εἰς τὰ ὅπισα μηδὲ στῆς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρᾳ εἰς τὸ ὅρος σῷζου μήποτε συμπαραλημφθῆς 18 εἶπεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς δέομαι κύριε 19 ἐπειδὴ εὑρεν ὁ παῖς σου ἔλεος ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου ὃ ποιεῖς ἐπ’ ἐμέ τοῦ ζῆν τὴν ψυχήν μου ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὅρος μὴ καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω 20 ἴδου ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ ἢ ἔστιν μικρά ἐκεῖ σωθήσομαι οὐ μικρά ἔστιν καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἴδου ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἣς ἐλάλησας 22 σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ οὐ γάρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα ἔως τοῦ σε εἰσελθεῖν ἐκεῖ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης Σηγωρ 23 ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Λωτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγωρ 24 καὶ κύριος ἐβρεξεν ἐπὶ Σοδομα καὶ Γομορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 25 καὶ κατέστρεψεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περίοικον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ πάντα τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς 26 καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ ἀυτοῦ εἰς τὰ ὅπισα καὶ ἐγένετο στήλη ἀλός 27 ὥρθρισεν δὲ Αβρααμ τὸ πρωὶ εἰς τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ἐναντίον κυρίου 28 καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδομῶν καὶ Γομορρας καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς τῆς περιχώρου καὶ εἶδεν καὶ ἴδου ἀνέβαινεν φλὸξ τῆς γῆς ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου 29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρῖψαι κύριον πάσας

τὰς πόλεις τῆς περιοίκου ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Αβρααμ καὶ ἔξαπέστειλεν τὸν Λωτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς ἐν τῷ καταστρέψαι κύριον τὰς πόλεις ἐν αἷς κατώκει ἐν αὐταῖς Λωτ **30** ἀνέβη δὲ Λωτ ἐκ Σηγωρ καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγωρ καὶ ὥκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **31** εἶπεν δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν ὁ πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος καὶ οὐδείς ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ὡς καθήκει πάσῃ τῇ γῇ **32** δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἴνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἔξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα **33** ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἴνον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ οὐκ ἦδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι **34** ἐγένετο δὲ τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν ἵδον ἐκοιμήθην ἐχθὲς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ποτίσωμεν αὐτὸν οἴνον καὶ τὴν νύκτα ταύτην καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ καὶ ἔξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα **35** ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἴνον καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ οὐκ ἦδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι **36** καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λωτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν **37** καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα νιὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωαβ λέγουσα ἐκ τοῦ πατρὸς μου οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας **38** ἔτεκεν δὲ καὶ ἡ νεωτέρα νιὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αμμαν νιὸς

τοῦ γένους μου οὗτος πατὴρ Αμμανιτῶν ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας

20 καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Αβρααμ εἰς γῆν πρὸς λίβα καὶ ὥκησεν ἀνὰ μέσον Καδης καὶ ἀνὰ μέσον Σουρ καὶ παρώκησεν ἐν Γεραροῖς **2** εἶπεν δὲ Αβρααμ περὶ Σαρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι ἀδελφή μού ἐστιν ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μού ἐστιν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι αὐτήν ἀπέστειλεν δὲ Αβιμελεχ βασιλεὺς Γεραρων καὶ ἔλαβεν τὴν Σαρραν **3** καὶ εἰσῆλθεν ὁ θεὸς πρὸς Αβιμελεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν ἵδού σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικός ἣς ἔλαβες αὕτη δέ ἐστιν συνωκηκυῖα ἀνδρί **4** Αβιμελεχ δὲ οὐχ ἤψατο αὐτῆς καὶ εἶπεν κύριε ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς **5** οὐκ αὐτός μοι εἶπεν ἀδελφή μού ἐστιν καὶ αὐτή μοι εἶπεν ἀδελφός μού ἐστιν ἐν καθαρῷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καθ' ὕπνον κάγῳ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρῷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο καὶ ἐφεισάμην ἐγώ σου τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ ἔνεκεν τούτου οὐκ ἀφῆκά σε ἄψασθαι αὐτῆς **7** νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι προφήτης ἐστὶν καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως γνῶθι ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα τὰ σά **8** καὶ ὥρθισεν Αβιμελεχ τὸ πρωὶ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πάντα τὰ ὥματα ταῦτα εἰς τὰ ὥτα αὐτῶν ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἀνθρωποι σφόδρα **9** καὶ ἐκάλεσεν Αβιμελεχ τὸν Αβρααμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μή τι ἡμάρτομεν εἰς σέ ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἀμαρτίαν μεγάλην ἔργον δι οὐδεὶς

ποιήσει πεποίηκάς μοι 10 εἶπεν δὲ Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ τί ἐνιδῶν ἐποίησας τοῦτο 11 εἶπεν δὲ Αβρααμ εἶπα γάρ ἄρα οὐκ ἔστιν θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἔνεκεν τῆς γυναικός μου 12 καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μού ἔστιν ἐκ πατρός ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρός ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα 13 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐξῆγαγέν με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ εἶπα αὐτῇ ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις ἐπ' ἐμέ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ εἰπὸν ἐμὲ ὅτι ἀδελφός μού ἔστιν 14 ἔλαβεν δὲ Αβιμελεχ χίλια δίδραχμα πρόβατα καὶ μόσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκεν τῷ Αβρααμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 15 καὶ εἶπεν Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ ἵδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου οὕτι ἔάν σοι ἀρέσκῃ κατοίκει 16 τῇ δὲ Σαρρα εἶπεν ἵδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου ταῦτα ἔσται σοι εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σου καὶ πάντα ἀλήθευσον 17 προσηγύγατο δὲ Αβρααμ πρὸς τὸν θεόν καὶ ἰάσατο ὁ θεὸς τὸν Αβιμελεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ καὶ ἔτεκον 18 ὅτι συγκλείων συνέκλεισεν κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Αβιμελεχ ἔνεκεν Σαρρας τῆς γυναικὸς Αβρααμ

21 καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σαρραν καθά εἶπεν καὶ ἐποίησεν κύριος τῇ Σαρρα καθά ἐλάλησεν 2 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν Σαρρα τῷ Αβρααμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρὸν καθά ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος 3 καὶ ἐκάλεσεν Αβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σαρρα Ισαακ 4 περιέτεμεν δὲ Αβρααμ τὸν Ισαακ τῇ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ καθά

ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός 5 Αβρααμ δὲ ἦν ἔκατὸν ἑτῶν ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ισαακ ὁ νιὸς αὐτοῦ 6 εἶπεν δὲ Σαρρα γέλωτά μοι ἐποίησεν κύριος ὃς γὰρ ἀν ἀκούσῃ συγχαρεῖται μοι 7 καὶ εἶπεν τίς ἀναγγελεῖ τῷ Αβρααμ ὅτι θηλάζει παιδίον Σαρρα ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γῆραι μου 8 καὶ ἡξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἐποίησεν Αβρααμ δοχὴν μεγάλην ἥ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ισαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 9 ἴδοῦσα δὲ Σαρρα τὸν υἱὸν Αγαρ τῆς Αἰγυπτίας ὃς ἐγένετο τῷ Αβρααμ παίζοντα μετὰ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς 10 καὶ εἶπεν τῷ Αβρααμ ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ισαακ 11 σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Αβρααμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ 12 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ μὴ σκληρὸν ἔστω τὸ ῥῆμα ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃ σοι Σαρρα ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς ὅτι ἐν Ισαακ κληθήσεται σοι σπέρμα 13 καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτὸν ὅτι σπέρμα σόν ἔστιν 14 ἀνέστη δὲ Αβρααμ τὸ πρώτι καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἔδωκεν Αγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὄμον καὶ τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανᾶτο τὴν ἔρημον κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου 15 ἐξέλιπεν δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ καὶ ἔρριψεν τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης 16 ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὡσεὶ τόξου βολήν εἶπεν γάρ οὐ μὴ ἵδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ ἀναβοήσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν 17 εἰσήκουσεν δὲ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου

ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν Αγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστιν Αγαρ μὴ φοβοῦ ἐπακήκοεν γὰρ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου σου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστιν 18 ἀνάστηθι λαβὲ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τῇ χειρὶ σου αὐτό εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν 19 καὶ ἀνέψευτον ὁ θεὸς τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ εἶδεν φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔπλησεν τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισεν τὸ παιδίον 20 καὶ ἦν ὁ θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου καὶ ηὔξηθη καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐγένετο δὲ τοξότης 21 καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Φαραν καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου 22 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Αβρααμ λέγων ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἵς ἐὰν ποιῆς 23 νῦν οὖν ὅμοσόν μοι τὸν θεὸν μὴ ἀδικήσειν με μηδὲ τὸ σπέρμα μου μηδὲ τὸ ὄνομά μου ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἦν ἐποίησα μετὰ σοῦ ποιήσεις μετ' ἐμοῦ καὶ τῇ γῇ ἢ σὺ παρώκησας ἐν αὐτῇ 24 καὶ εἶπεν Αβρααμ ἐγὼ ὁμοῦμαι 25 καὶ ἤλεγξεν Αβρααμ τὸν Αβιμελεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος ὃν ἀφείλαντο οἱ παιδεῖς τοῦ Αβιμελεχ 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβιμελεχ οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐδὲ σύ μοι ἀπίγγειλας οὐδὲ ἐγὼ ἥκουσα ἀλλ' ἡ σῆμερον 27 καὶ ἔλαβεν Αβρααμ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἔδωκεν τῷ Αβιμελεχ καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην 28 καὶ ἔστησεν Αβρααμ ἐπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας 29 καὶ εἶπεν Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ τί εἰσιν αἱ ἐπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων ἃς ἔστησας μόνας 30

καὶ εἶπεν Αβρααμ ὅτι τὰς ἐπτὰ ἀμνάδας ταύτας λήμψῃ παρ' ἐμοῦ ἵνα ὡσίν μοι εἰς μαρτύριον ὅτι ἐγὼ ὡρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο 31 διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Φρέαρ ὄρκισμοῦ ὅτι ἐκεῖ ὡμοσαν ἀμφότεροι 32 καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου ἀνέστη δὲ Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιμ 33 καὶ ἐφύτευσεν Αβρααμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου θεὸς αἰώνιος 34 παρώκησεν δὲ Αβρααμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιμ ἡμέρας πολλάς

22 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς ἐπείραζεν τὸν Αβρααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἴδού ἐγώ 2 καὶ εἶπεν λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν δὲ ἡγάπησας τὸν Ισαακ καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς δλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὄρεων ὃν ἂν σοι εἴπω 3 ἀναστὰς δὲ Αβρααμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ παρέλαβεν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ισαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς δλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἤλθεν ἐπὶ τὸν τόπον δὲ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός 4 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἀναβλέψας Αβρααμ τοῖς ὄφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον μακρόθεν 5 καὶ εἶπεν Αβρααμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἔως ὃδε καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς 6 ἔλαβεν δὲ Αβρααμ τὰ ξύλα τῆς δλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ισαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔλαβεν δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρα καὶ τὴν μάχαιραν καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἄμα 7

εῖπεν δὲ Ισαακ πρὸς Αβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ εῖπας πάτερ ὁ δὲ εἶπεν τί ἔστιν τέκνον λέγων ἴδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα ποῦ ἔστιν τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὄλοκάρπωσιν **8** εἶπεν δὲ Αβρααμ ὁ θεὸς ὅψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὄλοκάρπωσιν τέκνον πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἄμα **9** ἥλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός καὶ ὡκοδόμησεν ἐκεῖ Αβρααμ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκεν τὰ ξύλα καὶ συμποδίσας Ισαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων **10** καὶ ἔξετεινεν Αβρααμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ **11** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἴδοὺ ἔγώ **12** καὶ εἶπεν μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν νῦν γὰρ ἔγνων ὅτι φοβῇ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι ἐμέ **13** καὶ ἀναβλέψας Αβρααμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἴδοὺ κριὸς εἰς κατεχόμενος ἐν φυτῷ σαβεκ τῶν κεράτων καὶ ἐπορεύθη Αβρααμ καὶ ἔλαβεν τὸν κριὸν καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὄλοκάρπωσιν ἀντὶ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ **14** καὶ ἐκάλεσεν Αβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου κύριος εἶδεν ἵνα εἴπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὅρει κύριος ὥφθη **15** καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Αβρααμ δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ **16** λέγων κατ ἐμαυτοῦ ὕμοσα λέγει κύριος οὗ εἴνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι ἐμέ **17** ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης καὶ κληρονομήσει

τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων **18** καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς **19** ἀπεστράφη δὲ Αβρααμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἄμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ κατώκησεν Αβρααμ ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου **20** ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ Αβρααμ λέγοντες ἴδοὺ τέτοκεν Μελχα καὶ αὐτὴ υἱὸν Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου **21** τὸν Ωξ πρωτότοκον καὶ τὸν Βαυξ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Καμουηλ πατέρα Σύρων **22** καὶ τὸν Χασαδ καὶ τὸν Αζαν καὶ τὸν Φαλδας καὶ τὸν Ιεδλαφ καὶ τὸν Βαθουηλ **23** καὶ Βαθουηλ ἐγέννησεν τὴν Ρεβεκκαν ὀκτὼ υἱούς οὓς ἔτεκεν Μελχα τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Αβρααμ **24** καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἦ ὄνομα Ρεημα ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Ταβεκ καὶ τὸν Γααμ καὶ τὸν Τοχος καὶ τὸν Μωχα

23 ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σαρρας ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτά **2** καὶ ἀπέθανεν Σαρρα ἐν πόλει Αρβοκ ἦ ἔστιν ἐν τῷ κοιλώματι αὕτη ἔστιν Χεβρων ἐν γῇ Χανααν ἥλθεν δὲ Αβρααμ κόψασθαι Σαρραν καὶ πενθῆσαι **3** καὶ ἀνέστη Αβρααμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Χετ λέγων **4** πάροικος καὶ παρεπίδημος ἔγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν δότε οὖν μοι κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ **5** ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χετ πρὸς Αβρααμ λέγοντες **6** μή κύριε ἀκουσον δὲ ὑμῶν βασιλεὺς παρὰ θεοῦ εἰ σὺ ἐν ὑμῖν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ὑμῶν θάψου τὸν νεκρόν σου οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν τὸ μνημεῖον αὐτοῦ κωλύσει ἀπὸ σοῦ τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ **7** ἀναστὰς δὲ Αβρααμ προσεκύνησεν τῷ

λαῶ τῆς γῆς τοῖς υἱοῖς Χετ 8 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς Αβραὰμ λέγων εἰ ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν ὥστε θάψαι τὸν νεκρόν μου ἀπὸ προσώπου μου ἀκούσατέ μου καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Εφρων τῷ τοῦ Σααρ 9 καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἔστιν αὐτῷ τὸ ὃν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν μηνείου 10 Εφρων δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χετ ἀποκριθεὶς δὲ Εφρων ὁ Χετταῖος πρὸς Αβραὰμ εἶπεν ἀκουόντων τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν λέγων 11 παρ' ἐμοὶ γενοῦ κύριε καὶ ἀκουσόν μου τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοι διδώμι ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δέδωκά σοι θάψον τὸν νεκρόν σου 12 καὶ προσεκύνησεν Αβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς 13 καὶ εἶπεν τῷ Εφρων εἰς τὰ ὡτα τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἴ ἀκουσόν μου τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λαβὲ παρ' ἐμοῦ καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεī 14 ἀπεκρίθη δὲ Εφρων τῷ Αβραὰμ λέγων 15 οὐχὶ κύριε ἀκήκοα γῆ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ τί ἄν εἴη τοῦτο σὺ δὲ τὸν νεκρόν σου θάψον 16 καὶ ἤκουσεν Αβραὰμ τοῦ Εφρων καὶ ἀπεκατέστησεν Αβραὰμ τῷ Εφρων τὸ ἀργύριον ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὡτα τῶν υἱῶν Χετ τετρακόσια δίδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις 17 καὶ ἔστη ὃ ἀγρὸς Εφρων ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ ὃς ἔστιν κατὰ πρόσωπον Μαμβρη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ ὃ ἔστιν ἐν τοῖς ὄροις αὐτοῦ κύκλῳ 18 τῷ Αβραὰμ εἰς κτῆσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν 19

μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Αβραὰμ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ ὃ ἔστιν ἀπέναντι Μαμβρη αὕτη ἔστιν Χεβρων ἐν τῇ γῇ Χανααν 20 καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Αβραὰμ εἰς κτῆσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χετ

24 καὶ Αβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμερῶν καὶ κύριος εὐλόγησεν τὸν Αβραὰμ κατὰ πάντα 2 καὶ εἶπεν Αβραὰμ τῷ παιδὶ αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ θὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου 3 καὶ ἔζορκιω σε κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν θεὸν τῆς γῆς ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς 4 ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου οὗ ἐγενόμην πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλήν μου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἐκεῖθεν 5 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς μῆποτε οὐ βούλεται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὅπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν 6 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν Αβραὰμ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεī 7 κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς ὃς ἔλαβέν με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡς ἐγενήθην ὃς ἐλάλησέν μοι καὶ ὤμοσέν μοι λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἐκεῖθεν 8 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου τούτου μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεī 9 καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν

μηρὸν Αβρααμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ὥμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου **10** καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἔαυτοῦ καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχωρ **11** καὶ ἐκοίμισεν τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄδατος τὸ πρὸς ὅψέ ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὄδρευόμεναι **12** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ εὐόδωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον καὶ ποίησον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Αβρααμ **13** ἵδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὄδατος αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὄδωρ **14** καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἣν ἐγὼ εἶπα ἐπίκλινον τὴν ὄδρίαν σου ἵνα πίω καὶ εἴπῃ μοι πίε καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ ἔως ἂν παύσωνται πίνουσαι ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου Ισαακ καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Αβρααμ **15** καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ἵδοὺ Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουηλ σὺῷ Μελχασ τῆς γυναικὸς Ναχωρ ἀδελφοῦ δὲ Αβρααμ ἔχουσα τὴν ὄδρίαν ἐπὶ τῶν ὥμων αὐτῆς **16** ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὅψει σφόδρα παρθένος ἦν ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπλησεν τὴν ὄδρίαν καὶ ἀνέβη **17** ἐπέδραμεν δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ εἶπεν πότισόν με μικρὸν ὄδωρ ἐκ τῆς ὄδρίας σου **18** ἡ δὲ εἶπεν πίε κύριε καὶ ἐσπευσεν καὶ καθεῖλεν τὴν ὄδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν αὐτόν **19** ἔως ἐπαύσατο πίνων καὶ εἶπεν καὶ ταῖς καμήλοις σου ὄδρεύσομαι ἔως ἂν

πᾶσαι πίωσιν **20** καὶ ἐσπευσεν καὶ ἐξεκένωσεν τὴν ὄδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον καὶ ἐδραμεν ἔτι ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι καὶ ὄδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις **21** ὁ δὲ ἀνθρωπὸς κατεμάνθανεν αὐτὴν καὶ παρεσιώπα τοῦ γνῶναι εἰ εὔόδωκεν κύριος τὴν ὄδὸν αὐτοῦ ἢ οὕ **22** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι ἐλαβεν ὁ ἀνθρωπὸς ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὀλκῆς καὶ δύο ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς δέκα χρυσῶν ὀλκὴ ἀυτῶν **23** καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν θυγάτηρ τίνος εἴ ἀνάγγειλόν μοι εἰ ἔστιν παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν καταλῦσαι **24** καὶ εἶπεν αὐτῷ θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμὶ ἐγὼ τοῦ Μελχασ ὃν ἔτεκεν τῷ Ναχωρ **25** καὶ εἶπεν αὐτῷ καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι **26** καὶ εὐδοκήσας ὁ ἀνθρωπὸς προσεκύνησεν κυρίῳ **27** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ ὃς οὐκ ἐγκατέλιπεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου ἐμὲ εὔόδωκεν κύριος εἰς οἴκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου **28** καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀπήγγειλεν εἰς τὸν οἴκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **29** τῇ δὲ Ρεβεκκα ἀδελφὸς ἦν ῥῶνομα Λαβαν καὶ ἐδραμεν Λαβαν πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν ἔξω ἐπὶ τὴν πηγήν **30** καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδεν τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ὅτε ἤκουσεν τὰ ῥήματα Ρεβεκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης οὕτως λελάληκέν μοι ὁ ἀνθρωπὸς καὶ ἤλθεν πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν ἐστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς **31** καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο εἰσελθε εὐλογητὸς κύριος ἵνα τί ἐστηκας ἔξω ἐγὼ δὲ ἡτοίμακα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς

καμήλοις 32 εἰσῆλθεν δὲ ὁ ἀνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπέσαξεν τὰς καμήλους καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ καὶ τοῖς ποσὶν τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ 33 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν καὶ εἶπεν οὐ μὴ φάγω ἔως τοῦ λαλῆσαι με τὰ ῥήματά μου καὶ εἶπαν λάλησον 34 καὶ εἶπεν παῖς Αβρααμ ἐγώ εἰμι 35 κύριος δὲ εὐλόγησεν τὸν κύριόν μου σφόδρα καὶ ὑψώθη καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχους ἀργύριον καὶ χρυσίον παῖδας καὶ παιδίσκας καμήλους καὶ ὅνους 36 καὶ ἔτεκεν Σαρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἔνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηρᾶσαι αὐτόν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ 37 καὶ ὥρκισέν με ὁ κύριός μου λέγων οὐ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν 38 ἀλλ ἦ εἰς τὸν οἴκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλήν μου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν 39 εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ 40 καὶ εἶπέν μοι κύριος ὡς εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου 41 τότε ἀθῷος ἔσῃ ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθης εἰς τὴν ἐμὴν φυλὴν καὶ μή σοι δῶσιν καὶ ἔσῃ ἀθῷος ἀπὸ τοῦ ὄρκισμοῦ μου 42 καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Αβρααμ εἰ σὺ εὐοδοῖς τὴν ὁδόν μου ἦν νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐπ' αὐτήν 43 ιδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων

τῆς πόλεως ἐξελεύσονται ὑδρεύσασθαι ὕδωρ καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἢ ἂν ἐγὼ εἴπω πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου 44 καὶ εἴπη μοι καὶ σὺ πίε καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι αὕτη ἡ γυνὴ ἷν ἡτοίμασεν κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ισαακ καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Αβρααμ 45 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ εὐθὺς Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὅμων καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ ὑδρεύσατο εἶπα δὲ αὐτῇ πότισόν με 46 καὶ σπεύσασα καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπεν πίε σύ καὶ τὰς καμήλους σου ποτιώ καὶ ἔπιον καὶ τὰς καμήλους μου ἐπότισεν 47 καὶ ἡρώτησα αὐτὴν καὶ εἶπα τίνος εἰ θυγάτηρ ἡ δὲ ἔφη θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμὶ τοῦ υἱοῦ Ναχωρ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχα καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς 48 καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα κυρίω καὶ εὐλόγησα κύριον τὸν θεὸν τοῦ κυρίου μου Αβρααμ ὃς εὐόδωσέν μοι ἐν ὀδῷ ἀληθείας λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ 49 εὶς οὗν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριόν μου ἀπαγγείλατέ μοι εἰ δὲ μή ἀπαγγείλατέ μοι ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἦ εἰς ἀριστεράν 50 ἀποκριθεὶς δὲ Λαβαν καὶ Βαθουηλ εἶπαν παρὰ κυρίου ἐξῆλθεν τὸ πρόσταγμα τοῦτο οὐ δυνησόμεθα οὖν σοι ἀντειπεῖν κακὸν καλῷ 51 ἴδού Ρεβεκκα ἐνώπιον σου λαβὼν ἀπότρεχε καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος 52 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τὸν Αβρααμ τῶν ῥημάτων τούτων προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν

κυρίω 53 καὶ ἔξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἴματισμὸν ἔδωκεν Ρεβεκκα καὶ δῶρα ἔδωκεν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς 54 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅντες καὶ ἐκοιμήθησαν καὶ ἀναστὰς πρωὶ εἶπεν ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 55 εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ μεινάτω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὥσει δέκα καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται 56 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς μὴ κατέχετε με καὶ κύριος εὐόδωσεν τὴν ὁδόν μου ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 57 οἱ δὲ εἶπαν καλέσωμεν τὴν παῖδα καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς 58 καὶ ἐκάλεσαν Ρεβεκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ πορεύσῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἡ δὲ εἶπεν πορεύσομαι 59 καὶ ἔξεπεμψαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ τὸν παῖδα τὸν Αβρααμ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ 60 καὶ εὐλόγησαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀδελφὴ ἡμῶν εἴ γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων 61 ἀναστᾶσα δὲ Ρεβεκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ρεβεκκαν ἀπῆλθεν 62 Ισαακ δὲ ἐπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὄρασεως αὐτὸς δὲ κατώκει ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς λίβα 63 καὶ ἔξῆλθεν Ισαακ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον τὸ πρὸς δείλης καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν καμήλους ἐρχομένας 64 καὶ ἀναβλέψασα Ρεβεκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν Ισαακ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου 65 καὶ εἶπεν τῷ παιδί τίς ἐστιν ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος ὁ

πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν εἶπεν δὲ ὁ παῖς οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο 66 καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ισαακ πάντα τὰ ὅντα ἐποίησεν 67 εἰσῆλθεν δὲ Ισαακ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν Ρεβεκκαν καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνή καὶ ἡγάπησεν αὐτήν καὶ παρεκλήθη Ισαακ περὶ Σαρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ

25 προσθέμενος δὲ Αβρααμ ἔλαβεν γυναῖκα ἥ δονιμα Χεττούρα 2 ἔτεκεν δὲ αὐτῷ τὸν Ζεμραν καὶ τὸν Ιεζαν καὶ τὸν Μαδαν καὶ τὸν Μαδιαμ καὶ τὸν Ιεσβοκ καὶ τὸν Σωυε 3 Ιεζαν δὲ ἐγένενησεν τὸν Σαβα καὶ τὸν Θαιμαν καὶ τὸν Δαιδαν υἱοὶ δὲ Δαιδαν ἐγένοντο Ραγουηλ καὶ Ναβδεηλ καὶ Ασσουριμ καὶ Λατουσιμ καὶ Λοωμιμ 4 υἱοὶ δὲ Μαδιαμ Γαιφα καὶ Αφερ καὶ Ενωχ καὶ Αβιρα καὶ Ελραγα πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττουρας 5 ἔδωκεν δὲ Αβρααμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ισαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ 6 καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Αβρααμ δόματα καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ Ισαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν 7 ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν ζωῆς Αβρααμ ὅσα ἔζησεν ἐκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη 8 καὶ ἐκιλιπών ἀπέθανεν Αβρααμ ἐν γήρει καλῷ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ 9 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ισαακ καὶ Ισμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν Εφρων τοῦ Σααρ τοῦ Χετταίου ὃ ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρῃ 10 τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο Αβρααμ παρὰ τῶν υἱῶν Χετ ἐκεῖ ἔθαψαν Αβρααμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 11 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ

ἀποθανεῖν Αβρααμ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ισαακ τὸν
νίὸν αὐτοῦ καὶ κατώκησεν Ισαακ παρὰ τὸ φρέαρ
τῆς ὄράσεως **12** αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ισμαὴλ
τοῦ νιοῦ Αβρααμ ὃν ἔτεκεν Αγαρ ἡ παιδίσκη
Σαρρας τῷ Αβρααμ **13** καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα
τῶν νιῶν Ισμαὴλ κατ’ ὄνομα τῶν γενεῶν αὐτοῦ
πρωτότοκος Ισμαὴλ Ναβαιωθ καὶ Κηδαρ καὶ
Ναβδεηλ καὶ Μασσαμ **14** καὶ Μασμα καὶ Ιδουμα
καὶ Μασση **15** καὶ Χοδδαδ καὶ Θαιμαν καὶ Ιετουρ
καὶ Ναφες καὶ Κεδμα **16** οὗτοί εἰσιν οἱ νιοὶ Ισμαὴλ
καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς
αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν δώδεκα
ἄρχοντες κατὰ ἔθνη αὐτῶν **17** καὶ ταῦτα τὰ ἔτη
τῆς ζωῆς Ισμαὴλ ἐκατὸν τριάκοντα ἐπτὰ ἔτη καὶ
ἐκλιπῶν ἀπέθανεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος
αὐτοῦ **18** κατώκησεν δὲ ἀπὸ Ευιλατ ἔως Σουρ ἥ
ἐστιν κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἔως ἐλθεῖν πρὸς
Ἄσσυρίους κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ κατώκησεν **19** καὶ αὕται αἱ γενέσεις Ισαακ
τοῦ νιοῦ Αβρααμ Αβρααμ ἐγέννησεν τὸν Ισαακ **20**
ἥν δὲ Ισαακ ἐτῶν τεσσαράκοντα ὅτε ἔλαβεν τὴν
Ρεβεκκαν θυγατέρα Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς
Μεσοποταμίας ἀδελφὴν Λαβαν τοῦ Σύρου ἑαυτῷ
γυναικα **21** ἐδεῖτο δὲ Ισαακ κυρίου περὶ Ρεβεκκας
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι στεῖρα ἥν ἐπήκουσεν δὲ
αὐτοῦ ὁ θεός καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ Ρεβεκκα ἡ
γυνὴ αὐτοῦ **22** ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ
εἶπεν δέ εἰ οὕτως μοι μέλλει γίνεσθαι ἵνα τί μοι
τοῦτο ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ κυρίου **23** καὶ
εἶπεν κύριος αὐτῇ δύο ἔθνη ἐν τῇ γαστρί σου εἰσιν
καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται
καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει καὶ ὁ μείζων δουλεύσει
τῷ ἐλάσσονι **24** καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι

τοῦ τεκεῖν αὐτήν καὶ τῇδε ἥν δίδυμα ἐν τῇ
κοιλίᾳ αὐτῆς **25** ἐξῆλθεν δὲ ὁ νιὸς ὁ πρωτότοκος
πυρράκης ὅλος ὡσεὶ δορὰ δασύς ἐπωνόμασεν δὲ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ησαυ **26** καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη
τῆς πτέρνης Ησαυ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ιακωβ Ισαακ δὲ ἥν ἐτῶν ἐξήκοντα ὅτε ἔτεκεν
αὐτοὺς Ρεβεκκα **27** ηὔξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι
καὶ ἥν Ησαυ ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν ἄγροικος
Ιακωβ δὲ ἥν ἄνθρωπος ἄπλαστος οἰκῶν οἰκίαν
28 ἡγάπησεν δὲ Ισαακ τὸν Ησαυ ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ
βρῶσις αὐτῷ Ρεβεκκα δὲ ἡγάπα τὸν Ιακωβ **29**
ἡψησεν δὲ Ιακωβ ἔψεμα ἥλθεν δὲ Ησαυ ἐκ τοῦ
πεδίου ἐκλείπων **30** καὶ εἶπεν Ησαυ τῷ Ιακωβ
γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψέματος τοῦ πυρροῦ τούτου
ὅτι ἐκλείπω διὰ τοῦτο ἐκλίθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Εδωμ **31** εἶπεν δὲ Ιακωβ τῷ Ησαυ ἀπόδου μοι
σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου ἐμοί **32** εἶπεν δὲ
Ησαυ ἴδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν καὶ ἵνα τί
μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια **33** καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ιακωβ ὅμοσόν μοι σήμερον καὶ ὕμισεν αὐτῷ
ἀπέδοτο δὲ Ησαυ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ιακωβ **34**
Ιακωβ δὲ ἔδωκεν τῷ Ησαυ ἄρτον καὶ ἔψεμα
φακοῦ καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἀναστὰς ὤχετο
καὶ ἐφαύλισεν Ησαυ τὰ πρωτοτόκια

26 ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς τοῦ λιμοῦ
τοῦ πρότερον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ τῷ Αβρααμ
ἐπορεύθη δὲ Ισαακ πρὸς Αβιμελεχ βασιλέα
Φυλιστιμ εἰς Γεραφα **2** ὥφθη δὲ αὐτῷ κύριος καὶ
εἶπεν μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον κατοίκησον δὲ ἐν
τῇ γῇ ἥ ἄν σοι εἶπω **3** καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ
καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε σοὶ γὰρ καὶ
τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην

καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου δὲ ὥμοσα Αβρααμ τῷ πατρί σου 4 καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς 5 ἀνθ' ὧν ὑπήκουσεν Αβρααμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ἐφύλαξεν τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιμά μου 6 καὶ κατώκησεν Ισαακ ἐν Γεραροῖς 7 ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀδελφή μού ἐστιν ἐφοβήθη γάρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μού ἐστιν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας ὅτι ὠραία τῇ ὅψει ἦν 8 ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ παρακύψας δὲ Αβιμελεχ ὁ βασιλεὺς Γεραρων διὰ τῆς θυρίδος εἶδεν τὸν Ισαακ παίζοντα μετὰ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ 9 ἐκάλεσεν δὲ Αβιμελεχ τὸν Ισαακ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄρα γε γυνή σού ἐστιν τί ὅτι εἴπας ἀδελφή μού ἐστιν εἶπεν δὲ αὐτῷ Ισαακ εἶπα γάρ μήποτε ἀποθάνω δῆ αὐτήν 10 εἶπεν δὲ αὐτῷ Αβιμελεχ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μικροῦ ἐκοιμήθη τις τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικός σου καὶ ἐπήγαγες ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν 11 συνέταξεν δὲ Αβιμελεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ θανάτου ἔνοχος ἔσται 12 ἔσπειρεν δὲ Ισαακ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἐκατοστεύουσαν κριθήν εὐλόγησεν δὲ αὐτὸν κύριος 13 καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος καὶ προβαίνων μείζων ἐγίνετο ἔως οὕ μέγας ἐγένετο σφόδρα 14 ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολλά ἐζήλωσαν δὲ

αὐτὸν οἱ Φυλιστιμ 15 καὶ πάντα τὰ φρέατα ἀῷρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιμ καὶ ἐπλησαν αὐτὰ γῆς 16 εἶπεν δὲ Αβιμελεχ πρὸς Ισαακ ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα 17 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ισαακ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων καὶ κατώκησεν ἐκεῖ 18 καὶ πάλιν Ισαακ ὥρυξεν τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος ἢ ὥρυξαν οἱ παῖδες Αβρααμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὄνόματα κατὰ τὰ ὄνόματα ἢ ἐπωνόμασεν Αβρααμ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 19 καὶ ὥρυξαν οἱ παῖδες Ισαακ ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος 20 καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεραρων μετὰ τῶν ποιμένων Ισαακ φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἀδικίᾳ ἡδίκησαν γάρ αὐτόν 21 ἀπάρας δὲ Ισαακ ἐκεῖθεν ὥρυξεν φρέαρ ἔτερον ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία 22 ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὥρυξεν φρέαρ ἔτερον καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εύρυχωρία λέγων διότι νῦν ἐπλάτυνεν κύριος ἡμῖν καὶ ηὔξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς 23 ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου 24 καὶ ὤφθη αὐτῷ κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς Αβρααμ τοῦ πατρός σου μὴ φοβοῦ μετὰ σοῦ γάρ εἴμι καὶ ηὐλόγηκά σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου διὰ Αβρααμ τὸν πατέρα σου 25 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἐπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν

αύτοῦ ὥρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ισαακ φρέαρ **26**
καὶ Αβιμελεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεραφων
καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ
ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ **27** καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ισαακ ἵνα τί ἡλθατε πρός με ὑμεῖς
δὲ ἐμισήσατε με καὶ ἀπεστείλατε με ἀφ' ὑμῶν
28 καὶ εἶπαν ἰδόντες ἔωράκαμεν ὅτι ἦν κύριος
μετὰ σοῦ καὶ εἴπαμεν γενέσθω ἀρά ἀνὰ μέσον
ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ διαθησόμεθα μετὰ
σοῦ διαθήκην **29** μὴ ποιήσειν μεθ' ἡμῶν κακόν
καθότι ἡμεῖς σε οὐκ ἐβδελυξάμεθα καὶ ὃν τρόπον
ἐχρησάμεθά σοι καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε
μετ' εἰρήνης καὶ νῦν σὺ εὐλογητὸς ὑπὸ κυρίου **30**
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχήν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον
31 καὶ ἀναστάντες τὸ πρωὶ ὤμοσαν ἄνθρωπος
τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς
Ισαακ καὶ ἀπώχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας **32**
ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι
οἱ παῖδες Ισαακ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ
φρέατος οὗ ὥρυξαν καὶ εἶπαν οὐχ εὔρομεν ὕδωρ
33 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν "Ορκος διὰ τοῦτο ὄνομα
τῇ πόλει Φρέαρ ὄρκου ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας
34 ἦν δὲ Ησαυ ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβεν
γυναικα Ιουδιν τὴν θυγατέρα Βεηρ τοῦ Χετταίου
καὶ τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Αιλων τοῦ Ευαίου
35 καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ισαακ καὶ τῇ Ρεβεκκα
27 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι Ισαακ καὶ
ἡμβλύνθησαν οἱ ὄφθαλμοι αὐτοῦ τοῦ ὄραν καὶ
ἐκάλεσεν Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον
καὶ εἶπεν αὐτῷ νιέ μου καὶ εἶπεν ἴδού ἐγώ **2**
καὶ εἶπεν ἴδού γεγήρακα καὶ οὐ γινώσκω τὴν
ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου **3** νῦν οὖν λαβὲ τὸ
σκεῦός σου τήν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον καὶ

ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον καὶ θήρευσόν μοι θήραν
4 καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα ὡς φιλῶ ἐγώ καὶ
ἔνεγκε μοι ἵνα φάγω ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή
μου πρὶν ἀποθανεῖν με **5** Ρεβεκκα δὲ ἤκουσεν
λαλοῦντος Ισαακ πρὸς Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἐπορεύθη δὲ Ησαυ εἰς τὸ πεδίον θηρεῦσαι θήραν
τῷ πατρὶ αὐτοῦ **6** Ρεβεκκα δὲ εἶπεν πρὸς Ιακωβ
τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσων ἴδε ἐγώ ἤκουσα τοῦ
πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ησαυ τὸν ἀδελφόν
σου λέγοντος **7** ἔνεγκόν μοι θήραν καὶ ποίησόν
μοι ἐδέσματα καὶ φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον
κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με **8** νῦν οὖν υἱέ
ἄκουσόν μου καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι **9** καὶ
πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λαβέ μοι ἐκεῖθεν δύο
ἐρίφους ἀπαλοὺς καὶ καλούς καὶ ποιήσω αὐτοὺς
ἐδέσματα τῷ πατρί σου ὡς φιλεῖ **10** καὶ εἰσοίσεις
τῷ πατρί σου καὶ φάγεται ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ
πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν **11** εἶπεν δὲ
Ιακωβ πρὸς Ρεβεκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἔστιν
Ησαυ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς ἐγώ δὲ ἀνὴρ
λεῖος **12** μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου
καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν καὶ
ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν
13 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου
τέκνον μόνον ὑπάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ
πορευθεὶς ἔνεγκε μοι **14** πορευθεὶς δὲ ἔλαβεν καὶ
ῆνεγκεν τῇ μητρὶ καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ **15** καὶ
λαβοῦσα Ρεβεκκα τὴν στολὴν Ησαυ τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλήν ἡ ἦν παρ'
αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνέδυσεν Ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν νεώτερον **16** καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων
περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ

γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ 17 καὶ ἔδωκεν τὰ ἔδέσματα καὶ τὸν ἄρτους οὓς ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας Ιακωβ τοῦ νιοῦ αὐτῆς 18 καὶ εἰσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἶπεν δέ πάτερ ὁ δὲ εἶπεν ἵδού ἔγώ τίς εἰ σύ τέκνον 19 καὶ εἶπεν Ιακωβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐγὼ Ἡσαυ ὁ πρωτότοκός σου ἐποίησα καθὰ ἐλάλησάς μοι ἀναστὰς κάθισον καὶ φάγε τῆς θήρας μου ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου 20 εἶπεν δὲ Ισαακ τῷ νιῷ αὐτοῦ τί τοῦτο ὃ ταχὺ εὗρες ὡς τέκνον ὁ δὲ εἶπεν ὃ παρέδωκεν κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον μου 21 εἶπεν δὲ Ισαακ τῷ Ιακωβ ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον εἰ σὺ εἴς ὁ νιός μου Ἡσαυ ἢ οὕς 22 ἔγγισεν δὲ Ιακωβ πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ιακωβ αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαυ 23 καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν ἦσαν γάρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαυ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι καὶ ηὐλόγησεν αὐτόν 24 καὶ εἶπεν σὺ εἴς ὁ νιός μου Ἡσαυ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ 25 καὶ εἶπεν προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου τέκνον ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου καὶ προσήγαγεν αὐτῷ καὶ ἔφαγεν καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον καὶ ἔπιεν 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ισαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον 27 καὶ ἔγγισας ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ὡσφράνθη τὴν ὄσμὴν τῶν ίματίων αὐτοῦ καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν ἵδοὺ ὄσμὴ τοῦ νιοῦ μου ὡς ὄσμὴ ἀγροῦ πλήρους ὃν ηὐλόγησεν κύριος 28 καὶ δώῃ σοι ὁ θεός ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς καὶ πλήθος σίτου καὶ οἶνου 29 καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη καὶ προσκυνήσουσίν σοι ἄρχοντες καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ νιοί

τοῦ πατρός σου ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλογημένος 30 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ισαακ εὐλογοῦντα Ιακωβ τὸν νιὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθεν Ιακωβ ἀπὸ προσώπου Ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ Ἡσαυ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἤλθεν ἀπὸ τῆς θήρας 31 καὶ ἐποίησεν καὶ αὐτὸς ἔδέσματα καὶ προσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ ἀναστήτῳ ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω τῆς θήρας τοῦ νιοῦ αὐτοῦ ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου 32 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ισαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τίς εἴ σύ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι ὁ νιός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαυ 33 ἐξέστη δὲ Ισαακ ἐκστασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπεν τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε ἐλθεῖν καὶ ηὐλόγησα αὐτόν καὶ εὐλογημένος ἔστω 34 ἐγένετο δὲ ἥνικα ἥκουσεν Ἡσαυ τὰ ῥήματα Ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλόγησον δὴ κάμε πάτερ 35 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἐλθών ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν σου 36 καὶ εἶπεν δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιακωβ ἐπτέρνικεν γάρ με ἥδη δεύτερον τοῦτο τὰ τε πρωτοτόκιά μου εἴληφεν καὶ νῦν εἴληφεν τὴν εὐλογίαν μου καὶ εἶπεν Ἡσαυ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὕχ ύπελίπω μοι εὐλογίαν πάτερ 37 ἀποκριθεὶς δὲ Ισαακ εἶπεν τῷ Ἡσαυ εἰ κύριον αὐτὸν ἐποίησά σου καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐποίησα αὐτοῦ οἰκέτας σίτω καὶ οἶνω ἐστήρισα αὐτόν σοὶ δὲ τί ποιήσω τέκνον 38 εἶπεν δὲ Ἡσαυ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ μὴ εὐλογία μία σοί ἐστιν πάτερ εὐλόγησον δὴ κάμε πάτερ κατανυχθέντος δὲ Ισαακ ἀνεβόησεν φωνὴν Ἡσαυ καὶ ἐκλαυσεν 39

ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ
ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς
σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν
40 καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρῃ σου ζήσῃ καὶ τῷ ἀδελφῷ
σου δουλεύσεις ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ
ἐκλύσεις τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου
41 καὶ ἐνεκότει Ήσαυ τῷ Ιακώβ περὶ τῆς εὐλογίας
ἥς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν δὲ
Ἡσαυ ἐν τῇ διανοίᾳ ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ
πένθους τοῦ πατρός μου ἵνα ἀποκτείνω Ιακώβ
τὸν ἀδελφόν μου **42** ἀπηγγέλῃ δὲ Ρεβεκκα τὰ
ρήματα Ήσαυ τοῦ νιοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου
καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ιακώβ τὸν νιὸν αὐτῆς τὸν
νεώτερον καὶ εἴπεν αὐτῷ ἵδοὺ Ήσαυ ὁ ἀδελφός
σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε **43** νῦν οὖν
τέκνον ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ ἀναστὰς
ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λαβαν
τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρραν **44** καὶ οἴκησον
μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινὰς ἔως τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμὸν **45** καὶ τὴν ὄργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου
ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπιλάθηται ἡ πεποίηκας αὐτῷ καὶ
ἀποστείλασα μεταπέμψομαι σε ἐκεῖθεν μήποτε
ἀτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾶς **46**
εἶπεν δὲ Ρεβεκκα πρὸς Ἰσαακ προσώχθικα τῇ
ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν νιῶν Χετ εἰ
λήμψεται Ιακώβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων
τῆς γῆς ταύτης ἵνα τί μοι ζῆν

28 προσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαακ τὸν Ιακώβ
εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ
λήμψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χανααν **2**
ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὸν
οἴκον Βαθουηλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρός σου καὶ
λαβὲ σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων

Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός σου **3** ὁ δὲ θεός
μου εὐλογήσαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ πληθύναι
σε καὶ ἐση εἰς συναγωγάς ἐθνῶν **4** καὶ δώῃ
σοι τὴν εὐλογίαν Αβρααμ τοῦ πατρός μου σοὶ
καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ κληρονομῆσαι
τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου ἵνα ἔδωκεν ὁ
θεὸς τῷ Αβρααμ **5** καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαακ τὸν
Ιακώβ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
Λαβαν τὸν νιὸν Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ
Ρεβεκκας τῆς μητρὸς Ιακώβ καὶ Ήσαυ **6** εἶδεν
δὲ Ήσαυ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαακ τὸν Ιακώβ καὶ
ἀπώχετο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν
έαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν καὶ
ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ λήμψῃ γυναῖκα ἀπὸ
τῶν θυγατέρων Χανααν **7** καὶ ἤκουσεν Ιακώβ
τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη
εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας **8** καὶ εἶδεν Ήσαυ
ὅτι πονηράι είσιν αἱ θυγατέρες Χανααν ἐναντίον
Ἰσαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **9** καὶ ἐπορεύθη Ήσαυ
πρὸς Ισμαηλ καὶ ἔλαβεν τὴν Μαελεθ θυγατέρα
Ισμαηλ τοῦ νιοῦ Αβρααμ ἀδελφὴν Ναβαιωθ πρὸς
ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ γυναῖκα **10** καὶ ἐξῆλθεν
Ιακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη
εἰς Χαρραν **11** καὶ ἀπήντησεν τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη
ἐκεῖ ἔδυ γάρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων
τοῦ τόπου καὶ ἔθηκεν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ
ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ **12** καὶ ἐνυπνιάσθη
καὶ ἴδου κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ ἥς ἡ
κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οἱ ἄγγελοι
τοῦ θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς **13**
ὁ δὲ κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐγὼ
κύριος ὁ θεός Αβρααμ τοῦ πατρός σου καὶ ὁ θεὸς
Ἰσαακ μὴ φοβοῦ ἡ γῆ ἐφ' ἥς σὺ καθεύδεις ἐπ'

αὐτῆς σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου 14 καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἐπὶ λίβα καὶ ἐπὶ βιορρᾶν καὶ ἐπ' ἀνατολάς καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου 15 καὶ ἴδού ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἐὰν πορευθῆς καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω ἔως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι 16 καὶ ἔξηγέρθη Ιακωβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὅτι ἔστιν κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγὼ δὲ οὐκ ἥδειν 17 καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἔστιν τοῦτο ἀλλ' ἡ οἰκος θεοῦ καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ 18 καὶ ἀνέστη Ιακωβ τὸ πρῶτον καὶ ἔλαβεν τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν ἔκει πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς 19 καὶ ἐκάλεσεν Ιακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἔκείνου Οἶκος θεοῦ καὶ Ουλαμλους ἣν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον 20 καὶ ἦζατο Ιακωβ εὐχὴν λέγων ἐάν ἡ κύριος ὁ θεὸς μετ' ἐμοῦ καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐγὼ πορεύομαι καὶ δῶ μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἴμάτιον περιβαλέσθαι 21 καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ ἔσται μοι κύριος εἰς θεόν 22 καὶ ὁ λίθος οὗτος ὃν ἔστησα στήλην ἔσται μοι οἶκος θεοῦ καὶ πάντων ὃν ἐάν μοι δῶς δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτά σοι

29 καὶ ἔξάρας Ιακωβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λαβαν τὸν υἱὸν Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ Ρεβεκκας μητρὸς Ιακωβ καὶ Ήσαυ 2 καὶ ὄρφ καὶ ἴδού φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ ἦσαν δὲ ἔκει τρία ποίμνια προβάτων

ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος 3 καὶ συνήγοντο ἔκει πάντα τὰ ποίμνια καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα καὶ ἀπεκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 4 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιακωβ ἀδελφοί πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς οἱ δὲ εἶπαν ἐκ Χαρραν ἐσμέν 5 εἶπεν δὲ αὐτοῖς γινώσκετε Λαβαν τὸν υἱὸν Ναχωρ οἱ δὲ εἶπαν γινώσκομεν 6 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὑγιαίνει οἱ δὲ εἶπαν ὑγιαίνει καὶ ἴδού Ραχηλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων 7 καὶ εἶπεν Ιακωβ ἔτι ἐστὶν ὑμέρα πολλή οὕπω ὕρα συναχθῆναι τὰ κτήνη ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελθόντες βόσκετε 8 οἱ δὲ εἶπαν οὐ δυνησόμεθα ἔως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας καὶ ἀποκυλίσωσιν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα 9 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς καὶ Ραχηλ ἡ θυγάτηρ Λαβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ γὰρ ἔβοσκεν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς 10 ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ιακωβ τὴν Ραχηλ θυγατέρα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ προσελθὼν Ιακωβ ἀπεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ 11 καὶ ἐφίλησεν Ιακωβ τὴν Ραχηλ καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλαυσεν 12 καὶ ἀνήγγειλεν τῇ Ραχηλ ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔστιν καὶ ὅτι υἱὸς Ρεβεκκας ἔστιν καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα 13 ἐγένετο δὲ

ώς ἥκουσεν Λαβαν τὸ ὄνομα Ιακωβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ διηγήσατο τῷ Λαβαν πάντας τοὺς λόγους τούτους **14** καὶ εἶπεν αὐτῷ Λαβαν ἐκ τῶν δοτῶν μου καὶ ἐκ τῆς σαρκός μου εἰ σύ καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν **15** εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ιακωβ ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἰ οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν ἀπάγγειλόν μοι τίς ὁ μισθός σου ἐστιν **16** τῷ δὲ Λαβαν δύο θυγατέρες δόνομα τῇ μείζονι Λεια καὶ δόνομα τῇ νεωτέρᾳ Ραχηλ **17** οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ Λειας ἀσθενεῖς Ραχηλ δὲ καλὴ τῷ εἴδει καὶ ώραία τῇ ὄψει **18** ἡγάπησεν δὲ Ιακωβ τὴν Ραχηλ καὶ εἶπεν δουλεύσω σοι ἐπτά ἔτη περὶ Ραχηλ τῆς θυγατρός σου τῆς νεωτέρας **19** εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοὶ ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ οἴκησον μετ' ἐμοῦ **20** καὶ ἐδούλευσεν Ιακωβ περὶ Ραχηλ ἔτη ἐπτά καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν **21** εἶπεν δὲ Ιακωβ πρὸς Λαβαν ἀπόδος τὴν γυναῖκά μου πεπλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι μου δύως εἰσέλθω πρὸς αὐτήν **22** συνήγαγεν δὲ Λαβαν πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησεν γάμον **23** καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ λαβὼν Λαβαν Λειαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς Ιακωβ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὴν Ιακωβ **24** ἐδοκεν δὲ Λαβαν Λεια τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην **25** ἐγένετο δὲ πρωί καὶ ἴδον ἦν Λεια εἶπεν δὲ Ιακωβ τῷ Λαβαν τί τοῦτο ἐποίησάς μοι οὐ περὶ Ραχηλ ἐδούλευσα παρὰ σοί καὶ ἵνα τί παρελογίσω με **26** εἶπεν δὲ Λαβαν οὐκ ἔστιν

οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν **27** συντέλεσον οὖν τὰ ἔβδομα ταύτης καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας ἣς ἐργῆ παρ' ἐμοὶ ἔτι ἐπτά ἔτη ἔτερα **28** ἐποίησεν δὲ Ιακωβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσεν τὰ ἔβδομα ταύτης καὶ ἐδωκεν αὐτῷ Λαβαν Ραχηλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα **29** ἐδοκεν δὲ Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην **30** καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Ραχηλ ἡγάπησεν δὲ Ραχηλ μᾶλλον ἢ Λειαν καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἐπτά ἔτη ἔτερα **31** ἴδων δὲ κύριος ὅτι μισεῖται Λεια ἥνοιξεν τὴν μήτραν αὐτῆς Ραχηλ δὲ ἦν στεῖρα **32** καὶ συνέλαβεν Λεια καὶ ἐτεκεν υἱὸν τῷ Ιακωβ ἐκάλεσεν δὲ τὸ δόνομα αὐτοῦ Ρουβην λέγοντα διότι εἶδεν μου κύριος τὴν ταπείνωσιν νῦν με ἀγαπῆσει ὁ ἀνήρ μου **33** καὶ συνέλαβεν πάλιν Λεια καὶ ἐτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ιακωβ καὶ εἶπεν ὅτι ἥκουσεν κύριος ὅτι μισοῦμαι καὶ προσέδωκέν μοι καὶ τοῦτο ἐκάλεσεν δὲ τὸ δόνομα αὐτοῦ Συμεων **34** καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἐτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνήρ μου ἐτεκον γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ δόνομα αὐτοῦ Λευι **35** καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἐτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι κυρίῳ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ δόνομα αὐτοῦ Ιουδα καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν

30 ἰδοῦσα δὲ Ραχηλ ὅτι οὐ τέτοκεν τῷ Ιακωβ καὶ ἐζήλωσεν Ραχηλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ εἶπεν τῷ Ιακωβ δός μοι τέκνα εἰ δὲ μή τελευτήσω ἐγώ **2** ἐθυμώθη δὲ Ιακωβ τῇ Ραχηλ καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγώ εἰμι δς ἐστέρησέν σε καρπὸν κοιλίας **3** εἶπεν δὲ Ραχηλ τῷ Ιακωβ ἵδοὺ

ἡ παιδίσκη μου Βαλλα εἰσελθε πρὸς αὐτήν καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου καὶ τεκνοποιήσομαι κάγὼ ἔξ αὐτῆς 4 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα εἰσῆλθεν δὲ πρὸς αὐτήν Ιακωβ 5 καὶ συνέλαβεν Βαλλα ἡ παιδίσκη Ραχὴλ καὶ ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν 6 καὶ εἶπεν Ραχὴλ ἔκρινέν μοι ὁ θεὸς καὶ ἐπήκουσεν τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέν μοι υἱόν διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δαν 7 καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλα ἡ παιδίσκη Ραχὴλ καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ιακωβ 8 καὶ εἶπεν Ραχὴλ συνελάβετό μοι ὁ θεός καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου καὶ ἡδυνάσθην καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νεφθαλὶ 9 εἶδεν δὲ Λεια ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν καὶ ἔλαβεν Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ιακωβ γυναῖκα 10 εἰσῆλθεν δὲ πρὸς αὐτὴν Ιακωβ καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη Λειας καὶ ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν 11 καὶ εἶπεν Λεια ἐν τύχῃ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γαδ 12 καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη Λειας καὶ ἔτεκεν ἔτι τῷ Ιακωβ υἱὸν δεύτερον 13 καὶ εἶπεν Λεια μακαρία ἐγώ ὅτι μακαρίζουσίν με αἱ γυναικες καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ασηρ 14 ἐπορεύθη δὲ Ρουβην ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ εὗρεν μῆλα μανδραγόρου ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λειαν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἶπεν δὲ Ραχὴλ τῇ Λεια δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου 15 εἶπεν δὲ Λεια οὐχ ἰκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου μὴ καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήμψῃ εἶπεν δὲ Ραχὴλ οὐχ οὕτως κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου 16 εἰσῆλθεν δὲ Ιακωβ ἔξ ἀγροῦ ἐσπέρας καὶ ἐξῆλθεν

Λεια εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν πρός με εἰσελεύσῃ σήμερον μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην 17 καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς Λειας καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱὸν πέμπτον 18 καὶ εἶπεν Λεια ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν μισθόν μου ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρί μου καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισσαχαρ ὃ ἐστιν Μισθός 19 καὶ συνέλαβεν ἔτι Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἔκτον τῷ Ιακωβ 20 καὶ εἶπεν Λεια δεδώρηταί μοι ὁ θεὸς δῶρον καλόν ἐν τῷ νῦν καιρῷ αἵρετιεī με ὁ ἀνήρ μου ἔτεκον γὰρ αὐτῷ υἱὸν ἔξ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβουλων 21 καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκεν θυγατέρα καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Δινα 22 ἐμνήσθη δὲ ὁ θεὸς τῆς Ραχὴλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ θεὸς καὶ ἀνέῳξεν αὐτῆς τὴν μήτραν 23 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν εἶπεν δὲ Ραχὴλ ἀφεῖλεν ὁ θεός μου τὸ ὄνειδος 24 καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιωσηφ λέγουσα προσθέτω ὁ θεός μοι υἱὸν ἔτερον 25 ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκεν Ραχὴλ τὸν Ιωσηφ εἶπεν Ιακωβ τῷ Λαβαν ἀπόστειλόν με ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου 26 ἀπόδος τὰς γυναικάς μου καὶ τὰ παιδία περὶ ὃν δεδούλευκά σοι ἵνα ἀπέλθω σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν ἣν δεδούλευκά σοι 27 εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν εἰ εῦρον χάριν ἐναντίον σου οἰωνισάμην ἢν εὐλόγησεν γάρ με ὁ θεὸς τῇ σῇ εἰσόδῳ 28 διάστειλον τὸν μισθόν σου πρός με καὶ δώσω 29 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ιακωβ σὺ γινώσκεις ἢ δεδούλευκά σοι καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἔμοιο 30 μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἦν ἐναντίον ἔμοιο καὶ ηὑξήθη εἰς πλῆθος καὶ

ηύλογησέν σε κύριος ἐπὶ τῷ ποδί μου νῦν οὗν πότε ποιήσω κάγω ἐμαυτῷ οἴκον 31 καὶ ἐπεν αὐτῷ Λαβαν τί σοι δώσω εἶπεν δὲ αὐτῷ Ιακωβ οὐ δώσεις μοι οὐθέν ἐὰν ποιήσῃς μοι τὸ ἡῆμα τοῦτο πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλάξω 32 παρελθάτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον καὶ διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσιν καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξίν ἔσται μοι μισθός 33 καὶ ἐπακούσεται μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὔριον ὅτι ἔστιν ὁ μισθός μου ἐνώπιον σου πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ἦ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξίν καὶ φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσιν κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοί 34 εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου 35 καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους καὶ πάσας τὰς αἴγας τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνάσιν καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τῶν σιῶν αὐτοῦ 36 καὶ ἀπέστησεν ὅδὸν τριῶν ἡμερῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ιακωβ Ιακωβ δὲ ἐποίμαινεν τὰ πρόβατα Λαβαν τὰ ὑπολειφθέντα 37 ἔλαβεν δὲ ἐαυτῷ Ιακωβ ῥάβδον στυρακίνην χλωρὸν καὶ καρυίνην καὶ πλατάνου καὶ ἐλέπισεν αὐτὰς Ιακωβ λεπίσματα λευκὰ περισύρων τὸ χλωρόν ἐφαίνετο δὲ ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκόν ὃ ἐλέπισεν ποικίλον 38 καὶ παρέθηκεν τὰς ῥάβδους ἄς ἐλέπισεν ἐν ταῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὄδατος ἵνα ὡς ἄν ἔλθωσιν τὰ πρόβατα πιεῖν ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν 39 ἐγκισσήσωσιν τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους καὶ ἐτίκτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά 40 τοὺς δὲ ἀμνοὺς

διέστειλεν Ιακωβ καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἀμνοῖς καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποιμνια καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λαβαν 41 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ὃ ἐνεκίσσησεν τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα ἔθηκεν Ιακωβ τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν ταῖς ληνοῖς τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους 42 ἡνίκα δ' ἀν ἔτεκον τὰ πρόβατα οὐκ ἐτίθει ἐγένετο δὲ τὰ ἄσημα τοῦ Λαβαν τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ιακωβ 43 καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἀνθρωπος σφρόδρα σφρόδρα καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ κάμηλοι καὶ ὄνοι 31 ἦκουσεν δὲ Ιακωβ τὰ ῥήματα τῶν σιῶν Λαβαν λεγόντων εἴληφεν Ιακωβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκεν πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην 2 καὶ εἶδεν Ιακωβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λαβαν καὶ ἴδού οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν ως ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν 3 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ιακωβ ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρός σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ 4 ἀποστείλας δὲ Ιακωβ ἐκάλεσεν Ραχὴλ καὶ Λειαν εἰς τὸ πεδίον οὗ τὰ ποιμνια 5 καὶ εἶπεν αὐταῖς ὅρῳ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν πρὸς ἐμοῦ ως ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ὃ δὲ θεὸς τοῦ πατρός μου ἦν μετ' ἐμοῦ 6 καὶ αὐταὶ δὲ οἰδατε ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύι μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν 7 δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με καὶ ἤλλαξεν τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὃ θεὸς κακοποιησάι με 8 ἐὰν οὕτως εἴπῃ τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα ἐὰν δὲ εἴπῃ

τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά 9 καὶ ἀφείλατο ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ ἔδωκέν μοι αὐτά 10 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὰ ἐν τῷ ὑπνῳ καὶ ἴδού ὁι τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἥσαν ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥάντοι 11 καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ' ὑπνον Ιακώβ ἐγὼ δὲ εἶπα τί ἔστιν 12 καὶ εἶπεν ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ῥάντούς ἔώρακα γὰρ ὅσα σοι Λαβαν ποιεῖ 13 ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τόπῳ θεοῦ οὗ ἦλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην καὶ νῦξω μοι ἐκεῖ εὐχήν νῦν οὖν ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ ἀπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ 14 καὶ ἀποκριθεῖσα Ραχηλ καὶ Λεια εἶπαν αὐτῷ μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἡ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν 15 οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ πέπρακεν γὰρ ἡμᾶς καὶ κατέφαγεν καταβρώσει τὸ ἀργύριον ἡμῶν 16 πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ἥν ἀφείλατο ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν νῦν οὖν ὄσα εἴρηκέν σοι ὁ θεός ποίει 17 ἀναστὰς δὲ Ιακώβ ἔλαβεν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους 18 καὶ ἀπήγαγεν πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ἥν περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χανααν 19 Λαβαν δὲ ὤχετο κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ

ἔκλεψεν δὲ Ραχηλ τὰ εἰδώλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς 20 ἔκρυψεν δὲ Ιακώβ Λαβαν τὸν Σύρον τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδράσκει 21 καὶ ἀπέδρα αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ διέβη τὸν ποταμὸν καὶ ὕρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλααδ 22 ἀνηγγέλη δὲ Λαβαν τῷ Σύρῳ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὅτι ἀπέδρα Ιακώβ 23 καὶ παραλαβὼν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἔαυτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὅδὸν ἡμερῶν ἐπτὰ καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ Γαλααδ 24 ἥλθεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Λαβαν τὸν Σύρον καθ' ὑπνον τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ φύλαξαι σεαυτόν μήποτε λαλήσῃς μετὰ Ιακώβ πονηρά 25 καὶ κατέλαβεν Λαβαν τὸν Ιακώβ Ιακώβ δὲ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Λαβαν δὲ ἔστησεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ 26 εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ιακώβ τί ἐποίησας ἵνα τί κρυφῇ ἀπέδρας καὶ ἐκλοποφόρησάς με καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρᾳ 27 καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι ἐξαπέστειλα ἃν σε μετ' εὐφροσύνης καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων καὶ κιθάρας 28 οὐκ ἥξιώθην καταφιλήσαι τὰ παιδία μου καὶ τὰς θυγατέρας μου νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας 29 καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χείρ μου κακοποιῆσαι σε ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρός σου ἐχθὲς εἶπεν πρός με λέγων φύλαξαι σεαυτόν μήποτε λαλήσῃς μετὰ Ιακώβ πονηρά 30 νῦν οὖν πεπόρευσαι ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἴκον τοῦ πατρός σου ἵνα τί ἔκλεψας τοὺς θεούς μου 31 ἀποκριθεὶς δὲ Ιακώβ εἶπεν τῷ Λαβαν εἶπα γάρ μήποτε ἀφέλης τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἔμοι καὶ πάντα τὰ ἐμά 32 ἐπίγνωθι τί ἔστιν τῶν σῶν παρ' ἔμοι καὶ λαβέ καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθέννιν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιακώβ παρ' ὡς ἐὰν

εῦρης τοὺς θεούς σου οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν οὐκ ἥδει δὲ Ιακωβ ὅτι Ραχὴλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς **33** εἰσελθὼν δὲ Λαβαν ἡρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λειας καὶ οὐχ εὗρεν καὶ ἔξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου Λειας ἡρεύνησεν τὸν οἶκον Ιακωβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν καὶ οὐχ εὗρεν εἰσῆλθεν δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ραχὴλ **34** Ραχὴλ δὲ ἔλαβεν τὰ εῖδωλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς **35** καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτῆς μὴ βαρέως φέρε κύριε οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου ὅτι τὸ κατ' ἔθισμὸν τῶν γυναικῶν μοί ἐστιν ἡρεύνησεν δὲ Λαβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ καὶ οὐχ εὗρεν τὰ εῖδωλα **36** ὥργίσθη δὲ Ιακωβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λαβαν ἀποκριθεὶς δὲ Ιακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου ὅτι κατεδίωξας ὅπίσω μου **37** καὶ ὅτι ἡρεύνησας πάντα τὰ σκεύη μου τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου θὲς ὥδε ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐλεγχάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν **38** ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἴγες σου οὐκ ἡτεκνώθησαν κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον **39** θηριάλωτον οὐκ ἀνενήνοχά σοι ἐγώ ἀπετίννυον παρ' ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα νυκτός **40** ἐγινόμην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι καὶ παγετῷ τῆς νυκτός καὶ ἀφίστατο ὁ ὑπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου **41** ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐδούλευσά σοι δέκα τέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου καὶ ἔξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν **42** εἰ μὴ ὁ θεὸς τοῦ

πατρός μου Αβρααμ καὶ ὁ φόβος Ισαακ ἦν μοι νῦν ἄν κενόν με ἔξαπέστειλας τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ θεὸς καὶ ἥλεγξέν σε ἐχθές **43** ἀποκριθεὶς δὲ Λαβαν εἶπεν τῷ Ιακωβ αἱ θυγατέρες θυγατέρες μου καὶ οἱ υἱοί μου καὶ τὰ κτήνη κτήνη μου καὶ πάντα ὄσα σὺ ὀρᾶς ἐμά ἐστιν καὶ τῶν θυγατέρων μου τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἵς ἔτεκον **44** νῦν οὖν δεῦρο διαθώμεθα διαθήκην ἐγώ καὶ σύ καὶ ἐσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἵδού οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν ἵδε ὁ θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **45** λαβών δὲ Ιακωβ λίθον ἐστησεν αὐτὸν στήλην **46** εἶπεν δὲ Ιακωβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ συλλέγετε λίθους καὶ συνέλεξαν λίθους καὶ ἐποίησαν βουνόν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Λαβαν ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον **47** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λαβαν Βουνὸς τῆς μαρτυρίας Ιακωβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βουνὸς μάρτυς **48** εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ιακωβ ἵδού ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη αὕτη ἦν ἐστησα ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βουνὸς μαρτυρεῖ **49** καὶ ἡ ὅρασις ἦν εἶπεν ἐπίδοι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ὅτι ἀποστησόμεθα ἔτερος ἀπὸ τοῦ ἔτερου **50** εὶ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου εἰ λήμψῃ γυναῖκας ἐπὶ ταῖς θυγατράσιν μου ὅρα οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν **52** ἐάν τε γάρ ἐγώ μὴ διαβῶ πρὸς σὲ μηδὲ σὺ διαβῆς πρός με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ **53** ὁ θεὸς Αβρααμ καὶ ὁ θεὸς Ναχωρ κρινεῖ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ

ῶμοσεν Ἰακωβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαακ 54 καὶ ἔθυσεν Ἰακωβ θυσίαν ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει 55 ἀναστὰς δὲ Λαβαν τὸ πρωὶ κατεφίλησεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἀποστραφεὶς Λαβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

32 καὶ Ἰακωβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καὶ ἀναβλέψας εἶδεν παρεμβολὴν θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ 2 εἰπεν δὲ Ἰακωβ ἡνίκα εἶδεν αὐτούς Παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολαί 3 ἀπέστειλεν δὲ Ἰακωβ ἀγγέλους ἐμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηιρ εἰς χώραν Εδωμ 4 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαν οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακωβ μετὰ Λαβαν παρῷκησα καὶ ἔχρονισα ἔως τοῦ νῦν 5 καὶ ἐγένοντό moi βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαν ἵνα εὔρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου 6 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακωβ λέγοντες ἥλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαν καὶ ἴδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ 7 ἐφοβήθη δὲ Ἰακωβ σφόδρα καὶ ἤπορεῖτο καὶ διεῖλεν τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ τοὺς βόας καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς 8 καὶ εἶπεν Ἰακωβ ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαν εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ ἐκκόψῃ αὐτήν ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι 9 εἶπεν δὲ Ἰακωβ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου Αβρααμ καὶ ὁ θεὸς

τοῦ πατρός μου Ἰσαακ κύριε ὁ εἴπας μοι ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεως σου καὶ εὗ σε ποιήσω 10 ἰκανοῦταί μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας ἡς ἐποίησας τῷ παιδὶ σου ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου διέβην τὸν Ιορδάνην τοῦτον νῦν δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς 11 ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἡσαν ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτὸν μήποτε ἐλθὼν πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις 12 σὺ δὲ εἴπας καλῶς εὗ σε ποιήσω καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ώς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἢ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους 13 καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ ἔλαβεν ὃν ἔφερεν δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 14 αἵγας διακοσίας τράγους εἴκοσι πρόβατα διακόσια κριοὺς εἴκοσι 15 καμήλους θηλαζούσας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα βόας τεσσαράκοντα ταύρους δέκα ὄνους εἴκοσι καὶ πώλους δέκα 16 καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας εἶπεν δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ προπορεύεσθε ἐμπροσθέν μου καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνὰ μέσον ποίμνης καὶ ποίμνης 17 καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ λέγων ἐάν σοι συναντήσῃ Ἡσαν ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτᾷ σε λέγων τίνος εἴ καὶ ποῦ πορεύῃ καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου 18 ἐρεῖς τοῦ παιδός σου Ἰακωβ δῶρα ἀπέσταλκεν τῷ κυρίῳ μου Ἡσαν καὶ ἴδού ἀυτὸς ὅπίσω ἡμῶν 19 καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὅπίσω τῶν ποιμνίων τούτων λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαν ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτὸν 20 καὶ ἐρεῖτε ἴδού ὁ παῖς σου Ἰακωβ παραγίνεται ὅπίσω ἡμῶν εἶπεν γάρ ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον

αύτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αύτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ὅψομαι τὸ πρόσωπον αύτοῦ ἵσως γάρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου **21** καὶ παρεπορεύοντο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αύτοῦ αὐτὸς δὲ ἔκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ **22** ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβεν τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τὰ ἔνδεκα παιδία αὐτοῦ καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ιαβοκ **23** καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διέβη τὸν χειμάρρον καὶ διεβίβασεν πάντα τὰ αὐτοῦ **24** ὑπελείφθη δὲ Ιακωβ μόνος καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἔως πρωΐ **25** εἶδεν δὲ ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτὸν καὶ ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ καὶ ἐνάρκησεν τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ιακωβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτὸν μετ' αὐτοῦ **26** καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀπόστειλόν με ἀνέβη γάρ ὁ ὄρθρος ὃ δὲ εἶπεν οὐ μή σε ἀποστείλω ἐὰν μή με εὐλογήσῃς **27** εἶπεν δὲ αὐτῷ τί τὸ ὄνομά σου ἔστιν ὃ δὲ εἶπεν Ιακωβ **28** εἶπεν δὲ αὐτῷ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ιακωβ ἀλλὰ Ισραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατός **29** ἡρώτησεν δὲ Ιακωβ καὶ εἶπεν ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο ἐρωτᾶς τὸ ὄνομά μου καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ **30** καὶ ἐκάλεσεν Ιακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Εἶδος θεοῦ εἶδον γάρ θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή **31** ἀνέτειλεν δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἡνίκα παρῆλθεν τὸ Εἶδος τοῦ θεοῦ αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζεν τῷ μηρῷ αὐτοῦ **32** ἔνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ νεῦρον ὃ ἐνάρκησεν ὃ ἔστιν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης

ὅτι ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ιακωβ τοῦ νεύρου καὶ ἐνάρκησεν

33 ἀναβλέψας δὲ Ιακωβ εἶδεν καὶ ἴδού Ήσαυ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπιδιεῖλεν Ιακωβ τὰ παιδία ἐπὶ Λειαν καὶ Ραχὴλ καὶ τὰς δύο παιδίσκας **2** καὶ ἐποίησεν τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις καὶ Λειαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὅπίσω καὶ Ραχὴλ καὶ Ιωσηφ ἐσχάτους **3** αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις ἔως τοῦ ἐγγίσαι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **4** καὶ προσέδραμεν Ήσαυ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβών αὐτὸν ἐφίλησεν καὶ προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι **5** καὶ ἀναβλέψας εἶδεν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ εἶπεν τί ταῦτα σοί ἔστιν ὃ δὲ εἶπεν τὰ παιδία οἵς ἡλέησεν ὁ θεὸς τὸν παῖδα σου **6** καὶ προσῆγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν **7** καὶ προσῆγγισεν Λεια καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ προσεκύνησαν καὶ μετὰ ταῦτα προσῆγγισεν Ραχὴλ καὶ Ιωσηφ καὶ προσεκύνησαν **8** καὶ εἶπεν τί ταῦτα σοί ἔστιν πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται αἵς ἀπήντηκα ὃ δὲ εἶπεν ἵνα εὔρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου κύριε **9** εἶπεν δὲ Ήσαυ ἔστιν μοι πολλά ἄδελφε ἔστω σοι τὰ σά **10** εἶπεν δὲ Ιακωβ εἰ εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου ώς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον θεοῦ καὶ εὐδοκήσεις με **11** λαβὲ τὰς εὐλογίας μου ἀς ἡνεγκά σοι ὅτι ἡλέησέν με ὁ θεὸς καὶ ἔστιν μοι πάντα καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν καὶ ἔλαβεν **12** καὶ εἶπεν ἀπάραντες πορευούμεθα ἐπ' εὐθεῖαν

13 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριός μου γινώσκει ὅτι τὰ παιδία ἀπαλώτερα καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτοὺς ἡμέραν μίαν ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη 14 προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδός ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων ἔως τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηιρ 15 εἶπεν δὲ Ησαῦ καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ ὃ δὲ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο ἱκανὸν ὅτι εὗρον χάριν ἐναντίον σου κύριε 16 ἀπέστρεψεν δὲ Ησαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηιρ 17 καὶ Ιακωβ ἀπαίρει εἰς Σκηνάς καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησεν σκηνάς διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηναί 18 καὶ ἤλθεν Ιακωβ εἰς Σαλημ πόλιν Σικιμων ἥ ἐστιν ἐν γῇ Χανααν ὅτε ἤλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας καὶ παρενέβαλεν κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως 19 καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ οὗ ἐστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ παρὰ Εμμωρ πατρὸς Συχεμ ἐκατὸν ἀμνῶν 20 καὶ ἐστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν Ισραὴλ

34 ἔξηλθεν δὲ Δινα ἡ θυγάτηρ Λειας ἦν ἔτεκεν τῷ Ιακωβ καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων 2 καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχεμ ὁ νίος Εμμωρ ὁ Χορραῖος ὁ ἄρχων τῆς γῆς καὶ λαβὼν αὐτὴν ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν 3 καὶ προσέσχεν τῇ ψυχῇ Δινας τῆς θυγατρὸς Ιακωβ καὶ ἤγάπησεν τὴν παρθένον καὶ ἐλάλησεν κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ 4 εἶπεν δὲ Συχεμ πρὸς Εμμωρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων λαβέ μοι τὴν παιδίσκην ταύτην εἰς γυναῖκα 5 Ιακωβ

δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ νίος Εμμωρ Διναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οἱ δὲ νιοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ παρεσιώπησεν δὲ Ιακωβ ἔως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς 6 ἔξηλθεν δὲ Εμμωρ ὁ πατὴρ Συχεμ πρὸς Ιακωβ λαλῆσαι αὐτῷ 7 οἱ δὲ νιοὶ Ιακωβ ἤλθον ἐκ τοῦ πεδίου ὡς δὲ ἤκουσαν κατενύχθησαν οἱ ἄνδρες καὶ λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ισραὴλ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ιακωβ καὶ οὐχ οὕτως ἔσται 8 καὶ ἐλάλησεν Εμμωρ αὐτοῖς λέγων Συχεμ ὁ νίος μου προείλατο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα 9 ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς οὔτοῖς ὑμῶν 10 καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε καὶ ἡ γῆ ἴδιον πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν κατοικεῖτε καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγκτήσασθε ἐν αὐτῇ 11 εἶπεν δὲ Συχεμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς εὔροιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε δώσομεν 12 πληθύνατε τὴν φερνὴν σφόδρα καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι καὶ δώσετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα 13 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ νιοὶ Ιακωβ τῷ Συχεμ καὶ Εμμωρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς ὅτι ἐμίαναν Διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν 14 καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεων καὶ Λευι οἱ ἀδελφοὶ Δινας νιοὶ δὲ Λειας οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ δος ἔχει ἀκροβυστίαν ἔστιν γὰρ ὄνειδος ἡμῖν 15 ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ κατοικήσομεν ἐν ὑμῖν ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν 16 καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν

θυγατέρων ύμῶν λημψόμεθα ἡμῖν γυναικας καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἐν 17 ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτέμνεσθαι λαβόντες τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἀπελευσόμεθα 18 καὶ ἥρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Εμμωρ καὶ ἐναντίον Συχεμ τοῦ νίοῦ Εμμωρ 19 καὶ οὐκ ἔχρονισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ιακωβ αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξόταος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 20 ἥλθεν δὲ Εμμωρ καὶ Συχεμ ὁ οὐδὲς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες 21 οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοί εἰσιν μεθ' ἡμῶν οἰκείωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτήν ἡ δὲ γῆ ἵδού πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν τὰς θυγατέρας αὐτῶν λημψόμεθα ἡμῖν γυναικας καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς 22 μόνον ἐν τούτῳ ὅμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἔνα ἐν τῷ περιτέμνεσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμηνται 23 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα οὐχ ἡμῶν ἔσται μόνον ἐν τούτῳ ὅμοιωθῶμεν αὐτοῖς καὶ οἰκήσουσιν μεθ' ἡμῶν 24 καὶ εἰσήκουσαν Εμμωρ καὶ Συχεμ τοῦ νίοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ περιετέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην 25 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτε ἤσαν ἐν τῷ πόνῳ ἔλαβον οἱ δύο νίοὶ Ιακωβ Συμεων καὶ Λευι οἱ ἀδελφοὶ Δινας ἔκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν 26 τόν τε Εμμωρ καὶ Συχεμ τὸν νίὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν

ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔλαβον τὴν Διναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχεμ καὶ ἔξῆλθον 27 οἱ δὲ νίοὶ Ιακωβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν ἐν ᾧ ἐμίαναν Διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν 28 καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ ἔλαβον 29 καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναικας αὐτῶν ἡχμαλώτευσαν καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις 30 εἶπεν δὲ Ιακωβ Συμεων καὶ Λευι μισητόν με πεποιήκατε ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν γῆν ἐν τε τοῖς Χαναναίοις καὶ τοῖς Φερεζαίοις ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ συγκόψουσίν με καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἰκός μου 31 οἱ δὲ εἶπαν ἀλλ' ὡσεὶ πόρνη χρήσωνται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν 35 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ιακωβ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθηλ καὶ οἴκει ἐκεῖ καὶ ποίησον ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ησαυ τοῦ ἀδελφοῦ σου 2 εἶπεν δὲ Ιακωβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ καθαρίσασθε καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν 3 καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθηλ καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μοι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ καὶ διέσωσέν με ἐν τῇ ὁδῷ ᾧ ἐπορεύθην 4 καὶ ἔδωκαν τῷ Ιακωβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἵ ἤσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὡσὶν αὐτῶν καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ιακωβ ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Σικιμοῖς καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ

έως τῆς σήμερον ἡμέρας 5 καὶ ἐξῆρεν Ισραὴλ ἐκ Σικιμῶν καὶ ἐγένετο φόβος θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν καὶ οὐ κατεδίωξαν ὅπισσα τῶν υἱῶν Ισραὴλ 6 ἥλθεν δὲ Ιακώβ εἰς Λουζαῖ ἦστιν ἐν γῇ Χανααν ἦστιν Βαιθηλ αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαός ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ 7 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Βαιθηλ ἐκεῖ γὰρ ἐπεφάνη αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ησαΐου ὃς ἀδελφοῦ αὐτοῦ 8 ἀπέθανεν δὲ Δεββωρα ἡ τροφὸς Ρεβεκκας κατώτερον Βαιθηλ ὑπὸ τὴν βάλανον καὶ ἐκάλεσεν Ιακώβ τὸ ὄνομα αὐτῆς Βάλανος πένθους 9 ὥφθη δὲ ὁ θεὸς Ιακώβ ἔτι ἐν Λουζαῖ ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός 10 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός τὸ ὄνομά σου Ιακώβ οὐ κληθήσεται ἔτι Ιακώβ ἀλλ’ Ισραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου 11 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός ἐγὼ ὁ θεός σου αὐξάνου καὶ πληθύνου ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἔθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὁσφύος σου ἔξελεύσονται 12 καὶ τὴν γῆν ἦν δέδωκα Αἴβρααμ καὶ Ισααὶκ σοὶ δέδωκα αὐτήν σοὶ ἔσται καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην 13 ἀνέβη δὲ ὁ θεὸς ἀπ’ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐλάλησεν μετ’ αὐτοῦ 14 καὶ ἔστησεν Ιακώβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐλάλησεν μετ’ αὐτοῦ στήλην λιθίνην καὶ ἔσπεισεν ἐπ’ αὐτὴν σπονδὴν καὶ ἐπέχεεν ἐπ’ αὐτὴν ἔλαιον 15 καὶ ἐκάλεσεν Ιακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐν ὃ ἐλάλησεν μετ’ αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ θεός Βαιθηλ 16 ἀπάρας δὲ Ιακώβ ἐκ Βαιθηλ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδερ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Χαβραθα εἰς γῆν ἥλθειν Εφραθα ἔτεκεν Ραχὴλ καὶ ἐδυστόκησεν

ἐν τῷ τοκετῷ 17 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα θάρσει καὶ γάρ οὗτός σοί ἐστιν υἱός 18 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχήν ἀπέθνησκεν γάρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱός ὁ δύνης μου ὃ δὲ πατήρ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βενιαμίν 19 ἀπέθανεν δὲ Ραχὴλ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ Εφραθα αὕτη ἐστὶν Βηθλεεὺμ 20 καὶ ἔστησεν Ιακώβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς αὕτη ἐστὶν στήλη μνημείου Ραχὴλ ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας 22 ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατώκησεν Ισραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐπορεύθη Ρουβῆν καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλας τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Ισραὴλ καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ιακώβ δώδεκα 23 υἱοὶ Λειας πρωτότοκος Ιακώβ Ρουβῆν Συμεων Λευι Ιουδας Ισσαχαρ Ζαβουλων 24 υἱοὶ δὲ Ραχὴλ Ιωσηφ καὶ Βενιαμίν 25 υἱοὶ δὲ Βαλλας παιδίσκης Ραχὴλ Δαν καὶ Νεφθαλί 26 υἱοὶ δὲ Ζελφας παιδίσκης Λειας Γαδ καὶ Ασηρ οὗτοι υἱοὶ Ιακώβ οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας 27 ἥλθεν δὲ Ιακώβ πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρη εἰς πόλιν τοῦ πεδίου αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν γῇ Χανααν οὗ παρώκησεν Αἴβρααμ καὶ Ισαακ 28 ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ισαακ ἀς ἔζησεν ἔτη ἑκατὸν ὁγδοίκοντα 29 καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ησαΐου καὶ Ιακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ

36 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ησαΐου αὐτός ἐστιν Εδωμ 2 Ησαΐου δὲ ἔλαβεν γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων τὴν Αδα θυγατέρα Αιλων τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Ελιβεμα θυγατέρα Ανα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων τοῦ Ευαίου 3 καὶ τὴν

Βασεμμαθ θυγατέρα Ισμαηλ ἀδελφὴν Ναβαιωθ 4 ἔτεκεν δὲ Αδα τῷ Ησαυ τὸν Ελιφας καὶ Βασεμμαθ ἔτεκεν τὸν Ραγουηλ 5 καὶ Ελιβεμα ἔτεκεν τὸν Ιεους καὶ τὸν Ιεγλομ καὶ τὸν Κορε οὗτοι υἱοὶ Ησαυ οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χανααν 6 ἔλαβεν δὲ Ησαυ τὰς γυναικας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὄσα ἐκτίσατο καὶ ὄσα περιεποιήσατο ἐν γῇ Χανααν καὶ ἐπορεύθη ἐκ γῆς Χανααν ἀπὸ προσώπου Ιακωβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 7 ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἄμα καὶ οὐκ ἐδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν 8 ὥκησεν δὲ Ησαυ ἐν τῷ ὅρει Σηιρ Ησαυ αὐτός ἐστιν Εδωμ 9 αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ησαυ πατρὸς Εδωμ ἐν τῷ ὅρει Σηιρ 10 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν υἱῶν Ησαυ Ελιφας υἱὸς Αδας γυναικὸς Ησαυ καὶ Ραγουηλ υἱὸς Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 11 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ελιφας Θαιμαν Ωμαρ Σωφαρ Γοθομ καὶ Κενεζ 12 Θαμνα δὲ ἦν παλλακὴ Ελιφας τοῦ υἱοῦ Ησαυ καὶ ἔτεκεν τῷ Ελιφας τὸν Αμαληκ οὗτοι υἱοὶ Αδας γυναικὸς Ησαυ 13 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ραγουηλ Ναχοθ Ζαρε Σομε καὶ Μοζε οὗτοι ἥσαν υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 14 οὗτοι δὲ ἥσαν υἱοὶ Ελιβεμας θυγατρὸς Ανα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων γυναικὸς Ησαυ ἔτεκεν δὲ τῷ Ησαυ τὸν Ιεους καὶ τὸν Ιεγλομ καὶ τὸν Κορε 15 οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ Ησαυ υἱοὶ Ελιφας πρωτοτόκου Ησαυ ἡγεμῶν Θαιμαν ἡγεμῶν Ωμαρ ἡγεμῶν Σωφαρ ἡγεμῶν Κενεζ 16 ἡγεμῶν Κορε ἡγεμῶν Γοθομ ἡγεμῶν Αμαληκ οὗτοι ἡγεμόνες Ελιφας ἐν γῇ Ιδουμαίᾳ οὗτοι υἱοὶ Αδας 17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ραγουηλ

υἱοῦ Ησαυ ἡγεμῶν Ναχοθ ἡγεμῶν Ζαρε ἡγεμῶν Σομε ἡγεμῶν Μοζε οὗτοι ἡγεμόνες Ραγουηλ ἐν γῇ Εδωμ οὗτοι υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 18 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ελιβεμας γυναικὸς Ησαυ ἡγεμῶν Ιεους ἡγεμῶν Ιεγλομ ἡγεμῶν Κορε οὗτοι ἡγεμόνες Ελιβεμας 19 οὗτοι υἱοὶ Ησαυ καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Εδωμ 20 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηιρ τοῦ Χορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ανα 21 καὶ Δησων καὶ Ασαρ καὶ Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορραίου τοῦ υἱοῦ Σηιρ ἐν τῇ γῇ Εδωμ 22 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωταν Χορρι καὶ Αιμαν ἀδελφὴ δὲ Λωταν Θαμνα 23 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβαλ Γωλων καὶ Μαναχαθ καὶ Γαιβηλ Σωφ καὶ Ωμαν 24 καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγων Αιε καὶ Ωναν οὗτος ἐστιν ὁ Ωνας ὃς εὑρεν τὸν Ιαμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτε ἔνεμεν τὰ ὑποζύγια Σεβεγων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 25 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ανα Δησων καὶ Ελιβεμα θυγάτηρ Ανα 26 οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησων Αμαδα καὶ Ασβαν καὶ Ιεθραν καὶ Χαρραν 27 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ασαρ Βαλααν καὶ Ζουκαμ καὶ Ιωυκαμ καὶ Ουκαν 28 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ρισων Ως καὶ Αραμ 29 οὗτοι ἡγεμόνες Χορρι ἡγεμῶν Λωταν ἡγεμῶν Σωβαλ ἡγεμῶν Σεβεγων ἡγεμῶν Ανα 30 ἡγεμῶν Δησων ἡγεμῶν Ασαρ ἡγεμῶν Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες Χορρι ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Εδωμ 31 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Εδωμ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ισραηλ 32 καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Εδωμ Βαλακ υἱὸς τοῦ Βεωρ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβα 33 ἀπέθανεν δὲ Βαλακ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ιωβαβ υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας 34 ἀπέθανεν δὲ Ιωβαβ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ασομ ἐκ τῆς γῆς

Θαιμανων 35 ἀπέθανεν δὲ Ασομ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ ἐκκόψας Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ καὶ σνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαῖμ 36 ἀπέθανεν δὲ Αδαδ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαλα ἐκ Μασεκκας 37 ἀπέθανεν δὲ Σαμαλα καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαουλ ἐκ Ρωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν 38 ἀπέθανεν δὲ Σαουλ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ 39 ἀπέθανεν δὲ Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αραδ υἱὸς Βαραδ καὶ σνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογωρ σνομα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μαιτεβεηλ θυγάτηρ Ματραιθ υἱοῦ Μαιζοοβ 40 ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἡγεμόνων Ησαυ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν ἡγεμῶν Θαμνα ἡγεμῶν Γωλα ἡγεμῶν Ιεθερ 41 ἡγεμῶν Ελιβεμας ἡγεμῶν Ηλας ἡγεμῶν Φινων 42 ἡγεμῶν Κενεζ ἡγεμῶν Θαιμαν ἡγεμῶν Μαζαρ 43 ἡγεμῶν Μεγεδιηλ ἡγεμῶν Ζαφωιμ οὗτοι ἡγεμόνες Εδωμ ἐν ταῖς κατωκοδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν οὗτος Ησαυ πατήρ Εδωμ

37 κατώκει δὲ Ιακωβ ἐν τῇ γῇ οὗ παρώκησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐν γῇ Χανααν 2 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ιακωβ Ιωσηφ δέκα ἑπτὰ ἑτῶν ἦν ποιμαίνων μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα ὧν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλας καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφας τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατήνεγκεν δὲ Ιωσηφ ψύγον πονηρὸν πρὸς Ισραηλ τὸν πατέρα αὐτῶν 3 Ιακωβ δὲ ἡγάπα τὸν Ιωσηφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὅτι υἱὸς γήρους ἦν αὐτῷ ἐποίησεν δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον 4 ἵδοντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν ὁ πατήρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐμίσησαν

αὐτὸν καὶ οὐκ ἐδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν 5 ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ιωσηφ ἐνύπνιον ἀπίγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ 6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου οὗ ἐνυπνιάσθην 7 ὃμην ἡμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσω τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα 8 εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοί μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς ἥ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἔνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ καὶ ἔνεκεν τῶν ὁμάτων αὐτοῦ 9 εἶδεν δὲ ἐνύπνιον ἔτερον καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἴδού ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἔτερον ὕσπερ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἔνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με 10 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὁ ἐνυπνιάσθης ἄρα γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῆσαί σοι ἐπὶ τὴν γῆν 11 ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ διετίρησεν τὸ ῥῆμα 12 ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχεμ 13 καὶ εἶπεν Ισραηλ πρὸς Ιωσηφ οὐχ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν ἐν Συχεμ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς εἶπεν δὲ αὐτῷ ἴδού ἐγώ 14 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ισραηλ πορευθεὶς ἴδε εἰ ὑγιαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἀνάγγειλόν μοι καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρων καὶ ἥλθεν εἰς Συχεμ 15 καὶ εῦρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ ἡρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων τί ζητεῖς 16 ο δὲ εἶπεν τοὺς ἀδελφούς μου

ζητῶ ἀνάγγειλόν μοι ποῦ βόσκουσιν 17 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν ἥκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων πορευθῶμεν εἰς Δωθαῖμ καὶ ἐπορεύθη Ιωσῆφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαῖμ 18 προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν 19 εἶπαν δὲ ἔκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἴδού ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται 20 νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ρίψωμεν αὐτὸν εἰς ἵνα τῶν λάκκων καὶ ἐροῦμεν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν καὶ ὀψόμεθα τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ 21 ἀκούσας δὲ Ρουβῆν ἔξείλατο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν οὐ πατάξομεν αὐτὸν εἰς ψυχήν 22 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ρουβῆν μὴ ἐκχέητε αἷμα ἐμβάλετε αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τοῦτον τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ ὅπως ἔξεληται αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῷ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ 23 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἥλθει Ιωσῆφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔξεδυσαν τὸν Ιωσῆφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτὸν 24 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον ὁ δὲ λάκκος κενός ὕδωρ οὐκ εἶχεν 25 ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον καὶ ἴδου ὁδοιπόροι Ισμαηλῖται ἥρχοντο ἐκ Γαλααδ καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον 26 εἶπεν δὲ Ιουδᾶς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τί χρήσιμον ἔὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ 27 δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ισμαηλίταις τούτοις αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτὸν

ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σάρξ ἡμῶν ἐστιν ἥκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ 28 καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι οἱ ἔμποροι καὶ ἔξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ιωσῆφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἀπέδοντο τὸν Ιωσῆφ τοῖς Ισμαηλίταις εἴκοσι χρυσῶν καὶ κατήγαγον τὸν Ιωσῆφ εἰς Αἴγυπτον 29 ἀνέστρεψεν δὲ Ρουβῆν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ οὐχ ὅρῃ τὸν Ιωσῆφ ἐν τῷ λάκκῳ καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ 30 καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι 31 λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ιωσῆφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι 32 καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν καὶ εἶπαν τοῦτον εὔρομεν ἐπίγνωθι εἰ χιτών τοῦ νίοῦ σού ἔστιν ἢ οὐ 33 καὶ ἐπέγνω αὐτὸν καὶ εἶπεν χιτών τοῦ νίοῦ μού ἔστιν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν θηρίον ἥρπασεν τὸν Ιωσῆφ 34 διέρρηξεν δὲ Ιακὼβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἐπένθει τὸν νιὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς 35 συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ νίοι αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες καὶ ἥλθον παρακαλέσαι αὐτὸν καὶ οὐκ ἥθελεν παρακαλεῖσθαι λέγων ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν νιόν μου πενθῶν εἰς ἄδου καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ (**Sheol h7585**) 36 οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ιωσῆφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πιετεφρῃ τῷ σπάδοντι Φαραώ ἀρχιμαγείρῳ

38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη Ιουδᾶς ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἔως πρὸς ἄνθρωπόν τινα Οδολλαμίτην ὃ ὄνομα Ιρας 2 καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ιουδᾶς θυγατέρα ἀνθρώπου

Χαναναίου ἥ ὄνομα Σαυα καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν 3 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἡρ 4 καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αυναν 5 καὶ προσθεῖσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλωμ αὐτὴ δὲ ἦν ἐν Χασβὶ ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς 6 καὶ ἔλαβεν Ιουδας γυναῖκα Ἡρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἥ ὄνομα Θαμαρ 7 ἐγένετο δὲ Ἡρ πρωτότοκος Ιουδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ θεός 8 εἶπεν δὲ Ιουδας τῷ Αυναν εἰσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ γάμβρευσαι αὐτὴν καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου 9 γνοὺς δὲ Αυναν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα ἐγίνετο ὅταν εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 10 πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ ὅτι ἐποίησεν τοῦτο καὶ ἐθανάτωσεν καὶ τοῦτον 11 εἶπεν δὲ Ιουδας Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ κάθου χήρᾳ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου ἵνα μέγας γένηται Σηλωμ ὁ υἱός μου εἶπεν γάρ μήποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος ὥσπερ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπελθοῦσα δὲ Θαμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς 12 ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανεν Σαυα ἡ γυνὴ Ιουδα καὶ παρακληθεὶς Ιουδας ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ αὐτὸς καὶ Ιρας ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Οδολλαμίτης εἰς Θαμνα 13 καὶ ἀπηγγέλη Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες ίδού ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνα κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ 14 καὶ περιελομένη τὰ ἴμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ' ἑαυτῆς περιεβάλετο θέριστρον καὶ ἐκαλλωπίσατο καὶ ἐκάθισεν πρὸς ταῖς πύλαις

Αιναν ἥ ἔστιν ἐν παρόδῳ Θαμνα εἶδεν γὰρ ὅτι μέγας γέγονεν Σηλωμ αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα 15 καὶ ίδων αὐτὴν Ιουδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτὴν 16 ἐξέκλινεν δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὄδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ ἔασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι ἡ νύμφη αὐτοῦ ἔστιν ἥ δὲ εἶπεν τί μοι δώσεις ἐὰν εἰσέλθης πρός με 17 ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ σοι ἀποστελῶ ἕριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων ἥ δὲ εἶπεν ἐὰν δῶς ἀρραβῶνα ἵνα τοῦ ἀποστεῖλαί σε 18 ὁ δὲ εἶπεν τίνα τὸν ἀρραβῶνά σοι δώσω ἥ δὲ εἶπεν τὸν δακτύλιον σου καὶ τὸν ὄρμίσκον καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὴν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ 19 καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθεν καὶ περιείλατο τὸ θέριστρον ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἴμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς 20 ἀπέστειλεν δὲ Ιουδας τὸν ἕριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Οδολλαμίτου κομίσασθαι τὸν ἀρραβῶνα παρὰ τῆς γυναικός καὶ οὐχ εὔρεν αὐτὴν 21 ἐπηρώτησεν δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου ποῦ ἔστιν ἡ πόρνη ἡ γενομένη ἐν Αιναν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ εἶπαν οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη 22 καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ιουδαν καὶ εἶπεν οὐχ εὔρον καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσιν μὴ εἶναι ὅδε πόρνην 23 εἶπεν δὲ Ιουδας ἐχέτω αὐτά ἀλλὰ μήποτε καταγελασθῶμεν ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἕριφον τοῦτον σὺ δὲ οὐχ εύρηκας 24 ἐγένετο δὲ μετὰ τρίμηνον ἀπηγγέλη τῷ Ιουδᾳ λέγοντες ἐκπεπόρνευκεν Θαμαρ ἡ νύμφη σου καὶ ίδού ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας εἶπεν δὲ Ιουδας ἐξαγάγετε αὐτὴν καὶ κατακαυθήτω 25 αὐτὴ δὲ

άγομένη ἀπέστειλεν πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς λέγουσα ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τίνος ταῦτά ἔστιν ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω καὶ εἴπεν ἐπίγνωθι τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὅρμισκος καὶ ἡ ῥάβδος αὐτῇ 26 ἐπέγνω δὲ Ιουδας καὶ εἴπεν δεδικαίωται Θαμαρ ἡ ἐγὼ οὗ εἴνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλωμ τῷ νιῷ μου καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν 27 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτεν καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς 28 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτὴν ὁ εἰς προεξήνεγκεν τὴν χεῖρα λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον λέγουσα οὕτος ἔξελεύσεται πρότερος 29 ὡς δὲ ἐπισυνήγαγεν τὴν χεῖρα καὶ εὐθὺς ἔξηλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἡ δὲ εἴπεν τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρες 30 καὶ μετὰ τοῦτο ἔξηλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐφ' ὧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρα

39 Ιωσηφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν Πετεφρης ὁ εὐνοῦχος Φαραω ἀρχιμάγειρος ἀνὴρ Αἴγυπτιος ἐκ χειρὸς Ισμαηλιτῶν οἵ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ 2 καὶ ἦν κύριος μετὰ Ιωσηφ καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ τῷ Αἴγυπτιῷ 3 ἥδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι κύριος μετ' αὐτοῦ καὶ ὅσα ἀν ποιῇ κύριος εὐόδοι ἐν ταῖς χεροῖν αὐτοῦ 4 καὶ εὗρεν Ιωσηφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ εὐηρέστει δὲ αὐτῷ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ ᔁδωκεν διὰ χειρὸς Ιωσηφ 5 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κατασταθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ ηὐλόγησεν κύριος τὸν οἴκον τοῦ Αἴγυπτίου διὰ Ιωσηφ καὶ ἐγενήθη

εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ 6 καὶ ἐπέτρεψεν πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ εἰς χεῖρας Ιωσηφ καὶ οὐκ ἥδει τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου οὐκ ἥσθιεν αὐτός καὶ ἦν Ιωσηφ καλὸς τῷ ἔδει καὶ ὠραῖος τῇ ὅψει σφόδρα 7 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ιωσηφ καὶ εἴπεν κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ 8 ὁ δὲ οὐκ ἥθελεν εἴπεν δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ὁ κύριος μου οὐ γινώσκει δι ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῷ ᔁδωκεν εἰς τὰς χειράς μου 9 καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐθὲν ἐμοῦ οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σοῦ διὰ τὸ σὲ γυναικα αὐτοῦ εἶναι καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἀμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ θεοῦ 10 ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ιωσηφ ἡμέραν ἔξημέρας καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῇ καθεύδειν μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ 11 ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα εἰσῆλθεν Ιωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω 12 καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἴματίων λέγουσα κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ καταλιπὼν τὰ ἴματια αὐτοῦ ἐν ταῖς χεροῖν αὐτῆς ἔφυγεν καὶ ἔξηλθεν ἔξω 13 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι κατέλιπεν τὰ ἴματια αὐτοῦ ἐν ταῖς χεροῖν αὐτῆς καὶ ἔφυγεν καὶ ἔξηλθεν ἔξω 14 καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ εἴπεν αὐτοῖς λέγουσα Ἰδετε εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα Εβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν εἰσῆλθεν πρός με λέγων κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ 15 ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι ὑψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα καταλιπὼν τὰ ἴματια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγεν καὶ

έξῆλθεν ἔξω 16 καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ ἔως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 17 καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα λέγουσα εἰσῆλθεν πρός με ὁ παῖς ὁ Εβραῖος ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς ἐμπαῖξαι μοι καὶ εἴπεν μοι κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ 18 ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι ὑψώσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα κατέλιπεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω 19 ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ρήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὕτως ἐποίησέν μοι ὁ παῖς σου καὶ ἐθυμώθη ὄργῃ 20 καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ιωσηφ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχυρώμα εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὀχυρώματι 21 καὶ ἦν κύριος μετὰ Ιωσηφ καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος 22 καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς Ιωσηφ καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ 23 οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμωτηρίου γινώσκων δι αὐτὸν οὐθέν πάντα γάρ ἦν διὰ χειρὸς Ιωσηφ διὰ τὸ τὸν κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ

40 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ρήματα ταῦτα ἥμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρχισιτοποὶς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεὶ Αἰγύπτου 2 καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῷ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποῖῳ 3 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ παρὰ τῷ δεσμοφύλακι εἰς τὸ δεσμωτήριον εἰς τὸν τόπον οὗ Ιωσηφ ἀπῆκτο ἐκεῖ 4 καὶ συνέστησεν

ό ἀρχιδεσμώτης τῷ Ιωσηφ αὐτούς καὶ παρέστη αὐτοῖς ἥσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ 5 καὶ εἶδον ἀμφότεροι ἐνύπνιον ἐκάτερος ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτὶ ὅρασις τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ ὁ ἀρχιοινοχόος καὶ ὁ ἀρχισιτοποῖος οἵ ἥσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ 6 εἰσῆλθεν δὲ πρὸς αὐτοὺς Ιωσηφ τὸ πρωὶ καὶ εἶδεν αὐτούς καὶ ἥσαν τεταραγμένοι 7 καὶ ἡρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραὼ οἵ ἥσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ λέγων τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον 8 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ ἐνύπνιον εἴδομεν καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιωσηφ οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἔστιν διηγήσασθε οὖν μοι 9 καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ιωσηφ καὶ εἶπεν ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου 10 ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχυτα βλαστούς πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς 11 καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἔξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὰς χεῖρας Φαραὼ 12 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωσηφ τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ οἱ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσίν 13 ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοῖαν σου καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχήν σου τὴν προτέραν ὡς ἥσθα οἰνοχῶν 14 ἀλλὰ μνησθήτι μου διὰ σεαυτοῦ ὅταν εῦ σοι γένηται καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ Φαραὼ καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου 15 ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Εβραίων καὶ ὥδε οὐκ ἐποίησα οὐδέν τολμήσας

ένεβαλόν με εις τὸν λάκκον τοῦτον 16 καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ὁρθῶς συνέκρινεν καὶ εἴπεν τῷ Ιωσηφ καγὼ εἶδον ἐνύπνιον καὶ ὥμην τρία κανᾶ χονδριτῶν αἵρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου 17 ἐν δὲ τῷ κανῷ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν ὃν ὁ βασιλεὺς Φαραω ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου 18 ἀποκριθεὶς δὲ Ιωσηφ εἶπεν αὐτῷ αὕτῃ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τὰ τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι εἰσίν 19 ἔτι τριῶν ἡμερῶν ἀφελεῖ Φαραω τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου καὶ φάγεται τὰ ὅρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ 20 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ γενέσεως ἦν Φαραω καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ 21 καὶ ἀπεκατέστησεν τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραω 22 τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασεν καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ιωσηφ 23 οὐκ ἐμνήσθη δὲ ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ Ιωσηφ ἀλλὰ ἐπελάθετο αὐτοῦ

41 ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραω εἶδεν ἐνύπνιον ὡρετο ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ 2 καὶ ἴδον ὡσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἐπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶν καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄχει τοῖς 3 ἄλλαι δὲ ἐπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ αἰσχραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶν καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ 4 καὶ κατέφαγον αἱ ἐπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶν τὰς ἐπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ

εἶδει καὶ τὰς ἐκλεκτάς ἡγέρθη δὲ Φαραω 5 καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον καὶ ἴδον ἐπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ ἐκλεκτοὶ καὶ καλοί 6 ἄλλοι δὲ ἐπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς 7 καὶ κατέπιον οἱ ἐπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἐπτὰ στάχυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις ἡγέρθη δὲ Φαραω καὶ ἦν ἐνύπνιον 8 ἐγένετο δὲ πρώι καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἔξιγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραω τὸ ἐνύπνιον καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραω 9 καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραω λέγων τὴν ἀμαρτίαν μου ἀναμιμνήσκω σήμερον 10 Φαραω ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου ἐμέ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν 11 καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγώ τε καὶ αὐτός ἔκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἴδομεν 12 ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Εβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ καὶ συνέκρινεν ἡμῖν 13 ἐγενήθη δὲ καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν οὗτως καὶ συνέβη ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι 14 ἀποστείλας δὲ Φαραω ἐκάλεσεν τὸν Ιωσηφ καὶ ἔξιγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄχυρώματος καὶ ἐξύρησαν αὐτὸν καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἤλθεν πρὸς Φαραω 15 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ ἐνύπνιον ἔωρακα καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἐστιν αὐτό ἐγώ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγκρίναι αὐτά 16 ἀποκριθεὶς δὲ Ιωσηφ τῷ Φαραω εἶπεν ἄνευ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραω 17 ἐλάλησεν

δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ λέγων ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὡμην ἔσταναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ 18 καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἐπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶν καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχει 19 καὶ ἴδοὺ ἐπτὰ βόες ἔτεραι ἀνέβαινον ὅπισα αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ εἴδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶν οἵας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ αἰσχροτέρας 20 καὶ κατέφαγον αἱ ἐπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἐπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ ἐκλεκτάς 21 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ οὐ διάδηλοι ἐγένοντο ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ αἱ ὅψεις αὐτῶν αἰσχραὶ καθὰ καὶ τὴν ἀρχήν ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθην 22 καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ὥσπερ ἐπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρεις καὶ καλοί 23 ἄλλοι δὲ ἐπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἔχόμενοι αὐτῶν 24 καὶ κατέπιον οἱ ἐπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἐπτὰ στάχυας τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι 25 καὶ εἶπεν Ιωσηφ τῷ Φαραω τὸ ἐνύπνιον Φαραω ἐν ἐστιν ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραω 26 αἱ ἐπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἐπτὰ ἔτη ἐστίν καὶ οἱ ἐπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἐπτὰ ἔτη ἐστίν τὸ ἐνύπνιον Φαραω ἐν ἐστιν 27 καὶ αἱ ἐπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὅπισα αὐτῶν ἐπτὰ ἔτη ἐστίν καὶ οἱ ἐπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἔσονται ἐπτὰ ἔτη λιμοῦ 28 τὸ δὲ ρῆμα δὲ εἴρηκα Φαραω ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραω 29 ἴδοὺ ἐπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ 30 ἥξει δὲ ἐπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπιλήσονται τῆς

πλησμονῆς ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν 31 καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα ἰσχυρὸς γάρ ἔσται σφόδρα 32 περὶ δὲ τοῦ δευτερῶσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραω δίς ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ρῆμα τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ταχυνεῖ ὁ θεὸς τοῦ ποιησαι αὐτό 33 νῦν οὖν σκέψαι ἀνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου 34 καὶ ποιησάτω Φαραω καὶ καταστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γενήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἐπτὰ ἔτῶν τῆς εὐθηνίας 35 καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτὰ ἔτῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα Φαραω βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν φυλαχθήτω 36 καὶ ἔσται τὰ βρώματα πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἂ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῇ ἐν τῷ λιμῷ 37 ἥρεσεν δὲ τὰ ρήματα ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ 38 καὶ εἶπεν Φαραω πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ μὴ εύρήσομεν ἀνθρωπον τοιοῦτον ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ 39 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ θεός σοι πάντα ταῦτα οὐκ ἔστιν ἀνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερός σου 40 σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός μου πλὴν τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ 41 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιωσηφ ἴδοὺ καθίστημι σε σήμερον ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου 42 καὶ περιελόμενος Φαραω τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ιωσηφ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην καὶ περιέθηκεν

κλοιοὶν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ 43 καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δεύτερον τῶν αὐτοῦ καὶ ἐκῆρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κῆρυξ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου 44 εἶπεν δὲ Φαραὼ τῷ Ιωσηφ ἐγώ Φαραὼ ἄνευ σοῦ οὐκ ἔξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ γῆς Αἰγύπτου 45 καὶ ἐκάλεσεν Φαραὼ τὸ δῆνομα Ιωσηφ Ψονθομφανη καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ασεννεθ θυγατέρα Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως αὐτῷ γυναικα 46 Ιωσηφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου ἔξῆλθεν δὲ Ιωσηφ ἐκ προσώπου Φαραὼ καὶ διῆλθεν πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου 47 καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἐπτὰ ἔτεσιν τῆς εὐθηνίας δράγματα 48 καὶ συνήγαγεν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἔθηκεν τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλων αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ 49 καὶ συνήγαγεν Ιωσηφ σῖτον ὥσει τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα ἔως οὐκ ἡδύναντο ἀριθμῆσαι οὐ γάρ ἦν ἀριθμός 50 τῷ δὲ Ιωσηφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ασεννεθ θυγάτηρ Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως 51 ἐκάλεσεν δὲ Ιωσηφ τὸ δῆνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασση ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν πόνων μου καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου 52 τὸ δὲ δῆνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Εφραὶμ ὅτι ηὔξησέν με ὁ θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου 53 παρῆλθον δὲ τὰ ἐπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας ἣ ἐγένοντο ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 54 καὶ ἤρξαντο τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι καθὰ εἶπεν Ιωσηφ καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἐν δὲ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου

ἵσαν ἄρτοι 55 καὶ ἐπείνασεν πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐκέκραξεν δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραὼ περὶ ἄρτων εἶπεν δὲ Φαραὼ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις πορεύεσθε πρὸς Ιωσηφ καὶ ὁ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν ποιήσατε 56 καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀνέῳξεν δὲ Ιωσηφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις 57 καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἥλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ιωσηφ ἐπεκράτησεν γάρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ

42 ἵδων δὲ Ιακωβ ὅτι ἔστιν πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἵνα τί ῥαθυμεῖτε 2 ἵδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἔστιν σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ κατάβητε ἐκεῖ καὶ πρίασθε ὑμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν 3 κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ιωσηφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου 4 τὸν δὲ Βενιαμιν τὸν ἀδελφὸν Ιωσηφ οὐκ ἀπέστειλεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἶπεν γάρ μήποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακίᾳ 5 ἥλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων ἦν γάρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χανααν 6 Ιωσηφ δὲ ἦν ἄρχων τῆς γῆς ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ιωσηφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 7 ἵδων δὲ Ιωσηφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπέγνω καὶ ἥλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς πόθεν ἥκατε οἱ δὲ εἶπαν ἐκ γῆς Χανααν ἀγοράσαι βρώματα 8 ἐπέγνω δὲ Ιωσηφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν 9 καὶ ἐμνήσθη Ιωσηφ τῶν ἐνυπνίων ὃν εἶδεν αὐτός καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατάσκοποί ἐστε κατανοῦσαι τὰ ἔχνη τῆς χώρας ἥκατε 10 οἱ δὲ εἶπαν οὐχί κύριε οἱ πατέρες σου ἥλθομεν πρίασθαι βρώματα 11 πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἐνδὸς ἀνθρώπου εἰρηνικοί ἐσμεν οὐκ

εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατάσκοποι 12 εἶπεν δὲ αὐτοῖς οὐχί ἀλλὰ τὰ ἵχνη τῆς γῆς ἥλθατε ἵδεῖν 13 οἱ δὲ εἶπαν δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ Χανααν καὶ ἴδού ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ὁ δὲ ἔτερος οὐχ ὑπάρχει 14 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιωσηφ τοῦτο ἐστιν ὁ εἴρηκα ὑμῖν λέγων ὅτι κατάσκοποί ἐστε 15 ἐν τούτῳ φανεῖσθε νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραω οὐ μὴ ἔξελθητε ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὥδε 16 ἀποστείλατε ἔξ ὑμῶν ἕνα καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἔως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ρήματα ὑμῶν εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ εἰ δὲ μή νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραω ἢ μὴν κατάσκοποί ἐστε 17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς 18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε τὸν θεὸν γάρ ἐγὼ φοβοῦμαι 19 εἰ εἰρηνικοί ἐστε ἀδελφὸς ὑμῶν εἰς κατασχεθήτω ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν 20 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρός με καὶ πιστευθήσονται τὰ ρήματα ὑμῶν εἰ δὲ μή ἀποθανεῖσθε ἐποίησαν δὲ οὕτως 21 καὶ εἶπεν ἔκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ναί ἐν ἀμαρτίᾳ γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλῖψις αὐτῇ 22 ἀποκριθεὶς δὲ Ρουβην εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ ἴδού τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται 23 αὐτοὶ δὲ οὐκ ἤδεισαν ὅτι ἀκούει Ιωσηφ ὁ γάρ ἐρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν 24 ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ιωσηφ

καὶ πάλιν προσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἔλαβεν τὸν Συμεων ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν 25 ἐνετείλατο δὲ Ιωσηφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον ἐκάστου εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὄδόν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως 26 καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄντος αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν 27 λύσας δὲ εἰς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄντοις αὐτοῦ οὗ κατέλυσαν εἰδεν τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου 28 καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον καὶ ἴδού τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου καὶ ἔξεστη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν 29 ἥλθον δὲ πρὸς Ιακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χανααν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες 30 λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν 31 εἶπαμεν δὲ αὐτῷ εἰρηνικοί ἐσμεν οὐκ ἐσμεν κατάσκοποι 32 δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν υἱοί τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὁ εἰς οὐχ ὑπάρχει ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χανααν 33 εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς ἐν τούτῳ γνώσομαι δτὶ εἰρηνικοί ἐστε ἀδελφὸν ἔνα ἄφετε ὥδε μετ' ἐμοῦ τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε 34 καὶ ἀγάγετε πρός με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον καὶ γνώσομαι δτὶ οὐ κατάσκοποί ἐστε ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύεσθε 35 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν

αύτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν 36 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιακωβ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐμὲ ἡτεκνώσατε Ιωσηφ οὐκ ἔστιν Συμεων οὐκ ἔστιν καὶ τὸν Βενιαμιν λήμψεσθε ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο πάντα ταῦτα 37 εἶπεν δὲ Ρουθην τῷ πατρὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς δύο νιόύς μου ἀπόκτεινον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου κάγῳ ἀνάξῳ αὐτὸν πρὸς σέ 38 ὁ δὲ εἶπεν οὐ καταβήσεται ὁ νιός μου μεθ' ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ἥ ἦν πορεύησθε καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου (Sheol h7585)

43 ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς 2 ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἴγυπτου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν πάλιν πορευθέντες πρίασθε ὑμῖν μικρὰ βρώματα 3 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ιουδας λέγων διαμαρτυρίᾳ διαμεμαρτύρηται ὑμῖν ὁ ἀνθρωπος λέγων οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἥ 4 εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καταβησόμεθα καὶ ἀγοράσωμέν σοι βρώματα 5 εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν μεθ' ὑμῶν οὐ πορευσόμεθα ὁ γάρ ἀνθρωπος εἶπεν ὑμῖν λέγων οὐκ ὄψεσθε μου τὸ πρόσωπον ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἥ 6 εἶπεν δὲ Ισραηλ τί ἐκακοποιήσατε με ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός 7 οἱ δὲ εἶπαν ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ὑμᾶς ὁ ἀνθρωπος καὶ τὴν

γενεὰν ὑμῶν λέγων εἰ ἔτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῆι εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην μὴ ἥδειμεν εἰ ἔρει ὑμῖν ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν 8 εἶπεν δὲ Ιουδας πρὸς Ισραηλ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν 9 ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτὸν ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτὸν ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου ἡμαρτηκὼς ἔσομαι πρὸς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας 10 εἰ μὴ γάρ ἐβραδύναμεν ἥδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς 11 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ισραηλ ὁ πατὴρ αὐτῶν εἰ οὕτως ἔστιν τοῦτο ποιήσατε λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ρήτινης καὶ τοῦ μέλιτος θυμίαμα καὶ στακτὴν καὶ τερέμινθον καὶ κάρυνα 12 καὶ τὸ ἀργύριον δισδὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν μήποτε ἀγνόημά ἔστιν 13 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε καὶ ἀναστάντες κατάβητε πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν 14 ὁ δὲ θεός μου δῷῃ ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἔνα καὶ τὸν Βενιαμιν ἐγὼ μὲν γάρ καθὰ ἡτέκνωμαι ἡτέκνωμαι 15 λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμιν καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ιωσηφ 16 εἶδεν δὲ Ιωσηφ αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμιν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὄμοιμήτριον καὶ εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ εἰς τὴν οἰκίας αὐτοῦ εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ

σφάξον θύματα καὶ ἑτοίμασον μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν 17 ἐποίησεν δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ιωσηφ καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἴκον Ιωσηφ 18 ἰδόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἰσῆχθησαν εἰς τὸν οἴκον Ιωσηφ εἶπαν διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄντους ἡμῶν 19 προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου Ιωσηφ ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου 20 λέγοντες δεόμεθα κύριε κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα 21 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἥλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι καὶ ἡνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν 22 καὶ ἀργύριον ἔτερον ἡνέγκαμεν μεθ' ἔαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα οὐκ οἰδαμεν τίς ἐνέβαλεν τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν 23 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰλεως ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω καὶ ἐξήγαγεν πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεων 24 καὶ ἦνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔδωκεν χορτάσματα τοῖς ὄντοις αὐτῶν 25 ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα ἔως τοῦ ἐλθεῖν Ιωσηφ μεσημβρίας ἥκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν 26 εἰσῆλθεν δὲ Ιωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα ἢ εἰχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἴκον καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 27 ἡρώτησεν δὲ

αὐτούς πῶς ἔχετε καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος ὃν εἴπατε ἔτι ζῇ 28 οἱ δὲ εἶπαν ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔτι ζῇ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ θεῷ καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ 29 ἀναβλέψας δὲ τοῖς δόφθαλμοῖς Ιωσηφ εἶδεν Βενιαμιν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν οὗτος οἱ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐλεήσαι σε τέκνον 30 ἐταράχθη δὲ Ιωσηφ συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ καὶ ἐζήτει κλαῦσαι εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμιεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ 31 καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο καὶ εἶπεν παράθετε ἄρτους 32 καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνω καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσιν μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτούς οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγυπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Εβραίων ἄρτους βδέλυγμα γάρ ἐστιν τοῖς Αἰγυπτίοις 33 ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἔκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 34 ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτούς ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς Βενιαμιν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων ἔπιον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ

44 καὶ ἐνετείλατο Ιωσηφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἐὰν δύνωνται ἄραι καὶ ἐμβάλατε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου 2 καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλατε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ ἐγενήθη

δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ιωσηφ καθὼς εἶπεν 3 τὸ πρωὶ διέφαυσεν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν αὐτοὶ καὶ οἱ ὄντοι αὐτῶν 4 ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν οὐκ ἀπέσχον μακράν καὶ Ιωσηφ εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀναστὰς ἐπιδίωξον ὅπισω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλήμψῃ αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν 5 ἵνα τί ἐκλέψατε μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν οὐ τοῦτο ἔστιν ἐνῷ πίνει ὁ κύριός μου αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ πονηρὰ συντετέλεσθε ἢ πεποιήκατε 6 εὑρών δὲ αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 7 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα μὴ γένοιτο τοῖς παισίν σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο 8 εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ εὔρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ τῆς Χανααν πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἥ χρυσίον 9 παρ' ᾧ ἂν εὔρεθῇ τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου ἀποθνησκέτω καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν 10 δὲ εἶπεν καὶ νῦν ὡς λέγετε οὕτως ἔσται ὁ ἀνθρωπὸς παρ' ᾧ ἂν εὔρεθῇ τὸ κόνδυ αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἐσεσθε καθαροί 11 καὶ ἐσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἔκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤνοιξαν ἔκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ 12 ἡρεύνα δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἔως ἥλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον καὶ ἔβρεν τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ τῷ Βενιαμίν 13 καὶ διέρρηξαν τὰ ἴματια αὐτῶν καὶ ἐπέθηκαν ἔκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄντον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν 14 εἰσῆλθεν δὲ Ιουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ιωσηφ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 15 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιωσηφ τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὃ ἐποιήσατε οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ἄνθρωπος οὗτος ἐγὼ 16 εἶπεν δὲ Ιουδας τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ τί δικαιωθῶμεν ὃ δὲ θεὸς εὑρεν τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου ἰδού ἐσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν 18 ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ιουδας εἶπεν δέομαι κύριε λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου καὶ μὴ θυμωθῆς τῷ παιδί σου ὅτι σὺ εἰς μετὰ Φαραω 19 κύριε σὺ ἡρώτησας τοὺς παῖδας σου λέγων εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν 20 καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον γῆρως νεώτερον αὐτῷ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἡγάπησεν 21 εἶπας δὲ τοῖς παισίν σου καταγάγετε αὐτὸν πρός με καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ 22 καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα ἀποθανεῖται 23 σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισίν σου ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου 24 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδα σου πατέρα δὲ ἡμῶν ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου 25 εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ πατὴρ ἡμῶν βαδίσατε πάλιν ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα 26 ἡμεῖς δὲ εἴπαμεν οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ'

ήμῶν καταβησόμεθα οὐ γάρ δυνησόμεθα ἵδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν 27 εἶπεν δὲ ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέν μοι ἡ γυνὴ 28 καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἔτι καὶ νῦν 29 ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ προσώπου μου καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακίᾳ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κατάξετε μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου (Sheol h7585) 30 νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν καὶ τὸ παιδάριον μὴ ᾧ μεθ' ἡμῶν ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς 31 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἕδεῖν αὐτὸν μὴ ὃν τὸ παιδάριον μεθ' ἡμῶν τελευτήσει καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου πατρὸς δὲ ἡμῶν μετ' ὀδύνης εἰς ἄδου (Sheol h7585) 32 ὁ γάρ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παιδίον παρὰ τοῦ πατρὸς λέγων ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου ἡμαρτηκὼς ἔσομαι πρὸς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας 33 νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου οἰκέτης τοῦ κυρίου τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν 34 πῶς γάρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακά ἂν εὑρήσει τὸν πατέρα μου

45 καὶ οὐκ ἡδύνατο Ιωσηφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ ἀλλ' εἶπεν ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς ἔτι τῷ Ιωσηφ ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ 2 καὶ ἀφῆκεν φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ ἥκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον

Φαραω 3 εἶπεν δὲ Ιωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐγώ εἰμι Ιωσηφ ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ καὶ οὐκ ἐδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ ἐταφάχθησαν γάρ 4 εἶπεν δὲ Ιωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐγγίσατε πρός με καὶ ἥγγισαν καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι Ιωσηφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον 5 νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω ὅτι ἀπέδοσθε με ὥδε εἰς γάρ ζωὴν ἀπέστειλέν με ὁ θεὸς ἐμπροσθεν ὑμῶν 6 τοῦτο γάρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη ἐν οἷς οὐκ ἔσται ἀροτρίασις οὐδὲ ἄμητος 7 ἀπέστειλεν γάρ με ὁ θεὸς ἐμπροσθεν ὑμῶν ὑπολείπεσθαι ὑμῶν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην 8 νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὥδε ἀλλ' ἡ ὁ θεός καὶ ἐποίησέν με ὡς πατέρα Φαραω καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἀρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου 9 σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ εἴπατε αὐτῷ τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ιωσηφ ἐποίησέν με ὁ θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου κατάβηθι οὖν πρός με καὶ μὴ μείνῃς 10 καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσεμ Ἄραβίας καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ βόες σου καὶ ὅσα σοί ἔστιν 11 καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ ἔτι γάρ πέντε ἔτη λιμός ἵνα μὴ ἐκτριβῆς σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου 12 ἵδού οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμιν τοῦ ἀδελφοῦ μου ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς 13 ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἰδετε καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου

ῶδε 14 καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ καὶ Βενιαμίν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ 15 καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν 16 καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραω λέγοντες ἡκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ιωσηφ ἔχάρῃ δὲ Φαραω καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ 17 εἶπεν δὲ Φαραω πρὸς Ιωσηφ εἰπὸν τοῖς ἀδελφοῖς σου τοῦτο ποιήσατε γεμίσατε τὰ πορεῖα ὑμῶν καὶ ἀπέλθατε εἰς γῆν Χανααν 18 καὶ παραλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἥκετε πρός με καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἴγυπτου καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς 19 σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἴγυπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν καὶ ταῖς γυναιξίν καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε 20 καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὄφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἴγυπτου ὑμῖν ἔσται 21 ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἔδωκεν δὲ Ιωσηφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραω τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν 22 καὶ πᾶσιν ἔδωκεν δισσάς στολάς τῷ δὲ Βενιαμίν ἔδωκεν τριακοσίους χρυσοῦς καὶ πέντε ἔξαλλασσούσας στολάς 23 καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλεν κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ δέκα ὅνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἴγυπτου καὶ δέκα ἡμιόνους αἴροντας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδὸν 24 ἐξαπέστειλεν δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθησαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ 25 καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἴγυπτου καὶ ἤλθον εἰς γῆν Χανααν πρὸς Ιακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν

26 καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ υἱός σου Ιωσηφ ζῇ καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἴγυπτου καὶ ἔξεστη ἡ διάνοια Ιακωβ οὐ γάρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς 27 ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ιωσηφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς ίδων δὲ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ιωσηφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὸν ἀνεζωπύρησεν τὸ πνεῦμα Ιακωβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν 28 εἶπεν δὲ Ισραὴλ μέγα μοί ἐστιν εἰ ἔτι Ιωσηφ ὁ υἱός μου ζῇ πορευθεὶς ὅψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με

46 ἀπάρας δὲ Ισραὴλ αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἥλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ ἔθυσεν θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ισαακ 2 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Ισραὴλ ἐν ὄράματι τῆς νυκτὸς εἴπας Ιακωβ Ιακωβ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστιν 3 λέγων ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ 4 καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος καὶ Ιωσηφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς σου 5 ἀνέστη δὲ Ιακωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναικας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ιωσηφ ἄραι αὐτὸν 6 καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χανααν εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον Ιακωβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 7 υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν νιῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν νιῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἥγαγεν εἰς Αἴγυπτον 8 ταῦτα δὲ τὰ ὄνόματα τῶν νιῶν Ισραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρωτότοκος Ιακωβ Ρουβῆν 9

νίοι δὲ Ρουβην Ενωχ καὶ Φαλλους Ασρων καὶ Χαρμι 10 νιοὶ δὲ Συμεων Ιεμουηλ καὶ Ιαμιν καὶ Αωδ καὶ Ιαχιν καὶ Σααρ καὶ Σαουλ νίὸς τῆς Χανανίτιδος 11 νιοὶ δὲ Λευι Γηρσων Κααθ καὶ Μεραρι 12 νιοὶ δὲ Ιουδα Ηρ καὶ Αυναν καὶ Σηλωμ καὶ Φαρες καὶ Ζαρα ἀπέθανεν δὲ Ηρ καὶ Αυναν ἐν γῇ Χανααν ἐγένοντο δὲ νιοὶ Φαρες Ασρων καὶ Ιεμουηλ 13 νιοὶ δὲ Ισσαχαρ Θωλα καὶ Φουα καὶ Ιασουβ καὶ Ζαμφραμ 14 νιοὶ δὲ Ζαβουλων Σερεδ καὶ Αλλων καὶ Αλοηλ 15 οὗτοι νιοὶ Λειας οὓς ἔτεκεν τῷ Ιακωβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας καὶ Διναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πᾶσαι αἱ ψυχαί νιοὶ καὶ θυγατέρες τριάκοντα τρεῖς 16 νιοὶ δὲ Γαδ Σαφων καὶ Αγγις καὶ Σαυνις καὶ Θασοβαν καὶ Αηδις καὶ Αροηδις καὶ Αροηλις 17 νιοὶ δὲ Ασηρ Ιεμνα καὶ Ιεσουα καὶ Ιεουλ καὶ Βαρια καὶ Σαρα ἀδελφὴ αὐτῶν νιοὶ δὲ Βαρια Χοβορ καὶ Μελχιηλ 18 οὗτοι νιοὶ Ζελφας ἥν ἔδωκεν Λαβαν Λεια τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἥ ἔτεκεν τούτους τῷ Ιακωβ δέκα ἔξ ψυχάς 19 νιοὶ δὲ Ραχηλ γυναικὸς Ιακωβ Ιωσηφ καὶ Βενιαμιν 20 ἐγένοντο δὲ νιοὶ Ιωσηφ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ασεννεθ θυάτηρ Πετεφρη ιερέως Ἦλιου πόλεως τὸν Μανασση καὶ τὸν Εφραιμ ἐγένοντο δὲ νιοὶ Μανασση οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἥ παλλακὴ ἥ Σύρα τὸν Μαχιρ Μαχιρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Γαλααδ νιοὶ δὲ Εφραιμ ἀδελφοῦ Μανασση Σουταλααμ καὶ Τααμ νιοὶ δὲ Σουταλααμ Εδεμ 21 νιοὶ δὲ Βενιαμιν Βαλα καὶ Χοβωρ καὶ Ασβηλ ἐγένοντο δὲ νιοὶ Βαλα Γηρα καὶ Νοεμαν καὶ Αγχις καὶ Ρως καὶ Μαμφιν καὶ Οφιμιν Γηρα δὲ ἐγέννησεν τὸν Αραδ 22 οὗτοι νιοὶ Ραχηλ οὓς ἔτεκεν τῷ Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ δέκα ὅκτω 23 νιοὶ

δὲ Δαν Ασομ 24 καὶ νιοὶ Νεφθαλι Ασιηλ καὶ Γωνι καὶ Ισσααρ καὶ Συλλημ 25 οὗτοι νιοὶ Βαλλας ἥν ἔδωκεν Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἥ ἔτεκεν τούτους τῷ Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἐπτά 26 πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ιακωβ εἰς Αἴγυπτον οἱ ἔξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ χωρὶς τῶν γυναικῶν οἵων Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἔξήκοντα ἔξ 27 νιοὶ δὲ Ιωσηφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ψυχαὶ ἐννέα πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ιακωβ αἱ εἰσελθοῦσαι εἰς Αἴγυπτον ἔβδομήκοντα πέντε 28 τὸν δὲ Ιουδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ιωσηφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν εἰς γῆν Ραμεσση 29 ζεύξας δὲ Ιωσηφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ισραηλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν καὶ ὁφθεὶς αὐτῷ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν κλαυθμῷ πλείονι 30 καὶ εἶπεν Ισραηλ πρὸς Ιωσηφ ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπεὶ ἐώρακα τὸ πρόσωπόν σου ἔτι γὰρ σὺ ζῆς 31 εἶπεν δὲ Ιωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἀναβάτας ἀπαγγελῶ τῷ Φαραω καὶ ἐρῶ αὐτῷ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ οἴκος τοῦ πατρός μου οἱ ἡσαν ἐν γῇ Χανααν ἱκασιν πρός με 32 οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶν ποιμένες ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἡσαν καὶ τὰ κτήνη καὶ τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγειόχασιν 33 ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραω καὶ εἴπῃ ὑμῖν τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστιν 34 ἐρεῖτε ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἐκ παιδὸς ἔως τοῦ νῦν καὶ ήμεῖς καὶ οἱ πατέρες ήμῶν ἵνα κατοικήσητε ἐν γῇ Γεσεμ Ἄραβια βδέλυγμα γάρ ἐστιν Αἴγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων

47 ἐλθὼν δὲ Ιωσηφ ἀπήγγειλεν τῷ Φαραω λέγων ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ

κτήνη καὶ οἱ βόες αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἥλθον ἐκ γῆς Χανααν καὶ ἴδού εἰσιν ἐν γῇ Γεσεμ 2 ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβεν πέντε ἄνδρας καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραω 3 καὶ εἶπεν Φαραω τοῖς ἀδελφοῖς Ιωσηφ τί τὸ ἔργον ὑμῶν οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραω ποιμένες προβάτων οἱ παῖδες σου καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν 4 εἶπαν δὲ τῷ Φαραω παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἥκαμεν οὐ γάρ ἔστιν νομὴ τοῖς κτήνεσιν τῶν παίδων σου ἐνίσχυσεν γάρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χανααν νῦν οὖν κατοικήσομεν οἱ παῖδες σου ἐν γῇ Γεσεμ 5 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιωσφῃ κατοικείτωσαν ἐν γῇ Γεσεμ εἰ δὲ ἐπίστῃ ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοί κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν ἥλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ιωσηφ Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Φαραω βασιλεὺς Αἴγυπτου καὶ εἶπεν Φαραω πρὸς Ιωσηφ λέγων δικαστήριον σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἥκασι πρὸς σέ 6 ἴδού ἡ γῇ Αἴγυπτου ἐναντίον σού ἔστιν ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκισον τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου 7 εἰσήγαγεν δὲ Ιωσηφ Ιακωβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραω καὶ εὐλόγησεν Ιακωβ τὸν Φαραω 8 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ιακωβ πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου 9 καὶ εἶπεν Ιακωβ τῷ Φαραω αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἀς παροικῶ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας παρώκησαν 10 καὶ εὐλογήσας Ιακωβ τὸν Φαραω ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ 11 καὶ κατώκισεν Ιωσηφ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἴγυπτον ἐν τῇ βελτίστῃ

γῇ ἐν γῇ Ραμεσση καθὰ προσέταξεν Φαραω 12 καὶ ἐσιτομέτρει Ιωσηφ τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ παντὶ τῷ οἰκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα 13 σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἐνίσχυσεν γάρ ὁ λιμὸς σφόδρα ἔξελιπεν δὲ ἡ γῇ Αἴγυπτου καὶ ἡ γῇ Χανααν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ 14 συνήγαγεν δὲ Ιωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἴγυπτου καὶ ἐν γῇ Χανααν τοῦ σίτου οὗ ἡγόραζον καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς καὶ εἰσήνεγκεν Ιωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἰκον Φαραω 15 καὶ ἔξελιπεν πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἴγυπτου καὶ ἐκ γῆς Χανααν ἥλθον δὲ πάντες οἱ Αἴγυπτιοι πρὸς Ιωσηφ λέγοντες δὸς ἡμῖν ἄρτους καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου ἐκλέλοιπεν γάρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν 16 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ιωσηφ φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν εἰ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον 17 ἥγαγον δὲ τὰ κτήνη πρὸς Ιωσηφ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ιωσηφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βιῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων καὶ ἔξερθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ 18 ἐξῆλθεν δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο καὶ ἥλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ μήποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν εἰ γάρ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν κύριον καὶ οὐχ ὑπολείπεται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἡ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν 19 ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου καὶ ἡ γῇ ἐρημωθῆ κτησαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῇ ἡμῶν παῖδες Φαραω δὸς σπέρμα ἵνα σπείρωμεν

καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ οὐκ ἔρημωθήσεται 20 καὶ ἐκτήσατο Ιωσηφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραω ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραω ἐπεκράτησεν γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός καὶ ἐγένετο ἡ γῆ Φαραω 21 καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας ἀπ’ ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων 22 χωρὶς τῆς γῆς τῶν ιερέων μόνον οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ιωσηφ ἐν δόσει γὰρ ἔδωκεν δόμα τοῖς ιερεῦσιν Φαραω καὶ ἥσθιον τὴν δόσιν ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραω διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν 23 εἶπεν δὲ Ιωσηφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἵδον κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραω λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ σπείρατε τὴν γῆν 24 καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραω τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ καὶ εἰς βρῶσιν ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν 25 καὶ εἶπαν σέσωκας ὑμᾶς εὔρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐσόμεθα παῖδες Φαραω 26 καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ιωσηφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου τῷ Φαραω ἀποπεμπτοῦν χωρὶς τῆς γῆς τῶν ιερέων μόνον οὐκ ἣν τῷ Φαραω 27 κατώκησεν δὲ Ισραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῆς γῆς Γεσεμ καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ’ αὐτῆς καὶ ᾧ ἤκηθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα 28 ἐπέζησεν δὲ Ιακωβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δέκα ἑπτὰ ἔτη ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ιακωβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἔτη 29 ἥγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ισραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν καὶ ἐκάλεσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ιωσηφ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου καὶ

ποιήσεις ἐπ’ ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ 30 ὅλλα κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ βῆμά σου 31 εἶπεν δέ ὅμοσόν μοι καὶ ὕμοσεν αὐτῷ καὶ προσεκύνησεν Ισραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς βάθους αὐτοῦ

48 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ βήματα ταῦτα καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ιωσηφ ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασσην καὶ τὸν Εφραὶμ ἤλθεν πρὸς Ιακωβ 2 ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ιακωβ λέγοντες ἴδού ὁ υἱός σου Ιωσηφ ἔρχεται πρὸς σέ καὶ ἐνισχύσας Ισραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην 3 καὶ εἶπεν Ιακωβ τῷ Ιωσηφ ὁ θεός μου ὡφθη μοι ἐν Λουζα ἐν γῇ Χανααν καὶ εὐλόγησέν με 4 καὶ εἶπεν μοι ἴδού ἐγὼ αὐξανῶ σε καὶ πληθυνῶ σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον 5 νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου οἱ γενόμενοί σοι ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σὲ εἰς Αἰγύπτον ἐμοί εἰσιν Εφραὶμ καὶ Μανασση ὡς Ρουβῆν καὶ Συμεων ἔσονταί μοι 6 τὰ δὲ ἔκγονα ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα σοὶ ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κληθήσονται ἐν τοῖς ἐκείνων κλήροις 7 ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἡρχόμην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ἀπέθανεν Ραχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χανααν ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἱππόδρομον χαβραθα τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Εφραθα καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου αὐτῇ ἔστιν Βαιθλεεμ 8 ιδών δὲ Ισραὴλ τοὺς υἱοὺς Ιωσηφ εἶπεν τίνες σοι οὗτοι 9 εἶπεν δὲ Ιωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ υἱοί μού εἰσιν

οὓς ἔδωκέν μοι ὁ θεὸς ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Ιακωβ προσάγαγέ μοι αὐτούς ἵνα εὐλογήσω αὐτούς **10** οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ Ισραηλ ἐβαρυώπησαν ἀπὸ τοῦ γῆρους καὶ οὐκ ἡδύνατο βλέπειν καὶ ἥγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς καὶ περιέλαβεν αὐτούς **11** καὶ εἶπεν Ισραηλ πρὸς Ιωσηφ ἵδού τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερήθην καὶ ἵδού ἔδειξέν μοι ὁ θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου **12** καὶ ἔχήγαγεν Ιωσηφ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς **13** λαβὼν δὲ Ιωσηφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τόν τε Εφραιμ ἐν τῇ δεξιᾷ ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ισραηλ τὸν δὲ Μανασση ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐκ δεξιῶν δὲ Ισραηλ ἥγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ **14** ἐκτείνας δὲ Ισραηλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Εφραιμ οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασση ἐναλλάξ τὰς χεῖρας **15** καὶ ηὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν ὁ θεός ὃ εὐηρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐναντίον αὐτοῦ Αθρααμ καὶ Ισαακ ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **16** ὃ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὐλογήσαι τὰ παιδία ταῦτα καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Αθρααμ καὶ Ισαακ καὶ πληθυνθείσαν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς **17** ἵδων δὲ Ιωσηφ ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Εφραιμ βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη καὶ ἀντελάβετο Ιωσηφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Εφραιμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασση **18** εἶπεν δὲ Ιωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ οὕτως πάτερ οὗτος γάρ ὁ πρωτότοκος ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **19** καὶ οὐκ

ἡθέλησεν ἀλλὰ εἶπεν οἴδα τέκνον οἴδα καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν καὶ οὗτος ὑψωθήσεται ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν **20** καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ισραηλ λέγοντες ποιήσαι σε ὁ θεὸς ὃς Εφραιμ καὶ ὃς Μανασση καὶ ἔθηκεν τὸν Εφραιμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασση **21** εἶπεν δὲ Ισραηλ τῷ Ιωσηφ ἵδού ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ ἔσται ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν **22** ἐγὼ δὲ δίδωμι σοι Σικιμα ἔξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου ἢν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Αμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ

49 ἐκάλεσεν δὲ Ιακωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν συνάχθητε ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν **2** ἀθροίσθητε καὶ ἀκούσατε υἱοὶ Ιακωβ ἀκούσατε Ισραηλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν **3** Ρουβην πρωτότοκός μου σύ ισχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου σκληρὸς φέρεσθαι καὶ σκληρὸς αὐθάδης **4** ἐξύβρισας ὃς ὄντος μὴ ἐκέσσης ἀνέβης γάρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρός σου τότε ἐμίανας τὴν στρωμνήν οὗ ἀνέβης **5** Συμεων καὶ Λευι ἀδελφοί συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξ αἵρεσεως αὐτῶν **6** εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχή μου καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρείσαι τὰ ἱπατά μου ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον **7** ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν ὅτι αὐθάδης καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ιακωβ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ισραηλ **8** Ιουδα σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν

έχθρῶν σου προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου **9** σκύμνος λέοντος Ιουδᾶ ἐκ βλαστοῦ νιέ μου ἀνέβης ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος τίς ἐγερεῖ αὐτὸν **10** οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ιουδᾶ καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἔως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ καὶ αὐτὸς προσδοκίᾳ ἐθνῶν **11** δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄντος αὐτοῦ πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ **12** χαροποὶ οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὁδόντες αὐτοῦ ἥ γάλα **13** Ζαβουλῶν παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὅρμον πλοιών καὶ παρατενεῖ ἔως Σιδῶνος **14** Ισσαχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων **15** καὶ ἴδων τὴν ἀνάπαισιν ὅτι καλή καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων ὑπέθηκεν τὸν ὕδων αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός **16** Δαν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ισραὴλ **17** καὶ γενηθήτω Δαν ὄφις ἐφ' ὁδοῦ ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου δάκνων πτέρνων ἵππου καὶ πεσεῖται ὁ ἵππεὺς εἰς τὰ ὄπίσω **18** τὴν σωτηρίαν περιμένων κυρίου **19** Γαδ πειρατήριον πειρατεύσει αὐτὸν αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτῶν κατὰ πόδας **20** Ασηρ πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσιν **21** Νεφθαλὶ στέλεχος ἀνειμένον ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γενήματι κάλλος **22** υἱὸς ηὐξημένος Ιωσηφ υἱὸς ηὐξημένος ζηλωτός υἱὸς μου νεώτατος πρός με ἀνάστρεψον **23** εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων **24** καὶ συνετρίβη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρῶν αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου

Ιακωβ ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας Ισραὴλ **25** παρὰ θεοῦ τοῦ πατρός σου καὶ ἐβοήθησέν σοι ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς καὶ εὐλόγησέν σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἀνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα ἔνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας **26** εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου ὑπερίσχυσεν ἐπ' εὐλογίαις ὁρέων μονίμων καὶ ἐπ' εὐλογίαις θινῶν ἀενάων ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ιωσηφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν **27** Βενιαμιν λύκος ἄρπαξ τὸ πρωινὸν ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ ἐσπέρας διαδώσει τροφήν **28** πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιακωβ δώδεκα καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ἔκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς **29** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν θάψατέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ ὃ ἐστιν ἐν τῷ ἀγρῷ Εφρων τοῦ Χετταίου **30** ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ τῷ ἀπέναντι Μαμβρῃ ἐν τῇ γῇ Χανααν δὲ ἐκτήσατο Αβραὰμ τὸ σπήλαιον παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου **31** ἐκεὶ ἔθαψαν Αβραὰμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκεὶ ἔθαψαν Ισαακ καὶ Ρεβεκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐκεὶ ἔθαψα Λειαν **32** ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν υἱῶν Χετ **33** καὶ κατέπαυσεν Ιακωβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην ἐξέλιπεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ

50 καὶ ἐπιπεσῶν Ιωσηφ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν **2** καὶ προσέταξεν Ιωσηφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ισραὴλ **3** καὶ

έπλήρωσαν αύτοῦ τεσσαράκοντα ήμέρας οὕτως γάρ καταριθμούνται αἱ ήμέραι τῆς ταφῆς καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἔβδομήκοντα ήμέρας 4 ἐπειδὴ δὲ παρῆλθον αἱ ήμέραι τοῦ πένθους ἐλάλησεν Ιωσηφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραώ λέγων εἰς εὗρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὡτα Φαραὼ λέγοντες 5 ὁ πατήρ μου ὥρκισέν με λέγων ἐν τῷ μνημείῳ ὡρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χανααν ἐκεῖ με θάψεις υῦν οὖν ἀναβάτης θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι 6 καὶ εἶπεν Φαραὼ ἀνάβηθι θάψον τὸν πατέρα σου καθάπερ ὥρκισέν σε 7 καὶ ἀνέβη Ιωσηφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραὼ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου 8 καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ιωσηφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ καὶ τὴν συγγένειαν καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῇ Γεσεμ 9 καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἵππεῖς καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα 10 καὶ παρεγένοντο ἐφ' ἄλωνα Αταδ ὃ ἐστιν πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ ἐκόφαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα καὶ ἐποίησεν τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπτὰ ήμέρας 11 καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χανααν τὸ πένθος ἐν ἄλωνι Αταδ καὶ εἶπαν πένθος μέγα τοῦτο ἐστιν τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Πένθος Αἰγύπτου ὃ ἐστιν πέραν τοῦ Ιορδάνου 12 καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ 13 καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χανααν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἐκτήσατο Αβρααμ τὸ σπήλαιον

ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου κατέναντι Μαμβρῃ 14 καὶ ἀπέστρεψεν Ιωσηφ εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ 15 ιδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ιωσηφ ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν εἶπαν μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ιωσηφ καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ ἡμῖν πάντα τὰ κακά ἢ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ 16 καὶ παρεγένοντο πρὸς Ιωσηφ λέγοντες ὁ πατήρ σου ὥρκισεν πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων 17 οὕτως εἴπατε Ιωσηφ ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρός σου καὶ ἔκλαυσεν Ιωσηφ λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν 18 καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπαν οἵδε ἡμεῖς σοι οἰκέται 19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ιωσηφ μὴ φοβεῖσθε τοῦ γάρ θεοῦ εἰμι ἐγώ 20 ὑμεῖς ἐβούλευσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά ὁ δὲ θεὸς ἐβούλευσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά ὅπως ἀν γενηθῇ ὡς σήμερον ἵνα διατραφῇ λαὸς πολὺς 21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸὺς καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν 22 καὶ κατώκησεν Ιωσηφ ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔζησεν Ιωσηφ ἔτη ἑκατὸν δέκα 23 καὶ εἶδεν Ιωσηφ Εφραϊμ παιδία ἔως τρίτης γενεᾶς καὶ υἱὸν Μαχιρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ιωσηφ 24 καὶ εἶπεν Ιωσηφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων ἐγὼ ἀποθνήσκω ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν ὁ θεὸς τοῖς πατράσιν ὑμῶν Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ

Ιακωβ 25 καὶ ὥρκισεν Ιωσηφ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ λέγων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἢ ἐπισκέψεται ὑμᾶς ὁ θεός καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν 26 καὶ ἐτελεύτησεν Ιωσηφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἴγυπτῳ

”Εξοδος

1 ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν νιῶν Ισραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ιακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν ἔκαστος πανοικίᾳ αὐτῶν εἰσήλθοσαν **2** Ρουβῆν Συμεων Λευι Ιουδας **3** Ισααχαρ Ζαβουλων καὶ Βενιαμιν **4** Δαν καὶ Νεφθαλὶ Γαδ καὶ Ασηρ **5** Ιωσηφ δὲ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ ἥσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ιακὼβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα **6** ἐτελεύτησεν δὲ Ιωσηφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη **7** οἱ δὲ νιὸι Ισραὴλ ηὔξηθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυνον σφόδρα σφόδρα ἐπλήθυνεν δὲ ἡ γῆ αὐτούς **8** ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἔτερος ἐπ' Αἴγυπτον ὃς οὐκ ἤδει τὸν Ιωσηφ **9** εἶπεν δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ ἵδου τὸ γένος τῶν νιῶν Ισραὴλ μέγα πλῆθος καὶ ἴσχυει ὑπὲρ ήμᾶς **10** δεῦτε οὖν κατασφισώμεθα αὐτούς μήποτε πληθυνθῆ καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ήμῖν πόλεμος προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ήμᾶς ἔξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς **11** καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ὥκοδόμησαν πόλεις ὁχυρὰς τῷ Φαραω τήν τε Πιθωμ καὶ Ραμεσση καὶ Ων ἥ ἐστιν Ἡλίου πόλις **12** καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο καὶ ἴσχυνον σφόδρα σφόδρα καὶ ἑβδελύσσοντο οἱ Αἴγυπτιοι ἀπὸ τῶν νιῶν Ισραὴλ **13** καὶ κατεδυνάστευνον οἱ Αἴγυπτιοι τοὺς νιὸν Ισραὴλ βίᾳ **14** καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις κατὰ πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας **15** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν

Αἴγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Εβραίων τῇ μιᾷ αὐτῶν ἥ ὄνομα Σεπφωρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουα **16** καὶ εἶπεν ὅταν μαιοῦσθε τὰς Εβραίας καὶ ὥσιν πρὸς τῷ τίκτειν ἐὰν μὲν ἄρσεν ἥ ἀποκτείνατε αὐτό ἐὰν δὲ θῆλυ περιποιεῖσθε αὐτό **17** ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτου καὶ ἐζωγόνουν τὰ ἄρσενα **18** ἐκάλεσεν δὲ ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτου τὰς μαῖας καὶ εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωγονεῖτε τὰ ἄρσενα **19** εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραω οὐχ ὡς γυναῖκες Αἴγυπτου αἱ Εβραῖαι τίκτουσιν γάρ πρὸν ἥ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαῖας καὶ ἔτικτον **20** εῦ δὲ ἐποίει ὁ θεὸς ταῖς μαίαις καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυεν σφόδρα **21** ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν θεόν ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας **22** συνέταξεν δὲ Φαραω παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῇ τοῖς Εβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε καὶ πᾶν θῆλυ ζωογονεῖτε αὐτό

2 ἥν δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευι ὃς ἔλαβεν τῶν θυγατέρων Λευι καὶ ἐσχεν αὐτήν **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἐτεκεν ἄρσεν ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς **3** ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσσῃ καὶ ἐνέβαλεν τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἔλος παρὰ τὸν ποταμόν **4** καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ **5** κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραω λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν καὶ αἱ ἄρραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν τῷ ἔλει ἀποστείλασα τὴν

ἄβραν ἀνείλατο αὐτήν **6** ἀνοίξασα δὲ ὥρᾳ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραω καὶ ἔφη ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Εβραίων τοῦτο **7** καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραω θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Εβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον **8** ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραω πορεύου ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις ἐκάλεσεν τὴν μητέρα τοῦ παιδίου **9** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραω διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό ἐγώ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν ἔλαβεν δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό **10** ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραω καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν λέγουσα ἐκ τοῦ ὄντος αὐτὸν ἀνειλόμην **11** ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς ἐξήλθεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὥρᾳ ἀνθρωπὸν Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Εβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ισραὴλ **12** περιβλεψάμενος δὲ ὥδε καὶ ὥδε οὐχ ὥρᾳ οὐδένα καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ **13** ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὥρᾳ δύο ἄνδρας Εβραίους διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον **14** ὁ δὲ εἶπεν τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις δὲν τρόπον ἀνεῖλες ἔχθες τὸν Αἰγύπτιον ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο **15** ἤκουσεν δὲ Φαραω τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν Μωυσῆν ἀνεχώρησεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ

προσώπου Φαραω καὶ ὥκησεν ἐν γῇ Μαδιαμ ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος **16** τῷ δὲ ιερεῖ Μαδιαμ ἦσαν ἐπτὰ θυγατέρες ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ παραγενόμεναι δὲ ἥντλουν ἔως ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ **17** παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλον αὐτάς ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτὰς καὶ ἥντλησεν αὐταῖς καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα αὐτῶν **18** παρεγένοντο δὲ πρὸς Ραγουηλ τὸν πατέρα αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον **19** αἱ δὲ εἶπαν ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἥντλησεν ἡμῖν καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα ἡμῶν **20** ὁ δὲ εἶπεν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ καὶ ποῦ ἔστι καὶ ἵνα τί οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον καλέσατε οὗν αὐτόν ὅπως φάγῃ ἄρτον **21** κατῳκίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐξέδοτο Σεπφωραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆγη γυναικα **22** ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσαμ λέγων ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ **23** μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἀνεβόησαν καὶ ἀνέβη ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων **24** καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ **25** καὶ ἐπεῖδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς **3** καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ιοθορ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ιερέως Μαδιαμ καὶ

ἥγαγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον καὶ ἥλθεν εἰς τὸ ὅρος Χωρῆβ 2 ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάτου καὶ ὁρᾶ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρὶ ὃ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο 3 εἶπεν δὲ Μωυσῆς παρελθών ὅψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος 4 ὡς δὲ εἶδεν κύριος ὅτι προσάγει ἵδεῖν ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάτου λέγων Μωυσῆς Μωυσῆς ὃ δὲ εἶπεν τί ἐστιν 5 καὶ εἶπεν μὴ ἐγγίσῃς ὥδε λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὃ γάρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας γῇ ἀγίᾳ ἐστίν 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρός σου θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ ἀπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εὐλαβεῖτο γάρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 7 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἵδων εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν οἵδα γάρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν 8 καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων 9 καὶ νῦν ἵδού κραυγὴ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἥκει πρός με κάγὼ ἐώρακα τὸν θλιμόν ὃν οἱ Αἴγυπτοι θλίβουσιν αὐτούς 10 καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραω βασιλέα Αἴγυπτου καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἴγυπτου 11 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν τίς εἰμι ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραω βασιλέα Αἴγυπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἴγυπτου

12 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Μωυσεῖ λέγων ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ τούτο σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ σε ἔξαποστέλλω ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὅρει τούτῳ 13 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν ἵδού ἐγὼ ἐλεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς ἐρωτήσοντί με τί ὄνομα αὐτῷ τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς 14 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν ἐγώ εἰμι ὁ ὕν καὶ εἶπεν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ὁ ὕν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς 15 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς τοῦτο μού ἐστιν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς 16 ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὥπται μοι θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ λέγων ἐπισκοπῇ ἐπέσκεψαι ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἴγυπτῳ 17 καὶ εἶπον ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἴγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι 18 καὶ εἰσακούσοντάι σου τῆς φωνῆς καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ισραηλ πρὸς Φαραω βασιλέα Αἴγυπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὁ θεὸς τῶν Εβραίων προσκέκληται ὑμᾶς πορευσώμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ἵνα θύσωμεν τῷ θεῷ ὑμῶν 19 ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήστει ὑμᾶς Φαραω βασιλεὺς Αἴγυπτου πορευθῆναι

έὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς 20 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἴγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου οἵς ποιήσω ἐν αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἔξαποστελεῖ ὑμᾶς 21 καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἴγυπτίων ὅταν δὲ ἀποτρέχητε οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί 22 αἰτήσει γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἴματισμόν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ σκυλεύσετε τοὺς Αἴγυπτίους

4 ἀπεκρίθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν ἔὰν οὖν μὴ πιστεύσωσίν μοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς μου ἐροῦσιν γάρ ὅτι οὐκ ὠπταί σοι ὁ θεός τι ἐρῶ πρὸς αὐτούς 2 εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος τί τοῦτό ἐστιν τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου ὃ δὲ εἶπεν ῥάβδος 3 καὶ εἶπεν ῥῆψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο ὄφις καὶ ἔφυγεν Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ 4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 5 ἵνα πιστεύσωσίν σοι ὅτι ὠπταί σοι κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ 6 εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών 7 καὶ εἶπεν πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χρόαν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 8 ἔὰν δὲ μὴ

πιστεύσωσίν σοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου πιστεύσουσίν σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ ἐσχάτου 9 καὶ ἔσται ἔὰν μὴ πιστεύσωσίν σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς σου λήμψῃ ἀπὸ τοῦ ὄντα τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν καὶ ἔσται τὸ ὄντα ὅτι λάβης ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ 10 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον δέομαι κύριε οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς ἐχθρῆς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας οὐδὲ ἀφ' οὐ ἥρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι 11 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τίς ἔδωκεν στόμα ἀνθρώπῳ καὶ τίς ἐποίησεν δύσκωφον καὶ κωφόν βλέποντα καὶ τυφλόν οὐκ ἐγώ ὁ θεός 12 καὶ νῦν πορεύου καὶ ἐγώ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ συμβιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι 13 καὶ εἶπεν Μωυσῆς δέομαι κύριε προχείρισαι δυνάμενον ἄλλον δὲ ἀποστελεῖς 14 καὶ θυμωθεὶς ὄργῃ κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν οὐκ ἴδού Ααρων ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευίτης ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι καὶ ἴδού αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ ἴδων σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ 15 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐγώ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἢ ποιήσετε 16 καὶ αὐτός σοι προσλαλήσει πρὸς τὸν λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν θεόν 17 καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐν ᾧ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα 18 ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψεν πρὸς Ιοθορ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει πορεύσομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς

τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσιν καὶ εἶπεν Ιοθόρ Μωυσῆς βάδιζε ὑγιαίνων 19 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιαμ βάδιζε ἅπελθε εἰς Αἴγυπτον τεθνήκασιν γάρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχήν 20 ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον ἔλαβεν δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 21 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν ταῖς χερσίν σου ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἔξαποστείλῃ τὸν λαόν 22 σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραῷ τάδε λέγει κύριος νίὸς πρωτότοκός μου Ισραὴλ 23 εἶπα δέ σοι ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἔξαποστεῖλαι αὐτούς ὅρα οὖν ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν νίόν σου τὸν πρωτότοκον 24 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ ἔζητει αὐτὸν ἀποκτεῖναι 25 καὶ λαβοῦσα Σεπφωρα ψῆφον περιέτεμεν τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ νίοῦ αὐτῆς καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας καὶ εἶπεν ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου 26 καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ διότι εἶπεν ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου 27 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ααρων πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσεῖ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθη καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὅρει τοῦ θεοῦ καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους 28 καὶ ἀνήγγειλεν Μωυσῆς τῷ Ααρων πάντας τοὺς λόγους κυρίου

οὓς ἀπέστειλεν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ 29 ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ισραὴλ 30 καὶ ἐλάλησεν Ααρων πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐποίησεν τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ 31 καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλῖψιν κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησεν

5 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων πρὸς Φαραω καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι ἐορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ 2 καὶ εἶπεν Φαραω τίς ἔστιν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὥστε ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ οὐκ οἶδα τὸν κύριον καὶ τὸν Ισραὴλ οὐκ ἔξαποστέλλω 3 καὶ λέγουσιν αὐτῷ ὁ θεὸς τῶν Εβραίων προσκέληται ἡμᾶς πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ὅπως θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν μήποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος 4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἵνα τί Μωυσῆς καὶ Ααρων διαστρέφετε τὸν λαόν μου ἀπὸ τῶν ἔργων ἀπέλθατε ἔκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ 5 καὶ εἶπεν Φαραω ίδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων 6 συνέταξεν δὲ Φαραω τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσιν λέγων 7 οὐκέτι προστεθήσεται διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα 8 καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἥς αὐτοὶ ποιοῦσιν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς οὐκ ἀφελεῖς οὐδέν σχολάζουσιν γάρ

διὰ τοῦτο κεκράγασιν λέγοντες πορευθῶμεν καὶ θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν **9** βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς **10** κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιῶκται καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες τάδε λέγει Φαραὼ οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα **11** αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἕαυτοῖς ἄχυρα ὅθεν ἐὰν εὔρητε οὐ γάρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν **12** καὶ διεσπάρῃ ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα **13** οἱ δὲ ἐργοδιῶκται κατέσπευδον αὐτοὺς λέγοντες συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν **14** καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ισραὴλ οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραὼ λέγοντες διὰ τί οὐ συντελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ ἔχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν καὶ τὸ τῆς σήμερον **15** εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ισραὴλ κατεβόησαν πρὸς Φαραὼ λέγοντες ἵνα τί οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις **16** ἄχυρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου καὶ τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγουσιν ποιεῖν καὶ ᾧδον οἱ παῖδες σου μεμαστίγωνται ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου **17** καὶ εἴπεν αὐτοῖς σχολάζετε σχολασταί ἐστε διὰ τοῦτο λέγετε πορευθῶμεν θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν **18** νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε τὸ γάρ ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἀποδώσετε **19** ἔώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἔαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες οὐκ ἀπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθῆκον τῇ ἡμέρᾳ **20** συνήντησαν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρὼν ἐρχομένοις

εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραὼ **21** καὶ εἴπαν αὐτοῖς ἴδοι ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ δοῦναι φοινικάιαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι ὑμᾶς **22** ἐπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ εἴπεν κύριε διὰ τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἵνα τί ἀπέσταλκάς με **23** καὶ ἀφ' οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραὼ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἐκάκωσεν τὸν λαὸν τοῦτον καὶ οὐκ ἐρρύσω τὸν λαόν σου

6 καὶ εἴπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἥδη ὅψει ἂ ποιήσω τῷ Φαραὼ ἐν γάρ χειρὶ κραταῑ ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **2** ἐλάλησεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἴπεν πρὸς αὐτόν ἐγὼ κύριος **3** καὶ ὥφθην πρὸς Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ θεὸς ὧν αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομά μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς **4** καὶ ἐστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων τὴν γῆν ἣν παρῳκήκασιν ἐν ᾧ καὶ παρῳκησαν ἐπ' αὐτῆς **5** καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ισραὴλ ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτούς καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν **6** βάδιζε εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λέγων ἐγὼ κύριος καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων καὶ ὢσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλῃ **7** καὶ λήμψομαι ἔμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἐμοὶ καὶ ἐσομαι ὑμῶν θεός καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων **8** καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν

εἰς ἦν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν τῷ Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος 9 ἐλάλησεν δὲ Μωυσῆς οὕτως τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆς ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν 10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 11 εἴσελθε λάλησον Φαραω βασιλεῖ Αἰγύπτου ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 12 ἐλάλησεν δὲ Μωυσῆς ἐναντὶ κυρίου λέγων ἴδού οἱ υἱοὶ Ισραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραω ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι 13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 14 καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἵκων πατριῶν αὐτῶν υἱοὶ Ρουβῆν πρωτοτόκου Ισραὴλ Ενωχ καὶ Φαλλούς Ασρων καὶ Χαρμι αὐτῇ ἡ συγγένεια Ρουβῆν 15 καὶ υἱοὶ Συμεων Ιεμουηλ καὶ Ιαμιν καὶ Αωδ καὶ Ιαχιν καὶ Σααρ καὶ Σαουλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης αὗται αἱ πατριὰὶ τῶν υἱῶν Συμεων 16 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν υἱῶν Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευι ἐκατὸν τριάκοντα ἑπτά 17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσων Λοβενι καὶ Σεμεϊ οἴκοι πατριᾶς αὐτῶν 18 καὶ υἱοὶ Κααθ Αμβραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζηλ καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Κααθ ἐκατὸν τριάκοντα ἑτη 19 καὶ υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Ομουσι οὗτοι οἴκοι πατριῶν Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν 20 καὶ ἐλαβεν Αμβραμ τὴν Ιωχαβεδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τόν τε Ααρων καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν τὰ δὲ ἔτη τῆς

ζωῆς Αμβραμ ἐκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη 21 καὶ υἱοὶ Ισσααρ Κορε καὶ Ναφεκ καὶ Ζεχρι 22 καὶ υἱοὶ Οζηλ Ελισαφαν καὶ Σετρι 23 ἐλαβεν δὲ Ααρων τὴν Ελισαβεθ θυγατέρα Αμιναδαβ ἀδελφὴν Ναασσων αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τόν τε Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 24 υἱοὶ δὲ Κορε Ασιρ καὶ Ελκανα καὶ Αβιασαφ αὗται αἱ γενέσεις Κορε 25 καὶ Ελεαζαρ ὁ τοῦ Ααρων ἐλαβεν τῶν θυγατέρων Φουτιηλ αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεες αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν 26 οὗτος Ααρων καὶ Μωυσῆς οὓς εἶπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν 27 οὗτοι εἰσὶν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς Ααρων καὶ Μωυσῆς 28 ἢ ἡμέρᾳ ἐλάλησεν κύριος Μωυσῆς ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 29 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐγὼ κύριος λάλησον πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ 30 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου ἴδού ἐγὼ ισχνόφωνός εἰμι καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραω

7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἴδού δέδωκά σε θεὸν Φαραω καὶ Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου προφήτης 2 σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοι ἐντέλλομαι ὁ δὲ Ααρων ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς Φαραω ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 3 ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραω καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖα μου καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 4 καὶ οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραω καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν

λαόν μου τοὺς νιοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἔκδικήσει μεγάλῃ 5 καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐκτείνων τὴν χεῖρα ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω τοὺς νιοὺς Ισραηλ ἐκ μέσου αὐτῶν 6 ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος οὗτως ἐποίησαν 7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὄγδοήκοντα Ααρων δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτῶν ὄγδοήκοντα τριῶν ἡνίκα ἐλάλησεν πρὸς Φαραω 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 9 καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραω λέγων δότε ἡμῖν σημεῖον ἥ τέρας καὶ ἐρεῖς Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου λαβὲ τὴν ράβδον καὶ βῖψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἔσται δράκων 10 εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐναντίον Φαραω καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν οὕτως καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος καὶ ἔρριψεν Ααρων τὴν ράβδον ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δράκων 11 συνεκάλεσεν δὲ Φαραω τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου καὶ τοὺς φαρμακούς καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως 12 καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο δράκοντες καὶ κατέπιεν ἡ ράβδος ἥ Ααρων τὰς ἐκείνων ράβδους 13 καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος 14 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν βεβάρηται ἡ καρδία Φαραω τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν 15 βάδισον πρὸς Φαραω τὸ πρωί ἵδούν αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὄδωρ καὶ στήσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν ράβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς

ὅφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρί σου 16 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἀπέσταλκέν με πρὸς σὲ λέγων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἵδούν οὐκ εἰσήκουσας ἔως τούτου 17 τάδε λέγει κύριος ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγώ κύριος ἵδούν ἐγώ τύπτω τῇ ράβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρί μου ἐπὶ τὸ ὄδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα 18 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσιν καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμός καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὄδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 19 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου λαβὲ τὴν ράβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὄδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκός ὄδωρ αὐτῶν καὶ ἔσται αἷμα καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἐν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις 20 καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος καὶ ἐπάρας τῇ ράβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξεν τὸ ὄδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μετέβαλεν πᾶν τὸ ὄδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα 21 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμός καὶ οὐκ ἤδυναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὄδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἥν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου 22 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ εἶπεν κύριος 23 ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραω εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστησεν τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ 24 ὥρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι

κύκλω τοῦ ποταμοῦ ὕστε πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐκ ἥδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 25 καὶ ἀνεπληρώθησαν ἐπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι κύριον τὸν ποταμόν

8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς Φαραὼ καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν 2 εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἔξαποστεῖλαι ἵδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὅριά σου τοῖς βατράχοις 3 καὶ ἔξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμίεια τῶν κοιτώνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασίν σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου 4 καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι 5 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους 6 καὶ ἔξετεινεν Ααρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγεν τοὺς βατράχους καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψεν τὴν γῆν Αἰγύπτου 7 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδὸι τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου 8 καὶ ἐκάλεσεν Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπεν εὔχασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἔξαποστελῶ τὸν λαόν καὶ θύσωσιν κυρίῳ 9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραὼ τάξαι πρός με πότε εὐξωμαι περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου

ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται 10 ὁ δὲ εἶπεν εἰς αὔριον εἶπεν οὖν ὡς εἴρηκας ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου 11 καὶ περιιαρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται 12 ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων ἀπὸ Φαραὼ καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν βατράχων ὡς ἐτάξατο Φαραὼ 13 ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν 14 καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θιμωνιάς θιμωνιάς καὶ ὠζεσεν ἡ γῆ 15 ἵδων δὲ Φαραὼ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος 16 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἔσονται σκνῆφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου 17 ἔξετεινεν οὖν Ααρων τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον καὶ ἐπάταξεν τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῆφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν παντὶ χώματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνῆφες ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου 18 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδὸι ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ἔξαγαγεῖν τὸν σκνῆφα καὶ οὐκ ἥδύναντο καὶ ἐγένοντο οἱ σκνῆφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν 19 εἶπαν οὖν οἱ ἐπαοιδὸι τῷ Φαραῷ δάκτυλος θεοῦ ἔστιν τοῦτο καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ καὶ οὐκ

εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος 20 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ὅρθισον τὸ πρωὶ καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἵδοὺ αὐτὸς ἔξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὄντωρ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ 21 ἐὰν δὲ μὴ βιούλῃ ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἵδοὺ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίης καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣς εἰσιν ἐπ' αὐτῆς 22 καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσεμ ἐφ' ἣς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ' αὐτῆς ἐφ' ἣς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμυια ἵνα εἰδῆς ὅτι ἐγώ είμι κύριος ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς 23 καὶ δῶσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ ἐν δὲ τῇ αὔριον ἔσται τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς 24 ἐποίησεν δὲ κύριος οὕτως καὶ παρεγένετο ἡ κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους Φαραὼ καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ ἔξωλεθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης 25 ἐκάλεσεν δὲ Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ααρὼν λέγων ἐλθόντες θύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ 26 καὶ εἶπεν Μωυσῆς οὐ δυνατὸν γενέσθαι οὕτως τὰ γάρ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἐὰν γάρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν λιθοβοληθησόμεθα 27 ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον καὶ θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπεν ἡμῖν 28 καὶ εἶπεν Φαραὼ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς καὶ θύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ

ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι εὔξασθε οὗν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον 29 εἶπεν δὲ Μωυσῆς ὅδε ἐγὼ ἔξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ καὶ εὔξομαι πρὸς τὸν θεόν καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνόμυια ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου αὔριον μὴ προσθῆς ἔτι Φαραὼ ἔξαπατησαι τοῦ μὴ ἔξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι κυρίῳ 30 ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν θεόν 31 ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς καὶ περιεῖλεν τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμίᾳ 32 καὶ ἐβάρυνεν Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου καὶ οὐκ ἥθελησεν ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν

9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς Φαραὼ καὶ ἐρεῖς αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν 2 εἰ μὲν οὖν μὴ βιούλει ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἀλλ' ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ 3 ἵδού χεὶρ κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις ἐν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ ταῖς καμήλοις καὶ βουσὶν καὶ προβάτοις θάνατος μέγας σφόδρα 4 καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν σίων Ισραὴλ οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ισραὴλ σίων ῥήτον 5 καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὅρον λέγων ἐν τῇ αὔριον ποιήσει κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς 6 καὶ ἐποίησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐτελεύτησεν πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν σίων Ισραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν 7 ἵδων δὲ Φαραὼ ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν

κτηνῶν τῶν οὐών Ισραηλ οὐδέν ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ ἔξαπέστειλεν τὸν λαόν 8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ 9 καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἴγυπτου καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἴγυπτου 10 καὶ ἔλαβεν τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον Φαραω καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν 11 καὶ οὐκ ἤδυναντο οἱ φαρμακοὶ στῆναι ἐναντίον Μωυσῆς διὰ τὰ ἔλκη ἐγένετο γάρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἴγυπτου 12 ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξεν κύριος 13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ὅρθρισον τὸ πρωὶ καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραω καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι 14 ἐν τῷ γάρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἔξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἵν' εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ 15 νῦν γάρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε καὶ τὸν λαόν σου θανάτῳ καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς 16 καὶ ἔνεκεν τούτου διετηρήθης ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἴσχυν μου καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ 17 ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ

ἐξαποστεῖλαι αὐτούς 18 ἴδοù ἐγὼ ὅω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἴγυπτῳ ἀφ' ἣς ἡμέρας ἔκτισται ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 19 νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα σοί ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ πάντες γάρ οἱ ἀνθρωποι καὶ τὰ κτήνη ὅσα ἀν εύρεθῇ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν πέσῃ δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα τελευτήσει 20 ὁ φοβούμενος τὸ ὅρμα κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραω συνήγαγεν τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους 21 δὲς δὲ μὴ προσέσχεν τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ὅρμα κυρίου ἀφῆκεν τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις 22 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἴγυπτου ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς 23 ἔξετεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν καὶ κύριος ἔδωκεν φωνὰς καὶ χάλαζαν καὶ διέτρεχεν τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔβρεξεν κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἴγυπτου 24 ἢν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα σφόδρα ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἴγυπτῳ ἀφ' οὗ γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος 25 ἐπάταξεν δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἴγυπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα 26 πλὴν ἐν γῇ Γεσεμ οὗ ἤσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα 27 ἀποστείλας δὲ Φαραω ἐκάλεσεν Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡμάρτηκα τὸ νῦν ὁ κύριος δίκαιος ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς 28 εὕξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ παυσάσθω τοῦ

γενηθῆναι φωνὰς θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ καὶ ἔξαποστελῶ ὑμᾶς καὶ οὐκέτι προσθήσεσθε μένειν 29 εἶπεν δὲ αὐτῷ Μωυσῆς ὡς ἀν ἔξελθω τὴν πόλιν ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ παύσονται καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι ἵνα γνῶς ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ 30 καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν κύριον 31 τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκοῦσα τὸ δὲ λίνον σπερματίζον 32 ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη ὅψιμα γὰρ ἦν 33 ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξεπέτασεν τὰς χεῖρας πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν 34 ἴδων δὲ Φαραὼ ὅτι πέπαινται ὁ ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ προσέθετο τοῦ ἀμαρτάνειν καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ 35 καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καθάπερ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῇ

10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰσελθε πρὸς Φαραὼ ἐγώ γὰρ ἐσκλήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἵνα ἐξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς 2 ὅπως διηγήσησθε εἰς τὰ ὥτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἴγυπτοις καὶ τὰ σημεῖά μου ἂν ἐποίησα ἐν αὐτοῖς καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ κύριος 3 εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρὼν ἐναντίον Φαραὼ καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἔως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναι με ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσιν μοι 4 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἰδοὺ ἐγώ ἐπάγω

ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὄριά σου 5 καὶ καλύψει τὴν ὅψιν τῆς γῆς καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθέν ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς 6 καὶ πλησθήσονταί σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν Αἴγυπτίων ἢ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες σου οὐδὲ οἱ πρόπαπποι αὐτῶν ἀφ' ἣς ήμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἔως τῆς ήμέρας ταύτης καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραὼ 7 καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραὼ πρὸς αὐτόν ἔως τίνος ἔσται τοῦτο ήμερον σκῶλον ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους ὅπως λατρεύσωσιν τῷ θεῷ αὐτῶν ἢ εἰδέναι βούλει ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος 8 καὶ ἀπέστρεψαν τόν τε Μωυσῆν καὶ Ααρὼν πρὸς Φαραὼ καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι 9 καὶ λέγει Μωυσῆς σὺν τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευσόμεθα σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσιν καὶ προβάτοις καὶ βουσὶν ήμῶν ἔστιν γὰρ ἐօρτὴ κυρίου τοῦ θεοῦ ήμῶν 10 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἔστω οὕτως κύριος μεθ' ὑμῶν καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν ἴδετε ὅτι πονηρίᾳ πρόκειται ὑμῖν 11 μὴ οὕτως πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ζητεῖτε ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ 12 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν Αἴγυπτου καὶ ἀναβήτω ἀκρὶς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατέδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃν ὑπελίπετο ἡ

χάλαζα 13 καὶ ἐπῆρεν Μωυσῆς τὴν ράβδον εἰς τὸν οὐρανόν καὶ κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα τὸ πρώτη ἐγενήθη καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα 14 καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἴγυπτου καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὄρη Αἴγυπτου πολλὴ σφόδρα προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀκρὶς καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως 15 καὶ ἐκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ καὶ κατέφαγεν πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης οὐχ ὑπελείφθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου ἐν πάσῃ γῇ Αἴγυπτου 16 κατέσπευδεν δὲ Φαραὼ καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ααρὼν λέγων ἡμάρτηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς 17 προσδέξασθε οῦν μου τὴν ἀμαρτίαν ἔτι νῦν καὶ προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον 18 ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ καὶ ηὗξατο πρὸς τὸν θεόν 19 καὶ μετέβαλεν κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρὸν καὶ ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκρὶς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἴγυπτου 20 καὶ ἐσκλήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ 21 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆν Αἴγυπτου ψηλαφητὸν σκότος 22 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἴγυπτου τρεῖς ἡμέρας 23 καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ

τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἦν φῶς ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο 24 καὶ ἐκάλεσεν Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ααρὼν λέγων βαδίζετε λατρεύσατε κυρίω τῷ θεῷ ὑμῶν πλὴν τῶν προβάτων καὶ τῶν βιῶν ὑπολίπεσθε καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν 25 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ἢ ποιήσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν 26 καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ' ὑμῶν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ὀπλήν ἀπ' αὐτῶν γὰρ λημψόμεθα λατρεῦσαι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἡμεῖς δὲ οὐκ οἰδαμεν τί λατρεύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἔως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ 27 ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ οὐκ ἐβούληθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς 28 καὶ λέγει Φαραὼ ἀπελθε ἀπ' ἐμοῦ πρόσεχε σεαυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἵδεῖν μου τὸ πρόσωπον ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ ὁφθῆς μοι ἀποθανῇ 29 λέγει δὲ Μωυσῆς εἴρηκας οὐκέτι ὁφθήσομαί σοι εἰς πρόσωπον

11 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔτι μίαν πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντὶ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῇ 2 λάλησον οὖν κρυψῆ εἰς τὰ ὕπανθρωπα τοῦ λαοῦ καὶ αἰτησάτω ἔκαστος παρὰ τοῦ πλησίον καὶ γυνὴ παρὰ τῆς πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἴματισμόν 3 κύριος δὲ ἔδωκεν τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἴγυπτίων καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς καὶ ὁ ἀνθρωπὸς Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἴγυπτίων καὶ ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ 4 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τάδε λέγει κύριος περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον

Αἰγύπτου 5 καὶ τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραω ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἔως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον καὶ ἔως πρωτοτόκου παντὸς κτίνους 6 καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου ἡτις τοιαύτη οὐ γέγονεν καὶ τοιαύτη οὐκέτι προστεθήσεται 7 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς νίοῖς Ισραὴλ οὐ γρύζει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτίνους ὅπως εἰδῆς ὅσα παραδοξάσει κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ισραὴλ 8 καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρός με καὶ προκυνήσουσίν με λέγοντες ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ σὺ ἀφηγῇ καὶ μετὰ ταῦτα ἔξελεύσομαι ἔξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω μετὰ θυμοῦ 9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραω ἵνα πληθύνων πληθύνω μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 10 Μωυσῆς δὲ καὶ Ααρων ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραω ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραω καὶ οὐκ ἥθελησεν ἔξαποστεῖλαι τοὺς νίοὺς Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν γῇ Αἰγύπτου λέγων 2 ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν πρῶτος ἔστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μησὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ 3 λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν νίῶν Ισραὴλ λέγων τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πατριῶν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκιαν 4 ἐὰν δὲ ὀλιγοστὸι ὡσιν οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὥστε μὴ ικανοὺς εῖναι εἰς πρόβατον συλλήμψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν

ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον 5 πρόβατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήμψεθε 6 καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἔως τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς νίῶν Ισραὴλ πρὸς ἐσπέραν 7 καὶ λήμψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιὰν ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς 8 καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτὰ πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται 9 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὧμὸν οὐδὲ ἡψημένον ἐν ὕδατι ἀλλ' ἢ ὅπτὰ πυρί κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶν καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις 10 οὐκ ἀπολείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἔως πρωὶ καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἔως πρωὶ ἐν πυρὶ κατακαύσετε 11 οὕτως δὲ φάγεσθε αὐτὸ αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς πασχα ἔστιν κυρίω 12 καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτίνους καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος 13 καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἔστε ἐκεῖ καὶ ὅψομαι τὸ αἷμα καὶ σκεπάσω ὑμᾶς καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι ὅταν παίω ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 14 καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον καὶ ἐορτάσετε αὐτήν ἐορτὴν κυρίω εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον ἐορτάσετε αὐτήν 15 ἐπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε

ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πᾶς δὲ ἀν φάγη ζύμην ἔξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ισραὴλ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἔως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης **16** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἀγία καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν **17** καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάχω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἴγυπτου καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον **18** ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἐσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἔως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς ἔως ἐσπέρας **19** ἐπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὑρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν πᾶς δὲ ἀν φάγη ζυμωτόν ἔξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ισραὴλ ἐν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτόχθοισιν τῆς γῆς **20** πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα **21** ἐκάλεσεν δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερουσίαν νιῶν Ισραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπελθόντες λάβετε ὑμῖν ἑαυτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν καὶ θύσατε τὸ πασχα **22** λίμψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἔστιν παρὰ τὴν θύραν ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἔκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἔως πρωΐ **23** καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἴγυπτίους καὶ ὅψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλεθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς

οἰκίας ὑμῶν πατάξαι **24** καὶ φυλάξεσθε τὸ ρῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἔως αἰῶνος **25** ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἀν δῷ κύριος ὑμῖν καθότι ἐλάλησεν φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην **26** καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσιν πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν τίς ἡ λατρεία αὕτη **27** καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς θυσίᾳ τὸ πασχα τοῦτο κυρίῳ ὡς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν νιῶν Ισραὴλ ἐν Αἴγυπτῳ ἥνικα ἐπάταξεν τοὺς Αἴγυπτίους τοὺς δὲ οἴκους ὑμῶν ἐρρύσατο καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησεν **28** καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ααρων οὕτως ἐποίησαν **29** ἐγενήθη δὲ μεσούσης τῆς νυκτὸς καὶ κύριος ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἴγυπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου ἔως πρωτοτόκου τῆς αἵχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ἔως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους **30** καὶ ἀναστὰς Φαραὼ νυκτὸς καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἴγυπτιοι καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἴγυπτῳ οὐ γὰρ ἦν οἰκία ἐν ᾧ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς **31** καὶ ἐκάλεσεν Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ααρων νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ βαδίζετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν καθὰ λέγετε **32** καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε εὐλογήσατε δὲ κάμε **33** καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἴγυπτοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς εἶπαν γὰρ ὅτι πάντες ὑμεῖς ἀποθνήσκομεν **34** ἀνέλαβεν δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ιματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὕμων **35** οἱ δὲ υἱοὶ Ισραὴλ ἐποίησαν καθὰ

συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ἥτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἰματισμόν 36 καὶ κύριος ἔδωκεν τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους 37 ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐκ Ραμεσση εἰς Σοκχωθα εἰς ἔξακοσίας χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες πλὴν τῆς ἀποσκευῆς 38 καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα 39 καὶ ἐπεψαν τὸ σταῖς ὃ ἔξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου ἐγκυρφίας ἀζύμους οὐ γάρ ἔζυμώθη ἔξεβαλον γάρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν ἐπιμεῖναι οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν 40 ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἦν κατώκησαν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χανααν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα 41 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη ἔξηλθεν πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου 42 νυκτὸς προφυλακή ἐστιν τῷ κυρίῳ ὥστε ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη προφυλακὴ κυρίῳ ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν 43 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρὼν λέγων οὗτος ὁ νόμος τοῦ πασχα πᾶς ἀλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ 44 καὶ πᾶν οἰκέτην τινὸς ἡ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτὸν καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ 45 πάροικος ἡ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ 46 ἐν οἰκίᾳ μιᾶς βρωθήσεται καὶ οὐκ ἔξιστε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω καὶ δόστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ 47 πᾶσα συναγωγὴ νίῶν Ισραὴλ ποιήσει αὐτό 48 ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πασχα κυρίῳ περιτεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν καὶ τότε προσελεύσεται

ποιῆσαι αὐτὸν καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ 49 νόμος εἰς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσήλυτῷ ἐν ὑμῖν 50 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ααρὼν πρὸς αὐτούς οὕτως ἐποίησαν 51 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξηγαγεν κύριος τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν

13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἀγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτίνους ἐμοὶ ἔστιν 3 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν ᾧ ἔξήλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἐν γάρ χειρὶ κραταῖαι ἔξηγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐντεῦθεν καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη 4 ἐν γάρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων 5 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Εναίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ιεβουσαίων ἦν ὅμοσεν τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ 6 ἔξημέρας ἔδεσθε ἄζυμα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐօρτῃ κυρίου 7 ἄζυμα ἔδεσθε τὰς ἐπτὰς ἡμέρας οὐκ ὀφθήσεται σοι ζυμωτόν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσιν τοῖς ὄρίοις σου 8 καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεός μοι ὡς ἔξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου 9 καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος

κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἐν γάρ χειρὶ κραταιαῖ
έξήγαγέν σε κύριος ὁ θεὸς ἔξ Αἰγύπτου **10** καὶ
φυλάξεσθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς
ώρῶν ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας **11** καὶ ἔσται ὡς ἄν
εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν
Χαναναίων ὃν τρόπον ὥμοσεν τοῖς πατράσιν
σου καὶ δώσει σοι αὐτήν **12** καὶ ἀφελεῖς πᾶν
διανοῆγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ κυρίῳ πᾶν
διανοῆγον μήτραν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐν τοῖς
κτήνεσίν σου ὅσα ἐὰν γένηται σοι τὰ ἀρσενικά
ἀγιάσεις τῷ κυρίῳ **13** πᾶν διανοῆγον μήτραν ὃνοι
ἀλλάξεις προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξῃς λυτρώσῃ
αὐτό πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου
λυτρώσῃ **14** ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ
ταῦτα λέγων τί τοῦτο καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ
κραταιᾷ ἔξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἔξ οἴκου δουλείας **15** ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνεν Φαραὼ
ἔξαποστεῖλαι ἡμᾶς ἀπέκτεινεν πᾶν πρωτότοκον
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἔως
πρωτότοκων κτηνῶν διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ
κυρίῳ πᾶν διανοῆγον μήτραν τὰ ἀρσενικά καὶ
πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι **16**
καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ
ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν γάρ χειρὶ
κραταιᾳ ἔξήγαγέν σε κύριος ἔξ Αἰγύπτου **17** ὡς
δὲ ἔξαπέστειλεν Φαραὼ τὸν λαόν οὐχ ὠδήγησεν
αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν
εἶπεν γάρ ὁ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ
ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον **18**
καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν
ἔρημον εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν πέμπτη δὲ
γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου
19 καὶ ἐλαβεν Μωυσῆς τὰ δόστα Ιωσηφ μεθ'

έαυτοῦ ὅρκω γάρ ὕρκισεν Ιωσηφ τοὺς υἱοὺς
Ισραὴλ λέγων ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος
καὶ συνανοίσετε μου τὰ δόστα ἐντεῦθεν μεθ'
ὑμῶν **20** ἔξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐκ Σοκχωθ
ἐστρατοπέδευσαν ἐν Οθομ παρὰ τὴν ἔρημον **21**
ὁ δὲ θεὸς ἤγειτο αὐτῶν ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ
νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν δὲ νύκτα
ἐν στύλῳ πυρός **22** οὐκ ἔξελιπεν ὁ στῦλος τῆς
νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ στῦλος τοῦ πυρὸς νυκτὸς
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2**
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἀποστρέψαντες
στρατοπεδεύσατωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως
ἀνὰ μέσον Μαγδῶλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς
θαλάσσης ἔξ ἐναντίας Βεελσεπφων ἐνώπιον
αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης **3**
καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ
πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ συγκέκλεικεν γάρ
αὐτοὺς ἡ ἔρημος **4** ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν
καρδίαν Φαραὼ καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν
καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ στρατιᾳ αὐτοῦ καὶ γνώσονται πάντες οἱ
Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος καὶ ἐποίησαν
οὕτως **5** καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων
ὅτι πέφευγεν ὁ λαός καὶ μετεστράφῃ ἡ καρδία
Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν
καὶ εἶπαν τί τοῦτο ἐποίησαμεν τοῦ ἔξαποστεῖλαι
τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν **6**
ἔζευξεν οὖν Φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγεν μεθ' ἔαυτοῦ **7** καὶ
λαβὼν ἔξακόσια ἄρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν
ἴππον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων
8 καὶ ἐσκλήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ

βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν νιῶν Ισραὴλ οἱ δὲ νιὸι Ισραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ 9 καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν καὶ εὔροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἄρματα Φαραὼ καὶ οἱ ἵππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἐξ ἐναντίας Βεελσεπφων 10 καὶ Φαραὼ προσῆγεν καὶ ἀναβλέψαντες οἱ νιὸι Ισραὴλ τοῖς ὁφθαλμοῖς ὅρωσιν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα ἀνεβόησαν δὲ οἱ νιὸι Ισραὴλ πρὸς κύριον 11 καὶ εἶπεν πρὸς Μωυσῆν παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου 12 οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες πάρες ἡμᾶς ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἡ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτη 13 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν θαρσεῖτε στήτε καὶ ὁράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἦν ποιήσει ἡμῖν σήμερον δὲν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἴδειν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον 14 κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν καὶ ὑμεῖς σιγήσετε 15 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τί βοᾶς πρός με λάλησον τοῖς νιοῖς Ισραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν 16 καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου καὶ ἔκτεινον τὴν χειρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον αὐτήν καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ νιὸι Ισραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν 17 καὶ ἴδού ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ τῶν

Αἰγυπτίων πάντων καὶ εἰσελεύσονται ὅπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασιν καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ 18 καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῷ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασιν καὶ ἵπποις αὐτοῦ 19 ἐξῆρεν δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ προπορεύμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν νιῶν Ισραὴλ καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὅπισθεν ἔξῆρεν δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὅπισω αὐτῶν 20 καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ισραὴλ καὶ ἔστη καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος καὶ διῆλθεν ἡ νύξ καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα 21 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ὑπῆγαγεν κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν ξηράν καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ 22 καὶ εἰσῆλθον οἱ νιὸι Ισραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων 23 κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραὼ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης 24 ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ καὶ ἐπέβλεψεν κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης καὶ συνετάραξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων 25 καὶ συνέδησεν τὸν ἄξονας τῶν ἀρμάτων αὐτῶν καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας καὶ εἴπαν οἱ Αἰγύπτιοι φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ισραὴλ ὁ γὰρ κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους 26 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν

χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἴγυπτίους ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας 27 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας οἱ δὲ Αἴγυπτοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ ἐξετίναξεν κύριος τοὺς Αἴγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης 28 καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψεν τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ τοὺς εἰσπεπορευμένους ὅπισα αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οὐ κατελείφθη ἔξι αὐτῶν οὐδὲ εἷς 29 οἱ δὲ νίοὶ Ισραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἔξι εὐωνύμων 30 καὶ ἐρρύσατο κύριος τὸν Ισραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἴγυπτίων καὶ εἶδεν Ισραὴλ τοὺς Αἴγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης 31 εἶδεν δὲ Ισραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην ἥ ἐποίησεν κύριος τοῖς Αἴγυπτίοις ἐφοβήθη δὲ ὁ λαός τὸν κύριον καὶ ἐπίστευσαν τῷ θεῷ καὶ Μωυσῆ τῷ θεράποντι αὐτοῦ

15 τότε ἤσεν Μωυσῆς καὶ οἱ νίοὶ Ισραὴλ τὴν ὡδὴν ταύτην τῷ θεῷ καὶ εἶπαν λέγοντες ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γάρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν 2 βιοθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν οὗτός μου θεός καὶ δοξάσω αὐτόν θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν 3 κύριος συντρίβων πολέμους κύριος ὄνομα αὐτῷ 4 ἄρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρῷ θαλάσσῃ 5 πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος 6 ἡ δεξιά

σου κύριε δεδόξασται ἐν ἴσχυι ἡ δεξιά σου χείρ κύριε ἔθραυσεν ἔχθρούς 7 καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους ἀπέστειλας τὴν ὄργην σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην 8 καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης 9 εἶπεν ὁ ἔχθρος διώξας καταλήμψομαι μεριὰ σκῦλα ἐμπλήσω ψυχήν μου ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου κυριεύσει ἡ χείρ μου 10 ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ 11 τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε τίς ὅμοιός σοι δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις θαυμαστὸς ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα 12 ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν αὐτοὺς γῇ 13 ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω παρεκάλεσας τῇ ἴσχυι σου εἰς κατάλυμα ἄγιον σου 14 ἥκουσαν ἔθνη καὶ ὡργίσθησαν ὡδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιμ 15 τότε ἐσπευσαν ἡγεμόνες Εδωμ καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χανααν 16 ἐπιπέδοι οὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν ἔως ἣν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε ἔως ἣν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω 17 εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου ὃ κατειργάσω κύριε ἀγίασμα κύριε ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου 18 κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι 19 ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασιν καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης οἱ δὲ νίοὶ Ισραὴλ

έπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσω τῆς θαλάσσης 20 λαβοῦσα δὲ Μαριαμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ Ααρων τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ ἔξήλθοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὅπισαν αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν 21 ἔξηρχεν δὲ αὐτῶν Μαριαμ λέγουσα ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν 22 ἔξηρεν δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ ἥγανεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σουρ καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ήμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐχ ηὗρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν 23 ἥλθον δὲ εἰς Μερρα καὶ οὐκ ἦδύναντο πιεῖν ἐκ Μερρας πικρὸν γὰρ ἦν διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πικρία 24 καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῆν λέγοντες τί πιόμεθα 25 ἔβοησεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος ζύλον καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ ἐκεῖ ἐπείρασεν αὐτὸν 26 καὶ εἶπεν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσῃς καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ πᾶσαν νόσον ἦν ἐπήγαγον τοῖς Αἴγυπτοις οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ ἐγὼ γάρ εἴμι κύριος ὁ ἴωμενός σε 27 καὶ ἥλθοσαν εἰς Αιλιμ καὶ ἤσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα

16 ἀπῆραν δὲ ἐξ Αιλιμ καὶ ἥλθοσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν ὃ ἔστιν ἀνὰ μέσον Αιλιμ καὶ ἀνὰ μέσον Σινα τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ήμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἔξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἴγυπτου 2

διεγόγγυζεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων 3 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ὅφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δταν ἐκαθίσαμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν καὶ ἡσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν ὅτι ἔξηγάγετε ήμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ 4 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ιδού ἐγὼ ὅντας ἔργανον καὶ ἔξελεύσεται ὁ λαὸς καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ήμέρας εἰς ήμέραν ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ 5 καὶ ἔσται τῇ ήμέρᾳ τῇ ἕκτῃ καὶ ἐτοιμάσουσιν ὁ ἐὰν συναγάγωσιν τὸ καθ' ήμέραν εἰς ήμέραν 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς καὶ Ααρων πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραὴλ ἐσπέρας γνώσεσθε ὅτι κύριος ἔξηγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 7 καὶ πρωὶ ὅψεσθε τὴν δόξαν κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ θεῷ ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογύζετε καθ' ήμῶν 8 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τῷ διδόναι κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωὶ εἰς πλησμονὴν διὰ τὸ εἰσακοῦσαι κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογύζετε καθ' ήμῶν ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν οὐ γὰρ καθ' ήμῶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ 9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Ααρων εἰπὸν πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ισραὴλ προσέλθατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰσακήκοεν γὰρ ὑμῶν τὸν γογγυσμόν 10 ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ααρων πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἡ δόξα κυρίου ὥφθη ἐν νεφέλῃ 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12 εἰσακήκοα τὸν

γογγυσμὸν τῶν σίων Ισραὴλ λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρέα καὶ τὸ πρωὶ πλησθήσεσθε ἄρτων καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **13** ἐγένετο δὲ ἐσπέρα καὶ ἀνέβη ὁρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψεν τὴν παρεμβολήν τὸ πρωὶ ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς **14** καὶ ἵδού ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον λευκὸν ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς **15** ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ εἶπαν ἔτερος τῷ ἑτέρῳ τί ἐστιν τοῦτο οὐ γάρ ἥδεισαν τί ἦν εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς οὗτος ὁ ἄρτος δὸν ἔδωκεν κύριος ὑμῖν φαγεῖν **16** τοῦτο τὸ ρῆμα δὲ συνέταξεν κύριος συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἔκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας γομορ κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν ἔκαστος σὺν τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε **17** ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἔλαττον **18** καὶ μετρήσαντες τῷ γομορ οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πολύ καὶ ὁ τὸ ἔλαττον οὐκ ἡλαττόνησεν ἔκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἐαυτῷ συνέλεξαν **19** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς μηδεὶς καταλιπέτω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ **20** καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ἐξέζεσεν σκώληκας καὶ ἐπώζεσεν καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς **21** καὶ συνέλεξαν αὐτὸν πρωὶ ἔκαστος τὸ καθῆκον αὐτῷ ἥνικα δὲ διεθέρμαινεν ὁ ἥλιος ἐτίκετο **22** ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔκτῃ συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλᾶ δύο Γομορ τῷ ἐνί εἰσήλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ **23** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ρῆμά ἐστιν δὲ ἐλάλησεν κύριος σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία

τῷ κυρίῳ αὔριον ὅσα ἐὰν πέσσητε πέσσετε καὶ ὅσα ἐὰν ἔψητε ἔψετε καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλίπετε αὐτὸν εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωὶ **24** καὶ κατελίποσαν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καθάπερ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ οὐκ ἐπώζεσεν οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ **25** εἶπεν δὲ Μωυσῆς φάγετε σήμερον ἔστιν γάρ σάββατα σήμερον τῷ κυρίῳ οὐχ εὑρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ **26** ἔξ ήμέρας συλλέξετε τῇ δὲ ήμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ **27** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξήλθοσάν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εῦρον **28** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου **29** ἴδετε ὁ γάρ κύριος ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ σάββατα διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔκτῃ ἄρτους δύο ήμερῶν καθήσεσθε ἔκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ **30** καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ **31** καὶ ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μανῆν δὲ ως σπέρμα κορίου λευκόν τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ως ἐγκρίς ἐν μέλιτι **32** εἶπεν δὲ Μωυσῆς τοῦτο τὸ ρῆμα δὲ συνέταξεν κύριος πλήσατε τὸ γομορ τοῦ μαν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα ἴδωσιν τὸν ἄρτον δὸν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ως ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου **33** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ στάμνον χρυσοῦν ἔνα καὶ ἐμβαλε εἰς αὐτὸν πλῆρες τὸ γομορ τοῦ μαν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸν ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **34** δὸν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἀπέθετο Ααρων ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς

διατήρησιν 35 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μαν
ἔτη τεσσαράκοντα ἥως ἡλθον εἰς γῆν οἰκουμένην
τὸ μαν ἐφάγοσαν ἥως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς
Φοινίκης 36 τὸ δὲ γομορ τὸ δέκατον τῶν τριῶν
μέτρων ἦν

17 καὶ ἀπῆρεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐκ τῆς ἑρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ
ρίματος κυρίου καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ραφιδίν
οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν 2 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ
λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες δός ἡμῖν ὕδωρ ἵνα
πίωμεν καὶ εἴπεν αὐτοῖς Μωυσῆς τί λοιδορεῖσθε
μοι καὶ τί πειράζετε κύριον 3 ἐδίψησεν δὲ ἐκεῖ
ὁ λαὸς ὕδατι καὶ ἐγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσῆν λέγοντες ἵνα τί τοῦτο ἀνεβίβασας ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει 4 ἐβόήσεν δὲ Μωυσῆς
πρὸς κύριον λέγων τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ
ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσίν με 5 καὶ
εἴπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν προπορεύον τοῦ
λαοῦ τούτου λαβὲ δὲ μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ῥάβδον ἐν ᾧ
ἐπάταξας τὸν ποταμόν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ
πορεύσῃ 6 ὅδε ἐγὼ ἔστηκα πρὸ τοῦ σὲ ἐκεῖ ἐπὶ
τῆς πέτρας ἐν Χωρηβ καὶ πατάξεις τὴν πέτραν
καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαός
μου ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ 7 καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ
tóπou ἐκείνου πειρασμὸς καὶ λοιδόρησις διὰ τὴν
λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸ πειράζειν
κύριον λέγοντας εἰ ἔστιν κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὐ
8 ἡλθεν δὲ Ἀμαληκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν
Ραφιδίν 9 εἴπεν δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ ἐπίλεξον
σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθών παράταξαι

τῷ Ἀμαληκ αὔριον καὶ ἴδού ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ βουνοῦ καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ θεοῦ ἐν
τῇ χειρὶ μου 10 καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς καθάπερ
εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἐξελθών παρετάξατο τῷ
Ἀμαληκ καὶ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ Ωρ ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ 11 καὶ ἐγίνετο ὅταν
ἐπῆρεν Μωυσῆς τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ἰσραὴλ
ὅταν δὲ καθῆκεν τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ἀμαληκ
12 αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆς βαρεῖαι καὶ λαβόντες
λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτόν καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ
καὶ Ααρων καὶ Ωρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐντεῦθεν εἴς καὶ ἐντεῦθεν εἴς καὶ ἐγένοντο αἱ
χεῖρες Μωυσῆς ἔστηριγμέναι ἥως δυσμῶν ἡλίου
13 καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν Ἀμαληκ καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας 14 εἴπεν
δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν κατάγραψον τοῦτο εἰς
μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ καὶ δὸς εἰς τὰ ὤτα Ἰησοῦ
ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαληκ
ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν 15 καὶ ὠκοδόμησεν
Μωυσῆς θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἐπωνόμασεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ κύριός μου καταφυγή 16 ὅτι ἐν
χειρὶ κρυφαίᾳ πολεμεῖ κύριος ἐπὶ Ἀμαληκ ἀπὸ
γενεῶν εἰς γενεάς

18 ἤκουσεν δὲ Ιοθορ ὁ ἱερεὺς Μαδιαμ ὁ γαμβρὸς
Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος Ἰσραὴλ τῷ
εαυτοῦ λαῷ ἐξήγαγεν γάρ κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ
Αἰγύπτου 2 ἔλαβεν δὲ Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆς
Σεπφωραν τὴν γυναικα Μωυσῆς μετὰ τὴν ἄφεσιν
αὐτῆς 3 καὶ τοὺς δύο υἱὸν τοῦ αὐτοῦ ὄνομα τῷ
ἐνὶ αὐτῶν Γηρσαμ λέγων πάροικος ἡμην ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ 4 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ελιεζέρ
λέγων ὁ γάρ θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου
καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραω 5 καὶ ἐξῆλθεν

Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον οὗ παρενέβαλεν ἐπ' ὄρους τοῦ θεοῦ 6 ἀνηγγέλη δὲ Μωυσεῖ λέγοντες ἵδού ὁ γαμβρός σου Ιοθορ παραγίνεται πρὸς σέ καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοί σου μετ' αὐτοῦ 7 ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ἡσπάσαντο ἀλλήλους καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν 8 καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος τῷ Φαραὼ καὶ τοῖς Αἴγυπτίοις ἔνεκεν τοῦ Ισραὴλ καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς Φαραὼ καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἴγυπτίων 9 ἐξέστη δὲ Ιοθορ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἴγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραὼ 10 καὶ εἶπεν Ιοθορ εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐξείλατο τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς Αἴγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραὼ 11 νῦν ἔγνων ὅτι μέγας κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεούς ἔνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς 12 καὶ ἔλαβεν Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὄλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ θεῷ παρεγένετο δὲ Ααρων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ 13 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισεν Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν παρειστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσεῖ ἀπὸ πρωΐθεν ἔως ἐσπέρας 14 καὶ ἴδων Ιοθορ πάντα ὅσα ἐποίει τῷ λαῷ λέγει τί τοῦτο ὁ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ διὰ τί σὺ κάθησαι μόνος πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέν σοι ἀπὸ πρωΐθεν ἔως δείλης 15 καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ ὅτι παραγίνεται πρός με ὁ λαὸς

ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ θεοῦ 16 ὅταν γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρός με διακρίνω ἔκαστον καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ 17 εἶπεν δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆς πρὸς αὐτόν οὐκ ὄρθως σὺ ποιεῖς τὸ ρῆμα τοῦτο 18 φθορᾶς καταφθαρήσῃ ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὃς ἐστιν μετὰ σοῦ βαρύ σοι τὸ ρῆμα τοῦτο οὐ δυνήσῃ ποιεῖν μόνος 19 νῦν οὖν ἄκουσόν μου καὶ συμβουλεύσω σοι καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετὰ σοῦ γίνοντος τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν 20 καὶ διαμαρτυρῇ αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὄδούς ἐν αἷς πορεύσονται ἐν αὐταῖς καὶ τὰ ἔργα ἂν ποιήσουσιν 21 καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας δικαίους μισοῦντας ὑπερηφανίαν καὶ καταστήσεις αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους 22 καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους 23 καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν τὸ δὲ ρῆμα τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σὲ τὰ δὲ βραχέα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοὶ καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ καὶ συναντιλήμψονταί σοι 24 ἐὰν τὸ ρῆμα τοῦτο ποιήσῃς κατισχύσει σε ὁ θεός καὶ δυνήσῃ παραστῆναι καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἔαυτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἥξει 25 ἔκουσεν δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ καὶ ἐποίησεν ὅσα αὐτῷ εἶπεν 26 καὶ ἐπέλεξεν Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ισραὴλ καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους 26 καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν πᾶν δὲ ρῆμα

ύπερογκον ἀνεφέροσαν ἐπὶ Μωυσῆν πᾶν δὲ ρῆμα ἔλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοί 27 ἔξαπέστειλεν δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρόν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ

19 τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἔξοδου τῶν νιῶν Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἴγυπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἥλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινα 2 καὶ ἔξῆραν ἐκ Ραφιδίν καὶ ἥλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινα καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ισραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους 3 καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ιακώβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς νιοῖς Ισραὴλ 4 αὐτοὶ ἐωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς Αἴγυπτίοις καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν καὶ προσηγαγόμην ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν 5 καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν ἐμὴ γάρ ἐστιν πᾶσα ἡ γῆ 6 ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἰεράτευμα καὶ ἔθνος ἄγιον ταῦτα τὰ ρήματα ἐρεῖς τοῖς νιοῖς Ισραὴλ 7 ἥλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ ἐκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς συνέταξεν αὐτῷ ὁ θεός 8 ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μόιθυμαδὸν καὶ εἶπαν πάντα ὅσα εἶπεν ὁ θεός ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα ἀνήνεγκεν δὲ Μωυσῆς τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεόν 9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἵδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ νεφέλης ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀνήγγειλεν δὲ Μωυσῆς τὰ ρήματα τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον 10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καταβὰς διαμάρτυραι τῷ

λαῷ καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἴμάτια 11 καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ 12 καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει 13 οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χείρ ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται ἐάν τε κτῆνος ἐάν τε ἄνθρωπος οὐ ζήσεται ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος 14 κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἡγίασεν αὐτούς καὶ ἔπλυναν τὰ ἴμάτια 15 καὶ εἶπεν τῷ λαῷ γίνεσθε ἔτοιμοι τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί 16 ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον καὶ ἐγίνοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ’ ὄρους Σινα φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα καὶ ἐπτοίηθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ 17 καὶ ἔξηγαγεν Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος 18 τὸ δὲ ὄρος τὸ Σινα ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ’ αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρὶ καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὡς καπνὸς καμίνου καὶ ἔξεστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα 19 ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἵσχυρότεραι σφόδρα Μωυσῆς ἐλάλει ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ 20 κατέβη δὲ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἐκάλεσεν κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἀνέβη Μωυσῆς 21 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν

λέγων καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ μήποτε ἔγγίσωσιν πρὸς τὸν θεὸν κατανοήσαι καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος 22 καὶ οἱ ἵερεῖς οἱ ἐγγίζοντες κυρίῳ τῷ θεῷ ἀγιασθήτωσαν μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ’ αὐτῶν κύριος 23 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινα σὺ γάρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ ἀγίασαι αὐτό 24 εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος βάδιζε κατάβηθι καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ααρὼν μετὰ σοῦ οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν μήποτε ἀπολέσῃ ἀπ’ αὐτῶν κύριος 25 κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων 2 ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου δστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας 3 οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἔτεροι πλὴν ἐμοῦ 4 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς δόμοιώμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς 5 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς ἐγώ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου θεὸς ζηλωτὴς ἀποδίδοντος ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἔως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσιν με 6 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσιν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου 7 οὐ λήμψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γάρ μὴ καθαρίσῃ κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ 8 μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν 9 ἐξ ἡμέρας ἐργᾶς καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου 10 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ νιός σου καὶ ἡ

θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοὶ 11 ἐν γὰρ ἐξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ διὰ τοῦτο εὐλόγησεν κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν 12 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἥς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι 13 οὐ μοιχεύσεις 14 οὐ κλέψεις 15 οὐ φονεύσεις 16 οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ 17 οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναικα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παΐδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζύγιου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστιν 18 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐώρα τὴν φωνὴν καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν 19 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν λάλησον σὺ ἡμῖν καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεός μήποτε ἀποθάνωμεν 20 καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς θαρσεῖτε ἔνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι οὐμᾶς παρεγενήθη ὁ θεὸς πρὸς οὐμᾶς ὅπως ἄν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ἡμῖν ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε 21 εἰστήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον οὐ ἦν ὁ θεός 22 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ιακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ὑμεῖς ἐωράκατε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς οὐμᾶς 23 οὐ ποιήσετε ἔαυτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς

καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς 24 θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἥξω πρὸς σὲ καὶ εὐλογήσω σε 25 ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῆσις μοι οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτούς καὶ μεμίανται 26 οὐκ ἀναβίσῃ ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον μου ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ

21 καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἡ παραθήσεις ἐνώπιον αὐτῶν 2 ἐὰν κτήσῃ παῖδα Εβραῖον ἔξ ἔτη δουλεύσει σοι τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν 3 ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ καὶ μόνος ἐξελεύσεται ἐὰν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ μετ' αὐτοῦ 4 ἐὰν δὲ ὁ κύριος δῷ αὐτῷ γυναῖκα καὶ τέκη αὐτῷ νίοὺς ἡ θυγατέρας ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται 5 ἐὰν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς ἡγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος 6 προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ θεοῦ καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμόν καὶ τρυπήσει αὐτοῦ ὁ κύριος τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα 7 ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν οὐκ ἀπελεύσεται ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι 8 ἐὰν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἦν αὐτῷ καθωμοιλογήσατο ἀπολυτρώσει αὐτήν ἔθνει δὲ ἀλλοτρίῳ οὐ κύριός ἔστιν πωλεῖν αὐτήν ὅτι ἡθέτησεν ἐν αὐτῇ 9 ἐὰν δὲ τῷ νίῳ καθομοιλογήσηται αὐτήν κατὰ τὸ

δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ 10 ἐὰν δὲ ἄλλην λάβῃ ἐαυτῷ τὰ δέοντα καὶ τὸν ἴματισμὸν καὶ τὴν ὄμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει 11 ἐὰν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ ἐξελεύσεται δωρεάν ἄνευ ἀργυρίου 12 ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς τινα καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω 13 ὁ δὲ οὐχ ἐκών ἀλλὰ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ δώσω σοι τόπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας 14 ἐὰν δὲ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλῳ καὶ καταφύγῃ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήμψῃ αὐτὸν θανατῶσαι 15 ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω 16 ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσει θανάτῳ 17 ὃς ἐὰν κλέψῃ τίς τινα τῶν νιῶν Ισραηλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται καὶ εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ θανάτῳ τελευτάτῳ 18 ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξῃ τις τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ καὶ μὴ ἀποθάνῃ κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην 19 ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδου ἀθῷος ἔσται ὁ πατάξας πλὴν τῆς ἀργίας αὐτοῦ ἀποτείσει καὶ τὰ ίατρεῖα 20 ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ δίκῃ ἐκδικηθήτω 21 ἐὰν δὲ διαβιώσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο οὐκ ἐκδικηθήσεται τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἔστιν 22 ἐὰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσιν γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσαν καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικονισμένον ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται καθότι ἀν ἐπιβάλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός δώσει μετὰ ἀξιώματος 23 ἐὰν δὲ ἐξεικονισμένον ἦν δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς 24 ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ ὁδόντα

άντι ὁδόντος χεῖρα ἀντὶ χειρός πόδα ἀντὶ ποδός
25 κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος τραῦμα ἀντὶ τραύματος μώλωπα ἀντὶ μώλωπος 26 ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν ὄφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ ἥ τὸν ὄφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ καὶ ἐκτυφλώσῃ ἐλευθέρους ἔξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὄφθαλμοῦ αὐτῶν 27 ἐὰν δὲ τὸν ὁδόντα τοῦ οἰκέτου ἥ τὸν ὁδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ ἐλευθέρους ἔξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὁδόντος αὐτῶν 28 ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἥ γυναικα καὶ ἀποθάνῃ λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῷος ἔσται 29 ἐὰν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστὴς ἥ πρὸ τῆς ἔχθες καὶ πρὸ τῆς τρίτης καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἥ γυναικα ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσαποθανεῖται 30 ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ 31 ἐὰν δὲ νίὸν ἥ θυγατέρα κερατίσῃ κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσουσιν αὐτῷ 32 ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἥ παιδίσκην ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται 33 ἐὰν δέ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἥ λατομήσῃ λάκκον καὶ μὴ καλύψῃ αὐτὸν καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἥ ὅνος 34 ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτείσει ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν τὸ δὲ τετελευτικὸς αὐτῷ ἔσται 35 ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον καὶ τελευτήσῃ ἀποδώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται 36 ἐὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστής

ἔστιν πρὸ τῆς ἔχθες καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὕσιν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀποτείσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου ὃ δὲ τετελευτηκὼς αὐτῷ ἔσται

22 ἐὰν δέ τις κλέψῃ μόσχον ἥ πρόβατον καὶ σφάξῃ αὐτὸν ἥ ἀποδῶται πέντε μόσχους ἀποτείσει ἀντὶ τοῦ μόσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου 2 ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὑρεθῇ ὁ κλέπτης καὶ πληγεὶς ἀποθάνῃ οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος 3 ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ ἔνοχός ἔστιν ἀνταποθανεῖται ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος 4 ἐὰν δὲ καταλημφθῇ καὶ εὑρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπό τε ὅνου ἔως προβάτου ζῶντα διπλᾶ αὐτὰ ἀποτείσει 5 ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἥ ἀμπελῶνα καὶ ἀφῇ τὸ κτῆνος αὐτοῦ καταβοσκῆσαι ἀγρὸν ἔτερον ἀποτείσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γένημα αὐτοῦ ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτείσει 6 ἐὰν δὲ ἔξελθὸν πῦρ εὔρῃ ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ἄλωνα ἥ στάχυς ἥ πεδίον ἀποτείσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας 7 ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον ἀργύριον ἥ σκεύη φυλάξαι καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου ἐὰν εὑρεθῇ ὁ κλέψας ἀποτείσει διπλοῦν 8 ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ὁ κλέψας προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ὅμεῖται ἥ μὴν μὴ αὐτὸς πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον 9 κατὰ πᾶν ὥητὸν ἀδίκημα περί τε μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβάτου καὶ ἴματίου καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλούμένης ὅ τι οὖν ἀν ἥ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις

άμφοτέρων καὶ ὁ ἀλοὺς διὰ τοῦ θεοῦ ἀποτείσει διπλοῦν τῷ πλησίον 10 ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἥ μόσχον ἥ πρόβατον ἥ πᾶν κτῆνος φυλάξαι καὶ συντριβῇ ἥ τελευτήσῃ ἥ αἰχμάλωτον γένηται καὶ μηδεὶς γνῷ 11 ὅρκος ἔσται τοῦ θεοῦ ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων ἥ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποτείσει 12 ἐὰν δὲ κλαπῇ παρ' αὐτοῦ ἀποτείσει τῷ κυρίῳ 13 ἐὰν δὲ θηριάλωτον γένηται ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν καὶ οὐκ ἀποτείσει 14 ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον καὶ συντριβῇ ἥ ἀποθάνῃ ἥ αἰχμάλωτον γένηται ὃ δὲ κύριος μὴ ἥ μετ' αὐτοῦ ἀποτείσει 15 ἐὰν δὲ ὁ κύριος ἥ μετ' αὐτοῦ οὐκ ἀποτείσει ἐὰν δὲ μισθωτὸς ἥ ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ 16 ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνήστευτον καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα 17 ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ καὶ μὴ βούληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα ἀργύριον ἀποτείσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον ἔστιν ἥ φερνῇ τῶν παρθένων 18 φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε 19 πᾶν κοιμῶμενον μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς 20 ὁ θυσιάζων θεοῖς θανάτῳ δλεθρευθήσεται πλὴν κυρίῳ μόνῳ 21 καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτὸν ἥτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἴγυπτῳ 22 πᾶσαν χήραν καὶ ὄρφανὸν οὐ κακώσετε 23 ἐὰν δὲ κακίᾳ κακώσητε αὐτοὺς καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι πρός με ἀκοῇ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν 24 καὶ ὄργισθήσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὄρφανά 25 ἐὰν δὲ ἀργύριον

ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοί οὐκ ἔσῃ αὐτὸν κατεπείγων οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον 26 ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἴμάτιον τοῦ πλησίον πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ 27 ἔστιν γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ μόνον τοῦτο τὸ ἴμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ ἐν τίνι κοιμηθήσεται ἐὰν οὖν καταβοήσῃ πρός με εἰσακούσομαι αὐτοῦ ἐλεήμων γάρ εἰμι 28 θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντας τοῦ λαοῦ σου οὐ κακῶς ἔρεις 29 ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ σου οὐ καθυστερήσεις τὰ πρωτότοκα τῶν νίῶν σου δώσεις ἐμοί 30 οὕτως ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου ἐπτὰ ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα τῇ δὲ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐτό 31 καὶ ἄνδρες ἄγιοι ἔσεσθέ μοι καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε τῷ κυνὶ ἀπορρίψατε αὐτό

23 οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἀδικος 2 οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ πλειόνων ὥστε ἐκκλῖναι κρίσιν 3 καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει 4 ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοὶ τοῦ ἔχθροῦ σου ἥ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ 5 ἐὰν δὲ ἵδης τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἔχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ οὐ παρελεύσῃ αὐτό ἀλλὰ συνεγερεῖς αὐτὸ μετ' αὐτοῦ 6 οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ 7 ἀπὸ παντὸς ὥματος ἀδίκου ἀποστήσῃ ἀθῶν καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων 8 καὶ δῶρα οὐ λήμψῃ τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ

λυμαίνεται ρήματα δίκαια 9 καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε ὑμεῖς γάρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου αὐτοὶ γάρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 10 ἐξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ γενήματα αὐτῆς 11 τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἀφεσιν ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία οὕτως ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου 12 ἐξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνάπαυσις ἵνα ἀναπαύσηται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ νιὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσηλύτος 13 πάντα ὅσα εἰρηκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε καὶ ὄνομα θεῶν ἔτερων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε οὐδὲ μὴ ἀκουσθῆ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν 14 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι 15 τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν ἐπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα καθάπερ ἐνετειλάμην σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων ἐν γάρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός 16 καὶ ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογενημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου ὃν ἐὰν σπείρῃς ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ’ ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου 17 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 18 ὅταν γάρ ἐκβάλω ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυσιάσματός μου οὐδὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἔως πρωΐ 19 τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογενημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐχ ἐψήσεις

ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ 20 καὶ ἴδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασά σοι 21 πρόσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπείθει αὐτῷ οὐ γάρ μὴ ὑποστείληταί σε τὸ γάρ ὄνομά μού ἐστιν ἐπ’ αὐτῷ 22 ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ποιήσης πάντα ὅσα ἀν ἐντείλωμαί σοι καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν ἐμὴ γάρ ἐστιν πᾶσα ἡ γῇ ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἄγιον ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς νιοῖς Ισραὴλ ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσης πάντα ὅσα ἀν εἴπω σοι ἔχθρεύσω τοῖς ἔχθροῖς σου καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι 23 πορεύσεται γάρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Αμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον καὶ ἐκτρίψω αὐτούς 24 οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντρίψω συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν 25 καὶ λατρεύσεις κυρίω τῷ θεῷ σου καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὄδωρ σου καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ’ ὑμῶν 26 οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρώσω 27 καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας 28 καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου καὶ

έκβαλεῖ τοὺς Αμορραίους καὶ τὸν Ευαίους καὶ τὸν Χαναναίους καὶ τὸν Χετταίους ἀπὸ σοῦ 29 οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνί ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς 30 κατὰ μικρὸν μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ ἔως ἂν αὐξηθῆται καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν 31 καὶ θήσω τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἔως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιμ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἔως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ 32 οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην 33 καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου ἵνα μὴ ἀμαρτεῖν σε ποιήσωσιν πρός με ἐὰν γάρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὕτοι ἔσονταί σοι πρόσκομμα

24 καὶ Μωυσῆς εἶπεν ἀνάβηθι πρὸς κύριον σὺ καὶ Ααρὼν καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἐβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ισραὴλ καὶ προσκυνήσουσιν μακρόθεν τῷ κυρίῳ 2 καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν θεόν αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιοῦσιν ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν 3 εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ρήματα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες πάντας τὸν λόγους οὓς ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα 4 καὶ ἐγραψεν Μωυσῆς πάντα τὰ ρήματα κυρίου ὄρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωὶ ὥκοδόμησεν θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ισραὴλ 5 καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ θεῷ μοσχάρια 6 λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ

τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον 7 καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὅρα τοῦ λαοῦ καὶ εἶπαν πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα 8 λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα κατεσκέδασεν τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ἴδού τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἣς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων 9 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ααρὼν καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἐβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ισραὴλ 10 καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ είστηκε ἐκεῖ ὁ θεὸς τοῦ Ισραὴλ καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι 11 καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ισραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εῖς καὶ ὥφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἐπιον 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἵσθι ἐκεῖ καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἐγραψαν νομοθετῆσαι αὐτοῖς 13 καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκώς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ 14 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν ἡσυχάζετε αὐτοῦ ἔως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἴδού Ααρὼν καὶ Ὡρ μεθ' ὑμῶν ἐάν τινι συμβῇ κρίσις προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς 15 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος 16 καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιναὶ καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸν ἡ νεφέλη ἐξ ἡμέρας καὶ ἐκάλεσεν κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης 17 τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν

Ισραηλ 18 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὅρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ λάβετέ μοι ἀπαρχὰς παρὰ πάντων οἵς ἀν δόξῃ τῇ καρδίᾳ καὶ λήμψεσθε τὰς ἀπαρχάς μου 3 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ ἣν λήμψεσθε παρ' αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκὸν 4 καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἴγείας 5 καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα 7 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη 8 καὶ ποιήσεις μοι ἀγίασμα καὶ ὄφθήσομαι ἐν ὑμῖν 9 καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα ἐγώ σοι δεικνύω ἐν τῷ ὅρει τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς οὕτω ποιήσεις 10 καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσήπτων δύο πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος 11 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν χρυσώσεις αὐτήν καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια στρεπτὰ χρυσᾶ κύκλῳ 12 καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον 13 ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ 14 καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἴρειν τὴν

κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς 15 ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι 16 καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἢ ἀν δῶ σοι 17 καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσίον καθαροῦ δύο πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος 18 καὶ ποιήσεις δύο χερουβιμ χρυσᾶ τορευτὰ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου 19 ποιηθήσονται χερουβίς εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ χερουβίς εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ποιήσεις τοὺς δύο χερουβιμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη 20 ἔσονται οἱ χερουβιμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν συσκιάζοντες ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβιμ 21 καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια ἢ ἀν δῶ σοι 22 καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβιμ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἀν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ 23 καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσίου καθαροῦ δύο πήχεων τὸ μῆκος καὶ πήχεος τὸ ἔρος καὶ πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος 24 καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσᾶ κύκλῳ 25 καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιιστοῦ κύκλῳ καὶ ποιήσεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ 26 καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις τοὺς δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς 27 ὑπὸ τὴν στεφάνην καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν

ώστε αἴρειν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν 28 καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα 29 καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰ σπονδεῖα καὶ τοὺς κυάθους ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς χρυσίῳ καθαροῦ ποιήσεις αὐτά 30 καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διὰ παντός 31 καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσίου καθαροῦ τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες καὶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται 32 ἐξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους αὐτῆς τοῦ ἐνὸς καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου 33 καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτὴρ καὶ κρίνον οὕτως τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας 34 καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς 35 ὁ σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς καὶ σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς οὕτως τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας 36 οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν ὅλη τορευτὴ ἐξ ἐνὸς χρυσίου καθαροῦ 37 καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἐπτά καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου 38 καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις 39 πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον

χρυσίου καθαροῦ 40 ὅρα ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὅρει

26 καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου χερουβιμ ἐργασίᾳ ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς 2 μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων καὶ εὗρος τεσσάρων πήχεων ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις 3 πέντε δὲ αὐλαίαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἐτέρα ἐκ τῆς ἐτέρας καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἐτέρα τῇ ἐτέρᾳ 4 καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολὴν καὶ οὕτως ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ 5 πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην 6 καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἐτέραν τῇ ἐτέρᾳ τοῖς κρίκοις καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία 7 καὶ ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς 8 τὸ μῆκος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς ἔσται τριάκοντα πήχεων καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὗρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται ταῖς ἔνδεκα δέρρεσι 9 καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὰς ἐξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς 10 καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς τῆς ἀνὰ μέσον κατὰ

συμβολὴν καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας 11 καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις καὶ ἔσται ἐν 12 καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρεσιν τῆς σκηνῆς τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ ὑπολελειμμένον ὑποκαλύψεις τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς ὑποκαλύψεις ὅπίσω τῆς σκηνῆς 13 πῆχυν ἐκ τούτου καὶ πῆχυν ἐκ τούτου ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέρρεων ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἵνα καλύπτῃ 14 καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν 15 καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ ἐκ ξύλων ἀσήπτων 16 δέκα πήχεων ποιήσεις τὸν στῦλον τὸν ἔνα καὶ πήχεος ἐνὸς καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος τοῦ στῦλου τοῦ ἐνός 17 δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ ἀντιπίποντας ἔτερον τῷ ἐτέρῳ οὕτως ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς 18 καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν 19 καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ 20 καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον εἴκοσι στύλους 21 καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ 22 καὶ ἐκ τῶν δύο βάσεων τῆς σκηνῆς

κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἐξ στύλους 23 καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὄπισθίων 24 καὶ ἔσται ἐξ ἵσου κάτωθεν κατὰ τὸ αὐτὸ δεῖπνον ταῖς δυσὶν γωνίαις ἔστωσαν 25 καὶ ἔσονται ὀκτὼ στῦλοι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ δέκα ἐξ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ 26 καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς 27 καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὄπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν 28 καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνὰ μέσον τῶν στύλων διικνείσθω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους εἰς τὸ ἔτερον κλίτος 29 καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλούς καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ 30 καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὅρει 31 καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου νενησμένης ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβιμ 32 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ 33 καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τοὺς στύλους καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπέτασματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγίου τῶν ἀγίων 34 καὶ

κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἀγίῳ τῶν ἀγίων 35 καὶ θήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν 36 καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ποικιλτοῦ 37 καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς

27 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε πήχεων τὸ μῆκος καὶ πέντε πήχεων τὸ εὑρος τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὄψος αὐτοῦ 2 καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ 3 καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ 4 καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῇν καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτῃ 5 καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἔως τοῦ ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου 6 καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ φορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ 7 καὶ εἰσάξεις τοὺς φορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους καὶ ἔστωσαν οἱ φορεῖς κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἴρειν αὐτό

8 κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὅρει οὕτως ποιήσεις αὐτό 9 καὶ ποιήσεις αὐλήν τῇ σκηνῇ εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἴστια τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης μῆκος ἐκατὸν πηχῶν τῷ ἐνὶ κλίτει 10 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ 11 οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηλιώτην ἴστια ἐκατὸν πηχῶν μῆκος καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργύρῳ 12 τὸ δὲ εὑρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἴστια πεντήκοντα πηχῶν στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα 13 καὶ εὑρος τῆς αὐλῆς τὸ πρὸς νότον ἴστια πεντήκοντα πήχεων στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα 14 καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὄψος τῶν ἴστιων τῷ κλίτει τῷ ἐνὶ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 15 καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον δέκα πέντε πηχῶν τῶν ἴστιων τὸ ὄψος στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 16 καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα εἴκοσι πηχῶν τὸ ὄψος ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες 17 πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ 18 τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἐκατὸν ἐφ' ἐκατόν καὶ εὑρος πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα καὶ ὄψος πέντε πηχῶν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ 19 καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ

καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῦ 20 καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἑλαίων ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι ἵνα κάηται λύχνος διὰ παντός 21 ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἐσπέρας ἔως πρωὶ ἐναντίον κυρίου νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν σιῶν Ισραὴλ

28 καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τόν τε Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν σιῶν Ισραὴλ ἰερατεύειν μοι Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ υἱὸν Ααρων 2 καὶ ποιήσεις στολὴν ἀγίαν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν 3 καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ οὓς ἐνέπλησα πνεύματος αἰσθήσεως καὶ ποιήσουσιν τὴν στολὴν τὴν ἀγίαν Ααρων εἰς τὸ ἄγιον ἐν ᾧ ἰερατεύει μοι 4 καὶ αὗται αἱ στολαί ἡς ποιήσουσιν τὸ περιστήθιον καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη καὶ χιτῶνα κοσμμβωτὸν καὶ κίδαριν καὶ ζώνην καὶ ποιήσουσιν στολὰς ἀγίας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἰερατεύειν μοι 5 καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὸ χρυσίον καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον 6 καὶ ποιήσουσιν τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὑφαντὸν ποικιλοῦ 7 δύο ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσονται αὐτῷ ἐτέρα τὴν ἐτέραν ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἔξηρτημέναι 8 καὶ τὸ ὑφασμα τῶν ἐπωμίδων ὅ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσίου καὶ ὑάκινθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ

βύσσου κεκλωσμένης 9 καὶ λήμψῃ τοὺς δύο λίθους λίθους σμαράγδου καὶ γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὄνόματα τῶν σιῶν Ισραὴλ 10 ἐξ ὄνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἔνα καὶ τὰ ἐξ ὄνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν 11 ἔργον λιθουργικῆς τέχνης γλύματα σφραγίδος διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὄνόμασιν τῶν σιῶν Ισραὴλ 12 καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὄμων τῆς ἐπωμίδος λίθοι μνημοσύνου εἰσὶν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἀναλήμψεται Ααρων τὰ ὄνόματα τῶν σιῶν Ισραὴλ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὄμων αὐτοῦ μνημόσυνον περὶ αὐτῶν 13 καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ χρυσίου καθαροῦ 14 καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσίου καθαροῦ καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν ἔργον πλοκῆς καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων 15 καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων ἔργον ποικιλοῦ κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτό ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ποιήσεις αὐτό 16 τετράγωνον ἔσται διπλοῦν σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὔρος 17 καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὑφασμα κατάλιθον τετράστιχον στίχος λίθων ἔσται σάρδιον τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἶς 18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἵασπις 19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος 20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνυχιον περικεκαλυμμένα χρυσίῳ συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν 21 καὶ οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὄνομάτων τῶν σιῶν Ισραὴλ δέκα

δύο κατὰ τὰ ὄνόματα αὐτῶν γλυφαὶ σφραγίδων ἔκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δέκα δύο φυλάς 22 καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοὺς συμπεπλεγμένους ἔργον ἀλυσιδωτὸν ἐκ χρυσίου καθαροῦ 29 καὶ λήμψεται Ααρων τὰ ὄνόματα τῶν οἵων Ισραὴλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους εἰσιόντι εἰς τὸ ἄγιον μνημόσυνον ἔναντι τοῦ θεοῦ καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κροσσούς τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου ἐπιθήσεις καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὄμοις τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον 30 καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ααρων ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἄγιον ἔναντίον κυρίου καὶ οἴσει Ααρων τὰς κρίσεις τῶν οἵων Ισραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντίον κυρίου διὰ παντός 31 καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὄντος ὄντος 32 καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον ὡν ἔχον κύκλῳ τοῦ περιστομίου ἔργον ὑφάντου τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ ἵνα μὴ ῥαγῇ 33 καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὧσεὶ ἔξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐξ ὄντος καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ τὸ αὐτὸ δὲ εἶδος ῥοίσκους χρυσοῦς καὶ κώδωνας ἀνὰ μέσον τούτων περικύκλῳ 34 παρὰ ῥοίσκον χρυσοῦν κώδωνα καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ 35 καὶ ἔσται Ααρων ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ εἰσιόντι εἰς τὸ ἄγιον ἔναντίον κυρίου καὶ ἔξιόντι ἵνα μὴ ἀποθάνῃ 36 καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν

καθαρὸν καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος ἀγίασμα κυρίου 37 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὄντος ὄντος κεκλωσμένης καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται 38 καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων καὶ ἔξαρεῖ Ααρων τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἀγίων ὅσα ἀν ἀγιάσωσιν οἱ οἵοι Ισραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἀγίων αὐτῶν καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων διὰ παντός δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου 39 καὶ οἱ κόσυμβοι τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην καὶ ζώνην ποιήσεις ἔργον ποικιλοῦ 40 καὶ τοῖς οἵοις Ααρων ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν 41 καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς οἵοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτοὺς καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ ἀγιάσεις αὐτούς ἵνα ιερατεύωσίν μοι 42 καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν ἀπὸ ὁσφύος ἔως μηρῶν ἔσται 43 καὶ ἔξει Ααρων αὐτὰ καὶ οἱ οἵοι αὐτοῦ ὡς ἀν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἦ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἄγιου καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἔαυτοὺς ἀμαρτίαν ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν 29 καὶ ταῦτά ἔστιν ἣ ποιήσεις αὐτοῖς ἀγιάσαι αὐτοὺς ὡστε ιερατεύειν μοι αὐτούς λήμψη μοσχάριον ἐκ βοῶν ἐν καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους 2 καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἀζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ σεμίδαλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτὰ 3 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κανοῦν ἐν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῷ καὶ τῷ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριούς 4 καὶ

Ααρων καὶ τοὺς νίοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς ἐν ὅδατι 5 καὶ λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον καὶ συνάψεις αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπωμίδα 6 καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἀγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν 7 καὶ λήμψῃ τοῦ ἔλαιου τοῦ χρίσματος καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτόν 8 καὶ τοὺς νίοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας 9 καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιδάρεις καὶ ἔσται αὐτοῖς ιερατείᾳ ἐμὸὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τελειώσεις τὰς χεῖρας Ααρων καὶ τὰς χεῖρας τῶν νίῶν αὐτοῦ 10 καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν Ααρων καὶ οἱ νίοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 11 καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 12 καὶ λήμψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου 13 καὶ λήμψῃ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 14 τὰ δὲ κρέα τοῦ μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἀμαρτίας γάρ ἐστιν 15 καὶ τὸν κριὸν λήμψῃ τὸν ἔνα καὶ ἐπιθήσουσιν Ααρων καὶ οἱ νίοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ

τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ 16 καὶ σφάξεις αὐτὸν καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 17 καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τὸν πόδας ὅδατι καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ 18 καὶ ἀνοίσεις δλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον δλοκαύτωμα κυρίῳ εἰς ὄσμήν εὐωδίας θυσίασμα κυρίῳ ἐστίν 19 καὶ λήμψῃ τὸν κριὸν τὸν δεύτερον καὶ ἐπιθήσει Ααρων καὶ οἱ νίοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ 20 καὶ σφάξεις αὐτὸν καὶ λήμψῃ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὡτὸς Ααρων τὸν δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λοβὸν τῶν ὡτῶν τῶν νίῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν 21 καὶ λήμψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλαιου τῆς χρίσεως καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ααρων καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν νίον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν νίῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ ἀγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ καὶ οἱ νίοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν νίῶν αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 22 καὶ λήμψῃ ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν ἔστιν γὰρ τελείωσις αὕτη 23 καὶ ἄρτον ἔνα ἔξ ἔλαιον καὶ λάγανον ἐν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι κυρίου 24 καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς

χεῖρας Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν νιῶν αὐτοῦ καὶ ἀφοριεῖς αὐτοὺς ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου 25 καὶ λήμψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἔναντι κυρίου κάρπωμά ἐστιν κυρίω 26 καὶ λήμψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ὃ ἐστιν Ααρων καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι 27 καὶ ἀγιάσεις τὸ στηθύνιον ἀφόρισμα καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος ὃς ἀφώρισται καὶ ὃς ἀφήρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ααρων καὶ ἀπὸ τῶν νιῶν αὐτοῦ 28 καὶ ἔσται Ααρων καὶ τοῖς νιῶις αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν νιῶν Ισραὴλ ἔστιν γὰρ ἀφαίρεμα τοῦτο καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν νιῶν Ισραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν νιῶν Ισραὴλ ἀφαίρεμα κυρίω 29 καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἀγίου ἦ ἐστιν Ααρων ἔσται τοῖς νιῶις αὐτοῦ μετ' αὐτὸν χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν 30 ἐπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὃ ἰερεὺς ὃ ἀντ' αὐτοῦ τῶν νιῶν αὐτοῦ ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἀγίοις 31 καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήμψῃ καὶ ἐψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἀγίῳ 32 καὶ ἔδονται Ααρων καὶ οἱ νιοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 33 ἔδονται αὐτά ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀγιάσαι αὐτούς καὶ ἀλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν ἔστιν γὰρ ἄγια 34 ἐὰν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἔως πρωί κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρί οὐ βρωθήσεται

ἀγίασμα γάρ ἐστιν 35 καὶ ποιήσεις Ααρων καὶ τοῖς νιῶις αὐτοῦ οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην σοι ἐπτὰ ἡμέρας τελειώσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας 36 καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἀμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ καὶ καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἀγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρίσεις αὐτὸ ὕστε ἀγιάσαι αὐτό 37 ἐπτὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀγιάσεις αὐτό καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἄγιον τοῦ ἀγίου πᾶς ὃ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἀγιασθήσεται 38 καὶ ταῦτα ἔστιν ἣ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ 39 τὸν ἀμνὸν τὸν ἔνα ποιήσεις τὸ πρωὶ καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν 40 καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένω τῷ τετάρτῳ τοῦ ιν καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ιν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί 41 καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωινὴν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίω 42 θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ὕστε λαλῆσαι σοι 43 καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς νιοῖς Ισραὴλ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου 44 καὶ ἀγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ Ααρων καὶ τοὺς νιοὺς αὐτοῦ ἀγιάσω ἰερατεύειν μοι 45 καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς νιοῖς Ισραὴλ καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός 46 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός αὐτῶν ὁ ἔξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ θεός εἶναι αὐτῶν

30 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ποιήσεις αὐτὸς **2** πήχεος τὸ μῆκος καὶ πήχεος τὸ εὔρος τετράγωνον ἔσται καὶ δύο πήχεων τὸ ὄψις ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ **3** καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίω καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ **4** καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαροὺς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις ὥστε αἱρεῖν αὐτὸς ἐν αὐταῖς **5** καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίω **6** καὶ θήσεις αὐτὸς ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν **7** καὶ θυμιάσει ἐπ’ αὐτοῦ Ααρων θυμίαμα σύνθετον λεπτόν τὸ πρωὶ πρωὶ δταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους θυμιάσει ἐπ’ αὐτοῦ **8** καὶ δταν ἐξάπτῃ Ααρων τοὺς λύχνους ὃψέ θυμιάσει ἐπ’ αὐτοῦ θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διὰ παντὸς ἔναντι κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν **9** καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ’ αὐτοῦ θυμίαμα ἔτερον κάρπωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ’ αὐτοῦ **10** καὶ ἐξιλάσεται ἐπ’ αὐτὸς Ααρων ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ ἐξιλασμοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ καθαριεῖ αὐτὸς εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ἄγιον τῶν ἀγίων ἔστιν κυρίω **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **12** ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν οὐών Ισραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν καὶ δώσουσιν ἔκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν **13** καὶ τοῦτο ἔστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἀν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν τὸ ἡμισυ τοῦ διδράχμου ὃ ἔστιν κατὰ τὸ διδράχμον τὸ ἄγιον εἴκοσι ὁβολοὶ τὸ δίδραχμον τὸ δὲ ἡμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ κυρίῳ **14** πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω δώσουσιν τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ **15** ὃ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσους τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὅμῶν **16** καὶ λήμψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν οὐών Ισραὴλ καὶ δώσεις αὐτὸς εἰς κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔσται τοῖς οὐοῖς Ισραὴλ μνημόσυνον ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὅμῶν **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **18** ποίησον λουτῆρα χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν ὥστε νίπτεσθαι καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ **19** καὶ νίψεται Ααρων καὶ οἱ οὐοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι **20** δταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν ἢ δταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὄλοκαυτώματα κυρίῳ **21** νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι δταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ’ αὐτόν **22** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **23** καὶ σὺ λαβὲ ἡδύσματα τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς

πεντακοσίους σίκλους καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα **24** καὶ ἵρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἀγίου καὶ ἔλαιον ἔξ ἔλαιών **iv** **25** καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρῖσμα ἄγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ ἔλαιον χρῖσμα ἄγιον ἔσται **26** καὶ χρίσεις ἔξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου **27** καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος **28** καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὄλοκαυτωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ **29** καὶ ἀγιάσεις αὐτά καὶ ἔσται ἄγια τῶν ἀγίων πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν ἀγιασθήσεται **30** καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱὸὺς αὐτοῦ χρίσεις καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι **31** καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λαλήσεις λέγων ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἄγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **32** ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἔαυτοῖς ὠσαύτως ἄγιόν ἔστιν καὶ ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν **33** δὅς ἂν ποιήσῃ ὠσαύτως καὶ δὅς ἂν δῷ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ ἔξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **34** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λαβὲ σεαυτῷ ἡδύσματα στακτήν ὄνυχα χαλβάνην ἡδυσμοῦ καὶ λίβανον διαφανῆ ἵσον ἵσω ἔσται **35** καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον καθαρόν ἔργον ἄγιον **36** καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ἄγιον τῶν ἀγίων ἔσται ὑμῖν **37** θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ

ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν κυρίῳ **38** δὅς ἂν ποιήσῃ ὠσαύτως ὕστε ὀσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ιδοὺ ἀνακέκλημαι ἔξ ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ τὸν τοῦ Ουριου τὸν Ωρ τῆς φυλῆς Ιουδα **3** καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ **4** διανοεῖσθαι καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι ἔργαζεσθαι τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστὸν καὶ τὴν βύσσον τὴν κεκλωσμένην **5** καὶ τὰ λιθουργικὰ καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων ἔργαζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα **6** καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ελιαβ τὸν τοῦ Αχισαμαχ ἐκ φυλῆς Δαν καὶ παντὶ συνετῷ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν καὶ ποιήσουσιν πάντα ὄσα σοι συνέταξα **7** τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς **8** καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς **9** καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ **10** καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ααρων καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι **11** καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἄγιου κατὰ πάντα ὄσα ἐγὼ ἐνετειλάμην σοι ποιήσουσιν **12** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **13** καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λέγων ὄρατε καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε σημεῖον ἔστιν παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς **14** καὶ φυλάξεσθε τὰ

σάββατα ὅτι ἄγιον τοῦτό ἐστιν κυρίου ὑμῖν ὁ βεβηλῶν αὐτὸν θανάτῳ θανατωθήσεται πᾶς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ ἔργον ἔξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 15 ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία τῷ κυρίῳ πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ θανάτῳ θανατωθήσεται 16 καὶ φυλάξουσιν οἱ νίοὶ Ισραὴλ τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν διαθήκη αἰώνιος 17 ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς νίοῖς Ισραὴλ σημεῖόν ἐστιν αἰώνιον ὅτι ἐν ἐξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐπαύσατο καὶ κατέπαυσεν 18 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς ἡνίκα κατέπαυσεν λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὅρει τῷ Σιναὶ τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ

32 καὶ ἴδων ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικεν Μωυσῆς καταβῆναι ἐκ τοῦ ὅρους συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ Ααρὼν καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ ποιήσον ἡμῖν θεούς οἱ προπορεύσονται ἡμῶν ὁ γάρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἔξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ 2 καὶ λέγει αὐτοῖς Ααρὼν περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε πρός με 3 καὶ περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ααρὼν 4 καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ θεοί σου Ισραὴλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου 5 καὶ ἴδων Ααρὼν ὥκοδόμησεν θυσιαστήριον κατέναντι αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν Ααρὼν λέγων ἔορτὴ τοῦ

κυρίου αὔριον 6 καὶ ὁρθίσας τῇ ἐπαύριον ἀνεβίβασεν ὀλοκαυτώματα καὶ προσήνεγκεν θυσίαν σωτηρίου καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παιζεῖν 7 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων βάδιζε τὸ τάχος ἐντεῦθεν κατάβηθι ἡνόμησεν γὰρ ὁ λαός σου οὓς ἔξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου 8 παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἣς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν ἔαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν οὕτοι οἱ θεοί σου Ισραὴλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου 10 καὶ νῦν ἔασόν με καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς ἐκτρίψω αὐτοὺς καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα 11 καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν ἵνα τί κύριε θυμοῖ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου οὓς ἔξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ισχύι μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ 12 μήποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες μετὰ πονηρίας ἔξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὅρεσιν καὶ ἔξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἵλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου 13 μνησθεὶς Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ τῶν σῶν οἰκετῶν οἵς ὕμοσας κατὰ σεαυτοῦ καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὧσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἦν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα 14 καὶ ἰλάσθη κύριος περὶ τῆς κακίας ἣς εἶπεν ποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ 15 καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὅρους καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν

αύτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἥσαν γεγραμμέναι 16 καὶ αἱ πλάκες ἕργον θεοῦ ἥσαν καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ θεοῦ ἐστιν κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξίν 17 καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν φωνῇ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ 18 καὶ λέγει οὐκ ἔστιν φωνὴ ἔξαρχόντων κατ’ ἴσχὺν οὐδὲ φωνὴ ἔξαρχόντων τροπῆς ἀλλὰ φωνὴν ἔξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω 19 καὶ ἡνίκα ἥγγιζεν τῇ παρεμβολῇ ὅρᾳ τὸν μόσχον καὶ τὸν χορούς καὶ ὄργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὅρος 20 καὶ λαβὼν τὸν μόσχον δὸν ἐποίησαν κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὅρωρ καὶ ἐπότισεν αὐτὸν τὸν υἱὸντος Ισραὴλ 21 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρών τί ἐποίησέν σοι ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπήγαγες ἐπ’ αὐτὸν ἀμαρτίαν μεγάλην 22 καὶ εἶπεν Ααρών πρὸς Μωυσῆν μὴ ὄργίζου κύριε σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὅρμημα τοῦ λαοῦ τούτου 23 λέγουσιν γάρ μοι ποίησον ἡμῖν θεούς οἱ προπορεύσονται ἡμῶν ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἀνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ 24 καὶ εἶπα αὐτοῖς εἴ τινι ὑπάρχει χρυσία περιέλεσθε καὶ ἔδωκάν μοι καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος 25 καὶ ἵδων Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασεν γὰρ αὐτὸν Ααρών ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν 26 ἔστη δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπεν τίς πρὸς κύριον ὦτα πρός με συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευι 27 καὶ λέγει αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ θέσθε ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ ὁμοφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν καὶ

διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἀποκτείνατε ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὸν ἔγιστα αὐτοῦ 28 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευι καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχιλίους ἄνδρας 29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον κυρίῳ ἔκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ τῷ ἀδελφῷ διθῆναι ἐφ’ ὑμᾶς εὐλογίαν 30 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν ὑμεῖς ἡμαρτίκατε ἀμαρτίαν μεγάλην καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν θεόν ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἀμαρτίας ὑμῶν 31 ὑπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ εἶπεν δέομαι κύριε ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἀμαρτίαν μεγάλην καὶ ἐποίησαν ἔαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς 32 καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ἀφες εἰ δὲ μή ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου ἣς ἔγραψας 33 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου ἐξαλείψω αὐτὸν ἐκ τῆς βίβλου μου 34 νυνὶ δὲ βάδιζε κατάβηθι καὶ ὀδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον δὸν εἴπα σοι ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύεται πρὸ προσώπου σου ἢ δ’ ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι ἐπάξω ἐπ’ αὐτὸν τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν 35 καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου οὕτη ἐποίησεν Ααρών

33 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν πορεύου ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὅμοσα τῷ Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν 2 καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Αμορραῖον

καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον 3 καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι οὐ γάρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εῖναι ἵνα μὴ ἔξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ 4 καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένθησαν ἐν πενθικοῖς 5 καὶ εἶπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος ὅρατε μὴ πληγὴν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἔξαναλώσω ὑμᾶς νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ τὸν κόσμον καὶ δείξω σοι ἂ ποιήσω σοι 6 καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὅρους τοῦ Χωρῆβ 7 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκλίθη σκηνὴ μαρτυρίου καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζητῶν κύριον ἔξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς 8 ἡνίκα δ' ἀν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς είστηκε πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἔκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοῦσαν ἀπιόντος Μωυσῆ ἔως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν 9 ὡς δ' ἀν εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν κατέβαινεν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἴστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἐλάλει Μωυσῆ 10 καὶ ἐώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἔκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίως ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Νανη νέος οὐκ ἔξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς 12 καὶ

εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἵδοὺ σύ μοι λέγεις ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι δὲν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ σὺ δέ μοι εἶπας οἶδά σε παρὰ πάντας καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοὶ 13 εἰ οὖν εὑρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν γνωστῶς ἵδω σε ὅπως ἀν ὁ εὑρηκὼς χάριν ἐναντίον σου καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο 14 καὶ λέγει αὐτὸς προπορεύσομάι σου καὶ καταπαύσω σε 15 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν εἰ μὴ αὐτὸς σὺ πορεύῃ μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν 16 καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς ὅτι εὑρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου ἀλλ' ἡ συμπορευομένου σου μεθ' ὑμῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν 17 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ τοῦτον σοι τὸν λόγον δὲν εἴρηκας ποιήσω εὕρηκας γάρ χάριν ἐνώπιον μου καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας 18 καὶ λέγει δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν 19 καὶ εἶπεν ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου καὶ καλέσω ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου κύριος ἐναντίον σου καὶ ἐλεήσω δὲν ἀν ἐλεῶ καὶ οἰκτιρήσω δὲν ὀικτίρω 20 καὶ εἶπεν οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον οὐ γάρ μὴ ἤδη ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται 21 καὶ εἶπεν κύριος ἵδοὺ τόπος παρ' ἐμοί στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας 22 ἡνίκα δ' ἀν παρέλθη μου ἡ δόξα καὶ θήσω σε εἰς ὅπῃ της πέτρας καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ ἔως ἀν παρέλθω 23 καὶ ἀφελῶ τὴν χειρα καὶ τότε ὅψη τὰ ὅπισα μου τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι

34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται

καὶ ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὅρος καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶν ταῖς πρώταις αἵς συνέτριψας 2 καὶ γίνου ἔτοιμος εἰς τὸ πρωὶ καὶ ἀναβῆσθι ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Σινα καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὅρους 3 καὶ μηδεὶς ἀναβῆτω μετὰ σοῦ μηδὲ δρθήτω ἐν παντὶ τῷ ὅρει καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὅρους ἐκείνου 4 καὶ ἐλάξευσεν δύο πλάκας λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρῶται καὶ ὄρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος τὸ Σινα καθότι συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας 5 καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ καὶ ἐκάλεσεν τῷ ὀνόματι κυρίου 6 καὶ παρῆλθεν κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς 7 καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας καὶ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν 8 καὶ σπεύσας Μωυσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν 9 καὶ εἶπεν εἰς εὔρηκα χάριν ἐνώπιον σου συμπορευθήτω ὁ κύριός μου μεθ' ἡμῶν ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστιν καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα σοι 10 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἵδοὺ ἐγὼ τίθημι σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαός ἐν οἷς εἴ σύ τὰ ἔργα κυρίου ὅτι θαυμαστά ἐστιν ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι 11 πρόσεχε σὺ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι ἵδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ

προσώπου ὑμῶν τὸν Αμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ιεβουσαῖον 12 πρόσεχε σεαυτῷ μήποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν μή σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν 13 τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτά τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρί 14 οὐ γάρ μὴ προσκυνήσητε θεῶν ἑτέρων ὁ γάρ κύριος ὁ θεὸς ζηλωτὸν ὅνομα θεὸς ζηλωτής ἐστιν 15 μήποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις πρὸς ἀλλοφύλους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὅπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ καλέσωσίν σε καὶ φάγης τῶν θυμάτων αὐτῶν 16 καὶ λάβης τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου καὶ τῶν θυγατέρων σου δῶς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὅπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν τοὺς υἱούς σου ὅπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν 17 καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ 18 καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ ἐπτὰ ἡμέρας φάγη ἄζυμα καθάπερ ἐντέταλμαί σοι εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων ἐν γάρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου 19 πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐμοί τὰ ἀρσενικά πρωτότοκον μόσχου καὶ πρωτότοκον προβάτων 20 καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτό τιμὴν δώσεις πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ οὐκ ὄφθήσῃ ἐνώπιον μου κενός 21 ἐξ ἡμέρας ἐργῆ τῇ δὲ ἐβδόμῃ καταπαύσεις τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμήτῳ καταπαύσεις 22 καὶ ἑορτὴν ἐβδομάδων ποιήσεις μοι ἀρχὴν θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἑορτὴν

συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ 23 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὁφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Ισραὴλ 24 ὅταν γάρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου καὶ πλατύνω τὰ ὄριά σου οὐκ ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου ἡνίκα ἂν ἀναβαίνῃς ὁφθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ 25 οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμάτων μου καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρώτη θύματα τῆς ἑορτῆς τοῦ πασχα 26 τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ προσοίσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ 27 καὶ εἴπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ γάρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῷ Ισραὴλ 28 καὶ ἦν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν καὶ ἔγραψεν τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ τῶν πλακῶν τῆς διαθήκης τοὺς δέκα λόγους 29 ὡς δὲ κατέβαινεν Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους Μωυσῆς οὐκ ἥδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ 30 καὶ εἶδεν Ααρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραὴλ τὸν Μωυσῆν καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσαι αὐτοῦ 31 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸὺς Μωυσῆς καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ααρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς 32 καὶ μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ νίοὶ Ισραὴλ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα ὅσα

ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὅρει Σινα 33 καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσεν λαλῶν πρὸς αὐτούς ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα 34 ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι κυρίου λαλεῖν αὐτῷ περιπηρεῖτο τὸ κάλυμμα ἔως τοῦ ἐκπορεύεσθαι καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσιν τοῖς νίοῖς Ισραὴλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος 35 καὶ εἶδον οἱ νίοὶ Ισραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσῆς ὅτι δεδόξασται καὶ περιέθηκεν Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἔαυτοῦ ἔως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ

35 καὶ συνήθροισεν Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν σὺν Ισραὴλ καὶ εἴπεν πρὸς αὐτούς οὗτοι οἱ λόγοι οὓς εἴπεν κύριος ποιῆσαι αὐτούς 2 ἔξημέρας ποιήσεις ἔργα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ κατάπαυσις ἄγιον σάββατα ἀνάπαυσις κυρίῳ πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτῳ 3 οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐγώ κύριος 4 καὶ εἴπεν Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν σὺν Ισραὴλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος λέγων 5 λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφάρεμα κυρίῳ πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἴσουσιν τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ χρυσίον ἀργύριον χαλκόν 6 ὑάκινθον πορφύραν κόκκινον διπλοῦν διανενησμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας 7 καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα 9 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδόγρη 10 καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος 11 τὴν σκηνὴν καὶ τὰ παφαρρύματα καὶ τὰ καλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τὸν μοχλοὺς καὶ

τοὺς στύλους 12 καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸν ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἱλαστήριον αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ τὰ ιστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος 13 καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 14 καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 16 καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ 19 καὶ τὰς στολὰς τὰς ἀγίας Ααρων τοῦ ἵερεως καὶ τὰς στολάς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ααρων τῆς ἵερατείας καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως 20 καὶ ἐξῆλθεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ 21 καὶ ἦνεγκαν ἔκαστος ὃν ἔφερεν αὐτῶν ἡ καρδία καὶ ὅσοις ἔδοξεν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἦνεγκαν ἀφαίρεμα κυρίω εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ εἰς πάντα τὰ κάτεργα αὐτῆς καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἄγιου 22 καὶ ἦνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν πᾶς ὁ ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ ἦνεγκαν σφραγίδας καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια καὶ περιδέξια πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ πάντες ὅσοι Ἠνεγκαν ἀφαίρεματα χρυσίου κυρίω 23 καὶ παρ' ὁ εὑρέθη βύσσος καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα Ἠνεγκαν 24 καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα ἀργύριον καὶ χαλκὸν Ἠνεγκαν τὰ ἀφαιρέματα κυρίω καὶ παρ' οἵς εὑρέθη ξύλα ἀσηπτα εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς κατασκευῆς ᨨνεγκαν 25 καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶν νήθειν ᨨνεγκαν νενησμένα τὴν ὑακίνθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον 26 καὶ πᾶσαι αἱ γυναικες αἵς

ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἴγειας 27 καὶ οἱ ἄρχοντες ᨨνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρωσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ εἰς τὸ λογεῖον 28 καὶ τὰς συνθέσεις καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος 29 καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὃν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ ᨨνεγκαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἀφαίρεμα κυρίω 30 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἴδού ἀνακέκληκεν ὁ θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ τὸν τοῦ Ουριου τὸν Ωρ ἐκ φυλῆς Ιουδα 31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θείον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων 32 ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν 33 καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας 34 καὶ προβιβάσαι γε ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ Ελιαβ τῷ τοῦ Αχισαμακ ἐκ φυλῆς Δαν 35 ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας καὶ συνέσεως διανοίας πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἄγιου καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας

36 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ ὁ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ ἄγια καθήκοντα κατὰ πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος 2 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν ὁ ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι

πρὸς τὰ ἔργα ὡστε συντελεῖν αὐτά 3 καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἤνεγκαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἀγίου ποιεῖν αὐτά καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρωὶ πρωὶ 4 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἀγίου ἔκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον ὃ αὐτοὶ ἡργάζοντο 5 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς παρὰ τὰ ἔργα ὃσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι 6 καὶ προσέταξεν Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἔργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἀγίου καὶ ἐκωλύθῃ ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν 7 καὶ τὰ ἔργα ἣν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι καὶ προσκατέλιπον 8 καὶ ἐποίησεν πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἔργαζομένοις τὰς στολὰς τῶν ἀγίων αἴ εἰσιν Ααρων τῷ Ἱερεῖ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 9 καὶ ἐποίησαν τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 10 καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσίου τρίχες ὡστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ καὶ σὺν τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ ἔργον ὑφαντόν 11 ἐποίησαν αὐτὸ ἐπωμίδας συνεχούσας ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν 12 ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένον καθ' ἑαυτὸ ἔξ αὐτοῦ ἐποίησαν κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 13 καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ

περισεσιαλωμένους χρυσίω γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους ἐκκόλαμμα σφραγῖδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ισραὴλ 14 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὕμους τῆς ἐπωμίδος λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ισραὴλ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 15 καὶ ἐποίησαν λογεῖον ἔργον ὑφαντὸν ποικιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 16 τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὔρος διπλοῦν 17 καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον στίχος λίθων σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εὗς 18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἵασπις 19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος 20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνύχιον περικεκλωμένα χρυσίω καὶ συνδεδεμένα χρυσίω 21 καὶ οἱ λίθοι ἢσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ισραὴλ δώδεκα ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγραμμένα εἰς σφραγῖδας ἔκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὄνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς 22 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοὺς συμπεπλεγμένους ἔργον ἐμπλοκίου ἐκ χρυσίου καθαροῦ 23 καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογείου 24 καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου 25 καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς

ώμους τῆς ἐπωμίδος ἔξι ἐναντίας κατὰ πρόσωπον
26 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ
λογείου ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος
ἔσωθεν 27 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς
καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὡμους
τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον
κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς
ἐπωμίδος 28 καὶ συνέσφιγξεν τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν
δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους
τῆς ἐπωμίδος συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου
συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὑφασμα τῆς ἐπωμίδος
ἴνα μὴ χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος καθά
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 29 καὶ ἐποίησαν τὸν
ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα ἔργον ὑφαντὸν ὅλον
ὑακίνθινον 30 τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου
ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτόν ὥστε ἔχον
κύκλω τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον 31 καὶ ἐποίησαν
ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ως
ἔξανθουσης ῥόας ῥοίσκους ἔξι ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης 32 καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς
καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λώμα τοῦ
ὑποδύτου κύκλω ἀνὰ μέσον τῶν ῥοίσκων 33
κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοίσκος ἐπὶ τοῦ λώματος
τοῦ ὑποδύτου κύκλω εἰς τὸ λειτουργεῖν καθά
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 34 καὶ ἐποίησαν
χιτῶνας βυσσίνους ἔργον ὑφαντὸν Ααρων καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ 35 καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ βύσσου
καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ περισκελῆ
ἐκ βύσσου κεκλωσμένης 36 καὶ τὰς ζώνας
αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου νενησμένου ἔργον ποικιλοῦ ὃν

τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 37 καὶ
ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν ἀφόρισμα τοῦ
ἄγιου χρυσίου καθαροῦ καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ
γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγίδος ἀγίασμα
κυρίῳ 38 καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ λῶμα ὑακίνθινον
ῶστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν ὃν
τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

37 καὶ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐλαίας 2
όκτω καὶ εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς
μιᾶς τὸ αὐτὸ ἥσαν πᾶσαι καὶ τεσσάρων πηχῶν
τὸ εὔρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς 3 καὶ ἐποίησαν
τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης
ἔργον ὑφάντου χερουβίμ 4 καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ
τέσσαρας στύλους ἀσήπτους κατακεχρυσωμένους
ἐν χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ 5 καὶ
ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης
ἔργον ὑφάντου χερουβίμ 6 καὶ τὸν στύλους
αὐτοῦ πέντε καὶ τοὺς κρίκους καὶ τὰς κεφαλίδας
αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχρύσωσαν
χρυσίῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ 7 καὶ
ἐποίησαν τὴν αὐλήν τὰ πρὸς λίβα ιστίᾳ τῆς αὐλῆς
ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἐκατὸν ἐφ' ἐκατόν 8
καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
εἴκοσι 9 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἐκατὸν
ἐφ' ἐκατόν καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν εἴκοσι 10 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
θάλασσαν αὐλαῖαι πεντήκοντα πήχεων στῦλοι
αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα 11 καὶ τὸ
κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχεων 12

ιστία πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νώτου καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **13** καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πήχεων καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **14** πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης **15** καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων χαλκαὶ καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς **16** καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης εἴκοσι πήχεων τὸ μῆκος καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὑρός πέντε πήχεων ἐξισούμενον τοῖς ιστίοις τῆς αὐλῆς **17** καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαὶ καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ **18** καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ χαλκοῖ **19** καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθὰ συνετάγη Μωυσῆς τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ιθαμαρ τοῦ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἰερέως **20** καὶ Βεσελεηλ ὁ τοῦ Ουριου ἐκ φυλῆς Ιουδα ἐποίησεν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **21** καὶ Ελιαβ ὁ τοῦ Αχισαμακ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν ὃς ἦρχιτεκτόνησεν τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ καὶ ποικιλτικὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ

38 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ τὴν κιβωτὸν **2** καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν **3** καὶ ἔχωνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον **4** εὔρεῖς τοῖς

διωστῆρσιν ὥστε αἴρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς **5** καὶ ἐποίησεν τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἐκ χρυσίου **6** καὶ τὸν δύο χερούψιμ χρυσοῦς **7** χερουβ ἔνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἐν καὶ χερουβ ἔνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τὸ δεύτερον τοῦ ἱλαστηρίου **8** σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον **9** καὶ ἐποίησεν τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐκ χρυσίου καθαροῦ **10** καὶ ἔχωνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ ἐνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου εὔρεῖς ὥστε αἴρειν τοῖς διωστῆρσιν ἐν αὐτοῖς **11** καὶ τὸν διωστῆρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησεν καὶ κατεχρύσωσεν αὐτοὺς χρυσίῳ **12** καὶ ἐποίησεν τὰ σκεύη τῆς τραπέζης τά τε τρυβλία καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυαθούς καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς χρυσᾶ **13** καὶ ἐποίησεν τὴν λυχνίαν ἥ φωτίζει χρυσῆν στερεὰν τὸν καυλόν **14** καὶ τὸν καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς **15** ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἔξεχοντες τρεῖς ἐκ τούτου καὶ τρεῖς ἐκ τούτου ἐξισούμενοι ἀλλήλοις **16** καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν ἀ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἄκρων καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθέμια ἐξ αὐτῶν ἵνα ὅσιν ἐπ' αὐτῶν οἱ λύχνοι καὶ τὸ ἐνθέμιον τὸ ἔβδομον ἀπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν στερεὸν ὅλον χρυσοῦν **17** καὶ ἐπὶ τὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῶν χρυσᾶς **18** οὗτος περιηργύρωσεν τοὺς στύλους καὶ ἔχωνευσεν τῷ στύλῳ δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἔχρυσωσεν τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ καὶ κατεχρύσωσεν τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος

χρυσίω καὶ ἐποίησεν τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς 19 οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἀνωθεν χαλκοῦς 20 οὗτος ἔχώνευσεν τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς καὶ ἀγκύλας ἐποίησεν τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ τῶν στύλων οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς 21 οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς 22 οὗτος ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν ἀ ἡσαν τοῖς ἀνδράσιν τοῖς καταστασίασαι μετὰ τῆς Κορε συναγωγῆς 23 οὗτος ἐποίησεν πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ τὴν βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας χαλκᾶς 24 οὗτος ἐποίησεν τῷ θυσιαστηρίῳ παράθεμα ἔργον δικτυωτόν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἔως τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς τοῖς μοχλοῖς εὐρεῖς ὥστε αἱρεῖν τὸ θυσιαστήριον ἐν αὐτοῖς 25 οὗτος ἐποίησεν τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἄγιον καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ 26 οὗτος ἐποίησεν τὸν λουτῆρα χαλκοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν αὖ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ᾧ ἡ ἡμέρᾳ ἔπηξεν αὐτήν 27 καὶ ἐποίησεν τὸν λουτῆρα ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν

τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

39 πᾶν τὸ χρυσίον ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἔργασίαν τῶν ἀγίων ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς ἐννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἐπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον 2 καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἐκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἐπτακόσιοι ἐβδομήκοντα πέντε σίκλοι 3 δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τὸ ἡμισυ τοῦ σίκλου κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἔξηκοντα μυριάδας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα 4 καὶ ἐγενήθη τὰ ἐκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἐκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος ἐκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἐκατὸν τάλαντα τάλαντον τῇ κεφαλίδι 5 καὶ τοὺς χιλίους ἐπτακοσίους ἐβδομήκοντα πέντε σίκλους ἐποίησαν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις καὶ κατεχρύσωσεν τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς 6 καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἐβδομήκοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι 7 καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλω 9 καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 10 καὶ

έποιήσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ ὡς ἐποίησαν 11 τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου 12 καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ααρων ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἀγίῳ 13 καὶ ἦνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τὸν στύλους 14 καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τὸν διωστῆρας αὐτῆς 15 καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως 16 καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ τὸν λύχνους αὐτῆς λύχνους τῆς καύσεως καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς 17 καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ αὐτῆς σκεύη καὶ τὸν ἄρτους τοὺς προκειμένους 18 καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἀγίου αἵ εἰσιν Ααρων καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν 19 καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς καὶ τὸν στύλους καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς 20 καὶ τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα καὶ τὰ καλύμματα δέρματα ὑακίνθινα καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα 21 καὶ τὸν πασσάλους καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 22 ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ ὡς ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν 23 καὶ εἶδεν Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα καὶ ἥσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον

συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ ὡς ἐποίησαν αὐτά καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς 40 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνίᾳ στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 3 καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι 4 καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς 5 καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 6 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἀγιάσεις κύκλῳ 9 καὶ λήμψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἀγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἔσται ἀγία 10 καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ ἀγιάσεις τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἀγιον τῶν ἀγίων 12 καὶ προσάξεις Ααρων καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λοιύσεις αὐτοὺς ὕδατι 13 καὶ ἐνδύσεις Ααρων τὰς στολὰς τὰς ἀγίας καὶ χρίσεις αὐτὸν καὶ ἀγιάσεις αὐτὸν καὶ ἱερατεύσει μοι 14 καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας 15 καὶ ἀλείψεις αὐτούς ὃν τρόπον ἥλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ ἱερατεύσουσίν μοι καὶ ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρῖσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 16 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὡς

έποιήσεν 17 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου νουμηνίᾳ ἐστάθη ἡ σκηνή 18 καὶ ἐστησεν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὰς κεφαλίδας καὶ διενέβαλεν τοὺς μοχλοὺς καὶ ἐστησεν τοὺς στύλους 19 καὶ ἐξέτεινεν τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 20 καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ὑπέθηκεν τοὺς διωστήρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν 21 καὶ εἰσήνεγκεν τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐσκέπασεν τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 22 καὶ ἔθηκεν τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς 23 καὶ προέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 24 καὶ ἔθηκεν τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον 25 καὶ ἐπέθηκεν τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 26 καὶ ἔθηκεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος 27 καὶ ἔθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 29 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκεν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς 33 καὶ ἐστησεν τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα 34 καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν

σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή 35 καὶ οὐκ ἡδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή 36 ἡνίκα δ' ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν 37 εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως τῆς ἡμέρας ἣς ἀνέβη ἡ νεφέλη 38 νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἔναντίον παντὸς Ισραὴλ ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν

ΛΕΥΪΤΙΚΟΝ

1 καὶ ἀνεκάλεσεν Μωυσῆν καὶ ἐλάλησεν κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ἀπὸ τῶν βιῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν **3** ἐὰν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βιῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτῷ δεκτὸν ἐναντίον κυρίου **4** καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ ἔξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ **5** καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἵερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσχεοῦσιν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτῷ κατὰ μέλη **7** καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἵερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστοιβάσουσιν ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ **8** καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἵερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **9** τὰ δὲ ἔγκοίλια καὶ τὸν πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἵερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν θυσίᾳ ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **10** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἀπό τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαύτωμα ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτῷ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **11** καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἔναντι κυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων

οἱ ἵερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **12** καὶ διελοῦσιν αὐτὸν κατὰ μέλη καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπιστοιβάσουσιν αὐτὰ οἱ ἵερεῖς ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **13** καὶ τὰ ἔγκοίλια καὶ τὸν πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ προσοίσει ὁ ἵερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν θυσίᾳ ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **14** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρῃς δῶρον τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ **15** καὶ προσοίσει αὐτῷ ὁ ἵερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπιθήσει ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου **16** καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸν παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ **17** καὶ ἐκκλάσει αὐτὸν ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ καὶ ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός κάρπωμά ἐστιν θυσίᾳ ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ

2 ἐὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ σεμίδαιος ἐσται τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸν ἔλαιον καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸν λίβανον θυσίᾳ ἐστίν **2** καὶ οἴσει πρὸς τὸν υἱὸν Ααρων τοὺς ἵερεῖς καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἔλαιῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ ἵερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον θυσίᾳ ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **3** καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἄγιον τῶν ἄγιων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου **4**

έὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ δῶρον κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἔλαιῳ 5 ἔὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἔλαιῳ ἀζυμα ἔσται 6 καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον θυσία ἔστιν κυρίῳ 7 ἔὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου σεμίδαλις ἐν ἔλαιῳ ποιηθήσεται 8 καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἦν ἀν ποιῇ ἐκ τούτων τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἰερέα καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον 9 ἀφελεῖ ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὁσμὴ εὐώδιας κυρίῳ 10 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἄγια τῶν ἀγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου 11 πᾶσαν θυσίαν ἦν ἀν προσφέρητε κυρίῳ οὐ ποιήσετε ζυμωτόν πᾶσαν γάρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι κυρίῳ 12 δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὁσμὴν εὐώδιας κυρίῳ 13 καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλὶ ἀλισθήσεται οὐ διαπαύσετε ἀλα διαθήκης κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν ἐπὶ παντὸς δῶρου ὑμῶν προσοίσετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἄλας 14 ἔὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογενημάτων τῷ κυρίῳ νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογενημάτων 15 καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον θυσία ἔστιν 16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἵερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων

σὺν τῷ ἔλαιῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς κάρπωμά ἔστιν κυρίῳ

3 ἔὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἔὰν μὲν ἐκ τῶν βιῶν αὐτοῦ προσαγάγῃ ἔάν τε ἄρσεν ἐάν τε θῆλυ ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἐναντίον κυρίου 2 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ 3 καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας 4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ 5 καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κάρπωμα ὁσμὴ εὐώδιας κυρίῳ 6 ἔὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ ἄρσεν ἡ θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό 7 ἔὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ προσάξει αὐτὸ ἐναντίον κυρίου 8 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 9 καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ θεῷ τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφὸν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό καὶ τὸ στέαρ τῆς κοιλίας 10 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος

σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών 11 ἀνοίσει ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὅσμὴ εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ 12 ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ προσάξει ἔναντι κυρίου 13 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 14 καὶ ἀνοίσει ἐπ’ αὐτοῦ κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας 15 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ 16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὅσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ 17 νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε

4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ λέγων ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτῃ ἔναντι κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ τῶν προσταγμάτων κυρίου ὃν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ ποιησῆν τι ἀπ’ αὐτῶν 3 ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀμάρτῃ τοῦ τὸν λαὸν ἀμαρτεῖν καὶ προσάξῃ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἡς ἡμαρτεῖν μόσχον ἐκ βιῶν ἄμωμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ 4 καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον κυρίου 5 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ

εἰσοίσει αὐτὸν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 6 καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι κυρίου κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἄγιον 7 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἔναντίον κυρίου ὃ ἔστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων ὃ ἔστιν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἀμαρτίας περιελεῖ ἀπ’ αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων 9 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν ὃ ἔστιν ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό 10 ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως 11 καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ 12 καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν οὐ ἐκχεοῦσιν τὴν σποδιάν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται 13 ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ισραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως καὶ λάθῃ ὁ ἄνθρωπος ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς καὶ ποιήσωσιν μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἣ οὐ ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσωσιν 14 καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία ἣν ἡμαρτον ἐν αὐτῇ καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βιῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ προσάξει αὐτὸν

παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 15 καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου 16 καὶ εἰσοίσει ὁ ἵερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 17 καὶ βάψει ὁ ἵερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἀγίου 18 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως ὅ ἐστιν ἐνώπιον κυρίου ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων τῶν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 19 καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 20 καὶ ποιήσει τὸν μόσχον ὃν τρόπον ἐποίησεν τὸν μόσχον τὸν τῆς ἀμαρτίας οὕτως ποιηθήσεται καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἵερεὺς καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία 21 καὶ ἔξοισουσιν τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν τὸν μόσχον ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον ἀμαρτία συναγωγῆς ἐστιν 22 ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἀμάρτῃ καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἦ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως καὶ ἀμάρτῃ καὶ πλημμελήσῃ 23 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία ἦ ημαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαρον ἔξ αἰγῶν ἄρσεν ἀμωμον 24 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ δόλοκαυτώματα 25 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν δόλοκαυτώματων καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν δόλοκαυτώματων 26 καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 27 ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἀμάρτῃ ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἦ οὐ ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσῃ 28 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία ἦ ημαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ οἴσει χίμαιραν ἔξ αἰγῶν θήλειαν ἀμωμον οἴσει περὶ τῆς ἀμαρτίας ἦ ημαρτεν 29 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀμαρτήματος αὐτοῦ καὶ σφάξουσιν τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ δόλοκαυτώματα 30 καὶ λήμψεται ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν δόλοκαυτώματων καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου 31 καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου καὶ ἀνοίσει ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐώδιας κυρίῳ καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 32 ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς ἀμαρτίαν θῆλυ ἀμωμον προσοίσει αὐτό 33 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἀμαρτίας καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ δόλοκαυτώματα 34 καὶ λαβὼν ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ

θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως 35 καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα κυρίου καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας ἣς ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ

5 ἐὰν δὲ ψυχὴ ἀμάρτῃ καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἔωρακεν ἢ σύνοιδεν ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ λήμψεται τὴν ἀμαρτίαν 2 ἢ ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ θνητιμαίου ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου ἢ τῶν θνητιμαίων ἢ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ τῶν θνητιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων 3 ἢ ἄψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ἣς ἂν ἀψάμενος μιανθῇ καὶ ἔλαθεν αὐτὸν μετὰ τοῦτο δὲ γνῶ καὶ πλημμελήσῃ 4 ἢ ψυχὴ ἢ ἂν ὅμοσῃ διαστέλλουσα τοῖς χείλεσιν κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἀνθρωπος μεθ' ὅρκου καὶ λάθη αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ οὗτος γνῶ καὶ ἀμάρτῃ ἐν τι τούτων 5 καὶ ἔξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν περὶ ᾧ ήμάρτηκεν κατ' αὐτῆς 6 καὶ οἴσει περὶ ᾧ ἐπλημμέλησεν κυρίω περὶ τῆς ἀμαρτίας ἣς ἡμαρτεν θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἀμαρτίας καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἣς ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία 7 ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύσῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἰκανὸν εἰς τὸ πρόβατον οἴσει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἣς ἡμαρτεν δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν κυρίω ἔνα

περὶ ἀμαρτίας καὶ ἔνα εἰς ὀλοκαύτωμα 8 καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφραγίδου καὶ οὐ διελεῖ 9 καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου ἀμαρτίας γάρ ἐστιν 10 καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκαύτωμα ὡς καθήκει καὶ ἔξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἣς ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 11 ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ αὐτοῦ ἡ χεὶρ ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἡμαρτεν τὸ δέκατον τοῦ οιφι σεμίδαλιν περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ὅτι περὶ ἀμαρτίας ἐστίν 12 καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κυρίῳ ἀμαρτίᾳ ἐστίν 13 καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἣς ἡμαρτεν ἐφ' ἐνὸς τούτων καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ ὡς ἡ θυσία τῆς σεμιδάλεως 14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 15 ψυχὴ ἐὰν λάθῃ αὐτὸν λήθη καὶ ἀμάρτῃ ἀκούσιως ἀπὸ τῶν ἀγίων κυρίου καὶ οἴσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ κριὸν ἀμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σίκλων τῷ σίκλῳ τῶν ἀγίων περὶ οὗ ἐπλημμέλησεν 16 καὶ ὁ ἡμαρτεν ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀποτείσαι αὐτὸ καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ καὶ ὁ ἱερεὺς ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ

ἐν τῷ κριῶ τῆς πλημμελείας καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 17 καὶ ἡ ψυχή ἡ ἀνάμαρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ὃν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ οὐκ ἔγνω καὶ πλημμελήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἀμαρτίαν 18 καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἰερέα καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἰερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ ἡς ἡγνόησεν καὶ αὐτὸς οὐκ ἥδει καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 19 ἐπλημμέλησεν γὰρ πλημμέλησιν ἔναντι κυρίου

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ ψεύσηται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ ἡ περὶ κοινωνίας ἡ περὶ ἀρπαγῆς ἡ ἡδίκησέν τι τὸν πλησίον 3 ἡ εὗρεν ἀπώλειαν καὶ ψεύσηται περὶ αὐτῆς καὶ ὅμοσῃ ἀδίκως περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὃν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἀνθρωπὸς ὥστε ἀμαρτεῖν ἐν τούτοις 4 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἀμάρτη καὶ πλημμελήσῃ καὶ ἀποδῷ τὸ ἀρπαγμα ὃ ἥρπασεν ἡ τὸ ἀδίκημα ὃ ἡδίκησεν ἡ τὴν παραθήκην ἥτις παρετέθη αὐτῷ ἡ τὴν ἀπώλειαν ἥν εὗρεν 5 ἀπὸ παντὸς πράγματος οὗ ὕδωρ σεις περὶ αὐτοῦ ἀδίκως καὶ ἀποτείσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ πέμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό τίνος ἔστιν αὐτῷ ἀποδώσει ἡ ἡμέρᾳ ἐλεγχθῇ 6 καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον τιμῆς εἰς ὁ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ 7 καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἰερεὺς ἔναντι κυρίου καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὃν ἐποίησεν καὶ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ 8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 9 ἔντειλαι Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὕτος ὁ νόμος τῆς

ὅλοκαυτώσεως αὐτὴ ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἔως τὸ πρωί καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ οὐ σβεσθήσεται 10 καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελές λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν ἥν ἀν καταναλώσῃ τὸ πῦρ τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου 11 καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην καὶ ἔξοισει τὴν κατακάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν 12 καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ οὐ σβεσθήσεται καὶ καύσει ὁ ἱερεὺς ἐπ' αὐτὸ ἔντλα τὸ πρωὶ καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου 13 καὶ πῦρ διὰ παντὸς καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον οὐ σβεσθήσεται 14 οὕτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἥν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ααρων ἔναντι κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου 15 καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ δρακὶ ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς καὶ σὺν τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὁσμὴ εὐωδίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ κυρίῳ 16 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτὴν 17 οὐ πεφθήσεται ἐζυμωμένη μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἄγια ἄγιων ὥσπερ τὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας 18 πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἰερέων ἔδονται αὐτὴν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς

ύμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου πᾶς ὃς ἐὰν
ἄψηται αὐτῶν ἀγιασθήσεται 19 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 20 τοῦτο τὸ δῶρον
Ααρων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃ προσοίσουσιν κυρίῳ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν χρίσῃς αὐτόν τὸ δέκατον τοῦ
οιφι σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός τὸ ἥμισυ
αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν 21
ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται πεφυραμένην
οἵσει αὐτήν ἐλικτά θυσίαν ἐκ κλασμάτων θυσίαν
ὅσμὴν εὐώδίας κυρίῳ 22 ὁ ἰερεὺς ὁ χριστὸς ἀντ'
αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτήν νόμος
αἰώνιος ἄπαν ἐπιτελεσθήσεται 23 καὶ πᾶσα θυσία
ἱερέως ὀλόκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρωθήσεται 24
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 25
λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος
ὁ νόμος τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ
ὅλοκαύτωμα σφάζουσιν τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας
ἔναντι κυρίου ἄγια ἀγίων ἔστιν 26 ὁ ἰερεὺς
ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτήν ἐν τόπῳ
ἀγίῳ βρωθήσεται ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου 27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς
ἀγιασθήσεται καὶ ᾧ ἐὰν ἐπιρραντισθῇ ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἴμάτιον ὃ ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ'
αὐτὸ πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ 28 καὶ σκεῦος
ὅστρακινον οὗ ἐὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται
ἐὰν δὲ ἐν σκεύει χαλικῷ ἐψηθῇ ἐκτρίψει αὐτὸ
καὶ ἐκκλύσει ὕδατι 29 πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
φάγεται αὐτά ἄγια ἀγίων ἔστιν κυρίου 30 καὶ
πάντα τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας ὃν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
ἔξιλάσασθαι ἐν τῷ ἀγίῳ οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ
κατακαυθήσεται

7 καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς
πλημμελείας ἄγια ἀγίων ἔστιν 2 ἐν τόπῳ οὗ
σφάζουσιν τὸ ὄλοκαύτωμα σφάζουσιν τὸν κριὸν
τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου καὶ τὸ αἷμα
προσχεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ
3 καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ καὶ
τὴν ὄσφυν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ
ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων
4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ'
αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ
τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτά 5
καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἰερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κάρπωμα τῷ κυρίῳ περὶ πλημμελείας ἔστιν
6 πᾶς ἄρσην ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά ἐν
τόπῳ ἀγίῳ ἔδονται αὐτά ἄγια ἀγίων ἔστιν 7
ῶσπερ τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας οὕτω καὶ τὸ τῆς
πλημμελείας νόμος εἰς αὐτῶν ὁ ἰερεὺς ὅστις
ἔξιλάσεται ἐν αὐτῷ αὐτῷ ἔσται 8 καὶ ὁ ἰερεὺς ὁ
προσάγων ὄλοκαύτωμα ἀνθρώπου τὸ δέρμα τῆς
ὄλοκαυτώσεως ἡς αὐτὸς προσφέρει αὐτῷ ἔσται 9
καὶ πᾶσα θυσία ἡτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ
καὶ πᾶσα ἡτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ
τηγάνου τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν
αὐτῷ ἔσται 10 καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη
ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς
Ααρων ἔσται ἑκάστῳ τὸ ἵσον 11 οὗτος ὁ νόμος
θυσίας σωτηρίου ἦν προσοίσουσιν κυρίῳ 12
ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν καὶ
προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ λάγανα
ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ σεμιδαλιν
πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ 13 ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις
προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως

σωτηρίου 14 καὶ προσάξει ἐν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ τῷ ἵερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου αὐτῷ ἔσται 15 καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῷ ἔσται καὶ ἐν ἥ ἡμέρᾳ δωρεῖται βρωθήσεται οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί 16 κἄν εὐχῇ ἡ ἐκουσίον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἥ ἀν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον 17 καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἔως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 18 ἐὰν δὲ φραγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό οὐ λογισθήσεται αὐτῷ μίασμα ἔστιν ἥ δὲ ψυχῇ ἦτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀμαρτίαν λήμψεται 19 καὶ κρέα ὅσα ἀν ἄψηται παντὸς ἀκαθάρτου οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα 20 ἥ δὲ ψυχῇ ἦτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὅ ἔστιν κυρίου καὶ ἥ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 21 καὶ ψυχῇ ἥ ἀν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἥ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἥ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἥ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὅ ἔστιν κυρίου ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 λάλησον τοῖς νίοῖς Ισραὴλ λέγων πᾶν στέαρ βιῶν καὶ προβάτων καὶ αἴγῶν οὐκ ἔδεσθε 24 καὶ στέαρ θνητιμαίων καὶ θηριάλωτον ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται 25 πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ὃν προσάξει αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ

ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 26 πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τε τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν 27 πᾶσα ψυχὴ ἡ ἢ φάγη αἷμα ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 28 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 29 καὶ τοῖς νίοῖς Ισραὴλ λαλήσεις λέγων ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου 30 αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ καρπώματα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ ὥστε ἐπιθεῖναι δόμα ἔναντι κυρίου 31 καὶ ἀνοίσει ὁ ἵερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ααρων καὶ τοῖς νίοῖς αὐτοῦ 32 καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἵερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν 33 ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ ἀπὸ τῶν νίῶν Ααρων αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι 34 τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν νίῶν Ισραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ααρων τῷ ἵερεῖ καὶ τοῖς νίοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν νίῶν Ισραὴλ 35 αὕτη ἡ χρῖσις Ααρων καὶ ἡ χρῖσις τῶν νίῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἐν ἥ ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεύειν τῷ κυρίῳ 36 καθὰ ἐνετείλατο κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἥ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτούς παρὰ τῶν νίῶν Ισραὴλ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 37 οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ ἀμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου 38

ὸν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ ἐν τῷ
ὅρει Σινα ἢ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς νιοῖς Ισραὴλ
προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λαβὲ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς
στολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ
τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τοὺς
δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων **3** καὶ
πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **4** καὶ ἐποίησεν
Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ
ἐξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **5** καὶ εἶπεν Μωυσῆς
τῇ συναγωγῇ τοῦτο ἔστιν τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο
κύριος ποιῆσαι **6** καὶ προσήνεγκεν Μωυσῆς
τὸν Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔλουσεν
αὐτοὺς ὕδατι **7** καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα
καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην καὶ ἐνέδυσεν
αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν
τὴν ἐπωμίδα καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν
ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν
ἐν αὐτῇ **8** καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον
καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δίλωσιν καὶ
τὴν ἀλήθειαν **9** καὶ ἐπέθηκεν τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν
τὸ καθηγιασμένον ἄγιον ὃν τρόπον συνέταξεν
κύριος τῷ Μωυσῇ **10** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ ἔλαιον τῆς χρίσεως **11** καὶ ἔρρανεν ἀπ'
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις καὶ ἔχρισεν
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτὸν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν

αὐτοῦ καὶ ἡγίασεν αὐτά καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἡγίασεν αὐτήν **12** καὶ
ἐπέχεεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἔλαιον τῆς χρίσεως
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ααρων καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ
ἡγίασεν αὐτόν **13** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τοὺς
υἱοὺς Ααρων καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ
ἔζωσεν αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς
κιδάρεις καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **14**
καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς
ἀμαρτίας καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ
τῆς ἀμαρτίας **15** καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ καὶ
ἐκαθάρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ αἷμα ἔξεχεν
ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡγίασεν αὐτὸν
τοῦ ἔξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ **16** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς
πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων καὶ τὸν
λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἱπατος καὶ ἀμφοτέρους τοὺς
νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀνήνεγκεν
Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **17** καὶ τὸν μόσχον
καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν
κόπρον αὐτοῦ καὶ κατέκαισεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω
τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ **18** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν
τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
τοῦ κριοῦ **19** καὶ ἔσφαξεν Μωυσῆς τὸν κριόν καὶ
προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κύκλῳ **20** καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησεν κατὰ
μέλη καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ
τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ **21** καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς
πόδας ἐπλυνεν ὕδατι καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς

ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαύτωμα
ὅ ἔστιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμά ἔστιν τῷ
κυρίῳ καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ 22
καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν δεύτερον
κριὸν τελειώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
τοῦ κριοῦ 23 καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ
τὸν λοβὸν τοῦ ὡτὸς Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ
ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ
ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 24 καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς
τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐπέθηκεν Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὥτων τῶν
δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν
δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν
δεξιῶν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον κύκλῳ 25 καὶ ἔλαβεν τὸ στέαρ καὶ
τὴν ὁσφὺν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ
τὸν λοβὸν τοῦ ἱππατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ
τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν
δεξιόν 26 καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ
ὄντος ἔναντι κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἔνα ἄζυμον
καὶ ἄρτον ἔξι ἔλασιον ἔνα καὶ λάγανον ἔν καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν
δεξιόν 27 καὶ ἐπέθηκεν ἄπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας
Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου 28
καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως ὅ ἔστιν ὁσμὴ
εὐωδίας κάρπωμά ἔστιν τῷ κυρίῳ 29 καὶ λαβὼν
Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφεῖλεν αὐτὸν ἐπίθεμα
ἔναντι κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως

καὶ ἐγένετο Μωυσῆ ἐν μερίδι καθὰ ἐνετείλατο
κύριος τῷ Μωυσῇ 30 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ ἔλασίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ προσέρρανεν ἐπὶ
Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
καὶ ἡγίασεν Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ 31 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἀγίῳ καὶ
ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ
κανῷ τῆς τελειώσεως δὲν τρόπον συντέτακταί μοι
λέγων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά
32 καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων
ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 33 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἐπτὰ
ἡμέρας ἔως ἡμέρα πληρωθῆ ἡμέρα τελειώσεως
ὑμῶν ἐπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας
ὑμῶν 34 καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἐνετείλατο κύριος τοῦ ποιῆσαι ὃστε ἔξιλάσσασθαι
περὶ ὑμῶν 35 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καθήσεσθε ἐπτὰ ἡμέρας ἡμέραν καὶ
νύκτα φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα κυρίου ἵνα μὴ
ἀποθάνητε οὕτως γὰρ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ
θεός 36 καὶ ἐποίησεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
πάντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῇ

9 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδῷ ἐκάλεσεν
Μωυσῆς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν
γερουσίαν Ισραὴλ 2 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς
Ααρων λαβὲ σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βιῶν περὶ
ἀμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἄμωμα καὶ

προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι κυρίου 3 καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον λέγων λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας καὶ μοσχάριον καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκάρπωσιν ἄμωμα 4 καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι κυρίου καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ ὅτι σήμερον κύριος ὁφθήσεται ἐν ὑμῖν 5 καὶ ἔλαβον καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσῆλθεν πᾶσα συναγωγὴ καὶ ἔστησαν ἔναντι κυρίου 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος ποιήσατε καὶ ὁφθήσεται ἐν ὑμῖν δόξα κυρίου 7 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρων πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ποίησον τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας σου καὶ τὸ ὄλοκαυτώμα σου καὶ ἔξιλασαι περὶ σεαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου καὶ ποίησον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἔξιλασαι περὶ αὐτῶν καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ 8 καὶ προσῆλθεν Ααρων πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσφαξεν τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας 9 καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ ἔβαψεν τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ αἷμα ἔξεχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου 10 καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἱπατος τοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ 11 καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς 12 καὶ ἔσφαξεν τὸ ὄλοκαυτώμα καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 13 καὶ τὸ ὄλοκαυτώμα προσήνεγκαν αὐτῷ κατὰ μέλη αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλήν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

14 καὶ ἐπλυνεν τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὄλοκαυτώμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 15 καὶ προσήνεγκαν τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ καὶ ἔλαβεν τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καθὰ καὶ τὸ πρῶτον 16 καὶ προσήνεγκεν τὸ ὄλοκαυτώμα καὶ ἐποίησεν αὐτόν ὡς καθήκει 17 καὶ προσήνεγκεν τὴν θυσίαν καὶ ἐπλησεν τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὄλοκαυτώματος τοῦ πρωινοῦ 18 καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 19 καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὄσφην καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἱπατος 20 καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθύνια καὶ ἀνήνεγκαν τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 21 καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφεῖλεν Ααρων ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 22 καὶ ἔξαρας Ααρων τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαὸν εὐλόγησεν αὐτούς καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου 23 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου παντὶ τῷ λαῷ 24 καὶ ἔξηλθεν πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τὰ τε ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαός καὶ ἔξεστη καὶ ἐπεσαν ἐπὶ πρόσωπον

10 καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἔκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ προσήνεγκαν ἔναντι κυρίου πῦρ ἀλλότριον δοὺ προσέταξεν κύριος αὐτοῖς **2** καὶ ἐξῆλθεν πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ ἀπέθανον ἔναντι κυρίου **3** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων τοῦτο ἐστιν δοὺ εἶπεν κύριος λέγων ἐν τοῖς ἐγγίζουσίν μοι ἀγιασθήσομαι καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι καὶ κατενύχθη Ααρων **4** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς τὸν Μισαδαὶ καὶ τὸν Ελισαφαν υἱοὺς Οζιηλ υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἀγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς **5** καὶ προσῆλθον καὶ ἦραν ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς δὸν τρόπον εἶπεν Μωυσῆς **6** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε καὶ τὰ ἴματα ὑμῶν οὐ διαρρήξετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς δο ὁικὸς Ισραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν δὸν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ κυρίου **7** καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἔξελεύσεσθε ἵνα μὴ ἀποθάνητε τὸ γάρ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ παρὰ κυρίου ἐφ' ὑμῖν καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆς **8** καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ααρων λέγων **9** οἶνον καὶ σικερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἡνίκα ἀν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἡ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **10** διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἀγίων καὶ τῶν βεβήλων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν **11** καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ πάντα τὰ νόμιμα ἢ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆς **12** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ πρὸς Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλειφθέντας λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον ἄγια ἀγίων ἐστίν **13** καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἀγίῳ νόμιμον γάρ σοι ἐστιν καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου οὕτω γάρ ἐντέταλταί μοι **14** καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἀγίῳ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ δο ὁικός σου μετὰ σοῦ νόμιμον γάρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ισραὴλ **15** τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον δὸν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆς **16** καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ζητῶν ἔξεζήτησεν Μωυσῆς καὶ ὅδε ἐνεπεπύριστο καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλελειμμένους λέγων **17** διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ ἀγίῳ δτι γάρ ἀγια ἀγίων ἐστίν τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν ἵνα ἀφέλητε τὴν ἀμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου **18** οὐ γάρ εἰσήχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἄγιον

κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸν ἐν τόπῳ ἀγίῳ ὃν τρόπον μοι συνέταξεν κύριος 19 καὶ ἐλάλησεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰς σήμερον προσαγειόχασιν τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου καὶ συμβέβηκέν μοι ταῦτα καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας σήμερον μὴ ἀρεστὸν ἔσται κυρίῳ 20 καὶ ἥκουσεν Μωυσῆς καὶ ἤρεσεν αὐτῷ

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 2 λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λέγοντες ταῦτα τὰ κτήνη ἢ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 3 πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὄπλιγν καὶ ὄνυχιστῆρας ὄνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε 4 πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὄπλας καὶ ὄνυχιζόντων ὄνυχιστῆρας τὸν κάμηλον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο ὄπλιγν δὲ οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 5 καὶ τὸν δασύποδα ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὄπλιγν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 6 καὶ τὸν χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὄπλιγν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 7 καὶ τὸν ὕν ὅτι διχηλεῖ ὄπλιγν τοῦτο καὶ ὄνυχίζει ὄνυχας ὄπλης καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν 8 ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν 9 καὶ ταῦτα ἢ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὄντασιν πάντα ὅσα ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὄντασιν καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ἀπὸ

πάντων ὃν ἐρεύγεται τὰ ὄντα καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς ζώσης τῆς ἐν τῷ ὄντα βδέλυγμά ἔστιν 11 καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεοθε καὶ τὰ θνητιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε 12 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες τῶν ἐν τῷ ὄντα βδέλυγμα τοῦτο ἔστιν ὑμῖν 13 καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πτερειῶν καὶ οὐ βρωθήσεται βδέλυγμά ἔστιν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλιαίετον 14 καὶ τὸν γύπα καὶ ἵκτινα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ 15 καὶ κόρακα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ 16 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ 17 καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἴβιν 18 καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον 19 καὶ γλαῦκα καὶ ἐρωδὶὸν καὶ χαραδρὶὸν καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα 20 καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πτερειῶν ἢ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα βδελύγματά ἔστιν ὑμῖν 21 ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν πτερειῶν ἢ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἢ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς 22 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν βροῦχον καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῇ καὶ τὸν ὄφιομάχην καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ 23 πᾶν ἐρπετὸν ἀπὸ τῶν πτερειῶν οἵς ἔστιν τέσσαρες πόδες βδέλυγμά ἔστιν ὑμῖν 24 καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε πᾶς ὁ ἀπόμενος τῶν θνητιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 25 καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνητιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἴματα καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 26 ἐν πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν ὃ ἔστιν

διχηλοῦν ὄπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζει καὶ μηρυκισμὸν οὐ μαρυκάται ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνητιμάίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 27 καὶ πᾶς ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις ἢ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἀκάθαρτα ἔσται ὑμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνητιμάίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 28 καὶ ὁ αἴρων τῶν θνητιμάίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἴματια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔστιν 29 καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς ἡ γαλῆ καὶ ὁ μῆς καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος 30 μυγαλῆ καὶ χαμαιλέων καὶ καλαβώτης καὶ σαύρα καὶ ἀσπάλαξ 31 ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 32 καὶ πᾶν ἐφ' ὅ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν τεθνηκότων αὐτῶν ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ ἴματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου πᾶν σκεῦος ὃ ἐὰν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφήσεται καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἔως ἐσπέρας καὶ καθαρὸν ἔσται 33 καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον ὅσα ἐὰν ἔνδον ἥ ἀκάθαρτα ἔσται καὶ αὐτὸ συντριβήσεται 34 καὶ πᾶν βρῶμα ὃ ἔσθεται εἰς ὃ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ποτόν ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ ἀκάθαρτον ἔσται 35 καὶ πᾶν ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τῶν θνητιμάίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό ἀκάθαρτον ἔσται κλίβανοι καὶ κυθρόποδες καθαιρεθήσονται ἀκάθαρτα ταῦτά ἔστιν καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται 36 πλὴν πηγῶν ὕδατων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὕδατος ἔσται καθαρόν ὃ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνητιμάίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται 37 ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ τῶν θνητιμάίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον ὃ σπαρήσεται καθαρὸν ἔσται 38 ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνητιμάίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό ἀκάθαρτόν ἔστιν ὑμῖν 39 ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὃ ἔστιν ὑμῖν τοῦτο φαγεῖν ὁ ἀπτόμενος τῶν θνητιμάίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 40 καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνητιμάίων τούτων πλυνεῖ τὰ ἴματια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ θνητιμάίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἴματια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 41 καὶ πᾶν ἐρπετόν ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς βδέλυγμα τοῦτο ἔσται ὑμῖν οὐ βρωθήσεται 42 καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἐρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ φάγεσθε αὐτό ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἔστιν 43 καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἐρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς 44 ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἀγιασθήσεσθε καὶ ἄγιοι ἔσεσθε ὅτι ἄγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς 45 ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγών ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός καὶ ἔσεσθε ἄγιοι ὅτι ἄγιός εἰμι ἐγὼ κύριος 46 οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς 47 διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν καὶ

άνα μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα

12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς γυνή ἡτις ἔὰν σπερματισθῇ καὶ τέκῃ ἄρσεν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται 3 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ 4 καὶ τριάκοντα ἡμέρας καὶ τρεῖς καθήσεται ἐν αἴματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς παντὸς ἀγίου οὐχ ἄψεται καὶ εἰς τὸ ἀγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται ἔως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς 5 ἔὰν δὲ θῆλυ τέκῃ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἐπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν ἄφεδρον καὶ ἔξηκοντα ἡμέρας καὶ ἔξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς 6 καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρί προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἀμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ιερέα 7 καὶ προσοίσει ἔναντι κυρίου καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ιερεὺς καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ 8 ἔὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνόν καὶ λήμψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ιερεὺς καὶ καθαρισθήσεται

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 2 ἀνθρώπῳ ἔάν τινι γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφὴ λέπρας

καὶ ἀχθήσεται πρὸς Ααρων τὸν ιερέα ἢ ἔνα τῶν οὐών αὐτοῦ τῶν ιερέων 3 καὶ ὄψεται ὁ ιερεὺς τὴν ἀφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ἡ θρὶξ ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλῃ λευκῇ καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός ἀφὴ λέπρας ἔστιν καὶ ὄψεται ὁ ιερεὺς καὶ μιανεῖ αὐτόν 4 ἔὰν δὲ τηλαυγῆς λευκὴ ἢ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτός καὶ ταπεινὴ μὴ ἢ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος καὶ ἡ θρὶξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλεν τρίχα λευκήν αὐτὴ δέ ἔστιν ἀμαυρά καὶ ἀφοριεῖ ὁ ιερεὺς τὴν ἀφὴν ἐπτὰ ἡμέρας 5 καὶ ὄψεται ὁ ιερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἴδού ἡ ἀφὴ μένει ἐναντίον αὐτοῦ οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ιερεὺς ἐπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον 6 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ιερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ τὸ δεύτερον καὶ ἴδού ἀμαυρά ἡ ἀφὴ οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ιερεὺς σημασία γάρ ἔστιν καὶ πλυνάμενος τὰ ἰμάτια καθαρὸς ἔσται 7 ἔὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἴδεῖν αὐτὸν τὸν ιερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτόν καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύτερον τῷ ιερεῖ 8 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ιερεὺς καὶ ἴδού μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ιερεὺς λέπρα ἔστιν 9 καὶ ἀφὴ λέπρας ἔὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ καὶ ἥξει πρὸς τὸν ιερέα 10 καὶ ὄψεται ὁ ιερεὺς καὶ ἴδού οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι καὶ αὕτη μετέβαλεν τρίχα λευκήν καὶ ἀπὸ τοῦ οὐλῆς τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ οὐλῇ 11 λέπρα παλαιούμενή ἔστιν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτός ἔστιν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ιερεὺς καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὅτι ἀκάθαρτός ἔστιν 12 ἔὰν δὲ ἔξανθοῦσα ἔξανθήσῃ ἡ λέπρα ἐν τῷ δέρματι καὶ

καλύψῃ ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἔως ποδῶν καθ' ὅλην τὴν ὤρασιν τοῦ ἱερέως 13 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδου ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτός καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ὅτι πᾶν μετέβαλεν λευκόν καθαρόν ἐστιν 14 καὶ ἦ ἀν ἡμέρᾳ ὀφθῆ ἐν αὐτῷ χρώς ζῶν μιανθήσεται 15 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὑγιῆ καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν λέπρα ἐστίν 16 ἐὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς καὶ μεταβάλῃ λευκή καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα 17 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδου μετέβαλεν ἡ ἀφὴ εἰς τὸ λευκόν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν καθαρός ἐστιν 18 καὶ σάρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἔλκος καὶ ὑγιασθῇ 19 καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἔλκους οὐλὴ λευκή ἡ τηλαυγής λευκαίνουσα ἡ πυρρίζουσα καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ 20 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδου ἡ ὄψις ταπεινοτέρα τοῦ δέρματος καὶ ἡ θρὶξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκήν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς λέπρα ἐστίν ἐν τῷ ἔλκει ἔξήνθησεν 21 ἐὰν δὲ ἵδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδου οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θρὶξ λευκή καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός καὶ αὐτὴ ἦ ἀμαυρά ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτὰ ἡμέρας 22 ἐὰν δὲ διαχέται ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφὴ λέπρας ἐστίν ἐν τῷ ἔλκει ἔξήνθησεν 23 ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέται οὐλὴ τοῦ ἔλκους ἐστίν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς 24 καὶ σάρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατάκαυμα πυρός καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος αὐγάζον τηλαυγὲς λευκὸν ὑποπυρρίζον ἥ ἔκλευκον 25

καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδου μετέβαλεν θρὶξ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος λέπρα ἐστίν ἐν τῷ κατακαύματι ἔξήνθησεν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφὴ λέπρας ἐστίν 26 ἐὰν δὲ ἵδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδου οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐγάζοντι θρὶξ λευκή καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος αὐτὸν δὲ ἀμαυρόν καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτὰ ἡμέρας 27 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέται ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφὴ λέπρας ἐστίν ἐν τῷ ἔλκει ἔξήνθησεν 28 ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ αὐγάζον καὶ μὴ διαχυθῇ ἐν τῷ δέρματι αὐτὴ δὲ ἦ ἀμαυρά ἡ οὐλὴ τοῦ κατακαύματος ἐστίν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ὁ γάρ χαρακτήρ τοῦ κατακαύματος ἐστίν 29 καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφὴ λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἦ ἐν τῷ πώγωνι 30 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν καὶ ἴδου ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος ἐν αὐτῇ δὲ θρὶξ ξανθίζουσα λεπτή καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς θραῦσμά ἐστιν λέπρα τῆς κεφαλῆς ἥ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστιν 31 καὶ ἐὰν ἵδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραῦσματος καὶ ἴδου οὐχ ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος καὶ θρὶξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραῦσματος ἐπτὰ ἡμέρας 32 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἴδου οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα καὶ θρὶξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραῦσματος οὐκ ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος 33 καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἐπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον 34 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς

τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἵδον οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι αὐτόν καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἰερεὺς καὶ πλυνάμενος τὰ ἴματα καθαρὸς ἔσται 35 ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν 36 καὶ ὄψεται ὁ ἰερεὺς καὶ ἵδον διακέχυται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἰερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς ὅτι ἀκάθαρτός ἔστιν 37 ἐὰν δὲ ἐνώπιον μείνῃ τὸ θραῦσμα ἐπὶ χώρας καὶ θρὶξ μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ ὑγίακεν τὸ θραῦσμα καθαρός ἔστιν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἰερεὺς 38 καὶ ἀνδρὶ ἦ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκαθίζοντα 39 καὶ ὄψεται ὁ ἰερεὺς καὶ ἵδον ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκαθίζοντα ἀλφός ἔστιν καθαρός ἔστιν ἔξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καθαρός ἔστιν 40 ἐὰν δὲ τινι μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ φαλακρός ἔστιν καθαρός ἔστιν 41 ἐὰν δὲ κατὰ πρόσωπον μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀναφαλαντός ἔστιν καθαρός ἔστιν 42 ἐὰν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρῷ ματι αὐτοῦ ἦ ἐν τῷ ἀναφαλαντῷ ματι αὐτοῦ ἀφὴ λευκὴ ἥ πυρρίζουσα λέπρα ἔστιν ἐν τῷ φαλακρῷ ματι αὐτοῦ Ἠ ἐν τῷ ἀναφαλαντῷ ματι αὐτοῦ 43 καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἰερεὺς καὶ ἵδον ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ πυρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρῷ ματι αὐτοῦ Ἠ ἐν τῷ ἀναφαλαντῷ ματι αὐτοῦ ὡς εἰδος λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 44 ἄνθρωπος λεπρός ἔστιν μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἰερεὺς ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἡ ἀφὴ αὐτοῦ 45 καὶ ὁ λεπρός ἐν ὧ ἐστιν ἡ ἀφὴ τὰ ἴματα αὐτοῦ ἔστω παραλειψμένα καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκατακάλυπτος καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται 46 πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ἀν ἦ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφὴ ἀκάθαρτος ὃν ἀκάθαρτος ἔσται κεχωρισμένος καθήσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔσται αὐτοῦ ἡ διατριβὴ 47 καὶ ἴματίῳ ἐὰν γένηται ἐν αὐτῷ ἀφὴ λέπρας ἐν ἴματίῳ ἐρεῷ ἥ ἐν ἴματίῳ στιπινῶ 48 ἥ ἐν στήμονι Ἠ ἐν κρόκῃ Ἠ ἐν τοῖς λινοῖς Ἠ ἐν τοῖς ἐρεοῖς Ἠ ἐν δέρματι Ἠ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι 49 καὶ γένηται ἡ ἀφὴ χλωρίζουσα ἥ πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι Ἠ ἐν τῷ ἴματίῳ Ἠ ἐν τῷ στήμονι Ἠ ἐν τῇ κρόκῃ Ἠ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ δέρματος ἀφὴ λέπρας ἔστιν καὶ δείξει τῷ ἰερεῖ 50 καὶ ὄψεται ὁ ἰερεὺς τὴν ἀφήν καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἰερεὺς τὴν ἀφὴν ἐπτὰ ἡμέρας 51 καὶ ὄψεται ὁ ἰερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἀφὴ ἐν τῷ ἴματίῳ Ἠ ἐν τῷ στήμονι Ἠ ἐν τῇ κρόκῃ Ἠ ἐν τῷ δέρματι κατὰ πάντα δσα ἀν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ λέπρα ἔμμονός ἔστιν ἡ ἀφὴ ἀκάθαρτός ἔστιν 52 κατακαύσει τὸ ἴματιον Ἠ τὸν στήμονα Ἠ τὴν κρόκην ἐν τοῖς ἐρεοῖς Ἠ ἐν τοῖς λινοῖς Ἠ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ ἐν ὧ ἐὰν Ἠ ἐν αὐτῷ ἡ ἀφὴ ὅτι λέπρα ἔμμονός ἔστιν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 53 ἐὰν δὲ ἵδῃ ὁ ἰερεὺς καὶ μὴ διαχέηται ἡ ἀφὴ ἐν τῷ ἴματίῳ Ἠ ἐν τῷ στήμονι Ἠ ἐν τῇ κρόκῃ Ἠ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ 54 καὶ συντάξει ὁ ἰερεὺς καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὐ ἐὰν Ἠ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφὴ καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἰερεὺς τὴν ἀφὴν ἐπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον 55 καὶ ὄψεται ὁ ἰερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸν τὴν ἀφήν καὶ ἥδε μὴ μετέβαλεν τὴν ὄψιν ἡ ἀφὴ καὶ ἡ ἀφὴ οὐ διαχεῖται ἀκάθαρτόν ἔστιν ἐν πυρὶ

κατακαυθήσεται ἐστήρισται ἐν τῷ ἴματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ 56 καὶ ἐὰν ἵδη ὁ ἱερεὺς καὶ ἡ ἀμαυρὰ ἡ ἀφὴ μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸν ἀπορρήξει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἴματίου ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος ἡ ἀπὸ τοῦ στήμονος ἡ ἀπὸ τῆς κρόκης 57 ἐὰν δὲ ὁφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἴματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἡ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ λέπρᾳ ἔξανθοῦσά ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή 58 καὶ τὸ ἴματίον ἥ ὁ στήμων ἥ ἡ κρόκη ἥ πᾶν σκεῦος δερμάτινον ὃ πλυθήσεται καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή καὶ πλυθήσεται τὸ δεύτερον καὶ καθαρὸν ἐσται 59 οὗτος ὁ νόμος ἀφῆς λέπρας ἴματίου ἐρεοῦ ἡ στιππυίνου ἡ στήμονος ἡ κρόκης ἡ παντὸς σκεύους δερματίνου εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν ἥ μιᾶναι αὐτὸν

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ ἥ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα 3 καὶ ἔξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ὅψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἰᾶται ἡ ἀφὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ 4 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ λήμψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὄρνιθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον 5 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάξουσιν τὸ ὄρνιθιον τὸ ἐν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι 6 καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν λήμψεται αὐτὸν καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὄρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι 7 καὶ πειρρανεῖ ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις καὶ καθαρὸς ἐσται καὶ ἔξαποστελεῖ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον

8 καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἔυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα καὶ λούσεται ἐν ὕδατι καὶ καθαρὸς ἐσται καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπτὰ ἡμέρας 9 καὶ ἐσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἔυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρύας καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ἔυρηθήσεται καὶ πλυνεῖ τὰ ἴματα καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ καθαρὸς ἐσται 10 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδόῃ λήμψεται δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ πρόβατον ἐνιαύσιον ἄμωμον καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν 11 καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ ταῦτα ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 12 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ἔνα καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου 13 καὶ σφάξουσιν τὸν ἀμνὸν ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας ἐν τόπῳ ἀγίῳ ἐστιν γὰρ τὸ περὶ ἀμαρτίας ὕσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστιν τῷ ἱερεῖ ἄγια ἀγίων ἐστίν 14 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὡτὸς τοῦ καθαριζόμενου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 15 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστερὰν 16 καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς

άριστερᾶς καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις τῷ δακτύλῳ ἔναντι κυρίου 17 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὄν ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὡτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας 18 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἵερέως ἐπιθήσει ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς ἔναντι κυρίου 19 καὶ ποιήσει ὁ ἵερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἔξιλάσεται ὁ ἵερεὺς περὶ τοῦ ἀκαθάρτου τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἵερεὺς τὸ ὄλοκαύτωμα 20 καὶ ἀνοίσει ὁ ἵερεὺς τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι κυρίου καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς καὶ καθαρισθήσεται 21 ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὑρίσκῃ λήμψεται ἀμνὸν ἔνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε ἔξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἔλαιώ εἰς θυσίαν καὶ κοτύλην ἔλαιον μίαν 22 καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν ὅσα εὑρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἀμαρτίας καὶ ἡ μία εἰς ὄλοκαύτωμα 23 καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδόῃ εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἵερεα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου 24 καὶ λαβὼν ὁ ἵερεὺς τὸν ἀμνὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἔλαιου ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου 25 καὶ σφάξει τὸν ἀμνὸν τῆς πλημμελείας καὶ λήμψεται ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἔπιθεται ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τὸν λοβὸν τοῦ ὡτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ

δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 26 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλαιου ἐπιχεεῖ ὁ ἵερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἵερέως τὴν ἀριστεράν 27 καὶ ῥανεῖ ὁ ἵερεὺς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἔλαιου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου 28 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τοῦ ἔλαιου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὡτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας 29 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἔλαιου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἵερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς ἔναντι κυρίου 30 καὶ ποιήσει μίαν τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν καθότι εὗρεν αὐτοῦ ἡ χείρ 31 τὴν μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὄλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ καὶ ἔξιλάσεται ὁ ἵερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου 32 οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἀφὴ τῆς λέπρας καὶ τοῦ μὴ εὑρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ 33 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 34 ὡς ἀν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ἦν ἐγώ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει καὶ δῶσω ἀφὴν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν 35 καὶ ἥξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἵερεῖ λέγων ὕσπερ ἀφὴ ἐώραταί μου ἐν τῇ οἰκίᾳ 36 καὶ προστάξει ὁ ἵερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν πρὸ τοῦ εἰσελθόντα ἰδεῖν τὸν ἵερεα τὴν ἀφὴν καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἐὰν ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἵερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν 37

καὶ ὅψεται τὴν ἀφὴν ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας κοιλάδας χλωριζόσας ἢ πυρριζόσας καὶ ἡ ὅψις αὐτῶν ταπεινοτέρα τῶν τοίχων 38 καὶ ἔξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἐπτὰ ἡμέρας 39 καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ὅψεται τὴν οἰκίαν καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη ἡ ἀφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας 40 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ ἔξελοῦσιν τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστιν ἡ ἀφὴ καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον 41 καὶ ἀποξύσουσιν τὴν οἰκίαν ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐκχεοῦσιν τὸν χοῦν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον 42 καὶ λήμψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρους καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων καὶ χοῦν ἔτερον λήμψονται καὶ ἔξαλειψουσιν τὴν οἰκίαν 43 ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἀφὴ καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἔξελεῖν τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυθῆναι τὴν οἰκίαν καὶ μετὰ τὸ ἔξαλειφθῆναι 44 καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὅψεται εἰ διακέχυται ἡ ἀφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτός ἐστιν 45 καὶ καθελοῦσιν τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν χοῦν ἔξοισουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον 46 καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ἀφωρισμένη ἐστίν ἀκάθαρτος ἐσται ἔως ἐσπέρας 47 καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἔως ἐσπέρας καὶ ὁ ἐσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἔως ἐσπέρας 48 ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἵδη καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἀφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἔξαλειφθῆναι τὴν

οἰκίαν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ὅτι ἱάθη ἡ ἀφὴ 49 καὶ λήμψεται ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν δύο ὄρνιθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον 50 καὶ σφάξει τὸ ὄρνιθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι 51 καὶ λήμψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν καὶ βάψει αὐτὸν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὄρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι καὶ περιρρανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπτάκις 52 καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὄρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ὄρνιθιῷ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὕσσωπῳ καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ 53 καὶ ἔξαποστελεῖ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον καὶ ἔξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας καὶ καθαρὰ ἔσται 54 οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφὴν λέπρας καὶ θραύσματος 55 καὶ τῆς λέπρας ἴματίου καὶ οἰκίας 56 καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ αὐγάζοντος 57 καὶ τοῦ ἔξηγήσασθαι ἢ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον καὶ ἢ ἡμέρᾳ καθαρισθήσεται οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας 15 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρὼν λέγων 2 λάλησον τοῖς γένεσι Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνδρὶ ἀνδρί ὃ ἐὰν γένηται ὥστις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἡ ὥστις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστιν 3 καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ὥστεως ἣς συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ὥστεως αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἡμέραι ὥστεως σώματος αὐτοῦ ἣ συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ὥστεως ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστιν 4 πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣ ἐὰν κοιμηθῇ ἐπ'

αύτῆς ὁ γονορρυής ἀκάθαρτός ἐστιν καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἔὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸν ὁ γονορρυής ἀκάθαρτον ἔσται 5 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 6 καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἔὰν καθίσῃ ὁ γονορρυής πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 7 καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονορρυοῦς πλυνεῖ τὰ ἴματια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 8 ἔὰν δὲ προσσιελίσῃ ὁ γονορρυής ἐπὶ τὸν καθαρὸν πλυνεῖ τὰ ἴματια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 9 καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὅνου ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸν ὁ γονορρυής ἀκάθαρτον ἔσται ἔως ἐσπέρας 10 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἔὰν ἥ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 11 καὶ ὅσων ἔὰν ἄψηται ὁ γονορρυής καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται πλυνεῖ τὰ ἴματια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 12 καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἀν ἄψηται ὁ γονορρυής συντριβήσεται καὶ σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι καὶ καθαρὸν ἔσται 13 ἔὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονορρυής ἐκ τῆς ρύσεως αὐτοῦ καὶ ἐξαριθμήσεται αὐτῷ ἐπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμὸν καὶ πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται 14 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδόῃ λήμψεται ἔαυτῷ δύο τρυγόνας ἥ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἵσει αὐτὰ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἰερεῖ 15 καὶ

ποιήσει αὐτὰ ὁ ἰερεύς μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἰερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ τῆς ρύσεως αὐτοῦ 16 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἔὰν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 17 καὶ πᾶν ἴματιον καὶ πᾶν δέρμα ἐφ' ὃ ἔὰν ἥ ἐπ' αὐτὸν κοίτη σπέρματος καὶ πλυθήσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἔως ἐσπέρας 18 καὶ γυνὴ ἔὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται ἔως ἐσπέρας 19 καὶ γυνὴ ἥτις ἔὰν ἥ ῥέουσα αἴματι ἔσται ἥ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἐπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 20 καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ' αὐτὸν ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτόν ἀκάθαρτον ἔσται 21 καὶ πᾶς ὃς ἔὰν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτῆς πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 22 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκεύους οὗ ἔὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸν πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 23 ἔὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὕσης ἥ ἐπὶ τοῦ σκεύους οὗ ἔὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἄπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 24 ἔὰν δὲ κοίτῃ τις κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἥ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἥ ἀν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται 25 καὶ γυνὴ ἔὰν ῥέῃ ῥύσει αἴματος ἡμέρας πλείους οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἔὰν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἄφεδρον

αὐτῆς πᾶσαι αἱ ἡμέραι ρύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφέδρου ἀκάθαρτος ἔσται 26 καὶ πᾶσαν κοίτην ἐφ' ἦν ἀν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ρύσεως κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου ἔσται αὐτῇ καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου 27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πλυνεῖ τὰ ἴματια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 28 ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ρύσεως καὶ ἔξαριθμήσεται αὐτῇ ἐπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται 29 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ λήμψεται αὐτῇ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἰσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 30 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ ρύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς 31 καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς τὴν σκηνήν μου τὴν ἐν αὐτοῖς 32 οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορρυοῦς καὶ ἐάν τινι ἔξελθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ 33 καὶ τῇ αἵμορροούσῃ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς καὶ ὁ γονορρυὴς ἐν τῇ ρύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ καὶ τῷ ἀνδρὶ ὃς ἀν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθημένης

16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ααρων ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου καὶ ἐτελεύτησαν 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάλησον πρὸς Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ

μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὕραν εἰς τὸ ἄγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ὃ ἔστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ἐν γάρ νεφέλῃ ὁ φθῆσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου 3 οὕτως εἰσελεύσεται Ααρων εἰς τὸ ἄγιον ἐν μόσχῳ ἐκ βιῶν περὶ ἀμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα 4 καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται καὶ περισκελές λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ζώνη λινῆ ζώσεται καὶ κίδαριν λινῆν περιθήσεται ἴματια ἄγια ἔστιν καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτά 5 καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ισραὴλ λήμψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἀμαρτίας καὶ κριὸν ἔνα εἰς ὀλοκαύτωμα 6 καὶ προσάξει Ααρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ 7 καὶ λήμψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ ἐπιθήσει Ααρων ἐπὶ τὸν δύο χιμάρους κλῆρον ἔνα τῷ κυρίῳ καὶ κλῆρον ἔνα τῷ ἀποπομπαίῳ 9 καὶ προσάξει Ααρων τὸν χιμαρόν ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει περὶ ἀμαρτίας 10 καὶ τὸν χιμαρόν ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι κυρίου τοῦ ἔξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον 11 καὶ προσάξει Ααρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας τὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μόνον καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ σφάξει τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας τὸν αὐτοῦ 12 καὶ λήμψεται

τὸ πυρεῖον πλῆρες ἀνθράκων πυρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι κυρίου καὶ πλήσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος 13 καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι κυρίου καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων καὶ οὐκ ἀποθανεῖται 14 καὶ λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἐπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ 15 καὶ σφάξει τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἔναντι κυρίου καὶ εἰσοίσει ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ὃν τρόπον ἐποίησεν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου 16 καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἄγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν σίων Ισραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσω τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν 17 καὶ πᾶς ἀνθρωπὸς οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσσασθαι ἐν τῷ ἀγίῳ ἔως ἂν ἐξέλθῃ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς σίων Ισραὴλ 18 καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὃν ἀπέναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ’ αὐτοῦ καὶ λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ 19 καὶ ῥανεῖ ἐπ’ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις καὶ καθαρεῖ αὐτὸ καὶ ἀγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν

ἀκαθαρσιῶν τῶν σίων Ισραὴλ 20 καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἄγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ περὶ τῶν ἰερέων καθαρεῖ καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα 21 καὶ ἐπιθήσει Ααρων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ’ αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν σίων Ισραὴλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου εἰς τὴν ἔρημον 22 καὶ λήμψεται ὁ χίμαρος ἐφ’ ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον 23 καὶ εἰσελεύσεται Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν ἣν ἐνεδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ 24 καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἀγίῳ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὀλοκάρπωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἰερέων 25 καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 26 καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεσιν πλυνεῖ τὰ ἴματα καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν 27 καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ὃν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσσασθαι ἐν τῷ ἀγίῳ ἔξοισουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρί καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα

αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν 28 ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἴμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν 29 καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσῆλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν 30 ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔξιλάσεται περὶ ὑμῶν καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι κυρίου καὶ καθαρισθήσεσθε 31 σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον 32 ἔξιλάσεται ὁ ἵερεύς ὃν ἀν χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἀν τελειώσουσιν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν στολὴν ἀγίαν 33 καὶ ἔξιλάσεται τὸ ἄγιον τοῦ ἄγίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἔξιλάσεται καὶ περὶ τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἔξιλάσεται 34 καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἔξιλάσκεσθαι περὶ τῶν σίων Ισραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον πρὸς Ααρὼν καὶ πρὸς τοὺς σιών τοὺς καὶ πρὸς πάντας σιών Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος λέγων 3 ἀνθρωπος ἀνθρωπος τῶν σίων Ισραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἀν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἴγα ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὃς ἀν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς 4 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

μὴ ἐνέγκῃ ὥστε ποιῆσαι αὐτὸς εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτήριον κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας καὶ ὃς ἀν σφάξῃ ἔξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸς ὥστε μὴ προσενέγκαι δῶρον κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα αἷμα ἔξέχεεν ἔξολεθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 5 ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ νιοὶ Ισραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ὅσας ἀν αὐτοὶ σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις καὶ οἴσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ θύσουσιν θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ αὐτά 6 καὶ προσχεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὄσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 7 καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις οἵς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὁπίσω αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 8 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνθρωπος ἀνθρωπος τῶν σίων Ισραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν σίων προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἀν ποιήσῃ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν 9 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸς τῷ κυρίῳ ἔξολεθρευθήσεται ὁ ἀνθρωπος ἐκείνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 10 καὶ ἀνθρωπος ἀνθρωπος τῶν σίων Ισραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἀν φάγῃ πᾶν αἷμα καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσαν τὸ αἷμα καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 11 ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστιν καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸς ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν τὸ γὰρ

αῖμα αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς ἔξιλάσεται 12 διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ πᾶσα ψυχὴ ἔξιμῶν οὐ φάγεται αἷμα καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα 13 καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἀν Θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἥ πετεινόν ὃ ἔσθεται καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ 14 ἥ γάρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστιν καὶ εἰπα τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστιν πᾶς ὃ ἔσθων αὐτὸ ἔξολεθρευθήσεται 15 καὶ πᾶσα ψυχὴ ἡτις φάγεται θνητιμαῖον ἥ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν ἥ ἐν τοῖς προσηλύτοις πλυνεῖ τὰ ἴμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται 16 ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἴμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσηται ὕδατι καὶ λήμψεται ἀνόμημα αὐτοῦ

18 καὶ εἰπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 3 κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Αἴγυπτου ἐν ἥ κατωκήσατε ἐπ' αὐτῇ οὐ ποιήσετε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χανααν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ οὐ ποιήσετε καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε 4 τὰ κρίματά μου ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε πορεύεσθαι ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 5 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά ἂ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 6 ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεία σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην ἐγὼ κύριος 7

ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις μήτηρ γάρ σού ἔστιν καὶ οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς 8 ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνη πατρός σού ἔστιν 9 ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἥ ἐκ μητρός σου ἐνδογενοῦς ἥ γεγεννημένης ἔξω οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῆς 10 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἥ θυγατρὸς θυγατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἔστιν 11 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις δόμοπατρία ἀδελφή σού ἔστιν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς 12 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεία γάρ πατρός σού ἔστιν 13 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεία γάρ μητρός σού ἔστιν 14 ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναικὰ αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ συγγενὴς γάρ σού ἔστιν 15 ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις γυνὴ γάρ υἱοῦ σού ἔστιν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς 16 ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σού ἔστιν 17 ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήμψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν οἰκεῖαι γάρ σού εἰσιν ἀσέβημά ἔστιν 18 γυναικὰ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήμψῃ ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ ἔτι ζώσης αὐτῆς 19 καὶ πρὸς γυναικὰ ἐν χωρισμῷ

άκαθαρσίας αύτῆς οὐ προσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αύτῆς 20 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν 21 καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον ἐγὼ κύριος 22 καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθῆσῃ κοίτην γυναικός βδέλυγμα γάρ ἐστιν 23 καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι μυσερὸν γάρ ἐστιν 24 μὴ μιαίνεσθε ἐν πᾶσιν τούτοις ἐν πᾶσι γάρ τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη ἢ ἐγὼ ἔξαποστέλλω πρὸ προσώπου νῦμῶν 25 καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι αὐτήν καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς 26 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσγενόμενος προσήλυτος ἐν νῦν 27 πάντα γάρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότεροι νῦν καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ 28 καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ νῦν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν νῦμᾶς αὐτήν δὸν τρόπον προσώχθισεν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς πρὸ νῦμῶν 29 ὅτι πᾶς ὃς ἀν ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 30 καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων ἢ γέγονεν πρὸ τοῦ νῦμᾶς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς νῦν

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν νῦν Ἰσραὴλ καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτούς ἄγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγὼ ἄγιος κύριος ὁ θεὸς νῦν 3 ἔκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς νῦν 4 οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις καὶ θεοὺς χωνευτούς οὐ ποιήσετε νῦν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς νῦν 5 καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ δεκτὴν νῦν θύσετε 6 ἢ ἂν ήμέρᾳ θύσητε βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἔως ήμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 7 ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῆ τῇ ήμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄθυτόν ἐστιν οὐ δεχθήσεται 8 ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸς ἀμαρτίαν λήμψεται ὅτι τὰ ἄγια κυρίου ἐβεβήλωσεν καὶ ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 9 καὶ ἐκθεριζόντων νῦν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς νῦν οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν νῦν τοῦ ἀγροῦ ἐκθερίσαι καὶ τὰ ἀποπίποντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις 10 καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις οὐδὲ τοὺς ὥραγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά ἐγὼ εἰμὶ κύριος ὁ θεὸς νῦν 11 οὐ κλέψετε οὐ ψεύσεσθε οὐ συκοφαντήσει ἔκαστος τὸν πλησίον 12 καὶ οὐκ ὀμεῖσθε τῷ ὄνομα τοῦ θεοῦ νῦν ἐγὼ εἴμι κύριος ὁ θεὸς νῦν 13 οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον καὶ οὐχ ἀρπάσεις καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ παρὰ σοὶ ἔως πρωΐ 14 οὐ κακῶς ἑρεῖς κωφὸν καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου ἐγὼ εἴμι κύριος ὁ θεὸς νῦν 15 οὐ ποιήσετε ἀδικον ἐν κρίσει οὐ λήμψῃ πρόσωπον

πτωχοῦ οὐδὲ θαυμάσεις πρόσωπον δυνάστου ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου **16** οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου οὐκ ἐπισυστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **17** οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ λήμψῃ δι αὐτὸν ἀμαρτίαν **18** καὶ οὐκ ἐκδικᾶται σου ἡ χείρ καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν ἐγώ εἰμι κύριος **19** τὸν νόμον μου φυλάξεσθε τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἐτεροζύγῳ καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον καὶ ἴματιον ἐκ δύο ὑφασμάτων κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ **20** καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος καὶ αὐτὴ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ καὶ αὐτῇ λύτροις οὐ λελύτρωται ἡ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτοῖς οὐκ ἀποθανοῦνται ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη **21** καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας **22** καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου περὶ τῆς ἀμαρτίας ἣς ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία ἣν ἡμαρτεν **23** ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν καὶ καταφυτεύσετε πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρτος οὐ βρωθήσεται **24** καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἄγιος αἰνετὸς τῷ κυρίῳ **25** ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπόν πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ ἐγώ εἰμι κύριος ὁ

θεὸς ὑμῶν **26** μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε οὐδὲ ὄρνιθοσκοπήσεσθε **27** οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν **28** καὶ ἐντομίδας ἐπὶ ψυχῇ οὐ ποιήσετε ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **29** οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας **30** τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου φοβηθήσεσθε ἐγώ εἰμι κύριος **31** οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε ἐκμιανθῆναι ἐν αὐτοῖς ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **32** ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἔξαναστήσῃ καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **33** ἐὰν δέ τις προσέλθῃ προσήλυτος ὑμῖν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν οὐ θλίψετε αὐτόν **34** ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν ὅτι προσήλυτοι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἴγυπτῳ ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **35** οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίοις καὶ ἐν ζυγοῖς **36** ζυγὰ δίκαια καὶ στάθμια δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ὑμῖν ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἴγυπτου **37** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λαλήσεις ἐάν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἡ ἀπὸ τῶν προσγεγενημένων προσηλύτων ἐν Ισραὴλ ὃς ἂν δῷ τοῦ σπέρματος

αύτοῦ ἄρχοντι θανάτῳ θανατούσθω τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολίσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις 3 καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι ἵνα μιάνῃ τὰ ἄγια μου καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι 4 ἐὰν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἐν τῷ διοῦναι αὐτὸν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν 5 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολῶ αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ὄμονοοῦντας αὐτῷ ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτὸν εἰς τὸν ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 6 καὶ ψυχή ἦ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαιοδοῖς ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 7 καὶ ἔσεσθε ἄγιοι ὅτι ἄγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 8 καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά ἐγὼ κύριος ὁ ἄγιαζων ὑμᾶς 9 ἄνθρωπος ἄνθρωπος δὲς ἀν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἴπεν ἔνοχος ἔσται 10 ἄνθρωπος δὲς ἀν μοιχεύσηται γυναῖκα ἀνδρὸς ἢ δὲς ἀν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον θανάτῳ θανατούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη 11 ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἔνοχοι εἰσιν 12 καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἡσεβήκασιν

γάρ ἔνοχοί εἰσιν 13 καὶ δὲς ἀν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικός βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι θανατούσθωσαν ἔνοχοί εἰσιν 14 δὲς ἐὰν λάβῃ γυναικα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς ἀνόμημά ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτάς καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν 15 καὶ δὲς ἀν δῷ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι θανάτῳ θανατούσθω καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε 16 καὶ γυνή ἡτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀποκτενεῖτε τὴν γυναικα καὶ τὸ κτῆνος θανάτῳ θανατούσθωσαν ἔνοχοί εἰσιν 17 δὲς ἐὰν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἵδη τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη ἵδη τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ ὄνειδός ἐστιν ἔξολεθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἀμαρτίαν κομιοῦνται 18 καὶ ἀνήρ δὲς ἀν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψεν καὶ αὕτη ἀπεκάλυψεν τὴν ρύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς ἔξολεθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν 19 καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου καὶ ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν γάρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν ἀμαρτίαν ἀποίσονται 20 δὲς ἀν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται 21 δὲς ἀν λάβῃ τὴν γυναικα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀκαθαρσίᾳ ἐστίν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται 22 καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά καὶ οὐ μὴ

προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἔκει κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς 23 καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν οὓς ἔξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν καὶ ἐβδελυζάμην αὐτούς 24 καὶ εἶπα ὑμῖν ὑμεῖς κληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐγὼ δῶσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν 25 καὶ ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσιν καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς ἢ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ 26 καὶ ἔσεσθε μοι ἄγιοι ὅτι ἐγὼ ἄγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὃ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν εἶναι ἐμοί 27 καὶ ἀνὴρ ἡ γυνή ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδός θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς ἔνοχοί εἰσιν

21 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰπὸν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Ααρων καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτούς ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μιανθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν 2 ἀλλ' ἡ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτῶν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν ἐπ' ἀδελφῷ 3 καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένῃ ἀνδρὶ ἐπὶ τούτοις μιανθήσεται 4 οὐ μιανθήσεται ἔξαπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ 5 καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πάγωνος οὐ ξυρήσονται καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν

ἐντομίδας 6 ἄγιοι ἔσονται τῷ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν τὰς γὰρ θυσίας κυρίου δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσιν καὶ ἔσονται ἄγιοι 7 γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήμψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς ἄγιος ἐστιν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ 8 καὶ ἄγιάσει αὐτόν τὰ δῶρα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει ἄγιος ἔσται ὅτι ἄγιος ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς 9 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ιερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτῇ βεβηλοῦ ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται 10 καὶ ὁ ιερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἴματα τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδαρώσει καὶ τὰ ἴματα οὐ διαρρήξει 11 καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μιανθήσεται 12 καὶ ἐκ τῶν ἀγίων οὐκ ἔξελεύσεται καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ ἄγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐγὼ κύριος 13 οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήμψεται 14 χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην ταύτας οὐ λήμψεται ἀλλ' ἡ παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήμψεται γυναῖκα 15 καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτόν 16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 17 εἰπὸν Ααρων ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν τίνι ἐὰν ἦν αὐτῷ μῶμος οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ 18 πᾶς ἄνθρωπος ὃ ἂν ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος

οὐ προσελεύσεται ἄνθρωπος χωλὸς ἢ τυφλὸς ἢ κολοβόρριν ἢ ὡτότμητος 19 ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός 20 ἢ κυρτὸς ἢ ἔφηλος ἢ πτίλος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἀν ἦ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία ἢ λιχίν ἢ μόνορχις 21 πᾶς ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν 22 τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἄγια τῶν ἀγίων καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων φάγεται 23 πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ ὅτι μῶμον ἔχει καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἄγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς 24 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς νίοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας νίοὺς Ισραὴλ

22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 εἰπὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἀγίων τῶν νιῶν Ισραὴλ καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ δόνομα τὸ ἄγιόν μου ὅσα αὐτοὶ ἀγιάζουσίν μοι ἐγώ κύριος 3 εἰπὸν αὐτοῖς εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἀν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἄγια ὅσα ἀν ἀγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ’ αὐτῷ ἔξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ’ ἐμοῦ ἐγώ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 4 καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λεπρᾶ ἢ γονορροής τῶν ἀγίων οὐκ ἔδεται ἔως ἀν καθαρισθῇ καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἀν ἔξελθῃ ἔξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος 5 ἢ ὅστις ἀν ἀψηται παντὸς ἔρπετοῦ

ἀκαθάρτου ὃ μιανεῖ αὐτὸν ἢ ἐπ’ ἄνθρωπῳ ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ 6 ψυχή ἡτις ἀν ἀψηται αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐσται ἔως ἐσπέρας οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἀγίων ἐὰν μὴ λούσηται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι 7 καὶ δύῃ ὁ ἥλιος καὶ καθαρὸς ἐσται καὶ τότε φάγεται τῶν ἀγίων ὅτι ἄρτος ἐστὶν αὐτοῦ 8 θυνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται μιανθῆναι αὐτὸν ἐν αὐτοῖς ἐγώ κύριος 9 καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματά μου ἵνα μὴ λάβωσιν δι αὐτὰ ἀμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν δι αὐτά ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά ἐγώ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτούς 10 καὶ πᾶς ἀλλογενῆς οὐ φάγεται ἄγια πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἄγια 11 ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσηται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ 12 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἀγίων οὐ φάγεται 13 καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται κήρα ἢ ἐκβεβλημένη σπέρμα δὲ μὴ ἦν αὐτῇ ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται καὶ πᾶς ἀλλογενῆς οὐ φάγεται ἀπ’ αὐτῶν 14 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἀν φάγη ἄγια κατὰ ἄγνοιαν καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ’ αὐτὸν καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἄγιον 15 καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὰ ἄγια τῶν νιῶν Ισραὴλ ἢ αὐτοὶ ἀφαιροῦσιν τῷ κυρίῳ 16 καὶ ἐπάξουσιν ἐφ’ ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἄγια αὐτῶν ὅτι ἐγώ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18 λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς

ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἢ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ισραὴλ διὰ ἃν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἴρεσιν αὐτῶν ὅσα ἢν προσενέγκωσιν τῷ θεῷ εἰς ὁλοκαύτωμα **19** δεκτὰ ύμῖν ἄμωμα ἄρσενα ἐκ τῶν βουκολίων καὶ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν **20** πάντα ὅσα ἢν ἔχῃ μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν κυρίῳ διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ύμῖν **21** καὶ ἄνθρωπος διὰ ἃν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν κατὰ αἴρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ύμῶν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων ἄμωμον ἔσται εἰς δεκτόν πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ **22** τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκιῶντα ἢ ψωραγιῶντα ἢ λιχῆνας ἔχοντα οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ κυρίῳ καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ’ αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ **23** καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὡτότμητον ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς δὲ εὐχήν σου οὐ δεχθήσεται **24** θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ύμῶν οὐ ποιήσετε **25** καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ύμῶν ἀπὸ πάντων τούτων ὅτι φθάρματά ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος ἐν αὐτοῖς οὐ δεχθήσεται ταῦτα ύμῖν **26** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **27** μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ως ἢν τεχθῇ καὶ ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα κάρπωμα κυρίῳ **28** καὶ μόσχον ἢ πρόβατον αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ **29** ἐὰν δὲ θύσης

θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ εἰς δεκτὸν ύμῖν θύσετε αὐτό **30** αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρώι ἐγὼ εἰμὶ κύριος **31** καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐτάς **32** καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἀγίου καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων ύμᾶς **33** οὐ ἔξαγαγὼν ύμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι ύμῶν θεός ἐγὼ κύριος

23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς αἱ ἑορταὶ κυρίου ἀς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἀγίας αὗταὶ εἰσιν ἑορταὶ μου **3** ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἀγία τῷ κυρίῳ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις σάββατα ἔστιν τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ύμῶν **4** αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κληταὶ ἀγιαὶ ἀς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν **5** ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἐσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ **6** καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ κυρίῳ ἐπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **7** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἀγία ἔσται ύμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **8** καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἡ ἐβδόμη ἡμέρα κλητὴ ἀγία ἔσται ύμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **10** εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ύμῖν καὶ θερίζητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς καὶ οἴσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ύμῶν πρὸς τὸν ιερέα **11** καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ύμῖν τῇ

έπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ Ἱερεύς 12 καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾧ ἂν φέρητε τὸ δράγμα πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ 13 καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ θυσία τῷ κυρίῳ δόσμῃ εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ιν οἴνου 14 καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἔως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην ἔως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν 15 καὶ ἀριθμήσετε ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος ἐπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους 16 ἔως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντήκοντα ἡμέρας καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ 17 ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα δύο ἄρτους ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται ἔξυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογενήματων τῷ κυρίῳ 18 καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἐπτὰ ἀμνοὺς ἄμωμον ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἔνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους ἔσονται ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσίαν δόσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ 19 καὶ ποιήσουσιν χίμαρον ἔξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας καὶ δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος 20 καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν ἄγια ἔσονται τῷ κυρίῳ τῷ Ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται 21 καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητήν ἀγία

ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν 22 καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψῃ αὐτά ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 23 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 λάλησον τοῖς ιοῖς Ισραὴλ λέγων τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις μνημόσυνον σαλπίγγων κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν 25 πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα κυρίῳ 26 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 27 καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἔξιλασμοῦ κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ 28 πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἔξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἔξιλασσθαι περὶ ὑμῶν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 29 πᾶσα ψυχή ἡτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔξιλεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 30 καὶ πᾶσα ψυχή ἡτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 31 πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν 32 σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἔως ἐσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν 33 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 34 λάλησον τοῖς ιοῖς Ισραὴλ λέγων τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ

μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἐπτὰ
ἡμέρας τῷ κυρίῳ 35 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
κλητὴ ἀγία πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε
36 ἐπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ
κυρίῳ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὄγδοη κλητὴ ἀγία ἔσται
ὑμῖν καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ
ἐξόδιόν ἔστιν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε
37 αὗται αἱ ἑορταὶ κυρίῳ ἀς καλέσετε κλητὰς
ἀγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ κυρίῳ
όλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς
αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν 38 πλὴν τῶν
σαββάτων κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν
καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ πλὴν
τῶν ἑκουσίων ὑμῶν ἂ ἀν δῶτε τῷ κυρίῳ 39
καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἐβδόμου τούτου ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα
τῆς γῆς ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ἐπτὰ ἡμέρας τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὄγδοῃ ἀνάπαυσις 40 καὶ λήμψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὡραῖον καὶ κάλλυνθρα
φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας
καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου εὐφρανθῆναι
ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐπτὰ ἡμέρας 41
τοῦ ἐνιαυτοῦ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν
42 ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἐπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ
αὐτόχθων ἐν Ισραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς 43
ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς
κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν με
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἴγυπτου ἐγώ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
44 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰς ἑορτὰς κυρίου τοῖς
υἱοῖς Ισραὴλ

24 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ λαβέτωσάν
μοι ἔλαιον ἐλάιον καθαρὸν κεκομμένον εἰς
φῶς καῦσαι λύχνον διὰ παντός 3 ἔξωθεν τοῦ
καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
καύσουσιν αὐτὸν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ
ἐσπέρας ἥως πρωὶ ἐνώπιον κυρίου ἐνδελεχῶς
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 4 ἐπὶ
τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους
ἔναντι κυρίου ἥως τὸ πρωὶ 5 καὶ λήμψεσθε
σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους
δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς 6 καὶ ἐπιθήσετε
αὐτοὺς δύο θέματα ἔξ ἄρτους τὸ ἐν θέμα ἐπὶ
τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι κυρίου 7
καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν
καὶ ἄλα καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν
προκείμενα τῷ κυρίῳ 8 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
προθήσεται ἔναντι κυρίου διὰ παντὸς ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ισραὴλ διαθήκην αἰώνιον 9 καὶ
ἔσται Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ φάγονται
αὐτὰ ἐν τόπῳ ἀγίῳ ἔστιν γάρ ἄγια τῶν ἀγίων
τοῦτο αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ κυρίῳ
νόμιμον αἰώνιον 10 καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς
Ισραηλίτιδος καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἴγυπτίου
ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ
παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ισραηλίτιδος καὶ ὁ ἀνθρωπος
ο Ισραηλίτης 11 καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς
γυναικὸς τῆς Ισραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο
καὶ ἥγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ τὸ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμιθ θυγάτηρ Δαβρὶ ἐκ τῆς
φυλῆς Δαν 12 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν
διακρῖναι αὐτὸν διὰ προστάγματος κυρίου 13
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 14

έξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐπιθήσουσιν πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή 15 καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λάλησον καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος δος ἐὰν καταράσῃται θεόν ἀμαρτίαν λήμψεται 16 ὄνομάζων δὲ τὸ ὄνομα κυρίου θανάτῳ θανατούσθω λίθοις λιθοβολείτω αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ Ισραὴλ ἐάν τε προσήλυτος ἐάν τε αὐτόχθων ἐν τῷ ὄνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα κυρίου τελευτάτῳ 17 καὶ ἄνθρωπος δος ἀν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω 18 καὶ δος ἀν πατάξῃ κτῆνος καὶ ἀποθάνῃ ἀποτεισάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς 19 καὶ ἐάν τις δῷ μῶμον τῷ πλησίον ὡς ἐποίησεν αὐτῷ ὡσαύτως ἀντιποιηθῆσεται αὐτῷ 20 σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ ὁδόντα ἀντὶ ὁδόντος καθότι ἀν δῷ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ οὕτως δοθῆσεται αὐτῷ 21 δος ἀν πατάξῃ ἀνθρωπον καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω 22 δικαίωσις μίᾳ ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 23 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὅρει Σινα λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐὰν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἥν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἥν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ κυρίῳ 3 ἔξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου καὶ ἔξ ἔτη τεμεῖς τὴν

ἀμπελόν σου καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς 4 τῷ δὲ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ σάββατα ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ σάββατα τῷ κυρίῳ τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς 5 καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγήσεις ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῇ 6 καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ μισθωτῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς 7 καὶ τοῖς κτήνεσίν σου καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γένημα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν 8 καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἐπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν ἐπτὰ ἔτη ἐπτάκις καὶ ἔσονται σοι ἐπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη 9 καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν 10 καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν καὶ διαβοήσετε ἄφεσιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε 11 ἀφέσεως σημασία αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν οὐ σπερεῖτε οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς 12 ὅτι ἀφέσεως σημασία ἔστιν ἄγιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γενήματα αὐτῆς 13 ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίᾳ αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ 14 ἐὰν δὲ ἀποδῷ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου ἐὰν καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου μὴ

θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον 15 κατὰ ἀριθμὸν ἑτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήση παρὰ τοῦ πλησίον κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γενημάτων ἀποδώσεται σοι 16 καθότι ἀν πλεῖον τῶν ἑτῶν πληθύνῃ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ καὶ καθότι ἀν ἔλαττον τῶν ἑτῶν ἔλαττονώσῃ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ ὅτι ἀριθμὸν γενημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεται σοι 17 μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 18 καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξασθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες 19 καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς καὶ φάγεσθε εἰς πλησιονήν καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς 20 ἐὰν δὲ λέγητε τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ ἐὰν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ὑμῶν 21 καὶ ἀποστελῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἔκτῳ καὶ ποιήσει τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη 22 καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γενημάτων παλαιά ἔως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου ἔως ἀν ἔλθῃ τὸ γένημα αὐτῆς φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν 23 καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν ἐμῇ γάρ ἐστιν ἡ γῆ διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου 24 καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς 25 ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ἐγγίζων ἔγγιστα αὐτοῦ καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 26 ἐὰν δὲ μὴ ἦ τινι ὁ ἀγχιστεύων καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὑρεθῇ αὐτῷ τὸ ἰκανὸν λύτρα

αὐτοῦ 27 καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ ὃ ἀπέδοτο ἐαυτὸν αὐτῷ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ 28 ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ ἡ χειρ αὐτοῦ τὸ ἰκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἔως τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἔξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ 29 ἐὰν δέ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένην καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς ἔως πληρωθῆ ἐνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς 30 ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἔως ἀν πληρωθῆ αὐτῆς ἐνιαυτὸς δλος κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει 31 αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν αἵ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλω πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήτωσαν λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἔξελεύσονται 32 καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν οἰκίαι τῶν πόλεων αὐτῶν κατασχέσεως λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις 33 καὶ ὃς ἀν λυτρωσάμενος παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ ἔξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ νίῶν Ισραὴλ 34 καὶ οἱ ἀγροὶ οἱ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστιν 35 ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶν παρὰ σοὶ ἀντιλήμψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ 36 οὐ λήμψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλήθει καὶ φοβηθήσῃ

τὸν θεόν σου ἐγὼ κύριος καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ 37 τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπὶ πλεονασμὸν οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου 38 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χανααν ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός 39 ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶ πραθῇ σοι οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου 40 ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργάται παρὰ σοί 41 καὶ ἔξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικήν ἀποδραμεῖται 42 διότι οἱκέται μού εἰσιν οὗτοι οὓς ἔξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου 43 οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου 44 καὶ παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνται σοι ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ὅσοι κύκλῳ σού εἰσιν ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον καὶ δούλην 45 καὶ ἀπὸ τῶν νιῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν 46 καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν νιῶν Ισραὴλ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις 47 ἐὰν δὲ εὔρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοὶ καὶ ἀπορηθεὶς ὁ ἀδελφός σου πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοὶ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ 48 μετὰ τὸ πραθῆναι αὐτῷ λύτρωσις ἔσται αὐτῷ εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν 49 ἀδελφὸς

πατρὸς αὐτοῦ ἢ οὐδὲ ἀδελφοῦ πατρὸς λυτρώσεται αὐτὸν ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν ἐὰν δὲ εὐπορηθεὶς ταῖς χερσὶν λυτρώσηται ἐαυτόν 50 καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἐαυτὸν αὐτῷ ἔως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου ἔτος ἔξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ 51 ἐὰν δέ τινι πλεῖον τῶν ἐτῶν ἢ πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ 52 ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ 53 ὡς μισθωτὸς ἐνιαυτὸν ἔξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιον σου 54 ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται κατὰ ταῦτα ἔξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 55 ὅτι ἐμοὶ οἱ νιοὶ Ισραὴλ οἱκέται παῖδες μου οὗτοί εἰσιν οὓς ἔξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

26 οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ γλυπτὰ οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 2 τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου φοβηθήσεσθε ἐγώ εἰμι κύριος 3 ἐὰν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύησθε καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς 4 καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν 5 καὶ καταλήμψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρύγητον καὶ ὁ τρύγητος καταλήμψεται

τὸν σπόρον καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν **6** καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν καὶ κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν **7** καὶ διώξεσθε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνῳ **8** καὶ διώξονται ἔξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας καὶ πεσοῦνται οἱ ἔχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρᾳ **9** καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν **10** καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἔξοιστε **11** καὶ θήσω τὴν διαθήκην μου ἐν ὑμῖν καὶ οὐ βδελύζεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς **12** καὶ ἐμπειριπατήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μου λαός **13** ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός ὑμῶν ὁ ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἴγυπτου ὅντων ὑμῶν δούλων καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας **14** ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητε μου μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα **15** ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασίν μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου **16** καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν καὶ ἐπισυστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν τήν τε ψώραν καὶ τὸν ἵκτερον καὶ σφακελίζοντας τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτίκουσαν καὶ σπερεῖτε διὰ κενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν **17** καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ

διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε οὐθενὸς διώκοντος ὑμᾶς **18** καὶ ἐὰν ἔως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν **19** καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν **20** καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἴσχὺς ὑμῶν καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ **21** καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἐπτὰ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **22** καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ κατέδεται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν **23** καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε ἀλλὰ πορεύησθε πρός με πλάγιοι **24** πορεύσομαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ ἐπτάκις ἀντὶ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν **25** καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικοῦσαν δίκην διαθήκης καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας ἐχθρῶν **26** ἐν τῷ θλῖψαι ὑμᾶς σιτοδείᾳ ἄρτων καὶ πέψουσιν δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνὶ καὶ ἀποδώσουσιν τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε **27** ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ πορεύησθε πρός με πλάγιοι **28** καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτάκις κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **29** καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν καὶ τὰς σάρκας

τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε 30 καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν καὶ ἔξολεθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ προσοχθεὶ ἡ ψυχή μου ὑμῖν 31 καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους καὶ ἔξερημώσω τὰ ἄγια ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὁσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν 32 καὶ ἔξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ θαυμάσονται ἐπ’ αὐτῇ οἱ ἔχθροι ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ 33 καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἔξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι 34 τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἔχθρῶν ὑμῶν τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ καὶ εὐδοκήσει τὰ σάββατα αὐτῆς 35 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ ἂ οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν ἡνίκα κατωκεῖτε αὐτήν 36 καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος 37 καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὧσεὶ ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἔχθροῖς ὑμῶν 38 καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἔχθρῶν ὑμῶν 39 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ’ ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν τακτίσονται 40 καὶ ἔξαγορεύσουσιν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδόν με καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον

μου πλάγιοι 41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ’ αὐτῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος καὶ τότε εὐδοκήσουσιν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν 42 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ιακωβ καὶ τῆς διαθήκης Ισαακ καὶ τῆς διαθήκης Αβρααμ μνησθήσομαι καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι 43 καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ὑπ’ αὐτῶν τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δī αὐτούς καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας ἀνθ’ ὃν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον καὶ τοῖς προστάγμασίν μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν 44 καὶ οὐδὲ ὥς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερεῖδον αὐτοὺς οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἔξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτούς ὅτι ἐγὼ εἰμὶ κύριος ὁ θεός αὐτῶν 45 καὶ μνησθήσομαι αὐτῶν τῆς διαθήκης τῆς προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἴγυπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν ἔθνῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν θεός ἐγὼ εἰμὶ κύριος 46 ταῦτα τὰ κρίματα καὶ τὰ προστάγματα καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκεν κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν οὐρανῶν Ισραὴλ ἐν τῷ ὅρει Σιναί ἐν χειρὶ Μωυσῆ

27 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τοῖς νιοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ὃς ἂν εὐξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ 3 ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἔως ἔξικονταετοῦς ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἀγίῳ 4 τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα 5 ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς

έως εἴκοσι ἐτῶν ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος 6 ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἔως πενταετοῦς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα ἀργυρίου τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα 7 ἐὰν δὲ ἀπὸ ἔξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω ἐὰν μὲν ἄρσεν ἥ ἔσται ἡ τιμὴ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου ἐὰν δὲ θήλεια δέκα δίδραχμα 8 ἐὰν δὲ ταπεινὸς ἥ τῇ τιμῇ στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ εὐδαίμονος τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς 9 ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ διὸ ἂν δῷ ἀπὸ τούτων τῷ κυρίῳ ἔσται ἄγιον 10 οὐκ ἀλλάξει αὐτὸν καλὸν πονηρῷ οὐδὲ πονηρὸν καλῷ ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ αὐτὸν κτῆνος κτήνει ἔσται αὐτὸν καὶ τὸ ἀλλαγμα ἄγια 11 ἐὰν δὲ πᾶν κτῆνος ἀκάθαρτον ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ στήσει τὸ κτῆνος ἔναντι τοῦ ἱερέως 12 καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πονηροῦ καὶ καθότι ἂν τιμήσεται ὁ ἱερεὺς οὕτως στήσεται 13 ἐὰν δὲ λυτρούμενος λυτρώσηται αὐτόν προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ 14 καὶ ἀνθρωπος διὸ ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀγίαν τῷ κυρίῳ καὶ τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλῆς καὶ ἀνὰ μέσον πονηρᾶς ὡς ἂν τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς οὕτως σταθήσεται 15 ἐὰν δὲ ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτρώται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸν τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς καὶ ἔσται αὐτῷ 16 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ ἀνθρωπος τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ κόρου

κριθῶν πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου 17 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται 18 ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἀφέσιν ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα ἔως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ 19 ἐὰν δὲ λυτρώται τὸν ἀγρὸν ὁ ἀγιάσας αὐτὸν προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἔσται αὐτῷ 20 ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται τὸν ἀγρὸν καὶ ἀποδώται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ οὐκέτι μὴ λυτρώσηται αὐτόν 21 ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἔξεληλυθυνίας τῆς ἀφέσεως ἄγιος τῷ κυρίῳ ὕσπερ ἥ γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις 22 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὐ κέκτηται διὸ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ τῷ κυρίῳ 23 λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄγιον τῷ κυρίῳ 24 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὐ κέκτηται αὐτόν οὐ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς 25 καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίοις ἀγίοις εἴκοσι ὅβιοι ἔσται τὸ δίδραχμον 26 καὶ πᾶν πρωτότοκον δὲ ἀν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου ἔσται τῷ κυρίῳ καὶ οὐ καθαγιάσει οὐθεὶς αὐτόν ἐάν τε μόσχον ἐάν τε πρόβατον τῷ κυρίῳ ἔστιν 27 ἐὰν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξει κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς αὐτό καὶ ἔσται αὐτῷ ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται πραθήσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ 28 πᾶν δὲ ἀνάθεμα δὲ ἐὰν ἀναθῆ ἀνθρωπος τῷ κυρίῳ ἀπὸ

πάντων ὅσα αὐτῷ ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως
κτήνους καὶ ἀπὸ ἄγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ
οὐκ ἀποδώσεται οὐδὲ λυτρώσεται πᾶν ἀνάθεμα
ἄγιον ἀγίων ἐσται τῷ κυρίῳ 29 καὶ πᾶν ὃ ἐὰν
ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οὐ λυτρωθήσεται
ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται 30 πᾶσα δεκάτη
τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ
καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ κυρίῳ ἐστίν ἄγιον τῷ
κυρίῳ 31 ἐὰν δὲ λυτρῶται λύτρῳ ἀνθρωπος
τὴν δεκάτην αὐτοῦ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει
πρὸς αὐτό καὶ ἐσται αὐτῷ 32 καὶ πᾶσα δεκάτη
βιῶν καὶ προβάτων καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῷ
ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον τὸ δέκατον ἐσται ἄγιον
τῷ κυρίῳ 33 οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ ἐὰν δὲ
ἀλλάσσων ἀλλάξῃς αὐτό καὶ τὸ ἀλλαγμα αὐτοῦ
ἐσται ἄγιον οὐ λυτρωθήσεται 34 αὗταί εἰσιν αἱ
ἐντολαί ἃς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς
τοὺς νίοὺς Ισραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινα

Αριθμοί

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἑρήμῳ τῇ Σινα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους δευτέρου ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἴγυπτου λέγων 2 λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὄνοματος αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πᾶς ἄρσην 3 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ισραὴλ ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν σὺ καὶ Ααρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς 4 καὶ μεθ’ ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἕκαστου ἀρχόντων κατ’ οἴκους πατριῶν ἔσονται 5 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παραστήσονται μεθ’ ὑμῶν τῶν Ρουβῆν Ελισουρ υἱὸς Σεδιούρ 6 τῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι 7 τῶν Ιουδα Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ 8 τῶν Ισσαχαρ Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγαρ 9 τῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων 10 τῶν υἱῶν Ιωσηφ τῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ τῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς Φαδασσουρ 11 τῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι 12 τῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαι 13 τῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν 14 τῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς Ραγουηλ 15 τῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν 16 οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς ἀρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριάς χιλιάρχοι Ισραὴλ εἰσὶν 17 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ααρὼν τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὄνοματος 18 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ

ἐπάνω πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν 19 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἑρήμῳ τῇ Σινα 20 καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβῆν πρωτοτόκου Ισραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 21 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβῆν ἐξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 22 τοῖς υἱοῖς Συμεων κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 23 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεων ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι 24 τοῖς υἱοῖς Ιουδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 25 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ιουδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἔξακόσιοι 26 τοῖς υἱοῖς Ισσαχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 27 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ισσαχαρ τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 28 τοῖς υἱοῖς Ζαβουλων κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν

κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 29 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλων ἐπέτα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 30 τοῖς υἱοῖς Ιωσηφ υἱοῖς Εφραίμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 31 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Εφραίμ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 32 τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 33 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι 34 τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 35 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 36 τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 37 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἔξακόσιοι καὶ πεντήκοντα 38 τοῖς υἱοῖς Δαν κατὰ συγγενείας

αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 39 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δαν δύο καὶ ἔξήκοντα χιλιάδες καὶ ἔπτακόσιοι 40 τοῖς υἱοῖς Ασηρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 41 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ασηρ μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 42 τοῖς υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 43 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 44 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις ἦν ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ααρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ισραὴλ δώδεκα ἄνδρες ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἥσαν 45 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ισραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ισραὴλ 46 ἔξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα 47 οἱ δὲ Λευīται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ 48 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 49 ὅρα τὴν φυλὴν τὴν Λευι οὐ συνεπισκέψῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήμψῃ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ισραὴλ 50 καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν

σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ αὐτοὶ ἀροῦσιν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν 51 καὶ ἐν τῷ ἔξαριθμῳ τὴν σκηνὴν καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ Λευΐται καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν ἀναστήσουσιν καὶ ὁ ἄλλογενής ὁ προσπορεύμενος ἀποθανέτω 52 καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ νίοὶ Ισραὴλ ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτῷ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτῷ ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν 53 οἱ δὲ Λευΐται παρεμβαλέτωσαν ἐναντίον κυρίου κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἔσται ἀμάρτημα ἐν νίοῖς Ισραὴλ καὶ φυλάχουσιν οἱ Λευΐται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 54 καὶ ἐποίησαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ κατὰ πάντα ἄ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ααρὼν οὕτως ἐποίησαν

2 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρὼν λέγων 2 ἀνθρωπος ἔχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα κατὰ σημέας κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν παρεμβαλέτωσαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ νίοὶ Ισραὴλ 3 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατ' ἀνατολὰς τάγμα παρεμβολῆς Ιουδα σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν νιῶν Ιουδα Ναασσων νιὸς Αμιναδαβ 4 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι 5 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Ισσαχαρ καὶ ὁ ἄρχων τῶν νιῶν Ισσαχαρ Ναθαναὴλ νιὸς Σωγαρ 6 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 7 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Ζαβουλων καὶ ὁ ἄρχων τῶν νιῶν Ζαβουλων Ελιαβ νιὸς

Χαιλων 8 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐπτά καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 9 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ιουδα ἑκατὸν ὄγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἔξαροῦσιν 10 τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην πρὸς λίβα σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν νιῶν Ρουβην Ελισουρ νιὸς Σεδιουρ 11 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἔξι καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 12 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεων καὶ ὁ ἄρχων τῶν νιῶν Συμεων Σαλαμιηλ νιὸς Σουρισαδαι 13 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι 14 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γαδ καὶ ὁ ἄρχων τῶν νιῶν Γαδ Ελισαφ νιὸς Ραγουηλ 15 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα 16 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ρουβην ἑκατὸν πεντήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα σὺν δυνάμει αὐτῶν δεύτεροι ἔξαροῦσιν 17 καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν ὡς καὶ παρεμβάλλουσιν οὕτως καὶ ἔξαροῦσιν ἕκαστος ἔχόμενος καθ' ἡγεμονίαν 18 τάγμα παρεμβολῆς Εφραιμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν νιῶν Εφραιμ Ελισαμα νιὸς Εμιουρ 19 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 20 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Μανασση καὶ ὁ ἄρχων τῶν νιῶν Μανασση Γαμαλιηλ νιὸς Φαδασσουρ 21 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι

δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι 22 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Βενιαμίν καὶ ὁ ἄρχων τῶν σιῶν Βενιαμίν Αβιδαν σιὸς Γαδεωνὶ 23 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμένοι πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 24 πάντες οἱ ἐπεσκεμένοι τῆς παρεμβολῆς Εφραϊμ ἐκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἐκατὸν σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἔξαροῦσιν 25 τάγμα παρεμβολῆς Δαν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν σιῶν Δαν Αχιεζέρ σιὸς Αμισαδαι 26 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμένοι δύο καὶ ἔξηκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 27 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Ασηρ καὶ ὁ ἄρχων τῶν σιῶν Ασηρ Φαγαιηλ σιὸς Εχραν 28 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμένοι μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 29 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἔχόμενοι φυλῆς Νεφθαλὶ καὶ ὁ ἄρχων τῶν σιῶν Νεφθαλὶ Αχιρε σιὸς Αιναν 30 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμένοι τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 31 πάντες οἱ ἐπεσκεμένοι τῆς παρεμβολῆς Δαν ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἔξακόσιοι ἔσχατοι ἔξαροῦσιν κατὰ τάγμα αὐτῶν 32 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν σιῶν Ισραὴλ κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν ἔξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πεντήκοντα 33 οἱ δὲ Λευīται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ 34 καὶ ἐποίησαν οἱ σιὸι Ισραὴλ πάντα δσα συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ οὗτως παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν καὶ οὗτως ἔξηρον ἔκαστος ἔχόμενοι κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν

3 καὶ αῦται αἱ γενέσεις Ααρων καὶ Μωυσῆ ἐν ᾧ ἡ ἡμέρα ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὅρει Σινα 2 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν σιῶν Ααρων πρωτότοκος Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 3 ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν σιῶν Ααρων οἱ ἵερεῖς οἱ ἡλειμμένοι οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἰερατεύειν 4 καὶ ἐτελεύτησεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἔναντι κυρίου προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς καὶ ἱεράτευσεν Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ μετ’ Ααρων τοῦ πατρὸς αὐτῶν 5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λαβὲ τὴν φυλὴν Λευι καὶ στήσεις αὐτοὺς ἔναντίον Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ 7 καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν σιῶν Ισραὴλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς 8 καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν σιῶν Ισραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς 9 καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ααρων καὶ τοῖς σιὼν αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσιν δόμα δεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἀπὸ τῶν σιῶν Ισραὴλ 10 καὶ Ααρων καὶ τοὺς σιὼν αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ φυλάξουσιν τὴν ἰερατείαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπότομενος ἀποθανεῖται 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12 καὶ ἐγὼ ἴδού εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν σιῶν Ισραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν σιῶν Ισραὴλ λύτρα αὐτῶν ἔσονται καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευίται 13 ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον ἐν ᾧ ἡ ἡμέρα ἐπάταξα

πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἴγυπτου ἡγίασσα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ισραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους ἐμοὶ ἔσονται ἐγὼ κύριος 14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα λέγων 15 ἐπίσκεψαι τοὺς νίοὺς Λευι κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε αὐτούς 16 καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς κύριος 17 καὶ ἥσαν οὗτοι οἱ νίοὶ Λευι ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 18 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν νίῶν Γεδσων κατὰ δῆμους αὐτῶν Λοβενι καὶ Σεμεϊ 19 καὶ νίοὶ Κααθ κατὰ δῆμους αὐτῶν Αμραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ 20 καὶ νίοὶ Μεραρι κατὰ δῆμους αὐτῶν Μοολι καὶ Μουσι οὗτοί εἰσιν δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 21 τῷ Γεδσων δῆμος τοῦ Λοβενι καὶ δῆμος τοῦ Σεμεϊ οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσων 22 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι 23 καὶ νίοὶ Γεδσων ὅπισω τῆς σκηνῆς παρὰ θάλασσαν παρεμβαλοῦσιν 24 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δῆμου τοῦ Γεδσων Ελισαφ νίὸς Λαηλ 25 καὶ ἡ φυλακὴ νίῶν Γεδσων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 26 καὶ τὰ ἴστια τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ 27 τῷ Κααθ δῆμος ὁ Αμραμις καὶ δῆμος ὁ Σααρις καὶ δῆμος ὁ Χεβρωνις καὶ δῆμος ὁ Οζιηλις οὗτοί εἰσιν δῆμοι τοῦ Κααθ 28 κατὰ

ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ὀκτακισχίλιοι καὶ ἔξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων 29 οἱ δῆμοι τῶν νίῶν Κααθ παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβα 30 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δῆμων τοῦ Κααθ Ελισαφαν νίὸς Οζιηλ 31 καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἀγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν 32 καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ελεαζαρ ὁ νίὸς Ααρων τοῦ ιερέως καθεσταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων 33 τῷ Μεραρι δῆμος ὁ Μοολι καὶ δῆμος ὁ Μουσι οὗτοι εἰσιν δῆμοι Μεραρι 34 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἔξακισχίλιοι καὶ πεντήκοντα 35 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δῆμου τοῦ Μεραρι Σουριηλ νίὸς Αβιχαιλ ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν πρὸς βορρᾶν 36 ἡ ἐπίσκεψις ἡ φυλακὴ νίῶν Μεραρι τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν 37 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν 38 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπ' ἀνατολῆς Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ νίοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἀγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν νίῶν Ισραὴλ καὶ ὁ ἀλλογενῆς ὁ ἀπότομενος ἀποθανεῖται 39 πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου κατὰ δῆμους αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ

μηνιαίου καὶ ἐπάνω δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες 40 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω καὶ λαβὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὄνόματος 41 καὶ λήμψῃ τοὺς Λευίτας ἐμοὶ ἐγὼ κύριος ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσιν τῶν υἱῶν Ισραὴλ 42 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ 43 καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὄνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι 44 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 45 λαβὲ τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευίται ἐγὼ κύριος 46 καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ισραὴλ 47 καὶ λήμψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλήν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἄγιον λήμψῃ εἴκοσι ὁβιολοὺς τοῦ σίκλου 48 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς 49 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν 50 παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἔλαβεν τὸ ἀργύριον χιλίους τριακοσίους ἑξήκοντα πέντε σίκλους κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον 51 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ

φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 2 λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Κααθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευι κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν 3 ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω καὶ ἕως πεντήκοντα ἐτῶν πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 4 καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἄγιον τῶν ἀγίων 5 καὶ εἰσελεύσεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν ἔξαίρῃ ἡ παρεμβολή καὶ καθελοῦσιν τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου 6 καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ’ αὐτὸν κατακάλυψμα δέρμα ὑακίνθινον καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ’ αὐτὴν ἴμάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς 7 καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ’ αὐτὴν ἴμάτιον δλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διὰ παντὸς ἐπ’ αὐτῆς ἔσονται 8 καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ’ αὐτὴν ἴμάτιον κόκκινον καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ καὶ διεμβαλοῦσιν δῆ αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς 9 καὶ λήμψονται ἴμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἔλαίου οἵ λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς 10 καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς καλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν

αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων **11** καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἴμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὸν καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ **12** καὶ λήμψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγίοις καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἴμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς **13** καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸν ἴμάτιον ὄλοπόρφυρον **14** καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτὸν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸν κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ καὶ λήμψονται ἴμάτιον πορφυροῦν καὶ συγκαλύψουσιν τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς **15** καὶ συντελέσουσιν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἄγια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἄγια ἐν τῷ ἔξαίρειν τὴν παρεμβολήν καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Κααθ αἴρειν καὶ οὐχ ἄψονται τῶν ἀγίων ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **16** ἐπίσκοπος Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως ἡ ἐπισκοπὴ δλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἀγίῳ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν

καὶ Ααρων λέγων **18** μὴ ὀλεθρεύσῃ τῇ φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Κααθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν **19** τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἔκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ **20** καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ιδεῖν ἐξάπινα τὰ ἄγια καὶ ἀποθανοῦνται **21** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **22** λαβὲ τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσων καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν **23** ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **24** αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσων λειτουργεῖν καὶ αἴρειν **25** καὶ ἀρεῖ τὰς δέρρεις τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ δὲ ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **26** καὶ τὰ ίστια τῆς αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ περισσά καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσιν **27** κατὰ στόμα Ααρων καὶ τῶν υἱῶν Γεδσων κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀρτὰ δι αὐτῶν καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὄνομάτων πάντα τὰ ἀρτὰ ὑπ' αὐτῶν **28** αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ιθαμαρ τοῦ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως **29** υἱὸι Μεραρι κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε

αύτούς 30 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 31 καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἱρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τὸν μοχλοὺς καὶ τὸν στύλον τοὺς βάσεις αὐτῆς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς 32 καὶ τὸν στύλον τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ τὸν καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τὸν πασσάλους αὐτῶν καὶ τὸν κάλους αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν ἐξ ὄνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἱρομένων ὑπ' αὐτῶν 33 αὕτη ἡ λειτουργία δῆμου νίῶν Μεραρι ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ιθαμαρ νίοῦ Ααρων τοῦ ἰερέως 34 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ισραὴλ τοὺς νίοὺς Κααθ κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 35 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 36 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπισκέψις αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν δισχίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα 37 αὕτη ἡ ἐπισκέψις δῆμου Κααθ πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καθὼς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 38 καὶ ἐπεσκέπησαν νίοὶ Γεδσων κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν

αὐτῶν 39 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 40 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπισκέψις αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δισχίλιοι ἔξακόσιοι τριάκοντα 41 αὕτη ἡ ἐπισκέψις δῆμου νίῶν Γεδσων πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 42 ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆμος νίῶν Μεραρι κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 43 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 44 καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπισκέψις αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι 45 αὕτη ἡ ἐπισκέψις δῆμου νίῶν Μεραρι οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 46 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ισραὴλ τοὺς Λευίτας κατὰ δῆμους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 47 ἀπὸ πεντεκαιεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἔως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ αἱρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 48 καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὄγδοικοντα 49 διὰ φωνῆς κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἄνδρα κατ' ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ᾧ ἦν αἴρουσιν αὐτοί καὶ ἐπεσκέπησαν ὅν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἔξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονορροῦ καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ **3** ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἔως θηλυκοῦ ἔξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐ μὴ μιανοῦσιν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς **4** καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ **5** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **6** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λέγων ἀνὴρ ἦ γυνή ὅστις ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ παριδῶν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη **7** ἔξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν ἣν ἐποίησεν καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ **8** ἐὰν δὲ μὴ ἦ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὕστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ τῷ ἰερεῖ ἔσται πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἴλασμοῦ **9** διὸ οὗ ἔξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ **10** καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἀγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ισραὴλ ὅσα ἂν προσφέρωσιν τῷ κυρίῳ τῷ ἰερεῖ αὐτῷ ἔσται **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **12** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ παρίδῃ αὐτὸν ὑπεριδοῦσα **13** καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ αὐτὴ δὲ ἦ μεμιαμμένη καὶ μάρτυς μὴ ἦ μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ μὴ ἦ συνειλημμένη **14** καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μεμίανται ἦ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μὴ ἦ μεμιαμμένη **15** καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ οιφι ἄλευρον κρίθινον οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ἔστιν γὰρ θυσίᾳ ζηλοτυπίας θυσίᾳ μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα ἀμαρτίαν **16** καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἰερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι κυρίου **17** καὶ λήμψεται ὁ ἰερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὁστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὕσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λαβὼν ὁ ἰερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ **18** καὶ στήσει ὁ ἰερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἰερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου **19** καὶ ὄρκιει αὐτὴν ὁ ἰερεὺς καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικὶ εἰ μὴ κεκοίμηται τις μετὰ σοῦ εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς ἀθώα ἵσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου **20** εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπὸ ἀνδρὸς οὖσα ἦ μεμίανσαι καὶ ἔδωκέν τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ ἀνδρός σου **21** καὶ ὄρκιει ὁ ἰερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὄρκοις τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐρεῖ ὁ ἰερεὺς τῇ γυναικὶ δώῃ κύριός σε ἐν ἀρῷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσω τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ δοῦναι κύριον

τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην 22 καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὄδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου καὶ ἔρει ἡ γυνή γένοιτο γένοιτο 23 καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον καὶ ἔχαλείψει εἰς τὸ ὄδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου 24 καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὄδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὄδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦ ἐλεγμοῦ 25 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον 26 καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὄδωρ 27 καὶ ἔσται ἐὰν ἦ μεμιαμμένη καὶ λήθη λάθη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὄδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς 28 ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ἦ καὶ ἀθώα ἔσται καὶ ἐκσπερματεῖ σπέρμα 29 οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας ᾧ ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπὸ ἀνδρὸς οὖσα καὶ μιανθῇ 30 ἦ ἀνθρωπος ᾧ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ στήσει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον 31 καὶ ἀθῶς ἔσται ὁ ἀνθρωπος ἀπὸ ἀμαρτίας καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήμψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτῆς

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τοῖς νιοῖς Ισραὴλ καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς ἀνὴρ ἦ γυνή ὃς ἐὰν μεγάλως εὔξηται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἀγνείαν κυρίῳ 3 ἀπὸ οἴνου καὶ σικερα ἀγνισθήσεται ἀπὸ οἴνου καὶ ὅξος ἐξ οἴνου καὶ ὅξος ἐκ σικερα οὐ πίεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται 4 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἴνον ἀπὸ στεμφύλων ἔως γιγάρτου οὐ φάγεται 5 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι ὅσας ηὕξατο κυρίῳ ἄγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς 6 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται 7 ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπ' ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν ὅτι εὐχὴ θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ 8 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἄγιος ἔσται κυρίῳ 9 ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐξάπινα ἐπ' αὐτῷ παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἦ ἂν ἡμέρα καθαρισθῆ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθήσεται 10 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ οἶσει δύο τρυγόνας ἥ δύο νεοσσούς περιστερῶν πρὸς τὸν ἵερα ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 11 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὕπνον ἡμαρτεν περὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 12 ἦ ἡγιάσθη κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν καὶ

αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται ὅτι ἐμιάνθη κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ 13 καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ἦ ἀν ἡμέρᾳ πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 14 καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ἐνα εἰς ὄλοκαύτωσιν καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν ἄμωμον μίαν εἰς ἀμαρτίαν καὶ κριὸν ἐνα ἄμωμον εἰς σωτήριον 15 καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσία αὐτῶν καὶ σπονδὴ αὐτῶν 16 καὶ προσοίσει ὁ ἵερεὺς ἐναντὶ κυρίου καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα αὐτοῦ 17 καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἀζύμων καὶ ποιήσει ὁ ἵερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ 18 καὶ ξυρήσεται ὁ ηγυμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ ὃ ἐστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου 19 καὶ λήμψεται ὁ ἵερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἐνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἐν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ηγυμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ 20 καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἵερεὺς ἐπίθεμα ἐναντὶ κυρίου ἄγιον ἔσται τῷ ἵερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος καὶ μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ηγυμένος οἶνον 21 οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου δς ἀν εὔξηται κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς χωρὶς ὡν ἀν εὕρῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἦν ἀν εὔξηται κατὰ νόμον ἀγνείας 22

καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ λέγοντες αὐτοῖς καὶ ἐπιθήσουσιν τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ ἐγὼ κύριος εὐλογήσω αὐτούς 24 εὐλογήσαι σε κύριος καὶ φυλάξαι σε 25 ἐπιφάναι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεήσαι σε 26 ἐπάραι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δῷη σοι εἰρήνην

7 καὶ ἐγένετο ἦ ἡμέρᾳ συνετέλεσεν Μωυσῆς ὅστε ἀναστῆσαι τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτά 2 καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ισραὴλ δώδεκα ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν οὕτοι ἄρχοντες φυλῶν οὕτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς 3 καὶ ἤνεγκαν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντὶ κυρίου ἔξ ἀμάξας λαμπτηνιὰς καὶ δώδεκα βόας ἀμάξαν παρὰ δύο ἀρχόντων καὶ μόσχον παρὰ ἑκάστου καὶ προσήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς 4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 5 λαβὲ παρ' αὐτῶν καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν 6 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις 7 τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Γεδσων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν 8 καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν διὰ Ιθαμαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως 9 καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ οὐκ ἔδωκεν ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἄγιου ἔχουσιν ἐπ' ὥμων ἀροῦσιν 10 καὶ

προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἥ ἔχρισεν αὐτό καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου 11 καὶ εἴπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄρχων εῖς καθ' ἡμέραν ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσιν τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου 12 καὶ ἦν ὁ προσφέρων τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασσῶν υἱὸς Αμιναδαβ ἄρχων τῆς φυλῆς Ιουδα 13 καὶ προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 14 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 15 μόσχον ἐνα ἐκ βοῶν κριὸν ἐνα ἀμνὸν ἐνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 16 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἐνα περὶ ἀμαρτίας 17 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ναασσῶν υἱὸς Αμιναδαβ 18 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκεν Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ ἄρχων τῆς φυλῆς Ισσαχαρ 19 καὶ προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 20 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 21 μόσχον ἐνα ἐκ βοῶν κριὸν ἐνα ἀμνὸν ἐνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 22 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἐνα περὶ ἀμαρτίας 23 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε

τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ 24 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν Ελιαβ υἱὸς Χαιλῶν 25 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 26 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 27 μόσχον ἐνα ἐκ βοῶν κριὸν ἐνα ἀμνὸν ἐνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 28 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἐνα περὶ ἀμαρτίας 29 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελιαβ υἱὸς Χαιλῶν 30 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβῆν Ελισουρ υἱὸς Σεδιούρ 31 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 32 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 33 μόσχον ἐνα ἐκ βοῶν κριὸν ἐνα ἀμνὸν ἐνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 34 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἐνα περὶ ἀμαρτίας 35 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισουρ υἱὸς Σεδιούρ 36 τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι 37 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 38 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη

θυμιάματος 39 μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 40 καὶ χίμαρον ἐξ αἵγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας 41 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιηλ υἱοῦ Σουρισαδαί 42 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς Ραγουηλ 43 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 44 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 45 μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 46 καὶ χίμαρον ἐξ αἵγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας 47 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισαφ υἱοῦ Ραγουηλ 48 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ 49 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 50 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 51 μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 52 καὶ χίμαρον ἐξ αἵγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας 53 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισαμα υἱοῦ Εμιουδ 54 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς Φαδασσούρ 55 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 56 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 57 μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 58 καὶ χίμαρον ἐξ αἵγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας 59 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιηλ υἱοῦ Φαδασσούρ 60 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι 61 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 62 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 63 μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 64 καὶ χίμαρον ἐξ αἵγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας 65 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Αβιδαν υἱοῦ Γαδεωνι 66 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαί 67 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 68 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 69 μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκαύτωμα 70 καὶ χίμαρον ἐξ αἵγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας 71 καὶ εἰς θυσίαν

σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Αχιεζερ νίοῦ Αμισαδαι 72 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ασηρ Φαγαιηλ νίὸς Εχραν 73 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἔβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 74 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 75 μόσχον ἔνα ἐκ βιῶν κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 76 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας 77 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Φαγαιηλ νίοῦ Εχραν 78 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ Αχιρε υἱὸς Αιναν 79 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἔβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 80 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος 81 μόσχον ἔνα ἐκ βιῶν κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἔνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 82 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας 83 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Αχιρε υἱὸς Αιναν 84 οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου ἢ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτό παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ισραηλ τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα θυίσκαι χρυσαῖ δώδεκα 85 τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ τρυβλίον τὸ ἐν καὶ ἔβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη

ἡ μία πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἀγίῳ 86 θυίσκαι χρυσαῖ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυισκῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ 87 πᾶσαι αἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα κριοὶ δώδεκα ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἀμαρτίας 88 πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εἴκοσι τέσσαρες κριοὶ ἐξήκοντα τράγοι ἐξήκοντα ἀμνάδες ἐξήκοντα ἐνιαύσιαι ἄμωμοι αὕτη ἡ ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν 89 ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ καὶ ἥκουσεν τὴν φωνὴν κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἀνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ὃ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβιμ καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τῷ Ααρων καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὅταν ἐπιτιθῆς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἐπτὰ λύχνοι 3 καὶ ἐποίησεν οὕτως Ααρων ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψεν τοὺς λύχνους αὐτῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 4 καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας στερεὰ χρυσῆ ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξεν κύριος τῷ Μωυσῇ οὕτως ἐποίησεν τὴν λυχνίαν 5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λαβὲ τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ισραηλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς 7 καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμὸν

αύτῶν περιρρανεῖς αὐτοὺς ὅδωρ ἀγνισμοῦ καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ πλυνοῦσιν τὰ ἴματα αὐτῶν καὶ καθαροὶ ἔσονται 8 καὶ λίμψουνται μόσχον ἔνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου θυσίαν σεμιδάλεως ἀναπεποιημένην ἐν ἑλαίῳ καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήμψῃ περὶ ἀμαρτίας 9 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραὴλ 10 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας 11 καὶ ἀφοριεῖ Ααρων τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἔσονται ὡστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα κυρίου 12 οἱ δὲ Λευίται ἐπιθήσουσιν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων καὶ ποιήσει τὸν ἔνα περὶ ἀμαρτίας καὶ τὸν ἔνα εἰς ὁλοκαύτωμα κυρίῳ ἔξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν 13 καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου καὶ ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι κυρίου 14 καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἔσονται ἔμοι 15 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ Λευίται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι κυρίου 16 ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ μέσου υἱῶν Ισραὴλ ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ισραὴλ εἴληφα αὐτοὺς ἔμοι 17 ὅτι ἔμοι πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ισραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους ἢ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἥγιασα αὐτοὺς ἔμοι 18 καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ισραὴλ 19

καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ισραὴλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἄγια 20 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραὴλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ισραὴλ 21 καὶ ἥγνίσαντο οἱ Λευίταις καὶ ἐπλύναντο τὰ ἴματα καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ααρων ἀπόδομα ἔναντι κυρίου καὶ ἔξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ααρων ἀφαγνίσασθαι αὐτούς 22 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευίταις λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ καθὼς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς 23 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 τοῦτο ἔστιν τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν ἀπὸ πεντεκαιεκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 25 καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργάται ἔτι 26 καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς ἔργα δὲ οὐκ ἐργάται οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν

9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέγων 2 εἰπὸν καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ πασχα καθ' ὥραν αὐτοῦ 3 τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἐσπέραν

ποιήσεις αύτὸν κατὰ καιρούς κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό **4** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ποιῆσαι τὸ πασχα **5** ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἑρήμῳ τοῦ Σιναί καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆι οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ **6** καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἵ ἥσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἡδύναντο ποιῆσαι τὸ πασχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῆι καὶ Ααρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ **7** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκείνοι πρὸς αὐτόν ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶρον κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ισραὴλ **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς στῆτε αὐτοῦ καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ὑμῶν **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **10** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λέγων ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου ἦν ὁ δῶρος μακρὰν ὑμῖν ἦν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ **11** ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τὸ πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτόν ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό **12** οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πασχα ποιήσουσιν αὐτό **13** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ἔη καὶ ἐν ὁδῷ μακρῷ οὐκ ἔστιν καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πασχα ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς ὅτι τὸ δῶρον κυρίῳ οὐ προσήνεγκεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ ἀμαρτίαν αὐτοῦ λήμψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος **14** ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ

ὑμῶν καὶ ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πασχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσει αὐτό νόμος εἶς ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς **15** καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἥ ἐστάθη ἡ σκηνὴ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ ἐσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἔως πρωΐ **16** οὕτως ἐγίνετο διὰ παντός ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα **17** καὶ ἤνικα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἦν ἔστη ἡ νεφέλη ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ **18** διὰ προστάγματος κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ **19** καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἔξαρωσιν **20** καὶ ἔσται ὅταν σκεπάσῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς διὰ φωνῆς κυρίου παρεμβαλοῦσιν καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν **21** καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἐσπέρας ἔως πρωΐ καὶ ἀναβῆ ἡ νεφέλη τὸ πρωὶ καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἦν νυκτός **22** μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν **23** ὅτι διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν τὴν φυλακὴν κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ

10 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ποιήσον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς καὶ ἔσονται σοι ἀνακαλεῖν

τὴν συναγωγὴν καὶ ἔξαίρειν τὰς παρεμβολάς 3 καὶ σαλπίσεις ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 4 ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσιν προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ισραὴλ 5 καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν καὶ ἔξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς 6 καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν δευτέραν καὶ ἔξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι λίβα καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τρίτην καὶ ἔξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τετάρτην καὶ ἔξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς βορρᾶν σημασίᾳ σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἔξάρσει αὐτῶν 7 καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν σαλπιεῖτε καὶ οὐ σημασίᾳ 8 καὶ οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἰερεῖς σαλπιοῦσιν ταῖς σάλπιγξιν καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 9 ἐὰν δὲ ἔξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστήκοτας ὑμῖν καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξιν καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἔχθρῶν ὑμῶν 10 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ὑμῶν σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς δλοκαυτώμασιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 12 καὶ ἔξηραν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἔρημῷ Σινα καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἔρημῷ τοῦ

Φαραν 13 καὶ ἔξηραν πρῶτοι διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 14 καὶ ἔξηραν τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Ιουδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ 15 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ισαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ 16 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων 17 καὶ καθελοῦσιν τὴν σκηνὴν καὶ ἔξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσων καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρι αἴροντες τὴν σκηνὴν 18 καὶ ἔξηραν τάγμα παρεμβολῆς Ρουβῆν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ 19 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι 20 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γαδ Ελισαφ ὁ τοῦ Ραγουηλ 21 καὶ ἔξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ αἴροντες τὰ ἄγια καὶ στήσουσιν τὴν σκηνὴν ἔως παραγένωνται 22 καὶ ἔξαροῦσιν τάγμα παρεμβολῆς Εφραιμ σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ 23 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ ὁ τοῦ Φαδασσουρ 24 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν ὁ τοῦ Γαδεωνι 25 καὶ ἔξαροῦσιν τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Δαν ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Αχιεζερ ὁ τοῦ Αμισαδαι 26 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν 27 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν 28 αὗται αἱ στρατιαι υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἔξηραν σὺν δυνάμει αὐτῶν 29 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ιωβαθ υἱῷ Ραγουηλ τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ ἔξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν κύριος τοῦτον δώσω ὑμῖν δεῦρο μεθ'

ήμῶν καὶ εὗ σε ποιήσομεν ὅτι κύριος ἐλάλησεν καλὰ περὶ Ισραὴλ 30 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐ πορεύσομαι ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου 31 καὶ εἶπεν μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς οὐεῖνεκεν ἡσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἑρήμῳ καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης 32 καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῆς μεθ' ἡμῶν καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἐὰν ἀγαθοποιήσῃ κύριος ἡμᾶς καὶ εὗ σε ποιήσομεν 33 καὶ ἔξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν 34 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξαίρειν τὴν κιβωτὸν καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἔξεγέρθητι κύριε διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροί σου φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε 35 καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν ἐπίστρεφε κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ισραὴλ 36 καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἔξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς

11 καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι κυρίου καὶ ἤκουσεν κύριος καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ καὶ ἔξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν μέρος τι τῆς παρεμβολῆς 2 καὶ ἐκέραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἐκόπασεν τὸ πῦρ 3 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐμπυρισμός ὅτι ἔξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου 4 καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν καὶ καθίσαντες ἐκλαιον καὶ οἱ νιοὶ Ισραὴλ καὶ εἶπαν τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα 5 ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας οὓς ἡσθίομεν ἐν Αἴγυπτῳ δωρεάν καὶ τοὺς σικιάς καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα 6 νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν

κατάξηρος οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μαννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν 7 τὸ δὲ μαννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστίν καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου 8 καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἥληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυίᾳ καὶ ἥψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυψίας καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρίς ἐξ ἐλαίου 9 καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός κατέβαινεν τὸ μαννα ἐπ' αὐτῆς 10 καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ κύριος σφόδρα καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν 11 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἵνα τί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου καὶ διὰ τί οὐχ εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐπιθεῖναι τὴν ὄρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ 12 μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον ἡ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς ὅτι λέγεις μοι λαβὲ αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου ὡσεὶ ἄραι τιθηνός τὸν θηλάζοντα εἰς τὴν γῆν ἣν ὡμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν 13 πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοὶ λέγοντες δός ἡμῖν κρέα ἵνα φάγωμεν 14 οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστιν τὸ φῆμα τοῦτο 15 εὶ δὲ οὕτως σὺ ποιεῖς μοι ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει εἰ εὔρηκα ἔλεος παρὰ σοί ἵνα μὴ ἔδω μου τὴν κάκωσιν 16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν συνάγαγέ μοι ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ισραὴλ οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας ὅτι οὗτοί εἰσιν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ 17 καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ

σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς καὶ συναντιλήμψονται μετὰ σοῦ τὴν ὄρμὴν τοῦ λαοῦ καὶ οὐκ οἰσεις αὐτοὺς σὺ μόνος 18 καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς ἀγνίσασθε εἰς αὔριον καὶ φάγεσθε κρέα ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι κυρίου λέγοντες τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα ὅτι καλὸν ἡμῖν ἔστιν ἐν Αἴγυπτῳ καὶ δώσει κύριος ὑμῖν κρέα φαγεῖν καὶ φάγεσθε κρέα 19 οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε οὐδὲ δύο οὐδὲ πέντε ἡμέρας οὐδὲ δέκα ἡμέρας οὐδὲ εἴκοσι ἡμέρας 20 ἔως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε ἔως ἂν ἔξελθῃ ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν ὅτι ἡπειθήσατε κυρίῳ ὃς ἔστιν ἐν ὑμῖν καὶ ἐκλαύσατε ἔναντίον αὐτοῦ λέγοντες ἵνα τί ἡμῖν ἔξελθεῖν ἔξ Αἴγυπτου 21 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἔξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός ἐν οἷς εἶμι ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ εἶπας κρέα δῶσω αὐτοῖς φαγεῖν καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν 22 μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς ἡ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς 23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ χείρ κυρίου οὐκ ἔξαρκέσει ἥδη γνώσει εἰ ἐπικαταλήμψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὕ 24 καὶ ἔξῆλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν λαὸν τὰ ρήματα κυρίου καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς 25 καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ πνεῦμα ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκέτι προσέθεντο 26 καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ

ὄνομα τῷ ἐνὶ Ελδαδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδαδ καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἥλθον πρὸς τὴν σκηνήν καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ 27 καὶ προσδραμών ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλεν Μωυσῆς καὶ εἶπεν λέγων Ελδαδ καὶ Μωδαδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ 28 καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὁ παρεστηκὼς Μωυσῆς ὁ ἐκελεκτὸς εἶπεν κύριε Μωυσῆς κάλυσον αὐτούς 29 καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς μὴ ζηλοῖς σύ μοι καὶ τίς δῷη πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας ὅταν δῷ κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς 30 καὶ ἀπῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολήν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ισραὴλ 31 καὶ πνεῦμα ἔξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ ἔξεπέρασεν ὁρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὅδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὅδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς ὡσεὶ δίπηχυ ἀπὸ τῆς γῆς 32 καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον καὶ συνήγαγον τὴν ὁρτυγομήτραν ὃ τὸ ὄλιγον συνήγαγεν δέκα κόρους καὶ ἔψυχαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς 33 τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὄδοις αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν καὶ κύριος ἔθυμώθη εἰς τὸν λαόν καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα 34 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μνήματα τῆς ἐπιθυμίας ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητήν 35 ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἔξηρεν ὁ λαὸς εἰς Ασηρωθ καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ασηρωθ 12 καὶ ἐλάλησεν Μαριαμ καὶ Ααρων κατὰ Μωυσῆς ἔνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἦν ἔλαβεν Μωυσῆς ὅτι γυναικα Αἰθιόπισσαν

έλαβεν 2 καὶ εἶπαν μὴ Μωυσῆ μόνω λελάληκεν κύριος οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησεν καὶ ἤκουσεν κύριος 3 καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πραῦς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς 4 καὶ εἶπεν κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Μαριαμ καὶ Ααρων ἔξελθατε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔξηλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 5 καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ νεφέλῃς καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκλήθησαν Ααρων καὶ Μαριαμ καὶ ἔξήλθοσαν ἀμφότεροι 6 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀκούσατε τῶν λόγων μου ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν κυρίῳ ἐν δράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὑπνῷ λαλήσω αὐτῷ 7 οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἔστιν 8 στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἴδει καὶ οὐ δι αἰνιγμάτων καὶ τὴν δόξαν κυρίου εἰδεν καὶ διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ 9 καὶ ὥργη θυμοῦ κυρίου ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀπῆλθεν 10 καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ ἴδού Μαριαμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών καὶ ἐπέβλεψεν Ααρων ἐπὶ Μαριαμ καὶ ἴδοὺ λεπρῶσα 11 καὶ εἶπεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν δέομαι κύριε μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἀμαρτίαν διότι ἡγνοήσαμεν καθότι ἡμάρτομεν 12 μὴ γένηται ὡσεὶ ἵσον θανάτῳ ὡσεὶ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς καὶ κατεσθίει τὸ ἅμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς 13 καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς κύριον λέγων ὁ θεός δέομαι σου ἵασαι αὐτήν 14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰ ὁ πατήρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐκ ἐντραπήσεται ἐπτὰ ἡμέρας ἀφορισθήτω ἐπτὰ

ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται 15 καὶ ἀφωρίσθη Μαριαμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν ἡσας ἐκαθαρίσθη Μαριαμ 16 καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ασηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαραν

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς νίοις Ισραὴλ εἰς κατάσχεσιν ἄνδρα ἔνα κατὰ φυλὴν κατὰ δῆμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτούς πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν 3 καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαραν διὰ φωνῆς κυρίου πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ισραὴλ οὗτοι 4 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν τῆς φυλῆς Ρουθην Σαλαμιηλ υἱὸς Ζακχουρ 5 τῆς φυλῆς Συμεων Σαφατ υἱὸς Σουρι 6 τῆς φυλῆς Ιουδα Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη 7 τῆς φυλῆς Ισσαχαρ Ιγααλ υἱὸς Ιωσηφ 8 τῆς φυλῆς Εφραιμ Αυση υἱὸς Ναυη 9 τῆς φυλῆς Βενιαμιν Φαλτι υἱὸς Ραφου 10 τῆς φυλῆς Ζαβουλων Γουδιηλ υἱὸς Σουδι 11 τῆς φυλῆς Ιωσηφ τῶν υἱῶν Μανασση Γαδδὶ υἱὸς Σουσι 12 τῆς φυλῆς Δαν Αμιηλ υἱὸς Γαμαλι 13 τῆς φυλῆς Ασηρ Σαθουρ υἱὸς Μιχαηλ 14 τῆς φυλῆς Νεφθαλι Ναβι υἱὸς Ιαβι 15 τῆς φυλῆς Γαδ Γουδιηλ υἱὸς Μακχι 16 ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸν Αυση υἱὸν Ναυη Ἰησοῦν 17 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν Χανααν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀνάβητε ταύτη τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβιήσεσθε εἰς τὸ δρός 18 καὶ ὅψεσθε τὴν γῆν τίς ἔστιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον

ἐπ' αὐτῆς εὶς ἰσχυρότερός ἐστιν ἢ ἀσθενής εὶς ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί **19** καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἔγκαθηνται ἐπ' αὐτῆς εὶς καλή ἐστιν ἢ πονηρά καὶ τίνες αἱ πόλεις εἰς ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς εἰς ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις **20** καὶ τίς ἡ γῆ εἰς πίων ἢ παρειμένη εὶς ἐστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐ καὶ προσκαρτερήσαντες λήμψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέραι ἔαρος πρόδρομοι σταφυλῆς **21** καὶ ἀναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἑρήμου Σιν ἕως Ρααβ εἰσπορευομένων Εφααθ **22** καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἑρήμονα καὶ ἥλθον ἕως Χεβρων καὶ ἐκεῖ Αχιμαν καὶ Σεσσι καὶ Θελαμιν γενεαὶ Εναχ καὶ Χεβρων ἐπτὰ ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τάνιν Αἴγυπτου **23** καὶ ἥλθοσαν ἕως Φάραγγος βότρυος καὶ κατεσκέψαντο αὐτήν καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἔνα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἥραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσιν καὶ ἀπὸ τῶν ριῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν **24** τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος διὰ τὸν βότρυν ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ισραηλ **25** καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας **26** καὶ πορευθέντες ἥλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραηλ εἰς τὴν ἑρήμον Φαραν Καδης καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς **27** καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν ἥλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς **28** ἀλλ᾽ ἡ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ αἱ πόλεις ὄχυραὶ τετειχισμέναι καὶ μεγάλαι σφόδρα καὶ τὴν γενεὰν Εναχ ἔωράκαμεν ἐκεῖ **29** καὶ Αμαληκ

κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ιεβουσαῖος καὶ ὁ Αμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὁρεινῇ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ιορδάνην ποταμόν **30** καὶ κατεσιώπησεν Χαλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχί ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς **31** καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν οὐκ ἀναβαίνομεν ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος ὅτι ἰσχυρότερόν ἐστιν ἡμῶν μᾶλλον **32** καὶ ἔξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτήν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ λέγοντες τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτήν κατασκέψασθαι γῇ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστιν πᾶς ὁ λαός ὃν ἔωράκαμεν ἐν αὐτῇ ἄνδρες ὑπερμήκεις **33** καὶ ἐκεῖ ἔωράκαμεν τοὺς γίγαντας καὶ ἥμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες ἀλλὰ καὶ οὕτως ἥμεν ἐνώπιον αὐτῶν

14 καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔδωκεν φωνήν καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην **2** καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγή ὅφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἴγυπτῳ ἢ ἐν τῇ ἑρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν **3** καὶ ἵνα τί κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς διαρπαγήν νῦν οὖν βέλτιον ἡμῖν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον **4** καὶ εἶπαν ἔτερος τῷ ἔτερῳ δῶμεν ἀρχηγὸν καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον **5** καὶ ἐπεσεν Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραηλ **6** Ἰησοῦς δὲ

ό τοῦ Ναυη καὶ Χαλεβ ὁ τοῦ Ιεφοννη τῶν κατασκεψαμένων τὴν γῆν διέρρηξαν τὰ ιμάτια αὐτῶν 7 καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραὴλ λέγοντες ἡ γῆ ἦν κατεσκεψάμεθα αὐτήν ἀγαθή ἐστιν σφόδρα σφόδρα 8 εἰ αἱρετίζει ἡμᾶς κύριος εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν γῆ ἥτις ἐστὶν φέουσα γάλα καὶ μέλι 9 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστιν ἀφέστηκεν γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ’ αὐτῶν ὁ δὲ κύριος ἐν ἡμῖν μὴ φοβηθῆτε αὐτούς 10 καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτούς ἐν λίθοις καὶ ἡ δόξα κυρίου ὥφθη ἐν νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἔως τίνος οὐ πιστεύουσίν μοι ἐν πᾶσιν τοῖς σημείοις οὓς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς 12 πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο 13 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύι σου τὸν λαὸν τοῦτον ἔξ αὐτῶν 14 ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν ὅτι σὺ εἶ κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ’ ὀφθαλμοὺς ὅπταζῃ κύριε καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ’ αὐτῶν καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα 15 καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὥσει ἄνθρωπον ἔνα καὶ ἐροῦσιν τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου λέγοντες 16 παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὕμοσεν αὐτοῖς

κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ 17 καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς σου κύριε ὃν τρόπον εἶπας λέγων 18 κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδίκιας καὶ ἀμαρτίας καὶ καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἔως τρίτης καὶ τετάρτης 19 ἄφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καθάπερ Ἰλεως αὐτοῖς ἐγένου ἀπ’ Αἴγυπτου ἔως τοῦ νῦν 20 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν Ἰλεως αὐτοῖς εἰμι κατὰ τὸ ῥῆμά σου 21 ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν 22 ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὄρῶντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα ἡ ἐποίησα ἐν Αἴγυπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ καὶ ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου τῆς φωνῆς 23 ἢ μὴν οὐκ ὅψονται τὴν γῆν ἣν ὕμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἀλλ’ ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ ἐστιν μετ’ ἐμοῦ ὥδε ὅσοι οὐκ οἰδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν πᾶς νεώτερος ἀπειρος τούτοις δώσω τὴν γῆν πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὅψονται αὐτήν 24 ὁ δὲ παῖς μου Χαλεβ ὅτι ἐγενήθη πνεῦμα ἔτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησέν μοι εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν 25 ὁ δὲ Αμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὔριον ἐπιστράφητε ὑμεῖς καὶ ἀπάρατε εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν 26 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 27 ἔως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην ἡ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον ἐμοῦ τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν ἀκήκοα 28 εἰπὸν αὐτοῖς ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ἢ μὴν

δὸν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὡτά μου οὕτως ποιήσω ὑμῖν 29 ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ' ἔμοι 30 εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἔξετεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἢ Χαλεβίνιος Ιεφοννη καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη 31 καὶ τὰ παιδία ἃ εἴπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι εἰσάχω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς 32 καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ 33 οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀνοίσουσιν τὴν πορνείαν ὑμῶν ἔως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ 34 κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήμψεσθε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὄργῆς μου 35 ἐγὼ κύριος ἐλάλησα ἢ μὴν οὕτως ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνεσταμένῃ ἐπ' ἐμέ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἔξαναλωθήσονται καὶ ἔκει ἀπόθανοῦνται 36 καὶ οἱ ἄνθρωποι οὓς ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ παραγενηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἔξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς 37 καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατείπαντες κατὰ τῆς γῆς πονηρὰ ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι κυρίου 38 καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη καὶ Χαλεβίνιος Ιεφοννη ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἔκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν 39 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραὴλ καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς

σφόδρα 40 καὶ ὥρθισαντες τὸ πρωὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες ἴδού ὅδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν κύριος ὅτι ἡμάρτουμεν 41 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἵνα τί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα κυρίου οὐκ εὔοδα ἔσται ὑμῖν 42 μὴ ἀναβαίνετε οὐ γάρ ἔστιν κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 43 ὅτι ὁ Αμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἔκει ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ οὗ εἴνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες κυρίων καὶ οὐκ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν 44 καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς 45 καὶ κατέβη ὁ Αμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἔως Ερμαν καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν 3 καὶ ποιήσεις ὀλοκαυτώματα κυρίων ὀλοκάρπωμα ἢ θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ' ἐκούσιον ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὄσμὴν εὐωδίας κυρίων εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων 4 καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίων θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οιφι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ιν 5 καὶ οἵνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ιν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ποιήσεις τοσοῦτο κάρπωμα ὄσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ 6 καὶ τῷ κριῷ ὅταν ποιήσετε αὐτὸν ἢ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν ποιήσεις

θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ **iv** 7 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ **iv** προσοίσετε εἰς ὄσμὴν εὐώδιας κυρίῳ **8** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν βιῶν ποιῆτε εἰς ὄλοκαύτωμα ἥ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν ἥ εἰς σωτήριον κυρίῳ **9** καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ ἥμισυ τοῦ **iv** **10** καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ **iv** κάρπωμα ὄσμὴν εὐώδιας κυρίῳ **11** οὕτως ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ ἥ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἥ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἥ ἐκ τῶν αἰγῶν **12** κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὅν ἐὰν ποιήσῃς οὕτω ποιήσεις τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν **13** πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὄσμὴν εὐώδιας κυρίῳ **14** ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἥ ὅς ἀν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει κάρπωμα ὄσμὴν εὐώδιας κυρίῳ ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς οὕτως ποιήσει ἡ συναγωγὴ κυρίῳ **15** νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν νόμος αἰώνιος εἰς γενεὰς ὑμῶν ὡς ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι κυρίου **16** νόμος εἰς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **18** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἦν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ **19** καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα κυρίῳ **20** ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν ἄρτον ἀφαίρεμα ἀφοριεῖτε αὐτό ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν **21** ἀπαρχὴν

φυράματος ὑμῶν καὶ δώσετε κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **22** ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν **23** καθὰ συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **24** καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀκουσίως καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον ἔνα ἐκ βιῶν ἄμωμον εἰς ὄλοκαύτωμα εἰς ὄσμὴν εὐώδιας κυρίῳ καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας **25** καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἵερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ὅτι ἀκούσιον ἔστιν καὶ αὐτοὶ ἥνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν ἔναντι κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν **26** καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ισραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον **27** ἐὰν δὲ ψυχὴ μίᾳ ἀμάρτῃ ἀκουσίως προσάξει αἴγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἀμαρτίας **28** καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἵερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἀμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ **29** τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ισραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἰς ἔσται αὐτοῖς ὅς ἀν ποιήσῃ ἀκουσίως **30** καὶ ψυχὴ ἡτις ποιήσει ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἥ ἀπὸ τῶν προσηλύτων τὸν θεὸν οὗτος παροξύνει ἔξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **31** ὅτι τὸ ῥῆμα κυρίου ἐφαύλισεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν ἐκτριψει ἐκτριψήσεται ἡ

ψυχὴ ἐκείνη ἡ ἀμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ 32 καὶ ἦσαν οἱ νιὸι Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑρήμῳ καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων 33 καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὑρόντες αὐτὸν συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ 34 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακήν οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν 35 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγὴ 36 καὶ ἔξηγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 37 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 38 λάλησον τοῖς νιοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἴματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον 39 καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις καὶ ὅψεσθε αὐτὰ καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου καὶ ποιήσετε αὐτὰς καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὅπισω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ ὅπισω τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὅπισω αὐτῶν 40 ὅπως ἀν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ἔσεσθε ἄγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν 41 ἔγω κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἔξαγαγῶν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἴγυπτου εἶναι ὑμῶν θεός ἔγω κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

16 καὶ ἐλάλησεν Κορε υἱὸς Ισσααρ υἱοῦ Κααθ υἱοῦ Λευὶ καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὶ Ελιαβ καὶ Αυν υἱὸς Φαλεθ υἱοῦ Ρουβην 2 καὶ ἀνέστησαν

ἐναντὶ Μωυσῆς καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ισραὴλ πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἀρχηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι βουλῆς καὶ ἄνδρες ὄνομαστοί 3 συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρὼν καὶ εἶπαν ἔχετω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἄγιοι καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος καὶ διὰ τί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν κυρίου 4 καὶ ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον 5 καὶ ἐλάλησεν πρὸς Κορε καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν λέγων ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄγιους καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτόν καὶ οὓς ἔξελέξατο ἑαυτῷ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτόν 6 τοῦτο ποιήσατε λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορε καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ 7 καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἔναντι κυρίου αὐτριον καὶ ἔσται ὁ ἀνήρ ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος οὗτος ἄγιος ίκανούσθω ὑμῖν υἱὸι Λευὶ 8 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Κορε εἰσακούσατέ μου υἱὸι Λευὶ 9 μὴ μικρόν ἔστιν τοῦτο ὑμῖν ὅτι διέστειλεν ὁ θεὸς Ισραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ισραὴλ καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς συναγωγῆς λατρεύειν αὐτοῖς 10 καὶ προσηγάγετο σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευὶ μετὰ σοῦ καὶ ζητεῖτε ιερατεύειν 11 οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν θεόν καὶ Ααρὼν τίς ἔστιν ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ 12 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς καλέσαι Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὺς Ελιαβ καὶ εἶπαν οὐκ ἀναβαίνομεν 13 μὴ μικρὸν τοῦτο ὅτι ἀνήγαγες ὑμᾶς ἐκ γῆς ῥεούσης γάλα καὶ μέλι ἀποκτεῖναι ὑμᾶς ἐν τῇ ἑρήμῳ ὅτι κατάρχεις ὑμῶν ἄρχων 14 εἰ καὶ εἰς

γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς καὶ ἔδωκας ἡμῖν κλήρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἃν ἔξεκοψας οὐκ ἀναβαίνομεν 15 καὶ ἐβαρυθύμησεν Μωυσῆς σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς κύριον μὴ προσχῆς εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν 16 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Κορε ἀγίασον τὴν συναγωγήν σου καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι ἔναντι κυρίου σὺ καὶ αὐτοὶ καὶ Ααρων αὐριον 17 καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα καὶ προσάξετε ἔναντι κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα καὶ σὺ καὶ Ααρων ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ 18 καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσῆς καὶ Ααρων 19 καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορε τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ὥφθη ἡ δόξα κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ 20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 21 ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἄπαξ 22 καὶ ἐπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν θεὸς θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός εἰ ἀνθρωπος εἰς ἡμαρτεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὅργη κυρίου 23 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 λάλησον τῇ συναγωγῇ λέγων ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορε 25 καὶ ἀνέστη Μωυσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθαν καὶ Αβιρων καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραὴλ 26 καὶ ἐλάλησεν πρὸς

τὴν συναγωγὴν λέγων ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων καὶ μὴ ἄπτεσθε ἀπὸ πάντων ὃν ἐστιν αὐτοῖς μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἀμαρτίᾳ αὐτῶν 27 καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορε κύκλῳ καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων ἐξῆλθον καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναικες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν 28 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι κύριος ἀπέστειλέν με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ὅτι οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ 29 εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν οὐχὶ κύριος ἀπέσταλκέν με 30 ἀλλ' ἦ ἐν φάσματι δείξει κύριος καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτοῖς καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ἄδου καὶ γνώσεσθε ὅτι παρώξυναν οἱ ἀνθρωποι οὗτοι τὸν κύριον (Sheol h7585) 31 ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν 32 καὶ ἤνοιχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορε καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 33 καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα ἔστιν αὐτῶν ζῶντα εἰς ἄδου καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς (Sheol h7585) 34 καὶ πᾶς Ισραὴλ οἱ κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν ὅτι λέγοντες μήποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ 35 καὶ πῦρ ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα 36 καὶ εἶπεν κύριος

πρὸς Μωυσῆν 37 καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν υἱὸν Ααρων τὸν ἰερέα ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον ἐκεῖ ὅτι ἡγίασαν 38 τὰ πυρεῖα τῶν ἀμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν καὶ ποίησον αὐτὰ λεπίδας ἐλατάς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ ὅτι προσηνέχθησαν ἔναντι κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ 39 καὶ ἔλαβεν Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων τοῦ ἰερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ 40 μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηθεὶς ἀλλογενῆς ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορε καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ καθὰ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ 41 καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγοντες ὑμεῖς ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν κυρίου 42 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τίνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ ὠφθη ἡ δόξα κυρίου 43 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 44 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 45 ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἄπαξ καὶ ἐπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν 46 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ τὸ πυρεῖον καὶ ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν

ἐξῆλθεν γὰρ ὄργὴ ἀπὸ προσώπου κυρίου ἦρκται θραύειν τὸν λαόν 47 καὶ ἔλαβεν Ααρων καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἥδη ἐνῆρκτο ἡ θραύσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐπέβαλεν τὸ θυμίαμα καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ λαοῦ 48 καὶ ἔστη ἀνὰ μέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις 49 καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τέσσαρες καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἔνεκεν Κορε 50 καὶ ἐπέστρεψεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις
17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ λαβὲ παρ' αὐτῶν ῥάβδον ῥάβδον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἐκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ 3 καὶ τὸ ὄνομα Ααρων ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευι ἔστιν γὰρ ῥάβδος μία κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσιν 4 καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου κατέναντι τοῦ μαρτυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ 5 καὶ ἔσται ὁ ἀνθρωπος ὃν ἐὰν ἐκλέξωμαι αὐτὸν ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἡ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν 6 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐδώκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον τῷ ἄρχοντι τῷ ἐνὶ ῥάβδον κατὰ ἄρχοντα κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἡ ῥάβδος Ααρων ἀνὰ μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν 7 καὶ ἀπέθηκεν Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ

τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἵδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ράβδος Ααρων εἰς οἴκον Λευι καὶ ἔξήνεγκεν βλαστὸν καὶ ἔξήνθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησεν κάρυα 9 καὶ ἔξήνεγκεν Μωυσῆς πάσας τὰς ράβδους ἀπὸ προσώπου κυρίου πρὸς πάντας υἱὸν̄ Ισραὴλ καὶ εἶδον καὶ ἔλαβον ἔκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ 10 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀπόθες τὴν ράβδον Ααρων ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν 11 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ααρων καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆι οὕτως ἐποίησαν 12 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ἵδού ἐξανηλώμεθα ἀπολώλαμεν παρανηλώμεθα 13 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς κυρίου ἀποθνήσκει ἔως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ααρων λέγων σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἴκος πατριᾶς σου λήμψεοθε τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀγίων καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου λήμψεοθε τὰς ἀμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν 2 καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευι δῆμον τοῦ πατρός σου προσαγάγου πρὸς σεαυτόν καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργείτωσάν σοι καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 3 καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς σου καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἄγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς 4 καὶ προστεθήσονται πρὸς σὲ καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς

τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς καὶ ὁ ἄλλογενῆς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ 5 καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστῆριον καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ 6 καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ισραὴλ δόμα δεδομένον κυρίῳ λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 7 καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστῆριον καὶ τὸ ἐνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν καὶ ὁ ἄλλογενῆς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται 8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρων καὶ ἐγὼ ἵδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ισραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον 9 καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἀγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὅσα ἀποδιδόασίν μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἀγίων σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου 10 ἐν τῷ ἀγίῳ τῶν ἀγίων φάγεσθε αὐτά πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ἄγια ἔσται σοὶ 11 καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ισραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά 12 πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ σίτου

ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἀν δῶσι τῷ κυρίῳ σοὶ δέδωκα
αὐτά **13** τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν ὅσα ἀν ἐνέγκωσιν κυρίῳ σοὶ ἔσται πᾶς
καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά **14** πᾶν
ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ισραὴλ σοὶ ἔσται
15 καὶ πᾶν διανοῆγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός
ἢ προσφέρουσιν κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως
κτήνους σοὶ ἔσται ἀλλ’ ἡ λύτροις λυτρωθήσεται
τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πρωτότοκα
τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ **16** καὶ
ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου ἡ συντίμησις
πέντε σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον εἴκοσι
ὅβιολοί εἰσιν **17** πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ
πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ
λυτρώσῃ ἄγια ἔστιν καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεῖς
πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις
κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **18** καὶ τὰ κρέα
ἔσται σοὶ καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος
καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἔσται **19**
πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἀγίων ὅσα ἀν ἀφέλωσιν οἱ
υἱοὶ Ισραὴλ κυρίῳ σοὶ δέδωκα καὶ τοῖς υἱοῖς
σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον
αἰώνιον διαθήκη ἀλὸς αἰώνιου ἔστιν ἔναντι
κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ **20** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρὼν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν
οὐ κληρονομήσεις καὶ μερὶς οὐκ ἔσται σοὶ ἐν
αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου
ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ισραὴλ **21** καὶ τοῖς υἱοῖς
Λευι ἵδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ισραὴλ ἐν
κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν ὅσα αὐτοὶ
λειτουργοῦσιν λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου **22** καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ
Ισραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν

ἀμαρτίαν θανατηφόρον **23** καὶ λειτουργήσει ὁ
Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὰ ἀμαρτήματα
αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν
καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ισραὴλ οὐ κληρονομήσουσιν
κληρονομίαν **24** ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν
Ισραὴλ ὅσα ἀν ἀφορίσωσιν κυρίῳ ἀφαίρεμα
δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ διὰ τοῦτο εἴρηκα
αὐτοῖς ἐν μέσῳ υἱῶν Ισραὴλ οὐ κληρονομήσουσιν
κλῆρον **25** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων **26** καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ισραὴλ
τὸ ἐπιδέκατον δὲ δέδωκα ὑμῖν παρ’ αὐτῶν ἐν
κλήρῳ καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ’ αὐτοῦ ἀφαίρεμα
κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου **27** καὶ
λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος
ἀπὸ ἄλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ **28** οὕτως
ἀφελεῖτε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου
ἀπὸ πάντων ἐπιδεκάτων ὑμῶν ὅσα ἐὰν λάβητε
παρὰ τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ δώσετε ἀπ’ αὐτῶν
ἀφαίρεμα κυρίῳ Ααρὼν τῷ ἱερεῖ **29** ἀπὸ πάντων
τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα κυρίῳ ἡ
ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ’
αὐτοῦ **30** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν ἀφαιρῆτε
τὴν ἀπαρχὴν ἀπ’ αὐτοῦ καὶ λογισθήσεται τοῖς
Λευίταις ὡς γένημα ἀπὸ ἄλω καὶ ὡς γένημα ἀπὸ
ληνοῦ **31** καὶ ἔδεσθε αὐτὸς ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς
καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἔστιν
ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου **32** καὶ οὐ λήμψεθε δι αὐτὸς ἀμαρτίαν
ὅτι ἀν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ’ αὐτοῦ καὶ τὰ
ἄγια τῶν υἱῶν Ισραὴλ οὐ βεβηλώσετε ἵνα μὴ
ἀποθάνητε

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρὼν λέγων **2** αὕτῃ ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου ὃσα συνέταξεν κύριος λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὰν ἄμωμον ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον καὶ ἣ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός **3** καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ελεαζαρ τὸν ιερέα καὶ ἔξαξουσιν αὐτὴν **4** τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ **5** καὶ λήμψεται Ελεαζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις **6** καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται **7** καὶ λήμψεται ὁ ιερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως **8** καὶ πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ ὁ ιερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ιερεὺς ἔως ἐσπέρας **9** καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας **10** καὶ συνάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔως τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ισραὴλ εἰς διατήρησιν ὕδωρ ῥάντισμοῦ ἄγνισμά ἔστιν **11** καὶ πλυνεῖ τὰ ἴματια ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ τοῖς προσκειμένοις προσηλύτοις νόμιμον αἰώνιον **12** ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἄνθρωπου ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας **13** οὗτος ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ καθαρὸς ἔσται ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ οὐ καθαρὸς ἔσται **14** πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἄνθρωπου ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ τὴν σκηνὴν κυρίου ἐμίανεν ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ισραὴλ ὅτι ὕδωρ ῥάντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτὸν ἀκάθαρτός ἔστιν ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστιν **15** καὶ οὗτος ὁ νόμος ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἔστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτα ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας **16** καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεῳγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ ἀκάθαρτά ἔστιν **17** καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος ἐπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται **18** καὶ λήμψονται τῷ ἀκάθαρτῷ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἀγνισμοῦ καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος **19** καὶ λήμψεται ὕσσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς ὅσαι ἐὰν ὤσιν ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τὸν ἡμέραν τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος **20** καὶ περιρρανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ πλυνεῖ τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας **21** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν μιανθῇ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ὅτι τὰ

άγια κυρίου ἐμίανεν ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν ἀκάθαρτός ἐστιν 21 καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον καὶ ὁ περιρραίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας 22 καὶ παντός οὗ ἐὰν ἄψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος ἀκάθαρτον ἔσται καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἀπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας

20 καὶ ἥλθον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον Σιν ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Καδῆς καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριαμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ 2 καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ καὶ ἡ θροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρὼν 3 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι κυρίου 4 καὶ ἵνα τί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν 5 καὶ ἵνα τί τοῦτο ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἴγυπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον τόπος οὗ οὐ σπείρεται οὐδὲ συκαὶ οὐδὲ ἄμπελοι οὐδὲ ῥόαι οὐδὲ ὕδωρ ἐστὶν πιεῖν 6 καὶ ἥλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον καὶ ὥφθη ἡ δόξα κυρίου πρὸς αὐτούς 7 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 8 λαβὲ τὴν ῥάβδον καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ααρὼν ὁ ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἔναντι αὐτῶν καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ ἔξιστε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 9 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι κυρίου καθά-

συνέταξεν κύριος 10 καὶ ἐξεκκλησίασεν Μωυσῆς καὶ Ααρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάζομεν ὑμῖν ὕδωρ 11 καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξεν τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δίς καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ καὶ ἐπιειν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρὼν ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἀγιάσαι με ἐναντίον υἱῶν Ισραὴλ διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἢν δέδωκα αὐτοῖς 13 τοῦτο ὕδωρ ἀντιλογίας ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἔναντι κυρίου καὶ ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς 14 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς ὁγγέλους ἐκ Καδῆς πρὸς βασιλέα Εδωμ λέγων τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ισραὴλ σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον τὸν εύρόντα ἡμᾶς 15 καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ παρῳκήσαμεν ἐν Αἴγυπτῳ ἡμέρας πλείους καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἴγυπτοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν 16 καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀποστέίλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἴγυπτου καὶ νῦν ἐσμεν ἐν Καδῆς πόλει ἐκ μέρους τῶν ὁρίων σου 17 παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου οὐ διελευσόμεθα διὰ ἀγρῶν οὐδὲ διὰ ἄμπελώνων οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα ἔως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου 18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Εδωμ οὐ διελεύσῃ διὰ ἐμοῦ εἰ δὲ μή ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι 19 καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ παρὰ τὸ ὅρος παρελευσόμεθα ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατος σου πίωμεν ἐγώ τε καὶ τὰ κτήνη δώσω

τιμήν σοι ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδέν ἐστιν παρὰ τὸ
ὅρος παρελευσόμεθα 20 ὁ δὲ εἶπεν οὐ διελεύσῃ
δῆ ἐμοῦ καὶ ἔξῆλθεν Εδωμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ
ἐν ὅχλῳ βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ἵσχυρῷ 21 καὶ οὐκ
ἡθέλησεν Εδωμ δοῦναι τῷ Ισραὴλ παρελθεῖν
διὰ τῶν ὄρίων αὐτοῦ καὶ ἔξεκλινεν Ισραὴλ ἀπ’
αὐτοῦ 22 καὶ ἀπῆραν ἐκ Καδῆς καὶ παρεγένοντο
οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγή εἰς ὦρ τὸ ὅρος
23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρὼν ἐν
Ὥρ τῷ ὅρει ἐπὶ τῶν ὄρίων γῆς Εδωμ λέγων 24
προστεθήτω Ααρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι
οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς
υἱοῖς Ισραὴλ διότι παρωξύνατέ με ἐπὶ τοῦ ὄντος
τῆς λοιδορίας 25 λαβὲ τὸν Ααρὼν καὶ Ελεαζαρ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς ὦρ
τὸ ὅρος ἔναντι πάσης τῆς συναγωγῆς 26 καὶ
ἔκδυσον Ααρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον
Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Ααρὼν προστεθεὶς
ἀποθανέτω ἔκει 27 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ
συνέταξεν κύριος καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς
Ὥρ τὸ ὅρος ἔναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς
28 καὶ ἔξεδυσεν Ααρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
ἐνέδυσεν αὐτὰ Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ
ἀπέθανεν Ααρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ
κατέβη Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ἐκ τοῦ ὄρους 29
καὶ εἶδεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ααρὼν
καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ααρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς
οὗkoς Ισραὴλ

21 καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανις βασιλεὺς Αραδ ὁ
κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον ἥλθεν γὰρ Ισραὴλ
ὄδον Αθαρίν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς Ισραὴλ καὶ
κατεπρονόμευσαν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν 2
καὶ ηὕξατο Ισραὴλ εὐχὴν κυρίων καὶ εἶπεν

ἐάν μοι παραδῷς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον
ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ 3
καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς Ισραὴλ καὶ
παρέδωκεν τὸν Χανανιν ὑποχείριον αὐτοῦ καὶ
ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ
ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἀνάθεμα
4 καὶ ἀπάραντες ἐξ ὦρ τοῦ ὄρους ὄδὸν ἐπὶ
θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Εδωμ καὶ
ωλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὄδῳ 5 καὶ κατελάλει
ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆλέγοντες
ἴνα τί ἔξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι
ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ
ἢ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ
διακένω 6 καὶ ἀπέστειλεν κύριος εἰς τὸν λαὸν
τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας καὶ ἔδακνον τὸν
λαὸν καὶ ἀπέθανεν λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ισραὴλ
7 καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν
ἔλεγον ὅτι ἡμάρτομεν ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ
τοῦ κυρίου καὶ κατὰ σοῦ εὔξαι οὖν πρὸς κύριον
καὶ ἀφελέτω ἀφ’ ἡμῶν τὸν ὄφιν καὶ ηὕξατο
Μωυσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ λαοῦ 8 καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν ποίησον σεαυτῷ ὄφιν
καὶ θὲς αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἔσται ἐάν δάκη
ὄφις ἄνθρωπον πᾶς ὁ δεδηγμένος ἴδων αὐτὸν
ζήσεται 9 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν
καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἐγένετο ὅταν
ἔδακνεν ὄφις ἄνθρωπον καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν
ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη 10 καὶ ἀπῆραν οἱ
υἱοὶ Ισραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν Ωβωθ 11 καὶ
ἔξαραντες ἐξ Ωβωθ παρενέβαλον ἐν Αχελαι ἐκ
τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ ἔστιν κατὰ πρόσωπον
Μωαβ κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου 12 ἐκεῖθεν ἀπῆραν
καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρετ 13 καὶ

έκειθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Αρνων ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἔξεχον ἀπὸ τῶν ὄρίων τῶν Αμορραίων ἔστιν γὰρ Αρνων ὅρια Μωαβ ἀνὰ μέσον Μωαβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Αμορραίου **14** διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ πόλεμος τοῦ κυρίου τὴν Ζωοφ ἐφλόγισεν καὶ τοὺς χειμάρρους Αρνων **15** καὶ τοὺς χειμάρρους κατέστησεν κατοικίσαι Ήρ καὶ πρόσκειται τοῖς ὄριοις Μωαβ **16** καὶ ἔκειθεν τὸ φρέαρ τοῦτο ἔστιν τὸ φρέαρ ὃ ἐπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν συνάγαγε τὸν λαόν καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν **17** τότε ἥσεν Ισραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος ἐξάρχετε αὐτῷ **18** φρέαρ ὤρυξαν αὐτὸν ἄρχοντες ἐξελατόμησαν αὐτὸν βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναιν **19** καὶ ἀπὸ Μανθαναιν εἰς Νααλιηλ καὶ ἀπὸ Νααλιηλ εἰς Βαμωθ **20** καὶ ἀπὸ Βαμωθ εἰς νάπην ἥ ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου **21** καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηνων βασιλέα Αμορραίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων **22** παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελῶνα οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατος σου ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα ἔως παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου **23** καὶ οὐκ ἔδωκεν Σηνων τῷ Ισραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὄρίων αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν Σηνων πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν παρατάξασθαι τῷ Ισραὴλ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἥλθεν εἰς Ιασσα καὶ παρετάξατο τῷ Ισραὴλ **24** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ισραὴλ φόνῳ μαχαίρῃς καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Αρνων ἔως Ιαβοκ ἔως οὗτον οὕτι Ιαζηρ ὅρια

οὗτον Αμμων ἔστιν **25** καὶ ἔλαβεν Ισραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας καὶ κατώκησεν Ισραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Αμορραίων ἐν Εσεβων καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ **26** ἔστιν γὰρ Εσεβων πόλις Σηνων τοῦ βασιλέως τῶν Αμορραίων καὶ οὗτος ἐπολέμησεν βασιλέα Μωαβ τὸ πρότερον καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Αροηρ ἔως Αρνων **27** διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταί ἔλθετε εἰς Εσεβων ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηνων **28** οἵτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Εσεβων φλὸξ ἐκ πόλεως Σηνων καὶ κατέφαγεν ἔως Μωαβ καὶ κατέπιεν στήλας Αρνων **29** οὐαὶ σοι Μωαβ ἀπώλου λαὸς Χαμως ἀπεδόθησαν οἱ οὐοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Αμορραίων Σηνων **30** καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται Εσεβων ἔως Δαιβων καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωαβ **31** κατώκησεν δὲ Ισραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Αμορραίων **32** καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ιαζηρ καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξῆβαλον τὸν Αμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ **33** καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Εδραϊν **34** καὶ ἐπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ φοβηθῆς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χειράς σου παραδέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηνων βασιλεῖ τῶν Αμορραίων ὃς κατώκει ἐν Εσεβων **35** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τοὺς οὐοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ

έως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν

22 καὶ ἀπάραντες οἱ νίοὶ Ισραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ιορδάνην κατὰ Ιεριχω **2** καὶ ἴδων Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ πάντα ὄσα ἐποίησεν Ισραὴλ τῷ Αμορραίῳ **3** καὶ ἐφοβήθη Μωαβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν καὶ προσώχθισεν Μωαβ ἀπὸ προσώπου νίῶν Ισραὴλ **4** καὶ εἶπεν Μωαβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιαμ νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν ὡς ἐκλείξαι ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου καὶ Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον **5** καὶ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς Βαλααμ υἱὸν Βεωρ Φαθουρα ὃ ἐστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς νίῶν λαοῦ αὐτοῦ καλέσαι αὐτὸν λέγων ἴδου λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἴδου κατεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου **6** καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι ἰσχύει οὗτος ἦ ἡμεῖς ἐὰν δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκβαλὼ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ὅτι οἴδα οὓς ἐὰν εὐλογήσῃς σύ εὐλόγηνται καὶ οὓς ἐὰν καταράσῃ σύ κεκατήρανται **7** καὶ ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωαβ καὶ ἡ γερουσία Μαδιαμ καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ἥλθον πρὸς Βαλααμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλακ **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἂ ἐὰν λαλήσῃ κύριος πρός με καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωαβ παρὰ Βαλααμ **9** καὶ ἥλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί **10** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς τὸν θεόν Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρός

με λέγων **11** ἴδού λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἴδού κεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτὸν εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτὸν καὶ ἐκβαλὼ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς **12** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαὸν ἔστιν γὰρ εὐλογημένος **13** καὶ ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρωὶ εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν οὐκ ἀφίησίν με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μεθ' ὑμῶν **14** καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ ἥλθον πρὸς Βαλακ καὶ εἶπαν οὐ θέλει Βαλααμ πορευθῆναι μεθ' ὑμῶν **15** καὶ προσέθετο Βαλακ ἔτι ἀποστεῖλαι ἄρχοντας πλείους καὶ ἐντιμοτέρους τούτων **16** καὶ ἥλθον πρὸς Βαλααμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ τάδε λέγει Βαλακ ὁ τοῦ Σεπφωρ ἀξιῶ σε μὴ ὄκνησῃς ἐλθεῖν πρός με **17** ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε καὶ ὄσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον **18** καὶ ἀπεκρίθη Βαλααμ καὶ εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἐὰν δῷ μοι Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἦ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου **19** καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην καὶ γνώσομαι τί προσθήσει κύριος λαλῆσαι πρός με **20** καὶ ἥλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ καλέσαι σε πάρεισν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἀν λαλήσω πρὸς σέ τοῦτο ποιήσεις **21** καὶ ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωαβ **22** καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐνδιαβάλλειν

αύτόν καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 23 καὶ ἴδουσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ρόμφαιάν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔξεκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον καὶ ἐπάταξεν τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ 24 καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὔλαξιν τῶν ἀμπέλων φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν 25 καὶ ἴδουσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἀπέθλιψεν τὸν πόδα Βαλαὰμ καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτὴν 26 καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν 27 καὶ ἴδουσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαὰμ καὶ ἐθυμώθη Βαλαὰμ καὶ ἔτυπτεν τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ 28 καὶ ἤνοιξεν ὁ θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου καὶ λέγει τῷ Βαλαὰμ τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τοῦτο τρίτον 29 καὶ εἶπεν Βαλαὰμ τῇ ὄνῳ ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι καὶ εἰ ἔχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ μου ἥδη ἀν ἔξεκέντησά σε 30 καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαὰμ οὐκ ἔγω ἡ ὄνος σου ἐφ' ἣς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός σου ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως ὃ δὲ εἶπεν οὐχί 31 ἀπεκάλυψεν δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὄφθαλμοὺς Βαλαὰμ καὶ ὥρᾳ τὸν ἄγγελον κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ κύψας προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ 32 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ διὰ τί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον καὶ ἴδοὺ ἔγω ἔξηλθον εἰς διαβολήν σου ὅτι οὐκ ἀστεία

ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου 33 καὶ ἴδουσά με ἡ ὄνος ἔξεκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο καὶ εἰ μὴ ἔξεκλινεν νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα ἐκείνην δὲ περιεποιησάμην 34 καὶ εἶπεν Βαλαὰμ τῷ ἄγγελῷ κυρίου ἡμάρτηκα οὐ γάρ ἡπιστάμην ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρέσκει ἀποστραφήσομαι 35 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς Βαλαὰμ συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων πλὴν τὸ ῥῆμα δὲ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλαὰκ 36 καὶ ἀκούσας Βαλαὰκ ὅτι ἤκει Βαλαὰμ ἔξηλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλιν Μωαβ ἡ ἐστιν ἐπὶ τῶν ὄριων Αρνων ὅ ἐστιν ἐκ μέρους τῶν ὄριων 37 καὶ εἶπεν Βαλαὰκ πρὸς Βαλαὰμ οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σὲ καλέσαι σε διὰ τί οὐκ ἤρχου πρός με ὅντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαι σε 38 καὶ εἶπεν Βαλαὰμ πρὸς Βαλαὰκ ἴδού ἥκω πρὸς σέ νῦν δυνατὸς ἔσομαι λαλῆσαι τι τὸ ῥῆμα δὲ ἐὰν βάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο λαλήσω 39 καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ Βαλαὰκ καὶ ἤλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων 40 καὶ ἔθυσεν Βαλαὰκ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἀπέστειλεν τῷ Βαλαὰμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ 41 καὶ ἐγενήθη πρωὶ καὶ παραλαβὼν Βαλαὰκ τὸν Βαλαὰμ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ

23 καὶ εἶπεν Βαλαὰμ τῷ Βαλαὰκ οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριούς 2 καὶ ἐποίησεν Βαλαὰκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαὰμ καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν 3 καὶ εἶπεν Βαλαὰμ πρὸς Βαλαὰκ παράστηθι ἐπὶ τῆς

θυσίας σου καὶ πορεύσομαι εἴ̄ μοι φανεῖται ὁ θεὸς ἐν συναντήσει καὶ ῥῆμα ὃ ἔάν μοι δεῖξῃ ἀναγγελῶ σοι καὶ παρέστη Βαλακ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ καὶ Βαλααμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν 4 καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλααμ τοὺς ἐπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν 5 καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλααμ καὶ εἶπεν ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλακ οὕτως λαλήσεις 6 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἀρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ 7 καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀναλαβών τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ ἐξ ὄρεων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων δεῦρο ἄρασαι μοι τὸν Ιακωβ καὶ δεῦρο ἐπικατάρασάι μοι τὸν Ισραὴλ 8 τί ἀράσωμαι ὃν μὴ καταράται κύριος ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταράται ὁ θεός 9 ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὄρεων ὅψιμαι αὐτὸν καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν ἵδού λαὸς μόνος κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται 10 τίς ἔξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ιακωβ καὶ τίς ἔξαριθμήσεται δῆμους Ισραὴλ ἀποθάνοι ἡ ψυχή μου ἐν ψυχαῖς δικαίων καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων 11 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ τί πεποίηκάς μοι εἰς κατάρασιν ἔχθρῶν μου κέκληκά σε καὶ ἵδού εὐλόγηκας εὐλογίαν 12 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ ὅσα ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλακ δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ ὧν οὐκ ὅψη αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀλλ' ἡ μέρος τι αὐτοῦ ὅψη πάντας

δὲ οὐ μὴ ἴδῃς καὶ κατάρασάι μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν 14 καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἄγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἀνεβίβασεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν 15 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν 16 καὶ συνήντησεν ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ ἐνέβαλεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀποστράφητι πρὸς Βαλακ καὶ τάδε λαλήσεις 17 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἀρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλακ τί ἐλάλησεν κύριος 18 καὶ ἀναλαβών τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀνάστηθι Βαλακ καὶ ἄκουε ἐνώτισαι μάρτυς νιὸς Σεπφωρ 19 οὐχ ὡς ἀνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι οὐδὲ ὡς νιὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι αὐτὸς εἴπας οὐχὶ ποιήσει λαλῆσαι καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ 20 ἵδού εὐλογεῖν παρείλημμαι εὐλογήσω καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω 21 οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ιακωβ οὐδὲ ὁφθήσεται πόνος ἐν Ισραὴλ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ 22 θεὸς ὁ ἔξαγαγὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ 23 οὐ γάρ ἔστιν οἰωνισμὸς ἐν Ιακωβ οὐδὲ μαντεία ἐν Ισραὴλ κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ιακωβ καὶ τῷ Ισραὴλ τί ἐπιτελέσει ὁ θεός 24 ἵδού λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται καὶ ὡς λέων γαυριωθήσεται οὐ κοιμηθήσεται ἔως φάγη θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται 25 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὔτε κατάραις καταράσῃ μοι αὐτὸν οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσῃς αὐτόν 26 καὶ ἀποκριθεὶς Βαλααμ εἶπεν τῷ Βαλακ οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ

ό θεός τοῦτο ποιήσω 27 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον εἰ ἀρέσει τῷ θεῷ καὶ καταρᾶσαι μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν 28 καὶ παρέλαβεν Βαλακ τὸν Βαλααμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογωρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον 29 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οἰκοδόμησόν μοι ὥδε ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἑτοίμασόν μοι ὥδε ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριούς 30 καὶ ἐποίησεν Βαλακ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλααμ καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν

24 καὶ ἴδων Βαλααμ ὅτι καλόν ἐστιν ἔναντι κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ισραὴλ οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς καὶ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον 2 καὶ ἐξάρας Βαλααμ τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν Ισραὴλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ 3 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ νιὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἀνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρῶν 4 φησὶν ἀκούων λόγια θεοῦ ὅστις ὄρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ 5 ὡς καλοί σου οἱ οἴκοι Ιακωβ αἱ σκηναί σου Ισραὴλ 6 ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν καὶ ὡσεὶ σκηναί ἀς ἐπηξεν κύριος ὡσεὶ κέδροι παρ' ὄντατα 7 ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν καὶ ὑψωθήσεται ἦ Γωγ βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ 8 θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ ἔδεται ἐθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελεῖ καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν 9 κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων

καὶ ὡς σκύμνος τίς ἀναστήσει αὐτὸν οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλόγηνται καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται 10 καὶ ἐθυμώθη Βαλακ ἐπὶ Βαλααμ καὶ συνεκρότησεν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε καὶ ἴδου εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο 11 νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου εἶπα τιμήσω σε καὶ νῦν ἐστέρησέν σε κύριος τῆς δόξης 12 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὓς ἀπέστειλας πρός με ἐλάλησα λέγων 13 ἐάν μοι δῷ Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ πονηρὸν ἦ καλὸν παρ' ἐμαυτοῦ ὅσα ἐὰν εἴπῃ ὁ θεός ταῦτα ἐρῶ 14 καὶ νῦν ἴδου ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου δεῦρο συμβουλεύσω σοι τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν 15 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ νιὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἀνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρῶν 16 ἀκούων λόγια θεοῦ ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου καὶ ὄρασιν θεοῦ ἴδων ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ 17 δείξω αὐτῷ καὶ οὐχὶ νῦν μακαρίζω καὶ οὐκ ἐγγίζει ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ιακωβ καὶ ἀναστήσεται ἀνθρωπος ἐξ Ισραὴλ καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωαβ καὶ προνομεύσει πάντας νιὸὺς Σηθ 18 καὶ ἔσται Εδωμ κληρονομία καὶ ἔσται κληρονομία Ησαΐου ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ Ισραὴλ ἐποίησεν ἐν ισχύι 19 καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ιακωβ καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον ἐκ πόλεως 20 καὶ ἴδων τὸν Αμαληκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀρχὴ ἐθνῶν Αμαληκ καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται 21 καὶ ἴδων

τὸν Καιναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου καὶ ἐὰν θῆς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου 22 καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεωρ νεοσσιὰ πανουργίας Ἀσσύριοι σε αἰχμαλωτεύσουσιν 23 καὶ ιδών τὸν Ογ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ὡς ὡς τίς ζήσεται ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός 24 καὶ ἔξελεύσεται ἐκ χειρὸς Κιτιαίων καὶ κακώσουσιν Ασσουρ καὶ κακώσουσιν Εβραίους καὶ αὐτοὶ ὅμοθυμαδὸν ἀπολοῦνται 25 καὶ ἀναστὰς Βαλααμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Βαλακ ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτόν

25 καὶ κατέλυσεν Ισραὴλ ἐν Σαττιν καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωαβ 2 καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 3 καὶ ἐτελέσθη Ισραὴλ τῷ Βεελφεγωρ καὶ ὡργίσθη θυμῷ κύριος τῷ Ισραὴλ 4 καὶ εἶπεν κύριος τῷ Μωυσῇ λαβὲ πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ἥλιου καὶ ἀποστραφήσεται ὁργὴ θυμοῦ κυρίου ἀπὸ Ισραὴλ 5 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ισραὴλ ἀποκτείνατε ἔκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγωρ 6 καὶ ίδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐλθὼν προσήγαγεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραὴλ αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 7 καὶ ίδων Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ιερέως ἔξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν σειρομάστην ἐν τῇ χειρὶ 8 εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ

ἀνθρώπου τοῦ Ισραηλίτου εἰς τὴν κάμινον καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους τόν τε ἄνθρωπον τὸν Ισραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ισραὴλ 9 καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 10 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 11 Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ιερέως κατέπαυσεν τὸν θυμόν μου ἀπὸ υἱῶν Ισραὴλ ἐν τῷ ζηλῶσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἔξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐν τῷ ζήλῳ μου 12 οὕτως εἰπόν γε ίδού ἐγώ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης 13 καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ιερατείας αἰωνία ἀνθ' ὧν ἐζήλωσεν τῷ θεῷ αὐτοῦ καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ισραὴλ 14 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἄνθρωπου τοῦ Ισραηλίτου τοῦ πεπληγότος δος ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος Ζαμβρι υἱὸς Σαλω ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεων 15 καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγίᾳ Χασβὶ θυγάτηρ Σουρ ἄρχοντος ἔθνους Ομμωθ οἴκου πατριᾶς ἔστιν τῶν Μαδιαν 16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λέγων 17 ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς 18 ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογωρ καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιαν ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγιαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογωρ

26 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ιερέα λέγων 2 λαβὲ τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ισραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος

παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ 3 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ Ἐλεαζαρ ὁ ἵερεὺς ἐν Αραβῷ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχώ λέγων 4 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἔξελθόντες ἐξ Αἴγυπτου 5 Ρουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ υἱοὶ δὲ Ρουβὴν Ενωχ καὶ δῆμος τοῦ Ενωχ τῷ Φαλλού δῆμος τοῦ Φαλλού 6 τῷ Ασρων δῆμος τοῦ Ασρωνι τῷ Χαρμὶ δῆμος τοῦ Χαρμὶ 7 οὗτοι δῆμοι Ρουβὴν καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι καὶ τριάκοντα 8 καὶ υἱοὶ Φαλλού Ελιαβ 9 καὶ υἱοὶ Ελιαβ Ναμουηλ καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρὼν ἐν τῇ συναγωγῇ Κορε ἐν τῇ ἐπισυστάσει κυρίου 10 καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ Κορε ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ ὅτε κατέφαγεν τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ 11 οἱ δὲ υἱοὶ Κορε οὐκ ἀπέθανον 12 καὶ οἱ υἱοὶ Συμεων ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεων τῷ Ναμουηλ δῆμος ὁ Ναμουηλι τῷ Ιαμιν δῆμος ὁ Ιαμινι τῷ Ιαχιν δῆμος ὁ Ιαχινι 13 τῷ Ζαρα δῆμος ὁ Ζαραϊ τῷ Σαουλ δῆμος ὁ Σαουλι 14 οὗτοι δῆμοι Συμεων ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι 15 υἱοὶ δὲ Ιουδα Ἡρ καὶ Αυναν καὶ ἀπέθανεν Ἡρ καὶ Αυναν ἐν γῇ Χανααν 16 ἐγένοντο δὲ οἱ υἱοὶ Ιουδα κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σηλων δῆμος ὁ Σηλωνι τῷ Φαρες δῆμος ὁ Φαρες τῷ Ζαρα δῆμος ὁ Ζαραϊ 17 καὶ ἐγένοντο υἱοὶ Φαρες τῷ Ασρων δῆμος ὁ Ασρωνι τῷ Ιαμουν δῆμος ὁ Ιαμουνι 18 οὗτοι δῆμοι τῷ Ιουδα κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν ἐξ καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 19 καὶ υἱοὶ Ισσαχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Θωλα δῆμος ὁ Θωλαϊ τῷ Φουα δῆμος ὁ Φουαϊ 20 τῷ Ιασουν δῆμος ὁ Ιασουνι τῷ Σαμαραν δῆμος ὁ Σαμαρανι 21 οὗτοι δῆμοι Ισσαχαρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι 22 υἱοὶ Ζαβουλων κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαρεδ δῆμος ὁ Σαρεδι τῷ Αλλων δῆμος ὁ Αλλωνι τῷ Αλληλ δῆμος ὁ Αλληλι 23 οὗτοι δῆμοι Ζαβουλων ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 24 υἱοὶ Γαδ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαφων δῆμος ὁ Σαφωνι τῷ Αγγι δῆμος ὁ Αγγι τῷ Σουνι δῆμος ὁ Σουνι 25 τῷ Αζενι δῆμος ὁ Αζενι τῷ Αδδι δῆμος ὁ Αδδι 26 τῷ Αροαδι δῆμος ὁ Αροαδι τῷ Αριηλ δῆμος ὁ Αριηλι 27 οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γαδ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 28 υἱοὶ Ασηρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Ιαμιν δῆμος ὁ Ιαμινι τῷ Ιεσου δῆμος ὁ Ιεσουνι τῷ Βαρια δῆμος ὁ Βαριαϊ 29 τῷ Χοβερ δῆμος ὁ Χοβερι τῷ Μελχιηλ δῆμος ὁ Μελχιηλι 30 καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ασηρ Σαρα 31 οὗτοι δῆμοι Ασηρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 32 υἱοὶ Ιωσηφ κατὰ δῆμους αὐτῶν Μανασση καὶ Εφραιμ 33 υἱοὶ Μανασση τῷ Μαχιρ δῆμος ὁ Μαχιρι καὶ Μαχιρ ἐγέννησεν τὸν Γαλααδ τῷ Γαλααδ δῆμος ὁ Γαλααδι 34 καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ τῷ Αχιεζερ δῆμος ὁ Αχιεζερι τῷ Χελεγ δῆμος ὁ Χελεγι 35 τῷ Εσριηλ δῆμος ὁ Εσριηλι τῷ Συχεμ δῆμος ὁ Συχεμι 36 τῷ Συμαερ δῆμος ὁ Συμαερι καὶ τῷ Οφερ δῆμος ὁ Οφερι 37 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῶν Οφερ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοί ἀλλ' ἦ θυγατέρες

καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπααδ
Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα
38 οὗτοι δῆμοι Μανασση ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν
δύο καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι
39 καὶ οὗτοι υἱοὶ Εφραιμ τῷ Σουταλα δῆμος ὁ
Σουταλαὶ τῷ Ταναχ δῆμος ὁ Ταναχι 40 οὗτοι
υἱοὶ Σουταλα τῷ Εδεν δῆμος ὁ Εδενι 41 οὗτοι
δῆμοι Εφραιμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι οὗτοι δῆμοι
υἱῶν Ιωσηφ κατὰ δήμους αὐτῶν 42 υἱοὶ Βενιαμιν
κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Βαλε δῆμος ὁ Βαλεϊ τῷ
Ασυβηρ δῆμος ὁ Ασυβηρι τῷ Ιαχιραν δῆμος ὁ
Ιαχιρανι 43 τῷ Σωφαν δῆμος ὁ Σωφανι 44 καὶ
ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλε Αδαρ καὶ Νοεμαν τῷ Αδαρ
δῆμος ὁ Αδαρι τῷ Νοεμαν δῆμος ὁ Νοεμανι
45 οὗτοι υἱοὶ Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι 46 καὶ υἱοὶ Δαν κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Σαμι δῆμος ὁ Σαμι οὗτοι δῆμοι
Δαν κατὰ δήμους αὐτῶν 47 πάντες οἱ δῆμοι Σαμι
κατ’ ἐπισκοπὴν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 48 υἱοὶ Νεφθαλι κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Ασιηλ δῆμος ὁ Ασιηλι τῷ Γαυνι
δῆμος ὁ Γαυνι 49 τῷ Ιεσερ δῆμος ὁ Ιεσερι τῷ
Σελλημ δῆμος ὁ Σελλημι 50 οὗτοι δῆμοι Νεφθαλι
ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 51 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
υἱῶν Ισραηλ ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ
ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα 52 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 53 τούτοις μερισθήσεται
ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων 54
τοῖς πλείσιν πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν καὶ
τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν

αὐτῶν ἐκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν δοθήσεται ἡ
κληρονομία αὐτῶν 55 διὰ κλήρων μερισθήσεται
ἡ γῆ τοῖς ὄνόμασιν κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν
κληρονομήσουσιν 56 ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν
κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσον πολλῶν καὶ
δλίγων 57 καὶ υἱοὶ Λευι κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ
Γεδσων δῆμος ὁ Γεδσωνι τῷ Κααθ δῆμος ὁ Κααθι
τῷ Μεραρι δῆμος ὁ Μεραρι 58 οὗτοι δῆμοι υἱῶν
Λευι δῆμος ὁ Λοβενι δῆμος ὁ Χεβρωνι δῆμος ὁ
Κορε καὶ δῆμος ὁ Μουσι καὶ Κααθ ἐγέννησεν
τὸν Αμραμ 59 καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
Ιωχαβεδ θυγάτηρ Λευι ἡ ἔτεκεν τούτους τῷ Λευι
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔτεκεν τῷ Αμραμ τὸν Ααρων
καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν
60 καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ααρων ὃ τε Ναδαβ καὶ
Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 61 καὶ ἀπέθανεν
Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ
ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα 62
καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ
εἴκοσι χιλιάδες πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω οὐ γάρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ
υἱῶν Ισραηλ ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν
μέσῳ υἱῶν Ισραηλ 63 καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
Μωυσῆ καὶ Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως οἵ ἐπεσκέψαντο
τοὺς υἱὸν Ισραηλ ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ
Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω 64 καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν
ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ
Ααρων οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱὸν Ισραηλ ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα 65 ὅτι εἶπεν κύριος αὐτοῖς θανάτῳ
ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐ κατελείφθη
ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εῖς πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη καὶ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη

27 καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπααδ
νίοῦ Οφερ υἱοῦ Γαλααδ νίοῦ Μαχιρ τοῦ δήμου
Μανασση τῶν σιῶν Ιωσηφ καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα
αὐτῶν Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ
Θερσα **2** καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι
Ελεαζαρ τοῦ ἰερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων
καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν **3** ὁ πατὴρ ἡμῶν
ἀπέθαινεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν
μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσης ἔναντι
κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορε ὅτι διὰ ἀμαρτίαν
αὐτοῦ ἀπέθαινεν καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ **4**
μὴ ἔξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ
μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ σιών
δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς
ἡμῶν **5** καὶ προσῆγαγεν Μωυσῆς τὴν κρίσιν
αὐτῶν ἔναντι κυρίου **6** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λέγων **7** ὁρθῶς θυγατέρες Σαλπααδ
λελαλήκασιν δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν
κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν
καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν
αὐταῖς **8** καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λαλήσεις λέγων
ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾧ αὐτῷ
περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ¹
αὐτοῦ **9** ἐὰν δὲ μὴ ᾧ θυγάτηρ αὐτῷ δώσετε τὴν
κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **10** ἐὰν δὲ μὴ
ῶσιν αὐτῷ ἀδελφοί δώσετε τὴν κληρονομίαν
τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **11** ἐὰν δὲ μὴ
ῶσιν ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δώσετε τὴν
κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτοῦ ἐκ τῆς
φυλῆς αὐτοῦ κληρονομήσει τὰ αὐτοῦ καὶ ἔσται
τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ δικαίωμα κρίσεως καθά
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **12** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἀνάβηθι εἰς τὸ ὅρος τὸ ἐν τῷ
πέραν τοῦτο ὅρος Ναβαυ καὶ ἵδε τὴν γῆν Χανααν
ἥν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἐν κατασχέσει
13 καὶ ὅψει αὐτὴν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν
σου καὶ σύ καθὰ προσετέθη Ααρων ὁ ἀδελφός
σου ἐν Ωρ τῷ ὅρει **14** διότι παρέβητε τὸ ῥῆμά
μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῷ ἀντιπίτειν τὴν
συναγωγὴν ἀγιάσαι με οὐχ ἡγιάσατε με ἐπὶ τῷ
ῆδατι ἔναντι αὐτῶν τοῦτο ἔστιν ὕδωρ ἀντιλογίας
Καδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν **15** καὶ εἶπεν Μωυσῆς
πρὸς κύριον **16** ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεὸς τῶν
πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς
συναγωγῆς ταύτης **17** ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς καὶ
ὅστις εἰσάξει αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ²
κυρίου ώσει πρόβατα οἵ οὐκ ἔστιν ποιμήν **18** καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων λαβὲ πρὸς
σεαυτὸν τὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη ἄνθρωπον ὃς ἔχει
πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐπιθήσεις τὰς χειράς σου ἐπ'
αὐτὸν **19** καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ
ἰερέως καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς
καὶ ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἔναντίον αὐτῶν **20**
καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν ὅπως ἀν
εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ **21** καὶ ἔναντι
Ελεαζαρ τοῦ ἰερέως στήσεται καὶ ἐπερωτήσουσιν
αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δήλων ἔναντι κυρίου
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ
στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ
Ισραὴλ ὅμοιοι μαδὸν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ **22**
καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ
κύριος καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν
ἔναντίον Ελεαζαρ τοῦ ἰερέως καὶ ἔναντι πάσης

συναγωγῆς 23 καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν καὶ συνέστησεν αὐτόν καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

28 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἔντειλαι τοῖς νίοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς λέγων τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὀσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μου 3 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε κυρίῳ ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἐνδελεχῶς 4 τὸν ἀμνὸν τὸν ἔνα ποιήσεις τὸ πρωὶ καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν 5 καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οιφι σεμίδαλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ιν 6 ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ ἡ γενομένη ἐν τῷ ὅρει Σινα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 7 καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ιν τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί ἐν τῷ ἀγίῳ σπείσεις σπονδὴν σικερα κυρίῳ 8 καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 9 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν 10 ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ 11 καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ μόσχους ἐκ βιῶν δύο καὶ κριὸν ἔνα ἀμνὸν ἐνιαυσίους ἐπτὰ ἀμώμους 12 τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν

ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ 13 δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ 14 ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ιν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ τὸ τρίτον τοῦ ιν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ιν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ οἴνου τοῦτο ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ 15 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας κυρίῳ ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς ποιηθῆσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ 16 καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πασχα κυρίῳ 17 καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτή ἐπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεοθε 18 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος ἀγίᾳ ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε 19 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα καρπώματα κυρίῳ μόσχους ἐκ βιῶν δύο κριὸν ἔνα ἐπτὰ ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμοι ἔσονται ὑμῖν 20 καὶ ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ 21 δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἐπτὰ ἀμνοῖς 22 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσσθαι περὶ ὑμῶν 23 πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς τῆς πρωινῆς ὃ ἔστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ 24 ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἐπτὰ ἡμέρας δῶρον κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντὸς ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ 25 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἀγίᾳ ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ 26 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν κυρίῳ τῶν ἐβδομάδων ἐπίκλητος ἀγίᾳ ἔσται

ύμιν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε 27 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ μόσχους ἐκ βιῶν δύο κριὸν ἔνα ἐπτὰ ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους 28 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ τρίᾳ δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ 29 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἐπτὰ ἀμνοῖς 30 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν 31 πλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετε μοι ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν

29 καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐπίκλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν 2 καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ μόσχον ἔνα ἐκ βιῶν κριὸν ἔνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτὰ ἀμώμους 3 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ τρίᾳ δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ 4 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ τοῖς ἐπτὰ ἀμνοῖς 5 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν 6 πλὴν τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς νουμηνίας καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διὰ παντὸς καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 7 καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπίκλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε 8 καὶ προσοίσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώματα κυρίῳ μόσχον ἔνα ἐκ βιῶν κριὸν ἔνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπτὰ ἄμωμοι ἔσονται

ὑμῖν 9 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ τρίᾳ δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ 10 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ εἰς τοὺς ἐπτὰ ἀμνούς 11 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν πλὴν τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις ἡ διὰ παντός ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ 12 καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἐπίκλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ ἐπτὰ ἡμέρας 13 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βιῶν τρεῖς καὶ δέκα κριοὺς δύο ἀμνούς ἐνιαυσίους δέκα τέσσαρας ἄμωμοι ἔσονται 14 αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ τρίᾳ δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἐπὶ τοὺς δύο κριούς 15 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἀμνούς 16 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν 17 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα κριοὺς δύο ἀμνούς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους 18 ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 19 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 20 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἔνδεκα κριοὺς δύο

άμνοιὸς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους
21 ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 22 καὶ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς
όλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 23 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
μόσχους δέκα κριοὺς δύο ἀμνοὶς ἐνιαυσίους
τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους 24 αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς
καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν
σύγκρισιν αὐτῶν 25 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα
περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ολοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 26
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἐννέα κριοὺς δύο
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους
27 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 28
καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν
τῆς ολοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 29 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ
μόσχους ὅκτω κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
δέκα τέσσαρας ἀμώμους 30 αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς
κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ
τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 31 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἔνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν τῆς ολοκαυτώσεως
τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν 32 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἐπτά
κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα
ἀμώμους 33 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς

ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτῶν 34 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας
πλὴν τῆς ολοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 35 καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὄγδῳ ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ 36 καὶ προσάξετε
ολοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώματα
κυρίῳ μόσχον ἔνα κριὸν ἔνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
ἐπτὰ ἀμώμους 37 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς
κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν
38 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἔνα περὶ ἀμαρτίας πλὴν
τῆς ολοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν 39 ταῦτα ποιήσετε
κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν πλὴν τῶν εὐχῶν
ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ολοκαυτώματα
ὑμῶν καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν
καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν 40 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς
τοῖς νίοῖς Ισραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο
κύριος τῷ Μωυσῇ

30 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας
τῶν φυλῶν Ισραὴλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ
συνέταξεν κύριος 2 ἀνθρωπος ἀνθρωπος ὃς ἂν
εὔξηται εὐχὴν κυρίῳ ἢ ὅμοσῃ ὅρκον ἢ ὁρίσηται
ὅρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οὐ βεβηλώσει
τὸ ῥῆμα αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ ποιήσει 3 ἐὰν δὲ γυνὴ εὔξηται
εὐχὴν κυρίῳ ἢ ὁρίσηται ὅρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς 4 καὶ ἀκούσῃ ὁ
πατήρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὅρισμοὺς
αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ
παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ καὶ στήσονται πᾶσαι
αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὅρισμοί οὓς ὠρίσατο

κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ 5 ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὄρισμούς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ στήσονται καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς 6 ἐὰν δὲ γενομένη γένηται ἀνδρὶ καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς 7 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ καὶ οὕτως στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὄρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται 8 ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὄρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενοῦσιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν 9 καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἀν εὔξηται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ 10 ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὄρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὅρκου 11 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὄρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται κατ' αὐτῆς 12 ἐὰν δὲ περιελῶν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάντα ὅσα ἐὰν ἔξελθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὄρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενεῖ αὐτῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιείλεν καὶ κύριος καθαρίσει αὐτήν 13 πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὅρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχήν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ 14 ἐὰν δὲ σιωπῶν

παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὄρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἡκουσεν 15 ἐὰν δὲ περιελῶν περιέλῃ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἦν ἡκουσεν καὶ λήμψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ 16 ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ισραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαὸν σου 3 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν λέγων ἔξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας παρατάξασθαι ἔναντι κυρίου ἐπὶ Μαδιαν ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ κυρίου τῇ Μαδιαν 4 χιλίους ἐκ φυλῆς χιλίους ἐκ φυλῆς ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραὴλ ἀποστείλατε παρατάξασθαι 5 καὶ ἔξηριθμησαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ισραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς δώδεκα χιλιάδες ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν 6 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ Φινεες υἱὸν Ελεαζαρ νιόυ Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰ σκεύη τὰ ἄγια καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 7 καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιαν καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν 8 καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιαν ἀπέκτειναν ἄμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν καὶ τὸν Ευιν καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Ουρ καὶ τὸν Ροβοκ πέντε βασιλεῖς Μαδιαν καὶ τὸν Βαλααμ νιόν Βεωρ ἀπέκτειναν ἐν ρόμφαιά σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν 9 καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς γυναῖκας Μαδιαν καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν

καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἔγκτητα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμευσαν 10 καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί 11 καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους 12 καὶ ἥγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἵερα καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Αραβώθ Μωαβ 13 καὶ ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχώ 13 καὶ ἐξῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἵερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς 14 καὶ ὡργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως χιλιάρχοις καὶ ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἴνα τί ἔζωγρήσατε πᾶν θῆλυν 16 αὗται γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλααμ τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα κυρίου ἔνεκεν Φογωρ καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου 17 καὶ νῦν ἀποκτείνατε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ καὶ πᾶσαν γυναικα ἥτις ἔγνωκεν κοίτην ἄρσενος ἀποκτείνατε 18 πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν ἥτις οὐκ οἶδεν κοίτην ἄρσενος ζωγρήσατε αὐτάς 19 καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἀγνισθῆσει τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν 20 καὶ πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε 21 καὶ εἶπεν Ελεαζαρ ὁ ἵερεὺς πρὸς

τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 22 πλὴν τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασσιτέρου 23 πᾶν πρᾶγμα ὃ διελεύσεται ἐν πυρί καὶ καθαρισθήσεται ἀλλ' ἡ τῷ ὅντει τοῦ ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορεύηται διὰ πυρός διελεύσεται δι τῷ ὅντει 24 καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν 25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 26 λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους σὺ καὶ Ελεαζαρ ὁ ἵερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς 27 καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνὰ μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπορευομένων εἰς τὴν παράταξιν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς 28 καὶ ἀφελεῖτε τέλος κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπορευομένων εἰς τὴν παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βιῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν αἰγῶν 29 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους αὐτῶν λήμψεσθε καὶ δώσεις Ελεαζαρ τῷ ἵερεῖ τὰς ἀπαρχὰς κυρίου 30 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους τοῦ τῶν υἱῶν Ισραὴλ λήμψῃ ἔνα ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βιῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ κυρίου 31 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἵερεὺς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 32 καὶ ἐγενήθη

τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς ὃ ἐπρονόμευσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί ἀπὸ τῶν προβάτων ἔξακόσιαι χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες 33 καὶ βόες δύο καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες 34 καὶ ὅνοι μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες 35 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός πᾶσαι ψυχαὶ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες 36 καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσιαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια 37 καὶ ἐγένετο τὸ τέλος κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων ἔξακόσια ἑβδομήκοντα πέντε 38 καὶ βόες ἔξι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τὸ τέλος κυρίῳ δύο καὶ ἑβδομήκοντα 39 καὶ ὅνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι καὶ τὸ τέλος κυρίῳ εἴς καὶ ἑξήκοντα 40 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ τὸ τέλος αὐτῶν κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί 41 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὸ τέλος κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ θεοῦ Ελεαζαρ τῷ ἵερεῖ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 42 ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ισραὴλ οὓς διεῖλεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν 43 καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα τὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσιαι χιλιάδες καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια 44 καὶ βόες ἔξι καὶ τριάκοντα χιλιάδες 45 ὅνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 46 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἔξι καὶ δέκα χιλιάδες 47 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ισραὴλ τὸ ἐν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς τῆς

σκηνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 48 καὶ προσῆλθον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι 49 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν οἱ παῖδές σου εἰλήφασιν τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῶν καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εῖς 50 καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον κυρίῳ ἀνήρ ὃ εὗρεν σκεῦος χρυσοῦν χλιδῶνα καὶ ψέλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον ἔξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι κυρίου 51 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον 52 καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφεῖλον κυρίῳ ἔξι καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων 53 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμευσαν ἔκαστος ἔαυτῷ 54 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἔναντι κυρίου

32 καὶ κτήνη πλῆθος ἵν τοῖς υἱοῖς Ρουβῆν καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ πλῆθος σφόδρα καὶ εἴδον τὴν χώραν Ιαζηρ καὶ τὴν χώραν Γαλααδ καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσιν 2 καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ρουβῆν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες 3 Αταρωθ καὶ Δαιβων καὶ Ιαζηρ καὶ Ναμβρα καὶ Εσεβων καὶ Ελεαλη καὶ Σεβαμα καὶ Ναβαν καὶ Βαιαν 4 τὴν γῆν ἥν παρέδωκεν κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ισραὴλ γῇ κτηνοτρόφος ἐστίν καὶ τοῖς παισίν

σου κτήνη ύπάρχει 5 καὶ ἔλεγον εἰς εὔρομεν
χάριν ἐνώπιόν σου δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς
οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει καὶ μὴ διαβιβάσῃς
ἡμᾶς τὸν Ιορδάνην 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβῆν οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν
πορεύονται εἰς πόλεμον καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε
αὐτοῦ 7 καὶ ἵνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας
τῶν υἱῶν Ισραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν
κύριος δίδωσιν αὐτοῖς 8 οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ
πατέρες ὑμῶν ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Καδῆς
Βαρνη ᶚατανοῆσαι τὴν γῆν 9 καὶ ἀνέβησαν
Φάραγγα βότρυος καὶ κατενόησαν τὴν γῆν καὶ
ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ισραὴλ ὅπως
μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος
αὐτοῖς 10 καὶ ὥργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἔκεινῃ καὶ ὤμοισεν λέγων 11 εἰ ὅψονται οἱ
ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἴγυπτου ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω οἱ ἐπιστάμενοι τὸ κακὸν
καὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν γῆν ἣν ὕμοισα τῷ Αἴβρααμ
καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ οὐ γάρ συνεπηκολούθησαν
ὅπισω μου 12 πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφόνην ὁ
διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὅτι
συνεπηκολούθησεν ὅπίσω κυρίου 13 καὶ ὥργίσθη
θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν Ισραὴλ καὶ κατερρόμβευσεν
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη ἔως
ἔξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ
πονηρὰ ἔναντι κυρίου 14 ἴδού ἀνέστητε ἀντὶ
τῶν πατέρων ὑμῶν σύστρεμμα ἀνθρώπων
ἀμαρτωλῶν προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς
ὅργῆς κυρίου ἐπὶ Ισραὴλ 15 ὅτι ἀποστραφήσεσθε
ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ ἀνομήσετε εἰς δλην τὴν συναγωγὴν
ταύτην 16 καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον

ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσωμεν ὥδε τοῖς
κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν
17 καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴ πρότεροι
τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἔως ἢν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν
έαυτῶν τόπον καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν
ἐν πόλεσιν τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν 18 οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας
ἡμῶν ἔως ἢν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ
ἔκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 19 καὶ
οὐκέτι κληρονομήσωμεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ ἐπέκεινα ὅτι ἀπέχομεν
τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν
ἀνατολαῖς 20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν
ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐὰν ἔξοπλίσησθε
ἔναντι κυρίου εἰς πόλεμον 21 καὶ παρελεύσεται
ὑμῶν πᾶς ὄπλιτης τὸν Ιορδάνην ἔναντι κυρίου
ἔως ἢν ἐκτριβῇ ὁ ἔχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ 22 καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἔναντι κυρίου
καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε καὶ ἔσεσθε
ἀθῷοι ἔναντι κυρίου καὶ ἀπὸ Ισραὴλ καὶ ἔσται ἡ
γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι κυρίου 23
ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως ἀμαρτήσεσθε ἔναντι
κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν ὅταν
ἡμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά 24 καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν
αὐτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις
τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ
τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε 25 καὶ εἶπαν οἱ
υἱοὶ Ρουβῆν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ πρὸς Μωυσῆν
λέγοντες οἱ παῖδές σου ποιήσουσιν καθὰ ὁ κύριος
ἡμῶν ἐντέλλεται 26 ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ
αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν
ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσιν Γαλααδ 27 οἱ δὲ παῖδές
σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ

έκτεταγμένοι ἔναντι κυρίου εἰς τὸν πόλεμον δὸν τρόπον ὁ κύριος λέγει 28 καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ελεαζαρ τὸν ἵερα καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Νανη καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ισραὴλ 29 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουθῆν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ιορδάνην πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι κυρίου καὶ κατακυριεύσῃτε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλααδ ἐν κατασχέσει 30 ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔναντι κυρίου καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναικας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χανααν καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χανααν 31 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουθῆν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ λέγοντες ὅσα ὁ κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ οὕτως ποιήσομεν 32 ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι κυρίου εἰς γῆν Χανααν καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου 33 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουθῆν καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση υἱῶν Ιωσηφ τὴν βασιλείαν Σηων βασιλέως Αμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ωγ βασιλέως τῆς Βασαν τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὄριοις αὐτῆς πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ 34 καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ τὴν Δαιβων καὶ τὴν Αταρωθ καὶ τὴν Αροηρ 35 καὶ τὴν Σωφαρ καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ ὑψώσαν αὐτὰς 36 καὶ τὴν Ναμβραν καὶ τὴν Βαιθαραν πόλεις ὄχυρὰς καὶ ἐπαύλεις προβάτων 37 καὶ οἱ υἱοὶ Ρουθῆν ὠκοδόμησαν τὴν Εσεβων καὶ Ελεαλη καὶ Καριαθαιμ 38

καὶ τὴν Βεελμεων περικεκυκλωμένας καὶ τὴν Σεβαμα καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὄνόματα αὐτῶν τὰ ὄνόματα τῶν πόλεων ἃς ὠκοδόμησαν 39 καὶ ἐπορεύθη νιὸς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση εἰς Γαλααδ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώλεσεν τὸν Αμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ 40 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὴν Γαλααδ τῷ Μαχιρ υἱῷ Μανασση καὶ κατώκησεν ἐκεῖ 41 καὶ Ιαΐρ ὁ τοῦ Μανασση ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ιαΐρ 42 καὶ Ναβαυ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Κανααθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβωθ ἐκ τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ

33 καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ὡς ἔξηλθον ἐκ γῆς Αἴγυπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆς καὶ Ααρων 2 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν 3 ἀπῆραν ἐκ Ραμεσση τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τῇ ἐπαύριον τοῦ πασχα ἔξηλθον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἴγυπτίων 4 καὶ οἱ Αἴγυπτοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας οὓς ἐπάταξεν κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἴγυπτῳ καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησεν τὴν ἐκδίκησιν κύριος 5 καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐκ Ραμεσση παρενέβαλον εἰς Σοκχωθ 6 καὶ ἀπῆραν ἐκ Σοκχωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βουθαν ὃ ἐστιν μέρος τι τῆς ἐρήμου 7 καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθαν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ στόμα Εἰρωθ ὃ ἐστιν ἀπέναντι Βεελσεπφων καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου 8 καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι

Εἰρωθ καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθησαν ὀδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἔρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαις **9** καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν καὶ ἥλθον εἰς Αιλιμ καὶ ἐν Αιλιμ δώδεκα πηγαὶ ύδατων καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὄδωρ **10** καὶ ἀπῆραν ἐξ Αιλιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν **11** καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σιν **12** καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἔρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς Ραφακα **13** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφακα καὶ παρενέβαλον ἐν Αιλους **14** καὶ ἀπῆραν ἐξ Αιλους καὶ παρενέβαλον ἐν Ραφιδιν καὶ οὐκ ἦν ὄδωρ τῷ λαῷ πιεῖν ἐκεῖ **15** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδιν καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἔρήμῳ Σινα **16** καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἔρήμου Σινα καὶ παρενέβαλον ἐν Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας **17** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μνημάτων ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον ἐν Ασηρωθ **18** καὶ ἀπῆραν ἐξ Ασηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Ραθαμα **19** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραθαμα καὶ παρενέβαλον ἐν Ρεμμων Φαρες **20** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ρεμμων Φαρες καὶ παρενέβαλον ἐν Λεμωνα **21** καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Δεσσα **22** καὶ ἀπῆραν ἐκ Δεσσα καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλαθ **23** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλαθ καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφαρ **24** καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφαρ καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδαθ **25** καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδαθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μακηλωθ **26** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Κατααθ **27** καὶ ἀπῆραν ἐκ Κατααθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ταραθ **28** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταραθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ματεκκα **29** καὶ ἀπῆραν ἐκ Ματεκκα καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνα **30** καὶ ἀπῆραν ἐκ

Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Μασσουρουθ **31** καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασσουρουθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βαναια **32** καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναια καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγαδ **33** καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγαδ καὶ παρενέβαλον εἰς Ετεβαθα **34** καὶ ἀπῆραν ἐξ Ετεβαθα καὶ παρενέβαλον εἰς Εβρωνα **35** καὶ ἀπῆραν ἐξ Εβρωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιωνγαβερ **36** καὶ ἀπῆραν ἐκ Γεσιωνγαβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἔρήμῳ Σιν καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἔρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Φαραν αὔτη ἐστὶν Καδης **37** καὶ ἀπῆραν ἐκ Καδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ωρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Εδωμ **38** καὶ ἀνέβη Ααρων ὁ ιερεὺς διὰ προστάγματος κυρίου καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἔξοδου τῶν σιών Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός **39** καὶ Ααρων ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτῶν ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ωρ τῷ ὄρει **40** καὶ ἀκούσας ὁ Χανανις βασιλεὺς Αραδ καὶ οὗτος κατώκει ἐν γῇ Χανααν ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ **41** καὶ ἀπῆραν ἐξ Ωρ τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνα **42** καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Φινω **43** καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινω καὶ παρενέβαλον εἰς Ωβωθ **44** καὶ ἀπῆραν ἐξ Ωβωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Γαι ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὄριων Μωαβ **45** καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαι καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβων Γαδ **46** καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβων Γαδ καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμων Δεβλαθαιμ **47** καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμων Δεβλαθαιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Αβαριμ ἀπέναντι Ναβαυ **48** καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὄρέων Αβαριμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω **49** καὶ

παρενέβαλον παρὰ τὸν Ιορδάνην ἀνὰ μέσον Αισιμωθ ἔως Βελσαττιμ κατὰ δυσμάς Μωαβ 50 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ιορδάνην κατὰ Ιεριχώ λέγων 51 λάλησον τοῖς νίοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην εἰς γῆν Χανααν 52 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιὰς αὐτῶν καὶ πάντα τὰ εἴδωλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτὰ καὶ πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε 53 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ 54 καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν τοῖς πλείοσιν πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν εἰς ὅ ἐὰν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε 55 ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔσται οὓς ἐὰν καταλίπητε ἔξ αὐτῶν σκόλοπες ἐν τοῖς ὁφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε 56 καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτούς ποιήσω ὑμῖν

34 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἔντειλαι τοῖς νίοῖς Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χανααν αὐτῇ ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν γῆ Χανααν σὺν τοῖς ὄροις αὐτῆς 3 καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν ἔως ἔχόμενον Εδωμ καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν

4 καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὄρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ακραβίν καὶ παρελεύσεται Σεννα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Καδης τοῦ Βαρνη καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Αραδ καὶ παρελεύσεται Ασεμωνα 5 καὶ κυκλώσει τὰ ὄρια ἀπὸ Ασεμωνα χειμάρρουν Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα 6 καὶ τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὄριει τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης 7 καὶ τοῦτο ἔσται τὰ ὄρια ὑμῖν πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος 8 καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Εμαθ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Σαραδα 9 καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὄρια Δεφρωνα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ασερναιν τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὄρια ἀπὸ βορρᾶ 10 καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ασερναιν Σεπφαμα 11 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἀπὸ Σεπφαμ Αρβηλα ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγάς καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλα ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χεναρα ἀπὸ ἀνατολῶν 12 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὸν Ιορδάνην καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἀλυκή αὐτῇ ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλῳ 13 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς νίοῖς Ισραὴλ λέγων αὐτῇ ἡ γῆ ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση 14 ὅτι ἐλαβεν φυλὴ υἱῶν Ρουβῆν καὶ φυλὴ υἱῶν Γαδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασση ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν 15 δύο φυλαὶ καὶ ἡμισυ φυλῆς ἐλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ιορδάνου

κατὰ Ιεριχώ ἀπὸ νότου κατ' ἀνατολάς 16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 17 ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν Ελεαζαρ ὁ ἰερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη 18 καὶ ἄρχοντα ἔνα ἐκ φυλῆς λίμψεσθε κατακληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν 19 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Ιουδα Χαλεβ σὺδὸς Ιεφοννη 20 τῆς φυλῆς Συμεων Σαλαμιηλ σὺδὸς Εμιουδ 21 τῆς φυλῆς Βενιαμιν Ελδαδ σὺδὸς Χασλων 22 τῆς φυλῆς Δαν ἄρχων Βακχιρ σὺδὸς Εγλι 23 τῶν σιῶν Ιωσηφ φυλῆς σιῶν Μανασση ἄρχων Ανιηλ σὺδὸς Ουφι 24 τῆς φυλῆς σιῶν Εφραιμ ἄρχων Καμουηλ σὺδὸς Σαβαθα 25 τῆς φυλῆς Ζαβουλων ἄρχων Ελισαφαν σὺδὸς Φαρναχ 26 τῆς φυλῆς σιῶν Ισσαχαρ ἄρχων Φαλτιηλ σὺδὸς Οζα 27 τῆς φυλῆς σιῶν Ασηρ ἄρχων Αχιωρ σὺδὸς Σελεμι 28 τῆς φυλῆς Νεφθαλι ἄρχων Φαδαηλ σὺδὸς Βεναμιουδ 29 οὗτοι οἵ ἐνετείλατο κύριος καταμερίσαι τοῖς σιοῖς Ισραηλ ἐν γῇ Χανααν

35 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ιορδάνην κατὰ Ιεριχώ λέγων 2 σύνταξον τοῖς σιοῖς Ισραηλ καὶ δώσουσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσιν τοῖς Λευίταις 3 καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν 4 καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων ἃς δώσετε τοῖς Λευίταις ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις κύκλῳ 5 καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς

θάλασσαν δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν δισχιλίους πήχεις καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων 6 καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τὰς ἔξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἃς δώσετε φεύγειν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις 7 πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις ταύτας καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν 8 καὶ τὰς πόλεις ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως σιῶν Ισραηλ ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ πολλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω ἔκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἦν κληρονομήσουσιν δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις 9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 10 λάλησον τοῖς σιοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην εἰς γῆν Χανααν 11 καὶ διαστελέετε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως 12 καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἔως ἂν στῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν 13 καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε τὰς ἔξ πόλεις φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν 14 τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χανααν 15 φυγάδιον ἔσται τοῖς σιοῖς Ισραηλ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὕται εἰς φυγαδευτήριον φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως 16 ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν καὶ τελευτήσῃ φονευτής ἔστιν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής 17 ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρός ἐν ᾗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ

αύτόν καὶ ἀποθάνῃ φονευτής ἐστιν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής **18** ἐὰν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρός ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ φονευτής ἐστιν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής **19** ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν **20** ἐὰν δὲ δι ἔχθραν ὥση αὐτὸν καὶ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου καὶ ἀποθάνῃ **21** ἡ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρί καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας φονευτής ἐστιν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσαι αὐτῷ **22** ἐὰν δὲ ἔξαπινα οὐ δι ἔχθραν ὥση αὐτὸν ἡ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος οὐκ ἐξ ἐνέδρου **23** ἡ παντὶ λίθῳ ἐν τῷ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ οὐκ εἰδώς καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ αὐτὸς δὲ οὐκ ἔχθρος αὐτοῦ ἦν οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν **24** καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀνὰ μέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα **25** καὶ ἔξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ ἀποκαταστίσουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ οὗ κατέφυγεν καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ὥστε ἐν ἀποθάνῃ ὁ ιερεὺς ὁ μέγας ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἀγίῳ **26** ἐὰν δὲ ἔξόδῳ ἔξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὄρια τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ **27** καὶ εὔρῃ αὐτὸν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὄριων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα οὐκ ἔνοχός ἐστιν **28** ἐν γάρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς

κατοικείτω ὥστε ἐν ἀποθάνῃ ὁ ιερεὺς ὁ μέγας καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ιερέα τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ **29** καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν **30** πᾶς πατάξας ψυχὴν διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα καὶ μάρτυρς εἰς οὓς μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν **31** καὶ οὐ λήμψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὃντος ἀναιρεθῆναι θανάτῳ γάρ θανατωθήσεται **32** οὐ λήμψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ὥστε ἐν ἀποθάνῃ ὁ ιερεὺς ὁ μέγας **33** καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσῃτε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε τὸ γάρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν καὶ οὐκ ἔξιλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος **34** καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἣς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς ἐφ' ἣς ἐγὼ κατασκηνώσω ἐν ὑμῖν ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ισραὴλ

35 καὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλααδ υἱοῦ Μαχιρ υἱοῦ Μανασση ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ιωσηφ καὶ ἐλάλησαν ἔναντι Μωυσῆς καὶ ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ιερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν υἱῶν Ισραὴλ **2** καὶ εἶπαν τῷ κυρίῳ ὑμῶν ἐνετείλατο κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξεν κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπααδ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ **3** καὶ ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ισραὴλ γυναῖκες καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος

αύτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἵς ἀν γένωνται γυναῖκες καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται 4 ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἄφεσις τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αύτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἵς ἀν γένωνται γυναῖκες καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αύτῶν 5 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ διὰ προστάγματος κυρίου λέγων οὕτως φυλὴ υἱῶν Ιωσηφ λέγουσιν 6 τοῦτο τὸ ὅρμα δ συνέταξεν κύριος ταῖς θυγατράσιν Σαλπααδ λέγων οὗ ἀρέσκει ἐναντίον αύτῶν ἔστωσαν γυναῖκες πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αύτῶν ἔστωσαν γυναῖκες 7 καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ὅτι ἔκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αύτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ισραὴλ 8 καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αύτῆς ἔσονται γυναῖκες ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἔκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αύτοῦ 9 καὶ οὐ περιστραφήσεται κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν ἀλλὰ ἔκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αύτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ισραὴλ 10 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος Μωυσῆς οὕτως ἐποίησαν θυγατέρες Σαλπααδ 11 καὶ ἐγένοντο Θερσα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Νουα καὶ Μααλα θυγατέρες Σαλπααδ τοῖς ἀνεψιοῖς αύτῶν 12 ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασση υἱῶν Ιωσηφ ἐγενήθησαν γυναῖκες καὶ ἐγένετο ἡ κληρονομία αύτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αύτῶν 13 αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆς ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχώ

ΔΕΥΤΕΡΟΝÓΜΙΟΝ

1 οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν Μωυσῆς παντὶ Ισραὴλ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς ἀνὰ μέσον Φαραὼ Τοφολ καὶ Λοβον καὶ Αυλων καὶ καταχρύσεα **2** ἔνδεκα ἡμερῶν ἐν Χωρῃ βόδος ἐπ' ὅρος Σητρ ἔως Καδῆς Βαρνη **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἔνδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς **4** μετὰ τὸ πατάξαι Σητρ βασιλέα Αμορραίων τὸν κατοικήσαντα ἐν Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊν **5** ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν γῇ Μωαβ ἥρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων **6** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρῃ β λέγων ἵκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ δρει τούτῳ **7** ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὅρος Αμορραίων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Αραβα εἰς ὅρος καὶ πεδίον καὶ πρὸς λίβα καὶ παραλίαν γῆν Χαναναίων καὶ Ἀντιλίβανον ἔως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εύφρατον **8** ἵδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὕμισα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς **9** καὶ εἴπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς **10** κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς καὶ ἴδού ἔστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει **11** κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν ὡς ἔστε χιλιοπλασίως καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν **12** πῶς

δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν **13** δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν καὶ καταστῆσω ἐφ' ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν **14** καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἴπατε καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι **15** καὶ ἔλαβον ἔξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἔκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν **16** καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ **17** οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἔστιν καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ἢ ἀφ' ὑμῶν ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ καὶ ἀκούσομαι αὐτό **18** καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους οὓς ποιήσετε **19** καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρῃ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἣν εἴδετε ὁδὸν ὅρους τοῦ Αμορραίου καθότι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἥλθομεν ἔως Καδῆς Βαρνη **20** καὶ εἴπα πρὸς ὑμᾶς ἥλθατε ἔως τοῦ ὅρους τοῦ Αμορραίου ὃ ὁ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν **21** ἵδετε παραδέδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἴπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάσητε **22** καὶ προσήλθατέ

μοι πάντες καὶ εἴπατε ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν καὶ ἀναγγειάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν ὁδὸν δῆς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ τὰς πόλεις εἰς ἣς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς 23 καὶ ἥρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας ἄνδρα ἔνα κατὰ φυλήν 24 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὅρος καὶ ἤλθοσαν ἕως Φάραγγος βότρυος καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν 25 καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἔλεγον ἀγαθὴ ἡ γῆ ἦν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν 26 καὶ οὐκ ἡθελήσατε ἀναβῆναι καὶ ἡπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 27 καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἴπατε διὰ τὸ μισεῖν κύριον ἡμᾶς ἔξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Αμορραίων ἔξολεθρεῦσαι ἡμᾶς 28 ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν ὑμῶν τὴν καρδίαν λέγοντες ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ καὶ σιοὺς γιγάντων ἐωράκαμεν ἐκεῖ 29 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς μὴ πτήξῃτε μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν 30 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 31 καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦν εἴδετε ὡς ἐτροφοφόρησέν σε κύριος ὁ θεός σου ὡς εἴ τις τροφοφορήσει ἄνθρωπος τὸν οὐίον αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἦν ἐπορεύθητε ἔως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον 32 καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν 33 ὃς προπορεύεται πρότερος

ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδόν καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας 34 καὶ ἥκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεὶς ὅμοσεν λέγων 35 εἰ ὄψεταί τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν ἀγαθὴν ταύτην γῆν ἦν ὅμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν 36 πλὴν Χαλεβί υἱὸς Ιεφοννη ὅπεται αὐτήν καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἦν ἐπέβη καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς κύριον 37 καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριος δῆ ὑμᾶς λέγων οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ 38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ὁ παρεστηκώς σοι οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ αὐτὸν κατίσχυσον δτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ Ισραὴλ 39 καὶ πᾶν παιδίον νέον δστις οὐκ οἶδεν σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ τούτοις δώσω αὐτήν καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτὴν 40 καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης 41 καὶ ἀπεκρίθητε μοι καὶ εἴπατε ἡμάρτομεν ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἀναλαβόντες ἔκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὅρος 42 καὶ εἴπεν κύριος πρὸς με εἰπὸν αὐτοῖς οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 43 καὶ ἐλάλησα ὑμῖν καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὅρος 44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Αμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὅρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν

ύμιν καὶ κατεδίωξαν ύμᾶς ὡς εἰς ποιήσαισαν αἱ μέλισσαι καὶ ἐτίτρωσκον ύμᾶς ἀπὸ Σηιρ ἔως Ερμα 45 καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ εἰσῆκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ύμῶν οὐδὲ προσέσχεν ύμῖν 46 καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Καδῆς ἡμέρας πολλάς ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε

2 καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν δὲν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρός με καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηιρ ἡμέρας πολλάς 2 καὶ εἶπεν κύριος πρός με 3 ἵκανούσθω ύμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ βορρᾶν 4 καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων ύμεις παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ύμῶν υἱῶν Ησαυ οἵ κατοικοῦσιν ἐν Σηιρ καὶ φοβηθήσονται ύμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται ύμᾶς σφόδρα 5 μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γάρ μὴ δῶ ύμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ησαυ τὸ ὄρος τὸ Σηιρ 6 βρώματα ἀργυρίου ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε καὶ ὕδωρ μέτρω λίμψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε 7 ὁ γάρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέν σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου διάγνωθι πῶς διῆλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἵδού τεσσαράκοντα ἔτη κύριος ὁ θεὸς σου μετὰ σοῦ οὐκ ἐπεδεήθης ῥήματος 8 καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ησαυ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηιρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Αραβία ἀπὸ Αιλων καὶ ἀπὸ Γασιωνγαβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωαβ 9 καὶ εἶπεν κύριος πρός με μὴ ἔχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γάρ μὴ δῶ ύμῖν ἀπὸ

τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ τοῖς γάρ υἱοῖς Λωτ δέδωκα τὴν Σηιρ κληρονομεῖν 10 οἱ Ομμιν πρότεροι ἐνεκάθηντο ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἴσχυόντες ὥσπερ οἱ Ενακιμ 11 Ραφαϊν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ οἱ Μωαβίται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ομμιν 12 καὶ ἐν Σηιρ ἐνεκάθητο ὁ Χορραῖος πρότερον καὶ υἱοὶ Ησαυ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν δὲν τρόπον ἐποίησεν Ισραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἦν δέδωκεν κύριος αὐτοῖς 13 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ύμεις καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρετ καὶ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρετ 14 καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Καδῆς Βαρνη ἔως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρετ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔως οὗ διέπεσεν πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς καθότι ὕμοσεν αὐτοῖς ὁ θεός 15 καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἔως οὗ διέπεσαν 16 καὶ ἐγενήθη ἐπεὶ διέπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρός με λέγων 18 σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὄρια Μωαβ τὴν Σηιρ 19 καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Αμμαν μὴ ἔχθραίνετε αὐτοῖς καὶ μὴ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον οὐ γάρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Αμμαν σοὶ ἐν κλήρῳ ὅτι τοῖς υἱοῖς Λωτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ 20 γῆ Ραφαϊν λογισθήσεται καὶ γάρ ἐπ' αὐτῆς κατώκουν οἱ Ραφαϊν τὸ πρότερον καὶ οἱ Αμμανῖται ὄνομάζουσιν αὐτοὺς Ζομζομμιν 21 ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ύμῶν ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ

ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 22 ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ήσαυ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Σητιρ ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορραῖον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 23 καὶ οἱ Ευαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν ασηρωθ ἔως Γάζης καὶ οἱ Καππαδοκες οἱ ἐξελθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν αὐτοὺς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν 24 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε ὑμεῖς τὴν φάραγγα Αρνων ἵδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Αμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἐνάρχου κληρονομεῖν σύναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον 25 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ πρόσωπον πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ οἴτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται καὶ ὡδῖνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου 26 καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἑρήμου Κεδαμωθ πρὸς Σηων βασιλέα Εσεβων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων 27 παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου ἐν τῇ δόῳ παρελεύσομαι οὐχὶ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά 28 βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι καὶ φάγομαι καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι καὶ πίομαι πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσίν 29 καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ήσαυ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σητιρ καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Αροηρ ἔως παρέλθω τὸν Ιορδάνην εἰς τὴν γῆν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν 30 καὶ οὐκ ἡθέλησεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων παρελθεῖν ἡμᾶς δι αὐτοῦ ὅτι ἐσκλήρυνεν κύριος ὁ θεὸς

ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 31 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἴδού ἦργματι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Αμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἐναρξαὶ κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτοῦ 32 καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων εἰς συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον Ιασσα 33 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ 34 καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἔξης καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν οὐ κατελίπομεν ζωγρείαν 35 πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν 36 ἐξ Αροηρ ἡ ἐστιν παφὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Αρνων καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι καὶ ἔως ὅρους τοῦ Γαλααδ οὐκ ἐγενήθη πόλις ἡτίς διέφυγεν ἡμᾶς τὰς πάσας παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν 37 πλὴν εἰς γῆν υἱῶν Αμμων οὐ προσήλθομεν πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ιαβοκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὄρεινῇ καθότι ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

3 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Εδραϊν 2 καὶ εἶπεν κύριος πρός με μὴ φοβηθῆς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὥσπερ ἐποίησας Σηων βασιλεῖ τῶν Αμορραίων

δῶς κατώκει ἐν Εσεβων 3 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ τὸν Ογ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν ἔως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα 4 καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν ἔξηκοντα πόλεις πάντα τὰ περίχωρα Αργοβ θασιλείας Ογ ἐν Βασαν 5 πᾶσαι πόλεις ὀχυραί τείχη ὑψηλά πύλαι καὶ μοχλοί πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα 6 ἐξωλεθρεύσαμεν αὐτούς ὥσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἔξῆς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία 7 καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς 8 καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Αμορραίων οἵ ἡσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αρνων καὶ ἔως Αερμων 9 οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσιν τὸ Αερμων Σανιωρ καὶ ὁ Αμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸν Σανιρ 10 πᾶσαι πόλεις Μισωρ καὶ πᾶσα Γαλααδ καὶ πᾶσα Βασαν ἔως Σελχα καὶ Εδραϊν πόλεις βασιλείας τοῦ Ογ ἐν τῇ Βασαν 11 ὅτι πλὴν Ογ βασιλεὺς Βασαν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ραφαϊν ἵδού ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ ἵδού αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν οὐών Αμμων ἐννέα πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὔρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός 12 καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Αροηρ ἡ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Αρνων καὶ τὸ ἡμισυ ὅρους Γαλααδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἐδωκα τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ 13 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλααδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασαν

βασιλείαν Ογ ἐδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση καὶ πᾶσαν περίχωρον Αργοβ πᾶσαν τὴν Βασαν ἐκείνην γῇ Ραφαϊν λογισθήσεται 14 καὶ Ιαΐρ υἱὸς Μανασση ἐλαβεν πᾶσαν τὴν περίχωρον Αργοβ ἔως τῶν ὁρίων Γαργασι καὶ Ομαχαθι ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασαν Αυωθ Ιαΐρ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 15 καὶ τῷ Μαχιρ ἐδωκα τὴν Γαλααδ 16 καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλααδ ἔως χειμάρρου Αρνων μέσον τοῦ χειμάρρου ὅριον καὶ ἔως τοῦ Ιαβοκ ὁ χειμάρρους ὅριον τοῖς υἱοῖς Αμμαν 17 καὶ ἡ Αραβα καὶ ὁ Ιορδάνης ὅριον Μαχαναρεθ καὶ ἔως θαλάσσης Αραβα θαλάσσης ἀλυκῆς ὑπὸ Ασηδωθ τὴν Φασγα ἀνατολῶν 18 καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ισραηλ πᾶς δυνατός 19 πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν οἴδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν κατοικείτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν αἵς ἐδωκα ὑμῖν 20 ἔως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ κατακληρονομήσουσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἥν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ ἐπαναστραφήσεσθε ἔκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἥν ἐδωκα ὑμῖν 21 καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων οἱ ὄφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα ὄσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τούτοις οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας ἐφ' ἀς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ 22 οὐ φοβηθήσεσθε ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς

πολεμήσει περὶ ὑμῶν 23 καὶ ἐδεήθην κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων 24 κύριε κύριε σὺ ἡρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν τίς γάρ ἔστιν θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὅστις ποιήσει καθὰ σὺ ἐποίησας καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου 25 διαβάς οὖν δψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὕσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον 26 καὶ ὑπερεῖδεν κύριος ἐμὲ ἔνεκεν ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσέν μου καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἵκανούσθω σοι μὴ προσθῆς ἔτι λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦτον 27 ἀνάβηθι ἐπὶ κορυφὴν Λελαξευμένου καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ ἵδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ιορδάνην τοῦτον 28 καὶ ἔντειλαι Ἰησοῦ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου καὶ αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτοῖς τὴν γῆν ἣν ἐώρακας 29 καὶ ἔνεκαθήμεθα ἐν νάπῃ σύνεγγυς οἴκου Φογωρ

4 καὶ νῦν Ισραὴλ ἀκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν 2 οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ρήμα ὃ ἐγὼ ἔντελλομαι ὑμῖν καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσα ἐγὼ ἔντελλομαι ὑμῖν σήμερον 3 οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τῷ Βεελφεγωρ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις

ἐπορεύθη ὅπίσω Βεελφεγωρ ἐξέτριψεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν 4 ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζῆτε πάντες ἐν τῇ σήμερον 5 ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν 6 καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν ἴδού λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο 7 ὅτι ποιὸν ἔθνος μέγα ὥς ἔστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα 8 καὶ ποιὸν ἔθνος μέγα ὥς ἔστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον 9 πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον τὴν ψυχήν σου σφόδρα μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ μὴ ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ συμβιβάσεις τοὺς νίούς σου καὶ τοὺς νίοὺς τῶν νίῶν σου 10 ἡμέραν ἣν ἔστητε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐν Χωρηῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας ὅτε εἶπεν κύριος πρός με ἐκκλησίασον πρός με τὸν λαόν καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ρήματά μου ὅπως μάθωσιν φοβεῖσθαι με πάσας τὰς ἡμέρας ἀς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοὺς νίοὺς αὐτῶν διδάξωσιν 11 καὶ προσήλθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἔως τοῦ οὐρανοῦ σκότος γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη 12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρός φωνὴν ρήμάτων ὑμεῖς ἡκούσατε καὶ ὅμοιώμα τούκ εἴδετε ἀλλ' ἢ φωνήν

13 καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἥν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν τὰ δέκα ἁρήματα καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας 14 καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις ποιεῖν αὐτὰ ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἥν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν 15 καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὅτι οὐκ εἴδετε ὅμοιώμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἦν ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρῃ ἐν τῷ ὅρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός 16 μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὅμοιώμα πᾶσαν εἰκόνα ὅμοιώμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ 17 ὅμοιώμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιώμα παντὸς ὄρνεου πτερωτοῦ ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν 18 ὅμοιώμα παντὸς ἐρπετοῦ ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιώμα παντὸς ἰχθύος ὃσα ἔστιν ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς 19 καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἴδων τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς αὐτοῖς καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς ἢ ἀπένειμεν κύριος ὁ θεός σου αὐτὰ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ 20 ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ θεὸς καὶ ἔξιγγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ Αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 21 καὶ κύριος ἔθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ιορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν ἥν κύριος ὁ θεὸς δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 22 ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ιορδάνην τοῦτον ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην 23 προσέχετε ὑμεῖς μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην

κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἥν διέθετο πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὅμοιώμα πάντων ὃν συνέταξεν κύριος ὁ θεός σου 24 ὅτι κύριος ὁ θεός σου πῦρ καταναλίσκον ἔστιν θεὸς ζηλωτῆς 25 ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱὸν καὶ υἱὸν τῶν υἱῶν σου καὶ χρονίσητε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὅμοιώμα παντὸς καὶ ποιήσητε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροργίσαι αὐτὸν 26 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἥν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἢ ἐκτριβῇ ἐκτριβήσεσθε 27 καὶ διασπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ 28 καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων ξύλοις καὶ λίθοις οἵ οὐκ ὄψονται οὐδὲ μὴ ἀκούσωσιν οὕτε μὴ φάγωσιν οὕτε μὴ ὀσφρανθῶσιν 29 καὶ ζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐρήσετε ὅταν ἐκζητήσητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψι σου 30 καὶ εὐρήσουσίν σε πάντες οἱ λόγοι οὕτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ 31 ὅτι θεὸς οἰκτίρμων κύριος ὁ θεός σου οὐκ ἐγκαταλείψει σε οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου ἥν ὤμοσεν αὐτοῖς 32 ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἐκτισεν ὁ θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἔως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ εἰ γέγονεν κατὰ

τὸ ρῆμα τὸ μέγα τοῦτο εὶς ἥκουσται τοιοῦτο 33 εὶς ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός δὲν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ ἔζησας 34 εὶς ἐπείρασεν δὲν θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἔαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ κραταιῇ καὶ ἐν βραχίονι ύψηλῷ καὶ ἐν ὁράμασιν μεγάλοις κατὰ πάντα δσα ἐποίησεν κύριος δὲν θεὸς ἡμῶν ἐν Αἴγυπτῳ ἐνώπιον σου βλέποντος 35 ὥστε εἰδῆσαι σε ὅτι κύριος δὲν θεός σου οὗτος θεός ἐστιν καὶ οὐκ ἐστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ 36 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαί σε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξεν σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ τὰ ρήματα αὐτοῦ ἥκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός 37 διὰ τὸ ἀγαπῆσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου καὶ ἔξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς καὶ ἔξηγαγέν σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἴγυπτου 38 ἔξολεθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερά σου πρὸ προσώπου σου εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν καθὼς ἔχεις σήμερον 39 καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ ὅτι κύριος δὲν θεός σου οὗτος θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω καὶ οὐκ ἐστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ 40 καὶ φυλάξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ δσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἡς κύριος δὲν θεός σου δίδωσιν σοι πάσας τὰς ἡμέρας 41 τότε ἀφώρισεν Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἥλιου 42 φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν δς ἀν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδὼς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ

τῆς ἔχθες καὶ τρίτης καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται 43 τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ρουβῆν καὶ τὴν Ραμωθ ἐν Γαλααδ τῷ Γαδδὶ καὶ τὴν Γαυλων ἐν Βασαν τῷ Μανασσῆ 44 οὗτος ὁ νόμος δὲν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ισραὴλ 45 ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα δσα ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἴγυπτου 46 ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν φάραγγι ἐγγὺς οἴκου Φογωρ ἐν γῇ Σηων βασιλέως τῶν Αμορραίων δς κατώκει ἐν Εσεβων οὓς ἐπάταξεν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἴγυπτου 47 καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν Ωγ βασιλέως τῆς Βασαν δύο βασιλέων τῶν Αμορραίων οἱ ἡσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἥλιου 48 ἀπὸ Αροηρ ἡ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Αρνων καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηων δ ἐστιν Αερμων 49 πᾶσαν τὴν Αραβία πέραν τοῦ Ιορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἥλιου ὑπὸ Ασηδωθ τὴν λαξευτήν

5 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντα Ισραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἄκουε Ισραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα δσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ωσὶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτά **2** κύριος δὲν θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρηβ **3** οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην ταύτην ἀλλ' ἡ πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς ὥδε πάντες ζῶντες σήμερον **4** πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός **5** κἀγὼ εἰστήκειν ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ρήματα

κυρίου ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρὸς καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος λέγων 6 ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἔξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἴγυπτου ἐξ οἴκου δουλείας 7 οὐκ ἔσοντάι σοι θεοὶ ἔτεροι πρὸ προσώπου μου 8 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς 9 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου θεὸς ζηλωτὴς ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσίν με 10 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου 11 οὐ λήμψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ 12 φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου 13 ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἐργα σου 14 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἐργον σὺ καὶ οἱ νιοί σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοὶ ἵνα ἀναπαύσηται ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ παῖς σου καὶ σύ 15 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἥσθα ἐν γῇ Αἴγυπτῳ καὶ ἔξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιῷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ διὰ τοῦτο συνέταξέν σοι κύριος ὁ θεός σου ὕστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτήν 16 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ

ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς ἡς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι 17 οὐ μοιχεύσεις 18 οὐ φονεύσεις 19 οὐ κλέψεις 20 οὐ ψευδομαρτυρίσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ 21 οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὕτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστιν 22 τὰ ρήματα ταῦτα ἐλάλησεν κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός σκότος γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη καὶ οὐ προσέθηκεν καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ ἔδωκέν μοι 23 καὶ ἐγένετο ὡς ἡκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρί καὶ προσήλθετε πρός με πάντες οἱ ἡγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν 24 καὶ ἐλέγετε ίδού ἔδειξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἡκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἴδομεν ὅτι λαλήσει ὁ θεός πρὸς ἄνθρωπον καὶ ζήσεται 25 καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο ἐὰν προσθῶμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι καὶ ἀποθανούμεθα 26 τίς γὰρ σάρξ ἡτις ἡκουσεν φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς ὡς ἡμεῖς καὶ ζήσεται 27 πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον ὅσα ἐὰν εἴπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἀν λαλήσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν 28 καὶ ἡκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρός με καὶ εἶπεν

κύριος πρός με ἥκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ ὁρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν 29 τίς δώσει οὕτως εἰναι τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὡστε φοβεῖσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς μου πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα εὗ ἦ αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δῆ αἰῶνος 30 βάδισον εἰπὸν αὐτοῖς ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν 31 σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι μετ' ἐμοῦ καὶ λαλήσω πρὸς σὲ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτούς καὶ ποιείτωσαν ἐν τῇ γῇ ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ 32 καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἄριστερὰ 33 κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν ἣν ἐνετείλατο σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὅπως καταπαύσῃ σε καὶ εὗ σοι ἢ καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἣς κληρονομήσετε

6 καὶ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν 2 ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν νιῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἵνα μακροημερεύσητε 3 καὶ ἕκουσον Ισραὴλ καὶ φύλαξαι ποιεῖν ὅπως εὗ σοι ἢ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα καθάπερ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι 4 καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξελθόντων

αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἄκουε Ισραὴλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἰς ἔστιν 5 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως σου 6 καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου 7 καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος 8 καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ δόφθαλμῶν σου 9 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν 10 καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὅμοσεν τοῖς πατράσιν σου τῷ Αβραὰμ καὶ Ισαὰκ καὶ Ιακωβ δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλάς ἃς οὐκ ὠκοδόμησας 11 οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας λάκκους λελατομημένους οὓς οὐκ ἔξελατόμησας ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ κατεφύτευσας καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς 12 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἔξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας 13 κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅμῃ 14 οὐ πορεύεσθε ὅπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλων ὑμῶν 15 ὅτι θεὸς ζηλωτὴς κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ μὴ ὀργισθεὶς θυμωθῇ κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ καὶ ἐξολεθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 16 οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου ὃν τρόπον ἐξεπειράσασθε ἐν τῷ Πειρασμῷ 17 φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ

μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό σοι 18 καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἵνα εὗ σοι γένηται καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν ἢν ὕμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν 19 ἐκδιῶξαι πάντας τοὺς ἔχθρούς σου πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν 20 καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αὐτοὶ λέγων τί ἔστιν τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἡμῖν 21 καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου οἰκέται ἥμεν τῷ Φαραὼ ἐν γῇ Αἴγυπτῳ καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾶς καὶ ἐν βραχίονι ύψηλῷ 22 καὶ ἔδωκεν κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἴγυπτῳ ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ὑμῶν 23 καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν ἵνα εἰσαγάγῃ ἡμᾶς δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἢν ὕμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν ὑμῶν 24 καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἵνα εὕ ἢ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον 25 καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος

7 ἐὰν δὲ εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι καὶ ἐξαρεῖ ἐθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου τὸν Χετταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Αμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον ἐπτὰ ἐθνη πολλὰ καὶ ἴσχυρότερα ὑμῶν 2 καὶ παραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χειράς σου καὶ πατάξεις αὐτούς

ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς 3 οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήμψῃ τῷ υἱῷ σου 4 ἀποστήσει γάρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις καὶ ὄργισθήσεται θυμῷ κύριος εἰς ὑμᾶς καὶ ἐξολεθρεύσει σε τὸ τάχος 5 ἀλλ’ οὕτως ποιήσετε αὐτοῖς τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί 6 ὅτι λαὸς ἄγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ σὲ προείλατο κύριος ὁ θεός σου εἴναι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἐθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 7 οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἐθνη προείλατο κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο ὑμᾶς ὑμεῖς γάρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἐθνη 8 ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον ὑμᾶς καὶ διατηρῶν τὸν ὅρκον ὃν ὕμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξήγαγεν κύριος ὑμᾶς ἐν χειρὶ κραταιᾶς καὶ ἐν βραχίονι ύψηλῷ καὶ ἐλυτρώσατο ἐξ οἴκου δουλείας ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἴγυπτου 9 καὶ γνώσῃ ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεός θεὸς πιστός ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεὰς 10 καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς 11 καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ποιεῖν 12 καὶ ἔσται ἡνίκα ἀν ἀκούσητε πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ φυλάξητε καὶ

ποιήσητε αὐτά καὶ διαφυλάξει κύριος ὁ θεός σου
σοι τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος ὃ ὡμοσεν τοῖς
πατράσιν ὑμῶν **13** καὶ ἀγαπήσει σε καὶ εὐλογήσει
σε καὶ πληθυνεῖ σε καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς
κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου τὸν
σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου
τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν
προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ὡμοσεν κύριος
τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι **14** εὐλογητὸς ἔσῃ
παρὰ πάντα τὰ ἔθνη οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος
οὐδὲ στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσίν σου **15** καὶ
περιελεῖ κύριος ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν καὶ
πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς ἃς ἐώρακας
καὶ ὅσα ἔγνως οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σὲ καὶ ἐπιθήσει
αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε **16** καὶ φάγη
πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἔθνῶν ἃ κύριος ὁ θεός σου
δίδωσίν σοι οὐ φείσεται οὐ δόφθαλμός σου ἐπ’
αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι
σκῶλον τοῦτο ἔστιν σοι **17** ἐὰν δὲ λέγης ἐν τῇ
διανοίᾳ σου ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἡ ἔγω πῶς
δυνήσομαι ἔξολεθρεῦσαι αὐτούς **18** οὐ φοβηθήσῃ
αὐτούς μνείᾳ μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ
θεός σου τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις **19**
τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς εἴδοσαν οἱ
δόφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα
ἐκεῖνα τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα
τὸν ὑψηλὸν ὡς ἔξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου
οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσιν τοῖς
ἔθνεσιν οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **20**
καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου εἰς
αὐτούς ἔως ἢν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμένοι
καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ **21** οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί

θεὸς μέγας καὶ κραταιός **22** καὶ καταναλώσει
κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου
σου κατὰ μικρὸν μικρόν οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι
αὐτοὺς τὸ τάχος ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος
καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια **23** καὶ
παραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς
χεῖράς σου καὶ ἀπολέσει αὐτοὺς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ
ἔως ἢν ἔξολεθρεύσῃ αὐτούς **24** καὶ παραδώσει
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ
ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου
οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου
ἔως ἢν ἔξολεθρεύσῃς αὐτούς **25** τὰ γλυπτὰ τῶν
θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί οὐκ ἐπιθυμήσεις
ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ’ αὐτῶν καὶ οὐ λήμψῃ
σεαυτῷ μὴ πταίσῃς δι αὐτό ὅτι βδέλυγμα κυρίω
τῷ θεῷ σού ἔστιν **26** καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα
εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἔσῃ ἀνάθημα ὥσπερ
τοῦτο προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ βδελύγματι
βδελύξῃ ὅτι ἀνάθημά ἔστιν

8 πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἔγω ἐντέλλομαι
ὑμῖν σήμερον φυλάξεσθε ποιεῖν ἵνα ζῆτε
καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθητε καὶ
κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ῷμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **2** καὶ μνησθήσῃ
πᾶσαν τὴν ὄδόν ἣν ἥγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου
ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅπως ἢν κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ
σε καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου εἰ φυλάξῃ
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἡ οὐ **3** καὶ ἐκάκωσέν σε καὶ
ἐλιμαγχόνησέν σε καὶ ἐψώμισέν σε τὸ μαννα ὃ
οὐκ εἴδησαν οἱ πατέρες σου ἵνα ἀναγγείλῃ σοι
ὅτι οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ’
ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος
θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος **4** τὰ ἴματιά σου οὐ

κατετρίβη ἀπὸ σοῦ οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν ἵδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη 5 καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἴ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν νιὸν αὐτοῦ οὕτως κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε 6 καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν 7 ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός σου εἰσάγει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν οὖν χείμαρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὄρέων 8 γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς ἄμπελοι συκαὶ ῥόαι γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος 9 γῆ ἐφ' ἣς οὐ μετὰ πτωχείας φάγη τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ ἐνδεηθῆσῃ οὐδὲν ἐπ' αὐτῆς γῆ ἣς οἱ λίθοι σίδηρος καὶ ἐκ τῶν ὄρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν 10 καὶ φάγη καὶ ἐμπλησθῆσῃ καὶ εὐλογήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἣς ἔδωκέν σοι 11 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον 12 μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς 13 καὶ τῶν βιῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι καὶ πάντων ὅσων σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι 14 ὑψωθῆς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας 15 τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης οὗ ὅφις δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα οὖν οὐκ ἦν ὕδωρ τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος 16 τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μαννα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὃ οὐκ εἴδησαν οἱ πατέρες σου ἵνα

κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εὗ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου 17 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην 18 καὶ μνησθῆσῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἴσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἥν ὕμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου ως σήμερον 19 καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ λατρεύσης αὐτοῖς καὶ προσκυνήσης αὐτοῖς διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε 20 καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα κύριος ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν οὕτως ἀπολεῖσθε ἀνθ' ὧν οὐκ ἡκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

9 ἄκουε Ισραὴλ σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ιορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἥ ύμετς πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἔως τοῦ οὐρανοῦ 2 λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη νίοὺς Ενακ οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον νιῶν Ενακ 3 καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου πῦρ καταναλίσκον ἐστίν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτούς καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἀπολεῖς αὐτούς καθάπερ εἰπέν σοι κύριος 4 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλῶσαι κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου λέγων διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσήγαγέν με κύριος κληρονομῆσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἔθνῶν τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς

πρὸ προσώπου σου 5 οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἔθνῶν τούτων κύριος ἔξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἦν ὥμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Αβρααμ καὶ τῷ Ισαὰκ καὶ τῷ Ιακωβ 6 καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομῆσαι ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἴ⁷ 7 μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀφ' ἣς ἡμέρας ἔξηλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἔως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς κύριον 8 καὶ ἐν Χωρηβ παρωξύνατε κύριον καὶ ἔθυμάθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἔξολεθρεῦσαι ὑμᾶς 9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης ἃς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ κατεγινόμην ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον 10 καὶ ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι οι οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλησίας 11 καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης 12 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἀνάστηθι κατάβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν ὅτι ἡνόμησεν ὁ λαός σου οὓς ἔξηγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἣς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν ἐαυτοῖς χώνευμα 13 καὶ εἶπεν κύριος πρός με λελάληκα

πρὸς σὲ ἄπαξ καὶ δὶς λέγων ἔώρακα τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἴδού λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν 14 ἔασόν με ἔξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ ἔξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα καὶ ισχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο 15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρί καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσίν μου 16 καὶ ἴδων ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν ἐαυτοῖς χωνευτὸν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἣς ἐνετείλατο ὑμῖν κύριος 17 καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν 18 καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν ὃν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροξύναι αὐτόν 19 καὶ ἐκφοβός εἰμι διὰ τὴν ὄργὴν καὶ τὸν θυμόν ὅτι παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἔξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ 20 καὶ ἐπὶ Ααρων ἔθυμάθη κύριος σφόδρα ἔξολεθρεῦσαι αὐτόν καὶ ηύξαμην καὶ περὶ Ααρων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 21 καὶ τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν ἣν ἐποιήσατε τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτὸν καὶ κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ συνέκοψα αὐτὸν καταλέσας σφόδρα ἔως οὗ ἐγένετο λεπτόν καὶ ἐγενήθη ὥσει κονιορτός καὶ ἔρριψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους 22 καὶ ἐν τῷ Ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ Πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας παροξύνοντες ἢτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν 23

καὶ ὅτε ἔξαπέστειλεν κύριος ὑμᾶς ἐκ Καδῆς Βαρνη λέγων ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν δίδωμι ὑμῖν καὶ ἡπειθήσατε τῷ ρίματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ 24 ἀπειθοῦντες ἵτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ήμέρας ἡς ἐγνώσθη ὑμῖν 25 καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ήμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας δύσας ἐδεήθην εἴπεν γὰρ κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς 26 καὶ εὐξάμην πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν μὴ ἐξολεθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἢν ἐλυτρώσω ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ οὖς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιῇ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ 27 μνήσθητι Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ τῶν θεραπόντων σου οἵ ōμοσας κατὰ σεαυτοῦ μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν 28 μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν δύθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν λέγοντες παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἴπεν αὐτοῖς καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ 29 καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κλῆρός σου οὖς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ

10 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἴπεν κύριος πρός με λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς πρώτας καὶ ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην 2 καὶ γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ρίματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξίν ταῖς πρώταις ἃς συνέτριψας καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς

εἰς τὴν κιβωτόν 3 καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ἐλάξευσα τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας ὡς αἱ πρῶται καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσίν μου 4 καὶ ἐγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ ἔδωκεν αὐτὰς κύριος ἐμοί 5 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτόν ἣν ἐποίησα καὶ ἥσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετείλατο μοι κύριος 6 καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρωθ σιῶν Ιακεὶ Μισαδαι ἐκεῖ ἀπέθανεν Ααρων καὶ ἐτάφη ἐκεῖ καὶ ιεράτευσεν Ελεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 7 ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγαδ καὶ ἀπὸ Γαδγαδ εἰς Ετεβαθα γῇ χείμαρροι ὑδάτων 8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλεν κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευι αἱρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου παρεστάναι ἐναντὶ κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ ἔως τῆς ήμέρας ταύτης 9 διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ καθὰ εἴπεν αὐτῷ 10 κάγῳ εἰστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ήμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ οὐκ ἡθέλησεν κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς 11 καὶ εἴπεν κύριος πρός με βάδιζε ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσπορεύεσθωσαν καὶ κληρονομείτωσαν τὴν γῆν ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς 12 καὶ νῦν Ισραὴλ τί κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἀλλ' ἡ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ

σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου 13 φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἔγω ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι ἥ 14 ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ 15 πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλατο κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην 16 καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι 17 ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἴσχυρὸς καὶ ὁ φοβερός ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδὲν μὴ λάβῃ δῶρον 18 ποιῶν κρίσιν προσηλύτων καὶ ὄρφανῶν καὶ χήρας καὶ ἀγαπᾶ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἴμάτιον 19 καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ 20 κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅμη 21 οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος θεός σου ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα ἀ εἴδοσαν οἱ ὄφθαλμοί σου 22 ἐν ἐβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον νυνὶ δὲ ἐποίησέν σε κύριος ὁ θεός σου ὥσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει

11 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας 2 καὶ γνώσεσθε σήμερον ὅτι οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὅσοι οὐκ οἰδασιν οὐδὲ εἴδοσαν τὴν παιδείαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ

τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν 3 καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραω βασιλεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ 4 καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν ὡς ἐπέκλυσεν τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας 5 καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔως ᾧ λήθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον 6 καὶ ὅσα ἐποίησεν τῷ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοῖς Ελιαβ υἱοῦ Ρουβῆν οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ισραὴλ 7 ὅτι οἱ ὄφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν σήμερον 8 καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἔγω ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν 9 ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ὡμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι 10 ἔστιν γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν οὐχ ὕστερ ή γῆ Αἰγύπτου ἐστίν ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν ὅταν σπείρωσιν τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσιν τοῖς ποσὶν ὥσει κῆπον λαχανείας 11 ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν γῆ ὁρεινὴ καὶ πεδινὴ ἐκ τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ 12 γῆ ἣν

κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διὰ παντὸς οἱ ὄφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἔως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ 13 ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσῃτε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου 14 καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου καθ' ὕραν πρόιμον καὶ ὄψιμον καὶ εἰσοίσεις τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου 15 καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσίν σου καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεὶς 16 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου καὶ παραβῆτε καὶ λατρεύσῃτε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσῃτε αὐτοῖς 17 καὶ θυμωθεὶς ὁργῇ κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῇ τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἔσται ὑετός καὶ ἡ γῇ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἣς ἔδωκεν ὁ κύριος ὑμῖν 18 καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὄφθαλμῶν ὑμῶν 19 καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν αὐτὰ καθημένους ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένους ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζομένους καὶ διανισταμένους 20 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν 21 ἵνα πολυημερεύσῃτε καὶ αἱ ἡμέραι τῶν νιῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ὡμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 22 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ποιεῖν ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ πορεύεσθαι

ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ 23 καὶ ἐκβαλεῖ κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἴσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς 24 πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ ἔχον τοῦ ποδὸς ὑμῶν ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλιβάνου καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἔως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὅριά σου 25 οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν τὸν τρόμον ὑμῶν καὶ τὸν φόβον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ' ἣς ἐὰν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς δὸν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς 26 ἵδον ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον εὐλογίαν καὶ κατάραν 27 τὴν εὐλογίαν ἐὰν ἀκούσῃτε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον 28 καὶ τὰς κατάρας ἐὰν μὴ ἀκούσῃτε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἣς ἐνετειλάμην ὑμῖν πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε 29 καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὅρος Γαριζιν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὅρος Γαιβαλ 30 οὐκ ἵδον ταῦτα πέραν τοῦ Ιορδάνου ὅπισω ὁδὸν δυσμῶν ἥλιου ἐν γῇ Χανααν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἔχόμενον τοῦ Γολγοθαν πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς 31 ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην εἰσελθόντες κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ κληρονομήσετε αὐτήν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ 32 καὶ φυλάξεσθε τοῦ

ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον

12 καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἡς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἀπωλείᾳ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέος **3** καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου **4** οὐ ποιήσετε οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν **5** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐπικληθῆναι καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ **6** καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὄλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰ ἔκούσια ὑμῶν καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βιῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν **7** καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν οὐ ἀν τὴν χεῖρα ἐπιβάλητε ὑμεῖς καὶ οἱ οἰκοὶ ὑμῶν καθότι εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός σου **8** οὐ ποιήσετε πάντα ἃ ὑμεῖς ποιοῦμεν ὥδε σήμερον ἔκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ **9** οὐ γάρ ἡκατε ἔως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **10** καὶ διαβήσεσθε τὸν Ιορδάνην

καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἡς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλω καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας **11** καὶ ἔσται ὁ τόπος ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον τὰ ὄλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ τὰ δόματα ὑμῶν καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν ὅσα ἐὰν εὔξησθε τῷ θεῷ ὑμῶν **12** καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὑμεῖς καὶ οἱ οἰκοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν **13** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὄλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἴδης **14** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου ἐκεῖ ἀνοίσεις τὰ ὄλοκαυτώματά σου καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον **15** ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φάγη κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢν ἔδωκέν σοι ἐν πάσῃ πόλει ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτὸ ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον **16** πλὴν τὸ αἴμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὄνδωρ **17** οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσίν σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἶνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βιῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας εὐχάς ὅσας ἀν εὔξησθε καὶ τὰς διμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν **18** ἀλλ' ἢ ἐναντίον

κυρίου τοῦ θεοῦ σου φάγη αὐτὰ ἐν τῷ τόπῳ ὃ
ἄν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ σὺ καὶ ὁ
νίος σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ
παιδίσκη σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν
νῦν καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ
σου ἐπὶ πάντα οὗ ἀν ἐπιβάλλῃς τὴν χειρά σου **19**
πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην
πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἔὰν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς **20**
ἔὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅριά
σου καθάπερ ἐλάλησέν σοι καὶ ἐρεῖς φάγομαι
κρέα ἔὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου ὥστε φαγεῖν
κρέα ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φάγη
κρέα **21** ἔὰν δὲ μακρότερον ἀπέχῃ σου ὁ τόπος
ὅν ἄν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔκει καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βιῶν
σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὡν ἄν δῷ ὁ
θεός σοι ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι καὶ φάγη
ἐν ταῖς πόλεσιν σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
ψυχῆς σου **22** ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος
οὔτως φάγη αὐτό ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ
καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται **23** πρόσεχε ἰσχυρῶς
τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχή
οὐ βρωθήσεται ἡ ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν **24** οὐ
φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ
25 οὐ φάγη αὐτό ἵνα εῦ σοι γένηται καὶ τοῖς
νίοῖς σου μετὰ σέ ἔὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ
τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **26**
πλὴν τὰ ἄγιά σου ἔὰν γένηται σοι καὶ τὰς εὐχάς
σου λαβὼν ἥξεις εἰς τὸν τόπον ὃν ἄν ἐκλέξηται
κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἔκει **27** καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου τὰ
κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεεῖς

πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ
θεοῦ σου τὰ δὲ κρέα φάγη **28** φυλάσσου καὶ
ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ
ἐντέλλομαι σοι ἵνα εῦ σοι γένηται καὶ τοῖς νίοῖς
σου δι αἰῶνος ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ
ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **29** ἐὰν δὲ
ἐξολεθρεύῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ
εἰσπορεύῃ ἔκει κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀπὸ
προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσης αὐτοὺς
καὶ κατοικήσης ἐν τῇ γῇ αὐτῶν **30** πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι αὐτοῖς
μετὰ τὸ ἐξολεθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου
σου οὐ μὴ ἐκζητήσῃς τοὺς θεοὺς αὐτῶν λέγων
πῶς ποιοῦσιν τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν
ποιήσω κάγω **31** οὐ ποιήσεις οὕτως κυρίω τῷ
θεῷ σου τὰ γὰρ βδελύγματα ἂν κύριος ἐμίσησεν
ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι τοὺς νίοὺς αὐτῶν
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ
τοῖς θεοῖς αὐτῶν **32** πᾶν ρῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι
σοι σῆμερον τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν οὐ προσθήσεις
ἐπ' αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ

13 ἔὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ
ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον καὶ δῷ σοι σημεῖον
ἢ τέρας **2** καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας
δ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων πορευθῶμεν καὶ
λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε **3** οὐκ
ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἔκείνου
ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἔκεινο ὅτι
πειράζει κύριος ὁ θεός ὑμᾶς εἰδένειται εἰ ἀγαπᾶτε
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **4** ὀπίσω
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε καὶ αὐτὸν
φοβηθήσεσθε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάξεσθε

καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε 5 καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται ἐλάλησεν γάρ πλανῆσαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἔξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας ἔξωσαί σε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἣς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ ἀφανιεῖς τὸν πονηρὸν ἔξ νῦν αὐτῶν 6 ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ σου ἢ ἡ γυνὴ ἢ ἐν κόλπῳ σου ἢ ὁ φίλος ὁ ἴσος τῆς ψυχῆς σου λάθρᾳ λέγων βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ἥδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου 7 ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ νῦν τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἔως ἄκρου τῆς γῆς 8 οὐ συνθελήσεις αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσεται ὁ ὄφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν 9 ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτὸν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτὸν καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ 10 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται ὅτι ἐζήτησεν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἔξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἔξ οἴκου δουλείας 11 καὶ πᾶς Ισραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν νῦν 12 ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου ὃν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ λεγόντων 13 ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἔξ νῦν καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν

αὐτῶν λέγοντες πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ἥδειτε 14 καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐραυνήσεις σφόδρα καὶ ίδου ἀληθὴς σαφῶς ὁ λόγος γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν νῦν 15 ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ 16 καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἔσται ἀσίκητος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι 17 οὐ προσκολληθήσεται ἐν τῇ χειρὶ σου οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἵνα ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὄργης αὐτοῦ καὶ δώσει σοι ἔλεος καὶ ἔλεήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε δὲν τρόπον ὕμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου 18 ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου

14 υἱοί ἔστε κυρίου τοῦ θεοῦ νῦν οὐ φοιβήσετε οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὄφθαλμῶν νῦν ἐπὶ νεκρῷ 2 ὅτι λαὸς ἄγιος εἰ κυρίω τῷ θεῷ σου καὶ σὲ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 3 οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα 4 ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε μόσχον ἐκ βιῶν καὶ ἀμνὸν ἐκ προβάτων καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν 5 ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ βούβαλον καὶ τραγέλαφον καὶ πύγαργον ὅρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν 6 πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὀπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν

ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε 7 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὄπλας καὶ ὄνυχίζοντων ὄνυχιστῆρας τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγουσιν μηρυκισμὸν καὶ ὄπλὴν οὐ διχηλοῦσιν ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔστιν 8 καὶ τὸν ὕν ὅτι διχηλεῖ ὄπλὴν τοῦτο καὶ ὄνυχίζει ὄνυχας ὄπλης καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνητιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε 9 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες φάγεσθε 10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες οὐ φάγεσθε ἀκάθαρτα ὑμῖν ἔστιν 11 πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε 12 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλιαίτον 13 καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἵκτινα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 14 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον 16 καὶ ἑρωδίον καὶ κύκνον καὶ ἴβιν 17 καὶ καταράκτην καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτικόρακα 18 καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα 19 πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ταῦτά ἔστιν ὑμῖν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν 20 πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε 21 πᾶν θνητιμαῖον οὐ φάγεσθε τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσιν σου δοθήσεται καὶ φάγεται ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ ὅτι λαὸς ἄγιος εἴ̄ κυρίω τῷ θεῷ σου οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ 22 δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γενήματος τοῦ σπέρματός σου τὸ γένημα τοῦ ἄγροῦ σου ἐνιαυτὸν

κατ' ἐνιαυτόν 23 καὶ φάγη αὐτὸ ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ δόνομα αὐτοῦ ἐκεῖ οἰστε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἑλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βιῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου ἵνα μάθης φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας 24 ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδὸς καὶ μὴ δύνη ἀναφέρειν αὐτά ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ δόνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ὅτι εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου 25 καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λήμψη τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσίν σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν 26 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἐπὶ παντός οὗ ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου ἐπὶ βουσὶ ἢ ἐπὶ προβάτοις ἐπὶ οἴνῳ ἢ ἐπὶ σικερα ἢ ἐπὶ παντός οὗ ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου καὶ φάγη ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου 27 καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ 28 μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γενημάτων σου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου 29 καὶ ἐλεύσεται ὁ λευίτης ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ φάγονται καὶ ἐμπληθήσονται ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις οἵς ἐὰν ποιῆς

15 διέπτα ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν 2 καὶ οὕτως τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως ἀφήσεις πᾶν χρέος ἤδιον ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις ὅτι ἐπικέκληται ἄφεσις κυρίω

τῷ θεῷ σου **3** τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα
έὰν ἦ σοι παρ' αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἄφεσιν
ποιήσεις τοῦ χρέους σου **4** ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ¹
ἐνδεής ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός
σου ἐν τῇ γῇ ἦ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν
κλήρῳ κατακληρονομῆσαι αὐτήν **5** ἔὰν δὲ ἀκοῇ
εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας
ὅσας ἔγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον **6** ὅτι κύριος ὁ
θεός σου εὐλόγησέν σε ὃν τρόπον ἐλάλησέν σοι
καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ δανιῇ καὶ
ἀρξεὶς σὺ ἔθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἀρξουσιν
7 ἔὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεής τῶν ἀδελφῶν
σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ ἦ κύριος
ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐκ ἀποστέρξεις τὴν
καρδίαν σου οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξῃς τὴν χεῖρά²
σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου **8**
ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ δάνειον
δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καθ' ὅσον ἐνδεεῖται
9 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν
τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα λέγων ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ
ἔβδομον ἔτος τῆς ἀφέσεως καὶ πονηρεύσῃται ὁ
ὄφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδεομένῳ
καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ καὶ βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς
κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἀμαρτία μεγάλη **10**
διδοὺς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ
ὅσον ἐπιδέεται καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ
σου διδόντος σου αὐτῷ ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο
εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς
ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οὖ ἀν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου
11 οὐ γάρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεής ἀπὸ τῆς γῆς διὰ τοῦτο
ἔγω σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων
ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου

τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου
12 ἔὰν δὲ πραθῇ σοι ὁ ἀδελφός σου ὁ Εβραῖος ἦ
ἡ Εβραία δουλεύσει σοι ἔξ ἔτη καὶ τῷ ἐβδόμῳ
ἔξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ **13** ὅταν
δὲ ἔξαποστέλλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἔξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν **14** ἐφόδιον ἐφοδιάσεις
αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου
σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου καθὰ εὐλόγησέν σε
κύριος ὁ θεός σου δώσεις αὐτῷ **15** καὶ μνησθήσῃ
ὅτι οἰκέτης ἡσθα ἐν γῇ Αἴγυπτου καὶ ἐλυτρώσατό³
σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἔγω σοι
ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **16** ἔὰν δὲ λέγῃ
πρὸς σέ οὐκ ἔξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ ὅτι ἡγάπηκέν
σε καὶ τὴν οἰκίαν σου ὅτι εὗ ἀυτῷ ἔστιν παρὰ σοὶ⁴
17 καὶ λήμψῃ τὸ ὄπήτιον καὶ τρυπήσεις τὸ ὡτίον
αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἔσται σοι οἰκέτης
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν παιδίσκην σου ποιήσεις
ώσαύτως **18** οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου
ἔξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλεύθερων ἀπὸ σοῦ
ὅτι ἐφέτιον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέν
σοι ἔξ ἔτη καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν
πᾶσιν οἷς ἔὰν ποιῇς **19** πᾶν πρωτότοκον δὲ ἔὰν
τεχθῇ ἐν τοῖς βουσίν σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις
σου τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐκ
ἐργάζειν τῷ πρωτότοκῷ μόσχῳ σου καὶ οὐ μὴ
κείρῃς τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου **20**
ἐναντι κυρίου φάγῃ αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἔξ ἐνιαυτοῦ
ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἔὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
σὺ καὶ ὁ οἰκός σου **21** ἔὰν δὲ ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος
χωλὸν ἦ τυφλὸν ἥ καὶ πᾶς μῶμος πονηρός οὐ
θύσεις αὐτὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου **22** ἐν ταῖς πόλεσίν
σου φάγῃ αὐτόν ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς
ώσαύτως ἔδεται ως δορκάδα ἥ ἔλαφον **23** πλὴν

τὸ αῖμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς
ὑδωρ

16 φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων καὶ ποιήσεις
τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου δτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν
νέων ἔξηλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός **2** καὶ θύσεις
τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας
ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** οὐ
φάγῃ ἐπ’ αὐτοῦ ζύμην ἐπτὰ ἡμέρας φάγῃ ἐπ’
αὐτοῦ ἄζυμα ἀρτον κακώσεως δτι ἐν σπουδῇ
ἔξηλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν
τῆς ἔξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν **4** οὐκ ὀφθήσεται σοι
ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὅριοις σου ἐπτὰ ἡμέρας καὶ
οὐ κοιμηθῆσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν ὃν ἐὰν θύσῃς
τὸ ἐσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ πρώι **5** οὐ
δυνήσῃ θῦσαι τὸ πασχα ἐν οὐδεμιᾳ τῶν πόλεών
σου ὃν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **6** ἀλλ ἦ
εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός
σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ θύσεις τὸ
πασχα ἐσπέρας πρὸς δυσμὰς ἥλιου ἐν τῷ καιρῷ ὃ
ἔξηλθες ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ ἐψήσεις καὶ ὀπτήσεις
καὶ φάγῃ ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ
θεός σου αὐτὸν καὶ ἀποστραφήσῃ τὸ πρωὶ καὶ
ἀπελεύσῃ εἰς τὸὺς οἴκους σου **8** ἔξ ἡμέρας φάγῃ
ἄζυμα καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἔξδιον ἐορτὴ
κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον
πλὴν ὅσα ποιηθῆσεται ψυχῇ **9** ἐπτὰ ἐβδομάδας
όλοκλήρους ἔξαριθμήσεις σεαυτῷ ἀρξαμένου
σου δρέπανον ἐπ’ ἀμητὸν ἄρξῃ ἔξαριθμῆσαι ἐπτὰ
ἐβδομάδας **10** καὶ ποιήσεις ἐορτὴν ἐβδομάδων
κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθότι ἡ χείρ σου ἰσχύει ὅσα
ἄν δῷ σοι καθότι ηὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός

σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ
θεοῦ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου
ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ λευίτης
ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ
ὄρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ὑμῖν ἐν τῷ τόπῳ ὃ
ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **12** καὶ μνησθήσῃ δτι οἰκέτης
ἥσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις
τὰς ἐντολὰς ταύτας **13** ἐορτὴν σκηνῶν ποιήσεις
σεαυτῷ ἐπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ
τοῦ ἄλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου **14** καὶ
εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἐορτῇ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου
καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου
καὶ ὁ λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανὸς
καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσίν σου **15** ἐπτὰ
ἡμέρας ἐορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ
ὃ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ ἐὰν
δὲ εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς
γενήμασίν σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν
σου καὶ ἔσῃ εὐφρανόμενος **16** τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου
ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃ
ἐὰν ἐκλέξηται αὐτὸν κύριος ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν
ἄζυμων καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἐβδομάδων καὶ ἐν
τῇ ἐορτῇ τῆς σκηνοπηγίας οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον
κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός **17** ἔκαστος κατὰ
δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν κατὰ τὴν εὐλογίαν
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἦν ἔδωκέν σοι **18** κριτὰς
καὶ γραμματοεισαγωγεῖς καταστήσεις σεαυτῷ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αῖς κύριος ὁ θεός σου
δίδωσίν σοι κατὰ φυλάς καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν
κρίσιν δικαίαν **19** οὐκ ἐκκλινοῦσιν κρίσιν οὐκ
ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδὲ λήμψονται δῶρον

τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὁ φθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἔξαίρει λόγους δικαίων **20** δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ ἵνα ζῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **21** οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὃ ποιήσεις σεαυτῷ **22** οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην ἢ ἐμίσησεν κύριος ὁ θεός σου

17 οὐ θύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον ἐν ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος πᾶν ῥῆμα πονηρόν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστιν **2** ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου ὃν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἀνὴρ ἢ γυνή ὅστις ποιήσει τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ **3** καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσιν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἢ οὐ προσέταξεν **4** καὶ ἀναγγελῇ σοι καὶ ἐκζητήσεις σφόδρα καὶ ἴδοὺ ἀληθῶς γέγονεν τὸ ῥῆμα γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ισραὴλ **5** καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις καὶ τελευτήσουσιν **6** ἐπὶ δυσὶν μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθανεῖται ὁ ἀποθνήσκων οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι **7** καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἡ χεὶρ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **8** ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνὰ μέσον αἴμα αἵματος καὶ ἀνὰ μέσον κρίσις κρίσεως καὶ ἀνὰ μέσον ἀφῆ ἀφῆς καὶ ἀνὰ μέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἀναστὰς

ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **9** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτήν ὃς ἀν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσίν σοι τὴν κρίσιν **10** καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὃ ἐὰν ἀναγγείλωσίν σοι ἐκ τοῦ τόπου οὐ ἀν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ φυλάξῃ σφόδρα ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν νομοθετηθῇ σοι **11** κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἀν εἴπωσίν σοι ποιήσεις οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὐ ἐὰν ἀναγγείλωσίν σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά **12** καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἀν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὄνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἀν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ισραὴλ **13** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσει ἔτι **14** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς καὶ εἴπῃς καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου **15** καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα οὐ δυνήσῃ καταστῆσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον ὅτι οὐκ ἀδελφός σού ἐστιν **16** διότι οὐ πληθυνεῖ ἔαυτῷ ἵππον οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον ὅπως πληθύνῃ ἔαυτῷ ἵππον ὃ δὲ κύριος εἶπεν οὐ προσθήσετε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι **17** καὶ οὐ πληθυνεῖ ἔαυτῷ

γυναῖκας οὐδὲ μεταστήσεται αὐτοῦ ἡ καρδία καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα **18** καὶ ἔσται ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ γράψει ἑαυτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν **19** καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν **20** ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά ὅπως ἀν μακροχρονίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ νίοι αὐτοῦ ἐν τοῖς νιοῖς Ισραὴλ

18 οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ὅλῃ φυλῇ Λευι μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ισραὴλ καρπώματα κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν φάγονται αὐτά **2** κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ καθότι εἶπεν αὐτῷ **3** καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα ἐάν τε μόσχον ἐάν τε πρόβατον καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸν βραχίονα καὶ τὰ σιαγόνια καὶ τὸ ἔνυστρον **4** καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ **5** ὅτι αὐτὸν ἔξελέξατο κύριος ὁ θεός σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἑναντί κυρίου τοῦ θεοῦ σου λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὄντοματι αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ νίοι αὐτοῦ ἐν τοῖς νιοῖς Ισραὴλ **6** ἐάν δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν νίῶν Ισραὴλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ καθότι

ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος **7** καὶ λειτουργήσει τῷ ὄντοματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευίται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἑναντί κυρίου **8** μερίδα μεμερισμένην φάγεται πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν **9** ἐάν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἔθνῶν ἐκείνων **10** οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρί μαντευόμενος μαντείαν κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος φαρμακός **11** ἐπαείδων ἐπαοιδήν ἔγγαστριμυθος καὶ τερατοσκόπος ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς **12** ἔστιν γάρ βδέλυγμα κυρίω τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα ἔνεκεν γάρ τῶν βδελυγμάτων τούτων κύριος ἔξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ **13** τέλειος ἔσῃ ἑναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **14** τὰ γάρ ἔθνη ταῦτα οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκεν κύριος ὁ θεός σου **15** προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὃς ἔμε ἀναστήσει σοι κύριος ὁ θεός σου αὐτοῦ ἀκούσεσθε **16** κατὰ πάντα δσα ἡτήσω παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο οὐκ ὄψόμεθα ἔτι οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν **17** καὶ εἶπεν κύριος πρός με ὁρθῶς πάντα δσα ἐλάλησαν **18** προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὥσπερ σὲ καὶ δώσω τὸ ῥῆμά μου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθότι ἀν ἐντείλωμαι αὐτῷ **19** καὶ ὁ ἀνθρωπος ὃς ἐάν μὴ ἀκούσῃ δσα ἐάν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ

ὸνόματί μου ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ 20 πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐπ' ὄνόματι θεῶν ἑτέρων ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος 21 ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος 22 ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ ὄνόματι κυρίου καὶ μὴ γένηται τὸ ῥῆμα καὶ μὴ συμβῇ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ

19 ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ἢ ὁ θεός σου δίδωσίν σοι τὴν γῆν αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσῃτε αὐτοὺς καὶ κατοικήσῃτε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν 2 τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου ἡς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι 3 στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμεριεῖς τὰ ὅρια τῆς γῆς σου ἢν καταμερίζει σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ ἔσται καταφυγὴ ἐκεῖ παντὶ φονευτῇ 4 τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀκουσίως καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθρᾶς καὶ πρὸ τῆς τρίτης 5 καὶ ὃς ἂν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα καὶ ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον καὶ ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ πλησίον καὶ ἀποθάνῃ οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται 6 ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ καὶ καταλάβῃ αὐτόν ἐὰν μακροτέρα ἡ ὡρά δύο καὶ πατάξῃ αὐτοῦ

τὴν ψυχήν καὶ ἀποθάνῃ καὶ τούτῳ οὐκ ἔστιν κρίσις θανάτου ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθρᾶς καὶ πρὸ τῆς τρίτης 7 διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ 8 ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅριά σου ὃν τρόπον ὕμισον τοῖς πατράσιν σου καὶ δῷ σοι κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἢν εἶπεν δοῦναι τοῖς πατράσιν σου 9 ἐὰν ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας 10 καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ σου ἡ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἷματι ἔνοχος 11 ἐὰν δὲ γένηται ἀνθρωπὸς μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχήν καὶ ἀπεθάνῃ καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων 12 καὶ ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῷ ἀγχιστεύοντι τοῦ αἵματος καὶ ἀποθανεῖται 13 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ καὶ καθαριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ισραηλ καὶ εῦ σοι ἔσται 14 οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλησίον σου ἢ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ σου ἡ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ ἡ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 15 οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἰς μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπουν κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κατὰ πᾶν ἀμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν ἀμαρτίαν ἢν ἢν ἀμάρτη ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν

ρῆμα 16 ἐὰν δὲ καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν 17 καὶ στήσονται οἱ δύο ἀνθρωποι οὓς ἔστιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία ἔναντι κυρίου καὶ ἔναντι τῶν Ἱερέων καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν οἵ ἐὰν ὥσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις 18 καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς καὶ ἴδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 19 καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 20 καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ρῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν 21 οὐ φείσεται ὁ ὄφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς ὄφθαλμὸν ἀντὶ ὄφθαλμοῦ ὅδοντα ἀντὶ ὅδοντος χεῖρα ἀντὶ χειρός πόδα ἀντὶ ποδός

20 ἐὰν δὲ ἔξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἔχθρούς σου καὶ ἕδης ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἴγυπτου 2 καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς τῷ πολέμῳ καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ 3 καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτούς ἄκουε Ισραὴλ ὑμεῖς προσπορεύεσθε σήμερον εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ ἐκκλίνητε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 4 ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν συνεκπολεμῆσαι ὑμῖν τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν διασῶσαι ὑμᾶς 5 καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες τίς ὁ ἀνθρωπός ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκάίσιεν αὐτήν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν

οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀνθρωπος ἔτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν 6 καὶ τίς ὁ ἀνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀνθρωπος ἔτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ 7 καὶ τίς ὁ ἀνθρωπος ὅστις μεμνήστευται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀνθρωπος ἔτερος λήμψεται αὐτήν 8 καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλῆσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἔροῦσιν τίς ὁ ἀνθρωπος ὁ φοβιούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἵνα μὴ δειλιάνη τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὥσπερ ἡ αὐτοῦ 9 καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ 10 ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτήν καὶ ἐκκαλέσῃ αὐτοὺς μετ' εἰρήνης 11 ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσίν σοι καὶ ἀνοίξωσίν σοι ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου 12 ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσωσίν σοι καὶ ποιήσωσιν πρὸς σὲ πόλεμον περικαθιεῖς αὐτήν 13 καὶ παραδώσει αὐτήν κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας 14 πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὄσα ἀν ὑπάρχη ἐν τῇ πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φάγη πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἔχθρῶν σου ὡν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν

σοι 15 οὗτως ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὕσας ἀπὸ σοῦ σφόδρα αἱ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἔθνῶν τούτων 16 ἵδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἔθνῶν τούτων ὅν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν οὐ ζωγρίσετε ἀπ’ αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον 17 ἀλλ’ ἡ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς τὸν Χετταῖον καὶ Αμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου 18 ἵνα μὴ διδάξωσιν ὑμᾶς ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἀμαρτήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 19 ἐὰν δὲ περικαθίσης περὶ πόλιν ὑμέρας πλείους ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν εἰς κατάλημψιν αὐτῆς οὐχὶ ἔξολεθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ’ αὐτὰ σίδηρον ἀλλ’ ἡ ἀπ’ αὐτοῦ φάγη αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα 20 ἀλλὰ ξύλον δὲ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν ἔστιν τοῦτο ἔξολεθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ἥτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον ἔως ὃν παραδοθῇ

21 ἐὰν δὲ εὑρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ ἡ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κληρονομῆσαι πεπτωκῶς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ οὐκ οἴδασιν τὸν πατάξαντα 2 ἔξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλω τοῦ τραυματίου 3 καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βιῶν ἥτις οὐκ εἴργασται καὶ ἥτις οὐχ εἴλκυσεν ζυγόν 4 καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν δάμαλιν

εἰς φάραγγα τραχεῖαν ἥτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ σπείρεται καὶ νευροκοπήσουσιν τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι 5 καὶ προσελεύσονται οἱ ιερεῖς οἱ Λευΐται ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θεός σου παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἀφή 6 καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι 7 καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν αἱ χεῖρες ὑμῶν οὐκ ἔξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν οὐχ ἔωράκασιν 8 ἴλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ισραὴλ οὓς ἐλυτρώσω κύριε ἐκ γῆς Αἴγυπτου ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ισραὴλ καὶ ἔξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα 9 σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἔξ ὑμῶν αὐτῶν ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 10 ἐὰν δὲ ἔξελθῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ παραδῷ σοι κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ προνομεύσεις τὴν προνομὴν αὐτῶν 11 καὶ ἵδης ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει καὶ ἐνθυμηθῆς αὐτῆς καὶ λάβῃς αὐτὴν σαυτῷ γυναῖκα 12 καὶ εἰσάξεις αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιονυχιεῖς αὐτὴν 13 καὶ περιελεῖς τὰ ἴματα τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἀπ’ αὐτῆς καὶ καθίεται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ὑμέρας καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθῆσῃ αὐτῇ καὶ ἔσται σου γυνή 14 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτήν ἔξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν

διότι ἐταπείνωσας αὐτήν 15 ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες μία αὐτῶν ἡγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη καὶ γένηται νίὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης 16 καὶ ἔσται ἦ ἀν ἡμέρᾳ κατακληροδοτῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ νίῷ τῆς ἡγαπημένης ὑπεριδῶν τὸν νίὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον 17 ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον νιὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὃν ἀν εύρεθῇ αὐτῷ ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτόκια 18 ἐὰν δέ τινι ἦ νίὸς ἀπειθής καὶ ἐρεθιστῆς οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς καὶ παιδεύσωσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν 19 καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἔξαξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου αὐτοῦ 20 καὶ ἐροῦσιν τοῖς ἀνδράσιν τῆς πόλεως αὐτῶν ὁ νίὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ 21 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἔξ ὑμῶν αὐτῶν καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται 22 ἐὰν δὲ γένηται ἐν τινι ἀμαρτίᾳ κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσητε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου 23 οὐκ ἐπικοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἥν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ

22 μὴ ἵδων τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδῃς αὐτά ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ 2 ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίζῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστη αὐτόν συνάξεις αὐτὰ ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἔως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ 3 οὕτως ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις τὸ ιμάτιον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου ὅσα ἐὰν ἀπόληται παρ' αὐτοῦ καὶ εὑρητικούς οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν 4 οὐκ ὅψη τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ μὴ ὑπερίδῃς αὐτούς ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ 5 οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί οὐδὲ μὴ ἐνδύσηται ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν ὅτι βδέλυγμα κυρίω τῷ θεῷ σού ἔστιν πᾶς ποιῶν ταῦτα 6 ἐὰν δὲ συναντήσῃς νοσσιὰ ὄρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρει ἢ ἐπὶ τῆς γῆς νεοσσοῖς ἢ ώοῖς καὶ ἡ μήτηρ θάλπη ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ωῶν οὐ λήμψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων 7 ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα τὰ δὲ παιδία λήμψῃ σεαυτῷ ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος ἔσῃ 8 ἐὰν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καὶ ηνήν καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματί σου καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ 9 οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον ἵνα μὴ ἀγιασθῇ τὸ γένημα καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἐὰν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπελῶνός σου 10 οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό 11 οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ αὐτῷ 12 στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ

έπι τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου ἢ ἔὰν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς 13 ἔὰν δέ τις λάβῃ γυναικαὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ μισήσῃ αὐτὴν 14 καὶ ἐπιθῆ αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ τὴν γυναικαὶ ταύτην εἴληφα καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὑρηκα αὐτῆς παρθένια 15 καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἔξοισουσιν τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην 16 καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναικαὶ μισήσας αὐτὴν 17 αὐτὸς νῦν ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους λέγων οὐχ εὑρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρός μου καὶ ἀναπτύξουσιν τὸ ἴματιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως 18 καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἀνθρωπὸν ἐκεῖνον καὶ παιδεύσουσιν αὐτὸν 19 καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ δώσουσιν τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος ὅτι ἔξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ισραηλῖτιν καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή οὐ δυνήσεται ἔξαποστεῖαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον 20 ἔὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος καὶ μὴ εὑρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι 21 καὶ ἔξαζουσιν τὴν νεᾶνιν ἐπὶ τὰς θύρας οἴκου πατρὸς αὐτῆς καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται ὅτι ἐπούησεν ἀφροσύνην ἐν νίοις Ισραηλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 22 ἔὰν δὲ εὑρεθῇ ἀνθρωπὸς κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνωκισμένης ἄνδρι ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ

τῆς γυναικὸς καὶ τὴν γυναῖκα καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ισραηλ 23 ἔὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἄνδρι καὶ εύρων αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς 24 ἔξαζετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις καὶ ἀποθανοῦνται τὴν νεᾶνιν ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἀνθρωπὸν ὅτι ἐταπείνωσεν τὴν γυναικαὶ τοῦ πλησίον καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 25 ἔὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ ἀνθρωπὸς τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς ἀποκτενεῖτε τὸν ἀνθρωπὸν τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον 26 καὶ τῇ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδέν οὐκ ἔστιν τῇ νεάνιδι ἀμάρτημα θανάτου ὅτι ὡς εἴ τις ἐπαναστῇ ἀνθρωπὸς ἐπὶ τὸν πλησίον καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχήν οὕτως τὸ πρᾶγμα τοῦτο 27 ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὕρεν αὐτήν ἐβόησεν ἡ νεᾶνις ἡ μεμνηστευμένη καὶ ὁ βοηθήσων οὐκ ἦν αὐτῇ 28 ἔὰν δὲ τις εὕρῃ τὴν παῖδα τὴν παρθένον ἥτις οὐ μεμνήστευται καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ εὑρεθῇ 29 δώσει ὁ ἀνθρωπὸς ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν οὐ δυνήσεται ἔξαποστεῖαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον 30 οὐ λήμψεται ἀνθρωπὸς τὴν γυναικαὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

23 οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας καὶ ἀποκεκομένος εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 2 οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 3 οὐκ εἰσελεύσεται Αμμανίτης καὶ Μωαβίτης

εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἔως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἔως εἰς τὸν αἰῶνα 4 παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ δόῳ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλααμ υἱὸν Βεωρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταράσασθαί σε 5 καὶ οὐκ ἡθέλησεν κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλααμ καὶ μετέστρεψεν κύριος ὁ θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν ὅτι ἡγάπησέν σε κύριος ὁ θεός σου 6 οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα 7 οὐ βδελύξῃ Ιδουμαῖον ὅτι ἀδελφός σού ἐστιν οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ 8 υἱοὶ ἐὰν γενηθῶσιν αὐτοῖς γενεὰ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 9 ἐὰν δὲ ἐξέλθης παρεμβαλεῖν ἐπὶ τοὺς ἔχθρούς σου καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ 10 ἐὰν ἦ ἐν σοὶ ἄνθρωπος δὲς οὐκ ἐσται καθαρὸς ἐκ ρύσεως αὐτοῦ νυκτός καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν 11 καὶ ἐσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ δεδυκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν 12 καὶ τόπος ἐσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω 13 καὶ πάσσαλος ἐσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου καὶ ἐσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω καὶ ὄρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν αὐτῷ 14 ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἔχθρόν σου πρὸ προσώπου σου καὶ ἐσται ἡ παρεμβολή σου ἀγία καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν

σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ 15 οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ δὲς προστέθειται σοι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ 16 μετὰ σοῦ κατοικήσει ἐν ὑμῖν κατοικήσει ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἀρέσῃ αὐτῷ οὐ θλίψεις αὐτόν 17 οὐκ ἐσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ισραηλ καὶ οὐκ ἐσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ισραηλ οὐκ ἐσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ισραηλ καὶ οὐκ ἐσται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ισραηλ 18 οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλα γμα κυνὸς εἰς τὸν οἴκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχήν ὅτι βδέλυγμα κυρίω τῷ θεῷ σού ἐστιν καὶ ἀμφότερα 19 οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ τόκον παντὸς πράγματος οὗ ἂν ἐκδανείσης 20 τῷ ἄλλοτρῷ ἐκτοκιεῖς τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν 21 ἐὰν δὲ εὔξῃ εὐχὴν κυρίω τῷ θεῷ σου οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ καὶ ἐσται ἐν σοὶ ἀμαρία 22 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὔξασθαι οὐκ ἐστιν ἐν σοὶ ἀμαρτίᾳ 23 τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ καὶ ποιήσεις ὅν τρόπον εὔξω κυρίω τῷ θεῷ σου δόμα ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου 24 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου καὶ συλλέξεις ἐν ταῖς χερσίν σου στάχυς καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλῃς ἐπὶ τὸν ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου 25 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου φάγῃ σταφυλὴν ὃσον ψυχήν σου ἐμπλησθῆναι εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβαλεῖς

24 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὑρῇ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ὅτι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ 2 καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ 3 καὶ μισθῇση αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἥ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἔαυτῷ γυναῖκα 4 οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἔξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν ἔαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν ὅτι βδέλυγμα ἔστιν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ 5 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως οὐκ ἔξελεύσεται εἰς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα ἀθῷος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἔνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἦν ἔλαβεν 6 οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ ἐπιμύλιον ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει 7 ἐὰν δὲ ἀλῷ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἔξ ὑμῶν αὐτῶν 8 πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐὰν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ Ἱερεῖς οἱ Λευΐται ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν φυλάξασθε ποιεῖν 9 μνήσθητι ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεός σου τῇ Μαριαμ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἔξ Αἰγύπτου 10 ἐὰν ὀφείλημα ἥ ἐν τῷ πλησίον σου ὀφείλημα ὁτιοῦν οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον 11 ἔξω στήσῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σου ἔστιν ἐν αὐτῷ ἔξοισει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω 12 ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ 13 ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ περὶ δυσμάς ἥλιον καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἴματίῳ αὐτοῦ καὶ εὐλογήσει σε καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 14 οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἥ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσίν σου 15 αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ ὅτι πένης ἔστιν καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα καὶ οὐ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἀμαρτία 16 οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ οὐδοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἕκαστος τῇ ἔαυτῳ ἀμαρτίᾳ ἀποθανεῖται 17 οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὄρφανοῦ καὶ χήρας καὶ οὐκ ἐνεχυράσεις ἴματιον χήρας 18 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἥσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο 19 ἐὰν δὲ ἀμήσης ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου οὐκ ἐπαναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου 20 ἐὰν δὲ ἐλαιαιλογήσῃς οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμήσασθαι τὰ ὄπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἥσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο 21 ἐὰν δὲ

τρυγήσης τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις αὐτὸν τὰ ὄπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὁρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται 22 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἱ κέτης ἥσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο

25 ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσιν καὶ δικαιώσωσιν τὸν δίκαιον καὶ καταγνῶσιν τοῦ ἀσεβοῦς 2 καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιος ἦν πληγῶν ὁ ἀσεβῶν καὶ καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἔναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἀριθμῷ 3 τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν οὐ προσθήσουσιν ἐὰν δὲ προσθῶσιν μαστιγῶσαι αὐτὸν ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἔναντίον σου 4 οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα 5 ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν σπέρμα δὲ μὴ ἦν αὐτῷ οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν καὶ λήμψεται αὐτὴν ἔαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσει αὐτῇ 6 καὶ ἔσται τὸ παιδίον δὲ ἐὰν τέκῃ κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος καὶ οὐκ ἔξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ισραὴλ 7 ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἀνθρωπὸς λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ισραὴλ οὐκ ἡθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου 8 καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ καὶ στὰς εἴπῃ

οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν 9 καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ οὕτως ποιήσουσιν τῷ ἀνθρώπῳ ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 10 καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ισραὴλ οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα 11 ἐὰν δὲ μάχωνται ἀνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό ἀνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ προσέλθῃ γυνὴ ἐνός αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτὸν καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ 12 ἀποκόψεις τὴν χεῖρα αὐτῆς οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ 13 οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον μέγα ἢ μικρόν 14 οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον μέγα ἢ μικρόν 15 στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι ἵνα πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἣς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 16 ὅτι βδέλυγμα κυρίω τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα πᾶς ποιῶν ἄδικον 17 μνήσθητι ὅσα ἐποίησέν σοι Αμαληκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐξ Αἰγύπτου 18 πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐκοψέν σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας ὄπίσω σου σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸν θεόν 19 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἔχθρῶν σου τῶν κύκλω σου ἐν τῇ γῇ ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομῆσαι ἔξαλείψεις τὸ ὄνομα Αμαληκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ

26 καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς **2** καὶ λήμψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου ἡς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἵερα ὃς ἐὰν ἦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν ἀναγγέλλω σήμερον κυρίῳ τῷ θεῷ μου δτι εἰσελήνθα εἰς τὴν γῆν ἣν ὕμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν **4** καὶ λήμψεται ὁ ἵερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ θήσει αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου **5** καὶ ἀποκριθῆσῃ καὶ ἐρεῖς ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολὺ καὶ μέγα **6** καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἴγυπτοι καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά **7** καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ εἶδεν τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν **8** καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἴγυπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύι μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾶ ἐν βραχίονι αὐτοῦ τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐν ὄράμασιν μεγάλοις καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν **9** καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **10** καὶ νῦν ἴδοις ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γενημάτων τῆς γῆς ἡς ἐδωκάς μοι κύριε γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ἀφήσεις αὐτὰ ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ προσκυνήσεις ἐκεῖ ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγαθοῖς οἵς ἐδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ τῇ οἰκίᾳ σου σὺ καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί **12** ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γενημάτων τῆς γῆς σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ἐμπλησθήσονται **13** καὶ ἐρεῖς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐξεκάθαρα τὰ ἄγια ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἐδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς ἀς ἐνετείλω μοι οὐ παρῆλθον τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην **14** καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὁδύνῃ μου ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον οὐκ ἐδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι ὑπήκουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ μου ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι **15** κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἄγιου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ισραὴλ καὶ τὴν γῆν ἥν ἐδωκας αὐτοῖς καθὰ ὕμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **16** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ τὰ κρίματα καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **17** τὸν θεὸν εἴλου σήμερον εἶναί σου θεὸν καὶ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ **18** καὶ κύριος εἴλατό σε σήμερον γενέσθαι

σε αύτῷ λαὸν περιούσιον καθάπερ εἴπεν σοι φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ 19 καὶ εἰναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν ὡς ἐποίησέν σε δόνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ δόξαστόν εῖναί σε λαὸν ἄγιον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἐλάλησεν

27 καὶ προσέταξεν Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ λέγων φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας δσας ἐγώ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον 2 καὶ ἔσται ἦ ἀν ἡμέρᾳ διαβῆτε τὸν Ιορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ 3 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου ὡς ἀν διαβῆτε τὸν Ιορδάνην ἡνίκα ἐὰν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δίδωσίν σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ὃν τρόπον εἴπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σού σοι 4 καὶ ἔσται ὡς ἀν διαβῆτε τὸν Ιορδάνην στήσετε τοὺς λίθους τούτους οὓς ἐγώ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἐν ὅρει Γαιβαλ καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ 5 καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου θυσιαστήριον ἐκ λίθων οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτοὺς σίδηρον 6 λίθους ὀλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ δλοκαυτώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου 7 καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ φάγη καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 8 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα 9 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ οἱ ιερεῖς οἱ Λευΐται παντὶ Ἰσραὴλ λέγοντες σιώπα καὶ ἄκουε Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου

10 καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ δσα ἐγώ ἐντέλλομαι σοι σήμερον 11 καὶ ἐνετέλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων 12 οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὅρει Γαριζιν διαβάντες τὸν Ιορδάνην Συμεων Λευι Ιουδας Ισσαχαρ Ιωσηφ καὶ Βενιαμιν 13 καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὅρει Γαιβαλ Ρουθην Γαδ καὶ Ασηρ Ζαβουλων Δαν καὶ Νεφθαλι 14 καὶ ἀποκριθέντες οἱ Λευΐται ἐροῦσιν παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ 15 ἐπικατάρατος ἄνθρωπος δστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτόν βδέλυγμα κυρίῳ ἔργον χειρῶν τεχνίτου καὶ θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ καὶ ἀποκριθὲις πᾶς ὁ λαὸς ἐροῦσιν γένοιτο 16 ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἦ μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός ἐροῦσιν γένοιτο 17 ἐπικατάρατος ὁ μετατιθὲις ὅρια τοῦ πλησίον καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο 18 ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὄδῳ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο 19 ἐπικατάρατος δς ἀν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὄρφανοῦ καὶ χήρας καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο 20 ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀπεκάλυψεν συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο 21 ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο 22 ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἦ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο 23 ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθερᾶς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο 24 ἐπικατάρατος ὁ

τύπτων τὸν πλησίον αὐτοῦ δόλω καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαός γένοιτο 25 ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα
πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθώου καὶ ἐροῦσιν πᾶς
ὁ λαός γένοιτο 26 ἐπικατάρατος πᾶς ἀνθρωπος
ὅς οὐκ ἔμμενεī ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις τοῦ νόμου
τούτου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ
λαός γένοιτο

28 καὶ ἔσται ως ἂν διαβῆτε τὸν Ιορδάνην εἰς τὴν
γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐὰν ἀκοῇ
εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἃς
ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον καὶ δώσει σε κύριος
ὁ θεός σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς
2 καὶ ἡξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται καὶ
εὐρήσουσίν σε ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς
κυρίου τοῦ θεοῦ σου 3 εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει
καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ 4 εὐλογημένα τὰ
ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς
σου τὰ βουκόλια τῶν βιῶν σου καὶ τὰ ποίμνια
τῶν προβάτων σου 5 εὐλογημέναι αἱ ἀποθῆκαι
σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου 6 εὐλογημένος
σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε καὶ εὐλογημένος
σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε 7 παραδῷ κύριος ὁ
θεός σου τοὺς ἔχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας
σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου ὅδῷ
μιᾳ ἔξελεύσονται πρὸς σὲ καὶ ἐν ἐπτὰ ὄδοῖς
φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου 8 ἀποστείλαι
κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμιείοις σου
καὶ ἐν πᾶσιν οὖ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς
γῆς ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι 9 ἀναστήσαι
σε κύριος ὁ θεός σου ἑαυτῷ λαὸν ἄγιον δὲ τρόπον
ῶμοσεν τοῖς πατράσιν σου ἐὰν εἰσακούσης τῆς
φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς

όδοῖς αὐτοῦ 10 καὶ ὄψονται σε πάντα τὰ ἔθνη
τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληταί σοι καὶ
φοβηθήσονται σε 11 καὶ πληθυνεῖ σε κύριος ὁ
θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς γῆς σου καὶ ἐπὶ¹
τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ἐπὶ τῆς γῆς ἣν
ῶμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι
12 ἀνοίξαι σοι κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν
ἀγαθόν τὸν οὐρανόν δοῦναι τὸν ὑέτον τῇ γῇ σου
ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ
δανιῇ καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ
ἄρξουσιν 13 καταστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς
κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐράνι καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω
καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω ἐὰν ἀκούσῃς τῶν ἐντολῶν
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι
σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν 14 οὐ παραβήσῃ
ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὃν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι
σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορεύεσθαι ὅπίσω
θεῶν ἐτέρων λατρεύειν αὐτοῖς 15 καὶ ἔσται
ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ
σου φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον καὶ
έλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ
καταλήμψονται σε 16 ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει
καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ 17 ἐπικατάρατοι
αἱ ἀποθῆκαι σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου
18 ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ
τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν
βιῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου
19 ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε καὶ
ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε 20
ἔξαποστείλαι κύριός σοι τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν

έκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ ἀν
ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ὅσα ἔὰν ποιήσῃς ἔως
ἀν ἔξολεθρεύσῃ σε καὶ ἔως ἀν ἀπολέσῃ σε ἐν
τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου διότι
ἔγκατέλιπές με 21 προσκολλήσαι κύριος εἰς σὲ
τὸν θάνατον ἔως ἀν ἔξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν
22 πατάξαι σε κύριος ἀπορίᾳ καὶ πυρετῷ καὶ ῥίγει
καὶ ἐρεθισμῷ καὶ φόνῳ καὶ ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῇ
ῶχρᾳ καὶ καταδιώξονταί σε ἔως ἀν ἀπολέσωσίν
σε 23 καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς
σου χαλκοῦς καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ
24 δῷη κύριος τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου κονιορτόν
καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβίσεται ἐπὶ σέ
ἔως ἀν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἔως ἀν ἀπολέσῃ σε 25
δῷη σε κύριος ἐπικοπὴν ἐναντίον τῶν ἔχθρῶν
σου ἐν ὁδῷ μιᾷ ἔξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐν
ἐπτὰ ὄδοις φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ
ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς
γῆς 26 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν 27 πατάξαι
σε κύριος ἐν ἔλκει Αἴγυπτιῷ ἐν ταῖς ἔδραις
καὶ ψώρᾳ ἀγρίᾳ καὶ κνήφῃ ὥστε μὴ δύνασθαί
σε ἰαθῆναι 28 πατάξαι σε κύριος παραπληξίᾳ
καὶ ἀօρασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίᾳς 29 καὶ ἔσῃ
ψηλαφῶν μεσημβρίας ὥσει ψηλαφήσαι ὁ τυφλὸς
ἐν τῷ σκότει καὶ οὐκ εὐδόώσει τὰς ὄδούς σου
καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος
πάσας τὰς ὄμέρας καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν
30 γυναικα λήμψῃ καὶ ἀνὴρ ἔτερος ἔξει αὐτήν
οἰκίαν οἰκοδομήσεις καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ
ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ οὐ τρυγήσεις αὐτόν

31 ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου καὶ
οὐ φάγῃ ἔξ αὐτοῦ ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ
σοῦ καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται σοι τὰ πρόβατά σου
δεδομένα τοῖς ἔχθροῖς σου καὶ οὐκ ἔσται σοι
ὁ βοηθῶν 32 οἱ νιοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου
δεδομέναι ἔθνει ἑτέρῳ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου
βλέψονται σφακελίζοντες εἰς αὐτά καὶ οὐκ
ἰσχύσει ἡ χείρ σου 33 τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου καὶ
πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος
πάσας τὰς ὄμέρας 34 καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ
ὅραματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἢ βλέψῃ 35 πατάξαι
σε κύριος ἐν ἔλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ
τὰς κνήμας ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι ἀπὸ
ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἔως τῆς κορυφῆς σου
36 ἀπαγάγοι κύριός σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου
οὓς ἔὰν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτόν εἰς ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου καὶ λατρεύσεις
ἔκει θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις 37 καὶ ἔσῃ
ἔκει ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι
ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἀν ἀπαγάγῃ σε
κύριος ἐκεῖ 38 σπέρμα πολὺ ἔξοισεις εἰς τὸ
πεδίον καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ
ἀκρίς 39 ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾶ καὶ
οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἔξ αὐτοῦ ὅτι
καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ 40 ἐλαῖαι ἔσονται
σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις σου καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ ὅτι
ἐκρυήσεται ἡ ἔλαια σου 41 υἱὸὺς καὶ θυγατέρας
γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονται σοι ἀπελεύσονται γάρ
ἐν αἰχμαλωσίᾳ 42 πάντα τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ
γενήματα τῆς γῆς σου ἔξαναλώσει ἡ ἐρυσίβη 43
οἱ προσήλυτος ὃς ἔστιν ἐν σοί ἀναβήσεται ἐπὶ σὲ
ἄνω ἄνω σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω 44 οὗτος

δανιεῖ σοι σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανιεῖς οὗτος ἔσται κεφαλή σὺ δὲ ἔσῃ οὐρά 45 καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὕται καὶ καταδιώξονται σε καὶ καταλήμψονται σε ἔως ἃν ἔξολεθρεύσῃ σε καὶ ἔως ἃν ἀπολέσῃ σε δτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐνετείλατό σοι 46 καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἔως τοῦ αἰῶνος 47 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων 48 καὶ λατρεύσεις τοῖς ἔχθροῖς σου οὓς ἐπαποστελεῖ κύριος ἐπὶ σὲ ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψῃ καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων καὶ ἐπιθήσει κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου ἔως ἃν ἔξολεθρεύσῃ σε 49 ἐπάξει κύριος ἐπὶ σὲ ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὡσεὶ ὄρμημα ἀετοῦ ἔθνος δὲ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ 50 ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει 51 καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ὥστε μὴ καταλιπεῖν σοι σῖτον οἶνον ἔλαιον τὰ βουκόλια τῶν βιῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου ἔως ἃν ἀπολέσῃ σε 52 καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου ἔως ἃν καθαιρεθῶσιν τὰ τείχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὄχυρά ἐφ' οἵς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου καὶ θλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἵς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου 53 καὶ φάγῃ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου κρέα νιῶν σου καὶ θυγατέρων σου ὅσα ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἥ θλίψει σε

ό ἔχθρός σου 54 ὁ ἀπαλὸς ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν γυναικα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ καὶ τὰ καταλειμμένα τέκνα ἃ ἀν καταλειφθῇ 55 ὥστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ ὧν ἃν κατέσθῃ διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ μηθὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἥ ἃν θλίψωσίν σε οἱ ἔχθροί σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου 56 καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ σφόδρα ἥσ οὐχὶ πεῖραν ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέραν αὐτῆς 57 καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἔξελθον διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον ὃ ἀν τέκη καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἥ θλίψει σε ὁ ἔχθρός σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου 58 ἐὰν μὴ εἰσακούσῃτε ποιεῖν πάντα τὰ ὄρματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον καὶ τὸ θαυμαστὸν τοῦτο κύριον τὸν θεόν σου 59 καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγάς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς καὶ νόσους πονηράς καὶ πιστὰς 60 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σὲ πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν πονηράν ἥν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κολληθήσονται ἐν σοὶ 61 καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐπάξει κύριος ἐπὶ σὲ ἔως ἃν ἔξολεθρεύσῃ σε 62 καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ

ἀνθ' ὃν ὅτι ἵτε ὥσει τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει ὅτι οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **63** καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν εῦ ποιησαὶ ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν ἔξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἔξαρθήσεσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν **64** καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἔως ἄκρου τῆς γῆς καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις οὓς οὐκ ἡπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου **65** ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἕχνει τοῦ ποδός σου καὶ δώσει σοι κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς καὶ τηκομένην ψυχήν **66** καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου **67** τὸ πρωὶ ἐρεῖς πῶς ἀν γένοιτο ἐσπέρα καὶ τὸ ἐσπέρας ἐρεῖς πῶς ἀν γένοιτο πρωὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἢ φοβηθήσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ὀραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὃν ὅψῃ **68** καὶ ἀποστρέψει σε κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἢ εἴπα οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτήν καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἔχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος

29 οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὓς ἐνετείλατο κύριος Μωυσῆς στῆσαι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἐν γῇ Μωαβ πλὴν τῆς διαθήκης ἣς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρῃ^β **2** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἔωράκατε πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ἐν γῇ Αἴγυπτῳ

ἐνώπιον ὑμῶν Φαραω καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ **3** τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἔωράκασιν οἱ ὄφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα **4** καὶ οὐκ ἔδωκεν κύριος ὁ θεός ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι καὶ ὄφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὡτα ἀκούειν ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **5** καὶ ἥγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἴματα ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν **6** ἄρτον οὐκ ἐφάγετε οἶνον καὶ σικερα οὐκ ἐπίετε ἵνα γνῶτε ὅτι οὗτος κύριος ὁ θεός ὑμῶν **7** καὶ ἥλθετε ἔως τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων καὶ Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ὑμῖν ἐν πολέμῳ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτοὺς **8** καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδδὶ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση^γ **9** καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε **10** ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν πᾶς ἀνὴρ Ισραὴλ **11** αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἔως ὑδροφόρου ὑμῶν **12** παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ ὅσα κύριος ὁ θεός σου διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον **13** ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός ὃν τρόπον εἶπεν σοι καὶ ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ **14** καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ

τὴν ἀρὰν ταύτην 15 ἀλλὰ καὶ τοῖς ὥδε οὖσι μεθ' ἡμῶν σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ τοῖς μὴ οὖσιν μεθ' ἡμῶν ὥδε σήμερον 16 ὅτι ὑμεῖς οἴδατε ὡς κατῷκήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἔθνῶν οὓς παρήλθετε 17 καὶ εἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν ξύλον καὶ λίθον ἀργύριον καὶ χρυσίον ἃ ἐστιν παρ' αὐτοῖς 18 μή τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατρὶ ἢ φυλῇ τίνος ἢ διάνοιᾳ ἔξεκλινεν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἔθνῶν ἐκείνων μή τίς ἐστιν ἐν ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ 19 καὶ ἐσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ρήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων δσιά μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον 20 οὐ μὴ θελήσῃ ὁ θεὸς εὐίλατεῦσαι αὐτῷ ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὀργὴ κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐξαλείψει κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν 21 καὶ διαστελεῖ αὐτὸν κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων τῶν σιῶν Ισραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀρᾶς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου 22 καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἑτέρα οἱ νιοὶ ὑμῶν οἱ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς καὶ ὁ ἀλλότριος δος ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ὅψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς ἃς ἀπέστειλεν κύριος ἐπ' αὐτήν 23 θεῖον καὶ ἄλα κατακεκαυμένον πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται οὐδὲ ἀνατελεῖ οὐδὲ μὴ ἀναβῆ ἐπ' αὐτήν πᾶν

χλωρόν ὕσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα Αδαμα καὶ Σεβωιμ ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὄργῃ 24 καὶ ἐροῦσιν πάντα τὰ ἔθνη διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὗτως τῇ γῇ ταύτῃ τίς ὁ θυμὸς τῆς ὄργῆς ὁ μέγας οὗτος 25 καὶ ἐροῦσιν ὅτι κατελίποσαν τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν ἢ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 26 καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς οἵ οὐκ ἡπίσταντο οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς 27 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου 28 καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὄργῃ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρᾳ καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὧσεὶ νῦν 29 τὰ κρυπτὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ποιεῖν πάντα τὰ ρήματα τοῦ νόμου τούτου

30 καὶ ἐσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ρήματα ταῦτα ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου σου καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὐ ἐάν σε διασκορπίσῃ κύριος ἐκεῖ 2 καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου καὶ ὑπακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου 3 καὶ ιάσεται κύριος τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει σε καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἔθνῶν εἰς οὓς διεσκόρπισέν σε κύριος ἐκεῖ 4 ἐὰν ἢ η διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἔως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἐκεῖθεν συνάξει σε κύριος

ό θεός σου καὶ ἐκεῖθεν λήμψεται σε κύριος ὁ θεός σου 5 καὶ εἰσάξει σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου καὶ κληρονομήσεις αὐτήν καὶ εῦ σε ποιήσει καὶ πλεοναστόν σε ποιήσει ύπερ τοὺς πατέρας σου 6 καὶ περικαθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου ἔξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἵνα ζῆς σύ 7 καὶ δώσει κύριος ὁ θεός σου τὰς ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἔχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἵ ἐδίωξάν σε 8 καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον 9 καὶ πολυνωρήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐν τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ὅτι ἐπιστρέψει κύριος ὁ θεός σου εὑφρανθῆναι ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθά καθότι ηὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσιν σου 10 ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐὰν ἐπιστραφῆς ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου ἔξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου 11 ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ 12 οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶν λέγων τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήμψεται αὐτὴν ἡμῖν καὶ ἀκούσαντες αὐτὴν ποιήσομεν 13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶν λέγων τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ

λήμψεται ἡμῖν αὐτήν καὶ ἀκουστὴν ἡμῖν ποιήσει αὐτὴν καὶ ποιήσομεν 14 ἔστιν σου ἐγγὺς τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου αὐτὸ ποιεῖν 15 ἴδού δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν 16 ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ ἔσεσθε καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν 17 καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακούσῃς καὶ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς 18 ἀναγγέλλω σοι σήμερον ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν 19 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν ἔκλεξαι τὴν ζωὴν ἵνα ζῆς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου 20 ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ὑμερῶν σου κατοικεῖν σε ἐπὶ τῆς γῆς ἣν ὕμισεν κύριος τοῖς πατράσιν σου Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ δοῦναι αὐτοῖς

31 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ισραὴλ 2 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἔκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι

καὶ ἐκπορεύεσθαι κύριος δὲ εἶπεν πρός με οὐ διαβήσῃ τὸν Ιορδάνην τοῦτον **3** κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου αὐτὸς ἔξολεθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος **4** καὶ ποιήσει κύριος αὐτοῖς καθὰ ἐποίησεν Σηων καὶ Ογ τοῖς δυσὶ βασιλεῦσιν τῶν Αμορραίων οἵ ἥσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ τῇ γῇ αὐτῶν καθότι ἔξωλέθρευσεν αὐτούς **5** καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑμῖν καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν **6** ἀνδρίζου καὶ ἵσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλίᾳ μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν οὐ μή σε ἀνῇ οὕτε μή σε ἐγκαταλίπῃ **7** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς Ισραηλ ἀνδρίζου καὶ ἵσχυε σὺ γάρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὕμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς **8** καὶ κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε οὐδὲ μὴ ἐγκαταλίπῃ σε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλίᾳ **9** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰ ρίματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον καὶ ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ισραηλ **10** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων μετὰ ἐπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἐօρτῇ σκηνοπηγίας **11** ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα Ισραηλ ὀφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἂν ἐκλέξηται κύριος ἀναγνώσεοθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον

παντὸς Ισραηλ εἰς τὰ ὡτα αὐτῶν **12** ἐκκλησιάσας τὸν λαόν τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν ἵνα ἀκούσωσιν καὶ ἵνα μάθωσιν φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου **13** καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἱ οὐκ οἰδασιν ἀκούσονται καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἴδού ἡγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου κάλεσον Ἰησοῦν καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **15** καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς **16** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἴδού σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς οὗτος ἐκπορνεύσει ὅπισσα θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐτὴν καὶ ἐγκαταλείψουσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην αὐτοῖς **17** καὶ ὄργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔσται κατάβρωμα καὶ εύρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διότι οὐκ ἔστιν κύριος ὁ θεός μου ἐν ἐμοί εὔροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα **18** ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ

ἡμέρα ἐκείνη διὰ πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους **19** καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὡδῆς ταύτης καὶ διδάξετε αὐτὴν τοὺς νιόὺς Ισραὴλ καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἵνα γένηται μοι ἡ ὡδὴ αὕτη εἰς μαρτύριον ἐν νιόῖς Ισραὴλ **20** εἰσάξω γὰρ αὐτὸὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν ἥν ὕμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσιν καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς καὶ παροξυνοῦσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου **21** καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὡδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐγὼ γὰρ οἵδια τὴν πονηρίαν αὐτῶν ὅσα ποιοῦσιν ὥδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν ἥν ὕμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **22** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ὡδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς νιόὺς Ισραὴλ **23** καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς Ἰησοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς νιόὺς Ισραὴλ εἰς τὴν γῆν ἥν ὕμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ **24** ἡνίκα δὲ συνετέλεσεν Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἔως εἰς τέλος **25** καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου λέγων **26** λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸν ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον **27** ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τράχηλόν

σου τὸν σκληρόν ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ' ὑμῶν σήμερον παραπικραίνοντες ἥτε τὰ πρὸς τὸν θεόν πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου **28** ἐκκλησίασατε πρός με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὡτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **29** οἵδια γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομίᾳ ἀνομήσετε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦς ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν ὅτι ποιήσετε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν **30** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς εἰς τὰ ὡτα πάσης ἐκκλησίας Ισραὴλ τὰ ῥήματα τῆς ὡδῆς ταύτης ἔως εἰς τέλος

32 πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω καὶ ἀκουέτω γῇ ῥήματα ἐκ στόματός μου **2** προσδοκάσθω ὡς ὑέτος τὸ ἀπόφθεγμά μου καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου ὧσεὶ ὅμβρος ἐπ' ἄγρωστιν καὶ ὧσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον **3** ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν **4** θεός ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις θεὸς πιστός καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία δίκαιος καὶ ὅσιος κύριος **5** ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη **6** ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέν σε καὶ ἔκτισέν σε **7** μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσίν σοι **8** ὅτε διεμέριζεν ὁ ὑψιστος ἔθνη

ώς διέσπειρεν υἱοὺς Αδαμ ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἄγγέλων θεοῦ 9 καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ιακωβ σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ισραὴλ 10 αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῇ ἐρήμῳ ἐν δίψῃ καύματος ἐν ἀνύδρῳ ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόραν ὄφθαλμοῦ 11 ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ 12 κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος 13 ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας 14 βούτυρον βιοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν υἱῶν ταύρων καὶ τράγων μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον 15 καὶ ἔφαγεν Ιακωβ καὶ ἐνεπλίσθη καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος ἐλιπάνθη ἐπαχύνθη ἐπλατύνθη καὶ ἐγκατέλιπεν θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ 16 παρώχυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με 17 ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ οἴς οὐκ ἥδεισαν καινοὶ πρόσφατοι ἥκασιν οὓς οὐκ ἥδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν 18 θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε 19 καὶ εἶδεν κύριος καὶ ἐζήλωσεν καὶ παρωξύνθη δι ὄργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων 20 καὶ εἶπεν ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἔστιν υἱοί οἴς οὐκ ἔστιν πίστις ἐν αὐτοῖς 21

αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν κάγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῷ αὐτοὺς 22 ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου καυθήσεται ἔως ἄδου κάτω καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς φλέξει θεμέλια ὁρέων (**Sheol h7585**) 23 συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς 24 τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὄρνεων καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος ὀδόντας θηρίων ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆς 25 ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος νεανίσκος σὺν παρθένῳ θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου 26 εἶπα διασπερῶ αὐτούς παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν 27 εἰ μὴ δῆ ὄργὴν ἔχθρῶν ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι μὴ εἴπωσιν ἡ ξείρη ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησεν ταῦτα πάντα 28 ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκός βουλήν ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη 29 οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον 30 πῶς διώξεται εἰς χιλίους καὶ δύο μετακινήσουσιν μυριάδας εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτούς 31 ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν οἱ δὲ ἔχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι 32 ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδομῶν ἡ ἄμπελος αὐτῶν καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομορρας ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς βότρυς πικρίας αὐτοῖς 33 θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος 34 οὐκ ἴδού ταῦτα συνηκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 35 ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν

ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν 36 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται εἰδὲν γὰρ παραλειμμένους αὐτοὺς καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους 37 καὶ εἶπεν κύριος ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οὓς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς 38 ὃν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἥσθιετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ἀναστήτωσαν καὶ βοηθσάτωσαν ὑμῖν καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί 39 ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἴμι καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν ἐμοῦ ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω πατάξω κάγῳ ιάσομαι καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἔξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου 40 ὅτι ἀρῷ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρά μου καὶ ὄμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῷ ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα 41 ὅτι παροξυνῶ ως ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσίν με ἀνταποδώσω 42 μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἷχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν 43 εὐφράνθητε οὐρανοί ἄμα αὐτῷ καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 44 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ψόδην ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὤτα τοῦ λαοῦ αὐτὸς καὶ

Ίησοῦς ὁ τοῦ Ναυη 45 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ισραὴλ 46 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον ἢ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου 47 ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν καὶ ἔνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν 48 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων 49 ἀνάβηθι εἰς τὸ ὅρος τὸ Αβαριν τοῦτο ὅρος Ναβαυ ὃ ἔστιν ἐν γῇ Μωαβ κατὰ πρόσωπον Ιεριχω καὶ ἵδε τὴν γῆν Χανααν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ εἰς κατάσχεσιν 50 καὶ τελεύτα ἐν τῷ ὅρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαόν σου ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἐν Ωρ τῷ ὅρει καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ 51 διότι ἡπειθήσατε τῷ ρήματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Καδῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν διότι οὐχ ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ 52 ὅτι ἀπέναντι ὅψῃ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ

33 καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἣν εὐλόγησεν Μωυσῆς ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σινα ἥκει καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηιρ ἡμῖν καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὅρους Φαραν σὺν μυριάσιν Καδῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ 3 καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χειράς σου καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσιν καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ 4 νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς κληρονομίαν συναγωγαῖς Ιακωβ 5

καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἃμα φυλαῖς Ισραὴλ 6 ζήτω Ρουβην καὶ μὴ ἀποθανέτω καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ 7 καὶ αὕτη Ιουδα εἰσάκουσσον κύριε φωνῆς Ιουδα καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινοῦσιν αὐτῷ καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ ἔσῃ 8 καὶ τῷ Λευι εἶπεν δότε Λευι δῆλους αὐτοῦ καὶ ἀλίθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας 9 ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ οὐχ ἔόρακά σε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω καὶ τοὺς γίνοντας αὐτοῦ ἀπέγνω ἐφύλαξεν τὰ λόγια σου καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησεν 10 δηλώσουσιν τὰ δικαιώματά σου τῷ Ιακωβ καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ισραὴλ ἐπιθήσουσιν θυμίαμα ἐν ὅργῃ σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου 11 εὐλόγησον κύριε τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι κάταξον ὁσφὺν ἔχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτωσαν 12 καὶ τῷ Βενιαμιν εἶπεν ἡγαπημένος ὑπὸ κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς καὶ ὁ θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὥμων αὐτοῦ κατέπαυσεν 13 καὶ τῷ Ιωσηφ εἶπεν ἀπ' εὐλογίας κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ ἀπὸ ὡρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν 14 καὶ καθ' ὥραν γενημάτων ἡλίου τροπῶν καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν 15 καὶ ἀπὸ κορυφῆς ὄρέων ἀρχῆς καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων 16 καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῷ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ιωσηφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς 17 πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατεῖ ἃμα ἔως ἐπ' ἄκρου γῆς αὗται μυριάδες Εφραίμ καὶ αὗται χιλιάδες Μανασση 18 καὶ τῷ Ζαβουλων εἶπεν εὐφράνθητι Ζαβουλων ἐν ἔξοδίᾳ σου καὶ Ισσαχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ 19 ἔθνη ἔξολεθρεύσουσιν καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ καὶ θύσετε θυσίαν δικαιοσύνης ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων 20 καὶ τῷ Γαδ εἶπεν εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γαδ ὡς λέων ἀνεπαύσατο συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα 21 καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἃμα ἀρχηγοῖς λαῶν δικαιοσύνην κύριος ἐποίησεν καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ισραὴλ 22 καὶ τῷ Δαν εἶπεν Δαν σκύμνος λέοντος καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασαν 23 καὶ τῷ Νεφθαλὶ εἶπεν Νεφθαλὶ πλησμονὴ δεκτῶν καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίαν παρὰ κυρίου θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει 24 καὶ τῷ Ασηρ εἶπεν εὐλογητὸς ἀπὸ τέκνων Ασηρ καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ 25 σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται καὶ ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχύς σου 26 οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ θεὸς τοῦ ἡγαπημένου ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθός σου καὶ ὁ μεγαλοπρεπῆς τοῦ στερεώματος 27 καὶ σκέπασις θεοῦ ἀρχῆς καὶ ὑπὸ ἰσχύν βραχιόνων ἀενάων καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἔχθρὸν λέγων ἀπόλοιο 28 καὶ κατασκηνώσει Ισραὴλ πεποιθώς μόνος ἐπὶ γῆς Ιακωβ ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτῷ συννεφής δρόσω 29 μακάριος σύ Ισραὴλ τίς ὅμοιός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ κυρίου ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου καὶ ἡ μάχαιρα

καύχημά σου καὶ ψεύσονταί σε οἱ ἔχθροι σου καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ

34 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τὸ δρος Ναβαυ ἐπὶ κορυφὴν Φασγα ἥ ἐστιν ἐπὶ προσώπου Ιεριχω καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ ἔως Δαν **2** καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ιουδα ἔως τῆς Θαλάσσης τῆς ἐσχάτης **3** καὶ τὴν ἔρημον καὶ τὰ περίχωρα Ιεριχω πόλιν φοινίκων ἔως Σηγωρ **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν αὕτη ἡ γῆ ἣν ὥμοσα Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν καὶ ἔδειξα αὐτήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ **5** καὶ ἐτελεύτησεν Μωυσῆς οἰκέτης κυρίου ἐν γῇ Μωαβ διὰ ῥήματος κυρίου **6** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαι ἐν γῇ Μωαβ ἐγγὺς οἴκου Φογωρ καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **7** Μωυσῆς δὲ ἦν ἁγιασμένος αὐτὸν ἐν τῷ τελευτᾶν αὐτόν οὐκ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοί αὐτοῦ οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελύνια αὐτοῦ **8** καὶ ἐκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸν Μωυσῆν ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω τριάκοντα ἡμέρας καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ **9** καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως ἐπέθηκεν γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ **10** καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ισραηλ ὡς Μωυσῆς ὃν ἔγνω κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον **11** ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραω

καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ **12** τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν ἢ ἐποίησεν Μωυσῆς ἔναντι παντὸς Ισραηλ

’Ιησοῦς Ναυῆ

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ σιώπη Ναυη τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ λέγων **2** Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκεν νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ιορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς **3** πᾶς ὁ τόπος ἐφ' ὃν ἀν ἐπιβῆτε τῷ ἵχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν ὑμῖν δώσω αὐτόν ὃν τρόπον εἴρηκα τῷ Μωυσῇ **4** τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἔως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἔως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὄρια ὑμῶν **5** οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ ὥσπερ ἡμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε οὐδὲ ὑπερόψιμαί σε **6** ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου σὺ γάρ ἀποδιαστελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν ἣν ὕμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς **7** ἴσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσῃς **8** καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός ἵνα συνῆς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα τότε εὐδοκήσῃ καὶ εὐδώσεις τὰς ὄδοις σου καὶ τότε συνήσεις **9** ἵδού ἐντέταλμαί σοι ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου μὴ δειλιάσῃς μηδὲ φοβηθῆς ὅτι μετὰ σοῦ κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ **10** καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσιν τοῦ λαοῦ λέγων **11** εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ λέγοντες ἐτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν ὅτι ἔτι τρεῖς

ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην τοῦτον εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **12** καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση εἶπεν Ἰησοῦς **13** μνήσθητε τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου λέγων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην **14** αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικείωσαν ἐν τῇ γῇ ἣν ἔδωκεν ὑμῖν ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὔζωνοι πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς **15** ἔως ἀν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὕσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ κληρονομήσωσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς καὶ ἀπελεύσεσθε ἔκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν δέδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου **16** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῖ εἶπαν πάντα ὅσα ἀν ἐντείλη ἡμῖν ποιήσομεν καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν ἀποστείλης ἡμᾶς πορευούμεθα **17** κατὰ πάντα ὅσα ἡκούσαμεν Μωυσῆς ἀκουσόμεθα σοῦ πλὴν ἔστω κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆς **18** ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἀπειθήσῃ σοι καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἀν αὐτῷ ἐντείλη ἀποθανέτω ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου

2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐκ Σαττίν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων ἀνάβητε καὶ ἔδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ιεριχῶ καὶ πορευθέντες εἰσήλθοσαν οἱ δύο νεανίσκοι εἰς Ιεριχῶ καὶ εἰσήλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης ἣν ονομα Ρααβ καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ **2** καὶ ἀπηγγέλη τῷ

βασιλεῖ Ιεριχω λέγοντες εἰσπεπόρευνται ὡδε
ἄνδρες τῶν νίῶν Ισραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν
γῆν 3 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ιεριχω καὶ
εἶπεν πρὸς Ρααβ λέγων ἔξαγαγε τοὺς ἄνδρας
τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν
νύκτα κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασιν 4 καὶ
λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς ἄνδρας ἔκρυψεν αὐτοὺς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα εἰσεληλύθασιν πρός
με οἱ ἄνδρες 5 ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ
σκότει καὶ οἱ ἄνδρες ἔξῃλθον οὐκ ἐπίσταμαι
ποῦ πεπόρευνται καταδιώξατε ὅπισα αὐτῶν εἰ
καταλήμψεσθε αὐτούς 6 αὐτὴ δὲ ἀνεβίβασεν
αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς ἐν
τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ
δώματος 7 καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὅπισα
αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου ἐπὶ τὰς
διαβάσεις καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη καὶ ἐγένετο ὡς
ἔξῃλθοσαν οἱ διώκοντες ὅπισα αὐτῶν 8 καὶ
αὐτοὶ δὲ πρὶν ἦ κοιμηθῆναι αὐτούς καὶ αὐτὴ
ἀνέβη ἐπὶ τὸ δῶμα πρὸς αὐτοὺς 9 καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς ἐπίσταμαι ὅτι δέδωκεν ὑμῖν κύριος
τὴν γῆν ἐπιπέπτωκεν γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ'
ἡμᾶς 10 ἀκήκοαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανεν κύριος
ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἴγυπτου καὶ ὅσα
ἐποίησεν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσιν τῶν Αμορραίων
οἵ ἤσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου τῷ Σηνων καὶ Ωγ
οῦς ἐξωλεθρεύσατε αὐτούς 11 καὶ ἀκούσαντες
ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστη
ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ
ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω 12 καὶ νῦν ὀμόσατέ
μοι κύριον τὸν θεόν ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος καὶ

ποιήσετε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
μου 13 καὶ ζωγρήσετε τὸν οἴκον τοῦ πατρός
μου καὶ τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς
μου καὶ πάντα τὸν οἴκον μου καὶ πάντα ὅσα
ἔστιν αὐτοῖς καὶ ἔξελεῖσθε τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου 14 καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες ἡ ψυχὴ
ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον καὶ αὐτὴ εἶπεν
ώς ἀν παραδῷ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν ποιήσετε
εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν 15 καὶ κατεχάλασεν
αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος 16 καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰς
τὴν ὄρειν ἡν ἀπέλθετε μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν
οἱ καταδιώκοντες καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς
ἡμέρας ἔως ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες
ὅπισα ὑμῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς
τὴν ὁδὸν ὑμῶν 17 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες πρὸς
αὐτήν ἀθῷοί ἐσμεν τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ 18 ἴδού
ἡμεῖς εἰσπορεύομεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ
θήσεις τὸ σημεῖον τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο
ἐκδῆσεις εἰς τὴν θυρίδα διῆς κατεβίβασας ἡμᾶς
διαυτῆς τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου
καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ
πατρός σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν
σου 19 καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἀν ἐξέλθῃ τὴν θύραν
τῆς οἰκίας σου ἔξω ἔνοχος ἔαυτῷ ἔσται ἡμεῖς δὲ
ἀθῷοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται
μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα
20 ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἦ καὶ ἀποκαλύψῃ
τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους ἐσόμεθα ἀθῷοι τῷ
ὄρκῳ σου τούτῳ 21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὸ
ρῆμα ὑμῶν οὕτως ἔστω καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτούς
22 καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἤλθοσαν εἰς τὴν ὄρειν ἡν
καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἔξεζήτησαν
οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς καὶ οὐχ

εὗροσαν 23 καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν νίὸν Ναυη καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς 24 καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν δτι παρέδωκεν κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέπτηκεν πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν

3 καὶ ὥρθησεν Ἰησοῦς τὸ πρωί καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαττιν καὶ ἥλθοσαν ἔως τοῦ Ιορδάνου καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι 2 καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς 3 καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ιερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἴροντας αὐτήν ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν καὶ πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς 4 ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης ὅσον δισχιλίους πῆχεις στήσεσθε μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ ἵν' ἐπίστησθε τὴν ὁδόν ἣν πορεύεσθε αὐτήν οὐ γάρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἔχθες καὶ τρίτης ἡμέρας 5 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ ἀγνίσασθε εἰς αὔριον δτι αὔριον ποιήσει ἐν ὑμῖν κύριος Θαυμαστά 6 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ιερεῦσιν ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ καὶ ἥραν οἱ ιερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ 7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι ὑψῶσαι σε κατενώπιον πάντων νίῶν Ισραὴλ ἵνα γνῶσιν καθότι ἡμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ 8 καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ιερεῦσιν τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων ὡς ἀν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ιορδάνου

καὶ ἐν τῷ Ιορδάνῃ στήσεσθε 9 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς νιοῖς Ισραὴλ προσαγάγετε ὅδε καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 10 ἐν τούτῳ γνῶσεσθε δτι θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν καὶ ὀλεθρεύων ὀλεθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ιεβουσαῖον 11 ἵδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ιορδάνην 12 προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν νίῶν Ισραὴλ ἔνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς 13 καὶ ἔσται ὡς ἀν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ιερέων τῶν αἱρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ιορδάνου τὸ ὕδωρ τοῦ Ιορδάνου ἐκλείψει τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται 14 καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ιορδάνην οἱ δὲ ιερεῖς ἥροσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ 15 ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ιερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ιορδάνην καὶ οἱ πόδες τῶν ιερέων τῶν αἱρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ιορδάνου ὁ δὲ Ιορδάνης ἐπλήρου καθ' ὅλην τὴν κρηπīδα αὐτοῦ ὥσει ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν 16 καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν ἔστη πῆγμα ἐν ἀφεστηκός μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἔως μέρους Καριαθιαριμ τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Αραβία θάλασσαν ἀλός ἔως εἰς τὸ τέλος ἐξέλιπεν καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ιεριχῷ 17 καὶ ἔστησαν οἱ ιερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ιορδάνου καὶ πάντες οἱ νιοὶ Ισραὴλ

διέβαινον διὰ ξηρᾶς ἔως συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ιορδάνην

4 καὶ ἐπεὶ συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ιορδάνην καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **2** παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἔνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς **3** σύνταξον αὐτοῖς λέγων ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου ἑτοίμουν δώδεκα λίθους καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν οὐ ἔὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα **4** καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν νιῶν Ισραὴλ ἔνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς **5** εἶπεν αὐτοῖς προσαγάγετε ἐμπροσθέν μου πρὸ προσώπου κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ιορδάνου καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἔκαστος λίθον ἀράτω ἐπὶ τῶν ὥμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ισραὴλ **6** ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διὰ παντός ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ νιός σου αὔριον λέγων τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν **7** καὶ σὺ δηλώσεις τῷ σὺν σου λέγων ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ιορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ὡς διέβαινεν αὐτόν καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς νιοῖς Ισραὴλ ἔως τοῦ αἰῶνος **8** καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ νιοὶ Ισραὴλ καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰησοῖ καὶ λαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν νιῶν Ισραὴλ καὶ διεκόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ **9** ἔστησεν δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ιορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ιερέων τῶν αἱρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς

διαθήκης κυρίου καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας **10** εἰστήκεισαν δὲ οἱ ιερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ιορδάνῃ ἔως οὗ συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἀ ἐνετείλατο κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβησαν **11** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ οἱ λίθοι ἐμπροσθεν αὐτῶν **12** καὶ διέβησαν οἱ νιοὶ Ρουθην καὶ οἱ νιοὶ Γαδ καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσης διεσκευασμένοι ἐμπροσθεν τῶν νιῶν Ισραὴλ καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς **13** τετρακισμύριοι εὐζωνοι εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ιεριχω πόλιν **14** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ηὔξησεν κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον παντὸς τοῦ γένους Ισραὴλ καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ὡσπερ Μωυσῆν ὃσον χρόνον ἔζη **15** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **16** ἔντειλαι τοῖς ιερεῦσιν τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου κυρίου ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ιορδάνου **17** καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ιερεῦσιν λέγων ἐκβῆτε ἐκ τοῦ Ιορδάνου **18** καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ιερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ τοῦ Ιορδάνου καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς ὥρμησεν τὸ ὄδωρ τοῦ Ιορδάνου κατὰ χώραν καὶ ἐπορεύετο καθὰ ἔχθες καὶ τρίτην ἡμέραν διῆλης τῆς κρηπῖδος **19** καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ιορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ νιοὶ Ισραὴλ ἐν Γαλγαλοῖς κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἥλιον ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ιεριχω **20** καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τούτους οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ιορδάνου ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλγαλοῖς **21** λέγων ὅταν

έρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι **22** ἀναγγεῖλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν δτι ἐπὶ ξηρᾶς διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ιορδάνην **23** ἀποξηράναντος κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὄρδωρ τοῦ Ιορδάνου ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν μέχρι οὗ διέβησαν καθάπερ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἦν ἀπεξήρανεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἔως παρήλθομεν **24** ὅπως γνῶσιν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κυρίου ἵσχυρά ἐστιν καὶ ἴνα ὑμεῖς σέβησθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐν παντὶ χρόνῳ

5 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οἱ ἥσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν ὅτι ἀπεξήρανεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ιορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐτούς καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ κατεπλάγησαν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδεμίᾳ ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραὴλ **2** ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοὶ ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ **3** καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους καὶ περιέτεμεν τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου Βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν **4** ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἥσαν τῶν ἔξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου **5** πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοῦς **6** τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαδβαρίτιδι διὸ ἀπερίτμητοι ἥσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἔξεληλυθότων ἐκ γῆς

Αἰγύπτου οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ οἵς καὶ διώρισεν μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν ἦν ὕμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **7** ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὓς Ἰησοῦς περιέτεμεν διὰ τὸ αὐτοὺς γεγενῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους **8** περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἔως ὑγιάσθησαν **9** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυη ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφεῖλον τὸν ὄνειδισμὸν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐκάλεσεν τὸ δόνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Γαλαγαλα **10** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ πασχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ιεριχω ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ **11** καὶ ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ **12** ἐξέλιπεν τὸ μαννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς καὶ οὐκέτι ὑπῆρχεν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ μαννα ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ **13** καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ιεριχω καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἡμέτερος εἴ ἢ τῶν ὑπεναντίων **14** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως κυρίου νυνὶ παραγέγονα καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ δέσποτα τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ **15** καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ὃ σὺ ἐστηκας ἄγιος ἐστιν

6 καὶ Ιεριχώ συγκεκλεισμένη καὶ ὡχυρωμένη καὶ οὐθεὶς ἔξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ εἰσεπορεύετο **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἴδον ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχείριόν σου τὴν Ιεριχώ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ δυνατοὺς δόντας ἐν ἰσχύι **3** σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ **5** καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσῃ τε τῇ σάλπιγγι ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἄμα καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρμήσας ἔκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν **6** καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη πρὸς τοὺς ιερεῖς **7** καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγων παραγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον κυρίου **8** καὶ ἐπτὰ ιερεῖς ἔχοντες ἐπτὰ σάλπιγγας ιερὰς παρελθέτωσαν ώσαύτως ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου ἐπακολουθείτω **9** οἱ δὲ μάχιμοι ἔμπροσθεν παραπορευέσθωσαν καὶ οἱ ιερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὅπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες **10** τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων μὴ βοᾶτε μηδὲ ἀκουσάτω μηθεὶς ὑμῶν τὴν φωνὴν ἕως ἂν ἡμέραν αὐτὸς διαγγείλῃ ἀναβοῆσαι καὶ τότε ἀναβοήσετε **11** καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ **12** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τὸ πρωί καὶ ἦραν οἱ ιερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου **13** καὶ οἱ ἐπτὰ ιερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἐπτὰ προεπορεύοντο ἐναντίον κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὅπισθε τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ιερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἄπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἐγγύθεν **14** καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν παρεμβολὴν οὗτως ἐποίει ἐπὶ ἐξ ἡμέρας **15** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνέστησαν ὅρθρου καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἐξάκις **16** καὶ τῇ περιόδῳ τῇ ἐβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ιερεῖς καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ κεκράξατε παρέδωκεν γάρ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν **17** καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα αὐτῇ καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ κυρίῳ σαβαωθ πλὴν Ρααβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε αὐτὴν καὶ ὅσα ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς **18** ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξασθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἀνάθεμα καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς **19** καὶ πᾶν ἀργύριον ἥ χρυσίον ἥ χαλκὸς ἥ σίδηρος ἄγιον ἔσται τῷ κυρίῳ εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθήσεται **20** καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ιερεῖς ὡς δὲ ἥκουσεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῶν σαλπίγγων ἡλάλαξεν πᾶς ὁ λαὸς ἄμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἵσχυρῷ καὶ ἐπεσεν ἀπαν τὸ τείχος κύκλῳ καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν **21** καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἔως γυναικός ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἔως πρεσβύτου καὶ ἔως μόσχου καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι ᾠμφαίας **22** καὶ τοῖς δυσὶν νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασιν εἶπεν Ἰησοῦς εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἔξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἔστιν αὐτῇ **23** καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς

τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἔξηγάγοσαν Ρααβ
τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα
αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ πάντα ὅσα
ἦν αὐτῇ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ
κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ισραὴλ
24 καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐμπυρισμῷ σὺν πᾶσιν
τοῖς ἐν αὐτῇ πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ
χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν κυρίου
εἰσενεχθῆναι **25** καὶ Ρααβ τὴν πόρνην καὶ πάντα
τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτῆς ἔζωγρησεν Ἰησοῦς
καὶ κατώκησεν ἐν τῷ Ισραὴλ ἔως τῆς σήμερον
ἡμέρας διότι ἔκρυψεν τοὺς κατασκοπεύσαντας
οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν
Ιεριχῶ **26** καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἔκείνῃ ἐναντίον κυρίου λέγων ἐπικατάρατος ὁ
ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἔκείνην ἐν
τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελίωσει αὐτὴν καὶ ἐν
τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς
καὶ οὕτως ἐποίησεν Οζαν ὁ ἐκ Βαιθηλ ἐν τῷ
Αβιρων τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ
ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησεν τὰς πύλας
αὐτῆς **27** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰησοῦ καὶ ἦν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν

7 καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πλημμέλειαν
μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος
καὶ ἔλαβεν Αχαρ υἱὸς Χαρμι υἱοῦ Ζαμβρι υἱοῦ
Ζαρα ἐκ τῆς φυλῆς Ιουδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος
καὶ ἐθυμώθη ὅργη κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ **2**
καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαι ἥ ἐστιν
κατὰ Βαιθηλ λέγων κατασκέψασθε τὴν Γαι καὶ
ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν
Γαι **3** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτόν μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαός ἀλλ' ὡς

δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ
ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν μὴ ἀναγάγῃς
ἔκει τὸν λαὸν πάντα ὀλίγοι γάρ εἰσιν **4** καὶ
ἀνέβησαν ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ ἔφυγον
ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν Γαι **5** καὶ ἀπέκτειναν
ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαι εἰς τριάκοντα καὶ ἔξ
ἄνδρας καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης
καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ καταφεροῦς
καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο
ῶσπερ ὅδωρ **6** καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς τὰ ἴμάτια
αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ
πρόσωπον ἐναντίον κυρίου ἔως ἐσπέρας αὐτὸς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ισραὴλ καὶ ἐπεβάλοντο χοῦν
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν **7** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς
δέομαι κύριε ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου
τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ιορδάνην παραδοῦναι
αὐτὸν τῷ Αμορραίῳ ἀπολέσαι ήμᾶς καὶ εἰ
κατεμείναμεν καὶ κατωκίσθημεν παρὰ τὸν
Ιορδάνην **8** καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ισραὴλ
αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ **9** καὶ ἀκούσας
ὅ Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
περικυκλώσουσιν ήμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ήμᾶς
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ
μέγα **10** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἀνάστηθι
ἵνα τί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου
11 ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην
ἥν διεθέμην πρὸς αὐτούς καὶ κλέψαντες ἀπὸ
τοῦ ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν
12 οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ὑποστῆναι
κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν αὐχένα
ἐπιστρέψουσιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὅτι
ἐγενήθησαν ἀνάθεμα οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι
μεθ' ὑμῶν ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν

αύτῶν 13 ἀναστὰς ἀγίασον τὸν λαὸν καὶ εἰπὸν ἀγιασθῆναι εἰς αὐριον τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ τὸ ἀνάθεμα ἐν ὑμῖν ἔστιν οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἔχθρῶν ὑμῶν ἔως ἂν ἔξαρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν 14 καὶ συναχθήσεσθε πάντες τὸ πρωὶ κατὰ φυλάς καὶ ἔσται ἡ φυλή ἣν ἂν δείξῃ κύριος προσάξετε κατὰ δῆμους καὶ τὸν δῆμον ὃν ἐὰν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ' οἶκον καὶ τὸν οἶκον ὃν ἐὰν δείξῃ κύριος προσάξετε κατ' ἄνδρα 15 καὶ ὅς ἂν ἐνδειχθῇ κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ καὶ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῷ ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ισραὴλ 16 καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς καὶ προσῆγαγεν τὸν λαὸν κατὰ φυλάς καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ιουδα 17 καὶ προσήχθη κατὰ δῆμους καὶ ἐνεδείχθη δῆμος ὁ Ζαραϊ καὶ προσήχθη κατὰ ἄνδρα 18 καὶ ἐνεδείχθη Αχαρ υἱὸς Ζαμψρι υἱοῦ Ζαρα 19 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Αχαρ δός δόξαν σήμερον τῷ κυρίῳ θεῷ Ισραὴλ καὶ δός τὴν ἔξομολόγησιν καὶ ἀνάγγειλόν μοι τί ἐποίησας καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἔμοι 20 καὶ ἀπεκρίθη Αχαρ τῷ Ἰησοῖ καὶ εἶπεν ἀληθῶς ἡμαρτον ἐναντίον κυρίου θεοῦ Ισραὴλ οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα 21 εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην καλὴν καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν πεντήκοντα διδράχμων καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον καὶ ἴδον αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ γῇ ἐν τῇ σκηνῇ μου καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν 22 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ ταῦτα ἣν ἐγκεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν 23 καὶ ἔξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ισραὴλ καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἔναντι κυρίου 24 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Αχαρ υἱὸν Ζαρα καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα Αχωρ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Εμεκαχωρ 25 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Αχαρ τί ὠλέθρευσας ἡμᾶς ἔξολεθρεύσαι σε κύριος καθὰ καὶ σήμερον καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς Ισραὴλ 26 καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν καὶ ἐπαύσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὁργῆς διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸν Εμεκαχωρ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης

8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς μηδὲ δειλιάσῃς λαβὲ μετὰ σοῦ τοὺς ἄνδρας πάντας τοὺς πολεμιστὰς καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαι ἵδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα Γαι καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ 2 καὶ ποιήσεις τὴν Γαι ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ιεριχώ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὴν προνομὴν τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ κατάστησον δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὄπισω 3 καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαι ἐπέλεξεν δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ισχύι καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός 4 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὄπισω τῆς πόλεως μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἔσεοθε πάντες ἔτοιμοι 5 καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἔμοι προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαι εἰς συνάντησιν ἡμῖν καθάπερ καὶ πρώην καὶ

φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 6 καὶ ὡς ἀν
ἐξέλθωσιν ὅπίσω ἡμῶν ἀποσπάσομεν αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐροῦσιν φεύγουσιν οὗτοι
ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἐμπροσθεν
7 ὑμεῖς δὲ ἔχαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας καὶ
πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν 8 κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο
ποιήσετε ἵδού ἐντέταλμαι ὑμῖν 9 καὶ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν
καὶ ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον
Γαι ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαι 10 καὶ ὥρθισας Ἰησοῦς
τὸ πρωὶ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν καὶ ἀνέβησαν
αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ
λαοῦ ἐπὶ Γαι 11 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς
μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν καὶ πορεύμενοι ἤλθον ἐξ
ἐναντίας τῆς πόλεως ἀπ' ἀνατολῶν 12 καὶ τὰ
ἐνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης 14 καὶ ἐγένετο
ὡς εἶδεν βασιλεὺς Γαι ἔσπευσεν καὶ ἔξηλθεν εἰς
συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς οὐκ
ἥδει ὅτι ἐνεδρα αὐτῷ ἐστιν ὅπίσω τῆς πόλεως 15
καὶ εἶδεν καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ισραὴλ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 16 καὶ κατεδίωξαν ὅπίσω
τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς
πόλεως 17 οὐ κατελείφθη οὐθεὶς ἐν τῇ Γαι ὃς
οὐ κατεδίωξεν ὅπίσω Ισραὴλ καὶ κατέλιπον τὴν
πόλιν ἀνεῳγμένην καὶ κατεδίωξαν ὅπίσω Ισραὴλ
18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου ἐν τῷ γαίσῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐπὶ
τὴν πόλιν εἰς γάρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτήν καὶ τὰ ἐνεδρα ἔχαναστήσονται ἐν τάχει
ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς τὴν
χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαῖσον ἐπὶ τὴν πόλιν 19 καὶ
τὰ ἐνεδρα ἔχανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου

αὐτῶν καὶ ἔξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα
καὶ ἥλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ κατελάβοντο
αὐτὴν καὶ σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν
πυρὶ 20 καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαι εἰς τὰ
ὅπίσω αὐτῶν καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα
ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκέτι εἶχον
ποῦ φύγωσιν ὥδε ἢ ὥδε 21 καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς
Ισραὴλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἐνεδρα τὴν πόλιν καὶ
ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν
καὶ μεταβαλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς
Γαι 22 καὶ οὗτοι ἔξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως
εἰς συνάντησιν καὶ ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς
παρεμβολῆς οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν
καὶ ἐπάταξαν ἔως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν
σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα 23 καὶ τὸν βασιλέα
τῆς Γαι συνέλαβον ζῶντα καὶ προσῆγαγον αὐτὸν
πρὸς Ἰησοῦν 24 καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ισραὴλ
ἀποκτέννοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαι τοὺς ἐν
τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὅρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως
οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος καὶ
ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαι καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν
στόματι ῥομφαίας 25 καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἔως γυναικὸς
δώδεκα χιλιάδες πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαι
27 πλὴν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ
πόλει πάντα ἡ ἐπρονόμευσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ κατὰ
πρόσταγμα κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος
τῷ Ἰησῷ 28 καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν
ἐν πυρὶ χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν
αὐτὴν ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 29 καὶ τὸν βασιλέα
τῆς Γαι ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου καὶ ἦν
ἐπὶ τοῦ ξύλου ἔως ἐσπέρας καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ
ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ καθείλοσαν αὐτοῦ

τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

9 ὡς δ' ἦκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου οἱ ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Ευαῖοι καὶ οἱ Αμορραῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Ιεβουσαῖοι **2** συνήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ισραὴλ **3** καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβαῶν ἦκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος τῇ Ιεριχῷ καὶ τῇ Γαι **4** καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο καὶ λαβόντες σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν καὶ ἀσκοὺς οἴνου παλαιοὺς καὶ κατερρωγότας ἀποδεδεμένους **5** καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιά καὶ καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἴματια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ζηρὸς καὶ εὐρωτιῶν καὶ βεβρωμένος **6** καὶ ἥλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ισραὴλ εἰς Γαλιγαλα καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ισραὴλ ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην **7** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς τὸν Χορραῖον ὅρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην **8** καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν οἰκέται σού ἐσμεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς πόθεν ἐστὲ καὶ πόθεν παραγεγόνατε **9** καὶ εἶπαν ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασιν οἱ παιδές σου ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου

ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ **10** καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Αμορραίων οἱ Ἠσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου τῷ Σηων βασιλεῖ Εσεβῶν καὶ τῷ Ωγ βασιλεῖ τῆς Βασαν ὃς κατώκει ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊ **11** καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτούς οἰκέται σού ἐσμεν καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην **12** οὗτοι οἱ ἄρτοι θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἦξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς νῦν δὲ ἔξηράνθησαν καὶ γεγόνασιν βεβρωμένοι **13** καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινούς καὶ οὗτοι ἐρρώγασιν καὶ τὰ ἴματα ἡμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα **14** καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν καὶ κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν **15** καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην καὶ διέθετο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτούς καὶ ὥμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς **16** καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτοὺς διαθήκην ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσιν καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσιν **17** καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ ἥλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαῶν καὶ Κεφιρα καὶ Βηρωθ καὶ πόλις Ιαριν **18** καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ὅτι ὥμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες κύριον τὸν θεὸν Ισραὴλ καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσιν **19** καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ ἡμεῖς ὥμοσαμεν αὐτοῖς κύριον τὸν

Θεὸν Ισραὴλ καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἄψασθαι αὐτῶν 20 τοῦτο ποιήσομεν ζωγρῆσαι αὐτούς καὶ περιποιησόμεθα αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὄργη διὰ τὸν ὄρκον ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς 21 ζήσονται καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ συναγωγῇ καθάπερ εἴπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες 22 καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί παρελογίσασθέ με λέγοντες μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐσμεν σφόδρα ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἔστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν 23 καὶ νῦν ἐπικατάρατοί ἔστε οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐξ ὑμῶν δοῦλος οὐδὲ ξυλοκόπος ἐμοὶ καὶ τῷ Θεῷ μου 24 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῦ λέγοντες ἀνηγγέλη ἡμῖν δσα συνέταξεν κύριος ὁ Θεός σου Μωυσῆς τῷ παιδὶ αὐτοῦ δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἔξολεθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο 25 καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν ποιήσατε ἡμῖν 26 καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως καὶ ἔξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν ιών Ισραὴλ καὶ οὐκ ἀνεῖλον αὐτούς 27 καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πάσῃ τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίᾳ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαῶν ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Θεοῦ ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλέξηται κύριος

10 ὡς δὲ ἥκουσεν Αδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ιερουσαλημ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαι καὶ ἔξωλέθρευσεν αὐτήν ὃν τρόπον ἐποίησαν

τὴν Ιεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τὴν Γαι καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ὅτι αὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαῶν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ισραὴλ 2 καὶ ἐφοβήθησαν ἐν αὐτοῖς σφόδρα ἦδει γὰρ ὅτι μεγάλη πόλις Γαβαῶν ὧσει μία τῶν μητροπόλεων καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἴσχυροί 3 καὶ ἀπέστειλεν Αδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ιερουσαλημ πρὸς Αἰλαμ βασιλέα Χεβρων καὶ πρὸς Φιδων βασιλέα Ιεριμουθ καὶ πρὸς Ιεφθα βασιλέα Λαχις καὶ πρὸς Δαβιρ βασιλέα Οδολλαμ λέγων 4 δεῦτε ἀνάβητε πρὸς με καὶ βοηθήσατέ μοι καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβαῶν αὐτομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς οὐιὸν Ισραὴλ 5 καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ιεβουσαίων βασιλεὺς Ιερουσαλημ καὶ βασιλεὺς Χεβρων καὶ βασιλεὺς Ιεριμουθ καὶ βασιλεὺς Λαχις καὶ βασιλεὺς Οδολλαμ αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαῶν καὶ ἔξεπολιόρκουν αὐτήν 6 καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαῶν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ισραὴλ εἰς Γαλγαλα λέγοντες μὴ ἐκλύσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ ἔξελου ἡμᾶς καὶ βοήθησον ἡμῖν ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οἱ κατοικοῦντες τὴν ὄρεινήν 7 καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγαλων αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ πᾶς δυνατὸς ἐν ἴσχυι 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς αὐτούς εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς οὐχ ὑπολειφθῆσεται ἐξ αὐτῶν οὐθεὶς ἐνώπιον ὑμῶν 9 καὶ ἐπιπαρεγένετο ἐπ' αὐτοὺς Ἰησοῦς ἄφνω ὅλην τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλγαλων 10

καὶ ἔξεστησεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν οὐίων Ισραὴλ καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς κύριος σύντριψιν μεγάλην ἐν Γαβαῶν καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὅδὸν ἀναβάσεως Ωρωνιν καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἔως Αζηκα καὶ ἔως Μακηδα **11** ἐν τῷ δὲ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν οὐίων Ισραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ωρωνιν καὶ κύριος ἐπέρριψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔως Αζηκα καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὖς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ **12** τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς κύριον ἦ ήμέρᾳ παρέδωκεν ὁ θεὸς τὸν Αμορραῖον ὑποχείριον Ισραὴλ ἡνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαῶν καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου οὐίων Ισραὴλ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαῶν καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αιλων **13** καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει ἔως ήμύνατο ὁ θεὸς τοὺς ἔχθροὺς αὐτῶν καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ήμέρας μιᾶς **14** καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι θεὸν ἀνθρώπουν ὅτι κύριος συνεπολέμησεν τῷ Ισραὴλ **15** καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακηδα **17** καὶ ἀπηγέλη τῷ Ἰησοῦ λέγοντες εὕρηνται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακηδα **18** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς κυλίσατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου καὶ καταστήσατε ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς **19** ὑμεῖς δὲ μὴ ἔστήκατε καταδιώκοντες ὅπισω τῶν ἔχθρῶν ὑμῶν καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν καὶ μὴ ἀφῆτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν παρέδωκεν γάρ

αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν **20** καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς οὐίδς Ισραὴλ κόπτοντες αὐτοὺς κοπήν μεγάλην σφόδρα ἔως εἰς τέλος καὶ οἱ διασωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς **21** καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακηδα ὑγιεῖς καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐθεὶς τῶν οὐίων Ισραὴλ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ **22** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου **23** καὶ ἐξηγάγοσαν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου τὸν βασιλέα Ιερουσαλημ καὶ τὸν βασιλέα Χεβρων καὶ τὸν βασιλέα Ιεριμουθ καὶ τὸν βασιλέα Λαχις καὶ τὸν βασιλέα Οδολλαμ **24** καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς Ἰησοῦν καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα Ισραὴλ καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ λέγων αὐτοῖς προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν **25** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς μηδὲ δειλιάσητε ἀνδρίζεσθε καὶ ἴσχυετε ὅτι οὗτως ποιήσει κύριος πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς ὑμῶν οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς **26** καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων καὶ ἥσαν κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἔως ἐσπέρας **27** καὶ ἐγενήθη πρὸς ἥλιον δυσμὰς ἐνετείλατο Ἰησοῦς καὶ καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον εἰς ὃ κατεφύγοσαν ἐκεῖ καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἔως τῆς σήμερον ήμέρας **28** καὶ τὴν Μακηδα ἐλάβοσαν ἐν τῇ ήμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ

έξωλέθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδεὶς διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακηδα ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχώ 29 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακηδα εἰς Λεβνα καὶ ἐπολιόρκει Λεβνα 30 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας Ισραὴλ καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχώ 31 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνα εἰς Λαχις καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν 32 καὶ παρέδωκεν κύριος τὴν Λαχις εἰς τὰς χεῖρας Ισραὴλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἔξωλέθρευσαν αὐτήν ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Λεβνα 33 τότε ἀνέβη Αιλαμ βασιλεὺς Γαζερ βοηθήσων τῇ Λαχις καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα 34 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχις εἰς Οδολλαμ καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτήν 35 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος ἐν χειρὶ Ισραὴλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχις 36 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρων καὶ περιεκάθισεν αὐτήν 37 καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ὅσα

ἵν τοι αὐτῇ οὐκ ἦν διασεσωσμένος ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Οδολλαμ ἔξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ 38 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραὴλ εἰς Δαβιρ καὶ περικαθίσαντες αὐτὴν 39 ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἔξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδένα διασεσωσμένον ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Χεβρων καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβιρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς 40 καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὁρεινῆς καὶ τὴν Ναγεβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ασηδωθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς οὐ κατέλιπον αὐτῶν σεσωσμένον καὶ πᾶν ἐμπνέον ζωῆς ἔξωλέθρευσεν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ 41 ἀπὸ Καδῆς Βαρνη ἔως Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσομ ἔως τῆς Γαβαων 42 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν Ἰησοῦς εἰς ἄπαξ ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ συνεπολέμει τῷ Ισραὴλ
11 ὡς δὲ ἤκουσεν Ιαβιν βασιλεὺς Ασωρ ἀπέστειλεν πρὸς Ιωβαβ βασιλέα Μαρρων καὶ πρὸς βασιλέα Συμωνον καὶ πρὸς βασιλέα Αζιφ 2 καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην εἰς τὴν ὁρεινὴν καὶ εἰς τὴν Ραβα ἀπέναντι Κενερωθ καὶ εἰς τὸ πεδίον καὶ εἰς Ναφεδδωρ 3 καὶ εἰς τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ εἰς τοὺς παραλίους Αμορραίους καὶ Ευαίους καὶ Ιεβουσαίους καὶ Φερεζαίους τοὺς ἐν τῷ ὅρει καὶ τοὺς Χετταίους τοὺς ὑπὸ τὴν Αερμων εἰς γῆν Μασσηφα 4 καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει καὶ ἵπποι καὶ ἄρματα πολλὰ σφόδρα

5 καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς οὗτοι καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὄδατος Μαρρων πολεμῆσαι τὸν Ισραὴλ 6 καὶ εἴπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι αὔριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ισραὴλ τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρί 7 καὶ ἥλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὄδωρ Μαρρων ἐξάπινα καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁρεινῇ 8 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑποχειρίους Ισραὴλ καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατεδίωκον ἔως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἔως Μασερων καὶ ἔως τῶν πεδίων Μασσωχ κατ' ἀνατολὰς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἔως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεωψιμένον 9 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησεν καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησεν ἐν πυρί 10 καὶ ἀπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ κατελάβετο Ασωρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς ἦν δὲ Ασωρ τὸ πρότερον ἄρχοντα πασῶν τῶν βασιλεῶν τούτων 11 καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ ἐξωλέθρευσαν πάντας καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέον καὶ τὴν Ασωρ ἐνέπρησαν ἐν πυρί 12 καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλέων καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς ὃν τρόπον συνέταξεν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 13 ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ισραὴλ πλὴν Ασωρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰησοῦς 14 καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμευσαν ἔαυτοῖς

οἱ νίοὶ Ισραὴλ αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλέθρευσαν ἐν στόματι ξίφους ἔως ἀπώλεσεν αὐτούς οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν ούδετε ἐν ἐμπνέον 15 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῦ καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς οὐ παρέβη ούδεν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς 16 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὁρεινὴν καὶ πᾶσαν τὴν Ναγεβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσοῦ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς καὶ τὸ ὅρος Ισραὴλ καὶ τὰ ταπεινά 17 τὰ πρὸς τῷ ὅρει ἀπὸ ὅρους Αχελ καὶ ὃ προσαναβαίνει εἰς Σηιρ καὶ ἔως Βααλγαδ καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὅρος τὸ Αερμων καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν καὶ ἀνεῖλεν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινεν 18 καὶ πλείους ἡμέρας ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον 19 καὶ οὐκ ἦν πόλις ἢν οὐκ ἔλαβεν Ισραὴλ πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ 20 ὅτι διὰ κυρίου ἐγένετο κατισχῦσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ισραὴλ ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος ἀλλ’ ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὃν τρόπον εἴπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν 21 καὶ ἥλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλέθρευσεν τοὺς Ενακιμ ἐκ τῆς ὁρεινῆς ἐκ Χεβρων καὶ ἐκ Δαβιρ καὶ ἐξ Αναβώθ καὶ ἐκ παντὸς γένους Ισραὴλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους Ιουδα σὸν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς 22 οὐ κατελείφθη τῶν Ενακιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ ἐν Γεθ καὶ ἐν Ασεδώθ κατελείφθη 23 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς

ἐν κληρονομίᾳ Ισραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς αὐτῶν καὶ ἡ γῆ κατέπαυσεν πολεμουμένη

12 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνεῖλον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φάραγγος Αρνων ἔως τοῦ ὄρους Αερμων καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αραβα ἀπ' ἀνατολῶν **2** Σηων τὸν βασιλέα τῶν Αμορραίων δὲς κατώκει ἐν Εσεβων κυριεύων ἀπὸ Αροηρ ἥ ἐστιν ἐν τῇ φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγγος καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλααδ ἔως Ιαβοκ ὄρια υἱῶν Αμμων **3** καὶ Αραβα ἔως τῆς θαλάσσης Χενερεθ κατ' ἀνατολὰς καὶ ἔως τῆς θαλάσσης Αραβα θάλασσαν τῶν ἀλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ασιμωθ ἀπὸ Θαιμαν τὴν ὑπὸ Ασηδωθ Φασγα **4** καὶ Ογ βασιλεὺς Βασαν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων ὁ κατοικῶν ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊν **5** ἄρχων ἀπὸ ὄρους Αερμων καὶ ἀπὸ Σελχα καὶ πᾶσαν τὴν Βασαν ἔως ὄριων Γεσουρι καὶ τὴν Μαχατι καὶ τὸ ἥμισυ Γαλααδ ὄριων Σηων βασιλέως Εσεβων **6** Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐπάταξαν αὐτούς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ Ρουθην καὶ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση **7** καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οὓς ἀνεῖλεν Ιησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου παρὰ θάλασσαν Βααλγαδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου καὶ ἔως τοῦ ὄρους Χελχα ἀναβαίνοντων εἰς Σηιρ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ιησοῦς ταῖς φυλαῖς Ισραὴλ κληρονομεῖν κατὰ κλῆρον αὐτῶν **8** ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐν Αραβα καὶ ἐν Ασηδωθ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐν Ναγεβ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν

Φερεζαῖον καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Ιεβουσαῖον **9** τὸν βασιλέα Ιεριχω καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι ἥ ἐστιν πλησίον Βαιθηλ **10** βασιλέα Ιερουσαλημ βασιλέα Χεβρων **11** βασιλέα Ιεριμουθ βασιλέα Λαχις **12** βασιλέα Αιλαμ βασιλέα Γαζερ **13** βασιλέα Δαβιρ βασιλέα Γαδερ **14** βασιλέα Ερμαθ βασιλέα Αραθ **15** βασιλέα Λεβνα βασιλέα Οδολλαμ **16** βασιλέα Μακηδα **17** βασιλέα Ταφουγ βασιλέα Οφερ **18** βασιλέα Αφεκ τῆς Σαρων **19** βασιλέα Ασωρ **20** βασιλέα Συμωων βασιλέα Μαρρων βασιλέα Αζιφ **21** βασιλέα Καδης βασιλέα Ταναχ **22** βασιλέα Μαγεδων βασιλέα Ιεκοναμ τοῦ Χερμελ **23** βασιλέα Δωρ τοῦ Ναφεδωρ βασιλέα Γωιμ τῆς Γαλιλαίας **24** βασιλέα Θαρσα πάντες οὗτοι βασιλεῖς εἴκοσι ἐννέα

13 καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς τῶν ἡμερῶν καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν σὺ προβέβηκας τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται πολλὴ εἰς κληρονομίαν **2** καὶ αὕτη ἡ γῆ ἡ καταλελειμμένη ὄρια Φυλιστιμ ὁ Γεσιρι καὶ ὁ Χαναναῖος **3** ἀπὸ τῆς ἀοικήτου τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἔως τῶν ὄριων Ακκαρων ἔξ εὐώνυμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιμ τῷ Γαζαίῳ καὶ τῷ Ἀζωτίῳ καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ καὶ τῷ Γεθθαίῳ καὶ τῷ Ακκαρωνίτῃ καὶ τῷ Ευαίῳ **4** ἐκ Θαιμαν καὶ πάσῃ γῇ Χανααν ἐναντίον Γάζης καὶ οἱ Σιδώνιοι ἔως Αφεκ ἔως τῶν ὄριων τῶν Αμορραίων **5** καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαβλι Φυλιστιμ καὶ πάντα τὸν Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἀπὸ Γαλγαλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Αερμων ἔως τῆς εἰσόδου Εμαθ **6** πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὄρειν ἥντιν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἔως τῆς Μασερεφωθμαιμ πάντας

τοὺς Σιδωνίους ἐγὼ αὐτοὺς ἔξολεθρεύσω ἀπὸ προσώπου Ισραὴλ ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ισραὴλ ὃν τρόπον σοι ἐνετειλάμην 7 καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου ἔως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμάς ἥλιου δώσεις αὐτήν ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁρίει 8 ταῖς δὲ δύο φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἥλιου δέδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 9 ἀπὸ Αροηρ ἡ ἐστίν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Αρνων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ ἀπὸ Μαιδαβα ἔως Δαιβαν 10 πάσας τὰς πόλεις Σηων βασιλέως Αμορραίων ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Εσεβων ἔως τῶν ὄρίων νίῶν Αμμων 11 καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὅρια Γεσιρι καὶ τοῦ Μαχατι πᾶν ὅρος Αερμων καὶ πᾶσαν τὴν Βασανῖτιν ἔως Σελχα 12 πᾶσαν τὴν βασιλείαν Ωγ ἐν τῇ Βασανίτιδι ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊν οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς καὶ ἐξωλέθρευσεν 13 καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ τὸν Γεσιρι καὶ τὸν Μαχατι καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ κατώκει βασιλεὺς Γεσιρι καὶ ὁ Μαχατι ἐν τοῖς νίοῖς Ισραὴλ ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας 14 πλὴν τῆς φυλῆς Λευι οὐκ ἐδόθη κληρονομία κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ οὗτος αὐτῶν κληρονομία καθὰ εἶπεν αὐτοῖς κύριος καὶ οὗτος ὁ καταμερισμός ὃν κατεμέρισεν Μωυσῆς τοῖς νίοῖς Ισραὴλ ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω 15 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τῇ φυλῇ Ρουβην κατὰ δήμους αὐτῶν 16 καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Αροηρ ἡ ἐστίν κατὰ πρόσωπον φάραγγος Αρνων καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ φάραγγι Αρνων καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ 17 ἔως Εσεβων καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὔσας ἐν τῇ Μισωρ καὶ Δαιβων καὶ Βαμωθβααλ καὶ οἴκου Βεελμων 18 καὶ Ιασσα καὶ Κεδημωθ καὶ Μεφααθ 19 καὶ Καριαθαιμ καὶ Σεβαμα καὶ Σεραδα καὶ Σιωρ ἐν τῷ ὅρει Εμακ 20 καὶ Βαιθφογωρ καὶ Ασηδωθ Φασγα καὶ Βαιθασιμωθ 21 καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τοῦ Μισωρ καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηων βασιλέως τῶν Αμορραίων ὃν ἐπάταξεν Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιαμ καὶ τὸν Ευι καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ουρ καὶ τὸν Ροβε ἄρχοντας παρὰ Σηων καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 22 καὶ τὸν Βαλααμ τὸν τοῦ Βεωρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ὁπῆ 23 ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ρουβην Ιορδάνης ὅριον αὐτη ἡ κληρονομία νίῶν Ρουβην κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 24 ἔδωκεν δὲ Μωυσῆς τοῖς νίοῖς Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν 25 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν Ιαζηρ πᾶσαι αἱ πόλεις Γαλααδ καὶ τὸ ἥμισυ γῆς νίῶν Αμμων ἔως Αροηρ ἡ ἐστίν κατὰ πρόσωπον Ραββα 26 καὶ ἀπὸ Εσεβων ἔως Ραμωθ κατὰ τὴν Μασσηφα καὶ Βοτανιν καὶ Μααναιν ἔως τῶν ὄρίων Δαβιρ 27 καὶ ἐν Εμεκ Βαιθαραμ καὶ Βαιθαναβρα καὶ Σοκχωθα καὶ Σαφαν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ ὁ Ιορδάνης ὁρίει ἔως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερεθ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν 28 αὐτη ἡ κληρονομία νίῶν Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 29 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ κατὰ δήμους αὐτῶν

30 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μααναιμ καὶ πᾶσα βασιλεία Βασανί καὶ πᾶσα βασιλεία Ωγ βασιλέως Βασανί καὶ πάσας τὰς κώμας Ιαΐρ αἴ εἰσιν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἔξήκοντα πόλεις **31** καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλααδ καὶ ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραϊν πόλεις βασιλείας Ωγ ἐν Βασανίτιδι καὶ ἐδόθησαν τοῖς υἱοῖς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση καὶ τοῖς ἡμίσεσιν υἱοῖς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση κατὰ δῆμους αὐτῶν **32** οὗτοι οὓς κατεκληρονόμησεν Μωυσῆς πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχώ ἀπὸ ἀνατολῶν

14 καὶ οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν Ισραὴλ ἐν τῇ γῇ Χανααν οἵς κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς Ελεαζαρ ὁ ιερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ισραὴλ **2** κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς **3** ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκεν κλῆρον ἐν αὐτοῖς **4** ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ δύο φυλαί Μανασση καὶ Εφραὶμ καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν τῇ γῇ τοῖς Λευίταις ἀλλ' ἡ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσιν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν **5** ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ ἐμέρισαν τὴν γῆν **6** καὶ προσῆλθοσαν οἱ υἱοὶ Ιουδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλγαλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Χαλεβ δὲ τοῦ Ιεφοννη ὁ Κενεζαῖος σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα δὲ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Καδης Βαρνη **7** τεσσαράκοντα γάρ ἐτῶν ἥμην ὅτε ἀπέστειλέν με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Καδης Βαρνη κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ

λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ **8** οἱ δὲ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθῆσαι κυρίῳ τῷ θεῷ μου **9** καὶ ὤμοσεν Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἥμέρᾳ λέγων ἡ γῇ ἐφ' ἣν ἐπέβης σοὶ ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι προσετέθης ἐπακολουθῆσαι ὅπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ἥμῶν **10** καὶ νῦν διέθρεψέν με κύριος ὃν τρόπον εἶπεν τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος ἀφ' οὗ ἐλάλησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐπορεύθη Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ νῦν ἴδού ἐγὼ σήμερον ὄγδοήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν **11** ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὡσεὶ ὅτε ἀπέστειλέν με Μωυσῆς ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον **12** καὶ νῦν αἰτοῦμαί σε τὸ ὅρος τοῦτο καθὰ εἶπεν κύριος τῇ ἥμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἥμέρᾳ ἐκείνῃ νυνὶ δὲ οἱ Ενακιμ ἐκεῖ εἰσιν πόλεις ὄχυραι καὶ μεγάλαι εἰὰν οὖν κύριος μετ' ἐμοῦ ἢ ἐξολεθρεύσω αὐτούς ὃν τρόπον εἶπεν μοι κύριος **13** καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς καὶ ἔδωκεν τὴν Χεβρων τῷ Χαλεβ υἱῷ Ιεφοννη υἱοῦ Κενεζ ἐν κλήρῳ **14** διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρων τῷ Χαλεβ τῷ τοῦ Ιεφοννη τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἔως τῆς ἥμέρας ταύτης διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ **15** τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρων ἦν τὸ πρότερον πόλις Αρβοκ μητρόπολις τῶν Ενακιμ αὐτῇ καὶ ἡ γῇ ἐκόπασεν τοῦ πολέμου

15 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ιουδα κατὰ δῆμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὄριών της Ιδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἔως Καδης πρὸς λίβα **2** καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἔως

μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς φερούσης ἐπὶ λίβα 3 καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ακραβίν καὶ ἐκπειπορεύεται Σεννα καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβός ἐπὶ Καδῆς Βαρνη καὶ ἐκπορεύεται Ασωρων καὶ προσαναβαίνει εἰς Αδδαρα καὶ περιπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Καδῆς 4 καὶ πορεύεται ἐπὶ Ασεμωνα καὶ διεκβαλεῖ ἔως φάραγγος Αἰγύπτου καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὄρίων ἐπὶ τὴν Θάλασσαν τοῦτο ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ λιβός 5 καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ Θάλασσα ἡ ἀλυκὴ ἔως τοῦ Ιορδάνου καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ιορδάνου 6 ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ Βαιθαγλα καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ Βαιθαρβα καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ λίθον Βαιων υἱοῦ Ρουβην 7 καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Αχωρ καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγαλ ἥ ἐστιν ἀπέναντι τῆς προσβάσεως Αδδαμιν ἥ ἐστιν κατὰ λίβα τῇ φάραγγι καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸ ὄδωρ πηγῆς ἡλίου καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγὴ Ρωγηλ 8 καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα Ονομ ἐπὶ νώτου Ιεβους ἀπὸ λιβός αὐτη ἐστὶν Ιερουσαλημ καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὅρους ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ονομ πρὸς θαλάσσης ἥ ἐστιν ἐκ μέρους γῆς Ραφαϊν ἐπὶ βορρᾶ 9 καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὅρους ἐπὶ πηγὴν ὄδατος Ναφθω καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὅρος Εφρων καὶ ἔξαξει τὸ ὅριον εἰς Βααλ αὐτη ἐστὶν πόλις Ιαριμ 10 καὶ περιελεύσεται ὅριον ἀπὸ Βααλ ἐπὶ θάλασσαν καὶ παρελεύσεται εἰς ὅρος Ασσαρες ἐπὶ νώτου πόλιν Ιαριμ ἀπὸ

βορρᾶ αὔτη ἐστὶν Χασλων καὶ καταβήσεται ἐπὶ Πόλιν ἡλίου καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα 11 καὶ διεκβαλεῖ τὸ ὅριον κατὰ νώτου Ακκαρων ἐπὶ βορρᾶν καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὅρια εἰς Σακχαρωνα καὶ παρελεύσεται ὅρος τῆς Βαλα καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ Ιαβνηλ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὄρίων ἐπὶ Θάλασσαν 12 καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ ταῦτα τὰ ὅρια νιῶν Ιουδα κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν 13 καὶ τῷ Χαλεβ υἱῷ Ιεφοννη ἔδωκεν μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ιουδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Αρβοκ μητρόπολιν Ενακ αὐτη ἐστὶν Χεβρων 14 καὶ ἔξωλέθρευσεν ἐκεῖθεν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ενακ τὸν Σουσι καὶ τὸν Θολμι καὶ τὸν Αχιμα 15 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χαλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ ὄνομα Δαβιρ ἦν τὸ πρότερον Πόλις γραμμάτων 16 καὶ εἶπεν Χαλεβ δς ἐὰν λάβῃ καὶ ἐκιόψῃ τὴν Πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς δώσω αὐτῷ τὴν Αχσαν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα 17 καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφὸς Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Αχσαν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα 18 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβούλεύσατο αὐτῷ λέγουσα αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἀγρόν καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστίν σοι 19 καὶ εἶπεν αὐτῷ δός μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν Ναγεβ δέδωκάς με δός μοι τὴν Γολαθμαιν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ τὴν Γολαθμαιν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γολαθμαιν τὴν κάτω 20 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ιουδα 21 ἐγενήθησαν δὲ αἱ πόλεις αὐτῶν πόλις πρώτη φυλῆς υἱῶν Ιουδα ἐφ' ὄρίων Εδωμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου Καιβαισελεηλ

καὶ Ἀρα καὶ Ἀσωρ 22 καὶ Ἰκαμ καὶ Ρεγμα καὶ Ἀρουηλ 23 καὶ Καδης καὶ Ἀσοριωναι 24 καὶ Μαιναμ καὶ Βαλμαιναν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 25 καὶ αἱ πόλεις Ἀσερων αὐτῇ Ἀσωρ 26 καὶ Σην καὶ Σαλμαα καὶ Μωλαδα 27 καὶ Σερι καὶ Βαιφαλαδ 28 καὶ Χολασεωλα καὶ Βηρσαβεε καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 29 Βαλα καὶ Βακωκ καὶ Ἀσομ 30 καὶ Ελβωυδαδ καὶ Βαιθηλ καὶ Ερμα 31 καὶ Σεκελακ καὶ Μαχαριμ καὶ Σεθεννακ 32 καὶ Λαβως καὶ Σαλη καὶ Ερωμωθ πόλεις κθ# καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 33 ἐν τῇ πεδινῇ Ἀσταωλ καὶ Ραα καὶ Ἀσσα 34 καὶ Ραμεν καὶ Τανω καὶ Ιλουθωθ καὶ Μαιανι 35 καὶ Ιερμουθ καὶ Οδολλαμ καὶ Μεμβρα καὶ Σωωχω καὶ Αζηκα 36 καὶ Σακαριμ καὶ Γαδηρα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς πόλεις δέκα τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 37 Σεννα καὶ Αδασαν καὶ Μαγαδαγαδ 38 καὶ Δαλαλ καὶ Μασφα καὶ Ιακαρεηλ 39 καὶ Λαχης καὶ Βασηδωθ καὶ Ιδεαδαλεα 40 καὶ Χαβρα καὶ Μαχες καὶ Μααχως 41 καὶ Γεδδωρ καὶ Βαγαδιηλ καὶ Νωμαν καὶ Μακηδαν πόλεις δεκαέξι καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 42 Λεμνα καὶ Ιθακ 43 καὶ Ανωχ καὶ Ιανα καὶ Νασιβ 44 καὶ Κεϊλαμ καὶ Ακιεζι καὶ Κεζιβ καὶ Βαθησαρ καὶ Αιλων πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 45 Ακκαρων καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 46 ἀπὸ Ακκαρων Γεμνα καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶν πλησίον Ασηδωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 47 Ασιεδωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς Γάζα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς ἔως τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει 48 καὶ ἐν τῇ ὁρεινῇ Σαμιρ καὶ Ιεθερ καὶ Σωχα 49 καὶ Ρεννα καὶ Πόλις γραμμάτων αὐτῇ Δαβιρ 50 καὶ Ανων

καὶ Εσκαιμαν καὶ Αισαμ 51 καὶ Γοσομ καὶ Χαλου καὶ Χαννα πόλεις ἔνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 52 Αιρεμ καὶ Ρεμνα καὶ Σομα 53 καὶ Ιεμαϊν καὶ Βαιθαχου καὶ Φακουα 54 καὶ Ευμα καὶ πόλις Αρβοκ αὐτῇ ἐστὶν Χεβρων καὶ Σωρθ πόλεις ἐννέα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 55 Μαωρ καὶ Χερμελ καὶ Οζιβ καὶ Ιταν 56 καὶ Ιαριηλ καὶ Ιαρικαμ καὶ Ζακαναϊμ 57 καὶ Γαβαα καὶ Θαμναθα πόλεις ἐννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 58 Αλουα καὶ Βαιθσουρ καὶ Γεδδων 59 καὶ Μαγαρωθ καὶ Βαιθαναμ καὶ Θεκουμ πόλεις ἔξι καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν Θεκω καὶ Εφραθα αὐτῇ ἐστὶν Βαιθλεεμ καὶ Φαγωρ καὶ Αιταν καὶ Κουλον καὶ Ταταμ καὶ Εωβης καὶ Καρεμ καὶ Γαλεμ καὶ Θεθηρ καὶ Μανοχω πόλεις ἔνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 60 Καριαθβααλ αὐτῇ ἡ πόλις Ιαριμ καὶ Σωθηβα πόλεις δύο καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 61 καὶ Βαδδαργις καὶ Θαραβααμ καὶ Αινων καὶ Αιχιοζα 62 καὶ Ναφλαζων καὶ αἱ πόλεις Σαδωμ καὶ Ανκαδης πόλεις ἐπτὰ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 63 καὶ ὁ Ιεβουσαῖος κατώκει ἐν Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἡδυνάσθησαν οἱ νιοὶ Ιουδα ἀπολέσαι αὐτούς καὶ κατώκησαν οἱ Ιεβουσαῖοι ἐν Ιερουσαλημ ἔως τῆς ήμέρας ἐκείνης

16 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ιωσηφ ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου τοῦ κατὰ Ιεριχω ἀπ' ἀνατολῶν καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ιεριχω εἰς τὴν ὄρεινὴν τὴν ἔρημον εἰς Βαιθηλ Λουζα 2 καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθηλ καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ Χαταρωθι 3 καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὅρια Απταλιμ ἔως τῶν ὄρίων Βαιθωρων τὴν κάτω καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν 4 καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ νιοὶ Ιωσηφ Εφραιμ καὶ Μανασση 5 καὶ ἐγενήθη ὅρια νιῶν

Εφραιμ κατὰ δῆμους αὐτῶν καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν Αταρωθ καὶ Εροκ ἔως Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ Γαζαρα 6 καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς Ικασμων ἀπὸ βορρᾶ Θερμα περιελεύσεται ἐπὶ ἀνατολὰς εἰς Θηνασα καὶ Σελλησα καὶ παρελεύσεται ἀπ' ἀνατολῶν εἰς Ιανωκα 7 καὶ εἰς Μαχω καὶ Αταρωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ιεριχω καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ιορδάνην 8 καὶ ἀπὸ Ταφου πορεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς Εφραιμ κατὰ δῆμους αὐτῶν 9 καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς Εφραιμ ἀνὰ μέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασση πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 10 καὶ οὐκ ἀπώλεσεν Εφραιμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατώκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Εφραιμ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔως ἀνέβη Φαραω βασιλεὺς Αἴγυπτου καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζερ ἐξεκέντησαν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραω ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς υἱῶν Μανασση ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ιωσηφ τῷ Μαχιρ πρωτοτόκῳ Μανασση πατρὶ Γαλααδ ἀνὴρ γάρ πολεμιστὴς ἦν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι 2 καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς λοιποῖς κατὰ δῆμους αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ιεζερ καὶ τοῖς υἱοῖς Κελεζ καὶ τοῖς υἱοῖς Ιεζηλ καὶ τοῖς υἱοῖς Συχεμ καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαριμ καὶ τοῖς υἱοῖς Οφερ οὗτοι οἱ ἄρσενες κατὰ δῆμους αὐτῶν

3 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ Οφερ οὐκ ἦσαν αὐτῷ νιοὶ ἀλλ' ἥ θυγατέρες καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπααδ Μααλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα 4 καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ελεαζαρ τοῦ ιερέως καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων λέγουσαι ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσω τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος κυρίου κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν 5 καὶ ἐπεσεν ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν ἀπὸ Ανασσα καὶ πεδίον Λαβεκ ἐκ τῆς Γαλααδ ἥ ἐστιν πέραν τοῦ Ιορδάνου 6 ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασση ἐκληρονόμησαν κλῆρον ἐν μέσω τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἡ δὲ γῆ Γαλααδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς καταλελειμμένοις 7 καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν Μανασση Δηλαναθ ἥ ἐστιν κατὰ πρόσωπον υἱῶν Αναθ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ Ιαμιν καὶ Ιαστιβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθωθ 8 τῷ Μανασση ἔσται καὶ Θαφεθ ἐπὶ τῶν ὁρίων Μανασση τοῖς υἱοῖς Εφραιμ 9 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ φάραγγα Καρανα ἐπὶ λίβα κατὰ φάραγγα Ιαριηλ τερέμινθος τῷ Εφραιμ ἀνὰ μέσον πόλεως Μανασση καὶ ὄρια Μανασση ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς τὸν χειμάρρουν καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα 10 ἀπὸ λιβὸς τῷ Εφραιμ καὶ ἐπὶ βορρᾶν Μανασση καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὄρια αὐτοῖς καὶ ἐπὶ Ασηρ συνάψουσιν ἐπὶ βορρᾶν καὶ τῷ Ισσαχαρ ἀπ' ἀνατολῶν 11 καὶ ἔσται Μανασση ἐν Ισσαχαρ καὶ ἐν Ασηρ Βαιθσαν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὸ τρίτον τῆς Ναφετα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς 12 καὶ οὐκ

ἡδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασση ἔξολεθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας καὶ ἥρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ 13 καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους ἔξολεθρεῦσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἔξωλέθρευσαν 14 ἀντεῖπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ιωσῆφ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες διὰ τί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κλῆρον ἔνα καὶ σχοίνισμα ἐν ἐγώ δὲ λαὸς πολὺς εἴμι καὶ ὁ θεὸς εὐλόγησέν με 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς εἰ λαὸς πολὺς εἴ ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῷ εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Εφραίμ 16 καὶ εἶπαν οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Εφραίμ καὶ ἵππος ἐπίλεκτος καὶ σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθαν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς ἐν τῇ κοιλάδι Ιεζραελ 17 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ιωσῆφ εἰ λαὸς πολὺς εἴ καὶ ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις οὐκ ἔσται σοι κλῆρος εἰς 18 ὁ γάρ δρυμὸς ἔσται σοι ὅτι δρυμός ἔστιν καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτὸν καὶ ἔσται σοι καὶ ὅταν ἔξολεθρεύσῃς τὸν Χαναναῖον ὅτι ἵππος ἐπίλεκτός ἔστιν αὐτῷ σὺ γάρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ

18 καὶ ἔξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ισραὴλ εἰς Σηλω καὶ ἐπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ γῇ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν 2 καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ οἵ οὐκ ἐκληρονόμησαν ἐπτὰ φυλαί 3 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ἔως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἥν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν 4 δότε ἐξ ὑμῶν τρεῖς ἄνδρας ἐκ φυλῆς καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν καὶ διαγραψάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτήν καὶ ἥλθοσαν πρὸς αὐτόν 5 καὶ διεῖλεν αὐτοῖς ἐπτὰ μερίδας Ιουδας στήσεται

αὐτοῖς ὅριον ἀπὸ λιβός καὶ οἱ υἱοὶ Ιωσῆφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ βορρᾶ 6 ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἐπτὰ μερίδας καὶ ἐνέγκατε πρός με ὅδε καὶ ἔξοισω ὑμῖν κλῆρον ἐναντί Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν 7 οὐ γάρ ἐστιν μερὶς τοῖς υἱοῖς Λευι ἐν ὑμῖν ιερατείᾳ γὰρ κυρίου μερὶς αὐτοῦ καὶ Γαδ καὶ Ρουβην καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐπ' ἀνατολάς ἦν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 8 καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσιν τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν λέγων πορεύεσθε καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν καὶ παραγενήθητε πρός με καὶ ὅδε ἔξοισω ὑμῖν κλῆρον ἐναντί Κυρίου ἐν Σηλω 9 καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἔχωροβάτησαν τὴν γῆν καὶ εἴδοσαν αὐτὴν καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις αὐτῆς ἐπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν 10 καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλω ἐναντί Κυρίου 11 καὶ ἔξηλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμιν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ ἔξηλθεν ὅρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀνὰ μέσον Ιουδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ιωσῆφ 12 καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ νώτου Ιεριχώ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος ἡ Μαδβαρῖτις Βαιθων 13 καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν τὰ ὅρια Λουζα ἐπὶ νώτου Λουζα ἀπὸ λιβός αὕτη ἔστιν Βαιθηλ καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Μααταρωθορεχ ἐπὶ τὴν ὁρεινήν ἡ ἔστιν πρὸς λίβα Βαιθωρων ἡ κάτω 14 καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια καὶ περιελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον

παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὅρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρων λίβα καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς Καριαθβααλ αὔτη ἔστιν Καριαθιαριν πόλις υἱῶν Ιουδα τοῦτο ἔστιν τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν 15 καὶ μέρος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καριαθβααλ καὶ διελεύσεται ὅρια εἰς Γασιν ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω 16 καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέρους τοῦ ὅρους ὃ ἔστιν κατὰ πρόσωπον νάπτης Ονναμ ὃ ἔστιν ἐκ μέρους Εμεκραφαϊν ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται Γαιεννα ἐπὶ νώτου Ιεβουσαι ἀπὸ λιβὸς καὶ καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ρωγηλ 17 καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμυς καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλωθ ἥ ἔστιν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν Αιθαμιν καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιων υἱῶν Ρουβην 18 καὶ διελεύσεται κατὰ νώτου Βαιθαρβα ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται 19 ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ νώτου Βαιθαγλα ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὄριων ἐπὶ λοφιὰν τῆς Θαλάσσης τῶν ἀλῶν ἐπὶ βορρᾶν εἰς μέρος τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ λιβός ταῦτα τὰ ὅρια ἔστιν ἀπὸ λιβός 20 καὶ ὁ Ιορδάνης ὄριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμιν τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ κατὰ δήμους 21 καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν Ιεριχω καὶ Βαιθεγλιω καὶ Αμεκασις 22 καὶ Βαιθαβαρα καὶ Σαρα καὶ Βησανα 23 καὶ Αιιν καὶ Φαρα καὶ Εφραθα 24 καὶ Καραφα καὶ Κεφιρα καὶ Μονι καὶ Γαβαα πόλεις δέκα δύο καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 25 Γαβων καὶ Ραμα καὶ Βεηρωθα 26 καὶ Μασσημα καὶ Μιρων καὶ Αμωκη 27 καὶ Φιρα καὶ Καφαν καὶ Νακαν καὶ Σεληκαν καὶ Θαρεηλα 28 καὶ Ιεβους αὕτη ἔστιν Ιερουσαλημ καὶ πόλεις καὶ Γαβωθιαριμ πόλεις τρεῖς καὶ δέκα καὶ αἱ κῶμαι

αὐτῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν
19 καὶ ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος κλῆρος τῶν υἱῶν Συμεων καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀνὰ μέσον κλήρων υἱῶν Ιουδα 2 καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεε καὶ Σαμαα καὶ Κωλαδαμ 3 καὶ Αρσωλα καὶ Βωλα καὶ Ασομ 4 καὶ Ελθουλα καὶ Βουλα καὶ Ερμα 5 καὶ Σικελακ καὶ Βαιθμαχερεβ καὶ Σαρσουσιν 6 καὶ Βαθαρωθ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν πόλεις δέκα τρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 7 Ερεμμων καὶ Θαλχα καὶ Εθερ καὶ Ασαν πόλεις τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 8 κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν ἔως Βαρεκ πορευομένων Βαμεθ κατὰ λίβα αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεων κατὰ δήμους αὐτῶν 9 ἀπὸ τοῦ κλήρου Ιουδα ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεων ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς υἱῶν Ιουδα μείζων τῆς αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεων ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν 10 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν ἔσται τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν Εσεδεκ 11 Γωλα ὅρια αὐτῶν ἡ θάλασσα καὶ Μαραγελλα καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθαρβα εἰς τὴν φάραγγα ἥ ἔστιν κατὰ πρόσωπον Ιεκμαν 12 καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδουκ ἐξ ἐναντίας ἀπ' ἀνατολῶν Βαιθσαμυς ἐπὶ τὰ ὅρια Χασελωθαιθ καὶ διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρωθ καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαι 13 καὶ ἐκεῖθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ Γεβερε ἐπὶ πόλιν Κατασεμ καὶ διελεύσεται ἐπὶ Ρεμμωνα Αμαθαρ Αοζα 14 καὶ περιελεύσεται ὅρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ Αμωθ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαηλ 15 καὶ Καταναθ καὶ Ναβααλ καὶ Συμων καὶ Ιεριχω καὶ Βαιθμαν 16 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς

υἱῶν Ζαβουλων κατὰ δῆμους αὐτῶν πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 17 καὶ τῷ Ισσαχαρ ἔξηλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος 18 καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ιαζὴλ καὶ Χασαλωθ καὶ Σουναν 19 καὶ Αγιν καὶ Σιωνα καὶ Ρεηρωθ καὶ Αναχερεθ 20 καὶ Δαφιρων καὶ Κισων καὶ Ρεβες 21 καὶ Ρεμμας καὶ Ιεων καὶ Τομμαν καὶ Αιμαρεκ καὶ Βηρσαφης 22 καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβωρ καὶ ἐπὶ Σαλιμ κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμυς καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν δρίων ὁ Ιορδάνης 23 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ισσαχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 24 καὶ ἔξηλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ασηρ 25 καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν ἐξ Ελεκεθ καὶ Αλεφ καὶ Βαιθοκ καὶ Κεαφ 26 καὶ Ελιμελεκ καὶ Αμιηλ καὶ Μαασα καὶ συνάψει τῷ Καρμήλῳ κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ Σιων καὶ Λαβαναθ 27 καὶ ἐπιστρέψει ἀπ’ ἀνατολῶν ἥλιου καὶ Βαιθεγενεθ καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων καὶ ἐκ Γαι καὶ Φθαιηλ κατὰ βορρᾶν καὶ εἰσελεύσεται ὅρια Σαφθαιβαιθμε καὶ Ιναηλ καὶ διελεύσεται εἰς Χωβα μασομελ 28 καὶ Ελβων καὶ Ρααβ καὶ Εμεμων καὶ Κανθαν ἔως Σιδῶνος τῆς μεγάλης 29 καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ραμα καὶ ἔως πηγῆς Μασφασσατ καὶ τῶν Τυρίων καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ιασιφ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα καὶ ἀπὸ Λεβ καὶ Εχοζοβ 30 καὶ Αρχωβ καὶ Αφεκ καὶ Ρααυ 31 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ασηρ κατὰ δῆμους αὐτῶν πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 32 καὶ τῷ Νεφθαλι ἔξηλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἔκτος 33 καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Μοολαμ καὶ Μωλα καὶ Βεσεμιιν καὶ Αρμε καὶ Ναβωκ καὶ Ιεφθαμαι ἔως Δωδαμ καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ ὁ Ιορδάνης 34 καὶ ἐπιστρέψει τὰ

ὅρια ἐπὶ θάλασσαν Εναθ Θαβωρ καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν ιακανα καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων ἀπὸ νότου καὶ Ασηρ συνάψει κατὰ θάλασσαν καὶ ὁ Ιορδάνης ἀπ’ ἀνατολῶν ἥλιου 35 καὶ αἱ πόλεις τειχήρεις τῶν Τυρίων Τύρος καὶ Ωμαθα Δακεθ καὶ Κενερεθ 36 καὶ Αρμαιθ καὶ Αραηλ καὶ Ασωρ 37 καὶ Καδες καὶ Ασσαρι καὶ πηγὴ Ασορ 38 καὶ Κερωε καὶ Μεγαλα Αριμ καὶ Βαιθθαμε καὶ Θεσσαμυς 39 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Νεφθαλι 40 καὶ τῷ Δαν ἔξηλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἔβδομος 41 καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Σαραθ καὶ Ασα πόλεις Σαμμαυς 42 καὶ Σαλαβιν καὶ Αμμων καὶ Σιλαθα 43 καὶ Αιλων καὶ Θαμναθα καὶ Ακκαρων 44 καὶ Αλκαθα καὶ Βεγεθων καὶ Γεβεελαν 45 καὶ Αζωρ καὶ Βαναιβακατ καὶ Γεθρεμμων 46 καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ιερακων ὅριον πλησίον Ιόππης 47 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δαν κατὰ δῆμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ οὐκ ἔξεθλιψαν οἱ υἱοὶ Δαν τὸν Αμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὅρει καὶ οὐκ εἴων αὐτοὺς οἱ Αμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ἔθλιψαν ἀπ’ αὐτῶν τὸ ὅριον τῆς μερίδος αὐτῶν 48 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχις καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ κατώκησαν αὐτὴν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδακ καὶ ὁ Αμορραῖος ὑπέμεινεν τοῦ κατοικεῖν ἐν Ελωμ καὶ ἐν Σαλαμιν καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Εφραιμ ἐπ’ αὐτούς καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον 49 καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὅριον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ κλῆρον Ἰησοῦ τῷ υἱῷ Ναυη ἐν αὐτοῖς 50 διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ

τὴν πόλιν ἣν ἡτίσατο Θαμνασαραχ ἥ ἐστιν ἐν τῷ ὅρει Εφραιμ καὶ ὡκοδόμησεν τὴν πόλιν καὶ κατώκει ἐν αὐτῇ 51 αὗται αἱ διαιρέσεις ἀς κατεκληρονόμησεν Ελεαζαρ ὁ ἵερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ισραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλω ἐναντίον κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λέγων δότε τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἀς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ 3 φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἔως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν 7 καὶ διέστειλεν τὴν Καδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὅρει τῷ Ιουδᾳ καὶ Συχεμ ἐν τῷ ὅρει τῷ Εφραιμ καὶ τὴν πόλιν Αρβοκ αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν τῷ ὅρει τῷ Ιουδᾳ 8 καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἔδωκεν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ρουβῆν καὶ Αρημωθ ἐν τῇ Γαλααδ ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ καὶ τὴν Γαυλων ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση 9 αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἔως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν

21 καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν Λευι πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυη καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν

ἐκ τῶν φυλῶν Ισραὴλ 2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλω ἐν γῇ Χανααν λέγοντες ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν 3 καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν 4 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος τῷ δήμῳ Κααθ καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ιουδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεων καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμιν κληρωτὶ πόλεις δέκα τρεῖς 5 καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Εφραιμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση κληρωτὶ πόλεις δέκα 6 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ τῆς φυλῆς Ισσαχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ασηρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση ἐν τῷ Βασαν πόλεις δέκα τρεῖς 7 καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ρουβῆν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γαδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλων κληρωτὶ πόλεις δώδεκα 8 καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ κληρωτί 9 καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ιουδα καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν Συμεων καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμιν τὰς πόλεις καὶ ἐπεκλήθησαν 10 τοῖς υἱοῖς Ααρων ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Κααθ τῶν υἱῶν Λευι ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κλῆρος 11 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβοκ μητρόπολιν τῶν Ενακ αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν τῷ ὅρει Ιουδᾳ τὰ δὲ περισπόρια κύκλῳ αὐτῆς 12 καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Χαλεβ υἱοῦ Ιεφοννη ἐν κατασχέσει 13 καὶ τοῖς υἱοῖς

Ααρων τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι τὴν Χεβρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ καὶ τὴν Λεμνα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ 14 καὶ τὴν Αιλων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Τεμα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 15 καὶ τὴν Γελλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Δαβιρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 16 καὶ Ασα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Τανυ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Βαιθσαμυς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις ἐννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων 17 καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμιν τὴν Γαβαων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαθεθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 18 καὶ Αναθωθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαμαλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 19 πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ααρων τῶν ιερέων δέκα τρεῖς 20 καὶ τοῖς δῆμοις υἱοῖς Κααθ τοῖς Λευίταις τοῖς καταλειπμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐγενήθη πόλις τῶν ὁρίων αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Εφραιμ 21 καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ φονεύσαντος τὴν Συχεμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 22 καὶ τὴν Καβσαϊμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ καὶ τὴν ἄνω Βαιθωρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 23 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν τὴν Ελκωθαιμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Γεθεδαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 24 καὶ Αιλων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γεθερεμων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 25 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση τὴν Ταναχ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Ιεβαθα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις δύο 26 πᾶσαι πόλεις δέκα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δῆμοις υἱῶν Κααθ τοῖς ὑπολελειμμένοις 27 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσασι τὴν Γαυλων ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Βοσοραν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις δύο 28 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ισσαχαρ τὴν Κισων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Δεββα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 29 καὶ τὴν Ρεμμαθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 30 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ασηρ τὴν Βασελλαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Δαββων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 31 καὶ Χελκατ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Ρααβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 32 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλι τὴν πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι τὴν Καδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Εμμαθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Θεμμων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τρεῖς 33 πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσων κατὰ δῆμους αὐτῶν πόλεις δέκα τρεῖς 34 καὶ τῷ δῆμῳ υἱῶν Μεραρι τοῖς Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλων τὴν Μααν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καδης καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 35 καὶ Δεμνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ Σελλα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις τέσσαρες 36 καὶ πέραν τοῦ Ιορδάνου τοῦ κατὰ Ιεριχω ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβην τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μισωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 37 καὶ τὴν Δεκμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μαφα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις

τέσσαρες 38 καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γαδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν Ραμωθ ἐν τῇ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καμιν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 39 καὶ τὴν Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς αἱ πᾶσαι πόλεις τέσσαρες 40 πᾶσαι πόλεις τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ δῆμους αὐτῶν τῶν καταλειμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς Λευι καὶ ἔγενήθη τὰ ὄρια πόλεις δέκα δύο 41 πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ισραὴλ τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν 42 κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων πόλις καὶ τὰ περισπόρια κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς πόλεσιν ταύταις 43 καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ Ισραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ὕμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ 44 καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κύριος κυκλόθεν καθότι ὕμοσεν τοῖς πατράσιν αὐτῶν οὐκ ἀνέστη οὐθὲὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν πάντας τοὺς ἔχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν 45 οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥήμάτων τῶν καλῶν ὃν ἐλάλησεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ πάντα παρεγένετο

22 τότε συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ρουβῆν καὶ τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ 2 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ ἐπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν 3 οὐκ ἐγκαταλειπάτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας καὶ πλείους ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξασθε

τὴν ἐντολὴν κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν 4 νῦν δὲ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου 5 ἀλλὰ φυλάξασθε ποιεῖν σφόδρα τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν 6 καὶ ηὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν 7 καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου παρὰ θάλασσαν καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς 8 καὶ ἐν χρήμασιν πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἰματισμὸν πολύν καὶ διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἔχθρῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 9 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβῆν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐκ Σηλω ἐν γῇ Χανααν ἀπελθεῖν εἰς γῆν Γαλααδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 10 καὶ ἥλθον εἰς Γαλγαλα τοῦ Ιορδάνου ἦ ἐστιν ἐν γῇ Χανααν καὶ ὡκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβῆν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ

έκει βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν 11 καὶ ἥκουσαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ λεγόντων ἴδοὺ ὡκοδόμησαν οἱ νίοὶ Γαδ καὶ οἱ νίοὶ Ρουβῆν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφ' ὁρίων γῆς Χαναὰν ἐπὶ τοῦ Γαλααδ τοῦ Ιορδάνου ἐν τῷ πέραν νίῶν Ισραὴλ 12 καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ νίοὶ Ισραὴλ εἰς Σηλὼν ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμῆσαι αὐτούς 13 καὶ ἀπέστειλαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ πρὸς τοὺς νίοὺς Ρουβῆν καὶ πρὸς τοὺς νίοὺς Γαδ καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλααδ τόν τε Φινεες νίὸν Ελεαζαρ νίοῦ Ααρων τοῦ ἀρχιερέως 14 καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ισραὴλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσιν χιλίαρχοι Ισραὴλ 15 καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς νίοὺς Γαδ καὶ πρὸς τοὺς νίοὺς Ρουβῆν καὶ πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλααδ καὶ ἔλαλησαν πρὸς αὐτοὺς λέγοντες 16 τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ κυρίου τίς ἡ πλημμέλεια αὕτη ἦν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ Ισραὴλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ κυρίου 17 μὴ μικρὸν ἡμῖν τὸ ἀμάρτημα Φογωρ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου 18 καὶ ὑμεῖς ἀποστραφήσεσθε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ αὔριον ἐπὶ πάντα Ισραὴλ ἔσται ἡ ὄργη 19 καὶ νῦν εἰ μικρὰ ὑμῖν ἡ γῆ τῆς κατασχέσεως ὑμῶν διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως κυρίου οὗ κατασκηνοῖ ἔκει ἡ σκηνὴ κυρίου καὶ κατακληρονομήσατε ἐν ἡμῖν καὶ μὴ ἀποστάται ἀπὸ θεοῦ γενήθητε καὶ μὴ

ἀπόστητε ἀπὸ κυρίου διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 20 οὐκ ἰδοὺ Αχαρ ὁ τοῦ Ζαρα πλημμελείᾳ ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ισραὴλ ἐγενήθη ὄργη καὶ οὗτος εῖς μόνος ἦν μὴ μόνος οὗτος ἀπέθανεν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ 21 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ νίοὶ Ρουβῆν καὶ οἱ νίοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ καὶ ἔλαλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ισραὴλ λέγοντες 22 ὁ θεός θεός ἐστιν κύριος καὶ ὁ θεός θεός κύριος αὐτὸς οἶδεν καὶ Ισραὴλ αὐτὸς γνώσεται εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἐναντὶ τοῦ κυρίου μὴ ῥύσαιτο ὑμᾶς ἐν ταύτῃ 23 καὶ εἰ ὠκοδομήσαμεν αὐτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὥστε ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυτωμάτων ἢ ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου κύριος ἐκζητήσει 24 ἀλλ' ἔνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο λέγοντες ἵνα μὴ εἴπωσιν αὔριον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν τί ὑμῖν κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ 25 καὶ ὅρια ἔθηκεν κύριος ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ιορδάνην καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς κυρίου καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ νίοὶ ὑμῶν τοὺς νίοὺς ὑμῶν ἵνα μὴ σέβωνται κύριον 26 καὶ εἴπαμεν ποιῆσαι οὗτως τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν 27 ἀλλ' ἵνα ἢ τοῦτο μαρτύριον ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γενεῶν ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς τοῦ λατρεύειν λατρείαν κυρίῳ ἐναντίον αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασιν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν καὶ οὐκ ἐροῦσιν τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν αὔριον οὐκ ἔστιν ὑμῖν

μερὶς κυρίου 28 καὶ εἴπαμεν ἐὰν γένηται ποτε καὶ λαλήσωσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὐτοῖς καὶ ἐροῦσιν ἵδετε ὄμοιώμα τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου δὲ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν ἀλλὰ μαρτύριον ἐστιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν ἡμῶν 29 μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀπόστραφῆναι ἀπὸ κυρίου ἐν ταῖς σήμερον ἡμέραις ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου ὥστε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασιν καὶ ταῖς θυσίαις σαλαμιν καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου δὲ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ 30 καὶ ἀκούσας Φινεες δὲ ἰερεὺς καὶ πάντες οἱ ἀρχοντες τῆς συναγωγῆς Ισραὴλ οἵ ἡσαν μεθ' αὐτοῦ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ρουβῆν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆς καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς 31 καὶ εἶπεν Φινεες δὲ ἰερεὺς τοῖς υἱοῖς Ρουβῆν καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆς σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον κυρίου πλημμέλειαν καὶ ὅτι ἐρρύσασθε τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐκ χειρὸς κυρίου 32 καὶ ἀπέστρεψεν Φινεες δὲ ἰερεὺς καὶ οἱ ἀρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ρουβῆν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆς ἐκ γῆς Γαλααδ εἰς γῆν Χανααν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους 33 καὶ ἤρεσεν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ εὐλόγησαν τὸν θεόν υἱῶν Ισραὴλ καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολεθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ρουβῆν καὶ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆς καὶ

κατώκησαν ἐπ' αὐτῆς 34 καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ρουβῆν καὶ τῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆς καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριον ἐστιν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ὅτι κύριος δὲ θεὸς αὐτῶν ἐστιν

23 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι κύριον τὸν Ισραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς ταῖς ἡμέραις 2 καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐγώ γεγίρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις 3 ύμεις δὲ ἐωράκατε ὅσα ἐποίησεν κύριος δὲ θεὸς ὑμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος δὲ θεὸς ὑμῶν δὲ ἐκπολεμήσας ύμῖν 4 ἵδετε ὅτι ἐπέρριφα ύμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ύμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἔξωλέθρευσα καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁρίει ἐπὶ δυσμάς ἥλιου 5 κύριος δὲ δὲ θεὸς ὑμῶν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔως ἂν ἀπόλωνται καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια ἔως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κατακληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καθὰ ἐλάλησεν κύριος δὲ θεὸς ὑμῶν ύμῖν 6 κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰν ἥ εὐώνυμα 7 ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα καὶ τὰ ὄνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὄνομασθήσεται ἐν ύμῖν οὐδὲ μὴ

προσκυνήσητε αύτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσητε αύτοῖς
8 ἀλλὰ κυρίω τῷ θεῷ ὑμῶν προσκολληθήσεσθε
καθάπερ ἐποιήσατε ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 9
καὶ ἔξωλεθρευσεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ισχυρά καὶ ὑμῖν οὐθεὶς
ἀντέστη κατενώπιον ὑμῶν ἔως τῆς ἡμέρας
ταύτης 10 εἰς ὑμῶν ἐδίωξεν χιλίους ὅτι κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν ἐξεπολέμει ὑμῖν καθάπερ εἶπεν ὑμῖν
11 καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν 12 ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ
προσθήσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσιν τούτοις
τοῖς μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς
αὐτοὺς καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ
ὑμῖν 13 γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ κύριος τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν
καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ
εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς βολίδας
ἐν τοῖς ὄφθαλμοῖς ὑμῶν ἔως ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ
τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἦν ἔδωκεν ὑμῖν
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 14 ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὄδὸν
καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ γνώσεσθε
τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν διότι οὐ
διέπεσεν εἰς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων
ῶν εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς πάντα τὰ
ἀνήκοντα ὑμῖν οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν 15 καὶ
ἔσται ὃν τρόπον ἥκει ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα
τὰ καλά ἢ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς οὕτως
ἐπάξει κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα
τὰ πονηρά ἔως ἂν ἐξολεθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἦς ἔδωκεν κύριος ὑμῖν 16
ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ
θεοῦ ὑμῶν ἦν ἐνετείλατο ὑμῖν καὶ πορευθέντες

λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε
αὐτοῖς

24 καὶ συνίγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλὰς Ισραηλ
εἰς Σηλω καὶ συνεκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους
αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς
δικαστὰς αὐτῶν καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι
τοῦ θεοῦ 2 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν
λαόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ πέραν
τοῦ ποταμοῦ κατώκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
ἀπ' ἀρχῆς Θαρα ὁ πατὴρ Αβρααμ καὶ ὁ πατὴρ
Ναχωρ καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις 3 καὶ
ελαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Αβρααμ ἐκ τοῦ
πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ καὶ ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα καὶ ἔδωκα
αὐτῷ τὸν Ισαακ 4 καὶ τῷ Ισαακ τὸν Ιακωβ
καὶ τὸν Ησαν καὶ ἔδωκα τῷ Ησαν τὸ δρός τὸ
Σηιρ κληρονομῆσαι αὐτῷ καὶ Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγένοντο
ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταιόν 5
καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἴγυπτοι καὶ ἐπάταξεν
κύριος τὴν Αἴγυπτον ἐν οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς καὶ
μετὰ ταῦτα ἐξήγαγεν ὑμᾶς 6 ἐξ Αἴγυπτου καὶ
εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν καὶ
κατεδίωξαν οἱ Αἴγυπτοι ὀπίσω τῶν πατέρων
ὑμῶν ἐν ἄρμασιν καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐρυθράν 7 καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον καὶ
ἔδωκεν νεφέλην καὶ γνόφον ἀνὰ μέσον ὑμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν Αἴγυπτίων καὶ ἐπίγιαγεν ἐπ'
αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς καὶ
εἴδοσαν οἱ ὄφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησεν κύριος
ἐν γῇ Αἴγυπτῳ καὶ ἥτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας
πλείους 8 καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς εἰς γῆν Αμορραίων
τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ

παρετάξαντο ύμιν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐξωλεθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν **9** καὶ ἀνέστη Βαλαὰκ ὁ τοῦ Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ καὶ παρετάξατο τῷ Ισραὴλ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν τὸν Βαλαὰμ ἀράσασθαι ὑμῖν **10** καὶ οὐκ ἡθέλησεν κύριος ὁ θεός σου ἀπολέσαι σε καὶ εὐλογίαν εὐλόγησεν ὑμᾶς καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτούς **11** καὶ διέβητε τὸν Ιορδάνην καὶ παρεγενήθητε εἰς Ιεριχώ καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ὑμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ιεριχώ ὁ Αμορραῖος καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ιεβουσαῖος καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν **12** καὶ ἐξαπέστειλεν προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Αμορραίων οὐκ ἐν τῇ ρίμφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου **13** καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς καὶ πόλεις ἃς οὐκ ὠκοδομήσατε καὶ κατωκίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε ὑμεῖς ἔδεσθε **14** καὶ νῦν φοβήθητε κύριον καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἵς ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν Αἴγυπτῳ καὶ λατρεύετε κυρίῳ **15** εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν κυρίῳ ἔλεσθε ὑμῖν ἑαυτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Αμορραίων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐγὼ

δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν κυρίῳ ὅτι ἄγιός ἐστιν **16** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπεν μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν κύριον ὥστε λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις **17** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς θεός ἐστιν αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἴγυπτου καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἢ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δῆ αὐτῶν **18** καὶ ἐξέβαλεν κύριος τὸν Αμορραῖον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν κυρίῳ οὗτος γάρ θεὸς ἡμῶν ἐστιν **19** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν κυρίῳ ὅτι θεὸς ἄγιός ἐστιν καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ ἀνήσει ὑμῶν τὰ ἀμαρτήματα καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν **20** ήνίκα ἐὰν ἐγκαταλίπητε κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὗ ἐποίησεν ὑμᾶς **21** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν οὐχί ἀλλὰ κυρίῳ λατρεύσομεν **22** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε κύριον λατρεύειν αὐτῷ **23** καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς ἐν ὑμῖν καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς κύριον θεὸν Ισραὴλ **24** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν κυρίῳ λατρεύσομεν καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα **25** καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλω ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ισραὴλ **26** καὶ ἐγραψεν τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμον τοῦ θεοῦ καὶ ἐλαβεν λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τερέμινθον ἀπέναντι κυρίου **27** καὶ εἶπεν

’Ιησοῦς πρὸς τὸν λαόν ἵδον ὁ λίθος οὗτος ἔσται
ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ὅτι αὐτὸς ἀκήκοεν πάντα
τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ κυρίου ὃ τι ἐλάλησεν
πρὸς ἡμᾶς σήμερον καὶ ἔσται οὗτος ἐν ὑμῖν εἰς
μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἡνίκα ἐὰν
ψεύσησθε κυρίῳ τῷ θεῷ μου **28** καὶ ἀπέστειλεν
’Ιησοῦς τὸν λαόν καὶ ἐπορεύθησαν ἔκαστος εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἐλάτρευσεν Ισραὴλ τῷ
κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ’Ιησοῦ καὶ πάσας τὰς
ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν
χρόνον μετὰ ’Ιησοῦ καὶ ὅσοι εἶδοσαν πάντα
τὰ ἔργα κυρίου ὅσα ἐποίησεν τῷ Ισραὴλ **30**
καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεīνα καὶ ἀπέθανεν ’Ιησοῦς
νιὸς Ναυη δοῦλος κυρίου ἑκατὸν δέκα ἑτῶν **31**
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὄριοις τοῦ κλήρου
αὐτοῦ ἐν Θαμναθασαχαρα ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραὶμ
ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας ἐκεī ἔθηκαν μετ'
αὐτοῦ εἰς τὸ μνῆμα εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεī τὰς
μαχαίρας τὰς πετρίνας ἐν αἷς περιέτεμεν τοὺς
νιὸντος Ισραὴλ ἐν Γαλγαλοῖς ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς
ἔξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς κύριος καὶ
ἐκεī εἰσιν ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας **32** καὶ τὰ ὄστα
Ιωσηφ ἀνήγαγον οἱ νιὸι Ισραὴλ ἔξ Αἰγύπτου καὶ
κατώρυξαν ἐν Σικιμοῖς ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ
οὗ ἐκτήσατο Ιακωβ παρὰ τῶν Αμορραίων τῶν
κατοικούντων ἐν Σικιμοῖς ἀμνάδων ἑκατὸν καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν Ιωσηφ ἐν μερίδι **33** καὶ ἐγένετο
μετὰ ταῦτα καὶ Ελεαζαρ νιὸς Ααρων ὃ ἀρχιερεὺς
ἔτελεύτησεν καὶ ἐτάφη ἐν Γαβααθ Φινεες τοῦ
νιοῦ αὐτοῦ ἦν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Εφραὶμ

Κριταί

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ισραὴλ διὰ τοῦ κυρίου λέγοντες τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς **2** καὶ εἶπεν κύριος Ιουδας ἀναβήσεται ἵδιον δέδωκα τὴν γῆν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν Ιουδας τῷ Συμεων ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναναίους καὶ πορεύσομαι κάγὼ μετὰ σου ἐν τῷ κλήρῳ σου καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεων **4** καὶ ἀνέβη Ιουδας καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χειρας αὐτῶν καὶ ἔκοψαν αὐτοὺς ἐν Βεζεκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν **5** καὶ κατέλαβον τὸν Αδωνιβεζεκ ἐν τῇ Βεζεκ καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον **6** καὶ ἔψυγεν Αδωνιβεζεκ καὶ κατέδραμον ὄπισω αὐτοῦ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν Αδωνιβεζεκ ἐβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἥσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου καθὼς οὖν ἐποίησα οὕτως ἀνταπέδωκέν μοι ὁ θεός καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **8** καὶ ἐπολέμουν οἱ υἱοὶ Ιουδα τὴν Ιερουσαλημ καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ **9** καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα τοῦ πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὄρειν ἤν καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινήν **10** καὶ ἐπορεύθη

Ιουδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρων καὶ ἐξῆλθεν Χεβρων ἐξ ἐναντίας καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρων τὸ πρότερον Καριαθαρβοξεφερ καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσσι καὶ Αχινααν καὶ Θολμιν γεννήματα τοῦ Ενακ **11** καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβιρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσωφαρ πόλις γραμμάτων **12** καὶ εἶπεν Χαλεβ ὃς ἐὰν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτήν δώσω αὐτῷ τὴν Ασχα θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα **13** καὶ προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφοῦ Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χαλεβ τὴν Ασχα θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα **14** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσεισεν αὐτὴν Γοθονιηλ τοῦ αἵτησαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρὸν καὶ ἐγόγγυζεν καὶ ἔκραξεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστίν σοι **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ασχα δὸς δή μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν **16** καὶ οἱ υἱοὶ Ιοθορ τοῦ Κιναιου τοῦ γαμβροῦ Μωυσέως ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ιουδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὔσαν ἐν τῷ νότῳ Ιουδα ἥ ἐστιν ἐπὶ καταβάσεως Αραδ καὶ κατώκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ **17** καὶ ἐπορεύθη Ιουδας μετὰ Συμεων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἔκοψεν τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφεκ καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ἀνάθεμα **18** καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ιουδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ἀσκαλῶνα οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν

Ακκαρων ούδε τὰ ὄρια αὐτῆς ούδε τὴν Ἀζωτον ούδε τὰ περισπόρια αὐτῆς **19** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ιουδα καὶ ἐκληρονόμησεν τὸ ὅρος ὅτι οὐκ ἡδυνάσθησαν ἔξολεθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα ὅτι Ρηχαβ διεστείλατο αὐτοῖς **20** καὶ ἔδωκαν τῷ Χαλεβ τὴν Χεβρων καθὼς ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν σιών Ενακ **21** καὶ τὸν Ιεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ιερουσαλημ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν καὶ κατώκησεν ὁ Ιεβουσαῖος μετὰ τῶν σιών Βενιαμιν ἐν Ιερουσαλημ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **22** καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθηλ καὶ κύριος ἦν μετ' αὐτῶν **23** καὶ παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθηλ τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτῶν ἦν ἔμπροσθεν Λουζα **24** καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες καὶ ἴδον ἀνὴρ ἔξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἰσόδον καὶ ποιήσομεν μετὰ σου ἔλεος **25** καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν εἰσόδον τῆς πόλεως καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἔξαπέστειλαν **26** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττιιν καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεὶ πόλιν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζα τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτῆς ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **27** καὶ οὐκ ἔξηρεν Μανασση τὴν Βαιθαν ἥ ἐστιν Σκυθῶν πόλις ούδε τὰς θυγατέρας αὐτῆς ούδε τὰ περίοικα αὐτῆς ούδε τὴν Θανακ ούδε τὰς θυγατέρας αὐτῆς ούδε τοὺς κατοικοῦντας Δωρ ούδε τὰς θυγατέρας αὐτῆς ούδε τὸν κατοικοῦντα Βαλακ ούδε τὰ περίοικα αὐτῆς ούδε τὰς θυγατέρας αὐτῆς ούδε τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδω ούδε τὰ περίοικα αὐτῆς ούδε τὰς θυγατέρας αὐτῆς ούδε

τοὺς κατοικοῦντας Ιεβλααμ ούδε τὰ περίοικα αὐτῆς ούδε τὰς θυγατέρας αὐτῆς καὶ ἤρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ **28** καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ισραηλ καὶ ἐποίησεν τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον καὶ ἔξαίρων οὐκ ἔξηρεν αὐτὸν **29** καὶ Εφραιμ οὐκ ἔξηρεν τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζερ καὶ ἐγένετο εἰς φόρον **30** καὶ Ζαβουλων οὐκ ἔξηρεν τοὺς κατοικοῦντας Κεδρων ούδε τοὺς κατοικοῦντας Δωμανα καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον **31** καὶ Ασηρ οὐκ ἔξηρεν τοὺς κατοικοῦντας Ακχω καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ααλαφ καὶ τὸν Ασχαζι καὶ τὸν Χελβα καὶ τὸν Ναϊ καὶ τὸν Ερεω **32** καὶ κατώκησεν ὁ Ασηρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ὅτι οὐκ ἡδυνήθη ἔξαραι αὐτόν **33** καὶ Νεφθαλι οὐκ ἔξηρεν τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμυς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθαναθ καὶ κατώκησεν Νεφθαλι ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμυς καὶ τὴν Βαιθενεθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον **34** καὶ ἔξέθλιψεν ὁ Αμορραῖος τοὺς σιών ταῦτα εἰς τὸ ὅρος ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα **35** καὶ ἤρξατο ὁ Αμορραῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακώδει ἐν ᾧ αἱ ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες ἐν τῷ Μυρσινῶνι καὶ ἐν Θαλαβιν καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ οἴκου Ιωσηφ ἐπὶ τὸν Αμορραῖον καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον **36** καὶ τὸ ὄριον τοῦ Αμορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ακραβιν ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω

2 καὶ ἀνέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ Γαλγαλ ἐπὶ τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ισραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀνεβίθασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσῆγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὡμοσα τοῖς πατέρασιν ὑμῶν καὶ εἶπα οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα **2** καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε **3** κάγὼ εἶπον οὐ μὴ ἔξαρῷ αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον **4** καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας οὐοὺς Ισραὴλ καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **5** καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κλαυθμῶνες καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ κυρίῳ **6** καὶ ἔξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν καὶ ἤλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν **7** καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐμακροημέρευσαν μετὰ Ἰησοῦ ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον κυρίου τὸ μέγα ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ισραὴλ **8** καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς οὐδὲς Ναυη δοῦλος κυρίου οὐδὲς ἐκατὸν δέκα ἐτῶν **9** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὄριῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρες ἐν ὅρει Εφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας **10** καὶ γε πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ ἀνέστη γενεὰ ἐτέρα μετ' αὐτούς οἱ οὐκ ἔγνωσαν τὸν κύριον καί γε τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ισραὴλ **11** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλιμ **12** καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὅπισσα θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ παρώργισαν τὸν κύριον **13** καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις **14** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομεύοντων καὶ κατεπρονόμευσαν αὐτούς καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν ἔτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν **15** ἐν πᾶσιν οἷς ἐξεπορεύοντο καὶ χεὶρ κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακά καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ καθὼς ὥμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα **16** καὶ ἡγειρεν κύριος κριτάς καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομεύοντων αὐτούς **17** καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὅπισσα θεῶν ἐτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακούειν τῶν λόγων κυρίου οὐκ ἐποίησαν οὕτως **18** καὶ ὅτι ἡγειρεν κύριος κριτάς αὐτοῖς καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ ὅτι παρεκλήθη κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτούς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς **19** καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτής καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ

τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὅπίσω θεῶν ἔτερων λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς οὐκ ἀπέρριψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς **20** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ εἶπεν ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἦν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου **21** καὶ γε ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἔξαραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐν τῇ γῇ καὶ ἀφῆκεν **22** τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ισραὴλ εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ δὲ τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἡ οὐ **23** καὶ ἀφῆκεν κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἔξαραι αὐτὰ τὸ τάχος καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ

3 καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἂ ἀφῆκεν κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ισραὴλ πάντας τοὺς μὴ ἔγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναὰν **2** πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ισραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον πλὴν οἱ ἐμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν αὐτά **3** τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Σιδώνιον καὶ τὸν Ευαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὅρους τοῦ Αερμων ἔως Λαβωμαθ **4** καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ισραὴλ γνῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς κυρίου ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ **5** καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ κατώκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Ιεβουσαίου **6** καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν

ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν **7** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν **8** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαῖμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τῷ Χουσαρσαθαῖμ ἔτη ὀκτώ **9** καὶ ἐκέραξαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς κύριον καὶ ἤγειρεν κύριος σωτῆρα τῷ Ισραὴλ καὶ ἐσωσεν αὐτούς τὸν Γοθονιηλ υἱὸν Κενεζ ἀδελφοῦ Χαλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν **10** καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαῖμ καὶ παρέδωκεν κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαῖμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν καὶ ἐκραταιώθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαῖμ **11** καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ **12** καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνίσχυσεν κύριος τὸν Εγλωμ βασιλέα Μωαβ ἐπὶ τὸν Ισραὴλ διὰ τὸ πεποιηκέναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου **13** καὶ συνήγαγεν πρὸς ἔαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ Αμαληκ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξεν τὸν Ισραὴλ καὶ ἐκληρονόμησεν τὴν πόλιν τῶν φοινίκων **14** καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ ἔτη δέκα ὀκτώ **15** καὶ ἐκέραξαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς κύριον καὶ ἤγειρεν αὐτοῖς σωτῆρα τὸν Αωδ υἱὸν Γηρα υἱὸν τοῦ Ιεμενι ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον καὶ ἔξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ **16** καὶ ἐποίησεν ἔαυτῷ Αωδ μάχαιραν δίστομον

σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ 17 καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκεν τὰ δῶρα τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ καὶ Εγλωμ ἀνὴρ ἀστεῖος σφόδρα 18 καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν Αωδ προσφέρων τὰ δῶρα καὶ ἔξαπέστειλεν τοὺς φέροντας τὰ δῶρα 19 καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλγαλ καὶ εἶπεν Αωδ λόγος μοι κρύφιος πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ εἶπεν Εγλωμ πρὸς αὐτόν σιώπα καὶ ἔξαπέστειλεν ἀφ' ἔαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτόν 20 καὶ Αωδ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ θερινῷ τῷ ἔαυτοῦ μονώτατος καὶ εἶπεν Αωδ λόγος θεοῦ μοι πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ ἔξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Εγλωμ ἐγγὺς αὐτοῦ 21 καὶ ἐγένετο ἄμα τῷ ἀναστῆναι αὐτὸν καὶ ἔξέτεινεν Αωδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ 22 καὶ ἐπεισήνεγκεν καὶ γε τὴν λαβὴν ὅπίσω τῆς φλογός καὶ ἀπέκλεισεν τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός ὅτι οὐκ ἔξεσπασεν τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ καὶ ἔξῆλθεν Αωδ τὴν προστάδα 23 καὶ ἔξῆλθεν τοὺς διατεταγμένους καὶ ἀπέκλεισεν τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου κατ' αὐτοῦ καὶ ἐσφήνωσεν 24 καὶ αὐτὸς ἔξῆλθεν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ ἴδού αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἐσφηνωμέναι καὶ εἴπαν μήποτε ἀποκενοῦ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιείῳ τῷ θερινῷ 25 καὶ ὑπέμειναν ἥως ἥσχύνοντο καὶ ἴδού οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα καὶ ἤνοιξαν καὶ ἴδού ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς

ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς 26 καὶ Αωδ διεσώθη ἥως ἐθορυβοῦντο καὶ οὐκ ἦν ὁ προσονῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς παρῆλθεν τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς Σετιρωθα 27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἥλθεν Αωδ εἰς γῆν Ισραὴλ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὅρει Εφραίμ καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ νίοὶ Ισραὴλ ἀπὸ τοῦ ὅρους καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν 28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς κατάβητε ὅπίσω μου ὅτι παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέβησαν ὅπίσω αὐτοῦ καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ιορδάνου τῆς Μωαβ καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι 29 καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας ἄνδρῶν πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως καὶ οὐ διεσώθη ἀνήρ 30 καὶ ἐνετράπη Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ισραὴλ καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ὄγδοήκοντα ἔτη καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Αωδ ἥως οὖν ἀπέθανεν 31 καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγαρ υἱὸς Διναχ καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἔξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βιοῶν καὶ ἔσωσεν καὶ γε αὐτὸς τὸν Ισραὴλ

4 καὶ προσέθεντο οἱ νίοὶ Ισραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ Αωδ ἀπέθανεν 2 καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Ιαβίν βασιλέως Χανααν ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ασωρ καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισαρα καὶ αὐτὸς κατώκει ἐν Αρισωθ τῶν ἐθνῶν 3 καὶ ἐκέραξαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ πρὸς κύριον ὅτι ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἔθλιψεν τὸν Ισραὴλ κατὰ κράτος εἴκοσι ἔτη 4 καὶ Δεββωρα γυνὴ προφῆτις γυνὴ Λαφιδωθ αὐτὴ ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 5 καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα

Δεββωρα ἀνὰ μέσον τῆς Ραμα καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Βαιθηλ ἐν τῷ ὅρει Εφραιμ καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ εἰς κρίσιν **6** καὶ ἀπέστειλεν Δεββωρα καὶ ἐκάλεσεν τὸν Βαρακ υἱὸν Αβινεεμ ἐκ Καδῆς Νεφθαλὶ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ σοὶ καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὅρος Θαβωρ καὶ λήμψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλων **7** καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων τὸν Σισαρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ιαβιν καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς τὰς χεῖράς σου **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Βαρακ ἐὰν πορευθῆς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι καὶ ἐὰν μὴ πορευθῆς οὐ πορεύσομαι ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ᾧ ἐύοδοι τὸν ἄγγελον κύριος μετ' ἐμοῦ **9** καὶ εἶπεν πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδόν ἦν σὺ πορεύῃ ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται κύριος τὸν Σισαρα καὶ ἀνέστη Δεββωρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ Βαρακ ἐκ Καδῆς **10** καὶ ἐβόησεν Βαρακ τὸν Ζαβουλων καὶ τὸν Νεφθαλὶ ἐκ Καδῆς καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ Δεββωρα **11** καὶ Χαβερ ὁ Κιναῖος ἔχωρίσθη ἀπὸ Καινα ἀπὸ τῶν υἱῶν Ιωβαβ γαμβροῦ Μωυσῆ καὶ ἐπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔως δρυὸς πλεονεκτούντων ἥ ἔστιν ἔχόμενα Κεδες **12** καὶ ἀνηγγέλη Σισαρα ὅτι ἀνέβη Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ εἰς ὅρος Θαβωρ **13** καὶ ἐκάλεσεν Σισαρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Αρισωθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων

14 καὶ εἶπεν Δεββωρα πρὸς Βαρακ ἀνάστηθι ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ᾧ παρέδωκεν κύριος τὸν Σισαρα ἐν τῇ χειρὶ σου ὅτι κύριος ἐξελεύσεται ἐμπροσθέν σου καὶ κατέβῃ Βαρακ ἀπὸ τοῦ ὅρους Θαβωρ καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὅπίσω αὐτοῦ **15** καὶ ἐξέστησεν κύριος τὸν Σισαρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ρόμφαίας ἐνώπιον Βαρακ καὶ κατέβῃ Σισαρα ἐπάνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἔψυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ **16** καὶ Βαρακ διώκων ὅπίσω τῶν ἄρμάτων καὶ ὅπίσω τῆς παρεμβολῆς ἔως Αρισωθ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐπεσεν πᾶσα παρεμβολὴ Σισαρα ἐν στόματι ρόμφαίας οὐ κατελείφθη ἔως ἐνός **17** καὶ Σισαρα ἔψυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ιαηλ γυναικὸς Χαβερ ἐταίρου τοῦ Κιναίου ὅτι εἰρήνη ἦν ἀνὰ μέσον Ιαβιν βασιλέως Ασωρ καὶ ἀνὰ μέσον οἴκου Χαβερ τοῦ Κιναίου **18** καὶ ἐξῆλθεν Ιαηλ εἰς συνάντησιν Σισαρα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔκκλινον κύριέ μου ἔκκλινον πρός με μὴ φοβοῦ καὶ ἐξέκλινεν πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίω **19** καὶ εἶπεν Σισαρα πρὸς αὐτὴν πότισόν με δὴ μικρὸν ὄνδωρ ὅτι ἐδίψησα καὶ ἤνοιξεν τὸν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος καὶ ἐπότισεν αὐτὸν καὶ περιέβαλεν αὐτόν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σισαρα στῆθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἔσται ἐὰν ἀνήρ ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἐρωτήσῃ σε καὶ εἴπῃ εἰ ἔστιν ὅδε ἀνήρ καὶ ἐρεῖς οὐκ ἔστιν **21** καὶ ἐλαβεν Ιαηλ γυνὴ Χαβερ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκεν τὴν σφῦραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἐν κρυψῇ καὶ ἐπηξεν τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ καὶ αὐτὸς ἐξεστὼς ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανεν **22** καὶ

ιδοὺ Βαρακ διώκων τὸν Σισαρα καὶ ἔξηλθεν Ιαηλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο καὶ δείξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ίδοὺ Σισαρα φεριμένος νεκρός καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ 23 καὶ ἐτρόπωσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ιαβίν βασιλέα Χανααν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ισραὴλ 24 καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ισραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ιαβίν βασιλέα Χανααν ἔως οὗ ἐξωλέθρευσαν τὸν Ιαβίν βασιλέα Χανααν

5 καὶ ἦσαν Δεββωρα καὶ Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες 2 ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυψμα ἐν Ισραὴλ ἐν τῷ ἐκουσιασθῆναι λαὸν εὐλογεῖτε κύριον 3 ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἐνωτίσασθε σατράπαι ἐγώ εἰμι τῷ κυρίῳ ἐγώ εἰμι ἄσσομαι ψαλῶ τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ Ισραὴλ 4 κύριε ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηιρ ἐν τῷ ἀπάρειν σε ἐξ ἀγροῦ Εδωμ γῇ ἐσείσθη καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξεν δρόσους καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ 5 ὅρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου Ελωι τοῦτο Σινα ἀπὸ προσώπου κυρίου θεοῦ Ισραὴλ 6 ἐν ἡμέραις Σαμεγαρ υἱοῦ Αναθ ἐν ἡμέραις Ιαηλ ἐξέλιπον ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμένας 7 ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ισραὴλ ἐξέλιπον ἔως οὗ ἀναστῇ Δεββωρα ἔως οὗ ἀναστῇ μήτηρ ἐν Ισραὴλ 8 ἐξελέξαντο θεοὺς καινούς τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων θυρεὸς ἐὰν ὄφθῃ καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ισραὴλ 9 ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ισραὴλ οἱ ἐκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε κύριον 10 ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου Θηλείας μεσημβρίας καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοὺς συνέδρων ἐφ' ὁδῷ 11

διηγεῖσθε ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀνὰ μέσον ὑδρευομένων ἐκεī δώσουσιν δικαιοσύνας κυρίῳ δικαιοσύνας αὔξησον ἐν Ισραὴλ τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς κυρίου 12 ἐξεγείρου ἐξεγείρου Δεββωρα ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλησον ὥδην ἀνάστα Βαρακ καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν σου υἱὸς Αβινεεμ 13 τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς λαὸς κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς 14 ἐξ ἐμοῦ Εφραίμ ἐξερρίζωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ Αμαληκ ὅπισω σου Βενιαμιν ἐν τοῖς λαοῖς σου ἐν ἐμοὶ Μαχιρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἔλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμματέως 15 καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ισσαχαρ μετὰ Δεββωρας καὶ Βαρακ οὕτως Βαρακ ἐν κοιλάσιν ἀπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ εἰς τὰς μερίδας Ρουβην μεγάλοι ἔξικνούμενοι καρδίαν 16 εἰς τί ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι συρισμοῦ ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ρουβην μεγάλοι ἐξετασμοὶ καρδίας 17 Γαλααδ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐσκήνωσεν καὶ Δαν εἰς τί παροικεὶ πλοίοις Ασηρ ἐκάθισεν παραλίαν θαλασσῶν καὶ ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει 18 Ζαβουλων λαὸς ὡνείδισεν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ Νεφθαλὶ ἐπὶ ὑψη ἀγροῦ 19 ἥλθον αὐτῶν βασιλεῖς παρετάξαντο τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χανααν ἐν Θανααχ ἐπὶ ὕδατι Μεγεδδω δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον 20 ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες ἐκ τρίβων αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισαρα 21 χειμάρρους Κισων ἐξέσυρεν αὐτούς χειμάρρους ἀρχαίων χειμάρρους Κισων καταπατήσει αὐτὸν ψυχή μου δυνατή 22 τότε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου σπουδῇ ἐσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ 23 καταρᾶσθε Μηρωζ ἐπεν

ἄγγελος κυρίου καταρᾶσθε ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτήν ὅτι οὐκ ἥλθοσαν εἰς βοήθειαν κυρίου εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς **24** εὐλογηθείη ἐν γυναιξὶν Ιαηλ γυνὴ Χαβέρ τοῦ Κιναίου ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς εὐλογηθείη **25** ὕδωρ ἥτησεν γάλα ἔδωκεν ἐν λεκάνῃ ὑπερεχόντων προσήνεγκεν βούτυρον **26** χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν εἰς πάσσαλον ἔξετεινεν καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφῦραν κοπιώντων καὶ ἐσφυροκόπησεν Σισαρα διήλωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν διήλωσεν κρόταφον αὐτοῦ **27** ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκυλίσθη ἔπεσεν καὶ ἐκοιμήθη ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατακλιθεὶς ἔπεσεν καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν ἔξοδευθείς **28** διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψεν μήτηρ Σισαρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ διότι ἡσχύνθη ἄρμα αὐτοῦ διότι ἔχρονισαν πόδες ἄρμάτων αὐτοῦ **29** αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψεν λόγους αὐτῆς ἔαυτῇ **30** οὐχ εὐρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα οἰκτίρμων οἰκτιρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός σκῦλα βαμμάτων τῷ Σισαρα σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας βάμματα ποικιλῶν αὐτά τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ σκῦλα **31** οὕτως ἀπόλοιντο πάντες οἱ ἔχθροί σου κύριε καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ὡς ἔξοδος ἥλιου ἐν δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη

6 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Μαδιαμ ἐπτὰ ἔτη **2** καὶ ἵσχυσεν χεὶρ Μαδιαμ ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἐποίησαν ἔαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ τὰς τρυμαλιὰς τὰς ἐν τοῖς ὅρεσιν καὶ τὰ σπῆλαια καὶ τὰ κρεμαστά **3** καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ

Ισραὴλ καὶ ἀνέβαιναν Μαδιαμ καὶ Αμαληκ καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς **4** καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς καὶ κατέφθειραν τοὺς καρποὺς αὐτῶν ἔως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν καὶ οὐ κατέλιπον ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ισραὴλ οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ ὅνος **5** ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρὶς εἰς πλῆθος καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός καὶ ἥρχοντο εἰς τὴν γῆν Ισραὴλ καὶ διέφθειρον αὐτήν **6** καὶ ἐπτώχευσεν Ισραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς κύριον **7** ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ **8** καὶ ἔξαπεστειλεν κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος οἱ θεὸς Ισραὴλ ἐγώ εἰμι δὲς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἔξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν **9** καὶ ἐρρυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ ἔξεβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκαν ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν **10** καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγὼ κύριος οἱ θεὸς ὑμῶν οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Αμορραίου ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσεσθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου **11** καὶ ἥλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Εφραθα τὴν Ιωας πατρὸς τοῦ Εσδρι καὶ Γεδεων νιὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιαμ **12** καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν κύριος μετὰ σοῦ ἴσχυρὸς τῶν δυνάμεων **13** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριε μου καὶ εἰ ἔστιν κύριος μεθ' ὑμῶν εἰς τί εὗρεν ὑμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ποῦ ἔστιν πάντα τὰ

Θαυμάσια αύτοῦ ἂ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες μὴ οὐχὶ ἔξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος καὶ νῦν ἐξέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαμ 14 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πορεύου ἐν ἴσχυί σου ταύτῃ καὶ σώσεις τὸν Ισραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιαμ ἵδού ἐξαπέστειλά σε 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοί κύριέ μου ἐν τίνι σώσω τὸν Ισραὴλ ἵδού ἡ χιλιάς μου ἡσθένησεν ἐν Μανασση καὶ ἐγώ εἴμι ὁ μικρότερος ἐν οἴκῳ πατρός μου 16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου κύριος ἔσται μετὰ σοῦ καὶ πατάξεις τὴν Μαδιαμ ὥσει ἄνδρα ἔνα 17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων εὶ δὲ εὔρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ 18 μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ θήσω ἐνώπιόν σου καὶ εἶπεν ἐγώ εἴμι καθίομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε 19 καὶ Γεδεων εἰσῆλθεν καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἵγων καὶ οιφι ἀλεύρου ἄζυμα καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσίγγισεν 20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ λαβὲ τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην καὶ τὸν ζωμὸν ἔχόμενα ἔκχεε καὶ ἐποίησεν οὕτως 21 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγεν τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη ἀπὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 22 καὶ εἶδεν Γεδεων ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτός ἐστιν καὶ εἶπεν Γεδεων

ἄ ἦ κύριέ μου κύριε ὅτι εἶδον ἄγγελον κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον 23 καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος εἰρήνη σοι μὴ φοβοῦ οὐ μὴ ἀποθάνῃς 24 καὶ ὡκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεων θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ εἰρήνη κυρίου ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔτι αὐτοῦ ὅντος ἐν Εφραθα πατρὸς τοῦ Εσδρι 25 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος λαβὲ τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὃς ἐστιν τῷ πατρί σου καὶ μόσχον δεύτερον ἐπταετῆ καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ ὃ ἐστιν τῷ πατρί σου καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸν ὀλεθρεύσεις 26 καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίᾳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Μαουεκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήμψῃ τὸν μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαύτωμα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὐ ἔξολεθρεύσεις 27 καὶ ἔλαβεν Γεδεων δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἔαυτοῦ καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν κύριος καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἴκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας καὶ ἐποίησεν νυκτός 28 καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωί καὶ ἰδού καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλέθρευτο καὶ εἶδαν τὸν μόσχον τὸν δεύτερον ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὡκοδόμημένον 29 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἡρεύνησαν καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεων νιὸς Ιωας ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο 30 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ιωας ἐξένεγκε τὸν νιόν σου καὶ ἀποθανέτω ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ ὅτι ὠλέθρευσεν τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ 31 καὶ

εῖπεν Ιωας τοῖς ἀνδράσιν πᾶσιν οἵ ἐπανέστησαν αὐτῷ μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βααλ ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν ὃς ἐὰν δικάσηται αὐτῷ θανατωθήτω ἔως πρωὶ εἰ θεός ἐστιν δικαζέσθω αὐτῷ ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ 32 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ιαρβααλ λέγων δικασάσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βααλ ὅτι καθηρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ 33 καὶ πᾶσα Μαδιαμ καὶ Αμαληκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ παρενέβαλον ἐν κοιλάδι Εξερεελ 34 καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνεδυνάμωσεν τὸν Γεδεων καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη Αβιεζερ ὅπίσω αὐτοῦ 35 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς πάντα Μανασση καὶ ἐν Ασηρ καὶ ἐν Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλὶ καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν 36 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν εἰ σὺ σώζεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ισραηλ καθὼς ἐλάλησας 37 ἵδού ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἑρίου ἐν τῇ ἄλωνι ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ισραηλ καθὼς ἐλάλησας 38 καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ὥρθησεν τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξεπίασεν τὸν πόκον καὶ ἐσταξεν δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος 39 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν μὴ δὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί καὶ λαλήσω ἐτὶ ἄπαξ πειράσω δὲ καί γε ἐτὶ ἄπαξ ἐν τῷ πόκῳ καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος 40 καὶ ἐποίησεν οὕτως ὁ θεός ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος

7 καὶ ὥρθησεν Ιαρβαλ αὐτός ἐστιν Γεδεων καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Αραδ καὶ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἣν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβααθ Αμωρα ἐν κοιλάδι 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ ὕστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιαμ ἐν χειρὶ αὐτῶν μήποτε καυχήσηται Ισραηλ ἐπ' ἐμὲ λέγων ἡ χειρὶ μου ἔσωσέν με 3 καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν ὧστιν τοῦ λαοῦ λέγων τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλός ἐπιστρεφέτω καὶ ἐκχωρείτω ἀπὸ ὅρους Γαλααδ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν 4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἔτι ὁ λαὸς πολύς κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ ἐκκαθαρῶ σοι αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ οὗτος πορεύσεται σὺν σοί αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί καὶ πᾶν ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ 5 καὶ κατήνεγκεν τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πᾶς ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὃς ἐὰν λάψῃ δύο κύων στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας καὶ πᾶς ὃς ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν 6 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ 7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἐν τοῖς τριακοσίοις ἄνδράσιν τοῖς λάψασιν σώσω ὑμᾶς καὶ δώσω τὴν Μαδιαμ ἐν χειρὶ σου καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνήρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 8 καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ισραηλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα

εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τὸν τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσεν καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἥσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι 9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἔκεινη καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἀναστὰς κατάβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου 10 καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι κατάβηθι σὺ καὶ Φαρα τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολὴν 11 καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουσιν καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρες σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ κατέβῃ αὐτὸς καὶ Φαρα τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα οἵ ἥσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ 12 καὶ Μαδιαμ καὶ Αμαληκ καὶ πάντες υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὧσει ἀκρὶς εἰς πλῆθος καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός ἀλλὰ ἥσαν ως ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χείλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος 13 καὶ ἥλθεν Γεδεων καὶ ἴδον ἀνὴρ ἔξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον καὶ εἶπεν ἐνύπνιον ἴδού ἐνυπνιασάμην καὶ ἴδού μαγίς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιαμ καὶ ἥλθεν ἔως τῆς σκηνῆς καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν καὶ ἐπεσεν καὶ ἀνέστρεψεν αὐτὴν ἄνω καὶ ἐπεσεν ἡ σκηνὴ 14 καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ρόμφαία Γεδεων υἱοῦ Ιωας ἀνδρὸς Ισραηλ παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιαμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν 15 καὶ ἐγένετο ως ἥκουσεν Γεδεων τὴν ἔξηγησιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν κυρίῳ καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ισραηλ καὶ εἶπεν ἀνάστητε ὅτι παρέδωκεν κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιαμ 16 καὶ διεῖλεν τὸν τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἔδωκεν

κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις 17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπ' ἐμοῦ ὅψεσθε καὶ οὕτως ποιήσετε καὶ ἴδού ἐών εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔσται καθὼς ἀν ποιήσω οὕτως ποιήσετε 18 καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγώ καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σαλπιεῖτε ἐν ταῖς κερατίναις κύκλῳ ὅλῃς τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεων 19 καὶ εἰσῆλθεν Γεδεων καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης καὶ ἐγείροντες ἥγειραν τοὺς φυλάσσοντας καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίναις καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 20 καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν ἀριστερᾶς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶν δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν καὶ ἀνέκραξαν ρόμφαίᾳ τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεων 21 καὶ ἔστησαν ἀνὴρ ἐφ' ἑαυτῷ κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔδραμεν πᾶσα ἡ παρεμβολὴ καὶ ἐσήμαναν καὶ ἔφυγαν 22 καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίναις καὶ ἔθηκεν κύριος τὴν ρόμφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἔως Βηθσεεδτα Γαραγαθα ἔως χείλους Αβωμεουλα ἐπὶ Ταβαθ 23 καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ Ισραηλ ἀπὸ Νεφθαλι καὶ ἀπὸ Ασηρ καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆς καὶ ἐδίωξαν ὅπισω Μαδιαμ 24 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν Γεδεων ἐν παντὶ ὅρει Εφραϊμ λέγων κατάβητε εἰς συνάντησιν Μαδιαμ καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὄδωρο ἔως Βαιθηρα καὶ τὸν Ιορδάνην καὶ ἐβόησεν πᾶς ἀνὴρ Εφραϊμ καὶ προκατελάβοντο τὸ ὄδωρο ἔως

Βαιθηρα καὶ τὸν Ιορδάνην 25 καὶ συνέλαβον τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ καὶ τὸν Ωρηβ καὶ τὸν Ζηβ καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ωρηβ ἐν Σουρ καὶ τὸν Ζηβ ἀπέκτειναν ἐν Ιακεφζήφ καὶ κατεδίωξαν Μαδιαμ καὶ τὴν κεφαλὴν Ωρηβ καὶ Ζηβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεων ἀπὸ πέραν τοῦ Ιορδάνου

8 καὶ εἶπαν πρὸς Γεδεων ἀνὴρ Εφραιμ τί τὸ ρῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιαμ καὶ διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς 2 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς ἢ οὐχὶ κρεῖσσον ἐπιφυλλὶς Εφραιμ ἢ τρυγητὸς Αβιεζερ 3 ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκεν κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ τὸν Ωρηβ καὶ τὸν Ζηβ καὶ τί ἡδυνήθην ποιῆσαι ώς ὑμεῖς τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον 4 καὶ ἥλθεν Γεδεων ἐπὶ τὸν Ιορδάνην καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ πεινῶντες καὶ διώκοντες 5 καὶ εἶπεν τοῖς ἄνδράσιν Σοκχωθ δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφὴν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσίν μου ὅτι ἐκλείπουσιν καὶ ἵδού ἐγώ εἰμι διώκων ὅπίσω τοῦ Ζεβεε καὶ Σελμανα βασιλέων Μαδιαμ 6 καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχωθ μὴ χεὶρ Ζεβεε καὶ Σελμανα νῦν ἐν χειρί σου οὐ δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους 7 καὶ εἶπεν Γεδεων διὰ τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν χειρί μου καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν ταῖς αβαρκηνιν 8 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουηλ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουηλ δὲν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχωθ 9 καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς ἄνδρας

Φανουηλ ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ' εἰρήνης τὸν πύργον τοῦτον κατασκάψω 10 καὶ Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν Καρκαρ καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὧσεὶ δέκα πέντε χιλιάδες πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἀλλοφύλων καὶ οἱ πεπτωκότες ἐκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν 11 καὶ ἀνέβη Γεδεων ὁδὸν τῶν σκηνούντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ιεγεβαλ καὶ ἐπάταξεν τὴν παρεμβολήν καὶ ἡ παρεμβολὴ ἣν πεποιθυῖα 12 καὶ ἔψυχον Ζεβεε καὶ Σελμανα καὶ ἐδίωξεν ὅπισω αὐτῶν καὶ ἐκράτησεν τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιαμ τὸν Ζεβεε καὶ τὸν Σελμανα καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησεν 13 καὶ ἐπέστρεψεν Γεδεων νίδος Ιωας ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Αρες 14 καὶ συνέλαβεν παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχωθ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτὸν τὰ ὄνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχωθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν ἐβδομήκοντα καὶ ἐπτὰ ἄνδρας 15 καὶ παρεγένετο Γεδεων πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχωθ καὶ εἶπεν ἵδοὺ Ζεβεε καὶ Σελμανα ἐν οἷς ὠνειδίσατέ με λέγοντες μὴ χεὶρ Ζεβεε καὶ Σελμανα νῦν ἐν χειρί σου ὅτι δώσομεν τοῖς ἄνδράσιν τοῖς ἐκλείπουσιν ἄρτους 16 καὶ ἔλαβεν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς βαρακηνιμ καὶ ἥλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως 17 καὶ τὸν πύργον Φανουηλ κατέστρεψεν καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως 18 καὶ εἶπεν πρὸς Ζεβεε καὶ Σελμανα ποῦ οἱ ἄνδρες οὓς ἀπεκτείνατε ἐν Θαβωρ καὶ εἶπαν ώς σύ ώς αὐτοὶ εἰς ὅμοιώμα νιοῦ βασιλέως 19 καὶ

εῖπεν Γεδεων ἀδελφοί μου καὶ υἱοί τῆς μητρός μου ἡσαν ζῇ κύριος εἰ ἔζωογονήκειτε αὐτούς οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς **20** καὶ εἶπεν Ιεθερ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἀναστὰς ἀπόκτεινον αὐτούς καὶ οὐκ ἔσπασεν τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν **21** καὶ εἶπεν Ζεβες καὶ Σελμανα ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν ὅτι ως ἀνδρὸς ἡ δύναμίς σου καὶ ἀνέστη Γεδεων καὶ ἀπέκτεινεν τὸν Ζεβες καὶ τὸν Σελμανα καὶ ἔλαβεν τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν **22** καὶ εἶπον ἀνὴρ Ισραηλ πρὸς Γεδεων κύριε ἄρξον ἡμῶν καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιαμ **23** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Γεδεων οὐκ ἄρξω ἐγώ καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν κύριος ἄρξει ὑμῶν **24** καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς αὐτούς αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν αἴτημα καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς ὅτι Ισμαηλίται ἡσαν **25** καὶ εἶπαν διδόντες δώσομεν καὶ ἀνέπτυξεν τὸ ἴματιον αὐτοῦ καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ **26** καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνώτιων τῶν χρυσῶν ὃν ἤτησεν χίλιοι καὶ πεντακόσιοι χρυσοῖ πάρεξ τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἴματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιαμ καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἢ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν **27** καὶ ἐποίησεν αὐτὸς Γεδεων εἰς εφωθ καὶ ἔστησεν αὐτὸς ἐν πόλει αὐτοῦ Εφραθα καὶ ἐξεπόρνευσεν πᾶς Ισραηλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεων καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον **28** καὶ συνεστάλη Μαδιαμ ἐνώπιον υἱῶν Ισραηλ καὶ οὐ προσέθηκαν ἄραι κεφαλὴν αὐτῶν καὶ

ἥσυχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεων **29** καὶ ἐπορεύθη Ιεροβααλ υἱὸς Ιωας καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ **30** καὶ τῷ Γεδεων ἡσαν ἔβδομήκοντα υἱὸι ἐκπεπορευμένοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ ὅτι γυναικες πολλαὶ ἡσαν αὐτῷ **31** καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχεμ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὐτὴ υἱόν καὶ ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβιμελεχ **32** καὶ ἀπέθανεν Γεδεων υἱὸς Ιωας ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ ἔτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ιωας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Εφραθα Αβιεσδρι **33** καὶ ἐγένετο καθὼς ἀπέθανεν Γεδεων καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοί Ισραηλ καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλιμ καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βααλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν **34** καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοί Ισραηλ κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτοὺς κυκλόθεν **35** καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ιεροβααλ αὐτός ἐστιν Γεδεων κατὰ πάντα τὰ ἀγαθά ἢ ἐποίησεν μετὰ Ισραηλ

9 καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ υἱὸς Ιεροβααλ εἰς Συχεμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων **2** λαλήσατε δὴ ἐν τοῖς ὡσὶν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχεμ τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι ὑμῶν ἔβδομήκοντα ἄνδρας πάντας υἱὸν Ιεροβααλ ἢ κυριεύειν ὑμῶν ἄνδρα ἔνα καὶ μνήσθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι **3** καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὡσὶν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχεμ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Αβιμελεχ ὅτι εἶπαν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστιν **4** καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἔβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβεριθ καὶ

έμισθώσατο έαυτῷ Αβιμελεχ ἄνδρας κενοὺς καὶ δειλούς καὶ ἐπορεύθησαν ὅπίσω αὐτοῦ 5 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Εφραθα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ νίοὺς Ιεροβααλ ἔβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἔνα καὶ κατελείφθη Ιωαθαν υἱὸς Ιεροβααλ ὁ νεώτερος ὅτι ἐκρύβῃ 6 καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Σικιμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλων καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Αβιμελεχ πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὐρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικιμοις 7 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαθαν καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὅρους Γαριζιν καὶ ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικιμων καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός 8 πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χρῖσαι ἐφ' ἔαυτὰ βασιλέα καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν 9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία μὴ ἀπολείψασα τὴν πιότητά μου ἐν ᾧ δοξάσουσι τὸν θεὸν ἄνδρες πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων 10 καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν 11 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκῇ μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γενήματά μου τὰ ἀγαθὰ πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων 12 καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν 13 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων 14 καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν 15 καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετε με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου καὶ εἰ μή ἐξέλθῃ πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγῃ τὰς κέδρους τοῦ

Λιβάνου 16 καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Αβιμελεχ καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ 17 ὡς παρετάξατο ὁ πατέρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἔξερριψεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιαμ 18 καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἴκον τοῦ πατρός μου σήμερον καὶ ἀπεκτείνατε τοὺς νίοὺς αὐτοῦ ἔβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἔνα καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Αβιμελεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστιν 19 καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εὐφρανθείτε ἐν Αβιμελεχ καὶ εὐφρανθείτε καὶ γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν 20 εἰ δὲ οὐ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Αβιμελεχ καὶ φάγοι τοὺς ἄνδρας Σικιμων καὶ τὸν οἴκον Βηθμααλων καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλων καὶ καταφάγοι τὸν Αβιμελεχ 21 καὶ ἔφυγεν Ιωαθαν καὶ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη ἔως Βαιηρ καὶ ὤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Αβιμελεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 22 καὶ ἦρξεν Αβιμελεχ ἐπὶ Ισραηλ τρία ἔτη 23 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεός πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον Αβιμελεχ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἡθέτησαν ἄνδρες Σικιμων ἐν τῷ οἴκῳ Αβιμελεχ 24 τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἔβδομήκοντα νιῶν Ιεροβααλ καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ Αβιμελεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ 25 καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμων

ένεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὄρέων καὶ διήρπαζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Αβιμελεχ 26 καὶ ἦλθεν Γααλ νίὸς Ιωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρῆλθον ἐν Σικιμοῖς καὶ ἤλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμῶν 27 καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν καὶ ἐποίησαν ελλουλιμ καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἴκον θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ κατηράσαντο τὸν Αβιμελεχ 28 καὶ εἶπεν Γααλ νίὸς Ιωβηλ τίς ἐστιν Αβιμελεχ καὶ τίς ἐστιν νίὸς Συχεμ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ οὐχ νίὸς Ιεροβααλ καὶ Ζεβουλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Εμμωρ πατρὸς Συχεμ καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς 29 καὶ τίς δώῃ τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρὶ μου καὶ μεταστήσω τὸν Αβιμελεχ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν πλήθυνον τὴν δύναμίν σου καὶ ἔξελθε 30 καὶ ἤκουσεν Ζεβουλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γααλ νίοῦ Ιωβηλ καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός 31 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Αβιμελεχ ἐν κρυφῇ λέγων ἵδού Γααλ νίὸς Ιωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχεμ καὶ ἴδούν αὐτοὶ περικάθηνται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ 32 καὶ νῦν ἀναστὰς νυκτὸς σὺ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ 33 καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἄμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον ὅρθιεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἴδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἀν εὔρῃ ἡ χείρ σου 34 καὶ ἀνέστη Αβιμελεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχεμ τέτρασιν ἀρχαῖς 35 καὶ ἐξῆλθεν Γααλ νίὸς Ιωβηλ καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τῆς πόλεως

καὶ ἀνέστη Αβιμελεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου 36 καὶ εἶδεν Γααλ νίὸς Ιωβηλ τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς Ζεβουλ ἵδού λαὸς καταβαίνει ἀπὸ κεφαλῶν τῶν ὄρέων καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ τὴν σκιὰν τῶν ὄρέων σὺ βλέπεις ως ἄνδρας 37 καὶ προσέθετο ἔτι Γααλ τοῦ λαλῆσαι καὶ εἶπεν ἵδού λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἔχομενα ὄμφαλοῦ τῆς γῆς καὶ ἀρχὴ ἐτέρα ἔρχεται διὰ ὁδοῦ Ηλωνμαωνενιμ 38 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ καὶ ποῦ ἐστιν τὸ στόμα σου ως ἐλάλησας τίς ἐστιν Αβιμελεχ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαός ὃν ἔξουδένωσας ἔξελθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ 39 καὶ ἐξῆλθεν Γααλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχεμ καὶ παρετάξατο πρὸς Αβιμελεχ 40 καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Αβιμελεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐπεσαν τραυματίαι πολλοὶ ἔως τῆς θύρας τῆς πύλης 41 καὶ εἰσῆλθεν Αβιμελεχ ἐν Αρημα καὶ ἔξεβαλεν Ζεβουλ τὸν Γααλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μὴ οἰκεῖν ἐν Συχεμ 42 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἀνήγγειλεν τῷ Αβιμελεχ 43 καὶ ἔλαβεν τὸν λαὸν καὶ διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἐνήδρευσεν ἐν ἀγρῷ καὶ εἶδεν καὶ ἴδού ὁ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς 44 καὶ Αβιμελεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἐπάταξαν αὐτούς 45 καὶ Αβιμελεχ παρετάσσετο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν καὶ καθεῖλεν τὴν πόλιν καὶ ἔσπειρεν εἰς ἄλας 46

καὶ ἡκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχεμ καὶ ἥλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβεριθ 47 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Αβιμελεχ ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχεμ 48 καὶ ἀνέβη Αβιμελεχ εἰς ὅρος Ερμων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν Αβιμελεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔκοψεν κλάδον ξύλου καὶ ἥρεν καὶ ἔθηκεν ἐπ' ὄψιν αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ διεῖδετε με ποιοῦντα ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ 49 καὶ ἔκοψαν καί γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ καὶ ἐπορεύθησαν ὄπισι Αβιμελεχ καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρί καὶ ἀπέθανον καί γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικιμων ὡς χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες 50 καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ ἐκ Βαιθηλβεριθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θηβης καὶ κατέλαβεν αὐτήν 51 καὶ πύργος ἵσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως καὶ ἔκλεισαν ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου 52 καὶ ἥλθεν Αβιμελεχ ἔως τοῦ πύργου καὶ παρετάξαντο αὐτῷ καὶ ἤγγισεν Αβιμελεχ ἔως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρί 53 καὶ ἔρριψεν γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμυλίου ἐπὶ κεφαλὴν Αβιμελεχ καὶ ἔκλασεν τὸ κρανίον αὐτοῦ 54 καὶ ἐβόησεν ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἴρον τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με μήποτε εἰπωσιν γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἔξεκέντησεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν 55 καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ισραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Αβιμελεχ καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 56 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Αβιμελεχ

ἥν ἐποίησεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἔβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ 57 καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συχεμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ιωαθαν υἱοῦ Ιεροβααλ

10 καὶ ἀνέστη μετὰ Αβιμελεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ισραὴλ Θωλα υἱὸς Φουα υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ ἀνὴρ Ισσαχαρ καὶ αὐτὸς ὥκει ἐν Σαμιρ ἐν ὅρει Εφραὶμ 2 καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ εἴκοσι τρία ἔτη καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν Σαμιρ 3 καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ιαϊρ ὁ Γαλααδ καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη 4 καὶ ἥσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ιαϊρ ἔως τῆς ήμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλααδ 5 καὶ ἀπέθανεν Ιαϊρ καὶ ἐτάφη ἐν Ραμνῶν 6 καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλιμ καὶ ταῖς Ασταρωθ καὶ τοῖς θεοῖς Αραδ καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωαβ καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Αμμων καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιμ καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ 7 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν Ισραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιμ καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Αμμων 8 καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δέκα ὀκτὼ ἔτη τοὺς πάντας υἱοὺς Ισραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν γῇ τοῦ Αμορρι τοῦ ἐν Γαλααδ 9 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Αμμων τὸν Ιορδάνην παρατάξασθαι πρὸς Ιουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ πρὸς Εφραὶμ καὶ ἐθλίβη Ισραὴλ σφόδρα 10 καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς κύριον λέγοντες ήμάρτομέν σοι ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν θεὸν καὶ

έδουλεύσαμεν τῷ Βααλιμ 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ μὴ οὐχὶ ἔξ Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Αμορραίου καὶ ἀπὸ υἱῶν Αμμων καὶ ἀπὸ Φυλιστιμ 12 καὶ Σιδωνίων καὶ Αμαληκ καὶ Μαδιαμ οἵ ἔθλιψαν ύμᾶς καὶ ἐβοήσατε πρός με καὶ ἔσωσα ύμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν 13 καὶ ύμεις ἐγκατελίπετε με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἔτεροις διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ύμᾶς 14 πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεούς οὓς ἔξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ύμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ύμῶν 15 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς κύριον ήμάρτομεν ποίησον σὺ ήμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὁφθαλμοῖς σου πλὴν ἔξελού ύμᾶς ἐν τῇ ήμέρᾳ ταύτῃ 16 καὶ ἔξεκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ καὶ ὡλιγώθῃ ἡ ψυχὴ ἀυτοῦ ἐν κόπῳ Ισραὴλ 17 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Αμμων καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλααδ καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾳ 18 καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ὁ ἀνήρ ὅστις ἀν ἄρξηται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Αμμων καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Γαλααδ

11 καὶ Ιεφθαε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης ἦ ἐγέννησεν τῷ Γαλααδ τὸν Ιεφθαε 2 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλααδ αὐτῷ υἱούς καὶ ἡδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἔξεβαλον τὸν Ιεφθαε καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ήμῶν ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἐταίρας σύ 3 καὶ ἔφυγεν Ιεφθαε ἀπὸ προσώπου ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Τωβ καὶ συνεστράφησαν πρὸς

Ιεφθαε ἄνδρες κενοὶ καὶ ἔξῆλθον μετ' αὐτοῦ 5 καὶ ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Αμμων μετὰ Ισραὴλ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ λαβεῖν τὸν Ιεφθαε ἀπὸ τῆς γῆς Τωβ 6 καὶ εἶπαν τῷ Ιεφθαε δεῦρο καὶ ἔσῃ ήμῖν εἰς ἀρχηγόν καὶ παρατάξωμεθα πρὸς υἱοὺς Αμμων 7 καὶ εἶπεν Ιεφθαε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλααδ οὐχὶ ύμεις ἐμισήσατέ με καὶ ἔξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἔξαπεστείλατέ με ἀφ' ύμῶν καὶ διὰ τί ἥλθατε πρός με νῦν ἡνίκα χρήζετε 8 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ πρὸς Ιεφθαε διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σέ καὶ πορεύσῃ μεθ' ήμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Αμμων καὶ ἔσῃ ήμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσιν τοῖς οἰκοῦσιν Γαλααδ 9 καὶ εἶπεν Ιεφθαε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλααδ εἰ ἐπιστρέφετέ με ύμεις παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Αμμων καὶ παραδῷ κύριος αὐτοὺς ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἔγὼ ἔσομαι ύμῖν εἰς ἄρχοντα 10 καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ πρὸς Ιεφθαε κύριος ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον ήμῶν εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτως ποιήσομεν 11 καὶ ἐπορεύθη Ιεφθαε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλααδ καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν καὶ ἐλάλησεν Ιεφθαε τοὺς λόγους αὐτοῦ πάντας ἐνώπιον κυρίου ἐν Μασσηφα 12 καὶ ἀπέστειλεν Ιεφθαε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ὅτι ἥλθες πρός με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου 13 καὶ εἶπεν βασιλεὺς υἱῶν Αμμων πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ιεφθαε ὅτι ἔλαβεν Ισραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἔξ Αἰγύπτου ἀπὸ Αρνων καὶ ἔως Ιαβοκ καὶ ἔως τοῦ Ιορδάνου καὶ νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι

14 καὶ προσέθηκεν ἔτι Ιεφθαء καὶ ἀπέστειλεν ἄγγέλους πρὸς βασιλέα νίῶν Αμμων 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ οὕτω λέγει Ιεφθαء οὐκ ἔλαβεν Ισραὴλ τὴν γῆν Μωαβ καὶ τὴν γῆν νίῶν Αμμων 16 δὲ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔως θαλάσσης Σιφ καὶ ἥλθεν εἰς Καδης 17 καὶ ἀπέστειλεν Ισραὴλ ἄγγέλους πρὸς βασιλέα Εδωμ λέγων παρελεύσομαι δὴ ἐν τῇ γῇ σου καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς Εδωμ καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ ἀπέστειλεν καὶ οὐκ εὐδόκησεν καὶ ἐκάθισεν Ισραὴλ ἐν Καδης 18 καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐκύκλωσεν τὴν γῆν Εδωμ καὶ τὴν γῆν Μωαβ καὶ ἥλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωαβ καὶ παρενέβαλον ἐν πέραν Αρνων καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωαβ δὲ Αρνων ὅριον Μωαβ 19 καὶ ἀπέστειλεν Ισραὴλ ἄγγέλους πρὸς Σηων βασιλέα τοῦ Αμορραίου βασιλέα Εσεβων καὶ εἶπεν αὐτῷ Ισραὴλ παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῇ σου ἔως τοῦ τόπου ἡμῶν 20 καὶ οὐκ ἐνεπίστευσεν Σηων τῷ Ισραὴλ παρελθεῖν ἐν ὁρίῳ αὐτοῦ καὶ συνῆξεν Σηων τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον εἰς Ιασα καὶ παρετάξατο πρὸς Ισραὴλ 21 καὶ παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ τὸν Σηων καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ισραὴλ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐκληρονόμησεν Ισραὴλ τὴν πᾶσαν γῆν τοῦ Αμορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην 22 ἀπὸ Αρνων καὶ ἔως τοῦ Ιαβοκ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἔως τοῦ Ιορδάνου 23 καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἔξῆρεν τὸν Αμορραῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ισραὴλ καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν 24 οὐχὶ ἀ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμως ὁ θεός σου αὐτὰ κληρονομήσεις καὶ τοὺς πάντας οὓς

ἔξῆρεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν αὐτοὺς κληρονομήσομεν 25 καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλακ νίὸν Σεπφωρ βασιλέα Μωαβ μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ Ισραὴλ ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν 26 ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν Εσεβων καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν γῇ Αροηρ καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς παρὰ τὸν Ιορδάνην τριακόσια ἔτη καὶ διὰ τί οὐκ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 27 καὶ νῦν ἐγώ εἰμι οὐχ ἡμαρτόν σοι καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί κρίναι κύριος κρίνων σήμερον ἀνὰ μέσον νίῶν Ισραὴλ καὶ ἀνὰ μέσον νίῶν Αμμων 28 καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς νίῶν Αμμων τῶν λόγων Ιεφθαء ὃν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν 29 καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ιεφθαء πνεῦμα κυρίου καὶ παρῆλθεν τὸν Γαλααδ καὶ τὸν Μανασση καὶ παρῆλθεν τὴν σκοπιὰν Γαλααδ εἰς τὸ πέραν νίῶν Αμμων 30 καὶ ηὔξατο Ιεφθαء εὐχὴν τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν ἐὰν διδοὺς δῶς τοὺς νίοὺς Αμμων ἐν τῇ χειρὶ μου 31 καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος δος ἐὰν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ νίῶν Αμμων καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἀνοίσω αὐτὸν ὀλοκαύτωμα 32 καὶ παρῆλθεν Ιεφθαء πρὸς νίοὺς Αμμων παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ 33 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ Αροηρ ἔως ἐλθεῖν ἄχρις Αρνων ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις καὶ ἔως Εβελχαρμιν πληγὴν μεγάλην σφόδρα καὶ συνεστάλησαν οἱ νίοι Αμμων ἀπὸ προσώπου νίῶν Ισραὴλ 34 καὶ ἥλθεν Ιεφθαء εἰς Μασσηφα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἴδου ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ

έξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς καὶ ἦν αὕτη μονογενής οὐκ ἦν αὐτῷ ἔτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ **35** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτός διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἄ ἄ θυγάτηρ μου ταραχῇ ἐτάραξάς με καὶ σὺ ἡς ἐν τῷ ταράχῳ μου καὶ ἐγώ εἰμι ἥνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς κύριον καὶ οὐ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι **36** ἡ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν πάτερ ἥνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς κύριον ποίησόν μοι ὃν τρόπον ἔξηλθεν ἐκ στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαί σοι κύριον ἐκδίκησιν ἀπὸ τῶν ἔχθρῶν σου ἀπὸ υἱῶν Αμμων **37** καὶ ἥδε εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς ποιησάτω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον ἔασόν με δύο μῆνας καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὅρη καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθένιά μου ἐγώ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου **38** καὶ εἶπεν πορεύου καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας καὶ ἐπορεύθη αὐτῇ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὅρη **39** καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἦν ηὔξατο καὶ αὐτῇ οὐκ ἔγνω ἄνδρα καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ισραὴλ **40** ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ισραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ιεφθαء Γαλααδ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ

12 καὶ ἐβόήσεν ἀνὴρ Εφραὶμ καὶ παρῆλθαν εἰς βιορᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ιεφθαء διὰ τί παρῆλθες παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Αμμων καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί **2** καὶ εἶπεν Ιεφθαء πρὸς αὐτούς ἀνὴρ μαχητὴς ἥμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων σφόδρα καὶ ἐβόήσα

ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν **3** καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἴ σωτήρ καὶ ἔθηκα τὴν ψυχήν μου ἐν χειρί μου καὶ παρῆλθον πρὸς υἱὸν Αμμων καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρί μου καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί **4** καὶ συνέστρεψεν Ιεφθαء τοὺς πάντας ἄνδρας Γαλααδ καὶ παρετάξατο τῷ Εφραὶμ καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλααδ τὸν Εφραὶμ ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι τοῦ Εφραὶμ ὑμεῖς Γαλααδ ἐν μέσῳ τοῦ Εφραὶμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ **5** καὶ προκατελάβετο Γαλααδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ιορδάνου τοῦ Εφραὶμ καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασωζόμενοι Εφραὶμ διαβῶμεν καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ μὴ Εφραΐτης εἴ καὶ εἶπεν οὕτως **6** καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰπὸν δὴ στάχυς καὶ οὐ κατεύθυνεν τοῦ λαλῆσαι οὕτως καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ιορδάνου καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Εφραὶμ τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες **7** καὶ ἔκρινεν Ιεφθαء τὸν Ισραὴλ ἔξηκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν Ιεφθαء ὁ Γαλααδίτης καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Γαλααδ **8** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ισραὴλ Αβαισαν ἀπὸ Βαιθλεεμ **9** καὶ ἥσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοὺς καὶ τριάκοντα θυγατέρες ἀς ἐξαπέστειλεν ἔξω καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ ἐπὶ τὰ ἔτη **10** καὶ ἀπέθανεν Αβαισαν καὶ ἐτάφη ἐν Βαιθλεεμ **11** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ισραὴλ Αιλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη **12** καὶ ἀπέθανεν Αιλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Αιλωμ ἐν γῇ Ζαβουλων **13** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ισραὴλ Αβδων υἱὸς Ελληλ ὁ Φαραθωνίτης **14** καὶ ἥσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα

υίοι καὶ τριάκοντα υίων υίοι ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἔβδομήκοντα πώλους καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ ὀκτὼ ἔτη 15 καὶ ἀπέθανεν Αβδων υἱὸς Ελληλ ὁ Φαραθωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθωμ ἐν γῇ Εφραιμ ἐν ὅρει τοῦ Αμαληκ

13 καὶ προσέθηκαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιμ τεσσαράκοντα ἔτη 2 καὶ ἦν ἀνὴρ εἰς ἀπὸ Σαραα ἀπὸ δῆμου συγγενείας τοῦ Δανι καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωε καὶ γυνὴ αὐτῷ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκεν 3 καὶ ὥφθη ἄγγελος κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ἵδού σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας καὶ συλλήμψῃ υἱόν 4 καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πίης οἴνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγης πᾶν ἀκάθαρτον 5 ὅτι ἵδού σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὅτι ναζιρ θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ αὐτὸς ἄρξεται τοῦ σῶσαι τὸν Ισραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιμ 6 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα ἄνθρωπος θεοῦ ἥλθεν πρός με καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἄγγέλου θεοῦ φοβερὸν σφόδρα καὶ οὐκ ἡρώτησα αὐτόν πόθεν ἔστιν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέν μοι 7 καὶ εἶπεν μοι ἵδού σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν καὶ νῦν μὴ πίης οἴνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγης πᾶν ἀκάθαρτον ὅτι ἄγιον θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἔως ήμέρας θανάτου αὐτοῦ 8 καὶ προσηγάπτο Μανωε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν ἐν ἔμοι κύριε Αδωναιε τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ 9 καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς

τῆς φωνῆς Μανωε καὶ ἥλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ καὶ Μανωε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς 10 καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἐδραμεν καὶ ἀνήγγειλεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἵδού ὡπται πρός με ὁ ἀνὴρ ὃς ἥλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρός με 11 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωε ὅπισσα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἥλθεν πρὸς τὸν ἀνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐγώ 12 καὶ εἶπεν Μανωε νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος σου τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ 13 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἀπὸ πάντων ὧν εἴρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάξεται 14 ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου οὐ φάγεται καὶ οἶνον καὶ σικερα μέθυσμα μὴ πιέτω καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ φυλάξεται 15 καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου κατάσχωμεν ὥδε σε καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιον σου ἔριφον αἰγῶν 16 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἐὰν κατάσχῃς με οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὄλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου αὐτός 17 καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου τί τὸ ὄνομά σοι ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου καὶ δοξάσομέν σε 18 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ αὐτό ἔστιν θαυμαστόν 19 καὶ ἔλαβεν Μανωε τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ καὶ διεχώρισεν ποιῆσαι καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες 20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω

τοῦ θυσιαστηρίου ἔως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν 21 καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὁφθῆναι πρὸς Μανωε καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τότε ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτος 22 καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανούμεθα ὅτι θεὸν εἴδομεν 23 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰ ἥθελεν ὁ κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς οὐκ ἀν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν καὶ οὐκ ἀν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἀν ἡκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα 24 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψών καὶ ἥδρυνθη τὸ παιδάριον καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν κύριος 25 καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δαν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραα καὶ ἀνὰ μέσον Εσθαολ

14 καὶ κατέβη Σαμψών εἰς Θαμναθα καὶ εἶδεν γυναῖκα εἰς Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων 2 καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν γυναῖκα ἑόρακα ἐν Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιμ καὶ νῦν λάβετε αὐτὴν ἐμοὶ εἰς γυναῖκα 3 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μὴ οὐκ εἰσιν θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμήτων καὶ εἶπεν Σαμψών πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ταύτην λαβέ μοι ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου 4 καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ κυρίου ἐστίν ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ

ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ισραὴλ 5 καὶ κατέβη Σαμψών καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθα καὶ ἤλθεν ἔως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθα καὶ ἵδον σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ 6 καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ συνέτριψεν αὐτὸν ὧσεὶ συντρίψει ἔριφον καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ ἐποίησεν 7 καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικί καὶ ἡγθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψών 8 καὶ ὑπέστρεψεν μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτὴν καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος καὶ ἵδον συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι 9 καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸν εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐσθίων καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλεν τὸ μέλι 10 καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψών πότον ἐπτὰ ἡμέρας ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι 11 καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητούς καὶ ἥσαν μετ' αὐτοῦ 12 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸν ἐν ταῖς ἐπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εῦρητε δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἴματίων 13 καὶ ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὄθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἴματίων καὶ εἶπαν αὐτῷ προβαλοῦ τὸ πρόβλημα καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό 14 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος καὶ

ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ καὶ οὐκ ἡδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας **15** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψων ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα μήποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρί ἡ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε **16** καὶ ἐκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψων πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν πλὴν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ ἡγάπησάς με ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλου τοῖς νιοῖς τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἀπῆγγειλάς μοι καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψων εἰ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρί μου οὐκ ἀπῆγγελκα σοὶ ἀπαγγείλω **17** καὶ ἐκλαυσεν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἐπτὰ ἡμέρας ἀς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπῆγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρενώχλησεν αὐτῷ καὶ αὐτῇ ἀπῆγγειλεν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς **18** καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων εἰ μὴ ἡροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου οὐκ ἄν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου **19** καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας καὶ ἐλαβεν τὰ ἴματια αὐτῶν καὶ ἐδωκεν τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγείλασιν τὸ πρόβλημα καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψων καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **20** καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψων ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ὡν ἐφιλίασεν

15 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψων τὴν γυναικα αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἴγῶν καὶ εἶπεν εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναικά μου εἰς τὸ ταμιεῖον καὶ οὐκ ἐδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν **2** καὶ

εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων εἰπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτήν καὶ ἐδωκα αὐτήν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα αὐτῆς ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν ἔστω δῆ σοι ἀντὶ αὐτῆς **3** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἡθώματι καὶ τὸ ἄπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν **4** καὶ ἐπορεύθη Σαμψων καὶ συνέλαβεν τριακοσίας ἀλώπεκας καὶ ἐλαβεν λαμπάδας καὶ ἐπέστρεψεν κέρκον πρὸς κέρκον καὶ ἔθηκεν λαμπάδα μίαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἐδησεν **5** καὶ ἐξέκαυσεν πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσιν καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἄλωνος καὶ ἔως σταχύών ὅρθῶν καὶ ἔως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας **6** καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἐποίησεν ταῦτα καὶ εἶπαν Σαμψων ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνί οὕτι ἐλαβεν τὴν γυναικα αὐτοῦ καὶ ἐδωκεν αὐτήν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν πυρί **7** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην ὅτι εἰ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἐσχατον κοπάσω **8** καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ηταμ **9** καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ παρενέβαλον ἐν Ιουδα καὶ ἐξερρίφησαν ἐν Λευι **10** καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ιουδα εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι δῆσαι τὸν Σαμψων ἀνέβημεν καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν **11** καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἄνδρες ἀπὸ Ιουδα εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ηταμ καὶ εἶπαν τῷ Σαμψων οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν καὶ εἶπεν αὐτοῖς

Σαμψων ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς 12 καὶ εἶπαν αὐτῷ δῆσαι σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ὅμόσατέ μοι μήποτε συναντήσῃτε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς 13 καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες οὐχί ὅτι ἀλλ' ἡ δεσμῷ δῆσομέν σε καὶ παραδώσομέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης 14 καὶ ἥλθον ἕως σιαγόνος καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἥλαλαξαν καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ ἐπὶ βραχίοσιν αὐτοῦ ὧσεὶ στιππύον ὃ ἔξεκαύθη ἐν πυρὶ καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ 15 καὶ εὗρεν σιαγόνα ὃνου ἐκρεριμένην καὶ ἔξετεινεν τὴν χειραν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας 16 καὶ εἶπεν Σαμψων ἐν σιαγόνι ὃνου ἔξαλείφων ἔξήλειψα αὐτούς ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὃνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας 17 καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν καὶ ἔρριψεν τὴν σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκείνον ἀναίρεσις σιαγόνος 18 καὶ ἐδίψησεν σφόδρα καὶ ἔκλαυσεν πρὸς κύριον καὶ εἶπεν σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων 19 καὶ ἔρρηξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι καὶ ἔξῆλθεν ἔξ αὐτοῦ ὕδωρ καὶ ἔπιεν καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν διὰ τοῦτο ἐκλίθη τὸ ὄνομα αὐτῆς πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου ἡ ἐστιν ἐν σιαγόνι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 20 καὶ ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη

16 καὶ ἐπορεύθη Σαμψων εἰς Γάζαν καὶ εῖδεν ἑκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν 2 καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες ἵκει Σαμψων ὅδε καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες ἔως διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος καὶ φονεύσωμεν αὐτόν 3 καὶ ἐκοιμήθη Σαμψων ἕως μεσονυκτίου καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτὸς καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς καὶ ἀνεβάστασεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν ἐπ' ὄμων αὐτοῦ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου Χεβρων καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεὶ 4 καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἡγάπησεν γυναῖκα ἐν Αλσωρηχ καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδα 5 καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀπάτησον αὐτὸν καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ δῆσομεν αὐτὸν τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν καὶ ἥμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἐκατὸν ἀργυρίου 6 καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἀπάγγειλον δῆ μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς σου ἡ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δεθῆσῃ τοῦ ταπεινωθῆναι σε 7 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σαμψων ἐὰν δῆσωσίν με ἐν ἐπτὰ νευρέαις ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εῖς τῶν ἀνθρώπων 8 καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἐπτὰ νευρὰς ὑγρὰς μὴ διεφθαρμένας καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς 9 καὶ τὸ ἐνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμιείῳ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψων καὶ διέσπασεν τὰς νευρέας ὡς εἴ τις ἀποσπάσοι στρέμμα στιππύον ἐν τῷ ὁσφρανθῆναι αὐτὸ

πυρός καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ 10 καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψῶν ίδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρός με ψευδῆ νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ 11 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ἐὰν δεσμεύοντες δῆσωσίν με ἐν καλωδίοις καινοῖς οἵς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον καὶ ἀσθενήσω καὶ ἕσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων 12 καὶ ἔλαβεν Δαλιδα καλώδια καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμείου καὶ εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψῶν καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡς σπαρτίον 13 καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψῶν ίδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ ψευδῆ ἀπάγγειλον δῆ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ἐὰν ὑφάνης τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ ἕσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής 14 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Δαλιδα τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὑφανεν ἐν τῷ διάσματι καὶ ἐπηξεν τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψῶν καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὑπνου αὐτοῦ καὶ ἐξῆρεν τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου 15 καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψῶν πῶς λέγεις ἥγαπηκά σε καὶ οὐκ ἔστιν ἡ καρδία σου μετ' ἐμοῦ τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη 16 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἐστενοχώρησεν αὐτόν καὶ ὠλιγοψύχησεν ἔως τοῦ ἀποθανεῖν 17 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ τὴν πᾶσαν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ σίδηρος οὐκ ἀνέβῃ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ὅτι ἄγιος θεοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ κοιλίας

μητρός μου ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω καὶ ἕσομαι ὡς πάντες οἱ ἀνθρωποι 18 καὶ εἶδεν Δαλιδα ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα ἀνάβητε ἔτι τὸ ἄπαξ τοῦτο ὅτι ἀπήγγειλέν μοι τὴν πᾶσαν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν 19 καὶ ἐκοίμισεν Δαλιδα τὸν Σαμψῶν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα καὶ ἐξύρησεν τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν Δαλιδα ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψῶν καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὑπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ καὶ ἐκτιναχθήσομαι καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ἀπέστη ὁ κύριος ἀπάνωθεν αὐτοῦ 21 καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν καὶ ἐπέδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου 22 καὶ ἤρξατο θρὶς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρήσατο 23 καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θῦσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγων θεῷ αὐτῶν καὶ εὐφρανθῆναι καὶ εἶπαν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν 24 καὶ εἶδαν αὐτὸν ὁ λαὸς καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὃς ἐπλήθυνεν τοὺς τραυματίας ἡμῶν 25 καὶ ὅτε ἥγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ εἶπαν καλέσατε τὸν Σαμψῶν ἐξ οἴκου φυλακῆς καὶ παιξάτω

ένώπιον ήμων καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψων ἀπὸ οἴκου δεσμωτηρίου καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἐρράπιζον αὐτὸν καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῶν κιόνων 26 καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἄφες με καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἵς ὁ οἴκος στήκει ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς 27 καὶ ὁ οἴκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἐκεī πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡς ἑπτακόσιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψων 28 καὶ ἔκλαυσεν Σαμψων πρὸς κύριον καὶ εἶπεν Αδωναιε κύριε μνήσθητι δῆ μου νῦν καὶ ἐνίσχυσόν με ἵτι τὸ ἄπαξ τοῦτο θεέ καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις 29 καὶ περιέλαβεν Σαμψων τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἴκος είστηκει καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐκράτησεν ἔνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἔνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ 30 καὶ εἶπεν Σαμψων ἀποθανέτω ψυχή μου μετὰ ἀλλοφύλων καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύι καὶ ἔπεσεν ὁ οἴκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ καὶ ἥσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσεν Σαμψων ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ 31 καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἴκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀνὰ μέσον Σαραα καὶ ἀνὰ μέσον Εσθαολ ἐν τῷ τάφῳ Μανωε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ισραηλ εἴκοσι ἔτη

17 καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὅρους Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαιας 2 καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ

οἱ χίλιοι καὶ ἑκατόν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ καὶ με ἡράσω καὶ προσεῖπας ἐν ὧσί μου ἴδού τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοὶ ἐγὼ ἔλαβον αὐτό καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ υἱός μου τῷ κυρίῳ 3 καὶ ἀπέδωκεν τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀγιάζουσα ἡγίακα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ ἐκ χειρός μου τῷ νιώθ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτόν καὶ νῦν ἀποδώσω σοι αὐτό 4 καὶ ἀπέδωκεν τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸς ἀργυροκόπω καὶ ἐποίησεν αὐτὸς γλυπτὸν καὶ χωνευτόν καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαια 5 καὶ ὁ οἴκος Μιχαια αὐτῷ οἴκος θεοῦ καὶ ἐποίησεν εφωδ καὶ θαραφιν καὶ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνὸς νιῶν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ιερέα 6 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ισραηλ ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει 7 καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεεμ δήμου Ιουδα καὶ αὐτὸς Λευίτης καὶ οὗτος παρώκει ἐκεī 8 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεεμ τῆς πόλεως Ιουδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εῦρῃ τόπῳ καὶ ἥλθεν ἔως ὅρους Εφραιμ καὶ ἔως οἴκου Μιχαια τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ 9 καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαιας πόθεν ἔρχῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Λευίτης εἰμὶ ἀπὸ Βαιθλεεμ Ιουδα καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εῦρω τόπῳ 10 καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαιας κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ιερέα καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν ἴματίων καὶ τὰ πρὸς ζωήν σου καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης 11 καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας παρ' αὐτῷ ὡς εἰς

ἀπὸ νίῶν αὐτοῦ 12 καὶ ἐπλήρωσεν Μιχαϊας τὴν
χεῖρα τοῦ Λευίτου καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα
καὶ ἐγένετο ἐν οἴκῳ Μιχαϊα 13 καὶ εἶπεν Μιχαϊας
νῦν ἔγνων ὅτι ἀγαθυνεῖ κύριος ἐμοὶ ὅτι ἐγένετο
μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα

18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν
Ισραὴλ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δαν
ἐζήτει αὐτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι ὅτι οὐκ
ἐνέπεσεν αὐτῇ ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ
φυλῶν Ισραὴλ κληρονομίᾳ 2 καὶ ἀπέστειλαν
οἱ νίοὶ Δαν ἀπὸ δήμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας
νίοὺς δυνάμεως ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ τοῦ
κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτὴν καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτούς πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε
τὴν γῆν καὶ ἥλθον ἔως ὅρους Εφραϊμ ἔως οἴκου
Μιχαϊα καὶ ἡγλίσθησαν ἐκεῖ 3 αὐτοὶ ἐν οἴκῳ
Μιχαϊα καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ
νεανίσκου τοῦ Λευίτου καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ
εἶπαν αὐτῷ τίς ἡνεγκέν σε ὥδε καὶ τί σὺ ποιεῖς
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τί σοι ὥδε 4 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησέν μοι Μιχαϊας
καὶ ἐμισθώσατό με καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα
5 καὶ εἶπαν αὐτῷ ἐρώτησον δὴ ἐν τῷ θεῷ καὶ
γνωσόμεθα εἰ εύοδωθήσεται ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ᾧ
ἡμεῖς πορεύομεθα ἐν αὐτῇ 6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὅτι ερεύς πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ ἐνώπιον κυρίου
ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ᾧ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ 7 καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἥλθον εἰς Λαισα
καὶ εἶδαν τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον
ἐπ' ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα καὶ
οὐκ ἔστιν διατρέπων ἥ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ
γῇ κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυροῦ καὶ μακράν
εἰσιν Σιδωνίων καὶ λόγον οὐκ ἔχουσιν πρὸς

ἄνθρωπον 8 καὶ ἥλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραα καὶ Εσθαολ καὶ
εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τί ὑμεῖς κάθησθε 9
καὶ εἶπαν ἀνάστητε καὶ ἀναβῆμεν ἐπ' αὐτούς ὅτι
εἶδομεν τὴν γῆν καὶ ίδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα καὶ ὑμεῖς
ἥσυχάζετε μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι καὶ
εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν 10 καὶ ἡνίκα
ἄν ἔλθητε εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι καὶ
ἡ γῆ πλατεῖα ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ¹
ὑμῶν τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς
ρήματος τῶν ἐν τῇ γῇ 11 καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν
ἀπὸ δήμων τοῦ Δαν ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ
ἔξακόσιοι ἄνδρες ἔζωσμένοι σκεύη παρατάξεως
12 καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαριμ
ἐν Ιουδα διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ
παρεμβολὴ Δαν ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ίδοὺ
ὁπίσω Καριαθιαριμ 13 καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν
ὅρος Εφραϊμ καὶ ἥλθον ἔως οἴκου Μιχαϊα 14 καὶ
ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πεπορευμένοι
κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισα καὶ εἶπαν πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν ἔγνωτε ὅτι ἔστιν ἐν τῷ
οἴκῳ τούτῳ εφωδ καὶ θεραφιν καὶ γλυπτὸν
καὶ χωνευτόν καὶ νῦν γνῶτε ὅ τι ποιήσετε 15
καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἴκον
τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου οἴκον Μιχαϊα καὶ
ἡρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην 16 καὶ οἱ ἔξακόσιοι
ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς παρατάξεως
αὐτῶν ἔστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης οἱ ἐκ
τῶν νίῶν Δαν 17 καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες
οἱ πορεύθεντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν 18 καὶ
εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἴκον Μιχαϊα καὶ ὁ ἰερεὺς
ἔστως καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ εφωδ καὶ τὸ
θεραφιν καὶ τὸ χωνευτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς

ό ιερεύς τί ύμεις ποιεῖτε 19 καὶ εἶπαν αὐτῷ κώφευσον ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν καὶ γενοῦ ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ιερέα μὴ ἀγαθὸν εἶναι σε ιερέα οἴκου ἀνδρὸς ἐνὸς ἢ γενέσθαι σε ιερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ισραὴλ 20 καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ιερέως καὶ ἔλαβεν τὸ εφωδὶον καὶ τὸ θεραφίν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν καὶ ἥλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ 21 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθαν καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν 22 αὐτὸὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαία καὶ ἴδοὺ Μιχαίας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δαν 23 καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν υἱοὶ Δαν καὶ εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ τί ἐστίν σοι ὅτι ἐβόησας 24 καὶ εἶπεν Μιχαίας ὅτι τὸ γλυπτόν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε καὶ τὸν ιερέα καὶ ἐπορεύθητε καὶ τί ἔμοι ἔτι καὶ τί τοῦτο λέγετε πρός με τί κράζεις 25 καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δαν μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνή σου μεθ' ἡμῶν μήποτε συναντήσωσιν ἐν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῆς καὶ προσθήσουσιν ψυχὴν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου 26 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δαν εἰς ὅδον αὐτῶν καὶ εἶδεν Μιχαίας ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν καὶ ἐπόστρεψεν εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ 27 καὶ οἱ υἱοὶ Δαν ἔλαβον ὃ ἐποίησεν Μιχαίας καὶ τὸν ιερέα ὃς ἦν αὐτῷ καὶ ἥλθον ἐπὶ Λαισα ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ’ ἐλπίδι καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ρόμφαιάς καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί 28 καὶ οὐκ ἦν ὁ ρύσμενος ὅτι μακράν ἐστιν ἀπὸ Σιδωνίων καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου καὶ αὐτὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ρααβ καὶ ὠκοδόμησαν

τὴν πόλιν καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ 29 καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δαν ἐν ὀνόματι Δαν πατρὸς αὐτῶν ὃς ἐτέχθη τῷ Ισραὴλ καὶ Ουλαμαῖς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον 30 καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δαν τὸ γλυπτόν καὶ Ιωναθαμ υἱὸς Γηρσομ υἱὸς Μανασση αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἥσαν ιερεῖς τῇ φυλῇ Δαν ἔως ἡμέρας ἀποικίας τῆς γῆς 31 καὶ ἔθηκαν αὐτοῖς τὸ γλυπτόν ὃ ἐποίησεν Μιχαίας πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἰκος τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ

19 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ισραὴλ καὶ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὅρους Εφραίμ καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεεμ Ιουδα 2 καὶ ἐπορεύθη ἀπ’ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν παρ’ αὐτοῦ εἰς οἴκον πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεεμ Ιουδα καὶ ἦν ἐκεī ἡμέρας τεσσάρων μηνῶν 3 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὅπισσα αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ καὶ νεανίας αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὄνων καὶ ἥδε εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς οἴκον πατρὸς αὐτῆς καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος καὶ ἡγράφανθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ 4 καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος καὶ ἐκάθισεν μετ’ αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ηγλύσιθησαν ἐκεī 5 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωΐ καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι καὶ εἶπεν ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ στήρισόν σου τὴν καρδίαν ψωμῷ ἄρτου καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε 6 καὶ ἐκάθισεν καὶ ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ ἔπιον καὶ εἶπεν ὁ πατήρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα ἄγε δὴ

αὐλίσθητι καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου 7
καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι καὶ ἐβιάσατο
αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκάθισεν καὶ ἡλίσθη
ἔκει 8 καὶ ὥρθισεν τὸ πρωὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ
τοῦ πορευθῆναι καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος
στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου καὶ στράτευσον
ἔως κλῖναι τὴν ἡμέραν καὶ ἔφαγον οἱ δύο 9
καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι αὐτὸς καὶ ἡ
παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος
ἴδοὺ δὴ ἡσθένησεν ἡ ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν
αὐλίσθητι ὥδε καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου
καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν καὶ πορεύσῃ
εἰς τὸ σκήνωμά σου 10 καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ
αὐλισθῆναι καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤλθεν
ἔως ἀπέναντι Ιεβους αὕτη ἐστὶν Ιερουσαλημ
καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 11 καὶ ἤλθοσαν
ἔως Ιεβους καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα
καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ
δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ιεβουσί^{την}
ταύτην καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ 12 καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ οὐκ ἐκκλινοῦμεν
εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν ἐν ᾧ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἱῶν
Ισραηλ ὥδε καὶ παρελευσόμεθα ἔως Γαβαα 13
καὶ εἶπεν τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν
ἐνὶ τῶν τόπων καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβαα
ἢ ἐν Ραμα 14 καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύθησαν
καὶ ἔδυ ὁ ἥλιος αὐτοῖς ἐχόμενα τῆς Γαβαα ἡ
ἔστιν τῷ Βενιαμιν 15 καὶ ἐξέκλιναν ἔκει τοῦ
εἰσελθεῖν αὐλισθῆναι ἐν Γαβαα καὶ εἰσῆλθον καὶ
ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἦν
ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι

16 καὶ ἴδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἥρχετο ἐξ ἔργων
αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν ἐσπέρᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ
ὅρους Εφραιμ καὶ αὐτὸς παρώκει ἐν Γαβαα καὶ
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμιν 17 καὶ ἦρεν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ὁδοιπόρον
ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ὁ
ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης ποῦ πορεύῃ καὶ πόθεν ἔρχῃ
18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν παραπορευόμεθα ήμεῖς
ἀπὸ Βηθλεεμ Ιουδα ἔως μηρῶν ὄρους Εφραιμ
ἐκεῖθεν ἐγώ εἰμι καὶ ἐπορεύθην ἔως Βηθλεεμ
Ιουδα καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγώ πορεύομαι καὶ
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν 19 καὶ
γε ἄχυρα καὶ χορτάσματά ἔστιν τοῖς ὄνοις ἡμῶν
καὶ ἄρτοι καὶ οἶνός ἔστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ
καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδίων σου οὐκ
ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος 20 καὶ εἶπεν ὁ
ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης εἰρήνη σοι πλὴν πᾶν ὑστέρημά
σου ἐπ' ἐμέ πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ
21 καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
τόπον ἐποίησεν τοῖς ὄνοις καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο
τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον 22 αὐτοὶ
δ' ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν καὶ ἴδοὺ ἄνδρες
τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν
οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν καὶ εἶπον πρὸς
τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτην
λέγοντες ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν σου ἵνα γνῶμεν αὐτόν 23 καὶ ἐξῆλθεν πρὸς
αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν μή
ἀδελφοί μὴ κακοποιήσητε δῆ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν
τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου μὴ ποιήσητε
τὴν ἀφροσύνην ταύτην 24 ἵδε ἡ θυγάτηρ μου
ἢ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἐξάξω αὐτάς
καὶ ταπεινώσατε αὐτὰς καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ

άγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ οὐ ποιήσετε τὸ ἥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης **25** καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ καὶ ἔξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω καὶ ἔγνωσαν αὐτὴν καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἔως πρωί καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς ἀνέβη τὸ πρωί **26** καὶ ἥλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὅρθρον καὶ ἐπεσεν παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ ἔως τοῦ διαφωσαι **27** καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας τοῦ οἴκου καὶ ἔξῆλθεν τοῦ πορευθῆναι τὴν δόδον αὐτοῦ καὶ ἴδοὺ ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὅτι ἦν νεκρά καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἔλαβεν τὴν ρομφαίαν καὶ ἐκράτησεν τὴν παλλακὴν αὐτοῦ καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ισραὴλ **30** καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἔροαται ὡς αὕτη ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως σιῶν Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἴγυπτου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης θέσθε ὑμῖν αὐτοὶ ἐπ' αὐτὴν βουλὴν καὶ λαλήσατε

20 καὶ ἔξῆλθον πάντες οἱ νίοὶ Ισραὴλ καὶ ἔξεκκλησίσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἰς ἀπὸ Δαν καὶ ἔως Βηρσαβεῖς καὶ γῆ τοῦ Γαλααδ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα **2** καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ισραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ρομφαίαν **3** καὶ ἥκουσαν οἱ

νίοὶ Βενιαμιν ὅτι ἀνέβησαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ εἰς Μασσηφα καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη **4** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης καὶ εἶπεν εἰς Γαβαα τῆς Βενιαμιν ἥλθον ἔγὼ καὶ ἡ παλλακή μου τοῦ αὐλισθῆναι **5** καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαα καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτός ἐμὲ ἡθέλησαν φονεῦσαι καὶ τὴν παλλακήν μου ἐταπείνωσαν καὶ ἀπέθανεν **6** καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακήν μου καὶ ἐμέλισα αὐτὴν καὶ ἀπέστειλα ἐν παντὶ ὁρίῳ κληρονομίας σιῶν Ισραὴλ ὅτι ἐποίησαν ζεμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ισραὴλ **7** ἴδοὺ πάντες ὑμεῖς νίοὶ Ισραὴλ δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλὴν ἐκεῖ **8** καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς λέγοντες οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκήνωμα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν ἀνὴρ εἰς οἰκον αὐτοῦ **9** καὶ νῦν τοῦτο τὸ ἥῆμα ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαα ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ **10** πλὴν λημψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλὰς Ισραὴλ καὶ ἐκατὸν τοῖς χιλίοις καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιησαι ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαα Βενιαμιν ποιησαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα ὃ ἐποίησεν ἐν Ισραὴλ **11** καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ισραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἰς **12** καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ισραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμιν λέγοντες τίς ἡ πονηρία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν **13** καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας νίοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαα καὶ θανατώσομεν αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ισραὴλ καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ νίοὶ Βενιαμιν ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν σιῶν Ισραὴλ **14** καὶ συνήχθησαν οἱ νίοὶ

Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαα
έξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ισραὴλ **15**
καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἔκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες
ἀνὴρ ἔλκων ῥομφαίαν ἐκτὸς τῶν οἰκούντων
τὴν Γαβαα οἵ ἐπεσκέπησαν ἐπτακόσιοι ἄνδρες
ἐκλεκτοὶ **16** ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι
πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα
καὶ οὐκ ἔχαμαρτάνοντες **17** καὶ ἀνὴρ Ισραὴλ
ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμιν τετρακόσιαι
χιλιάδες ἀνδρῶν ἔλκοντων ῥομφαίαν πάντες
οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως **18** καὶ ἀνέστησαν
καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθηλ καὶ ἡρώτησαν ἐν τῷ
θεῷ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τίς ἀναβήσεται
ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν
καὶ εἶπεν κύριος Ιουδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται
ἀφγούμενος **19** καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ
πρωὶ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαα **20** καὶ ἐξῆλθον
πᾶς ἀνὴρ Ισραὴλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμιν
καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαα **21** καὶ ἐξῆλθον
οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ τῆς Γαβαα καὶ διέφθειραν
ἐν Ισραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν **22** καὶ ἐνίσχυσαν
ἀνὴρ Ισραὴλ καὶ προσέθηκαν συνῆψαι παράταξιν
ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
23 καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ ἔκλαυσαν
ἐνώπιον κυρίου ἔως ἐσπέρας καὶ ἡρώτησαν
ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ προσθῶμεν ἐγγίσαι εἰς
παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἀδελφοὺς ἡμῶν
καὶ εἶπεν κύριος ἀνάβητε πρὸς αὐτούς **24** καὶ
προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ **25** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ
Βενιαμιν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαα

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν
Ισραὴλ ἦτι ὁκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ
τὴν γῆν πάντες οὗτοι ἔλκοντες ῥομφαίαν **26**
καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ πᾶς ὁ
λαὸς καὶ ἡλθον εἰς Βαιθηλ καὶ ἔκλαυσαν καὶ
ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνήστευσαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκείνῃ ἔως ἐσπέρας καὶ ἀνήνεγκαν
όλοκαυτώσεις καὶ τελείας ἐνώπιον κυρίου **27** ὅτι
ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ **28** καὶ
Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων παρεστηκὼς
ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις καὶ
ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ
προσθῶμεν ἦτι ἔξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς
Βενιαμιν ἀδελφοὺς ἡμῶν ἥ ἐπίσχωμεν καὶ εἶπεν
κύριος ἀνάβητε ὅτι αὔριον δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς
χεῖρας ὑμῶν **29** καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἔνεδρα
τῇ Γαβαα κύκλῳ **30** καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ
πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ
συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαα ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ **31**
καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν εἰς συνάντησιν τοῦ
λαοῦ καὶ ἔξεκενώθησαν τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο
πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἄπαξ καὶ
ἄπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἥ ἐστιν μία ἀναβαίνουσα εἰς
Βαιθηλ καὶ μία εἰς Γαβαα ἐν ἀγρῷ ὡς τριάκοντα
ἄνδρας ἐν Ισραὴλ **32** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν
πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον καὶ οἱ
υἱοὶ Ισραὴλ εἶπον φύγωμεν καὶ ἐκκενώσωμεν
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδούς καὶ
ἐποίησαν οὕτως **33** καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ καὶ συνῆψαν ἐν Βααλθαμαρ καὶ τὸ
ἔνεδρον Ισραὴλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ
Μααραγαβε **34** καὶ ἡλθον ἔξι ἐναντίας Γαβαα δέκα
χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ισραὴλ

καὶ παράταξις βαρεῖα καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία **35** καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν Βενιαμιν ἐνώπιον υἱῶν Ισραὴλ καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας πάντες οὗτοι εἶλκον ῥομφαίαν **36** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ὅτι ἐπλήγησαν καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ισραὴλ τόπον τῷ Βενιαμιν ὅτι ἤλπισαν πρὸς τὸ ἐνεδρον ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τὴν Γαβαα **37** καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ ἐνεδρον ἐκινήθη καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαα καὶ ἐξεχύθη τὸ ἐνεδρον καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας **38** καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως **39** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ὅτι προκατελάβετο τὸ ἐνεδρον τὴν Γαβαα καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει καὶ Βενιαμιν ἥρξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ισραὴλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας ὅτι εἶπαν πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη **40** καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ καὶ ἐπέβλεψεν Βενιαμιν ὅπίσω αὐτοῦ καὶ ἴδον ἀνέβη ἡ συντέλεια τῆς πόλεως ἔως οὐρανοῦ **41** καὶ ἀνὴρ Ισραὴλ ἐπέστρεψεν καὶ ἐσπευσαν ἄνδρες Βενιαμιν ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία **42** καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον υἱῶν Ισραὴλ εἰς ὄδον τῆς ἐρήμου καὶ ἔφυγον καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτούς καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν **43** καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμιν καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουα κατὰ πόδα αὐτοῦ ἔως ἀπέναντι Γαβαα πρὸς ἀνατολὰς ἥλιου **44**

καὶ ἔπεσαν ἀπὸ Βενιαμιν δέκα ὀκτὼ χιλιάδες ἀνδρῶν οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως **45** καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφευγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ρεμμων καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πεντακισχιλίους ἄνδρας καὶ κατέβησαν ὅπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἔως Γεδαν καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας **46** καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πίπτοντες ἀπὸ Βενιαμιν εἴκοσι πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως **47** καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ρεμμων ἔξακόσιοι ἄνδρες καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ρεμμων τέσσαρας μῆνας **48** καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλα καὶ ἔως κτήνους καὶ ἔως παντὸς τοῦ εύρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις τὰς εύρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρί

21 καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφα λέγοντες ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμιν εἰς γυναῖκα **2** καὶ ἥλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθὴλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἔως ἐσπέρας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἥραν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν **3** καὶ εἶπαν εἰς τί κύριε θεὲ Ισραὴλ ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ισραὴλ φυλὴν μίαν **4** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ὠρθρισεν ὁ λαὸς καὶ ὠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας **5** καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ισραὴλ πρὸς κύριον ὅτι ὁ ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσιν πρὸς κύριον εἰς

Μασσηφα λέγοντες θανάτω θανατωθήσεται 6 καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ πρὸς Βενιαμίν ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ εἶπαν ἔξεκόπη σήμερον φυλὴ μίᾳ ἀπὸ Ισραὴλ 7 τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας καὶ ἡμεῖς ὡμόσαμεν ἐν κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας 8 καὶ εἶπαν τίς εἰς ἀπὸ φυλῶν Ισραὴλ δῆς οὐκ ἀνέβῃ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα καὶ ἵδοὺ οὐκ ἥλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ιαβίς Γαλααδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν 9 καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ιαβίς Γαλααδ 10 καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς λέγοντες πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκούντας Ιαβίς Γαλααδ ἐν στόματι φομφαίας 11 καὶ τοῦτο ποιήσετε πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε καὶ ἐποίησαν οὗτως 12 καὶ εῦρον ἀπὸ οἰκούντων Ιαβίς Γαλααδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος καὶ ἦνεγκαν αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλων τὴν ἐν γῇ Χανααν 13 καὶ ἀπέστειλεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμίν ἐν τῇ πέτρᾳ Ρεμμων καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην 14 καὶ ἐπέστρεψεν Βενιαμίν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὰς γυναῖκας ἃς ἔζωποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ιαβίς Γαλααδ καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς οὗτως 15 καὶ ὁ λαός παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμίν ὅτι ἐποίησεν κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ισραὴλ 16 καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι

τῆς συναγωγῆς τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας ὅτι ἡφανίσθη ἀπὸ Βενιαμίν γυνή 17 καὶ εἶπαν κληρονομία διασωζομένων τῷ Βενιαμίν καὶ οὐκ ἔξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ισραὴλ 18 ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν σόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν ὅτι ὡμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ισραὴλ λέγοντες ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμίν 19 καὶ εἶπαν ἴδοὺ δὴ ἕορτὴ κυρίου ἐν Σηλων ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἣ ἔστιν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθηλ κατ' ἀνατολὰς ἥλιου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαίνοντος ἀπὸ Βαιθηλ εἰς Συχεμ καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνα 20 καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν λέγοντες πορεύεσθε ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσιν 21 καὶ ὅψεσθε καὶ ἴδοὺ ἐὰν ἔξελθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλων χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς καὶ ἔξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελῶνων καὶ ἀρπάσατε ἑαυτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλων καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμίν 22 καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς καιρὸς πλημμελήσατε 23 καὶ ἐποίησαν οὗτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν καὶ ἐλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευούσῶν ὃν ἥρπασαν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν καὶ ὡκοδόμησαν τὰς πόλεις καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς 24 καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἔξηλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ 25 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις

ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ ἀνὴρ τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει

‘Ρούθ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωαβ ἀντὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ **2** καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Αβιμελεχ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμιν καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλων καὶ Χελαιων Εφραθαῖοι ἐκ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα καὶ ἥλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωαβ καὶ ἥσαν ἔκει **3** καὶ ἀπέθανεν Αβιμελεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νωεμιν καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς **4** καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναικας Μωαβίτιδας ὄνομα τῇ μιᾶς Ορφα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Ρουθ καὶ κατώκησαν ἔκει ὡς δέκα ἔτη **5** καὶ ἀπέθανον καί γε ἀμφότεροι Μααλων καὶ Χελαιων καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς **6** καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ ὅτι ἥκουσαν ἐν ἀγρῷ Μωαβ ὅτι ἐπέσκεπται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους **7** καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἔκει καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ιουδα **8** καὶ εἶπεν Νωεμιν ταῖς νύμφαις αὐτῆς πορεύεσθε δὴ ἀποστράφητε ἑκάστη εἰς οἴκον μητρὸς αὐτῆς ποιήσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ **9** δῷη κύριος ὑμῖν καὶ εὔροιτε ἀνάπταυσιν ἑκάστῃ ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κατεφίλησεν αὐτάς καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **10** καὶ εἶπαν αὐτῇ μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν σου **11** καὶ εἶπεν Νωεμιν ἐπιστράφητε δή θυγατέρες μου καὶ ἵνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ

μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας **12** ἐπιστράφητε δή θυγατέρες μου διότι γεγίρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρί ὅτι εἴπα ὅτι ἔστιν μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναι με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι υἱούς **13** μὴ αὐτοὺς προοδέξεσθε ἔως οὗ ἀδρυνθῶσιν ἡ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρί μὴ δή θυγατέρες μου ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ κυρίου **14** καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι καὶ κατεφίλησεν Ορφα τὴν πενθερὰν αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς Ρουθ δὲ ἥκολούθησεν αὐτῇ **15** καὶ εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ ιδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς ἐπιστράφητι δὴ καὶ σὺ ὅπισω τῆς συννύμφου σου **16** εἶπεν δὲ Ρουθ μὴ ἀπαντήσαι ἐμοὶ τοῦ καταλιπεῖν σε ἡ ἀποστρέψαι ὅπισθέν σου ὅτι σὺ ὅπου ἐὰν πορευθῆς πορεύσομαι καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῆς αὐλισθήσομαι ὁ λαός σου λαός μου καὶ ὁ θεός σου θεός μου **17** καὶ οὗ ἐὰν ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι κάκει ταφήσομαι τάδε ποιήσαι μοι κύριος καὶ τάδε προσθείη ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **18** ιδοῦσα δὲ Νωεμιν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς ἐκόπασεν τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι **19** ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι ἔως τοῦ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βαιθλεεμ καὶ ἥχησεν πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς καὶ εἶπον αὕτη ἔστιν Νωεμιν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτάς μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμιν καλέσατέ με Πικράν ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ίκανὸς σφόδρα **21** ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην καὶ κενὴν ἀπέστρεψέν με ὁ κύριος καὶ ἵνα τί καλεῖτέ με Νωεμιν καὶ κύριος

έταπείνωσέν με καὶ ὁ ἰκανὸς ἐκάκωσέν με 22 καὶ ἐπέστρεψεν Νωεμίν καὶ Ρουθ ἡ Μωαβῖτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσα ἐξ ἀγροῦ Μωαβ αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βαιθλεὺμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν

2 καὶ τῇ Νωεμίν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἴσχυί ἐκ τῆς συγγενείας Αβιμελεχ καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοος 2 καὶ εἶπεν Ρουθ ἡ Μωαβῖτις πρὸς Νωεμίν πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρὸν καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσιν κατόπισθεν οὗ ἐὰν εὔρω χάριν ἐν δοφθαλμοῖς αὐτοῦ εἴπεν δὲ αὐτῇ πορεύου θύγατερ 3 καὶ ἐπορεύθη καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθεν τῶν θεριζόντων καὶ περιέπεσεν περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ Βοος τοῦ ἐκ συγγενείας Αβιμελεχ 4 καὶ ἵδού Βοος ἦλθεν ἐκ Βαιθλεεμ καὶ εἶπεν τοῖς θεριζόντοις κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ εἶπον αὐτῷ εὐλογήσαι σε κύριος 5 καὶ εἶπεν Βοος τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θεριζόντας τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη 6 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστός ἐπὶ τοὺς θεριζόντας καὶ εἶπεν ἡ παῖς ἡ Μωαβῖτις ἐστιν ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμίν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ 7 καὶ εἶπεν συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὅπισθεν τῶν θεριζόντων καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη ἀπὸ πρωιθεν καὶ ἔως ἐσπέρας οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν 8 καὶ εἶπεν Βοος πρὸς Ρουθ οὐκ ἥκουσας θύγατερ μὴ πορευθῆς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρῳ καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ ἐντεῦθεν ὥδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου 9 οἱ δοφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρόν οὗ ἐὰν θερίζωσιν καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν ἵδού ἐνετειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄψασθαί σου καὶ ὅ τι διψήσεις καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι

ὅθεν ἀν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια 10 καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ὅτι εῦρον χάριν ἐν δοφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγνῶναι με καὶ ἐγώ εἰμι ξένη 11 καὶ ἀπεκρίθη Βοος καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀπαγγελίᾳ ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ἥδεις ἔχθες καὶ τρίτης 12 ἀποτείσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου καὶ γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου θεοῦ Ισραηλ πρὸς ὃν ἤλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ 13 ἡ δὲ εἶπεν εὔροιμι χάριν ἐν δοφθαλμοῖς σου κύριε ὅτι παρεκάλεσάς με καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου καὶ ἵδού ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου 14 καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοος ἥδη ὥρᾳ τοῦ φαγεῖν πρόσελθε ὥδε καὶ φάγεσαι τῶν ἄρτων καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὅξει καὶ ἐκάθισεν Ρουθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ Βοος ἄλφιτον καὶ ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπεν 15 καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν καὶ ἐνετείλατο Βοος τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων καί γε ἀνὰ μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν 16 καὶ βαστάζοντες βαστάξατε αὐτῇ καί γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων καὶ ἄφετε καὶ συλλέξει καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ 17 καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἔως ἐσπέρας καὶ ἐρράβδισεν ἣ συνέλεξεν καὶ ἐγενήθη ὡς οιφι κριθῶν 18 καὶ ἤρεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἣ συνέλεξεν καὶ ἔξενέγκασα Ρουθ ἔδωκεν

αύτῇ ἀ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη 19 καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος καὶ ἀπίγγειλεν Ρουθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησεν καὶ εἶπεν τὸ δνομα τοῦ ἀνδρός μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον Βοος 20 καὶ εἶπεν Νωεμιν τῇ νύμφῃ αὐτῆς εὐλογητός ἐστιν τῷ κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμιν ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμᾶς ἐστιν 21 καὶ εἶπεν Ρουθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς καί γε ὅτι εἶπεν πρός με μετὰ τῶν παιδαρίων μου προσκολλήθητι ἔως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητόν ὃς ὑπάρχει μοι 22 καὶ εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ τὴν νύμφην αὐτῆς ἀγαθόν θύγατερ ὅτι ἐπορεύθης μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν ἀγρῷ ἐτέρῳ 23 καὶ προσεκολλήθη Ρουθ τοῖς κορασίοις Βοος συλλέγειν ἔως οὗ συνετέλεσεν τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν καὶ ἐκάθισεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς

3 εἶπεν δὲ αὐτῇ Νωεμιν ἡ πενθερὰ αὐτῆς θύγατερ οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ γένηται σοι 2 καὶ νῦν οὐχὶ Βοος γνώριμος ἡμῶν οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ ἴδού ἀυτὸς λικμῷ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτὶ 3 σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἴματισμόν σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἔως οὗ συντελέσαι αὐτὸν πιεῖν καὶ φαγεῖν 4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθῆσῃ καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι

ἀ ποιήσεις 5 εἶπεν δὲ Ρουθ πρὸς αὐτήν πάντα ὅσα ἔὰν εἴπης ποιήσω 6 καὶ κατέβῃ εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς 7 καὶ ἔφαγεν Βοος καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἥλθεν κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς ἡ δὲ ἥλθεν κρυφῇ καὶ ἀπεκάλυψεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ 8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἔξεστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη καὶ ἴδού γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ 9 εἶπεν δέ τίς εἶ σύ ή δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι Ρουθ ἡ δούλη σου καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ 10 καὶ εἶπεν Βοος εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ θύγατερ ὅτι ἡγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον τὸ μὴ πορευθῆναι σε ὀπίσω νεανιῶν εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος 11 καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ πάντα ὅσα ἔὰν εἴπης ποιήσω σοι οἶδεν γάρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ 12 καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι καὶ γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ 13 αὐλίσθητι τὴν νύκτα καὶ ἔσται τὸ πρώι ἔὰν ἀγχιστεύσῃ σε ἀγαθόν ἀγχιστεύτω ἔὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε ἀγχιστεύσα σε ἐγώ ζῆ κύριος κοιμήθητι ἔως πρωΐ 14 καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἔως πρωΐ ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Βοος μὴ γνωσθήτω ὅτι ἥλθεν γυνὴ εἰς τὸν ἄλωνα 15 καὶ εἶπεν αὐτῇ φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου καὶ ἐκράτησεν αὐτό καὶ ἐμέτρησεν ἔξι κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν 16 καὶ Ρουθ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἡ δὲ εἶπεν τίς εἶ θύγατερ καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ 17

καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ ἔξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέν μοι ὅτι εἶπεν πρός με μὴ εἰσέλθης κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου 18 ἡ δὲ εἶπεν κάθου θύγατερ ἔως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα οὐ γάρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνήρ ἔως ἂν τελέσῃ τὸ ῥῆμα σήμερον

4 καὶ Βοος ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ καὶ ἴδοὺ ὁ ἀγχιστευτὴς παρεπορεύετο ὃν εἶπεν Βοος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βοος ἐκκλίνας κάθισον ὥδε κρύφιε καὶ ἔξεκλινεν καὶ ἐκάθισεν 2 καὶ ἔλαβεν Βοος δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπεν καθίσατε ὥδε καὶ ἐκάθισαν 3 καὶ εἶπεν Βοος τῷ ἀγχιστεῖ τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἡ ἐστιν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Αβιμελεχ ἡ δέδοται Νωεμιν τῇ ἐπιστρεφούσῃ ἔξ ἀγροῦ Μωαβ 4 κἀγὼ εἶπα ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου εὶς ἀγχιστεύεις ἀγχίστευε εἰς δὲ μὴ ἀγχιστεύεις ἀνάγγειλόν μοι καὶ γνώσομαι ὅτι οὐκ ἐστιν πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι κἀγώ εἰμι μετὰ σέ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι ἀγχιστεύσω 5 καὶ εἶπεν Βοος ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμιν καὶ παρὰ Ρουθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ 6 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεύς οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι ἐμαυτῷ μήποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι 7 καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ισραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στῆσαι πᾶν λόγον καὶ

ὑπελύετο ὁ ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ισραὴλ 8 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοος κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ 9 καὶ εἶπεν Βοος τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Αβιμελεχ καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιών καὶ τῷ Μααλων ἐκ χειρὸς Νωεμιν 10 καί γε Ρουθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναικα Μααλων κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναικα τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔξολεθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον 11 καὶ εἴποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ μάρτυρες καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἴποσαν δώῃ κύριος τὴν γυναικά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ραχηλ καὶ ὡς Λειαν αἵ ὠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον Ισραὴλ καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Εφραθα καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βαιθλεεμ 12 καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος Φαρες ὃν ἔτεκεν Θαμαρ τῷ Ιουδα ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης 13 καὶ ἔλαβεν Βοος τὴν Ρουθ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναικα καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος κύησιν καὶ ἔτεκεν νιόν 14 καὶ εἶπαν αἱ γυναικες πρὸς Νωεμιν εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐ κατέλυσε σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ισραὴλ 15 καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου ὅτι ἡ νύμφη σου ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν ἢ

έστιν ἀγαθή σοι ύπερ ἐπτὰ υίούς **16** καὶ ἔλαβεν
Νωεμιν τὸ παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον
αὐτῆς καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν **17** καὶ
ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι
ἔτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμιν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ωβηδ οὗτος πατὴρ Ιεσσαι πατρὸς Δαυιδ **18**
καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρες Φαρες ἐγέννησεν
τὸν Εσρων **19** Εσρων δὲ ἐγέννησεν τὸν Αρραν καὶ
Αρραν ἐγέννησεν τὸν Αμιναδαβ **20** καὶ Αμιναδαβ
ἐγέννησεν τὸν Ναασσων καὶ Ναασσων ἐγέννησεν
τὸν Σαλμαν **21** καὶ Σαλμαν ἐγέννησεν τὸν Βοος
καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ωβηδ **22** καὶ Ωβηδ
ἐγέννησεν τὸν Ιεσσαι καὶ Ιεσσαι ἐγέννησεν τὸν
Δαυιδ

Βασιλειῶν Α'

1 ἄνθρωπος ἦν ἐξ Αρμαθαιμ Σιφα ἐξ ὕρους Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Ελκανα νίος Ιερεμεηλ σιοῦ Ηλιου σιοῦ Θοκε ἐν Νασιβ Εφραιμ **2** καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ Αννα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Φεννανα καὶ ἦν τῇ Φεννανα παιδία καὶ τῇ Αννα οὐκ ἦν παιδίον **3** καὶ ἀνέβαινεν δ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Αρμαθαιμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ κυρίῳ θεῷ σαβαωθ εἰς Σηλω καὶ ἐκεῖ Ηλι καὶ οἱ δύο σιοὶ αὐτοῦ Οφνι καὶ Φινεες ιερεῖς τοῦ κυρίου **4** καὶ ἐγενήθη ἡμέρα καὶ ἔθυσεν Ελκανα καὶ ἔδωκεν τῇ Φεννανα γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς σιοῖς αὐτῆς καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς μερίδας **5** καὶ τῇ Αννα ἔδωκεν μερίδα μίαν δτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον πλὴν δτι τὴν Ανναν ἡγάπα Ελκανα ὑπὲρ ταύτην καὶ κύριος ἀπέκλεισεν τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς **6** δτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλῖψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ ἡθύμει διὰ τοῦτο δτι συνέκλεισεν κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον **7** οὕτως ἐποίει ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἴκον κυρίου καὶ ἡθύμει καὶ ἔκλαιειν καὶ οὐκ ἥσθιεν **8** καὶ εἶπεν αὐτῇ Ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Αννα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἵδού ἐγώ κύριε καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστίν σοι δτι κλαίεις καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρδία σου οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα **9** καὶ ἀνέστη Αννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλω καὶ κατέστη ἐνώπιον κυρίου καὶ Ηλι ὁ ιερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου **10** καὶ αὐτῇ κατώδυνος ψυχῇ καὶ προσηνύξατο πρὸς κύριον

καὶ κλαίουσα ἔκλαυσεν **11** καὶ ηὔξατο εὐχὴν κυρίῳ λέγουσα Αδωναι κύριε ελωαι σαβαωθ ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῆς μου καὶ δῶς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιον σου δοτὸν ἔως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **12** καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνεν προσευχομένη ἐνώπιον κυρίου καὶ Ηλι ὁ ιερεὺς ἐφύλαξεν τὸ στόμα αὐτῆς **13** καὶ αὐτῇ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἥκούετο καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ηλι εἰς μεθύουσαν **14** καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ηλι ἔως πότε μεθυσθήσῃ περιελοῦ τὸν οἶνόν σου καὶ πορεύου ἐκ προσώπου κυρίου **15** καὶ ἀπεκρίθη Αννα καὶ εἶπεν οὐχὶ κύριε γυνὴ ἡ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω τὴν ψυχήν μου ἐνώπιον κυρίου **16** μὴ δῶς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμήν δτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἔως νῦν **17** καὶ ἀπεκρίθη Ηλι καὶ εἶπεν αὐτῇ πορεύου εἰς εἰρήνην ὁ θεὸς Ισραηλ δῷη σοι πᾶν αἴτημά σου ὁ ἡτήσω παρ' αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν εῦρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς καὶ ἔφαγεν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἐπιειν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι **19** καὶ ὀρθρίζουσιν τὸ πρωὶ καὶ προσκυνοῦσιν τῷ κυρίῳ καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἰσῆλθεν Ελκανα εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ Αρμαθαιμ καὶ ἔγνω τὴν Ανναν γυναικα αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος **20** καὶ συνέλαβεν καὶ ἐγενήθη τῷ

καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ καὶ εἶπεν ὅτι παρὰ κυρίου θεοῦ σαβαωθ ἡτησάμην αὐτὸν 21 καὶ ἀνέβῃ ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανα καὶ πᾶς ὁ οἰκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλωμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ 22 καὶ Αννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ ὅτι εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἔως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό καὶ ὁφθήσεται τῷ προσώπῳ κυρίου καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἔως αἰῶνος 23 καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανα ὃ ἀνήρ αὐτῆς ποιεί τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κάθου ἔως ἀν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό ἀλλὰ στήσαι κύριος τὸ ἔξελθον ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασεν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἔως ἀν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν 24 καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλωμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οιφι σεμιδάλεως καὶ νεβελ οἴνου καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν Σηλωμ καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν 25 καὶ προσῆγαγον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἥν ἐποίει ἔξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ καὶ προσῆγαγεν τὸ παιδάριον καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ προσῆγαγεν Αννα ἡ μῆτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ηλι 26 καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριε ζῆ ἡ ψυχή σου ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιον σου ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς κύριον 27 ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην καὶ ἔδωκέν μοι κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ἡτησάμην παρ' αὐτοῦ 28 κἀγώ κιχρῶ αὐτὸν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἀς ζῆ αὐτός χρῆσιν τῷ κυρίῳ

2 καὶ εἶπεν ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου ἐπλατύνθη ἐπὶ

ἔχθροὺς τὸ στόμα μου εὑφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου 2 ὅτι οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς κύριος καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἄγιος πλὴν σοῦ 3 μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά μὴ ἔξελθάτω μεγαλορρημούσνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος καὶ θεὸς ἔτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 4 τόξον δυνατῶν ἡσθένησεν καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν 5 πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησεν 6 κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει (*Sheol h7585*) 7 κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ 8 ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαῶν καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς 9 διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου ὅτι οὐκ ἐν ισχύι δυνατὸς ἀνήρ 10 κύριος ἀσθενῇ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἄγιος μὴ καυχᾶσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἀλλ' ἦ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχῶμενος συνίειν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιούσνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς καὶ δίδωσιν ἴσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ 11 καὶ κατέλιπον αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπῆλθον εἰς Αρμαθαῖμ καὶ τὸ παιδάριον ἥν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ κυρίου ἐνώπιον Ηλι τοῦ ἱερέως 12 καὶ οἱ υἱοὶ Ηλι τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον 13 καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς

τοῦ θύοντος καὶ ἥρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἡψήθῃ τὸ κρέας καὶ κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 14 καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἥ εἰς τὸ χαλκίον ἥ εἰς τὴν κύθραν πᾶν δὲ ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ ἐλάμβανεν ἑαυτῷ δὲ ἵερεύς κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ Ισραὴλ τοῖς ἔρχομένοις θῦσαι κυρίῳ ἐν Σηλαῷ 15 καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἥρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως καὶ ἔλεγεν τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι δός κρέας ὁπτῆσαι τῷ ἱερεῖ καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ ἐφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος 16 καὶ ἔλεγεν δὲ ἀνὴρ δὲ θύων θυμιαθήτῳ πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου καὶ εἶπεν οὐχὶ δτὶ νῦν δώσεις καὶ ἄν μη λήμψομαι κραταιῶς 17 καὶ ἦν ἡ ἀμαρτία τῶν παιδαρίων ἐνώπιον κυρίου μεγάλη σφόδρα δτὶ ἡθέτουν τὴν θυσίαν κυρίου 18 καὶ Σαμουηλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον εφουδ βαρ 19 καὶ διπλοῖδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἔξημερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν 20 καὶ εὐλόγησεν Ηλι τὸν Ελκανα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων ἀποτείσαι σοι κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους οὖ ἔχρησας τῷ κυρίῳ καὶ ἀπῆλθεν δὲ ἀνθρωπὸς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 21 καὶ ἐπεσκέψατο κύριος τὴν Ανναν καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἐνώπιον κυρίου 22 καὶ Ηλι πρεσβύτης σφόδρα καὶ ἤκουσεν ἀνέποιουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ 23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ βῆμα τοῦτο δὲ ἔγω

ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ κυρίου 24 μὴ τέκνα δτὶ οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή ἦν ἔγω ἀκούω μὴ ποιεῖτε οὕτως δτὶ οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἔγω ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν Θεῷ 25 ἀλλὰν ἀμαρτάνων ἀμάρτη ἀνὴρ εἰς ἄνδρα καὶ προσεύχονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον καὶ ἀλλὰν τῷ κυρίῳ ἀμάρτη τίς προσεύχεται ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἥκουν τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν δτὶ βουλόμενος ἔβούλετο κύριος διαφθεῖραι αὐτούς 26 καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο καὶ ἀγαθὸν καὶ μετὰ κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων 27 καὶ ἥλθεν ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς Ηλι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς οἴκον πατρός σου δντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραὼ 28 καὶ ἔξελεξάμην τὸν οἴκον τοῦ πατρός σου ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων Ισραὴλ ἐμοὶ ἰερατεύειν καὶ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου καὶ θυμιᾶν θυμίαμα καὶ αἴρειν εφουδ καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ισραὴλ εἰς βρῶσιν 29 καὶ ἵνα τί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας Ισραὴλ ἔμπροσθέν μου 30 διὰ τοῦτο τάδε εἶπεν κύριος δὲ θεὸς Ισραὴλ εἶπα δὲ οἴκος σου καὶ δὲ οἴκος τοῦ πατρός σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἔως αἰῶνος καὶ νῦν φησιν κύριος μηδαμῶς ἐμοὶ δτὶ ἀλλ’ ἥ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω καὶ δὲ ἔξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται 31 ἴδού ἡμέραι ἔρχονται καὶ ἔξολεθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός σου 32 καὶ οὐκ ἔσται σου πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς

ἡμέρας 33 καὶ ἄνδρα οὐκ ἔξολεθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου ἐκλιπεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἄνδρῶν 34 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἥξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου τούτους Οφνι καὶ Φινεες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι 35 καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἵερα πιστόν ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας 36 καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἥξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβιολῷ ἀργυρίου λέγων παράρριψόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον

3 καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ ἐνώπιον Ηλι τοῦ ἱερέως καὶ ῥῆμα κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλλουσα 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ηλι ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι καὶ οὐκ ἡδύνατο βλέπειν 3 καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι καὶ Σαμουηλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ 4 καὶ ἐκάλεσεν κύριος Σαμουηλ Σαμουηλ καὶ εἶπεν ιδοὺ ἐγώ 5 καὶ ἔδραμεν πρὸς Ηλι καὶ εἶπεν ιδοὺ ἐγώ ὅτι κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε ἀνάστρεψε κάθευδε καὶ ἀνέστρεψεν καὶ ἐκάθευδεν 6 καὶ προσέθετο κύριος καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ Σαμουηλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ηλι τὸ δεύτερον καὶ εἶπεν ιδοὺ ἐγώ ὅτι κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε ἀνάστρεψε κάθευδε 7 καὶ Σαμουηλ πρὶν ἡ γνῶναι θεὸν καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα κυρίου 8 καὶ προσέθετο κύριος καλέσαι

Σαμουηλ ἐν τρίτῳ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ηλι καὶ εἶπεν ιδοὺ ἐγώ ὅτι κέκληκάς με καὶ ἐσοφίσατο Ηλι ὅτι κύριος κέκληκεν τὸ παιδάριον 9 καὶ εἶπεν ἀνάστρεψε κάθευδε τέκνον καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε καὶ ἔρεις λάλει κύριε ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου καὶ ἐπορεύθη Σαμουηλ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ 10 καὶ ἤλθεν κύριος καὶ κατέστη καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ καὶ εἶπεν Σαμουηλ λάλει ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ιδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ισραὴλ ὕστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχήσει ἀμφότερα τὰ ὡτα αὐτοῦ 12 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ηλι πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω 13 καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἔως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις σίων αὐτοῦ ὅτι κακολογοῦντες θεὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτοὺς καὶ οὐδὲ οὕτως 14 ὕμοσα τῷ οἴκῳ Ηλι εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ηλι ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἔως αἰῶνος 15 καὶ κοιμᾶται Σαμουηλ ἔως πρωὶ καὶ ὥρθισεν τὸ πρωὶ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ Σαμουηλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὅρασιν τῷ Ηλι 16 καὶ εἶπεν Ηλι πρὸς Σαμουηλ Σαμουηλ τέκνον καὶ εἶπεν ιδοὺ ἐγώ 17 καὶ εἶπεν τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τάδε ποιήσαι σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὡσίν σου 18 καὶ ἀπίγγειλεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ηλι κύριος αὐτός τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει 19 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουηλ καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ

καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 20 καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δαν καὶ ἔως Βηρσαβεῖς ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ κυρίῳ 21 καὶ προσέθετο κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλωμ ὅτι ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς Σαμουὴλ καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ προφήτης γενέσθαι τῷ κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπὸ ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἔως ἄκρων καὶ Ἡλι πρεσβύτης σφόδρα καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου

4 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔξῃλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Αβενεζέρ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Αφεκ 2 καὶ παρατάσσονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος καὶ ἐπταίσεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν 3 καὶ ἤλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ ἵπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ κατὰ τί ἐπταίσεν ἡμᾶς κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλωμ καὶ ἔξελθέτω ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν 4 καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλωμ καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν κυρίου καθημένου χερουβιμ καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλι μετὰ τῆς κιβωτοῦ Οφνι καὶ Φινεες 5 καὶ ἐγενήθη ὡς ἤλθεν κιβωτὸς κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ ἀνέκραξεν πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἤχησεν ἡ γῆ 6 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν παρεμβολῇ τῶν Εβραίων

καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς κυρίου ἥκει εἰς τὴν παρεμβολήν 7 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον οὗτοι οἱ θεοὶ ἥκασιν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν οὐαὶ ἡμῖν ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε σήμερον ὅτι οὐ γέγονεν τοιαύτη ἔχθες καὶ τρίτην 8 οὐαὶ ἡμῖν τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ 9 κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι μήποτε δουλεύσητε τοῖς Εβραίοις καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς 10 καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ ἔφυγεν ἔκαστος εἰς σκήνωμα αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα καὶ ἐπεσαν ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων 11 καὶ κιβωτὸς θεοῦ ἐλήμφθη καὶ ἀμφότεροι υἱοὶ Ἡλι ἀπέθανον Οφνι καὶ Φινεες 12 καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ιεμιναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἤλθεν εἰς Σηλωμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τὰ ἴματα αὐτοῦ διερρηγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ 13 καὶ ἤλθεν καὶ ἴδού Ἡλι ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδὸν ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκία περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ ἀνθρωπὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις 14 καὶ ἤκουσεν Ἡλι τὴν φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπεν τίς ἡ βοὴ τῆς φωνῆς ταύτης καὶ ὁ ἀνθρωπὸς σπεύσας εἰσῆλθεν καὶ ἀπίγγειλεν τῷ Ἡλι 15 καὶ Ἡλι υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανέστησαν καὶ οὐκ ἔβλεπεν καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἥχους τούτου 16 καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθεν πρὸς Ἡλι καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ εἰμι

ό ἥκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς κάγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον καὶ εἶπεν τί τὸ γεγονός ῥῆμα τέκνον 17 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν πέφευγεν ἀνὴρ Ισραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου τεθνήκασιν καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήμφθη 18 καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὁ πισθίως ἔχόμενος τῆς πύλης καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ εἴκοσι ἔτη 19 καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεες συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν καὶ ἤκουσεν τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήμφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ὥκλασεν καὶ ἔτεκεν ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὡδῖνες αὐτῆς 20 καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ μὴ φοβοῦ ὅτι οὐδὲν τέτοκας καὶ οὐκ ἀπεκρίθη καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς 21 καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον Οὐαὶ βαρχαβωθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς 22 καὶ εἶπαν ἀπώκισται δόξα Ισραὴλ ἐν τῷ λημφθῆναι τὴν κιβωτὸν κυρίου

5 καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Αβεννεζερ εἰς Ἀζωτον 2 καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγων καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγων 3 καὶ ὥρθισαν οἱ Ἀζωτοι καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγων καὶ εἶδον καὶ ιδοὺ Δαγων πεπτωκώς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἥγειραν

τὸν Δαγων καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους καὶ ἐβασάνισεν αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν τὴν Ἀζωτον καὶ τὰ δρια αὐτῆς 4 καὶ ἐγένετο ὅτε ὥρθισαν τὸ πρωί καὶ ιδοὺ Δαγων πεπτωκώς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ ἡ κεφαλὴ Δαγων καὶ ἀμφότερα τὰ ἱχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφηρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια αμαφεθ ἔκαστον καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον πλὴν ἡ ῥάχης Δαγων ὑπελείφθη 5 διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ιερεῖς Δαγων καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγων ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγων ἐν Ἀζωτῷ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσιν 6 καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ Ἀζωτον καὶ ἐπίγαγεν αὐτοῖς καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει 7 καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζωτου ὅτι οὕτως καὶ λέγουσιν ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ θεοῦ Ισραὴλ μεθ' ἡμῶν ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγων θεὸν ἡμῶν 8 καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς καὶ λέγουσιν τί ποιήσωμεν κιβωτῷ θεοῦ Ισραὴλ καὶ λέγουσιν οἱ Γεθθαῖοι μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καὶ μετῆλθεν κιβωτὸς τοῦ θεοῦ εἰς Γεθθα 9 καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται χεὶρ κυρίου ἐν τῇ πόλει τάραχος μέγας σφόδρα καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἔαυτοῖς οἱ Γεθθαῖοι

έδρας 10 καὶ ἐξαποστέλλουσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς θεοῦ εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται λέγοντες τί ἀπεστρέψατε πρὸς ἡμᾶς τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ισραὴλ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν 11 καὶ ἐξαποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἴπον ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ισραὴλ καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις θανάτου ἐν δλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς θεοῦ Ισραὴλ ἐκεῖ 12 καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἔδρας καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν

6 καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων ἐπτὰ μῆνας καὶ ἐξέζεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας 2 καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν λέγοντες τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ κυρίου γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς 3 καὶ εἴπαν εἰ ἐξαπεστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου θεοῦ Ισραὴλ μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενήν ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ τότε ἰαθήσεσθε καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν 4 καὶ λέγουσιν τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδομευεν αὐτῇ καὶ εἴπαν κατ' ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἔδρας χρυσᾶς ὅτι πταῖσμα ἔν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ 5 καὶ μῆς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν καὶ δώσετε τῷ κυρίῳ δόξαν ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα

αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν 6 καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς ἐξαπέστειλαν αὐτούς καὶ ἀπῆλθον 7 καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἄμαξαν καινὴν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὅπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον 8 καὶ λήμψεσθε τὴν κιβωτὸν καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῇς βασάνου καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθαν ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτὴν καὶ ἀπελεύσεται 9 καὶ ὁψεοθε εἰ εἰς ὄδὸν ὄριων αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμυς αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν ταύτην τὴν μεγάλην καὶ ἐὰν μή καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἥπται ὑμῶν ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν 10 καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὔτως καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον 11 καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὸ θέμα εργασθεῖσαν τοὺς μῆς τοὺς χρυσοῦς 12 καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὄδὸν Βαιθσαμυς ἐν τρίβῳ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἔως ὄριων Βαιθσαμυς 13 καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμυς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι καὶ ἥραν ὁφθαλμούς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν κυρίου καὶ ηύφρανθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς 14 καὶ ἡ ἄμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ωσηε τὸν ἐν Βαιθσαμυς καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον

μέγαν καὶ σχίζουσιν τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ 15 καὶ οἱ Λευīται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ τὸ θέμα εργαβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθαμυς ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ κυρίῳ 16 καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἑώρων καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκαλῶνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 17 καὶ αὐταὶ αἱ ἔδραι αἱ χρυσαῖ ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ κυρίῳ τῆς Ἀζώτου μίαν τῆς Γάζης μίαν τῆς Ἀσκαλῶνος μίαν τῆς Γεθ μίαν τῆς Ακκαρων μίαν 18 καὶ μῆς οἱ χρυσοὶ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἔως κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἔως λίθου τοῦ μεγάλου οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου τοῦ ἐν ἀγρῷ Ωσηε τοῦ Βαιθαμυσίτου 19 καὶ οὐκ ἡσμένισαν οἱ νίοὶ Ιεχονίου ἐν τοῖς ἀνδράσιν Βαιθαμυς ὅτι εἶδαν κιβωτὸν κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἄνδρας καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἄνδρῶν καὶ ἐπένθησεν ὁ λαός ὅτι ἐπάταξεν κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα 20 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθαμυς τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον κυρίου τοῦ ἀγίου τούτου καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς κυρίου ἀφ' ἡμῶν 21 καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τὸν κατοικοῦντας Καριαθιαριμ λέγοντες ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου κατάβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς

7 καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαριμ καὶ ἀνάγουσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου καὶ

εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Αμιναδαβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ τὸν Ελεαζαρ υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου 2 καὶ ἐγενήθη ἀφ' ἣς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαριμ ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι καὶ ἐγένοντο εἴκοσι ἔτη καὶ ἐπέβλεψεν πᾶς οἶκος Ισραηλ ὅπισω κυρίου 3 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα οἶκον Ισραηλ λέγων εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς κύριον περιέλετε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνω καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων 4 καὶ περιεῖλον οἱ νίοὶ Ισραηλ τὰς Βααλιμ καὶ τὰ ἄλση Ασταρωθ καὶ ἐδούλευσαν κυρίων μόνων 5 καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἀθροίσατε πάντα Ισραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς κύριον 6 καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφαθ καὶ ὑδρεύονται ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπαν ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐδίκαζεν Σαμουηλ τοὺς νιοὺς Ισραηλ εἰς Μασσηφαθ 7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ νίοὶ Ισραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἀκούονται οἱ νίοὶ Ισραηλ καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων 8 καὶ εἶπαν οἱ νίοὶ Ισραηλ πρὸς Σαμουηλ μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ βοῶν πρὸς κύριον θεόν σου καὶ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων 9 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἔνα καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωσιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ κυρίῳ καὶ ἐβόησεν Σαμουηλ πρὸς κύριον περὶ Ισραηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος 10 καὶ

ἡν Σαμουηλ ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἔβρόντησεν κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπαισαν ἐνώπιον Ισραὴλ 11 καὶ ἐξῆλθαν ἄνδρες Ισραὴλ ἐκ Μασσηφαθ καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξαν αὐτὸὺς ἔως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχορ 12 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ λίθον ἔνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀνὰ μέσον Μασσηφαθ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παλαιᾶς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβενεζέρ λίθος τοῦ βοηθοῦ καὶ εἶπεν ἔως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν κύριος 13 καὶ ἐταπείνωσεν κύριος τοὺς ἀλλοφύλους καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὅριον Ισραὴλ καὶ ἐγενήθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουηλ 14 καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν νιῶν Ισραὴλ καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ισραὴλ ἀπὸ Ἀσκαλῶνος ἔως Αζοβ καὶ τὸ ὅριον Ισραὴλ ἀφείλαντο ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Ισραὴλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Αμορραίου 15 καὶ ἐδίκαζεν Σαμουηλ τὸν Ισραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ 16 καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου Βαιθηλ καὶ τὴν Γαλγαλα καὶ τὴν Μασσηφαθ καὶ ἐδίκαζεν τὸν Ισραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις 17 ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ εἰς Αρμαθαιμ ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ισραὴλ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ 8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασεν Σαμουηλ καὶ κατέστησεν τοὺς νιὸντος αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ισραὴλ 2 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν νιῶν αὐτοῦ πρωτότοκος Ιωηλ καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Αβια δικασταὶ ἐν Βηρσαβεε 3 καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ νιοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν ὑπίσω τῆς συντελείας καὶ ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα 4 καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ισραὴλ καὶ παραγίνονται εἰς Αρμαθαιμ πρὸς Σαμουηλ 5 καὶ εἶπαν αὐτῷ ἴδού σὺ γεγήρακας καὶ οἱ νιοί σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη 6 καὶ ἦν πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουηλ ὡς εἶπαν δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καὶ προσηγύξατο Σαμουηλ πρὸς κύριον 7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καθὰ ἀν λαλήσωσίν σοι ὅτι οὐ σὲ ἔξουθενήκασιν ἀλλ ἦ ἐμὲ ἔξουδενώκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν 8 κατὰ πάντα τὰ ποιήματα ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἣς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτὸὺς ἐξ Αἴγυπτου ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἐτέροις οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσιν καὶ σοί 9 καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αὐτοῖς καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς 10 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πᾶν τὸ ῥῆμα κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἵτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα 11 καὶ εἶπεν τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς τοὺς νιὸντος ὑμῶν λήμψεται καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵππεῦσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἄρμάτων αὐτοῦ 12 καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἔαυτῷ χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ τρυγῆν τρυγητὸν αὐτοῦ καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ σκεύη ἄρμάτων αὐτοῦ 13 καὶ τὰς θυγατέρας

ύμῶν λήμψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσούσας 14 καὶ τοὺς ἀγροὺς ύμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ύμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ύμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήμψεται καὶ δώσει τοῖς δούλοις αὐτοῦ 15 καὶ τὰ σπέρματα ύμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ύμῶν ἀποδεκατώσει καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ 16 καὶ τοὺς δούλους ύμῶν καὶ τὰς δούλας ύμῶν καὶ τὰ βουκόλια ύμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ύμῶν λήμψεται καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ 17 καὶ τὰ ποίμνια ύμῶν ἀποδεκατώσει καὶ ύμεις ἔσεσθε αὐτῷ δοῦλοι 18 καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ύμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ οὐκ ἐπακούσεται κύριος ύμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὅτι ύμεις ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα 19 καὶ οὐκ ἡβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουηλ καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐχί ἀλλ' ἦ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς 20 καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς κατὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ύμῶν καὶ ἐξελεύσεται ἐμπροσθεν ἡμῶν καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν 21 καὶ ἥκουσεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὡτα κυρίου 22 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς ἄνδρας Ισραὴλ ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ

9 καὶ ἦν ἀνὴρ ἔξιών Βενιαμιν καὶ ὄνομα αὐτῷ Κις υἱὸς Αβιηλ υἱὸς Σαρεδ υἱὸς Βαχιρ υἱὸς Αφεκ υἱὸς ἀνδρὸς Ιεμιναίου ἀνὴρ δυνατός 2 καὶ τούτῳ υἱός καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαουλ εὐμεγέθης ἀνὴρ ἀγαθός καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ισραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτόν ύπερ ὡμίαν καὶ ἐπάνω ύψηλὸς ύπερ

πᾶσαν τὴν γῆν 3 καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κις πατρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν Κις πρὸς Σαουλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους 4 καὶ διηλθον δῆ ὅρους Εφραίμ καὶ διηλθον διὰ τῆς γῆς Σελχα καὶ οὐχ εὗρον καὶ διηλθον διὰ τῆς γῆς Εασακεμ καὶ οὐκ ἦν καὶ διηλθον διὰ τῆς γῆς Ιακιμ καὶ οὐχ εὗρον 5 αὐτῶν ἐλθόντων εἰς τὴν Σιφ καὶ Σαουλ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ δεῦρο καὶ ἀναστρέψωμεν μὴ ἀνεὶς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζῃ περὶ ἡμῶν 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον ἵδον δὴ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ὁ ἀνθρωπος ἔνδοξος πᾶν ὃ ἔὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται καὶ νῦν πορευθῶμεν ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἦν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν 7 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἵδον πορευσόμεθα καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν καὶ πλειον οὐκ ἔστιν μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν 8 καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἵδον εὔρηται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν 9 καὶ ἐμπροσθεν ἐν Ισραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν θεόν δεῦρο πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἐμπροσθεν ὁ βλέπων 10 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα δεῦρο καὶ πορευθῶμεν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ 11 αὐτῶν ἀναβαίνοντων

τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως καὶ αὐτὸι εὑρίσκουσιν τὰ κοράσια ἔξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ καὶ λέγουσιν αὐταῖς εἰς ἐστιν ἐνταῦθα ὁ βλέπων **12** καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ἐστιν ίδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἥκει εἰς τὴν πόλιν ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμα **13** ὡς ἂν εἰσέλθητε τὴν πόλιν οὕτως εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμα τοῦ φαγεῖν ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἔως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι καὶ νῦν ἀναβῆτε ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὑρήσετε αὐτόν **14** καὶ ἀναβαίνουσιν τὴν πόλιν αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ ίδοὺ Σαμουηλ ἔξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμα **15** καὶ κύριος ἀπεκάλυψεν τὸ ὡτίον Σαμουηλ ἡμέρᾳ μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαουλ λέγων **16** ὡς ὁ καιρὸς αὕριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμίν καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραὴλ καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου ὅτι ἥλθεν βοὴ αὐτῶν πρός με **17** καὶ Σαμουηλ εἶδεν τὸν Σαουλ καὶ κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ ίδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἴπα σοι οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου **18** καὶ προσήγαγεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ εἴπεν ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος **19** καὶ ἀπεκρίθη Σαμουηλ τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι αὐτός ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμα καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον καὶ ἔξαποστελῶ σε πρωὶ καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι **20** καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλιῶν

σήμερον τριταίων μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς
ὅτι εὔρηνται καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ Ισραὴλ οὐ
σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου **21** καὶ ἀπεκρίθη
Σαουλ καὶ εἶπεν οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ιεμιναίου
ἐγώ εἰμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου φυλῆς Ισραὴλ
καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπτρου
Βενιαμίν καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο **22** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ
καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς
τὸ κατάλυμα καὶ ἔθετο αὐτοῖς τόπον ἐν πρώτοις
τῶν κεκλημένων ώσει ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν
23 καὶ εἶπεν Σαμουηλ τῷ μαγείρῳ δός μοι τὴν
μερίδα ἣν ἔδωκά σοι ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν
παρὰ σοί **24** καὶ ὑψωσεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν
καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαουλ καὶ εἶπεν
Σαμουηλ τῷ Σαουλ ἴδού ὑπόλειμμα παράθες
αὐτὸν ἐνώπιον σου καὶ φάγε ὅτι εἰς μαρτύριον
τέθειται σοι παρὰ τοὺς ἄλλους ἀπόκνιζε καὶ
ἔφαγεν Σαουλ μετὰ Σαμουηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
25 καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμα ἐν τῇ πόλει καὶ
διέστρωσαν τῷ Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι **26** καὶ
ἔκοιμήθη καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὅρθρος
καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι
λέγων ἀνάστα καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀνέστη
Σαουλ καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουηλ ἥως ἔξω
27 αὐτῶν καταβαίνοντων εἰς μέρος τῆς πόλεως
καὶ Σαμουηλ εἶπεν τῷ Σαουλ εἰπὸν τῷ νεανίσκῳ
καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ σὺ στῆθι ὡς
σήμερον καὶ ἄκουσον ρήμα θεοῦ

10 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχὶ κέχρικέν σε κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ισραὴλ καὶ

σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ κυρίου καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν καὶ τοῦτο σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἔχρισέν σε κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα **2** ὡς ἂν ἀπέλθης σήμερον ἀπ' ἐμοῦ καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ραχὴλ ἐν τῷ ὁρίῳ Βενιαμιν ἀλλομένους μεγάλα καὶ ἐροῦσίν σοι εὔρηνται αἱ ὄνοι ἀς ἐπορεύθητε ζητεῖν καὶ ἴδού ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων καὶ ἐδαψιλεύσατο δῖ ὑμᾶς λέγων τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ νίοῦ μου **3** καὶ ἀπελεύσει ἐκεῖθεν καὶ ἐπέκεινα ἥξεις ἔως τῆς δυρίου Θαβωρ καὶ εὑρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν εἰς Βαιθηλ ἵνα αἴροντα τρία αἰγίδια καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἀγγεῖα ἄρτων καὶ ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου **4** καὶ ἐρωτήσουσίν σε τὰ εἰς εἰρήνην καὶ δώσουσίν σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων καὶ λήμψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν **5** καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ θεοῦ οὗ ἐστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων ἐκεῖ Νασιβ ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσεις χορῷ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμα καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα καὶ τύμπανον καὶ αὐλός καὶ κινύρα καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες **6** καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα κυρίου καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον **7** καὶ ἔσται ὅταν ἥξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ ποίει πάντα ὄσα ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ **8** καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλγαλα καὶ ἴδού καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὀλοκαύτωσιν καὶ θυσίας εἰρηνικάς ἐπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἔως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ καὶ γνωρίσω σοι ἀ ποιήσεις **9** καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὕμων αὐτοῦ

ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουηλ μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην καὶ ἥλθεν πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **10** καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν καὶ ἴδού χορὸς προφητῶν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν **11** καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτην καὶ εἶδον καὶ ἴδού αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ νιῷ Κις ἦ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις **12** καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπεν καὶ τίς πατήρ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολήν ἦ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις **13** καὶ συνετέλεσεν προφητεύων καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν **14** καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ποῦ ἐπορεύθητε καὶ εἴπαν ζητεῖν τὰς ὄνους καὶ εἴδαμεν ὅτι οὐκ εἰσίν καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουηλ **15** καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαουλ ἀπάγγειλον δῆ μοι τί εἶπέν σοι Σαμουηλ **16** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ **17** καὶ παρήγγειλεν Σαμουηλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα **18** καὶ εἶπεν πρὸς υἱοὺς Ισραὴλ τάδε εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ λέγων ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς **19** καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουθενήκατε τὸν θεόν ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν καὶ εἴπατε οὐχί ἀλλ' ἦ ὅτι βασιλέα στήσεις ἐφ' ὑμῶν καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον

κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν **20** καὶ προσήγαγεν Σαμουηλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ισραὴλ καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμίν **21** καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμίν εἰς φυλὰς καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρὶ καὶ προσάγουσιν τὴν φυλὴν Ματταρὶ εἰς ἄνδρας καὶ κατακληροῦται Σαουλ υἱὸς Κις καὶ ἔζητε αὐτόν καὶ οὐχ εὑρίσκετο **22** καὶ ἐπηρώτησεν Σαμουηλ ἔτι ἐν κυρίῳ εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα καὶ εἶπεν κύριος ἵδού αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσιν **23** καὶ ἔδραμεν καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπὲρ ὡμίαν καὶ ἐπάνω **24** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα τὸν λαόν εἰ ἐօράκατε ὃν ἐκλέκεται ἑαυτῷ κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅμιος ἐν πᾶσιν ὑμῖν καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἴπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς **25** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔξαπέστειλεν Σαμουηλ πάντα τὸν λαόν καὶ ἀπῆλθεν ἔκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **26** καὶ Σαουλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων ὡν ἥψατο κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαουλ **27** καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἴπαν τί σώσει ἡμᾶς οὗτος καὶ ἡτίμασαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα

11 καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Ναας ὁ Αμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ιαβίς Γαλααδ καὶ εἴπον πάντες οἱ ἄνδρες Ιαβίς πρὸς Ναας τὸν Αμμανίτην διάθου ὑμῖν διαθήκην καὶ δουλεύσομέν σοι **2** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ναας ὁ Αμμανίτης ἐν ταύτῃ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην ἐν τῷ ἔξορύξαι ὑμῶν πάντα δφθαλμὸν δεξιόν

καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ισραὴλ **3** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ιαβίς ἄνες ὑμῖν ἐπὶ τὰ ἡμέρας καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὅριον Ισραὴλ ἐὰν μὴ ἦ δὲ σῷζων ἡμᾶς ἔξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς **4** καὶ ἔρχονται οἱ ἀγγελοὶ εἰς Γαβαα πρὸς Σαουλ καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους εἰς τὰ ὕτα τοῦ λαοῦ καὶ ἥραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **5** καὶ ἴδού Σαουλ ἥρχετο μετὰ τὸ πρωὶ ἔξ ἀγροῦ καὶ εἶπεν Σαουλ τί ὅτι κλαίει ὁ λαός καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Ιαβίς **6** καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Σαουλ ὡς ἥκουσεν τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐθυμώθη ἐπ’ αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα **7** καὶ ἔλαβεν δύο βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὅριον Ισραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων ὃς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω Σαμουηλ κατὰ τάδε ποιήσουσιν τοῖς βουσὶν αὐτοῦ καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ισραὴλ καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἰς **8** καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς Αβιεζεκ ἐν Βαμα πᾶν ἄνδρα Ισραὴλ ἔξακοσίας χιλιάδας καὶ ἄνδρας Ιουδα ἐβδομήκοντα χιλιάδας **9** καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἔρχομένοις τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ιαβίς αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου καὶ ἥλθον οἱ ἀγγελοὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τοῖς ἀνδράσιν Ιαβίς καὶ εὐφράνθησαν **10** καὶ εἴπαν οἱ ἄνδρες Ιαβίς πρὸς Ναας τὸν Αμμανίτην αὔριον ἔξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσετε ὑμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν **11** καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον καὶ ἔθετο Σαουλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ πρωινῇ καὶ ἔτυπτον τοὺς υἱοὺς Αμμων ἔως διεθερμάνθη

ἡ ἡμέρα καὶ ἐγενήθησαν οἱ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό **12** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ τίς ὁ εἴπας ὅτι Σαουλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ θανατώσομεν αὐτούς **13** καὶ εἶπεν Σαουλ οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὅτι σήμερον κύριος ἐποίησεν σωτηρίαν ἐν Ισραὴλ **14** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων πορευθῶμεν εἰς Γαλαγαλα καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν **15** καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γαλαγαλα καὶ ἔχρισεν Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλαγαλοῖς καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον κυρίου καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ καὶ πᾶς Ισραὴλ ὥστε λίαν

12 καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς πάντα ἄνδρα Ισραὴλ ἵδοὺ ἦκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἴπατέ μοι καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα **2** καὶ νῦν ἵδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν κάγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι καὶ οἱ υἱοί μου ἵδού ἐν ὑμῖν κάγὼ ἵδού διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητός μου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **3** ἵδού ἐγώ ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ μόσχον τίνος εἴληφα ἢ ὃν τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν ἢ τίνα ἐξεπίεσα ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ καὶ ἀποδῶσω ὑμῖν **4** καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ οὐκ ἡδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν **5** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν μάρτυς κύριος ἐν ὑμῖν καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτι οὐχ εύρήκατε

ἐν χειρὶ μου οὐθέν καὶ εἴπαν μάρτυς **6** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων μάρτυς κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ νῦν κατάστητε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην κυρίου ἂν ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **8** ὡς εἰσῆλθεν Ιακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων καὶ ἐξήγαγεν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **9** καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισαρα ἀρχιστρατήγου Ιαβίν βασιλέως Ασωρ καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωαβ καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτοῖς **10** καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ ἔλεγον ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ δουλεύσομέν σοι **11** καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Ιεροβααλ καὶ τὸν Βαρακ καὶ τὸν Ιεφθαε καὶ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κυκλόθεν καὶ κατωκεῖτε πεποιθότες **12** καὶ εἶδετε ὅτι Ναας βασιλεὺς υἱῶν Αμμων ἤλθεν ἐφ' ὑμᾶς καὶ εἴπατε οὐχὶ ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν καὶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν **13** καὶ νῦν ἵδού ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε καὶ ἵδού δέδωκεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα **14** ἐὰν φοβηθῆτε τὸν κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου

καὶ ἥτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω κυρίου πορευόμενοι 15 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου καὶ ἔσται χεὶρ κυρίου ἐπὶ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν 16 καὶ νῦν κατάστητε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο ὃ ὁ κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν 17 οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη ἦν ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου αἰτήσαντες ἔαυτοῖς βασιλέα 18 καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουηλ τὸν κύριον καὶ ἔδωκεν κύριος φωνὰς καὶ ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουηλ 19 καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουηλ πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον θεόν σου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἔαυτοῖς βασιλέα 20 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαόν μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην πλὴν μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὅπισθεν κυρίου καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν 21 καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὅντων οἱ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν καὶ οἱ οὐκ ἔξελοῦνται ὅτι οὐθέν εἰσιν 22 ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα ὅτι ἐπιεικέως κύριος προσελάβετο ὑμᾶς αὐτῷ εἰς λαόν 23 καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἀμαρτεῖν τῷ κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν καὶ δουλεύσω τῷ κυρίῳ καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν 24 πλὴν φοβεῖσθε τὸν κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὅτι εἴδετε ἃ ἐμεγάλυνεν

μεθ' ὑμῶν 25 καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε **13** 2 καὶ ἐκλέγεται Σαουλ ἔαυτῷ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ισραὴλ καὶ ἵσαν μετὰ Σαουλ δισχίλιοι ἐν Μαχεμας καὶ ἐν τῷ ὅρει Βαιθηλ χίλιοι ἵσαν μετὰ Ιωναθαν ἐν Γαβεε τοῦ Βενιαμιν καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἔκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ 3 καὶ ἐπάταξεν Ιωναθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων ἡθετήκασιν οἱ δοῦλοι 4 καὶ πᾶς Ισραὴλ ἤκουσεν λεγόντων πέπαικεν Σαουλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἤσχύνθησαν Ισραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἀνεβόησαν ὁ λαὸς ὀπίσω Σαουλ ἐν Γαλγαλοῖς 5 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ Ισραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ἀρμάτων καὶ ἔξ χιλιάδες ἱππέων καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει καὶ ἀναβαίνουσιν καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχεμας ἔξ ἐναντίας Βαιθων κατὰ νότου 6 καὶ ἀνήρ Ισραὴλ εἶδεν ὅτι στενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν καὶ ἐκρύψῃ ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις 7 καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ιορδάνην εἰς γῆν Γαδ καὶ Γαλααδ καὶ Σαουλ ἔτι ἦν ἐν Γαλγαλοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ 8 καὶ διέλιπεν ἐπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ ὡς εἶπεν Σαμουηλ καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουηλ εἰς Γαλγαλα καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ 9 καὶ εἶπεν Σαουλ προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς καὶ

άνήνεγκεν τὴν ὄλοκαύτωσιν 10 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ Σαμουηλ παραγίνεται καὶ ἔξῆλθεν Σαουλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν 11 καὶ εἶπεν Σαμουηλ τί πεποίηκας καὶ εἶπεν Σαουλ ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνίχθησαν εἰς Μαχεμας 12 καὶ εἶπα νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρός με εἰς Γαλγαλα καὶ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου οὐκ ἐδείθην καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὄλοκαύτωσιν 13 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ μεματαίωταί σοι ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου ἵνα ἐνετείλατό σοι κύριος ὡς νῦν ἡτοίμασεν κύριος τὴν βασιλείαν σου ἔως αἰῶνος ἐπὶ Ισραὴλ 14 καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται καὶ ζητήσει κύριος ἑαυτῷ ἀνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐντελεῖται κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι κύριος 15 καὶ ἀνέστη Σαμουηλ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγαλων εἰς ὁδὸν αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὁπίσω Σαουλ εἰς ἀπάντησιν ὁπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλγαλων εἰς Γαβαα Βενιαμιν καὶ ἐπεσκέψατο Σαουλ τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἔξακοσίους ἄνδρας 16 καὶ Σαουλ καὶ Ιωναθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβεε Βενιαμιν καὶ ἔκλαιον καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν εἰς Μαχεμας 17 καὶ ἔξῆλθεν διαφθείρων ἔξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς ἡ ἄρχη ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερα ἐπὶ γῆν Σωγαλ 18 καὶ ἡ μία ἄρχη ἐπιβλέπουσα ὁδὸν

Βαιθωρων καὶ ἡ ἄρχη ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβεε τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαι τὴν Σαβίν 19 καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εύρισκετο ἐν πάσῃ γῇ Ισραὴλ ὅτι εἴπον οἱ ἀλλόφυλοι μὴ ποιήσωσιν οἱ Εβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ 20 καὶ κατέβαινον πᾶς Ισραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἔκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ 21 καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἔτοιμος τοῦ θερίζειν τὰ δὲ σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὄδόντα καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή 22 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχεμας καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ Ιωναθαν καὶ εὑρέθη τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ιωναθαν υἱῷ αὐτοῦ 23 καὶ ἔξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχεμας

14 καὶ γίνεται ἡμέρα καὶ εἶπεν Ιωναθαν υἱὸς Σαουλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλεν 2 καὶ Σαουλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥόαν τὴν ἐν Μαγδων καὶ ἤσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἔξακόσιοι ἄνδρες 3 καὶ Αχια υἱὸς Αχιτωβ ἀδελφοῦ Ιωχαβῆδ υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ηλι ἰερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ αἴρων εφουδ καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἤδει ὅτι πεπόρευται Ιωναθαν 4 καὶ ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἔζήτει Ιωναθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαζες καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννα 5 ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βορρᾶ ἐρχομένῳ Μαχεμας καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου

έρχομένω Γαβεε 6 καὶ εἶπεν Ιωναθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἴρον τὰ σκεύη αὐτοῦ δεῦρο διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀπεριτμήτων τούτων εἴ τι ποιήσαι ἡμῖν κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν τῷ κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν δλίγοις 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ποίει πᾶν ὃ ἔὰν ἡ καρδία σου ἐκκλίνῃ ἵδον ἐγὼ μετὰ σοῦ ως ἡ καρδία σοῦ καρδία μοῦ 8 καὶ εἶπεν Ιωναθαν ἵδον ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τὸν ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμεθα πρὸς αὐτούς 9 ἔὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀπόστητε ἐκεῖ ἔως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν καὶ στησόμεθα ἐφ' ἔαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς 10 καὶ ἔὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀναβησόμεθα ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον 11 καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἵδον οἱ Εβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ 12 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες μεσσαβ πρὸς Ιωναθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ λέγουσιν ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα καὶ εἶπεν Ιωναθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀνάβηθι ὀπίσω μου ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς χεῖρας Ισραηλ 13 καὶ ἀνέβη Ιωναθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ιωναθαν καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ 14 καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἦν ἐπάταξεν Ιωναθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ως εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξιν τοῦ πεδίου 15 καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν μεσσαβ καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν καὶ αὐτὸι οὐκ ἤθελον ποιεῖν καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ κυρίου 16 καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαουλ ἐν Γαβεε Βενιαμιν καὶ ἴδού ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἐνθεν καὶ ἐνθεν 17 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ ἐπισκέψασθε δὲ καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν καὶ ἐπεσκέψαντο καὶ ἴδού οὐχ εύρισκετο Ιωναθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ 18 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ Αχια προσάγαγε τὸ εφουδ ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ εφουδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ισραηλ 19 καὶ ἐγενήθη ως ἐλάλει Σαουλ πρὸς τὸν ιερέα καὶ ὁ ἥχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνεν καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν ιερέα συνάγαγε τὰς χεῖράς σου 20 καὶ ἀνεβόησεν Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἔως τοῦ πολέμου καὶ ἴδου ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ σύγχυσις μεγάλη σφόδρα 21 καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐπεστράφησαν καὶ αὐτὸι εἶναι μετὰ Ισραηλ τῶν μετὰ Σαουλ καὶ Ιωναθαν 22 καὶ πᾶς Ισραηλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὅρει Εφραϊμ καὶ ἥκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ συνάπτουσιν καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον 23 καὶ ἔσωσεν κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ισραηλ καὶ ὁ πόλεμος διῆλθεν τὴν Βαιθων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαουλ ως δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐν τῷ ὅρει Εφραϊμ 24 καὶ Σαουλ ἤγνοησεν ἄγνοιαν μεγάλην

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἔως ἑσπέρας καὶ ἐκδικήσω τὸν ἔχθρόν μου καὶ οὐκ ἔγεινότα πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου 25 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἥρίστα καὶ ιααρ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ 26 καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα καὶ ἴδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν καὶ ἴδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον κυρίου 27 καὶ Ιωναθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὄρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν καὶ ἔξετειν τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸς εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος καὶ ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὄφθαλμοι αὐτοῦ 28 καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ὄρκίσας ὤρκισεν ὁ πατέρας σου τὸν λαὸν λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον καὶ ἔξελύθη ὁ λαός 29 καὶ ἔγνω Ιωναθαν καὶ εἶπεν ἀπήλλαχεν ὁ πατέρας μου τὴν γῆν ἵδε δὴ ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου ὅτι ἔγευσάμην βραχὺ τοῦ μέλιτος τούτου 30 ἀλλ' ὅτι εἰ ἔφαγεν ἔσθων ὁ λαὸς σήμερον τῶν σκύλων τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν ὃν εὗρεν ὅτι νῦν ἀν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις 31 καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχεμας καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα 32 καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκῦλα καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βιών καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἴματι 33 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ λέγοντες ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ φαγὼν σὺν τῷ αἵματι καὶ εἶπεν Σαουλ ἐν Γεθθεμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν

34 καὶ εἶπεν Σαουλ διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ καὶ εἴπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἔκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου καὶ οὐ μὴ ἀμάρτητε τῷ κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι καὶ προσῆγεν πᾶς ὁ λαὸς ἔκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ 35 καὶ ὥκοδόμησεν ἐκεῖ Σαουλ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τοῦτο ἥρξατο Σαουλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ 36 καὶ εἶπεν Σαουλ καταβῶμεν ὅπισω τῶν ἀλλοφύλων τὴν νύκτα καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἔως διαφαύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ μὴ ὑπολίπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα καὶ εἶπαν πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει καὶ εἶπεν ὁ ἰερεύς προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν 37 καὶ ἐπηρώτησεν Σαουλ τὸν θεόν εἰ καταβῶ ὅπισω τῶν ἀλλοφύλων εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ισραηλ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 38 καὶ εἶπεν Σαουλ προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ισραηλ καὶ γνῶτε καὶ ἵδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἀμαρτία αὕτη σήμερον 39 ὅτι ζῆ κύριος ὁ σώσας τὸν Ισραηλ ὅτι ἐὰν ἀποκριθῇ κατὰ Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ μου θανάτῳ ἀποθανεῖται καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ 40 καὶ εἶπεν παντὶ Ισραηλ ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν καὶ ἔγώ καὶ Ιωναθαν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει 41 καὶ εἶπεν Σαουλ κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον εἰ ἐν ἐμοὶ ἡ ἐν Ιωναθαν τῷ νιώ μου ἡ ἀδικία κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ δὸς δῆλους καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃς ἐν τῷ λαῷ σου Ισραηλ δὸς δὴ ὁσιότητα καὶ κληροῦται Ιωναθαν καὶ Σαουλ καὶ ὁ λαὸς

έξηλθεν 42 καὶ εἶπεν Σαουλ βάλετε ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ μου ὃν ἂν κατακληρώσηται κύριος ἀποθανέτω καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ οὐκ ἔστιν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ κατεκράτησεν Σαουλ τοῦ λαοῦ καὶ βάλλουσιν ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ κατακληροῦται Ιωναθαν 43 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Ιωναθαν ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ιωναθαν καὶ εἶπεν γευσάμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχὺ μέλι ἵδού ἐγὼ ἀποθνήσκω 44 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον 45 καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν Ισραὴλ ζῆι κύριος εἴ πεσεῖται τῆς τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ἐποίησεν τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ προσηνέζατο ὁ λαὸς περὶ Ιωναθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἀπέθανεν 46 καὶ ἀνέβη Σαουλ ἀπὸ ὅπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν 47 καὶ Σαουλ κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωαβ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Εδωμ καὶ εἰς τὸν Βαιθεωρ καὶ εἰς βασιλέα Σουβᾶ καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους οὗ ἂν ἐστράφῃ ἐσώζετο 48 καὶ ἐποίησεν δύναμιν καὶ ἐπάταξεν τὸν Αμαληκ καὶ ἔξείλατο τὸν Ισραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν 49 καὶ ἤσαν υἱοὶ Σαουλ Ιωναθαν καὶ Ιεσσιον καὶ Μελχισα καὶ ὄνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ Μεροβ καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ

Μελχολ 50 καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Αχινοομ θυγάτηρ Αχιμαας καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ Αβεννηρ υἱὸς Νηρ υἱοῦ οἰκείου Σαουλ 51 καὶ Κις πατὴρ Σαουλ καὶ Νηρ πατὴρ Αβεννηρ υἱὸς Ιαμιν υἱοῦ Αβιηλ 52 καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαουλ καὶ ἴδων Σαουλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν

15 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἐμὲ ἀπέστειλεν κύριος χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς κυρίου 2 τάδε εἶπεν κύριος σαβαωθ νῦν ἐκδίκησο ἀ ἐποίησεν Αμαληκ τῷ Ισραὴλ ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου 3 καὶ νῦν πορεύου καὶ πατάξεις τὸν Αμαληκ καὶ Ιεριμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἔξολεθρεύσεις αὐτὸν καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἄνδρὸς καὶ ἔως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νηπίου ἔως θηλάζοντος καὶ ἀπὸ μόσχου ἔως προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου ἔως ὄνου 4 καὶ παρήγγειλεν Σαουλ τῷ λαῷ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγαλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων τοῦ Ιουδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων 5 καὶ ἤλθεν Σαουλ ἔως τῶν πόλεων Αμαληκ καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ 6 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν Κιναῖον ἀπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Αμαληκίτου μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἔξεκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Αμαληκ 7 καὶ ἐπάταξεν Σαουλ τὸν Αμαληκ ἀπὸ

Ευιλατ ἔως Σουρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου 8 καὶ συνέλαβεν τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ ζῶντα καὶ πάντα τὸν λαὸν Ιεριμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας 9 καὶ περιεποίήσατο Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Αγαγ ζῶντα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἔβούλετο αὐτὰ ἔξολεθρεῦσαι καὶ πᾶν ἔργον ἡτιμωμένον καὶ ἔξουδενωμένον ἔξωλέθρευσαν 10 καὶ ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Σαμουηλ λέγων 11 παρακέλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὅπισθέν μου καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησεν καὶ ἡθύμησεν Σαμουηλ καὶ ἔβόησεν πρὸς κύριον ὅλην τὴν νύκτα 12 καὶ ὤρθρισεν Σαμουηλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ισραὴλ πρωί καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαμουηλ λέγοντες ἡκεὶ Σαουλ εἰς Κάρμηλον καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ἄρμα καὶ κατέβη εἰς Γαλγαλα πρὸς Σαουλ καὶ ἴδου αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὃν ἦνεγκεν ἔξ Αμαληκ 13 καὶ παρεγένετο Σαμουηλ πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ εὐλογητὸς σὺ τῷ κυρίῳ ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος 14 καὶ εἶπεν Σαμουηλ καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὡσίν μου καὶ φωνὴ τῶν βιῶν ὃν ἐγὼ ἀκούω 15 καὶ εἶπεν Σαουλ ἔξ Αμαληκ ἦνεγκα αὐτά ἂ περιεποίήσατο ὁ λαός τὰ κράτιστα τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βιῶν ὅπως τυθῇ τῷ κυρίῳ θεῷ σου καὶ τὰ λοιπὰ ἔξωλέθρευσα 16 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ σοι ἂ ἐλάλησεν κύριος πρός με τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον 17 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ

οὐχὶ μικρὸς σὺ εῖ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκήπτρου φυλῆς Ισραὴλ καὶ ἔχρισέν σε κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ 18 καὶ ἀπέστειλέν σε κύριος ἐν ὅδῷ καὶ εἴπεν σοι πορεύθητι καὶ ἔξολεθρευσον τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰς ἐμέ τὸν Αμαληκ καὶ πολεμήσεις αὐτούς ἔως συντελέσης αὐτούς 19 καὶ ἵνα τί οὐκ ἥκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἀλλ’ ὠρμησας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου 20 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ διὰ τὸ ἀκοῦσαι με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὅδῷ ἥ ἀπέστειλέν με κύριος καὶ ἥγαγον τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ καὶ τὸν Αμαληκ ἔξωλέθρευσα 21 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ ἔξολεθρεύματος θῦσαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλγαλοις 22 καὶ εἶπεν Σαμουηλ εἰ θελητὸν τῷ κυρίῳ ὄλοκαυτώματα καὶ θυσίαι ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου ἴδου ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴ καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν 23 ὅτι ἀμαρτία οἰώνισμά ἔστιν ὀδύνην καὶ πόνους θεραφιν ἐπάγουσιν ὅτι ἔξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἔξουδενώσει σε κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ 24 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ ἡμάρτηκα ὅτι παρέβην τὸν λόγον κυρίου καὶ τὸ ῥῆμα σου ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν καὶ ἥκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν 25 καὶ νῦν ἄρον δὴ τὸ ἀμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον μετ’ ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου 26 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ οὐκ ἀναστρέψω μετὰ σοῦ ὅτι ἔξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἔξουδενώσει σε κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ισραὴλ 27 καὶ ἀπέστρεψεν Σαμουηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν καὶ ἐκράτησεν

Σαουλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτό **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ διέρρηξεν κύριος τὴν βασιλείαν Ισραὴλ ἐκ χειρός σου σήμερον καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ **29** καὶ διαιρεθήσεται Ισραὴλ εἰς δύο καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστιν τοῦ μετανοήσαι αὐτός **30** καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ισραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἔμοῦ καὶ προσκυνήσω τῷ κυρίῳ θεῷ σου **31** καὶ ἀνέστρεψεν Σαμουὴλ ὅπισσα Σαουλ καὶ προσεκύνησεν τῷ κυρίῳ **32** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ προσαγάγετέ μοι τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν Αγαγ τρέμων καὶ εἶπεν Αγαγ εἰς οὕτως πικρὸς δὲ θάνατος **33** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς Αγαγ καθότι ἡτέκνωσεν γυναικας ἡ ρόμφαία σου οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ σου καὶ ἔσφαξεν Σαμουὴλ τὸν Αγαγ ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλαγαλ **34** καὶ ἀπῆλθεν Σαμουὴλ εἰς Αρμαθαιμ καὶ Σαουλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα **35** καὶ οὐ προσέθετο Σαμουὴλ ἔτι ἰδεῖν τὸν Σαουλ ἔως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἐπένθει Σαμουὴλ ἐπὶ Σαουλ καὶ κύριος μετεμελήθη ὅτι ἔβασίλευσεν τὸν Σαουλ ἐπὶ Ισραὴλ

16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουὴλ ἔως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαουλ κάγω ἔξουδένωκα αὐτὸν μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ισραὴλ πλῆσον τὸ κέρας σου ἐλαίου καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ιεσσαὶ ἔως εἰς Βηθλεεμ ὅτι ἔόρακα ἐν τοῖς νίοῖς αὐτοῦ ἔμοὶ βασιλεύειν **2** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πῶς πορευθῶ καὶ ἀκούσεται Σαουλ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ εἶπεν κύριος δάμαλιν βοῶν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου

καὶ ἐρεῖς θῦσαι τῷ κυρίῳ ἥκω **3** καὶ καλέσεις τὸν Ιεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν καὶ γνωριῶ σοι ἄποιησεις καὶ χρίσεις ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ **4** καὶ ἐποίησεν Σαμουὴλ πάντα ἀξέλάλησεν αὐτῷ κύριος καὶ ἤλθεν εἰς Βηθλεεμ καὶ ἔξεστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ καὶ εἶπαν εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου ὁ βλέπων **5** καὶ εἶπεν εἰρήνη θῦσαι τῷ κυρίῳ ἥκω ἀγιάσθητε καὶ εὐφράνθητε μετ' ἔμοι σήμερον καὶ ἡγίασεν τὸν Ιεσσαὶ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν **6** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ αὐτοὺς εἰσιέναι καὶ εἶδεν τὸν Ελιαβ καὶ εἶπεν ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον κυρίου χριστὸς αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουὴλ μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἔξιν μεγέθους αὐτοῦ ὅτι ἔξουδένωκα αὐτὸν ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος ὅψεται ὁ θεός ὅτι ἄνθρωπος ὅψεται εἰς πρόσωπον ὁ δὲ θεὸς ὅψεται εἰς καρδίαν **8** καὶ ἐκάλεσεν Ιεσσαὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ παρῆλθεν κατὰ πρόσωπον Σαμουὴλ καὶ εἶπεν οὐδὲ τοῦτον ἔξελέξατο κύριος **9** καὶ παρήγαγεν Ιεσσαὶ τὸν Σαμα καὶ εἶπεν καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἔξελέξατο κύριος **10** καὶ παρήγαγεν Ιεσσαὶ τοὺς ἐπτά υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουὴλ καὶ εἶπεν Σαμουὴλ οὐκ ἔξελέξατο κύριος ἐν τούτοις **11** καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς Ιεσσαὶ ἐκλελοίπασιν τὰ παιδάρια καὶ εἶπεν ἔτι ὁ μικρὸς ἱδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς Ιεσσαὶ ἀπόστειλον καὶ λαβὲ αὐτὸν ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἔως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν **12** καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν καὶ οὗτος πυρράκης μετὰ κάλλους ὄφθαλμῶν καὶ ἀγαθὸς ὄράσει κυρίῳ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουὴλ ἀνάστα καὶ χρισον τὸν Δαυιδ ὅτι οὗτος

ἀγαθός ἐστιν 13 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸ κέρας τοῦ ἑλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἀνέστη Σαμουηλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Αρμαθαιμ 14 καὶ πνεῦμα κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαουλ καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου 15 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαουλ πρὸς αὐτόν ίδού δὴ πνεῦμα κυρίου πονηρὸν πνίγει σε 16 εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοι σου ἐνώπιόν σου καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλεῖ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται καὶ ἀναπάυσει σε 17 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἵδετε δὴ μοι ἄνδρα ὁρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς ἔμε 18 καὶ ἀπεκρίθη εῖς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν ίδού ἔόρακα σιδὸν τῷ Ιεσσαι Βηθλεεμίτην καὶ αὐτὸν εἰδότα ψαλμόν καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός καὶ ὁ ἀνὴρ πολεμιστής καὶ σοφὸς λόγω καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ 19 καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους πρὸς Ιεσσαι λέγων ἀπόστειλον πρός με τὸν νιόν σου Δαυιδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου 20 καὶ ἔλαβεν Ιεσσαι γομορ ἄρτων καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἵγῶν ἔνα καὶ ἔξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυιδ τοῦ σιδὸν αὐτοῦ πρὸς Σαουλ 21 καὶ εἰσῆλθεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ καὶ παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἤγαπησεν αὐτὸν σφόδρα καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ 22 καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ πρὸς Ιεσσαι λέγων παριστάσθω δὴ Δαυιδ ἐνώπιον ἐμοῦ ὅτι εὗρεν χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου 23 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐλάμβανεν

Δαυιδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἀνέψυχεν Σαουλ καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν

17 καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον καὶ συνάγονται εἰς Σοκχωθ τῆς Ιουδαίας καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Αζηκα ἐν Εφερμεμ 2 καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ισραηλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας ἀλλοφύλων 3 καὶ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα καὶ Ισραηλ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα καὶ ὁ ἀϋλὼν ἀνὰ μέσον αὐτῶν 4 καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων Γολιαθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γεθ ὑψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς 5 καὶ περικεφαλαίᾳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ θώρακα ἀλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου 6 καὶ κνημῖδες χαλκαῖ ἐπάνω τῶν σκελῶν αὐτοῦ καὶ ἀσπὶς χαλκῇ ἀνὰ μέσον τῶν ὥμων αὐτοῦ 7 καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὥσει μέσακλον ὑφαινόντων καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἔξακοσίων σίκλων σιδήρου καὶ ὁ αἴρων τὰ ὅπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ 8 καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ισραηλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξ ἐναντίας ἡμῶν οὐκ ἔγω εἴμι ἀλλόφυλος καὶ ὑμεῖς Εβραῖοι τοῦ Σαουλ ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβίτω πρός με 9 καὶ ἐὰν δυνηθῇ πρὸς ἔμε πολεμῆσαι καὶ ἐὰν πατάξῃ με καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους ἐὰν δὲ ἔγω δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτόν ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε

ἡμῖν 10 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος ἵδοὺ ἐγὼ ὧνείδισα τὴν παράταξιν Ισραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ δότε μοι ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι 11 καὶ ἤκουσεν Σαουλ καὶ πᾶς Ισραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα καὶ ἔξεστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα 32 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ μὴ δὴ συμπεσέτω ἡ καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ’ αὐτὸν ὁ δοῦλός σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου 33 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυὶδ οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ’ αὐτοῦ ὅτι παιδάριον εἴ σύ καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐτοῦ 34 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων καὶ ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανεν πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης 35 καὶ ἔξεπορευόμην ὅπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἔξεσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ’ ἐμέ καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ ἐθανάτωσα αὐτὸν 36 καὶ τὴν ἄρκον ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου καὶ τὸν λέοντα καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτὸν καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ισραὴλ διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος ὃς ὧνείδισεν παράταξιν θεοῦ ζῶντος 37 κύριος ὃς ἔξείλατο με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου αὐτὸς ἔξελεῖται με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυὶδ πορεύου καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ 38 καὶ ἐνέδυσεν Σαουλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν καὶ περικεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ 39 καὶ ἔζωσεν τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου

αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν περιπατήσας ἄπαξ καὶ δίς καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις ὅτι οὐ πεπείραμαι καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ’ αὐτοῦ 40 καὶ ἔλαβεν τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὅντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν καὶ σφενδόνην αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσῆλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον 42 καὶ εἶδεν Γολιαδ τὸν Δαυὶδ καὶ ἡτίμασεν αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους ὁφθαλμῶν 43 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ ὡσεὶ κύων ἐγὼ εἰμὶ ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ’ ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις καὶ εἶπεν Δαυὶδ οὐχί ἀλλ’ ἡ χείρω κυνός καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ 44 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ δεῦρο πρός με καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσιν τῆς γῆς 45 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον σὺ ἔρχῃ πρός με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι κάγῳ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι κυρίου σαβαωθ θεοῦ παρατάξεως Ισραὴλ ἦν ὧνείδισας σήμερον 46 καὶ ἀποκλείσει σε κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ἀποκτενῶ σε καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅτι ἔστιν θεὸς ἐν Ισραὴλ 47 καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σῷζει κύριος ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος καὶ παραδώσει κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν

48 καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυὶδ **49** καὶ ἔξετεινεν Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἔνα καὶ ἐσφενδόνησεν καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ διέδυ ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν **51** καὶ ἔδραμεν Δαυὶδ καὶ ἐπέστη ἐπ’ αὐτὸν καὶ ἔλαβεν τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἀφεῖλεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν καὶ ἔφυγον **52** καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ιουδα καὶ ἡλάλαξαν καὶ κατεδίωξαν ὅπισα αὐτῶν ἔως εἰσόδου Γεθ καὶ ἔως τῆς πύλης Ἀσκαλῶνος καὶ ἐπεσαν τραυματίαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἔως Γεθ καὶ ἔως Ακκαρων **53** καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὅπισα τῶν ἀλλοφύλων καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν **54** καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ιερουσαλήμ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ

18 **6** καὶ ἔζηλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν χαρμοσύνῃ καὶ ἐν κυμβάλοις **7** καὶ ἔξηρχον αἱ γυναῖκες καὶ ἔλεγον ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ **8** καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαουλ περὶ τοῦ λόγου τούτου καὶ εἶπεν τῷ Δαυὶδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας **9** καὶ ἦν Σαουλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα **10** καὶ ἐφοβήθη Σαουλ ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ **11** καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ'

αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἔαυτῷ χιλίαρχον καὶ ἔξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ **14** καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνίων καὶ κύριος μετ’ αὐτοῦ **15** καὶ εἶδεν Σαουλ ὡς αὐτὸς συνίει σφόδρα καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **16** καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ιουδας ἡγάπα τὸν Δαυὶδ ὅτι αὐτὸς ἔξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ **20** καὶ ἡγάπησεν Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ τὸν Δαυὶδ καὶ ἀπηγγέλη Σαουλ καὶ ηὐθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ **21** καὶ εἶπεν Σαουλ δῶσω αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον καὶ ἦν ἐπὶ Σαουλ χεὶρ ἀλλοφύλων **22** καὶ ἐνετείλατο Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων λαλήσατε ὑμεῖς λάθρᾳ τῷ Δαυὶδ λέγοντες ἵδοὺ ὁ βασιλεὺς θέλει ἐν σοί καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ὁγαπῶσίν σε καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ **23** καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαουλ εἰς τὰ ὕπατα Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἶπεν Δαυὶδ εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγάμβρεῦσαι βασιλεῖ κάγῳ ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ οὐχὶ ἔνδοξος **24** καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαουλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἀλλάλησεν Δαυὶδ **25** καὶ εἶπεν Σαουλ τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυὶδ οὐ βιούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι εἰς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως καὶ Σαουλ ἐλογίσατο αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων **26** καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαουλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγάμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ **27** καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας καὶ ἀνήνεγκεν τὰς ἀκροβυστίας

αὐτῶν τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ
καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχολ θυγατέρα αὐτοῦ
αὐτῷ εἰς γυναῖκα **28** καὶ εἶδεν Σαουλ ὅτι κύριος
μετὰ Δαυιδ καὶ πᾶς Ισραηλ ἡγάπα αὐτὸν **29** καὶ
προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυιδ ἔτι

19 καὶ ἐλάλησεν Σαουλ πρὸς Ιωναθαν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
θανατῶσαι τὸν Δαυιδ καὶ Ιωναθαν υἱὸς Σαουλ
ἥρειτο τὸν Δαυιδ σφόδρα **2** καὶ ἀπήγγειλεν
Ιωναθαν τῷ Δαυιδ λέγων Σαουλ ζῆτεī θανατῶσαί
σε φύλαξαι οὖν αὔριον πρωὶ καὶ κρύβηθι καὶ
κάθισον κρυβῇ **3** καὶ ἐγὼ ἔξελεύσομαι καὶ
στήσομαι ἔχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ
ἐὰν ἦς ἐκεῖ καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ δψομαι ὅ τι ἐὰν ἦ καὶ ἀπαγγελῶ
σοι **4** καὶ ἐλάλησεν Ιωναθαν περὶ Δαυιδ ἀγαθὰ
πρὸς Σαουλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν μὴ ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν
σου Δαυιδ ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα **5** καὶ ἔθετο τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν
τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν
μεγάλην καὶ πᾶς Ισραηλ εἶδον καὶ ἔχάρησαν καὶ
ἴνα τί ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῷον θανατῶσαι τὸν
Δαυιδ δωρεάν **6** καὶ ἤκουσεν Σαουλ τῆς φωνῆς
Ιωναθαν καὶ ὥμοσεν Σαουλ λέγων ζῆ κύριος εἰ
ἀποθανεῖται **7** καὶ ἐκάλεσεν Ιωναθαν τὸν Δαυιδ
καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα
καὶ εἰσήγαγεν Ιωναθαν τὸν Δαυιδ πρὸς Σαουλ
καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡσεὶ ἔχθες καὶ τρίτην
ἡμέραν **8** καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς
Σαουλ καὶ κατίσχυσεν Δαυιδ καὶ ἐπολέμησεν
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν

μεγάλην σφόδρα καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ
9 καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ
καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων καὶ δόρυ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἔψαλλεν ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ **10** καὶ ἐζήτει Σαουλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς
Δαυιδ καὶ ἀπέστη Δαυιδ ἐκ προσώπου Σαουλ
καὶ ἐπάταξεν τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον καὶ Δαυιδ
ἀνεχώρησεν καὶ διεσώθη **11** καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους
εἰς οἴκον Δαυιδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι
αὐτὸν πρώι καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ Μελχολ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν
σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην αὔριον θανατωθήσῃ
12 καὶ κατάγει ἡ Μελχολ τὸν Δαυιδ διὰ τῆς
θυρίδος καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἔφυγεν καὶ σώζεται **13**
καὶ ἐλαβεν ἡ Μελχολ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο
ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἤπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἴματίῳ **14**
καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν
Δαυιδ καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν **15** καὶ
ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυιδ λέγων ἀγάγετε αὐτὸν
ἐπὶ τῆς κλίνης πρός με τοῦ θανατῶσαι αὐτόν **16**
καὶ ἐρχονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια
ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἤπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ **17** καὶ εἶπεν Σαουλ τῇ Μελχολ ἕνα τί
οὕτως παρελογίσω με καὶ ἔξαπέστειλας τὸν
ἔχθρον μου καὶ διεσώθη καὶ εἶπεν Μελχολ τῷ
Σαουλ αὐτὸς εἶπεν ἔξαπέστειλόν με εἰ δὲ μή
θανατώσω σε **18** καὶ Δαυιδ ἔφυγεν καὶ διεσώθη
καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουηλ εἰς Αρμαθαῖμ
καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ
Σαουλ καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ Σαμουηλ καὶ
ἐκάθισαν ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα **19** καὶ ἀπηγγέλη τῷ

Σαουλ λέγοντες ἵδοὺ Δαυιδ ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα
20 καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν
Δαυιδ καὶ εἶδαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν
καὶ Σαμουηλ εἰστήκει καθεστηκὼς ἐπ' αὐτῶν καὶ
ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαουλ πνεῦμα
θεοῦ καὶ προφητεύουσιν 21 καὶ ἀπηγγέλη τῷ
Σαουλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους καὶ
ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί καὶ προσέθετο Σαουλ
ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους καὶ ἐπροφήτευσαν
καὶ αὐτοί 22 καὶ ἐθυμώθη ὄργῃ Σαουλ καὶ
ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Αρμαθαῖμ καὶ ἔρχεται
ἔως τοῦ φρέατος τοῦ ἄλω τοῦ ἐν τῷ Σεφι καὶ
ἡρώτησεν καὶ εἶπεν ποῦ Σαμουηλ καὶ Δαυιδ καὶ
εἶπαν ἵδού ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα 23 καὶ ἐπορεύθη
ἐκεῖθεν εἰς Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ'
αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ καὶ ἐπορεύετο προφητεύων
ἔως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Ναυαθ ἐν Ραμα 24 καὶ
ἐξεδύσατο τὰ ἴμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν
ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔπεσεν γυμνὸς ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα διὰ τοῦτο
ἔλεγον εἰ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις

20 καὶ ἀπέδρα Δαυιδ ἐκ Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ
ἔρχεται ἐνώπιον Ιωναθαν καὶ εἶπεν τί πεποίκα
καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον
τοῦ πατρός σου ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχήν μου 2
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωναθαν μηδαμῶς σοι οὐ μὴ
ἀποθάνης ἵδού οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ὥημα
μέγα ἦ μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὡτίον
μου καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου τὸ ὥημα
τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῦτο 3 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ
Ιωναθαν καὶ εἶπεν γινώσκων οἴδεν ὁ πατήρ σου
ὅτι εὑρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ εἶπεν
μὴ γνώτω τοῦτο Ιωναθαν μὴ οὐ βούληται ἀλλὰ

ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου ὅτι καθὼς εἴπον
ἐμπέπλησται ἀνὰ μέσον μου καὶ τοῦ θανάτου
4 καὶ εἶπεν Ιωναθαν πρὸς Δαυιδ τί ἐπιθυμεῖ ἡ
ψυχή σου καὶ τί ποιήσω σοι 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ
πρὸς Ιωναθαν ἵδού δὴ νεομηνία αὔριον καὶ ἐγὼ
καθίσας οὐ καθήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως φαγεῖν
καὶ ἔξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ
ἔως δείλης 6 ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηται με
ὅ πατήρ σου καὶ ἐρεῖς παραπούμενος παρητήσατο
ἀπ' ἐμοῦ Δαυιδ δραμεῖν ἔως εἰς Βηθλεεμ τὴν
πόλιν αὐτοῦ ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ
φυλῇ 7 ἐὰν τάδε εἴπῃ ἀγαθῶς εἰρήνη τῷ δούλῳ
σου καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι γνῶθι ὅτι
συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ 8 καὶ ποιήσεις
ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς
διαθήκην κυρίου τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ
καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου θανάτωσόν
με σύ καὶ ἔως τοῦ πατρός σου ἵνα τί οὕτως
εἰσάγεις με 9 καὶ εἶπεν Ιωναθαν μηδαμῶς σοι ὅτι
ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία
παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ καὶ ἐὰν
μή εἰς τὰς πόλεις σου ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι 10 καὶ
εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ιωναθαν τίς ἀπαγγελεῖ μοι ἐὰν
ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς 11 καὶ εἶπεν
Ιωναθαν πρὸς Δαυιδ πορεύου καὶ μένε εἰς ἀγρόν
καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν 12 καὶ
εἶπεν Ιωναθαν πρὸς Δαυιδ κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ
οἵδεν ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὃς ἂν ὁ
καιρὸς τρισσῶς καὶ ἵδού ἀγαθὸν ἦ περὶ Δαυιδ
καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σὲ εἰς ἀγρόν 13 τάδε
ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ιωναθαν καὶ τάδε προσθείη
ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ καὶ ἀποκαλύψω τὸ
ὡτίον σου καὶ ἔξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ

εἰς εἰρήνην καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου 14 καὶ μὲν ἔτι μου ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω 15 οὐκ ἔξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἔως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰ μὴ ἐν τῷ ἔξαριτειν κύριον τοὺς ἔχθροὺς Δαυὶδ ἔκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 16 ἔξαρθναι τὸ ὄνομα τοῦ Ιωναθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἐκζητήσαι κύριος ἔχθροὺς τοῦ Δαυὶδ 17 καὶ προσέθετο ἔτι Ιωναθαν ὅμόσαι τῷ Δαυὶδ ὅτι ἡγάπησεν ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν 18 καὶ εἶπεν Ιωναθαν αὐτριον νουμηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου 19 καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ ἐκρύβης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ εργαβ ἐκεῖνο 20 καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων ἐκπέμπων εἰς τὴν αματταρι 21 καὶ ίδοὺ ἀποστελὼ τὸ παιδάριον λέγων δεῦρο εὔρε μοι τὴν σχίζαν ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ ὅδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὅδε λαβὲ αὐτήν παραγίνου ὅτι εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστιν λόγος ζῆι κύριος 22 ἐὰν τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ ὅδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα πορεύοντι ὅτι ἔξαπέσταλκέν σε κύριος 23 καὶ τὸ ρῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σύ ίδοὺ κύριος μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἔως αἰῶνος 24 καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ καὶ παραγίνεται ὁ μήν καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν 25 καὶ ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον καὶ προέφθασεν τὸν Ιωναθαν καὶ ἐκάθισεν Αβεννηρ ἐκ πλαγίων Σαουλ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυὶδ 26 καὶ οὐκ ἐλάλησεν Σαουλ οὐδὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ἐκείνῃ ὅτι εἶπεν σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς ἔναι τούτοις ὅτι οὐ κεκαθάρισται 27 καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ιεσσαὶ καὶ ἔχθες καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν 28 καὶ ἀπεκρίθη Ιωναθαν τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ παρήτηται Δαυὶδ παρ' ἐμοῦ ἔως εἰς Βηθλεέμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι 29 καὶ εἶπεν ἔξαπόστειλον δή με ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνετείλαντο πρός με οἱ ἀδελφοί μου καὶ νῦν εἰ εὑρηκα χάριν ἐν ὁφθαλμοῖς σου διασωθήσομαι δὴ καὶ ὅψομαι τοὺς ἀδελφούς μου διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως 30 καὶ ἐθυμώθη ὡργῇ Σαουλ ἐπὶ Ιωναθαν σφόδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ νίε κορασίων αὐτομολούντων οὐ γάρ οἶδα ὅτι μέτοχος εῖ σὺ τῷ υἱῷ Ιεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σου 31 ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ὁ υἱὸς Ιεσσαὶ ζῆι ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ἐτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου νῦν οὕτος 32 καὶ ἀπεκρίθη Ιωναθαν τῷ Σαουλ ἵνα τί ἀποστείλας λαβὲ τὸν νεανίαν ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος 33 καὶ ἀπεκρίθη Ιωναθαν τῷ Σαουλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ιωναθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἔγνω Ιωναθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ 34 καὶ ἀνεπήδησεν Ιωναθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὡργῇ θυμοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ ὅτι συντετέλεσεν ἐπ' αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ 35 καὶ ἐγενήθη πρωὶ καὶ ἔξηλθεν Ιωναθαν εἰς ἀγρὸν καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυὶδ

καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ 36 καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ δράμε εὐρέ μοι τὰς σχῖζας ἐν αἷς ἔγω ἀκοντίζω καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε καὶ αὐτὸς ἡκόντιζε τῇ σχίζῃ καὶ παρήγαγεν αὐτήν 37 καὶ ἦλθεν τὸ παιδάριον ἔως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἡκόντιζεν Ιωναθαν καὶ ἀνεβόησεν Ιωναθαν ὅπίσω τοῦ νεανίου καὶ εἶπεν ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα 38 καὶ ἀνεβόησεν Ιωναθαν ὅπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ λέγων ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ στῆς καὶ ἀνέλεξεν τὸ παιδάριον Ιωναθαν τὰς σχῖζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ 39 καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν πάρεξ Ιωναθαν καὶ Δαυὶδ ἔγνωσαν τὸ ρῆμα 40 καὶ Ιωναθαν ἔδωκεν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ πορεύου εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν 41 καὶ ως εἰσῆλθεν τὸ παιδάριον καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ εργαφ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἔως συντελείας μεγάλης 42 καὶ εἶπεν Ιωναθαν πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ ως ὁμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὄνόματι κυρίου λέγοντες κύριος ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου ἔως αἰῶνος καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθεν καὶ Ιωναθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν

21 καὶ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβᾶ πρὸς Αβιμελεχ τὸν ἰερέα καὶ ἔξεστη Αβιμελεχ τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ 2 καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῷ ἰερεῖ ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ρῆμα σήμερον καὶ εἶπέν μοι μηδὲὶς γνώτω τὸ ρῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω

σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐντέταλμαί σοι καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαί ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ θεοῦ πίστις Φελλανι Αλεμωνι 3 καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι δός εἰς χεῖρά μου τὸ εύρεθέν 4 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἰερεὺς τῷ Δαυὶδ καὶ εἶπεν οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου ὅτι ἀλλ' ἡ ἄρτοι ἄγιοι εἰσὶν εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάριά ἔστιν ἀπὸ γυναικός καὶ φάγεται 5 καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἰερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἔχθες καὶ τρίτην ἡμέραν ἐν τῷ ἔξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδάρια ἡγνισμένα καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος διότι ἀγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου 6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Αβιμελεχ ὁ ἰερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ ἄρτος ὅτι ἀλλ' ἡ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφηρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἦν ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτούς 7 καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαουλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος νεεσσαραν ἐνώπιον κυρίου καὶ ὅνομα αὐτῷ Δωηκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνους Σαουλ 8 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Αβιμελεχ ἵδε εὶς ἐστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἥ ρομφαία ὅτι τὴν ρομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου ὅτι ἦν τὸ ρῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδήν 9 καὶ εἶπεν ὁ ἰερεὺς ἵδοὺ ἥ ρομφαία Γολιαθ τοῦ ἀλλοφύλου ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ηλα καὶ αὐτὴ ἐνειλημένη ἐν ἴματιώ εἰ ταύτην λήμψῃ σεαυτῷ λαβέ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Δαυὶδ ἵδοὺ οὐκ ἔστιν ὕσπερ αὐτή δός μοι αὐτήν 10 καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου

Σαουλ καὶ ἥλθεν Δαυιδ πρὸς Αγχους βασιλέα Γεθ 11 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Αγχους πρὸς αὐτόν οὐχὶ οὗτος Δαυιδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς οὐχὶ τούτῳ ἔξηρχον αἱ χορεύουσαι λέγουσαι ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ 12 καὶ ἔθετο Δαυιδ τὰ ρήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Αγχους βασιλέως Γεθ 13 καὶ ἤλλοιώσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ 14 καὶ εἶπεν Αγχους πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἵδού ἴδετε ἄνδρα ἐπίλημπτον ἵνα τί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρός με 15 ἢ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήμπτων ἐγὼ ὅτι εἰσαγειόχατε αὐτὸν ἐπιλημπτεύεσθαι πρός με οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν

22 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυιδ καὶ διεσώθη καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Οδολλαμ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουσιν πρὸς αὐτὸν ἐκεī 2 καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος καὶ ἥσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες 3 καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφα τῆς Μωαβ καὶ εἶπεν πρὸς βασιλέα Μωαβ γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοὶ ἔως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ θεός 4 καὶ παρεκάλεσεν τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωαβ καὶ κατώκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὅντος τοῦ Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ 5 καὶ εἶπεν Γαδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυιδ μὴ κάθου

ἐν τῇ περιοχῇ πορεύου καὶ ἕξεις εἰς γῆν Ιουδα καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἥλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαριχ 6 καὶ ἤκουσεν Σαουλ ὅτι ἔγνωσται Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ραμα καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ 7 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε δή νιοὶ Βενιαμιν εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ νιὸς Ιεσσαι ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους 8 ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὡτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν νιόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ νιοῦ Ιεσσαι καὶ οὐκ ἔστιν πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὡτίον μου ὅτι ἐπήγειρεν ὁ νιός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν ὃς ἡ ἡμέρα αὕτη 9 καὶ ἀποκρίνεται Δωηκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμίόνους Σαουλ καὶ εἶπεν ἔόρακα τὸν νιὸν Ιεσσαι παραγινόμενον εἰς Νομβα πρὸς Αβιμελεχ νιὸν Αχιτωβ τὸν ιερέα 10 καὶ ἥρωτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ρόμφαιαν Γολιαδ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ 11 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Αβιμελεχ νιὸν Αχιτωβ καὶ πάντας τοὺς νιοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ιερεῖς τοὺς ἐν Νομβα καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα 12 καὶ εἶπεν Σαουλ ἄκουε δή νιὲ Αχιτωβ καὶ εἶπεν ἴδου ἐγὼ λάλει κύριε 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ ἵνα τί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ νιὸς Ιεσσαι δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ρόμφαιαν καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ

Θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἔχθρὸν ὡς ή ἡμέρα αὔτη 14 καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν καὶ τίς ἐν πᾶσιν τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου 15 ἢ σήμερον ἥργμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ μηδαμῶς μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἴκον τοῦ πατρός μου ὅτι οὐκ ἔδει ὁ δοῦλος ὁ σὸς ἐν πᾶσιν τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα 16 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαουλ Θανάτῳ ἀποθανῃ Ἀβιμελεχ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἴκος τοῦ πατρός σου 17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσιν τοῖς ἐφεστηκόσιν ἐπ' αὐτὸν προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἵερεῖς τοῦ κυρίου ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὡτίον μου καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου 18 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωηκ ἐπιστρέψου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπεστράφη Δωηκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς ἱερεῖς κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας πάντας αἴροντας εφουδ 19 καὶ τὴν Νομβᾶ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἔως γυναικός ἀπὸ νηπίου ἔως θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου 20 καὶ διασώζεται υἱὸς εἰς τῷ Αβιμελεχ υἱῷ Ἀχιτωβ καὶ ὄνομα αὐτῷ Αβιαθαρ καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυὶδ 21 καὶ ἀπήγγειλεν Αβιαθαρ τῷ Δαυὶδ ὅτι ἐθανάτωσεν Σαουλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου 22 καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῷ Αβιαθαρ ἡγίδειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι Δωηκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ

τῷ Σαουλ ἐγώ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρός σου 23 κάθου μετ' ἐμοῦ μὴ φοβοῦ ὅτι οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί

23 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ λέγοντες ιδού οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεῖλα καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσιν καταπατοῦσιν τοὺς ἄλω 2 καὶ ἐπηρώτησεν Δαυὶδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους καὶ εἶπεν κύριος πορεύου καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεῖλα 3 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν ιδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ιουδαίᾳ φοβούμεθα καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλα εἰς τὰ σκύλα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα 4 καὶ προσέθετο Δαυὶδ ἐρωτῆσαι ἔτι διὰ τοῦ κυρίου καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς Κεῖλα ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου 5 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεῖλα καὶ ἐπολέμησεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγεν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην καὶ ἔσωσεν Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλα 6 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φυγεῖν Αβιαθαρ υἱὸν Αβιμελεχ πρὸς Δαυὶδ καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεῖλα κατέβη ἔχων εφουδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 7 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ ὅτι ἥκει Δαυὶδ εἰς Κεῖλα καὶ εἶπεν Σαουλ πέπρακεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς χεῖράς μου ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν 8 καὶ παρήγγειλεν Σαουλ παντὶ τῷ λαῷ εἰς πόλεμον καταβαίνειν εἰς Κεῖλα συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας

αύτοῦ 9 καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι οὐ παρασιωπᾶ Σαουλ περὶ αύτοῦ τὴν κακίαν καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβιαθαρ τὸν ἱερέα προσάγαγε τὸ εφουδ κυρίου 10 καὶ εἶπεν Δαυιδ κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ζητεῖ Σαουλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεῖλα διαφθεῖραι τὴν πόλιν διὸ ἐμέ 11 εἰ ἀποκλεισθήσεται καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαουλ καθὼς ἥκουσεν ὁ δοῦλός σου κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σου καὶ εἶπεν κύριος ἀποκλεισθήσεται 13 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι καὶ ἔξηλθον ἐκ Κεῖλα καὶ ἐπορεύοντο οὕτως ἐὰν ἐπορεύθησαν καὶ τῷ Σαουλ ἀπηγγέλη ὅτι διασέσωται Δαυιδ ἐκ Κεῖλα καὶ ἀνῆκεν τοῦ ἐξελθεῖν 14 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν Μασερεμ ἐν τοῖς στενοῖς καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὅρει Ζιφ ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμώδει καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαουλ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ 15 καὶ εἶδεν Δαυιδ ὅτι ἐξέρχεται Σαουλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ Δαυιδ ἐν τῷ ὅρει τῷ αὐχμώδει ἐν τῇ Καινῇ Ζιφ 16 καὶ ἀνέστη Ιωναθαν υἱὸς Σαουλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυιδ εἰς Καινὴν καὶ ἐκραταίωσεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν κυρίῳ 17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν μὴ φοβοῦ ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαουλ τοῦ πατρός μου καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἐγὼ ἔσομαί σοι εἰς δεύτερον καὶ Σαουλ ὁ πατήρ μου οἴδεν οὕτως 18 καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐκάθητο Δαυιδ ἐν Καινῇ καὶ Ιωναθαν ἀπῆλθεν εἰς οἴκον αὐτοῦ 19 καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους πρὸς Σαουλ ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες οὐκ ἴδού Δαυιδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρα ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ιεσσαιμούν 20 καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως 21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαουλ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ 22 πορεύθητε δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὕτως ἔσται ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὕτως ἔπατε μήποτε πανουργεύσηται 23 καὶ ἰδετε καὶ γνῶτε καὶ πορευσόμεθα μεθ' ὑμῶν καὶ ἔσται εἰς ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ιουδα 24 καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαουλ καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μααν καθ' ἐσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ιεσσαιμούν 25 καὶ ἐπορεύθη Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτὸν καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μααν καὶ ἥκουσεν Σαουλ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυιδ εἰς τὴν ἔρημον Μααν 26 καὶ πορεύονται Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὅρους τούτου καὶ ἦν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὅρους τούτου καὶ ἦν Δαυιδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαουλ καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς 27 καὶ ἄγγελος πρὸς Σαουλ ἤλθεν λέγων σπεῦδε καὶ δεῦρο ὅτι ἐπέθεντο οἱ ἀλλόφυλοι ἐπὶ τὴν γῆν 28 καὶ ἀνέστρεψεν Σαουλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἡ μερισθεῖσα 29 καὶ ἀνέβη Δαυιδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Εγγαδδί

24 καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψεν Σαουλ ἀπὸ ὅπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἑρήμῳ Εγγαδδὶ **2** καὶ ἔλαβεν μεθ' ἔαντοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ισραὴλ καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδαιεμ **3** καὶ ἥλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἦν ἐκεὶ σπήλαιον καὶ Σαουλ εἰσῆλθεν παρασκευάσασθαι καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο **4** καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν ἵδού ἡ ἡμέρα αὕτη ἦν εἴπεν κύριος πρὸς σὲ παραδοῦναι τὸν ἔχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν δόφθαλμοῖς σου καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀφεῖλεν τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος τῆς Σαουλ λαθραίως **5** καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν καρδία Δαυὶδ αὐτόν ὅτι ἀφεῖλεν τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ κυρίου ἐπενέγκαι καὶ χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν ὅτι χριστὸς κυρίου ἐστὶν οὗτος **7** καὶ ἔπεισεν Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θανατῶσαι τὸν Σαουλ καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ὁδὸν **8** καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ ἐβόησεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαουλ λέγων κύριε βασιλεῦ καὶ ἐπέβλεψεν Σαουλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἔκυψεν Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ ἵνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων ἵδού Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχήν σου **10** ἵδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔοράκασιν οἱ ὁφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖρά μου ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ οὐκ ἥβουλήθην ἀποκτεῖναί σε καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα οὐκ ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου ὅτι χριστὸς κυρίου οὗτός ἐστιν **11** καὶ ἵδού τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος σου ἐν τῇ χειρί μου ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ πτερύγιον καὶ οὐκ ἀπέκταγκά σε καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον ὅτι οὐκ ἔστιν κακία ἐν τῇ χειρί μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν **12** δικάσαι κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἐκδικήσαι με κύριος ἐκ σοῦ καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σοί **13** καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ **14** καὶ νῦν ὅπίω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ισραὴλ ὅπίσω τίνος καταδιώκεις σύ ὅπίσω κυνὸς τεθνηκότος καὶ ὅπίσω ψύλλου ἐνός **15** γένοιτο κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ ἵδοι κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου **16** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν Σαουλ ἡ φωνὴ σου αὕτη τέκνον Δαυὶδ καὶ ἥρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ Σαουλ καὶ ἐκλαυσεν **17** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυὶδ δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθά ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά **18** καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἂ ἐποίησάς μοι ἀγαθά ὡς ἀπέκλεισέν με κύριος σήμερον εἰς χεῖράς σου καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με **19** καὶ ὅτι εἰ εύροιτο τις τὸν ἔχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψαι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ καὶ κύριος ἀνταποτείσει αὐτῷ ἀγαθά καθὼς πεποίηκας σήμερον **20** καὶ νῦν ἵδοὺ

έγω γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις καὶ στήσεται ἐν χερσίν σου βασιλεία Ισραὴλ 21 καὶ νῦν ὄμοσόν μοι ἐν κυρίῳ ὅτι οὐκ ἔξολεθρεύσεις τὸ σπέρμα μου δύπισω μου καὶ οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου 22 καὶ ὥμοσεν Δαυὶδ τῷ Σαουλ καὶ ἀπῆλθεν Σαουλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσαρὰ στενήν

25 καὶ ἀπέθανεν Σαμουὴλ καὶ συναθροίζονται πᾶς Ισραὴλ καὶ κόπτονται αὐτὸν καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Αρμαθαιμ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μααν 2 καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μααν καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια καὶ αἴγες χίλιαι καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ 3 καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Ναβαλ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Αβιγαια καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασιν καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός 4 καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ ἐν τῇ ἔρημῷ ὅτι κείρει Ναβαλ ὁ Καρμήλιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ 5 καὶ Δαυὶδ ἀπέστειλεν δέκα παιδάρια καὶ εἶπεν τοῖς παιδαρίοις ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Ναβαλ καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου εἰς εἰρήνην 6 καὶ ἐρεῖτε τάδε εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἴκός σου καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα 7 καὶ νῦν ἴδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσίν σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἵ ἥσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἔρημῷ καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ 8 ἐρώτησον

τὰ παιδάριά σου καὶ ἀπαγγελοῦσίν σοι καὶ εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἥκομεν δὸς δὴ δὲ ἐὰν εὔρῃ ἡ χείρ σου τῷ νιψ σου τῷ Δαυὶδ 9 καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους τούτους πρὸς Ναβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὄνόματι Δαυὶδ καὶ ἀνεπήδησεν 10 καὶ ἀπεκρίθη Ναβαλ τοῖς παισὶν Δαυὶδ καὶ εἶπεν τίς ὁ Δαυὶδ καὶ τίς ὁ νιὸς Ιεσσαὶ σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἔκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ 11 καὶ λήμψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσίν μου τὰ πρόβατα καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν οὓς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσὶν 12 καὶ ἀπεστράφησεν τὰ παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὅδον αὐτῶν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἥλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 13 καὶ εἶπεν Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ ζώσασθε ἔκαστος τὴν ρόμφαιαν αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν 14 καὶ τῇ Αβιγαιᾳ γυναικὶ Ναβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδαρίων λέγων ἵδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἔρημου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν καὶ ἔξεκλινεν ἀπ' αὐτῶν 15 καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἡμεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ 16 ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἥμεθα παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον 17 καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε τί σὺ ποιήσεις ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

καὶ οὗτος νιός λοιμός καὶ οὐκ ἔστιν λαλῆσαι πρὸς αὐτόν **18** καὶ ἔσπευσεν Αβιγαϊα καὶ ἔλαβεν διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα καὶ πέντε οιφι ἀλφίτου καὶ γομορ ἐν σταφίδος καὶ διακοσίας παλάθας καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὅνους **19** καὶ εἶπεν τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου καὶ ἴδοὺ ἐγὼ ὁπίσω ὑμῶν παραγίνομαι καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλεν **20** καὶ ἐγενήθη αὐτῆς ἐπιβεβηκίης ἐπὶ τὴν ὅνον καὶ καταβαίνούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρους καὶ ἴδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς **21** καὶ Δαυὶδ εἶπεν Ἰσως εἰς ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέναν καὶ ἀνταπέδωκέν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν **22** τάδε ποιήσαι οἱ θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθείη εἱ̄ς ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Ναβαλ ἔως πρωὶ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον **23** καὶ εἶδεν Αβιγαϊα τὸν Δαυὶδ καὶ ἔσπευσεν καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὅνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν **24** ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριέ μου ἡ ἀδικία λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὕπατά σου καὶ ἄκουσον τῆς δούλης σου λόγον **25** μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον τὸν λοιμὸν τοῦτον ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτως ἔστιν Ναβαλ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια σου ἢ ἀπέστειλας **26** καὶ νῦν κύριε ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου καθὼς ἐκώλυσέν σε κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῷον καὶ σώζειν τὴν χειρά σου

σοι καὶ νῦν γένοιντο ὡς Ναβαλ οἱ ἔχθροί σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά **27** καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν ταύτην ἥν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσιν τῷ κυρίῳ μου **28** ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου ὅτι ποιῶν ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου οἴκον πιστόν ὅτι πόλεμον κυρίου ὁ κύριός μου πολεμεῖ καὶ κακία οὐχ εύρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε **29** καὶ ἀναστήσεται ἀνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχήν σου καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδέμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ ψυχὴν ἔχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης **30** καὶ ἔσται ὅτι ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὸν ἐπὶ σέ καὶ ἐντελεῖται σοι κύριος εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ισραὴλ **31** καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου ἐκχέαι αἷμα ἀθῷον δωρεὰν καὶ σῶσαι χειρα κυρίου μου αὐτῷ καὶ ἀγαθώσει κύριος τῷ κυρίῳ μου καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ **32** καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῇ Αβιγαϊα εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ὃς ἀπέστειλέν σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μου **33** καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷματα καὶ σῶσαι χειρά μου ἐμοί **34** πλὴν ὅτι ζῆ κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ὃς ἀπεκάλυσέν με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι τότε εἶπα εἰ̄ς ὑπολειφθήσεται τῷ Ναβαλ ἔως φωτὸς τοῦ πρωὶ οὐρῶν πρὸς τοῖχον **35** καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἡ ἔφερεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἴκον σου

βλέπε ήκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ἡρέτισα τὸ πρόσωπόν σου **36** καὶ παρεγενήθη Αβιγαια πρὸς Ναβαλ καὶ ἵδον αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος βασιλέως καὶ ἡ καρδία Ναβαλ ἀγαθὴ ἐπ’ αὐτόν καὶ αὐτὸς μεθύων ἔως σφόδρα καὶ οὐκ ἀπίγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἔως φωτὸς τοῦ πρωΐ **37** καὶ ἐγένετο πρωΐ ὡς ἔξενηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Ναβαλ ἀπίγγειλεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ρήματα ταῦτα καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος **38** καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν Ναβαλ καὶ ἀπέθανεν **39** καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος δὲς ἔκρινεν τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Ναβαλ καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν καὶ τὴν κακίαν Ναβαλ ἀπέστρεψεν κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ καὶ ἐλάλησεν περὶ Αβιγαιας λαβεῖν αὐτὴν ἔαυτῷ εἰς γυναῖκα **40** καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Αβιγαιαν εἰς Κάρμηλον καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα **41** καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον καὶ εἶπεν ἵδον ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νίψαι πόδας τῶν παίδων σου **42** καὶ ἀνέστη Αβιγαια καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὅνον καὶ πέντε κοράσια ἡκολούθουν αὐτῇ καὶ ἐπορεύθη ὁπίσω τῶν παίδων Δαυὶδ καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα **43** καὶ τὴν Αχινααμ ἔλαβεν Δαυὶδ ἐξ Ιεζραελ καὶ ἀμφότεραι ἡσαν αὐτῷ γυναῖκες **44** καὶ Σαουλ ἔδωκεν Μελχολ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτι νιῷ Λαις τῷ ἐκ Ρομμα

26 καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους πρὸς τὸν Σαουλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες ἴδού Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ’ ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ιεσσαίμουν **2** καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζιφ καὶ μετ’ αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ισραηλ ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζιφ **3** καὶ παρενέβαλεν Σαουλ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιεσσαίμουν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶδεν Δαυὶδ ὅτι ἡκεὶ Σαουλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον **4** καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ κατασκόπους καὶ ἔγνω ὅτι ἡκεὶ Σαουλ ἔτοιμος ἐκ Κεϊλα **5** καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρᾳ καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαουλ καὶ ἐκεῖ Αβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπτήνῃ καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς κύκλῳ αὐτοῦ **6** καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπεν πρὸς Αχιμελεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Αβεσσα υἱὸν Σαρουνιας ἀδελφὸν Ιωαβ λέγων τίς εἰσελεύσεται μετ’ ἐμοῦ πρὸς Σαουλ εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ εἶπεν Αβεσσα ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ **7** καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Αβεσσα εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα καὶ ἵδον Σαουλ καθεύδων ὑπνῷ ἐν λαμπτήνῃ καὶ τὸ δόρυ ἐμπεπιγός εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ Αβεννηρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδεν κύκλῳ αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν Αβεσσα πρὸς Δαυὶδ ἀπέκλεισεν σήμερον κύριος τὸν ἔχθρόν σου εἰς τὰς χειράς σου καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἄπαξ καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Αβεσσα μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν ὅτι τίς ἐποίσει χειρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται **10** καὶ εἶπεν

Δαυιδ ζῆ κύριος ἐὰν μὴ κύριος παίσῃ αὐτὸν ἢ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ 11 μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου καὶ νῦν λαβέ δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὄντος καὶ ἀπέλθωμεν καθ' ἑαυτούς 12 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὄντος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων καὶ οὐκ ἦν ὁ ἔξεγειρόμενος πάντες ὑπνοῦντες ὅτι θάμβος κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς 13 καὶ διέβη Δαυιδ εἰς τὸ πέραν καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀνὰ μέσον αὐτῶν 14 καὶ προσεκαλέσατο Δαυιδ τὸν λαὸν καὶ τῷ Αβεννηρ ἐλάλησεν λέγων οὐκ ἀποκριθήσει Αβεννηρ καὶ ἀπεκρίθη Αβεννηρ καὶ εἶπεν τίς εἴ σὺ ὁ καλῶν με 15 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεννηρ οὐκ ἀνὴρ σύ καὶ τίς ως σὺ ἐν Ισραὴλ καὶ διὰ τί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα ὅτι εἰσῆλθεν εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν βασιλέα κύριόν σου 16 καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ πεποίηκας ζῆ κύριος ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν κυρίου καὶ νῦν ἵδε δή τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὄντος ποῦ ἔστιν τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ 17 καὶ ἐπέγνω Σαουλ τὴν φωνὴν τοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἡ φωνή σου αὕτη τέκνον Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ δοῦλός σου κύριε βασιλεῦ 18 καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριός μου ὅπισω τοῦ δούλου αὐτοῦ ὅτι τί ἡμάρτηκα καὶ τί εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα 19 καὶ νῦν ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ

ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰ ὁ θεὸς ἐπισείει σε ἐπ' ἐμέ ὁσφρανθείη θυσίας σου καὶ εἰ υἱὸὶ ἀνθρώπων ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἔξεβαλόν με σήμερον μὴ ἐστηρίσθαι ἐν κληρονομίᾳ κυρίου λέγοντες πορεύον δούλευε θεοῖς ἑτέροις 20 καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξ ἐναντίας προσώπου κυρίου ὅτι ἔξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ ζητεῖν τὴν ψυχήν μου καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὅρεσιν 21 καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἐπίστρεψε τέκνον Δαυιδ ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ' ὃν ἔντιμος ψυχή μου ἐν ὁφθαλμοῖς σου ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι καὶ ἡγνόηκα πολλὰ σφόδρα 22 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν ἵδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως διελθέτω εἰς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό 23 καὶ κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστῳ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ὡς παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου καὶ οὐκ ἡθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου 24 καὶ ἵδού καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχή σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὁφθαλμοῖς μου οὕτως μεγαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐνώπιον κυρίου καὶ σκεπάσαι με καὶ ἔξελεῖται με ἐκ πάσης θλίψεως 25 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ εὐλογημένος σύ τέκνον καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυνήσει καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

27 καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαουλ καὶ οὐκ ἔστιν μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀνὴρ Σαουλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὄριον Ισραὴλ καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ 2 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ'

αύτοῦ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Αγχους νίδιν Αμμαχ βασιλέα Γεθ 3 καὶ ἐκάθισεν Δαυὶδ μετὰ Αγχους ἐν Γεθ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἔκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Αχινααμ ἡ Ιεζραηλῖτις καὶ Αβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου 4 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαουλ ὅτι πέφευγεν Δαυὶδ εἰς Γεθ καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτὸν 5 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Αγχους εἰ δὴ εὔρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἀγρὸν καὶ καθήσομαι ἐκεῖ καὶ ἵνα τί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένη μετὰ σοῦ 6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελακ διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελακ τῷ βασιλεῖ τῆς Ιουδαίας ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 7 καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ᾧν ἐκάθισεν Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων τέσσαρας μῆνας 8 καὶ ἀνέβαινεν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρι καὶ ἐπὶ τὸν Αμαληκίτην καὶ ἴδου ἡ γῆ κατωκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἡ ἀπὸ Γελαμψουρ τετειχισμένων καὶ ἔως γῆς Αἰγύπτου 9 καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα καὶ γυναῖκα καὶ ἐλάμβανεν ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἴματισμόν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἥρχοντο πρὸς Αγχους 10 καὶ εἶπεν Αγχους πρὸς Δαυὶδ ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Αγχους κατὰ νότον τῆς Ιουδαίας καὶ κατὰ νότον Ιεσμεγα καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζὶ 11 καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησεν τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς Γεθ λέγων μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γεθ καθ' ἡμῶν λέγοντες τάδε Δαυὶδ ποιεῖ καὶ τόδε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς

ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων 12 καὶ ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν τῷ Αγχους σφόδρα λέγων ἥσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ισραὴλ καὶ ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα

28 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ισραὴλ καὶ εἶπεν Αγχους πρὸς Δαυὶδ γινώσκων γνώσει ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσει εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου 2 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Αγχους οὕτω νῦν γνώσει ἂ ποιήσει ὁ δοῦλός σου καὶ εἶπεν Αγχους πρὸς Δαυὶδ οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς ἡμέρας 3 καὶ Σαμουηλ ἀπέθανεν καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ισραὴλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Αρμαθαιμ ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ Σαουλ περιεῖλεν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς 4 καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἥρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωμαν καὶ συναθροίζει Σαουλ πάντα ἄνδρα Ισραὴλ καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβους 5 καὶ εἶδεν Σαουλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα 6 καὶ ἐπηρώτησεν Σαουλ διὰ κυρίου καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις 7 καὶ εἶπεν Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτὴν καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ καὶ εἴπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν ἴδού γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν Αενδωρ 8 καὶ συνεκαλύψατο Σαουλ καὶ περιεβάλετο ἴματια ἔτερα καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἥρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῇ μάντευσαι δή

μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ καὶ ἀνάγαγέ μοι δὸν ἐὰν εἴπω σοι 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν ίδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησεν Σαουλ ὡς ἔξωλέθρευσεν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἵνα τί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχήν μου θανατῶσαι αὐτήν 10 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαουλ λέγων ζῆ κύριος εἰ ἀπαντήσεταί σοι ἀδικίᾳ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ 11 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τίνα ἀναγάγω σοι καὶ εἶπεν τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι 12 καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἀνεβόησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ ἵνα τί παρελογίσω με καὶ σὺ εἰ Σαουλ 13 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς μὴ φοβοῦ εἰπὸν τίνα ἔόρακας καὶ εἶπεν αὐτῷ Θεοὺς ἔόρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς 14 καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἔγνως καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄνδρα ὅρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβεβλημένος καὶ ἔγνω Σαουλ ὅτι Σαμουὴλ οὗτος καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ 15 καὶ εἶπεν Σαμουὴλ ἵνα τί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναι με καὶ εἶπεν Σαουλ θλίβομαι σφόδρα καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω 16 καὶ εἶπεν Σαμουὴλ ἵνα τί ἐπερωτᾶς με καὶ κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονεν μετὰ τοῦ πλησίον σου 17 καὶ πεποίηκεν κύριός σοι καθὼς ἐλάλησεν ἐν χειρί μου καὶ διαρρήξει κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου καὶ δώσει αὐτήν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυὶδ 18 διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς κυρίου καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Αμαληκ διὰ τοῦτο τὸ

ρῆμα ἐποίησεν κύριός σοι τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 19 καὶ παραδώσει κύριος τὸν Ισραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται καὶ τὴν παρεμβολὴν Ισραὴλ δώσει κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων 20 καὶ ἔσπευσεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν ἐστηκὼς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ καὶ ἴσχὺς ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἔτι οὐ γάρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἔκεινην 21 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσεν σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ίδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου καὶ ἐθέμην τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι 22 καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἴσχὺς ὅτι πορεύσῃ ἐν ὁδῷ 23 καὶ οὐκ ἐβούλήθη φαγεῖν καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἤκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον 24 καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἔσπευσεν καὶ ἔθυσεν αὐτήν καὶ ἐλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασεν καὶ ἐπεψεν ἄζυμα 25 καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαουλ καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἔκεινην

29 καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Αφεκ καὶ Ισραὴλ παρενέβαλεν ἐν Αενδωρ τῇ ἐν Ιεζαελ 2 καὶ σατράπαι ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἐκατοντάδας καὶ χιλιάδας καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Αγχους 3 καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων

τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι καὶ εἰπεν Αγχους πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων οὐχ οὗτος Δανιδ ὁ δοῦλος Σαουλ βασιλέως Ισραὴλ γέγονεν μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος καὶ οὐχ εὑρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐνέπεσεν πρός με καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 4 καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὐ κατέστησας αὐτὸν ἔκει καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἔκείνων 5 οὐχ οὗτος Δανιδ ὁ ἔξιῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δανιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ 6 καὶ ἐκάλεσεν Αγχους τὸν Δανιδ καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῆ κύριος ὅτι εὐθῆς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἰσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὅτι οὐχ εὑρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἣς ἡμέρας ἤκεις πρός με ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ 7 καὶ νῦν ἀνάστρεψε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ οὐ μὴ ποιήσεις κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων 8 καὶ εἶπεν Δανιδ πρὸς Αγχους τί πεποίκα σοι καὶ τί εὔρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἣς ἡμέρας ἥμην ἐνώπιόν σου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως 9 καὶ ἀπεκρίθη Αγχους πρὸς Δανιδ οἴδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν οὐχ ἥξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον 10 καὶ νῦν ὅρθρισον

τὸ πρωί σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ σοῦ καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου καὶ ὄρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πορεύθητε 11 καὶ ὥρθρισεν Δανιδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ισραὴλ

30 καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δανιδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς Σεκελακ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ Αμαληκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ Σεκελακ καὶ ἐπάταξεν τὴν Σεκελακ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ 2 καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρας καὶ γυναῖκα ἀλλ' ἡχμαλώτευσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν 3 καὶ ἥλθεν Δανιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἴδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ νίοι αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἡχμαλωτευμένοι 4 καὶ ἥρεν Δανιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι κλαίειν 5 καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες Δανιδ ἡχμαλωτεύθησαν Αχινοομή ή Ιεζραηλίτις καὶ Αβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου 6 καὶ ἐθλίβη Δανιδ σφόδρα ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐκάστου ἐπὶ τοὺς νιοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη Δανιδ ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ 7 καὶ εἶπεν Δανιδ πρὸς Αβιαθαρ τὸν ιερέα νιὸν Αχιμελέχ προσάγαγε τὸ εφουδ 8 καὶ ἐπηρώτησεν Δανιδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ καταδιώξω ὅπίσω τοῦ γεδδουρ τούτου εἰ

καταλήμψομαι αύτούς καὶ εἶπεν αὐτῷ καταδίωκε
ὅτι καταλαμβάνων καταλήμψῃ καὶ ἔξαιρούμενος
ἔξελῇ 9 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ
ἔξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ
χειμάρρου Βοσορ καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν 10 καὶ
κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν ὑπέστησαν
δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ
χειμάρρου τοῦ Βοσορ 11 καὶ εύρισκουσιν ἄνδρα
Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ
ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ καὶ διδόασιν
αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν καὶ ἐπότισαν αὐτὸν
ὕδωρ 12 καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης
καὶ ἔφαγεν καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν
αὐτῷ ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει
ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας 13 καὶ εἶπεν
αὐτῷ Δαυὶδ τίνος σὺ εἴ καὶ πόθεν εἴ καὶ εἶπεν τὸ
παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον ἐγὼ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς
Αμαληκίτου καὶ κατέλιπέν με ὁ κύριός μου ὅτι
ἡνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος 14 καὶ ἡμεῖς
ἐπεθέμεθα ἐπὶ νότον τοῦ Χολθί καὶ ἐπὶ τὰ τῆς
Ιουδαίας μέρη καὶ ἐπὶ νότον Χελουβ καὶ τὴν
Σεκελακ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί 15 καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν Δαυὶδ εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδούρ
τοῦτο καὶ εἶπεν ὅμοσον δῆ μοι κατὰ τοῦ θεοῦ
μὴ θανατώσειν με καὶ μὴ παραδοῦναί με εἰς
χεῖρας τοῦ κυρίου μου καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ
γεδδούρ τοῦτο 16 καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ
ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες
ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἵς ἔλαβον
ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ιουδα 17 καὶ
ῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
ἀπὸ ἑωσφόρου ἔως δείλης καὶ τῇ ἐπαύριον καὶ

οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ' ἡ τετρακόσια
παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ
ἔφυγον 18 καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἡ ἔλαβον
οἱ Αμαληκῖται καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας
αὐτοῦ ἐξείλατο 19 καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς
ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων
καὶ ἔως νίῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἔως πάντων
ῶν ἔλαβον αὐτῶν τὰ πάντα ἐπέστρεψεν Δαυὶδ
20 καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ πάντα τὰ ποίμνια καὶ τὰ
βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων
καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο ταῦτα τὰ
σκῦλα Δαυὶδ 21 καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς
τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ἐκλυθέντας τοῦ
πορεύεσθαι δόπισα Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς
ἐν τῷ χειμάρρῳ τῷ Βοσορ καὶ ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ
τοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ προσῆγαγεν Δαυὶδ ἔως τοῦ
λαοῦ καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην 22
καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν
ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ
Δαυὶδ καὶ εἶπαν ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν οὐ
δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὃν ἐξειλάμεθα
ὅτι ἀλλ' ἡ ἔκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέτωσαν
23 καὶ εἶπεν Δαυὶδ οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ
τὸ παραδοῦναι τὸν κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι
ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν γεδδούρ τὸν
ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν 24 καὶ
τίς ὑπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων ὅτι
οὐχ ἥττον ὑμῶν εἰσιν διότι κατὰ τὴν μερίδα
τοῦ καταβαίνοντος εἰς πόλεμον οὕτως ἔσται
ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη κατὰ τὸ
αὐτὸ μεριοῦνται 25 καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας

έκεινης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ισραὴλ ἔως τῆς σήμερον 26 καὶ ἥλθεν Δαυὶδ εἰς Σεκελακ καὶ ἀπέστειλεν τοῖς πρεσβυτέροις Ιουδα τῶν σκύλων καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ λέγων ἵδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἔχθρῶν κυρίου 27 τοῖς ἐν Βαιθσουρ καὶ τοῖς ἐν Ραμα νότου καὶ τοῖς ἐν Ιεθθορ 28 καὶ τοῖς ἐν Αροηρ καὶ τοῖς Αμμαδὶ καὶ τοῖς ἐν Σαφι καὶ τοῖς ἐν Εσθιε καὶ τοῖς ἐν Γεθ καὶ τοῖς ἐν Κιναν καὶ τοῖς ἐν Σαφεκ καὶ τοῖς ἐν Θιμαθ 29 καὶ τοῖς ἐν Καρμήλῳ καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Ιεραμηλὶ καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Κενεζὶ 30 καὶ τοῖς ἐν Ιεριμουθ καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεε καὶ τοῖς ἐν Νοο 31 καὶ τοῖς ἐν Χεβρων καὶ εἰς πάντας τοὺς τόπους οὓς διῆλθεν Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ

31 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ισραὴλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων καὶ πίπτουσιν τραυματίαι ἐν τῷ ὅρει τῷ Γελβουνε 2 καὶ συνάπτουσιν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ιωναθαν καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Μελχισα υἱοὺς Σαουλ 3 καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εύρισκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια 4 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ὥρμαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ μη ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσίν με καὶ ἐμπαίξωσίν μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ὥρμαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν 5 καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκεν

Σαουλ καὶ ἐπέπεσεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ὥρμαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν μετ' αὐτοῦ 6 καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό 7 καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ισραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ισραὴλ καὶ ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ καταλείπουσιν τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσιν καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς 8 καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς καὶ εύρισκουσιν τὸν Σαουλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὅρη Γελβουνε 9 καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν καὶ ἔξεδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτῶν 10 καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσαν 11 καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ιαβίς τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ 12 καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τείχους Βαιθσαν καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ιαβίς καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ 13 καὶ λαμβάνουσιν τὰ ὄστα αὐτῶν καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν Ιαβίς καὶ νηστεύουσιν ἐπτὰ ἡμέρας

Βασιλειῶν Β'

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαουλ καὶ Δαυιδ ἀνέστρεψεν τύπτων τὸν Αμαληκ καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν Σεκελακ ἡμέρας δύο **2** καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἴδου ἀνὴρ ἥλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαουλ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ καὶ ἐπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πόθεν σὺ παραγίνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ισραὴλ ἐγὼ διασέσωσμαι **4** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ τίς ὁ λόγος οὗτος ἀπάγγειλόν μοι καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ πεπτώκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον καὶ ἀπέθανεν καὶ Σαουλ καὶ Ιωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν **5** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πᾶς οἶδας ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ Ιωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὅρει τῷ Γελβουε καὶ ἴδου Σαουλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ καὶ ἴδου τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἱπάρχαι συννῆψαν αὐτῷ **7** καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὄπίσω αὐτοῦ καὶ εἰδέν με καὶ ἐκάλεσέν με καὶ εἶπα ἴδου ἐγώ **8** καὶ εἶπέν μοι τίς εἴ σύ καὶ εἶπα Αμαληκίτης ἐγώ εἰμι **9** καὶ εἶπεν πρός με στῆθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με ὅτι κατέσχεν με σκότος δεινόν ὅτι πᾶσα ἡ ψυχή μου ἐν ἐμοί **10** καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν ὅτι ἤδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ

μου ὥδε **11** καὶ ἐκράτησεν Δαυιδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτά καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν **12** καὶ ἐκόψαντο καὶ ἐκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἔως δείλης ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ιουδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ισραὴλ ὅτι ἐπλήγησαν ἐν φοιβαίᾳ **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πόθεν εἴ σύ καὶ εἶπεν υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Αμαληκίτου ἐγώ εἰμι **14** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου **15** καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ ἐν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν **16** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς αὐτόν τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου **17** καὶ ἐθρήνησεν Δαυιδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ιουδα ἵδου γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς **19** στήλωσον Ισραὴλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν πῶς ἐπεσαν δυνατοί **20** μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γεθ καὶ μὴ εὐαγγελίσησθε ἐν ταῖς ἔξοδοις Ἀσκαλῶνος μήποτε εὐφρανθῶσιν θυγατέρες ἀλλοφύλων μήποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμήτων **21** ὅρη τὰ ἐν Γελβουε μὴ καταβῇ δρόσος καὶ μὴ ὑντὸς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν θυρεὸς Σαουλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ **22** ἀφ' αἵματος τραυματιῶν ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον Ιωναθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ ὁμφαίᾳ Σαουλ οὐκ ἀνέκαμψεν κενή **23**

Σαουλ καὶ Ιωναθαν οἱ ἡγαπημένοι καὶ ὥραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν ὑπὲρ ἀετοὺς κοῦφοι καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν

24 θυγατέρες Ισραὴλ ἐπὶ Σαουλ κλαύσατε τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν

25 πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου Ιωναθαν ἐπὶ τὰ ὑψη σου τραυματίας

26 ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ ἄδελφέ μου Ιωναθαν ὡραιώθης μοι σφόδρα ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησί σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν

27 πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά

2 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησεν Δαυὶδ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ιουδαίας καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτὸν ἀνάβηθι καὶ εἶπεν Δαυὶδ ποῦ ἀναβῶ καὶ εἶπεν εἰς Χεβρῶν

2 καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρῶν καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Αχινοοῦ ἡ Ιεζραηλῖτις καὶ Αβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου

3 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἔκαστος καὶ ὁ οἰκος αὐτοῦ καὶ κατώκουν ἐν ταῖς πόλεσιν Χεβρῶν

4 καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ιουδαίας καὶ χρίουσιν τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ιουδαίας καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ λέγοντες ὅτι οἱ ἄνδρες Ιαβίς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαουλ

5 καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ιαβίς τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι πεποιήκατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ Σαουλ τὸν χριστὸν κυρίου καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ

6 καὶ νῦν ποιήσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καί γε ἐγὼ

ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ὅτι ἐποιήσατε τὸ ὄχημα τοῦτο

7 καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατούς ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαουλ καί γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἰκος Ιουδαίας ἐφ' ἔαυτοὺς εἰς βασιλέα

8 καὶ Αβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαουλ ἔλαβεν τὸν Ιεβοσθε υἱὸν Σαουλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναεμ

9 καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρι καὶ ἐπὶ τὸν Ιεζραελ καὶ ἐπὶ τὸν Εφραίμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμίν καὶ ἐπὶ πάντα Ισραὴλ

10 τεσσαράκοντα ἔτῶν Ιεβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ισραὴλ καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν πλὴν τοῦ οἴκου Ιουδαίας οἱ ἡσαν ὀπίσω Δαυὶδ

11 καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ἀς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν οἶκον Ιουδαίας ἐπτὰ

12 ἔτη καὶ ἔξι μῆνας καὶ ἐξῆλθεν Αβεννηρ υἱὸς Νηρ καὶ οἱ παῖδες Ιεβοσθε υἱοῦ Σαουλ ἐκ Μαναεμ εἰς Γαβαῶν

13 καὶ Ιωαβ υἱὸς Σαρουιας καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθοσαν ἐκ Χεβρών καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαῶν ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαῶν ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν

14 καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς Ιωαβ ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιξάτωσαν ἐνώπιον ὑμῶν καὶ εἶπεν Ιωαβ ἀναστήτωσαν

15 καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμίν δώδεκα τῶν Ιεβοσθε υἱοῦ Σαουλ καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυὶδ

16 καὶ ἐκράτησαν ἔκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ πίπτουσιν κατὰ τὸ αὐτό καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μερὶς τῶν ἐπιβούλων ἦ ἐστιν

ἐν Γαβαων 17 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπταισεν Αβεννηρ καὶ ἄνδρες Ισραὴλ ἐνώπιον παίδων Δαυὶδ 18 καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουνιας Ιωαβ καὶ Αβεσσα καὶ Ασαηλ καὶ Ασαηλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὡσεὶ μία δορκάς ἐν ἀγρῷ 19 καὶ κατεδίωξεν Ασαηλ ὅπισα Αβεννηρ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Αβεννηρ 20 καὶ ἐπέβλεψεν Αβεννηρ εἰς τὰ ὅπισα αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἴς αὐτὸς Ασαηλ καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβεννηρ ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτασχε σαυτῷ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ λαβὲ σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἡθέλησεν Ασαηλ ἔκκλιναι ἐκ τῶν ὅπισθεν αὐτοῦ 22 καὶ προσέθετο ἔτι Αβεννηρ λέγων τῷ Ασαηλ ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν καὶ πῶς ἀρῷ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ιωαβ καὶ ποῦ ἐστιν ταῦτα ἐπίστρεψε πρὸς Ιωαβ τὸν ἀδελφόν σου 23 καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι καὶ τύπτει αὐτὸν Αβεννηρ ἐν τῷ ὅπισα τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν καὶ διεξῆλθεν τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὅπισα αὐτοῦ καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἔως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ασαηλ καὶ ἀπέθανεν καὶ ὑφίστατο 24 καὶ κατεδίωξεν Ιωαβ καὶ Αβεσσα ὅπισα Αβεννηρ καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἔως τοῦ βουνοῦ Αμμαν ὃ ἐστιν ἐπὶ προσώπου γαι ὁδὸν ἔρημον Γαβαων 25 καὶ συναθροίζονται υἱοὶ Βενιαμιν οἱ ὅπισα Αβεννηρ καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἐνός 26 καὶ ἐκάλεσεν Αβεννηρ Ιωαβ καὶ εἶπεν μὴ εἰς

νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία ἢ οὐκ ὅδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἔως πότε οὐ μὴ εἴπης τῷ λαῷ ἀναστρέφειν ἀπὸ ὅπισθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν 27 καὶ εἶπεν Ιωαβ ζῆ κύριος ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας διότι τότε ἐκ πρωθίθεν ἀνέβη ὁ λαὸς ἔκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 28 καὶ ἐσάλπισεν Ιωαβ τῇ σάλπιγγι καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὅπισα τοῦ Ισραὴλ καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν 29 καὶ Αβεννηρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διέβαιναν τὸν Ιορδάνην καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσαν καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν 30 καὶ Ιωαβ ἀνέστρεψεν ὅπισθεν ἀπὸ τοῦ Αβεννηρ καὶ συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες καὶ Ασαηλ 31 καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμιν τῶν ἀνδρῶν Αβεννηρ τριακοσίους ἔξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ 32 καὶ αἴρουσιν τὸν Ασαηλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ καὶ ἐπορεύθη Ιωαβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα καὶ διέφανσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρων

3 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ὁ οἰκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο καὶ ὁ οἰκος Σαουλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει 2 καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρων καὶ ἦν ὁ πρωτόκος αὐτοῦ Αμνων τῆς Αχινοομ τῆς Ιεζραηλίτιδος 3 καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαλουνια τῆς Αβιγαιας τῆς Καρμηλίας καὶ ὁ τρίτος Αβεσσαλωμ υἱὸς Μααχα θυγατρὸς Θολμι βασιλέως Γεσιρ 4 καὶ ὁ τέταρτος Ορνια υἱὸς

Φεγγιθ καὶ ὁ πέμπτος Σαβατια τῆς Αβιταλ 5 καὶ ὁ ἕκτος Ιεθερααμ τῆς Αιγλα γυναικὸς Δαυιδ οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ ἐν Χεβρων 6 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ Αβεννηρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαουλ 7 καὶ τῷ Σαουλ παλλακὴ Ρεσφα θυγάτηρ Ιαλ καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ πρὸς Αβεννηρ τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου 8 καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Αβεννηρ περὶ τοῦ λόγου Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς αὐτόν μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι ἐποίησα ἔλεος σήμερον μετὰ τοῦ οἴκου Σαουλ τοῦ πατρός σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ἡύτομόλησα εἰς τὸν οἴκον Δαυιδ καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον 9 τάδε ποιήσαι ὁ θεός τῷ Αβεννηρ καὶ τάδε προσθείη αὐτῷ ὅτι καθὼς ὥμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 10 περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυιδ ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ιουδαν ἀπὸ Δαν ἔως Βηρσαβεε 11 καὶ οὐκ ἡδυνάσθη ἔτι Μεμφιβοσθε ἀποκριθῆναι τῷ Αβεννηρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν 12 καὶ ἀπέστειλεν Αβεννηρ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ εἰς Θαιλαμ οὕτην παραχρῆμα λέγων διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ καὶ ἴδού ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἴκον Ισραὴλ 13 καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐγὼ καλῶς διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην πλὴν λόγον ἔνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἀγάγης τὴν Μελχολ θυγατέρα Σαουλ παραγινομένου σου ἴδειν τὸ πρόσωπόν μου 14 καὶ ἔξαπέστειλεν

Δαυιδ πρὸς Μεμφιβοσθε υἱὸν Σαουλ ἀγγέλους λέγων ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχολ ἦν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων 15 καὶ ἀπέστειλεν Μεμφιβοσθε καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιηλ υἱοῦ Σελλης 16 καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὅπισω αὐτῆς ἔως Βαρακιμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβεννηρ πορεύου ἀνάστρεψε καὶ ἀνέστρεψεν 17 καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ισραὴλ λέγων ἔχθες καὶ τρίτην ἔζητετε τὸν Δαυιδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν 18 καὶ νῦν ποιήσατε ὅτι κύριος ἐλάλησεν περὶ Δαυιδ λέγων ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυιδ σώσω τὸν Ισραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν 19 καὶ ἐλάλησεν Αβεννηρ ἐν τοῖς ὡσὶν Βενιαμιν καὶ ἐπορεύθη Αβεννηρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὤτα τοῦ Δαυιδ εἰς Χεβρων πάντα ὅσα ἥρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ισραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς οἴκου Βενιαμιν 20 καὶ ἥλθεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες καὶ ἐποίησεν Δαυιδ τῷ Αβεννηρ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον 21 καὶ εἶπεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ισραὴλ καὶ διαθήσομαι μετὰ σοῦ διαθήκην καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἵς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Αβεννηρ καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ 22 καὶ ἴδού οἱ παῖδες Δαυιδ καὶ Ιωαβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς ἔξοδίας καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μετ' αὐτῶν καὶ Αβεννηρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυιδ εἰς Χεβρων ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ 23 καὶ Ιωαβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤχθησαν

καὶ ἀπηγγέλῃ τῷ Ιωαβ ἐγόντες ἥκει Αβεννηρ
υἱὸς Νηρ πρὸς Δαυὶδ καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ
ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ 24 καὶ εἰσῆλθεν Ιωαβ πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησας ἵδού
ἥλθεν Αβεννηρ πρὸς σέ καὶ ἴνα τί ἔξαπέσταλκας
αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ 25 ἡ οὐκ οἴδας
τὴν κακίαν Αβεννηρ υἱὸς Νηρ ὅτι ἀπατῆσαί
σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ
τὴν εἴσοδόν σου καὶ γνῶναι ἄπαντα ὅσα σὺ
ποιεῖς 26 καὶ ἀνέστρεψεν Ιωαβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ
καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ὁπίσω Αβεννηρ καὶ
ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ
Σεϊραμ καὶ Δαυὶδ οὐκ ἤδει 27 καὶ ἐπέστρεψεν
Αβεννηρ εἰς Χεβρων καὶ ἔξεκλινεν αὐτὸν Ιωαβ
ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν
ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν
ψόαν καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ασαηλ τοῦ
ἀδελφοῦ Ιωαβ 28 καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ μετὰ ταῦτα
καὶ εἶπεν ἀθῷός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ
κυρίου ἔως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἰμάτων Αβεννηρ
υἱὸς Νηρ 29 καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ιωαβ
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἴκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου Ιωαβ γονορροής καὶ
λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν
ρόμφαιά καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις 30 Ιωαβ δὲ καὶ
Αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρετηροῦντο τὸν
Αβεννηρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσεν τὸν Ασαηλ τὸν
ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαῶν ἐν τῷ πολέμῳ 31 καὶ
εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ιωαβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν
τὸν μετ' αὐτοῦ διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ
περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν
Αβεννηρ καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὁπίσω
τῆς κλίνης 32 καὶ θάπτουσιν τὸν Αβεννηρ εἰς

Χεβρων καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν
πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Αβεννηρ 33 καὶ ἐθρήνησεν ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ Αβεννηρ καὶ εἶπεν εἰ κατὰ τὸν
θάνατον Ναβαλ ἀποθανεῖται Αβεννηρ 34 αἱ
χεῖρες σου οὐκ ἐδέθησαν οἱ πόδες σου οὐκ
ἐν πέδαις οὐ προσήγαγεν ὡς Ναβαλ ἐνώπιον
υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς
τοῦ κλαῦσαι αὐτόν 35 καὶ ἤλθεν πᾶς ὁ λαὸς
περιδειπνῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὕσης ἡμέρας
καὶ ὤμοσεν Δαυὶδ λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
καὶ τάδε προσθείη ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ
γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος 36 καὶ ἔγνω
πᾶς ὁ λαός καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα
ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ
37 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ισραηλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως
θανατῶσαι τὸν Αβεννηρ υἱὸν Νηρ 38 καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ οὐκ οἴδατε
ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ ἐν τῷ Ισραηλ 39 καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι σήμερον
συγγενῆς καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως οἱ δὲ
ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρονιας σκληρότεροι μού
εἰσιν ἀνταποδῷ κύριος τῷ ποιοῦντι πονηρὰ κατὰ
τὴν κακίαν αὐτοῦ

4 καὶ ἤκουσεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτι
τέθνηκεν Αβεννηρ ἐν Χεβρων καὶ ἔξελύθησαν
αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ισραηλ
παρείθησαν 2 καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι
συστρεμμάτων τῷ Μεμφιβοσθε υἱῷ Σαουλ ὄνομα
τῷ ἐνὶ Βαανα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ρηχαβ υἱοὶ
Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν
ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν 3 καὶ

ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθθαῖμ καὶ ἥσαν ἔκει παροικοῦντες ᾧ τῆς ἡμέρας ταύτης **4** καὶ τῷ Ιωναθαν υἱῷ Σαουλ υἱὸς πεπληγώς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαουλ καὶ Ιωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ιεζραελ καὶ ἥρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὴν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσεν καὶ ἔχωλάνθη καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθε **5** καὶ ἐπορεύθησαν υἱὸι Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου Ρεκχα καὶ Βαανα καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Μεμφιβοσθε καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας **6** καὶ ἵδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρεν πυροὺς καὶ ἐνύσταξεν καὶ ἐκάθευδεν καὶ Ρεκχα καὶ Βαανα οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον **7** καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον καὶ Μεμφιβοσθε ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαφον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα **8** καὶ ἦνεγκαν τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε τῷ Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ἵδού ἡ κεφαλὴ Μεμφιβοσθε υἱοῦ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου δὲς ἐζήτει τὴν ψυχήν σου καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ **9** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ Ρεκχα καὶ τῷ Βαανα ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ζῆ κύριος δὲς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως **10** ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιον μου καὶ

κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα ἐν Σεκελακ ὡς ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια **11** καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἔξολεθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς **12** καὶ ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτέννουσιν αὐτοὺς καὶ κολοβοῦσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρων καὶ τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ

5 καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ισραὴλ πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν αὐτῷ ἵδοὺ ὄστα σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς **2** καὶ ἔχθες καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν σὺ ἡσθα ὁ ἔξαγων καὶ εἰσάγων τὸν Ισραὴλ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς σέ σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ισραὴλ καὶ σὺ ἔσει εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν Ισραὴλ **3** καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκην ἐν Χεβρων ἐνώπιον κυρίου καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ισραὴλ **4** υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυιδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν **5** ἐπτὰ ἔτη καὶ ἔξ μηνας ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρων ἐπὶ τὸν Ιουδαν καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ισραὴλ καὶ Ιουδαν ἐν Ιερουσαλημ **6** καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ πρὸς τὸν Ιεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυιδ οὐκ ἐισελεύσει ὕδε ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοί λέγοντες ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυιδ ὕδε **7** καὶ κατελάβετο Δαυιδ τὴν περιοχὴν Σιων

αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυιδ 8 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τύπτων Ιεβουσαῖον ἀπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυιδ διὰ τοῦτο ἐροῦσιν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἴκον κυρίου 9 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυιδ καὶ ὡκοδόμησεν τὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἴκον αὐτοῦ 10 καὶ ἐπορεύετο Δαυιδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ 11 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων καὶ ὡκοδόμησαν οἴκον τῷ Δαυιδ 12 καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ισραὴλ 13 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ιερουσαλημ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρων καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυιδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες 14 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ιερουσαλημ Σαμμους καὶ Σωβαβ καὶ Ναθαν καὶ Σαλωμων 15 καὶ Εβεαρ καὶ Ελισους καὶ Ναφεκ καὶ Ιεφιες 16 καὶ Ελισαμα καὶ Ελιδας καὶ Ελιφαλαθ Σαμας Ιεσιβαθ Ναθαν Γαλαμααν Ιεβααρ Θεησους Ελφαλατ Ναγεδ Ναφεκ Ιαναθα Λεασαμυς Βααλιμαθ Ελιφαλαθ 17 καὶ ἥκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυιδ βασιλεὺς ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυιδ καὶ ἥκουσεν Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχήν 18 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν τιτάνων 19 καὶ ἥρωτησεν Δαυιδ διὰ κυρίου λέγων εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ

παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χειράς μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ ἀνάβαινε ὅτι παραδίδοὺς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χειράς σου 20 καὶ ἥλθεν Δαυιδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν καὶ ἐκοψεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ καὶ εἶπεν Δαυιδ διέκοψεν κύριος τοὺς ἔχθρους μου τοὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς διακόπτεται ὑδατα διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπάνω διακοπῶν 21 καὶ καταλιμάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ 22 καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν τιτάνων 23 καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ διὰ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἀναβήσει εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσει αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος 24 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος τότε καταβήσει πρὸς αὐτούς ὅτι τότε ἔξελεύσεται κύριος ἐμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων 25 καὶ ἐποίησεν Δαυιδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαων ἔως τῆς γῆς Γαζηρα

6 καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυιδ πάντα νεανίαν ἐξ Ισραὴλ ὡς ἐβδομήκοντα χιλιάδας 2 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ιουδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἧν ἐπεικλήθη τὸ ὄνομα κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβιν ἐπ' αὐτῆς 3 καὶ ἐπεβίβασεν τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐφ' ἄμαξαν καινὴν καὶ ἥρεν αὐτὴν ἐξ οἴκου Αμιναδαβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ

Αμιναδαβ ἥγον τὴν ἄμαξαν 4 σὺν τῇ κιβωτῷ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ 5 καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ γῆραις παίζοντες ἐνώπιον κυρίου ἐν ὁράνοις ἡρμοσμένοις ἐν ἴσχυι καὶ ἐν ὧδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν αὐλοῖς 6 καὶ παραγίνονται ἔως ἄλλων Νωδαβ καὶ ἔξετειν Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν καὶ ἐκράτησεν αὐτήν διτὶ περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος τοῦ κατασχεῖν αὐτήν 7 καὶ ἐθυμώθη κύριος τῷ Οζα καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 8 καὶ ἡθύμησεν Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψεν κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Οζα καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος διακοπὴ Οζα ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων πῶς εἰσελεύσεται πρός με ἡ κιβωτὸς κυρίου 10 καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου 11 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου μῆνας τρεῖς καὶ εὐλόγησεν κύριος δὲν τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ 12 καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ λέγοντες ηὐλόγησεν κύριος τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἔνεκεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἀνήγαγεν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Αβεδδαρα εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ 13 καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἐπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνα 14 καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν

ὅργανοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον κυρίου καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον 15 καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ισραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος 16 καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἔως πόλεως Δαυὶδ καὶ Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ διέκυπτεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὁρχούμενον καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς 17 καὶ φέρουσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς ἣς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυὶδ καὶ ἀνήνεγκεν Δαυὶδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου καὶ εἰρηνικάς 18 καὶ συνετέλεσεν Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικὰς καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου τῶν δυνάμεων 19 καὶ διεμέρισεν παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ισραὴλ ἀπὸ Δαν ἔως Βηρσαβῆς ἀπὸ ἀνδρὸς ἔως γυναικὸς ἐκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 20 καὶ ἐπέστρεψεν Δαυὶδ εὐλόγησαι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔξηλθεν Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὁφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἔαυτοῦ καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν ὁρχουμένων 21 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Μελχολ ἐνώπιον κυρίου ὁρχήσομαι εὐλογητὸς κύριος ὃς ἔξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαι με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν

Ισραηλ καὶ παίξομαι καὶ ὁρχήσομαι ἐνώπιον κυρίου 22 καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν ὃν εἶπάς με δοξασθῆναι 23 καὶ τῇ Μελχολ θυγατρὶ Σαουλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἔως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν

7 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην ἵδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς 3 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς τὸν βασιλέα πάντα δσα ἄν ἐν τῇ καρδίᾳ σου βάδιζε καὶ ποίει ὅτι κύριος μετὰ σοῦ 4 καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων 5 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δούλον μου Δαυὶδ τάδε λέγει κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με 6 ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἣς ἡμέρας ἀνήγαγον ἐξ Αἰγύπτου τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἡμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ 7 ἐν πᾶσιν οῖς διῆλθον ἐν παντὶ Ισραηλ εὶς λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ισραηλ ὃ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ισραηλ λέγων τί ὅτι οὐκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον 8 καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ισραηλ 9 καὶ ἡμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οῖς ἐπορεύου καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἔχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ

τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 10 καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ισραηλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς 11 ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὃν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἔχθρῶν σου καὶ ἀπαγγελεῖ σοι κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ 12 καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ δὲ ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 13 αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἔως εἰς τὸν αἰῶνα 14 ἐγὼ ἐσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καὶ ἐλέγχω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων 15 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα ἀφ' ὃν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου 16 καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔως αἰῶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα 17 κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυὶδ 18 καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγώ κύριε μου κύριε καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἡγάπηκάς με ἔως τούτων 19 καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν ἐνώπιον σου κύριε μου κύριε καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριε μου κύριε 20 καὶ τί

προσθήσει Δαυιδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου κύριέ μου κύριε 21 διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου 22 ἔνεκεν τοῦ μεγαλῦναί σε κύριέ μου κύριε ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν οἵς ἡκούσαμεν ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν 23 καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ισραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ ὡς ὀδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου οὗ ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἔξ Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα 24 καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ισραὴλ λαὸν ἔως αἰῶνος καὶ σύ κύριε ἔγένου αὐτοῖς εἰς θεόν 25 καὶ νῦν κύριέ μου κύριε τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον ἔως αἰῶνος κύριε παντοκράτωρ θεὲ τοῦ Ισραὴλ καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας 26 μεγαλυνθεί τὸ ὄνομά σου ἔως αἰῶνος 27 κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ισραὴλ ἀπεκάλυψας τὸ ὡτίον τοῦ δούλου σου λέγων οἴκον οἰκοδομήσω σοι διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύχασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην 28 καὶ νῦν κύριέ μου κύριε σὺ εἶ ὁ θεός καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα 29 καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἴκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου ὅτι σὺ εἶ κύριέ μου κύριε ἐλάλησας καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἴκος τοῦ δούλου σου εἰς τὸν αἰῶνα

8 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων 2 καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν Μωαβ καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίοις κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρησεν καὶ ἐγένετο Μωαβ τῷ Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ζένια 3 καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὸν Αδρααζαρ υἱὸν Ρααβ βασιλέα Σουβα πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην 4 καὶ προκατελάβετο Δαυιδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἵπεων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ παρέλυσεν Δαυιδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἔξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα 5 καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Αδρααζαρ βασιλεῖ Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν 6 καὶ ἔθετο Δαυιδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ζένια καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο 7 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἵ ἡσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Αδρααζαρ βασιλέως Σουβα καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ ἐν ήμέραις Ροβοαμ υἱοῦ Σολομῶντος 8 καὶ ἐκ τῆς Μασβακ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Αδρααζαρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐν αὐτῷ ἐποίησεν Σαλωμῶν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτῆρας καὶ πάντα τὰ σκεύη 9 καὶ ἤκουσεν Θοού δ βασιλεὺς

Ημαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Αδρααζαρ 10 καὶ ἀπέστειλεν Θου Ιεδδουραν τὸν νίὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυιδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησεν τὸν Αδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Αδρααζαρ καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἥσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ σκεύη χαλκᾶ 11 καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσίου οὐ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὃν κατεδυνάστευσεν 12 ἐκ τῆς Ιδουμαίας καὶ ἐκ τῆς γῆς Μωαβ καὶ ἐκ τῶν οὐρανών Αμμων καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἔξ Αμαληκ καὶ ἐκ τῶν σκύλων Αδρααζαρ οὐδὲ Ρααβ βασιλέως Σουβα 13 καὶ ἐποίησεν Δαυιδ ὄνομα καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξεν τὴν Ιδουμαίαν ἐν Γαιμελε ἐις ὄκτωκαίδεκα χιλιάδας 14 καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ φρουράν ἐν πάσῃ τῇ Ιδουμαίᾳ καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ιδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο 15 καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἦν Δαυιδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ 16 καὶ Ιωαβ οὐδὲς Σαρουιας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ιωσαφατ οὐδὲς Αχια ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων 17 καὶ Σαδδουκ οὐδὲς Αχιτωβ καὶ Αχιμελεχ οὐδὲς Αβιαθαρ ἰερεῖς καὶ Ασα ὁ γραμματεύς 18 καὶ Βαναιας οὐδὲς Ιωδας σύμβουλος καὶ ὁ Χελεθθι καὶ ὁ Φελεττι καὶ οὐδὲ Δαυιδ αὐλάρχαι ἥσαν

9 καὶ εἶπεν Δαυιδ εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος τῷ οἴκῳ Σαουλ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἔνεκεν Ιωναθαν 2 καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ παῖς ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβα καὶ καλοῦσιν αὐτὸν

πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεύς εἰ σὺ εἰ Σιβα καὶ εἶπεν ἐγὼ δοῦλος σός 3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος θεοῦ καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἔτι ἔστιν οὐδὲς τῷ Ιωναθαν πεπληγώς τοὺς πόδας 4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ποῦ οὗτος καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἵδού ἐν οἴκῳ Μαχιρ οὐδὲν Αμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ 5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχιρ οὐδὲν Αμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ 6 καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθε οὐδὲς Ιωναθαν οὐδὲν Σαουλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν ἵδού δοῦλός σου 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ μὴ φοβοῦ ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ιωναθαν τὸν πατέρα σου καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαουλ πατρὸς τοῦ πατρός σου καὶ σὺ φάγη ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός 8 καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν τίς εἰμι δοῦλός σου ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί 9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβα τὸ παιδάριον Σαουλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν πάντα ὅσα ἔστιν τῷ Σαουλ καὶ ὅλω τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ οὐρανῷ τοῦ κυρίου σου 10 καὶ ἐργά αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ οὐρανοί σου καὶ ἔσται αὐτούς καὶ Μεμφιβοσθε οὐδὲς τοῦ κυρίου σου φάγεται διὰ παντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου καὶ τῷ Σιβα ἥσαν πεντεκαίδεκα οὐρανούς καὶ εἶκοσι δοῦλοι 11 καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα ἔντεταλται ὁ κύριος μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ οὕτως ποιήσει

ό δοῦλός σου καὶ Μεμφιβοσθε ἥσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυιδ καθὼς εῖς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως 12 καὶ τῷ Μεμφιβοσθε υἱὸς μικρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχα καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβα δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθε 13 καὶ Μεμφιβοσθε κατώκει ἐν Ιερουσαλημ ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως διὰ παντὸς ἥσθιεν καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ

10 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν βασιλεὺς υἱῶν Αμμων καὶ ἐβασίλευσεν Αννων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω ἔλεος μετὰ Αννων υἱοῦ Ναας ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοὶ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυιδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Αμμων 3 καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Αμμων πρὸς Αννων τὸν κύριον αὐτῶν μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου ὅτι ἀπέστειλεν σοι παρακαλοῦντας ἀλλ' οὐχὶ ὅπως ἐρευνήσωσιν τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ 4 καὶ ἔλαβεν Αννων τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρησεν τοὺς πώγωνας αὐτῶν καὶ ἀπέκοψεν τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἔως τῶν ἰσχίων αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς 5 καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν ὅτι ἦσαν οἱ ἀνδρες ἡτιμασμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καθίσατε ἐν Ιεριχῷ ἔως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ ἐπιστραφήσεσθε 6 καὶ εἶδαν οἱ υἱοὶ Αμμων ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Αμμων

καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθροωβ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν βασιλέα Μααχα χιλίους ἄνδρας καὶ Ιστωβ δώδεκα χιλιάδας ἄνδρῶν 7 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ιωαβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς 8 καὶ ἐξῆλθαν οἱ υἱοὶ Αμμων καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης καὶ Συρία Σουβα καὶ Ρωβ καὶ Ιστωβ καὶ Μααχα μόνοι ἐν ἀγρῷ 9 καὶ εἶδεν Ιωαβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἐναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὅπισθεν καὶ ἐπέλεξεν ἐκ πάντων τῶν νεανίσκων Ισραηλ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας 10 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Αβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Αμμων 11 καὶ εἶπεν ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἕσεσθε μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἐὰν υἱοὶ Αμμων κραταιωθῶσιν ὑπὲρ σέ καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε 12 ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 13 καὶ προσῆλθεν Ιωαβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 14 καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων εἶδαν ὅτι ἔφυγεν Συρία καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Αβεσσα καὶ εἰσῆλθαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνέστρεψεν Ιωαβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Αμμων καὶ παρεγένοντο εἰς Ιερουσαλημ 15 καὶ εἶδεν Συρία ὅτι ἔπταισεν ἐμπροσθεν Ισραηλ καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό 16 καὶ ἀπέστειλεν Αδρααζαρ καὶ συνήγαγεν τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμακ καὶ παρεγένοντο Αιλαμ καὶ Σωβακ ἄρχων τῆς δυνάμεως Αδρααζαρ ἐμπροσθεν αὐτῶν 17 καὶ

άνηγγέλη τῷ Δαυιδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ισραὴλ καὶ διέβη τὸν Ιορδάνην καὶ παρεγένοντο εἰς Αιλαμ καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ 18 καὶ ἔψυχεν Συρία ἀπὸ προσώπου Ισραὴλ καὶ ἀνεῖλεν Δαυιδ ἐκ τῆς Συρίας ἐπτακόσια ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἵππεων καὶ τὸν Σωβακ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξεν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 19 καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Αδραάζαρ ὅτι ἔπαισαν ἔμπροσθεν Ισραὴλ καὶ ήτομόλησαν μετὰ Ισραὴλ καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Αμμων

11 καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἔξοδίας τῶν βασιλέων καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Ιωαβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ισραὴλ καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ραββαθ καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν Ιερουσαλημ 2 καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ εἶδεν γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα 3 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐζήτησεν τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεε θυγάτηρ Ελιαβ γυνὴ Ουριου τοῦ Χετταίου 4 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἴκον αὐτῆς 5 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω 6 καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Ιωαβ λέγων ἀπόστειλον πρός με τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον καὶ ἀπέστειλεν

Ιωαβ τὸν Ουριαν πρὸς Δαυιδ 7 καὶ παραγίνεται Ουριας καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ εἰς εἰρήνην Ιωαβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου 8 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ουρια κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου καὶ ἐξῆλθεν Ουριας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως 9 καὶ ἐκοιμήθη Ουριας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 10 καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι οὐ κατέβη Ουριας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου 11 καὶ εἶπεν Ουριας πρὸς Δαυιδ ἡ κιβωτὸς καὶ Ισραὴλ καὶ Ιουδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς καὶ ὁ κύριός μου Ιωαβ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσιν καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου πῶς ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο 12 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν κάθισον ἐνταῦθα καί γε σήμερον καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε καὶ ἐκάθισεν Ουριας ἐν Ιερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον 13 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυιδ καὶ ἐφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἐπιεν καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη 14 καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἔγραψεν Δαυιδ βιβλίον πρὸς Ιωαβ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ουριου 15 καὶ ἔγραψεν ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων εἰσάγαγε τὸν Ουριαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ

καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὅπισθεν αὐτοῦ καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται **16** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ιωαβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκεν τὸν Ουριαν εἰς τὸν τόπον οὗ ἦδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἔκει **17** καὶ ἔξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ιωαβ καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ καὶ ἀπέθανεν καί γε Ουριας ὁ Χετταῖος **18** καὶ ἀπέστειλεν Ιωαβ καὶ ἀπίγγειλεν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου **19** καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων ἐν τῷ συντελέσαι σε πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα **20** καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπῃ σοι τί ὅτι ἡγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι οὐκ ἥδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους **21** τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ιεροβααλ οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἐπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασὶ ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐρεῖς καί γε Ουριας ὁ δοῦλος σου ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν **22** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ιερουσαλημ καὶ παρεγένετο καὶ ἀπίγγειλεν τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα ἀπίγγειλεν αὐτῷ Ιωαβ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ιωαβ καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄγγελον ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι οὐκ ἥδειτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ιεροβααλ οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασὶ ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος **23** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἔξῆλθαν ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης **24** καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδας σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθαναν τῶν παίδων τοῦ βασιλέως καὶ γε ὁ δοῦλός σου Ουριας ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν **25** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον τάδε ἐρεῖς πρὸς Ιωαβ μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ποτὲ μὲν οὔτως καὶ ποτὲ οὔτως φάγεται ἡ μάχαιρα κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτὴν καὶ κραταίωσον αὐτόν **26** καὶ ἥκουσεν ἡ γυνὴ Ουριού ὅτι ἀπέθανεν Ουριας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς **27** καὶ διῆλθεν τὸ πένθος καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναικα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησεν Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου

12 καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Ναθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυὶδ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ δύο ἥσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ εἰς πλούσιος καὶ εἷς πένης **2** καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα **3** καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἀλλ᾽ ἡ ἀμνὰς μία μικρά ἦν ἐκτήσατο καὶ περιεποίήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν καὶ ἡδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἥσθιεν καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινεν καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδεν καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ **4** καὶ ἥλθεν πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ζένῳ ὁδοιπόρῳ ἐλθόντι πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλαβεν τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν **5** καὶ ἐθυμώθη

δργῇ Δαυιδ σφόδρα τῷ ἀνδρί καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν ζῆι κύριος ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο 6 καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτείσει ἐπταπλασίονα ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο 7 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ σὺ εἰ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἐγώ είμι ἔχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἐγώ είμι ἔρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαουλ 8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναικας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ισραὴλ καὶ Ιουδα καὶ εἰ μικρόν ἐστιν προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα 9 τί ὅτι ἐφαύλισας τὸν λόγον κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γυναικαν αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναικαν καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ νιῶν Αμμων 10 καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαίᾳ ἐκ τοῦ οἴκου σου ἔως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἔξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναικαν τοῦ Ουριου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναι σοι εἰς γυναικαν 11 τάδε λέγει κύριος ἵδον ἐγὼ ἔξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου καὶ λήψιμοι τὰς γυναικάς σου κατ' ὄφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου 12 ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῇ κάγῳ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ισραὴλ καὶ ἀπέναντι τούτου τοῦ ἡλίου 13 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ναθαν ἡμάρτηκα τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ καὶ κύριος παρεβίβασεν τὸ ἀμάρτημά σου οὐ μὴ ἀποθάνῃς 14 πλὴν ὅτι παροξύνων παρώξυνας τοὺς ἔχθροὺς κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ καί γε ὁ νιός σου ὁ τεχθείς σοι θανάτῳ

ἀποθανεῖται 15 καὶ ἀπῆλθεν Ναθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔθραυσεν κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Ουριου τῷ Δαυιδ καὶ ἤρρωστησεν 16 καὶ ἐζήτησεν Δαυιδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου καὶ ἐνήστευσεν Δαυιδ νηστείαν καὶ εἰσῆλθεν καὶ ηὐλίσθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς 17 καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ τοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἤθέλησεν καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον 18 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυιδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον ὅτι εἶπαν ἴδοὺ ἐν τῷ ἔτι τὸ παιδάριον ζῆι ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτόν καὶ οὐκ εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ πῶς εἶπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ ποιήσει κακά 19 καὶ συνήκεν Δαυιδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσιν καὶ ἐνόησεν Δαυιδ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπαν τέθνηκεν 20 καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἤλείψατο καὶ ἤλλαξεν τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν 21 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἔνεκα τοῦ παιδαρίου ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἤγρυπνεις καὶ ἡνίκα ἀπέθανεν τὸ παιδάριον ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας 22 καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆι ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα ὅτι εἶπα τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με κύριος καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον 23 καὶ νῦν τέθνηκεν ἵνα τί τοῦτο

έγω νηστεύω μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸ
ἔτι έγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς οὐκ
ἀναστρέψει πρός με 24 καὶ παρεκάλεσεν Δαυὶδ
Βηρσαβεῖς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς
αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ συνέλαβεν
καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Σαλωμῶν καὶ κύριος ἡγάπησεν αὐτόν 25 καὶ
ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιδεδί ἔνεκεν κυρίου 26
καὶ ἐπολέμησεν Ιωαβ ἐν Ραββαθ υἱῶν Αμμῶν
καὶ κατέλαβεν τὴν πόλιν τῆς βασιλείας 27
καὶ ἀπέστειλεν Ιωαβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ
εἶπεν ἐπολέμησα ἐν Ραββαθ καὶ κατελαβόμην
τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων 28 καὶ νῦν συνάγαγε
τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ
τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτὴν ἵνα μὴ
προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῇ τὸ
ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν 29 καὶ συνήγαγεν Δαυὶδ
πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ραββαθ καὶ
ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτὴν 30
καὶ ἔλαβεν τὸν στέφανον Μελχολ τοῦ βασιλέως
αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ σταθμὸς
αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου καὶ λίθου τιμίου καὶ ἦν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως
ἔξηνεγκεν πολλὰ σφόδρα 31 καὶ τὸν λαὸν τὸν
ὅντα ἐν αὐτῇ ἔξηγαγεν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι
καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ διήγαγεν
αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθείου καὶ οὕτως ἐποίησεν
πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Αμμῶν καὶ ἐπέστρεψεν
Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ιερουσαλημ

13 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Αβεσσαλωμ
υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφῷ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα καὶ
ὄνομα αὐτῇ Θημαρ καὶ ἡγάπησεν αὐτὴν Αμνῶν

νίὸς Δαυὶδ 2 καὶ ἐθλίβετο Αμνῶν ὥστε ἀρρωστεῖν
διὰ Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὅτι παρθένος ἦν
αὐτῇ καὶ ὑπέρογκον ἐν ὄφθαλμοῖς Αμνῶν τοῦ
ποιῆσαί τι αὐτῇ 3 καὶ ἦν τῷ Αμνῶν ἑταῖρος καὶ
ὄνομα αὐτῷ Ιωναδαβ υἱὸς Σαμαα τοῦ ἀδελφοῦ
Δαυὶδ καὶ Ιωναδαβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα 4 καὶ
εἶπεν αὐτῷ τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής υἱὲ
τοῦ βασιλέως τὸ πρωὶ πρωί οὐκ ἀπαγγελεῖς
μοι καὶ εἶπεν αὐτῷ Αμνῶν Θημαρ τὴν ἀδελφὴν
Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ 5
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωναδαβ κοιμήθητι ἐπὶ τῆς
κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι καὶ εἰσελεύσεται
ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν
ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφή μου καὶ ψωμισάτω
με καὶ ποιησάτω κατ' ὄφθαλμούς μου βρῶμα
ὅπως ἔδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς 6 καὶ
ἐκοιμήθη Αμνῶν καὶ ἤρρωστησεν καὶ εἰσῆλθεν
ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν καὶ εἶπεν Αμνῶν πρὸς
τὸν βασιλέα ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφή μου
πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὄφθαλμοῖς μου δύο
κολλυρίδας καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς 7
καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ πρὸς Θημαρ εἰς τὸν οἶκον
λέγων πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον Αμνῶν τοῦ
ἀδελφοῦ σου καὶ ποίησον αὐτῷ βρῶμα 8 καὶ
ἐπορεύθη Θημαρ εἰς τὸν οἶκον Αμνῶν ἀδελφοῦ
αὐτῆς καὶ αὐτὸς κοιμώμενος καὶ ἔλαβεν τὸ σταῖς
καὶ ἐφύρασεν καὶ ἐκολλύρισεν κατ' ὄφθαλμοὺς
αὐτοῦ καὶ ἥψησεν τὰς κολλυρίδας 9 καὶ ἔλαβεν
τὸ τίγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἥθελησεν φαγεῖν καὶ εἶπεν Αμνῶν ἔξαγάγετε
πάντα ἄνδρα ἐπάνωθέν μου καὶ ἔξηγαγον πάντα
ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθεν αὐτοῦ 10 καὶ εἶπεν Αμνῶν
πρὸς Θημαρ εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον

καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου καὶ ἔλαβεν Θημαρ
τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησεν καὶ εἰσήνεγκεν τῷ
Αμνων ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα **11** καὶ
προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν καὶ ἐπελάβετο
αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ
ἀδελφή μου **12** καὶ εἶπεν αὐτῷ μή ἀδελφέ μου
μὴ ταπεινώσῃς με διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως
ἐν Ισραὴλ μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην
13 καὶ ἔγω ποῦ ἀποίσω τὸ δνειδός μου καὶ σὺ
ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ισραὴλ καὶ νῦν
λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ
με ἀπὸ σοῦ **14** καὶ οὐκ ἡθέλησεν Αμνων τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ
αὐτὴν καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ'
αὐτῆς **15** καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Αμνων μῆσος μέγα
σφόδρα ὅτι μέγα τὸ μῆσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν
ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἦν ἡγάπησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν
αὐτῇ Αμνων ἀνάστηθι καὶ πορεύον **16** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Θημαρ μή ἀδελφε ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ
ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην ἦν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ
τοῦ ἔξαποστείλαί με καὶ οὐκ ἡθέλησεν Αμνων
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς **17** καὶ ἐκάλεσεν τὸ
παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου
αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔξαποστείλατε δὴ ταύτην
ἀπ' ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὅπισω
αὐτῆς **18** καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός ὅτι
οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως
αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν καὶ ἔξήγαγεν
αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισεν
τὴν θύραν ὅπισω αὐτῆς **19** καὶ ἔλαβεν Θημαρ
σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς
διέρρηξεν καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν

κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ
κράζουσα **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Αβεσσαλωμ ὁ
ἀδελφὸς αὐτῆς μὴ Αμνων ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο
μετὰ σοῦ καὶ νῦν ἀδελφή μου κώφευσον ὅτι
ἀδελφός σού ἐστιν μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου τοῦ
λαλῆσαι εἰς τὸ ρῆμα τοῦτο καὶ ἐκάθισεν Θημαρ
χηρεύοντα ἐν οἴκῳ Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῆς **21** καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πάντας
τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα καὶ
οὐκ ἐλύπησεν τὸ πνεῦμα Αμνων τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ὅτι ἡγάπα αὐτὸν ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν **22**
καὶ οὐκ ἐλάλησεν Αβεσσαλωμ μετὰ Αμνων ἀπὸ
πονηροῦ ἔως ἀγαθοῦ ὅτι ἐμίσει Αβεσσαλωμ τὸν
Αμνων ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσεν Θημαρ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ **23** καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα
ἡμερῶν καὶ ἥσαν κείροντες τῷ Αβεσσαλωμ
ἐν Βελασωρ τῇ ἔχόμενα Εφραὶμ καὶ ἐκάλεσεν
Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως **24**
καὶ ἥλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν
ἰδοὺ δὴ κείρουσιν τῷ δούλῳ σου πορευθῆτω δὴ
ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου
σου **25** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αβεσσαλωμ
μὴ δή νιέ μου μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς
καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ καὶ ἐβιάσατο
αὐτόν καὶ οὐκ ἡθέλησεν τοῦ πορευθῆναι καὶ
εὐλόγησεν αὐτὸν **26** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καὶ εἰ
μή πορευθῆτω δὴ μεθ' ἡμῶν Αμνων ὁ ἀδελφός
μου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἵνα τί πορευθῆ
μετὰ σοῦ **27** καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Αβεσσαλωμ
καὶ ἀπέστειλεν μετ' αὐτοῦ τὸν Αμνων καὶ
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἐποίησεν
Αβεσσαλωμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως
28 καὶ ἐνετείλατο Αβεσσαλωμ τοῖς παιδαρίοις

αύτοῦ λέγων ἵδετε ὡς ἀν ἀγαθυνθῆ ἡ καρδία Αμνων ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς πατάξατε τὸν Αμνων καὶ θανατώσατε αὐτόν μὴ φοβηθῆτε ὅτι οὐχὶ ἔγω εἰμὶ ἐντέλλομαι ὑμῖν ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱὸν δυνάμεως 29 καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Αβεσσαλωμ τῷ Αμνων καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Αβεσσαλωμ καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐπεκάθισαν ἀνήρ ἐπὶ τὴν ἥμιονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγαν 30 καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἥλθεν πρὸς Δαυὶδ λέγων ἐπάταξεν Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς 31 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξεν τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἴματα αὐτῶν 32 καὶ ἀπεκρίθη Ιωναδαβ υἱὸς Σαμαα αἀδελφοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπεν μὴ εἰπάτω ὁ κύριος μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱὸν τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν ὅτι Αμνων μονώτατος ἀπέθανεν ὅτι ἐπὶ στόματος Αβεσσαλωμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἡς ἐταπείνωσεν Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ 33 καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριος μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθαναν ὅτι ἀλλ ἡ Αμνων μονώτατος ἀπέθανεν 34 καὶ ἀπέδρα Αβεσσαλωμ καὶ ἥρεν τὸ παιδάριον ὃ σκοπὸς τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ίδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὅπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει καὶ παρεγένετο ὃ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ἄνδρας ἔώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ωρωνην ἐκ μέρους τοῦ ὄρους 35 καὶ εἶπεν Ιωναδαβ πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ

οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισιν κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο 36 καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν λαλῶν καὶ ίδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἥλθαν καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν καί γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα 37 καὶ Αβεσσαλωμ ἔφυγεν καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμαι υἱὸν Εμιουδ βασιλέα Γεδσουρ εἰς γῆν Μαχαδ καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας 38 καὶ Αβεσσαλωμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία 39 καὶ ἐκόπασεν τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἔξελθεῖν ὄπισω Αβεσσαλωμ ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Αμνων ὅτι ἀπέθανεν

14 καὶ ἤγνω Ιωαβ υἱὸς Σαρουιας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Αβεσσαλωμ 2 καὶ ἀπέστειλεν Ιωαβ εἰς Θεκωε καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι ἴματα πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς 3 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἔθηκεν Ιωαβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς 4 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν Σῶσον βασιλεῦ σῶσον 5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι ἡ δὲ εἶπεν καὶ μάλα γυνὴ κήρα ἐγώ εἰμι καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου 6 καί γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ οὐκ ἦν ὁ ἔξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἔπαισεν ὁ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν 7 καὶ ίδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς

τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν δὸς τὸν παίσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινεν καὶ ἔξαροῦμεν καί γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν καὶ σιβέσουσιν τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὅνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἴκον σου κάγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωτίς πρὸς τὸν βασιλέα ἐπ' ἐμέ κύριέ μου βασιλεῦ ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἴκον τοῦ πατρός μου καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶος 10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς ἐμέ καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἄψασθαι αὐτοῦ 11 καὶ εἶπεν μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν κύριον θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ ἔξαρωσιν τὸν υἱόν μου καὶ εἶπεν ζῆι κύριος εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν 12 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα καὶ εἶπεν λάλησον 13 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἵνα τί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ ἦ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἔξωσμένον αὐτοῦ 14 ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα καὶ ὕσπερ τὸ ὄντω τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς δὲ οὐ συναχθήσεται καὶ λήμψεται ὁ θεὸς ψυχήν καὶ λογιζόμενος τοῦ ἔξωσαι ἀπ' αὐτοῦ ἔξωσμένον 15 καὶ νῦν δὲ ἥλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ὅψεται με ὁ λαός καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν βασιλέα εἴ πως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ 16

ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς ὃύσασθαι τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἔξαραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ 17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἴη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὗτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν καὶ κύριος ὁ θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ 18 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν πρὸς τὴν γυναῖκα μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα δὲ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς 19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μὴ ἡ χεὶρ Ιωαβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ ζῆι ἡ ψυχή σου κύριέ μου βασιλεῦ εὶς ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἡ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ δοῦλός σου Ιωαβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους 20 ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ιωαβ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφίᾳ ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ 21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ιωαβ ἵδού δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον πορεύου ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ 22 καὶ εἶπεν Ιωαβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν καὶ εὐλόγησεν τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν Ιωαβ σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ 23 καὶ ἀνέστη Ιωαβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἤγαγεν τὸν Αβεσσαλωμ εἰς Ιερουσαλημ 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀποστραφήτω

εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω καὶ ἀπέστρεψεν Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εῖδεν 25 καὶ ὡς Αβεσσαλωμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ισραὴλ αἰνετὸς σφόδρα ἀπὸ ἔχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἔως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος 26 καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἄν ἐκείρετο ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησεν τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ 27 καὶ ἐτέχθησαν τῷ Αβεσσαλωμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ αὐτῇ ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ροβοαμ νιῷ Σαλωμῶν καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Αβια 28 καὶ ἐκάθισεν Αβεσσαλωμ ἐν Ιερουσαλημ δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν 29 καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ιωαβ τοῦ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ οὐκ ἡθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν καὶ οὐκ ἡθέλησεν παραγενέσθαι 30 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἵδετε ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ιωαβ ἔχόμενά μου καὶ αὐτῷ κριθαὶ ἐκεῖ πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί καὶ ἐνέπρησαν αὐτὰς οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ιωαβ πρὸς αὐτὸν διερρηχότες τὰ ἴματια αὐτῶν καὶ εἴπαν ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Αβεσσαλωμ τὴν μερίδα ἐν πυρί 31 καὶ ἀνέστη Ιωαβ καὶ ἤλθεν πρὸς Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἵνα τί οἱ παῖδες σου ἐνεπύρισαν τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί 32 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ιωαβ ἵδού ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων ἥκε ὡδε

καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων ἵνα τί ἤλθον ἐκ Γεδσουρ ἀγαθόν μοι ἦν τοῦ ἔτι εἶναί με ἐκεῖ καὶ νῦν ἰδού τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εῖδον εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία καὶ θανάτωσόν με 33 καὶ εἰσῆλθεν Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αβεσσαλωμ

15 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἔαυτῷ Αβεσσαλωμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ 2 καὶ ὤρθρισεν Αβεσσαλωμ καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνήρ ὃ ἐγένετο κρίσις ἤλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν καὶ ἐβόήσεν πρὸς αὐτὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ καὶ εἴπεν ὁ ἀνήρ ἐκ μιᾶς φυλῶν Ισραὴλ ὁ δοῦλός σου 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβεσσαλωμ ἵδού οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι καὶ ἀκούων οὐκ ἐστιν σοι παρὰ τοῦ βασιλέως 4 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνήρ ὃ ἐὰν ἦ ἀντιλογία καὶ κρίσις καὶ δικαιώσω αὐτόν 5 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔγγιζεν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν 6 καὶ ἐποίησεν Αβεσσαλωμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ισραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἴδιοποιεῖτο Αβεσσαλωμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ισραὴλ 7 καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἑτῶν καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν πατέρα

αύτοῦ πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτείσω τὰς εὐχάς μου ἃς ηὑξάμην τῷ κυρίῳ ἐν Χεβρων 8 ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἴκεν με ἐν Γεδσούρ ἐν Συρίᾳ λέγων ἐὰν ἐπιστρέψων ἐπιστρέψῃ με κύριος εἰς Ιερουσαλήμ καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ 9 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς βάδιζε εἰς εἰρήνην καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρων 10 καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλῶμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ισραὴλ λέγων ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε βεβασίλευκεν βασιλεὺς Αβεσσαλῶμ ἐν Χεβρων 11 καὶ μετὰ Αβεσσαλῶμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ιερουσαλήμ κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότητι αὐτῶν καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα 12 καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλῶμ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αχιτοφελ τὸν Γελμωναῖον τὸν σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλα ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτὸν καὶ ἐγένετο σύστρεμμα ἰσχυρόν καὶ ὁ λαὸς πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Αβεσσαλῶμ 13 καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ λέγων ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ισραὴλ ὅπίσω Αβεσσαλῶμ 14 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ιερουσαλήμ ἀνάστητε καὶ φύγωμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλῶμ ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἔξωσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν στόματι μαχαίρης 15 καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ἵδού οἱ παῖδές σου 16 καὶ ἔξηλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναικας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν

οἶκον 17 καὶ ἔξηλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακράν 18 καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον καὶ πᾶς ὁ Χεττὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθθὶ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἀδροὶ καὶ πάντες οἱ μαχηταί ἔξακόσιοι ἄνδρες καὶ παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ Χερεθθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθθὶ καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι ἔξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γεθ πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως 19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθὶ τὸν Γεθθαῖον ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν ἐπίστρεφε καὶ οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετώκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου 20 εἰ ἔχθες παραγέγονας καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡμῶν καί γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου ἔχθες ἡ ἔξέλευσίς σου καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ ἂν ἐγὼ πορευθῶ ἐπιστρέψου καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ καὶ κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν 21 καὶ ἀπεκρίθη Εθθὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζῆ κύριος καὶ ζῆ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἐὰν η ὁ κύριός μου καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωήν ὅτι ἔκει ἔσται ὁ δοῦλός σου 22 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθὶ δεῦρο καὶ διάβαινε μετ' ἐμοῦ καὶ παρῆλθεν Εθθὶ ὁ Γεθθαῖος καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ 23 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρῶν καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν Κεδρῶν

καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον 24 καὶ ἴδού καὶ γε Σαδωκ καὶ πάντες οἱ Λευīται μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἀπὸ Βαιθαρ καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀνέβη Αβιαθαρ ἔως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως 25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδωκ ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν ἐὰν εὔρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπιστρέψει με καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς 26 καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως οὐκ ἡθέληκα ἐν σοὶ ἴδού ἐγώ εἰμι ποιείτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 27 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδωκ τῷ Ἱερεῖ ἵδετε σὺ ἐπιστρέψεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ καὶ Αχιμαας ὁ νίός σου καὶ Ιωναθαν ὁ νιός Αβιαθαρ οἱ δύο νιοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν 28 ἵδετε ἐγώ εἰμι στρατεύομαι ἐν Αραβωθ τῆς ἐρήμου ἔως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι 29 καὶ ἀπέστρεψεν Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τὴν κιβωτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ 30 καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες 31 καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ λέγοντες καὶ Αχιτοφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Δαυὶδ διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν Αχιτοφελ κύριε ὁ θεός μου 32 καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἔως τοῦ Ρως οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ θεῷ καὶ ἴδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσι ὁ Αρχι ἑταῖρος Δαυὶδ διερρηχώς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς αὐτοῦ 33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ ἐὰν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἴς βάσταγμα 34 καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψῃς καὶ ἐρεῖς τῷ Αβεσσαλωμ διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέν μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου καὶ νῦν παῖς σού εἴμι βασιλεὺς ἔασόν με ζῆσαι παῖς τοῦ πατρός σου ἥμην τότε καὶ ἀρτίως καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλὴν Αχιτοφελ 35 καὶ ἴδού μετὰ σοῦ ἐκεῖ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ οἱ Ἱερεῖς καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀναγγελεῖς τῷ Σαδωκ καὶ τῷ Αβιαθαρ τοῖς Ἱερεῦσιν 36 ἴδού ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο νιοὶ αὐτῶν Αχιμαας νιός τῷ Σαδωκ καὶ Ιωναθαν νιός τῷ Αβιαθαρ καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρός με πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσητε 37 καὶ εἰσῆλθεν Χουσι ὁ ἑταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν καὶ Αβεσσαλωμ εἰσεπορεύετο εἰς Ιερουσαλημ

16 καὶ Δαυὶδ παρῆλθεν βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ρως καὶ ἴδού Σιβα τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθε εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἐκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ Νεβελ οἴνου 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβα τί ταῦτά σοι καὶ εἶπεν Σιβα τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις καὶ ὁ οἴνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ 3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ποῦ ὁ νιός τοῦ κυρίου σου καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἴδού κάθηται ἐν Ιερουσαλημ ὅτι εἶπεν σήμερον ἐπιστρέψουσίν μοι ὁ οἴκος Ισραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου 4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβα ιδοὺ σοὶ πάντα ὄσα ἐστὶν τῷ

Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν Σιβά προσκυνήσας εῦροιμι
χάριν ἐν ὁφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ 5
καὶ ἥλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἔως Βαουριμ καὶ
ἰδού ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἔξεπορεύετο ἐκ συγγενείας
οἴκου Σαουλ καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεϊ υἱὸς Γηρα
ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος 6 καὶ
λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυιδ καὶ πάντας τοὺς
παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ
πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἔξ εὐωνύμων
τοῦ βασιλέως 7 καὶ οὕτως ἔλεγεν Σεμεϊ ἐν τῷ
καταρᾶσθαι αὐτόν ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἵματων
καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος 8 ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ
κύριος πάντα τὰ αἷματα τοῦ οἴκου Σαουλ ὅτι
ἔβασιλευσας ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν κύριος τὴν
βασιλείαν ἐν χειρὶ Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ σου
καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου ὅτι ἀνὴρ αἵματων
σύ 9 καὶ εἶπεν Αβεσσα υἱὸς Σαρουνιας πρὸς τὸν
βασιλέα ἵνα τί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκώς
οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα διαβήσομαι
δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ 10 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τί ἔμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουνιας ἄφετε
αὐτὸν καὶ οὕτως καταράσθω ὅτι κύριος εἶπεν
αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυιδ καὶ τίς ἐρεῖ ὡς τί
ἐποίησας οὕτως 11 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα
καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ υἱός
μου ὁ ἔξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν
ψυχήν μου καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ιεμινι
ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος
12 εἴ πως ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ
ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 13 καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ Σεμεϊ ἐπορεύετο ἐκ
πλευρᾶς τοῦ ὅρους ἔχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος

καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ
πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῖ πάσσων 14 καὶ ἤλθεν ὁ
βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκλελυμένοι καὶ
ἀνέψυχαν ἐκεῖ 15 καὶ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ
Ισραηλ εἰσῆλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ Αχιτοφελ
μετ' αὐτοῦ 16 καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἥλθεν Χουσι ὁ
Αρχι ἑταῖρος Δαυιδ πρὸς Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν
Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ ζήτω ὁ βασιλεὺς 17 καὶ
εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Χουσι τὸ ἔλεός
σου μετὰ τοῦ ἑταίρου σου ἵνα τί οὐκ ἀπῆλθες
μετὰ τοῦ ἑταίρου σου 18 καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς
Αβεσσαλωμ οὐχί ἀλλὰ κατόπισθεν οὗ ἔξελέξατο
κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ
αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ' αὐτοῦ καθήσομαι 19 καὶ
τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω οὐχὶ ἐνώπιον
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ
πατρός σου οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου 20 καὶ
εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Αχιτοφελ φέρετε ἑαυτοῖς
βουλὴν τί ποιήσωμεν 21 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ
πρὸς Αβεσσαλωμ εἰσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς
τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπεν φυλάσσειν τὸν
οἴκον αὐτοῦ καὶ ἀκούσεται πᾶς Ισραηλ ὅτι
κατήσχυνας τὸν πατέρα σου καὶ ἐνισχύσουσιν
αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ 22 καὶ ἐπηξαν
τὴν σκηνὴν τῷ Αβεσσαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ
εἰσῆλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὁφθαλμοὺς παντὸς Ισραηλ
23 καὶ ἡ βουλὴ Αχιτοφελ ἦν ἐβουλεύσατο ἐν
ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις δὲν τρόπον ἐπερωτήσῃ
ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ
Αχιτοφελ καὶ γε τῷ Δαυιδ καί γε τῷ Αβεσσαλωμ
17 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ
ἐπιλέξω δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ

άναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὅπίσω Δαυιδ τὴν νύκτα 2 καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσίν καὶ ἐκστήσω αὐτὸν καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον 3 καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ δὲν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς πλὴν ψυχὴν ἐνὸς ἀνδρὸς σὺ ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη 4 καὶ εὐθῆς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Αβεσσαλωμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ισραὴλ 5 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσὶ τὸν Αραχὶ καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καί γε αὐτοῦ 6 καὶ εἰσῆλθεν Χουσὶ πρὸς Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς αὐτὸν λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Αχιτοφελ εἰ ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ εἰ δὲ μή σὺ λάλησον 7 καὶ εἶπεν Χουσὶ πρὸς Αβεσσαλωμ οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή ἣν ἐβουλεύσατο Αχιτοφελ τὸ ἄπαξ τοῦτο 8 καὶ εἶπεν Χουσὶ σὺ οἴδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι δυνατοί εἰσιν σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὡς ἄρκος ἡτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ὕς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν 9 ἵδού γάρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἦ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων καὶ εἴπῃ ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὅπίσω Αβεσσαλωμ 10 καί γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως οὐ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος τηκομένη τακήσεται ὅτι οἴδεν πᾶς Ισραὴλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου καὶ υἱὸς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ 11 ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα καὶ

συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ισραὴλ ἀπὸ Δαν καὶ ἔως Βηρσαβῆς ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν 12 καὶ ἥξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἔνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὔρωμεν αὐτὸν ἔκει καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν ὡς πίπτει ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γε ἔνα 13 καὶ ἐὰν εἰς πόλιν συναχθῇ καὶ λήμψεται πᾶς Ισραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἔως εἰς τὸν χειμάρρουν ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἔκει μηδὲ λίθος 14 καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ισραὴλ ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσὶ τοῦ Αραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν Αχιτοφελ καὶ κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν Αχιτοφελ τὴν ἀγαθὴν ὅπως ἀν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ Αβεσσαλωμ τὰ κακὰ πάντα 15 καὶ εἶπεν Χουσὶ ὁ τοῦ Αραχὶ πρὸς Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τοὺς Ἱερεῖς οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Αχιτοφελ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ισραὴλ καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ 16 καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυιδ λέγοντες μὴ αὐλισθῆς τὴν νύκτα ἐν Αραβωθ τῆς ἐρήμου καί γε διαβαίνων σπεῦσον μήποτε καταπίῃ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ 17 καὶ Ιωναθαν καὶ Αχιμαας εἰστήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ Ρωγγηλ καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Δαυιδ ὅτι οὐκ ἐδύναντο ὄφθηναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν 18 καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Αβεσσαλωμ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουριμ

καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ καὶ κατέβησαν ἔκει 19 καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασεν τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Αραφωθ καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα 20 καὶ ἦλθαν οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ πρὸς τὴν γυναικαν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν ποῦ Αχιμαας καὶ Ιωναθαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὄντος καὶ ἐζήτησαν καὶ οὐχ εὗραν καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ιερουσαλημ 21 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυὶδ ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὄντος ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Αχιτοφελ 22 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ιορδάνην ἔως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωΐ ἔως ἐνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθεν τὸν Ιορδάνην 23 καὶ Αχιτοφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄντον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 24 καὶ Δαυὶδ διῆλθεν εἰς Μαναῖμ καὶ Αβεσσαλωμ διέβη τὸν Ιορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ 25 καὶ τὸν Αμεσσαϊ κατέστησεν Αβεσσαλωμ ἀντὶ Ιωαβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ Αμεσσαϊ υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ιοθρός Ισραηλίτης οὗτος εἰσῆλθεν πρὸς Αβιγαιαν θυγατέρα Ναας ἀδελφὴν Σαρουνιας μητρὸς Ιωαβ 26 καὶ παρενέβαλεν πᾶς Ισραὴλ καὶ Αβεσσαλωμ εἰς τὴν γῆν Γαλααδ 27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤλθεν Δαυὶδ εἰς Μαναῖμ Ουεσβι υἱὸς Ναας ἐκ Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ Μαχιρ υἱὸς Αμιηλ ἐκ Λωδαβαρ καὶ Βερζελλι ὁ

Γαλααδίτης ἐκ Ρωγελλιμ 28 ἦνεγκαν δέκα κοίτας καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη κεράμου καὶ πυρούς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακὸν 29 καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ Σαφφωθ βιῶν καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν ὅτι εἶπαν ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ

18 καὶ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους 2 καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ τὸν λαόν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ιωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Αβεσσα υἱοῦ Σαρουνιας ἀδελφοῦ Ιωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Εθθι τοῦ Γεθθαίου καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν λαόν ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καί γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν 3 καὶ εἶπαν οὐκ ἐξελεύσῃ ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἡμισυ ἡμῶν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν 4 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ποιήσω καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χειρα τῆς πύλης καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας 5 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ιωαβ καὶ τῷ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φείσασθε μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἥκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Αβεσσαλωμ 6 καὶ ἐξῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξ ἐναντίας Ισραὴλ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Εφραιμ 7 καὶ ἐπτασιεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ισραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυὶδ καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν 8 καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 9 καὶ συνήντησεν Αβεσσαλωμ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ καὶ Αβεσσαλωμ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμιόνος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης καὶ ἐκρεμάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυί καὶ ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ὁ ἡμιόνος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθεν 10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλεν Ιωαβ καὶ εἶπεν ἵδού ἔωρακα τὸν Αβεσσαλωμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυί 11 καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀπαγγέλλοντι καὶ ἵδού ἔόρακας τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγὼ ἀν δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν 12 εἶπεν δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ιωαβ καὶ ἐγώ εἰμι ἵστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου οὐ μὴ ἐπιβάλω χεῖρά μου ἐπὶ τὸν οὐίδιον τοῦ βασιλέως ὅτι ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ καὶ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ 13 μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ σὺ στήσῃ ἐξ ἐναντίας 14 καὶ εἶπεν Ιωαβ τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιον σου καὶ ἐλαβεν Ιωαβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Αβεσσαλωμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς 15 καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἴροντα τὰ σκεύη Ιωαβ καὶ ἐπάταξαν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν 16 καὶ ἐσάλπισεν Ιωαβ ἐν

κερατίνῃ καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὅπίσω Ισραὴλ ὅτι ἐφείδετο Ιωαβ τοῦ λαοῦ 17 καὶ ἐλαβεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα καὶ πᾶς Ισραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ 18 καὶ Αβεσσαλωμ ἔτι ζῶν καὶ ἐστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾧ ἐλήμφθη καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως ὅτι εἶπεν οὐκ ἔστιν αὐτῷ οὐίδιος ἔνεκεν τοῦ ἀναμνῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὴν στήλην Χεὶρ Αβεσσαλωμ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 19 καὶ Αχιμαας οὐίδιος Σαδωκ εἶπεν δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔκρινεν αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωαβ οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ οὗ εἴνεκεν οὐίδιος τοῦ βασιλέως ἀπέθανεν 21 καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ Χουσι βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες καὶ προσεκύνησεν Χουσι τῷ Ιωαβ καὶ ἐξῆλθεν 22 καὶ προσέθετο ἔτι Αχιμαας οὐίδιος Σαδωκ καὶ εἶπεν πρὸς Ιωαβ καὶ ἔστω ὅτι δράμω καί γε ἐγὼ ὅπίσω τοῦ Χουσι καὶ εἶπεν Ιωαβ ἴνα τί τοῦτο τρέχεις νίέ μου δεῦρο οὐκ ἔστιν σοι εὐαγγελία εἰς ὡφέλειαν πορευομένῳ 23 καὶ εἶπεν τί γὰρ ἐὰν δραμοῦμαι καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωαβ δράμε καὶ ἔδραμεν Αχιμαας ὅδὸν τὴν τοῦ Κεχαρ καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσι 24 καὶ Δαυιδ ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο πυλῶν καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ιδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ 25 καὶ

ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰ μόνος ἐστίν εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἔγγίζων 26 καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἔτερον τρέχοντα καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ καὶ εἶπεν ίδοὺ ἀνὴρ ἔτερος τρέχων μόνος καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καί γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος 27 καὶ εἶπεν ὁ σκοπός ἐγὼ ὅρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Αχιμαας υἱοῦ Σαδωκ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καί γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται 28 καὶ ἐβόησεν Αχιμαας καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰρήνη καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός σου ὃς ἀπέκλεισεν τοὺς ἄνδρας τοὺς μισοῦντας τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ 29 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αχιμαας εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ιωαβ καὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ οὐκ ἔγνων τί ἔκει 30 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐπίστρεψον στηλώθητι ὥδε καὶ ἐπεστράφη καὶ ἔστη 31 καὶ ίδοὺ ὁ Χουσι παρεγένετο καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ εὐαγγελισθήτω ὁ κύριος μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔκρινέν σοι κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ 32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσι εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν ὁ Χουσι γένοιντο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἔχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά 33 καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσεν καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν υἱέ μου Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου

Αβεσσαλωμ τίς δώῃ τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου 19 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαβ λέγοντες ἴδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Αβεσσαλωμ 2 καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ 3 καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτοὺς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ 4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ λέγων υἱέ μου Αβεσσαλωμ Αβεσσαλωμ υἱέ μου 5 καὶ εἰσῆλθεν Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἴκον καὶ εἶπεν κατήσχυνας σήμερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἔξαιρουμένων σε σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου 6 τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσιν οἱ ἄρχοντές σου οὐδὲ παῖδες ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ Αβεσσαλωμ ἔζη πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί ὅτι τότε τὸ εὐθές ἦν ἐν δόφθαλμοῖς σου 7 καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου ὅτι ἐν κυρίῳ ὥμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακόν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἔως τοῦ νῦν 8 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες ἴδοὺ ὁ βασιλεὺς

κάθηται ἐν τῇ πύλῃ καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ Ἰσραὴل ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ 9 καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸς ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπὸ Αθεσσαλῶν 10 καὶ Αθεσσαλῶν ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ νῦν ἵνα τί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἥλθεν πρὸς τὸν βασιλέα 11 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλεν πρὸς Σαδωκὸν πρὸς τὸν ιερεῖς λέγων λαλήσατε πρὸς τὸν πρεσβυτέρους Ιουδα λέγοντες ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἥλθεν πρὸς τὸν βασιλέα 12 ἀδελφοί μου ὑμεῖς ὅστα μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς καὶ ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 13 καὶ τῷ Αμεσοᾳ ἐρεῖτε οὐχὶ ὅστοῦν μου καὶ σάρξ μου σύ καὶ νῦν τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείνει εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ιωαβὸς 14 καὶ ἔκλινεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ιουδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες ἐπιστράφητι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοι σου 15 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἥλθεν ἔως τοῦ Ιορδάνου καὶ ἄνδρες Ιουδα ἥλθαν εἰς Γαλαγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ιορδάνην 16 καὶ ἐτάχυνεν Σεμεῖος Γηρα νίος τοῦ Ιεμενίου Βαουριμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ιουδα εἰς

ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ 17 καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμιν καὶ Σιβα τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ δέκα πέντε νίοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ κατεύθυναν τὸν Ιορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως 18 καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα καὶ διέβη ἡ διάβασις ἔξεγειρα τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὔθες ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ Σεμεῖος Γηρα ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ιορδάνην 19 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα μὴ διαλογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἤδικησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἥ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο ἐξ Ιερουσαλημ τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ 20 ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἡμαρτον καὶ ἴδου ἐγὼ ἥλθον σήμερον πρότερος παντὸς οἴκου Ιωσηφ τοῦ καταβῆναι εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως 21 καὶ ἀπεκρίθη Αθεσσα νίος Σαρουνιας καὶ εἶπεν μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεῖος ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν κυρίου 22 καὶ εἶπεν Δαυὶδ τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν νίοι Σαρουνιας ὅτι γίνεσθε μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον σήμερον οὐ θανατωθήσεταί τις ἀνὴρ ἐξ Ισραὴλ ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ισραὴλ 23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεῖος οὐ μὴ ἀποθάνης καὶ ὕμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς 24 καὶ Μεμφιβοσθε νίος Ιωναθαν νίος Σαουλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἐθεράπευσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχίσατο οὐδὲ ἐποίησεν τὸν μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἐπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἥς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἔως τῆς ἡμέρας

ῆς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ 25 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ιερουσαλημ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθε 26 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθε κύριέ μου βασιλεῦ ὁ δοῦλός μου παρελογίσατό με ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄντον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου 27 καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου 28 ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἀλλ' ἡ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἑσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου καὶ τί ἔστιν μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγέναι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα 29 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου εἶπον σὺ καὶ Σιβα διελεῖσθε τὸν ἄγρον 30 καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 31 καὶ Βερζελλι ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ρωγελλιμ καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ιορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ιορδάνην 32 καὶ Βερζελλι ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα νιὸς ὄγδοηκοντα ἐτῶν καὶ αὐτὸς διέθρεψεν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναᾶμ ὅτι ἀνὴρ μέγας ἔστιν σφόδρα 33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλι σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ιερουσαλημ 34 καὶ εἶπεν Βερζελλι πρὸς τὸν βασιλέα πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ιερουσαλημ

35 υἱὸς ὄγδοηκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον μὴ γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἥ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὁ φάγομαι ἥ πίομαι ἥ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ἀδόντων καὶ ἀδουσῶν ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα 36 ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ιορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἵνα τί ἀνταποδίδωσίν μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην 37 καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου καὶ ἴδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμααμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ ποίησον αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου 38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμααμ κάγῳ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα ὅσα ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοὶ ποιήσω σοι 39 καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ιορδάνην καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 40 καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γαλγαλα καὶ Χαμααμ διέβη μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ιουδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως καί γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ισραηλ 41 καὶ ἴδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ιουδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ιορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες Δαυιδ μετ' αὐτοῦ 42 καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ιουδα πρὸς ἄνδρα Ισραηλ καὶ εἶπαν διότι ἐγγίζει πρός με ὁ βασιλεὺς καὶ ἵνα τί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως ἥ δόμα ἔδωκεν ἥ ἄρσιν ἥρεν ἥμιν 43 καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ

Ισραηλ τῷ ἀνδρὶ Ιουδᾷ καὶ εἶπεν δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ καὶ πρωτότοκος ἔγὼ ἦ σύ καί γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμὶ ὑπὲρ σέ καὶ ἵνα τί τοῦτο ὕβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ιουδᾶ ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ισραηλ

20 καὶ ἐκεī ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαββεε υἱὸς Βοχορι ἀνὴρ ὁ Ιεμενὶ καὶ ἐσάλπισεν ἐν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ιεσσαι ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου Ισραηλ **2** καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ἀπὸ διπισθεν Δαυὶδ ὄπίσω Σαββεε υἱοῦ Βοχορι καὶ ἀνὴρ Ιουδᾶ ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου καὶ ἔως Ιερουσαλημ **3** καὶ εἰσῆλθεν Δαυὶδ εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ ἀς ἀφῆκεν φυλάσσειν τὸν οἴκον καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν αὐτὰς καὶ πρὸς αὐτὰς οὐκ εἰσῆλθεν καὶ ἤσαν συνεχόμεναι ἔως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χήραι ζῶσαι **4** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αμεσσαΐ βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ιουδᾶ τρεῖς ἡμέρας σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι **5** καὶ ἐπορεύθη Αμεσσαΐ τοῦ βοῆσαι τὸν Ιουδᾶν καὶ ἔχρονισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυὶδ **6** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Αβεσσα νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς Σαββεε υἱὸς Βοχορι ὑπὲρ Αβεσσαλωμ καὶ νῦν σὺ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον ὄπίσω αὐτοῦ μήποτε ἔαυτῷ εὕρῃ πόλεις ὄχυράς καὶ σκιάσει τοὺς ὄφθαλμοὺς ἡμῶν **7** καὶ ἐξῆλθον ὄπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες Ιωαβ καὶ ὁ Χερεθθι καὶ

ὁ Φελεθθι καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθαν ἐξ Ιερουσαλημ διῶξαι ὄπίσω Σαββεε υἱοῦ Βοχορι **8** καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαων καὶ Αμεσσαΐ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ Ιωαβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ περιεζωσμένος μάχαιραν ἔζευγμένην ἐπὶ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθεν καὶ ἐπεσεν **9** καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ Αμεσσαΐ εἰ ύγιαίνεις σύ ἀδελφέ καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ιωαβ τοῦ πώγωνος Αμεσσαΐ τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν **10** καὶ Αμεσσαΐ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ιωαβ καὶ ἐπαισεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ Ιωαβ εἰς τὴν ψόων καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ καὶ ἀπέθανεν καὶ Ιωαβ καὶ Αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὄπίσω Σαββεε υἱοῦ Βοχορι **11** καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ' αὐτὸν τῶν παιδαρίων Ιωαβ καὶ εἶπεν τίς ὁ βουλόμενος Ιωαβ καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ ὄπίσω Ιωαβ **12** καὶ Αμεσσαΐ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου καὶ εἶδεν ὃ ἀνὴρ ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ λαός καὶ ἀπέστρεψεν τὸν Αμεσσαΐ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν ἐπ' αὐτὸν ἴμάτιον καθότι εἶδεν πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτὸν ἔστηκότα **13** ἡνίκα δὲ ἐφθασεν ἐκ τῆς τρίβου παρῆλθεν πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ὄπίσω Ιωαβ τοῦ διῶξαι ὄπίσω Σαββεε υἱοῦ Βοχορι **14** καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ισραηλ εἰς Αβελ καὶ εἰς Βαιθμαχα καὶ πάντες ἐν Χαρρι καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν καὶ ἥλθον κατόπισθεν αὐτοῦ **15** καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτὸν τὴν Αβελ καὶ τὴν Βαιθμαχα καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι καὶ πᾶς ὁ λαὸς

ό μετά Ιωαβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος
16 καὶ ἐβόησεν γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ
εἶπεν ἀκούσατε ἀκούσατε εἴπατε δὴ πρὸς Ιωαβ
ἔγγισον ἔως ὡδεὶς καὶ λαλήσω πρὸς αὐτὸν 17 καὶ
προσῆγγισεν πρὸς αὐτήν καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἰ σὺ εἶ
Ιωαβ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἀκουσον τοὺς
λόγους τῆς δούλης σου καὶ εἶπεν Ιωαβ ἀκούω
ἐγώ εἰμι 18 καὶ εἶπεν λέγουσα λόγον ἐλάλησαν
ἐν πρώτοις λέγοντες ἡρωτημένος ἡρωτήθη ἐν
τῇ Αβελ καὶ ἐν Δαν εἰ ἐξέλιπον ἢ ἔθεντο οἱ
πιστοὶ τοῦ Ισραὴλ ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν
ἐν Αβελ καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον 19 ἐγώ εἰμι
εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ισραὴλ σὺ δὲ ζητεῖς
θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ισραὴλ ἵνα
τί καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου 20 καὶ
ἀπεκρίθη Ιωαβ καὶ εἶπεν Ἰλεώς μοι Ἰλεώς μοι
εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ 21 οὐχ οὕτος
ὁ λόγος ὅτι ἀνὴρ ἔξ ὅρους Εφραὶμ Σαβεῖς υἱὸς
Βοχορὶ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυὶδ δότε αὐτὸν μόνον καὶ
ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἡ
γυνὴ πρὸς Ιωαβ ἴδού ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται
πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους 22 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ
πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς πᾶσαν
τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς καὶ ἀφεῖλεν τὴν
κεφαλὴν Σαβεῖς υἱὸς Βοχορὶ καὶ ἔβαλεν πρὸς
Ιωαβ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ διεσπάρησαν
ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ
καὶ Ιωαβ ἀπέστρεψεν εἰς Ιερουσαλήμ πρὸς τὸν
βασιλέα 23 καὶ Ιωαβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει
Ισραὴλ καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδας ἐπὶ τοῦ Χερεθθι
καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθθι 24 καὶ Αδωνιραμ ἐπὶ τοῦ
φόρου καὶ Ιωσαφατ υἱὸς Αχιλουθ ἀναμιμήσκων

25 καὶ Σουσα γραμματεύς καὶ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ
ἱερεῖς 26 καὶ γε Ιρας ὁ Ιαριν ἦν ιερεὺς τοῦ Δαυὶδ
21 καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία
ἡτη ἐνιαυτὸς ἔχόμενος ἐνιαυτοῦ καὶ ἐζήτησεν
Δαυὶδ τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος
ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία διὰ
τὸ αὐτὸν θανάτῳ αἵματων περὶ οὗ ἐθανάτωσεν
τοὺς Γαβαωνίτας 2 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
καὶ οἱ Γαβαωνίται οὐχ υἱὸι Ισραὴλ εἰσίν ὅτι
ἄλλ’ ἢ ἐκ τοῦ λείματος τοῦ Αμορραίου καὶ
οἱ υἱὸι Ισραὴλ ὥμοσαν αὐτοῖς καὶ ἐζήτησεν
Σαουλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν
τοὺς υἱὸὺς Ισραὴλ καὶ Ιουδα 3 καὶ εἶπεν Δαυὶδ
πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας τί ποιήσω ὑμῖν καὶ ἐν τίνι
ἐξιλάσσομαι καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν
κυρίου 4 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνίται οὐκ
ἔστιν ὑμῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον μετὰ Σαουλ καὶ
μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἀνὴρ
θανατῶσαι ἐν Ισραὴλ καὶ εἶπεν τί ύμεις λέγετε
καὶ ποιήσω ὑμῖν 5 καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ὁ
ἀνὴρ συνετέλεσεν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐδίωξεν ὑμᾶς ὃς
παρελογίσατο ἔξολεθρεῦσαι ὑμᾶς ἀφανίσωμεν
αὐτὸν τοῦ μὴ ἔσταναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ
Ισραὴλ 6 δότω ὑμῖν ἐπὶ τὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ ἐν
Γαβαων Σαουλ ἐκλεκτοὺς κυρίου καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς ἐγὼ δώσω 7 καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς
ἐπὶ Μεμφιβοσθε υἱὸν Ιωναθαν υἱὸυ Σαουλ διὰ
τὸν ὄρκον κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἀνὰ
μέσον Δαυὶδ καὶ ἀνὰ μέσον Ιωναθαν υἱὸυ Σαουλ
8 καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱὸὺς Ρεσφα
θυγατρὸς Αια οὓς ἔτεκεν τῷ Σαουλ τὸν Ερμωνι

καὶ τὸν Μεμφιβοσθε καὶ τοὺς πέντε νίοὺς Μιχολ θυγατρὸς Σαουλ οὓς ἔτεκεν τῷ Εσριηλ υἱῷ Βερζελλι τῷ Μοουλαθι 9 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν καὶ ἔξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὅρει ἔναντι κυρίου καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ αὐτοὶ δὲ ἔθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν 10 καὶ ἔλαβεν Ρεσφα θυγάτηρ Αια τὸν σάκκον καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν ἔως ἔσταξεν ἐπ’ αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔδωκεν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ’ αὐτοὺς ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ ἄγροῦ νυκτός 11 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ ὅσα ἐποίησεν Ρεσφα θυγάτηρ Αια παλλακὴ Σαουλ καὶ ἔξελύθησαν καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δαν νίδος Ιωα ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων 12 καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἔλαβεν τὰ ὀστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ιωναθαν τοῦ νίοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν νίῶν Ιαβίς Γαλααδ οἵ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσαν ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἡμέρᾳ ἥ ἔπαταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβουε 13 καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ιωναθαν τοῦ νίοῦ αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν τὰ ὀστᾶ τῶν ἔηλιασμένων 14 καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ιωναθαν τοῦ νίοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμιν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα 15 καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ισραηλ καὶ κατέβη Δαυιδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἔξελύθη Δαυιδ 16 καὶ Ιεσβὶ

ὅς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφα καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὀλκὴ χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην καὶ διενοεῖτο πατάξαι τὸν Δαυιδ 17 καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Αβεσσα υἱὸς Σαρουιας καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἔθανάτωσεν αὐτὸν τότε ὕμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυιδ λέγοντες οὐκ ἔξελεύσῃ ἔτι μεθ’ ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον Ισραηλ 18 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐπάταξεν Σεβοχα ὁ Αστατωθι τὸν Σεφ τὸν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφα 19 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γοβ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ελεαναν υἱὸς Αριωργιμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιαθ τὸν Γεθθαῖον καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων 20 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδων καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἔξι καὶ ἔξι εἴκοσι τέσσαρες ἀριθμῷ καί γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ραφα 21 καὶ ὠνείδισεν τὸν Ισραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ιωναθαν υἱὸς Σεμεϊ ἀδελφοῦ Δαυιδ 22 οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ραφα οἶκος καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ 22 καὶ ἐλάλησεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψῆφης ταύτης ἐν ἥ ἡμέρᾳ ἔξείλατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ 2 καὶ εἶπεν κύριε πέτρα μου καὶ ὄχυρωμά μου καὶ ἔξαιρούμενός με ἐμοί 3 ὁ θεός μου φύλαξ ἔσται μου πεποιθώς ἔσομαι ἐπ’ αὐτῷ ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήμπτωρ μου καὶ καταφυγή μου σωτηρίας μου ἔξι ἀδίκου σώσεις με 4 αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι

κύριον καὶ ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου σωθήσομαι 5
ὅτι περιέσχον με συντριψμοὶ θανάτου χείμαρροι
ἀνομίας ἐθάμβησάν με 6 ὡδῖνες θανάτου
ἐκύκλωσάν με προέφθασάν με σκληρότητες
θανάτου (Sheol h7585) 7 ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου
βοήσομαι καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς
μου καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὡσὶν αὐτοῦ 8 καὶ
ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τοῦ
οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν
ὅτι ἐθυμώθη κύριος αὐτοῖς 9 ἀνέβη καπνὸς
ἐν τῇ ὁργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ
κατέδεται ἄνθρακες ἔξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ 10
καὶ ἔκλινεν οὐρανὸὺς καὶ κατέβη καὶ γνόφος
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ 11 καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ
Χερουβίν τοῖς ποδοῖς ἀποκρυψήν αὐτοῦ
κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότῳς ὑδάτων
ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος 13 ἀπὸ τοῦ φέγγους
ἐναντίον αὐτοῦ ἔξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός 14
ἔβρόντησεν ἔξ οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ Ὑψιστος
ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ 15 καὶ ἀπέστειλεν βέλη
καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς ἀστραπὴν καὶ ἔξεστησεν
αὐτούς 16 καὶ ὥφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης
καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν
τῇ ἐπιτιμήσει κυρίου ἀπὸ πνοῆς πνεύματος
θυμοῦ αὐτοῦ 17 ἀπέστειλεν ἔξ ὕψους καὶ
ἔλαβέν με εἴλκυσέν με ἔξ ὑδάτων πολλῶν 18
ἔρρυσατό με ἔξ ἔχθρῶν μου ἰσχύος ἐκ τῶν
μισούντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ
19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου καὶ
ἐγένετο κύριος ἐπιστήριγμά μου 20 καὶ ἔξήγαγέν
με εἰς πλατυσμὸν καὶ ἔξείλατό με ὅτι εὐδόκησεν

ἐν ἐμοί 21 καὶ ἀνταπέδωκέν μοι κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
χειρῶν μου ἀνταπέδωκέν μοι 22 ὅτι ἐφύλαξα
ὅδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἡσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ
μου 23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον
μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστην
ἀπ' αὐτῶν 24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ
προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου 25 καὶ
ἀποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου
ἐνώπιον τῶν ὁφθαλμῶν αὐτοῦ 26 μετὰ δσίου
δσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ
27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔση καὶ μετὰ
στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ 28 καὶ τὸν λαὸν τὸν
πτωχὸν σώσεις καὶ ὁφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων
ταπεινώσεις 29 ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου κύριε καὶ
κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου 30 ὅτι ἐν
σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος καὶ ἐν τῷ θεῷ μου
ὑπερβήσομαι τεῖχος 31 ὁ ἰσχυρός ἄμωμος ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ τὸ ῥῆμα κυρίου κραταιόν πεπυρωμένον
ὑπερασπιστής ἔστιν πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ'
αὐτῷ 32 τίς ἰσχυρὸς πλὴν κυρίου καὶ τίς κτίστης
ἔσται πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν 33 ὁ ἰσχυρὸς ὁ
κραταιῶν με δυνάμει καὶ ἔξετίναξεν ἄμωμον τὴν
ὅδον μου 34 τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων
καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἴστῶν με 35 διδάσκων χεῖράς
μου εἰς πόλεμον καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν
βραχίονί μου 36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν
σωτηρίας μου καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέν με
37 εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω
μου καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου 38
διώξω ἔχθρούς μου καὶ ἀφανιῶ αὐτοὺς καὶ οὐκ
ἀναστρέψω ἔως συντελέσω αὐτούς 39 καὶ θλάσω

αύτούς καὶ οὐκ ἀναστήσονται καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου 40 καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον κάμψεις τοὺς ἐπανιστανομένους μοι ὑποκάτω μου 41 καὶ τοὺς ἔχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον τοὺς μισοῦντάς με καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς 42 βοήσονται καὶ οὐκ ἔστιν βοηθός πρὸς κύριον καὶ οὐχ ὑπίκουσεν αὐτῶν 43 καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς ὡς πηλὸν ἔξοδων ἐλέπτυνα αὐτούς 44 καὶ ῥύσῃ με ἐκ μάχης λαῶν φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαός ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσάν μοι 45 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι εἰς ἀκοὴν ὡτίου ἥκουσάν μου 46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφήσονται καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν 47 ζῆ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου 48 ισχυρὸς κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου 49 καὶ ἔξαγων με ἐξ ἔχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύση με 50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ψαλῶ 51 μεγαλύνων σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος

23 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἕσχατοι πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ιεσσαὶ καὶ πιστὸς ἀνήρ ὃν ἀνέστησεν κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ιακὼβ καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ισραὴλ 2 πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοὶ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου 3 λέγει ὁ θεὸς Ισραὴλ ἐμοὶ ἐλάλησεν φύλαξ Ισραὴλ παραβολὴν εἰπόν ἐν ἀνθρώπῳ πῶς κραταίωσητε φόβον θεοῦ 4 καὶ ἐν θεῷ φωτὶ πρωίας ἀνατείλαι

ἡλιος τὸ πρωὶ οὐ παρῆλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς 5 οὐ γάρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ισχυροῦ διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἐτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος 6 ὥσπερ ἄκανθα ἔξωσμένη πάντες αὐτοί ὅτι οὐ χειρὶ λημφθήσονται 7 καὶ ἀνήρ οὐ κοπιάσει ἐν αὐτοῖς καὶ πλῆρες σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος καὶ ἐν πυρὶ καύσει καυθήσονται αἰσχύνη αὐτῶν 8 ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ Ιεβοσθέ ο Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν Αδινων ὁ Ασωναῖος οὗτος ἐσπάσατο τὴν ρόμφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους τραυματίας εἰς ἄπαξ 9 καὶ μετ' αὐτὸν Ελεαζαρ υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Σουσίτου ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Σερραν καὶ ἐν τῷ ὄνειδίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον καὶ ἀνέβησαν ἀνήρ Ισραὴλ 10 αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἔως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσεκολλήθη ἡ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὅπισω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιύσκειν 11 καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαία υἱὸς Ασα ὁ Αρουχαῖος καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ καὶ ὁ λαὸς ἔψυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων 12 καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἔξείλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην 13 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ἥλθον εἰς Κασων πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι

Ραφαϊμ 14 καὶ Δαυιδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 15 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυιδ καὶ εἶπεν τίς ποτιεῖ με ὅδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 16 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὅδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυιδ καὶ οὐκ ἡθέλησεν πιεῖν αὐτὸν καὶ ἔσπεισεν αὐτὸν τῷ κυρίῳ 17 καὶ εἶπεν Ἰλεώς μοι κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο εἰ αἴμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι καὶ οὐκ ἡθέλησεν πιεῖν αὐτὸν ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί 18 καὶ Αβεσσα ἀδελφὸς Ιωαβ ὕιός Σαρουιας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισίν καὶ αὐτὸς ἔχήγειρεν τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν 19 ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα καὶ ἔως τῶν τριῶν οὐκ ἥλθεν 20 καὶ Βαναιας ὕιός Ιωδας ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις ἀπὸ Καβεσηλ καὶ αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς δύο υἱοὺς Αριηλ τοῦ Μωαβ καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος 21 αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὄρατόν ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγύπτιου δόρυ ώς ξύλον διαβάθρας καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ καὶ ἤρπασεν τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγύπτιου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ 22 ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας ὕιός Ιωδας καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν τοῖς δυνατοῖς 23 ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἥλθεν καὶ ἔταξεν αὐτὸν

Δαυιδ εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ 24 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ βασιλέως Ασαηλ ἀδελφὸς Ιωαβ οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα Ελεαναν υἱὸς Δουνὶ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ 25 Σαμαι ὁ Αρουδαῖος Ελικα ὁ Αρωδαῖος 26 Ελλης ὁ Φελωθι Ιρας υἱὸς Εκκας ὁ Θεκαίτης 27 Αβιεζερ ὁ Αναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ασωθίτου 28 Σελμων ὁ Αωίτης Μοορε ὁ Νετωφαθίτης 29 Ελα υἱὸς Βαανα ὁ Νετωφαθίτης Εθθι υἱὸς Ριβα ἐκ Γαβαεθ υἱὸς Βενιαμιν 30 Βαναιας ὁ Φαραθωνίτης Ουρι ἐκ Ναχαλιγαιας 31 Αβιηλ υἱὸς τοῦ Αραβωθίτου Αζμωθ ὁ Βαρσαμίτης 32 Ελιασου ὁ Σαλαβωνίτης υἱὸι Ιασαν Ιωναθαν 33 Σαμμα ὁ Αρωδίτης Αχιαν υἱὸς Σαραδ ὁ Αραουρίτης 34 Αλιφαλεθ υἱὸς τοῦ Ασβίτου υἱὸς τοῦ Μααχατί Ελιαβ υἱὸς Αχιτοφελ τοῦ Γελωνίτου 35 Ασαραι ὁ Καρμήλιος Φαραϊ ὁ Ερχι 36 Ιγααλ υἱὸς Ναθαν ἀπὸ δυνάμεως υἱὸς Γαδδι 37 Ελιε ὁ Αμμανίτης Γελωραι ὁ Βηρωθαῖος αἴρων τὰ σκεύη Ιωαβ υἱοῦ Σαρουιας 38 Ιρας ὁ Ιεθιραῖος Γαρηβ ὁ Ιεθιραῖος 39 Ουριας ὁ Χετταῖος πάντες τριάκοντα καὶ ἐπτά

24 καὶ προσέθετο ὄργῃ κυρίου ἐκκαῆναι ἐν Ισραηλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ ἐν αὐτοῖς λέγων βάδιζε ἀρίθμησον τὸν Ισραηλ καὶ τὸν Ιουδα 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ιωαβ ἄρχοντα τῆς ἴσχυος τὸν μετ' αὐτοῦ δίελθε δὴ πάσας φυλὰς Ισραηλ ἀπὸ Δαν καὶ ἔως Βηρσαβεε καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ 3 καὶ εἶπεν Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσθείη κύριος ὁ θεός σου πρὸς τὸν λαὸν ὕσπερ αὐτοὺς καὶ ὕσπερ αὐτοὺς ἐκατονταπλασίονα καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὄρωντες καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν τῷ

λόγω τούτω 4 καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ιωαβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ ἐξῆλθεν Ιωαβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἴσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψαθαι τὸν λαὸν Ισραὴλ 5 καὶ διέβησαν τὸν Ιορδάνην καὶ παρενέβαλον ἐν Αροηρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ελιεζερ 6 καὶ ἥλθον εἰς τὴν Γαλααδ καὶ εἰς γῆν Θαβασῶν ἣ ἐστιν Αδασαι καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδαν καὶ Ουδαν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα 7 καὶ ἥλθαν εἰς Μαψαφ Τύρου καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ ἥλθαν κατὰ νότον Ιουδα εἰς Βηρσαβεε 8 καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ιερουσαλημ 9 καὶ ἔδωκεν Ιωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐγένετο Ισραὴλ ὀκτακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν καὶ ἀνὴρ Ιουδα πεντακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν 10 καὶ ἐπάταξεν καρδία Δαυιδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἥμαρτον σφόδρα δὲ ποίησα νῦν κύριε παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα 11 καὶ ἀνέστη Δαυιδ τὸ πρωί καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα Δαυιδ λέγων τάδε λέγει κύριος τρία ἐγώ εἰμι αἴρω ἐπὶ σέ καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἐν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι 13 καὶ εἰσῆλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐμπροσθεν τῶν ἔχθρῶν σου καὶ

ἔσονται διώκοντές σε ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἵδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα 14 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν ἐμπεσοῦμαι δὴ ἐν χειρὶ κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυιδ τὸν θάνατον 15 καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἔδωκεν κύριος ἐν Ισραὴλ θάνατον ἀπὸ πρωΐθεν ἔως ὥρας ἀρίστου καὶ ἥρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δαν καὶ ἔως Βηρσαβεε ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν 16 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ τοῦ διαφθεῖρα αὐτήν καὶ παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ πολὺ νῦν ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἦν παρὰ τῷ ἄλω Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου 17 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν ἴδού ἐγώ είμι ἡδίκησα καὶ ἐγώ είμι δὲ ποιμὴν ἐκακοποίησα καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν γενέσθω δὴ ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου 18 καὶ ἥλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάβηθι καὶ στῆσον τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλωνι Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου 19 καὶ ἀνέβη Δαυιδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος 20 καὶ διέκυψεν Ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Ορνα καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 21 καὶ εἶπεν Ορνα τί ὅτι ἥλθεν ὁ κύριός μου ὁ

βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυὶδ
κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι
θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις
ἐπάνω τοῦ λαοῦ 22 καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς Δαυὶδ
λαβέτω καὶ ἀνενεγκέτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἵδοὺ οἱ
βόες εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη
τῶν βιῶν εἰς ξύλα 23 τὰ πάντα ἔδωκεν Ορνα
τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς τὸν βασιλέα
κύριος ὁ θεός σου εὐλογήσαι σε 24 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Ορνα οὐχί ὅτι ἀλλὰ κτώμενος
κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλλάγματι καὶ οὐκ ἀνοίσω
τῷ κυρίῳ θεῷ μου ὀλοκαύτωμα δωρεάν καὶ
ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν
ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα 25 καὶ ὠκοδόμησεν
ἔκει Δαυὶδ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν
ὅλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς καὶ προσέθηκεν
Σαλωμῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ ὅτι
μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῆς
γῆς καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ισραὴλ

Βασιλειῶν Γ'

1 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμέραις καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἴματίοις καὶ οὐκ ἐθερμάνετο **2** καὶ εἴπον οἱ παῖδες αὐτῷ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνιδα καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς **3** καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ παντὸς ὅρίου Ισραὴλ καὶ εὗρον τὴν Αβισακ τὴν Σωμανīτιν καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα **4** καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἔως σφόδρα καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν **5** καὶ Αδωνιας υἱὸς Αγγιθ ἐπήρετο λέγων ἐγὼ βασιλεύσω καὶ ἐποίησεν ἔαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππεῖς καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **6** καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων διὰ τί σὺ ἐποίησας καί γε αὐτὸς ὥραῖος τῇ ὅψει σφόδρα καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὁπίσω Αβεσσαλωμ **7** καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ιωαβ τοῦ υἱοῦ Σαρονιας καὶ μετὰ Αβιαθαρ τοῦ ἰερέως καὶ ἐβοήθουν ὁπίσω Αδωνιου **8** καὶ Σαδωκ ὁ ἰερεὺς καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδας καὶ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ Σεμεϊ καὶ Ρηι καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἤσαν ὁπίσω Αδωνιου **9** καὶ ἐθυσίασεν Αδωνιας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ λίθου τοῦ Ζωελεθ ὃς ἦν ἔχόμενα τῆς πηγῆς Ρωγηλ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδροὺς Ιουδα παῖδας τοῦ βασιλέως **10** καὶ τὸν Ναθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναιαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν Σαλωμῶν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν **11** καὶ εἶπεν Ναθαν

πρὸς Βηρσαβεε μητέρα Σαλωμῶν λέγων οὐκ ἥκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Αδωνιας υἱὸς Αγγιθ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω **12** καὶ νῦν δεῦρο συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν καὶ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμῶν **13** δεῦρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὐχὶ σύ κύριέ μου βασιλεῦ ὕμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμῶν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Αδωνιας **14** καὶ ἴδού ἔτι λαλούσης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὁπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου **15** καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμίειον καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα καὶ Αβισακ ἡ Σωμανīτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ **16** καὶ ἐκυψεν Βηρσαβεε καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι **17** ἡ δὲ εἶπεν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὕμοσας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμῶν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου **18** καὶ νῦν ἴδού Αδωνιας ἐβασίλευσεν καὶ σύ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως **19** καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ Αβιαθαρ τὸν ἰερέα καὶ Ιωαβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως καὶ τὸν Σαλωμῶν τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν **20** καὶ σύ κύριέ μου βασιλεῦ οἱ ὄφθαλμοὶ παντὸς Ισραὴλ πρὸς σὲ ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν **21** καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ

νιός μου Σαλωμών ἀμαρτωλοί 22 καὶ ἴδού ἔτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Ναθαν ὁ προφήτης ἤλθεν 23 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ ἴδού Ναθαν ὁ προφήτης καὶ εἰσῆλθεν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 24 καὶ εἶπεν Ναθαν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἴπας Αδωνιας βασιλεύσει ὅπίσω μου καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου 25 ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ Αβιαθαρ τὸν ιερέα καὶ ἴδού εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς Αδωνιας 26 καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δοῦλόν σου καὶ Σαδωκ τὸν ιερέα καὶ Βαναιαν υἱὸν Ιωδας καὶ Σαλωμών τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν 27 εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν 28 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβεε καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ 29 καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν ζῆτος κύριος δοξάλιτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως 30 ὅτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ Ισραηλ λέγων ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ ὅτι οὕτως ποιήσω τῇ ήμέρᾳ ταύτῃ 31 καὶ ἔκυψεν Βηρσαβεε ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζῆτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυιδ εἰς τὸν αἰῶνα 32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καλέσατέ

μοι Σαδωκ τὸν ιερέα καὶ Ναθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναιαν υἱὸν Ιωδας καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμών ἐπὶ τὴν ήμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὸν Γιων 34 καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδωκ ὁ ιερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ καὶ σαλπίσατε κερατίνη καὶ ἐρείτε ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών 35 καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ήγούμενον ἐπὶ Ισραηλ καὶ Ιουδα 36 καὶ ἀπεκρίθη Βαναιας υἱὸς Ιωδας τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν γένοιτο οὕτως πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως 37 καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως οὕτως εἴη μετὰ Σαλωμών καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυιδ 38 καὶ κατέβη Σαδωκ ὁ ιερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδας καὶ ὁ χερεθθι καὶ ὁ φελεθθι καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμών ἐπὶ τὴν ήμίονον τοῦ βασιλέως Δαυιδ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν Γιων 39 καὶ ἔλαβεν Σαδωκ ὁ ιερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισεν τὸν Σαλωμών καὶ ἐσάλπισεν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαός ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών 40 καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὅπισα αὐτοῦ καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν 41 καὶ ἤκουσεν Αδωνιας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν καὶ ἤκουσεν Ιωαβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπεν τίς ἡ φωνὴ

τῆς πόλεως ἡχούσης 42 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἴδοὺ Ιωναθαν υἱὸς Αβιαθαρ τοῦ ἵερέως ἥλθεν καὶ εἶπεν Αδωνιας εἰσελθε ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εῖ σύ καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι 43 καὶ ἀπεκρίθη Ιωναθαν καὶ εἶπεν καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐβασίλευσεν τὸν Σαλωμῶν 44 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ τὸν Σαδωκὸν τὸν ἱερέα καὶ Ναθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναιαν υἱὸν Ιωδᾶς καὶ τὸν χερεθί καὶ τὸν φελεθθί καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως 45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδωκὸν ὁ ἱερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ Γιων καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι καὶ ἤχησεν ἡ πόλις αὕτη ἡ φωνὴ ἦν ἡκουόσατε 46 καὶ ἐκάθισεν Σαλωμῶν ἐπὶ θρόνον τῆς βασιλείας 47 καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυιδ λέγοντες ἀγαθύναι ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμῶν τοῦ υἱοῦ σου ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτοῦ 48 καὶ γε οὗτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ὃς ἔδωκεν σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ οἱ ὄφθαλμοί μου βλέπουσιν 49 καὶ ἔξεστησαν καὶ ἔξανέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Αδωνιου καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 50 καὶ Αδωνιας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμῶν καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 51 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμῶν λέγοντες ἴδού Αδωνιας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμῶν καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου λέγων ὅμοσάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν εἰ οὐ

θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ 52 καὶ εἶπεν Σαλωμῶν ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐὰν κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ θανατωθήσεται 53 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν καὶ κατήνεγκεν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰσῆλθεν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμῶν δεῦρο εἰς τὸν οἴκον σου

2 καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυιδ ἀποθανεῖν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο τῷ Σαλωμῶν υἱῷ αὐτοῦ λέγων 2 ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς καὶ ἰσχύσεις καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα 3 καὶ φυλάξεις τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσέως ἵνα συνίης ἀ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἀν ἐντείλωμαί σοι 4 ἵνα στήῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν λέγων ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν λέγων οὐκ ἔξολεθρευθήσεται σοι ἀνὴρ ἀπάνωθεν θρόνου Ισραὴλ 5 καί γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέν μοι Ιωαβ υἱὸς Σαρουιας ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν ἀρχουσιν τῶν δυνάμεων Ισραὴλ τῷ Αβεννηρ υἱῷ Νηρ καὶ τῷ Αμεσσαϊ υἱῷ Ιεθερ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς καὶ ἔταξεν τὰ αἷματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὁσφῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ 6 καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου (Sheol h7585) 7 καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλι τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος καὶ ἔσονται ἐν τοῖς

έσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου ὅτι οὕτως ἥγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου **8** καὶ ἵδού μετὰ σοῦ Σεμεῖοῦ ὃντος Γηρα υἱὸς τοῦ Ιεμενί ἐκ Βασιριμ καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὁδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντήν μου εἰς τὸν Ιορδάνην καὶ ὤμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ **9** καὶ οὐ μὴ ἀθωώσῃς αὐτόν ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἴ σὺ καὶ γνώσῃ ἢ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιάν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου (Sheol h7585) **10** καὶ ἐκοιμήθη Δανιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δανιδ **11** καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Δανιδ ἐπὶ τὸν Ισραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν Ιερουσαλημ τριάκοντα τρία ἔτη **12** καὶ Σαλωμῶν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου Δανιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ υἱὸς ἐτῶν δώδεκα καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα **13** καὶ εἰσῆλθεν Αδωνιας υἱὸς Αγγιθ πρὸς Βηρσαβες μητέρα Σαλωμῶν καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη ἡ εἰσοδός σου καὶ εἶπεν εἰρήνη **14** λόγος μοι πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον **15** καὶ εἶπεν αὐτῇ σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ισραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγένηθη τῷ ἀδελφῷ μου ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐτῷ **16** καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἴτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβες λάλει **17** καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰπὸν δὴ πρὸς Σαλωμῶν τὸν βασιλέα ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ δώσει μοι τὴν Αβισακ τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα **18** καὶ εἶπεν Βηρσαβες καλῶς ἐγὼ

λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ **19** καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβες πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμῶν λαλῆσαι αὐτῷ περὶ Αδωνιου καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντήν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτήν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ **20** καὶ εἶπεν αὐτῷ αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἴτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς αἴτησαι μῆτερ ἐμή ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε **21** καὶ εἶπεν δοθήτω δὲ Αβισακ ἡ Σωμανίτις τῷ Αδωνιᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα **22** καὶ ἀπεκρίθη Σαλωμῶν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἵνα τί σὺ ἔτησαι τὴν Αβισακ τῷ Αδωνιᾳ καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ καὶ αὐτῷ Αβιαθαρ ὁ ἰερεὺς καὶ αὐτῷ Ιωαβ ὁ υἱὸς Σαρουιας ὁ ἀρχιστράτηγος ἐταῖρος **23** καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν κατὰ τοῦ κυρίου λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Αδωνιας τὸν λόγον τοῦτον **24** καὶ νῦν ζῆ κύριος ὃς ἡτοιμασέν με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δανιδ τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸς ἐποίησέν μοι οἴκον καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Αδωνιας **25** καὶ ἐξαπέστειλεν Σαλωμῶν ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ Βαναιου υἱοῦ Ιωδας καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν Αδωνιας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **26** καὶ τῷ Αβιαθαρ τῷ ἰερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπότρεχε σὺ εἰς Αναθωθ εἰς ἀγρόν σου ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἴ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ οὐ θανατώσω σε ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν ἄπασιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ

μου 27 καὶ ἐξέβαλεν Σαλωμῶν τὸν Αβιαθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ κυρίου πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου δὲ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ηλί ἐν Σηλωμ 28 καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἔως Ιωαβ τοῦ νιοῦ Σαρουνιας ὅτι Ιωαβ ἦν κεκλικώς ὄπίσω Αδωνιου καὶ ὄπίσω Σαλωμῶν οὐκ ἔκλινεν καὶ ἔφυγεν Ιωαβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ κυρίου καὶ κατέσχεν τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 29 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμῶν λέγοντες ὅτι ἔφυγεν Ιωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ ἴδού κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμῶν πρὸς Ιωαβ λέγων τί γέγονέν σοι ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἴπεν Ιωαβ ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμῶν δὲ βασιλεὺς τὸν Βαναιου νιὸν Ιωδας λέγων πορεύου καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψον αὐτόν 30 καὶ ἦλθεν Βαναιου νιὸς Ιωδας πρὸς Ιωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ εἴπεν αὐτῷ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ἔξελθε καὶ εἴπεν Ιωαβ οὐκ ἐκπορεύομαι ὅτι ὥδε ἀποθανοῦμαι καὶ ἀπέστρεψεν Βαναιας νιὸς Ιωδας καὶ εἴπεν τῷ βασιλεῖ λέγων τάδε λελάληκεν Ιωαβ καὶ τάδε ἀποκέκριται μοι 31 καὶ εἴπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς πορεύου καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἱρηκεν καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψεις αὐτὸν καὶ ἔξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἔξεχεν Ιωαβ ἀπ’ ἔμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου 32 καὶ ἀπέστρεψεν κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς ἀπήντησεν τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ρομφαίᾳ καὶ ὁ πατήρ μου Δαυιδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν τὸν Αβεννηρ νιὸν Νηρ ἀρχιστράτηγον Ισραηλ καὶ

τὸν Αμεσσα νιὸν Ιεθερ ἀρχιστράτηγον Ιουδα 33 καὶ ἐπεστράφη τὰ αἷματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τῷ Δαυιδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἔως αἰῶνος παρὰ κυρίου 34 καὶ ἀπήντησεν Βαναιου νιὸς Ιωδας τῷ Ιωαβ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ 35 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναιου νιὸν Ιωδας ἀντ’ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν καὶ ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο ἐν Ιερουσαλημ καὶ τὸν Σαδωκ τὸν ιερέα ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς ιερέα πρῶτον ἀντὶ Αβιαθαρ 36 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεϊ καὶ εἴπεν αὐτῷ οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ιερουσαλημ καὶ κάθου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἔξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ 37 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἔξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χειμάρρουν Κεδρων γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ ἀποθανῃ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 38 καὶ εἴπεν Σεμεϊ πρὸς τὸν βασιλέα ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεὺ οὗτῳ ποιήσει ὃ δοῦλός σου καὶ ἐκάθισεν Σεμεϊ ἐν Ιερουσαλημ τρία ἔτη 39 καὶ ἐγενήθη μετὰ τρία ἔτη καὶ ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι τοῦ Σεμεϊ πρὸς Αγχους νιὸν Μααχα βασιλέα Γεθ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεϊ λέγοντες ἴδού οἱ δοῦλοι σου ἐν Γεθ 40 καὶ ἀνέστη Σεμεϊ καὶ ἐπέσαξε τὴν ὅνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεθ πρὸς Αγχους τοῦ ἐκζητήσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Σεμεϊ καὶ ἤγαγεν τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γεθ 41 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμῶν λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σεμεϊ ἔξ Ιερουσαλημ εἰς Γεθ καὶ ἀπέστρεψεν τοὺς δούλους

αύτοῦ 42 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν τὸν Σεμεῖ τὴν κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων ἐν ᾧ ἡ ἡμέρα ἔξελθης ἐξ Ιερουσαλημ καὶ πορευθῆς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ 43 καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὄρκον κυρίου καὶ τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετειλάμην κατὰ σοῦ 44 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεῖ σὺ ὅδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν ἔγνω ἡ καρδία σου ἃ ἐποίησας τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου καὶ ἀνταπέδωκεν κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλήν σου 45 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ηὔλογημένος καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἔτοιμος ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα 46 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν τῷ Βαναια υἱῷ Ιωδᾷς καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἀνετέλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν φρόνιμος σφόδρα

3 2 πλὴν ὁ λαὸς ἥσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς ὅτι οὐκ ὡκοδομήθη ὁίκος τῷ ὀνόματι κυρίου ἔως νῦν 3 καὶ ἡγάπησεν Σαλωμῶν τὸν κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυεν καὶ ἐθυμίᾳ 4 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαῶν θῦσαι ἐκεῖ ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη χιλίαν ὀλοκαύτωσιν ἀνήνεγκεν Σαλωμῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαῶν 5 καὶ ὤφθη κύριος τῷ Σαλωμῶν ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμῶν αἴτησαί τι αἴτημα σαυτῷ 6 καὶ εἶπεν Σαλωμῶν σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα καθὼς διῆλθεν ἐνώπιον σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι

τὸν νιὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 7 καὶ νῦν κύριε ὁ θεός μου σὺ ἔδωκας τὸν δοῦλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐγώ εἰμι παιδάριον μικρὸν καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἴσοδόν μου 8 ὁ δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ὃν ἔξελέξω λαὸν πολύν ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται 9 καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ συνίειν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ὅτι τίς δυνήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν τοῦτο 10 καὶ ἥρεσεν ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἡτήσατο Σαλωμῶν τὸ ῥῆμα τοῦτο 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν ἀνθ' ὃν ἡτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἡτήσω σαυτῷ ἡμέρας πολλὰς καὶ οὐκ ἡτήσω πλοῦτον οὐδὲ ἡτήσω ψυχὰς ἔχθρῶν σου ἀλλ' ἡτήσω σαυτῷ σύνεσιν τοῦ εἰσακούειν κρίμα 12 ἴδού πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἴδού δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφήν ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἀναστήσεται ὅμοιός σοι 13 καὶ ἃ οὐκ ἡτήσω δέδωκά σοι καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν ὡς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλεῦσιν 14 καὶ ἐὰν πορευθῆς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ὡς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατέρι σου καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου 15 καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμῶν καὶ ἴδού ἐνύπνιον καὶ ἀνέστη καὶ παραγίνεται εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐν Σιων καὶ ἀνήγαγεν ὀλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς καὶ ἐποίησεν πότον μέγαν ἐαυτῷ καὶ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ 16 τότε ὠφθησαν δύο γυναικες πόρναι τῷ βασιλεῖ καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ

17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία ἐν ἐμοί κύριε ἐγώ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη οίκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνὶ καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ 18 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου καὶ ἐτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ 19 καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν 20 καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς καὶ ἔλαβεν τὸν υἱόν μου ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνήκοτα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου 21 καὶ ἀνέστην τὸ πρωὶ θηλάσαι τὸν υἱόν μου καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς καὶ ἴδού κατενόησα αὐτὸν πρωί καὶ ἴδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱὸς μου ὃν ἔτεκον 22 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκώς καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς σὺ λέγεις οὗτος ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν καὶ ὁ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς καὶ σὺ λέγεις οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς λάβετέ μοι μάχαιραν καὶ προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς διέλετε τὸ παιδίον τὸ θηλάζον τὸ ζῶν εἰς δύο καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτη καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ 26 καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἦς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε δότε αὐτῇ τὸ παιδίον καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτόν καὶ αὕτη εἶπεν μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω διέλετε 27 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ δότε αὐτῇ αὐτὸ καὶ θανάτῳ

μὴ θανατώσητε αὐτόν αὐτὴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ 28 καὶ ἤκουσαν πᾶς Ισραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα

4 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν βασιλεύων ἐπὶ Ισραὴλ 2 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ ἡσαν αὐτοῦ Αζαριου υἱὸς Σαδωκ 3 καὶ Ελιαρεφ καὶ Αχια υἱὸς Σαβα γραμματεῖς καὶ Ιωσαφατ υἱὸς Αχιλιδ ὑπομιμνήσκων 4 καὶ Σαδουχ καὶ Αβιαθαρ ἱερεῖς 5 καὶ Ορνια υἱὸς Ναθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων καὶ Ζαβουθ υἱὸς Ναθαν ἑταῖρος τοῦ βασιλέως 6 καὶ Αχιηλ οἰκονόμος καὶ Ελιαβ υἱὸς Σαφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς καὶ Αδωνιραμ υἱὸς Εφρα ἐπὶ τῶν φόρων 7 καὶ τῷ Σαλωμῶν δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ισραὴλ χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μῆνα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἐνα χορηγεῖν 8 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Βενωρ ἐν ὅρει Εφραὶμ εἰς 9 υἱὸς Ρηχαβ ἐν Μαχεμας καὶ Βηθαλαμιν καὶ Βαιθσαμινς καὶ Αιλων ἔως Βαιθαναν εἰς 10 υἱὸς Εσωθ Βηρβηθνεμα Λουσαμηνχα καὶ Ρησφαρα 11 Χιναναδαβ καὶ Αναφαθι ἀνὴρ Ταβληθ θυγάτηρ Σαλωμῶν ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα εἰς 12 Βακχα υἱὸς Αχιλιδ Θααναχ καὶ Μεκεδω καὶ πᾶς ὁ οἰκος Σαν ὁ παρὰ Σεσαθαν ὑποκάτω τοῦ Εσραε καὶ ἐκ Βαισαφουδ Εβελμαωλα ἔως Μαεβερ Λουκαμ εἰς 13 υἱὸς Γαβερ ἐν Ρεμαθ Γαλααδ τούτῳ σχοίνισμα Ερεγαβα ἦν τῇ Βασαν ἐξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχήρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοῖ εἰς 14 Αχιναδαβ υἱὸς Αχελ Μααναιν εἰς 15 Αχιμαας ἐν Νεφθαλι καὶ οὗτος ἔλαβεν τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Σαλωμῶν εἰς γυναῖκα εἰς 16 Βαανα υἱὸς Χουσι ἐν τῇ

Μααλαθ εῖς 17 Σαμαα νιὸς Ηλα ἐν τῷ Βενιαμιν 18 Γαβερ νιὸς Αδαι ἐν τῇ γῇ Γαδ γῇ Σηων βασιλέως τοῦ Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέως τοῦ Βασαν καὶ νασιφ εῖς ἐν γῇ Ιουδα 19 Ιωσαφατ νιὸς Φουασουδ ἐν

Ισσαχαρ 21 καὶ ἔχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἔκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσιν λόγον καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἥρον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἡ ὁ βασιλεὺς ἔκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ 22 καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἔξηκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου 23 καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὄρνιθων ἐκλεκτῶν σιτευτά 24 ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν 29 καὶ ἔδωκεν κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμων καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν 30 καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμων σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου 31 καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθαν τὸν Εζραΐτην καὶ τὸν Αιμαν καὶ τὸν Χαλκαλ καὶ Δαρδα νιὸς Μαλ 32 καὶ ἐλάλησεν Σαλωμων τρισχιλίας παραβολάς καὶ ἵσαν ὡδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλιαι 33 καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἔως τῆς ύσσωπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ περὶ

τῶν ἰχθύων 34 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμων καὶ ἐλάμβανεν δῶρα παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ

5 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρῖσαι τὸν Σαλωμων ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιραμ τὸν Δαυιδ πάσας τὰς ἡμέρας 2 καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Χιραμ λέγων 3 σὺ οἶδας Δαυιδ τὸν πατέρα μου ὅτι οὐκ ἐδύνατο οἰκοδομῆσαι οἴκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν ἔως τοῦ δοῦναι κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ 4 καὶ νῦν ἀνέπαυσε κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀπάντημα πονηρόν 5 καὶ ίδού ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἴκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου λέγων ὁ νιὸς σου ὃν δώσω ἀντὶ σου ἐπὶ τὸν θρόνον σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἴκον τῷ ὀνόματί μου 6 καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ίδού οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἔὰν εἴπης ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδῶς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι 7 καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσεν Χιραμ τῶν λόγων Σαλωμων ἐχάρη σφόδρα καὶ εἰπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς σήμερον ὃς ἔδωκεν τῷ Δαυιδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον 8 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμων λέγων ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρός με ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα 9 οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ

ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας ἔως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποστείλης πρός με καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου **10** καὶ ἦν Χιραμ διδοὺς τῷ Σαλωμῶν κέδρους καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ **11** καὶ Σαλωμῶν ἔδωκεν τῷ Χιραμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχιρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βεθ ἐλαίου κεκομμένου κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμῶν τῷ Χιραμ κατ' ἐνιαυτόν **12** καὶ κύριος ἔδωκεν σοφίαν τῷ Σαλωμῶν καθώς ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Χιραμ καὶ ἀνὰ μέσον Σαλωμῶν καὶ διέθεντο διαθῆκην ἀνὰ μέσον ἑαυτῶν **13** καὶ ἀνήνεγκεν διαβατήριον φόρον ἐκ παντὸς Ισραὴλ καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν **14** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι μῆνα ἥσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν καὶ Αδωνιραμ ἐπὶ τοῦ φόρου **15** καὶ ἦν τῷ Σαλωμῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὅρει **16** χωρὶς ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν Σαλωμῶν τρεῖς χιλιάδες καὶ ἔξακόσιοι ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα **18** καὶ ἡτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη

6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἔξοδου υἱῶν Ισραὴλ ἐξ Αἴγυπτου τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμῶν ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ αἴρουσιν λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμῶν καὶ οἱ υἱοὶ Χιραμ καὶ ἔβαλαν

αὐτούς ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσεν τὸν οἶκον κυρίου ἐν μηνὶ Νισω τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ Βααλ οὔτος ὁ μὴν ὃ ὅγδοος συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ **2** καὶ ὁ οἶκος ὃν ὠκοδόμησεν διαβατήριον φόρον Σαλωμῶν τῷ κυρίῳ τεσσαράκοντα πήχεων μῆκος αὐτοῦ καὶ εἴκοσι ἐν πήχει πλάτος αὐτοῦ καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πήχει τὸ ὄψις αὐτοῦ **3** καὶ τὸ αιλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἴκοσι ἐν πήχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου καὶ δέκα ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ ὠκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν **4** καὶ ἐποίησεν τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς **5** καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβιρ καὶ ἐποίησεν πλευρὰς κυκλόθεν **6** ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε πήχεων τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ τὸ μέσον ἔξι καὶ ἡ τρίτη ἐπτὰ ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς ὅτι διάστημα ἔδωκεν τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου **7** καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ὠκοδομήθη καὶ σφῦρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἡκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν **8** καὶ ὁ πυλῶν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὡμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν καὶ ἐλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριώροφα **9** καὶ ὠκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν καὶ ἐκοιλοστάθμησεν τὸν οἶκον κέδροις **10** καὶ ὠκοδόμησεν τοὺς ἐνδέσμους δι ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν πήχει τὸ ὄψις αὐτοῦ καὶ συνέσχεν τὸν ἐνδέσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις **15** καὶ

ώκοδόμησεν τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἔως τῶν δοκῶν καὶ ἔως τῶν τοίχων ἐκοιλοστάθμησεν συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν καὶ περιέσχεν τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίναις **16** καὶ ὡκοδόμησεν τοὺς εἴκοσι πήχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ οἴκου τὸ πλευρὸν τὸ ἔν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἔως τῶν δοκῶν καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβιρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἀγίων **17** καὶ τεσσαράκοντα πηχῶν ἦν ὁ ναὸς κατὰ πρόσωπον **19** τοῦ δαβιρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου **20** εἴκοσι πήχεις μῆκος καὶ εἴκοσι πήχεις πλάτος καὶ εἴκοσι πήχεις τὸ ὑψος αὐτοῦ καὶ περιέσχεν αὐτὸν χρυσίω συγκεκλεισμένω καὶ ἐποίησεν θυσιαστήριον **21** κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιρ καὶ περιέσχεν αὐτὸν χρυσίω **22** καὶ ὅλον τὸν οἴκον περιέσχεν χρυσίω ἔως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου **23** καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβιρ δύο χερουβίν δέκα πήχεων μέγεθος ἐσταθμωμένον **24** καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον τοῦ χερουβίτοῦ ἐνός καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον ἐν πήχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου αὐτοῦ **25** οὕτως τῷ χερουβί τῷ δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντέλεια μίᾳ ἀμφοτέροις **26** καὶ τὸ ὑψος τοῦ χερουβί τοῦ ἐνὸς δέκα ἐν πήχει καὶ οὕτως τὸ χερουβί τὸ δεύτερον **27** καὶ ἀμφότερα τὰ χερουβίν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου καὶ διεπέτασεν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἥπτετο πτέρυξ μίᾳ τοῦ τοίχου καὶ πτέρυξ ἥπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν αἱ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἥπτοντο πτέρυξ πτέρυγος **28** καὶ περιέσχεν τὰ χερουβίν χρυσίω **29** καὶ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψεν

γραφίδι χερουβίν καὶ φοίνικες τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἔξωτέρῳ **30** καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχεν χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἔξωτάτου **31** καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβιρ ἐποίησεν θύρας ξύλων ἀρκευθίνων καὶ φλιάς πενταπλᾶς **32** καὶ δύο θύρας ξύλων πευκίνων καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ' αὐτῶν ἐγκεκολαμμένα χερουβίν καὶ φοίνικας καὶ πέταλα διαπεπετασμένα καὶ περιέσχεν χρυσίῳ καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὰ χερουβίν καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνικας τὸ χρυσίον **33** καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ φλιαὶ ξύλων ἀρκευθίνων στοαὶ τετραπλῶς **34** καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν καὶ δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ δευτέρα στρεφόμενα **35** ἐγκεκολαμμένα χερουβίν καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα πέταλα καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν **36** καὶ ὡκοδόμησεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην τρεῖς στίχους ἀπελεκήτων καὶ στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν καὶ ὡκοδόμησε καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αιλαμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ

7 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν καὶ ἐλαβεν τὸν Χιραμ ἐκ Τύρου **2** υἱὸν γυναικὸς χήρας καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλί καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος τέκτων χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ καὶ εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμῶν καὶ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα **3** καὶ ἐχώνευσεν τοὺς δύο στύλους τῷ αιλαμ τοῦ οἴκου ὀκτωκαίδεκα πήχεις ὕψος τοῦ στύλου καὶ περίμετρον τέσσαρες καὶ δέκα πήχεις ἐκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος τοῦ στύλου

τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα καὶ οὕτως ὁ στῦλος ὁ δεύτερος 4 καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησεν δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτὰ χαλκᾶ πέντε πήχεις τὸ ὑψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός καὶ πέντε πήχεις τὸ ὑψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου 5 καὶ ἐποίησεν δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἑνὶ καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ 6 καὶ ἔργον κρεμαστόν δύο στίχοι ῥῶν χαλκῶν δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστόν στίχος ἐπὶ στίχον καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ 7 καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους τοῦ αιλαμ τοῦ ναοῦ καὶ ἔστησεν τὸν στῦλον τὸν ἕνα καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιαχοῦ καὶ ἔστησεν τὸν στῦλον τὸν δεύτερον καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βααζ 8 καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αιλαμ τεσσάρων πηχῶν 9 καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει 10 καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἔως τοῦ χείλους αὐτῆς στρογγύλον κύκλω τὸ αὐτό πέντε ἐν πήχει τὸ ὑψος αὐτῆς καὶ συνηγμένοι τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πήχει ἐκύκλουν αὐτήν 11 καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν δέκα ἐν πήχει κυκλόθεν ἀνιστᾶν τὴν θάλασσαν 12 καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου βλαστὸς κρίνου καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιιστής 13 καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν καὶ πάντα τὰ

ὅπισθια εἰς τὸν οἶκον καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν 14 καὶ ἐποίησεν δέκα μεχωνωθ χαλκᾶς πέντε πήχεις μῆκος τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς καὶ τέσσαρες πήχεις πλάτος αὐτῆς καὶ ἐξ ἐν πήχει ὑψος αὐτῆς 15 καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνωθ σύγκλειστον αὐτοῖς καὶ σύγκλειστον ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων 16 καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χερουβίν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτως καὶ ἐπάνωθεν καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βιῶν χῶραι ἔργον καταβάσεως 17 καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοὶ τῇ μεχωνωθ τῇ μιᾷ καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ὡμίαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων 18 καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνωθ καὶ τὸ ὑψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἐνὸς πήχεος καὶ ἡμίσους 19 καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν τὰ πάντα χωνευτά 20 αἱ τέσσαρες ὡμίαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς ἐκ τῆς μεχωνωθ οἱ ὅμοι αὐτῆς 21 καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ ἡμίσυ τοῦ πήχεος μέγεθος στρογγύλον κύκλω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς καὶ ἡνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς 22 καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβίν καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἐστῶτα ἔχόμενον ἔκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν 23 κατ' αὐτήν ἐποίησεν πάσας τὰς δέκα μεχωνωθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἐν πάσαις 24 καὶ ἐποίησεν δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν χυτρόκαυλον τὸν ἕνα μετρήσει ὁ χυτρόκαυλος ὁ εἰς ἐπὶ τῆς

μεχωνωθ τῆς μιᾶς ταῖς δέκα μεχωνωθ 25 καὶ ἔθετο τὰς δέκα μεχωνωθ πέντε ἀπὸ τῆς ὡμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὡμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὡμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου 26 καὶ ἐποίησεν Χιραμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἂντας ἐποίησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν ἐν οἴκῳ κυρίου 27 στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν γλυνφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων 28 τὰς ρόας τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις δύο στίχοι ρόῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ περικαλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις 29 καὶ τὰς μεχωνωθ δέκα καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνωθ 30 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης 31 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη ἂντας ἐποίησεν Χιραμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ οἱ στῦλοι τεσσαράκοντα καὶ ὅκτὼ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου κυρίου πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἂντας ἐποίησεν Χιραμ χαλκᾶ ἄρδην 32 οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὗ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα οὐκ ἦν τέρμα τῷ σταθμῷ τοῦ χαλκοῦ 33 ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ιορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Σιρα 34 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν τὰ σκεύη ἂντας ἐποίησεν ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἣς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς χρυσῆν 35 καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιδ χρυσᾶς συγκλειομένας καὶ τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας χρυσᾶς 36 καὶ τὰ πρόθυρα καὶ οἱ ἥλοι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρύβλια καὶ αἱ θυίσκαι χρυσαῖ σύγκλειστα καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἀγίου τῶν ἀγίων καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς 37 καὶ ἀνεπληρώθη πᾶν τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν Σαλωμῶν οἴκου κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν Σαλωμῶν τὰ ἄγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἄγια Σαλωμῶν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τὸν θησαυρὸν οἴκου κυρίου 38 καὶ τὸν οἴκον αὐτοῦ ὥκοδόμησεν Σαλωμῶν τρισκαίδεκα ἔτεσιν 39 καὶ ὥκοδόμησεν τὸν οἴκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίνων καὶ ὡμίαι κέδριναι τοῖς στύλοις 40 καὶ ἐφάτνωσεν τὸν οἴκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε δέκα καὶ πέντε στίχος 41 καὶ μέλαθρα τρία καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς 42 καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ αἱ χώραι τετράγωνοι μεμελαθρωμέναι καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς 43 καὶ τὸ αιλαμ τῶν στύλων πεντήκοντα πηχῶν μῆκος καὶ τριάκοντα ἐν πλάτει ἐζυγωμένα αιλαμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αιλαμμιν 44 καὶ τὸ αιλαμ τῶν θρόνων οὗ κρινεῖ ἐκεῖ αιλαμ τοῦ κριτηρίου 45 καὶ οἴκος αὐτῷ ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ αὐλὴ μία

έξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραω ἡν̄ ἔλαβεν Σαλωμῶν κατὰ τὸ αιλαμ τοῦτο **46** πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἔως τῶν γεισῶν καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην **47** τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις λίθοις δεκαπήχεσιν καὶ τοῖς ὀκταπήχεσιν **48** καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέδροις **49** τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων καὶ στίχος κεκολαμμένης κέδρου **50** καὶ συνετέλεσεν Σαλωμῶν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ

8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσαι Σαλωμῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ μετὰ εἴκοσι ἑτη τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ισραὴλ ἐν Σιων τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ αὕτη ἐστὶν Σιων **2** ἐν μηνὶ Αθανιν **3** καὶ ἥραν οἱ ἵερεῖς τὴν κιβωτὸν **4** καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἄγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου **5** καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ισραὴλ ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα καὶ βόας ἀναρίθμητα **6** καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἵερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερουβίν **7** ὅτι τὰ χερουβίν διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερουβίν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἄγια αὐτῆς ἐπάνωθεν **8** καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἱγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἱγιασμένων ἐκ τῶν ἀγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβιρ καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω **9** οὐκ ἦν ἐν τῇ

κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς διαθήκης ᾧ ἔθηκεν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐν Χωρῃ ᾧ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10** καὶ ἐγένετο ὡς ἔξηλθον οἱ ἵερεῖς ἐκ τοῦ ἀγίου καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὸν οἶκον **11** καὶ οὐκ ἤδυναντο οἱ ἵερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον **14** καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ισραὴλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ισραὴλ εἰστήκει **15** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ σήμερον ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων **16** ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ισραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἔξελεξάμην ἐν πόλει ἐνὶ σκήπτρῳ Ισραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἔξελεξάμην ἐν Ιερουσαλημ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἔξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ισραὴλ **17** καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας Δαυὶδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ **18** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου ἀνθ' ὧν ἥλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου **19** πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ἀλλ' ἡ ὁ υἱός σου ὁ ἔξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὄνόματί μου **20** καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν καὶ ἀνέστη τὸν Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ισραὴλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ ὠκοδόμησα τὸν

οῖκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ 21 καὶ ἔθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾧ ἐστιν ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 22 καὶ ἐστη Σαλωμῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ισραὴλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν 23 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ οὐκ ἐστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιον σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 24 ἀλλὰ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου καὶ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 25 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ φύλαξον τῷ δούλῳ σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἀλλὰ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ισραὴλ πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ 26 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου 27 δέ τι εἰ ἀληθῶς κατοικεῖ ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσίν σοι πλὴν καὶ ὁ οἰκος οὗτος ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὄνόματί σου 28 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ ἀκούειν τῆς τέρψεως ἣς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιον σου πρὸς σὲ σήμερον 29 τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἡνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον ὃν εἴπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἣς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου

εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός 30 καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ ἀλλὰ ἐν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ καὶ ποιήσεις καὶ ἔλεως ἔσῃ 31 δέσσα ἀλλὰ ἀμάρτη ἔκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 32 καὶ σὺ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ισραὴλ ἀνομηθῆναι ἀνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 33 ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ισραὴλ ἐνώπιον ἔχθρῶν ὅτι ἀμαρτήσονται σοι καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὄνόματί σου καὶ προσεύχονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 34 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν 35 ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν ὅτι ἀμαρτήσονται σοι καὶ προσεύχονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὄνόματί σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς 36 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ 37 λιμὸς ἐὰν γένηται θάνατος ἐὰν γένηται ὅτι ἔσται ἐμπυρισμός βροῦχος ἐρυσίβη ἐὰν γένηται

καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ἔχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ πᾶν συνάντημα πᾶν πόνον 38 πᾶσαν προσευχήν πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ ὡς ἂν γνῶσιν ἔκαστος ἀφῆν καρδίας αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον 39 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ Ἱλεως ἔσῃ καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καθὼς ἂν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων 40 ὅπως φοβῶνται σε πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν 41 καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος 42 καὶ ἥξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον 43 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσηται σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ φοβῶνται σε καθὼς ὁ λαός σου Ισραὴλ καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ὡκοδόμησα 44 ὅτι ἔξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἣν ἐπιστρέψεις αὐτούς καὶ προσεύξονται ἐν ὄνόματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἣς ἔξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὡκοδόμησα τῷ ὄνόματι σου 45 καὶ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς 46 ὅτι ἀμαρτήσονται σοι ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνθρωπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται καὶ ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον ἔχθρῶν καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγύς 47

καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ δεηθῶσίν σου ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν ἥνομήσαμεν ἥδικήσαμεν 48 καὶ ἐπιστρέψωσιν πρὸς σὲ ἐν δλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν δλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἔχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐτούς καὶ προσεύξονται πρὸς σὲ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἣς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν τῆς πόλεως ἣς ἔξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὡκοδόμηκα τῷ ὄνόματί σου 49 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου 50 καὶ Ἱλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἵς ἡμαρτόν σοι καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἢ ἡθέτησάν σοι καὶ δώσεις αὐτούς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς καὶ οἰκτιρήσουσιν αὐτούς 51 ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου οὓς ἔξηγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου 52 καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὤτά σου ἡνεῳγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνται σε 53 ὅτι σὺ διέστειλας αὐτοὺς σαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου κύριε κύριε τότε ἐλάλησεν Σαλωμῶν ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσεν τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτόν ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ κύριος εἶπεν τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ οἰκοδόμησον οἰκόν μου οἶκον ἐκπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος οὐκ ἰδοὺ αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ψῆφης 54 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Σαλωμῶν προσευχόμενος πρὸς κύριον δλην

τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστῆρίου κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν **55** καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησεν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ισραὴλ φωνῇ μεγάλῃ λέγων **56** εὐλογητὸς κύριος σήμερον ὃς ἔδωκεν κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ισραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐλάλησεν οὐδεφώνησεν λόγος εἰς ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἵς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου αὐτοῦ **57** γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψθιοτο ἡμᾶς **58** ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν πρὸς αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἢ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν **59** καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι οὓς δεδέημαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίζοντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ σου Ισραὴλ ὥημα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ **60** ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι κύριος ὁ θεός αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι **61** καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **62** καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου **63** καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ἀς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ισραὴλ **64** τῇ

ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν **65** καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ημαθ ἔως ποταμοῦ Αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ὃ ὡκοδόμησεν ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφρατινόμενος ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπτὰ ἡμέρας **66** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ ἐξαπέστειλεν τὸν λαὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθον ἔκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἵς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυιδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ Ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ

9 καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσεν Σαλωμῶν οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμῶν ὅσα ἡθέλησεν ποιῆσαι **2** καὶ ὥφθη κύριος τῷ Σαλωμῶν δεύτερον καθὼς ὥφθη ἐν Γαβαῶν **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἥκουσα τῇς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου ἦς ἐδεήθης ἐνώπιον ἐμοῦ πεποίηκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχήν σου ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ὡκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔσονται οἱ ὁρθαλμοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας **4** καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθη Δαυιδ ὁ πατέρι σου ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἄ

ένετειλάμην αὐτῷ καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς 5 καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ Ισραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς ἐλάλησα τῷ Δαυὶδ πατέρι σου λέγων οὐκ ἔξαρθίσεταί σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ισραὴλ 6 ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῆτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐδωκεν Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς 7 καὶ ἔξαρῷ τὸν Ισραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἣς ἐδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου καὶ ἔσται Ισραὴλ εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς 8 καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός πᾶς ὁ διαπορευόμενος διὶ αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ καὶ ἐροῦσιν ἔνεκα τίνος ἐποίησεν κύριος οὗτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ 9 καὶ ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν αὐτῶν ὃς ἔξήγαγεν τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἔξ οἴκου δουλείας καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην τότε ἀνήγαγεν Σαλωμῶν τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ ὃν ὠκοδόμησεν ἔαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις 10 εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ὠκοδόμησεν Σαλωμῶν τοὺς δύο οἴκους τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως 11 Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμῶν ἐν ξύλοις κεδρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ τότε ἐδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ Χιραμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαΐᾳ 12

καὶ ἔξῆλθεν Χιραμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἐδωκεν αὐτῷ Σαλωμῶν καὶ οὐκ ἥρεσαν αὐτῷ 13 καὶ εἶπεν τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἐδωκάς μοι ἀδελφέ καὶ ἐκάλεσεν αὐτάς ὅριον ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 14 καὶ ἤνεγκεν Χιραμ τῷ Σαλωμῶν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσίου 26 καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἐν Γασιωνγαβερ τὴν οὖσαν ἔχομένην Αιλαθ ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Εδωμ 27 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄνδρας ναυτικοὺς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῶν παίδων Σαλωμῶν 28 καὶ ἤλθον εἰς Σωφηρα καὶ ἔλαβον ἐκείθεν χρυσίου ἐκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν

10 καὶ βασίλισσα Σαβα ἥκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμῶν καὶ τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἤλθεν πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν 2 καὶ ἤλθεν εἰς Ιερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Σαλωμῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς 3 καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμῶν πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ 4 καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα πᾶσαν φρόνησιν Σαλωμῶν καὶ τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν 5 καὶ τὰ βρώματα Σαλωμῶν καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἴματισμὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ ἦν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἔαυτῆς ἐγένετο 6 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμῶν

άληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἥκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς σου 7 καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσίν μοι ἔως ὅτου παρεγενόμην καὶ ἐωράκασιν οἱ ὄφθαλμοί μου καὶ ἴδού οὐκ ἔστιν τὸ ἡμίσυν καθῶς ἀπήγγειλάν μοι προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοήν ἣν ἥκουσα ἐν τῇ γῇ μου 8 μακάριαι αἱ γυναῖκές σου μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου δῆ ὅλου οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου 9 γένοιτο κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος ὃς ἡθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ισραὴλ διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ισραὴλ στῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔθετο σε βασιλέα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν 10 καὶ ἔδωκεν τῷ Σαλωμῶν ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος ἃ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν 11 καὶ ἡ ναῦς Χιραμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφιρ ἤνεγκεν ξύλα ἀπελέκητα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον 12 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ ἀπελέκητα ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς ὠδοῖς οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὄφθησάν που ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 13 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἔδωκεν τῇ βασιλίσσῃ Σαβα πάντα ὅσα ἡθέλησεν ὅσα ἡτήσατο ἐκτὸς πάντων ὡν δεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμῶν καὶ ἀπεστράψῃ καὶ ἥλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτῇ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς 14 καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐληλυθότος τῷ

Σαλωμῶν ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἔξακόσιᾳ καὶ ἔξήκοντα ἔξ τάλαντα χρυσίου 15 χωρὶς τῶν φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς 16 καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν τριακόσια δόρατα χρυσᾶ ἐλατά τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἔν 17 καὶ τριακόσια ὅπλα χρυσᾶ ἐλατά τρεῖς μναῖ χρυσίου ἐνῆσαν εἰς τὸ ὅπλον τὸ ἔν καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς οἴκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου 18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν καὶ περιεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ 19 ἔξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ χεῖρες ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ τὰς χεῖρας 20 καὶ δώδεκα λέοντες ἐστῶτες ἐπὶ τῶν ἔξ ἀναβαθμῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν οὐ γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ 21 καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ πότου Σαλωμῶν χρυσᾶ καὶ λουτῆρες χρυσοῖ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα οὐκ ἦν ἀργύριον ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμῶν 22 ὅτι ναῦς Θαρσις τῷ βασιλεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιραμ μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσις χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν 23 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμῶν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει 24 καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμῶν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἦς ἔδωκεν κύριος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 25 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ σκεύη χρυσᾶ καὶ ίματισμόν στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ ἡμίόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν 26 καὶ ἦσαν

τῷ Σαλωμῶν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππεων καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἦν ὥγονυμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἔως ὁρίων Αἰγύπτου 27 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ιερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος 28 καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων Σαλωμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουε ἔμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάμβανον ἐκ Θεκουε ἐν ἀλλάγματι 29 καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ ἵππος ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρίου καὶ οὕτω πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν Χετταῖιν καὶ βασιλεῦσιν Συρίας κατὰ θάλασσαν ἔξεπορεύοντο

11 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἦν φιλογύναιος καὶ ἦσαν αὐτῷ ἄρχουσαι ἐπτακόσιαι καὶ παλλακαὶ τριακόσιαι καὶ ἔλαβεν γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ τὴν θυγατέρα Φαραω Μωαβίτιδας Αμμανίτιδας Σύρας καὶ Ιδουμαίας Χετταίας καὶ Αμορραίας 2 ἐκ τῶν ἐθνῶν ὃν ἀπεῖπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραηλ οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτούς καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς καρδίας ὑμῶν ὅπισα εἰδώλων αὐτῶν εἰς αὐτοὺς ἐκολλήθη Σαλωμῶν τοῦ ἀγαπῆσαι 4 καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμῶν καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ καθὼς ἡ καρδία Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔξεκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅπισα θεῶν αὐτῶν 5 τότε ὠκοδόμησεν Σαλωμῶν ὑψηλὸν τῷ Χαμαντίνας ἀρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας ἔκοψαν πᾶν ἄρσενικὸν ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ 6 καὶ τῇ Ἀστάρτῃ

βδελύγματι Σιδωνίων 7 καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίαις ἐθυμίων καὶ ἔθυον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 8 καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐπορεύθη ὅπισα κυρίου ὡς Δαυιδ ὁ πατήρ αὐτοῦ 9 καὶ ὠργίσθη κύριος ἐπὶ Σαλωμῶν ὅτι ἔξεκλινεν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ισραηλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δὶς 10 καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ παράπαν μὴ πορευθῆναι ὅπισα θεῶν ἐτέρων καὶ φυλάξασθαι ποιῆσαι ἂν ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμῶν ἀνθ' ὃν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἂν ἐντειλάμην σοι διαρρήσσων διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου 12 πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου λήμψομαι αὐτήν 13 πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω σκῆπτρον ἐν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου καὶ διὰ Ιερουσαλημ τὴν πόλιν ἦν ἔξελεξάμην 14 καὶ ἤγειρεν κύριος σαταν τῷ Σαλωμῶν τὸν Αδερ τὸν Ιδουμαῖον καὶ τὸν Εσρωμ υἱὸν Ελιαδας τὸν ἐν Ραεμαθ Αδραζαρ βασιλέα Σουβα κύριον αὐτοῦ καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασκοῦ καὶ ἦσαν σαταν τῷ Ισραηλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμῶν καὶ Αδερ ὁ Ιδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ιδουμαίᾳ 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξολεθρεῦσαι Δαυιδ τὸν Εδωμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ιωαβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας ἔκοψαν πᾶν ἄρσενικὸν ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ 16 ὅτι ἔξι μῆνας

ένεκάθητο ἐκεῖ Ιωαβ καὶ πᾶς Ισραὴλ ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ ἔως ὅτου ἔξωλέθρευσεν πᾶν ἀρσενικὸν ἐκ τῆς Ιδουμαίας 17 καὶ ἀπέδρα Αδερ αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ιδουμαῖοι τῶν παιδῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον καὶ Αδερ παιδάριον μικρόν 18 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιαμ καὶ ἔρχονται εἰς Φαραν καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μετ' αὐτῶν καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραω βασιλέα Αἴγυπτου καὶ εἰσῆλθεν Αδερ πρὸς Φαραω καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ 19 καὶ εὗρεν Αδερ χάριν ἐναντίον Φαραω σφόδρα καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀδελφὴν Θεκεμινας τὴν μείζωνα 20 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμινας τῷ Αδερ τὸν Γανηβαθ νίὸν αὐτῆς καὶ ἔξεθρεψεν αὐτὸν Θεκεμινα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραω καὶ ἦν Γανηβαθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραω 21 καὶ Αδερ ἥκουσεν ἐν Αἴγυπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν Ιωαβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς καὶ εἶπεν Αδερ πρὸς Φαραω ἔξαπόστειλόν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου 22 καὶ εἶπεν Φαραω τῷ Αδερ τίνι σὺ ἐλαττονῇ μετ' ἐμοῦ καὶ ἵδού σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Αδερ ὅτι ἔξαποστέλλων ἔξαποστελεῖς με καὶ ἀνέστρεψεν Αδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ 25 αὕτη ἡ κακία ἦν ἐποίησεν Αδερ καὶ ἐβαρυθύμησεν ἐν Ισραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Εδωμ 26 καὶ Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὁ Εφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρα υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμῶν 27 καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπήρατο χειρας ἐπὶ βασιλέα Σαλωμῶν ὡκοδόμησεν τὴν ἄκραν συνέκλεισεν τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυιδ τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ 28 καὶ ὁ ἄνθρωπος Ιεροβοαμ ἰσχυρὸς δυνάμει καὶ εἶδεν Σαλωμῶν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστίν καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ιωσηφ 29 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ Ιεροβοαμ ἔξῆλθεν ἐξ Ιερουσαλημ καὶ εὗρεν αὐτὸν Αχιας ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ Αχιας περιβεβλημένος ἴματιώ καινῷ καὶ ἀμφότεροι ἐν τῷ πεδίῳ 30 καὶ ἐπελάβετο Αχια τοῦ ἴματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέρρηξεν αὐτὸν δώδεκα ρήγματα 31 καὶ εἶπεν τῷ Ιεροβοαμ λαβὲ σεαυτῷ δέκα ρήγματα ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἵδού ἐγὼ ρήγσσα τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμῶν καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα 32 καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δοῦλόν μου Δαυιδ καὶ διὰ Ιερουσαλημ τὴν πόλιν ἣν ἔξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραὴλ 33 ἀνθ' ὧν κατέλιπέν με καὶ ἐποίησεν τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμων καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωαβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Αμμῶν καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυιδ ὁ πατήρ αὐτοῦ 34 καὶ οὐ μὴ λάβω ὅλην τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου δὲν ἔξελεξάμην αὐτόν 35 καὶ λήμψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα 36 τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα ὅπως ἢ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυιδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ιερουσαλημ τῇ πόλει ἣν ἔξελεξάμην ἐμαυτῷ τοῦ θέσθαι ὄνομά μου ἐκεῖ 37 καὶ σὲ

λήμψομαι καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου καὶ σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ 38 καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξῃς πάντα ὅσα ἀν ἐντείλωμαί σοι καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου καθὼς ἐποίησεν Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν καθὼς ὥκοδόμησα τῷ Δαυὶδ 40 καὶ ἐζήτησεν Σαλωμῶν θανατῶσαι τὸν Ιεροβοαμ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακιμ βασιλέα Αἴγυπτου καὶ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ ἔως οὗ ἀπέθανεν Σαλωμῶν 41 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ῥημάτων Σαλωμῶν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ οὐκ ἴδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμῶν 42 καὶ αἱ ἡμέραι ἀς ἐβασίλευσεν Σαλωμῶν ἐν Ιερουσαλημ τεσσαράκοντα ἔτη 43 καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμῶν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ὡς ἥκουσεν Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ αὐτοῦ ἔτι ὅντος ἐν Αἴγυπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμῶν καὶ ἐκάθητο ἐν Αἴγυπτῳ κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρα τὴν ἐν ὅρει Εφραϊμ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

12 καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ροβοαμ εἰς Σικιμα ὅτι εἰς Σικιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτὸν 3 καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ λέγοντες 4 ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς

καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι 5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπέλθετε ἔως ἡμερῶν τριῶν καὶ ἀναστρέψατε πρός με καὶ ἀπῆλθον 6 καὶ παρήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις οἵ τιςαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ λέγων πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον 7 καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ καὶ δουλεύσῃς αὐτοῖς καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους ἀγαθούς καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας 8 καὶ ἐγκατέλιπεν τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβούλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβούλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ 9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς συμβουλεύετε καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασιν πρός με λεγόντων κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς 10 καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρὸς σὲ λέγοντες ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὁσφύος τοῦ πατρός μου 11 καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσσετο ὡς κλοιῷ βαρεῖ κάγῳ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὡς κλοιῷ ἐν μάστιγιν ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὡς κλοιῷ ἐν σκορπίοις 12 καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καθότι ἐλάλησεν

αύτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων ἀναστράφητε πρός με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **13** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρά καὶ ἐγκατέλιπεν Ροβοαμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἢ συνεβούλεύσαντο αὐτῷ **14** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων λέγων ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ὑμῶν κάγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγιν κάγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **15** καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ κυρίου ὅπως στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Αχια τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ιεροβοαμ νίοῦ Ναβατ **16** καὶ εἶδον πᾶς Ισραὴλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ λέγων τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν κληρονομίᾳ ἐν νίῷ Ιεσσαι ἀπότρεχε Ισραὴλ εἰς τὰ σκηνώματά σου νῦν βόσκε τὸν οἶκόν σου Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθεν Ισραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **18** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αδωνιραμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶς Ισραὴλ ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ ἔφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ιερουσαλημ **19** καὶ ἡθέτησεν Ισραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **20** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν πᾶς Ισραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ιεροβοαμ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ισραὴλ καὶ οὐκ ἦν ὅπίσω οἴκου Δαυὶδ πάρεξ σκήπτρου Ιουδα καὶ Βενιαμιν μόνοι **21** καὶ Ροβοαμ εἰσῆλθεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν Ιουδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμιν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδες νεανιῶν ποιούντων πόλεμον

τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ισραὴλ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμῶν **22** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαιαν ἀνθρωπὸν τοῦ θεοῦ λέγων **23** εἰπὸν τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμῶν βασιλεῖ Ιουδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ λέγων **24** τάδε λέγει κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ισραὴλ ἀναστρεφέτω ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον ἔαυτοῦ ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου κυρίου **25** καὶ ὡκοδόμησεν Ιεροβοαμ τὴν Σικιμα τὴν ἐν ὅρει Εφραίμ καὶ κατώκει ἐν αὐτῇ καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὡκοδόμησεν τὴν Φανουηλ **26** καὶ εἶπεν Ιεροβοαμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἵδοὺ νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυὶδ **27** ἐὰν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίας ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐπιστραφήσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν πρὸς Ροβοαμ βασιλέα Ιουδα καὶ ἀποκτενοῦσίν με **28** καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησεν δύο δαμάλεις χρυσᾶς καὶ εἶπεν πρὸς τὸν λαόν ίκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ιερουσαλημ ἵδοὺ θεοί σου Ισραὴλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **29** καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθηλ καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δαν **30** καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἀμαρτίαν καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἔως Δαν **31** καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν καὶ ἐποίησεν ιερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ οἱ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευι **32** καὶ ἐποίησεν Ιεροβοαμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὄγδοῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ιουδα καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ τοῦ θύειν

ταῖς δαμάλεσιν αἵς ἐποίησεν καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθηλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὃν ἐποίησεν 33 καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν τῇ πεντεκαΐδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὁγδῷ ἐν τῇ ἑορτῇ ἥ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς νιοῖς Ισραηλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθύσαι

13 καὶ ἴδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ Ιουδα παρεγένετο ἐν λόγῳ κυρίου εἰς Βαιθηλ καὶ Ιεροβοαμ εἰστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθύσαι 2 καὶ ἐπεκάλεσεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ κυρίου καὶ εἶπεν θυσιαστήριον θυσιαστήριον τάδε λέγει κύριος ἴδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυιδ Ιωσιας ὄνομα αὐτῷ καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σὲ καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σὲ 3 καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέγων τοῦτο τὸ ὄφιμα ὃ ἐλάλησεν κύριος λέγων ἴδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται καὶ ἐκχυθῆσεται ἡ πιότης ἥ ἐπ' αὐτῷ 4 καὶ ἐγένετο ὡς ἡκουσεν ὁ βασιλεὺς Ιεροβοαμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ καὶ ἔξετινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων συλλάβετε αὐτόν καὶ ἴδοὺ ἔξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἦν ἔξετινεν ἐπ' αὐτόν καὶ οὐκ ἡδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς ἔαυτόν 5 καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη καὶ ἔξεχύθη ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου 6 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ιεροβοαμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ δεήθητι τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐπιστρέψάτω ἡ χεὶρ μου πρός με καὶ ἔδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου καὶ

ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον 7 καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἴκον καὶ ἀρίστησον καὶ δώσω σοι δόμα 8 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ἐάν μοι δῶς τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 9 ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων μὴ φάγης ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἥ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ 10 καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ἥ ἡλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθηλ 11 καὶ προφήτης εἰς πρεσβύτης κατώκει ἐν Βαιθηλ καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ ἄπαντα τὰ ἔργα ἢ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθηλ καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν 12 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν λέγων ποιά ὁδῷ πεπόρευται καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ἥ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃ ἐλθὼν ἐξ Ιουδα 13 καὶ εἶπεν τοῖς νιοῖς αὐτοῦ ἐπισάξατέ μοι τὸν ὄνον καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν 14 καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃ ἐληλυθὼς ἐξ Ιουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον 16 καὶ εἶπεν οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 17 ὅτι οὕτως ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων

μὴ φάγης ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίης ὕδωρ ἐκεῖ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἥ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ 18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν κάγὼ προφήτης εἰμὶ καθὼς σύ καὶ ἄγγελος λελάληκεν πρός με ἐν ῥήματι κυρίου λέγων ἐπίστρεψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἴκον σου καὶ φαγέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ 19 καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 20 καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτὸν 21 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἀνθρώπον τοῦ θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ Ιουδα λέγων τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου 22 καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὡς ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων μὴ φάγης ἄρτον καὶ μὴ πίης ὕδωρ οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου 23 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὅνον καὶ ἐπέστρεψεν 24 καὶ ἀπῆλθεν καὶ εὗρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὅνος εἰστήκει παρ' αὐτό καὶ ὁ λέων εἰστήκει παρὰ τὸ σῶμα 25 καὶ ἴδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνητιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ λέων εἰστήκει ἔχόμενα τοῦ θνητιμαίου καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὐ δὲ προφήτης ὁ πρεσβύτης κατώκει ἐν αὐτῇ 26 καὶ ἥκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ εἶπεν ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν δὲ παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα κυρίου 28 καὶ ἐπορεύθη

καὶ εὗρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὅνος καὶ ὁ λέων εἰστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οὐ συνέτριψεν τὸν ὅνον 29 καὶ ἤρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὅνον καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτὸν 30 ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν οὐαὶ ἀδελφέ 31 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτὸν καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων ἐὰν ἀποθάνω θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὐ δὲ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ παρὰ τὰ ὄστα αὐτοῦ θέτε με ἵνα σωθῶσι τὰ ὄστα μου μετὰ τῶν ὄστῶν αὐτοῦ 32 ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα δὲ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ 33 καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ιεροβοαμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ Ἱερεῖς ὑψηλῶν ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐγίνετο Ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά 34 καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἀμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ιεροβοαμ καὶ εἰς δλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς

14 21 καὶ Ροβοαμ υἱὸς Σαλωμῶν ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ιουδα υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δέκα ἑπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ τῇ πόλει ἦν ἔξελέξατο κύριος θέσθαι τὸ ὅνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ισραηλ καὶ τὸ ὅνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμα ἡ Αμμανīτις 22 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ

πατέρες αύτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν αἵς ἥμαρτον 23 καὶ ὡκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου 24 καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὃν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου νιῶν Ισραὴλ 25 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ροβοαμ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ιερουσαλημ 26 καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἢ ἔλαβεν Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Αδρααζαρ βασιλέως Σουβα καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ιερουσαλημ τὰ πάντα ἔλαβεν ὅπλα τὰ χρυσᾶ 27 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλέως 28 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἴκον κυρίου καὶ ἤρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεε τῶν παρατρεχόντων 29 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ροβοαμ καὶ πάντα ἢ ἐποίησεν οὐκ ἴδοὺ ταῦτα γεγραμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 30 καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ροβοαμ καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ πάσας τὰς ἡμέρας 31 καὶ ἐκοιμήθη Ροβοαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν Αβιου νιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

15 καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ιεροβοαμ νιοῦ Ναβατ βασιλεύει Αβιου νιὸς Ροβοαμ ἐπὶ Ιουδα 2 καὶ ἔξ ἔτη ἐβασίλευσεν καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ

Αβεσσαλωμ 3 καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἵς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 4 ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος κατάλειμμα ἵνα στήσῃ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν καὶ στήσῃ τὴν Ιερουσαλημ 5 ὡς ἐποίησεν Δαυὶδ τὸ εὔθετὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὃν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ 7 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αβιου καὶ πάντα ἢ ἐποίησεν οὐκ ἴδοὺ ταῦτα γεγραμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Αβιου καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ 8 καὶ ἐκοιμήθη Αβιου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ιεροβοαμ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ βασιλεύει Ασα ἐπὶ Ιουδαν 10 καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἔν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ανα θυγάτηρ Αβεσσαλωμ 11 καὶ ἐποίησεν Ασα τὸ εὔθετὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 12 καὶ ἀφεῖλεν τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐξαπέστειλεν πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἢ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ 13 καὶ τὴν Ανα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εῖναι ἡγουμένην καθὼς ἐποίησεν σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς καὶ ἐξέκοψεν Ασα τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπρησεν πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων 14 τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν πλὴν ἡ καρδία Ασα ἦν τελεία μετὰ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ 15 καὶ εἰσήνεγκεν τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς

αύτοῦ καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκεύη 16 καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ασα καὶ ἀνὰ μέσον Βαασα βασιλέως Ισραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας 17 καὶ ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ισραὴλ ἐπὶ Ιουδαν καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ εῖναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ασα βασιλεῖ Ιουδα 18 καὶ ἔλαβεν Ασα τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὔρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ασα πρὸς υἱὸν Αδερ νιὸν Ταβερεμμαν νιὸν Αζιν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ λέγων 19 διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ πατρός σου ἵδού ἔξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον δεῦρο διασκέδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασα βασιλέα Ισραὴλ καὶ ἀναβήσεται ἀπ' ἐμοῦ 20 καὶ ἥκουσεν υἱὸς Αδερ τοῦ βασιλέως Ασα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων τῶν αὐτοῦ ταῖς πόλεσιν τοῦ Ισραὴλ καὶ ἐπάταξεν τὴν Αἰν καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Αβελμαα καὶ πᾶσαν τὴν Χεζραθ ἔως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί 21 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν Βαασα καὶ διέλιπεν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσα 22 καὶ ὁ βασιλεὺς Ασα παρήγγειλεν παντὶ Ιουδα εἰς Αινακιμ καὶ αἴρουσιν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ἔγκλα αὐτῆς ἢ ὠκοδόμησεν Βαασα καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ασα πᾶν βουνὸν Βενιαμιν καὶ τὴν σκοπιάν 23 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ασα καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ ἦν ἐποίησεν οὐκ ἵδού ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν

τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γῆρας αὐτοῦ ἐπόνεσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ 24 καὶ ἐκοιμήθη Ασα καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ βασιλεύει Ιωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 25 καὶ Ναδαβ υἱὸς Ιεροβοαμ βασιλεύει ἐπὶ Ισραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ ἔτη δύο 26 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ αἵξ ἔξημαρτεν τὸν Ισραὴλ 27 καὶ περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασα υἱὸς Αχια ἐπὶ τὸν οἶκον Βελααν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Γαβαθων τῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ Ναδαβ καὶ πᾶς Ισραὴλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθων 28 καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βαασα ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ασα υἱὸυ Αβιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν 29 καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν καὶ ἐπάταξεν τὸν οἶκον Ιεροβοαμ καὶ οὐχ ὑπελίπετο πᾶσαν πνοὴν τοῦ Ιεροβοαμ ἔως τοῦ ἔξολεθρεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Αχια τοῦ Σηλωνίτου 30 περὶ τῶν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ ὡς ἔξημαρτεν τὸν Ισραὴλ καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ ὡς παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ισραὴλ 31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναδαβ καὶ πάντα ἢ ἐποίησεν οὐκ ἵδού ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 33 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα βασιλεύει Βαασα υἱὸς Αχια ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Θερσα εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη 34 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ιεροβοαμ υἱὸν Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἔξημαρτεν τὸν Ισραὴλ

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ιου νίοῦ
Ανανὶ πρὸς Βαασα 2 ἀνθ' ὃν ὕψωσά σε ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ισραὴλ καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ιεροβοαμ
καὶ ἔξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ισραὴλ τοῦ
παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν 3 ἵδον ἐγὼ
ἔξεγείρω ὅπισω Βαασα καὶ ὅπισθεν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ καὶ δώσω τὸν οἴκον σου ὡς τὸν οἴκον
Ιεροβοαμ νίοῦ Ναβατ 4 τὸν τεθνηκότα τοῦ Βαασα
ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες καὶ
τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται
αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ 5 καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Βαασα καὶ πάντα ἀ ἐποίησεν καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐκ ἵδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραὴλ
6 καὶ ἐκοιμήθη Βαασα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ θάπτεται ἐν Θερσα καὶ βασιλεύει Ηλα νίὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει βασιλέως
Ασα 7 καὶ ἐν χειρὶ Ιου νίοῦ Ανανὶ ἐλάλησεν
κύριος ἐπὶ Βαασα καὶ ἐπὶ τὸν οἴκον αὐτοῦ πᾶσαν
τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ
παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
αὐτοῦ τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἴκον Ιεροβοαμ καὶ
ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν 8 καὶ Ηλα νίὸς Βαασα
ἔβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ δύο ἔτη ἐν Θερσα 9
καὶ συνέτρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρι ὁ ἄρχων τῆς
ἡμίσους τῆς ἵππου καὶ αὐτὸς ἣν ἐν Θερσα πίνων
μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ωσα τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσα
10 καὶ εἰσῆλθεν Ζαμβρι καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ 11 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν
ἐν τῷ καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἴκον Βαασα 12 κατὰ τὸ ῥῆμα
δὲ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἴκον Βαασα πρὸς
Ιου τὸν προφήτην 13 περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν
Βαασα καὶ Ηλα τοῦ νίοῦ αὐτοῦ ὡς ἔξήμαρτεν τὸν
Ισραὴλ τοῦ παροργίσαι κύριον τὸν θεὸν Ισραὴλ
ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν 14 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Ηλα καὶ πάντα ἀ ἐποίησεν οὐκ ἵδον ταῦτα
γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν
βασιλέων Ισραὴλ 15 καὶ Ζαμβρι ἔβασίλευσεν ἐπὶ τὰ
ἡμέρας ἐν Θερσα καὶ ἡ παρεμβολὴ Ισραὴλ ἐπὶ
Γαβαθῶν τὴν τῶν ἀλλοφύλων 16 καὶ ἥκουσεν ὁ
λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων συνεστράφῃ
Ζαμβρι καὶ ἐπαισεν τὸν βασιλέα καὶ ἔβασίλευσαν
ἐν Ισραὴλ τὸν Αμβρι τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς
ἐπὶ Ισραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ
17 καὶ ἀνέβη Αμβρι καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ
ἐκ Γαβαθῶν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσα 18 καὶ
ἐγενήθη ὡς εἶδεν Ζαμβρι ὅτι προκατέλημπται
αὐτοῦ ἡ πόλις καὶ εἰσπορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τὸν
οἴκον τοῦ βασιλέως ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανεν 19 ὑπὲρ
τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὃν ἐποίησεν τοῦ ποιῆσαι
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ
Ιεροβοαμ νίοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις
αὐτοῦ ὡς ἔξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ 20 καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ζαμβρι καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ἃς
συνήψεν οὐκ ἵδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραὴλ 21
τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ισραὴλ ἡμισυ τοῦ λαοῦ
γίνεται ὁπίσω Θαμνι νίοῦ Γωναθ τοῦ βασιλεῦσαι
αὐτὸν καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὁπίσω Αμβρι
22 ὁ λαὸς ὁ ὃν ὁπίσω Αμβρι ὑπερεκράτησεν
τὸν λαὸν τὸν ὁπίσω Θαμνι νίοῦ Γωναθ καὶ
ἀπέθανεν Θαμνι καὶ Ιωραμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐβασίλευσεν Αμβρι μετὰ Θαμνὶ 23 ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοσῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ασα βασιλεύει Αμβρι ἐπὶ Ισραὴλ δῶδεκα ἔτη ἐν Θερσα βασιλεύει ἔξ ἔτη 24 καὶ ἐκτήσατο Αμβρι τὸ ὄρος τὸ Σεμερων παρὰ Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου καὶ ὡκοδόμησεν τὸ ὄρος καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ὡκοδόμεσεν ἐπὶ τῷ ὄνόματι Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σαεμηρων 25 καὶ ἐποίησεν Αμβρι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἐμπροσθεν αὐτοῦ 26 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ αἵξ ἔξημαρτεν τὸν Ισραὴλ τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον θεὸν Ισραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν 27 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αμβρι καὶ πάντα ἄποιήσεν καὶ ἡ δυναστεία αὐτοῦ οὐκ ἴδού ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραὴλ 28 καὶ ἐκοιμήθη Αμβρι μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ καὶ βασιλεύει Αχααβ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 29 ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ιωσαφατ βασιλεύει Αχααβ υἱὸς Αμβρι ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη 30 καὶ ἐποίησεν Αχααβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἐμπροσθεν αὐτοῦ 31 καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἵκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἔλαβεν γυναῖκα τὴν Ιεζαφέλ θυγατέρα Ιεθεβααλ βασιλέως Σιδωνίων καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ 32 καὶ ἐστησεν θυσιαστήριον τῷ Βααλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ δὲ ὡκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ 33 καὶ ἐποίησεν

Αχααβ ἄλσος καὶ προσέθηκεν Αχααβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα τοῦ παροργίσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρευθῆναι ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ισραὴλ τοὺς γενομένους ἐμπροσθεν αὐτοῦ 34 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὥκοδόμησεν Αχιηλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ιεριχω ἐν τῷ Αβιρων τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ τῷ Σεγουβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησεν θύρας αὐτῆς κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ιησου υἱοῦ Ναυη

17 καὶ εἶπεν Ηλιου ὁ προφήτης ὁ Θεοβίτης ἐκ Θεσβων τῆς Γαλααδ πρὸς Αχααβ ζῆ κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραὴλ ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου 2 καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ηλιου 3 πορεύοντες ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς καὶ κρύβθη ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιορδάνου 4 καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ 5 καὶ ἐποίησεν Ηλιου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιορδάνου 6 καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ καὶ κρέα τὸ δείλης καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ 7 καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρους ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς 8 καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ηλιου 9 ἀνάστηθι καὶ πορεύοντες εἰς Σαρεπτα τῆς Σιδωνίας ἵδού ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε 10 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτα εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως καὶ ἴδού ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγεν ξύλα καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ηλιου καὶ εἶπεν

αὐτῇ λαβὲ δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι 11 καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν καὶ ἐβόησεν ὅπισω αὐτῆς Ήλιου καὶ εἶπεν λήμψῃ δή μοι ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου 12 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ζῆ κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν μοι ἐγκρυφίας ἀλλ’ ἡ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ καὶ ἴδοὺ ἐγὼ συλλέγω δύο ξυλάρια καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου καὶ φαγόμεθα καὶ ἀποθανούμεθα 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ήλιου θάρσει εἰσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ρῆμά σου ἀλλὰ ποίησον ἐμοὶ ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις καὶ ἔξοισεις μοι σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ’ ἐσχάτου 14 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονήσει ἔως ήμέρας τοῦ δοῦναι κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς 15 καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν καὶ ἤσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς 16 καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπεν καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονώθη κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ήλιου 17 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἡρώστησεν ὁ νίδος τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ κραταὶ σφόδρα ἔως οὗ οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα 18 καὶ εἶπεν πρὸς Ήλιου τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι τὰς ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν νίόν μου 19 καὶ εἶπεν Ήλιου πρὸς τὴν γυναῖκα δός μοι τὸν νίόν σου καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῶν ἐν ὦ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ 20 καὶ ἀνεβόησεν Ήλιου καὶ

εἶπεν οἵμμοι κύριε ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ’ ἣς ἐγὼ κατοικῶ μετ’ αὐτῆς σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν νίόν αὐτῆς 21 καὶ ἐνεφύσησεν τῷ παιδαρίῳ τρὶς καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεός μου ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν 22 καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἀνεβόησεν τὸ παιδάριον 23 καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὑπερῶν εἰς τὸν οἴκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ήλιου βλέπε ζῆ ὁ νίός σου 24 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ήλιου ἵδού ἔγνωκα ὅτι ἄνθρωπος θεοῦ εἰ σὺ καὶ ρῆμα κυρίου ἐν στόματί σου ἀληθινόν

18 καὶ ἐγένετο μεθ’ ἡμέρας πολλὰς καὶ ρῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς Ήλιου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων πορεύθητι καὶ ὅφθητι τῷ Αχααβ καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς 2 καὶ ἐπορεύθη Ήλιου τοῦ ὄφθηναι τῷ Αχααβ καὶ ἡ λιμὸς κραταὶ ἐν Σαμαρείᾳ 3 καὶ ἐκάλεσεν Αχααβ τὸν Αβδιον τὸν οἰκονόμον καὶ Αβδιον ἦν φοβούμενος τὸν κύριον σφόδρα 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τὴν Ιεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου καὶ ἔλαβεν Αβδιον ἐκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ ἐκρύψεν αὐτὸὺς κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὑδατὶ 5 καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Αβδιον δεῦρο καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους ἐάν πως εὔρωμεν βοτάνην καὶ περιποιησώμεθα ἵππους καὶ ἡμιόνους καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν κτηνῶν 6 καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὄδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτὴν Αχααβ ἐπορεύθη ἐν ὄδῷ μιᾷ μόνος καὶ Αβδιον ἐπορεύθη ἐν ὄδῷ ἄλλῃ μόνος 7 καὶ ἦν Αβδιον ἐν τῇ ὄδῷ μόνος καὶ ἥλθεν Ήλιου εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος καὶ Αβδιον ἐσπευσεν

καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ αὐτός κύριέ μου Ηλιού 8 καὶ εἶπεν Ηλιού αὐτῷ ἐγώ πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἵδού Ηλιού 9 καὶ εἶπεν Αβδιού τί ἡμάρτηκα ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου εἰς χεῖρα Αχααβ τοῦ θανατῶσαί με 10 ζῆ κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία οὗ οὐκ ἀπέσταλκεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε καὶ εἶπον οὐκ ἔστιν καὶ ἐνέπρησεν τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς ὅτι οὐχ εὔρηκέν σε 11 καὶ νῦν σὺ λέγεις πορεύου ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ σου ἵδού Ηλιού 12 καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς γῆν ἣν οὐκ οἶδα καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Αχααβ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ ὁ δοῦλός σού ἔστιν φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ 13 ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου οἷα πεποίκηα ἐν τῷ ἀποκτείνειν Ιεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἐκατὸν ἄνδρας ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίω καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι 14 καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἵδού Ηλιού καὶ ἀποκτενεῖ με 15 καὶ εἶπεν Ηλιού ζῆ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ 16 καὶ ἐπορεύθη Αβδιού εἰς συναντὴν τῷ Αχααβ καὶ ἀπίγγειλεν αὐτῷ καὶ ἐξέδραμεν Αχααβ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ηλιού 17 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Αχααβ τὸν Ηλιού καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Ηλιού εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ισραὴλ 18 καὶ εἶπεν Ηλιού οὐ διαστρέφω τὸν Ισραὴλ ὅτι ἀλλ' ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορεύθης ὁπίσω τῶν Βααλιμ 19 καὶ νῦν ἀπόστειλον συνάθροισον

πρός με πάντα Ισραὴλ εἰς ὅρος τὸ Καρμήλιον καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν Ιεζαβελ 20 καὶ ἀπέστειλεν Αχααβ εἰς πάντα Ισραὴλ καὶ ἐπισυνήγαγεν πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὅρος τὸ Καρμήλιον 21 καὶ προσήγαγεν Ηλιού πρὸς πάντας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ηλιού ἔως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἴγναῖς εἰ ἔστιν κύριος ὁ θεός πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰ δὲ ὁ Βααλ αὐτός πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον 22 καὶ εἶπεν Ηλιού πρὸς τὸν λαόν ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ κυρίου μονώτατος καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βααλ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους τετρακόσιοι 23 δότωσαν ἡμῖν δύο βόας καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἔαυτοῖς τὸν ἔνα καὶ μελισάτωσαν καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ 24 καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔσται ὁ θεός ὃς ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ οὗτος θεός καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον καλὸν τὸ ρῆμα ὃ ἐλάλησας 25 καὶ εἶπεν Ηλιού τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης ἐκλέξασθε ἔαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἔνα καὶ ποιήσατε πρῶτοι ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε 26 καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βααλ ἐκ πρωΐθεν ἔως μεσημβρίας καὶ εἶπον ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βααλ ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ

διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν 27 καὶ ἐγένετο μεσημβρίᾳ καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ηλιου ὁ Θεοβίτης καὶ εἶπεν ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ ὅτι θεός ἔστιν ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ ἔστιν καὶ ἄμα μήποτε χρηματίζει αὐτός ἢ μήποτε καθεύδει αὐτός καὶ ἔξαναστήσεται 28 καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάσταις ἔως ἐκχύσεως αἷματος ἐπ' αὐτούς 29 καὶ ἐπροφήτευον ἔως οὗ παρῆλθεν τὸ δειλινόν καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν φωνή καὶ ἐλάλησεν Ηλιου ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμα μου καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον 30 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὸν λαόν προσαγάγετε πρός με καὶ προσήγαγεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν 31 καὶ ἔλαβεν Ηλιου δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ισραὴλ ὡς ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων Ισραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου 32 καὶ ὥκοδόμησεν τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον καὶ ἐποίησεν θααλα χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου 33 καὶ ἐστοίβασεν τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν καὶ ἐμέλισεν τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 34 καὶ εἶπεν λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ εἶπεν δευτερώσατε καὶ ἐδευτέρωσαν καὶ εἶπεν τρισσώσατε καὶ ἐτρίσσευσαν 35 καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὴν θααλα

ἐπλησαν ὕδατος 36 καὶ ἀνεβόησεν Ηλιου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ισραὴλ ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ καὶ τὰς δοῦλός σου καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα 37 ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου ἐν πυρὶ καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω 38 καὶ ἐπεσεν πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θααλᾳ καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἔξελιξεν τὸ πῦρ 39 καὶ ἐπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον ἀληθῶς κύριος ἔστιν ὁ θεός αὐτὸς ὁ θεός 40 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὸν λαόν συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βααλ μηθεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν καὶ συνέλαβον αὐτούς καὶ κατάγει αὐτοὺς Ηλιου εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ 41 καὶ εἶπεν Ηλιου τῷ Αχααβ ἀνάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ 42 καὶ ἀνέβη Αχααβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ Ηλιου ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον καὶ ἔκινψεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔθηκεν τὸ πρόσωπον ἔαυτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων ἔαυτοῦ 43 καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν οὐθέν καὶ εἶπεν Ηλιου καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἐπτάκι καὶ ἐπέστρεψεν τὸ παιδάριον ἐπτάκι 44 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ ἴδου νεφέλη μικρὰ ὡς ἵχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ καὶ εἶπεν ἀνάβηθι καὶ εἰπὸν τῷ Αχααβ ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάβηθι μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός

45 καὶ ἐγένετο ἔως ὡδε καὶ ὡδε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν νεφέλαις καὶ πνεύματι καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας καὶ ἔκλαιεν καὶ ἐπορεύετο Αχαϊβ εἰς Ιεζαελ **46** καὶ χείρι κυρίου ἐπὶ τὸν Ηλιού καὶ συνέσφιγξεν τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἐμπροσθεν Αχαϊβ ἔως Ιεζαελ

19 καὶ ἀνήγγειλεν Αχαϊβ τῇ Ιεζαελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἀ ἐποίησεν Ηλιού καὶ ὡς ἀπέκτεινεν τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ **2** καὶ ἀπέστειλεν Ιεζαελ πρὸς Ηλιού καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ Ηλιού καὶ ἐγὼ Ιεζαελ τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη ὅτι ταύτην τὴν ὕραν αὔριον θήσομαι τὴν ψυχήν σου καθὼς ψυχὴν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν **3** καὶ ἐφοβήθη Ηλιού καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν κατὰ τὴν ψυχὴν ἔαυτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεε τὴν Ιουδα καὶ ἀφῆκεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ **4** καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ ραθμοῦ ἐν καὶ ἤτησατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν ἵκανούσθων λαβὲ δὴ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ κύριε ὅτι οὐ κρείσων ἐγώ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου **5** καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν καὶ ἴδού τις ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ φάγε **6** καὶ ἐπέβλεψεν Ηλιού καὶ ἴδού πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας δλυρίτης καὶ καψάκης ὕδατος καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη **7** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστα φάγε ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὄδος **8** καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ισχύι τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔως ὅρους Χωρηβ **9** καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ

κατέλυσεν ἐκεῖ καὶ ἴδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ηλιού **10** καὶ εἶπεν Ηλιού ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπον σε οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν **11** καὶ εἶπεν ἐξελεύσῃ αὔριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον κυρίου ἐν τῷ ὅρει ἴδοὺ παρελεύσεται κύριος καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦν ὅρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐν τῷ πνεύματι κύριος καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος **12** καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς κάκει κύριος **13** καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν Ηλιού καὶ ἐπεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ ἔαυτοῦ καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἔστη ὑπὸ τὸ σπήλαιον καὶ ἴδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ηλιού **14** καὶ εἶπεν Ηλιού ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὰ θυσιαστήριά σου καθεῖλαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν **15** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν πορεύου ἀνάστρεψε εἰς τὴν ὄδον σου καὶ ἥξεις εἰς τὴν ὄδον ἐρήμου Δαμασκοῦ καὶ χρίσεις τὸν Αζαηλ εἰς βασιλέα τῆς Συρίας **16** καὶ τὸν Ιου υἱὸν Ναμεσσοὶ χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ καὶ τὸν Ελισαΐες υἱὸν Σαφατ ἀπὸ Αβελμαουλα χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ **17** καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Αζαηλ θανατώσει Ιου καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας

Ιου θανατώσει Ελισαιε 18 καὶ καταλείψεις ἐν Ισραὴλ ἐπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν πάντα γόνατα ἃ οὐκ ὥκλασαν γόνυ τῷ Βααλ καὶ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ 19 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εύρισκει τὸν Ελισαιε υἱὸν Σαφατ καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσίν δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν 20 καὶ κατέλιπεν Ελισαιε τὰς βόας καὶ κατέδραμεν ὅπισα Ήλιου καὶ εἶπεν καταφιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ ἀκολουθήσω ὅπισα σου καὶ εἶπεν Ήλιου ἀνάστρεψε ὅτι πεποίηκά σοι 21 καὶ ἀνέστρεψεν ἔξοπισθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὰ ζεύγη τῶν βοῶν καὶ ἔθυσεν καὶ ἤψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν καὶ ἔδωκεν τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὅπισα Ήλιου καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ

20 καὶ ἀμπελῶν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαι τῷ Ιεζραηλίτῃ παρὰ τῷ ἄλω Αχααβ βασιλέως Σαμαρείας 2 καὶ ἐλάλησεν Αχααβ πρὸς Ναβουθαι λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων ὅτι ἐγγίων οὗτος τῷ οἴκῳ μου καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου δώσω σοι ἀργύριον ἀντάλλαγμα τοῦ ἀμπελῶνός σου τούτου καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων 3 καὶ εἶπεν Ναβουθαι πρὸς Αχααβ μή μοι γένοιτο παρὰ θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί 4 καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Αχααβ τεταραγμένον καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψεν τὸ πρώσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον 5 καὶ εἰσῆλθεν Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν τί τὸ πνεῦμά σου

τεταραγμένον καὶ οὐκ εῖ σὺ ἐσθίων ἄρτον 6 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαι τὸν Ιεζραηλίτην λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου εἰ δὲ βούλει δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου 7 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σὺ νῦν οὕτως ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ ἀνάστηθι φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ ἐγὼ δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου 8 καὶ ἔγραψεν βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Αχααβ καὶ ἐσφραγίσατο τῇ σφραγῖδι αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαι 9 καὶ ἐγέργαπτο ἐν τοῖς βιβλίοις λέγων νηστεύσατε νηστείαν καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ 10 καὶ ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ καταμαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες ηὐλόγησεν θεὸν καὶ βασιλέα καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν καὶ λιθοβολησάτωσαν αὐτόν καὶ ἀποθανέτω 11 καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καθὰ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς Ιεζαβελ καθὰ γέγραπται ἐν τοῖς βιβλίοις οἵς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτούς 12 ἐκάλεσαν νηστείαν καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ 13 καὶ ἥλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων καὶ ἐκάθισαν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ κατεμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγοντες ηὐλόγηκας θεὸν καὶ βασιλέα καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις καὶ ἀπέθανεν 14 καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ιεζαβελ λέγοντες λελιθοβόληται Ναβουθαι καὶ

τέθνηκεν 15 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν Ιεζαβελ καὶ εἶπεν πρὸς Αχααβ ἀνάστα κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου ὃς οὐκ ἔδωκέν σοι ἀργυρίου ὅτι οὐκ ἔστιν Ναβουθαι ζῶν ὅτι τέθνηκεν 16 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν Αχααβ ὅτι τέθνηκεν Ναβουθαι ὁ Ιεζραηλίτης καὶ διέρρηξεν τὰ ἴματια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀνέστη καὶ κατέβη Αχααβ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου κληρονομῆσαι αὐτὸν 17 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ήλιου τὸν Θεσβίτην λέγων 18 ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς ἀπαντὴν Αχααβ βασιλέως Ισραηλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἵδοὺ οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαι ὅτι καταβέθηκεν ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὸν 19 καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν λέγων τάδε λέγει κύριος ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐν παντὶ τόπῳ ὃ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἴμα Ναβουθαι ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἴμα σου καὶ αἱ πόρναι λούσονται ἐν τῷ αἴματί σου 20 καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Ήλιου εἰς εὔρηκάς με ὁ ἔχθρός μου καὶ εἶπεν εὔρηκα διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου παροργίσαι αὐτὸν 21 τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἔγω ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ καὶ ἐκκαύσω δπίσω σου καὶ ἔξολεθρεύσω τοῦ Αχααβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλειμένον ἐν Ισραηλ 22 καὶ δώσω τὸν οἴκον σου ὡς τὸν οἴκον Ιεροβοαμ νίοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἴκον Βαασα νίοῦ Αχια περὶ τῶν παροργισμάτων ὃν παρώργισας καὶ ἔξημαρτες τὸν Ισραηλ 23 καὶ τῇ Ιεζαβελ ἐλάλησεν κύριος λέγων οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι

Ιεζραελ 24 τὸν τεθνηκότα τοῦ Αχααβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ 25 πλὴν ματαίως Αχααβ ὡς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς μετέθηκεν αὐτὸν Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ 26 καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὅπίσω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἄ ἐποίησεν ὁ Αμορραϊος ὃν ἔξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου νίῶν Ισραηλ 27 καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη Αχααβ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἐπορεύετο κλαίων καὶ διέρρηξεν τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἔζωσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσεν καὶ περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐπάταξεν Ναβουθαι τὸν Ιεζραηλίτην 28 καὶ ἐγένετο ρῆμα κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ήλιου περὶ Αχααβ καὶ εἶπεν κύριος 29 ἐώρακας ὡς κατενύγη Αχααβ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀλλ’ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ νίοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν 30 καὶ συνήθροισεν νίὸς Αδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς μετ’ αὐτοῦ καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρμα καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμησαν ἐπ’ αὐτήν 31 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Αχααβ βασιλέα Ισραηλ εἰς τὴν πόλιν 32 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν τάδε λέγει νίὸς Αδερ τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμόν ἔστιν καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἔστιν 33 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ εἶπεν καθὼς ἐλάλησας κύριε βασιλεῦ σὸς ἔγω εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά 34 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπον τάδε λέγει νίὸς Αδερ ἔγω ἀπέσταλκα πρὸς

σε λέγων τὸ ἀργύριον σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναικάς σου καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἐμοί 35 ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδας μου πρὸς σέ καὶ ἐρευνήσουσιν τὸν οἶκόν σου καὶ τὸν οἴκους τῶν παίδων σου καὶ ἔσται τὰ ἐπιθυμήματα ὁφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ λήμψονται 36 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους καὶ εἶπεν γνῶτε δὴ καὶ ἔδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ ὅτι ἀπέσταλκεν πρός με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου τὸ ἀργύριον μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐτοῦ 37 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός μὴ ἀκούσης καὶ μὴ θελήσης 38 καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Αδερ λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον 39 καὶ ἀνταπέστειλεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Αδερ λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξιν παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου 40 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ἱκανούσθω μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὃς ὁ ὄρθος 41 καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἰκοδομήσατε χάρακα καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν 42 καὶ ἴδοὺ προφήτης εἰς προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος εἰ ἔόρακας πάντα τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον ἴδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον

εἰς χεῖρας σάς καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος 43 καὶ εἶπεν Αχααβ ἐν τίνι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ εἶπεν Αχααβ τίς συνάψει τὸν πόλεμον καὶ εἶπεν σύ

21 καὶ ἐπεσκέψατο Αχααβ τὰ παιδάρια τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἐγένοντο διακόσιοι καὶ τριάκοντα καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν πᾶν νιὸν δυνάμεως ἔξήκοντα χιλιάδας 2 καὶ ἔξηλθεν μεσημβρίας καὶ νιὸς Αδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχωθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ μετ' αὐτοῦ 3 καὶ ἔξηλθον παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Συρίας λέγοντες ἄνδρες ἔξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας 4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ εἰρήνην οὗτοι ἐκπορεύονται συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰ εἰς πόλεμον ζῶντας συλλάβετε αὐτούς 5 καὶ μὴ ἔξελθάτωσαν ἐκ τῆς πόλεως τὰ παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἡ δύναμις ὅπισσα αὐτῶν 6 ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν Συρία καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἰσραὴλ καὶ σώζεται νιὸς Αδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππου ἵππεως 7 καὶ ἔξηλθεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα καὶ ἐπάταξεν πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ 8 καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν κραταίοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ νιὸς Αδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ 9 καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας εἶπον θεὸς ὄρέων θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ

ήμας ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ' εὐθύ
εὶ μὴ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς **10** καὶ τὸ
ρῆμα τοῦτο ποίησον ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς
ἔκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ θοῦ ἀντ' αὐτῶν
σατράπας **11** καὶ ἀλλάξομέν σοι δύναμιν κατὰ
τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἵππον
κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα
καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐθὺν καὶ
κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς καὶ ἥκουσεν τῆς
φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως **12** καὶ ἐγένετο
ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο
υἱὸς Αδερ τὴν Συρίαν καὶ ἀνέβη εἰς Αφεκα
εἰς πόλεμον ἐπὶ Ισραὴλ **13** καὶ οἱ υἱοὶ Ισραὴλ
ἐπεσκέπησαν καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν
αὐτῶν καὶ παρενέβαλεν Ισραὴλ ἔξ ἐναντίας
αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποίμνια αἴγῶν καὶ Συρία ἔπλησεν
τὴν γῆν **14** καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ
θεοῦ καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ τάδε λέγει
κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν Συρία θεὸς ὁρέων κύριος
ὁ θεὸς Ισραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτός
καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην
εἰς χεῖρα σήν καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος **15** καὶ
παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἐπὶ τὰ
ἡμέρας καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
προσῆγαγεν ὁ πόλεμος καὶ ἐπάταξεν Ισραὴλ τὴν
Συρίαν ἐκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ **16** καὶ
ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Αφεκα εἰς τὴν πόλιν
καὶ ἐπεσεν τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐπτὰ χιλιάδας
ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων καὶ υἱὸς Αδερ ἔφυγεν
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος εἰς τὸ
ταμίειον **17** καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἶδα ὅτι
βασιλεῖς Ισραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν ἐπιθώμεθα
δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὁσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ

τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἔξέλθωμεν πρὸς βασιλέα
Ισραὴλ εἴ πως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν **18**
καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὁσφύας αὐτῶν
καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ
εἴπον τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ δοῦλός σου υἱὸς Αδερ
λέγει ζησάτω δὴ ἡ ψυχή μου καὶ εἴπεν εἰ ἔτι ζῇ
ἀδελφός μού ἔστιν **19** καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο
καὶ ἐσπευσαν καὶ ἀνέλεξαν τὸν λόγον ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ καὶ εἴπον ἀδελφός σου υἱὸς
Αδερ καὶ εἴπεν εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν καὶ
ἔξηλθεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Αδερ καὶ ἀναβιβάζουσιν
αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα **20** καὶ εἴπεν πρὸς
αὐτὸν τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ
τοῦ πατρός σου ἀποδώσω σοι καὶ ἔξοδους θήσεις
σαυτῷ ἐν Δαμασκῷ καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου
ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἔξαποστελῶ
σε καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην καὶ ἔξαπέστειλεν
αὐτόν **21** καὶ ἄνθρωπος εἰς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν
προφητῶν εἶπεν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν
λόγῳ κυρίου πάταξον δή με καὶ οὐκ ἡθέλησεν
ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν **22** καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν ἀνθ' ὧν οὐκ ἥκουσας τῆς φωνῆς κυρίου
ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ καὶ πατάξει σε λέων
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὑρίσκει αὐτὸν λέων
καὶ ἐπάταξεν αὐτόν **23** καὶ εὑρίσκει ἄνθρωπον
ἄλλον καὶ εἶπεν πάταξόν με δή καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος πατάξας καὶ συνέτριψεν **24**
καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ
Ισραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ κατεδήσατο τελαμῶνι
τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ **25** καὶ ἐγένετο ὡς ὁ
βασιλεὺς παρεπορεύετο καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ εἶπεν ὁ δοῦλός σου ἔξηλθεν ἐπὶ τὴν
στρατιὰν τοῦ πολέμου καὶ ἴδοὺ ἀνὴρ εἰσήγαγεν

πρός με ἄνδρα καὶ εἶπεν πρός με φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις 26 καὶ ἐγενήθη περιεβλέψατο ὁ δοῦλός σου ὥδε καὶ ὥδε καὶ οὗτος οὐκ ἦν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἵδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα παρ' ἐμοὶ ἐφόνευσας 27 καὶ ἔσπευσεν καὶ ἀφεῖλεν τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος 28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος διότι ἔξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ χειρός σου καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 29 καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν

22 καὶ ἐκάθισεν τρία ἔτη καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀνὰ μέσον Συρίας καὶ ἀνὰ μέσον Ἰσραὴλ 2 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ 3 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας 4 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ιωσαφατ ἀναβήσῃ μεθ' ἡμῶν εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον καὶ εἶπεν Ιωσαφατ καθὼς ἐγὼ οὗτως καὶ σύ καθὼς ὁ λαός μου ὁ λαός σου καθὼς οἱ ἕπτοι μου οἱ ἕπτοι σου 5 καὶ εἶπεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν κύριον 6 καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς εἰ πορευθῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ

εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ διδοὺς δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως 7 καὶ εἶπεν Ιωσαφατ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ οὐκ ἔστιν ὥδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν κύριον δῆ αὐτοῦ 8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ιωσαφατ ἔτι ἔστιν ἀνὴρ εἰς τοῦ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον δῆ αὐτοῦ καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλά ἀλλ' ἢ κακά Μιχαιας οὐίδις Ιεμλα καὶ εἶπεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὗτως 9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὔνοοῦχον ἔνα καὶ εἶπεν τάχος Μιχαιαν οὐίδιον Ιεμλα 10 καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον ἐνώπιον αὐτῶν 11 καὶ ἐποίησεν ἔαυτῷ Σεδεκιας οὐίδις Χανανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἔως συντελεσθῇ 12 καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον οὗτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας 13 καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἵδοὺ δὴ λαλοῦσιν πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἔνὸς τούτων καὶ λάλησον καλά 14 καὶ εἶπεν Μιχαιας ζῆ κύριος ὅτι ἂν εἴπῃ κύριος πρὸς με ταῦτα λαλήσω 15 καὶ ἥλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαια εἰ ἀναβῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε καὶ εύοδώσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρα τοῦ βασιλέως 16 καὶ εἶπεν

αύτῷ ὁ βασιλεύς ποσάκις ἐγώ ὄρκίζω σε ὅπως λαλήσης πρός με ἀλήθειαν ἐν ὄνόματι κυρίου 17 καὶ εἶπεν Μιχαῖας οὐχ οὕτως ἔώρακα πάντα τὸν Ισραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὅρεσιν ὡς ποίμνιον ὃ οὐκ ἔστιν ποιμήν καὶ εἶπεν κύριος οὐ κύριος τούτοις ἀναστρεφέτω ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ 18 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα οὐκ εἴπα πρὸς σέ οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλά διότι ἀλλ' ἢ κακά 19 καὶ εἶπεν Μιχαῖας οὐχ οὕτως οὐκ ἐγώ ἄκουε ῥῆμα κυρίου οὐχ οὕτως εἶδον τὸν κύριον θεὸν Ισραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ είστηκε περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἔξ εὐωνύμων αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσει τὸν Αχααβ βασιλέα Ισραὴλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος οὕτως 21 καὶ ἔξηλθεν πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγώ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἐν τίνι 22 καὶ εἶπεν ἔξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καὶ γε δυνήσει ἔξελθε καὶ ποίησον οὕτως 23 καὶ νῦν ἴδού ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά 24 καὶ προσῆλθεν Σεδεκίου νίὸς Χανανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαῖαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν ποῖον πνεῦμα κυρίου τὸ λαλῆσαν ἐν σοί 25 καὶ εἶπεν Μιχαῖας ἴδού σὺ ὅψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν εἰσέλθῃς ταμίειον τοῦ ταμιείου τοῦ κρυβῆναι 26 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ λάβετε τὸν Μιχαῖαν καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς Εμηρ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τῷ

Ιωας υἱῷ τοῦ βασιλέως 27 εἰπὼν θέσθαι τοῦτον ἐν φυλακῇ καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἔως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ 28 καὶ εἶπεν Μιχαῖας ἐὰν ἐπιστρέψων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοί 29 καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ 30 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἐνδυσαι τὸν ἴματισμόν μου καὶ συνεκαλύψατο ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον 31 καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχοντις τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δυσὶν λέγων μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ισραὴλ μονώτατον 32 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα καὶ αὐτοὶ εἰπον φαίνεται βασιλεὺς Ισραὴλ οὗτος καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῆσαι καὶ ἀνέκραξεν Ιωσαφατ 33 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἔστιν βασιλεὺς Ισραὴλ οὗτος καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ 34 καὶ ἐνέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ισραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν τῷ ἡνιόχῳ αὐτοῦ ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ ἔξαγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι τέτρωμαι 35 καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐξ ἐναντίας Συρίας ἀπὸ πρωὶ ἔως ἐσπέρας καὶ ἀπέχυννε τὸ αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἄρματος καὶ ἀπέθανεν ἐσπέρας καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα τῆς τροπῆς ἔως τοῦ κόλπου τοῦ ἄρματος 36 καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ δύνοντος τοῦ ἡλίου

λέγων ἔκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν **37** ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεύς καὶ ἥλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ **38** καὶ ἀπένιψαν τὸ ἄρμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας καὶ ἔξελειχαν αἱ ψεύτες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα καὶ αἱ πόρναι ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν **39** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αχααβ καὶ πάντα ἂν ἐποίησεν καὶ οἴκον ἐλεφάντινον ὃν ὡκοδόμησεν καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν οὐκ ἴδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραὴλ **40** καὶ ἐκοιμήθη Αχααβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **41** καὶ Ιωσαφατ υἱὸς Ασα ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ιουδα ἔτει τετάρτῳ τῷ Αχααβ βασιλέως Ισραὴλ ἐβασίλευσεν **42** Ιωσαφατ υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὅνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αζουβα θυγάτηρ Σελεΐ **43** καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ασα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἔξεκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἔξηρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς **44** καὶ εἰρήνευσεν Ιωσαφατ μετὰ βασιλέως Ισραὴλ **45** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωσαφατ καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ιουδα **50** καὶ ἐκοιμήθη Ιωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **51** καὶ Οχοζιας υἱὸς Αχααβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐν

ἔτει ἐπτακαιδεκάτῳ Ιωσαφατ βασιλεῖ Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ισραὴλ ἔτη δύο **52** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Αχααβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ιεζαβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἔξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ **53** καὶ ἐδούλευσεν τοῖς Βααλιμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς καὶ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν Ισραὴλ κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἐμπροσθεν αὐτοῦ

Βασιλειῶν Δ'

1 καὶ ἡθέτησεν Μωαβ ἐν Ισραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αχαϊφ **2** καὶ ἔπεσεν Οχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἡρρώστησεν καὶ ἀπέστειλεν ἄγγελους καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δια τοῦ **3** καὶ ἄγγελος κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Ήλιου τὸν Θεσβίτην λέγων ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν τῶν ἄγγελῶν Οχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ισραὴλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων **4** καὶ οὐχ οὕτως ὅτι τάδε λέγει κύριος ἡ κλίνη ἐφ' ἣς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι ἐκεῖ θανάτῳ ἀποθανῇ καὶ ἐπορεύθη Ήλιου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς **5** καὶ ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι ἐπεστρέψατε **6** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς ἡμᾶς δεῦτε ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ισραὴλ σὺ πορεύῃ ζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη ἐφ' ἣς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ **7** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς λέγων τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους **8** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἀνὴρ δασὺς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ήλιου ὁ Θεσβίτης οὗτός ἐστιν **9** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς

αὐτὸν ἡγούμενον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἥλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἴδού Ήλιου ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέν σε κατάβηθι **10** καὶ ἀπεκρίθη Ήλιου καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον καὶ εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγώ καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τὸν πεντήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τὸν πεντήκοντα αὐτοῦ **11** καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τὸν πεντήκοντα αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ταχέως κατάβηθι **12** καὶ ἀπεκρίθη Ήλιου καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγώ εἰμι καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τὸν πεντήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τὸν πεντήκοντα αὐτοῦ **13** καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστεῖλαι ἡγούμενον πεντηκόνταρχον τρίτον καὶ τὸν πεντήκοντα αὐτοῦ καὶ ἥλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ήλιου καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πεντήκοντα ἐν ὁφθαλμοῖς σου **14** ἴδού κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὸν δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους καὶ τὸν πεντήκοντα αὐτῶν καὶ νῦν ἐντιμωθήτω

δὴ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου
15 καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος κυρίου πρὸς Ήλιου
καὶ εἶπεν κατάβηθι μετ' αὐτοῦ μὴ φοβηθῆς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἀνέστη Ήλιου καὶ
κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα 16 καὶ
ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ήλιου τάδε λέγει
κύριος τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ζητῆσαι ἐν τῇ
Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη
ἔφ' ἣς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῇ 17 καὶ ἀπέθανεν κατὰ τὸ ῥῆμα
κυρίου ὃ ἐλάλησεν Ήλιου 18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Οχοζιου ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ισραὴλ

2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν κύριον τὸν Ήλιου
ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπορεύθη
Ηλιου καὶ Ελισαιε ἐκ Γαλγαλων 2 καὶ εἶπεν
Ηλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος
ἀπέσταλκέν με ἔως Βαιθηλ καὶ εἶπεν Ελισαιε
ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου εἰ καταλείψω
σε καὶ ἥλθον εἰς Βαιθηλ 3 καὶ ἥλθον οἱ υἱοὶ
τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθηλ πρὸς Ελισαιε καὶ
εἶπον πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνως ὅτι κύριος σήμερον
λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς
σου καὶ εἶπεν κάγὼ ἔγνωκα σιωπᾶτε 4 καὶ εἶπεν
Ηλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος
ἀπέσταλκέν με εἰς Ιεριχω καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ
κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε
καὶ ἥλθον εἰς Ιεριχω 5 καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν
προφητῶν οἱ ἐν Ιεριχω πρὸς Ελισαιε καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνως ὅτι σήμερον λαμβάνει κύριος
τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ
εἶπεν καί γε ἐγὼ ἔγνων σιωπᾶτε 6 καὶ εἶπεν

αὐτῷ Ηλιου κάθου δὴ ὥδε ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν
με ἔως τοῦ Ιορδάνου καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ
κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε
καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι 7 καὶ πεντήκοντα
ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ ἔστησαν ἐξ
ἐναντίας μακρόθεν καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ
τοῦ Ιορδάνου 8 καὶ ἔλαβεν Ήλιου τὴν μηλωτὴν
αὐτοῦ καὶ εἴλησεν καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ
διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβησαν
ἀμφότεροι ἐν ἑρήμῳ 9 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι
αὐτοὺς καὶ Ήλιου εἶπεν πρὸς Ελισαιε αἴτησαι τί
ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναλημφθῆναι με ἀπὸ σοῦ καὶ
εἶπεν Ελισαιε γενηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί
σου ἐπ' ἔμε 10 καὶ εἶπεν Ήλιου ἐσκλήρυνας τοῦ
αἰτήσασθαι ἐὰν ἵδης με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ
σοῦ καὶ ἔσται σοι οὕτως καὶ ἐὰν μή οὐ μὴ γένηται
11 καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων ἐπορεύοντο
καὶ ἐλάλουν καὶ ἴδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι
πυρὸς καὶ διέστειλαν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων
καὶ ἀνελήμφθη Ήλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν
οὐρανόν 12 καὶ Ελισαιε ἐώρα καὶ ἐβόα πάτερ
πάτερ ἄρμα Ισραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ
εἶδεν αὐτὸν ἔτι καὶ ἐπελάβετο τῶν ἴματίων
αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥίγματα 13 καὶ
ὕψωσεν τὴν μηλωτὴν Ήλιου ἥ ἐπεσεν ἐπάνωθεν
Ελισαιε καὶ ἐπέστρεψεν Ελισαιε καὶ ἔστη ἐπὶ
τοῦ χείλους τοῦ Ιορδάνου 14 καὶ ἔλαβεν τὴν
μηλωτὴν Ήλιου ἥ ἐπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη καὶ εἶπεν ποῦ ὁ
θεὸς Ήλιου αφφω καὶ ἐπάταξεν τὰ ὕδατα καὶ
διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβη Ελισαιε
15 καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν
Ιεριχω ἐξ ἐναντίας καὶ εἶπον ἐπαναπέπαυται

τὸ πνεῦμα Ήλιου ἐπὶ Ελισαιε καὶ ἥλθον εἰς συναντήν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν **16** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ίδοὺ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου πεντίκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου μήποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῷ Ιορδάνῃ ἥ ἐφ' ἐν τῶν ὄρέων ἥ ἐφ' ἔνα τῶν βουνῶν καὶ εἶπεν Ελισαιε οὐκ ἀποστελεῖτε **17** καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἔως ὅτου ἤσχύνετο καὶ εἶπεν ἀποστείλατε καὶ ἀπέστειλαν πεντίκοντα ἄνδρας καὶ ἔζήτησαν τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν **18** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ιεριχῷ καὶ εἶπεν Ελισαιε οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς μὴ πορευθῆτε **19** καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ελισαιε ίδού ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθή καθὼς ὁ κύριος βλέπει καὶ τὰ ὄντα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη **20** καὶ εἶπεν Ελισαιε λάβετέ μοι ὄνδρισκην καινὴν καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλα καὶ ἔλαβον πρὸς αὐτόν **21** καὶ ἐξῆλθεν Ελισαιε εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὄντων καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἄλα καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἴαμαι τὰ ὄντα ταῦτα οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη **22** καὶ ἰάθησαν τὰ ὄντα ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε ὃ ἐλάλησεν **23** καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθηλ καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὄδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ ἀνάβαινε φαλακρέ ἀνάβαινε **24** καὶ ἐξένευσεν ὅπίσω αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτὰ καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ίδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ ἀνέρρηξαν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας **25** καὶ ἐπορεύθη

ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν **3** καὶ Ιωραμ υἱὸς Αχααβ ἐβασίλευσεν ἐν Ισραὴλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ιωσαφατ βασιλεῖ Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν δώδεκα ἔτη **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ μετέστησεν τὰς στήλας τοῦ Βααλ ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** πλὴν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξῆμαρτεν τὸν Ισραὴλ ἐκολλήθη οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς **4** καὶ Μωαβ βασιλεὺς Μωαβ ἦν νωκηδ καὶ ἐπέστρεψεν τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἐκατὸν χιλιάδας ἀρνῶν καὶ ἐκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων **5** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αχααβ καὶ ἡθέτησεν βασιλεὺς Μωαβ ἐν βασιλεῖ Ισραὴλ **6** καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ιωραμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ισραὴλ **7** καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλεν πρὸς Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα λέγων βασιλεὺς Μωαβ ἡθέτησεν ἐν ἐμοί εὶ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωαβ εἰς πόλεμον καὶ εἶπεν ἀναβήσομαι ὅμοιός μοι ὅμοιός σοι ὡς ὁ λαός μου ὁ λαός σου ὡς οἱ ὑποι μου οἱ ὑποι σου **8** καὶ εἶπεν ποίᾳ ὁδῷ ἀναβῶ καὶ εἶπεν ὁδὸν ἔρημον Εδωμ **9** καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ιουδα καὶ ὁ βασιλεὺς Εδωμ καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἐπτὰ ἡμερῶν καὶ οὐκ ἦν ὄντωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν **10** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ ὡς ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωαβ **11** καὶ εἶπεν Ιωσαφατ οὐκ ἔστιν ὥδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν

τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων βασιλέως Ισραὴλ καὶ εἶπεν ὅδε Ελισαιε σὺ ὁ Σαφατ δος ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ηλιου 12 καὶ εἶπεν Ιωσαφατ ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα κυρίου καὶ κατέβῃ πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα καὶ βασιλεὺς Εδωμ 13 καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς βασιλέα Ισραὴλ τί ἔμοι καὶ σοὶ δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ πατρός σου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ μή ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτὸὺς εἰς χεῖρας Μωαβ 14 καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῇ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ιωσαφατ βασιλέως Ιουδα ἐγὼ λαμβάνω εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σὲ καὶ εἶδόν σε 15 καὶ νῦν δὲ λαβέ μοι ψάλλοντα καὶ ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλων καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ κυρίου 16 καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ποιήσατε τὸν χειμάρρουν τοῦτον βιθύνους βιθύνους 17 ὅτι τάδε λέγει κύριος οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετόν καὶ ὁ χειμάρρους οὗτος πλησθήσεται ὕδατος καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν 18 καὶ κούφη αὕτη ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίουν καὶ παραδώσω τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ὑμῶν 19 καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὁχυρὰν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε καὶ πάσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξετε καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις 20 καὶ ἐγένετο τὸ πρωὶ ἀναβαίνοντος τῆς θυσίας καὶ ἴδού ὕδατα ἥρχοντο ἐξ ὁδοῦ Εδωμ καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος 21 καὶ πᾶσα Μωαβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς περιεζωσμένου ζώνην καὶ ἐπάνω καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὁρίου 22

καὶ ὥρθησαν τὸ πρωί καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ εἶδεν Μωαβ ἐξ ἐναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ώσεὶ αἷμα 23 καὶ εἶπαν αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἐπάταξαν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωαβ 24 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ισραὴλ καὶ Ισραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωαβ καὶ ἔψυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωαβ 25 καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτὴν καὶ πᾶσαν πηγὴν ὕδατος ἐνέφραξαν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἔως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθηρημένους καὶ ἐκύκλευσαν οἱ σφενδονῆται καὶ ἐπάταξαν αὐτήν 26 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωαβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος καὶ ἔλαβεν μεθ' ἔαυτοῦ ἐπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Εδωμ καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν 27 καὶ ἔλαβεν τὸν οὐλὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃς ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὄλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ ἐγένετο μετάμελος μέγας ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν

4 καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν σὺῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς Ελισαιε λέγουσα ὁ δοῦλός σου ὁ ἀνὴρ μου ἀπέθανεν καὶ σὺ ἔγνως ὅτι δοῦλος ἦν φοβούμενος τὸν κύριον καὶ ὁ δανιστὴς ἤλθεν λαβεῖν τοὺς δύο σὺούς μου ἔαυτῷ εἰς δούλους 2 καὶ εἶπεν Ελισαιε τί ποιήσω σοι ἀνάγγειλόν μοι τί ἔστιν σοι ἐν τῷ οἴκῳ ἡ δὲ εἶπεν οὐκ ἔστιν τῇ δούλῃ σου οὐθὲν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἀλλ' ἡ ὁ

ἀλείψομαι ἔλαιον 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν δεῦρο αἴτησον σαυτῇ σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σου σκεύη κενά μὴ ὀλιγώσῃς 4 καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σου καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη ταῦτα καὶ τὸ πληρωθὲν ἄρεις 5 καὶ ἀπῆλθεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν κατ' αὐτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτήν καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν 6 ἔως ἐπλήσθησαν τὰ σκεύη καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς ἐγγίσατε ἔτι πρός με σκεῦος καὶ εἶπον αὐτῇ οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον 7 καὶ ἤλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν Ελισαίε δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτείσεις τοὺς τόκους σου καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἔλαίῳ 8 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ελισαίε εἰς Σουμαν καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον καὶ ἐγένετο ἀφ' ίκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἔξεκλινεν τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἰδοὺ δὴ ἔγνων ὅτι ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ἄγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός 10 ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῷον τόπον μικρὸν καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ 11 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ ἔξεκλινεν εἰς τὸ ὑπερῷον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ 12 καὶ εἶπεν πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτήν ἰδοὺ ἔξεστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην τί δεῖ ποιῆσαι σοι εἰ ἔστιν λόγος σοι πρὸς

τὸν βασιλέα ἥ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως ἥ δὲ εἶπεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγώ εἰμι οἰκὼ 14 καὶ εἶπεν τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ καὶ εἶπεν Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης 15 καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν 16 καὶ εἶπεν Ελισαίε πρὸς αὐτήν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα σὺ περιειληφυῖα υἱόν ἥ δὲ εἶπεν μῆ κύριε μου μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου 17 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα ως ἐλάλησεν πρὸς αὐτήν Ελισαίε 18 καὶ ἥδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθεν τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας 19 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ τὴν κεφαλήν μου τὴν κεφαλήν μου καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ 20 καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἔως μεσημβρίας καὶ ἀπέθανεν 21 καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοιμίσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἀπέκλεισεν κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν 22 καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῷ παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων καὶ δραμοῦμαι ἔως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω 23 καὶ εἶπεν τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον ἥ δὲ εἶπεν εἰρήνη 24 καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον καὶ εἶπεν πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς ἄγε πορεύου μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἴπω σοι 25 δεῦρο καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ὅρος τὸ Καρμήλιον καὶ ἐγένετο ως εἶδεν Ελισαίε ἐρχομένην αὐτήν καὶ εἶπεν πρὸς

Γιεζί τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἴδοὺ δὴ ἡ Σωμανῖτις ἐκείνη 26 νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ ἔρεις εἰ εἰρήνη σοι εἰ εἰρήνη τῷ ἀνδρὶ σου εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη 27 καὶ ἥλθεν πρὸς Ελισαιε εἰς τὸ ὅρος καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν Γιεζί ἀπώσασθαι αὐτήν καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄφες αὐτήν ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ καὶ κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέν μοι 28 ἡ δὲ εἶπεν μὴ ἡτησάμην νιὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου οὐκ εἶπα οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ 29 καὶ εἶπεν Ελισαιε τῷ Γιεζί ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου καὶ λαβὲ τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου καὶ δεῦρο ὅτι ἔὰν εὑρης ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν καὶ ἔὰν εὐλογήσῃ σε ἀνήρ οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου 30 καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ ἀνέστη Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη ὠπίσω αὐτῆς 31 καὶ Γιεζί διῆλθεν ἐμπροσθεν αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων οὐκ ἡγέρθη τὸ παιδάριον 32 καὶ εἰσῆλθεν Ελισαιε εἰς τὸν οἶκον καὶ ἴδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ 33 καὶ εἰσῆλθεν Ελισαιε εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν καὶ προσηγένετο πρὸς κύριον 34 καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν

καὶ διεθερμάνθη ἡ σάρξ τοῦ παιδαρίου 35 καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἔως ἐπτάκις καὶ ἤνοιξεν τὸ παιδάριον τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ 36 καὶ ἐξεβόησεν Ελισαιε πρὸς Γιεζί καὶ εἶπεν κάλεσον τὴν Σωμανῖτιν ταύτην καὶ ἐκάλεσεν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν Ελισαιε λαβὲ τὸν υἱόν σου 37 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἐπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔλαβεν τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν 38 καὶ Ελισαιε ἐπέστρεψεν εἰς Γαλγαλα καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ελισαιε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν καὶ ἔψε ἔψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν 39 καὶ ἐξῆλθεν εἰς εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι αριωθ καὶ εῦρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πλῆρες τὸ ἴματιον αὐτοῦ καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἔψεματος ὅτι οὐκ ἔγνωσαν 40 καὶ ἐνέχει τοῖς ἀνδράσιν φαγεῖν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἔψήματος καὶ ἴδοὺ ἀνεβόησαν καὶ εἴπον θάνατος ἐν τῷ λέβητι ἀνθρωπε τοῦ θεοῦ καὶ οὐκ ἡδύναντο φαγεῖν 41 καὶ εἶπεν λάβετε ἄλευρον καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Γιεζί τὸ παιδάριον ἔγχει τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν καὶ οὐκ ἐγενήθη ἔτι ἐκεῖ ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι 42 καὶ ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ Βαιθαρισα καὶ ἤνεγκεν πρὸς τὸν ἀνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογενημάτων εἴκοσι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας καὶ εἶπεν δότε τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν 43 καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἐκατὸν ἀνδρῶν

καὶ εἶπεν δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν ὅτι τάδε λέγει κύριος φάγονται καὶ καταλείψουσιν 44 καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου

5 καὶ Ναιμαν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμασμένος προσώπῳ ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἴσχυί λελεπρωμένος 2 καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἡχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ισραὴλ νεάνιδα μικράν καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμαν 3 ἡ δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς ὅφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ 4 καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς Ισραὴλ 5 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμαν δεῦρο εἰσελθε καὶ ἔξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ισραὴλ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἔξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς 6 καὶ ἤνεγκεν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ισραὴλ λέγων καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ ἵδού ἀπέστειλα πρὸς σὲ Ναιμαν τὸν δοῦλόν μου καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ 7 καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ισραὴλ τὸ βιβλίον διέρρηξεν τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ εἶπεν μὴ θεὸς ἔγω τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ ὅτι πλὴν γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός με 8 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ελισαίες ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ τὰ ἴματια ἑαυτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα

Ισραὴλ λέγων ἵνα τί διέρρηξας τὰ ἴματιά σου ἐλθέτω δὴ πρός με Ναιμαν καὶ γνώτω ὅτι ἔστιν προφήτης ἐν Ισραὴλ 9 καὶ ἤλθεν Ναιμαν ἐν ὑπῷ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ελισαίε 10 καὶ ἀπέστειλεν Ελισαίε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων πορευθεὶς λοῦσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ιορδάνῃ καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σού σοι καὶ καθαρισθήσῃ 11 καὶ ἐθυμώθη Ναιμαν καὶ ἀπῆλθεν καὶ εἶπεν ἵδού δὴ ἔλεγον ὅτι ἔξελεύσεται πρός με καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν 12 οὐχὶ ἀγαθὸς Αβανα καὶ Φαρφαρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ Ιορδάνην καὶ πάντα τὰ ὄρατα Ισραὴλ οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι καὶ ἔξεκλινεν καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ 13 καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ οὐχὶ ποιήσεις καὶ ὅτι εἶπεν πρὸς σέ λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι 14 καὶ κατέβη Ναιμαν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ιορδάνῃ ἐπτάκι κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαίε καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ὡς σάρξ παιδαρίου μικροῦ καὶ ἐκαθαρίσθη 15 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς Ελισαίε αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ καὶ ἤλθεν καὶ ἔστη καὶ εἶπεν ἵδού δὴ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστιν θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἀλλ' ἡ ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου 16 καὶ εἶπεν Ελισαίε ζῆ κύριος ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ λήμψομαι καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν καὶ ἡπείθησεν 17 καὶ εἶπεν Ναιμαν καὶ εἰ μή δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζεύγους ἡμίονων καὶ σύ μοι δώσεις ἐκ τῆς γῆς τῆς πυρρᾶς ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὀλοκαύτωμα

καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ μόνῳ 18 καὶ ἰλάσεται κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ρεμμαν προσκυνῆσαι αὐτὸν καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρός μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ρεμμαν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ρεμμαν καὶ ἰλάσεται δὴ κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ 19 καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Ναιμαν δεῦρο εἰς εἰρήνην καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθα τῆς γῆς 20 καὶ εἶπεν Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ελισαιε ἵδον ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμαν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἂν ἐνίνοχεν ζῇ κύριος ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήμψομαι παρ' αὐτοῦ τι 21 καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναιμαν καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναιμαν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ 22 καὶ εἶπεν εἰρήνη ὁ κύριός μου ἀπέστειλέν με λέγων ἵδον νῦν ἥλθον πρὸς με δύο παιδάρια ἔξ ὅρους Εφραὶμ ἀπὸ τῶν οὐών τῶν προφητῶν δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς 23 καὶ εἶπεν Ναιμαν λαβὲ διτάλαντον ἀργυρίου καὶ ἔλαβεν ἐν δυσὶ θυλάκοις καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ καὶ ἥραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ 24 καὶ ἥλθον εἰς τὸ σκοτεινόν καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς ἄνδρας 25 καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν καὶ παρειστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελισαιε πόθεν Γιεζὶ καὶ εἶπεν Γιεζὶ οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἐνθα καὶ ἐνθα 26 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελισαιε οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς

συναντήν σοι καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἴματα καὶ λήμψῃ ἐν αὐτῷ κήπους καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας 27 καὶ ἡ λέπρα Ναιμαν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος ὡσεὶ χιών

6 καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ελισαιε ἵδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἀφ' ἡμῶν 2 πορευθῶμεν δὴ ἔως τοῦ Ιορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ καὶ εἶπεν δεῦτε 3 καὶ εἶπεν ὁ εἰς ἐπιεικέως δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου καὶ εἶπεν ἐγὼ πορεύσομαι 4 καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν καὶ ἥλθον εἰς τὸν Ιορδάνην καὶ ἐτεμνον τὰ ξύλα 5 καὶ ἵδοὺ ὁ εἰς καταβάλλων τὴν δοκόν καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὄδωρ καὶ ἐβόησεν ὡς κύριε καὶ αὐτὸς κεχρημένον 6 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ποῦ ἔπεσεν καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον καὶ ἀπέκνισεν ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ καὶ ἐπεπόλασεν τὸ σιδήριον 7 καὶ εἶπεν ὑψώσον σαυτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτό 8 καὶ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ισραὴλ καὶ ἐβούλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ελμωνι παρεμβαλῶ 9 καὶ ἀπέστειλεν Ελισαιε πρὸς τὸν βασιλέα Ισραὴλ λέγων φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται 10 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ εἰς τὸν τόπον δὲν εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο 11 καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου

καὶ ἐκάλεσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσίν με βασιλεῖ Ισραὴλ 12 καὶ εἶπεν εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι Ελισαιε ὁ προφήτης ὃ ἐν Ισραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου 13 καὶ εἶπεν δεῦτε ἵδετε ποῦ οὗτος καὶ ἀποστείλας λήμψομαι αὐτόν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ἴδού ἐν Δωθαϊμ 14 καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν καὶ ἥλθον νυκτὸς καὶ περιεκύλωσαν τὴν πόλιν 15 καὶ ὤρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ελισαιε ἀναστῆναι καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἴδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν καὶ ἵππος καὶ ἄρμα καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν ὡς κύριε πῶς ποιήσωμεν 16 καὶ εἶπεν Ελισαιε μὴ φοβοῦ ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν 17 καὶ προσεύχατο Ελισαιε καὶ εἶπεν κύριε διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἴδετω καὶ διήνοιξεν κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἴδοὺ τὸ ὅρος πλῆρες ἵππων καὶ ἄρμα πυρὸς περικύλω Ελισαιε 18 καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν καὶ προσηύχατο Ελισαιε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν πάταξον δὴ τοῦτο τὸ ἔθνος ἀօρασίᾳ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀօρασίᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε 19 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ελισαιε οὐχ ἀὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ἀπάξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς Σαμάρειαν 20 καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄνοιξον δή κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἴδετωσαν καὶ διήνοιξεν κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας 21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ ὃς εἶδεν αὐτούς εἰ πατάξας πατάξω πάτερ 22 καὶ εἶπεν οὐ πατάξεις εἰ μὴ οὓς ἡχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις παράθες ἄρτους καὶ ὅδωρ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν 23 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ισραὴλ 24 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἥθροισεν νιός Αδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν Σαμάρειαν 25 καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἴδοὺ περιεκάθηντο ἐπ' αὐτήν ἔως οὐ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε σίκλων ἀργυρίου 26 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ γυνὴ ἐβόησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα σῶσον κύριε βασιλεῦ 27 καὶ εἶπεν αὐτῇ μή σε σώσαι κύριος πόθεν σῶσω σε μὴ ἀπὸ τῆς ἄλωνος ἢ ἀπὸ τῆς ληνοῦ 28 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἀὕτη εἶπεν πρός με δὸς τὸν νιόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον καὶ τὸν νιόν μου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον 29 καὶ ἡψήσαμεν τὸν νιόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτὸν καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ δὸς τὸν νιόν σου καὶ φάγωμεν αὐτὸν καὶ ἔκρυψεν τὸν νιόν αὐτῆς 30 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικός διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ εἶδεν ὁ λαός τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν 31 καὶ εἶπεν τάδε ποιήσαι

μοι ό θεός καὶ τάδε προσθείη εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ελισαιε ἐπ' αὐτῷ σήμερον 32 καὶ Ελισαιε ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθητο μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους εἰ οἴδατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλήν μου ἵδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος ἀποκλείσατε τὴν θύραν καὶ παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ 33 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν καὶ ἴδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἴδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ κυρίου τί ὑπομείνω τῷ κυρίῳ ἔτι

7 καὶ εἶπεν Ελισαιε ἀκουσον λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας 2 καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ελισαιε καὶ εἶπεν ἴδοὺ ποιήσει κύριος καταρράκτας ἐν οὐρανῷ μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ Ελισαιε εἶπεν ἴδοὺ σὺ ὄψῃ τοῖς ὁφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγῃ 3 καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τί ἡμεῖς καθήμεθα ὡδε ἔως ἀποθάνωμεν 4 ἐὰν εἴπωμεν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὡδε καὶ ἀποθανούμεθα καὶ νῦν δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας ἐὰν ζωγονήσωσιν ἡμᾶς καὶ ζησόμεθα καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀποθανούμεθα 5 καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς

τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἤλθον εἰς μέρος τῆς παρεμβολῆς Συρίας καὶ ἴδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ 6 καὶ κύριος ἀκουστὴν ἐποίησεν τὴν παρεμβολὴν Συρίας φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν ἵππου καὶ φωνὴν δυνάμεως μεγάλης καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς βασιλεὺς Ισραὴλ τοὺς βασιλέας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλέας Αἴγυπτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς 7 καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπαν τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστιν καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν 8 καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἔως μέρους τῆς παρεμβολῆς καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἥραν ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἰματισμὸν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ κατέκρυψαν 9 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελίας ἔστιν καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἔως φωτὸς τοῦ πρωὶ καὶ εὑρήσομεν ἀνομίαν καὶ νῦν δεῦρο καὶ εἰσέλθωμεν καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως 10 καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες εἰσήλθομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἴδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς εἰσίν 11 καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω 12 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν ἀ ἐποίησεν

ἡμῖν Συρία ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς καὶ ἔξηλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ λέγοντες ὅτι ἔξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως καὶ συλλημψόμεθα αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα 13 καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παιδῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμμένων οἵ κατελείφθησαν ὥδε ἰδού εἰσιν πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ισραὴλ τὸ ἐκλεῖπον καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὄφόμεθα 14 καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ ὅπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας λέγων δεῦτε καὶ ἴδετε 15 καὶ ἐπορεύθησαν ὅπίσω αὐτῶν ἔως τοῦ Ιορδάνου καὶ ἰδού πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἴματίων καὶ σκευῶν ὃν ἔρριψεν Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτούς καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ 16 καὶ ἔξηλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασεν τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου 17 καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἀνθρωπὸς τοῦ θεοῦ δὲς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν 18 καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ελισαίε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας 19 καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ελισαίε καὶ εἶπεν ἰδοὺ κύριος ποιεῖ καταρράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ μὴ ἔσται τὸ ρῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ελισαίε ἰδού ὅψη τοῖς ὄφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγη 20 καὶ

ἐγένετο οὗτος καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν 8 καὶ Ελισαίε ἐλάλησεν πρὸς τὴν γυναῖκα ἣς ἔζωπύρησεν τὸν υἱὸν λέγων ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἰκός σου καὶ παροίκει οὗ ἐὰν παροικήσῃς ὅτι κέκληκεν κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ γε ἥλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτὰ ἔτη 2 καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν κατὰ τὸ ρῆμα Ελισαίε καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ ὁ οἰκός αὐτῆς καὶ παρώκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἐπτὰ ἔτη 3 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐπτὰ ἔτῶν καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἥλθεν βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἔαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἔαυτῆς 4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ελισαίε τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ λέγων διήγησαι δή μοι πάντα τὰ μεγάλα ἢ ἐποίησεν Ελισαίε 5 καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἔξηγουμένου τῷ βασιλεῖ ὡς ἔζωπύρησεν υἱὸν τεθνηκότα καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἣς ἔζωπύρησεν τὸν υἱὸν αὐτῆς Ελισαίε βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἔαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἔαυτῆς καὶ εἶπεν Γιεζὶ κύριε βασιλεῦ αὐτῇ ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἔζωπύρησεν Ελισαίε 6 καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα καὶ διηγήσατο αὐτῷ καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἔνα λέγων ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς κατέλιπεν τὴν γῆν ἔως τοῦ νῦν 7 καὶ ἥλθεν Ελισαίε εἰς Δαμασκόν καὶ υἱὸς Αδερ βασιλεὺς Συρίας ἤρρώστει καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ἡκεὶ ὁ ἀνθρωπὸς τοῦ θεοῦ ἔως ὡς ὥδε 8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αζαηλ λαβέ ἐν τῇ χειρὶ σου μαναα καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τῷ ἀνθρώπῳ

τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιζήτησον τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων εἰς ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης 9 καὶ ἐπορεύθη Αζαηλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκοῦ ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων καὶ ἥλθεν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς Ελισαιε ὃ νίός σου νίδιος Αδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλέν με πρὸς σὲ λέγων εἰς ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης 10 καὶ εἶπεν Ελισαιε δεῦρο εἰπὸν αὐτῷ ζωῇ ζήσῃ καὶ ἔδειξέν μοι κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ 11 καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν ἔως αἰσχύνης καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ 12 καὶ εἶπεν Αζαηλ τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει καὶ εἶπεν ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς νίοῖς Ισραηλ κακά τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσείσεις καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἔχουσας αὐτῶν ἀναρρήξεις 13 καὶ εἶπεν Αζαηλ τίς ἔστιν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκώς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ελισαιε ἔδειξέν μοι κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν 14 καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ελισαιε καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί εἶπέν σοι Ελισαιε καὶ εἶπεν εἶπέν μοι ζωῇ ζήσῃ 15 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἔλαβεν τὸ μαχμαὶ καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔβασίλευσεν Αζαηλ ἀντ' αὐτοῦ 16 ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ιωραμ νίῳ Ἀχααβ βασιλεῖ Ισραηλ ἔβασίλευσεν Ιωραμ νίδιος Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα 17 νίδιος τριάκοντα καὶ δύο ἔτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 18 καὶ ἐπορεύθη

ἐν ὁδῷ βασιλέων Ισραηλ καθὼς ἐποίησεν οἴκος Αχααβ ὅτι θυγάτηρ Αχααβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου 19 καὶ οὐκ ἡθέλησεν κύριος διαφθεῖραι τὸν Ιουδαν διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καθὼς εἶπεν δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς νίοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας 20 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἡθέτησεν Εδωμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ιουδα καὶ ἔβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα 21 καὶ ἀνέβη Ιωραμ εἰς Σιωρ καὶ πάντα τὰ ἄρματα μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀναστάτωντος καὶ ἐπάταξεν τὸν Εδωμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν 22 καὶ ἡθέτησεν Εδωμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ιουδα ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἡθέτησεν Λοβενα ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 23 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωραμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδού ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 24 καὶ ἐκοιμήθη Ιωραμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔβασίλευσεν Οχοζιας νίδιος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 25 ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ιωραμ νίῳ Ἀχααβ βασιλεῖ Ισραηλ ἔβασίλευσεν Οχοζιας νίδιος Ιωραμ 26 νίδιος εἴκοσι καὶ δύο ἔτῶν Οχοζιας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐνιαυτὸν ἔνα ἔβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ δύο τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολια θυγάτηρ Αμβρι βασιλέως Ισραηλ 27 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Αχααβ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καθὼς ὁ οἴκος Αχααβ 28 καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ιωραμ νίοῦ Αχααβ εἰς πόλεμον μετὰ Αζαηλ βασιλέως ἀλλοφύλων ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν

Ιωραμ 29 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ιωραμ τοῦ ἱατρευθῆναι ἐν Ιεζαελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὃν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ρεμμωθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Αζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ Οχοζιας νίδος Ιωραμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ιωραμ νίδον Αχααβ ἐν Ιεζαελ ὅτι ἥρρωστει αὐτός

9 καὶ Ελισαιε ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἔνα τῶν νιῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου καὶ λαβὲ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ δεῦρο εἰς Ρεμμωθ Γαλααδ 2 καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ καὶ ὅψῃ ἐκεῖ Ιου νίδον Ιωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμίειον ἐν τῷ ταμιείῳ 3 καὶ λήμψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπιχεεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς 4 καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ρεμμωθ Γαλααδ 5 καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἴδον οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο καὶ εἶπεν λόγος μοι πρὸς σέ ὁ ἄρχων καὶ εἶπεν Ιου πρὸς τίνα ἐκ πάντων ήμῶν καὶ εἶπεν πρὸς σέ ὁ ἄρχων 6 καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐπέχεεν τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραηλ 7 καὶ ἐξολεθρεύσεις τὸν οἶκον Αχααβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἴματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἴματα πάντων τῶν δούλων κυρίου ἐκ χειρὸς Ιεζαελ 8 καὶ ἐκ χειρὸς ὅλου τοῦ οἶκου Αχααβ καὶ ἐξολεθρεύσεις τῷ οἴκῳ Αχααβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον

καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ισραηλ 9 καὶ δώσω τὸν οἶκον Αχααβ ὡς τὸν οἶκον Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασα υἱοῦ Αχια 10 καὶ τὴν Ιεζαελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ιεζαελ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων καὶ ἦνοιξεν τὴν θύραν καὶ ἔψυγεν 11 καὶ Ιου ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ εἰ εἰρήνη τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίλημπτος οὗτος πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ 12 καὶ εἶπον ἄδικον ἀπάγγειλον δὴ ἡμῖν καὶ εἶπεν Ιου πρὸς αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν πρός με λέγων τάδε λέγει κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ 13 καὶ ἀκούσαντες ἐσπευσαν καὶ ἔλαβον ἔκαστος τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ γαρεμ τῶν ἀναβαθμῶν καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπον ἐβασίλευσεν Ιου 14 καὶ συνεστράφη Ιου νίδος Ιωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι πρὸς Ιωραμ καὶ Ιωραμ αὐτὸς ἐφύλασσεν ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ αὐτὸς καὶ πᾶς Ισραηλ ἀπὸ προσώπου Αζαηλ βασιλέως Συρίας 15 καὶ ἀπέστρεψεν Ιωραμ ὁ βασιλεὺς ἱατρευθῆναι ἐν Ιεζαελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὃν ἐπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Αζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ εἶπεν Ιου εἰ ἔστιν ἡ ψυχὴ ὑμῶν μετ' ἐμοῦ μὴ ἐξελθέτω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγάς τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ιεζαελ 16 καὶ ὥπευσεν καὶ ἐπορεύθη Ιου καὶ κατέβη εἰς Ιεζαελ ὅτι Ιωραμ βασιλεὺς Ισραηλ ἐθεραπεύετο ἐν Ιεζαελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων ὃν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Αραμιν ἐν τῇ Ραμμαθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Αζαηλ βασιλέως Συρίας ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως καὶ

Οχοζιας βασιλεὺς Ιουδα κατέβη ἵδειν τὸν Ιωραμ
17 καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον ἐν Ιεζαελ
καὶ εἶδεν τὸν κονιορτὸν Ιου ἐν τῷ παραγίνεσθαι
αὐτὸν καὶ εἶπεν Κονιορτὸν ἐγὼ βλέπω καὶ εἶπεν
Ιωραμ λαβὲ ἐπιβάτην καὶ ἀπόστειλον ἅμπροσθεν
αὐτῶν καὶ εἰπάτω εἰ εἰρήνη 18 καὶ ἐπορεύθη
ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπεν
τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς εἰ εἰρήνη καὶ εἶπεν Ιου τί
σοι καὶ εἰρήνη ἐπίστρεψε εἰς τὰ ὄπισω μου καὶ
ἀπῆγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων ἥλθεν ὁ ἄγγελος
ἔως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν 19 καὶ ἀπέστειλεν
ἐπιβάτην ἵππου δεύτερον καὶ ἥλθεν πρὸς αὐτὸν
καὶ εἶπεν τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς εἰ εἰρήνη καὶ
εἶπεν Ιου τί σοι καὶ εἰρήνη ἐπίστρέψου εἰς τὰ
ὄπισω μου 20 καὶ ἀπῆγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων
ἥλθεν ἔως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ ὁ ἄγων
ἥγεντο τὸν Ιου νιὸν Ναμεσσιου ὅτι ἐν παραλλαγῇ
ἐγένετο 21 καὶ εἶπεν Ιωραμ ζεῦξον καὶ ἔζευξεν
ἄρμα καὶ ἔξηλθεν Ιωραμ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ
Οχοζιας βασιλεὺς Ιουδα ἀνὴρ ἐν τῷ ἄρματι
αὐτοῦ καὶ ἔξηλθον εἰς ἀπαντὴν Ιου καὶ εὗρον
αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαι τοῦ Ιεζαηλίτου 22
καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ιωραμ τὸν Ιου καὶ εἶπεν
εἰ εἰρήνη Ιου καὶ εἶπεν Ιου τί εἰρήνη ἔτι αἱ
πορνεῖαι Ιεζαηλ τῆς μητρός σου καὶ τὰ φάρμακα
αὐτῆς τὰ πολλά 23 καὶ ἐπέστρεψεν Ιωραμ τὰς
χεῖρας αὐτοῦ τοῦ φυγεῖν καὶ εἶπεν πρὸς Οχοζιαν
δόλος Οχοζια 24 καὶ ἐπλησεν Ιου τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ ἐπάταξεν τὸν Ιωραμ ἀνὰ
μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ καὶ ἔξηλθεν τὸ
βέλος διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ
γόνατα αὐτοῦ 25 καὶ εἶπεν Ιου πρὸς Βαδεκαρ τὸν
τριστάτην αὐτοῦ ῥῆψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ

Ναβουθαι τοῦ Ιεζαηλίτου ὅτι μνημονεύω ἐγὼ
καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὅπίσω Αχαϊ β τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ
λῆμμα τοῦτο λέγων 26 εἰ μὴ μετὰ τῶν αἵμάτων
Ναβουθαι καὶ τὰ αἷματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον
ἔχθες φησὶν κύριος καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν
τῇ μερίδι ταύτῃ φησὶν κύριος καὶ νῦν ἄρας δὴ
ῥῆψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου
27 καὶ Οχοζιας βασιλεὺς Ιουδα εἶδεν καὶ ἔφυγεν
ὅδὸν Βαιθαγγαν καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ιου
καὶ εἶπεν καί γε αὐτὸν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν τῷ
ἄρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαι ἡ ἐστιν Ιεβλααμ
καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδων καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ
28 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ
τὸ ἄρμα καὶ ἥγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ
ζθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει
Δαυιδ 29 καὶ ἐτει ἐνδεκάτῳ Ιωραμ βασιλέως
Ισραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζιας ἐπὶ Ιουδαν 30 καὶ
ἥλθεν Ιου εἰς Ιεζαελ καὶ Ιεζαηλ ἤκουσεν καὶ
ἐστιμίσατο τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἡγάθυνεν
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διέκυψεν διὰ τῆς θυρίδος
31 καὶ Ιου εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει καὶ εἶπεν εἰ
εἰρήνη Ζαμβρι ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου αὐτοῦ 32
καὶ ἐπῆρεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα
καὶ εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπεν τίς εἰ σύ κατάβηθι μετ'
ἔμοι καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὔνοοῦχοι 33
καὶ εἶπεν κυλίσατε αὐτὴν καὶ ἐκύλισαν αὐτὴν καὶ
ἐρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον
καὶ πρὸς τοὺς ἵππους καὶ συνεπάτησαν αὐτήν 34
καὶ εἰσῆλθεν Ιου καὶ ἔφαγεν καὶ ἐπιειν καὶ εἶπεν
ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην καὶ
θάψατε αὐτήν ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστίν 35 καὶ
ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὴν καὶ οὐχ εῦρον ἐν αὐτῇ

ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἵχνη τῶν χειρῶν **36** καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ καὶ εἶπεν λόγος κυρίου δὲν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλιου τοῦ Θεοβίτου λέγων ἐν τῇ μερίδι Iεζραελ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Iεζαβελ **37** καὶ ἔσται τὸ θνητιμαῖον Iεζαβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἄγροῦ ἐν τῇ μερίδι Iεζραελ ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτούς Iεζαβελ

10 καὶ τῷ Αχααβ ἐβδομήκοντα νίοὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἔγραψεν Ιου βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς νίῶν Αχααβ λέγων **2** καὶ νῦν ὡς ἔὰν ἐλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς μεθ' ὑμῶν οἱ νίοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὄχυραὶ καὶ τὰ ὅπλα **3** καὶ ὅψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς νίοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν **4** καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον ίδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς **5** καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ιου λέγοντες παῖδες σου ἡμεῖς καὶ ὅσα ἔὰν εἴπης πρὸς ήμας ποιήσομεν οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα τὸ ἀγαθὸν ἐν ὁφθαλμοῖς σου ποιήσομεν **6** καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτοὺς βιβλίον δεύτερον λέγων εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν νίῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρός με ὡς ἡ ὥρα αὔριον εἰς Iεζραελ καὶ οἱ νίοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἐβδομήκοντα ἄνδρες οὗτοι ἀδροὶ

τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς **7** καὶ ἐγένετο ὡς ἤλθεν τὸ βιβλίον πρὸς αὐτούς καὶ ἔλαβον τοὺς νίοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτούς ἐβδομήκοντα ἄνδρας καὶ ἐθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Iεζραελ **8** καὶ ἤλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλεν λέγων ἦνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν νίῶν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν θέτε αὐτὰς βουνοὺς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρωΐ **9** καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἔστη ἐν τῷ πυλῶνι τῆς πόλεως καὶ εἶπεν πρὸς πάντα τὸν λαόν δίκαιοι ὑμεῖς ίδού ἐγώ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν καὶ τίς ἐπάταξεν πάντας τούτους **10** ἴδετε αφφω ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος κυρίου εἰς τὴν γῆν οὗ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἴκον Αχααβ καὶ κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλιου **11** καὶ ἐπάταξεν Ιου πάντας τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Αχααβ ἐν Iεζραελ καὶ πάντας τοὺς ἀδροὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα **12** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν αὐτὸς ἐν Βαιθακαδ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ **13** καὶ Ιου εὗρεν τοὺς ἀδελφοὺς Οχοζιου βασιλέως Ιουδα καὶ εἶπεν τίνες ὑμεῖς καὶ εἶπον οἱ ἀδελφοὶ Οχοζιου ἡμεῖς καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν νίῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν νίῶν τῆς δυναστευούσης **14** καὶ εἶπεν συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας καὶ συνέλαβον αὐτοὺς ζῶντας καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακαδ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας οὓς κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν **15** καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὗρεν τὸν Ιωναδαβ νίὸν Ρηχαβ ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ

εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ιου εἰ ἔστιν καρδία σου μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδία μου μετὰ τῆς καρδίας σου καὶ εἶπεν Ιωναδᾶφ ἔστιν καὶ εἶπεν Ιου καὶ εἰ ἔστιν δὸς τὴν χεῖρά σου καὶ ἔδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα 16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ ἵδε ἐν τῷ ζηλῶσαι με τῷ κυρίῳ Σαβαωθ καὶ ἐπεκάθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ 17 καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Αχαϊαβ ἐν Σαμαρείᾳ ἔως τοῦ ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου δὲ ἐλάλησεν πρὸς Ηλιου 18 καὶ συνήθροισεν Ιου πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Αχαϊαβ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ ὀλίγα καί γε Ιου δουλεύσει αὐτῷ πολλά 19 καὶ νῦν πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βααλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρός με ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπτώ ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βααλ πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπῇ οὐ ζήσεται καὶ Ιου ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βααλ 20 καὶ εἶπεν Ιου ἀγιάσατε Ἱερείαν τῷ Βααλ καὶ ἐκήρυξαν 21 καὶ ἀπέστειλεν Ιου ἐν παντὶ Ισραὴλ λέγων καὶ νῦν πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ καὶ πάντες οἱ Ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ μηδεὶς ἀπολειπέσθω ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ ὃς ἂν ἀπολειψθῇ οὐ ζήσεται καὶ ἥλθον πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ καὶ πάντες οἱ Ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ οὐ κατελείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ παρεγένετο καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βααλ καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βααλ στόμα εἰς στόμα 22 καὶ εἶπεν Ιου τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθααλ ἐξάγαγε ἐνδύματα πᾶσι

τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής 23 καὶ εἰσῆλθεν Ιου καὶ Ιωναδᾶφ υἱὸς Ρηχαβ εἰς οἶκον τοῦ Βααλ καὶ εἶπεν τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου ὅτι ἀλλ' ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ μονώτατοι 24 καὶ εἰσῆλθεν τοῦ ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ Ιου ἔταξεν ἔαυτῷ ἔξω ὄγδοήκοντα ἄνδρας καὶ εἶπεν ἀνήρ ὃς ἐὰν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὃν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χεῖρας ὑμῶν ἡ ψυχὴ ἀυτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ 25 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ εἶπεν Ιου τοῖς παρατρέχουσιν καὶ τοῖς τριστάταις εἰσελθόντες πατάξατε αὐτούς ἀνὴρ μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ ἕρριψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται καὶ ἐπορεύθησαν ἔως πόλεως οἴκου τοῦ Βααλ 26 καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν 27 καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βααλ καὶ καθεῖλον τὸν οἶκον τοῦ Βααλ καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυτρῶνας ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 28 καὶ ἡφάνισεν Ιου τὸν Βααλ ἐξ Ισραὴλ 29 πλὴν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ οὐκ ἀπέστη Ιου ἀπὸ ὅπισθεν αὐτῶν αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐν Δαν 30 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ιου ἀνθ' ὃν ὅσα ἥγαθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Αχαϊαβ υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου Ισραὴλ 31 καὶ Ιου οὐκ ἐφύλαξεν πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου Θεοῦ Ισραὴλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἐπάνωθεν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ 32 ἐν ταῖς

ἡμέραις ἐκείναις ἥρξατο κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Αζαηλ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ισραὴλ 33 ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ τοῦ Γαδδί καὶ τοῦ Ρουθην καὶ τοῦ Μανασσῆ ἀπὸ Αροηρ ἡ ἔστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Αρνων καὶ τὴν Γαλααδ καὶ τὴν Βασαν 34 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ τὰς συνάψεις ἀς συνῆψεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 35 καὶ ἐκοιμήθη Ιου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωαχας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 36 καὶ αἱ ἡμέραι ἀς ἐβασίλευσεν Ιου ἐπὶ Ισραὴλ εἴκοσι ὀκτὼ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ

11 καὶ Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανον οἱ υἱοὶ αὐτῆς καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας 2 καὶ ἔλαβεν Ιωσαφες θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ιωραφ ἀδελφὴ Οχοζίου τὸν Ιωας υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιεἴῳ τῶν κλινῶν καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολιας καὶ οὐκ ἔθανατώθη 3 καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἰκῷ κυρίου κρυβόμενος ἔξ ἔτη καὶ Γοθολια βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς 4 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν Ιωδαε ὁ ιερεὺς καὶ ἔλαβεν τοὺς ἔκατοντάρχους τὸν Χορρι καὶ τὸν Ρασιμ καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην κυρίου καὶ ὥρκισεν αὐτοὺς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ιωδαε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως 5 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον

ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον καὶ φυλάξετε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι 6 καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὅπιστα τῶν παρατρεχόντων καὶ φυλάξετε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου 7 καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον καὶ φυλάξουσιν τὴν φυλακὴν οἴκου κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα 8 καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰ σαδηρωθ ἀποθανεῖται καὶ ἔγένετο μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν 9 καὶ ἐποίησαν οἱ ἔκατονταρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ιωδαε ὁ συνετός καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Ιωδαε τὸν ιερέα 10 καὶ ἔδωκεν ὁ ιερεὺς τοῖς ἔκατοντάρχαις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυιδ τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου 11 καὶ ἐστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὡμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἔως τῆς ὡμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ 12 καὶ ἔξαπέστειλεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ νεζερ καὶ τὸ μαρτύριον καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἴπαν ζήτω ὁ βασιλεύς 13 καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον κυρίου 14 καὶ εἶδεν καὶ ἴδου ὁ βασιλεὺς εἰστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα καὶ οἱ ὥδοι καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων

ἐν σάλπιγξιν καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὰ ἴματια ἑαυτῆς καὶ ἐβόησεν σύνδεσμος σύνδεσμος 15 καὶ ἐνετείλατο Ιωδας ὁ ἵερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχαις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἔξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρωθ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος δόπισω αὐτῆς θανάτῳ θανατωθήσεται ῥομφαίᾳ ὅτι εἶπεν ὁ ἵερεὺς καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ κυρίου 16 καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας καὶ εἰσῆλθεν ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἕππων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 17 καὶ διέθετο Ιωδας διαθήκην ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ κυρίῳ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ 18 καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἴκον τοῦ Βααλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς καὶ τὸν Ματθαν τὸν ἱερέα τοῦ Βααλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων καὶ ἔθηκεν ὁ ἵερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἴκον κυρίου 19 καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τὸν Χορρι καὶ τὸν Ρασιμ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου καὶ εἰσῆλθεν ὁδὸν πύλης τῶν παρατρεχόντων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν βασιλέων 20 καὶ ἔχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἡσύχασεν καὶ τὴν Γοθολιαν ἔθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως 21 οὐδὲς ἐτῶν ἐπτὰ Ιωας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν

12 ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ιου ἐβασίλευσεν Ιωας καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὅνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Αβια ἐκ τῆς Βηρσαφεε 2 καὶ ἐποίησεν Ιωας τὸ εὐθές ἐνώπιον κυρίου

πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐφώτισεν αὐτὸν Ιωδας ὁ ἵερεὺς 3 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν καὶ ἐκεὶ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 4 καὶ εἶπεν Ιωας πρὸς τοὺς ἱερεῖς πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἄγιων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως ἀνὴρ ἀργύριον λαβὼν συντιμήσεως πᾶν ἀργύριον δὲ ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου 5 λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν καὶ αὐτοὶ κρατήσουσιν τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὐ ἐὰν εὑρεθῇ ἐκεῖ βεδεκ 6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ιωας οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου 7 καὶ ἐκάλεσεν Ιωας ὁ βασιλεὺς Ιωδας τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν ὅτι εἰς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό 8 καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ ἐνισχῦσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου 9 καὶ ἔλαβεν Ιωδας ὁ ἵερεὺς κιβωτὸν μίαν καὶ ἔτρησεν τράγλην ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ ιαμιβιν ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου 10 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἵερεὺς ὁ μέγας καὶ ἐσφιγξαν καὶ ἡρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου 11 καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου κυρίου καὶ ἔξεδοσαν τοῖς τέκτοσιν τῶν

ξύλων καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ κυρίου 12 καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητὸὺς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδεκ οἴκου κυρίου εἰς πάντα ὅσα ἔξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἴκον τοῦ κραταιῶσαι 13 πλὴν οὐ ποιηθήσεται οἴκῳ κυρίου θύραι ἀργυραῖ ἥλοι φιάλαι καὶ σάλπιγγες πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου 14 ὅτι τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτό καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἴκον κυρίου 15 καὶ οὐκ ἔξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας οὓς ἔδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν 16 ἀργύριον περὶ ἀμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας ὃ τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ κυρίου τοῖς ἰερεῦσιν ἐγένετο 17 τότε ἀνέβη Αζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γεθ καὶ προκατελάβετο αὐτήν καὶ ἔταξεν Αζαηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ιερουσαλημ 18 καὶ ἔλαβεν Ιωας βασιλεὺς Ιουδα πάντα τὰ ἄγια ὅσα ἡγίασεν Ιωσαφατ καὶ Ιωραμ καὶ Οχοζιας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ιουδα καὶ τὰ ἄγια αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ Αζαηλ βασιλεῖ Συρίας καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ιερουσαλημ 19 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδού ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 20 καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον καὶ ἐπάταξαν τὸν Ιωας ἐν οἴκῳ Μαλλω τῷ ἐν Γααλλᾳ 21 καὶ Ιεζιχαρ υἱὸς Ιεμουαθ καὶ Ιεζεβουθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμηρος οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν

αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Αμεσσιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 13 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ιωας υἱῷ Οχοζιου βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Ιωαχας υἱὸς Ιου ἐν Σαμαρείᾳ ἐπτακαίδεκα ἔτη 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορεύθη ὁπίσω ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἔξήμαρτεν τὸν Ισραηλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν 3 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Αζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Αδερ υἱοῦ Αζαηλ πάσας τὰς ἡμέρας 4 καὶ ἐδεήθη Ιωαχας τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος ὅτι εἶδεν τὴν θλῖψιν Ισραηλ ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας 5 καὶ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν τῷ Ισραηλ καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἔχθες καὶ τρίτης 6 πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἀμαρτιῶν οἴκου Ιεροβοαμ ὃς ἔξήμαρτεν τὸν Ισραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν καί γε τὸ ἄλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ 7 ὅτι οὐχ ὑπελείφθη τῷ Ιωαχας λαὸς ἀλλ' ἦ πεντήκοντα ἵπετις καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν 8 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωαχας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραηλ 9 καὶ ἐκοιμήθη Ιωαχας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 10 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ

έβδομω ἔτει τῷ Ιωας βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Ιωας νίδιος Ιωαχας ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐκκαίδεκα ἔτη 11 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθη 12 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωας καὶ πάντα ὄσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν μετὰ Αμεσσιου βασιλέως Ιουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 13 καὶ ἐκοιμήθη Ιωας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ Ιεροβοαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν υἱῶν Ισραὴλ 14 καὶ Ελισαιε ἡρρώστησεν τὴν ἀρρωστίαν αὐτοῦ δῆ ἦν ἀπέθανεν καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ιωας βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ καὶ εἶπεν πάτερ πάτερ ἄρμα Ισραὴλ καὶ ἵπτεὺς αὐτοῦ 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε λαβὲ τόξον καὶ βέλη 16 καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον καὶ ἐπεβίβασεν Ιωας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ τόξον καὶ ἐπέθηκεν Ελισαιε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως 17 καὶ εἶπεν ἄνοιξον τὴν θυρίδα κατ' ἀνατολάς καὶ ἥνοιξεν καὶ εἶπεν Ελισαιε τόξευσον καὶ ἐτόξευσεν καὶ εἶπεν βέλος σωτηρίας τῷ κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Αφεκ ἔως συντελείας 18 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε λαβὲ τόξα καὶ ἔλαβεν καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ πάταξον εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρὶς καὶ ἔστη 19 καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἐξάκις τότε ἀν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἔως συντελείας καὶ

νῦν τρὶς πατάξεις τὴν Συρίαν 20 καὶ ἀπέθανεν Ελισαιε καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ μονόζωνοι Μωαβ ἥλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ 21 καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα καὶ ἴδοὺ εἶδον τὸν μονόζωνον καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἤψατο τῶν ὀστέων Ελισαιε καὶ ἔζησεν καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ 22 καὶ Αζαηλ ἐξέθλιψεν τὸν Ισραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Ιωαχας 23 καὶ ἡλέθησεν κύριος αὐτοὺς καὶ οἰκτίρησεν αὐτοὺς καὶ ἐπέβλεψεν πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ καὶ οὐκ ἡθέλησεν κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ 24 καὶ ἀπέθανεν Αζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς Αδερ υἱὸς Αδερ υἱὸς Αζαηλ ἃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς Ιωαχας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ τρὶς ἐπάταξεν αὐτὸν Ιωας καὶ ἐπέστρεψεν τὰς πόλεις Ισραὴλ

14 ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ιωας υἱῷ Ιωαχας βασιλεῖ Ισραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν Αμεσσιας υἱὸς Ιωας βασιλεὺς Ιουδα 2 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἔτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὅνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ιωαδιν ἐξ Ιερουσαλημ 3 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς Δαυιδ ὁ πατήρ αὐτοῦ κατὰ πάντα ὄσα ἐποίησεν Ιωας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐποίησεν 4 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 5 καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τοὺς

δούλους αύτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα αύτοῦ **6** καὶ τοὺς νιὸὺς τῶν παταξάντων οὐκ ἔθανάτωσεν καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ σιῶν καὶ νιὸι οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων διτὶ ἀλλ' ἢ ἔκαστος ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αύτοῦ ἀποθανεῖται **7** αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν Εδωμ ἐν Γαιμελε δέκα χιλιάδας καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Καθοηλ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **8** τότε ἀπέστειλεν Αμεσσιας ἀγγέλους πρὸς Ιωας νιὸν Ιωαχας νιὸν Ιου βασιλέως Ισραηλ λέγων δεῦρο ὁφθῶμεν προσώποις **9** καὶ ἀπέστειλεν Ιωας βασιλεὺς Ισραηλ πρὸς Αμεσσιαν βασιλέα Ιουδα λέγων ὁ ακαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ νιῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ διῆλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὸν ακαν **10** τύπτων ἐπάταξας τὴν Ιδουμαίαν καὶ ἐπῆρέν σε ἡ καρδία σου ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ιουδας μετὰ σου **11** καὶ οὐκ ἥκουσεν Αμεσσιας καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ ὠφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ Αμεσσιας βασιλεὺς Ιουδα ἐν Βαιθσαμυς τῇ τοῦ Ιουδα **12** καὶ ἔπταισεν Ιουδας ἀπὸ προσώπου Ισραηλ καὶ ἔψυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αύτοῦ **13** καὶ τὸν Αμεσσιαν νιὸν Ιωας νιὸν Οχοζιου βασιλέα Ιουδα συνέλαβεν Ιωας νιὸς Ιωαχας βασιλεὺς Ισραηλ ἐν Βαιθσαμυς καὶ ἥλθεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ιερουσαλημ ἐν τῇ πύλῃ Εφραιμ ἔως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις **14** καὶ ἔλαβεν τὸ

χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς νιὸὺς τῶν συμμίξεων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν **15** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωας ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αύτοῦ ἢ ἐπολέμησεν μετὰ Αμεσσιου βασιλέως Ιουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ήμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **16** καὶ ἐκοιμήθη Ιωας μετὰ τῶν πατέρων αύτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ισραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Ιεροβοαμ νιὸς αύτοῦ ἀντ' αύτοῦ **17** καὶ ἔζησεν Αμεσσιας νιὸς Ιωας βασιλεὺς Ιουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ιωας νιὸν Ιωαχας βασιλέα Ισραηλ πεντεκαίδεκα ἔτη **18** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αμεσσιου καὶ πάντα ἢ ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ήμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **19** καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔψυγεν εἰς Λαχις καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αύτοῦ εἰς Λαχις καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ **20** καὶ ἥραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων καὶ ἐτάφη ἐν Ιερουσαλημ μετὰ τῶν πατέρων αύτοῦ ἐν πόλει Δανιδ **21** καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς Ιουδα τὸν Αζαριαν καὶ αὐτὸς νιὸς ἑκκαίδεκα ἔτῶν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αύτοῦ Αμεσσιου **22** αὐτὸς ὡκοδόμησεν τὴν Αιλωθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ιουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αύτοῦ **23** ἐν ἔτει πεντεκαίδεκάτῳ τοῦ Αμεσσιου νιὸν Ιωας βασιλέως Ιουδα ἐβασίλευσεν Ιεροβοαμ νιὸς Ιωας ἐπὶ Ισραηλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἐν ἔτος **24** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ νιὸν Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν

τὸν Ισραὴλ 25 αὐτὸς ἀπέστησεν τὸ ὅριον Ισραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαθ ἔως τῆς θαλάσσης τῆς Αραβίας κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου θεοῦ Ισραὴλ δὲ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ιωναντὸν οὐδὲν Αμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοβερ 26 ὅτι εἶδεν κύριος τὴν ταπείνωσιν Ισραὴλ πικρὰν σφόδρα καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους καὶ ἐγκαταλειπμένους καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ Ισραὴλ 27 καὶ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἔξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ισραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ιεροβοαμ νίοντος Ιωας 28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιεροβοαμ καὶ πάντα ὄσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὄσα ἐπολέμησεν καὶ ὄσα ἐπέστρεψεν τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμαθ τῷ Ιουδaea ἐν Ισραὴλ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 29 καὶ ἐκοιμήθη Ιεροβοαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ισραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν Αζαριας νίος Αμεσσιου ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

15 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ιεροβοαμ βασιλεῖ Ισραὴλ ἐβασίλευσεν Αζαριας νίος Αμεσσιου βασιλέως Ιουδaea 2 νίος ἑκκαΐδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Χαλια ἐξ Ιερουσαλημ 3 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθές ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὄσα ἐποίησεν Αμεσσιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ 4 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν ἔτι δὲ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 5 καὶ ἦψατο κύριος τοῦ βασιλέως καὶ ἦν λελεπρωμένος ἔως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ αφφουσωθεὶς καὶ Ιωαθαμ νίος τοῦ βασιλέως

ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς 6 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αζαριου καὶ πάντα ὄσα ἐποίησεν οὐκ ἴδού ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 7 καὶ ἐκοιμήθη Αζαριας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ νίος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 8 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὄγδῳ τῷ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Ζαχαριας νίος Ιεροβοαμ ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον 9 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ νίος Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ 10 καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλουμ νίος Ιαβις καὶ Κεβλααμ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν καὶ Σελλουμ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 11 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαριου ἰδού ἐστιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 12 δὲ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν πρὸς Ιουλέγων νίοι τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου Ισραὴλ καὶ ἐγένετο οὗτως 13 καὶ Σελλουμ νίος Ιαβις ἐβασίλευσεν καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν Σελλουμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ 14 καὶ ἀνέβη Μαναημ νίος Γαδδι ἐκ Θαρσιλα καὶ ἤλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν τὸν Σελλουμ νίον Ιαβις ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν 15 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλουμ καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ ἦν συνεστράφη ἰδού εἰσιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 16 τότε ἐπάταξεν Μαναημ τὴν Θερσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ

Θερσα ὅτι οὐκ ἥνοιξαν αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἔχουσας ἀνέρρηξεν 17 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν Μαναημ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ισραὴλ δέκα ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ 18 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ 19 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Μαναημ ἔδωκεν τῷ Φουλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 20 καὶ ἐξήνεγκεν Μαναημ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ισραὴλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνί καὶ ἀπέστρεψεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ 21 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναημ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδού ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 22 καὶ ἐκοιμήθη Μαναημ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Φακεϊας υἱὸς Μαναημ ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη 24 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ 25 καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακες υἱὸς Ρομελιου ὁ τριστάτης αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Αργοβ καὶ μετὰ τοῦ Αρια καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 26 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεϊου

καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἴδού εἰσιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 27 ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Αζαριου βασιλέως Ιουδα ἐβασίλευσεν Φακες υἱὸς Ρομελιου ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἔτη 28 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραὴλ 29 ἐν ταῖς ἡμέραις Φακες βασιλέως Ισραὴλ ἤλθεν Θαγλαθφελλασφ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβεν τὴν Αιν καὶ τὴν Αβελβαιθαμααχα καὶ τὴν Ιανωχ καὶ τὴν Κενεζ καὶ τὴν Ασωρ καὶ τὴν Γαλααδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλὶ καὶ ἀπώκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους 30 καὶ συνέστρεψεν σύστρεμμα Ωσηε υἱὸς Ηλα ἐπὶ Φακες υἱὸν Ρομελιου καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει είκοστῷ Ιωαθαμ υἱὸν Αζαριου 31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακες καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ιδού ἔστιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ισραὴλ 32 ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακες υἱὸν Ρομελιου βασιλέως Ισραὴλ ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ υἱὸς Αζαριου βασιλέως Ιουδα 33 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὅνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ιερουσα θυγάτηρ Σαδωκ 34 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Οζιας ὁ πατήρ αὐτοῦ 35 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἔξηρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς αὐτὸς ὡκοδόμησεν τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ἐπάνω 36 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωαθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν

οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 37 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἥρξατο κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ιουδα τὸν Ραασσων βασιλέα Συρίας καὶ τὸν Φακεε νιὸν Ρομελιου 38 καὶ ἐκοιμήθη Ιωαθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Αχαζ νιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

16 ἐν ἔτει ἐπτακαιδεκάτῳ Φακεε νιὸν Ρομελιου ἐβασίλευσεν Αχαζ νιὸς Ιωαθαμ βασιλέως Ιουδα 2 νιὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν Αχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν δρφαλμοῖς κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 3 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ιεροβοαμ νιὸν Ναβατ βασιλέως Ισραηλ καί γε τὸν νιὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὃν ἔξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ 4 καὶ ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους 5 τότε ἀνέβη Ραασσων βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεε νιὸς Ρομελιου βασιλεὺς Ισραηλ εἰς Ιερουσαλημ εἰς πόλεμον καὶ ἐποιλιόρκουν ἐπὶ Αχαζ καὶ οὐκ ἐδύναντο πολεμεῖν 6 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψεν Ραασσων βασιλεὺς Συρίας τὴν Αιλαθ τῇ Συρίᾳ καὶ ἐξέβαλεν τοὺς Ιουδαίους ἐξ Αιλαθ καὶ Ιδουμαῖοι ἤλθον εἰς Αιλαθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 7 καὶ ἀπέστειλεν Αχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαγλαθφελλασαρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων δοῦλός σου καὶ νιός σου ἐγώ ἀνάβηθι καὶ σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ισραηλ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ

8 καὶ ἔλαβεν Αχαζ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ βασιλεῖ δῶρα 9 καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ συνέλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώκισεν αὐτὴν καὶ τὸν Ραασσων ἐθανάτωσεν 10 καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Αχαζ εἰς ἀπαντὴν τῷ Θαγλαθφελλασαρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν καὶ εἶδεν τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ πρὸς Ουριαν τὸν ἵρητον τὸ δόμοιώμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ 11 καὶ ὠκοδόμησεν Ουριας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα δσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ ἐκ Δαμασκοῦ 12 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ 13 καὶ ἐθυμίασεν τὴν ὄλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ καὶ προσέχεεν τὸ αἷμα τῶν εἱρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 14 καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι κυρίου καὶ προσήγαγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ οἴκου κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν 15 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Αχαζ τῷ Ουριᾳ τῷ ἱερεῖ λέγων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὄλοκαύτωσιν τὴν πρωινὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἐσπερινὴν καὶ τὴν ὄλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὄλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν καὶ πᾶν αἷμα ὄλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτὸ προσχεεῖς καὶ τὸ

θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τὸ πρωί
16 καὶ ἐποίησεν Ουριας ὁ ἵερεὺς κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αχαζ 17 καὶ
συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν
μεχωνωθ καὶ μετῆρεν ἀπ’ αὐτῶν τὸν λουτῆρα
καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν
τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην 18 καὶ τὸν θεμέλιον τῆς
καθέδρας ὡκοδόμησεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὴν
εἰσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν
οἴκῳ κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων
19 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αχαζ ὅσα ἐποίησεν
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 20 καὶ ἐκοιμήθη
Αχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ’ αὐτοῦ

17 ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Αχαζ βασιλεῖ Ιουδα
ἐβασίλευσεν Ωσηε υἱὸς Ηλα ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ
Ισραηλ ἐννέα ἔτη 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐν ὄφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς
Ισραηλ οἵ ἥσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ 3 ἐπ’ αὐτὸν
ἀνέβη Σαλαμανασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ Ωσηε δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν
αὐτῷ μαναα 4 καὶ εὗρεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν
τῷ Ωσηε ἀδικίαν ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
Σηγωρ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἤνεγκεν μαναα
τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ καὶ
ἐποιιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς 5 καὶ ἀνέβη ὁ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἀνέβη
εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐποιιόρκησεν ἐπ’ αὐτὴν τρία
ἔτη 6 ἐν ἔτει ἐνάτῳ Ωσηε συνέλαβεν βασιλεὺς

Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν καὶ ἀπώκισεν τὸν
Ισραηλ εἰς Ἀσσυρίους καὶ κατώκισεν αὐτοὺς
ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμοῖς Γωζαν καὶ Ορη
Μήδων 7 καὶ ἐγένετο ὅτι ἥμαρτον οἱ υἱοὶ Ισραηλ
τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραω
βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς
έτερους 8 καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασιν τῶν
ἐθνῶν ὃν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν
Ισραηλ καὶ οἱ βασιλεῖς Ισραηλ ὅσοι ἐποίησαν 9
καὶ ὅσοι ἡμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ λόγους οὐχ
οὕτως κατὰ κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ὡκοδόμησαν
ἐαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν
ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἔως πόλεως ὁχυρᾶς
10 καὶ ἐστήλωσαν ἔαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ
παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου
ἄλσώδους 11 καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς
καθὼς τὰ ἔθνη ἢ ἀπώκισεν κύριος ἐκ προσώπου
αὐτῶν καὶ ἐποίησαν κοινωνούς καὶ ἐχάραξαν
τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον 12 καὶ ἐλάτρευσαν
τοῖς εἰδώλοις οἷς εἶπεν κύριος αὐτοῖς οὐ ποιήσετε
τὸ ῥῆμα τοῦτο κυρίῳ 13 καὶ διεμαρτύρατο κύριος
ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἐν τῷ Ιουδα ἐν χειρὶ πάντων
τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶντος λέγων
ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὄδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν
καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά
μου καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμην τοῖς
πατράσιν ὑμῶν ὃσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ¹
τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν 14 καὶ οὐκ
ἥκουσαν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν
ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν 15 καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ ὃσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ
ἐφύλαξαν καὶ ἐπορεύθησαν διπίσω τῶν ματαίων

καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὅπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ αὐτῶν ὃν ἐνετείλατο αὐτοῖς τοῦ μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα **16** ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολὰς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις καὶ ἐποίησαν ἄλση καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ **17** καὶ διῆγον τοὺς νίοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσαι αὐτόν **18** καὶ ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ιουδα μονωτάτη **19** καί γε Ιουδας οὐκ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ισραὴλ οἵς ἐποίησαν **20** καὶ ἀπεώσαντο τὸν κύριον ἐν παντὶ σπέρματι Ισραὴλ καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτούς ἔως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **21** ὅτι πλὴν Ισραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ιεροβοαμ υἱὸν Ναβατ καὶ ἔξεωσεν Ιεροβοαμ τὸν Ισραὴλ ἐξόπισθεν κυρίου καὶ ἔξήμαρτεν αὐτοὺς ἀμαρτίαν μεγάλην **22** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ νιοὶ Ισραὴλ ἐν πάσῃ ἀμαρτίᾳ Ιεροβοαμ ἢ ἐποίησεν οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς **23** ἔως οὗ μετέστησεν κύριος τὸν Ισραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν καὶ ἀπώκισθη Ισραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **24** καὶ ἤγαγεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ Χουνθα καὶ ἀπὸ Αἰα καὶ ἀπὸ Αιμαθ καὶ Σεπφαρουαίν καὶ

κατωκίσθησαν ἐν πόλεσιν Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν καὶ κατώκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς **25** καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας καὶ ἥσαν ἀποκτέννοντες ἐν αὐτοῖς **26** καὶ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες τὰ ἔθνη ἢ ἀπώκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσιν Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας καὶ ἵδού εἰσιν θανατοῦντες αὐτούς καθότι οὐκ οἴδασιν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς **27** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων λέγων ἀπάγετε ἐκεῖθεν καὶ πορευέσθωσαν καὶ κατοικείτωσαν ἐκεῖ καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς **28** καὶ ἤγαγον ἔνα τῶν ἱερέων ὃν ἀπώκισαν ἀπὸ Σαμαρείας καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθηλ καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πᾶς φοβηθῶσιν τὸν κύριον **29** καὶ ἥσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεοὺς αὐτῶν καὶ ἔθηκαν ἐν οἰκῳ τῶν ὑψηλῶν ὃν ἐποίησαν οἱ Σαμαρῖται ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατώκουν ἐν αὐταῖς **30** καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σοκχωθβαῖνιθ καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Νηριγελ καὶ οἱ ἄνδρες Αιμαθ ἐποίησαν τὴν Ασιμαθ **31** καὶ οἱ Ευαῖοι ἐποίησαν τὴν Εβλαζερ καὶ τὴν Θαρθακ καὶ οἱ Σεπφαρουαίν κατέκαιον τοὺς νιοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Αδραμελεχ καὶ Ανημελεχ θεοῖς Σεπφαρουαίν **32** καὶ ἥσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ κατώκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἢ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ἥ κατώκουν ἐν αὐτῇ καὶ ἥσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ ἐποίησαν

έαυτοῖς ιερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐποίησαν ἔαυτοῖς ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν **33** τὸν κύριον ἐφοβοῦντο καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευν κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν ὅθεν ἀπώκισεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν **34** ἥως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν αὐτοὶ φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ιακωβοῦ ὅτι ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισραὴλ **35** καὶ διέθετο κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς **36** ὅτι ἀλλ' ἡ τῷ κυρίῳ ὅς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε καὶ αὐτῷ θύσετε **37** καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἔγραψεν ὑμῖν φυλάσσεσθε ποιεῖν πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους **38** καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους **39** ὅτι ἀλλ' ἡ τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἔχθρῶν ὑμῶν **40** καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν ὃ αὐτοὶ ποιοῦσιν **41** καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες καί γε οἱ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ποιοῦσιν ἥως τῆς ἡμέρας ταύτης

18 καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ωσηε υἱῷ Ηλα βασιλεῖ Ισραὴλ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς Αχαζ

βασιλέως Ιουδα 2 υἱὸς εἶκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αβου Θυγάτηρ Ζαχαριου 3 καὶ ἐποίησεν τὸ εύθες ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **4** αὐτὸς ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψεν πάσας τὰς στήλας καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν ἐποίησεν Μωυσῆς ὅτι ἥως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθαν **5** ἐν κυρίῳ θεῷ Ισραὴλ ἥλπισεν καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ **6** καὶ ἐκολλήθη τῷ κυρίῳ οὐκ ἀπέστη ὅπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆς **7** καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει συνήκεν καὶ ἡθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ **8** αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους ἥως Γάζης καὶ ἥως δρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἥως πόλεως ὄχυρᾶς **9** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Εζεκια αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἔβδομος τῷ Ωσηε υἱῷ Ηλα βασιλεῖ Ισραὴλ ἀνέβη Σαλαμανασσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν **10** καὶ κατελάβετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Εζεκια αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἔνατος τῷ Ωσηε βασιλεῖ Ισραὴλ καὶ συνελήμφθη Σαμάρεια **11** καὶ ἀπώκισεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμῷ Γωζαν καὶ Ορη Μήδων **12** ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ παρέβησαν τὴν

διαθήκην αύτοῦ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος κυρίου καὶ οὐκ ἥκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν 13 καὶ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεῖ Εζεκιου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα τὰς ὁχυρὰς καὶ συνέλαβεν αὐτάς 14 καὶ ἀπέστειλεν Εζεκιας βασιλεὺς Ιουδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχις λέγων ἡμάρτηκα ἀποστράφητι ἀπ' ἐμοῦ ὃ ἔὰν ἐπιθῆς ἐπ' ἐμέ βαστάσω καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Εζεκιαν βασιλέα Ιουδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσίου 15 καὶ ἔδωκεν Εζεκιας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως 16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Εζεκιας τὰς θύρας ναοῦ κυρίου καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἀ ἔχρυσωσεν Εζεκιας βασιλεὺς Ιουδα καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων 17 καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθαν καὶ τὸν Ραφις καὶ τὸν Ραψακην ἐκ Λαχις πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν ἐν δυνάμει βαρείᾳ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἀνέβησαν καὶ ἥλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐστησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κοιλυμβήθρας τῆς ἄνω ἡ ἐστιν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως 18 καὶ ἐβόησαν πρὸς Εζεκιαν καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ υἱὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ιωας υἱὸς Ασαφ ὁ ἀναμιμνήσκων 19 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραψακης εἴπατε δὴ πρὸς Εζεκιαν τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τίς ἡ πεποίθησις αὕτη ἦν πέποιθας 20 εἶπας πλὴν λόγοι χειλέων βουλὴ καὶ δύναμις εἰς πόλεμον νῦν οὖν τίνι πεποιθώς ἡθέτησας ἐν ἐμοί 21 νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν

ἡράβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον ὃς ἂν στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρήσει αὐτήν οὕτως Φαραω βασιλεὺς Αἴγυπτου πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν 22 καὶ ὅτι εἶπας πρός με ἐπὶ κύριον θεὸν πεποίθαμεν οὐχὶ αὐτὸς οὗτος οὗ ἀπέστησεν Εζεκιας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα καὶ τῇ Ιερουσαλημ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ιερουσαλημ 23 καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυριῷ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς 24 καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἐνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων καὶ ἥλπισας σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἴππεῖς 25 καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν κύριος εἶπεν πρός με ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν 26 καὶ εἶπεν Ελιακιμ υἱὸς Χελκιου καὶ Σομνας καὶ Ιωας πρὸς Ραψακην λάλησον δὴ πρὸς τοὺς πατεῖς σου Συριστί ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ιουδαϊστὶ καὶ ἵνα τί λαλεῖς ἐν τοῖς ωσὶν τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους 27 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραψακης μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλέν με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ πιεῖν τὸ οὖρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἄμα 28 καὶ ἐστη Ραψακης καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ιουδαϊστὶ καὶ ἐλάλησεν καὶ εἶπεν ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων 29 τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς μὴ ἐπαιρέτω

ύμᾶς Εζεκιας λόγοις ὅτι οὐ μὴ δύνηται ύμᾶς ἔξελέσθαι ἐκ χειρός μου **30** καὶ μὴ ἐπελπιζέτω ύμᾶς Εζεκιας πρὸς κύριον λέγων ἔξαιρούμενος ἔξελεῖται ἡμᾶς κύριος οὐ μὴ παραδοθῇ ἢ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων **31** μὴ ἀκούετε Εζεκιου ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἔξελθατε πρός με καὶ πίεται ἀνὴρ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ τὴν συκῆν αὐτοῦ φάγεται καὶ πίεται ὑδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ **32** ἔως ἔλθω καὶ λάβω ύμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ύμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἄμπελώνων γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε καὶ μὴ ἀκούετε Εζεκιου ὅτι ἀπατᾷ ύμᾶς λέγων κύριος ῥύσεται ἡμᾶς **33** μὴ ῥύόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἔκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων **34** ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Αἰμαθ καὶ Αρφαδ ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Σεπφαρουαίν καὶ ὅτι ἔξειλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου **35** τίς ἐν πᾶσιν τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν οἱ ἔξειλαντο τὰς γᾶς αὐτῶν ἐκ χειρός μου ὅτι ἔξελεῖται κύριος τὴν Ιερουσαλημ ἐκ χειρός μου **36** καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως λέγων οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ **37** καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ σὺὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ιωας σὺὸς Ασαφ ὁ ἀναμιμνήσκων πρὸς Εζεκιαν διερρηχότες τὰ ἴματια καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραψακου

19 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Εζεκιας καὶ διέρρηξεν τὰ ἴματια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἴκον κυρίου **2** καὶ ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν

τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ησαιαν τὸν προφήτην σὺὸν Αμως **3** καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν τάδε λέγει Εζεκιας ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη ὅτι ἥλθον νιὸι ἔως ὠδίνων καὶ ίσχὺς οὐκ ἔστιν τῇ τικτούσῃ **4** εἴ πως εἰσακούσεται κύριος ὁ θεός σου πάντας τοὺς λόγους Ραψακου ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις οἵς ἤκουσεν κύριος ὁ θεός σου καὶ λήμψῃ προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ εύρισκομένου **5** καὶ ἥλθον οἱ πατέρες τοῦ βασιλέως Εζεκιου πρὸς Ησαιαν **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ησαιας τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ύμῶν τάδε λέγει κύριος μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὃν ἤκουσας ὃν ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων **7** οὐδὲν ἔγω δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα καὶ ἀκούσεται ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ **8** καὶ ἐπέστρεψεν Ραψακης καὶ εὗρεν τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λομνα ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχις **9** καὶ ἤκουσεν περὶ Θαρακα βασιλέως Αἰθιόπων λέγων οὐδὲν ἐξῆλθεν πολεμεῖν μετὰ σου καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Εζεκιαν λέγων **10** μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ θεός σου ἐφ' ὃ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ λέγων οὐ μὴ παραδοθῇ Ιερουσαλημ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων **11** οὐδὲν σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαιῖς τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς καὶ σὺ ῥυσθήσῃ **12** μὴ ἔξειλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου τήν τε Γωζαν καὶ

τὴν Χαρραν καὶ Ραφες καὶ υἱοὺς Εδεμ τοὺς ἐν Θαεσθεν 13 ποῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς Αιμαθ καὶ ὁ βασιλεὺς Αρφαδ καὶ ποῦ ἔστιν Σεπφαρουαιν Ανα καὶ Αυα 14 καὶ ἔλαβεν Εζεκιας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά καὶ ἀνέβη εἰς οἴκον κυρίου καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Εζεκιας ἐναντίον κυρίου 15 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίν σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 16 κλῖνον κύριε τὸ οὗς σου καὶ ἄκουσον ἄνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἵδε καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηριμ οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα 17 ὅτι ἀληθείᾳ κύριε ἡρίμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη 18 καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ ὅτι οὐ θεοί εἰσιν ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς 19 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς μόνος 20 καὶ ἀπέστειλεν Ησαιας υἱὸς Αμως πρὸς Εζεκιαν λέγων τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραὴλ ἢ προσηύξω πρός με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων ἥκουσα 21 οὕτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν κύριος ἐπ' αὐτόν ἔξουδένησέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησεν θυγάτηρ Ιερουσαλημ 22 τίνα ὠνείδισας καὶ ἐβλασφήμησας καὶ ἐπὶ τίνα ὑψωσας φωνήν καὶ ἥρας εἰς ὑψος τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ 23 ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδισας κύριον καὶ εἴπας ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὑψος ὄρέων μηροὺς τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς

κέδρου αὐτοῦ τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ καὶ ἥλθον εἰς μελον τέλους αὐτοῦ δρυμοῦ Καρμήλου αὐτοῦ 24 ἐγὼ ἔψυχα καὶ ἐπιον ὕδατα ἀλλότρια καὶ ἐξηρήμωσα τῷ ἵχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμοὺς περιοχῆς 25 ἐπλασα αὐτήν νῦν ἥγαγον αὐτήν καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς 26 καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἡσθένησαν τῇ χειρὶ ἐπτηξαν καὶ κατησχύνθησαν ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ ἢ χλωρὰ βιτάνη χλόη δωμάτων καὶ πάτημα ἀπέναντι ἐστηκότος 27 καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἰσοδόν σου ἔγνων καὶ τὸν θυμόν σου ἐπ' ἐμέ 28 διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ' ἐμὲ καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὡσίν μου καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτήρσιν σου καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χείλεσίν σου καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἥλθες ἐν αὐτῇ 29 καὶ τοῦτο σοι τὸ σημεῖον φάγη τοῦτο τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα καὶ ἔτι τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμητος καὶ φυτείᾳ ἀμπελώνων καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν 30 καὶ προσθήσει τὸ διασεωσμένον οἴκου Ιουδα τὸ ὑπολειφθὲν ρίζαν κάτω καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω 31 ὅτι ἐξ Ιερουσαλημ ἔξελεύσεται κατάλειμμα καὶ ἀνασωζόμενος ἐξ ὅρους Σιων ὁ ζῆλος κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο 32 οὐχ οὕτως τάδε λέγει κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος καὶ οὐ προφθάσει αὐτὴν θυρεός καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα 33 τῇ ὁδῷ ἢ ἥλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται λέγει κύριος 34 καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι ἐμὲ

καὶ διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου 35 καὶ ἐγένετο ἔως νυκτὸς καὶ ἔξηλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὅγδοήκοντα πέντε χιλιάδας καὶ ὥρθησαν τὸ πρώι καὶ ἴδοὺ πάντες σώματα νεκρά 36 καὶ ἀπῆρεν καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ὤκησεν ἐν Νινευῃ 37 καὶ ἐγένετο αὐτῷ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Νεσεραχ θεοῦ αὐτοῦ καὶ Ἀδραμελεχ καὶ Σαρασφρ οἱ νιὸι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Αραρατ καὶ ἐβασίλευσεν Ασορδαν ὁ νιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡρρώστησεν Εζεκιας εἰς θάνατον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ησαιας νιὸς Αμως ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου ὅτι ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ 2 καὶ ἀπέστρεψεν Εζεκιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ηὔξατο πρὸς κύριον λέγων 3 ὡ δή κύριε μνήθητι δὴ ὄσα περιεπάτησα ἐνώπιον σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ πλήρει καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Εζεκιας κλαυθμῷ μεγάλῳ 4 καὶ ἦν Ησαιας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων 5 ἐπίστρεψον καὶ ἐρεῖς πρὸς Εζεκιαν τὸν ἡγούμενον τοῦ λαοῦ μου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρός σου ἥκουσα τῆς προσευχῆς σου εἶδον τὰ δάκρυα σου ἴδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἴκον κυρίου 6 καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πέντε καὶ δέκα ἔτη καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι ἐμὲ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν

δοῦλόν μου 7 καὶ εἶπεν λαβέτωσαν παλάθην σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἔλκος καὶ ὑγιάσει 8 καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεται με κύριος καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἴκον κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 9 καὶ εἶπεν Ησαιας τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου ὅτι ποιήσει κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησεν πορεύσεται ἡ σκιὰ δέκα βαθμούς ἐὰν ἐπιστρέψῃ δέκα βαθμούς 10 καὶ εἶπεν Εζεκιας κοῦφον τὴν σκιὰν κλῖναι δέκα βαθμούς οὐχί ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιὰ δέκα βαθμούς εἰς τὰ ὄπισω 11 καὶ ἐβόησεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς κύριον καὶ ἀπέστρεψεν ἡ σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὄπισω δέκα βαθμούς 12 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχβαλαδαν νιὸς Βαλαδαν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μαναα πρὸς Εζεκιαν ὅτι ἥκουσεν ὅτι ἡρρώστησεν Εζεκιας 13 καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Εζεκιας καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἴκον τοῦ νεκωθα τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν καὶ τὸν οἴκον τῶν σκευῶν καὶ ὄσα ηύρεθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Εζεκιας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ 14 καὶ εἰσῆλθεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι καὶ πόθεν ἥκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν Εζεκιας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἥκασιν πρός με ἐκ Βαβυλῶνος 15 καὶ εἶπεν τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ εἶπεν πάντα ὄσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 16 καὶ εἶπεν Ησαιας πρὸς Εζεκιαν ἄκουσον λόγον κυρίου 17 ἴδοὺ ἡμέραι ἐρχονται καὶ λημφθήσεται πάντα τὰ ἐν

τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ρῆμα δὲ εἶπεν κύριος 18 καὶ οἱ υἱοί σου οἵ ἔξελεύσονται ἐκ σοῦ οὓς γεννήσεις λήμψεται καὶ ἔσονται εὔνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος 19 καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ήσαιαν ἀγαθὸς δὲ λόγος κυρίου δὸν ἐλάλησεν ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου 20 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Εζεκιου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν κρήνην καὶ τὸν ὄντραγωγὸν καὶ εἰσήνεγκεν τὸ ὄντρο εἰς τὴν πόλιν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 21 καὶ ἐκοιμήθη Εζεκιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

21 υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Οψιβᾳ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὄφθαλμοῖς κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἔθνῶν ὃν ἔξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ 3 καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ὠκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἀ κατέσπασεν Εζεκιας δὲ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἀνέστησεν θυσιαστήριον τῇ Βααλ καὶ ἐποίησεν ἄλση καθὼς ἐποίησεν Αχααβ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς 4 καὶ ὠκοδόμησεν θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς εἶπεν ἐν Ιερουσαλημ θήσω τὸ ὄνομά μου 5 καὶ ὠκοδόμησεν θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου 6 καὶ διῆγεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ καὶ ἐκληδονίζετο

καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐποίησεν θελητὴν καὶ γνώστας ἐπλήθυνεν τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὄφθαλμοῖς κυρίου παροργίσαι αὐτόν 7 καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ ὃ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ καὶ πρὸς Σαλωμῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἥ ἔξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραηλ καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ισραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἥ ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν οἵτινες φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωυσῆς 9 καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιησαι τὸ πονηρὸν ἐν ὄφθαλμοῖς κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη ἀ ἡφάνισεν κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ισραηλ 10 καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν λέγων 11 ἀνθ' ὃν ὅσα ἐποίησεν Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ιουδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὃν ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν καὶ ἔξημαρτεν καί γε Ιουδα ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 12 οὐχ οὕτως τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἵδού ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ιουδα ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἡχήσει ἀμφότερα τὰ ὧτα αὐτοῦ 13 καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ιερουσαλημ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Αχααβ καὶ ἀπαλείψω τὴν Ιερουσαλημ καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ 14 καὶ ἀπώσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν 15 ἀνθ' ὃν ὅσα

έποιήσαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἥσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἔξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἴγυπτου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **16** καὶ γε αἷμα ἀθῷον ἔξεχεν Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἔως οὗ ἔπλησεν τὴν Ιερουσαλημ στόμα εἰς στόμα πλὴν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὃν ἔξήμαρτεν τὸν Ιουδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου **17** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆς καὶ πάντα ὄσα ἐποίησεν καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ ἦν ἡμαρτεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **18** καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κήπῳ Οζα καὶ ἐβασίλευσεν Αμων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **19** υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Αμων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλαμ θυγάτηρ Αρους ἐξ Ιετεβα **20** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὼς ἐποίησεν Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ **21** καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἢ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐλάτρευσεν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς **22** καὶ ἐγκατέλιπεν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ κυρίου **23** καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Αμων πρὸς αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **24** καὶ ἐπάταξεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συντραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Αμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωσιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αμων ὄσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν

Ιουδα **26** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Οζα καὶ ἐβασίλευσεν Ιωσιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

22 υἱὸς ὁκτὼ ἐτῶν Ιωσιας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τριάκοντα καὶ ἐν ἕτοις ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ιεδιδα θυγάτηρ Εδεῖα ἐκ Βασουρωθ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη δεξιὰ ἢ ἀριστερά **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὁκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ιωσια ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὁγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφφαν υἱὸν Εσελιου υἱοῦ Μεσολλαμ τὸν γραμματέα οἴκου κυρίου λέγων **4** ἀνάβηθι πρὸς Χελκιαν τὸν ιερέα τὸν μέγαν καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου δι συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ **5** καὶ δότωσαν αὐτὸν ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ κατισχῦσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **6** τοῖς τέκτοσιν καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητὸν τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **7** πλὴν οὐκ ἔξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς δτὶ ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσιν **8** καὶ εἶπεν Χελκιας ὁ ιερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφφαν τὸν γραμματέα βιβλίον τοῦ νόμου εῦρον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν Χελκιας τὸ βιβλίον πρὸς Σαφφαν καὶ ἀνέγνω αὐτό **9** καὶ εἰσίνεγκεν πρὸς τὸν βασιλέα Ιωσιαν καὶ ἐπέστρεψεν τῷ βασιλεῖ ὥημα καὶ εἶπεν ἔχώνευσαν οἱ δοῦλοι σου τὸ ἀργύριον τὸ εύρεθεν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ

χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου **10** καὶ εἶπεν Σαφφαν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων βιβλίον ἔδωκέν μοι Χελκιας ὁ ἰερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸν Σαφφαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως **11** καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἔαυτον **12** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκιᾳ τῷ ἰερεῖ καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφφαν καὶ τῷ Αχοβωρ υἱῷ Μιχαιου καὶ τῷ Σαφφαν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαιᾳ δούλῳ τοῦ βασιλέως λέγων **13** δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ιουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος τούτου ὅτι μεγάλη ἡ ὄργὴ κυρίου ἡ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν ὑπὲρ οὗ οὐκ ἥκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμένα καθ' ἡμῶν **14** καὶ ἐπορεύθη Χελκιας ὁ ἰερεὺς καὶ Αχικαμ καὶ Αχοβωρ καὶ Σαφφαν καὶ Ασαιας πρὸς Ολδαν τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θεκουε νιοῦ Αραας τοῦ ἱματιοφύλακος καὶ αὐτὴ κατώκει ἐν Ιερουσαλημ ἐν τῇ μασενα καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρός με **16** τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ιουδα **17** ἀνθῶν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίων θεοῖς ἐτέροις ὅπως παροργίσωσίν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐκκαυθήσεται ὁ θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται **18** καὶ πρὸς βασιλέα Ιουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητῆσαι τὸν

κύριον τάδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτὸν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ οἱ λόγοι οὓς ἥκουσας **19** ἀνθ' ὧν ὅτι ἡπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου κυρίου ὡς ἥκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἰναι εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς κατάραν καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἐκλαυσας ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γε ἐγὼ ἥκουσα λέγει κύριος **20** οὐχ οὕτως ἵδοὺ ἐγὼ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ ὁφθήσεται ἐν τοῖς ὁφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἵς ἐγὼ εἰμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα

23 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν πρὸς ἔαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ **2** καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἴκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ιουδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἰερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἔως μεγάλου καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **3** καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στῦλον καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου καὶ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ **4** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκιᾳ τῷ ἰερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἰερεῦσιν τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὸν

σταθμὸν τοῦ ἔξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βααλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ιερουσαλημ ἐν σαδημωθ Κεδρῶν καὶ ἔλαβεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθηλ 5 καὶ κατέπαυσεν τοὺς χωμαριμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἔθυμιών ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ιερουσαλημ καὶ τὸν θυμιῶντας τῷ Βααλ καὶ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρωθ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ 6 καὶ ἔξήνεγκεν τὸ ἄλσος ἔξ οἴκου κυρίου ἔξωθεν Ιερουσαλημ εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρῶν καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρῶν καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν νιῶν τοῦ λαοῦ 7 καὶ καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν καδησιμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου οὐ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ χεττιν τῷ ἄλσει 8 καὶ ἀνήγαγεν πάντας τοὺς ιερεῖς ἐκ πόλεων Ιουδα καὶ ἐμίανεν τὰ ὑψηλὰ οὖ ἔθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ιερεῖς ἀπὸ Γαβαα καὶ ἔως Βηρσαβεε καὶ καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ιησου ἄρχοντος τῆς πόλεως τῶν ἔξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως 9 πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ιερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυρίου ἐν Ιερουσαλημ ὅτι εἱ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 10 καὶ ἐμίανεν τὸν Ταφεθ τὸν ἐν φάραγγι νιοῦ Εννομ τοῦ διάγειν ἄνδρα τὸν νιὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολοχ ἐν πυρί 11 καὶ κατέπαυσεν τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ιουδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Ναθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν φαρουριμ καὶ τὸ ἄρμα

τοῦ ἥλιου κατέκαυσεν πυρί 12 καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερώου Αχαζ ἄ ἐποίησαν βασιλεῖς Ιουδα καὶ τὰ θυσιαστήρια ἄ ἐποίησεν Μανασσῆς ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου καὶ καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρῶν 13 καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ιερουσαλημ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσοαθ ὃν ὠκοδόμησεν Σαλωμων βασιλεὺς Ισραηλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμως προσοχθίσματι Μωαβ καὶ τῷ Μολχολ βδελύγματι νιῶν Αμμων ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς 14 καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἔξωλέθρευσεν τὰ ἄλση καὶ ἐπλησεν τοὺς τόπους αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων 15 καὶ γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ τὸ ὑψηλόν ὃ ἐποίησεν Ιεροβοαμ νιὸς Ναβατ ὃς ἔξήμαρτεν τὸν Ισραηλ καὶ γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο καὶ τὸ ὑψηλὸν κατέσπασεν καὶ συνέτριψεν τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ κατέκαυσεν τὸ ἄλσος 16 καὶ ἔξένευσεν Ιωσιας καὶ εἶδεν τοὺς τάφους τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἔλαβεν τὰ ὄστα ἐκ τῶν τάφων καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐστάναι Ιεροβοαμ ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστρέψας ἦρεν τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους 17 καὶ εἶπεν τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὄρῳ καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ὃ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὃ ἔξεληλυθώς ἔξ Ιουδα καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθηλ

18 καὶ εἶπεν ἄφετε αὐτό ἀνὴρ μὴ κινησάτω τὰ ὄστα αὐτοῦ καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὄστα αὐτοῦ μετὰ τῶν ὄστῶν τοῦ προφήτου τοῦ ἡκοντος ἐκ Σαμαρείας 19 καὶ γε εἰς πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν Σαμαρείας οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ισραὴλ παροργίζειν κύριον ἀπέστησεν Ιωσιας καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἢ ἐποίησεν ἐν Βαιθῆλ 20 καὶ ἐθυσίασεν πάντας τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων καὶ κατέκαυσεν τὰ ὄστα τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτά καὶ ἐπεστράφη εἰς Ιερουσαλημ 21 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ λέγων ποιήσατε τὸ πασχα τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύτης 22 ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πασχα τοῦτο ἀφ' ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἵ ἔκρινον τὸν Ισραὴλ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ισραὴλ καὶ βασιλέων Ιουδα 23 ὅτι ἀλλ ἥ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ιωσια ἐγενήθη τὸ πασχα τῷ κυρίῳ ἐν Ιερουσαλημ 24 καί γε τοὺς θελητὰς καὶ τοὺς γνωριστὰς καὶ τὰ θεραφιν καὶ τὰ εἴδωλα καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν γῇ Ιουδᾳ καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἐξῆρεν ὁ βασιλεὺς Ιωσιας ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρεν Χελκιας ὁ Ἱερεὺς ἐν οἴκῳ κυρίου 25 ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεύς ὃς ἐπέστρεψεν πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύι αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ 26 πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ τοῦ μεγάλου οὗ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ἐν τῷ Ιουδᾳ ἐπὶ τοὺς παροργισμούς οὓς παρώργισεν

αὐτὸν Μανασσῆς 27 καὶ εἶπεν κύριος καὶ γε τὸν Ιουδαν ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ισραὴλ καὶ ἀπώσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἥν ἐξελεξάμην τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ 28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωσιου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 29 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραω Νεχαω βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην καὶ ἐπορεύθη Ιωσιας εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαω ἐν Μαγεδῶ ἐν τῷ ἴδειν αὐτόν 30 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδῶ καὶ ἥγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωαχας νιὸν Ιωσιου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 31 νιὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἥν Ιωαχας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αμιταλ θυγάτηρ Ιερεμιου ἐκ Λεμνα 32 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ 33 καὶ μετέστησεν αὐτὸν Φαραω Νεχαω ἐν Δεβλαθα ἐν γῇ Εμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔδωκεν ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἐκατὸν τάλαντα χρυσίου 34 καὶ ἐβασίλευσεν Φαραω Νεχαω ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ελιακιμ νιὸν Ιωσιου βασιλέως Ιουδα ἀντὶ Ιωσιου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιωακιμ καὶ τὸν Ιωαχας ἔλαβεν καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 35 καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον

εδωκεν Ιωακιμ τῷ Φαραω πλὴν ἐτιμογράφησεν τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραω ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δοῦναι τῷ Φαραω Νεχαω **36** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ιωακιμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ιελδαφ θυγάτηρ Φεδεῖα ἐκ Ρουμα **37** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ

24 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ιωακιμ δοῦλος τρία ἔτη καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἡθέτησεν ἐν αὐτῷ **2** καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας καὶ τοὺς μονοζώνους Μωαβ καὶ τοὺς μονοζώνους οἰων Αμμων καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ιουδα τοῦ κατισχῦσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν **3** πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐν τῷ Ιουδα ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἀμαρτίαις Μανασση κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν **4** καὶ γε αἷμα ἀθῷον ἐξέχεν καὶ ἐπλησεν τὴν Ιερουσαλημ αἵματος ἀθῷου καὶ οὐκ ἡθέλησεν κύριος ἰλασθῆναι **5** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωακιμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **6** καὶ ἐκοιμήθη Ιωακιμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωακιμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **7** καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς

αὐτοῦ ὅτι ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἔως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου **8** υἱὸς ὁκτωκαίδεκα ἐτῶν Ιωακιμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νεσθα θυγάτηρ Ελλαναθαν ἐξ Ιερουσαλημ **9** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **10** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἤλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ **11** καὶ εἰσῆλθεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν πόλιν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐποιλιόρκουν ἐπ' αὐτήν **12** καὶ ἐξῆλθεν Ιωακιμ βασιλεὺς Ιουδα ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μῆτρα αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὔνοῦχοι αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν ἔτει ὄγδοῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ **13** καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ συνέκοψεν πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀ ἐποίησεν Σαλωμων βασιλεὺς Ισραηλ ἐν τῷ ναῷ κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου **14** καὶ ἀπώκισεν τὴν Ιερουσαλημ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ισχύι οἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πᾶν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς **15** καὶ ἀπώκισεν τὸν Ιωακιμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εύνούχους αὐτοῦ καὶ τοὺς ισχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν ἀποικεσίαν ἐξ Ιερουσαλημ εἰς Βαβυλῶνα **16** καὶ πάντας τοὺς

άνδρας τῆς δυνάμεως ἐπτακισχιλίους καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον καὶ ἥγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα **17** καὶ ἐβασίλευσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Μαθθανιαν νιὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκια **18** υἱὸς εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἐνιαυτοῦ Σεδεκιας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αμιταλ θυγάτηρ Ιερεμιου **19** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ιωακιμ **20** ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ιουδα ἔως ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἡθέτησεν Σεδεκιας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος

25 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἥλθεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτὴν καὶ ὠκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περίτειχος κύκλω **2** καὶ ἥλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἔως τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκιου **3** ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἤσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς **4** καὶ ἐρράγη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνὰ μέσον τῶν τειχέων αὕτη ἥ ἐστιν τοῦ κίπου τοῦ βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλω καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Αραβα **5** καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὅπισω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Αραβωθ Ιεριχω καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ **6** καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἥγαγον αὐτὸν

πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ κρίσιν **7** καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκιου ἔσφαξεν κατ' ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς Σεδεκιου ἔξετυφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἥγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα **8** καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμη τοῦ μηνός αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος τῷ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ἥλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ **9** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ιερουσαλημ καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν **10** ὁ ἀρχιμάγειρος **11** καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οἵ ἐνέπεσον πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος **12** καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβιν **13** καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς μεχωνωθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἥραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα **14** καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ ιαμιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυίσκας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβεν **15** καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος **16** στύλους δύο ἡ θάλασσα ἡ μία καὶ τὰ μεχωνωθ ἡ ἐποίησεν Σαλωμῶν τῷ οἴκῳ κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν **17** ὀκτωκαίδεκα πήχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός καὶ τὸ χωθαρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθαρ

τριῶν πήχεων σαβαχα καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ χωθαρ
κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ
στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχα 18 καὶ ἔλαβεν
ὅ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραιαν ἴερέα τὸν πρῶτον
καὶ τὸν Σοφονιαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ τοὺς
τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμὸν 19 καὶ ἐκ
τῆς πόλεως ἔλαβεν εὔνοοῦχον ἔνα ὃς ἦν ἐπιστάτης
ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ πέντε
ἀνδρας τῶν ὄρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως
τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα
τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν
λαὸν τῆς γῆς καὶ ἔξήκοντα ἀνδρας τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει 20 καὶ
ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ
ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος
εἰς Δεβλαθα 21 καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Δεβλαθα
ἐν γῇ Αιμαθ καὶ ἀπωκίσθη Ιουδας ἐπάνωθεν
τῆς γῆς αὐτοῦ 22 καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς
ἐν γῇ Ιουδα οὓς κατέλιπεν Ναβουχοδονοσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν
τὸν Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱὸν Σαφαν 23 καὶ
ἥκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως
αὐτοὶ καὶ οἱ ἀνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν
βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν καὶ ἤλθον
πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφαθ καὶ Ισμαηλ υἱὸς
Ναθανιου καὶ Ιωαναν υἱὸς Καρης καὶ Σαραιας
υἱὸς Θανεμαθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ιεζονιας υἱὸς
τοῦ Μαχαθι αὐτοὶ καὶ οἱ ἀνδρες αὐτῶν 24 καὶ
ῶμοσεν Γοδολιας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν
καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε πάροδον τῶν
Χαλδαίων καθίσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύσατε
τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ καλῶς ἔσται ύμιν 25

καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἥλθεν Ισμαηλ
υἱὸς Ναθανιου υἱὸν Ελισαμα ἐκ τοῦ σπέρματος
τῶν βασιλέων καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν τὸν Γοδολιαν καὶ ἀπέθανεν καὶ τοὺς
Ιουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους οἱ ἥσαν μετ'
αὐτοῦ εἰς Μασσηφαθ 26 καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς
ἀπὸ μικροῦ καὶ ἔως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες
τῶν δυνάμεων καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι
ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων 27
καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει
τῆς ἀποικεσίας τοῦ Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα ἐν
τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς
Ὕψωσεν Ευιλμαρωδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν
Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα καὶ ἔξήγαγεν αὐτὸν ἐξ
οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ 28 καὶ ἐλάλησεν μετ'
αὐτοῦ ἀγαθὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ
ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ'
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι 29 καὶ ἤλλοιώσεν τὰ ἰμάτια
τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἥσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς
ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ
30 καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διὰ παντὸς
ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ

Παραλειπομένων Α'

1 Αδαμ Σηθ Ενως 2 Καιναν Μαλελεηλ Ιαρεδ 3 Ενωχ Μαθουσαλα Λαμεχ 4 Νωε υἱὸς Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ 5 υἱὸς Ιαφεθ Γαμερ Μαγωγ Μαδαι Ιωναν Ελισα Θοβελ Μοσοχ και Θιρας 6 και υἱὸς Γαμερ Ασχαναζ και Ριφαθ και Θοργαμα 7 και υἱὸς Ιωναν Ελισα και Θαρσις Κίτιοι και Ρόδιοι 8 και υἱὸς Χαμ Χους και Μεστραιμ Φουδ και Χανααν 9 και υἱὸς Χους Σαβα και Ευιλατ και Σαβαθα και Ρεγμα και Σεβεκαθα και υἱὸς Ρεγμα Σαβα και Ουδαδαν 10 και Χους έγεννησεν τὸν Νεβρωδ οὗτος ἤρξατο τοῦ εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς 17 υἱὸς Σημ Αιλαμ και Ασσουρ και Αρφαξαδ 24 Σαλα 25 Εβερ Φαλεκ Ραγαυ 26 Σερουχ Ναχωρ Θαρα 27 Αβρααμ 28 υἱὸς δὲ Αβρααμ Ισαακ και Ισμαηλ 29 αὗται δὲ αἱ γενέσεις πρωτοτόκου Ισμαηλ Ναβαιιωθ και Κηδαρ Ναβδεηλ Μαβσαν 30 Μασμα Ιδουμα Μασση Χοδδαδ Θαιμαν 31 Ιεττουρ Ναφες και Κεδμα οὗτοι εἰσιν υἱὸι Ισμαηλ 32 και υἱὸς Χεττουρας παλλακής Αβρααμ και ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ζεμβραν Ιεξαν Μαδαν Μαδιαμ Σοβακ Σωε και υἱὸς Ιεξαν Σαβα και Δαιδαν 33 και υἱὸς Μαδιαμ Γαιφα και Οφερ και Ενωχ και Αβιδα και Ελδαα πάντες οὗτοι υἱὸι Χεττουρας 34 και έγεννησεν Αβρααμ τὸν Ισαακ και υἱὸι Ισαακ Ησαν και Ιακωβ 35 υἱὸς Ησαν Ελιφας και Ραγουηλ και Ιεουλ και Ιεγλομ και Κορε 36 υἱὸς Ελιφας Θαιμαν και Ωμαρ Σωφαρ και Γοωθαμ και Κενεζ και τῆς Θαμνα Αμαληκ 37 και υἱὸι Ραγουηλ Ναχεθ Ζαρε Σομε και Μοζε 38 υἱὸς Σηιρ Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ανα Δησων Ωσαρ Δαισων 39 και υἱὸς Λωταν Χορρι και Αιμαν και Αιλαθ και Ναμνα 40 υἱὸς Σωβαλ Γωλαμ Μαναχαθ

Γαιβηλ Σωβ και Ωναμ υἱὸι δὲ Σεβεγων Αια και Ανα 41 υἱὸι Ανα Δαισων υἱὸι δὲ Δησων Εμερων και Εσεβαν και Ιεθραν και Χαρραν 42 και υἱὸι Ωσαρ Βαλααν και Ζουκαν και Ιωκαν υἱὸι Δαισων Ως και Αρραν 43 και οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν Βαλακ υἱὸς Βεωρ και ζνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβα 44 και ἀπέθανεν Βαλακ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ιωβαβ υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας 45 και ἀπέθανεν Ιωβαβ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ασομ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανων 46 και ἀπέθανεν Ασομ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ πατάξας Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ και ζνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαιμ 47 και ἀπέθανεν Αδαδ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαα ἐκ Μασεκκας 48 και ἀπέθανεν Σαμαα και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαουλ ἐκ Ρωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν 49 και ἀπέθανεν Σαουλ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ 50 και ἀπέθανεν Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ και ζνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογωρ 51 και ἀπέθανεν Αδαδ και ἥσαν ἡγεμόνες Εδωμ ἡγεμών Θαμανα ἡγεμών Γωλα ἡγεμών Ιεθετ 52 ἡγεμών Ελιβαμας ἡγεμών Ηλας ἡγεμών Φινων 53 ἡγεμών Κενεζ ἡγεμών Θαιμαν ἡγεμών Μαβσαρ 54 ἡγεμών Μεγεδιηλ ἡγεμών Ηραμ οὗτοι ἡγεμόνες Εδωμ

2 ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ Ρουβην Συμεων Λευι Ιουδα Ισσαχαρ Ζαβουλων 2 Δαν Ιωσηφ Βενιαμιν Νεφθαλι Γαδ Ασηρ 3 υἱὸι Ιουδα Ηρ Αυναν Σηλων τρεῖς έγεννηθησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σαυας τῆς Χαναανίτιδος και ἦν Ηρ ὁ πρωτότοκος Ιουδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου και ἀπέκτεινεν αὐτόν 4 και Θαμαρ ἡ νύμφη

αύτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρες καὶ τὸν Ζαρα πάντες υἱὸι Ιουδα πέντε 5 υἱὸι Φαρες Αρσων καὶ Ιεμουηλ 6 καὶ υἱὸι Ζαρα Ζαμβρι καὶ Αιθαν καὶ Αιμαν καὶ Χαλχαλ καὶ Δαρα πάντες πέντε 7 καὶ υἱὸι Χαρμι Αχαρ ὁ ἐμποδοστάτης Ισραηλ δις ἡθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα 8 καὶ υἱὸι Αιθαν Αζαρια 9 καὶ υἱὸι Εσερων οἵ ἐτέχθησαν αὐτῷ ὁ Ιραμεηλ καὶ ὁ Ραμ καὶ ὁ Χαλεβ καὶ Αραμ 10 καὶ Αραμ ἐγέννησεν τὸν Αμιναδαβ καὶ Αμιναδαβ ἐγέννησεν τὸν Ναασσων ἄρχοντα τοῦ οἴκου Ιουδα 11 καὶ Ναασσων ἐγέννησεν τὸν Σαλμων καὶ Σαλμων ἐγέννησεν τὸν Βοος 12 καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ωβηδ καὶ Ωβηδ ἐγέννησεν τὸν Ιεσσαι 13 καὶ Ιεσσαι ἐγέννησεν τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ Ελιαβ Αμιναδαβ ὁ δεύτερος Σαμαια ὁ τρίτος 14 Ναθαναιηλ ὁ τέταρτος Ραδδαι ὁ πέμπτος 15 Ασομ ὁ ἕκτος Δαυιδ ὁ ἔβδομος 16 καὶ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουια καὶ Αβιγαια καὶ υἱὸι Σαρουια Αβεσσα καὶ Ιωαβ καὶ Ασαηλ τρεῖς 17 καὶ Αβιγαια ἐγέννησεν τὸν Αμεσσα καὶ πατήρ Αμεσσα Ιοθορ ὁ Ισμαηλίτης 18 καὶ Χαλεβ υἱὸς Εσερων ἐγέννησεν τὴν Γαζουβα γυναῖκα καὶ τὴν Ιεριωθ καὶ οὗτοι υἱοί αὐτῆς Ιωασαρ καὶ Σωβαβ καὶ Ορνα 19 καὶ ἀπέθανεν Γαζουβα καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Χαλεβ τὴν Εφραθ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ωρ 20 καὶ Ωρ ἐγέννησεν τὸν Ουρι καὶ Ουρι ἐγέννησεν τὸν Βεσελεηλ 21 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Εσερων πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχιρ πατρὸς Γαλααδ καὶ οὗτος ἔλαβεν αὐτήν καὶ αὐτὸς ἐξήκοντα ἦν ἔτῶν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σεγουβ 22 καὶ Σεγουβ ἐγέννησεν τὸν Ιαΐρ καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλααδ 23 καὶ ἔλαβεν Γεδσουρ καὶ Αραμ τὰς κώμας Ιαΐρ ἐξ αὐτῶν τὴν Καναθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐξήκοντα πόλεις πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχιρ πατρὸς Γαλααδ 24 καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Εσερων ἥλθεν Χαλεβ εἰς Εφραθα καὶ ἡ γυνὴ Εσερων Αβια καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ασχωδ πατέρα Θεκωε 25 καὶ ἦσαν υἱὸι Ιερεμεηλ πρωτοτόκου Εσερων ὁ πρωτότοκος Ραμ καὶ Βαανα καὶ Αραν καὶ Ασομ ἀδελφὸς αὐτοῦ 26 καὶ ἦν γυνὴ ἐτέρα τῷ Ιερεμεηλ καὶ ὄνομα αὐτῇ Αταρα αὕτη ἐστὶν μήτηρ Οζου 27 καὶ ἦσαν υἱὸι Ραμ πρωτοτόκου Ιερεμεηλ Μαας καὶ Ιαμιν καὶ Ακορ 28 καὶ ἦσαν υἱοί Οζου Σαμαι καὶ Ιαδας καὶ υἱὸι Σαμαι Ναδαβ καὶ Αβισουρ 29 καὶ ὄνομα τῆς γυναικὸς Αβισουρ Αβιχαιλ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Αχαβαρ καὶ τὸν Μωλιδ 30 υἱὸι Ναδαβ Σαλαδ καὶ Αφφαιμ καὶ ἀπέθανεν Σαλαδ οὐκ ἔχων τέκνα 31 καὶ υἱὸι Αφφαιμ Ισεμιηλ καὶ υἱὸι Ισεμιηλ Σωσαν καὶ υἱοί Σωσαν Αχλαι 32 καὶ υἱὸι Ιαδας Αχισαμαι Ιεθερ Ιωναθαν καὶ ἀπέθανεν Ιεθερ οὐκ ἔχων τέκνα 33 καὶ υἱὸι Ιωναθαν Φαλεθ καὶ Οζαζα οὗτοι ἦσαν υἱοί Ιερεμεηλ 34 καὶ οὐκ Ἠσαν τῷ Σωσαν υἱοί ἀλλ' ἦ θυγατέρες καὶ τῷ Σωσαν παῖς Αἰγύπτιος καὶ ὄνομα αὐτῷ Ιωχηλ 35 καὶ ἔδωκεν Σωσαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ιωχηλ παιδὶ αὐτοῦ εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Εθθι 36 καὶ Εθθι ἐγέννησεν τὸν Ναθαν καὶ Ναθαν ἐγέννησεν τὸν Ζαβεδ 37 καὶ Ζαβεδ ἐγέννησεν τὸν Αφαληλ καὶ Αφαληλ ἐγέννησεν τὸν Ωβηδ 38 καὶ Ωβηδ ἐγέννησεν τὸν Ιηου καὶ Ιηου ἐγέννησεν τὸν Αζαριαν 39 καὶ Αζαριας ἐγέννησεν τὸν Χελλης καὶ Χελλης ἐγέννησεν τὸν Ελεασα 40 καὶ Ελεασα ἐγέννησεν τὸν Σοσομαι καὶ Σοσομαι ἐγέννησεν τὸν Σαλουμ 41 καὶ Σαλουμ ἐγέννησεν τὸν Ιεχεμιαν καὶ Ιεχεμιας ἐγέννησεν τὸν Ελισαμα

42 καὶ υἱὸὶ Χαλεβ ἀδελφοῦ Ιερεμεηλ Μαρισα ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ οὗτος πατήρ Ζιφ καὶ υἱοὶ Μαρισα πατρὸς Χεβρων 43 καὶ υἱὸὶ Χεβρων Κορε καὶ Θαπους καὶ Ρεκομ καὶ Σεμαα 44 καὶ Σεμαα ἐγέννησεν τὸν Ραεμ πατέρα Ιερκααν καὶ Ιερκααν ἐγέννησεν τὸν Σαμαι 45 καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαων καὶ Μαων πατήρ Βαιθσουρ 46 καὶ Γαιφα ἡ παλλακὴ Χαλεβ ἐγέννησεν τὸν Αρραν καὶ τὸν Μωσα καὶ τὸν Γεζουε καὶ Αρραν ἐγέννησεν τὸν Γεζουε 47 καὶ υἱὸὶ Ιαδαι Ραγεμ καὶ Ιωαθαμ καὶ Γηρσωμ καὶ Φαλετ καὶ Γαιφα καὶ Σαγαφ 48 καὶ ἡ παλλακὴ Χαλεβ Μωχα ἐγέννησεν τὸν Σαβερ καὶ τὸν Θαρχνα 49 καὶ ἐγέννησεν Σαγαφ πατέρα Μαρμηνα καὶ τὸν Σαου πατέρα Μαχαβηνα καὶ πατέρα Γαιβαα καὶ θυγάτηρ Χαλεβ Ασχα 50 οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χαλεβ υἱοὶ Ωρ πρωτοτόκου Εφραθα Σωβαλ πατήρ Καριαθιαριμ 51 Σαλωμων πατήρ Βαιθλαεμ Αριμ πατήρ Βαιθγεδωρ 52 καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβαλ πατρὶ Καριαθιαριμ Αραα Εσι Αμμανιθ 53 Εμοσφεως πόλις Ιαϊρ Αιθαλιμ καὶ Μιφιθιμ καὶ Ησαμαθιμ καὶ Ημασαραϊμ ἐκ τούτων ἔξηλθοσαν οἱ Σαραθαιοι καὶ οἱ Εσθαωλαιοι 54 υἱοὶ Σαλωμων Βαιθλαεμ Νετωφαθι Αταρωθ οἴκου Ιωαβ καὶ ἥμισυ τῆς Μαναθι Ησαρεϊ 55 πατριαὶ γραμματέων κατοικοῦντες Ιαβες Θαργαθιιμ Σαμαθιιμ Σωκαθιιμ οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐκ Μεσημα πατρὸς οἴκου Ρηχαβ

3 καὶ οὗτοι ἦσαν νίοὶ Δαυιδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ
ἐν Χεβρων ὁ πρωτότοκος Αμνων τῇ Αχινααι
τῇ Ιεζραηλίτιδι ὁ δεύτερος Δανιηλ τῇ Αβιγαια
τῇ Καρμηλίᾳ **2** ὁ τρίτος Αβεσσαλωμ νιὸς Μωχα
θυγατρὸς Θολμαι βασιλέως Γεδσουρ ὁ τέταρτος
Αδωνια νιὸς Αγγιθ **3** ὁ πέμπτος Σαφατια τῆς

Αβιταλ ὁ ἔκτος Ιεθραφαμ τῇ Αγλα γυναικὶ αὐτοῦ 4
ἔξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρων καὶ ἐβασίλευσεν
ἐκεῖ ἐπτὰ ἔτη καὶ ἐξάμηνον καὶ τριάκοντα καὶ
τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 5 καὶ οὗτοι
ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ιερουσαλημ Σαμαα Σωβαβ
Ναθαν καὶ Σαλωμων τέσσαρες τῇ Βηρσαβες
θυγατρὶ Αμιηλ 6 καὶ Ιβααρ καὶ Ελισαμα καὶ
Ελιφαλετ 7 καὶ Ναγε καὶ Ναφαγ καὶ Ιανουε 8 καὶ
Ελισαμα καὶ Ελιαδα καὶ Ελιφαλετ ἐννέα 9 πάντες
υἱοὶ Δαυιδ πλὴν τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν καὶ
Θημαρ ἀδελφὴ αὐτῶν 10 υἱοὶ Σαλωμων Ροβοαμ
Αβια υἱὸς αὐτοῦ Ασα υἱὸς αὐτοῦ Ιωσαφατ υἱὸς
αὐτοῦ 11 Ιωραμ υἱὸς αὐτοῦ Οχοζια υἱὸς αὐτοῦ
Ιωας υἱὸς αὐτοῦ 12 Αμασιας υἱὸς αὐτοῦ Αζαρια
υἱὸς αὐτοῦ Ιωαθαν υἱὸς αὐτοῦ 13 Αχαζ υἱὸς
αὐτοῦ Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ
14 Αμων υἱὸς αὐτοῦ Ιωσια υἱὸς αὐτοῦ 15 καὶ υἱὸι
Ιωσια πρωτότοκος Ιωαναν ὁ δεύτερος Ιωακιμ
ὁ τρίτος Σεδεκια ὁ τέταρτος Σαλουμ 16 καὶ
υἱοὶ Ιωακιμ Ιεχονιας υἱὸς αὐτοῦ Σεδεκιας υἱὸς
αὐτοῦ 17 καὶ υἱοὶ Ιεχονια-ασιρ Σαλαθιηλ υἱὸς
αὐτοῦ 18 Μελχιραμ καὶ Φαδαιας καὶ Σανεσαρ
καὶ Ιεκεμια καὶ Ωσαμω καὶ Δενεθι 19 καὶ
υἱοὶ Σαλαθιηλ Ζοροβαβελ καὶ Σεμεϊ καὶ υἱοὶ
Ζοροβαβελ Μοσολλαμος καὶ Ανανια καὶ Σαλωμιθ
ἀδελφὴ αὐτῶν 20 καὶ Ασουβε καὶ Οολ καὶ
Βαραχια καὶ Ασαδια καὶ Ασοβαεσδ πέντε 21
καὶ υἱοὶ Ανανια Φαλλετια καὶ Ισαια υἱὸς αὐτοῦ
Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ορνα υἱὸς αὐτοῦ Αβδια υἱὸς
αὐτοῦ Σεχενια υἱὸς αὐτοῦ 22 καὶ υἱὸς Σεχενια
Σαμαια καὶ υἱοὶ Σαμαια Χαττους καὶ Ιωηλ καὶ
Μαρι καὶ Νωαδια καὶ Σαφαθ ἔξ 23 καὶ υἱοὶ
Νωαδια Ελιθεναν καὶ Εζεκια καὶ Εζρικαμ τρεις 24

καὶ νίοὶ Ελιθεναν Οδουια καὶ Ελιασιβ καὶ Φαλαια
καὶ Ακουν καὶ Ιωαναν καὶ Δαλαια καὶ Ανανι
έπτα

4 καὶ νίοὶ Ιουδα Φαρες Αρσων καὶ Χαρμι καὶ
Ωρ Σουβαλ **2** καὶ Ραια νίὸς αὐτοῦ καὶ Σουβαλ
έγέννησεν τὸν Ιεθ καὶ Ιεθ ἐγέννησεν τὸν Αχιμι
καὶ τὸν Λααδ αὗται αἱ γενέσεις τοῦ Σαραθι **3** καὶ
οὗτοι νίοὶ Αιταμ Ιεζραηλ καὶ Ραγμα καὶ Ιαβας
καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Εσηλεββων **4** καὶ
Φανουηλ πατὴρ Γεδωρ καὶ Αζηρ πατὴρ Ωσαν
οὗτοι νίοὶ Ωρ τοῦ πρωτοτόκου Εφραθα πατρὸς
Βαιθλαεμ **5** καὶ τῷ Σαουρ πατρὶ Θεκωε ἥσαν δύο
γυναῖκες Αωδα καὶ Θοαδα **6** καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
Αωδα τὸν Ωχαζαμ καὶ τὸν Ηφαδ καὶ τὸν Θαιμαν
καὶ τὸν Ασθηραν πάντες οὗτοι νίοὶ Αωδας **7**
καὶ νίοὶ Θοαδα Σαρεθ καὶ Σααρ καὶ Εθναν **8** καὶ
Κως ἐγέννησεν τὸν Ενωβ καὶ τὸν Σαβηβα καὶ
γεννήσεις ἀδελφοῦ Ρηχαβ υἱοῦ Ιαριμ **9** καὶ ἦν
Ιγαβης ἔνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιγαβης λέγοντα
ἔτεκον ως γαβης **10** καὶ ἐπεκαλέσατο Ιγαβης τὸν
θεὸν Ισραηλ λέγων ἐὰν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με
καὶ πλιθύνης τὰ ὄριά μου καὶ ἦ ἡ χείρ σου μετ'
ἔμοῦ καὶ ποιήσεις γνῶσιν τοῦ μὴ ταπεινῶσαί με
καὶ ἐπίγαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ἤτισατο **11** καὶ
Χαλεβ πατὴρ Ασχα ἐγέννησεν τὸν Μαχιρ οὗτος
πατὴρ Ασσαθων **12** καὶ Ασσαθων ἐγέννησεν τὸν
Βαθρεφαν καὶ τὸν Φεσσηε καὶ τὸν Θανα πατέρα
πόλεως Ναας ἀδελφοῦ Εσελων τοῦ Κενεζι οὗτοι
ἄνδρες Ρηφα **13** καὶ νίοὶ Κενεζ Γοθονιηλ καὶ
Σαραια καὶ νίοὶ Γοθονιηλ Αθαθ **14** καὶ Μαναθι
έγέννησεν τὸν Γοφερα καὶ Σαραια ἐγέννησεν τὸν
Ιωαβ πατέρα Αγεαδδαϊρ ὅτι τέκτονες ἥσαν **15**

καὶ νίοὶ Χαλεβ υἱοῦ Ιεφοννη Ηρα Αλα καὶ Νοομ
καὶ νίοὶ Αλα Κενεζ **16** καὶ νίὸς αὐτοῦ Γεσεηλ
Αμηαχι καὶ Ζαφα καὶ Ζαιρα καὶ Εσεραηλ **17**
καὶ νίοὶ Εσρι Ιεθερ Μωραδ καὶ Αφερ καὶ Ιαλων
καὶ ἐγέννησεν Ιεθερ τὸν Μαρων καὶ τὸν Σεμαι
καὶ τὸν Μαρεθ πατέρα Εσθεμων **18** καὶ ἡ γυνὴ¹
αὐτοῦ αὕτη Αδια ἔτεκεν τὸν Ιαρεδ πατέρα Γεδωρ
καὶ τὸν Αβερ πατέρα Σωχων καὶ τὸν Ιεκθιηλ
πατέρα Ζανω καὶ οὗτοι νίοὶ Γελια θυγατρὸς
Φαραω ἦν ἔλαβεν Μωρηδ **19** καὶ νίοὶ γυναικὸς
τῆς Ιδουιας ἀδελφῆς Ναχεμ καὶ Δαλια πατὴρ
Κεΐλα καὶ Σεμειων πατὴρ Ιωμαν καὶ νίοὶ Ναημ
πατρὸς Κεΐλα Αγαρμι καὶ Εσθεμωη Μαχαθι **20**
καὶ νίοὶ Σεμιων Αμνων καὶ Ρανα νίὸς Αναν καὶ
Θιλων καὶ νίοὶ Ισεϊ Ζωαθ καὶ νίοὶ Ζωαθ **21** νίοὶ²
Σηλωμ υἱοῦ Ιουδα Ηρ πατὴρ Ληχα καὶ Λααδα
πατὴρ Μαρησα καὶ γενέσεις οἰκιῶν εφραθ αβακ
τῷ οἴκῳ Εσοβα **22** καὶ Ιωακιμ καὶ ἄνδρες Χωζηβα
καὶ Ιωας καὶ Σαραφ οἵ κατώκησαν ἐν Μωαβ
καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς αβεδηριν αθουκιν **23**
οὗτοι κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ναταϊμ καὶ
Γαδηρα μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
ἐνίσχυσαν καὶ κατώκησαν ἐκεὶ **24** υἱοὶ Συμεων
Ναμουηλ καὶ Ιαμιν Ιαριβ Ζαρε Σαουλ **25** Σαλεμ
νίὸς αὐτοῦ Μαβασαμ νίὸς αὐτοῦ Μασμα υἱὸς
αὐτοῦ **26** Αμουηλ νίὸς αὐτοῦ Σαβουδ νίὸς αὐτοῦ
Ζακχουρ νίὸς αὐτοῦ Σεμεϊ υἱὸς αὐτοῦ **27** καὶ τῷ
Σεμεϊ υἱὸὶ ἔκκαιδεκα καὶ θυγατέρες τρεῖς καὶ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἥσαν νίοὶ πολλοί καὶ
πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ως νίοὶ³
Ιουδα **28** καὶ κατώκησαν ἐν Βηρσαβεε καὶ Σαμα
καὶ Μωλαδα καὶ Εσηρσουαλ **29** καὶ ἐν Βαλαα καὶ
Βοασομ καὶ Θουλαδ **30** καὶ Βαθουηλ καὶ Ερμα καὶ

Σεκλαγ 31 καὶ Βαιθμαρχαβωθ καὶ ἥμισυ Σωσιμ
καὶ οἴκον Βαρουμσεωριμ αὗται πόλεις αὐτῶν
ἔως βασιλέως Δαυιδ 32 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν
Αιταμ καὶ Ηνρεμμων καὶ Θοκκαν καὶ Αισαν
πόλεις πέντε 33 καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν
κύκλω τῶν πόλεων τούτων ἔως Βααλ αὕτη ἡ
κατάσχεσις αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν
34 καὶ Μοσωβαβ καὶ Ιεμολοχ καὶ Ιωσια νίδος
Αμασια 35 καὶ Ιωηλ καὶ οὗτος νίδος Ισαβια νίδος
Σαραια νίδος Ασιηλ 36 καὶ Ελιωηναι καὶ Ιακαβα
καὶ Ιασουια καὶ Ασαια καὶ Εδιηλ καὶ Ισμαηλ καὶ¹
Βαναια 37 καὶ Ζουζα νίδος Σεφεϊ νίου Αλλων
νίου Ιεδια νίου Σαμαρι νίου Σαμαιου 38 οὗτοι
οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς
γενέσεσιν αὐτῶν καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος 39 καὶ ἐπορεύθησαν
ἔως τοῦ ἐλθεῖν Γεραφα ἔως τῶν ἀνατολῶν τῆς
Γαι τοῦ ζητήσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν 40
καὶ εὑρον νομὰς πίονας καὶ ἀγαθὰς καὶ ἡ γῆ
πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία
ὅτι ἐκ τῶν νιῶν Χαμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ
ἔμπροσθεν 41 καὶ ἥλθοσαν οὗτοι οἱ γεγραμμένοι
ἐπ' ὄνόματος ἐν ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως
Ιουδα καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς
Μιναίους οὓς εὔροσαν ἐκεῖ καὶ ἀνεθεμάτισαν
αὐτοὺς ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὥκησαν ἀντ'
αὐτῶν ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ 42 καὶ
ἔξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν νιῶν Συμεων ἐπορεύθησαν εἰς
ὅρος Σηιρ ἄνδρες πεντακόσιοι καὶ Φαλεττια καὶ
Νωαδια καὶ Ραφαια καὶ Οζηλ νίοι Ιεσι ἀρχοντες
αὐτῶν 43 καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοίπους τοὺς
καταλειφθέντας τοῦ Αμαληκ καὶ κατώκησαν
ἐκεῖ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης

5 καὶ νίοι Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ ὅτι οὗτος
ὁ πρωτότοκος καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔδωκεν εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ νιῷ
αὐτοῦ Ιωσηφ υἱῷ Ισραηλ καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη
εἰς πρωτοτόκια 2 ὅτι Ιουδας δυνατὸς ἴσχυι καὶ
ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ
αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ιωσηφ 3 υἱοὶ Ρουβην
πρωτοτόκου Ισραηλ Ενωχ καὶ Φαλλους Αρσων
καὶ Χαρμι 4 υἱοὶ Ιωηλ Σεμεϊ καὶ Βαναια υἱὸς
αὐτοῦ καὶ νίοι Γουγ υἱοῦ Σεμεϊ 5 υἱὸς αὐτοῦ
Μιχα υἱὸς αὐτοῦ Ρηχα υἱὸς αὐτοῦ Βααλ 6 υἱὸς
αὐτοῦ Βεηρα ὃν μετώκισεν Θαγλαθφαλνασαρ
βασιλεὺς Ασσουρ οὗτος ἀρχων τῶν Ρουβην 7
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατριᾳ αὐτοῦ ἐν τοῖς
καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ὁ
ἀρχων Ιωηλ καὶ Ζαχαρια 8 καὶ Βαλεκ υἱὸς
Οζουζ υἱὸς Σαμα υἱὸς Ιωηλ οὗτος κατώκησεν ἐν
Αροηρ καὶ ἐπὶ Ναβαυ καὶ Βεελμαων 9 καὶ πρὸς
ἀνατολὰς κατώκησεν ἔως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εύφρατου ὅτι κτήνη αὐτῶν
πολλὰ ἐν γῇ Γαλααδ 10 καὶ ἐν ἡμέραις Σαουλ
ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους καὶ
ἐπεσον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς
ἔως πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλααδ 11 υἱοὶ
Γαδ κατέναντι αὐτῶν κατώκησαν ἐν τῇ Βασαν
ἔως Σελχα 12 Ιωηλ ὁ πρωτότοκος καὶ Σαφαμ ὁ
δεύτερος καὶ Ιανι ὁ γραμματεὺς ἐν Βασαν 13 καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν
Μιχαηλ Μοσολλαμ καὶ Σεβεε καὶ Ιωρεε καὶ Ιαχαν
καὶ Ζουε καὶ Ωβηδ ἐπτά 14 οὗτοι υἱοὶ Αβιχαιλ υἱοῦ
Ουρι υἱοῦ Ιδαι υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ
Ισαι υἱοῦ Ιουρι υἱοῦ Ζαβουχαμ 15 υἱοῦ Αβδιηλ
υἱοῦ Γουνι ἀρχων οἴκου πατριῶν 16 κατώκουν ἐν

Γαλααδ ἐν Βασαν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν καὶ πάντα τὰ περίχωρα Σαρων ἔως ἔξοδου 17 πάντων ὁ καταλοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ιωαθαμ βασιλέως Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοιαμ βασιλέως Ισραηλ 18 υἱὸι Ρουβῆν καὶ Γαδ καὶ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἔξ νιῶν δυνάμεως ἄνδρες αἴροντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν καὶ τείνοντες τόξον καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἔχηκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν 19 καὶ ἐποίουν πόλεμον μετὰ τῶν Αγαρηνῶν καὶ Ιτουραίων καὶ Ναφισαίων καὶ Ναδαβαίων 20 καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν οἱ Αγαραῖοι καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν ὅτι πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὅτι ἥλπισαν ἐπ' αὐτόν 21 καὶ ἥχμαλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καμήλους πεντακισχιλίας καὶ προβάτων διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας ὄνους δισχιλίους καὶ ψυχὰς ἄνδρων ἑκατὸν χιλιάδας 22 ὅτι τραυματίαι πολλοὶ ἐπεσον ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ πόλεμος καὶ κατώκησαν ἀντ' αὐτῶν ἔως τῆς μετοικείας 23 καὶ οἱ ἥμίσεις φυλῆς Μανασση κατώκησαν ἐν τῇ γῇ ἀπὸ Βασαν ἔως Βααλερμων καὶ Σανιρ καὶ ὅρος Αερμων καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν 24 καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν Οφερ καὶ Ισεΐ καὶ Ελιηλ καὶ Εσδριηλ καὶ Ιερμια καὶ Ωδουια καὶ Ιεδηλ ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει ἄνδρες ὄνομαστοί ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν 25 καὶ ἡθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν ὅπισω θεῶν λαῶν τῆς γῆς οὓς ἐξῆρεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 26 καὶ ἐπήγειρεν ὁ θεὸς Ισραηλ τὸ πνεῦμα Φαλωχ βασιλέως Ασσουρ καὶ

τὸ πνεῦμα Θαγλαθφαλνασαρ βασιλέως Ασσουρ καὶ μετώκισεν τὸν Ρουβῆν καὶ τὸν Γαδδὶ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαλαχ καὶ Χαβωρ καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζαν ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης

6 υἱὸι Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 2 καὶ υἱὸι Κααθ Αμβραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ 3 καὶ υἱὸι Αμβραμ Ααρων καὶ Μωυσῆς καὶ Μαριαμ καὶ υἱὸι Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 4 Ελεαζαρ ἐγέννησεν τὸν Φινεες Φινεες ἐγέννησεν τὸν Αβισου 5 Αβισου ἐγέννησεν τὸν Βωκαι Βωκαι ἐγέννησεν τὸν Οζι 6 Οζι ἐγέννησε τὸν Ζαραια Ζαραια ἐγέννησεν τὸν Μαριηλ 7 καὶ Μαριηλ ἐγέννησεν τὸν Αμαρια καὶ Αμαρια ἐγέννησεν τὸν Αχιτωβ 8 καὶ Αχιτωβ ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν Αχιμαας 9 καὶ Αχιμαας ἐγέννησεν τὸν Αζαρια καὶ Αζαριας ἐγέννησεν τὸν Ιωαναν 10 καὶ Ιωανας ἐγέννησεν τὸν Αζαριαν οὗτος ιεράτευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ὃ ὠκοδόμησεν Σαλωμων ἐν Ιερουσαλημ 11 καὶ ἐγέννησεν Αζαρια τὸν Αμαρια καὶ Αμαρια ἐγέννησεν τὸν Αχιτωβ 12 καὶ Αχιτωβ ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν Σαλωμ 13 καὶ Σαλωμ ἐγέννησεν τὸν Χελκιαν καὶ Χελκιας ἐγέννησεν τὸν Αζαρια 14 καὶ Αζαριας ἐγέννησεν τὸν Σαραια καὶ Σαραιας ἐγέννησεν τὸν Ιωσαδακ 15 καὶ Ιωσαδακ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονοσορ 16 υἱὸι Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 17 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν νιῶν Γεδσων Λοβενι καὶ Σεμεϊ 18 υἱὸι Κααθ Αμβραμ καὶ Ισσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ 19 υἱὸι Μεραρι Μοολι καὶ Ομουσι καὶ αὗται αἱ πατριαὶ τοῦ Λευι κατὰ

πατριὰς αὐτῶν 20 τῷ Γεδσων τῷ Λοβενὶ υἱῷ αὐτοῦ Ιεεθ υἱὸς αὐτοῦ Ζεμμα υἱὸς αὐτοῦ 21 Ιωαχ υἱὸς αὐτοῦ Αδδὶ υἱὸς αὐτοῦ Ζαρα υἱὸς αὐτοῦ Ιεθρὶ υἱὸς αὐτοῦ 22 υἱὸς Κααθ Αμιναδαβ υἱὸς αὐτοῦ Κορε υἱὸς αὐτοῦ Ασιρ υἱὸς αὐτοῦ 23 Ελκανα υἱὸς αὐτοῦ καὶ Αβιασαφ υἱὸς αὐτοῦ Ασιρ υἱὸς αὐτοῦ 24 Θααθ υἱὸς αὐτοῦ Ουριηλ υἱὸς αὐτοῦ Οζια υἱὸς αὐτοῦ Σαουλ υἱὸς αὐτοῦ 25 καὶ υἱὸς Ελκανα Αμασι καὶ Αχιμωθ 26 Ελκανα υἱὸς αὐτοῦ Σουφι υἱὸς αὐτοῦ καὶ Νααθ υἱὸς αὐτοῦ 27 Ελιαβ υἱὸς αὐτοῦ Ιδαιερ υἱὸς αὐτοῦ Ελκανα υἱὸς αὐτοῦ 28 υἱὸς Σαμουηλ ὁ πρωτότοκος Σανι καὶ Αβια 29 υἱὸς Μεραρι Μοολι Λοβενὶ υἱὸς αὐτοῦ Σεμεϊ υἱὸς αὐτοῦ Οζα υἱὸς αὐτοῦ 30 Σομεα υἱὸς αὐτοῦ Αγγια υἱὸς αὐτοῦ Ασαια υἱὸς αὐτοῦ 31 καὶ οὗτοι οὓς κατέστησεν Δαυιδ ἐπὶ χεῖρας ἀδόντων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ 32 καὶ ἥσαν λειτουργοῦντες ἐναντίον τῆς σκηνῆς οἴκου μαρτυρίου ἐν ὄργάνοις ἔως οὗ ὡκοδόμησεν Σαλωμων τὸν οἴκον κυρίου ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν 33 καὶ οὗτοι οἱ ἔστηκότες καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Κααθ Αιμαν ὁ ψαλτωδὸς υἱὸς Ιωηλ υἱὸς Σαμουηλ 34 υἱὸς Ελκανα υἱὸς Ηδαδ υἱὸς Ελιηλ υἱὸς Θιε 35 υἱὸς Σουφ υἱὸς Ελκανα υἱὸς Μεθ υἱὸς Αμασιου 36 υἱὸς Ελκανα υἱὸς Ιωηλ υἱὸς Αζαρια υἱὸς Σαφανια 37 υἱὸς Θααθ υἱὸς Ασιρ υἱὸς Αβιασαφ υἱὸς Κορε 38 υἱὸς Ισσααρ υἱὸς Κααθ υἱὸς Λενι υἱὸς Ισραηλ 39 καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ασαφ υἱὸς Βαραχια υἱὸς Σαμαα 40 υἱὸς Μιχαηλ υἱὸς Μαασια υἱὸς Μελχια 41 υἱὸς Αθανι υἱὸς Ζαραι υἱὸς Αδια 42 υἱὸς

Αιθαν υἱὸς Ζαμμα υἱὸς Σεμεϊ 43 υἱὸς Ηχα υἱὸς Γεδσων υἱὸς Λενι 44 καὶ υἱὸς Μεραρι ἀδελφοῦ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν Αιθαν υἱὸς Κισαι υἱὸς Αβδι υἱὸς Μαλωχ 45 υἱὸς Ασεβι υἱὸς Αμεσσια υἱὸς Χελκιου 46 υἱὸς Αμασαι υἱὸς Βανι υἱὸς Σεμμηρ 47 υἱὸς Μοολι υἱὸς Μουσι υἱὸς Μεραρι υἱὸς Λενι 48 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν οἱ Λευΐται δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ 49 καὶ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἄγια τῶν ἀγίων καὶ ἔξιλάσκεσθαι περὶ Ισραηλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ 50 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ααρων Ελεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ Φινεες υἱὸς αὐτοῦ Αβισου υἱὸς αὐτοῦ 51 Βωκαι υἱὸς αὐτοῦ Οζι υἱὸς αὐτοῦ Ζαραια υἱὸς αὐτοῦ 52 Μαριηλ υἱὸς αὐτοῦ Αμαρια υἱὸς αὐτοῦ Αχιτωβ υἱὸς αὐτοῦ 53 Σαδωκ υἱὸς αὐτοῦ Αχιμαας υἱὸς αὐτοῦ 54 καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ααρων τῇ πατριᾳ τοῦ Κααθι ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κλῆρος 55 καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρων ἐν γῇ Ιουδα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς 56 καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλεβ υἱῷ Ιεφοννῃ 57 καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων τὴν Χεβρων καὶ τὴν Λοβνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Σελνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Εσθαμω καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 58 καὶ τὴν Ιεθθαρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Δαβιρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 59 καὶ τὴν Ασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ατταν καὶ

τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Βασαμυς καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 60 καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμιν τὴν Γαβεε καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Γαλεμεθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αγχωχ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς αὐτῶν 61 καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίποις ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση κλήρῳ πόλεις δέκα 62 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ισσαχαρ ἐκ φυλῆς Ασηρ ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶ ἐκ φυλῆς Μανασση ἐν τῇ Βασαν πόλεις τρισκαίδεκα 63 καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβην ἐκ φυλῆς Γαδ ἐκ φυλῆς Ζαβουλων κλήρῳ πόλεις δέκα δύο 64 καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν 65 καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ιουδα καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεων τὰς πόλεις ταύτας ἃς ἐκάλεσεν αὐτὰς ἐπ' ὄνόματος 66 καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὄριων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Εφραιμ 67 καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων τὴν Συχεμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὅρει Εφραιμ καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 68 καὶ τὴν Ιεκμααμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Βαιθωρων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 69 καὶ τὴν Εγλαμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Γεθρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 70 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασση τὴν Αναρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιεβλααμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κατὰ πατριὰν τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίποις 71 τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ πατριῶν ἡμίσους φυλῆς Μανασση τὴν Γωλαν

ἐκ τῆς Βασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ασηρωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 72 καὶ ἐκ φυλῆς Ισσαχαρ τὴν Κεδες καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Δεβερι καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 73 καὶ τὴν Δαβωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αναμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 74 καὶ ἐκ φυλῆς Ασηρ τὴν Μασαλ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αβαραν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 75 καὶ τὴν Ικακ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ροωβ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 76 καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν Κεδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Χαμωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καριαθαιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 77 τοῖς υἱοῖς Μεραρι τοῖς καταλοίποις ἐκ φυλῆς Ζαβουλων τὴν Ρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Θαχχια καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 78 καὶ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ιορδάνου Ιεριχω κατὰ δυσμὰς τοῦ Ιορδάνου ἐκ φυλῆς Ρουβην τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιασα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 79 καὶ τὴν Καδημωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μωφααθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 80 καὶ ἐκ φυλῆς Γαδ τὴν Ραμωθ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μααναιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 81 καὶ τὴν Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς

7 καὶ τοῖς υἱοῖς Ισσαχαρ Θωλα καὶ Φουα καὶ Ιασουβ καὶ Σεμερων τέσσαρες 2 καὶ υἱοὶ Θωλα Οζι καὶ Ραφαια καὶ Ιεριηλ καὶ Ιεμου καὶ Ιεβασαμ καὶ Σαμουηλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν τῷ Θωλα ἴσχυροι δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δανιδ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἔξακόσιοι 3 καὶ υἱοὶ Οζι Ιεζηρια καὶ

νίοι Ιεζρια Μιχαηλ καὶ Οβδια καὶ Ιωηλ καὶ Ιεσια πέντε ἄρχοντες πάντες 4 καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατ' οἴκους πατρικοὺς αὐτῶν ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον τριάκοντα καὶ ἔξ χιλιάδες ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ νίούς 5 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριὰς Ισσαχαρ ἰσχυροὶ δυνάμει ὄγδοηκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων 6 βενιαμιν Βαλε καὶ Βαχιρ καὶ Ιαδιηλ τρεῖς 7 καὶ νίοι Βαλε Ασεβων καὶ Οζι καὶ Οζιηλ καὶ Ιεριμωθ καὶ Ουρι πέντε ἄρχοντες οἴκων πατρικῶν ἰσχυροὶ δυνάμει καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριάκοντα τέσσαρες 8 καὶ νίοι Βαχιρ Ζαμαριας καὶ Ιωας καὶ Ελιεζερ καὶ Ελιθεναν καὶ Αμαρια καὶ Ιεριμωθ καὶ Αβιου καὶ Αναθωθ καὶ Γεμεεθ πάντες οὗτοι νίοι Βαχιρ 9 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι 10 καὶ νίοι Ιαδιηλ Βαλααν καὶ νίοι Βαλααν Ιαους καὶ Βενιαμιν καὶ Αωθ καὶ Χανανα καὶ Ζαιθαν καὶ Ραμεσσαι καὶ Αχισααρ 11 πάντες οὗτοι νίοι Ιαδιηλ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει ἐπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι ἐκπορευόμενοι δυνάμει τοῦ πολεμεῖν 12 καὶ Σαπφιν καὶ Απφιν καὶ νίοι Ραωμ νίος αὐτοῦ Αερ 13 νίοι Νεφθαλι Ιασιηλ καὶ Γωνι καὶ Ισσιηρ καὶ Σαλωμ νίοι Βαλαα 14 νίοι Μανασση Ασεριηλ ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύρα ἔτεκεν τὸν Μαχιρ πατέρα Γαλααδ 15 καὶ Μαχιρ ἔλαβεν γυναῖκα τῷ Αμφιν καὶ Μαμφιν καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μωωχα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαλπααδ καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Σαλπααδ θυγατέρες 16 καὶ ἔτεκεν Μωωχα γυνὴ Μαχιρ νίὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ

ὄνομα αὐτοῦ Φαρες καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σορος νιὸς αὐτοῦ Ουλαμ 17 καὶ νίοι Ουλαμ Βαδαν οὗτοι νίοι Γαλααδ νίοι Μαχιρ νίοι Μανασση 18 καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχεθ ἔτεκεν τὸν Ισαδεκ καὶ τὸν Αβιεζερ καὶ τὸν Μαελα 19 καὶ ἥσαν νίοι Σεμιρα Ιααιμ καὶ Συχεμ καὶ Λακεϊ καὶ Ανιαιμ 20 καὶ νίοι Εφραιμ Σωθαλα καὶ Βαραδ νιὸς αὐτοῦ καὶ Θααθ νίος αὐτοῦ Ελεαδα νίος αὐτοῦ Νομεες νιὸς αὐτοῦ 21 Ζαβεδ νίος αὐτοῦ Σωθελε νίος αὐτοῦ καὶ Εζερ καὶ Ελεαδ καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς ἄνδρες Γεθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῇ ὅτι κατέβησαν λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν 22 καὶ ἐπένθησεν Εφραιμ πατήρ αὐτῶν ἡμέρας πολλάς καὶ ἥλθον ἀδελφοὶ αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν 23 καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ καὶ ἔτεκεν νίὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βαραγα ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου 24 καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοίποις καὶ ψικόδόμησεν Βαιθωρων τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω καὶ νίοι Οζαν Σεηρα 25 καὶ Ραφη νίοι αὐτοῦ Ρασεφ καὶ Θαλε νίοι αὐτοῦ Θαεν νιὸς αὐτοῦ 26 τῷ Λααδαν νιὼ τῷ αὐτοῦ Αμιουδ νίος αὐτοῦ Ελισαμα νίος αὐτοῦ 27 Νουμ νίος αὐτοῦ Ιησουνε νίος αὐτοῦ 28 καὶ κατάσχεις αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθηλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς κατ' ἀνατολὰς Νααραν πρὸς δυσμαῖς Γαζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ Συχεμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἔως Γαιαν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς 29 καὶ ἔως ὁρίων νιῶν Μανασση Βαιθσααν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Θααναχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ Βαλαδ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Μαγεδδω καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Δωρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐν ταύταις κατώκησαν οἱ νίοι Ιωσηφ νίοι Ισραηλ 30 νίοι Ασηρ Ιεμνα καὶ Ιουνα καὶ Ιουνι καὶ Βεριγα καὶ

Σορε ἀδελφὴ αὐτῶν 31 καὶ υἱὸι Βεριγα Χαβερ καὶ Μελχιηλ οὗτος πατὴρ Βερζαιθ 32 καὶ Χαβερ ἐγέννησεν τὸν Ιαφαλητ καὶ τὸν Σαμηρ καὶ τὸν Χωθαμ καὶ τὴν Σωλα ἀδελφὴν αὐτῶν 33 καὶ υἱὸι Ιαφαλητ Φεσηχι Βαμαηλ καὶ Ασιθ οὗτοι υἱὸι Ιαφαλητ 34 καὶ υἱὸι Σεμμηρ Αχιουραογα καὶ Οβα καὶ Αραμ 35 καὶ Βανηελαμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σωφα καὶ Ιμανα καὶ Σελλης καὶ Αμαλ 36 υἱὸι Σωφα Χουχι Αρναφαρ καὶ Σουαλ καὶ Βαρι καὶ Ιμαρη 37 Σοβαλ καὶ Ωδ καὶ Σεμμα καὶ Σαλισα καὶ Ιεθραν καὶ Βεηρα 38 καὶ υἱὸι Ιεθερ Ιφινα καὶ Φασφα καὶ Αρα 39 καὶ υἱὸι Ωλα Ορεχ Ανιηλ καὶ Ρασια 40 πάντες οὗτοι υἱοὶ Ασηρ πάντες ἄρχοντες πατριῶν ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει ἄρχοντες ἥγονύμενοι ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἴκοσι ἔξ χιλιάδες

8 καὶ Βενιαμιν ἐγέννησεν τὸν Βαλε πρωτότοκον αὐτοῦ καὶ Ασβηλ τὸν δεύτερον Ααρα τὸν τρίτον 2 Νωα τὸν τέταρτον καὶ Ραφη τὸν πέμπτον 3 καὶ ἵσαν υἱὸι τῷ Βαλε Αδερ καὶ Γηρα καὶ Αβιουδ 4 καὶ Αβισουε καὶ Νοομα καὶ Αχια 5 καὶ Γηρα καὶ Σωφαρφακ καὶ Ωιμ 6 οὗτοι υἱοὶ Αωδ οὗτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Γαβεε καὶ μετώκισαν αὐτοὺς εἰς Μαναχαθι 7 καὶ Νοομα καὶ Αχια καὶ Γηρα οὗτος ιγλααμ καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναανα καὶ τὸν Αχιχωδ 8 καὶ Σααρημ ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ωσιμ καὶ τὴν Βααδα γυναῖκα αὐτοῦ 9 καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Αδα γυναικὸς αὐτοῦ τὸν Ιωβαβ καὶ τὸν Σεβια καὶ τὸν Μισα καὶ τὸν Μελχαμ 10 καὶ τὸν Ιαως καὶ τὸν Σαβια καὶ τὸν Μαρμα οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν 11 καὶ ἐκ

τῆς Ωσιμ ἐγέννησεν τὸν Αβιτωβ καὶ τὸν Αλφααλ 12 καὶ υἱὸι Αλφααλ Ωβηδ Μεσσααμ Σεμμηρ οὗτος ὠκοδόμησεν τὴν Ωνω καὶ τὴν Λοδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς 13 καὶ Βεριγα καὶ Σαμα οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αιλαμ καὶ οὗτοι ἔξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γεθ 14 καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσηκ καὶ Ιαριμωθ 15 καὶ Ζαβαδια καὶ Ωρηρ καὶ Ωδηδ 16 καὶ Μιχαηλ καὶ Ιεσφα καὶ Ιωχα υἱὸι Βαριγα 17 καὶ Ζαβαδια καὶ Μοσολλαμ καὶ Αζακι καὶ Αβαρ 18 καὶ Ισαμαρι καὶ Ιεζλια καὶ Ιωβαβ υἱὸι Ελφααλ 19 καὶ Ιακιμ καὶ Ζεχρι καὶ Ζαβδι 20 καὶ Ελιωηναι καὶ Σαλθι καὶ Ελιηλι 21 καὶ Αδαια καὶ Βαραια καὶ Σαμαραθ υἱὸι Σαμαϊ 22 καὶ Ισφαν καὶ Ωβηδ καὶ Ελεηλ 23 καὶ Αβαδων καὶ Ζεχρι καὶ Αναν 24 καὶ Ανανια καὶ Αμβρι καὶ Αιλαμ καὶ Αναθωθια 25 καὶ Αθιν καὶ Ιεφερια καὶ Φελιηλ υἱὸι Σωσηκ 26 καὶ Σαμσαρια καὶ Σααρια καὶ Ογοθολια 27 καὶ Ιαρασια καὶ Ηλια καὶ Ζεχρι υἱὸι Ιρααμ 28 οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὗτοι κατώκησαν ἐν Ιερουσαλημ 29 καὶ ἐν Γαβαων κατώκησεν πατὴρ Γαβαων καὶ ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μααχα 30 καὶ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ Σουρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ 31 καὶ Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ζαχουρ καὶ Μακαλωθ 32 καὶ Μακαλωθ ἐγέννησεν τὸν Σεμαα καὶ γὰρ οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ιερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 33 καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ιωναθαν καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Ασαβαλ 34 καὶ υἱὸι Ιωναθαν Μεριβααλ καὶ Μεριβααλ ἐγέννησεν τὸν Μιχια 35 καὶ υἱὸι

Μιχια Φιθων καὶ Μελχηλ καὶ Θερεε καὶ Αχαζ
36 καὶ Αχαζ ἐγέννησεν τὸν Ιωιαδα καὶ Ιωιαδα
ἐγέννησεν τὸν Γαλεμαθ καὶ τὸν Ασμωθ καὶ τὸν
Ζαμβρι καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μαισα 37 καὶ
Μαισα ἐγέννησεν τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ
Ελασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ υἱὸς αὐτοῦ 38 καὶ τῷ Εσηλ
ἔξι υἱοί καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν Εζρικαμ
πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ Ισμαὴλ καὶ Σαραια καὶ
Αβδια καὶ Αναν πάντες οὗτοι υἱοὶ Εσηλ 39 καὶ
υἱοὶ Ασηλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αιλαμ πρωτότοκος
αὐτοῦ καὶ Ιαις ὁ δεύτερος Ελιφαλετ ὁ τρίτος
40 καὶ ἥσαν υἱοὶ Αιλαμ ἵσχυροὶ ἀνδρες δυνάμει
τείνοντες τόξον καὶ πληθύνοντες υἱὸνς καὶ υἱὸνς
τῶν υἱῶν ἐκατὸν πεντήκοντα πάντες οὗτοι ἔξι
υἱῶν Βενιαμιν

9 καὶ πᾶς Ισραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν καὶ
οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων
Ισραὴλ καὶ Ιουδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς
Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν 2 καὶ οἱ
κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν
αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ισραὴλ οἱ ιερεῖς οἱ
Λευīται καὶ οἱ δεδομένοι 3 καὶ ἐν Ιερουσαλημ
κατώκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ιουδα καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Βενιαμιν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ καὶ
Μανασση 4 Γωθι υἱὸς Αμμιουδ υἱὸς Αμρι υἱὸς
υἱῶν Φαρες υἱὸς Ιουδα 5 καὶ ἐκ τῶν Σηλωνι
Ασαια πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ υἱὸς αὐτοῦ 6 ἐκ τῶν
υἱῶν Ζαρα Ιηλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἔξακόσιοι καὶ
ἐνενήκοντα 7 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν Σαλω
υἱὸς Μοσολλαμ υἱὸς Ωδουια υἱὸς Σαναα 8 καὶ
Ιβαναα υἱὸς Ιρααμ καὶ οὗτοι υἱοὶ Οζι υἱὸς Μαχιρ
καὶ Μασαλημ υἱὸς Σαφατια υἱὸς Ραγουηλ υἱὸς
Βαναια 9 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν

ἐννακόσιοι πεντήκοντα ἔξι πάντες οἱ ἄνδρες
ἄρχοντες πατριῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 10
καὶ ἀπὸ τῶν ιερέων Ιωδαε καὶ Ιωαριμ καὶ Ιαχιν
11 καὶ Αζαρια υἱὸς Χελκια υἱὸς Μοσολλαμ υἱὸς
Σαδωκ υἱὸς Μαραιωθ υἱὸς Αχιτωβ ἡγούμενος
οἴκου τοῦ θεοῦ 12 καὶ Αδαια υἱὸς Ιρααμ υἱὸς
Πασχωρ υἱὸς Μαλχια καὶ Μαασαια υἱὸς Αδιηλ
υἱὸς Ιεδιου υἱὸς Μοσολλαμ υἱὸς Μασελμωθ υἱὸς
Εμμηρ 13 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων
πατριῶν χίλιοι ἐπτακόσιοι ἔξηκοντα ίσχυροὶ
δυνάμει εἰς ἔργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ
14 καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαια υἱὸς Ασωβ υἱὸς
Εσρικαμ υἱὸς Ασαβια ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι 15 καὶ
Βακβακαρ καὶ Αρης καὶ Γαλαλ καὶ Μανθανιας
υἱὸς Μιχα υἱὸς Ζεχρι υἱὸς Ασαφ 16 καὶ Αβδια
υἱὸς Σαμια υἱὸς Γαλαλ υἱὸς Ιδιθων καὶ Βαραχια
υἱὸς Οσσα υἱὸς Ηλκανα ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς
κώμαις Νετωφατι 17 οἱ πυλωροί Σαλωμ καὶ
Ακουβ καὶ Ταλμαν καὶ Αιμαν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν
Σαλωμ ὁ ἄρχων 18 καὶ ἔως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ
τοῦ βασιλέως κατ' ἀνατολάς αῦται αἱ πύλαι
τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευι 19 καὶ Σαλωμ υἱὸς
Κωρη υἱὸς Αβιασαφ υἱὸς Κορε καὶ οἱ ἀδελφοὶ¹
αὐτοῦ εἰς οἴκον πατρὸς αὐτοῦ οἱ Κορῆται ἐπὶ²
τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας φυλάσσοντες τὰς
φυλακὰς τῆς σκηνῆς καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς
παρεμβολῆς κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἰσοδον 20
καὶ Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν
ἔμπροσθεν καὶ οὗτοι μετ' αὐτοῦ 21 Ζαχαριας υἱὸς
Μασαλαμι πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου 22 πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ταῖς πύλαις ἐν
ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δέκα δύο οὗτοι ἐν ταῖς
αὐλαῖς αὐτῶν ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν τούτους

εστησεν Δαυιδ καὶ Σαμουηλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν 23 καὶ οὗτοι καὶ οἱ νιὸι αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν 24 κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἥσαν αἱ πύλαι κατ' ἀνατολάς θάλασσαν βορρᾶν νότον 25 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἐπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων 26 ὅτι ἐν πίστει εἰσὶν τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν οἱ Λευῖται ἥσαν ἐπὶ τῶν παστοφορίων καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ θεοῦ 27 καὶ περικύλωπ οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβαλοῦσιν ὅτι ἐπ' αὐτοὺς φυλακή καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ πρωὶ πρωὶ ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ 28 καὶ ἔξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσοίσουσιν αὐτὰ καὶ ἐν ἀριθμῷ ἔξοίσουσιν αὐτά 29 καὶ ἔξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἄγια καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως τοῦ οἴνου τοῦ ἐλαίου τοῦ λιβανωτοῦ καὶ τῶν ἀρωμάτων 30 καὶ ἀπὸ τῶν νιῶν τῶν ἱερέων ἥσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα 31 καὶ Ματταθιας ἐκ τῶν Λευιτῶν οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλωμ τῷ Κορίτῃ ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως 32 καὶ Βαναιας ὁ Κααθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον 33 καὶ οὗτοι ψαλτῶδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμέναι ἐφημερίαι ὅτι ἡμέρα καὶ νὺξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις 34 οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὗτοι κατώκησαν ἐν Ιερουσαλημ 35 καὶ ἐν Γαβαων κατώκησεν πατὴρ Γαβαων Ιηλ καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μωωχα

36 καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ Σιρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ 37 καὶ Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς καὶ Ζαχαρια καὶ Μακελλωθ 38 καὶ Μακελλωθ ἐγέννησεν τὸν Σαμαα καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ιερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 39 καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ιωναθαν καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Ισβααλ 40 καὶ υἱὸς Ιωναθαν Μαριβααλ καὶ Μαριβααλ ἐγέννησεν τὸν Μιχα 41 καὶ υἱὸι Μιχα Φαιθων καὶ Μαλαχ καὶ Θαραχ 42 καὶ Αχαζ ἐγέννησεν τὸν Ιαδα καὶ Ιαδα ἐγέννησεν τὸν Γαλεμεθ καὶ τὸν Γαζμωθ καὶ τὸν Ζαμβρι καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μασα 43 καὶ Μασα ἐγέννησεν τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ελεασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ υἱὸς αὐτοῦ 44 καὶ τῷ Εσηλ ἔξ υἱοί καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν Εσδρικαμ πρωτότοκος αὐτοῦ Ισμαηλ καὶ Σαρια καὶ Αβδια καὶ Αναν οὗτοι υἱοὶ Εσηλ
10 καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς Ισραηλ καὶ ἔψυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἐν ὅρει Γελβουε 2 καὶ κατεδίωξαν ἀλλόφυλοι ὅπισω Σαουλ καὶ ὅπισω νιῶν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ιωναθαν καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Μελχισουε υἱὸὺς Σαουλ 3 καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εῦρον αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τοῖς τόξοις καὶ πόνοις καὶ ἐπόνεσεν ἀπὸ τῶν τόξων 4 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ρίομφαίαν σου καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσιν μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβεῖτο

σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ρόμφαιάν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν **5** καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν καί γε αὐτὸς ἐπὶ τὴν ρόμφαιάν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν **6** καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ διατάσσεται τῷ θεῷ τὸν Ιερούσαλην ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ιεραπέτης καὶ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον καὶ ἤλθον ἀλλόφυλοι καὶ κατώκησαν ἐν αὐταῖς **8** καὶ ἐγένετο τῇ ἔχομένῃ καὶ ἤλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν τοὺς τραυματίας καὶ εὗρον τὸν Σαουλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουε **9** καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ **10** καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγων **11** καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλααδ ἃπαντα ἃ ἐποίησαν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ιεραπέτῃ **12** καὶ ἡγέρθησαν ἐκ Γαλααδ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ιαβίς καὶ ἔθαψαν τὰ ὅστα αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρῦν ἐν Ιαβίς καὶ ἐνίστευσαν ἐπτὰ ἡμέρας **13** καὶ ἀπέθανεν Σαουλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ αἷς ἥνομησεν τῷ κυρίῳ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διότι οὐκ ἐφύλαξεν ὅτι ἐπηρώτησεν Σαουλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουηλ ὁ προφήτης **14** καὶ οὐκ ἐζήτησεν

κύριον καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεψεν τὴν βασιλείαν τῷ Δαυιδ υἱῷ Ιεσσαι **11** καὶ ἤλθεν πᾶς Ισραηλ πρὸς Δαυιδ ἐν Χεβρων λέγοντες ἴδου ὅστα σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς **2** καὶ ἔχθες καὶ τρίτην ὅντος Σαουλ βασιλέως σὺ ἡσθα ὁ ἔξαγων καὶ εἰσάγων τὸν Ισραηλ καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός σού σοι σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ισραηλ καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ισραηλ **3** καὶ ἤλθον πάντες πρεσβύτεροι Ισραηλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκην ἐν Χεβρων ἐναντίον κυρίου καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουηλ **4** καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες Ισραηλ εἰς Ιερουσαλήμ αὔτη Ιερουσαλήμ καὶ ἐκεῖ οἱ Ιερουσαλαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν **5** εἶπαν δὲ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλήμ τῷ Δαυιδ οὐκ εἰσελεύσῃ ὁδε καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιων αὕτη ἡ πόλις Δαυιδ **6** καὶ εἶπεν Δαυιδ πᾶς τύπτων Ιερουσαλήμ ἐν πρώτοις καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν καὶ ἀνέβῃ ἐπ' αὐτὴν ἐν πρώτοις Ιωαβ υἱὸς Σαρονία καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα **7** καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυιδ **8** καὶ ὠρούμησεν τὴν πόλιν κύκλῳ καὶ ἐπολέμησεν καὶ ἔλαβεν τὴν πόλιν **9** καὶ ἐπορεύετο Δαυιδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ **10** καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν οἱ ἥσαν τῷ Δαυιδ οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς Ισραηλ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐπὶ Ισραηλ **11** καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυιδ Ιεσεβααλ υἱὸς Αχαμανι πρῶτος τῶν

τριάκοντα οὗτος ἐσπάσατο τὴν ρόμφαιάν αὐτοῦ ἄπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί 12 καὶ μετ' αὐτὸν Ελεαζαρ υἱὸς Δωδαι ὁ Αχωχι οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς 13 οὗτος ἦν μετὰ Δαυιδ ἐν Φασοδομιν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν καὶ ὁ λαὸς ἔψυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων 14 καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἔσωσεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην 15 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν πρὸς Δαυιδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων παρεμβεβλήκει ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 16 καὶ Δαυιδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ σύστεμα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 17 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυιδ καὶ εἶπεν τίς ποτεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ 18 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβον καὶ ἥλθον πρὸς Δαυιδ καὶ οὐκ ἡθέλησεν Δαυιδ τοῦ πιεῖν αὐτὸν καὶ ἔσπεισεν αὐτὸν τῷ κυρίῳ 19 καὶ εἶπεν ἵλεώς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰ αἷμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἥνεγκαν αὐτόν καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτόν ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί 20 καὶ Αβεσσα ἀδελφὸς Ιωαβ οὗτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν οὗτος ἐσπάσατο τὴν ρόμφαιάν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισὶν 21 ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα καὶ ἔως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο 22 καὶ Βαναιας

υἱὸς Ιωδας υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαηλ οὗτος ἐπάταξεν τοὺς δύο αριηλ Μωαβ καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξεν τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος 23 καὶ οὗτος ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπηχυν καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ως ἀντίον ὑφαινόντων καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναιας ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ 24 ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας υἱὸς Ιωδας καὶ τούτῳ ὅνομα ἐν τοῖς τρισὶν τοῖς δυνατοῖς 25 ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἔνδοξος οὗτος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυιδ ἐπὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ 26 καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων Ασαηλ ἀδελφὸς Ιωαβ Ελεαναν υἱὸς Δωδω ἐκ Βαιθλαεμ 27 Σαμμωθ ὁ Αδι Χελλης ὁ Φελωνι 28 Ωραι υἱὸς Εκκης ὁ Θεκωι Αβιεζερ ὁ Αναθωθι 29 Σοβοχαι ὁ Ασωθι Ηλι ὁ Αχωι 30 Μοοραι ὁ Νετωφαθι Χολοδ υἱὸς Νοοζα ὁ Νετωφαθι 31 Αιθι υἱὸς Ριβαι ἐκ βουνοῦ Βενιαμιν Βαναιας ὁ Φαραθωνι 32 Ουρι ἐκ Ναχαλιγαας Αβιηλ ὁ Γαραβεθθι 33 Αζμωθ ὁ Βεερμι Ελιαβα ὁ Σαλαβωνι 34 Βενναιας Οσομ ὁ Γεννουνι Ιωναθαν υἱὸς Σωλα ὁ Αραρι 35 Αχιμ υἱὸς Σαχαρ ὁ Αραρι Ελφαλ υἱὸς Ουρ 36 Οφαρ ὁ Μοχοραθι Αχια ὁ Φελωνι 37 Ησεραι ὁ Χαρμαλι Νααραι υἱὸς Αζωβαι 38 Ιωηλ ἀδελφὸς Ναθαν Μεβααρ υἱὸς Αγαρι 39 Σεληκ ὁ Αμμωνι Ναχωρ ὁ Βερθι αἴρων σκεύη Ιωαβ υἱοῦ Σαρουνια 40 Ιρα ὁ Ιεθηρι Γαρηβ ὁ Ιεθηρι 41 Ουριας ὁ Χεττι Ζαβετ υἱὸς Αχλια 42 Αδινα υἱὸς Σαιζα τοῦ Ρουβην ἄρχων καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα 43 Αναν υἱὸς Μωωχα καὶ Ιωσαφατ ὁ Βαιθανι 44 Οζια ὁ Ασταρωθι Σαμμα

καὶ Ιηλ υἱὸς Χωθαν τοῦ Αραρὶ 45 Ιεδιηλ υἱὸς Σαμερὶ καὶ Ιωαζαὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ιεσαι 46 Ελιηλ ὁ Μιι καὶ Ιαριβὶ καὶ Ιωσια υἱὸς αὐτοῦ Ελνασμὶ καὶ Ιεθεμα ὁ Μωαβίτης 47 Αλιηλ καὶ Ωβηδ καὶ Ιεσιηλ ὁ Μισαβια

12 καὶ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Σωκλαγ ἔτι συνεχομένου ἀπὸ προσώπου Σαουλ υἱοῦ Κις καὶ οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ 2 καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν καὶ σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαουλ ἐκ Βενιαμίν 3 ὁ ἄρχων Αχιεζερ καὶ Ιωας υἱὸς Ασμα τοῦ Γεβωθίτου καὶ Ιωηλ καὶ Ιωφαλητ υἱὸς Ασμωθ καὶ Βερχια καὶ Ιησουλ ὁ Αναθωθὶ 4 καὶ Σαμαιας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ιερμιας καὶ Ιεζηλ καὶ Ιωαναν καὶ Ιωζαβαδ ὁ Γαδαραθὶ 5 Ελιαζαι καὶ Ιαριμουθ καὶ Βααλια καὶ Σαμαρια καὶ Σαφατια ὁ Χαραιφι 6 Ηλκανα καὶ Ιησουνι καὶ Οζριηλ καὶ Ιωαζαφ καὶ Ιεσθοαμ οἱ Κοριται 7 καὶ Ελια καὶ Ζαβαδια υἱὸι Ιρααμ υἱοὶ τοῦ γεδωρ 8 καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδὶ ἔχωρίσθησαν πρὸς Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες παρατάξεως πολέμου αἴροντες θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ πρόσωπον λέοντος πρόσωπα αὐτῶν καὶ κοῦφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὄρέων τῷ τάχει 9 Αζερ ὁ ἄρχων Αβδια ὁ δεύτερος Ελιαβ ὁ τρίτος 10 Μασεμαννη ὁ τέταρτος Ιερμια ὁ πέμπτος 11 Εθθὶ ὁ ἔκτος Ελιαβ ὁ ἔβδομος 12 Ιωαναν ὁ ὄγδοος Ελιαζερ ὁ ἔνατος 13 Ιερμια ὁ δέκατος Μαχαβανναι ὁ ἑνδέκατος 14 οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς εἰς τοῖς ἔκατὸν μικρὸς καὶ μέγας τοῖς χιλίοις 15 οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ιορδάνην ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ οὗτος πεπληρωκὼς

ἐπὶ πᾶσαν κρηπῖδα αὐτοῦ καὶ ἐξεδίωξαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν ἥως δυσμῶν 16 καὶ ἤλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμίν καὶ Ιουδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυιδ 17 καὶ Δαυιδ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ εἰς εἰρήνην ἥκατε πρός με εἴη μοι καρδία καθ' ἔαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναί με τοῖς ἔχθροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρός ἔδοι ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐλέγχαιτο 18 καὶ πνεῦμα ἐνέδυσε τὸν Αμασια ἄρχοντα τῶν τριάκοντα καὶ εἶπεν πορεύου καὶ ὁ λαός σου Δαυιδ υἱὸς Ιεσσαι εἰρήνη εἰρήνη σοι καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου ὅτι ἐβοήθησέν σοι ὁ θεός σου καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς Δαυιδ καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων 19 καὶ ἀπὸ Μανασση προσεχώρησαν πρὸς Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ Σαουλ εἰς πόλεμον καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἀλλοφύλων λεγόντων ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Σαουλ 20 ἐν τῷ πορευθῆναι αὐτὸν εἰς Σωκλαγ προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασση Εδνα καὶ Ιωζαβαθ καὶ Ιωδηλ καὶ Μιχαηλ καὶ Ιωσαβεθ καὶ Ελιμουθ καὶ Σελαθι ἀρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶν τοῦ Μανασση 21 καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυιδ ἐπὶ τὸν γεδδουρ ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες καὶ ἥσαν ἱγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει 22 ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἥρχοντο πρὸς Δαυιδ εἰς δύναμιν μεγάλην ὡς δύναμις θεοῦ 23 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν ἄρχοντων τῆς στρατιᾶς οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων τοῦ ἀποστρέψαι τὴν βασιλείαν Σαουλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου 24 υἱὸι Ιουδα θυρεοφόροι καὶ

δορατοφόροι ἔξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατάξεως 25 τῶν οἵων Συμεων δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παράταξιν ἐπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν 26 τῶν οἵων Λευι τετρακισχίλιοι ἔξακόσιοι 27 καὶ Ιωαδας ὁ ἡγούμενος τῷ Ααρων καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 28 καὶ Σαδωκ νέος δυνατὸς ἰσχύι καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ ἄρχοντες εἴκοσι δύο 29 καὶ ἐκ τῶν οἵων Βενιαμιν τῶν ἀδελφῶν Σαουλ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἔτι τὸ πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου Σαουλ 30 καὶ ἀπὸ οἵων Εφραιμ εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ ἰσχύι ἄνδρες ὀνομαστοὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 31 καὶ ἀπὸ τοῦ ήμίσους φυλῆς Μανασση δέκα ὀκτὼ χιλιάδες οἱ ὀνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ 32 καὶ ἀπὸ τῶν οἵων Ισσαχαρ γινώσκοντες σύνεσιν εἰς τοὺς καιρούς γινώσκοντες τί ποιήσαι Ισραηλ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν διακόσιοι καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν 33 καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέμου ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς πεντήκοντα χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυιδ οὐχ ἐτεροκλινῶς 34 καὶ ἀπὸ Νεφθαλι ἄρχοντες χίλιοι καὶ μετ' αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασιν τριάκοντα ἐπτὰ χιλιάδες 35 καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι εἰς πόλεμον εἴκοσι ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι 36 καὶ ἀπὸ τοῦ Ασηρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι εἰς πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες 37 καὶ ἐκ πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ Ρουβῆν καὶ Γαδδι καὶ ἀπὸ τοῦ ήμίσους φυλῆς Μανασση ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες 38 πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρατασσόμενοι παράταξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ καὶ ἥλθον εἰς

Χεβρων τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ισραηλ καὶ ὁ κατάλοιπος Ισραηλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ 39 καὶ ἵσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ὅτι ἡτοίμασαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν 40 καὶ οἱ ὄμοροῦντες αὐτοῖς ἔως Ισσαχαρ καὶ Ζαβουλων καὶ Νεφθαλι ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμίονων καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρώματα ἄλευρα παλάθας σταφίδας οἶνον καὶ ἔλαιον μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ισραηλ

13 καὶ ἐβούλευσατο Δαυιδ μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἡγουμένῳ 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ισραηλ εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγαθὸν καὶ παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εὐοδωθῆ ἀποστέλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν πάσῃ γῇ Ισραηλ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευΐται ἐν πόλεσιν κατασχέσεως αὐτῶν καὶ συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς 3 καὶ μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαουλ 4 καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτως ὅτι εὐθής ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ 5 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ τὸν πάντα Ισραηλ ἀπὸ ὁρίων Αἰγύπτου καὶ ἔως εἰσόδου Ημαθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως Ιαριμ 6 καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυιδ καὶ πᾶς Ισραηλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυιδ ἥ ἵν τοῦ Ιουδα τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κυρίου καθημένου ἐπὶ χερουβιν οὐ ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ 7 καὶ ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἄμαξαν καὶνὴν ἔξ οἴκου Αμιναδαβ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἥγον τὴν

άμαξαν 8 καὶ Δαυιδ καὶ πᾶς Ισραὴλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ ἐν ϕαλτῳδοῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν σάλπιγξιν 9 καὶ ἥλθοσαν ἔως τῆς ἀλωνος καὶ ἔξετεινεν Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν κιβωτόν ὅτι ἔξεκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος 10 καὶ ἐθυμώθη ὄργῃ κύριος ἐπὶ Οζα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτόν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ θεοῦ 11 καὶ ἡθύμησεν Δαυιδ ὅτι διέκοψεν κύριος διακοπὴν ἐν Οζα καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον Διακοπὴ Οζα ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 12 καὶ ἐφοβήθη Δαυιδ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων πῶς εἰσοίσω πρὸς ἐμαυτὸν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ 13 καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Δαυιδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἐμαυτὸν εἰς πόλιν Δαυιδ καὶ ἔξεκλινεν αὐτὴν εἰς οἴκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου 14 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Αβεδδαρα τρεῖς μῆνας καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Αβεδδαραμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ

14 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ οἰκοδόμους τοίχων καὶ τέκτονας ξύλων τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἴκον 2 καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι ἡτοίμησεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ Ισραὴλ ὅτι ηὔξήθη εἰς ὄψις ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ισραὴλ 3 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι γυναικας ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐτέχθησαν Δαυιδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες 4 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἱ ἥσαν αὐτῷ ἐν Ιερουσαλημ Σαμαα Ισοβααμ Ναθαν Σαλωμων 5 καὶ Ιβααρ καὶ Ελισαε καὶ Ελιφαλετ 6 καὶ Ναγε καὶ Ναφαγ καὶ Ιανουου

7 καὶ Ελισαμαε καὶ Βαλεγδαε καὶ Ελιφαλετ 8 καὶ ἥκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἔχρισθη Δαυιδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ισραὴλ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυιδ καὶ ἥκουσεν Δαυιδ καὶ ἔξηλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς 9 καὶ ἀλλόφυλοι ἥλθον καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 10 καὶ ἡρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ θεοῦ λέγων εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ἀνάβηθι καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου 11 καὶ ἀνέβη εἰς Βααλφαρασιν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ διέκοψεν ὁ θεὸς τοὺς ἔχθρούς μου ἐν χειρὶ μου ὡς διακοπὴν ὕδατος διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Διακοπὴ φαρασιν 12 καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ εἶπεν Δαυιδ κατακαῦσαι αὐτοὺς ἐν πυρί 13 καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 14 καὶ ἡρώτησεν Δαυιδ ἔτι ἐν θεῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός οὐ πορεύῃ ὄπισω αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων 15 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκούσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ τῶν ἄκρων τῶν ἀπίων τότε ἔξελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον ὅτι ἔξηλθεν ὁ θεὸς ἔμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων 16 καὶ ἐποίησεν καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός καὶ ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαων ἔως Γαζαρα 17 καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυιδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ κύριος ἔδωκεν τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη

15 καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἡτοίμασεν τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ

καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν 2 τότε εἶπεν Δαυιδ οὐκ ἔστιν ἄραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἡ τοὺς Λευίτας ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο κύριος αἴρειν τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἔως αἰῶνος 3 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ τὸν πάντα Ισραὴλ εἰς Ιερουσαλημ τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ 4 καὶ συνήγαγεν Δαυιδ τοὺς υἱὸντας Ααρὼν καὶ τοὺς Λευίτας 5 τῶν υἱῶν Κααθ Ουριηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐκατὸν εἴκοσι 6 τῶν υἱῶν Μεραρι Ασαία ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι πεντήκοντα 7 τῶν υἱῶν Γηρσαμ Ιωηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐκατὸν πεντήκοντα 8 τῶν υἱῶν Ελισαφαν Σαμαίας ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι 9 τῶν υἱῶν Χεβρών Ελιηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅγδοήκοντα 10 τῶν υἱῶν Οζηλ Αμιναδαβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐκατὸν δέκα δύο 11 καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ τὸν Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τοὺς ιερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας τὸν Ουριηλ Ασαία Ιωηλ Σαμαίαν Ελιηλ Αμιναδαβ 12 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λευιτῶν ἀγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ισραὴλ οὗ ἡτοίμασα αὐτῇ 13 ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότερον ὑμᾶς εἶναι διέκοψεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν ὅτι οὐκ ἐζητήσαμεν ἐν κρίματι 14 καὶ ἡγνίσθησαν οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευίται τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν θεοῦ Ισραὴλ 15 καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ θεοῦ κατὰ τὴν γραφήν ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐτούς 16 καὶ εἶπεν Δαυιδ τοῖς ἄρχουσιν τῶν Λευιτῶν στήσατε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς ψαλτῶδοὺς ἐν ὄργανοις ὡδῶν νάβλαις καὶ

κινύραις καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης 17 καὶ ἔστησαν οἱ Λευίται τὸν Αιμαν νιὸν Ιωηλ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ασαφ υἱὸς Βαραχια καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι ἀδελφῶν αὐτοῦ Αιθαν υἱὸς Κισαιου 18 καὶ μετ' αὐτῶν ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεύτεροι Ζαχαριας καὶ Οζηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ιηλ καὶ Ωνι καὶ Ελιαβ καὶ Βαναια καὶ Μαασαια καὶ Ματταθια καὶ Ελιφαλια καὶ Μακενια καὶ Αβδεδομ καὶ Ιηλ καὶ Οζιας οἱ πυλωροί 19 καὶ οἱ ψαλτῶδοι Αιμαν Ασαφ καὶ Αιθαν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι 20 Ζαχαριας καὶ Οζηλ Σεμιραμωθ Ιηλ Ωνι Ελιαβ Μασαιας Βαναιας ἐν νάβλαις ἐπὶ αλαιμωθ 21 καὶ Ματταθιας καὶ Ελιφαλιας καὶ Μακενιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ιηλ καὶ Οζιας ἐν κινύραις αμασενιθ τοῦ ἐνισχῦσαι 22 καὶ Χωνενια ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν ὡδῶν ὅτι συνετὸς ἦν 23 καὶ Βαραχια καὶ Ηλκανα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ 24 καὶ Σοβνια καὶ Ιωσαφατ καὶ Ναθαναηλ καὶ Αμασαι καὶ Ζαχαρια καὶ Βαναι καὶ Ελιεζερ οἱ ιερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ Αβδεδομ καὶ Ια πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ 25 καὶ ἦν Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ισραὴλ καὶ οἱ χιλίαρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐξ οἴκου Αβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ 26 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχῦσαι τὸν θεὸν τοὺς Λευίτας αἴροντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἔθυσαν ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριούς 27 καὶ Δαυιδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσινῇ καὶ πάντες οἱ Λευίται αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ψαλτῶδοι καὶ Χωνενιας ὁ ἄρχων τῶν ὡδῶν τῶν ἀδόντων καὶ ἐπὶ Δαυιδ

στολὴ βυσσίνη 28 καὶ πᾶς Ισραηλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν φωνῇ σωφερ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνοῦντες νάβλαις καὶ ἐν κινύραις 29 καὶ ἐγένετο κιβωτὸς διαθήκης κυρίου καὶ ἥλθεν ἔως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχολ θυγάτηρ Σαουλ παρέκυψεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα Δαυιδ ὄρχούμενον καὶ παίζοντα καὶ ἔξουδενωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς

16 καὶ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀπηρείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἡς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυιδ καὶ προσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ 2 καὶ συνετέλεσεν Δαυιδ ἀναφέρων ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὄνόματι κυρίου 3 καὶ διεμέρισεν παντὶ ἀνδρὶ Ισραηλ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἔως γυναικὸς τῷ ἀνδρὶ ἀρτον ἔνα ἀρτοκοπικὸν καὶ ἀμορίτην 4 καὶ ἔταξεν κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας καὶ ἔξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κύριον τὸν θεὸν Ισραηλ 5 Ασαφ ὁ ἡγούμενος καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας Ιιηλ Σεμιραμώθ Ιιηλ Ματταθίας Ελιαβ καὶ Βαναιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ιιηλ ἐν ὄργάνοις νάβλαις καὶ κινύραις καὶ Ασαφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν 6 καὶ Βαναιας καὶ Οζιηλ οἱ Ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξιν διὰ παντὸς ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ 7 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τότε ἔταξεν Δαυιδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐν χειρὶ Ασαφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ 8 ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν ὄνόματι αὐτοῦ γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 9 ἔσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε

αὐτῷ διηγήσασθε πᾶσιν τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἢ ἐποίησεν κύριος 10 αἰνεῖτε ἐν ὄνόματι ἀγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὔδοκίαν αὐτοῦ 11 ζητήσατε τὸν κύριον καὶ ἴσχυσατε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός 12 μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἢ ἐποίησεν τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ 13 σπέρμα Ισραηλ παῖδες αὐτοῦ νίοι Ιακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ 14 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ 15 μνημονεύων εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς 16 ὃν διέθετο τῷ Αβρααμ καὶ τὸν ὄρκον αὐτοῦ τῷ Ισαακ 17 ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ιακωβ εἰς πρόσταγμα τῷ Ισραηλ διαθήκην αἰώνιον 18 λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν 19 ἐν τῷ γενέσθαι αὐτοὺς ὀλιγοστοὺς ἀριθμῷ ὡς ἐσμικρύνθησαν καὶ παρώκησαν ἐν αὐτῇ 20 καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἔτερον 21 οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι αὐτοὺς καὶ ἥλεγξεν περὶ αὐτῶν βασιλεῖς 22 μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε 23 ἔσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῇ ἀναγγείλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτοῦ 25 ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα φοβερός ἔστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς 26 ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν εἴδωλα καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανὸν ἐποίησεν 27 δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἴσχὺς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ 28 δότε τῷ κυρίῳ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν δότε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ ἴσχύν 29 δότε τῷ κυρίῳ δόξαν ὄνόματος αὐτοῦ λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσκυνήσατε τῷ

κυρίω ἐν αὐλαῖς ἀγίαις αὐτοῦ 30 φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ κατορθωθήτω ἡ γῆ καὶ μὴ σαλευθήτω 31 εὐφρανθήτω ὁ οὐρανός καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν κύριος βασιλεύων 32 βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι καὶ ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ 33 τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἥλθεν κρῖναι τὴν γῆν 34 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 35 καὶ εἴπατε σῶσον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνῶν τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἄγιόν σου καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσίν σου 36 εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός αμην καὶ ἥνεσαν τῷ κυρίῳ 37 καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου τὸν Ασαφ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διὰ παντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν 38 καὶ Αβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐξήκοντα καὶ ὀκτώ καὶ Αβδεδομ υἱὸς Ἰδιθων καὶ Οσσα εἰς πυλωρούς 39 καὶ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον σκηνῆς κυρίου ἐν Βαμα τῇ ἐν Γαβαῶν 40 τοῦ ἀναφέρειν δλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν δλοκαυτωμάτων διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἐσπέρας καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμένα ἐν νόμῳ κυρίου ὃσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ 41 καὶ μετ' αὐτοῦ Αιμαν καὶ Ἰδιθων καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὄνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 42 καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφωνεῖν

καὶ ὅργανα τῶν ὡδῶν τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ἰδιθων εἰς τὴν πύλην 43 καὶ ἐπορεύθη ἄπας ὁ λαὸς ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν Δαυὶδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο ὡς κατώκησεν Δαυὶδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην ἵδού ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου ὑποκάτω δέρρεων 2 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυὶδ πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει ὅτι ὁ θεὸς μετὰ σοῦ 3 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων 4 πορεύοντας εἰπόν πρὸς Δαυὶδ τὸν παῖδα μου οὕτως εἶπεν κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με ἐν αὐτῷ 5 ὅτι οὐ κατώκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἡς ἀνήγαγον τὸν Ισραὴλ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἥμην ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καταλύματι 6 ἐν πᾶσιν οἵς διῆλθον ἐν παντὶ Ισραὴλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν Ισραὴλ τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων ὅτι οὐκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον 7 καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ διούλῳ μου Δαυὶδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμάνων τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραὴλ 8 καὶ ἥμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἵς ἐπορεύθης καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 9 καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ισραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι καὶ οὐ προσθήσει ἀδικίᾳ τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς 10 καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὃν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου

Ισραηλ καὶ ἐταπείνωσα ἄπαντας τοὺς ἔχθρούς σου καὶ αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι κύριος 11 καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῆσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ δὲ ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 12 αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἔως αἰῶνος 13 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν καὶ τὸ ἔλεος μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν δοντων ἔμπροσθέν σου 14 καὶ πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἔως αἰῶνος καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος ἔως αἰῶνος 15 κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυὶδ 16 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγὼ κύριε ὁ θεός καὶ τίς ὁ οἰκός μου ὅτι ἡγάπησάς με ἔως αἰῶνος 17 καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν καὶ ἐπεῖδες με ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ ὑψωσάς με κύριε ὁ θεός 18 τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ πρὸς σὲ τοῦ δοξάσαι καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου οἶδας 19 καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην 20 κύριε οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν σοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἥκουσαμεν ἐν ὡσὶν ἡμῶν 21 καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ισραηλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ θεός τοῦ λυτρώσασθαι ἔαυτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι ἔαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανὲς τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη 22 καὶ ἔδωκας

τὸν λαόν σου Ισραηλ σεαυτῷ λαὸν ἔως αἰῶνος καὶ σύ κύριε αὐτοῖς εἰς θεόν 23 καὶ νῦν κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθήτω ἔως αἰῶνος 24 λεγόντων κύριε κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ισραηλ καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδός σου ἀνωρθωμένος ἐναντίον σου 25 ὅτι σύ κύριε ἤνοιξας τὸ οὗς τοῦ παιδός σου τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον διὰ τοῦτο εὔρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεύχασθαι κατὰ πρόσωπόν σου 26 καὶ νῦν κύριε σὺ εἰ αὐτὸς ὁ θεός καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα 27 καὶ νῦν ἥρξω τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου ὅτι σύ κύριε εὐλόγησας καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα

18 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτοὺς καὶ ἐλαβεν τὴν Γεθ καὶ τὰς κωμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων 2 καὶ ἐπάταξεν τὴν Μωαβ καὶ ἥσαν Μωαβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα 3 καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τὸν Αδρααζαρ βασιλέα Σουβα Ήμαθ πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστήσαι χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην 4 καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἄρματα καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ παρέλυσεν Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἐξ αὐτῶν ἐκατὸν ἄρματα 5 καὶ ἦλθεν Σύρος ἐκ Δαμασκοῦ βιηθῆσαι Αδρααζαρ βασιλεῖ Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν 6 καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν καὶ ἥσαν τῷ Δαυὶδ εἰς παῖδας φέροντας δῶρα καὶ ἔσωζεν κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο 7 καὶ ἐλαβεν

Δαυιδ τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς οἵ ἡσαν ἐπὶ τοὺς παῖδας Αδρααζαρ καὶ ἦνεγκεν αὐτοὺς εἰς Ιερουσαλημ 8 καὶ ἐκ τῆς μεταβηχας καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Αδρααζαρ ἔλαβεν Δαυιδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐξ αὐτοῦ ἐποίησεν Σαλωμῶν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ 9 καὶ ἤκουσεν Θωα βασιλεὺς Ημαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν πᾶσαν δύναμιν Αδρααζαρ βασιλέως Σουβα 10 καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ιδουραμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησεν τὸν Αδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωα ἦν τῷ Αδρααζαρ καὶ πάντα τὰ σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ 11 καὶ ταῦτα ἥγιασεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσού οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐξ Ιδουμαίας καὶ Μωαβ καὶ ἐξ υἱῶν Αμμῶν καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Αμαληκ 12 καὶ Αθεσσα υἱὸς Σαρονια ἐπάταξεν τὴν Ιδουμαίαν ἐν κοιλάδι τῶν ἀλῶν ὁκτὼ καὶ δέκα χιλιάδας 13 καὶ ἔθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς καὶ ἦσαν πάντες οἱ Ιδουμαῖοι παῖδες Δαυιδ καὶ ἐσωζεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο 14 καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ισραὴλ καὶ ἦν ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ 15 καὶ Ιωαβ υἱὸς Σαρονια εἶπε τῆς στρατιᾶς καὶ Ιωσαφατ υἱὸς Αχιλουδ ὑπομνηματογράφος 16 καὶ Σαδωκ υἱὸς Αχιτωβ καὶ Αχιμελεχ υἱὸς Αβιαθαρ ιερεῖς καὶ Σουσα γραμματεὺς 17 καὶ Βαναιας υἱὸς Ιωδας ἐπὶ τοῦ χερεθθι καὶ τοῦ φελεθθι καὶ υἱοὶ Δαυιδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως

19 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανεν Ναας βασιλεὺς υἱῶν Αμμῶν καὶ ἐβασίλευσεν Αναν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω ἔλεος μετὰ Αναν υἱοῦ Ναας ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους Δαυιδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἥλθον παῖδες Δαυιδ εἰς γῆν υἱῶν Αμμῶν τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν 3 καὶ εἶπον ἄρχοντες Αμμῶν πρὸς Αναν μὴ δοξάζων Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου ἀπέστειλέν σοι παρακαλοῦντας οὐχ ὅπως ἐξερευνήσωσιν τὴν πόλιν τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἥλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ 4 καὶ ἔλαβεν Αναν τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἔξυρησεν αὐτοὺς καὶ ἀφεῖλεν τῶν μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἔως τῆς ἀναβολῆς καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς 5 καὶ ἥλθον ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυιδ περὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ἡτιμωμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καθίσατε ἐν Ιεριχῳ ἔως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ ἀνακάμψατε 6 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Αμμῶν ὅτι ἥσχύνθη λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν Αναν καὶ οἱ υἱοὶ Αμμῶν χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἐαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μοοχα καὶ ἐκ Σωβα ἄρματα καὶ ἵππεῖς 7 καὶ ἐμισθώσαντο ἐαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἄρμάτων καὶ τὸν βασιλέα Μωχα καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἥλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι Μαιδαβα καὶ οἱ υἱοὶ Αμμῶν συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν καὶ ἥλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι 8 καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ιωαβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν 9 καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Αμμῶν καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ

τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' ἔαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ 10 καὶ εἶδεν Ιωαβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἔξοπισθεν καὶ ἔξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἔξ Ισραὴλ καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου 11 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Αβεσσα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἔξ ἐναντίας νιῶν Αμμων 12 καὶ εἶπεν ἐὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ Σύρος καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἐὰν νιὸι Αμμων κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ καὶ σώσω σε 13 ἀνδρίζου καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει 14 καὶ παρετάξατο Ιωαβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτοῦ 15 καὶ οἱ νιὸι Αμμων εἶδον ὅτι ἔφυγον Σύροι καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ιωαβ καὶ ἀπὸ προσώπου Αβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἤλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἤλθεν Ιωαβ εἰς Ιερουσαλημ 16 καὶ εἶδεν Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ισραὴλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ ἔξήγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σωφαχ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Αδρααζαρ ἐμπροσθεν αὐτῶν 17 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ισραὴλ καὶ διέβη τὸν Ιορδάνην καὶ ἤλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς καὶ παρατάσσεται Σύρος ἔξ ἐναντίας Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν 18 καὶ ἔφυγεν Σύρος ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ καὶ ἀπέκτεινεν Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἐπτὰ χιλιάδας ἄρμάτων καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν Σωφαχ ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινεν 19 καὶ εἶδον

παῖδες Αδρααζαρ ὅτι ἐπταίκασιν ἀπὸ προσώπου Ισραὴλ καὶ διέθεντο μετὰ Δαυὶδ καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ καὶ οὐκ ἦθέλησεν Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς νιοῖς Αμμων ἔτι

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἔξοδῳ τῶν βασιλέων καὶ ἤγαγεν Ιωαβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρατιᾶς καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν νιῶν Αμμων καὶ ἤλθεν καὶ περιεκάθισεν τὴν Ραββα καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐπάταξεν Ιωαβ τὴν Ραββα καὶ κατέσκαψεν αὐτήν 2 καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχολ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ εύρεθη ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυὶδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἔξήνεγκεν πολλὰ σφόδρα 3 καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἔξήγαγεν καὶ διέπρισεν πρίσσιν καὶ ἐν σκεπάρνοις σιδηροῖς καὶ οὗτως ἐποίησεν Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν νιοῖς Αμμων καὶ ἀνέστρεψεν Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ 4 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐπάταξεν Σοβοχαὶ ὁ Ουσαθὶ τὸν Σαφου ἀπὸ τῶν νιῶν τῶν γιγάντων καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν 5 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ελλαναν νιὸς Ιαΐρ τὸν Λεεμι ἀδελφὸν Γολιαθ τοῦ Γεθθαίου καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων 6 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνήρ ὑπερμεγέθης καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ ἔξ καὶ ἔξ εἴκοσι τέσσαρες καὶ οὗτος ἦν ἀπόγονος γιγάντων 7 καὶ ὠνείδισεν τὸν Ισραὴλ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ιωναθαν νιὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυὶδ 8 οὗτοι ἐγένοντο Ραφα ἐν Γεθ πάντες ἵσαν τέσσαρες

γίγαντες καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ

21 καὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν Ισραὴλ **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πρὸς Ιωαβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως πορεύθητε ἀριθμήσατε τὸν Ισραὴλ ἀπὸ Βηρσαβῆς καὶ ἔως Δαν καὶ ἐνέγκατε πρός με καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν Ιωαβ προσθείτε κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς αὐτοὶ ἐκατονταπλασίως καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες πάντες τῷ κυρίῳ μου παῖδες ἵνα τί ζητεῖ ὁ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ γένηται εἰς ἀμαρτίαν τῷ Ισραὴλ **4** τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἐκραταιώθη ἐπὶ τῷ Ιωαβ καὶ ἐξῆλθεν Ιωαβ καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ισραὴλ καὶ ἤλθεν εἰς Ιερουσαλήμ **5** καὶ ἔδωκεν Ιωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυιδ καὶ ἦν πᾶς Ισραὴλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἐκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν καὶ Ιουδας τετρακόσιαι καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν **6** καὶ τὸν Λευι καὶ τὸν Βενιαμιν οὐκ ἡρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν ὅτι κατίσχυσεν λόγος τοῦ βασιλέως τὸν Ιωαβ **7** καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ ἐπάταξεν τὸν Ισραὴλ **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν θεόν ἡμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Γαδ ὁρῶντα Δαυιδ λέγων **10** πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυιδ λέγων οὕτως λέγει κύριος τρία αἴρω ἐγὼ ἐπὶ σέ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἐν ἔξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι **11** καὶ ἤλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ

εἶπεν αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ἔκλεξαι σεαυτῷ **12** ἢ τρία ἔτη λιμοῦ ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου καὶ μάχαιραν ἐχθρῶν σου τοῦ ἔξολεθρεῦσαι ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ καὶ ἄγγελος κυρίου ἔξολεθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ισραὴλ καὶ νῦν ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με λόγον **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι καὶ τὰ τρία σφόδρα ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω **14** καὶ ἔδωκεν κύριος θάνατον ἐν Ισραὴλ καὶ ἔπεσον ἔξ Ισραὴλ ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν **15** καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς Ιερουσαλήμ τοῦ ἔξολεθρεῦσαι αὐτήν καὶ ὡς ἔξωλέθρευσεν εἶδεν κύριος καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἔξολεθρεύοντι ίκανούσθω σοι ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἑστῶς ἐν τῷ ἄλω Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου **16** καὶ ἐπῆρεν Δαυιδ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ἄγγελον κυρίου ἑστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ιερουσαλήμ καὶ ἔπεσεν Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν **17** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν θεόν οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἀμαρτών κακοποιῶν ἐκακοποίησα καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν κύριε ὁ θεός γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν κύριε **18** καὶ ἄγγελος κυρίου εἶπεν τῷ Γαδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς Δαυιδ ἵνα ἀναβῇ τοῦ στῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἄλω Ορνα

τοῦ Ιεβουσαίου 19 καὶ ἀνέβη Δαυιδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὄνόματι κυρίου 20 καὶ ἐπέστρεψεν Ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μεθαχαβῖν καὶ Ορνα ἦν ἀλοῶν πυρούς 21 καὶ ἤλθεν Δαυιδ πρὸς Ορναν καὶ Ορνα ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἄλω καὶ προσεκύνησεν τῷ Δαυιδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν 22 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ορνα δός μοι τὸν τόπον σου τῆς ἄλω καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτὸν καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ 23 καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς Δαυιδ λαβὲ σεαυτῷ καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον αὐτοῦ ἵδε δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὀλοκαύτωσιν καὶ τὸ ἄροτρον καὶ τὰς ἀμάξας εἰς ξύλα καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν τὰ πάντα δέδωκα 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τῷ Ορνα οὐχί ὅτι ἀγοράζων ἀγοράζω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ ὅτι οὐ μὴ λάβω ἃ ἐστίν σοι κυρίῳ τοῦ ἀνενέγκαι ὀλοκαύτωσιν δωρεὰν κυρίῳ 25 καὶ ἔδωκεν Δαυιδ τῷ Ορνα ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους χρυσίου ὄλκης ἔξακοσίους 26 καὶ ὥκοδόμησεν Δαυιδ ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ κατανάλωσεν τὴν ὀλοκαύτωσιν 27 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον καὶ κατέθηκεν τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν κολεόν 28 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυιδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ κύριος ἐν τῷ ἄλω Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ 29 καὶ σκηνὴ κυρίου ἦν ἐποίησεν Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων

ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν Βαμα ἐν Γαβαῶν 30 καὶ οὐκ ἡδύνατο Δαυιδ τοῦ πορευθῆναι ἐμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν ὅτι κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου κυρίου

22 καὶ εἶπεν Δαυιδ οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ Ισραὴλ 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους ἐν γῇ Ισραὴλ καὶ κατέστησεν λατόμους λατομῆσαι λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἴκον τῷ θεῷ 3 καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἥλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ τοὺς στροφεῖς ἡτοίμασεν Δαυιδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος οὐκ ἦν σταθμός 4 καὶ ξύλα κέδρινα οὐκ ἦν ἀριθμός ὅτι ἐφέροσαν οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυιδ 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμῶν ὁ οὐρανὸς μου παιδάριον ἀπαλόν καὶ ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην ἄνω εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐτοιμάσω αὐτῷ καὶ ἡτοίμασεν Δαυιδ εἰς πλῆθος ἐμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ 6 καὶ ἐκάλεσεν Σαλωμῶν τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ισραὴλ 7 καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμῶν τέκνον ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἴκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ 8 καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμοὶ λόγος κυρίου λέγων αἷμα εἰς πλῆθος ἔξέχεας καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας οὐκ οἰκοδομήσεις οἴκον τῷ ὄνόματι μου ὅτι αἷμα πολλὰ ἔξέχεας ἐπὶ τῆς γῆς ἐναντίον μου 9 ἴδου οὐδὲ τίκτεταί σοι οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἔχθρῶν κυκλόθεν ὅτι Σαλωμῶν ὄνομα αὐτῷ καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ισραὴλ

ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ 10 οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς νίὸν κάγὼ αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ισραὴλ ἔως αἰῶνος 11 καὶ νῦν υἱέ μου ἔσται μετὰ σοῦ κύριος καὶ εὐοδώσει καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ σου ὃς ἐλάλησεν περὶ σοῦ 12 ἀλλ' ἡ δώῃ σοι σοφίαν καὶ σύνεσιν κύριος καὶ κατισχύσαι σε ἐπὶ Ισραὴλ καὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον κυρίου τοῦ θεοῦ σου 13 τότε εὐοδώσει ἐὰν φυλάξῃς τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἢ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ ἐπὶ Ισραὴλ ἀνδρίζου καὶ ἵσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοιθῆς 14 καὶ ἴδον ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα εἰς οἶκον κυρίου χρυσίου ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον οὐκ ἔστιν σταθμός ὅτι εἰς πλῆθος ἔστιν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἡτοίμασα καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθες 15 καὶ μετὰ σοῦ εἰς πλῆθος ποιούντων ἔργα τεχνῖται καὶ οἰκοδόμοι λίθων καὶ τέκτονες ξύλων καὶ πᾶς σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ 16 ἐν χρυσίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ οὐκ ἔστιν ἀριθμός ἀνάστηθι καὶ ποίει καὶ κύριος μετὰ σοῦ 17 καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ισραὴλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμῶν τοῦ ἀντοῦ 18 οὐχὶ κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ 19 νῦν δότε καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχᾶς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε ἀγίασμα κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν διαθήκης

κυρίου καὶ σκεύη τὰ ἄγια τοῦ θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι κυρίου
23 καὶ Δαυὶδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ Ισραὴλ 2 καὶ συνήγαγεν τοὺς πάντας ἄρχοντας Ισραὴλ καὶ τοὺς ἰερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας 3 καὶ ἡριθμήθησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας 4 ἀπὸ τούτων ἐργοδιῶκται ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου κυρίου εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἔξακισχίλιοι 5 καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροὶ καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ὄργανοις οἵς ἐποίησεν τοῦ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ 6 καὶ διεῖλεν αὐτοῦς Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευί τῷ Γεδσων Κααθ Μεραρι 7 καὶ τῷ Παροσωμ τῷ Εδαν καὶ τῷ Σεμεῖ 8 υἱοὶ τῷ Εδαν ὁ ἄρχων Ιηλ καὶ Ζεθομ καὶ Ιωηλ τρεῖς 9 υἱοὶ Σεμεῖ Σαλωμιθ καὶ Ιηλ καὶ Αιδαν τρεῖς οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Εδαν 10 καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεῖ Ιεθ καὶ Ζιζα καὶ Ιωας καὶ Βερια οὗτοι υἱοὶ Σεμεῖ τέσσαρες 11 καὶ ἦν Ιεθ ὁ ἄρχων καὶ Ζιζα ὁ δεύτερος καὶ Ιωας καὶ Βερια οὐκ ἐπλήθυναν υἱοὺς καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν 12 υἱοὶ Κααθ Αμβραμ Ισσααρ Χεβρων Οζηλ τέσσαρες 13 υἱοὶ Αμβραμ Ααρων καὶ Μωυσῆς καὶ διεστάλη Ααρων τοῦ ἀγιασθῆναι ἄγια ἀγίων αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔως αἰῶνος τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος 14 καὶ Μωυσῆς ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευι 15 υἱοὶ Μωυσῆ Γηρσαμ καὶ

Ελιεζερ 16 υἱὸς Γηρσαμ Σουβαηλ ὁ ἄρχων 17 καὶ ἡσαν υἱὸς τῷ Ελιεζερ Ρααβία ὁ ἄρχων καὶ οὐκ ἡσαν τῷ Ελιεζερ υἱὸς ἔτεροι καὶ υἱὸς Ρααβία ηγένθησαν εἰς ὄψις 18 υἱὸς Ισσααρ Σαλωμώθ ὁ ἄρχων 19 υἱὸς Χεβρων Ιδουδ ὁ ἄρχων Αμαδια ὁ δεύτερος Οζιηλ ὁ τρίτος Ικεμιας ὁ τέταρτος 20 υἱὸς Οζιηλ Μιχας ὁ ἄρχων καὶ Ισια ὁ δεύτερος 21 υἱὸς Μεραρι Μοολι καὶ Μουσι υἱὸς Μοολι Ελεαζαρ καὶ Κις 22 καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ οὐκ ἡσαν αὐτῷ υἱὸς ἀλλ' ἦ θυγατέρες καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱὸς Κις ἀδελφοὶ αὐτῶν 23 υἱὸς Μουσι Μοολι καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ τρεῖς 24 οὗτοι υἱὸι Λευι κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὄνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω 25 ὅτι ἐπεν Δαυιδ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ κατεσκήνωσεν ἐν Ιερουσαλημ ἔως αἰῶνος 26 καὶ οἱ Λευΐται οὐκ ἡσαν αἴροντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκεύη αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς 27 ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυιδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευι ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω 28 ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χεῖρα Ααρων τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν πάντων ἀγίων καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ 29 εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως εἰς τὴν σεμίδαλιν τῆς θυσίας καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα καὶ εἰς τήγανον καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην καὶ εἰς πᾶν μέτρον 30 καὶ τοῦ στῆναι πρωὶ τοῦ αἰνεῖν ἔξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ οὕτως τὸ ἐσπέρας 31 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν

ἀναφερομένων ὀλοκαυτωμάτων τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς κατὰ ἀριθμὸν κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς διὰ παντὸς τῷ κυρίῳ 32 καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς σίῶν Ααρων ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου

24 καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων διαιρέσεις υἱὸι Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ 2 καὶ ἀπέθανεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ υἱὸι οὐκ ἡσαν αὐτοῖς καὶ ἴεράτευσεν Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ υἱὸι Ααρων 3 καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυιδ καὶ Σαδωκ ἐκ τῶν υἱῶν Ελεαζαρ καὶ Αχιμελεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ιθαμαρ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 4 καὶ εὑρέθησαν υἱὸι Ελεαζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υἱὸὺς Ιθαμαρ καὶ διεῖλεν αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς Ελεαζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἔξι καὶ δέκα καὶ τοῖς υἱοῖς Ιθαμαρ ὀκτὼ κατ' οἴκους πατριῶν 5 καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τούτους ὅτι ἡσαν ἄρχοντες τῶν ἀγίων καὶ ἄρχοντες κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ελεαζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ιθαμαρ 6 καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαιας υἱὸς Ναθαναηλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευι κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ Σαδωκ ὁ ἴερεὺς καὶ Αχιμελεχ υἱὸς Αβιαθαρ καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἴερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς εἰς εἰς τῷ Ελεαζαρ καὶ εἰς εἰς τῷ Ιθαμαρ 7 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ Ιαριβ τῷ Ιδεΐᾳ ὁ δεύτερος 8 τῷ Χαρημ ὁ τρίτος τῷ Σεωριμ ὁ τέταρτος 9 τῷ Μελχια ὁ πέμπτος τῷ Μιαμιν ὁ ἕκτος 10 τῷ Κως ὁ ἕβδομος τῷ Αβια

ό δύδοος 11 τῷ Ἰησοῦ ὁ ἔνατος τῷ Σεχενια ὁ δέκατος 12 τῷ Ἐλιασίβ ὁ ἐνδέκατος τῷ Ιακοῦ ὁ δωδέκατος 13 τῷ Οχχοφφα ὁ τρισκαιδέκατος τῷ Ισβααλ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος 14 τῷ Βελγα ὁ πεντεκαιδέκατος τῷ Εμμηρ ὁ ἑκκαιδέκατος 15 τῷ Χηζίρ ὁ ἑπτακαιδέκατος τῷ Αφεσση ὁ ὀκτωκαιδέκατος 16 τῷ Φεταια ὁ ἐννεακαιδέκατος τῷ Εζεκηλ ὁ εἰκοστός 17 τῷ Ιαχιν ὁ εῖς καὶ εἰκοστός τῷ Γαμουλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστός 18 τῷ Δαλαια ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός τῷ Μαασαι ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός 19 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἴκον κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ααρων πατρὸς αὐτῶν ὡς ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ 20 καὶ τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς καταλοίποις τοῖς υἱοῖς Αμβραμ Σουβαηλ τοῖς υἱοῖς Σουβαηλ Ιαδια 21 τῷ Ρααβια ὁ ἄρχων Ιεσιας 22 καὶ τῷ Ισσαρι Σαλωμωθ τοῖς υἱοῖς Σαλωμωθ Ιαθ 23 υἱοὶ Ιεδιου Αμαδια ὁ δεύτερος Ιαζηηλ ὁ τρίτος Ιοκομ ὁ τέταρτος 24 υἱοὶ Οζιηλ Μιχα υἱοὶ Μιχα Σαμηρ 25 ἀδελφὸς Μιχα Ισια υἱοὶ Ισια Ζαχαρια 26 υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Μουσι υἱοὶ Οζια υἱοὶ Βοννι 27 υἱοὶ Μεραρι τῷ Οζια υἱοὶ αὐτοῦ Ισοαμ καὶ Ζακχουρ καὶ Αβδι 28 τῷ Μοολι Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ οὐκ ἥσαν αὐτῷ υἱοί 29 τῷ Κις υἱοὶ τοῦ Κις Ιραμαηλ 30 καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσι Μοολι καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν 31 καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ααρων ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ Σαδωκ καὶ Αχιμελεχ καὶ ἀρχόντων πατριῶν τῶν ιερέων

καὶ τῶν Λευιτῶν πατριάρχαι αρααβ καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ νεώτεροι 25 καὶ ἔστησεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς Ασαφ καὶ Αιμαν καὶ Ιδιθων τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν 2 υἱοὶ Ασαφ Ζακχουρ καὶ Ιωσηφ καὶ Ναθανιας καὶ Εραηλ υἱοὶ Ασαφ ἔχόμενοι Ασαφ τοῦ προφήτου ἔχόμενοι τοῦ βασιλέως 3 τῷ Ιδιθων υἱοὶ Ιδιθων Γοδολια καὶ Σουρι καὶ Ισαια καὶ Σεμεϊ καὶ Ασαβια καὶ Ματταθιας ἔξ μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶν Ιδιθων ἐν κινύρᾳ ἀνακρουόμενοι ἔξομολόγησιν καὶ αἵνεσιν τῷ κυρίῳ 4 τῷ Αιμανι υἱοὶ Αιμαν Βουκιας καὶ Μανθανιας καὶ Αζαραηλ καὶ Σουβαηλ καὶ Ιεριμωθ καὶ Ανανιας καὶ Ανανι καὶ Ηλιαθα καὶ Γοδολλαθι καὶ Ρωμεμθι-ωδ καὶ Ιεσβακασα καὶ Μαλληθι καὶ Θηηρι καὶ Μεαζωθ 5 πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αιμαν τῷ ἀνακρουομένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι κέρας καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αιμαν υἱοὺς δέκα τέσσαρας καὶ θυγατέρας τρεῖς 6 πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὑμνῷδοῦντες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις ἔχόμενα τοῦ βασιλέως καὶ Ασαφ καὶ Ιδιθων καὶ Αιμανι 7 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν δεδιδαγμένοι ἄδειν κυρίῳ πᾶς συνίων διακόσιοι ὁγδοήκοντα καὶ ὀκτώ 8 καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων 9 καὶ ἔξηλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ασαφ τῷ Ιωσηφ Γοδολια

ό δεύτερος Ήνια ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 10 ὁ τρίτος Ζακχουρ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 11 ὁ τέταρτος Ιεσδρι υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 12 ὁ πέμπτος Ναθανιας υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 13 ὁ ἕκτος Βουκιας υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 14 ὁ ἔβδομος Ισεριηλ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 15 ὁ ὄγδοος Ιωσια υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 16 ὁ ἔνατος Μανθανιας υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 17 ὁ δέκατος Σεμεϊ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 18 ὁ ἑνδέκατος Αζαρια υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 19 ὁ δωδέκατος Ασαβια υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 20 ὁ τρισκαιδέκατος Σουβαηλ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 21 ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος Ματταθιας υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 22 ὁ πεντεκαιδέκατος Ιεριμωθ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 23 ὁ ἑκκαιδέκατος Ανανιας υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 24 ὁ ἑπτακαιδέκατος Ιεσβακασα υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 25 ὁ ὀκτωκαιδέκατος Ανανι υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 26 ὁ ἑννεακαιδέκατος Μελληθι υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 27 ὁ εἰκοστὸς Ελιαθα υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 28 ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ηθιρ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 29 ὁ εἰκοστὸς δεύτερος Γοδολλαθι υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 30 ὁ τρίτος καὶ εἰκοστὸς Μεαζωθ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο 31 ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστὸς Ρωμεμθι-ωδ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο

26 εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοῖς Κορεϊμ Μοσολλαμια υἱὸς Κωρη ἐκ τῶν υἱῶν Αβιασαφ 2 καὶ τῷ Μοσολλαμια υἱοί Ζαχαριας ὁ πρωτότοκος Ιδιηλ ὁ δεύτερος Ζαβαδιας ὁ τρίτος Ιεθνουηλ ὁ τέταρτος 3 Ωλαμ ὁ πέμπτος Ιωαναν ὁ ἔκτος Ελιωηναι ὁ ἔβδομος 4 καὶ τῷ Αβδεδομ υἱοί Σαμαιας ὁ πρωτότοκος Ιωζαβαδ ὁ δεύτερος Ιωαα ὁ τρίτος Σωχαρ ὁ τέταρτος Ναθαναηλ ὁ πέμπτος 5 Αμιηλ ὁ ἕκτος Ισσαχαρ ὁ ἔβδομος Φολλαθι ὁ ὄγδοος ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός 6 καὶ τῷ Σαμαια υἱῷ αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ πρωτοτόκου Ρωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ ἦσαν 7 υἱοὶ Σαμαια Γοθνι καὶ Ραφαηλ καὶ Ωβηδ καὶ Ελζαβαδ καὶ Αχιου υἱοὶ δυνατοί Ελιου καὶ Σαβχια καὶ Ισβακωμ 8 πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Αβδεδομ αὐτοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ υἱοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνατῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ οἱ πάντες ἔξήκοντα δύο τῷ Αβδεδομ 9 καὶ τῷ Μοσολλαμια υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δέκα καὶ ὀκτὼ δυνατοί 10 καὶ τῷ Ωσα τῶν υἱῶν Μεραρι υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν ὅτι οὐκ ἦν πρωτότοκος καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀρχοντα 11 τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας Ταβλαι ὁ τρίτος Ζαχαριας ὁ τέταρτος πάντες οὗτοι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ωσα τρισκαίδεκα 12 τούτοις αἱ διαιρέσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τῶν δυνατῶν ἐφημερίαι καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου 13 καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα 14 καὶ ἐπεσεν ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σαλαμια καὶ Ζαχαρια υἱὸς Ιωας τῷ Μελχια ἔβαλον κλήρους καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος βιρρᾶ 15 τῷ Αβδεδομ

νότον κατέναντι οίκου εσεφιν 16 εἰς δεύτερον τῷ
Ωσα πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου
τῆς ἀναβάσεως φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς 17
πρὸς ἀνατολὰς ἔξ την ἡμέραν βορρᾶ τῆς ἡμέρας
τέσσαρες νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες καὶ εἰς τὸ
εσεφιν δύο 18 εἰς διαδεχομένους καὶ πρὸς δυσμαῖς
τέσσαρες καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχομένους
19 αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς
Κορε καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι 20 καὶ οἱ Λευΐται
ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου
καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων 21
υἱὸι Λαδαν υἱὸι τῷ Γηρσωνι τῷ Λαδαν ἄρχοντες
πατριῶν τῷ Λαδαν τῷ Γηρσωνι Ιηηλ 22 καὶ
υἱὸι Ιηηλ Ζεθομ καὶ Ιωηλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν
θησαυρῶν οἴκου κυρίου 23 τῷ Αμβραμ καὶ Ισσααρ
Χεβρων καὶ Οζηηλ 24 καὶ Σουβαηλ ὁ τοῦ Γηρσαμ
τοῦ Μωυσῆ ἥγονύμενος ἐπὶ τῶν θησαυρῶν 25
καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ελιεζερ Ρααβιας υἱὸς
καὶ Ιωσαιας καὶ Ιωραμ καὶ Ζεχρι καὶ Σαλωμωθ
26 αὐτὸς Σαλωμωθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ
πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἀγίων οὓς ἡγίασεν
Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
χιλιάρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς
δυνάμεως 27 ἢ ἔλαβεν ἐκ τῶν πολέμων καὶ
ἐκ τῶν λαφύρων καὶ ἡγίασεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ
μὴ καθυστερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ
θεοῦ 28 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀγίων Σαμουηλ τοῦ
προφήτου καὶ Σαουλ τοῦ Κις καὶ Αβεννηρ τοῦ
Νηρ καὶ Ιωαβ τοῦ Σαρονια πᾶν δὲ ἡγίασαν διὰ
χειρὸς Σαλωμωθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ 29
τῷ Ισσαρι Χωνενια καὶ υἱὸι αὐτοῦ τῆς ἐργασίας
τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν Ισραηλ τοῦ γραμματεύειν καὶ
διαιρίνειν 30 τῷ Χεβρωνι Ασαβιας καὶ οἱ ἀδελφοὶ

αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοί χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ
τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ισραηλ πέραν τοῦ Ιορδάνου
πρὸς δυσμαῖς εἰς πᾶσαν λειτουργίαν κυρίου καὶ
ἐργασίαν τοῦ βασιλέως 31 τοῦ Χεβρωνι Ιουδιας ὁ
ἄρχων τῶν Χεβρωνι κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ
πατριάς ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν καὶ εὐρέθη ἀνὴρ δυνατὸς
ἐν αὐτοῖς ἐν Ιαζηρ τῆς Γαλααδίτιδος 32 καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοί δισχίλιοι ἑπτακόσιοι
ἄρχοντες πατριῶν καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Δαυιδ
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ρουβηνι καὶ Γαδδι καὶ ἡμίσους
φυλῆς Μανασση εἰς πᾶν πρόσταγμα κυρίου καὶ
λόγον βασιλέως

27 καὶ υἱὸι Ισραηλ κατ' ἀριθμὸν αὐτῶν
ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλιάρχοι καὶ
ἑκατόνταρχοι καὶ γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες
τῷ λαῷ καὶ εἰς πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ
διαιρέσεις εἰς πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου
καὶ ἐκπορευομένου μηνα ἐκ μηνὸς εἰς πάντας
τοὺς μηνας τοῦ ἐνιαυτοῦ διαιρέσις μία εἴκοσι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες 2 καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου Ιεσβοαμ ὁ
τοῦ Ζαβδηηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες 3 ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρες
ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς δυνάμεως τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου 4 καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ
μηνὸς τοῦ δευτέρου Δωδια ὁ Εχωχι καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες
ἄρχοντες δυνάμεως 5 ὁ τρίτος τὸν μηνα τὸν
τρίτον Βαναιας ὁ τοῦ Ιωδας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων καὶ
ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι
χιλιάδες 6 αὐτὸς Βαναιας δυνατώτερος τῶν
τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῆς

διαιρέσεως αύτοῦ Αμιζαβαθ υἱὸς αύτοῦ 7 ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ασαηλ ὁ ἀδελφὸς Ιωαβ καὶ Ζαβδίας ὁ υἱὸς αύτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 8 ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαωθ ὁ Ιεσραες καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες 9 ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Οδουιας ὁ τοῦ Εκκης ὁ Θεκώιτης καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 10 ὁ ἔβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἔβδομῷ Χελλης ὁ ἐκ Φαλλους ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραίμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 11 ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὄγδῳ Σοβοχαι ὁ Ισαθι τῷ Ζαραϊ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 12 ὁ ἔνατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ Αβιεζερ ὁ ἐξ Αναθωθ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 13 ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεηρα ὁ ἐκ Νετουφατ τῷ Ζαραϊ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 14 ὁ ἐνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνδεκάτῳ Βαναιας ὁ ἐκ Φαραθων τῶν υἱῶν Εφραίμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 15 ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδαι ὁ Νετωφατι τῷ Γοθονιηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αύτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 16 καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ισραηλ τῷ Ρουβην ἡγούμενος Ελιεζερ ὁ τοῦ Ζεχρι τῷ Συμεων Σαφατιας ὁ τοῦ Μααχα 17 τῷ Λευι Ασαβιας ὁ τοῦ Καμουηλ τῷ Ααρων Σαδωκ 18 τῷ Ιουδα Ελιαβ τῶν ἀδελφῶν Δαυιδ τῷ Ισσαχαρ Αμβρι ὁ τοῦ Μιχαηλ 19 τῷ Ζαβουλων Σαμαιας ὁ τοῦ Αρδιου τῷ Νεφθαλι Ιεριμωθ ὁ τοῦ Εσριηλ 20

τῷ Εφραιμ Ωση ὁ τοῦ Οζιου τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση Ιωηλ ὁ τοῦ Φαδαια 21 τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση τῷ ἐν τῇ Γαλααδ Ιαδδαι ὁ τοῦ Ζαβδιου τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν Ασιηλ ὁ τοῦ Αβεννηρ 22 τῷ Δαν Αζαφαηλ ὁ τοῦ Ιωραμ οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ισραηλ 23 καὶ οὐκ ἔλαβεν Δαυιδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω ὅτι κύριος εἶπεν πληθῦναι τὸν Ισραηλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ 24 καὶ Ιωαβ ὁ τοῦ Σαρουια ἥρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ καὶ οὐ συνετέλεσεν καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὄργὴ ἐπὶ τὸν Ισραηλ καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυιδ 25 καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως Ασμωθ ὁ τοῦ Ωδιηλ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ιωναθαν ὁ τοῦ Οζιου 26 ἐπὶ δὲ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων Εσδρι ὁ τοῦ Χολουβ 27 καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων Σεμεῖ ὁ ἐκ Ραμα καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου Ζαχρι ὁ τοῦ Σεφνι 28 καὶ ἐπὶ τῶν ἔλαιων καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ Βαλανας ὁ Γεδωρίτης ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἔλαιον Ιωας 29 καὶ ἐπὶ τῶν βιῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Ασιδων Σατραις ὁ Σαρωνίτης καὶ ἐπὶ τῶν βιῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλῶσιν Σωφατ ὁ τοῦ Αδλι 30 ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων Ωβιλ ὁ Ισμαηλίτης ἐπὶ τῶν ὄνων Ιαδιας ὁ ἐκ Μεραθων 31 καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων Ιαζιζ ὁ Αγαρίτης πάντες οὗτοι προστάται ὑπαρχόντων Δαυιδ τοῦ βασιλέως 32 καὶ Ιωναθαν ὁ πατράδελφος Δαυιδ σύμβουλος ἄνθρωπος συνετὸς καὶ γραμματεὺς αὐτός καὶ Ιηλ ὁ τοῦ Αχαμανι μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως

33 καὶ Ἀχιτοφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως καὶ Χουσὶ πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως **34** καὶ μετὰ τοῦτον Ἀχιτοφελ ἔχόμενος Ιωδαε ὁ τοῦ Βαναιου καὶ Αβιαθαρ καὶ Ιωαβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως

28 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ισραὴλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν ἑκατοντάδων καὶ τοὺς γαζοφύλακας καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ιερουσαλημ **2** καὶ ἔστη Δαυιδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶπεν ἀκούσατε μου ἀδελφοὶ καὶ λαός μου ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἴκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ στάσιν ποδῶν κυρίου ἡμῶν καὶ ἡτοίμασα τὰ εἰς τὴν κατασκήνωσιν ἐπιτήδεια **3** καὶ ὁ θεὸς εἶπεν οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἴκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ σὺ καὶ αἴματα ἐξέχεας **4** καὶ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πατρός μου εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐν Ιουδᾳ ἡρέτικεν τὸ βασίλειον καὶ ἐξ οἴκου Ιουδᾳ τὸν οἴκον τοῦ πατρός μου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ πατρός μου ἐν ἐμοὶ ἡθέλησεν τοῦ γενέσθαι με βασιλέα ἐπὶ τῷ παντὶ Ισραὴλ **5** καὶ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν μου ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέν μοι κύριος ἐξελέξατο ἐν Σαλωμῶν τῷ υἱῷ μου καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραὴλ **6** καὶ εἶπέν μοι ὁ θεός Σαλωμῶν ὁ υἱός σου οἰκοδομῆσει τὸν οἴκον μου καὶ τὴν αὐλήν μου ὅτι ἡρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναι μου υἱόν

κάγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα **7** καὶ κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔως αἰῶνος ἐὰν ισχύσῃ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **8** καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας κυρίου καὶ ἐν ὧστὶν θεοῦ ἡμῶν φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς ἔως αἰῶνος **9** καὶ νῦν Σαλωμῶν υἱέ μου γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ ὅτι πάσας καρδίας ἐτάζει κύριος καὶ πᾶν ἐνθύμημα γιγνώσκει ἐὰν ζητήσῃς αὐτὸν εὑρεθήσεταί σοι καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτὸν καταλείψει σε εἰς τέλος **10** ἵδε τοίνυν ὅτι κύριος ἡρέτικέν σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἴκον εἰς ἀγίασμα ἴσχυε καὶ ποίει **11** καὶ ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμῶν τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ καὶ τῶν ζακχω αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπερῷων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἔξιλασμοῦ **12** καὶ τὸ παράδειγμα δεῖχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ τῶν αὐλῶν οἴκου κυρίου καὶ πάντων τῶν παστοφορίων τῶν κύκλω τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἀγίων **13** καὶ τῶν καταλυμάτων τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίμων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου κυρίου **14** καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὀλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν **15** λυχνιῶν τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν λύχνων **16** ἔδωκεν αὐτῷ ὄμοιώς τὸν σταθμὸν τῶν τραπεζῶν τῆς προθέσεως ἐκάστης τραπέζης

χρυσῆς καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν 17 καὶ τῶν κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσῶν καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν κεφφουρε ἔκάστου σταθμοῦ 18 καὶ τὸν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσίου δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄρματος τῶν χερουβίν τῶν διαπεπετασμένων ταῖς πτέρυξιν καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου 19 πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς κυρίου ἔδωκεν Δαυὶδ Σαλωμῶν κατὰ τὴν περιγενηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος 20 καὶ εἶπεν Δαυὶδ Σαλωμῶν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἵσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποίει μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς ὅτι κύριος ὁ θεός μου μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μή σε ἐγκαταλίπῃ ἔως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἔργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου 21 καὶ ἴδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγματείᾳ καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶσαν τέχνην καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου

29 καὶ εἶπεν Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Σαλωμῶν ὃ υἱός μου εἶς ὃν ἥρετικεν ἐν αὐτῷ κύριος νέος καὶ ἀπαλός καὶ τὸ ἔργον μέγα ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ἡ οἰκοδομή ἀλλ' ἡ κυρίω θεῷ 2 κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἴκον θεοῦ μου χρυσίον ἀργύριον χαλκόν σίδηρον ξύλα λίθους σοομ καὶ πληρώσεως καὶ λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ πάριον πολύν 3 καὶ ἔτι ἐν τῷ εύδοκησαί με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου ἔστιν μοι ὃ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἴδοὺ δέδωκα εἰς οἴκον θεοῦ μου εἰς

ὕψος ἐκτὸς ὃν ἡτοίμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἀγίων 4 τρισχίλια τάλαντα χρυσίου τοῦ ἐκ Σουφρι καὶ ἐπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἔξαλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ Ἱεροῦ 5 διὰ χειρὸς τεχνιτῶν καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον κυρίω 6 καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ βασιλέως 7 καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου χρυσίου τάλαντα πεντακισχίλια καὶ χρυσοῦς μυρίους καὶ ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας καὶ χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια καὶ σιδήρου ταλάντων χιλιάδας ἑκατόν 8 καὶ οἵ εὑρέθη παρ' αὐτοῖς λίθος ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς Ιητὴλ τοῦ Γηρσωνοι 9 καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ κυρίῳ καὶ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως 10 καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας λέγων εὐλογητὸς εἴ κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος 11 σοὶ κύριε ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ τὸ καύχημα καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχύς ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς καὶ ἔθνος 12 παρὰ σοῦ ὃ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα σὺ πάντων ἄρχεις κύριε ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς καὶ ἐν χειρὶ σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία καὶ ἐν χειρὶ σου παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχῦσαι τὰ πάντα 13 καὶ νῦν κύριε ἔξομολογούμεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ δόνομα τῆς καυχήσεώς σου 14 καὶ

τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι ἴσχύσαμεν προθυμηθῆναι σοι κατὰ ταῦτα ὅτι σὰ τὰ πάντα καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι **15** ὅτι πάροικοί ἐσμεν ἐναντίον σου καὶ παροικοῦντες ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς σκιὰ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή **16** κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὃ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἴκον τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ σου ἐκ χειρός σου ἔστιν καὶ σοὶ τὰ πάντα **17** καὶ ἔγνων κύριε ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾶς ἐν ἀπλότητι καρδίας προεθυμήθην πάντα ταῦτα καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὑρεθέντα ὥδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι **18** κύριε ὁ θεὸς Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ισραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰώνα καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ **19** καὶ Σαλωμῶν τῷ σὺνδος δός καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματά σου καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου **20** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐλόγησεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ **21** καὶ ἔθυσεν Δαυὶδ τῷ κυρίῳ θυσίας καὶ ἀνήνεγκεν ὄλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους κριοὺς χιλίους ἄρνας χιλίους καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ Ισραὴλ **22** καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμῶν σὺνδον Δαυὶδ καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ εἰς βασιλέα καὶ Σαδωκ

εὶς ἱερωσύνην **23** καὶ ἐκάθισεν Σαλωμῶν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εὐδοκήθη καὶ ἐπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ισραὴλ **24** οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δυνάσται καὶ πάντες υἱοὶ τοῦ βασιλέως Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ **25** καὶ ἐμεγάλυνεν κύριος τὸν Σαλωμῶν ἐπάνωθεν ἐναντίον παντὸς Ισραὴλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ **26** καὶ Δαυὶδ υἱὸς Ιεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ **27** ἔτη τεσσαράκοντα ἐν Χεβρών ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἔτη τριάκοντα τρία **28** καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γῆρει καλῷ πλήρης ἡμερῶν πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμῶν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **29** οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ βλέποντος **30** περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ καὶ οἱ κατιροί οἱ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν Ισραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας βασιλείας τῆς γῆς

Παραλειπομένων Β'

1 καὶ ἐνίσχυσεν Σαλωμῶν υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὄψος **2** καὶ εἶπεν Σαλωμῶν πρὸς πάντα Ισραὴλ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς κριταῖς καὶ πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ισραὴλ τοῖς ἄρχουσι τῶν πατριῶν **3** καὶ ἐπορεύθη Σαλωμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἑκκλησία μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαών οὕτως ἵνα ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ θεοῦ ἥντις ἐποίησεν Μωυσῆς πάτης κυρίου ἐν τῇ ἔρημῳ **4** ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκεν Δαυὶδ ἐκ πόλεως Καριαθιαρὶμ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ σκηνὴν εἰς Ιερουσαλημ **5** καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Βεσελεηλ υἱὸς Ουριου υἱοῦ Ωρ ἕκεī ἥν ἔναντι τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ ἔξεζήτησεν αὐτὸν Σαλωμῶν καὶ ἡ ἑκκλησία **6** καὶ ἀνήνεγκεν ἕκεī Σαλωμῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ἀνήνεγκεν ἐπ' αὐτὸν ὀλοκαύτωσιν χιλίαν **7** ἐν τῇ νυκτὶ ἕκείνῃ ὥφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ αἴτησαι τί σοι δῶ **8** καὶ εἶπεν Σαλωμῶν πρὸς τὸν θεόν σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ **9** καὶ νῦν κύριε ὁ θεός πιστωθήτω τὸ ὄνομά σου ἐπὶ Δαυὶδ πατέρᾳ μου ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς **10** νῦν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι καὶ ἔξελεύσομαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι ὅτι τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον **11** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμῶν ἀνθ' ὧν ἐγένετο τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ οὐκ ἡτήσω πλοῦτον χρημάτων οὐδὲ δόξαν οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν

ὑπεναντίων καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ ἡτήσω καὶ ἡτησας σοευτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν ὅπως κρίνῃς τὸν λαόν μου ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτόν **12** τὴν σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι ὡς οὐκ ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἐμπροσθέ σου καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως **13** καὶ ἥλθεν Σαλωμῶν ἐκ βαμα τῆς ἐν Γαβαών εἰς Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου σκηνῆς μαρτυρίου καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ **14** καὶ συνήγαγεν Σαλωμῶν ἄρματα καὶ ἱππεῖς καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσιν τῶν ἄρμάτων καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ιερουσαλημ **15** καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ιερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **16** καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ὑππων τῶν Σαλωμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ βασιλέως ἐμπορεύεσθαι ἡγόραζον **17** καὶ ἀνέβαινον καὶ ἔξῆγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἔξακοσίων ἀργυρίου καὶ ὑππον ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ οὕτως πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Χετταίων καὶ βασιλεῦσιν Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον

2 καὶ εἶπεν Σαλωμῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἴκον τῷ ὄνόματι κυρίου καὶ οἴκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **2** καὶ συνήγαγεν Σαλωμῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὅρει καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἔξακοσιοι **3** καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμῶν πρὸς Χιραμ βασιλέα Τύρου λέγων ὡς ἐποίησας μετὰ τοῦ πατρός μου Δαυὶδ καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους

τοῦ οἰκοδομῆσαι ἔαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ 4 καὶ ἴδου ἐγὼ δὲ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμιάμα καὶ πρόθεσιν διὰ παντὸς καὶ τοῦ ἀναφέρειν δλοκαυτώματα διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ δεῖλης καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τὸν Ισραὴλ 5 καὶ δὲ οἶκος δὲν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας δτι μέγας δὲ θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς 6 καὶ τίς ισχύσει οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον δτι δὲ οὐρανὸς καὶ δὲ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσιν αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον δτι ἀλλ' ἡ τοῦ θυμιᾶν κατέναντι αὐτοῦ 7 καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ιουδᾷ καὶ ἐν Ιερουσαλημ ὃν ἡτοίμασεν Δαυὶδ ὁ πατήρ μου 8 καὶ ἀπόστειλόν μοι ἔνδια κέδρινα καὶ ἀρκευθίνα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου δτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου οἴδασιν κόπτειν ένδια ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ἴδου οἱ παῖδες σου μετὰ τῶν παίδων μου 9 πορεύονται ἐτοιμάσαι μοι ἔνδια εἰς πλῆθος δτι δὲ οἶκος δὲν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἔνδοξος 10 καὶ ἴδου τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσιν ένδια εἰς βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς δόματα τοῖς παισίν σου κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ κριθῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ οῖνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας 11 καὶ εἰπεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπόστειλεν

πρὸς Σαλωμῶν ἐν τῷ ἀγαπῆσαι κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλέα 12 καὶ εἰπεν Χιραμ εὐλογητὸς κύριος δὲ θεὸς Ισραὴλ δὲς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν δὲς ἔδωκεν τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν καὶ ἐπιστάμενον σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην δὲς οἰκοδομῆσει οἶκον τῷ κυρίῳ καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ 13 καὶ νῦν ἀπέσταλκά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν τὸν Χιραμ τὸν πατέρα μου 14 δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δαν καὶ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐν τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ γλύψαι γλυφὰς καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν δσα ἀν δῶς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν Δαυὶδ κυρίου μου πατρός σου 15 καὶ νῦν τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον ἀεὶ πεντέν δὲ κύριός μου ἀποστειλάτω τοῖς παισὶν αὐτοῦ 16 καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου καὶ ἔξομεν αὐτὰ σχεδίας ἐπὶ θάλασσαν Ιόππης καὶ σὺ ἀξεῖς αὐτὰ εἰς Ιερουσαλημ 17 καὶ συνήγαγεν Σαλωμῶν πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους ἐν γῇ Ισραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν δὲν ἡρίθμησεν αὐτοὺς Δαυὶδ δὲ πατήρ αὐτοῦ καὶ εὑρέθησαν ἐκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἔξακόσιοι 18 καὶ ἐποίησεν ἔξ αὐτῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων καὶ τρισχιλίους ἔξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν

3 καὶ ἤρξατο Σαλωμῶν τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ιερουσαλημ ἐν ὅρει τοῦ Αμορια οὐ

ῶφθη κύριος τῷ Δανιδ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ
ῷ ἡτοίμασεν Δανιδ ἐν ἄλω Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου
2 καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ
ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ 3
καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ μῆκος πήχεων ἡ διαμέτρησις
ἡ πρώτη πήχεων ἔξηκοντα καὶ εὗρος πήχεων
εἴκοσι 4 καὶ αιλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πήχεων
εἴκοσι καὶ ὑψος πήχεων ἑκατὸν εἴκοσι καὶ
κατεχρύσωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ
5 καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἔξυλωσεν ξύλοις
κεδρίνοις καὶ κατεχρύσωσεν χρυσίῳ καθαρῷ
καὶ ἔγλυψεν ἐπ’ αὐτοῦ φοίνικας καὶ χαλαστά
6 καὶ ἐκόσμησεν τὸν οἶκον λίθοις τιμίοις εἰς
δόξαν καὶ χρυσίῳ χρυσίου τοῦ ἐκ Φαρουαὶμ
7 καὶ ἔχρυσωσεν τὸν οἶκον καὶ τὸν τοίχους
καὶ τὸν πυλῶνας καὶ τὰ ὄροφώματα καὶ τὰ
θυρώματα χρυσίῳ καὶ ἔγλυψεν χερουβῖν ἐπὶ
τῶν τοίχων 8 καὶ ἐποίησεν τὸν οἶκον τοῦ
ἀγίου τῶν ἀγίων μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον
πλάτους πήχεων εἴκοσι καὶ τὸ εὗρος πήχεων
εἴκοσι καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ
εἰς χερουβῖν εἰς τάλαντα ἔξακόσια 9 καὶ ὀλκὴ
τῶν ἥλων ὀλκὴ τοῦ ἐνὸς πεντήκοντα σίκλοι
χρυσίου καὶ τὸ ὑπερῷον ἔχρυσωσεν χρυσίῳ 10
καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγίῳ τῶν ἀγίων
χερουβῖν δύο ἔργον ἐκ ξύλων καὶ ἔχρυσωσεν
αὐτὰ χρυσίῳ 11 καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβῖν
τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μίᾳ
πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου
καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἐτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη
τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβῖτοῦ ἐτέρου 12 καὶ

ἡ πτέρυξ τοῦ χερουβῖτοῦ ἐνὸς πήχεων πέντε
ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου καὶ ἡ πτέρυξ
ἡ ἐτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ πτέρυγος
τοῦ χερουβῖτοῦ ἐτέρου 13 καὶ αἱ πτέρυγες τῶν
χερουβῖν διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι καὶ
αὐτὰ ἐστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον 14 καὶ ἐποίησεν
τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας
καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ
χερουβῖν 15 καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου
στύλους δύο πήχεων τριάκοντα πέντε τὸ ὑψος
καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε 16 καὶ
ἐποίησεν σερσερωθ ἐν τῷ δαβιρ καὶ ἔδωκεν
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων καὶ ἐποίησεν
ρόισκους ἑκατὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν
17 καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ
ναοῦ ἔνα ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν ἔνα ἐξ εὐωνύμων καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις
καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς

4 καὶ ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον χαλκοῦν πήχεων
εἴκοσι μῆκος καὶ τὸ εὗρος πήχεων εἴκοσι ὑψος
πήχεων δέκα 2 καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν
χυτήν πήχεων δέκα τὴν διαμέτρησιν στρογγύλην
κυκλόθεν καὶ πήχεων πέντε τὸ ὑψος καὶ τὸ
κύκλωμα πήχεων τριάκοντα 3 καὶ ὅμοιώμα
μόσχων ὑποκάτωθεν αὐτῆς κύκλων κυκλοῦσιν
αὐτήν πήχεις δέκα περιέχουσιν τὸν λουτῆρα
κυκλόθεν δύο γένη ἔχώνευσαν τοὺς μόσχους
ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν 4 ἢ ἐποίησαν αὐτούς
δώδεκα μόσχους οἱ τρεῖς βλέποντες βορρᾶν καὶ
οἱ τρεῖς βλέποντες δυσμάς καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες
νότον καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες κατ’ ἀνατολάς καὶ ἡ
θάλασσα ἐπ’ αὐτῶν ἄνω ἥσαν τὰ ὄπισθια αὐτῶν

έσω 5 καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου διαγεγλυμμένα βλαστοὺς κρίνου χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλίους καὶ ἔξετέλεσεν 6 καὶ ἐποίησεν λουτῆρας δέκα καὶ ἔθηκεν τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἀριστερῶν τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἵερεῖς ἐν αὐτῇ 7 καὶ ἐποίησεν τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν 8 καὶ ἐποίησεν τραπέζας δέκα καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνύμων καὶ ἐποίησεν φιάλας χρυσᾶς ἑκατόν 9 καὶ ἐποίησεν τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην καὶ θύρας τῇ αὐλῇ καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ 10 καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι 11 καὶ ἐποίησεν Χιραμ τὰς κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἔργασίαν ἦν ἐποίησεν Σαλωμῶν τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ 12 στύλους δύο καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλαθ τῇ χωθαρεθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν χωθαρεθ ἢ ἐστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων 13 καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο δίκτυα καὶ δύο γένη ῥοῖσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλαθ τῶν χωθαρεθ ἢ ἐστιν ἐπάνω τῶν στύλων 14 καὶ τὰς μεχωνωθ ἐποίησεν δέκα καὶ τοὺς λουτῆρας ἐποίησεν ἐπὶ τῶν μεχωνωθ 15 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ

τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς 16 καὶ τοὺς ποδιστῆρας καὶ τοὺς ἀναλημπτῆρας καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἢ ἐποίησεν Χιραμ καὶ ἀνήνεγκεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν ἐν οἴκῳ κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ 17 ἐν τῷ περιχώρῳ τοῦ Ιορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Σιρδαθα 18 καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλῆθος σφόδρα ὅτι οὐκ ἔξελιπεν ὄλκὴ τοῦ χαλκοῦ 19 καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν πάντα τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὰς τραπέζας καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως 20 καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβἱρ χρυσίου καθαροῦ 21 καὶ λαβίδες αὐτῶν καὶ οἱ λύχνοι αὐτῶν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυΐσκας καὶ τὰ πυρεῖα χρυσίου καθαροῦ 22 καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων εἰς τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς

5 καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἔργασία ἦν ἐποίησεν Σαλωμῶν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν Σαλωμῶν τὰ ἄγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου κυρίου 2 τότε ἐξεκκλησίασεν Σαλωμῶν τοὺς πρεσβυτέρους Ισραὴλ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ισραὴλ εἰς Ιερουσαλὴμ τοῦ ἀνενέγκαι κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ αὔτῃ Σιων 3 καὶ ἐξεκκλησίασθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς ἀνὴρ Ισραὴλ ἐν τῇ ἐօρτῇ οὗτος ὁ μὴν ἔβδομος 4 καὶ ἥλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ισραὴλ καὶ ἔλαβον

πάντες οἱ Λευίται τὴν κιβωτὸν 5 καὶ ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἄγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευίται 6 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους 7 καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβίν 8 καὶ ἦν τὰ χερουβίν διαπεπετακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ συνεκάλυπτεν τὰ χερουβίν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν 9 καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἀγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβιρ οὐκ ἐβλέποντο ἔξω καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 10 οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες ἃς ἔθηκεν Μωυσῆς ἐν Χωρηῇ ἢ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔξελθεῖν αὐτὸὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἀγίων ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὑρεθέντες ἡγιάσθησαν οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ' ἐφημερίαν 12 καὶ οἱ Λευίται οἱ ψαλτῶδοι πάντες τοῖς υἱοῖς Ασαφ τῷ Αιμαν τῷ Ιδιθουν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τῶν ἐνδεδυμένων στολὰς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις ἐστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν 13 καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν

τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτῶδεῖν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ως ὕψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν ὄργάνοις τῶν ψώδῶν καὶ ἔλεγον ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης κυρίου 14 καὶ οὐκ ἡδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἐνέπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

6 τότε εἶπεν Σαλωμῶν κύριος εἶπεν τοῦ κατασκηνῶσαι ἐν γνόφῳ 2 καὶ ἐγὼ ὡκοδόμηκα οἶκον τῷ ὄνόματί σου ἄγιόν σοι καὶ ἔτοιμον τοῦ κατασκηνῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας 3 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ παρειστήκει 4 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου καὶ ἐν χεροῖν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων 5 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἰναι ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἰναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ 6 καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ιερουσαλημ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ ὥστε εἰναι ἐπάνω τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ 7 καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρός μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου

9 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ὅτι ὁ νίος σου ὃς ἔξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὄνόματί μου 10 καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν καὶ ἐγενήθη ἀντὶ Δαυὶδ πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ισραὴλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ ὡκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ 11 καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτόν ἐν ᾧ ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἥν διέθετο τῷ Ισραὴλ 12 καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ισραὴλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13 ὅτι ἐποίησεν Σαλωμῶν βάσιν χαλκῆν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ πέντε πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὑψός αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ισραὴλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν 14 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισίν σου τοῖς πορευομένοις ἔναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ 15 ἀ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἀ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 16 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἀ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ισραὴλ πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ νίοι σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ὡς ἐπορεύθης ἔναντίον μου 17 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὁ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ 18 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσίν σοι καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ὡκοδόμησα 19 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδός σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεός τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἣς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἐναντίον σου σήμερον 20 τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἴπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἣς ὁ παῖς σου προσεύχεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον 21 καὶ ἀκούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ παιδός σου καὶ λαοῦ σου Ισραὴλ ἀ ἀν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀκούσῃ καὶ ἵλεως ἔσῃ 22 ἐὰν ἀμάρτῃ ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσθαι κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 23 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦναι ὁδὸὺς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 24 καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ λαός σου Ισραὴλ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἐὰν ἀμάρτωσίν σοι καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξομολογήσωνται τῷ ὄνόματί σου καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἔναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 25 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις λαοῦ σου Ισραὴλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν 26

ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν ὅτι ἀμαρτήσονταί σοι καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς 27 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ Ἰλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τῶν παίδων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθήν ἐν ᾧ πορεύσονται ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν σου ἥν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν 28 λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς θάνατος ἐὰν γένηται ἀνεμοφθορία καὶ ἵκτερος ἀκρίς καὶ βροῦχος ἐὰν γένηται ἐὰν θλίψη αὐτὸν ὁ ἔχθρὸς κατέναντι τῶν πόλεων αὐτῶν κατὰ πᾶσαν πληγὴν καὶ πᾶν πόνον 29 καὶ πᾶσα προσευχὴ καὶ πᾶσα δέησις ἥ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ λαῷ σου Ισραὴλ ἐὰν γνῶ ἄνθρωπος τὴν ἀφῆν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον 30 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἰλάσῃ καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὡς ἀν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱῶν ἀνθρώπων 31 ὅπως φοβῶνται τὰς ὁδούς σου πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἥς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν 32 καὶ πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ ἔστιν αὐτὸς καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ ἔλθωσιν καὶ προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον 33 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὄσα

ἐὰν ἐπικαλέσηται σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι σε ως ὁ λαός σου Ισραὴλ καὶ τοῦ γνῶναι ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ὡκοδόμησα 34 ἐὰν δὲ ἔξελθῃ ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἥ ἀποστελεῖς αὐτούς καὶ προσεύξωνται πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἥν ἔξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ οἴκου οὗ ὡκοδόμησα τῷ ὄνόματί σου 35 καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν 36 ὅτι ἀμαρτήσονταί σοι ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται καὶ πατάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἔχθρῶν καὶ αἰχμαλωτεύσουσιν οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἔχθρῶν εἰς γῆν μακρὰν ἥ ἐγγὺς 37 καὶ ἐπιστρέψωσιν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ καί γε ἐπιστρέψωσιν καὶ δεηθῶσίν σου ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν ἡδικήσαμεν ἡνομήσαμεν 38 καὶ ἐπιστρέψωσιν πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμαλωτευσάντων αὐτοὺς καὶ προσεύξωνται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἥς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἥς ἔξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὡκοδόμησα τῷ ὄνόματί σου 39 καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ ποιήσεις κρίματα καὶ Ἰλεως ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ ἀμαρτόντι σοι 40 νῦν κύριε ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι καὶ τὰ ὕπτα σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου 41 καὶ νῦν ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός εἰς τὴν κατάπαυσίν

σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος σου οἱ ἵερεῖς σου κύριε ὁ θεός ἐνδύσαιντο σωτηρίαν καὶ οἱ νίοί σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς 42 κύριε ὁ θεός μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου μνήσθητι τὰ ἔλεη Δαυὶδ τοῦ δούλου σου

7 καὶ ὡς συνετέλεσεν Σαλωμῶν προσευχόμενος καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας καὶ δόξα κυρίου ἔπλησεν τὸν οἶκον 2 καὶ οὐκ ἡδύναντο οἱ ἵερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον 3 καὶ πάντες οἱ νίοὶ Ισραὴλ ἑώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον καὶ προσεκύνησαν καὶ ἤνουν τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 4 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι κυρίου 5 καὶ ἔθυσίασεν Σαλωμῶν τὴν θυσίαν μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας καὶ βοσκημάτων ἔκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός 6 καὶ οἱ ἵερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν ἐστηκότες καὶ οἱ Λευΐται ἐν ὀργάνοις ὠδῶν κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ ἔξομολογεῖσθαι ἔναντι κυρίου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ ἵερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔναντίον αὐτῶν καὶ πᾶς Ισραὴλ ἐστηκώς 7 καὶ ἡγίασεν Σαλωμῶν τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Σαλωμῶν οὐκ ἔξεποίει δέξασθαι τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ μαναα καὶ τὰ στέατα 8

καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπτὰ ἡμέραις καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αιμαθ καὶ ἔως χειμάρρου Αἰγύπτου 9 καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδόῃ ἑξόδιον ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἐπτὰ ἡμέρας ἑορτὴν 10 καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλεν τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν εὐφρανομένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οὓς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ Σαλωμῶν καὶ τῷ Ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ 11 καὶ συνετέλεσεν Σαλωμῶν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ὅσα ἦθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμῶν τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐοδώθη 12 καὶ ὥφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμῶν τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἥκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἔξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας 13 ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετός καὶ ἐὰν ἐντείλωματι τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν τὸ ξύλον καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ μου 14 καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ' οὓς τὸ ὄνομά μου ἐπικεκληται ἐπ' αὐτούς καὶ προσεύξωνται καὶ ζητήσωσιν τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὄδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔλεως ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ ἴασομαι τὴν γῆν αὐτῶν 15 νῦν οἱ ὄφθαλμοί μου ἔσονται ἀνεῳγμένοι καὶ τὰ ὕπτά μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου 16 καὶ νῦν ἔξελεξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἔως αἰῶνος καὶ ἔσονται οἱ ὄφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς

ἡμέρας 17 καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σου καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ᾧ ἐνετειλάμην σοι καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃ 18 καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυὶδ τῷ πατρί σου λέγων οὐκ ἔξαρθίσεται σοι ἀνὴρ ἥγονύμενος ἐν Ισραὴλ 19 καὶ ἐὰν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς καὶ ἐγκαταλίπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς 20 καὶ ἔξαρῷ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασσα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν 21 καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ χάριν τίνος ἐποίησεν κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ 22 καὶ ἐροῦσιν διότι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἔξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην

8 καὶ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ὠκοδόμησεν Σαλωμῶν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ 2 καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν Χιραμ τῷ Σαλωμῶν ὠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμῶν καὶ κατώκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ 3 καὶ ἤλθεν Σαλωμῶν εἰς Αιμαθ Σωβᾶ καὶ κατίσχυσεν αὐτήν 4 καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Θεδμορ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς ἃς ὠκοδόμησεν ἐν Ημαθ 5 καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Βαιθωρῶν τὴν ἄνω καὶ

τὴν Βαιθωρῶν τὴν κάτω πόλεις ὄχυράς τείχη πύλαι καὶ μοχλοί 6 καὶ τὴν Βααλαθ καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς αἵ ἵσαν τῷ Σαλωμῶν καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων καὶ ὅσα ἐπεθύμησεν Σαλωμῶν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ 7 πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Ιεβουσαίου οἱ οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ Ισραὴλ 8 ἵσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ οὓς οὐκ ἔξαλέθρευσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμῶν εἰς φόρον ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ισραὴλ οὐκ ἔδωκεν Σαλωμῶν εἰς παῖδας τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ὅτι αὐτοὶ ἀνδρες πολεμισταὶ καὶ ἄρχοντες καὶ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων καὶ ἱππέων 10 καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν βασιλέως Σαλωμῶν πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ 11 καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ Σαλωμῶν ἀνήγαγεν ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν αὐτῇ ὅτι εἴπεν οὐ κατοικήσει ἡ γυνὴ μου ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ισραὴλ ὅτι ἄγιός ἐστιν οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ κιβωτὸς κυρίου 12 τότε ἀνήνεγκεν Σαλωμῶν ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον δ ὠκοδόμησεν ἀπέναντι τοῦ ναοῦ 13 καὶ κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ τοῦ ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολὰς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν τοῖς μησὶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν 14 καὶ ἔστησεν κατὰ τὴν κρίσιν Δαυὶδ τὰς διαιρέσεις

τῶν ἱερέων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ οἱ Λευΐται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν τοῦ αἰνεῖν καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ οἱ πυλωροὶ κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην ὅτι οὕτως ἐντολαὶ Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ 15 οὐ παρῆλθον τὰς ἐντολὰς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον καὶ εἰς τοὺς θησαυρούς 16 καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἔργασία ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἔως οὐ ἐτελείωσεν Σαλωμῶν τὸν οἶκον κυρίου 17 τότε ὤχετο Σαλωμῶν εἰς Γασιωνγαβερ καὶ εἰς τὴν Αιλαθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν γῇ Ιδουμαίᾳ 18 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοῖα καὶ παῖδας εἰδότας θάλασσαν καὶ ὡχοντο μετὰ τῶν παίδων Σαλωμῶν εἰς Σωφίρα καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα χρυσίου καὶ ἥλθον πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμῶν 9 καὶ βασίλισσα Σαβα ἥκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμῶν καὶ ἥλθεν τοῦ πειράσαι Σαλωμῶν ἐν αἰνίγμασιν εἰς Ιερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἀρώματα καὶ χρυσίον εἰς πλῆθος καὶ λίθον τίμιον καὶ ἥλθεν πρὸς Σαλωμῶν καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς 2 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμῶν πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς καὶ οὐ παρῆλθεν λόγος ἀπὸ Σαλωμῶν ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ 3 καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα τὴν σοφίαν Σαλωμῶν καὶ τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν 4 καὶ τὰ βρώματα τῶν τραπεζῶν καὶ καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ ἴματισμὸν αὐτῶν καὶ οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ στολισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἄνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο 5 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἥκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τῶν λόγων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας σου 6 καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἔως οὐ ἥλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἴδού οὐκ ἀπηγγέλη μοι ἡμισυ τοῦ πλήθους τῆς σοφίας σου προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοήν ἣν ἥκουσα 7 μακάριοι οἱ ἄνδρες μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες σοι διὰ παντὸς καὶ ἀκούουσιν σοφίαν σου 8 ἔστω κύριος ὁ θεός σου ηύλογημένος ὃς ἡθέλησέν σοι τοῦ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ εἰς βασιλέα τῷ κυρίῳ θεῷ σου ἐν τῷ ἀγαπῆσαι κύριον τὸν θεόν σου τὸν Ισραὴλ τοῦ στῆσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα καὶ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλέα τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην 9 καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ ἐκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἀρώματα εἰς πλῆθος πολὺ καὶ λίθον τίμιον καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἂν ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν 10 καὶ οἱ παῖδες Σαλωμῶν καὶ οἱ παῖδες Χιραμ ἔφερον χρυσίον τῷ Σαλωμῶν ἐκ Σουφίρ καὶ ξύλα πεύκινα καὶ λίθον τίμιον 11 καὶ ἐποίησεν ὃ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ κιθάρας καὶ νάβλας τοῖς ὕδοις καὶ οὐκ ὠφθησαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν ἐν γῇ Ιουδα 12 καὶ ὃ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἔδωκεν τῇ βασιλίσσῃ Σαβα πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἄγητησεν ἐκτὸς πάντων ὃν ἤνεγκεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς 13 καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλωμῶν ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἔξακόσια ἔξήκοντα ἔξ τάλαντα χρυσίου 14 πλὴν τῶν ἀνδρῶν

τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευομένων ᾧν ἔφερον καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν **15** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν διακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατούς ἔξακόσιοι χρυσοῖ καθαροὶ τῷ ἐνὶ θυρεῷ ἔξακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν ἔνα θυρεόν **16** καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἐλατὰς χρυσᾶς τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἑκάστην καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου **17** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον ὀδόντων μέγαν καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίω δοκίμῳ **18** καὶ ἔξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ ἐνδεδεμένοι χρυσίω καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας **19** καὶ δώδεκα λέοντες ἐστηκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἔξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐκ ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ βασιλείᾳ **20** καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμῶν χρυσίου καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίω κατειλημμένα οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμῶν εἰς οὐθέν **21** δτι ναῦς τῷ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσῖς μετὰ τῶν παίδων Χιραμ ἄπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἥρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσῖς τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων καὶ πιθήκων **22** καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμῶν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ **23** καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμῶν ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ ἵς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ **24** καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἔκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ

καὶ ἴματισμόν στακτὴν καὶ ἡδύσματα ὕπους καὶ ἡμιόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν **25** καὶ ἵσαν τῷ Σαλωμῶν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἕποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππεων καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῶν ἄρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ιερουσαλημ **26** καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἔως ὁρίου Αἰγύπτου **27** καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ιερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος **28** καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ὕπων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμῶν καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς **29** καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμῶν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Αχια τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν ταῖς ὄρασεσιν Ιωηλ τοῦ ὄρωντος περὶ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ **30** καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμῶν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ισραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη **31** καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμῶν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

10 καὶ ἤλθεν Ροβοαμ εἰς Συχεμ ὅτι εἰς Συχεμ ἥρχετο πᾶς Ισραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν **2** καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμῶν τοῦ βασιλέως καὶ κατώκησεν Ιεροβοαμ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀπέστρεψεν Ιεροβοαμ ἐξ Αἰγύπτου **3** καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν καὶ ἤλθεν Ιεροβοαμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ισραὴλ πρὸς Ροβοαμ λέγοντες **4** ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ

ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι 5 καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν καὶ ἔρχεσθε πρός με καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός 6 καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἑστηκότας ἐναντίον Σαλωμῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν λέγων πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον 7 καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ λέγοντες ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ εὐδοκήσῃς καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους ἀγαθούς καὶ ἔσονταί σοι παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας 8 καὶ κατέλιπεν τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων οἵ συνεβούλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβούλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν ἑστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ 9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθήσομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ οἱ ἐλάλησαν πρός με λέγοντες ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς 10 καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σὲ λέγων ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἀφ' ἡμῶν οὕτως ἐρεῖς ὁ μικρὸς δάκτυλός μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου 11 καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγξιν καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις 12 καὶ ἦλθεν Ιεροβοαμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ροβοαμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων ἐπιστρέψατε πρός με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 13 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρά καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων

14 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέρων λέγων ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν ὑμῶν καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγξιν καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις 15 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ τοῦ θεοῦ λέγων ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Αχια τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ιεροβοαμ νίοῦ Ναβατ 16 καὶ παντὸς Ισραηλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυιδ καὶ κληρονομίᾳ ἐν υἱῷ Ιεσσαι εἰς τὰ σκηνώματά σου Ισραηλ νῦν βλέπε τὸν οἴκον σου Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ισραηλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ 17 καὶ ἄνδρες Ισραηλ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ροβοαμ 18 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τὸν Αδωνιραμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ισραηλ λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ ἔσπευσεν τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄρμα τοῦ φυγεῖν εἰς Ιερουσαλημ 19 καὶ ἥθετησεν Ισραηλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης

11 καὶ ἦλθεν Ροβοαμ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐξεκλησίασεν τὸν Ιουδαν καὶ Βενιαμιν ἑκατὸν ὄγδοηκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον καὶ ἐπολέμει πρὸς Ισραηλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ροβοαμ 2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαιαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων 3 εἰπὸν πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμῶν καὶ πρὸς πάντα Ιουδαν καὶ Βενιαμιν λέγων 4 τάδε λέγει κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν

ἀποστρέφετε ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου κυρίου καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ιεροβοαμ 5 καὶ κατώκησεν Ροβοαμ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ὠκοδόμησεν πόλεις τειχήρεις ἐν τῇ Ιουδαίᾳ 6 καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Βαιθλεεμ καὶ τὴν Αιταμ καὶ τὴν Θεκωε 7 καὶ τὴν Βαιθουρα καὶ τὴν Σοκχωθ καὶ τὴν Οδολλαμ 8 καὶ τὴν Γεθ καὶ τὴν Μαρισαν καὶ τὴν Ζιφ 9 καὶ τὴν Αδωραιμ καὶ τὴν Λαχις καὶ τὴν Αζηκα 10 καὶ τὴν Σαραα καὶ τὴν Αιαλων καὶ τὴν Χεβρων ἥ ἐστιν τοῦ Ιουδα καὶ Βενιαμιν πόλεις τειχήρεις 11 καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τείχεσιν καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους καὶ παραθέσεις βρωμάτων ἔλαιον καὶ οἶνον 12 κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἥσαν αὐτῷ Ιουδα καὶ Βενιαμιν 13 καὶ οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευΐται οἱ ἥσαν ἐν παντὶ Ισραηλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὄριων 14 ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευΐται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ιουδαν εἰς Ιερουσαλημ ὅτι ἔξεβαλεν αὐτοὺς Ιεροβοαμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ λειτουργεῖν κυρίω 15 καὶ κατέστησεν ἔαυτῷ ιερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις ἢ ἐποίησεν Ιεροβοαμ 16 καὶ ἔξεβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ισραηλ οἱ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι κύριον θεὸν Ισραηλ καὶ ἥλθον εἰς Ιερουσαλημ θῦσαι κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν 17 καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν Ιουδα καὶ κατίσχυσαν Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμῶν εἰς ἔτη τρία ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυιδ καὶ Σαλωμῶν ἔτη τρία 18

καὶ ἔλαβεν ἔαυτῷ Ροβοαμ γυναῖκα τὴν Μολλαθ θυγατέρα Ιεριμούθ υἱοῦ Δαυιδ Αβαιαν θυγατέρα Ελιαβ τοῦ Ιεσσαι 19 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱὸν τὸν Ιαους καὶ τὸν Σαμαριαν καὶ τὸν Ροολλαμ 20 καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἔαυτῷ τὴν Μααχα θυγατέρα Αβεσσαλωμ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Αβια καὶ τὸν Ιεθθι καὶ τὸν Ζιζα καὶ τὸν Εμμωθ 21 καὶ ἡγάπησεν Ροβοαμ τὴν Μααχαν θυγατέρα Αβεσσαλωμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ ὅτι γυναῖκας δέκα ὀκτὼ εἶχεν καὶ παλλακὰς τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱὸν εἴκοσι ὀκτὼ καὶ θυγατέρας ἔξήκοντα 22 καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ροβοαμ τὸν Αβια τὸν τῆς Μααχα εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ὅτι βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν 23 καὶ ηὗξήθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὄχυραῖς καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλῆθος πολὺ καὶ ἡτήσατο πλῆθος γυναικῶν

12 καὶ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ροβοαμ καὶ ὡς κατεκρατήθη ἐγκατέλιπεν τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ροβοαμ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ιερουσαλημ ὅτι ἥμαρτον ἐναντίον κυρίου 3 ἐν χιλίοις καὶ διακοσίοις ἄρμασιν καὶ ἔξήκοντα χιλιάσιν ἵππων καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἐλθόντος μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου Λίβυες Τρωγλοδύται καὶ Αἰθίοπες 4 καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὄχυρῶν αἵ ἥσαν ἐν Ιουδα καὶ ἥλθεν εἰς Ιερουσαλημ 5 καὶ Σαμαιας ὁ προφήτης ἥλθεν πρὸς Ροβοαμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ιουδα τοὺς συναχθέντας εἰς Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου

Σουσακιμ καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με κάγὼ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακιμ 6 καὶ ἡσχύνθησαν οἱ ἄρχοντες Ισραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπαν δίκαιος ὁ κύριος 7 καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν κύριον ὅτι ἐνετράπησαν καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαιαν λέγων ἐνετράπησαν οὐ καταφθερῶ αὐτούς καὶ δώσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμός μου ἐν Ιερουσαλημ 8 ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας καὶ γνώσονται τὴν δουλείαν μου καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς 9 καὶ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἴγυπτου καὶ ἔλαβεν τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως τὰ πάντα ἔλαβεν καὶ ἔλαβεν τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοῦς οὓς ἐποίησεν Σαλωμῶν 10 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ θυρεοὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Σουσακιμ ἄρχοντας παρατρεχόντων τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ βασιλέως 11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἴκον κυρίου εἰσεπορεύοντο οἱ φυλάσσοντες καὶ οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων 12 καὶ ἐν τῷ ἐντραπῆναι αὐτὸν ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ ὁργὴ κυρίου καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς τέλος καὶ γὰρ ἐν Ιουδᾳ ἦσαν λόγοι ἀγαθοί 13 καὶ κατίσχυσεν Ροβοαμ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔβασίλευσεν καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐτῶν Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ ἐπτακαίδεκα ἔτη ἔβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ ἐν τῇ πόλει ἣ ἐξελέξατο κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νοομμα ἡ Αμμανīτις 14 καὶ

ἐποίησεν τὸ πονηρόν ὅτι οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον 15 καὶ λόγοι Ροβοαμ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἴδοὺ γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαια τοῦ προφήτου καὶ Αδδω τοῦ ὄρωντος καὶ πράξεις αὐτοῦ καὶ ἐπολέμει Ροβοαμ τὸν Ιεροβοαμ πάσας τὰς ἡμέρας 16 καὶ ἀπέθανεν Ροβοαμ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυΐδ καὶ ἔβασίλευσεν Αβια υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

13 ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ιεροβοαμ ἔβασίλευσεν Αβια ἐπὶ Ιουδαν 2 ἔτη τρία ἔβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μααχα Θυγάτηρ Ουριηλ ἀπὸ Γαβαων καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Αβια καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ 3 καὶ παρετάξατο Αβια τὸν πόλεμον ἐν δυνάμει πολεμισταῖς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν δυνατῶν καὶ Ιεροβοαμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσιν δυνατοὶ πολεμισταὶ δυνάμεως 4 καὶ ἀνέστη Αβια ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομορῶν ὃ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Εφραϊμ καὶ εἶπεν ἀκούσατε Ιεροβοαμ καὶ πᾶς Ισραὴλ 5 οὐχ ὑμῖν γνῶναι ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἔδωκεν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ισραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυΐδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκην ἀλός 6 καὶ ἀνέστη Ιεροβοαμ ὁ τοῦ Ναβατ ὁ παῖς Σαλωμῶν τοῦ Δαυΐδ καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ 7 καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι καὶ ἀντέστη πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμῶν καὶ Ροβοαμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 8 καὶ νῦν λέγετε ὑμεῖς ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον

βασιλείας κυρίου διὰ χειρὸς οὐών Δαυὶδ καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολύ καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι χρυσοῖ οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ιεροβοαμ εἰς θεούς 9 ἢ οὐκ ἔξεβάλετε τοὺς ἵερεῖς κυρίου τοὺς οὐίους Ααρων καὶ τοὺς Λευίτας καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ἵερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πᾶς ὁ προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κριοῖς ἐπτὰ καὶ ἐγίνετο εἰς ἵερεα τῷ μὴ ὄντι θεῷ 10 καὶ ὑμεῖς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν οὐκ ἔγκατελίπομεν καὶ οἱ ἵερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσιν τῷ κυρίῳ οἱ οὐίοι Ααρων καὶ οἱ Λευίται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν 11 θυμιῶσιν τῷ κυρίῳ δλοκαυτώματα πρωὶ καὶ δείλης καὶ θυμίαμα συνθέσεως καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσῇ καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως ἀνάψαι δείλης ὅτι φυλάσσομεν ὑμεῖς τὰς φυλακὰς κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ὑμεῖς ἔγκατελίπετε αὐτόν 12 καὶ ἴδοὺ μεθ' ὑμῶν ἐν ἀρχῇ κύριος καὶ οἱ ἵερεῖς αὐτοῦ καὶ αἱ σάλπιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ', ὑμᾶς οἱ οὐίοι τοῦ Ισραὴλ πολεμήσετε πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων ὑμῶν ὅτι οὐκ εὐοδωθήσεται ὑμῖν 13 καὶ Ιεροβοαμ ἀπέστρεψεν τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῶν ἐκ τῶν ὅπισθεν καὶ ἐγένετο ἔμπροσθεν Ιουδα καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκ τῶν ὅπισθεν 14 καὶ ἀπέστρεψεν Ιουδας καὶ ἴδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὅπισθεν καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ οἱ ἵερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν 15 καὶ ἐβόησαν ἄνδρες Ιουδα καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοῶν ἄνδρας Ιουδα καὶ κύριος ἐπάταξεν τὸν Ιεροβοαμ καὶ τὸν Ισραὴλ ἐναντίον Αβια καὶ Ιουδα 16 καὶ ἔφυγον οἱ οὐίοι Ισραὴλ ἀπὸ προσώπου Ιουδα καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς

κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν 17 καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Αβια καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην καὶ ἐπεσον τραυματίαι ἀπὸ Ισραὴλ πεντακόσιαι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί 18 καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ οὐίοι Ισραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ κατίσχυσαν οἱ οὐίοι Ιουδα ὅτι ἥλπισαν ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 19 καὶ κατεδίωξεν Αβια ὅπισω Ιεροβοαμ καὶ προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ πόλεις τὴν Βαιθηλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Ισανα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Εφρων καὶ τὰς κώμας αὐτῆς 20 καὶ οὐκ ἔσχεν ισχὺν Ιεροβοαμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας Αβια καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος καὶ ἐτελεύτησεν 21 καὶ κατίσχυσεν Αβια καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας δέκα τέσσαρας καὶ ἐγέννησεν οὐίους εἴκοσι δύο καὶ θυγατέρας δέκα ἔξ 22 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αβια καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ γεγραμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου Αδδω

14 καὶ ἀπέθανεν Αβια μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν Ασα οὐίος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις Ασα ήσύχασεν ἡ γῆ Ιουδα ἔτη δέκα 2 καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὔθες ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 3 καὶ ἀπέστησεν τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψεν τὰ ἄλση 4 καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς 5 καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ιουδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα καὶ εἰρήνευσεν 6 πόλεις τειχήρεις ἐν γῇ Ιουδα ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῆ καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσιν τούτοις ὅτι κατέπαυσεν αὐτῷ κύριος

7 καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ μοχλοὺς ἐν ᾧ τῆς γῆς κυριεύσομεν ὅτι καθὼς ἔξεζητήσαμεν κύριον θεὸν ἡμῶν ἔξεζητησεν ἡμᾶς καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν καὶ εὐόδωσεν ἡμῖν 8 καὶ ἐγένετο τῷ Ασα δύναμις ὀπλοφόρων αἱρόντων θυρεούς καὶ δόρατα ἐν γῇ Ιουδα τριακόσιαι χιλιάδες καὶ ἐν γῇ Βενιαμιν πελτασταὶ καὶ τοξόται διακόσιαι καὶ πεντήκοντα χιλιάδες πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμεως 9 καὶ ἔξηλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρε ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις χιλιάσιν καὶ ἄρμασιν τριακοσίοις καὶ ἥλθεν ἕως Μαρισα 10 καὶ ἔξηλθεν Ασα εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ βορρᾶν Μαρισης 11 καὶ ἐβόήσεν Ασα πρὸς κύριον θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις κατίσχυσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἥλθαμεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν μὴ κατίσχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος 12 καὶ ἐπάταξεν κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον Ιουδα καὶ ἐφυγον οἱ Αἰθίοπες 13 καὶ κατεδίωξεν Ασα καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδωρ καὶ ἐπεσον Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά 14 καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδωρ ὅτι ἐγενήθη ἐκστασις κυρίου ἐπ' αὐτούς καὶ ἐσκύλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς 15 καὶ γε σκηνὰς κτήσεων τοὺς Αμαζονεῖς ἐξέκοψαν καὶ ἔλαβον

πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλημ

15 καὶ Αζαριας υἱὸς Ωδηδ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου 2 καὶ ἔξηλθεν εἰς ἀπάντησιν Ασα καὶ παντὶ Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου Ασα καὶ πᾶς Ιουδα καὶ Βενιαμιν κύριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτόν εὑρεθήσεται ὑμῖν καὶ ἐὰν ἐγκαταλίπητε αὐτόν ἐγκαταλείψει ὑμᾶς 3 καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ισραὴλ ἐν οὐ θεῷ ἀληθινῷ καὶ οὐχ ιερέως ὑποδεικνύοντος καὶ ἐν οὐ νόμῳ 4 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον θεὸν Ισραὴλ καὶ εὑρεθήσεται αὐτοῖς 5 καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ ὅτι ἐκστασις κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας 6 καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν ὅτι ὁ θεὸς ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει 7 καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν ὅτι ἔστιν μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν 8 καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν Αδαδ τοῦ προφήτου καὶ κατίσχυσεν καὶ ἐξέβαλεν τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχεν ἐν ὅρει Εφραὶμ καὶ ἐνεκαίνισεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου ὃ ἦν ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ κυρίου 9 καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ιουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ τοὺς προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Εφραὶμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Συμεων ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ισραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 10 καὶ συνήχθησαν εἰς Ιερουσαλημ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει

τῆς βασιλείας Ασα 11 καὶ ἔθυσεν τῷ κυρίῳ ἐν ἔκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῶν σκύλων ὃν ἤνεγκαν μόσχους ἐπτακοσίους καὶ πρόβατα ἐπτακισχίλια 12 καὶ διῆλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς 13 καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ κύριον θεὸν Ισραὴλ ἀποθανεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἔως πρεσβυτέρου ἀπὸ ἀνδρὸς ἔως γυναικός 14 καὶ ὥμοσαν ἐν τῷ κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κερατίναις 15 καὶ ηὐφράνθησαν πᾶς Ιουδαὶ περὶ τοῦ ὄρκου ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὥμοσαν καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζήτησαν αὐτόν καὶ εὑρέθη αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν αὐτοῖς κύριος κυκλόθεν 16 καὶ τὴν Μααχα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτῃ λειτουργοῦσαν καὶ κατέκοψεν τὸ εἴδωλον καὶ κατέκαυσεν ἐν χειμάρρῳ Κεδρῶν 17 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀπέστησαν ἕτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ισραὴλ ἀλλ' ἡ καρδία Ασα ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ 18 καὶ εἰσήνεγκεν τὰ ἄγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἄγια οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκεύη 19 καὶ πόλεμος οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἔως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ασα

16 καὶ ἐν τῷ ὁγδῷ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ασα ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ισραὴλ ἐπὶ Ιουδαν καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ δοῦναι ἔξοδον καὶ εἰσοδον τῷ Ασα βασιλεῖ Ιουδα 2 καὶ ἔλαβεν Ασα χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐκ θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν οὐρανὸν τοῦ Αδερ βασιλέως Συρίας τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ λέγων 3 διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ

καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός σου ίδού ἀπέσταλκά σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον δεῦρο καὶ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βαασα βασιλέα Ισραὴλ καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ 4 καὶ ἤκουσεν οὐρανὸς Αδερ τοῦ βασιλέως Ασα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις Ισραὴλ καὶ ἐπάταξεν τὴν Ιων καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Αβελμαίν καὶ πάσας τὰς περιχώρους Νεφθαλί 5 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασα ἀπέλιπεν τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα καὶ κατέπαυσεν τὸ ἔργον αὐτοῦ 6 καὶ Ασα ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντα τὸν Ιουδαν καὶ ἔλαβεν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἢ ὠκοδόμησεν Βαασα καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβαε καὶ τὴν Μασφα 7 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤλθεν Ανανι ὁ προφήτης πρὸς Ασα βασιλέα Ιουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον θεόν σου διὰ τοῦτο ἐσώθη δύναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρός σου 8 οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες ἢσαν εἰς δύναμιν πολλὴν εἰς θάρσος εἰς ἵππεῖς εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον παρέδωκεν εἰς τὰς χειράς σου 9 ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ κατισχῦσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν ἡγνόηκας ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ πόλεμος 10 καὶ ἐθυμώθη Ασα τῷ προφήτῃ καὶ παρέθετο αὐτὸν εἰς φυλακήν ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐλυμήνατο Ασα ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 11 καὶ ίδού οἱ λόγοι Ασα οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραὴλ 12 καὶ ἐμαλακίσθη Ασα ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας

αύτοῦ τοὺς πόδας ἔως σφόδρα ἐμαλακίσθη καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αύτοῦ οὐκ ἐζήτησεν κύριον ἀλλὰ τοὺς ἰατρούς 13 καὶ ἐκοιμήθη Ασα μετὰ τῶν πατέρων αύτοῦ καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αύτοῦ 14 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὡρυξεν ἐαυτῷ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐκοιμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἐπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη μύρων μυρεψῶν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἔως σφόδρα

17 καὶ ἐβασίλευσεν Ιωσαφατ υἱὸς αύτοῦ ἀντ' αύτοῦ καὶ κατίσχυσεν Ιωσαφατ ἐπὶ τὸν Ισραὴλ 2 καὶ ἔδωκεν δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ιουδα ταῖς ὄχυραῖς καὶ κατέστησεν ἡγουμένους ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐν πόλεσιν Εφραὶμ ὃς προκατελάβετο Ασα ὁ πατὴρ αύτοῦ 3 καὶ ἐγένετο κύριος μετὰ Ιωσαφατ ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὄδοις τοῦ πατρὸς αύτοῦ ταῖς πρώταις καὶ οὐκ ἐξεζήτησεν τὰ εἴδωλα 4 ἀλλὰ κύριον τὸν θεὸν τοῦ πατρὸς αύτοῦ ἐξεζήτησεν καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αύτοῦ ἐπορεύθη καὶ οὐχ ὡς τοῦ Ισραὴλ τὰ ἔργα 5 καὶ κατηύθυνεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αύτοῦ καὶ ἔδωκεν πᾶς Ιουδα δῶρα τῷ Ιωσαφατ καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ δόξα πολλή 6 καὶ ὑψώθη καρδία αύτοῦ ἐν ὄδῷ κυρίου καὶ ἔτι ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ιουδα 7 καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αύτοῦ ἀπέστειλεν τοὺς ἡγουμένους αύτοῦ καὶ τοὺς υἱὸὺς τῶν δυνατῶν τὸν Αβδιαν καὶ Ζαχαριαν καὶ Ναθαναὴλ καὶ Μιχαιλ διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ιουδα 8 καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευīται Σαμουιας καὶ Ναθανιας καὶ Ζαβδιας καὶ Ασιηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ιωναθαν καὶ Αδωνιας καὶ Τωβιας οἱ Λευīται

καὶ μετ' αὐτῶν Ελισαμα καὶ Ιωραμ οἱ Ἱερεῖς 9 καὶ ἐδίδασκον ἐν Ιουδα καὶ μετ' αὐτῶν βύβλος νόμου κυρίου καὶ διῆλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν 10 καὶ ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς ταῖς κύκλῳ Ιουδα καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ιωσαφατ 11 καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ιωσαφατ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα καὶ οἱ Ἀραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἐπτακισχιλίους ἐπτακοσίους 12 καὶ ἦν Ιωσαφατ πορευόμενος μείζων ἔως εἰς ὄψις καὶ ὠκοδόμησεν οἰκήσεις ἐν τῇ Ιουδαίᾳ καὶ πόλεις ὄχυράς 13 καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ιουδαίᾳ καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἴσχυοντες ἐν Ιερουσαλημ 14 καὶ οὗτος ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν τῷ Ιουδα χιλιάρχοι Εδνας ὁ ἄρχων καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμεως τριακόσιαι χιλιάδες 15 καὶ μετ' αὐτὸν Ιωαναν ὁ ἡγούμενος καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι ὄγδοήκοντα χιλιάδες 16 καὶ μετ' αὐτὸν Αμασιας ὁ τοῦ Ζαχρι ὁ προθυμούμενος τῷ κυρίῳ καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμεως 17 καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμιν δυνατὸς δυνάμεως Ελιαδα καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσιαι χιλιάδες 18 καὶ μετ' αὐτὸν Ιωζαβαδ καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὄγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου 19 οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ ἐκτὸς ὃν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὄχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ιουδαίᾳ

18 καὶ ἐγενήθη τῷ Ιωσαφατ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Αχααβ 2 καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Αχααβ εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Αχααβ πρόβατα καὶ

μόσχους πολλούς καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἡπάτα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος 3 καὶ εἶπεν Αχααβ βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν αὐτῷ ως ἐγώ οὗτως καὶ σύ ως ὁ λαός σου καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον 4 καὶ εἶπεν Ιωσαφατ πρὸς βασιλέα Ισραὴλ ζήτησον δὴ σήμερον τὸν κύριον 5 καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ τοὺς προφήτας τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἴπαν ἀνάβαινε καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως 6 καὶ εἶπεν Ιωσαφατ οὐκ ἔστιν ὅδε προφήτης τοῦ κυρίου ἔτι καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ 7 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ ἔτι ἀνήρ εἰς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον δī αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτὸν ὅτι οὐκ ἔστιν προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά οὗτος Μιχαιας νιὸς Ιεμλα καὶ εἶπεν Ιωσαφατ μὴ λαλεῖτω ὁ βασιλεὺς οὗτως 8 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ εὔνοῦχον ἔνα καὶ εἶπεν τάχος Μιχαιαν νιὸν Ιεμλα 9 καὶ βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα καθήμενοι ἔκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμένοι στολὰς καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον ἐναντίον αὐτῶν 10 καὶ ἐποίησεν ἔαυτῷ Σεδεκιας νιὸς Χανανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις κερατεῖς τὴν Συρίαν ἔως ἀν συντελεσθῇ 11 καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον οὗτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς Ραμωθ Γαλααδ καὶ εὐδοθήσῃ καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως 12

καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν Μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἵδού ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθά περὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ώς ἐνὸς αὐτῶν καὶ λαλήσεις ἀγαθά 13 καὶ εἶπεν Μιχαιας ζῇ κύριος ὅτι ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ θεὸς πρός με αὐτὸ λαλήσω 14 καὶ ἥλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαια εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἴπεν ἀνάβαινε καὶ εὐδώσεις καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ποσάκις ὄρκίζω σε ἵνα μὴ λαλήσῃς πρός με πλὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου 16 καὶ εἶπεν εἶδον τὸν Ισραὴλ διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὅρεσιν ως πρόβατα οἵς οὐκ ἔστιν ποιμήν καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἔχουσιν ἡγούμενον ἀναστρεφέτωσαν ἔκαστος εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ 17 καὶ εἴπεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ οὐκ εἶπά σοι ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθά ἀλλ' ἢ κακά 18 καὶ εἶπεν οὐχ οὗτως ἀκούσατε λόγον κυρίου εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ είστηκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ 19 καὶ εἴπεν κύριος τίς ἀπατήσει τὸν Αχααβ βασιλέα Ισραὴλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ραμωθ Γαλααδ καὶ εἴπεν οὗτος οὗτως καὶ οὗτος εἶπεν οὗτως 20 καὶ ἐξῆλθεν τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν κύριος ἐν τίνι 21 καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἴπεν ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ ἐξελθε καὶ ποίησον οὗτως 22 καὶ νῦν ἵδού ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν

προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά 23 καὶ ἥγγισεν Σεδεκιας υἱὸς Χανανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαιαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν αὐτῷ ποιά τῇ ὁδῷ παρῆλθεν πνεῦμα κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ 24 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἴδοὺ ὄψη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾧ εἰσελεύσῃ ταμίειον ἐκ ταμιείου τοῦ κατακρυβῆναι 25 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ λάβετε τὸν Μιχαιαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Εμηρ ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς Ιωας ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως 26 καὶ ἐρεῖς οὗτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς οἴκον φυλακῆς καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὅδωρ θλίψεως ἔως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ 27 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἐὰν ἐπιστρέψων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοὶ ἀκούσατε λαοὶ πάντες 28 καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα εἰς Ραμωθ Γαλααδ 29 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ κατακαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἐνδυσαὶ τὸν ἱματισμόν μου καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον 30 καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχοντιν τῶν ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ λέγων μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν ἀλλ' ἡ τὸν βασιλέα Ισραὴλ μόνον 31 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ιωσαφατ καὶ αὐτοὶ εἶπαν Βασιλεὺς Ισραὴλ ἐστίν καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν καὶ ἐβόησεν Ιωσαφατ καὶ κύριος ἔσωσεν αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ 32 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ 33 καὶ ἀνὴρ ἐνετείνεν τόξον εὐστόχως

καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ισραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν τῷ ἡνιόχῳ ἐπίστρεψε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι ἐπόνεσα 34 καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ ἦν ἐστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἔως ἐσπέρας ἐξ ἐναντίας Συρίας καὶ ἀπέθανεν δύνοντος τοῦ ἥλιου

19 καὶ ἀπέστρεψεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς Ιερουσαλημ 2 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ιου ὁ τοῦ Ανανί ὁ προφήτης καὶ εἶπεν αὐτῷ βασιλεὺς Ιωσαφατ εἰ ἀμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένω ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὁργὴ παρὰ κυρίου 3 ἀλλ' ἡ λόγοι ἀγαθοὶ ηὑρέθησαν ἐν σοί ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ιουδα καὶ κατηγύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκητῆσαι τὸν κύριον 4 καὶ κατώκησεν Ιωσαφατ ἐν Ιερουσαλημ καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεε ἔως ὅρους Εφραϊμ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 5 καὶ κατέστησεν κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ιουδα ταῖς ὄχυραις ἐν πόλει καὶ πόλει 6 καὶ εἶπεν τοῖς κριταῖς ἵδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ὑμεῖς κρίνετε ἀλλ' ἡ τῷ κυρίῳ καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως 7 καὶ νῦν γενέσθω φόβος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσετε ὅτι οὐκ ἔστιν μετὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδικία οὐδὲ θαυμάσαι πρόσωπον οὐδὲ λαβεῖν δῶρα 8 καὶ γὰρ ἐν Ιερουσαλημ κατέστησεν Ιωσαφατ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ισραὴλ εἰς κρίσιν κυρίου καὶ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ 9 καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς

λέγων οὕτως ποιήσετε ἐν φόβῳ κυρίου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ 10 πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀνὰ μέσον αἴματος αἵμα καὶ ἀνὰ μέσον προστάγματος καὶ ἐντολῆς καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς καὶ οὐχ ἀμαρτήσονται τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν οὕτως ποιήσετε καὶ οὐχ ἀμαρτήσεσθε 11 καὶ ἵδού Αμαριας ὁ ἰερεὺς ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πᾶν λόγον κυρίου καὶ Ζαβδιας νίὸς Ισμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ιουδα πρὸς πᾶν λόγον βασιλέως καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευΐται πρὸ προσώπου ὑμῶν ἴσχύσατε καὶ ποιήσατε καὶ ἔσται κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ

20 καὶ μετὰ ταῦτα ἥλθον οἱ νίοὶ Μωαβ καὶ οἱ νίοὶ Αμμων καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς Ιωσαφατ εἰς πόλεμον 2 καὶ ἥλθον καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ιωσαφατ λέγοντες ἡκεὶ ἐπὶ σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας καὶ ἵδού εἰσιν ἐν Ασασανθαμαρ αὗτη ἔστιν Ενγαδδὶ 3 καὶ ἐφοβήθη καὶ ἔδωκεν Ιωσαφατ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκήρυξεν νηστείαν ἐν παντὶ Ιουδᾳ 4 καὶ συνήχθη Ιουδας ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ιουδα ἥλθον ζητῆσαι τὸν κύριον 5 καὶ ἀνέστη Ιωσαφατ ἐν ἐκκλησίᾳ Ιουδα ἐν Ιερουσαλημ ἐν οἴκῳ κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς 6 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν οὐχὶ σὺ εἰ θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἴσχὺς δυναστείας καὶ οὐκ ἔστιν πρὸς σὲ ἀντιστῆναι 7 οὐχὶ σὺ εἰ ὁ κύριος ὁ

ἐξολεθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Αβρααμ τῷ ἡγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ καὶ ὠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἀγίασμα τῷ ὀνόματί σου λέγοντες 9 ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς κακά ῥομφαία κρίσις θάνατος λιμός στησόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ βοησόμεθα πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις 10 καὶ νῦν ἵδοὺ νίοὶ Αμμων καὶ Μωαβ καὶ ὅρος Σηιρ εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ισραὴλ διελθεῖν δῆ αὐτῶν ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς 11 καὶ νῦν ἵδού αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ὑμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ὑμῶν ἡς ἔδωκας ἡμῖν 12 κύριε ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴσχὺς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθὸν ἐφ' ὑμᾶς καὶ οὐκ οἴδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὄφθαλμοὶ ὑμῶν 13 καὶ πᾶς Ιουδας ἔστηκὼς ἐναντὶ κυρίου καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες 14 καὶ τῷ Οζιηλ τῷ τοῦ Ζαχαριου τῶν νίῶν Βαναιου τῶν νίῶν Ελεηλ τοῦ Μανθανιου τοῦ Λευίτου ἀπὸ τῶν νίῶν Ασαφ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 15 καὶ εἶπεν ἀκούσατε πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ ὁ βασιλεὺς Ιωσαφατ τάδε λέγει κύριος ὑμῖν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου ὅτι οὐχ ὑμῖν ἔστιν ἡ παράταξις ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ 16 αὐτιον κατάβητε ἐπ' αὐτούς ἵδού ἀναβαίνουσιν κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ασας καὶ εὑρήσετε αὐτοὺς

ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ιεριηλ 17 οὐχ ὑμῖν ἔστιν πολεμῆσαι ταῦτα σύνετε καὶ ἴδετε τὴν σωτηρίαν κυρίου μεθ' ὑμῶν Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοιθῆτε αὔριον ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς καὶ κύριος μεθ' ὑμῶν 18 καὶ κύψας Ιωσαφατ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ ἔπεσαν ἔναντι κυρίου προσκυνῆσαι κυρίῳ 19 καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευίται ἀπὸ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορε αἵνειν κυρίῳ θεῷ Ισραηλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος 20 καὶ ὤρθρισαν πρώτῳ καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἐρημὸν Θεκωε καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἔστη Ιωσαφατ καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ ἐμπιστεύσατε ἐν κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἐμπιστευθήσεσθε ἐμπιστεύσατε ἐν προφήτῃ αὐτοῦ καὶ εὐδοκιθήσεσθε 21 καὶ ἐβούλευσατο μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν ψαλτῶδοὺς καὶ αἰνοῦντας ἔξομολογεῖσθαι καὶ αἵνειν τὰ ἄγια ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως καὶ ἔλεγον ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 22 καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ τῆς ἔξομολογήσεως ἔδωκεν κύριος πολεμεῖν τοὺς υἱοὺς Αμμων ἐπὶ Μωαβ καὶ ὅρος Σηιρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐτροπώθησαν 23 καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Αμμων καὶ Μωαβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὅρος Σηιρ ἔξολεθρεῦσαι καὶ ἐκτρῖψαι καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηιρ ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοῦ ἔξολεθρευθῆναι 24 καὶ Ιουδας ἥλθεν ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τῆς ἐρήμου καὶ ἐπέβλεψεν καὶ εἶδεν τὸ πλῆθος καὶ ἴδού πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ τῆς γῆς οὐκ ἦν σωζόμενος 25 καὶ ἥλθεν Ιωσαφατ

καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦσαι τὰ σκῦλα αὐτῶν καὶ ἔρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευὴν καὶ σκῦλα καὶ σκεύη ἐπιθυμητὰ καὶ ἐσκύλευσαν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκῦλα ὅτι πολλὰ ἦν 26 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα τῆς εὐλογίας ἐκεῖ γὰρ ηὐλόγησαν τὸν κύριον διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κοιλὰς εὐλογίας ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 27 καὶ ἐπέστρεψεν πᾶς ἀνὴρ Ιουδα εἰς Ιερουσαλημ καὶ Ιωσαφατ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ ὅτι εὕφρανεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 28 καὶ εἰσῆλθον εἰς Ιερουσαλημ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἴκον κυρίου 29 καὶ ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἐν τῷ ἀκοῦσαι αὐτοὺς ὅτι ἐπολέμησεν κύριος πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ισραηλ 30 καὶ εἰρήνευσεν ἡ βασιλεία Ιωσαφατ καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν 31 καὶ ἐβασίλευσεν Ιωσαφατ ἐπὶ τὸν Ιουδαν ἐτῶν τριάκοντα πέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ εἴκοσι πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αζουβα θυγάτηρ Σαλι 32 καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ασα καὶ οὐκ ἐξέκλινεν τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐνώπιον κυρίου 33 ἀλλὰ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχεν καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 34 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ιωσαφατ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἐσχατοί ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ιου τοῦ Ανανι ὃς κατέγραψεν βιβλίον βασιλέων Ισραηλ 35 καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς Οχοζιαν βασιλέα Ισραηλ καὶ οὗτος ἤνομησεν 36 ἐν τῷ ποιῆσαι

καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτὸν τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσῖς καὶ ἐποίησεν πλοῖα ἐν Γασιωνγαβερ 37 καὶ ἐπροφήτευσεν Ελιεζέρ ὁ τοῦ Δαυΐδ ἀπὸ Μαρισῆς ἐπὶ Ιωσαφατ λέγων ὡς ἐφιλίασας τῷ Οχοζίᾳ ἔθραυσεν κύριος τὸ ἔργον σου καὶ συνετρίβη τὰ πλοῖά σου καὶ οὐκ ἐδυνάσθη τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσῖς

21 καὶ ἐκοιμήθη Ιωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυΐδ καὶ ἐβασίλευσεν Ιωραμ νίὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 2 καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ιωσαφατ ἔξ Αζαριας καὶ Ιηλ καὶ Ζαχαριας καὶ Αζαριας καὶ Μιχαηλ καὶ Σαφατιας πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιωσαφατ βασιλέως Ιουδα 3 καὶ ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλά ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ὅπλα μετὰ πόλεων τετειχισμένων ἐν Ιουδα καὶ τὴν βασιλείαν ἐδωκεν τῷ Ιωραμ ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος 4 καὶ ἀνέστη Ιωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη καὶ ἀπέκτεινεν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ισραηλ 5 ὅντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἑτῶν κατέστη Ιωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 6 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ισραηλ ὡς ἐποίησεν οἶκος Αχααβ ὅτι θυγάτηρ Αχααβ ἦν αὐτοῦ γυνή καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου 7 καὶ οὐκ ἐβούλετο κύριος ἐξολεθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυΐδ διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυΐδ καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας 8 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Εδωμ ἀπὸ τοῦ Ιουδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα 9 καὶ ὤχετο Ιωραμ μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ πᾶσα ἡ

ἴππος μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο καὶ ἡγέρθη νυκτὸς καὶ ἐπάταξεν Εδωμ τὸν κυκλοῦντα αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων καὶ ἐψυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν 10 καὶ ἀπέστη ἀπὸ Ιουδα Εδωμ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἀπέστη Λομνα ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ ὅτι ἐγκατέλιπεν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ 11 καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐξεπόρνευσεν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἀπεπλάνησεν τὸν Ιουδαν 12 καὶ ἤλθεν αὐτῷ ἐγγραφὴ παρὰ Ήλιου τοῦ προφήτου λέγων τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυΐδ τοῦ πατρός σου ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ιωσαφατ τοῦ πατρός σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ασα βασιλέως Ιουδα 13 καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ισραηλ καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν Ιουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Αχααβ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρός σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας 14 ἵδού κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναιξίν σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου 15 καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρῷ ἐν νόσῳ κοιλίας ἔως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἔξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας 16 καὶ ἐπήγειρεν κύριος ἐπὶ Ιωραμ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ τοὺς Ἀραβας καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν Αἰθιόπων 17 καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ιουδαν καὶ κατεδυνάστευον καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν ἣν ἔπρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ οὓς κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς ἀλλ ἡ Οχοζίᾳς ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ 18 καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίᾳ ἐν ᾧ οὐκ ἔστιν ιατρεία

19 καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας καὶ ὡς ἥλθεν καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρῷ καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ **20** ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἑτῶν ὅτε ἐβασίλευσεν καὶ ὀκτώ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐπορεύθη ἐν οὐκ ἐπαίνῳ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων

22 καὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ τὸν Οχοζιαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινεν τὸ ληστήριον τὸ ἐπελθὸν ἐπ' αὐτούς οἱ Ἀραβεῖς καὶ οἱ Αλιμαζονεῖς καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζιας υἱὸς Ιωραμ βασιλέως Ιουδα **2** ὃν εἴκοσι ἑτῶν Οχοζιας ἐβασίλευσεν καὶ ἐνιαυτὸν ἔνα ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολια Θυγάτηρ Αμφρι **3** καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Αχααβ ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἀμαρτάνειν **4** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ὡς οἶκος Αχααβ ὅτι αὐτοὶ ἤσαν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ σύμβουλοι τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν **5** καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ιωραμ υἱοῦ Αχααβ εἰς πόλεμον ἐπὶ Αζαηλ βασιλέα Συρίας εἰς Ραμα Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται τὸν Ιωραμ **6** καὶ ἐπέστρεψεν Ιωραμ τοῦ ιατρευθῆναι εἰς Ιεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὃν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν Ραμα ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν πρὸς Αζαηλ βασιλέα Συρίας καὶ Οχοζιας υἱὸς Ιωραμ βασιλεὺς Ιουδα κατέβη θεάσασθαι τὸν Ιωραμ υἱὸν Αχααβ εἰς Ιεζραελ ὅτι ἤρρωστει **7** καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο

καταστροφὴ Οχοζια ἐλθεῖν πρὸς Ιωραμ καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐξῆλθεν μετ' αὐτοῦ Ιωραμ πρὸς Ιουνὶον Ναμεσσοι χριστὸν κυρίου τὸν οἶκον Αχααβ **8** καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν Ιουνὶον τὸν οἶκον Αχααβ καὶ εῦρεν τοὺς ἄρχοντας Ιουδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Οχοζια λειτουργοῦντας τῷ Οχοζια καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς **9** καὶ εἶπεν τοῦ ζητῆσαι τὸν Οχοζιαν καὶ κατέλαβον αὐτὸν ιατρευόμενον ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ιου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἔθαψαν αὐτόν ὅτι εἶπαν υἱὸς Ιωσαφατ ἐστίν ὃς ἐζήτησεν τὸν κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Οχοζια κατισχῦσαι δύναμιν περὶ τῆς βασιλείας **10** καὶ Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζια εἶδεν ὅτι τέθνηκεν αὐτῆς ὁ υἱός καὶ ἤγέρθη καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ Ιουδα **11** καὶ ἔλαβεν Ιωσαφεθ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸν Ιωας υἱὸν Οχοζια καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων καὶ ἔδωκεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμίειον τῶν κλινῶν καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν Ιωσαφεθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ιωραμ ἀδελφὴ Οχοζιον γυνὴ Ιωδας τοῦ ιερέως καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολιας καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν **12** καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος ἐξ ἔτη καὶ Γοθολια ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς

23 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἐκραταίωσεν Ιωδας καὶ ἔλαβεν τοὺς ἐκατοντάρχους τὸν Αζαριαν υἱὸν Ιωραμ καὶ τὸν Ισμαηλ υἱὸν Ιωαναν καὶ τὸν Αζαριαν υἱὸν Ωβηδ καὶ τὸν Μαασαιαν υἱὸν Αδαια καὶ τὸν Ελισαφαν υἱὸν Ζαχαρια μετ' αὐτοῦ εἰς οἶκον **2** καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ιουδαν καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν

πόλεων Ιουδα καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ισραὴλ καὶ ἥλθον εἰς Ιερουσαλημ 3 καὶ διέθεντο πᾶσα ἐκκλησία Ιουδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἵδού ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυιδ 4 νῦν ὁ λόγος οὗτος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον ἔξ οὐρανοῦ εἰσπορευέσθωσαν τὸ σάββατον τῶν ιερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων 5 καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου 6 καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἴκον κυρίου ἐὰν μὴ οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευίται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν Λευιτῶν αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἄγιοι εἰσιν καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς κυρίου 7 καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευίται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκεῦος ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου 8 καὶ ἐποίησαν οἱ Λευίται καὶ πᾶς Ιουδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ιωδας ὁ ιερεὺς καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἔως ἔξοδου τοῦ σαββάτου ὅτι οὐ κατέλυσεν Ιωδας τὰς ἐφημερίας 9 καὶ ἔδωκεν τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὅπλα ἢ τὸν τοῦ βασιλέως Δαυιδ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ 10 καὶ ἐστησεν πάντα τὸν λαόν ἕκαστον ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὡμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἔως τῆς ὡμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ 11 καὶ ἔξιγγαγεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια καὶ ἔβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ιωδας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεύς 12 καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τῶν τρεχόντων καὶ ἔξιμολογούμένων καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου 13 καὶ εἶδεν καὶ ἵδού ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες περὶ τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς ηὐφράνθη καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς σάλπιγξιν καὶ οἱ ἄδοντες ἐν τοῖς ὄργανοις ψόδοι καὶ ύμνοῦντες αἴνον καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὴν στολὴν αὐτῆς καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε 14 καὶ ἔξῆλθεν Ιωδας ὁ ιερεὺς καὶ ἐνετείλατο Ιωδας ὁ ιερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου καὶ εἰσέλθατε ὅπισα αὐτῆς καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ ὅτι εἶπεν ὁ ιερεὺς μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ κυρίου 15 καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν καὶ διηλθεν διὰ τῆς πύλης τῶν ἱπέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ 16 καὶ διέθετο Ιωδας διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως εἶναι λαὸν τῷ κυρίῳ 17 καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βααλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν καὶ τὸν Ματθαν ιερέα τῆς Βααλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ 18 καὶ ἐνεχείρησεν Ιωδας ὁ ιερεὺς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ιερέων καὶ Λευιτῶν καὶ ἀνέστησεν τὰς ἐφημερίας τῶν ιερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ἃς διέστειλεν Δαυιδ ἐπὶ τὸν οἶκον κυρίου καὶ ἀνενέγκαι ὀλοκαυτώματα κυρίῳ καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἐν εὐφροσύνῃ

καὶ ἐν ὥδαις διὰ χειρὸς Δαυιδ **19** καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυρίου καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα **20** καὶ ἔλαβεν τοὺς πατριάρχας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ ἀνεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἴκον κυρίου καὶ εἰσῆλθεν διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν οἴκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας **21** καὶ ηὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἡσύχασεν καὶ τὴν Γοθολιαν ἐθανάτωσαν μαχαίρᾳ

24 ὃν ἑπτὰ ἐτῶν Ιωας ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὅνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβια ἐκ Βηρσαβεε **2** καὶ ἐποίησεν Ιωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ιωδας τοῦ ἱερέως **3** καὶ ἔλαβεν αὐτῷ Ιωδας γυναικας δύο καὶ ἐγέννησεν γίνοντας καὶ θυγατέρας **4** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ιωας ἐπισκευάσαι τὸν οἴκον κυρίου **5** καὶ συνήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ιουδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ισραὴλ ἀργύριον κατισχῦσαι τὸν οἴκον κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν καὶ σπεύσατε λαλῆσαι καὶ οὐκ ἔσπευσαν οἱ Λευίται **6** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ιωας τὸν Ιωδας τὸν ἄρχοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ διὰ τί οὐκ ἔπεσκέψω περὶ τῶν Λευίτων τοῦ εἰσενέγκαι ἀπὸ Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὅτε ἐξεκκλησίασεν τὸν Ισραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **7** ὅτι Γοθολια ἦν ἡ ἄνομος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἴκον τοῦ θεοῦ καὶ γὰρ τὰ ἄγια οἴκου κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλιμ **8** καὶ εἶπεν ὁ

βασιλεὺς γενηθήτω γλωσσόκομον καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου κυρίου ἔξω **9** καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ιουδα καὶ ἐν Ιερουσαλημ εἰσενέγκαι κυρίῳ καθὼς εἶπεν Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ **10** καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἔως οὗ ἐπληρώθη **11** καὶ ἐγένετο ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τὸν προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευίτων καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασεν τὸ ἀργύριον καὶ ἤλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὕτως ἐποίουν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολύ **12** καὶ ἔδωκεν αὐτὸ διὰ βασιλεὺς καὶ Ιωδας ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα εἰς τὴν ἐργασίαν οἴκου κυρίου καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἴκον κυρίου καὶ χαλκεῖς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἴκον κυρίου **13** καὶ ἐποίουν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν καὶ ἀνέστησαν τὸν οἴκον κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἐνίσχυσαν **14** καὶ ὡς συνετέλεσαν ἥνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ιωδας τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀργυρίου καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἴκον κυρίου σκεύη λειτουργικὰ ὄλοκαυτωμάτων καὶ θυίσκας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς καὶ ἀνήνεγκαν ὄλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ κυρίου διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας Ιωδας **15** καὶ ἐγήρασεν Ιωδας πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐτελεύτησεν ὃν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾶν αὐτόν **16** καὶ ἐθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ μετὰ τῶν βασιλέων ὅτι ἐποίησεν

άγαθωσύνην μετὰ Ισραηλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ 17 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ιωδαῖς εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ιουδαίαι καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα τότε ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς 18 καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἐδούλευνον ταῖς Ἀστάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ ἐγένετο ὅργη ἐπὶ Ιουδαῖον καὶ ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 19 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς προφήτας ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ διεμαρτύραντο αὐτοῖς καὶ οὐκ ἤκουσαν 20 καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσεν τὸν Αζαριαν τὸν τοῦ Ιωδαῖον ιερέα καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος τί παραπορεύοθε τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ οὐκ εὐδωθήσεσθε ὅτι ἐγκατελίπετε τὸν κύριον καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς 21 καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δῆ ἐντολῆς Ιωας τοῦ βασιλέως ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου 22 καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ιωας τοῦ ἐλέους οὗ ἐποίησεν μετ' αὐτοῦ Ιωδαῖος ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὕδοι κύριος καὶ κρινάτω 23 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας καὶ ἥλθεν ἐπὶ Ιουδαῖον καὶ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ κατέφθειραν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκοῦ 24 ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσιν παρεγένετο δύναμις Συρίας καὶ ὁ θεός παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα ὅτι ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ μετὰ Ιωας ἐποίησεν κρίματα 25 καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν

μαλακίαις μεγάλαις καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἴμασιν υἱοῦ Ιωδαῖος τοῦ ιερέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων 26 καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβεδ ὁ τοῦ Σαμαθ ὁ Αμμανίτης καὶ Ιωζαφεδ ὁ τοῦ Σομαρωθ ὁ Μωαβίτης 27 καὶ οἱ οὐρανοὶ αὐτοῦ πάντες καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ πέντε καὶ τὰ λοιπὰ ἴδον γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν τῶν βασιλέων καὶ ἐβασίλευσεν Αμασιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

25 ὃν πέντε καὶ εἴκοσι ἑτῶν ἐβασίλευσεν Αμασιας καὶ εἴκοσι ἑννέα ἑτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ιωαδεν ἀπὸ Ιερουσαλημ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει 3 καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ 4 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινεν κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου καθὼς γέγραπται ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἀλλ' ἡ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανοῦνται 5 καὶ συνήγαγεν Αμασιας τὸν οἴκον Ιουδαίον καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους ἐν παντὶ Ιουδαίον καὶ Ιερουσαλημ καὶ ἥριθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ εῦρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας δυνατοῦς ἔξελθεῖν εἰς πόλεμον κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρεόν 6 καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ισραηλ ἐκατὸν χιλιάδας δυνατοῦς ἰσχύοις ἐκατὸν ταλάντων ἀργυρίου 7 καὶ

ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἥλθεν πρὸς αὐτὸν λέγων
βασιλεῦ οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δύναμις Ισραὴλ
ὅτι οὐκ ἔστιν κύριος μετὰ Ισραὴλ πάντων τῶν
υἱῶν Εφραὶμ 8 ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχῦσαι ἐν
τούτοις καὶ τροπώσεται σε κύριος ἐναντίον τῶν
ἐχθρῶν ὅτι ἔστιν παρὰ κυρίου καὶ ἰσχῦσαι καὶ
τροπώσασθαι 9 καὶ εἶπεν Αμασίας τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ θεοῦ καὶ τί ποιήσω τὰ ἐκατὸν τάλαντα ἃ
ἔδωκα τῇ δυνάμει Ισραὴλ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ ἔστιν τῷ κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖστα
τούτων 10 καὶ διεχώρισεν Αμασίας τῇ δυνάμει τῇ
ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Εφραὶμ ἀπελθεῖν εἰς τὸν
tóπον αὐτῶν καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ιουδαίων
καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὄργῃ
θυμοῦ 11 καὶ Αμασίας κατίσχυσεν καὶ παρέλαβεν
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα
τῶν ἀλῶν καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Σηιρ
δέκα χιλιάδας 12 καὶ δέκα χιλιάδας ἔξωγρησαν
οἱ υἱοὶ Ιουδαίων καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον
τοῦ κρημνοῦ καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
ἄκρου τοῦ κρημνοῦ καὶ πάντες διερρήγνυντο
13 καὶ οἱ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπέστρεψεν
Αμασίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς
πόλεμον καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδαίων ἀπὸ
Σαμαρείας ἔως Βαιθωρῶν καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς
τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά 14
καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Αμασίαν πατάξαντα
τὴν Ιδουμαίαν καὶ ἤνεγκεν πρὸς αὐτοὺς τοὺς
θεοὺς υἱῶν Σηιρ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἔαυτῷ εἰς
θεοὺς καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει καὶ αὐτοῖς
αὐτὸς ἔθυεν 15 καὶ ἐγένετο ὄργὴ κυρίου ἐπὶ
Αμασίαν καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτας καὶ
εἶπαν αὐτῷ τί ἔζητησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ

οἱ οὐκ ἔξείλαντο τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός
σου 16 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ καὶ
εἶπεν αὐτῷ μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά
σε πρόσεχε μὴ μαστιγωθῆς καὶ ἐσιώπησεν ὁ
προφήτης καὶ εἶπεν ὅτι γινώσκω ὅτι ἐβούλετο
ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραί σε ὅτι ἐποίησας τοῦτο
καὶ οὐκ ἐπίκουσας τῆς συμβουλίας μου 17 καὶ
ἐβούλεύσατο Αμασίας καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ιωακίμ
υἱὸν Ιωαχαῖον υἱὸν Ιουδαίας Ισραὴλ λέγων
δεῦρο ὁφθῶμεν προσώποις 18 καὶ ἀπέστειλεν
Ιωακίμ βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Αμασίαν βασιλέα
Ιουδαίων ὁ αχουχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν
πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς
τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ
ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ
Λιβάνῳ καὶ ἥλθαν τὰ θηρία καὶ κατεπάτησαν
τὸν αχουχ 19 εἶπας ἵδού ἐπάταξας τὴν Ιδουμαίαν
καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία ἡ βαρεῖα νῦν κάθησο
ἐν οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ
καὶ πεσῆ σὺ καὶ Ιουδαίας μετὰ σοῦ 20 καὶ οὐκ
ῆκουσεν Αμασίας ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο τοῦ
παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας ὅτι ἔξεζήτησεν
τοὺς θεοὺς τῶν Ιδουμαίων 21 καὶ ἀνέβη Ιωακίμ
βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ ὠφθησαν ἀλλήλοις αὐτὸς
καὶ Αμασίας βασιλεὺς Ιουδαίων ἐν Βαιθαμίν
ἐστιν τοῦ Ιουδαίων 22 καὶ ἐτροπώθη Ιουδαίας κατὰ
πρόσωπον Ισραὴλ καὶ ἔφυγεν ἔκαστος εἰς τὸ
σκήνωμα 23 καὶ τὸν Αμασίαν βασιλέα Ιουδαίων
τοῦ Ιωακίμ κατέλαβεν Ιωακίμ βασιλεὺς Ισραὴλ ἐν
Βαιθαμίν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ιερουσαλήμ
καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τοῦ τείχους Ιερουσαλήμ ἀπὸ
πύλης Εφραὶμ ἔως πύλης γωνίας τετρακοσίους
πήχεις 24 καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον

καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εύρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ παρὰ τῷ Αβδεδομ καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱὸὺς τῶν συμμίξεων καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν 25 καὶ ἔζησεν Αμασιας ὁ τοῦ Ιωας βασιλεὺς Ιουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ιωας τὸν τοῦ Ιωαχαζ βασιλέα Ισραὴλ ἔτη δέκα πέντε 26 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αμασιου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἴδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραὴλ 27 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ὃ ἀπέστη Αμασιας ἀπὸ κυρίου καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ιερουσαλημ εἰς Λαχις καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχις καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ 28 καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ

26 καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Οζιαν καὶ αὐτὸς δέκα καὶ ἔξι ἔτῶν καὶ ἔβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αμασιου 2 αὐτὸς ὡκοδόμησεν τὴν Αιλαθ αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ιουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ 3 υἱὸς δέκα ἔξι ἔτῶν ἔβασίλευσεν Οζιας καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἔβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Χαλια ἀπὸ Ιερουσαλημ 4 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Αμασιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ 5 καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαριου τοῦ συνίοντος ἐν φόβῳ κυρίου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησεν τὸν κύριον καὶ εὐόδωσεν αὐτῷ κύριος 6 καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ κατέσπασεν τὰ τείχη Γεθ καὶ τὰ τείχη Ιαβνη καὶ τὰ τείχη Ἀζώτου καὶ ὡκοδόμησεν πόλεις Ἀζώτου καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις 7 καὶ κατίσχυσεν

αὐτὸν κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς Ἱαραβαίς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναίους 8 καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι δῶρα τῷ Οζιᾳ καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔως εἰσόδου Αἰγύπτου ὅτι κατίσχυσεν ἔως ἄνω 9 καὶ ὡκοδόμησεν Οζιας πύργους ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ κατίσχυσεν 10 καὶ ὡκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐλατόμησεν λάκκους πολλούς ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν Σεφηλα καὶ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὁρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ ὅτι φιλογέωργος ἦν 11 καὶ ἐγένετο τῷ Οζιᾳ δυνάμεις ποιοῦσαι πόλεμον καὶ ἐκπορεύμεναι εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμὸν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ιητλ τοῦ γραμματέως καὶ Μαασαιου τοῦ κριτοῦ διὰ χειρὸς Ανανιου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως 12 πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἔξακόσιοι 13 καὶ μετ' αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ τριακόσιαι χιλιάδες καὶ ἐπτακισχίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῆσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους 14 καὶ ἡτοίμαζεν αὐτοῖς Οζιας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ σφενδόνας εἰς λίθους 15 καὶ ἐποίησεν ἐν Ιερουσαλημ μηχανὰς μεμηχανεύμενας λογιστοῦ τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν βάλλειν βέλεσιν καὶ λίθοις μεγάλοις καὶ ἡκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἔως πόρρω ὅτι ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθηθῆναι ἔως οὗ κατίσχυσεν 16 καὶ ὡς κατίσχυσεν ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι καὶ ἡδίκησεν ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ

καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων 17 καὶ εἰσῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Αζαριας ὁ ἵερεὺς καὶ μετ' αὐτοῦ ἵερεῖς τοῦ κυρίου ὄγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοὶ 18 καὶ ἔστησαν ἐπὶ Οζιαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ σοὶ Οζια θυμιάσαι τῷ κυρίῳ ἀλλ’ ἡ τοῖς ἵερεῦσιν υἱοῖς Ααρων τοῖς ἡγιασμένοις θυμιάσαι ἔξελθε ἐκ τοῦ ἀγιάσματος ὅτι ἀπέστης ἀπὸ κυρίου καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίου θεοῦ 19 καὶ ἐθυμώθη Οζιας καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιαστήριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἵερεῖς καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἵερέων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων 20 καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἵερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἵερεῖς καὶ ἴδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ γὰρ αὐτὸς ἐσπευσεν ἔξελθεῖν ὅτι ἥλεγχεν αὐτὸν κύριος 21 καὶ ἦν Οζιας ὁ βασιλεὺς λεπρὸς ἔως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ ἐν οἴκῳ αφφουσωθ ἐκάθητο λεπρός ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου κυρίου καὶ Ιωαθαμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς 22 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Οζιου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ὑπὸ Ιεσσιου τοῦ προφήτου 23 καὶ ἐκοιμήθη Οζιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρός ἐστιν καὶ ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

27 υἱὸς εἴκοσι πέντε ἐτῶν Ιωαθαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ δέκα ἔξῃ ἐτῇ ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὅνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ιερουσα

θυγάτηρ Σαδωκ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Οζιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀλλ’ οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο 3 αὐτὸς ὡκοδόμησεν τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐν τείχει τοῦ Οφλα ὡκοδόμησεν πολλά 4 καὶ πόλεις ὡκοδόμησεν ἐν ὅρει Ιουδα καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς καὶ οἰκήσεις καὶ πύργους 5 αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Αμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἐκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα χιλιάδας κόρων πυροῦ καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς Αμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ 6 καὶ κατίσχυσεν Ιωαθαμ ὅτι ἡτοίμασεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντὶ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 7 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ιωαθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ ἴδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραηλ 9 καὶ ἐκοιμήθη Ιωαθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

28 υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν Αχαζ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ δέκα ἔξῃ ἐτῇ ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 2 καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδούς βασιλέων Ισραηλ καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησεν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 3 καὶ ἔθυεν ἐν Γαιβενενομ καὶ διῆγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βεδεύγματα τῶν ἐθνῶν ὃν ἔξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραηλ 4 καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους 5 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας

καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ἡχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλὴν καὶ ἥγαγεν εἰς Δαμασκόν καὶ γὰρ εἰς τὰς χεῖρας βασιλέως Ισραηλ παρέδωκεν αὐτὸν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην **6** καὶ ἀπέκτεινεν Φακες ὁ τοῦ Ρομελια βασιλεὺς Ισραηλ ἐν Ιουδᾳ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἔκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἴσχυντι ἐν τῷ αὐτοὺς καταλιπεῖν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν **7** καὶ ἀπέκτεινεν Εζεκρι ὁ δυνατὸς τοῦ Εφραιμ τὸν Μαασαιαν τὸν νιὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Εσδρικαμ ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸν Ελκανα τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως **8** καὶ ἡχμαλώτισαν οἱ νιοὶ Ισραηλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας γυναικας υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ σκῦλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν καὶ ἥνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς Σαμάρειαν **9** καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ κυρίου Ωδηδ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἵδού ὁργὴ κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ τὸν Ιουδαν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ ἀπεκτείνατε ἐν αὐτοῖς ἐν ὁργῇ ἔως τῶν οὐρανῶν ἔφθακεν **10** καὶ νῦν υἱοὺς Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ ὑμεῖς λέγετε κατακτήσεσθαι εἰς δούλους καὶ δούλας οὐκ ἵδού εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι κυρίῳ θεῷ ὑμῶν **11** καὶ νῦν ἀκούσατέ μου καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἦν ἡχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὅτι ὁργὴ θυμοῦ κυρίου ἐφ' ὑμῖν **12** καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν νιῶν Εφραιμ Ουδια ὁ τοῦ Ιωανου καὶ Βαραχιας ὁ τοῦ Μοσολαμωθ καὶ Εζεκιας ὁ τοῦ Σελλημ καὶ Αμασιας ὁ τοῦ Χοδλι ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου **13** καὶ εἶπαν

αὐτοῖς οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν ὥδε πρὸς ἡμᾶς ὅτι εἰς τὸ ἀμαρτάνειν τῷ κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ὅτι πολλὴ ἡ ἀμαρτία ἡμῶν καὶ ὁργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραηλ **14** καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας **15** καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδησαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείφασθαι καὶ ἀντελάβοντο ἐν ὑποζυγίοις παντὸς ἀσθενοῦντος καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς Ιεριχω πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν **16** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Αχαζ πρὸς βασιλέα Ασσουρ βοηθῆσαι αὐτῷ **17** καὶ ἐν τούτῳ ὅτι Ιδουμαῖοι ἐπέθεντο καὶ ἐπάταξαν ἐν Ιουδᾳ καὶ ἡχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν **18** καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς καὶ ἀπὸ λιβὸς τοῦ Ιουδα καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθαμυς καὶ τὴν Αιλων καὶ τὴν Γαδηρωθ καὶ τὴν Σωχω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Θαμνα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Γαμζω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ κατώκησαν ἐκεῖ **19** ὅτι ἐταπείνωσεν κύριος τὸν Ιουδαν δι Αχαζ βασιλέα Ιουδα ὅτι ἀπέστη ἀποστάσει ἀπὸ κυρίου **20** καὶ ἤλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαγλαθφελλασφ βασιλεὺς Ασσουρ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν **21** καὶ ἔλαβεν Αχαζ τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ Ασσουρ καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ **22** ἀλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτὸν καὶ

προσέθηκεν τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς 23 ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με καὶ εἶπεν ὅτι θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτούς αὐτοῖς τοίνυν θύσω καὶ ἀντιλήψονταί μου καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ισραὴλ 24 καὶ ἀπέστησεν Αχαζ τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ κατέκοψεν αὐτὰ καὶ ἔκλεισεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ιερουσαλημ 25 καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἐν Ιουδᾳ ἐποίησεν ύψηλὰ θυμιᾶν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ παρώργισαν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 26 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραὴλ 27 καὶ ἐκοιμήθη Αχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ ὅτι οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων Ισραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

29 καὶ Εζεκιας ἐβασίλευσεν ὧν εἴκοσι καὶ πέντε ἑτῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἑτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὅνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αββα Θυγάτηρ Ζαχαρια 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθές ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 3 καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἀνέῳξεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς 4 καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς 5 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε οἱ Λευῖται νῦν ἀγνίσθητε καὶ ἀγνίσατε τὸν οἴκον κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὅμῶν καὶ ἐκβάλετε τὴν

ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἀγίων 6 ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐγκατέλιπαν αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐχένα 7 καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους καὶ θυμίαμα οὐκ ἐθυμίασαν καὶ ὀλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἀγίῳ θεῷ Ισραὴλ 8 καὶ ὠργίσθη ὄργῃ κύριος ἐπὶ τὸν Ιουδαν καὶ ἐπὶ τὴν Ιερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συρισμόν ὡς ὑμεῖς ὅρατε τοῖς ὁφθαλμοῖς ὅμῶν 9 καὶ ἴδού πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὅμῶν μαχαίρᾳ καὶ οἱ υἱοὶ ὅμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὅμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὅμῶν ἐν αἷχμαλωσίᾳ ἐν γῇ οὐκ αὐτῶν ὃ καὶ νῦν ἔστιν 10 ἐπὶ τούτοις νῦν ἔστιν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην κυρίου θεοῦ Ισραὴλ καὶ ἀποστρέψει τὴν ὄργὴν θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν 11 καὶ νῦν μὴ διαλίπητε ὅτι ἐν ὅμινῃ ἥρετικεν κύριος στῆναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν καὶ εἴναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας 12 καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται Μααθ ὁ τοῦ Αμασι καὶ Ιωηλ ὁ τοῦ Αζαριου ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι Κις ὁ τοῦ Αβδι καὶ Αζαριας ὁ τοῦ Ιαλλεληλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδσωνι Ιωα ὁ τοῦ Ζεμμαθ καὶ Ιωδαν ὁ τοῦ Ιωαχα 13 καὶ τῶν υἱῶν Ελισαφαν Σαμβρι καὶ Ιηλ καὶ τῶν υἱῶν Ασαφ Ζαχαριας καὶ Μαθθανιας 14 καὶ τῶν υἱῶν Αιμαν Ιηλ καὶ Σεμεϊ καὶ τῶν υἱῶν Ιδιθων Σαμαιας καὶ Οζηλ 15 καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν καὶ ἤγνισθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος κυρίου καθαρίσαι τὸν οἴκον κυρίου 16 καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἴκον κυρίου ἀγνίσαι καὶ

έξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εύρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευīται ἐκβαλεῖν εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρῶν ἔξω 17 καὶ ἤρξαντο τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νουμηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀγνίσαι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδόῃ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ ἥγνισαν τὸν οἴκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτὼ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν 18 καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Εζεκιαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν ἡγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς 19 καὶ πάντα τὰ σκεύη ἀ̄ ἐμίανεν Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἡτοιμάκαμεν καὶ ἡγνίκαμεν ἵδον ἐστιν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου 20 καὶ ὠρθρισεν Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς ἀρχοντας τῆς πόλεως καὶ ἀνέβη εἰς οἴκον κυρίου 21 καὶ ἀνήνεγκεν μόσχους ἐπτά κριοὺς ἐπτά ἀμνοὺς ἐπτά χιμάρους αἵγῶν ἐπτὰ περὶ ἀμαρτίας περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῶν ἀγίων καὶ περὶ Ισραὴλ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου 22 καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς κριούς καὶ προσέχεον τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς ἀμνούς καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ 23 καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἀμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς 24 καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ἔξιλάσαντο τὸ αἷμα

αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔξιλάσαντο περὶ παντὸς Ισραὴλ ὅτι περὶ παντὸς Ισραὴλ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἡ ὀλοκαυτώσις καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας 25 καὶ ἔστησεν τοὺς Λευīτας ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως καὶ Γαδ τοῦ ὄρῶντος τῷ βασιλεῖ καὶ Ναθαν τοῦ προφήτου ὅτι δὲ ἐντολῆς κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν 26 καὶ ἔστησαν οἱ Λευīται ἐν ὄργανοις Δαυὶδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγξι 27 καὶ εἶπεν Εζεκιας ἀνενέγκαι τὴν ὀλοκαυτώσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν τῷ ἀρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαυτώσιν ἤρξαντο ἄδειν κυρίω καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὅργανα Δαυὶδ βασιλέως Ισραὴλ 28 καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει καὶ οἱ ψαλτῶδοι ἄδοντες καὶ αἱ σάλπιγγες σαλπίζουσαι ἔως οὗ συνετελέσθη ἡ ὀλοκαυτώσις 29 καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εύρεθέντες καὶ προσεκύνησαν 30 καὶ εἶπεν Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἀρχοντες τοῖς Λευīταις ὑμνεῖν τὸν κύριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ασαφ τοῦ προφήτου καὶ ὕμνουν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐπεσον καὶ προσεκύνησαν 31 καὶ ἀπεκρίθη Εζεκιας καὶ εἶπεν νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν κυρίω προσαγάγετε καὶ φέρετε θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἴκον κυρίου καὶ ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἴκον κυρίου καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσεις 32 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἦς ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία μόσχοι ἑβδομήκοντα κριοὶ ἑκατόν ἀμνοὶ διακόσιοι εἰς ὀλοκαυτώσιν κυρίω πάντα ταῦτα 33 καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι ἔξακόσιοι πρόβατα τρισχίλια 34 ἀλλ' ἡ οἱ

ιερεῖς ὀλίγοι ἥσαν καὶ οὐκ ἐδύναντο δεῖραι τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευīται ἔως οὗ συνετελέσθη τὸ ἔργον καὶ ἔως οὗ ἡγνίσθησαν οἱ ιερεῖς ὅτι οἱ Λευīται προθύμως ἡγνίσθησαν παρὰ τοὺς ιερεῖς 35 καὶ ἡ ὄλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασιν τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὄλοκαυτώσεως καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ κυρίου 36 καὶ ἡνφράνθη Εζεκιας καὶ πᾶς ὁ λαὸς διὰ τὸ ἡτοιμακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ ὅτι ἔξαπινα ἐγένετο ὁ λόγος

30 καὶ ἀπέστειλεν Εζεκιας ἐπὶ πάντα Ισραὴλ καὶ Ιουδαν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Εφραίμ καὶ Μανασση ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου εἰς Ιερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ κυρίῳ θεῷ Ισραὴλ 2 καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ιερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ 3 οὐ γὰρ ἡδυνάσθησαν αὐτὸν ποιῆσαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι οἱ ιερεῖς οὐχ ἡγνίσθησαν ίκανοί καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς Ιερουσαλημ 4 καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας 5 καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ισραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεε ἔως Δαν ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασεκ κυρίῳ θεῷ Ισραὴλ ἐν Ιερουσαλημ ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησεν κατὰ τὴν γραφήν 6 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ισραὴλ καὶ Ιουδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως λέγοντες υἱοὶ Ισραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς θεὸν Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ισραὴλ καὶ ἐπιστρέψει τοὺς ἀνασεωσμένους τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ασσουρ 7 καὶ μὴ γίνεσθε

καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς ὅρατε 8 καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ εἰσέλθατε εἰς τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ὃ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὄργης 9 ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέψειν ὑμᾶς πρὸς κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν 10 καὶ ἥσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὅρει Εφραίμ καὶ Μανασση καὶ ἔως Ζαβουλων καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν καὶ καταμωκώμενοι 11 ἀλλὰ ἀνθρωποι Ασηρ καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἐνετράπησαν καὶ ἥλθον εἰς Ιερουσαλημ 12 καὶ ἐν Ιουδᾳ ἐγένετο χεὶρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἐλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου 13 καὶ συνήχθησαν εἰς Ιερουσαλημ λαὸς πολὺς τοῦ ποιῆσαι τὴν ἔօρτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα 14 καὶ ἀνέστησαν καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ιερουσαλημ καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμιῶσαν τοῖς ψευδέσιν κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρων 15 καὶ ἐθυσαν τὸ φασεκ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου καὶ οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευīται ἐνετράπησαν καὶ ἡγνίσθησαν καὶ εἰσήνεγκαν ὄλοκαυτώματα εἰς

οῖκον κυρίου 16 καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἵερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἴματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν 17 ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἡγνίσθη καὶ οἱ Λευῖται ἥσαν τοῦ θύειν τὸ φασεκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἀγνισθῆναι τῷ κυρίῳ 18 ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Εφραὶμ καὶ Μανασσῆ καὶ Ισσαχαρ καὶ Ζαφούλων οὐχ ἡγνίσθησαν ἀλλὰ ἔφαγον τὸ φασεκ παρὰ τὴν γραφήν καὶ προσηγάγατο Εζεκίας περὶ αὐτῶν λέγων κύριος ὁ ἀγαθὸς ἐξιλασάσθω ὑπὲρ 19 πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητῆσαι κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνείαν τῶν ἀγίων 20 καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῷ Εζεκίᾳ καὶ ἰάσατο τὸν λαόν 21 καὶ ἐποίησαν οἱ νιοὶ Ισραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν Ιερουσαλημ τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ καὶ καθυμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν καὶ οἱ ἵερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις τῷ κυρίῳ 22 καὶ ἐλάλησεν Εζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ καὶ συνετέλεσαν τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν 23 καὶ ἐβούλεύσατο ἡ ἐκκλησίᾳ ἄμα ποιῆσαι ἐπτὰ ἡμέρας ἄλλας καὶ ἐποίησαν ἐπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ 24 ὅτι Εζεκίας ἀπήρξατο τῷ Ιουδaea τῇ ἐκκλησίᾳ μόσχους χιλίους καὶ ἐπτακισχίλια πρόβατα καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας καὶ τὰ ἄγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος 25 καὶ ηὐφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἵερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ιουδaea

καὶ οἱ εὑρεθέντες ἐξ Ισραὴλ καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ισραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιουδaea 26 καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν Ιερουσαλημ ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμῶν υἱοῦ Δαυΐδ βασιλέως Ισραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ιερουσαλημ 27 καὶ ἀνέστησαν οἱ ἵερεῖς οἱ Λευῖται καὶ ηὐλόγησαν τὸν λαόν καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν καὶ ἤλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν

31 καὶ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα ἔξηλθεν πᾶς Ισραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν πόλεσιν Ιουδaea καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψαν τὰ ἄλση καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης τῆς Ιουδαίας καὶ Βενιαμίν καὶ ἐξ Εφραὶμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ ἔως εἰς τέλος καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ισραὴλ ἔκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν 2 καὶ ἔταξεν Εζεκίας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τὰς ἐφημερίας ἑκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις εἰς τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου καὶ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου κυρίου 3 καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὁλοκαυτώσεις τὴν πρωινὴν καὶ τὴν δειλινὴν καὶ ὁλοκαυτώσεις εἰς σάββατα καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ κυρίου 4 καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ιερουσαλημ δοῦναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου κυρίου 5 καὶ ὡς προσέταξεν τὸν λόγον ἐπλεόνασαν

οἱ νίοὶ Ισραὴλ ἀπαρχὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἔλαιον καὶ μέλιτος καὶ πᾶν γένημα ἄγροῦ καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πλῆθος ἥνεγκαν 6 οἱ νίοὶ Ισραὴλ καὶ Ιουδαὶ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδαὶ καὶ αὐτοὶ ἥνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν καὶ ἡγίασαν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωροὺς σωρούς 7 ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἥρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιοῦσθαι καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ συνετελέσθησαν 8 καὶ ἦλθεν Εζεκιας καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωροὺς καὶ ηὐλόγησαν τὸν κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ισραὴλ 9 καὶ ἐπυνθάνετο Εζεκιας τῶν ιερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν 10 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αζαριας ὁ ιερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδωκ καὶ εἶπεν ἔξ οῦ ἥρκται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον κυρίου ἔφαγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν ὅτι κύριος ηὐλόγησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ κατελίπομεν ἔτι τὸ πλῆθος τοῦτο 11 καὶ εἶπεν Εζεκιας ἔτοιμάσαι παστοφόρια εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἡτοίμασαν 12 καὶ εἰσήνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενιας ὁ Λευίτης καὶ Σεμεϊ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος 13 καὶ Ιηλ καὶ Οζαζιας καὶ Ναεθ καὶ Ασαηλ καὶ Ιεριμωθ καὶ Ιωζαβαθ καὶ Ελιηλ καὶ Σαμαχια καὶ Μααθ καὶ Βαναιας καὶ οἱ νίοὶ αὐτοῦ καθεσταμένοι διὰ Χωνενιου καὶ Σεμεϊ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καθὼς προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Εζεκιας καὶ Αζαριας ὁ ἡγούμενος οἴκου κυρίου 14 καὶ Κωρῃ ὁ τοῦ Ιεμνα ὁ Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν δομάτων δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ καὶ τὰ ἄγια τῶν ἀγίων 15 διὰ χειρὸς Οδομ καὶ Βενιαμιν καὶ

Ιησοῦς καὶ Σεμεϊ καὶ Αμαριας καὶ Σεχονιας διὰ χειρὸς τῶν ιερέων ἐν πίστει δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας κατὰ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν 16 ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον κυρίου εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν εἰς λειτουργίαν ἐφημερίας διατάξεως αὐτῶν 17 οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ιερέων κατ' οἴκους πατριῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐν διατάξει 18 ἐν καταλοχίαις ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν τὸ πλῆθος ὅτι ἐν πίστει ἡγνισαν τὸ ἄγιον 19 τοῖς νίοῖς Ααρων τοῖς ιερατεύουσιν καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ιερεῦσιν καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις 20 καὶ ἐποίησεν οὕτως Εζεκιας ἐν παντὶ Ιουδαὶ καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 21 καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ἐνῷ ἥρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησεν τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν καὶ εὐοδώθη

32 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἦλθεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ιουδαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχίρεις καὶ εἶπεν προκαταλαβέσθαι αὐτάς 2 καὶ εἶδεν Εζεκιας ὅτι ἤκει Σενναχηριμ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι ἐπὶ Ιερουσαλημ 3 καὶ ἐβούλευσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν ἐμφράξαι τὰ ὄδατα τῶν πηγῶν ἢν ἔξω τῆς

πόλεως καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ 4 καὶ συνήγαγεν λαὸν πολὺν καὶ ἐνέφραξεν τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως λέγων μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ασσουρ καὶ εῦρῃ ὕδωρ πολὺ καὶ κατισχύσῃ 5 καὶ κατίσχυσεν Εζεκιας καὶ ὥκοδόμησεν πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον καὶ πύργους καὶ ἔξω προτείχισμα ἄλλο καὶ κατίσχυσεν τὸ ἀνάλημμα πόλεως Δαυιδ καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά 6 καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαὸν καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πύλης τῆς φάραγγος καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν λέγων 7 ἴσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε μὴ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ασσουρ καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ ὅτι μεθ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτοῦ 8 μετ' αὐτοῦ βραχίονες σάρκινοι μεθ' ἡμῶν δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σῷζειν καὶ τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν καὶ κατεθάρσησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Εζεκιου βασιλέως Ιουδα 9 καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχις καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Εζεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ πρὸς πάντα Ιουδαν τὸν ἐν Ιερουσαλημ λέγων 10 οὕτως λέγει Σενναχηριμ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τίνι ὑμεῖς πεποιθατε καὶ κάθησθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ιερουσαλημ 11 οὐχὶ Εζεκιας ἀπατᾷ ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν λέγων κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ασσουρ 12 οὐχ οὕτως ἐστιν Εζεκιας ὃς περιεῖλεν τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν

Ιερουσαλημ λέγων κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσετε 13 οὐ γνώσεσθε ὅ τι ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν μὴ δυνάμενοι ἡδύναντο θεοὶ τῶν ἔθνῶν πάσης τῆς γῆς σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου 14 τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἔθνῶν τούτων οὐδὲς ἐξωλέθρευσαν οἱ πατέρες μου μὴ ἡδύναντο σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρός μου 15 νῦν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Εζεκιας καὶ μὴ πεποιθέναι ὑμᾶς ποιείτω κατὰ ταῦτα καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρός μου 16 καὶ ἔτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ κύριον θεὸν καὶ ἐπὶ Εζεκιαν παῖδα αὐτοῦ 17 καὶ βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζειν τὸν κύριον θεὸν Ισραηλ καὶ εἶπεν περὶ αὐτοῦ λέγων ὡς θεοὶ τῶν ἔθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο τοὺς λαοὺς αὐτῶν ἐκ χειρός μου οὕτως οὐ μὴ ἐξέληται ὁ θεὸς Εζεκιου λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου 18 καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ιουδαϊστὶ ἐπὶ λαὸν Ιερουσαλημ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φοβῆσαι αὐτοὺς καὶ κατασπάσαι ὅπως προκαταλάβωνται τὴν πόλιν 19 καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ιερουσαλημ ὡς καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων 20 καὶ προσηγόρισε Εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ Ησαΐας υἱὸς Αμως ὁ προφήτης περὶ τούτων καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν 21 καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψεν πᾶν δυνατὸν πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ασσουρ καὶ ἀπέστρεψεν

μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἥλθεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἔξελθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν ρομφαίᾳ 22 καὶ ἔσωσεν κύριος Εζεκιαν καὶ τὸν κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ ἐκ χειρὸς Σενναχηριμ βασιλέως Ασσουρ καὶ ἐκ χειρὸς πάντων καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν 23 καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ κυρίῳ εἰς Ιερουσαλημ καὶ δόματα τῷ Εζεκια βασιλεῖ Ιουδα καὶ ὑπερήρθη κατ’ ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἔθνῶν μετὰ ταῦτα 24 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡρρώστησεν Εζεκιας ἵως θανάτου καὶ προσηγόρισεν πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ 25 καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα δὲ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Εζεκιας ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐπ’ αὐτὸν ὄργη καὶ ἐπὶ Ιουδαν καὶ Ιερουσαλημ 26 καὶ ἐταπεινώθη Εζεκιας ἀπὸ τοῦ ὑψους τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ’ αὐτοὺς ὄργη κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου 27 καὶ ἐγένετο τῷ Εζεκια πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν ἔαυτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα καὶ δόλοθήκας καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητὰ 28 καὶ πόλεις εἰς τὰ γενήματα σίτου καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου καὶ φάτνας παντὸς κτήνους καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια 29 καὶ πόλεις ἃς ὠκοδόμησεν αὐτῷ καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν εἰς πλῆθος ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ κύριος ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα 30 αὐτὸς Εζεκιας ἐνέφραξεν τὴν ἔξοδον τοῦ ὄδατος Γιων τὸ ἄνω καὶ κατηγόρησεν αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυιδ καὶ εὐδόκωθη Εζεκιας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 31 καὶ οὕτως τοῖς

πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλεῖσιν πρὸς αὐτὸν πυθέσθαι παρ’ αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγκατέλιπεν αὐτὸν κύριος τοῦ πειράσαι αὐτὸν εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 32 καὶ τὰ κατάλοιπα τῶν λόγων Εζεκιου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἰδού γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ησαϊου υἱοῦ Αμωμος τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραηλ 33 καὶ ἐκοιμήθη Εζεκιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυιδ καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ

33 ὧν δέκα δύο ἔτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ πεντήκοντα πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἔθνῶν οὓς ἐξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ 3 καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ὠκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἀκατέσπασεν Εζεκιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐστησεν στήλας ταῖς Βααλιμ καὶ ἐποίησεν ἄλση καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς 4 καὶ ὠκοδόμησεν θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ κυρίου οὐ εἶπεν κύριος ἐν Ιερουσαλημ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα 5 καὶ ὠκοδόμησεν θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου 6 καὶ αὐτὸς διήγαγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν Γαι-βαναι-εννομ καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφαρμακεύετο καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαοιδούς ἐπλήθυνεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν

έναντίον κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν 7 καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτόν εἰκόνα ἥν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμῶν υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ιερουσαλημ ἥν ἔξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραὴλ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ οὐ προσθήσω σαλεῦσαι τὸν πόδα Ισραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἥς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἄ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωυσῆ 9 καὶ ἐπλάνησεν Μανασσῆς τὸν Ιουδαν καὶ τὸν κατοικοῦντας ἐν Ιερουσαλημ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἄ ἔξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραὴλ 10 καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Μανασσῆ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπήκουσαν 11 καὶ ἤγαγεν κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὸν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως βασιλέως Ασσουρ καὶ κατέλαβον τὸν Μανασσῆ ἐν δεσμοῖς καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἥγαγον εἰς Βαβυλῶνα 12 καὶ ὡς ἐθλίβῃ ἐζήτησεν τὸ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ 13 καὶ προσηγάγει πρὸς αὐτόν καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσεν τῆς βοῆς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἔγνω Μανασσῆς ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός 14 καὶ μετὰ ταῦτα ὠκοδόμησεν τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ λιβός κατὰ Γιων ἐν τῷ χειμάρρῳ καὶ ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς τὸ Οφλα καὶ ὑψωσεν σφόδρα καὶ κατέστησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς τειχήρεσιν ἐν Ιουδα 15 καὶ περιεῖλεν τὸν

θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ οἴκου κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἄ ὠκοδόμησεν ἐν ὅρει οἴκου κυρίου καὶ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔξω τῆς πόλεως 16 καὶ κατώρθωσεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸν θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ Ισραὴλ 17 πλὴν ὁ λαὸς ἔτι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν πλὴν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν 18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆς καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν ὄρώντων λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὄνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ ἵδον ἐπὶ λόγων 19 προσευχῆς αὐτοῦ καὶ ὡς ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ καὶ αἱ ἀποστάσεις αὐτοῦ καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς ὠκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι ἵδον γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὄρώντων 20 καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αμων υἱὸς αὐτοῦ 21 ὃν εἴκοσι καὶ δύο ἔτῶν Αμων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ 22 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς ἐποίησεν Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησεν Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔθυεν Αμων καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς 23 καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον κυρίου ὡς ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Αμων ἐπλήθυνεν πλημμέλειαν 24 καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ 25 καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλέα Αμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωσιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

34 ὡν ὀκτὼ ἐτῶν Ιωσιας ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τριάκοντα ἔν ἔτος ἔβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δανιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔξεκλινεν δεξιὰ καὶ ἀριστερά **3** καὶ ἐν τῷ ὄγδῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι κύριον τὸν θεὸν Δανιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρίσαι τὸν Ιουδαν καὶ τὴν Ιερουσαλημ ἀπὸ τῶν ψυχλῶν καὶ τῶν ἄλσεων καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν **4** καὶ κατέσπασεν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὰ θυσιαστήρια τῶν Βααλιμ καὶ τὰ ύψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἔκοψεν τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψεν καὶ ἐλέπτυνεν καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς **5** καὶ ὅστα ἰερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ ἐκαθάρισεν τὸν Ιουδαν καὶ τὴν Ιερουσαλημ **6** καὶ ἐν πόλεσιν Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ Συμεων καὶ Νεφθαλὶ καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ **7** καὶ κατέσπασεν τὰ ἄλση καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδωλα κατέκοψεν λεπτὰ καὶ πάντα τὰ ύψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ισραὴλ καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ιερουσαλημ **8** καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρίσαι τὴν γῆν καὶ τὸν οἶκον ἀπέστειλεν τὸν Σαφαν νίὸν Εσελια καὶ τὸν Μαασιαν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν Ιουαχ νίὸν Ιωαχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ κραταιῶσαι τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ **9** καὶ ἥλθον πρὸς Χελκιαν τὸν ιερέα τὸν μέγαν καὶ ἔδωκαν τὸ ἄργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ δ συνήγαγον οἱ Λευīται φυλάσσοντες τὴν πύλην

ἐκ χειρὸς Μανασση καὶ Εφραιμ καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοίπου ἐν Ισραὴλ καὶ υἱῶν Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἰκούντων ἐν Ιερουσαλημ **10** καὶ ἔδωκαν αὐτὸς ἐπὶ χειρα ποιούντων τὰ ἔργα οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐτὸς ποιοῦσι τὰ ἔργα οἱ ἐποίουν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπισκευάσαι κατισχῦσαι τὸν οἶκον **11** καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοις καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι τοὺς οἴκους οὓς ἔξωλέθρευσαν βασιλεῖς Ιουδα **12** καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι Ιεθ καὶ Αβδιας οἱ Λευīται ἐξ υἱῶν Μεραρι καὶ Ζαχαριας καὶ Μοσολλαμ ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ ἐπίσκοπεν καὶ πᾶς Λευīτης πᾶς συνίων ἐν ὄργανοις ψόδῶν **13** καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα ἐργασίᾳ καὶ ἐργασίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν Λευīτῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί **14** καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἄργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς οἶκον κυρίου εὗρεν Χελκιας ὁ ιερεὺς βιβλίον νόμου κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ **15** καὶ ἀπεκρίθη Χελκιας καὶ εἶπεν πρὸς Σαφαν τὸν γραμματέα βιβλίον νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν Χελκιας τὸ βιβλίον τῷ Σαφαν **16** καὶ εἰσήνεγκεν Σαφαν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπέδωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον πᾶν τὸ δοθὲν ἄργύριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν ποιούντων τὸ ἔργον **17** καὶ ἔχώνευσαν τὸ ἄργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χειρα τῶν ἐπισκόπων καὶ ἐπὶ χειρα τῶν ποιούντων ἐργασίαν **18** καὶ ἀπήγγειλεν Σαφαν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λέγων βιβλίον ἔδωκέν μοι Χελκιας ὁ ιερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸς Σαφαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως **19** καὶ ἐγένετο ὡς

ῆκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ **20** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκια καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφαν καὶ τῷ Αβδων υἱῷ Μιχαια καὶ τῷ Σαφαν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαια παιδὶ τοῦ βασιλέως λέγων **21** πορεύθητε ζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν Ισραὴλ καὶ Ιουδᾳ περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος ὅτι μέγας ὁ θυμὸς κυρίου ἐκκέκαυται ἐν ἡμῖν διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων κυρίου τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ **22** καὶ ἐπορεύθη Χελκιας καὶ οἵς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ολδαν τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλῆμ υἱοῦ Θακουαθ υἱοῦ Χελλῆς φυλάσσουσαν τὰς στολάς καὶ αὔτη κατώκει ἐν Ιερουσαλημ ἐν μασανα καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα **23** καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρός με **24** οὕτως λέγει κύριος ἴδου ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοὺς πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ιουδα **25** ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἄλλοτροις ἵνα παροργίσωσίν με ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔξεκαύθη ὁ θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται **26** καὶ ἐπὶ βασιλέα Ιουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας **27** καὶ ἐνετράπη ἡ καρδία σου καὶ ἐταπεινώθης ἀπὸ προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὸν καὶ ἐταπεινώθης

ἐναντίον μου καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας κατεναντίον μου καὶ ἐγὼ ἤκουσα φησιν κύριος **28** ἴδού προστίθημι σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνήματά σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἵς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὸν καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον **29** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς πρεσβυτέρους Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ **30** καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἴκον κυρίου καὶ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευΐται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μεγάλου ἔως μικροῦ καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσὶν αὐτῶν τοὺς πάντας λόγους βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **31** καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στῦλον καὶ διέθετο διαθήκην ἐναντίον κυρίου τοῦ πορευθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἐν δῃ καρδίᾳ καὶ ἐν δῃ ψυχῇ τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ **32** καὶ ἔστησεν πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν Ιερουσαλημ καὶ Βενιαμιν καὶ ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ διαθήκην ἐν οἴκῳ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν **33** καὶ περιείλεν Ιωσιας τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς ἥ ἦν υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἐποίησεν πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν Ισραὴλ τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ οὐκ ἔξεκλινεν ἀπὸ ὅπισθεν κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ

35 καὶ ἐποίησεν Ιωσιας τὸ φασεχ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν τὸ φασεχ τῇ

τεσσαρεσκαιδεκάτη τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου 2 καὶ ἔστησεν τοὺς Ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου 3 καὶ εἶπεν τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἀγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ κυρίῳ καὶ ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἀγίαν εἰς τὸν οἴκον ὃν ὡκοδόμησεν Σαλωμῶν νίὸς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἄραι ἐπ' ὄμων οὐθέν νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ 4 καὶ ἐτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμῶν νίοῦ αὐτοῦ 5 καὶ στήτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν νίοῖς τοῦ λαοῦ καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευίταις 6 καὶ θύσατε τὸ φασεχ καὶ τὰ ἄγια ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ 7 καὶ ἀπήρξατο Ιωσαῖς τοῖς νίοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν πάντα εἰς τὸ φασεχ εἰς πάντας τοὺς εὑρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα χιλιάδας καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως 8 καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπήρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς Ἱερεῦσιν καὶ Λευίταις ἔδωκεν Χελκιας καὶ Ζαχαριας καὶ Ιηλ οἱ ἄρχοντες οἴκου τοῦ Θεοῦ τοῖς Ἱερεῦσιν καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ φασεχ πρόβατα καὶ ἀμνοὺς καὶ ἐρίφους δισχίλια ἔξακόσια καὶ μόσχους τριακοσίους 9 καὶ Χωνενιας καὶ Βαναιας καὶ Σαμαιας καὶ Ναθαναηλ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ασαβια καὶ Ιηλ καὶ Ιωζαβαδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπήρξαντο τοῖς Λευίταις

εἰς τὸ φασεχ πρόβατα πεντακισχίλια καὶ μόσχους πεντακοσίους 10 καὶ κατωρθώθη ἡ λειτουργία καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως 11 καὶ ἔθυσαν τὸ φασεχ καὶ προσέχεαν οἱ Ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἔξεδειραν 12 καὶ ἡτοίμασαν τὴν ὄλοκαύτωσιν παραδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαιρέσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς νίοῖς τοῦ λαοῦ τοῦ προσάγειν τῷ κυρίῳ ὡς γέγραπται ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ καὶ οὕτως εἰς τὸ πρώτι 13 καὶ ὥπτησαν τὸ φασεχ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τὰ ἄγια ἡψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ ἐν τοῖς λέβησιν καὶ εύοδώθη καὶ ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς νίοὺς τοῦ λαοῦ 14 καὶ μετὰ τὸ ἐτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς Ἱερεῦσιν ὅτι οἱ Ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ στέατα καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα ἔως νυκτός καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν νίοῖς Ααρων 15 καὶ οἱ ψαλτῶδοι νίοὶ Ασαφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς Δαυὶδ καὶ Ασαφ καὶ Αιμαν καὶ Ιδιθων οἱ προφῆται τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας ἀγίων ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς 16 καὶ κατωρθώθη καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασεχ καὶ ἐνεγκεῖν τὰ ὄλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ιωσια 17 καὶ ἐποίησαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ οἱ εὑρεθέντες τὸ φασεχ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπτὰ ἡμέρας 18 καὶ οὐκ ἐγένετο φασεχ ὅμοιον αὐτῷ ἐν Ισραὴλ ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουηλ τοῦ προφήτου

καὶ πάντες βασιλεῖς Ισραὴλ οὐκ ἐποίησαν ὡς τὸ φασεχ ὃ ἐποίησεν Ιωσίας καὶ οἱ ἵερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ πᾶς Ιουδαὶς καὶ Ισραὴλ ὃ εὔρεθεὶς καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ τῷ κυρίῳ 19 τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ιωσία 20 καὶ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἴγυπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην καὶ ἐπορεύθη ὃ βασιλεὺς Ιωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ 21 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοί βασιλεὺς Ιουδαὶς οὐκ ἐπὶ σὲ ἥκω σήμερον πόλεμον ποιῆσαι καὶ ὁ θεὸς εἶπεν κατασπεῦσαί με πρόσεχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθείρῃ σε 22 καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Ιωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλ' ἡ πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη καὶ οὐκ ἤκουσεν τῶν λόγων Νεχαὼ διὰ στόματος θεοῦ καὶ ἥλθεν τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδῶν 23 καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ιωσίαν καὶ εἶπεν ὃ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἔξαγάγετε με ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα 24 καὶ ἔξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ πᾶς Ιουδαὶς καὶ Ιερουσαλημ ἐπένθησαν ἐπὶ Ιωσίαν 25 καὶ ἐθρήνησεν Ιερεμίας ἐπὶ Ιωσίαν καὶ εἴπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον ἐπὶ Ιωσίαν ἔως τῆς σήμερον καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα ἐπὶ Ισραὴλ καὶ ἴδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων 26 καὶ ἥσαν οἱ λόγοι Ιωσίας καὶ ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου 27 καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἴδοὺ

γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ισραὴλ καὶ Ιουδα

36 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ιωαχαῖον υἱὸν Ιωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλημ 2 υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἑτῶν Ιωαχαῖον ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὅνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Αμιταλ θυγάτηρ Ιερεμίου ἐκ Λοβενα καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἂν ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθᾳ ἐν γῇ Εμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ιερουσαλημ 3 καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὃ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπέβαλεν φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσίου 4 καὶ κατέστησεν Φαραὼ Νεχαὼ τὸν Ελιακιμ υἱὸν Ιωσίου βασιλέα Ιουδαὶς ἀντὶ Ιωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μετέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιωακίμ καὶ τὸν Ιωαχαῖον ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβεν Φαραὼ Νεχαὼ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον 5 ὃν εἴκοσι καὶ πέντε ἑτῶν Ιωακίμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου 6 καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα 7 καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι 8 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωακίμ καὶ πάντα ἂν ἐποίησεν οὐκ ἴδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδαὶς καὶ ἐκοιμήθη Ιωακίμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Γανοζᾷ μετὰ

τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ιεχονιας
νίὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **9** υἱὸς ὁκτωκαΐδεκα ἑτῶν
Ιεχονιας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον
καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου **10**
καὶ ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς Ναβουχοδονοσορ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν
εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν
οἴκου κυρίου καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκιαν ἀδελφὸν
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ιουδαν καὶ Ιερουσαλημ
11 ἑτῶν εἴκοσι ἐνὸς Σεδεκιας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
12 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου θεοῦ
αὐτοῦ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ιερεμιου τοῦ
προφήτου καὶ ἐκ στόματος κυρίου **13** ἐν τῷ τὰ
πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονοσορ ἀθετῆσαι ἄ
ῷρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐσκλήρυνεν
τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ
κατίσχυσεν τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον θεὸν
Ισραηλ **14** καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι Ιουδα καὶ οἱ
ιερεῖς καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆσαι
ἀθετήματα βδελυγμάτων ἐθνῶν καὶ ἐμίαναν
τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ιερουσαλημ **15** καὶ
ἐξαπέστειλεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν
ἐν χειρὶ προφητῶν ὄρθρίζων καὶ ἀποστέλλων
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγιάσματος αὐτοῦ **16**
καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
καὶ ἔξουδενοῦντες τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ
ἔμπαιζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ ἔως ἀνέβη
ὁ θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἔως οὐκ ἦν ἵαμα
17 καὶ ἤγαγεν ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα Χαλδαίων καὶ
ἀπέκτεινεν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ

ἐν οἴκῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ
Σεδεκιου καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἤλέησαν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον τὰ
πάντα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν **18** καὶ πάντα
τὰ σκεύη οἴκου θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ
καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς
βασιλέως καὶ μεγιστάνων πάντα εἰσήνεγκεν εἰς
Βαβυλῶνα **19** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ
κατέσκαψεν τὸ τεῖχος Ιερουσαλημ καὶ τὰς βάρεις
αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ καὶ πᾶν σκεῦος ὡραῖον
εἰς ἀφανισμόν **20** καὶ ἀπώκισεν τοὺς καταλοίπους
εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ εἰς δούλους ἔως βασιλείας Μήδων **21**
τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος
Ιερεμιου ἔως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ
σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ἐρημῶσεως αὐτῆς ἐσαββάτισεν εἰς συμπλήρωσιν
ἑτῶν ἐβδομήκοντα **22** ἔτους πρώτου Κύρου
βασιλέως Περσῶν μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα
κυρίου διὰ στόματος Ιερεμιου ἐξήγειρεν κύριος τὸ
πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν
κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ
λέγων **23** τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος
ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ιερουσαλημ ἐν τῇ
Ιουδαίᾳ τίς ἔξ οὐδὲν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήτω

"Εσδρας Α'

1 καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν τοῦ τελεσθῆναι λόγον κυρίου ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἔξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν φωνῇν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ γε ἐν γραπτῷ λέγων **2** οὕτως εἶπεν Κῦρος βασιλεὺς Περσῶν πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἴκον ἐν Ιερουσαλημ τῇ ἐν τῇ Ιουδαίᾳ **3** τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται εἰς Ιερουσαλημ τὴν ἐν τῇ Ιουδαίᾳ καὶ οἰκοδομησάτω τὸν οἴκον θεοῦ Ισραὴλ αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ ἐν Ιερουσαλημ **4** καὶ πᾶς ὁ καταλειπόμενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ ἀποσκευῇ καὶ κτήνεσιν μετὰ τοῦ ἔκουσίου εἰς οἴκον τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ **5** καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Ιουδα καὶ Βενιαμίν καὶ οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται πάντων ὧν ἔξήγειρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἴκον κυρίου τὸν ἐν Ιερουσαλημ **6** καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου ἐν χρυσῷ ἐν ἀποσκευῇ καὶ ἐν κτήνεσιν καὶ ἐν ξενίοις πάρεξ τῶν ἐν ἔκουσίοις **7** καὶ ὁ βασιλεὺς Κῦρος ἔξήνεγκεν τὰ σκεύη οἴκου κυρίου ἀ ἔλαβεν Ναβουχοδονοσορ ἀπὸ Ιερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτοῦ **8** καὶ ἔξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου γασβαρηνου καὶ ἡρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασαρ ἄρχοντι τοῦ

Ιουδα **9** καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ψυκτῆρες χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῖ χίλιοι παρηλλαγμένα ἐννέα καὶ εἴκοσι **10** κεφφουρη χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ἀργυροῖ διακόσιοι καὶ σκεύη ἔτερα χίλια **11** πάντα τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργύρῳ πεντακισχίλια καὶ τετρακόσια τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασαρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ

2 καὶ οὗτοι οἱ νίοι τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἣς ἀπώκισεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλημ καὶ Ιουδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ **2** οἱ ἥλθον μετὰ Ζοροβαβελ Ἰησοῦς Νεεμιας Σαραιας Ρεελιας Μαρδοχαιος Βαλασαν Μασφαρ Βαγουι Ρεουμ Βαανα ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ισραὴλ **3** νίοι Φορος δισχίλιοι ἐκατὸν ἐβδομήκοντα δύο **4** νίοι Σαφατια τριακόσιοι ἐβδομήκοντα δύο **5** νίοι Ἡρα ἐπτακόσιοι ἐβδομήκοντα πέντε **6** νίοι Φααθμωαφ τοῖς νίοῖς Ιησουε Ιωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δέκα δύο **7** νίοι Αιλαμ χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες **8** νίοι Ζαθουα ἐννακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε **9** νίοι Ζακχου ἐπτακόσιοι ἔξήκοντα **10** νίοι Βαβι έξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο **11** νίοι Βαβι έξακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **12** νίοι Ασγαδ τρισχίλιοι διακόσιοι εἴκοσι δύο **13** νίοι Αδωνικαμ ἔξακόσιοι ἔξήκοντα **14** νίοι Βαγοι δισχίλιοι πεντήκοντα **15** νίοι Αδιν τετρακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες **16** νίοι Ατηρ τῷ Εζεκια ἐνενήκοντα ὀκτώ **17** νίοι Βασου τριακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **18** νίοι Ιωρα ἐκατὸν δέκα δύο **19** νίοι Ασεμ διακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **20** νίοι Γαβερ ἐνενήκοντα πέντε **21** νίοι Βαιθλεεμ ἐκατὸν εἴκοσι τρεῖς **22** νίοι Νετωφα πεντήκοντα

ἔξ 23 νίοὶ Αναθωθ ἔκατὸν εἴκοσι ὀκτώ 24 νίοὶ Ασμωθ τεσσαράκοντα δύο 25 νίοὶ Καριαθιαριμ Καφιρα καὶ Βηρωθ ἐπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς 26 νίοὶ Αραμα καὶ Γαβαα ἔξακόσιοι εἴκοσι εῖς 27 ἄνδρες Μαχμας ἔκατὸν εἴκοσι δύο 28 ἄνδρες Βαιθηλ καὶ Αια τετρακόσιοι εἴκοσι τρεῖς 29 νίοὶ Ναβου πεντήκοντα δύο 30 νίοὶ Μαγεβως ἔκατὸν πεντήκοντα ἔξ 31 νίοὶ Ηλαμ-αρ χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες 32 νίοὶ Ηραμ τριακόσιοι εἴκοσι 33 νίοὶ Λοδ Αρωθ καὶ Ωνω ἐπτακόσιοι εἴκοσι πέντε 34 νίοὶ Ιεριχω τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 35 νίοὶ Σαναα τρισχίλιοι ἔξακόσιοι τριάκοντα 36 καὶ οἱ ιερεῖς νίοὶ Ιεδουα τῷ οἰκῳ Ἰησοῦ ἐννακόσιοι ἐβδομήκοντα τρεῖς 37 νίοὶ Εμμηρ χίλιοι πεντήκοντα δύο 38 νίοὶ Φασσουρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτά 39 νίοὶ Ηρεμ χίλιοι ἑπτά 40 καὶ οἱ Λευīται νίοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμιηλ τοῖς νίοῖς Ωδουια ἐβδομήκοντα τέσσαρες 41 οἱ ἄδοντες νίοὶ Ασαφ ἔκατὸν εἴκοσι ὀκτώ 42 νίοὶ τῶν πυλωρῶν νίοὶ Σαλουν νίοὶ Ατηρ νίοὶ Τελμων νίοὶ Ακουβ νίοὶ Ατιτα νίοὶ Σαβαου οἱ πάντες ἔκατὸν τριάκοντα ἐννέα 43 οἱ ναθιναῖοι νίοὶ Σουνια νίοὶ Ασουνφε νίοὶ Ταβωθ 44 νίοὶ Κηραος νίοὶ Σωηα νίοὶ Φαδων 45 νίοὶ Λαβανω νίοὶ Αγαβα νίοὶ Ακαβωθ 46 νίοὶ Αγαβ νίοὶ Σαμαλαι νίοὶ Αναν 47 νίοὶ Κεδελ νίοὶ Γαερ νίοὶ Ρεηα 48 νίοὶ Ρασων νίοὶ Νεκωδα νίοὶ Γαζεμ 49 νίοὶ Ουσα νίοὶ Φαση νίοὶ Βασι 50 νίοὶ Ασενα νίοὶ Μαωνιμ νίοὶ Ναφισων 51 νίοὶ Βακβουκ νίοὶ Ακιφα νίοὶ Αρουρ 52 νίοὶ Βασαλωθ νίοὶ Μαουδα νίοὶ Αρησα 53 νίοὶ Βαρκους νίοὶ Σισαρα νίοὶ Θεμα 54 νίοὶ Νασουε νίοὶ Ατουφα 55 νίοὶ Αβδησελμα νίοὶ Σατι νίοὶ Ασεφηραθ νίοὶ Φαδουρα 56 νίοὶ Ιεηλα νίοὶ Δαρκων νίοὶ Γεδηλ 57 νίοὶ Σαφατια νίοὶ Ατιλ νίοὶ Φαχεραθ-ασεβωιν νίοὶ Ημι 58 πάντες οἱ ναθινιν καὶ νίοὶ Αβδησελμα τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο 59 καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελεθ Θελαρησα Χαρουβ Ηδαν Εμμηρ καὶ οὐκ ἡδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγελαι οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἔξ Ισραηλ εἰσίν 60 νίοὶ Δαλαια νίοὶ Βουα νίοὶ Τωβια νίοὶ Νεκωδα ἔξακόσιοι πεντήκοντα δύο 61 καὶ ἀπὸ τῶν νίῶν τῶν ιερέων νίοὶ Χαβια νίοὶ Ακους νίοὶ Βερζελλαι δῆς ἔλαβεν ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλαι τοῦ Γαλααδίτου γυναικα καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν 62 οὗτοι ἔζήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωεσιμ καὶ οὐχ εύρεθησαν καὶ ἡγιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ιερατείας 63 καὶ εἶπεν Αθερσαθα αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἀγίου τῶν ἀγίων ἔως ἀναστῇ ιερεὺς τοῖς φωτίζουσιν καὶ τοῖς τελείοις 64 πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὡς εῖς τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἔξήκοντα 65 χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν οὗτοι ἐπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτά καὶ οὗτοι ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι 66 ἵπποι αὐτῶν ἐπτακόσιοι τριάκοντα ἔξ ἡμίονοι αὐτῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 67 κάμηλοι αὐτῶν τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε ὅνοι αὐτῶν ἔξακισχίλιοι ἐπτακόσιοι εἴκοσι 68 καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ιερουσαλημ ἥκουσιάσαντο εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ στῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ 69 ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρόν μναῖ ἔξ μυριάδες καὶ χίλιαι καὶ ἀργύριον μναῖ πεντακισχίλιαι καὶ κοθωνοι τῶν ιερέων ἔκατόν 70 καὶ ἐκάθισαν οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευīται καὶ οἱ

ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ναθινιμὲνοι ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ πᾶς Ισραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν

3 καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἑβδόμος καὶ οἱ νιοὶ Ισραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ιερουσαλημ **2** καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδέκη καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς καὶ Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὡκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ Ισραὴλ τοῦ ἀνενέγκαι ἐπ’ αὐτὸ δόλοκαυτώσεις κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ **3** καὶ ἥτοι μασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ’ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν καὶ ἀνέβη ἐπ’ αὐτὸ δόλοκαύτωσις τῷ κυρίῳ τὸ πρωὶ καὶ εἰς ἐσπέραν **4** καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον καὶ δόλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ **5** καὶ μετὰ τοῦτο δόλοκαυτώσεις ἑνδελεχισμοῦ καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς τὰς ἡγιασμένας καὶ παντὶ ἐκουσιαζομένων ἑκούσιον τῷ κυρίῳ **6** ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἥρξαντο ἀναφέρειν δόλοκαυτώσεις τῷ κυρίῳ καὶ ὁ οἶκος κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη **7** καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσιν καὶ βρώματα καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον τοῖς Σηδανιν καὶ τοῖς Σωριν ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν Ιόππης κατ’ ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ’ αὐτοὺς **8** καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ εἰς Ιερουσαλημ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἥρξατο Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδέκη καὶ οἱ κατάλοιποι

τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου **9** καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ νιοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Καδμιηλ καὶ οἱ νιοὶ αὐτοῦ νίοὶ Ιουδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ νίοὶ Ηναδαδ νίοὶ αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευΐται **10** καὶ ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἴκον κυρίου καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν σάλπιγξιν καὶ οἱ Λευΐται νίοὶ Ασαφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐπὶ χεῖρας Δανιδ βασιλέως Ισραὴλ **11** καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθομοιογήσει τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ισραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσήμαινον φωνὴν μεγάλην αἰνεῖν τῷ κυρίῳ ἐπὶ θεμελιώσει οἴκου κυρίου **12** καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ιερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰδοσαν τὸν οἴκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν οἴκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ καὶ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ’ εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι ψόδήν **13** καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἡ φωνὴ ἤκουέτο ἔως ἀπὸ μακρόθεν

4 καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ιουδα καὶ Βενιαμιν ὅτι οἱ νιοὶ τῆς ἀποκίας οἰκοδομοῦσιν οἴκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ισραὴλ **2** καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζοροβαβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν καὶ εἴπαν αὐτοῖς οἰκοδομήσομεν μεθ’ ὑμῶν ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ αὐτῷ ἡμεῖς

θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ασαραδδων βασιλέως
Ασσουρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὥδε 3 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀρχόντων τῶν πατρῶν τοῦ Ισραὴλ οὐχ ἡμῖν
καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἴκον τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι
ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ
θεῷ ἡμῶν ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύρος ὁ βασιλεὺς
Περσῶν 4 καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς
χεῖρας τοῦ λαοῦ Ιουδα καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς
τοῦ οἰκοδομεῖν 5 καὶ μισθούμενοι ἐπ' αὐτοὺς
βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν αὐτῶν
πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ
ἔως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν 6
καὶ ἐν βασιλείᾳ Ασουηρου ἐν ἀρχῇ βασιλείας
αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ιουδα
καὶ Ιερουσαλημ 7 καὶ ἐν ἡμέραις Αρθασασθα
ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβεηλ σὺν καὶ
τοῖς λοιποῖς συνδούλοις αὐτοῦ πρὸς Αρθασασθα
βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν
Συριστὶ καὶ ἡρμηνευμένην 8 Ραουμ βααλταμ
καὶ Σαμσαι ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν
μίαν κατὰ Ιερουσαλημ τῷ Αρθασασθα βασιλεῖ
9 τάδε ἔκρινεν Ραουμ βααλταμ καὶ Σαμσαι ὁ
γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν
Διναῖοι Αφαρσαθαχαῖοι Ταρφαλλαῖοι Αφαρσαῖοι
Αρχναῖοι Βαβυλώνιοι Σουσαναχαῖοι οὗ εἰσιν
Ηλαμαῖοι 10 καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνῶν ὅν
ἀπώκισεν Ασενναφαρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος καὶ
κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῆς Σομορων
καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ 11 αὕτη
ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς ἣς ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτόν πρὸς Αρθασασθα βασιλέα παῖδές σου
ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ 12 γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι οἱ Ιουδαῖοι ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ ἐφ'
ἡμᾶς ἥλθοσαν εἰς Ιερουσαλημ τὴν πόλιν τὴν
ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσιν καὶ τὰ
τείχη αὐτῆς κατηρισμένοι εἰσίν καὶ θεμελίους
αὐτῆς ἀνύψωσαν 13 νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ καὶ
τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῶσιν φόροι οὐκ ἔσονται
σοι οὐδὲ δώσουσιν καὶ τοῦτο βασιλεῖς κακοποιεῖ
14 καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν
ἰδεῖν διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν
τῷ βασιλεῖ 15 ἵνα ἐπισκέψηται ἐν βιβλίῳ
ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου καὶ εὐρήσεις
καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτις καὶ
κακοποιοῦσα βασιλεῖς καὶ χώρας καὶ φυγάδια
δούλων ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ χρόνων αἰώνος διὰ
ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἡρημώθη 16 γνωρίζομεν
οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη
οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῇ οὐκ
ἔστιν σοι εἰρήνη 17 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Ραουμ βααλταμ καὶ Σαμσαι γραμματέα
καὶ τοὺς καταλοίπους συνδούλους αὐτῶν τοὺς
οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλοίπους
πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην καὶ φησιν 18 ὁ
φορολόγος ὃν ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη
ἔμπροσθεν ἐμοῦ 19 καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη
καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εῦραμεν ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη
ἀφ' ἡμερῶν αἰώνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται καὶ
ἀποστάσεις καὶ φυγάδια γίνονται ἐν αὐτῇ 20 καὶ
βασιλεῖς ἰσχυροὶ γίνονται ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ
ἐπικρατοῦντες δῆλης τῆς ἐσπέρας τοῦ ποταμοῦ
καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδοται αὐτοῖς 21
καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας
ἐκείνους καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται

ἔτι ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης 22 πεφυλαγμένοι ἦτε ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου μήποτε πληθυνθῆ ἀφανισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλεῦσιν 23 τότε ὁ φορολόγος τοῦ Αρθασασθα βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον Ραουμ καὶ Σαμσαι γραμματέως καὶ συνδούλων αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῇ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐν Ιουδα καὶ κατήργησαν αὐτὸὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει 24 τότε ἤργησεν τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἦν ἀργοῦν ἔως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν

5 καὶ ἐπροφήτευσεν Αγγαιος ὁ προφήτης καὶ Ζαχαριας ὁ τοῦ Αδδω προφητείαν ἐπὶ τὸν Ιουδαίους τοὺς ἐν Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ ἐν ὀνόματι θεοῦ Ισραὴλ ἐπ' αὐτούς 2 τότε ἀνέστησαν Ζοροβαθελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ νίδος Ιωσεδεκ καὶ ἥρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἴκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ιερουσαλημ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς 3 ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἤλθεν ἐπ' αὐτὸὺς Θανθαναι ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ τοῖα εἶπαν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἴκον τοῦτον καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι 4 τότε ταῦτα εἴποσαν αὐτοῖς τίνα ἐστὶν τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην 5 καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ιουδα καὶ οὐ κατήργησαν αὐτούς ἔως γνώμη τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου 6 διασάφησις ἐπιστολῆς ἣς ἀπέστειλεν Θανθαναι ὁ ἔπαρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι

αὐτῶν Αφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ 7 ἥσιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα 8 γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ιουδαίαν χώραν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γίνεται καὶ εὐοδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 9 τότε ἡρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους καὶ οὕτως εἴπαμεν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἴκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι 10 καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἡρωτήσαμεν αὐτὸὺς γνωρίσαι σοι ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν 11 καὶ τοιοῦτο ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες ἡμεῖς ἐσμεν δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἴκον ὃς ἦν ὡκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά καὶ βασιλεὺς τοῦ Ισραὴλ μέγας ὡκοδόμησεν αὐτὸν καὶ κατηρτίσατο αὐτὸν 12 αὐτοῖς ἀφ' ὅτε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου καὶ τὸν οἴκον τοῦτον κατέλυσεν καὶ τὸν λαὸν ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα 13 ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τὸν οἴκον τοῦ θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι 14 καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ ἢ Ναβουχοδονοσορ ἔξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς ναὸν τοῦ βασιλέως ἔξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ

ναοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν τῷ Σασαβασαρ τῷ θησαυροφύλακι τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ πάντα τὰ σκεύη λαβὲ καὶ πορεύου θές αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ιερουσαλημ εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον 16 τότε Σασαβασαρ ἐκεῖνος ἤλθεν καὶ ἔδωκεν θεμελίους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἀπὸ τότε ἔως τοῦ νῦν ὡκοδομήθη καὶ οὐκ ἐτελέσθη 17 καὶ νῦν εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν ἐπισκεπτήτῳ ἐν οἴκῳ τῆς γάζης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ὅπως γνῶς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη οἰκοδομῆσαι τὸν οἴκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ιερουσαλημ καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς

6 τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ γάζα κεῖται ἐν Βαβυλῶνι 2 καὶ εὑρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ βάρει τῆς Μήδων πόλεως κεφαλὶς μία καὶ τοῦτο ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα 3 ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου βασιλέως Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην περὶ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ οἴκος οἰκοδομηθήτῳ καὶ τόπος οὗ θυσιάζουσιν τὰ θυσιάσματα καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψος πήχεις ἔξήκοντα πλάτος αὐτοῦ πήχεων ἔξήκοντα 4 καὶ δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς καὶ δόμος ξύλινος εἰς καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται 5 καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἢ Ναβουχοδονοσορ ἔξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθάτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ιερουσαλημ ἐπὶ τόπου οὗ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ 6 νῦν δώσετε ἔπαρχοι πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι

αὐτῶν Αφαρσαχαῖοι οἱ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν 7 ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ιουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ιουδαίων οἴκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον οἰκοδομείτωσαν ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ 8 καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη μήποτέ τι ποιήσῃτε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ιουδαίων τοῦ οἰκοδομῆσαι οἴκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι 9 καὶ ὃ ἂν ύστερημα καὶ υἱοὺς βιῶν καὶ κριῶν καὶ ἀμνοὺς εἰς ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ πυρούς ἄλας οἵνον ἔλαιον κατὰ τὸ ρῆμα τῶν ιερέων τῶν ἐν Ιερουσαλημ ἔστω διδόμενον αὐτοῖς ἡμέραν ἐν ήμέρᾳ ὃ ἐὰν αἰτήσωσιν 10 ἵνα ώσιν προσφέροντες εὐώδιας τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ 11 καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἀλλάξει τὸ ρῆμα τοῦτο καθαιρεθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὡρθωμένος παγήσεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ οἴκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθῆσεται 12 καὶ ὁ θεός οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ καταστρέψει πάντα βασιλέα καὶ λαόν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξαι ἢ ἀφανίσαι τὸν οἴκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ιερουσαλημ ἐγὼ Δαρεῖος ἔθηκα γνώμην ἐπιμελῶς ἔσται 13 τότε Θανθαναι ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ πρὸς ὃ ἀπέστειλεν Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς οὗτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς 14 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ιουδαίων ὡκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευΐται ἐν προφητείᾳ Αγγαιου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαριου

νίοῦ Αδδω καὶ ἀνωκοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώμης θεοῦ Ισραὴλ καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Αρθασασθα βασιλέων Περσῶν **15** καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἔως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Αδαρ ὃ ἐστιν ἔτος ἔκτον τῇ βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ βασιλέως **16** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ οἱ ἵερεῖς καὶ οἱ Λευΐται καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ **17** καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους ἑκατόν κριοὺς διακοσίους ἀμνοὺς τετρακοσίους χιμάρους αἵγῶν περὶ ἀμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ισραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ισραὴλ **18** καὶ ἐστησαν τὸν ἵερεῖς ἐν διαιρέσειν αὐτῶν καὶ τὸν Λευΐτας ἐν μερισμοῖς αὐτῶν ἐπὶ δουλείᾳ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ κατὰ τὴν γραφὴν βιβλίου Μωυσῆ **19** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πασχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **20** ὅτι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἵερεῖς καὶ οἱ Λευΐται ἔως εἰς πάντες καθαροὶ καὶ ἐσφαξαν τὸ πασχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἑαυτοῖς **21** καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸ πασχα οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι κύριον θεὸν Ισραὴλ **22** καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐπὶ τὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ ὅτι εὑφρανεν αὐτοὺς κύριος καὶ ἐπέστρεψεν καρδίαν βασιλέως Ασσουρ ἐπ' αὐτοὺς κραταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ θεοῦ Ισραὴλ

7 καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ Αρθασασθα βασιλέως Περσῶν ἀνέβη Εσδρας υἱὸς Σαραιου υἱοῦ Αζαριου υἱοῦ Ελκια **2** υἱοῦ

Σαλούμ υἱοῦ Σαδδουκ υἱοῦ Αχιτωβ **3** υἱοῦ Σαμαρια υἱοῦ Εσρια υἱοῦ Μαρερωθ **4** υἱοῦ Ζαραια υἱοῦ Σαουια υἱοῦ Βοκκι **5** υἱοῦ Αβισουε υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἴερέως τοῦ πρώτου **6** αὐτὸς Εσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος καὶ αὐτὸς γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ ὃν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ὅτι χεὶρ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἔζητει αὐτός **7** καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ υἱῶν Ισραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ναθινιμ εἰς Ιερουσαλημ ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Αρθασασθα τῷ βασιλεῖ **8** καὶ ἤλθοσαν εἰς Ιερουσαλημ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τοῦτο ἔτος ἑβδομον τῷ βασιλεῖ **9** ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἔθεμελίωσεν τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἤλθοσαν εἰς Ιερουσαλημ ὅτι χεὶρ θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν **10** ὅτι Εσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ισραὴλ προστάγματα καὶ κρίματα **11** καὶ αὐτῇ ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος οὗ ἔδωκεν Αρθασασθα τῷ Εσδρα τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν κυρίου καὶ προσταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ισραὴλ **12** Αρθασασθα βασιλεὺς βασιλέων Εσδρα γραμματεῖ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ τετέλεσται ὁ λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις **13** ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ισραὴλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ιερουσαλημ μετὰ σοῦ πορευθῆναι **14** ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐπτὰ συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν

Ιουδαίαν καὶ εἰς Ιερουσαλημ νόμῳ θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρί σου **15** καὶ εἰς οἴκον κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἡκουσιάσθησαν τῷ θεῷ τοῦ Ισραὴλ τῷ ἐν Ιερουσαλημ κατασκηνοῦντι **16** καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον δὲ τι ἐὰν εὑρηται ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἑκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ ἱερέων τῶν ἑκουσιαζομένων εἰς οἴκον θεοῦ τὸν ἐν Ιερουσαλημ **17** καὶ πᾶν προσπορευόμενον τοῦτον ἑτοίμως ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ μόσχους κριούς ἀμνοὺς καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς αὐτῶν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν Ιερουσαλημ **18** καὶ εἴ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθυνθῆ ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσού ποιήσαι ως ἀρεστὸν τῷ θεῷ ὑμῶν ποιήσατε **19** καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Ιερουσαλημ **20** καὶ κατάλοιπον χρείας οἴκου θεοῦ σου δὲ ἀν φανῇ σοι δοῦναι δώσεις ἀπὸ οἴκων γάζης βασιλέως **21** καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ Αρθασασθα βασιλεύς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γάζαις ταῖς ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ διτὶ πᾶν δὲ ἀιτήσῃ ὑμᾶς Εσδρας ὁ ἰερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἑτοίμως γιγνέσθω **22** ἔως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν καὶ ἔως πυροῦ κόρων ἑκατὸν καὶ ἔως οἴνου βάδων ἑκατὸν καὶ ἔως ἔλαιου βάδων ἑκατὸν καὶ ἄλας οὗ οὐκ ἔστιν γραφή **23** πᾶν δὲ ἐστιν ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ γιγνέσθω προσέχετε μή τις ἐπιχειρήσῃ εἰς οἴκον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ μήποτε γένηται ὄργη ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν νιῶν αὐτοῦ **24** καὶ ὑμῖν ἐγνώρισται ἐν πᾶσιν τοῖς ἰερεῦσιν

καὶ τοῖς Λευίταις ἥδουσιν πυλωροῖς ναθινιμ καὶ λειτουργοῖς οἴκου θεοῦ τούτου φόρος μὴ ἔστω σοι οὐκ ἔξουσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐτούς **25** καὶ σύ Εσδρα ως ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐν χειρί σου κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτάς ἵνα ὅσιν κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσιν τοῖς εἰδόσιν νόμον τοῦ θεοῦ σου καὶ τῷ μὴ εἰδότι γνωριεῖτε **26** καὶ πᾶς δὲ ἀν μὴ ἦ ποιῶν νόμον τοῦ θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἑτοίμως τὸ κρίμα ἔσται γιγνόμενον ἔξ αὐτοῦ ἐάν τε εἰς θάνατον ἐάν τε εἰς παιδείαν ἐάν τε εἰς ζημίαν τοῦ βίου ἐάν τε εἰς δεσμά **27** εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δὲ ἔδωκεν οὕτως ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ δοξάσαι τὸν οἴκον κυρίου τὸν ἐν Ιερουσαλημ **28** καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὁφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως τῶν ἐπηρμένων καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην ως χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ καὶ συνῆξα ἀπὸ Ισραὴλ ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ

8 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ ὀδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ Αρθασασθα τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος **2** ἀπὸ νιῶν Φινεες Γηρσωμ ἀπὸ νιῶν Ιθαμαρ Δανιηλ ἀπὸ νιῶν Δαυιδ Ατους **3** ἀπὸ νιῶν Σαχανια ἀπὸ νιῶν Φορος Ζαχαριας καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστρεμμα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα **4** ἀπὸ νιῶν Φααθμωαβ Ελιανα νιὸς Ζαραια καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἀρσενικά **5** ἀπὸ νιῶν Ζαθοης Σεχενιας νιὸς Αζιηλ καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσιοι τὰ ἀρσενικά **6** καὶ ἀπὸ νιῶν Αδιν Ωβηθ νιὸς Ιωναθαν καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα τὰ ἀρσενικά **7** καὶ ἀπὸ νιῶν Ηλαμ Ιεσια νιὸς Αθελια καὶ μετ' αὐτοῦ ἐβδομήκοντα

τὰ ἀρσενικά 8 καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατια Ζαβδια υἱὸς
Μιχαὴλ καὶ μετ' αὐτοῦ ὄγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά
9 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ιωαβ Αβαδια υἱὸς Ιηὴλ καὶ μετ'
αὐτοῦ διακόσιοι δέκα ὥκτω τὰ ἀρσενικά 10 καὶ
ἀπὸ υἱῶν Βαανι Σαλιμουθ υἱὸς Ιωσεφια καὶ μετ'
αὐτοῦ ἑκατὸν ἔξηκοντα τὰ ἀρσενικά 11 καὶ ἀπὸ
υἱῶν Βαβι Ζαχαρια υἱὸς Βαβι καὶ μετ' αὐτοῦ
ἔβδομήκοντα ὥκτω τὰ ἀρσενικά 12 καὶ ἀπὸ υἱῶν
Ασγαδ Ιωαναν υἱὸς Ακαταν καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν
δέκα τὰ ἀρσενικά 13 καὶ ἀπὸ υἱῶν Αδωνικαμ
ἔσχατοι καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα αὐτῶν Αλιφαλατ
Ιηὴλ καὶ Σαμαια καὶ μετ' αὐτῶν ἔξηκοντα τὰ
ἀρσενικά 14 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγο Ουθι καὶ μετ'
αὐτοῦ ἔβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά 15 καὶ συνῆξα
αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς
τὸν Ευι καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς καὶ
συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ιερεῦσιν καὶ ἀπὸ
υἱῶν Λευι οὐχ εὗρον ἐκεῖ 16 καὶ ἀπέστειλα τῷ
Ελεαζαρ τῷ Αριηλ τῷ Σαμαια καὶ τῷ Αλωναμ καὶ
τῷ Ιαριβ καὶ τῷ Ελναθαν καὶ τῷ Ναθαν καὶ τῷ
Ζαχαρια καὶ τῷ Μεσουλαμ ἄνδρας καὶ τῷ Ιωαριβ
καὶ τῷ Ελναθαν συνίοντας 17 καὶ ἔξηνεγκα
αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντος ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου καὶ
ἔθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς ναθινιμ ἐν ἀργυρίῳ
τοῦ τόπου τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ἄδοντας εἰς οἴκον
θεοῦ ἡμῶν 18 καὶ ἤλθοσαν ἡμῖν ως χεὶρ θεοῦ
ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς ἀνὴρ σαχωλ ἀπὸ υἱῶν
Μοοοι υἱοῦ Λευι υἱοῦ Ισραὴλ καὶ ἄρχὴν ἤλθοσαν
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὥκτωκαίδεκα 19
καὶ τὸν Ασεβια καὶ τὸν Ωσαιαν ἀπὸ υἱῶν Μεραρι
ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι 20 καὶ ἀπὸ
τῶν ναθινιμ ὃν ἔδωκεν Δανιδ καὶ οἱ ἄρχοντες
εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν ναθινιμ διακόσιοι καὶ
εἴκοσι πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασιν 21 καὶ
ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Αουε
τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον θεοῦ ἡμῶν ζητῆσαι
παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εύθεταν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις
ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει ἡμῶν 22 ὅτι ἤσχύνθην
αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ
ἰππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ ὅτι
εἴπαμεν τῷ βασιλεῖ λέγοντες χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν
καὶ κράτος αὐτοῦ καὶ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας
ἐγκαταλείποντας αὐτόν 23 καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ
ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου καὶ
ἐπήκουοντες ἡμῖν 24 καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων
τῶν ιερέων δώδεκα τῷ Σαραια Ασαβια καὶ μετ'
αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα 25 καὶ ἔστησα
αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη
ἀπαρχῆς οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἃ ὑψωσεν ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ
καὶ πᾶς Ισραὴλ οἱ εὐρισκόμενοι 26 καὶ ἔστησα
ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἔξακόσια
καὶ πεντήκοντα καὶ σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατὸν καὶ
τάλαντα χρυσίου ἑκατὸν 27 καὶ καφουρη χρυσοῦ
εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χαμανιμ χίλιοι καὶ σκεύη
χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ
ἐν χρυσίῳ 28 καὶ εἴπα πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἄγιοι τῷ
κυρίῳ καὶ τὰ σκεύη ἄγια καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
χρυσίον ἐκούσια τῷ κυρίῳ θεῷ πατέρων ὑμῶν
29 ἀργυρπνεῖτε καὶ τηρεῖτε ἔως στῆτε ἐνώπιον
ἀρχόντων τῶν ιερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ
τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν Ιερουσαλημ εἰς
σκηνὰς οἴκου κυρίου 30 καὶ ἐδέξαντο οἱ ιερεῖς
καὶ οἱ Λευιταὶ σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ

χρυσίου καὶ τῶν σκευῶν ἐνεγκεῖν εἰς Ιερουσαλημ εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν **31** καὶ ἔξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αουε ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς Ιερουσαλημ καὶ χεὶρ θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἔχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ **32** καὶ ἤλθομεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐκαθίσαμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς **33** καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ ἄργυριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μεριμωθ υἱοῦ Ουρια τοῦ ἰερέως καὶ μετ' αὐτοῦ Ελεαζαρ υἱὸς Φινεες καὶ μετ' αὐτῶν Ιωζαβαδ υἱὸς Ἰησοῦ καὶ Νωαδια υἱὸς Βαναια οἱ Λευΐται **34** ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμός ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ **35** οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ Ισραὴλ μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ισραὴλ κριοὺς ἐνενήκοντα ἔξ ἀμνοὺς ἐβδομήκοντα καὶ ἐπτά χιμάρους περὶ ἀμαρτίας δώδεκα τὰ πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ **36** καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

9 καὶ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἥγγισαν πρός με οἱ ἄρχοντες λέγοντες οὐκ ἔχωρίσθη ὁ λαὸς Ισραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν τῷ Χανανι ὁ Εθι ὁ Φερεζὶ ὁ Ιεβουσι ὁ Αμμωνι ὁ Μωαβι ὁ Μοσερι καὶ ὁ Αμορι **2** ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἄγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν καὶ χεὶρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ **3** καὶ ὡς ἥκουσα τὸν λόγον τοῦτον διέρρηξα τὰ

ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ ἔτιλλον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου καὶ ἐκαθήμην ἡρεμάζων **4** καὶ συνήχθησαν πρός με πᾶς ὁ διώκων λόγον θεοῦ Ισραὴλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας καὶ ἐγὼ καθήμενος ἡρεμάζων ἔως τῆς θυσίας τῆς ἐσπερινῆς **5** καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἐσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεώς μου καὶ ἐν τῷ διαρρῆξαί με τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν **6** καὶ εἴπα κύριε ἥσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψῶσαι τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ ὅτι αἱ ἀνομίαι αἱ ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν καὶ αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἔως εἰς οὐρανόν **7** ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἐσμεν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ρόμφαιᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνῃ προσώπου ἡμῶν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **8** καὶ νῦν ἐπιεικεύσατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμῖν εἰς σωτηρίαν καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ τοῦ φωτίσαι ὁφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν **9** ὅτι δοῦλοι ἐσμεν καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστῆσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ιουδα καὶ ἐν Ιερουσαλημ **10** τί εἴπωμεν ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς

σου 11 ἀς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν λέγων ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονομῆσαι αὐτήν γῇ μετακινουμένῃ ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν ὃν ἔπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν 12 καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δῶτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἔως αἰῶνος ὅπως ἐνισχύσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἔως αἰῶνος 13 καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν 14 ὅτι ἐπεστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολάς σου καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν μὴ παροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἔως συντελείας τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασωζόμενον 15 κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ δίκαιος σύ ὅτι κατελείφθημεν διασωζόμενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἵδον ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις ἡμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν στῆναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ

10 καὶ ὡς προσηγύξατο Εσδρας καὶ ὡς ἔξηγόρευσεν κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ θεοῦ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ισραὴλ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα ἄνδρες καὶ γυναικες καὶ νεανίσκοι ὅτι ἔκλαυσεν ὁ λαὸς καὶ ὑψώσεν κλαίων 2 καὶ ἀπεκρίθη Σεχενιας υἱὸς Ιηλ ἀπὸ νιῶν Ηλαμ καὶ εἶπεν τῷ Εσδρᾳ ἡμεῖς ἡσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἐκαθίσαμεν γυναικας ἀλλοτρίας ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ νῦν

ἔστιν ὑπομονὴ τῷ Ισραὴλ ἐπὶ τούτῳ 3 καὶ νῦν διαθώμεθα διαθήκην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναικας καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν ὡς ἂν βούλῃ ἀνάστηθι καὶ φοβέρισον αὐτὸὺς ἐν ἐντολαῖς θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ὁ νόμος γενηθήτω 4 ἀνάστα ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ρῆμα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ κραταιοῦ καὶ ποίησον 5 καὶ ἀνέστη Εσδρας καὶ ὥρκισεν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας καὶ πάντα Ισραὴλ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ρῆμα τοῦτο καὶ ὤμοσαν 6 καὶ ἀνέστη Εσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ιωαναν υἱοῦ Ελισουβ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὑδωρ οὐκ ἔπιεν ὅτι ἐπένθει ἐπὶ τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας 7 καὶ παρήνεγκαν φωνὴν ἐν Ιουδᾳ καὶ ἐν Ιερουσαλημ πᾶσιν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ιερουσαλημ 8 καὶ πᾶς ὅς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας ὡς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξίς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας 9 καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ιουδα καὶ Βενιαμιν εἰς Ιερουσαλημ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας οὗτος ὁ μὴν ὁ ἔνατος ἐν εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐκάθισεν πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ρήματος καὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος 10 καὶ ἀνέστη Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἡσυνθετήκατε καὶ ἐκαθίσατε γυναικας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ πλημμέλειαν Ισραὴλ 11 καὶ νῦν δότε αἵνεσιν κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων 12 καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία καὶ εἶπαν

μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι 13 ἀλλὰ ὁ λαὸς πολύς καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις στῆναι ἔξω καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο ὅτι ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ 14 στήτωσαν δὴ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ καὶ πάντες οἱ ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως καὶ κριταὶ τοῦ ἀποστρέψαι ὁργὴν θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου 15 πλὴν Ιωναθαν νιὸς Ασαηλ καὶ Ιαζια νιὸς Θεκουε μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου καὶ Μεσουλαμ καὶ Σαβαθαι ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς 16 καὶ ἐποίησαν οὕτως νιὸι τῆς ἀποικίας καὶ διεστάλησαν Εσδρας ὁ ἰερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα 17 καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἵ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἔως ἡμέρας μιᾶς τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου 18 καὶ εὐρέθησαν ἀπὸ νιῶν τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ νιῶν Ἰησοῦ νιὸν Ιωσεδεκ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μαασηα καὶ Ελιεζερ καὶ Ιαριβ καὶ Γαδαλια 19 καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἔξενέγκαι γυναῖκας αὐτῶν καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν 20 καὶ ἀπὸ νιῶν Εμμηρ Ανανι καὶ Ζαβδια 21 καὶ ἀπὸ νιῶν Ηραμ Μασαια καὶ Ελια καὶ Σαμαια καὶ Ιιηλ καὶ Οζια 22 καὶ ἀπὸ νιῶν Φασουρ Ελιωηναι Μαασαια καὶ Ισμαηλ καὶ Ναθαναηλ καὶ Ιωζαβαδ καὶ Ηλασα 23 καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ιωζαβαδ καὶ Σαμου καὶ Κωλια αὐτὸς Κωλιτας καὶ Φαθαια καὶ Ιοδομ καὶ Ελιεζερ

24 καὶ ἀπὸ τῶν ἀδόντων Ελισαφ καὶ ἀπὸ τῶν πυλωρῶν Σελλημ καὶ Τελημ καὶ Ωδουε 25 καὶ ἀπὸ Ισραηλ ἀπὸ νιῶν Φορος Ραμια καὶ Ιαζια καὶ Μελχια καὶ Μεαμιν καὶ Ελεαζαρ καὶ Ασαβια καὶ Βαναια 26 καὶ ἀπὸ νιῶν Ηλαμ Μαθανια καὶ Ζαχαρια καὶ Ιαϊηλ καὶ Αβδια καὶ Ιαριμωθ καὶ Ηλια 27 καὶ ἀπὸ νιῶν Ζαθουα Ελιωηναι Ελισουβ Μαθανια καὶ Ιαρμωθ καὶ Ζαβαδ καὶ Οζιζα 28 καὶ ἀπὸ νιῶν Βαβι Ιωαναν Ανανια καὶ Ζαβου Οθαλι 29 καὶ ἀπὸ νιῶν Βανουι Μεσουλαμ Μαλουχ Αδαιας Ιασουβ καὶ Σαλουνια καὶ Ρημωθ 30 καὶ ἀπὸ νιῶν Φααθμωαβ Εδενε Χαληλ Βαναια Μασηα Μαθανια Βεσεληλ καὶ Βανουι καὶ Μανασση 31 καὶ ἀπὸ νιῶν Ηραμ Ελιεζερ Ιεσσια Μελχια Σαμαια Σεμεων 32 Βενιαμιν Μαλουχ Σαμαρια 33 καὶ ἀπὸ νιῶν Ησαμ Μαθανι Μαθαθα Ζαβεδ Ελιφαλεθ Ιεραμι Μανασση Σεμεϊ 34 ἀπὸ νιῶν Βανι Μοοδι Αμραμ Ουηλ 35 Βαναια Βαδαια Χελια 36 Ουιεχωα Ιεραμωθ Ελιασιβ 37 Μαθανια Μαθαναι καὶ ἐποίησαν 38 οἱ νιὸι Βανουι καὶ οἱ νιὸι Σεμεϊ 39 καὶ Σελεμια καὶ Ναθαν καὶ Αδαια 40 Μαχναδαβου Σεσι Σαρου 41 Εζερηλ καὶ Σελεμια καὶ Σαμαρια 42 καὶ Σαλουνι Αμαρια Ιωσηφ 43 ἀπὸ νιῶν Ναβου Ιιηλ Μαθαθια Σεδεμ Ζαμβινα Ιαδαι καὶ Ιωηλ καὶ Βαναια 44 πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν νιούς

"Εσδρας Β'

1 λόγοι Νεεμια υίοῦ Αχαλια καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασεηλου ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐγώ ἡμην ἐν Σουσαν αβιρα **2** καὶ ἤλθεν Ανανι εῖς ἀπὸ ἀδελφῶν μου αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ιουδα καὶ ἡρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων οἱ κατελείφθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ περὶ Ιερουσαλημ **3** καὶ εἴποσαν πρός με οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐν πονηρίᾳ μεγάλῃ καὶ ἐν ὄνειδισμῷ καὶ τείχῃ Ιερουσαλημ καθηρημένα καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρί **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι με τοὺς λόγους τούτους ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα ἡμέρας καὶ ἡμην νηστεύων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα μὴ δή κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας καὶ ὁ φοβερός φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ **6** ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσέχον καὶ οἱ ὄφθαλμοί σου ἀνεῳγμένοι τοῦ ἀκοῦσαι προσευχὴν δούλου σου ἦν ἐγὼ προσεύχομαι ἐνώπιον σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ υἱῶν Ισραὴλ δούλων σου καὶ ἔξαγορεύω ἐπὶ ἀμαρτίαις υἱῶν Ισραὴλ ἃς ἡμάρτομέν σοι καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἰκος πατρός μου ἡμάρτομεν **7** διαλύσει διελύσαμεν πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλω τῷ Μωυσῆ παιδί σου **8** μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῆ παιδί σου λέγων ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς **9** καὶ ἐὰν ἐπιστρέψητε πρός με καὶ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσητε αὐτάς ἐὰν ἢ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ

ἐκεῖθεν συνάξω αὐτοὺς καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον ὃν ἔξελεξάμην κατασκηνῶσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ **10** καὶ αὐτοὶ παῖδες σου καὶ λαός σου οὓς ἐλυτρώσω ἐν δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ **11** μὴ δή κύριε ἀλλ’ ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παίδων σου τῶν θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου καὶ εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἐγώ ἡμην οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ

2 καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισαν ἔτους εἰκοστοῦ Αρθασασθα βασιλεῖ καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ καὶ οὐκ ἦν ἔτερος ἐνώπιον αὐτοῦ **2** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεύς διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν καὶ οὐκ εἴ μετριάζων οὐκ ἔστιν τοῦτο εἰ μὴ πονηρία καρδίας καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα **3** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου διότι ἡ πόλις οἴκος μνημείων πατέρων μου ἡρημώθη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρί **4** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς καὶ προσηγάγαμην πρὸς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιον σου ὥστε πέμψαι αὐτὸν εἰς Ιουδα εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν **6** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἔχομενα αὐτοῦ ἔως πότε ἔσται ἡ πορεία σου καὶ πότε ἐπιστρέψεις καὶ ἡγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλέν με καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὅρον **7** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα

ἀγαθόν δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ ὡστε παραγαγεῖν με ἔως ἔλθω ἐπὶ Ιουδαν 8 καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ασαφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὃς ἔστιν τῷ βασιλεῖ ὡστε δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας καὶ εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ εἰς οἴκον ὃν εἰσελεύσομαι εἰς αὐτὸν καὶ ἔδωκέν μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθή 9 καὶ ἥλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγοὺς δυνάμεως καὶ ἱππεῖς 10 καὶ ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὁ Αρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Αμμωνι καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο ὅτι ἤκει ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ 11 καὶ ἥλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἥμην ἐκεī ἡμέρας τρεῖς 12 καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀπῆγγειλα ἀνθρώπῳ τί ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ισραὴλ καὶ κτῆνος οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ εἰ μὴ τὸ κτῆνος ὡς ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτῷ 13 καὶ ἔξηλθον ἐν πύλῃ τοῦ γωληλα καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας καὶ ἥμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει Ιερουσαλημ ὁ αὐτὸι καθαιροῦσιν καὶ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρί 14 καὶ παρῆλθον ἐπὶ πύλην τοῦ Αἰν καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ κτήνει παρελθεῖν ὑποκάτω μου 15 καὶ ἥμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει χειμάρρου νυκτὸς καὶ ἥμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει καὶ ἥμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος καὶ ἐπέστρεψα 16 καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθην καὶ τί ἐγὼ ποιῶ καὶ τοῖς Ιουδαίοις καὶ τοῖς ιερεῦσιν καὶ τοῖς ἐντίμοις καὶ τοῖς στρατηγοῖς

καὶ τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα ἔως τότε οὐκ ἀπῆγγειλα 17 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς ὑμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν ἐν ᾧ ἐσμεν ἐν αὐτῇ πῶς Ιερουσαλημ ἔρημος καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρί δεῦτε καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος 18 καὶ ἀπῆγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἡ ἔστιν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ καὶ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὓς εἶπέν μοι καὶ εἶπα ἀναστῶμεν καὶ οἰκοδομήσωμεν καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς ἀγαθόν 19 καὶ ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὁ Αρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Αμμωνι καὶ Γησαμ ὁ Αραβι καὶ ἔξεγέλασαν ἡμᾶς καὶ ἥλθον ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἶπαν τί τὸ ρήμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε ἡ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε 20 καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον καὶ εἶπα αὐτοῖς ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐοδώσει ἡμῖν καὶ ἡμεῖς δοῦλοι αὐτοῦ καθαροί καὶ οἰκοδομήσομεν καὶ ὑμῖν οὐκ ἔστιν μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ιερουσαλημ

3 καὶ ἀνέστη Ελισουβ ὁ ιερεὺς ὁ μέγας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ιερεῖς καὶ ὡκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικήν αὐτοὶ ἡγίασαν αὐτήν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ ἔως πύργου τῶν ἐκατὸν ἡγίασαν ἔως πύργου Ανανεηλ 2 καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν ἀνδρῶν Ιεριχω καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχουρ υἱοῦ Αμαρι 3 καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυηρὰν ὡκοδόμησαν υἱοὶ Ασανα αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλείθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς 4 καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν ἀπὸ Ραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ Ακως καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν Μοσολλαμ υἱὸς Βαραχιου υἱοῦ Μασεζεβηλ καὶ ἐπὶ χεῖρα

αύτῶν κατέσχεν Σαδωκ υἱὸς Βαανα **5** καὶ ἐπὶ χεῖρα αύτῶν κατέσχοσαν οἱ Θεκωιν καὶ αδωρημ οὐκ εἰσήγεκαν τράχηλον αύτῶν εἰς δουλείαν αύτῶν **6** καὶ τὴν πύλην τοῦ Ισανα ἐκράτησαν Ιοϊδα υἱὸς Φασεκ καὶ Μεσουλαμ υἱὸς Βασωδια αύτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **8** καὶ ἐπὶ χεῖρα αύτῶν ἐκράτησεν Ανανιας υἱὸς Ρωκεῖμ καὶ κατέλιπον Ιερουσαλημ ἔως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος **9** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ραφαια ἄρχων ήμίσους περιχώρου Ιερουσαλημ **10** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ιεδαια υἱὸς Ερωμαφ καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ατους υἱὸς Ασβανια **11** καὶ δεύτερος ἐκράτησεν Μελχιας υἱὸς Ηραμ καὶ Ασουβ υἱὸς Φααθμωαβ καὶ ἔως πύργου τῶν θαννουριμ **12** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Σαλουμ υἱὸς Αλλωης ἄρχων ήμίσους περιχώρου Ιερουσαλημ αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ **13** τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ανουν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανω αύτοὶ ψηφιδόμησαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς καὶ χιλίους πήχεις ἐν τῷ τείχει ἔως πύλης τῆς κοπρίας **14** καὶ τὴν πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησεν Μελχια υἱὸς Ρηχαβ ἄρχων περιχώρου Βηθαχαρμ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐσκέπασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **15** καὶ τὸ τείχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κουρῷ τοῦ βασιλέως καὶ ἔως τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως Δανιδ **16** ὅπισα αὐτοῦ ἐκράτησεν Νεεμιας υἱὸς Αζαβουχ ἄρχων ήμίσους περιχώρου Βηθσουρ ἔως κήπου τάφου Δανιδ καὶ ἔως τῆς κολυμβήθρας τῆς γεγονούιας καὶ ἔως Βηθαγγαβαριμ **17** ὅπισα αύτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευΐται Ραουμ υἱὸς Βανι ἐπὶ χεῖρα αύτοῦ ἐκράτησεν Ασαβια ἄρχων ήμίσους περιχώρου Κεϊλα τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ **18** μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενι υἱὸς Ηναδαδ ἄρχων ήμίσους περιχώρου Κεϊλα **19** καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Αζουρ υἱὸς Ἰησοῦ ἄρχων τοῦ Μασφε μέτρον δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτούσης τῆς γωνίας **20** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βαρουχ υἱὸς Ζαβου μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἔως θύρας Βηθελισουβ τοῦ ιερέως τοῦ μεγάλου **21** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μεραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ Ακως μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας Βηθελισουβ ἔως ἐκλείψεως Βηθελισουβ **22** καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ιερεῖς ἄνδρες Αχεχαρ **23** καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βενιαμιν καὶ Ασουβ κατέναντι οἴκου αὐτῶν μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Αζαρια υἱὸς Μαασηα υἱοῦ Ανανια ἔχόμενα οἴκου αὐτοῦ **24** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βανι υἱὸς Ηναδαδ μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρια ἔως τῆς γωνίας καὶ ἔως τῆς καμπῆς **25** Φαλαλ υἱοῦ Ευζαι ἐξ ἐναντίας τῆς γωνίας καὶ ὁ πύργος ὃ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ὃ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαια υἱὸς Φορος **26** καὶ οἱ ναθινιμ ἥσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ Ωφαλ ἔως κήπου πύλης τοῦ ὄντατος εἰς ἀνατολάς καὶ ὁ πύργος ὃ ἐξέχων **27** μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωιν μέτρον δεύτερον ἐξ ἐναντίας τοῦ πύργου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἔως τοῦ τείχους τοῦ Οφλα **28** ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν οἱ ιερεῖς ἀνὴρ ἐξ ἐναντίας οἴκου αὐτοῦ **29** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Σαδδουκ υἱὸς Εμμηρ ἐξ

έναντίας οίκου αύτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν
Σαμαια υἱὸς Σεχενια φύλαξ τῆς πύλης τῆς
ἀνατολῆς 30 μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ανανια υἱὸς
Σελεμια καὶ Ανουμ υἱὸς Σελεφ ὁ ἕκτος μέτρον
δεύτερον μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μεσουλαμ υἱὸς
Βαρχια ἔξ έναντίας γαζοφυλακίου αύτοῦ 31
μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μελχια υἱὸς τοῦ Σαραφι
ἔως Βηθαναθινιυ καὶ οἱ ρόποπῶλαι ἀπέναντι
πύλης τοῦ Μαφεκαδ καὶ ἔως ἀναβάσεως τῆς
καμπῆς 32 καὶ ἀνὰ μέσον ἀναβάσεως τῆς πύλης
τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ
ρόποπῶλαι

4 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὅτι
ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τείχος καὶ πονηρὸν ἦν
αὐτῷ καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς
Ιουδαίοις 2 καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ αὕτη ἡ δύναμις Σομορων ὅτι οἱ Ιουδαῖοι
οὗτοι οἰκοδομοῦσιν τὴν ἑαυτῶν πόλιν 3 καὶ
Τωβιας ὁ αμμανίτης ἔχόμενα αὐτοῦ ἥλθεν καὶ
εἶπαν πρὸς ἑαυτούς μὴ θυσιάσουσιν ἢ φάγονται
ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ
καὶ καθελεῖ τὸ τείχος λίθων αὐτῶν 4 ἄκουσον
ὅ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμόν
καὶ ἐπίστρεψον ὀνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν
αὐτῶν καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ
αἰχμαλωσίᾳς 5 καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν 7
καὶ ἐγένετο ως ἤκουσεν Σαναβαλλατ καὶ Τωβια
καὶ οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Αμμανίται ὅτι ἀνέβη
φυὴ τοῖς τείχεσιν Ιερουσαλημ ὅτι ἥρξαντο αἱ
διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι καὶ πονηρὸν αὐτοῖς
ἐφάνη σφόδρα 8 καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἔλθειν παρατάξασθαι ἐν Ιερουσαλημ
9 καὶ προσηνξάμεθα πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ

ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ
νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 10 καὶ εἶπεν Ιουδας
συνετρίβη ἡ ἴσχὺς τῶν ἔχθρων καὶ ὁ χοῦς πολύς
καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει
11 καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς οὐ γνώσονται καὶ
οὐκ ὅψονται ἔως ὅτου ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν
καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύσωμεν τὸ
ἔργον 12 καὶ ἐγένετο ως ἥλθοσαν οἱ Ιουδαῖοι
οἱ οἰκοῦντες ἔχόμενα αὐτῶν καὶ εἴποσαν ἡμῖν
ἀναβάίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς 13
καὶ ἐστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν
τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς καὶ ἐστησα τὸν
λαὸν κατὰ δῆμους μετὰ ρόμφαιῶν αὐτῶν λόγχας
αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν 14 καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην
καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς
στρατηγοὺς καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ
μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μνήσθητε
τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ καὶ
παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν οὐών
ὑμῶν καὶ θυγατέρων ὑμῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ
οἴκων ὑμῶν 15 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν οἱ
ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν καὶ διεσκέδασεν
ὅ θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν καὶ ἐπεστρέψαμεν
πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τείχος ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον
αὐτοῦ 16 καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ἡμισυ τῶν ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον καὶ
ἡμισυ αὐτῶν ἀντείχοντο καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ
καὶ τὰ τόξα καὶ οἱ θώρακες καὶ οἱ ἄρχοντες ὅπισω
παντὸς οἴκου Ιουδα 17 τῶν οἰκοδομούντων ἐν
τῷ τείχει καὶ οἱ αἴροντες ἐν τοῖς ἀρτῆρσιν ἐν
ὅπλοις ἐν μιᾷ χειρὶ ἐποίει αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ
μία ἐκράτει τὴν βολίδα 18 καὶ οἱ οἰκοδόμοι
ἀνὴρ ρόμφαιαν αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐπὶ τὴν ὁσφὺν

αύτοῦ καὶ ὡκοδομοῦσαν καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἔχόμενα αὐτοῦ 19 καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ τὸ ἔργον πλατὺν καὶ πολὺ καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 20 ἐν τόπῳ οὗ ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν 21 καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ ἔργον καὶ ἡμισυ αὐτῶν κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὅρθου ἕως ἔξodos τῶν ἀστρων 22 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ αὐλίσθητε ἐν μέσῳ Ιερουσαλημ καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ νῦν προφυλακὴ καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον 23 καὶ ἡμην ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλακῆς ὅπίσω μου καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ ἴματα αὐτοῦ

5 καὶ ἦν κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς Ιουδαίους 2 καὶ ἥσάν τινες λέγοντες ἐν νίοις ἡμῶν καὶ ἐν θυγατράσιν ἡμῶν ἡμεῖς πολλοὶ καὶ λημψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζησόμεθα 3 καὶ εἰσίν τινες λέγοντες ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν ἡμεῖς διεγγῦῶμεν καὶ λημψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα 4 καὶ εἰσίν τινες λέγοντες ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρους τοῦ βασιλέως ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν 5 καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν σὰρξ ἡμῶν ὡς νίοὶ αὐτῶν νίοὶ ἡμῶν καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς νίοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δούλους καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστεύομεναι καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις

χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις 6 καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἥκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους 7 καὶ ἐβουλεύσατο καρδία μου ἐπ' ἐμέ καὶ ἐμαχεσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ εἶπα αὐτοῖς ἀπαιτήσει ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν μεγάλην 8 καὶ εἶπα αὐτοῖς ἡμεῖς κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς Ιουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἐκουσίῳ ἡμῶν καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν καὶ ἡσύχασαν καὶ οὐχ εὔροσαν λόγον 9 καὶ εἶπα οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος δὲν ὑμεῖς ποιεῖτε οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἔθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν 10 καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθήκαμεν ἐν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ σῖτον ἐγκαταλίπωμεν δὴ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην 11 ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν ἀμπελῶνας αὐτῶν ἐλαίας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκατε αὐτοῖς 12 καὶ εἶπαν ἀποδώσομεν καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις καὶ ἐκάλεσα τοὺς ιερεῖς καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιησαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο 13 καὶ τὴν ἀναβολήν μου ἐξετίναξα καὶ εἶπα οὕτως ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα δὲς οὐ στήσει τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός καὶ εἰπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία αμην καὶ ἥνεσαν τὸν κύριον καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο 14 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἐνετείλατό μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ιουδα ἀπὸ ἔτους

είκοστοῦ καὶ ἔως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τῷ Αρθασασθα ἔτη δώδεκα ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον 15 καὶ τὰς βίας τὰς πρώτας ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ ἔσχατον ἀργύριον δίδραχμα τεσσαράκοντα καὶ οἱ ἐκτειναγμένοι αὐτῶν ἔξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν καὶ ἐγὼ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου θεοῦ 16 καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων οὐκ ἐκράτησα ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον 17 καὶ οἱ Ιουδαῖοι ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλων ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν μου 18 καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εῖς καὶ πρόβατα ἔξι ἐκλεκτὰ καὶ χίμαρος ἐγίνοντό μοι καὶ ἀνὰ μέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἵνος τῷ πλήθει καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον 19 μνήσθητί μου ὁ θεός εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ

6 καὶ ἐγένετο καθὼς ἥκούσθη τῷ Σαναβαλλατ καὶ Τωβίᾳ καὶ τῷ Γησαμ τῷ Αραβὶ καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ὡκοδόμησα τὸ τεῖχος καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοῇ ἔως τοῦ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις 2 καὶ ἀπέστειλεν Σαναβαλλατ καὶ Γησαμ πρός με λέγων δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ωνω καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί μοι πονηρίαν 3 καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους λέγων ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι μήποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον ὡς ἂν τελειώσω αὐτό καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς 4 καὶ ἀπέστειλαν

πρός με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα 5 καὶ ἀπέστειλεν πρός με Σαναβαλλατ τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴν ἀνεῳγμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ 6 καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ἐν ἔθνεσιν ἥκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ιουδαῖοι λογίζεσθε ἀποστατῆσαι διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος καὶ σὺ γίνη αὐτοῖς εἰς βασιλέα 7 καὶ πρὸς τούτοις προφήτας ἔστησας σεαυτῷ ἵνα καθίσῃς ἐν Ιερουσαλημ εἰς βασιλέα ἐν Ιουδα καὶ νῦν ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτό 8 καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι οὓς σὺ λέγεις ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς 9 ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες ἐκλυθήσονται αἱ χειρεῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου καὶ οὐ ποιηθήσεται καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς χειράς μου 10 καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμεΐ υἱοῦ Δαλαια υἱοῦ Μεηταβῆλ καὶ αὐτὸς συνεχόμενος καὶ εἶπεν συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε 11 καὶ εἶπα τίς ἔστιν ὁ ἀνήρ δὲ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον καὶ ζήσεται 12 καὶ ἐπέγνων καὶ ἴδοὺ ὁ θεός οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλατ ἐμισθώσαντο 13 ἐπ' ἐμὲ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ καὶ ποιήσω οὕτως καὶ ἀμάρτω καὶ γένωμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρόν ὅπως ὄνειδίσωσίν με 14 μνήσθητι ὁ θεός τῷ Τωβίᾳ καὶ τῷ Σαναβαλλατ ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα καὶ τῷ Νωαδίᾳ τῷ προφήτῃ καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν προφητῶν οἱ ἡσαν φοβερίζοντές με 15 καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτη καὶ εἰκάδι τοῦ Ελουλ εἰς πεντήκοντα

καὶ δύο ἡμέρας **16** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἥκουσαν πάντες οἱ ἔχθροὶ ἡμῶν καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω ἡμῶν καὶ ἐπέπεσεν φόβος σφόδρα ἐν ὁφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο **17** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ιουδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν καὶ αἱ Τωβία ἥρχοντο πρὸς αὐτούς **18** ὅτι πολλοὶ ἐν Ιουδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενια υἱοῦ Ηραε καὶ Ιωαναν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν θυγατέρα Μεσουλαμ υἱοῦ Βαραχια εἰς γυναῖκα **19** καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρός με καὶ λόγους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλεν Τωβίας φοβερίσαι με

7 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ὡκοδομήθη τὸ τεῖχος καὶ ἔστησα τὰς θύρας καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ Λευΐται **2** καὶ ἐνετελάμην τῷ Ανανια ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ανανια ἄρχοντι τῆς βιρα ἐν Ιερουσαλημ ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν παρὰ πολλούς **3** καὶ εἴπα αὐτοῖς οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ιερουσαλημ ἔως ἂμα τῷ ἡλίῳ καὶ ἔτι αὐτῶν γρηγορούντων κλειέσθωσαν αἱ θύραι καὶ σφηνούσθωσαν καὶ στῆσον προφύλακας οἰκούντων ἐν Ιερουσαλημ ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ **4** καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι ὡκοδομημέναι **5** καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας καὶ εὗρον βιβλίον τῆς συνοδίας οἵ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις καὶ εὗρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ **6** καὶ οὗτοι υἱοὶ

τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἥς ἀπώκισεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλημ καὶ εἰς Ιουδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ **7** μετὰ Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ Νεεμια Αζαρια Δαεμια Ναεμανι Μαρδοχαιος Βαλσαν Μασφαραθ Εσδρα Βαγοι Ναουμ Βαανα Μασφαρ ἄνδρες λαοῦ Ισραηλ **8** υἱοὶ Φορος δισχίλιοι ἐκατὸν ἑβδομήκοντα δύο **9** υἱοὶ Σαφατια τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο **10** υἱοὶ Ηρα ἔξακόσιοι πεντήκοντα δύο **11** υἱοὶ Φααθμωαβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ιωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δέκα ὀκτώ **12** υἱοὶ Αιλαμ χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες **13** υἱοὶ Ζαθουα ὀκτακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε **14** υἱοὶ Ζακχου ἐπτακόσιοι ἔξήκοντα **15** υἱοὶ Βανουι ἔξακόσιοι τεσσαράκοντα ὀκτώ **16** υἱοὶ Βηβι ἔξακόσιοι εἴκοσι ὀκτώ **17** υἱοὶ Ασγαδ δισχίλιοι τριακόσιοι εἴκοσι δύο **18** υἱοὶ Αδενικαμ ἔξακόσιοι ἔξήκοντα ἐπτά **19** υἱοὶ Βαγοι δισχίλιοι ἔξήκοντα ἐπτά **20** υἱοὶ Ηδιν ἔξακόσιοι πεντήκοντα πέντε **21** υἱοὶ Ατηρ τῷ Εζεκια ἐνενήκοντα ὀκτώ **22** υἱοὶ Ησαμ τριακόσιοι εἴκοσι ὀκτώ **23** υἱοὶ Βεσι τριακόσιοι εἴκοσι τέσσαρες **24** υἱοὶ Αριφ ἐκατὸν δώδεκα **25** υἱοὶ Γαβαων ἐνενήκοντα πέντε **26** υἱοὶ Βαιθλεεμ ἐκατὸν εἴκοσι τρεῖς υἱοὶ Νετωφα πεντήκοντα ἔξ **27** υἱοὶ Αναθωθ ἐκατὸν εἴκοσι ὀκτώ **28** ἄνδρες Βηθασμωθ τεσσαράκοντα δύο **29** ἄνδρες Καριαθιαριμ Καφιρα καὶ Βηρωθ ἐπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς **30** ἄνδρες Αραμα καὶ Γαβαα ἔξακόσιοι εἴκοσι εἷς **31** ἄνδρες Μαχεμας ἐκατὸν εἴκοσι δύο **32** ἄνδρες Βηθηλ καὶ Αια ἐκατὸν εἴκοσι τρεῖς **33** ἄνδρες Ναβι-ααρ πεντήκοντα δύο **34** ἄνδρες Ηλαμ-ααρ χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες **35** υἱοὶ

Ηραμ τριακόσιοι εἴκοσι 36 υἱὸι Ιεριχώ τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 37 υἱὸι Λοδ Αδιδ καὶ Ωνω ἐπτακόσιοι εἴκοσι εἷς 38 υἱὸι Σαναα τρισχίλιοι ἐννακόσιοι τριάκοντα 39 οἱ Ἱερεῖς υἱὸι Ιωδαες εἰς οἴκον Ἰησοῦ ἐννακόσιοι ἐβδομήκοντα τρεῖς 40 υἱὸι Εμμηρ χίλιοι πεντήκοντα δύο 41 υἱὸι Φασσουρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἐπτά 42 υἱὸι Ηραμ χίλιοι δέκα ἐπτά 43 οἱ Λευīται υἱὸι Ἰησοῦ τῷ Καδμιὴλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Ουδουια ἐβδομήκοντα τέσσαρες 44 οἱ ἄδοντες υἱὸι Ασαφ ἐκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ 45 οἱ πυλωροί υἱὸι Σαλουμ υἱὸι Ατηρ υἱὸι Τελμων υἱὸι Ακουβ υἱὸι Ατιτα υἱὸι Σαβι ἐκατὸν τριάκοντα ὀκτώ 46 οἱ ναθινιμ υἱὸι Σηα υἱὸι Ασιφα υἱὸι Ταβαωθ 47 υἱὸι Κιρας υἱὸι Σονια υἱὸι Φαδων 48 υἱὸι Λαβανα υἱὸι Αγαβα υἱὸι Σαλαμι 49 υἱὸι Αναν υἱὸι Γαδηλ υἱὸι Γααρ 50 υἱὸι Ρααια υἱὸι Ρασων υἱὸι Νεκωδα 51 υἱὸι Γηζαμ υἱὸι Οζι υἱὸι Φεση 52 υἱὸι Βησι υἱὸι Μεϊνωμ υἱὸι Νεφωσασιμ 53 υἱὸι Βακβουκ υἱὸι Αχιφα υἱὸι Αρουρ 54 υἱὸι Βασαλωθ υἱὸι Μεϊδα υἱὸι Αδασαν 55 υἱὸι Βαρκους υἱὸι Σισαρα υἱὸι Θημα 56 υἱὸι Νισια υἱὸι Ατιφα 57 υἱὸι δούλων Σαλωμων υἱὸι Σουτι υἱὸι Σαφαραθ υἱὸι Φεριδα 58 υἱὸι Ιεαλη υἱὸι Δορκων υἱὸι Γαδηλ 59 υἱὸι Σαφατια υἱὸι Ετηλ υἱὸι Φαχαραθ υἱὸι Σαβαιμ υἱὸι Ημιμ 60 πάντες οἱ ναθινιμ καὶ υἱὸι δούλων Σαλωμων τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο 61 καὶ οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελεθ Αρησα Χαρουβ Ηρων Ιεμηρ καὶ οὐκ ἥδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἀπὸ Ισραηλ εἰσίν 62 υἱὸι Δαλαια υἱὸι Τωβια υἱὸι Νεκωδα ἔξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο 63 καὶ ἀπὸ τῶν ιερέων υἱὸι Εβια υἱὸι Ακως υἱὸι Βερζελλι ὅτι

ἔλαβεν ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλι τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκας καὶ ἐκλήθη ἐπ' ὄνόματι αὐτῶν 64 οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας καὶ οὐχ εὑρέθη καὶ ἡγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ιερατείας 65 καὶ εἶπεν Αθερσαθα ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἀγίου τῶν ἀγίων ἥως ἀναστῇ ὁ ιερεὺς φωτίσων 66 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡς εἰς τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἔξήκοντα 67 πάρεξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν οὗτοι ἐπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἐπτά καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 68 ἵπποι ἐπτακόσιοι τριάκοντα ἔξ ήμιονοι διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 69 κάμηλοι τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε ὅνοι ἔξακισχίλιοι ἐπτακόσιοι εἴκοσι 70 καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Νεεμια εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χιλίους φιάλας πεντήκοντα καὶ χοθωνωθ τῶν ιερέων τριάκοντα 71 καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίου δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας διακοσίας 72 καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσίου δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου μνᾶς δισχιλίας διακοσίας καὶ χοθωνωθ τῶν ιερέων ἔξήκοντα ἐπτά 73 καὶ ἐκάθισαν οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευīται καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ναθινιμ καὶ πᾶς Ισραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἐβδομος καὶ οἱ υἱὸι Ισραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν

8 καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς εἰς τὸ πλάτος τὸ ἐμπροσθεν πύλης τοῦ ὄδατος καὶ εἴπαν τῷ Εσδρᾳ τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ισραηλ 2 καὶ ἤνεγκεν Εσδρας ὁ ιερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον

τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἔως γυναικός καὶ πᾶς ὁ συνίων ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου 3 καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἔως ἡμίσους τῆς ἡμέρας ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ αὐτοὶ συνιέντες καὶ ὥτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου 4 καὶ ἔστη Εσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου καὶ ἔστησαν ἔχόμενα αὐτοῦ Ματταθίας καὶ Σαμαίας καὶ Ανανίας καὶ Ουρια καὶ Ελκια καὶ Μαασαία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἔξ ἀριστερῶν Φαδαίας καὶ Μισαηλ καὶ Μελχιας καὶ Ωσαμ καὶ Ασαβδανα καὶ Ζαχαριας καὶ Μοσολλαμ 5 καὶ ἤνοιξεν Εσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤνοιξεν αὐτό ἔστη πᾶς ὁ λαός 6 καὶ ηὐλόγησεν Εσδρας κύριον τὸν θεὸν τὸν μέγαν καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπαν αμην ἐπάραντες χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκυψαν καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 7 καὶ Ἰησοῦς καὶ Βαναίας καὶ Σαραβία ἵσαν συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον καὶ ὁ λαός ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ 8 καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ καὶ ἐδίδασκεν Εσδρας καὶ διέστελλεν ἐν ἐπιστήμῃ κυρίου καὶ συνῆκεν ὁ λαός ἐν τῇ ἀναγνώσει 9 καὶ εἶπεν Νεεμιας καὶ Εσδρας ὁ ιερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευīται οἱ συνετίζοντες τὸν λαὸν καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ ἡ ἡμέρα ἀγία ἔστιν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε ὅτι ἔκλαιειν πᾶς ὁ λαός ὡς ἥκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου 10 καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε φάγετε λιπάσματα καὶ πίετε γλυκάσματα καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν ὅτι ἀγία ἔστιν ἡ ἡμέρα τῷ

κυρίῳ ἡμῶν καὶ μὴ διαπέσητε ὅτι ἔστιν ἰσχὺς ὑμῶν 11 καὶ οἱ Λευīται κατεσιώπων πάντα τὸν λαὸν λέγοντες σιωπᾶτε ὅτι ἡ ἡμέρα ἀγία καὶ μὴ καταπίπτετε 12 καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀποστέλλειν μερίδας καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἵς ἐγνώρισεν αὐτοῖς 13 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ παντὶ λαῷ οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευīται πρὸς Εσδραν τὸν γραμματέα ἐπιστῆσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου 14 καὶ εὔροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ 15 καὶ ὅπως σημάνωσιν σάλπιγξιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ιερουσαλημ καὶ εἶπεν Εσδρας ἐξέλθετε εἰς τὸ ὅρος καὶ ἐνέγκετε φύλλα ἐλαίας καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων καὶ φύλλα μυρσίνης καὶ φύλλα φοινίκων καὶ φύλλα ξύλου δασέος ποιῆσαι σκηνὰς κατὰ τὸ γεγραμμένον 16 καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἤνεγκαν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνὰς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως καὶ ἔως πύλης Εφραϊμ 17 καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηνὰς καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν Ἰησοῦ νιοῦ Ναυη οὕτως οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη 18 καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἔως τῆς ἡμέρας τῆς ἐσχάτης καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν

έπτα ἡμέρας καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα

9 καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν σάκκοις **2** καὶ ἔχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν **3** καὶ ἔστησαν ἐπὶ στάσει αὐτῶν καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἡσαν ἔξαγορεύοντες τῷ κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν **4** καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Καδμιηλ Σαχανια υἱὸς Σαραβια υἱοὶ Χανανι καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν **5** καὶ εἴποσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμιηλ ἀνάστητε εὐλογεῖτε τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα δόξης σου καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει **6** καὶ εἶπεν Εσδρας σὺ εἶ αὐτὸς κύριος μόνος σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν τὴν γῆν καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαι τῶν οὐρανῶν **7** σὺ εἶ κύριος ὁ θεός σὺ ἔξελέξω ἐν Αβραμ καὶ ἔξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Αβραὰμ **8** καὶ εῦρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ιεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου

ὅτι δίκαιος σύ **9** καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἥκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν **10** καὶ ἔδωκας σημεῖα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ ὅτι ἔγνως ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ’ αὐτούς καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆς **11** καὶ τὴν θάλασσαν ἔρρηξας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ καὶ τοὺς καταδιώξαντας αὐτοὺς ἔρριψας εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθον ἐν ὄνται σφοδρῷ **12** καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης ὠδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν ὄδόν ἐν ἦ πορεύονται ἐν αὐτῇ **13** καὶ ἐπὶ ὅρος Σινα κατέβης καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα καὶ νόμους ἀληθείας προστάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθάς **14** καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἄγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου σου **15** καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδείαν αὐτῶν καὶ ὄντωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν καὶ εἴπας αὐτοῖς εἰσέθεεν κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἐφ’ ἣν ἔξετεινας τὴν χεῖρά σου δοῦναι αὐτοῖς **16** καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου **17** καὶ ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασίων σου ὃν ἐποίησας μετ’ αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ σὺ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ οὐκ

έγκατέλιπες αύτούς 18 ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν έαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπαν οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἔξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους 19 καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἔγκατέλιπες αύτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν στῦλον τῆς νεφέλης οὐκ ἔξεκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας ὁδηγῆσαι αύτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὸν στῦλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα φωτίζειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσονται ἐν αὐτῇ 20 καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτοὺς καὶ τὸ μαννα σοῦ οὐκ ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς τῷ δίψῃ αὐτῶν 21 καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐχ ὑστέρησαν ἴματια αὐτῶν οὐκ ἐπαλαιώθησαν καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διερράγησαν 22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας καὶ λαοὺς καὶ διεμέρισας αὐτοῖς καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ τὴν γῆν Ωγ βασιλέως τοῦ Βασαν 23 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ᾧ εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν 24 καὶ ἔξετριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτῶν 25 καὶ κατελάβοσαν πόλεις ὑψηλὰς καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν λάκκους λελατομημένους ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν καὶ ἐτρύφησαν ἐν ἀγαθωσύνῃ σου τῇ μεγάλῃ 26 καὶ ἥλλαξαν καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ

σοῦ καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὅπίσω σώματος αὐτῶν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν οἱ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς σέ καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους 27 καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτούς καὶ ἔθλιψαν αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σὲ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτῆρας καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτούς 28 καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον σου καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ κατηρξαν ἐν αὐτοῖς καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σὲ καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσήκουσας καὶ ἔρριψα αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς 29 καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἤκουσαν ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ ἐν τοῖς κρίμασί σου ἡμάρτοσαν ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα καὶ τράχηλον αὐτῶν ἐσκλήρυναν καὶ οὐκ ἤκουσαν 30 καὶ εἴλκυσας ἐπ' αὐτοὺς ἔτη πολλὰ καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου καὶ οὐκ ἡνωτίσαντο καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς 31 καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐποίησας αὐτοὺς συντέλειαν καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς διτὶ ἰσχυρὸς εἴ καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων 32 καὶ νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κραταιὸς καὶ ὁ φιβερὸς φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου μὴ ὀλιγωθήτω ἐνώπιον σου πᾶς ὁ μόχθος δις ἐῦρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν

καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βασιλέων
Ασσούρ καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **33** καὶ σὺ
δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς ὅτι
ἀλήθειαν ἐποίησας καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν **34** καὶ
οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ οἱ
ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν
τὸν νόμον σου καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν
σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς
35 καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σου καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ
σου τῇ πολλῇ ἥ ἔδωκας αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ
πλατείᾳ καὶ λιπαρῷ ἥ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν
οὐκ ἐδούλευσάν σοι καὶ οὐκ ἀπέστρεψαν ἀπὸ
ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν **36** ἵδού
ἔσμεν στήμερον δοῦλοι καὶ ἡ γῇ ἦν ἔδωκας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς **37** τοῖς
βασιλεῦσιν οἵτινες ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις
ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσιν
καὶ ἐν κτήνεσιν ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς καὶ
ἐν θλίψει μεγάλῃ ἔσμεν **38** καὶ ἐν πᾶσι τούτοις
ἡμεῖς διατιθέμεθα πίστιν καὶ γράφομεν καὶ
ἐπισφραγίζουσιν πάντες ἄρχοντες ἡμῶν Λευīται
ἡμῶν ἱερεῖς ἡμῶν

10 καὶ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμιας υἱὸς
Ἀχαλια καὶ Σεδεκιας **2** υἱὸς Σαραια καὶ Αζαρια
καὶ Ιερμια **3** Φασουρ Αμαρια Μελχια **4** Ατους
Σεβανι Μαλουχ **5** Ιραμ Μεραμωθ Αβδια **6** Δανιηλ
Γαναθων Βαρουχ **7** Μεσουλαμ Αβια Μιαμιν
8 Μααζια Βελγαι Σαμαια οὗτοι ιερεῖς **9** καὶ
οἱ Λευīται Ιησοῦς υἱὸς Αζανια Βαναιου ἀπὸ
νιῶν Ηναδαδ Καδμιηλ **10** καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
Σαβανια Ωδουια Καλιτα Φελεϊα Αναν **11** Μιχα
Ρωβ Εσεβιας **12** Ζαχωρ Σαραβια Σεβανια **13**
Ωδουια υἱοὶ Βανουναι **14** ἄρχοντες τοῦ λαοῦ

Φορος Φααθμωαβ Ηλαμ Ζαθουια υἱοὶ **15** Βανι
Ασγαδ Βηβαι **16** Εδανια Βαγοι Ηδιν **17** Ατηρ
Εζεκια Αζουρ **18** Οδουια Ησαμ Βησι **19** Αριφ
Αναθωθ Νωβαι **20** Μαγαφης Μεσουλαμ Ηζιρ **21**
Μεσωζεβηλ Σαδδουκ Ιεδδουα **22** Φαλτια Αναν
Αναια **23** Ωσηε Ανανια Ασουβ **24** Αλωης Φαλαϊ
Σωβηκ **25** Ραουμ Εσαβανα Μαασαια **26** καὶ Αϊα
Αιναν Ηναν **27** Μαλουχ Ηραμ Βαανα **28** καὶ
οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ οἱ ιερεῖς οἱ Λευīται
οἱ πυλωροί οἱ ἄδοντες οἱ ναθινιμ καὶ πᾶς ὁ
προπορευόμενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον
τοῦ θεοῦ γυναῖκες αὐτῶν υἱοὶ αὐτῶν θυγατέρες
αὐτῶν πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνίων **29** ἐνίσχυον ἐπὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν κατηράσαντο αὐτοὺς καὶ
εἰσήλθοσαν ἐν ἀρῷ καὶ ἐν ὄρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν
νόμῳ τοῦ θεοῦ ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωυσῆς διόλου
τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολὰς κυρίου ἡμῶν καὶ κρίματα αὐτοῦ **30** καὶ
τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς
γῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐ λημψόμεθα
τοῖς υἱοῖς ἡμῶν **31** καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες
τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἀπόδοσθαι οὐκ ἀγορῶμεν παρ' αὐτῶν
ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀγίᾳ καὶ ἀνήσομεν
τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον καὶ ἀπαίτησιν πάσης χειρός
32 καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι ἐφ'
ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ' ἐνιαυτὸν εἰς
δουλείαν οἴκου θεοῦ ἡμῶν **33** εἰς ἄρτους τοῦ
προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ εἰς
όλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελεχισμοῦ τῶν σαββάτων
τῶν νουμηνιῶν εἰς τὰς ἑορτὰς καὶ εἰς τὰ ἄγια
καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ Ισραηλ
καὶ εἰς ἔργα οἴκου θεοῦ ἡμῶν **34** καὶ κλήρους

έβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Λευīται καὶ ὁ λαός ἐνέγκαι εἰς οἴκον θεοῦ ἡμῶν εἰς οἴκον πατριῶν ἡμῶν εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν ἐκκαθῆσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ 35 καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογενήματα καρποῦ παντὸς ξύλου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἴκον κυρίου 36 καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ καὶ τὰ πρωτότοκα βιοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἴκον θεοῦ ἡμῶν τοῖς Ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν 37 καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὸν καρπὸν παντὸς ξύλου οἴνου καὶ ἐλαίου οἴσομεν τοῖς Ἱερεῦσιν εἰς γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευīταις καὶ αὐτοὶ οἱ Λευīται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσιν δουλείας ἡμῶν 38 καὶ ἔσται ὁ Ἱερεὺς υἱὸς Ααρων μετὰ τοῦ Λευīτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευīτου καὶ οἱ Λευīται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάτης εἰς οἴκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἴκον τοῦ θεοῦ 39 ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευιταῖς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐκεῖ σκεύη τὰ ἄγια καὶ οἱ Ἱερεῖς οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἴκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν

11 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἔνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν Ιερουσαλημ πόλει τῇ ἄγιᾳ καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσιν 2 καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἑκουσιαζομένους καθίσαι ἐν

Ιερουσαλημ 3 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ ἐκάθισαν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ισραὴλ οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Λευīται καὶ οἱ ναθιναῖοι καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμῶν 4 καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ιουδα καὶ ἀπὸ υἱῶν Βενιαμιν ἀπὸ υἱῶν Ιουδα Αθαία υἱὸς Αζαια υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Αμαρια υἱὸς Σαφατια υἱὸς Μαλεληλ καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαρες 5 καὶ Μαασια υἱὸς Βαρουχ υἱὸς Χαλαζα υἱὸς Οζια υἱὸς Αδαια υἱὸς Ιωριβ υἱὸς Θηζια υἱὸς τοῦ Σηλωνι 6 πάντες υἱοὶ Φαρες οἱ καθήμενοι ἐν Ιερουσαλημ τετρακόσιοι ἔξήκοντα ὀκτὼ ἄνδρες δυνάμεως 7 καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμιν Σηλωνι υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς Ιωαδ υἱὸς Φαδαια υἱὸς Κωλια υἱὸς Μασαια υἱὸς Αιθιηλ υἱὸς Ιεσια 8 καὶ ὅπισα αὐτοῦ Γηβι Σηλι ἐννακόσιοι εἴκοσι ὀκτὼ 9 καὶ Ιωηλ υἱὸς Ζεχρι ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς καὶ Ιουδας υἱὸς Ασανα ἐπὶ τῆς πόλεως δεύτερος 10 ἀπὸ τῶν Ἱερέων καὶ Ιαδια υἱὸς Ιωριβ Ιαχιν 11 Σαραια υἱὸς Ελκια υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς Σαδδουκ υἱὸς Μαριωθ υἱὸς Αϊτωβ ἀπέναντι οἴκου τοῦ θεοῦ 12 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου Αμασι υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Φασσουρ υἱὸς Μελχια 13 ἄρχοντες πατριῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο καὶ Αμεσσαι υἱὸς Εσδριηλ 14 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτὼ καὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτῶν Βαδιηλ 15 καὶ ἀπὸ τῶν Λευīτῶν Σαμαία υἱὸς Ασουβ υἱὸς Εζρι 17 καὶ Μαθανια υἱὸς Μιχα καὶ Ωβηδ υἱὸς Σαμουι 18 διακόσιοι ὄγδοήκοντα τέσσαρες 19 καὶ οἱ πυλωροὶ Ακουνβ Τελαμιν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα δύο 22 καὶ ἐπίσκοπος Λευīτῶν υἱὸς Βανι Οζι υἱὸς Ασαβια υἱὸς Μιχα

ἀπὸ υἱῶν Ασαφ τῶν ἀδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ θεοῦ 23 ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως ἐπ' αὐτούς 24 καὶ Παθαια υἱὸς Βασῆζα πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν ῥῆμα τῷ λαῷ 25 καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν καὶ ἀπὸ υἱῶν Ιουδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβοκ 26 καὶ ἐν Ιησου 27 καὶ ἐν Βεηρσαβεε 30 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Λαχις καὶ ἀγροὶ αὐτῆς καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βεηρσαβεε 31 καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ Γαβα Μαχαμας 36 καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδες Ιουδα τῷ Βενιαμιν

12 καὶ οὗτοι οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβαίνοντες μετὰ Ζοροβαβελ υἱοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ιησοῦ Σαραια Ιερμια Εσδρα **2** Αμαρια Μαλουχ **3** Σεχενια **7** οὗτοι ἄρχοντες τῶν ιερέων καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ήμέραις Ιησοῦ **8** καὶ οἱ Λευῖται Ιησου Βανουι Καδμιηλ Σαραβια Ιουδα Μαχανια ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ **9** εἰς τὰς ἐφημερίας **10** καὶ Ιησοῦς ἐγέννησεν τὸν Ιωακιμ καὶ Ιωακιμ ἐγέννησεν τὸν Ελιασιβ καὶ Ελιασιβ τὸν Ιωδας **11** καὶ Ιωδας ἐγέννησεν τὸν Ιωναθαν καὶ Ιωναθαν ἐγέννησεν τὸν Ιαδου **12** καὶ ἐν ήμέραις Ιωακιμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Σαραια Μαραια τῷ Ιερμια Ανανια **13** τῷ Εσδρα Μεσουλαμ τῷ Αμαρια Ιωαναν **14** τῷ Μαλουχ Ιωναθαν τῷ Σεχενια Ιωσηφ **15** τῷ Αρεμ Αδνας τῷ Μαριωθ Ελκαι **16** τῷ Αδδαι Ζαχαριας τῷ Γαναθων Μοσολλαμ **17** τῷ Αβια Ζεχρι τῷ Βενιαμιν ἐν καιροῖς τῷ Φεληπτι **18** τῷ Βαλγα Σαμουε τῷ Σεμεια Ιωναθαν **19** τῷ Ιωιαριβ Μαθθαναι τῷ Ιδια Οζι **20** τῷ Σαλλαι Καλλαι τῷ Αμουκ Αβεδ **21** τῷ Ελκια Ασαβιας τῷ Ιεδεϊον Ναθαναηλ **22** οἱ Λευῖται ἐν ήμέραις Ελιασιβ Ιωαδα καὶ Ιωαναν καὶ Ιδουα

γεγραμμένοι ἄρχοντες πατριῶν καὶ οἱ ιερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Πέρσου **23** υἱοὶ Λευι ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ήμερῶν καὶ ἔως ήμερῶν Ιωαναν υἱοῦ Ελισουβ **24** καὶ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν Ασαβια καὶ Σαραβια καὶ Ιησου καὶ υἱοὶ Καδμιηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὑμεῖν καὶ αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ἐφημερία πρὸς ἐφημερίαν **25** ἐν τῷ συναγαγεῖν με τοὺς πυλωροὺς **26** ἐν ήμέραις Ιωακιμ υἱοῦ Ιησοῦ υἱοῦ Ιωσεδεκ καὶ ἐν ήμέραις Νεεμια καὶ Εσδρας ὁ ιερεὺς ὁ γραμματεύς **27** καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ιερουσαλημ ἐζήτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς εἰς Ιερουσαλημ ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην ἐν θωδαθα καὶ ἐν ὡδαῖς κυμβαλίζοντες καὶ ψαλτήρια καὶ κινύραι **28** καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων **29** καὶ ἀπὸ ἀγρῶν ὅτι ἐπαύλεις ὧκοδόμησαν ἔαυτοῖς οἱ ἄδοντες ἐν Ιερουσαλημ **30** καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ιερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλωρούς καὶ τὸ τείχος **31** καὶ ἀνήνεγκα τοὺς ἄρχοντας Ιουδα ἐπάνω τοῦ τείχους καὶ ἔστησα δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους καὶ διῆλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας **32** καὶ ἐπορεύθη ὁπίσω αὐτῶν Ωσαια καὶ ἥμισυ ἄρχοντων Ιουδα **33** καὶ Αζαριας Εσδρας καὶ Μεσουλαμ **34** Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ Σαμαια καὶ Ιερμια **35** καὶ ἀπὸ υἱῶν τῶν ιερέων ἐν σάλπιγξιν Ζαχαριας υἱὸς Ιωναθαν υἱὸς Σαμαια υἱὸς Μαθανια υἱὸς Μιχαια υἱὸς Ζακχουρ υἱὸς Ασαφ **36** καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαμαια καὶ Οζιηλ

αίνειν ἐν ὡδαῖς Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ Εσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν 37 ἐπὶ πύλης τοῦ αἰν κατέναντι αὐτῶν ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυὶδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἔως πύλης τοῦ ὄδατος κατὰ ἀνατολάς 38 καὶ περὶ αἰνέσεως ἡ δευτέρᾳ ἐπορεύετο συναντῶσα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ ὅπίσω αὐτῆς καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἐπάνω τοῦ τείχους ὑπεράνω τοῦ πύργου τῶν θεννουριμ καὶ ἔως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος 39 καὶ ὑπεράνω τῆς πύλης Εφραὶμ καὶ ἐπὶ πύλην τῆς ισανα καὶ ἐπὶ πύλην τὴν ἰχθυηρὰν καὶ πύργῳ Ανανεὴλ καὶ ἔως πύλης τῆς προβατικῆς καὶ ἔστησαν ἐν πύλῃ τῆς φυλακῆς 40 καὶ ἔστησαν αἱ δύο τῆς αἰνέσεως ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐγὼ καὶ τὸ ἥμισυ τῶν στρατηγῶν μετ' ἐμοῦ 41 καὶ οἱ ἵερεῖς Ελιακιμ Μαασιας Βενιαμιν Μιχαιας Ελιωηναι Ζαχαριας Ανανιας ἐν σάλπιγξιν 42 καὶ Μαασιας καὶ Σεμειας καὶ Ελεαζαρ καὶ Οζι καὶ Ιωαναν καὶ Μελχιας καὶ Αιλαμ καὶ Εζουρ καὶ ἡκούσθησαν οἱ ἄδοντες καὶ ἐπεσκέπησαν 43 καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα μεγάλα καὶ ηὐφράνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ηὐφρανεν αὐτοὺς μεγάλως καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ηὐφράνθησαν καὶ ἡκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν Ιερουσαλημ ἀπὸ μακρόθεν 44 καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων τοῖς θησαυροῖς ταῖς ἀπαρχαῖς καὶ ταῖς δεκάταις καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς ἄρχουσιν τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις ὅτι εὐφροσύνη ἦν ἐν Ιουδᾳ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἐστῶτας 45 καὶ ἐφύλαξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ

καθαρισμοῦ καὶ τοὺς ἄδοντας καὶ τοὺς πυλωροὺς ὃς ἐντολαὶ Δαυὶδ καὶ Σαλωμῶν νίοῦ αὐτοῦ 46 ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ασαφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἄδοντων καὶ ὅμνον καὶ αἰνεσιν τῷ θεῷ 47 καὶ πᾶς Ισραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβαθελ διδόντες μερίδας τῶν ἄδοντων καὶ τῶν πυλωρῶν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγιάζοντες τοῖς Λευίταις καὶ οἱ Λευίταις ἀγιάζοντες τοῖς νίοῖς Ααρων

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ ἐν ὧσὶν τοῦ λαοῦ καὶ εύρεθη γεγραμμένον ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν Αμμανῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἔως αἰῶνος 2 ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς νίοῖς Ισραὴλ ἐν ἄρτῳ καὶ ἐν ὄδατι καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλααμ καταράσσασθαι καὶ ἔστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν 3 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσαν τὸν νόμον καὶ ἔχωρίσθησαν πᾶς ἐπίμικτος ἐν Ισραὴλ 4 καὶ πρὸ τούτου Ελιασιβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίᾳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίων Τωβια 5 καὶ ἐποίησεν αὐτῷ γαζοφυλάκιον μέγα καὶ ἐκεῖ ἥσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναᾶν καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἶνου καὶ τοῦ ἐλαίου ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἄδοντων καὶ τῶν πυλωρῶν καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων 6 καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἥμην ἐν Ιερουσαλημ ὅτι ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Αρθασασθα βασιλέως Βαβυλῶνος ἥλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μετὰ τέλος ἡμερῶν ἤτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως 7 καὶ ἥλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ἥ ἐποίησεν Ελισουρ τῷ Τωβιᾳ ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ θεοῦ 8 καὶ

πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου 9 καὶ εἶπα καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὴν μαναᾶς καὶ τὸν λίβανον 10 καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν καὶ ἐφύγοσαν ἀνὴρ εἰς ἄγρὸν αὐτοῦ οἱ Λευίται καὶ οἱ ἄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον 11 καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ εἶπα διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ καὶ συνήγαγον αὐτοὺς καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν 12 καὶ πᾶς Ιουδα ἦνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἔλαιου εἰς τοὺς θησαυροὺς 13 ἐπὶ χεῖρα Σελεμια τοῦ ιερέως καὶ Σαδδουκ τοῦ γραμματέως καὶ Φαδαια ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Αναν σὺδις Ζακχουρ νιὸς Μαθανια ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν 14 μνήσθητι μου ὁ θεός ἐν ταύτῃ καὶ μὴ ἔξαλειφθῆτω ἔλεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ 15 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ιουδα πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπιγειίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οῖνον καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα καὶ φέροντας εἰς Ιερουσαλημ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν 16 καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦντες ἐν τῷ σαββάτῳ τοῖς σιώταις Ιουδα καὶ ἐν Ιερουσαλημ 17 καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς σιώταις Ιουδα τοῖς ἐλευθέροις καὶ εἶπα αὐτοῖς τίς ὁ λόγος οὗτος ὃ πονηρός δὲν ὑμεῖς ποιεῖτε καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου 18 οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἦνεγκεν ἐπ' αὐτοὺς ὃ θεὸς ὑμῶν καὶ ἐφ' ἡμᾶς πάντα

τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑμεῖς προστίθετε ὄργὴν ἐπὶ Ισραὴλ βεβηλῶσαι τὸ σάββατον 19 καὶ ἐγένετο ἡνίκα κατέστησαν πύλαι Ιερουσαλημ πρὸ τοῦ σαββάτου καὶ εἶπα καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας καὶ εἶπα ὡστε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτὰς ἔως ὅπισα τοῦ σαββάτου καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς πύλας ὡστε μὴ αἴρειν βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου 20 καὶ ηὐλίσθησαν πάντες καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἔξω Ιερουσαλημ ἅπαξ καὶ δίς 21 καὶ διεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς διὰ τί ὑμεῖς αὐλίζεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους ἐὰν δευτερώσητε ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐν ὑμῖν ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἥλθοσαν ἐν σαββάτῳ 22 καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις οἵ ἥσαν καθαριζόμενοι καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου πρὸς ταῦτα μνήσθητί μου ὁ θεός καὶ φεισαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους σου 23 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ιουδαίους οἵ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας Αμμανίτιδας Μωαβίτιδας 24 καὶ οἱ νιὸι αὐτῶν ἥμισυ λαλοῦντες Ἀζωτιστὶ καὶ οὐκ εἰσιν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ιουδαϊστὶ 25 καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν καὶ κατηρασάμην αὐτοὺς καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄνδρας καὶ ἐμαδάρωσα αὐτοὺς καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ἐν τῷ θεῷ ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς σιώταις αὐτῶν καὶ ἐὰν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς σιώταις ὑμῶν 26 οὐχ οὕτως ἥμαρτεν Σαλωμῶν βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ ἐν ἔθνεσιν πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ισραὴλ καὶ τοῦτον ἔξεκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι 27 καὶ ὑμῶν

μὴ ἀκουσόμεθα ποιῆσαι τὴν πᾶσαν πονηρίαν
ταύτην ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν καθίσαι
γυναικας ἀλλοτρίας **28** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ιωαδα τοῦ
Ελισουβ τοῦ ἰερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ
Σαναβαλλατ τοῦ Ωρωνίτου καὶ ἔξεβρασα αὐτὸν
ἀπ' ἐμοῦ **29** μνήσθητι αὐτοῖς ὁ θεός ἐπὶ ἀγχιστείᾳ
τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκης τῆς ἱερατείας καὶ
τοὺς Λευίτας **30** καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ
πάσης ἀλλοτριώσεως καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς
ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον
αὐτοῦ **31** καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν
καιροῖς ἀπὸ χρόνων καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις
μνήσθητί μου ὁ θεός ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην

Ἐσθήρ

1 ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν **2** ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἔθρονίσθη ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῇ πόλει **3** ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ δοχὴν ἐποίησεν τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν **4** καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὄγδοηκοντα **5** ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσιν τοῖς εὐρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἔξι ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως **6** κεκοσμημένῃ βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις κλῖναι χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου καὶ πιννίνου καὶ παρίνου λίθου καὶ στρωμναὶ διαφανεῖς ποικίλως διηνθισμέναι κύκλῳ ρόδᾳ πεπασμένα **7** ποτήρια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων οῖνος πολὺς καὶ ἡδύς ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν **8** ὃ δὲ πότος οὕτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο οὕτως δὲ ἡθέλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπέταξεν τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων **9** καὶ Αστιν ἡ βασίλισσα αὐτοῦ καὶ ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς βασιλείοις ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης **10** ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς ἔπειν τῷ Αμαν καὶ Βαζαν καὶ Θαρρα καὶ

Βωραζη καὶ Ζαθολθα καὶ Αβαταζα καὶ Θαραβα τοῖς ἐπτὰ εύνούχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου **11** εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτὸν βασιλεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ δεῖξαι αὐτὴν πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν καὶ τοῖς ἔθνεσιν τὸ κάλλος αὐτῆς ὅτι καλὴ ἦν **12** καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ Αστιν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τῶν εύνούχων καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὡργίσθη **13** καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Αστιν ποιήσατε οῦν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν **14** καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Αρκεσαιος καὶ Σαρσαθαιος καὶ Μαλησεαρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ **15** καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ὡς δεῖ ποιῆσαι Αστιν τῇ βασιλίσσῃ ὅτι οὐκ ἐποίησεν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εύνούχων **16** καὶ εἶπεν ὁ Μουχαιος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἡδίκησεν Αστιν ἡ βασίλισσα ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως **17** καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσσης καὶ ὡς ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ ὡς οὖν ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ **18** οὕτως σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς τολμήσουσιν ὅμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν **19** εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ προσταξάτω βασιλικόν καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω μηδὲ εἰσελθάτω ἔτι ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτόν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς **20**

καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὃν
ἐὰν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ οὕτως πᾶσαι
αἱ γυναικες περιθήσουσιν τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν
έσυτῶν ἀπὸ πτωχοῦ ἔως πλουσίου 21 καὶ ἥρεσεν
ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι καὶ ἐποίησεν
ὅ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαιος 22 καὶ
ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν
κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν ὡστε εἶναι φόβον αὐτοῖς
ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν

2 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν
ὅ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ καὶ οὐκέτι ἐμνήσθη
τῆς Αστιν μνημονεύων οἴα ἐλάλησεν καὶ ώς
κατέκρινεν αὐτήν 2 καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ
βασιλέως ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα
καλὰ τῷ εἶδει 3 καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς
κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας
αὐτοῦ καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικὰ
καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σουσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν
γυναικῶνα καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὔνοιχῳ
τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν καὶ
δοθήτω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια 4 καὶ ἡ
γυνὴ ἡ ἄν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ βασιλεύσει ἀντὶ
Αστιν καὶ ἥρεσεν τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα καὶ
ἐποίησεν οὕτως 5 καὶ ἄνθρωπος ἦν Ιουδαῖος ἐν
Σούσοις τῇ πόλει καὶ ὄνομα αὐτῷ Μαρδοχαῖος ὁ
τοῦ Ιαΐρου τοῦ Σεμεϊου τοῦ Κισαιου ἐκ φυλῆς
Βενιαμιν 6 ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ιερουσαλημ
ἥν ἤχμαλώτευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος 7 καὶ ἦν τούτω παῖς θρεπτή θυγάτηρ
Αμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὄνομα αὐτῇ
Εσθηρ ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς
ἐπαίδευσεν αὐτήν ἔσωτῷ εἰς γυναικα καὶ ἦν τὸ
κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει 8 καὶ ὅτε ἤκουσθη τὸ

τοῦ βασιλέως πρόσταγμα συνήχθησαν κοράσια
πολλὰ εἰς Σουσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαι
καὶ ἥχθη Εσθηρ πρὸς Γαι τὸν φύλακα τῶν
γυναικῶν 9 καὶ ἥρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον καὶ
εὗρεν χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἐσπευσεν αὐτῇ
δοῦναι τὸ σμῆγμα καὶ τὴν μερίδα καὶ τὰ ἐπτὰ
κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ
καὶ ἔχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς
ἐν τῷ γυναικῶνι 10 καὶ οὐχ ὑπέδειξεν Εσθηρ τὸ
γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα ὁ γάρ Μαρδοχαῖος
ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι 11 καθ' ἐκάστην
δὲ ήμέραν ὁ Μαρδοχαῖος περιεπάτει κατὰ τὴν
αὐλὴν τὴν γυναικείαν ἐπισκοπῶν τί Εσθηρ
συμβίσεται 12 οὕτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου
εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα ὅταν ἀναπληρώσῃ
μῆνας δέκα δύο οὕτως γάρ ἀναπληροῦνται αἱ
ήμεραι τῆς θεραπείας μῆνας ἔξ ἀλειφόμεναι ἐν
σμυρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μῆνας ἔξ ἐν τοῖς ἀρώμασιν
καὶ ἐν τοῖς σμήγμασιν τῶν γυναικῶν 13 καὶ
τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὃ ἐὰν
εἶπῃ παραδώσει αὐτῇ συνεισέρχεσθαι αὐτῇ ἀπὸ
τοῦ γυναικῶνος ἔως τῶν βασιλείων 14 δείλης
εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ήμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν
γυναικῶνα τὸν δεύτερον οὗ Γαι ὁ εὔνοιχος τοῦ
βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν καὶ οὐκέτι
εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα ἐὰν μὴ κληθῇ
ὄνόματι 15 ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον
Εσθηρ τῆς θυγατρὸς Αμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς
Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα οὐδὲν
ἡθέτησεν ὥν αὐτῇ ἐνετείλατο ὁ εύνοιχος ὁ
φύλαξ τῶν γυναικῶν ἦν γάρ Εσθηρ εύρισκουσα
χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν 16 καὶ
εἰσῆλθεν Εσθηρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα

τῷ δωδεκάτῳ μηνί ὃς ἐστιν Αδαρ τῷ ἔβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ 17 καὶ ἡράσθη ὁ βασιλεὺς Εσθηρ καὶ εὗρεν χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον 18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἐπτὰ καὶ ὕψωσεν τοὺς γάμους Εσθηρ καὶ ἀφεσιν ἐποίησεν τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 19 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ 20 ἡ δὲ Εσθηρ οὐχ ὑπέδειξεν τὴν πατρίδα αὐτῆς οὕτως γάρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος φοβεῖσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ Εσθηρ οὐ μετήλλαξεν τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς 21 καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὔνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος καὶ ἔζητον ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα 22 καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαῖων ὁ λόγος καὶ ἐσήμανεν Εσθηρ καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 23 ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασεν τοὺς δύο εὔνοούχους καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὔνοίας Μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ

3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Αμαν Αμαδαθου Βουγαῖον καὶ ὕψωσεν αὐτὸν καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ 2 καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ οὕτως γάρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ 3 καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαῖῳ Μαρδοχαῖε τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα 4 καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν

καὶ ὑπέδειξαν τῷ Αμαν Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ιουδαῖος ἐστιν 5 καὶ ἐπιγνοὺς Αμαν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος ἐθυμώθη σφόδρα 6 καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ιουδαίους 7 καὶ ἐποίησεν ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου καὶ ἐβαλεν κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου καὶ ἐπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ μηνός ὃς ἐστιν Αδαρ 8 καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην λέγων ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἔξαλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσιν καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἔᾶσαι αὐτούς 9 εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτούς κάγῳ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια 10 καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρα τῷ Αμαν σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ιουδαίων 11 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Αμαν τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ώς βούλει 12 καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ καὶ ἐγραψαν ώς ἐπέταξεν Αμαν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχονσιν κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ταῖς ἐκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ χώραις τοῖς τε ἄρχονσι τῶν ἔθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν δῆ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως 13 καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν

άφανίσαι τὸ γένος τῶν Ιουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
μηνὸς δωδεκάτου ὃς ἐστιν Αδαρ καὶ διαρπάσαι
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν **14** τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν
ἐπιστολῶν ἔξετίθετο κατὰ χώραν καὶ προσετάγῃ
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν
ταύτην **15** ἐσπεύδετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς
Σουσαν ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Αμαν ἐκωθωνίζοντο
ἔταράσσετο δὲ ἡ πόλις

4 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον
διέρρηξεν τὰ ἴματια αὐτοῦ καὶ ἐνεδύσατο σάκκον
καὶ κατεπάσατο σποδὸν καὶ ἐκπηδήσας διὰ
τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ
αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἡδικηκός **2** καὶ ἥλθεν ἔως
τῆς πύλης τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη οὐ γὰρ ἦν
ἔξὸν αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον
ἔχοντι καὶ σποδόν **3** καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὐ
ἔξετίθετο τὰ γράμματα κραυγὴ καὶ κοπετὸς καὶ
πένθος μέγα τοῖς Ιουδαίοις σάκκον καὶ σποδὸν
ἔστρωσαν ἑαυτοῖς **4** καὶ εἰσῆλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ
εὔνοῦχοι τῆς βασιλίσσης καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ καὶ
ἔταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός καὶ ἀπέστειλεν
στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ
τὸν σάκκον ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη **5** ἡ δὲ Εσθήρ
προσεκαλέσατο Αχραθαῖον τὸν εὔνοῦχον αὐτῆς
ὅς παρειστίκει αὐτῇ καὶ ἀπέστειλεν μαθεῖν
αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές **7** ὁ δὲ
Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός καὶ τὴν
ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Αμαν τῷ βασιλεῖ εἰς
τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς
Ιουδαίους **8** καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις
ἔκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν
αὐτῷ δεῖξαι τῇ Εσθήρ καὶ εἴπεν αὐτῷ ἐντείλασθαι
αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα καὶ

ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ μνησθεῖσα ἡμερῶν
ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου
διότι Αμαν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησεν
καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον ἐπικάλεσαι τὸν κύριον
καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν καὶ ᾧσαι
ἡμᾶς ἐκ θανάτου **9** εἰσελθὼν δὲ ὁ Αχραθαῖος
ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους **10**
εἴπεν δὲ Εσθήρ πρὸς Αχραθαῖον πορεύθητι πρὸς
Μαρδοχαῖον καὶ εἰπὸν ὅτι **11** τὰ ἔθνη πάντα τῆς
βασιλείας γινώσκει ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνὴ ὃς
εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία
πλὴν ὃ ἔκτείνει ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσῆν ράβδον
οὗτος σωθήσεται κάγῳ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν
πρὸς τὸν βασιλέα εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάκοντα
12 καὶ ἀπήγγειλεν Αχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας
τοὺς λόγους Εσθήρ **13** καὶ εἴπεν Μαρδοχαῖος πρὸς
Αχραθαῖον πορεύθητι καὶ εἰπὸν αὐτῇ Εσθήρ μὴ
εἴπῃς σεαυτῇ ὅτι σωθήσῃ μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ
παρὰ πάντας τοὺς Ιουδαίους **14** ὡς ὅτι ἐὰν
παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἄλλοθεν βοήθεια
καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ιουδαίοις σὺ δὲ καὶ ὁ
οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολεῖσθε καὶ τίς οἴδεν
εὶς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας **15** καὶ
ἔξαπέστειλεν Εσθήρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν πρὸς
Μαρδοχαῖον λέγουσα **16** βαδίσας ἐκκλησίασον
τοὺς Ιουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις καὶ νηστεύσατε
ἐπ' ἐμοὶ καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πίητε ἐπὶ ἡμέρας
τρεῖς νύκτας καὶ ἡμέραν κάγῳ δὲ καὶ αἱ ἄβραι
μου ἀσιτήσομεν καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν
βασιλέα παρὰ τὸν νόμον ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι
με ἢ **17** καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα
ἐνετείλατο αὐτῷ Εσθήρ

5 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη ἔξεδύσατο τὰ ἴμάτια τῆς θεραπείας καὶ περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς καὶ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ **2** καὶ ἄρας τὴν χρυσῆν ράβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχιλον αὐτῆς καὶ ἡσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπεν λάλησόν μοι **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί θέλεις Εσθηρ καὶ τί σού ἐστιν τὸ ἀξίωμα ἔως τοῦ ἡμίσους τῆς βασιλείας μου καὶ ἐσται σοι **4** εἶπεν δὲ Εσθηρ ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Αμαν εἰς τὴν δοχήν ἣν ποιήσω σήμερον **5** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κατασπεύσατε Αμαν ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Εσθηρ καὶ παραγίνονται ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχήν ἣν εἶπεν Εσθηρ **6** ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ τί ἐστιν βασίλισσα Εσθηρ καὶ ἐσται σοι ὅσα ἀξιοῖς **7** καὶ εἶπεν τὸ αἴτημά μου καὶ τὸ ἀξίωμά μου **8** εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Αμαν ἐπὶ τὴν αὔριον εἰς τὴν δοχήν ἣν ποιήσω αὐτοῖς καὶ αὔριον ποιήσω τὰ αὐτά **9** καὶ ἔξηλθεν ὁ Αμαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρῆς εὐφραινόμενος ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Αμαν Μαρδοχαῖον τὸν Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφόδρα **10** καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσεν τοὺς φίλους καὶ Ζωσαραν τὴν γυναικαν αὐτοῦ **11** καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας **12** καὶ εἶπεν Αμαν οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ' ἡ ἐμέ καὶ εἰς τὴν αὔριον κέκλημαι **13** καὶ ταῦτα μοι

οὐκ ἀρέσκει ὅταν ἵδω Μαρδοχαῖον τὸν Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ **14** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζωσαρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι κοπήτω σοι ξύλον πηγῶν πεντήκοντα ὅρθρους δὲ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου σὺ δὲ εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ εὐφραίνου καὶ ἥρεσεν τὸ ὄχημα τῷ Αμαν καὶ ἡτοιμάσθη τὸ ξύλον

6 ὁ δὲ κύριος ἀπέστησεν τὸν ὑπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ εἶπεν τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ **2** εὗρεν δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου ὡς ἀπίγγειλεν τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὔνούχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξῃ **3** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίνα δόξαν ἡ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν **4** ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἵδού Αμαν ἐν τῇ αὐλῇ εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίς ἐν τῇ αὐλῇ ὁ δὲ Αμαν εἰσῆλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ὡς ἡτοιμασεν **5** καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως ἵδού Αμαν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσατε αὐτόν **6** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Αμαν τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ Αμαν τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ **7** εἶπεν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα ἀνθρωπὸν ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι **8** ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει **9** καὶ

δότω ἐνὶ τῶν φύλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρωπον δὸν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως λέγων οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ δὸν ὁ βασιλεὺς δοξάζει 10 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Αμαν καθὼς ἐλάλησας οὕτως ποίησον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ιουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὃν ἐλάλησας 11 ἔλαβεν δὲ Αμαν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον καὶ ἐστόλισεν τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ διηλθεν διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως καὶ ἐκήρυξσεν λέγων οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ δὸν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι 12 ἐπέστρεψεν δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν Αμαν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἕδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς 13 καὶ διηγήσατο Αμαν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις καὶ ἐπίαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνή εἰ ἐκ γένους Ιουδαίων Μαρδοχαῖος ἥρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ πεσών πεσῆι οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι ὅτι θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ 14 ἔτι αὐτῶν λαλούντων παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν Αμαν ἐπὶ τὸν πότον δὸν ἡτοίμασεν Εσθήρ

7 εἰσῆλθεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Αμαν συμπιεῖν τῇ βασιλίσσῃ 2 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθήρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ τί ἔστιν Εσθήρ βασίλισσα καὶ τί τὸ αἴτημά σου καὶ τί τὸ ἀξίωμά σου καὶ ἔστω σοι ἔως τοῦ ἡμίσους τῆς βασιλείας μου 3 καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως δοθήτω ἡ ψυχή μου τῷ αἰτήματι μου καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου 4 ἐπράθημεν γὰρ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν καὶ

διαρπαγὴν καὶ δουλείαν ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ παρήκουσα οὐ γάρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως 5 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίς οὗτος ὅστις ἐτόλμησεν ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο 6 εἶπεν δὲ Εσθήρ ἄνθρωπος ἐχθρὸς Αμαν ὁ πονηρὸς οὗτος Αμαν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης 7 δὲ ὁ βασιλεὺς ἔξανέστη ἐκ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον ὁ δὲ Αμαν παρητεῖτο τὴν βασίλισσαν ἐώρα γὰρ ἔαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα 8 ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου Αμαν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς ὃστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου Αμαν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ 9 εἶπεν δὲ Βουγαθαν εῖς τῶν εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα ἴδού καὶ ξύλον ἡτοίμασεν Αμαν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως καὶ ὥρθωται ἐν τοῖς Αμαν ξύλον πηχῶν πεντήκοντα εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ 10 καὶ ἐκρεμάσθη Αμαν ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἡτοίμασεν Μαρδοχαίῳ καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασεν τοῦ θυμοῦ

8 καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδωρήσατο Εσθήρ ὅσα ὑπῆρχεν Αμαν τῷ διαβόλῳ καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὑπέδειξεν γὰρ Εσθήρ ὅτι ἐνοικείωται αὐτῇ 2 ἔλαβεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον δὸν ἀφείλατο Αμαν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ καὶ κατέστησεν Εσθήρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν Αμαν 3 καὶ προσθεῖσα ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἡξίου ἀφελεῖν τὴν Αμαν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς Ιουδαίοις 4 ἐξέτεινεν

δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσῆν ἔξηγέρθη δὲ Εσθηρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ 5 καὶ εἶπεν Εσθηρ εἰ δοκεῖ σοι καὶ εῦρον χάριν πεμφθήτω ἀπόστραφῆναι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Αμαν τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ιουδαίους οἵ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου 6 πῶς γὰρ δυνήσομαι ἵδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου 7 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Αμαν ἔδωκα καὶ ἔχαρισάμην σοι καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ιουδαίοις τί ἔτι ἐπιζητεῖς 8 γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ μου οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν 9 ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ὃς ἔστι Νισα τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ἐγράφη τοῖς Ιουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχονσιν τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἔως τῆς Αἴθιοπίας ἐκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ σατραπείαις κατὰ χώραν καὶ χώραν κατὰ τὴν ἑαυτῶν λέξιν 10 ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιαφόρων 11 ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθῆσαι τε αὐτοῖς καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκοις αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν ὡς βούλονται 12 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός ὃς ἔστιν Αδαρ 13 τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὁ φθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ ἐτοίμους

τε εἶναι πάντας τοὺς Ιουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους 14 οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἔξηλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν ἔξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις 15 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἔξηλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἔχάρησαν 16 τοῖς δὲ Ιουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη 17 κατὰ πόλιν καὶ χώραν οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ιουδαίοις κώθων καὶ εὐφροσύνη καὶ πολλοὶ τῶν ἔθνῶν περιετέμοντο καὶ ιουδαῖον διὰ τὸν φόβον τῶν Ιουδαίων 9 ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός ὃς ἔστιν Αδαρ παρῆν τὰ γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως 2 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ιουδαίοις οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη φοβούμενος αὐτούς 3 οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ιουδαίους ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς 4 προσέπεσεν γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ 6 καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ιουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους 7 τόν τε Φαρσαννεσταιν καὶ Δελφῶν καὶ Φασγα 8 καὶ Φαρδαθα καὶ Βαρεα καὶ Σαρβαχα 9 καὶ Μαρμασιμα καὶ Αρουφαιον καὶ Αρσαιον καὶ Ζαβουθαιθαν 10 τοὺς δέκα υἱοὺς Αμαν Αμαδαθου Βουγαίου τοῦ ἔχθροῦ τῶν Ιουδαίων καὶ διήρπασαν 11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις 12 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ

ἀπώλεσαν οἱ Ιουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἵει ἔχρήσαντο τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι καὶ ἔσται σοι 13 καὶ εἰπεν Εσθηρ τῷ βασιλεῖ δοθήτω τοῖς Ιουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὔριον ὥστε τοὺς δέκα υἱὸνς κρεμάσαι Αμαν 14 καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ιουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Αμαν κρεμάσαι 15 καὶ συνήχθησαν οἱ Ιουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ Αδαρ καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους καὶ οὐδὲν διήρπασαν 16 οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ιουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἔαυτοῖς ἐβοήθουν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Αδαρ καὶ οὐδὲν διήρπασαν 17 καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης 18 οἱ δὲ Ιουδαῖοι οἱ ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ οὐκ ἀνεπαύσαντο ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης 19 διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ιουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω ἄγουσιν τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ Αδαρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες μερίδας ἔκαστος τῷ πλησίον οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν ταῖς μητροπόλεσιν καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Αδαρ ἡμέραν εὐφροσύνην ἀγαθὴν ἄγουσιν ἔξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς πλησίον 20 ἔγραψεν δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον καὶ ἔξαπέστειλεν τοῖς Ιουδαίοις ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἐγγὺς

καὶ τοῖς μακράν 21 στῆσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Αδαρ 22 ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ιουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς δος ἦν Αδαρ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ ὁδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης ἔξαποστέλλοντας μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς 23 καὶ προσεδέξαντο οἱ Ιουδαῖοι καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος 24 πῶς Αμαν Αμαδαθου ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει αὐτούς καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανίσαι αὐτούς 25 καὶ ὡς εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ιουδαίους κακά ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ 26 διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κλήρους ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραὶ διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα πεπόνθασιν διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο 27 καὶ ἔστησεν καὶ προσεδέχοντο οἱ Ιουδαῖοι ἐφ' ἔαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν οὐδὲ μὴν ἄλλως χρήσονται αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατριάν καὶ χώραν 28 αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουραὶ ἀχθήσονται εἰς τὸν ἄπαντα χρόνον καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τῶν γενεῶν 29 καὶ ἔγραψεν Εσθηρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Αμιναδαβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ιουδαῖος ὅσα ἐποίησαν τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραὶ 31 καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Εσθηρ ἡ

βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγιείας αὐτῶν καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν **32** καὶ Εσθηρ λόγω ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον

10 ἔγραψεν δὲ ὁ βασιλεὺς τέλη ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης **2** καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἵδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς μνημόσυνον **3** ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ιουδαίων καὶ φιλούμενος διηγεῖτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ

Ιώβ

1 ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αυσίτιδι ὡς ὄνομα Ιωβ καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός ἀμεμπτος δίκαιος θεοσεβής ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος **2** ἐγένοντο δὲ αὐτῷ νίοι ἐπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς **3** καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἔπτακισχίλια κάμηλοι τρισχίλιαι ζεύγη βιῶν πεντακόσια ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσιαι καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα καὶ ἕργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν **4** συμπορευόμενοι δὲ οἱ νίοι αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἔκαστην ἡμέραν συμπαραλαμβάνοντες ἄμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν **5** καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου ἀπέστελλεν Ιωβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωὶ καὶ προσέφερεν περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἔνα περὶ ἀμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἔλεγεν γάρ Ιωβ μήποτε οἱ νίοι μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς θεόν οὕτως οὖν ἐποίει Ιωβ πάσας τὰς ἡμέρας **6** καὶ ὡς ἐγένετο ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἴδοὺ ἥλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ ὁ διάβολος ἥλθεν μετ' αὐτῶν **7** καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν παραγέγονας καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ εἶπεν περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι **8** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ιωβ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἀμεμπτος ἀληθινός θεοσεβής ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς

πονηροῦ πράγματος **9** ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου μὴ δωρεὰν σέβεται Ιωβ τὸν θεόν **10** οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτῷ κύκλῳ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρά σου καὶ ἄψαι πάντων ὧν ἔχει εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει **12** τότε εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ ἵδοὺ πάντα ὄσα ἔστιν αὐτῷ δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἄψῃ καὶ ἔξηλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ κυρίου **13** καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη οἱ νίοι Ιωβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου **14** καὶ ἴδοὺ ἄγγελος ἥλθεν πρὸς Ιωβ καὶ εἶπεν αὐτῷ τὰ ζεύγη τῶν βιῶν ἡροτρία καὶ αἱ θήλειαι ὃνιοι ἐβόσκοντο ἔχόμεναι αὐτῶν **15** καὶ ἐλθόντες οἱ αἱχμαλωτεύοντες ἡχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **16** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἥλθεν ἔτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ιωβ πῦρ ἐπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **17** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἥλθεν ἔτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ιωβ οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους καὶ ἡχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **18** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ιωβ τῶν οἰῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ

τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ 19 ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἑρήμου καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γυνιῶν τῆς οἰκίας καὶ ἐπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου καὶ ἐτελεύτησαν ἐσώθην δὲ ἔγὼ μόνος καὶ ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι 20 οὕτως ἀναστὰς Ιωβ διέρρηξεν τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησεν καὶ εἶπεν 21 αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ ὁ κύριος ἔδωκεν ὁ κύριος ἀφείλατο ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν οὕτως καὶ ἐγένετο εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον 22 ἐν τούτοις πᾶσιν τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ιωβ ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ

2 ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὔτη καὶ ἥλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἐναντὶ κυρίου καὶ ὁ διάβολος ἥλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ κυρίου 2 καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν σὺ ἔρχῃ τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ κυρίου διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ ἐμπειριπατήσας τὴν σύμπασαν πάρειμι 3 εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον προσέσχεις οὖν τῷ θεράποντί μου Ιωβ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄκακος ἀληθινός ἀμεμπτος θεοσεβής ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσαι 4 ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπεν τῷ κυρίῳ δέρμα ὑπὲρ δέρματος ὃσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτείσει 5 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρά σου ἄψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν

σε εὐλογήσει 6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ ἵδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτὸν μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον 7 ἐξῆλθεν δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἐπαισεν τὸν Ιωβ ἔλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἔως κεφαλῆς 8 καὶ ἔλαβεν ὅστρακον ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύνῃ καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως 9 χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μέχρι τίνος καρτερίσεις λέγων 10 ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας εἰ τὰ ἀγαθὰ ἔδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίου τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν ἐν πᾶσιν τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ιωβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ 11 ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ παρεγένοντο ἔκαστος ἐκ τῆς ιδίας χώρας πρὸς αὐτόν Ελιφας ὁ Θαιμανων βασιλεύς Βαλδαδ ὁ Σαυχαίων τύραννος Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεύς καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν 12 ἵδοντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν ὥξαντες ἔκαστος τὴν ἐαυτοῦ στολὴν καὶ καταπασάμενοι γῆν 13 παρεκάθισαν αὐτῷ ἐπὶ τὰ ἡμέρας καὶ ἐπὶ τὰ νύκτας καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἐώρων γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα

3 μετὰ τοῦτο ἦνοιξεν Ιωβ τὸ στόμα αὐτοῦ 2 καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων 3 ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾧ ἐγεννήθην καὶ ἡ νύξ ἐν ᾧ εἶπαν ἵδοὺ ἄρσεν 4 ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκότος καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ κύριος ἄνωθεν μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος 5 ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ θανάτου ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος 6

καταραθείη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη ἀπενέγκαιτο αὐτὴν σκότος μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν 7 ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη ὀδύνη καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὑφροσύνη μηδὲ χαρμονή 8 ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι 9 σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι καὶ μὴ ᾗδοι ἐωσφόρον ἀνατέλλοντα 10 ὅτι οὐ συνέκλεισεν πύλας γαστρὸς μητρός μου ἀπήλλαξεν γὰρ ἀν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου 11 διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα ἐκ γαστρὸς δὲ ἔξῃλθον καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην 12 ἵνα τί δὲ συνήντησάν μοι γόνατα ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα 13 νῦν ἀν κοιμηθεὶς ἡσύχασα ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην 14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἵ γαυριῶντο ἐπὶ ζύφεσιν 15 ἡ μετὰ ἀρχόντων ὧν πολὺς ὁ χρυσός οἵ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου 16 ἡ ὕσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς ἡ ὕσπερ νήπιοι οἱ οὐκ εἶδον φῶς 17 ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἔξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι 18 ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἥκουσαν φωνὴν φορολόγου 19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστιν καὶ θεράπων οὐ δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ 20 ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς 21 οἱ ὄμείρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὕσπερ θησαυρούς 22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσιν 23 θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεός κατ' αὐτοῦ 24 πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμός μοι ἥκει δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ 25 φόβος γάρ ὃν ἐφρόντισα ἥλθεν μοι καὶ ὃν

ἐδεδοίκειν συνήντησέν μοι 26 οὕτε εἰρήνευσα οὕτε ἡσύχασα οὕτε ἀνεπαυσάμην ἥλθεν δέ μοι ὄργη

4 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 μὴ πολλάκις σοι λελάηται ἐν κόπῳ ἰσχὺν δὲ ὥρημάτων σου τίς ὑποίσει 3 εἰς γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας 4 ἀσθενοῦντάς τε ἔξανέστησας ῥήμασιν γόνασίν τε ἀδυνατοῦσιν Θάρσος περιέθηκας 5 νῦν δὲ ἥκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἥψατό σου σὺ δὲ ἐσπούδασας 6 πότερον οὐχ ὁ φόβος σού ἐστιν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου 7 μνήσθητι οὖν τίς καθαρὸς ὡν ἀπώλετο ἢ πότε ἀληθινοὶ ὀλόρριζοι ἀπώλοντο 8 καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἔαυτοῖς 9 ἀπὸ προστάγματος κυρίου ἀπολοῦνται ἀπὸ δὲ πνεύματος ὄργης αὐτοῦ ἀφανισθήσονται 10 σθένος λέοντος φωνὴ δὲ λεαίνης γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη 11 μυρμηκολέων ὠλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους 12 εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου οὐθὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησεν πότερον οὐ δέξεται μου τὸ οὖς ἔξαίσια παρ' αὐτοῦ 13 φόβοι δὲ καὶ ἥχὼ νυκτερινή ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους 14 φρίκη δέ μοι συνήντησεν καὶ τρόμος καὶ μεγάλως μου τὰ ὄστα συνέσεισεν 15 καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες 16 ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου ἀλλ' ἡ αὔραν καὶ φωνὴν ἥκουον 17 τί γάρ μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον κυρίου ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀμεμπτος ἀνήρ 18 εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ

οὐ πιστεύει κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησεν 19 τοὺς δὲ κατοικοῦντας οίκιας πηλίνας ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον 20 καὶ ἀπὸ πρωΐθεν ἔως ἐσπέρας οὐκέτι εἰσίν παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι ἀπώλοντο 21 ἐνεφύσησεν γάρ αὐτοῖς καὶ ἔξηράνθησαν ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν

5 ἐπικάλεσαι δέ εἴ τίς σοι ὑπακούσεται ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἀγίων ὄψῃ 2 καὶ γάρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὁργή πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος 3 ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἄφρονας ρίζαν βάλλοντας ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα 4 πόρρω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἔξαιρούμενος 5 ἀ γάρ ἐκεῖνοι συνήγαγον δίκαιοι ἔδονται αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἔξαίρετοι ἔσονται ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχύς 6 οὐ γάρ μὴ ἔξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος 7 ἀλλὰ ἀνθρωπος γεννᾶται κόπω νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται 8 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι κυρίου κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι 9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἔξαίσια ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός 10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν 11 τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος καὶ ἀπολωλότας ἔξεγείροντα 12 διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές 13 ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἔξέστησεν 14 ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαισαν ἵσα νυκτί 15 ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ ἀδύνατος

δὲ ἔξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου 16 εἴη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθείη 17 μακάριος δὲ ἀνθρωπος δν ἥλεγχεν ὁ κύριος νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου 18 αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν ἔπαισεν καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἱάσαντο 19 ἔξακις ἐξ ἀναγκῶν σε ἔξελεῖται ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηται σου κακόν 20 ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε 21 ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων 22 ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῆς 23 θῆρες γάρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσίν σοι 24 εἴτα γνώσῃ δτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτῃ 25 γνώσῃ δὲ δτι πολὺ τὸ σπέρμα σου τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὕσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ 26 ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὕσπερ σῖτος ὕριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος ἡ ὕσπερ θιμωνιὰ ἄλωνος καθ' ὕραν συγκομισθεῖσα 27 ἴδού ταῦτα οὕτως ἔξιχνιάσαμεν ταῦτά ἔστιν ἡ ἀκηκόαμεν σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ εἴ τι ἔπραξας

6 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 εἰ γάρ τις ἰστῶν στήσαι μου τὴν ὁργήν τὰς δὲ ὁδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν 3 καὶ δὴ ἀμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται ἀλλ' ὡς ἔοικεν τὰ ῥήματά μού ἔστιν φαῦλα 4 βέλη γάρ κυρίου ἐν τῷ σώματί μού ἔστιν ὡν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα δταν ἄρξωμαι λαλεῖν κεντοῦσί με 5 τί γάρ μὴ διὰ κενῆς κεκράξεται δνος ἄγριος ἀλλ' ἡ τὰ σῖτα ζητῶν εὶ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα 6 εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός εὶ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς 7

οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ψυχή βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος 8 εἰ γὰρ δῷη καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῷη ὁ κύριος 9 ἀρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω 10 εἴη δέ μου πόλις τάφος ἐφ' ἣς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην ἐπ' αὐτῆς οὐ μὴ φείσωμαι οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἄγια θεοῦ μου 11 τίς γάρ μου ἡ ἰσχύς ὅτι ὑπομένω ἢ τίς μου ὁ χρόνος ὅτι ἀνέχεται μου ἡ ψυχή 12 μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχύς μου ἢ αἱ σάρκες μού εἰσιν χάλκειαι 13 ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἀπεστιν 14 ἀπείπατό με ἔλεος ἐπισκοπῇ δὲ κυρίου ὑπερεῖδέν με 15 οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου ὥσπερ χειμάρρους ἐκλείπων ἢ ὥσπερ κῦμα παρῆλθόν με 16 οἵτινές με διευλαβοῦντο νῦν ἐπιπεπτώκαστίν μοι ὥσπερ χιὸν ἡ κρύσταλλος πεπηγώς 17 καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν 18 οὕτως κάγῳ κατελείφθην ὑπὸ πάντων ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην 19 ἵδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν ἀτραποὺς Σαβῶν οἱ διορῶντες 20 καὶ αἰσχύνην ὄφειλήσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρήμασιν πεποιθότες 21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως ὥστε ἴδοντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε 22 τί γάρ μή τι ὑμᾶς ἥτησα ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι 23 ὥστε σῶσαί με ἐξ ἔχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με 24 διδάξατέ με ἐγὼ δὲ κωφεύσω εἴ τι πεπλάνημαι φράσατέ μοι 25 ἀλλ' ὡς ἔοικεν φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἴτοῦμαι 26 οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με παύσει οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι 27 πλὴν ὅτι ἐπ' ὁρφανῷ ἐπιπίπτετε ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλω

ὑμῶν 28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι 29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε 30 οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσσῃ μου ἄδικον ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾶ

7 πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ 2 ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχώς σκιᾶς ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ 3 οὕτως κάγῳ ὑπέμεινα μῆνας κενούς νύκτες δὲ ὁδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν 4 ἐὰν κοιμηθῶ λέγω πότε ἡμέρᾳ ως δ' ἀν ἀναστῶ πάλιν πότε ἐσπέρα πλήρης δὲ γίνομαι ὁδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἔως πρωΐ 5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἱχῶρος ξύων 6 ὁ δὲ βίος μού ἐστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς ἀπόλωλεν δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι 7 μνήσθητι οῦν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται οἱ ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν 8 οὐ περιβλέψεται με ὀφθαλμὸς ὄρῶντός με οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί καὶ οὐκέτι εἰμὶ 9 ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ἄδην οὐκέτι μὴ ἀναβῇ (Sheol h7585) 10 οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ ἔτι εἰς τὸν ἴδιον οἶκον οὐδὲ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ 11 ἀτὰρ οῦν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὃν ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος 12 πότερον θάλασσά εἰμι ἢ δράκων ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακήν 13 εἴπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἴδιᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου 14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις καὶ ἐν ὄράμασίν με καταπλήσσεις 15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου

τὴν ψυχήν μου ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὄστα μου 16 οὐ γάρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι ἵνα μακροθυμήσω ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ κενὸς γάρ μου ὁ βίος 17 τί γάρ ἔστιν ἀνθρωπὸς ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτὸν 18 ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἔως τὸ πρωὶ καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς 19 ἔως τίνος οὐκ ἔξις με οὐδὲ προΐη με ἔως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου ἐν ὁδύνῃ 20 εἰ ἐγὼ ἥμαρτον τί δύναμαί σοι πρᾶξαι ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων διὰ τί ἔθου με κατενευκτήν σου εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον 21 καὶ διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην καὶ καθαρισμὸν τῆς ἀμαρτίας μου νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι ὁρθρίζων δὲ οὐκέτι εἰμί

8 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα πνεῦμα πολυρῆμον τοῦ στόματός σου 3 μὴ ὁ κύριος ἀδικήσει κρίνων ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον 4 εἰ οἱ νίοι σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν 5 σὺ δὲ ὅρθριζε πρὸς κύριον παντοκράτορα δεόμενος 6 εἰ καθαρὸς εἴ καὶ ἀληθινός δεήσεως ἐπακούσεται σου ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης 7 ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα 8 ἐπερώτησον γάρ γενεὰν πρώτην ἔξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων 9 χθιζοὶ γάρ ἔσμεν καὶ οὐκ οἰδαμεν σκιὰ γάρ ἔστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος 10 ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσιν καὶ ἐκ καρδίας ἔξαξουσιν ῥήματα 11 μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθήσεται βιούτομον ἄνευ πότου 12 ἔτι δὲν ἐπὶ ρίζης καὶ οὐ μὴ θερισθῇ πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται 13 οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα

πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου ἐλπὶς γάρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται 14 ἀοίκητος γάρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνὴ 15 ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μὴ στῇ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ 16 ὑγρὸς γάρ ἔστιν ὑπὸ ήλίου καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται 17 ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται 18 ἐὰν καταπίῃ ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν οὐχ ἔόρακας τοιαῦτα 19 ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει 20 ὁ γάρ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται 21 ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως 22 οἱ δὲ ἔχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην δίαιτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται

9 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 ἐπ' ἀληθείας οἵδα ὅτι οὕτως ἔστιν πῶς γάρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ κυρίῳ 3 ἐὰν γάρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἔνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων 4 σοφὸς γάρ ἔστιν διανοίᾳ κραταίος τε καὶ μέγας τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν 5 δὲ παλαιῶν ὅρη καὶ οὐκ οἰδασιν ὁ καταστρέψων αὐτὰ ὄργῃ 6 δὲ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται 7 δὲ λέγων τῷ ήλιῷ καὶ οὐκ ἀνατέλλει κατὰ δὲ ἀστρων κατασφραγίζει 8 δὲ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης 9 δὲ ποιῶν Πλειάδα καὶ ἔσπερον καὶ ἀρκτοῦρον καὶ ταμίεια νότου 10 δὲ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἔξαίσια ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός 11 ἐὰν ὑπερβῆ με οὐ μὴ ἴδω καὶ ἐὰν παρέλθῃ με οὐδ' ὡς ἔγνων 12

έὰν ἀπαλλάξῃ τίς ἀποστρέψει ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί
ἐποίησας 13 αὐτὸς γάρ ἀπέστραπται ὄργήν ὑπ’
αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ’ οὐρανόν 14 ἔὰν
δέ μου ὑπακούσηται ἡ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου
15 ἔὰν τε γάρ ὡς δίκαιος οὐκ εἰσακούσεται μου τοῦ
κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι 16 ἔὰν τε καλέσω καὶ
ὑπακούσῃ οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέν μου 17 μὴ
γνόφω με ἐκτρίψῃ πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα
πεποίηκεν διὰ κενῆς 18 οὐκ ἐᾶ γάρ με ἀναπνεῦσαι
ἐνέπλησεν δέ με πικρίας 19 ὅτι μὲν γάρ ἰσχύι
κρατεῖ τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται 20
ἔὰν γάρ ὡς δίκαιος τὸ στόμα μου ἀσεβήσει ἔὰν
τε ὡς ἄμεμπτος σκολιὸς ἀποβήσομαι 21 εἴτε γάρ
ἥσεβησα οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ πλὴν ὅτι ἀφαιρεῖται
μου ἡ ζωὴ 22 διὸ εἴπον μέγαν καὶ δυνάστην
ἀπολλύει ὄργη 23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἔξαισιώ
ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται 24 παραδέδονται
γάρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς
συγκαλύπτει εἰ δὲ μὴ αὐτός τίς ἐστιν 25 ὁ δὲ βίος
μού ἐστιν ἐλαφρότερος δρομέως ἀπέδρασαν καὶ
οὐκ εἴδοσαν 26 ἡ καὶ ἐστιν ναυσὶν ἵχνος ὁδοῦ ἢ
ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν 27 ἔὰν τε γάρ
εἴπω ἐπιλήσομαι λαλῶν συγκύψας τῷ προσώπῳ
στενάξω 28 σείομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν οἶδα γάρ
ὅτι οὐκ ἀθῷόν με ἔάσεις 29 ἐπειδὴ δέ εἴμι ἀσεβής
διὰ τί οὐκ ἀπέθανον 30 ἔὰν γάρ ἀπολούσωμαι
χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶν καθαραῖς 31
ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας ἔβδελύζατο δέ με
ἡ στολή 32 οὐ γάρ εἰ ἀνθρωπος κατ’ ἐμέ ὡς
ἀντικρινοῦμαι ἵνα ἔλθωμεν δόμοθυμαδὸν εἰς
κρίσιν 33 εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ
διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων 34 ἀπαλλαξάτω
ἀπ’ ἐμοῦ τὴν ῥάβδον ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μή με

στροφείτω 35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω
οὐ γάρ οὕτω συνεπίσταμαι

10 κάμνων τῇ ψυχῇ μου στένων ἐπαφήσω ἐπ’
αὐτὸν τὰ ῥήματά μου λαλήσω πικρίᾳ ψυχῆς
μου συνεχόμενος 2 καὶ ἐρῶ πρὸς κύριον μή με
ἀσεβεῖν δίδασκε καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας 3 ἡ
καλόν σοι ἔὰν ἀδικήσω ὅτι ἀπείπω ἔργα χειρῶν
σου βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες 4 ἡ ὕσπερ
βροτὸς ὄρφα καθορᾶς ἢ καθὼς ὄρφα ἄνθρωπος
βλέψῃ 5 ἡ δὲ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν ἢ τὰ ἔτη
σου ἀνδρός 6 ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου
καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἔξιχνίασας 7 οἶδας γάρ ὅτι
οὐκ ἡσέβησα ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου
ἔξαιρούμενος 8 αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ
ἐποίησάν με μετὰ ταῦτα μεταβαλών με ἔπαισας
9 μνήσθητι ὅτι πηλόν με ἔπλασας εἰς δὲ γῆν
με πάλιν ἀποστρέφεις 10 ἡ δὲ βίος ὕσπερ γάλα με
ἡμελξας ἐτύρωσας δέ με ἵσα τυρῷ 11 δέρμα καὶ
κρέας με ἐνέδυσας ὁστέοις δέ καὶ νεύροις με
ἐνεῖρας 12 ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ’ ἐμοί ἡ δὲ
ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέν μου τὸ πνεῦμα 13 ταῦτα
ἔχων ἐν σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι ἀδύνατεῖ
δέ σοι οὐθέν 14 ἔὰν τε γάρ ἀμάρτω φυλάσσεις
με ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῷόν με πεποίηκας 15
ἔὰν τε γάρ ἀσεβής ὡς οἴημοι ἔὰν τε ὡς δίκαιος οὐ
δύναμαι ἀνακύψαι πλήρης γάρ ἀτιμίας εἰμί 16
ἀγρεύομαι γάρ ὕσπερ λέων εἰς σφαγήν πάλιν δὲ
μεταβαλών δεινῶς με ὀλέκεις 17 ἐπανακαινίζων
ἐπ’ ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου ὄργῃ δὲ μεγάλῃ μοι
ἔχρισω ἐπίγαγες δέ ἐπ’ ἐμὲ πειρατήρια 18 ἵνα τί^{τι}
οὖν ἐκ κοιλίας με ἔξηγαγες καὶ οὐκ ἀπέθανον
ὁφθαλμὸς δέ με οὐκ εἴδεν 19 καὶ ὕσπερ οὐκ
ῶν ἐγενόμην διὰ τί γάρ ἐκ γαστρὸς εἰς μνῆμα

οὐκ ἀπηλλάγην 20 ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου ἔασδν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν 21 πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν 22 εἰς γῆν σκότους αἰώνιου οὗ οὐκ ἐστιν φέγγος οὐδὲ ὄρᾶν ζωὴν βροτῶν

11 ὑπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει 2 ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται ἥ καὶ ὁ εὐλαλος οἴεται εἶναι δίκαιος εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος 3 μὴ πολὺς ἐν ῥήμασιν γίνου οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι 4 μὴ γάρ λέγε ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ 5 ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ κύριος λαλήσαι πρὸς σέ καὶ ἀνοίξει χείλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ 6 εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας ὅτι διπλοῦς ἐσται τῶν κατὰ σέ καὶ τότε γνώσῃ ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ κυρίου ὃν ἡμάρτηκας 7 ἥ ἔχνος κυρίου εὑρήσεις ἥ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἀ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ 8 ὑψηλὸς ὁ οὐρανός καὶ τί ποιήσεις βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδου τί οἶδας (*Sheol h7585*) 9 ἥ μακρότερα μέτρου γῆς ἥ εὑρουσι θαλάσσης 10 ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας 11 αὐτὸς γάρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων ἵδων δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται 12 ἀνθρώπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἵσα ὅνω ἐρημίτη 13 εἰ γάρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου ὑπτιάζεις δὲ χειρας πρὸς αὐτόν 14 εἰ ἄνομόν τι ἐστιν ἐν χερσίν σου πόρρω ποίησον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω 15 οὕτως γάρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὕσπερ ὅδωρ καθαρόν ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς 16 καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ ὕσπερ κῦμα παρελθόν καὶ

οὐ πτοηθήσῃ 17 ἥ δὲ εὐχή σου ὕσπερ ἐωσφόρος ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωὴ 18 πεποιθώς τε ἔσῃ ὅτι ἐστιν σοι ἐλπίς ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖται σοι εἰρήνη 19 ἡσυχάσεις γάρ καὶ οὐκ ἐσται ὁ πολεμῶν σε μεταβαλόμενοι δὲ πολλοί σου δεηθήσονται 20 σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει ἥ γάρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται

12 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἀνθρώποι οἱ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία 3 κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστιν 4 δίκαιος γάρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλεύασμα 5 εἰς χρόνον γάρ τακτὸν ἱτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλους οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων 6 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὃν ἀθῷος ἔσεσθαι ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἐσται 7 ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα ἔαν σοι εἴπωσιν πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἔαν σοι ἀπαγγείλωσιν 8 ἐκδιήγησαι δὲ γῇ ἔαν σοι φράσῃ καὶ ἔξηγήσοντάι σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης 9 τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα 10 εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου 11 οὓς μὲν γάρ ῥήματα διακρίνει λάρυγξ δὲ σῆτα γεύεται 12 ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη 13 παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις 14 ἐὰν καταβάλῃ τίς οἰκοδομήσει ἔαν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων τίς ἀνοίξει 15 ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ ξηρανεῖ τὴν γῆν ἐὰν δὲ ἐπαφῇ ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας 16 παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ισχύς αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις 17 διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν 18 καθιζάνων βασιλεῖς

έπι θρόνους καὶ περιέδησεν ζώνη ὁσφύας αὐτῶν 19 ἔξαποστέλλων ἵερεῖς αἰχμαλώτους δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψεν 20 διαλλάσσων χείλη πιστῶν σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω 21 ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας ταπεινοὺς δὲ ἱάσατο 22 ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους ἔξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου 23 πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά καταστρωνύμων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά 24 διαλλάσσων καρδίας ἄρχόντων γῆς ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὅδῷ ἢ οὐκ ἥδεισαν 25 ψηλαφήσαισαν σκότος καὶ μὴ φῶς πλανηθείσαν δὲ ὕσπερ ὁ μεθύων

13 ἴδοι ταῦτα ἑώρακέν μου ὁ ὄφθαλμὸς καὶ ἀκήκοεν μου τὸ οὗς 2 καὶ οἵδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἴμι ὑμῶν 3 οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἔγω πρὸς κύριον λαλήσω ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται 4 ὑμεῖς δέ ἔστε ἰατροὶ ἄδικοι καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες 5 εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν 6 ἀκούσατε ἐλεγχον στόματός μου κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε 7 πότερον οὐκ ἔναντι κυρίου λαλεῖτε ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον 8 ἢ ὑποστελεῖσθε ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γένεσθε 9 καλόν γε ἐὰν ἔξιχνιάσῃ ὑμᾶς εἰ γάρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ 10 οὐθὲν ἥττον ἐλέγξει ὑμᾶς εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσετε 11 πότερον οὐχὶ δεινὰ αὐτοῦ στροβήσει ὑμᾶς φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπεσεῖται ὑμῖν 12 ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ ἀγαυρίαμα ἵσα σποδῷ τὸ δὲ σῶμα πήλινον 13 κωφεύσατε ἵνα λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ 14 ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὁδοῦσιν ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χειρί 15 ἐάν με χειρώσηται

οἱ δυνάστης ἐπεὶ καὶ ἥρκται ἢ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ 16 καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν οὐ γάρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται 17 ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου ἀναγγελῶ γάρ ὑμῶν ἀκουόντων 18 ἴδοι ἔγω ἐγγύς εἴμι τοῦ κρίματός μου οἵδα ἔγω ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι 19 τίς γάρ ἐστιν οἱ κριθησόμενός μοι δτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω 20 δυεῖν δέ μοι χρήσῃ τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι 21 τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου καὶ ὁ φόβος σου μή με καταπλησσέτω 22 εἴτα καλέσεις ἔγω δέ σοι ὑπακούσομαι ἢ λαλήσεις ἔγω δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν 23 πόσαι εἰσὶν αἱ ἀμαρτίαι μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου δίδαξόν με τίνες εἰσίν 24 διὰ τί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ ἥγησαι δέ με ὑπεναντίον σοι 25 ἢ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαί μοι 26 δτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακά περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἀμαρτίας 27 ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα εἰς δὲ ῥίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου 28 ὁ παλαιοῦται ἵσα ἀσκῷ ἢ ὕσπερ ἴματιον σητόβρωτον

14 βροτὸς γάρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ὄργης 2 ἢ ὕσπερ ἄνθος ἄνθησαν ἔξεπεσεν ἀπέδρα δὲ ὕσπερ σκιὰ καὶ οὐ μὴ στῇ 3 οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω καὶ τοῦτον ἐποιήσας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιον σου 4 τίς γάρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ῥύπου ἀλλ' οὐθείς 5 ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρὰ σοί εἰς χρόνον ἔθου καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ 6 ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ἡσυχάσῃ καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον ὕσπερ ὁ μισθωτός 7

εστιν γὰρ δένδρω ἐλπίς ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ ἔτι ἐπανθήσει καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλίπῃ **8** ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ρίζα αὐτοῦ ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτῆσῃ τὸ στέλεχος αὐτοῦ **9** ἀπὸ ὅσμης ὕδατος ἀνθήσει ποιήσει δὲ θερισμὸν ὥσπερ νεόφυτον **10** ἀνὴρ δὲ τελευτῆσας ὤχετο πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκέτι ἔστιν **11** χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἔξηράνθη **12** ἀνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῇ ἔως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συρραφῇ καὶ οὐκ ἔξυπνισθήσονται ἔξ ὑπου οὐτῶν **13** εἰ γὰρ ὅφελον ἐν ἄδη με ἐφύλαξας ἔκρυψας δέ με ἔως ἂν παύσηται σου ἡ ὄργη καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ (**Sheol h7585**) **14** ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἀνθρωπος ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ ὑπομενῶ ἔως ἂν πάλιν γένωμαι **15** εἶτα καλέσεις ἐγώ δέ σοι ὑπακούσομαι τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιοῦ **16** ἡρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἀμαρτιῶν μου **17** ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλλαντίῳ ἐπεσημήνω δέ εἴ τι ἄκων παρέβην **18** καὶ πλὴν ὅρος πῖπτον διαπεσεῖται καὶ πέτρᾳ παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς **19** λίθους ἐλέαναν ὕδατα καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας **20** ὡσας αὐτὸν εἰς τέλος καὶ ὠχετο ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον καὶ ἔξαπέστειλας **21** πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ οὐκ οἶδεν ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται οὐκ ἐπίσταται **22** ἀλλ' ἡ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἥλγησαν ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν

15 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει **2** πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως

πνεύματος καὶ ἐνέπλησεν πόνον γαστρὸς **3** ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἵς οὐ δεῖ ἐν λόγοις οἵς οὐδὲν ὅφελος **4** οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ κυρίου **5** ἔνοχος εἰς ῥήμασιν στόματός σου οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν **6** ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγώ τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρήσουσίν σου **7** τί γάρ μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγενήθης ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης **8** ἢ σύνταγμα κυρίου ἀκήκοας εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία **9** τί γὰρ οἶδας δὲ οὐκ οἰδαμεν ἢ τί συνίεις δὲ οὐχὶ καὶ ἡμεῖς **10** καὶ γε πρεσβύτης καὶ γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις **11** ὀλίγα ὡν ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας **12** τί ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου **13** ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι κυρίου ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα **14** τίς γὰρ ὡν βροτός ὅτι ἔσται ἀμεμπτος ἢ ώς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός **15** εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ **16** ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ πίνων ἀδικίας ἵσα ποτῷ **17** ἀναγγελῶ δέ σοι ἄκουε μου ἢ δὴ ἐώρακα ἀναγγελῶ σοι **18** ἢ σοφοὶ ἐροῦσιν καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρας αὐτῶν **19** αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενῆς ἐπ' αὐτούς **20** πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη **21** ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὡσὶν αὐτοῦ ὅταν δοκῇ ἥδη εἰρηνεύειν ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή **22** μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους ἐντέταλται γὰρ ἥδη εἰς χεῖρας σιδήρου **23** κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψίν οἶδεν δὲ ἐν ἐαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα ἡμέρα δὲ αὐτὸν σκοτεινὴ

στροβήσει 24 ἀνάγκη δὲ καὶ θλῖψις αὐτὸν καθέξει ὡσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων 25 ὅτι ἦρκεν χεῖρας ἐναντίον τοῦ κυρίου ἔναντι δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν 26 ἔδραμεν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ 27 ὅτι ἐκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων 28 αὐλισθείη δὲ πόλεις ἐρήμους εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους ἢ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν ἄλλοι αποίσονται 29 οὕτε μὴ πλούτισθῇ οὕτε μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιὰν 30 οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ σκότος τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος 31 μὴ πιστεύετῷ ὅτι ὑπομενεῖ κενὰ γάρ ἀποβήσεται αὐτῷ 32 ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ 33 τρυγηθείη δὲ ὡσπερ ὅμφαξ πρὸ ὥρας ἐκπέσοι δὲ ως ἄνθος ἐλαίας 34 μαρτύριον γάρ ἀσεβοῦς θάνατος πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν 35 ἐν γαστρὶ δὲ λήμψεται ὀδύνας ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενά ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον

16 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά παρακλήτορες κακῶν πάντες 3 τί γάρ μὴ τάξις ἐστὶν ῥήμασιν πνεύματος ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνῃ 4 κάγῳ καθ' ὑμᾶς λαλήσω εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασιν κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλήν 5 εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί μου κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι 6 ἐὰν γάρ λαλήσω οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω τί ἔλαττον τρωθήσομαι 7 νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκεν μωρόν σεσηπότα 8 καὶ ἐπελάβου μου εἰς μαρτύριον ἐγενήθη καὶ

ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μου κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη 9 ὥργῃ χρησάμενος κατέβαλέν με ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἐπεσεν 10 ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο δξεῖ ἔπαισέν με εἰς σιαγόνα ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί 11 παρέδωκεν γάρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν με 12 εἰρηνεύοντα διεσκέδασέν με λαβών με τῆς κόμης διέτιλεν κατέστησέν με ὡσπερ σκοπόν 13 ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου οὐ φειδόμενοι ἔξεχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολήν μου 14 κατέβαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτώματι ἔδραμον πρός με δυνάμενοι 15 σάκκον ἔρραψα ἐπὶ βύρσης μου τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη 16 ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά 17 ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσίν μου εὐχὴ δέ μου καθαρά 18 γῇ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἵματι τῆς σαρκός μου μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μου 19 καὶ νῦν ἴδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις 20 ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς κύριον ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός 21 εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι κυρίου καὶ υἱὸς ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ 22 ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκασιν ὁδῷ δέ ἡ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι πορεύσομαι

17 ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος δέομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω 2 λίσσομαι κάμνων καὶ τί ποιήσας 3 ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι τίς ἐστιν οὗτος τῇ χειρὶ μου συνδεθήτω 4 ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς 5 τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας ὀφθαλμοὶ δέ μου ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν 6 ἔθου δέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσιν

γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην 7 πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὄργῆς οἱ ὄφθαλμοί μου πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων 8 θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη 9 σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι Θάρσος 10 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἔρειδετε καὶ δεῦτε δή οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές 11 αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου 12 νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους 13 ἐὰν γὰρ ὑπομείνω ἄδης μου ὁ οἶκος ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή (*Sheol h7585*) 14 θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἴναι μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν 15 ποῦ οὖν μου ἔτι ἔστιν ἡ ἐλπίς ᾧ τὰ ἀγαθά μου ὅψημαι 16 ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται ἡ δόμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα (*Sheol h7585*)

18 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 μέχρι τίνος οὐ παύσῃ ἐπίσχες ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν 3 διὰ τί ὥσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου 4 κέχρηταί σοι ὄργη τί γάρ ἔαν σὺ ἀποθάνης ἀοίκητος ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἡ καταστραφήσεται ὅρη ἐκ θεμελίων 5 καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ 6 τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται 7 θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή 8 ἐμβέβληται δὲ ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι ἐν δικτύῳ ἐλιχθείη 9 ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας 10 κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ καὶ ἡ σύλλημψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων 11

κύκλω δὲ ἔσαισαν αὐτὸν ὁδύναι πολλοὶ δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ 12 πτῶμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἐξαίσιον 13 βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν κατέδεται δὲ τὰ ὠραῖα αὐτοῦ θάνατος 14 ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτίᾳ βασιλικῇ 15 κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείω 16 ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ζηρανθήσονται καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ 17 τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς καὶ ὑπάρχει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρῳ 18 ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος 19 οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ οὐδὲ σεσωμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἔτεροι 20 ἐπ' αὐτῷ ἔστεναξαν ἔσχατοι πρώτους δὲ ἔσχεν θαῦμα 21 οὗτοί εἰσιν οἵκοι ἀδίκων οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδότων τὸν κύριον

19 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 ἔως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις 3 γνῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὕτως καταλαλεῖτέ μου οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθε μοι 4 ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην παρ' ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάνος λαλῆσαι ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ 5 ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει 6 γνῶτε οὖν ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ὁ ταράξας ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν 7 ἵδοὺ γελῶ ὀνείδει καὶ οὐ λαλήσω κεκράξομαι καὶ οὐδαμοῦ κρίμα 8 κύκλω περιωκοδόμημαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο 9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ

έξέδυσεν ἀφεῖλεν δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου **10** διέσπασέν με κύκλω καὶ ώχόμην ἔξέκοψεν δὲ ὡσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου **11** δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἔχρήσατο ἡγήσατο δέ με ὡσπερ ἔχθρον **12** δόμοθυμαδὸν δὲ ἥλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι **13** ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν **14** οὐ προσεποίησαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου **15** γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τέ μου ἀλλογενῆς ἦμην ἐναντίον αὐτῶν **16** θεράποντά μου ἐκάλεσα καὶ οὐχ ὑπήκουσεν στόμα δέ μου ἐδέετο **17** καὶ ἱκέτευον τὴν γυναῖκά μου προσεκαλούμην δὲ κολακεύων σιών τοὺς παλλακίδων μου **18** οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποίησαντο ὅταν ἀναστῶ κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν **19** ἐβδελύξαντο δέ με οἱ εἰδότες με οὓς δὴ ἡγαπήκειν ἐπανέστησάν μοι **20** ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἐν ὁδοῦσιν ἔχεται **21** ἐλεήσατέ με ἐλεήσατέ με ὡς φίλοι χεὶρ γάρ κυρίου ἡ ἀψαμένη μού ἐστιν **22** διὰ τί δέ με διώκετε ὡσπερ καὶ ὁ κύριος ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε **23** τίς γάρ ἀν δῷ γραφῆναι τὰ ύήματά μου τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα **24** ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι **25** οἵδα γάρ δὴ ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς **26** ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα παρὰ γάρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη **27** ἀ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι ἀ ὁ ὄφθαλμός μου ἐόρακεν καὶ οὐκ ἄλλος πάντα δέ μοι συντετέλεσται ἐν κόλπῳ **28** εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ καὶ ρίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ **29**

εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος θυμὸς γάρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται καὶ τότε γνώσονται ποῦ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὄλη

20 ὑπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει **2** οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ **3** παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεταί μοι **4** μὴ ταῦτα ἔγνως ἀπὸ τοῦ ἔτι ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς **5** εὐφροσύνη γάρ ἀσεβῶν πτῶμα ἔξαίσιον χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια **6** ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα ἢ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἄψηται **7** ὅταν γάρ δοκῇ ἥδη κατεστηρίχθαι τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐροῦσιν ποῦ ἐστιν **8** ὡσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔπτη δὲ ὡσπερ φάσμα νυκτερινόν **9** ὄφθαλμὸς παρέβλεψεν καὶ οὐ προσθήσει καὶ οὐκέτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ **10** τοὺς σιών τούτου ὀλέσαισαν ἥττονες αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὁδύνας **11** ὀστᾶ αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται **12** ἐὰν γλυκανθῆ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλώσσαν αὐτοῦ **13** οὐ φείσεται αὐτῆς καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ **14** καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ βιηθῆσαι ἑαυτῷ χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ **15** πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεσθήσεται ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος **16** θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσσειν ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως **17** μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου **18** εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν πλοῦτον ἐξ οὐ οὐ γεύσεται ὡσπερ

στρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος 19 πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκους ἔθλασεν δίαιταν δὲ ἥρπασεν καὶ οὐκ ἔστησεν 20 οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται 21 οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθά 22 ὅταν δὲ δοκῇ ἥδη πεπληρῶσθαι θλιβήσεται πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται 23 εἴ πως πληρώσαι γαστέρα αὐτοῦ ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὄργης νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας 24 καὶ οὐ μὴ σωθῆ ἐκ χειρὸς σιδήρου τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον 25 διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος ἀστραπαὶ δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ περιπατήσαισαν ἐπ' αὐτῷ φόροι 26 πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἀκαυστὸν κακώσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἴκον 27 ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας γῇ δὲ ἐπανασταίη αὐτῷ 28 ἐλκύσαι τὸν οἴκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος ἡμέρα ὄργης ἐπέλθοι αὐτῷ 29 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου

21 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων ἵνα μὴ ἦ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις 3 ἄρατέ με ἐγὼ δὲ λαλήσω εἰτ' οὐ καταγελάσετέ μου 4 τί γάρ μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἔλεγξις ἦ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι 5 εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε χειρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι 6 ἐάν τε γὰρ μνησθῶ ἐσπούδακα ἔχουσιν δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι 7 διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσιν πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ 8 ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχήν τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς 9 οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσιν φόροις

δὲ οὐδαμοῦ μάστιξ δὲ παρὰ κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς 10 ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησεν διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλεν 11 μένουσιν δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζουσιν 12 ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ 13 συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν (*Sheol h7585*) 14 λέγει δὲ κυρίω ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι 15 τί ίκανός ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ καὶ τίς ὠφέλεια ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ 16 ἐν χερσὶν γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθά ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ 17 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή ὡδῖνες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὄργης 18 ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου ἢ ὥσπερ κονιορτός ὃν ὑφείλατο λαῖλαψ 19 ἐκλίποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται 20 ἕδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγήν ἀπὸ δὲ κυρίου μὴ διασωθείη 21 ὅτι τί θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν 22 πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἔστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ 23 οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ ὅλος δὲ εὐπάθων καὶ εὐθηνῶν 24 τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλιήρη στέατος μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται 25 ὁ δὲ τελευτᾶ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς οὐ φαγὼν οὐδὲν ἀγαθόν 26 ὄμοιθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν 27 ὥστε οἶδα ύμᾶς ὅτι τόλμῃ ἐπίκεισθε μοι 28 ὅτι ἐρεῖτε ποῦ ἔστιν οἴκος ἄρχοντος καὶ ποῦ ἔστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων

τῶν ἀσεβῶν 29 ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδὸν καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε 30 ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός εἰς ἡμέραν ὄργης αὐτοῦ ἀπαχθήσονται 31 τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐποίησεν τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ 32 καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη καὶ ἐπὶ σορῷ ἡγρύπνησεν 33 ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρους καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι 34 πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν

22 ὑπολαβῶν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 πότερον οὐχὶ ὁ κύριος ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην 3 τί γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ ἐὰν σὺ ἡσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος ἢ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώσης τὴν ὁδὸν σου 4 ἢ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε καὶ συνεισελεύσεται σοι εἰς κρίσιν 5 πότερον οὐχ ἡ κακία σού ἐστιν πολλῇ ἀναρίθμητοι δέ σού εἰσιν αἱ ἀμαρτίαι 6 ἡνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διὰ κενῆς ἀμφίσιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου 7 οὐδὲ ὄνδωρ διψῶντας ἐπότισας ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψωμόν 8 ἐθαύμασας δέ τινων πρόσωπον ὥκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς 9 χίρας δὲ ἔξαπέστειλας κενάς ὀρφανοὺς δὲ ἐκάκωσας 10 τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες καὶ ἐσπούδασέν σε πόλεμος ἔξαίσιος 11 τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβῃ κοιμηθέντα δὲ ὄνδωρ σε ἐκάλυψεν 12 μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορῷ τοὺς δὲ ὄντες φερομένους ἐταπείνωσεν 13 καὶ εἴπας τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός ἢ κατὰ τοῦ γνόφου κρινεῖ 14 νέφη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὄραθήσεται καὶ γῆρον οὐρανοῦ διαπορεύσεται 15 μὴ τρίβον

αἰώνιον φυλάξεις ἦν ἐπάτησαν ἄνδρες ἄδικοι 16 οἱ συνελήμφησαν ἄωροι ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν 17 οἱ λέγοντες κύριος τί ποιήσει ἡμῖν ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ 18 δὲς δὲ ἐνέπλησεν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ 19 ἴδοντες δίκαιοι ἐγέλασαν ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν 20 εἰ μὴ ἡφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ 21 γενοῦ δὴ σκληρός ἐὰν ὑπομείνῃς εἴτ' ὁ καρπός σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς 22 ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἔξηγορίαν καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου 23 ἐὰν δὲ ἐπιστραφῆς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἔναντι κυρίου πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαιτῆς σου τὸ ἄδικον 24 θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ καὶ ὡς πέτρᾳ χειμάρρους Λφιρ 25 ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὕσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον 26 εἴτα παρρησιασθήσῃ ἔναντι κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν Ἰαρῶς 27 εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεται σου δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς 28 ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης ἐπὶ δὲ ὄδοῖς σου ἔσται φέγγος 29 ὅτι ἐταπείνωσεν αὐτόν καὶ ἐρεῖς ὑπερηφανεύσατο καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει 30 ῥύσεται ἀθῷον καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσίν σου

23 ὑπολαβῶν δὲ Ιωβ λέγει 2 καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγχίς ἐστιν καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ 3 τίς δ' ἄρα γνοίη ὅτι εὔροιμι αὐτὸν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος 4 εἴποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαιμι ἐλέγχων 5 γνώην δὲ ῥήματα ἃ μοι ἐρεῖ αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ 6 καὶ εἰ

ἐν πολλῇ ἴσχύι ἐπελεύσεταί μοι εἴτα ἐν ἀπειλῇ
μοι οὐ χρήσεται 7 ἀλήθεια γάρ καὶ ἔλεγχος παρ'
αὐτοῦ ἔξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου 8 εἰς
γάρ πρῶτα πορεύσομαι καὶ οὐκέτι εἰμί τὰ δὲ ἐπ'
ἔσχάτοις τί οἶδα 9 ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ
οὐ κατέσχον περιβαλεῖ δεξιά καὶ οὐκ ὅψομαι 10
οἶδεν γάρ ἥδη ὁδόν μου διέκρινεν δέ με ὕσπερ τὸ
χρυσίον 11 ἔξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ
ὅδοὺς γάρ αὐτοῦ ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω
12 ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παρέλθω
ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ 13 εἰ δὲ
καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως τίς ἐστιν ὁ ἀντειπὼν
αὐτῷ ὃ γάρ αὐτὸς ἡθέλησεν καὶ ἐποίησεν 15 διὰ
τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα νουθετούμενος δὲ
ἐφρόντισα αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
κατασπουδασθῶ κατανοήσω καὶ πτοιηθῆσομαι
ἔξ αὐτοῦ 16 κύριος δὲ ἐμαλάκυνεν τὴν καρδίαν
μου ὃ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με 17 οὐ γάρ
ἥδειν ὅτι ἐπελεύσεται μοι σκότος πρὸ προσώπου
δέ μου ἐκάλυψεν γνόφος

24 διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὥραι 2 ἀσεβεῖς
δὲ ὅριον ὑπερέβησαν ποίμνιον σὺν ποιμένι
ἀρπάσαντες 3 ὑποζύγιον ὄρφανῶν ἀπίγαγον καὶ
βιοῦν χήρας ἡνεχύρασαν 4 ἔξεκλιναν ἀδυνάτους
ἔξ ὁδοῦ δικαίας ὅμοθυμαδὸν ἐκρύβησαν πραεῖς
γῆς 5 ἀπέβησαν δὲ ὕσπερ ὅνοι ἐν ἀγρῷ ὑπὲρ
ἔμοι ἔξελθόντες τὴν ἑαυτῶν πρᾶξιν ἡδύνθη
αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους 6 ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ
αὐτῶν ὅντα ἐθέρισαν ἀδύνατοι δὲ ἀμπελῶνας
ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ ἡργάσαντο 7 γυμνοὺς
πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἴματίων ἀμφίασιν
δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο 8 ἀπὸ ψεκάδων
ὄρεων ὑγραίνονται παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς

σκέπην πέτραν περιεβάλοντο 9 ἥρπασαν ὄρφανὸν
ἀπὸ μαστοῦ ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν 10
γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως πεινώντων δὲ
τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο 11 ἐν στενοῖς ἀδίκως
ἐνήδρευσαν ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ἥδεισαν 12 οὖ ἐκ
πόλεως καὶ οἴκων ἵδιων ἔξεβάλλοντο ψυχὴ δὲ
νηπίων ἐστέναξεν μέγα αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων
ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται 13 ἐπὶ γῆς ὅντων αὐτῶν
καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ
ἥδεισαν οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῆς ἐπορεύθησαν 14
γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς
εἰς σκότος καὶ νικτὸς ἔσται ὡς κλέπτης 15
καὶ ὄφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξεν σκότος λέγων
οὐ προσνοήσει με ὄφθαλμός καὶ ἀποκρυψὴν
προσώπου ἔθετο 16 διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας
ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτούς οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς
17 ὅτι ὄμοθυμαδὸν τὸ πρωὶ αὐτοῖς σκιὰ θανάτου
ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς σκιᾶς θανάτου 18
ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος καταραθείη
ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς 19 ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ
αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά ἀγκαλίδα γάρ ὄρφανῶν
ἥρπασαν (*Sheol h7585*) 20 εἴτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ
ἡ ἀμαρτίᾳ ὕσπερ δὲ ὅμιχλῃ δρόσου ἀφανῆς
ἐγένετο ἀποδοθείη δὲ αὐτῷ ἢ ἔπραξεν συντριβείη
δὲ πᾶς ἀδικος Ἰσα ξύλῳ ἀνιάτῳ 21 στεῖραν
γάρ οὐκ εὗ ἐποίησεν καὶ γύναιον οὐκ ἡλέσεν
22 θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους ἀναστὰς
τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς
23 μαλακισθεὶς μὴ ἐλπιζέτω ὑγιασθῆναι ἀλλὰ
πεσεῖται νόσῳ 24 πολλοὺς γάρ ἐκάκωσεν τὸ
ὕψωμα αὐτοῦ ἐμαράνθη δὲ ὕσπερ μολόχη ἐν
καύματι ἢ ὕσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης αὐτόματος

ἀποπεσών 25 εἰ δὲ μή τίς ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῆ με λέγειν καὶ θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου

25 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 τί γάρ προοίμιον ἦ φόβος παρ' αὐτοῦ ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ 3 μὴ γάρ τις ὑπολάβοι δτι ἐστιν παρέλκυσις πειραταῖς ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ 4 πῶς γάρ ἐσται δίκαιος βροτὸς ἔναντι κυρίου ἢ τίς ἀν ἀποκαθαρίσαι ἔαυτὸν γεννητὸς γυναικός 5 εἰ σελήνῃ συντάσσει καὶ οὐκ ἐπιφαύσκει ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἔναντίον αὐτοῦ 6 ἔα δὲ ἄνθρωπος σαπρία καὶ οὐδὲ ἀνθρώπου σκώληξ

26 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 τίνι πρόσκεισαι ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἴσχὺς καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστιν 3 τίνι συμβεβούλευσαι οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία ἢ τίνι ἐπακολουθήσεις οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις 4 τίνι ἀνήγγειλας ῥήματα πνοή δὲ τίνος ἐστὶν ἡ ἔξελθοῦσα ἐκ σοῦ 5 μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ 6 γυμνὸς ὁ ἄδης ἐπώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐστιν περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ (*Sheol h7585*) 7 ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδένιν κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός 8 δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ 9 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ 10 πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους 11 στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν καὶ ἔξεστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ 12 ἴσχύι κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν ἐπιστήμῃ δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος 13 κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκαστην

αὐτὸν προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα ἀποστάτην 14 ἵδού ταῦτα μέρη ὀδοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἱκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὅπότε ποιήσει

27 ἔτι δὲ προσθεὶς Ιωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ 2 ζῆ κύριος ὃς οὗτος με κέκρικεν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχήν 3 ἢ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥίσιν 4 μὴ λαλήσειν τὰ χείλη μου ἄνομα οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄδικα 5 μὴ μοι εἴη δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἔως ἂν ἀποθάνω οὐ γάρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν 6 δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι οὐ γάρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας 7 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν οἱ ἔχθροί μου ὕσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστανόμενοι ὕσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων 8 καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει πεποιθώς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται 9 ἢ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται κύριος ἢ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης 10 μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ 11 ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ κυρίου ἢ ἐστιν παρὰ παντοκράτορι οὐ ψεύσομαι 12 ἵδού δὴ πάντες οἴδατε ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε 13 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς 14 ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ οὐίοι αὐτοῦ εἰς σφαγὴν ἔσονται ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσιν προσαιτήσουσιν 15 οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσιν χήρας δὲ αὐτῶν οὐθεὶς ἐλεήσει 16 ἐὰν συναγάγῃ ὕσπερ γῆν ἀργύριον ἵσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάσῃ χρυσίον 17 ταῦτα πάντα

δίκαιοι περιποιήσονται τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν **18** ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχνη **19** πλούσιος κοιμηθεὶς καὶ οὐ προσθήσει ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξεν καὶ οὐκ ἔστιν **20** συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὅδωρ αἱ ὁδύναι νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος **21** ἀναλήμψεται αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται καὶ λικητήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ **22** καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται **23** κροτήσει ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτοῦ καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ

28 ἔστιν γὰρ ἀργυρίω τόπος ὅθεν γίνεται τόπος δὲ χρυσίω ὅθεν διηθεῖται **2** σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται χαλκὸς δὲ ἵσα λίθῳ λατομεῖται **3** τάξιν ἔθετο σκότει καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἔξακριβάζεται λίθος σκοτία καὶ σκιὰ θανάτου **4** διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἡσθένησαν ἐκ βροτῶν **5** γῆ ἐξ αὐτῆς ἔξελεύσεται ἄρτος ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ **6** τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ **7** τρίβος οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὁφθαλμὸς γυπός **8** οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων **9** ἐν ἀκροτόμῳ ἔξετεινεν χεῖρα αὐτοῦ κατέστρεψεν δὲ ἐκ ῥιζῶν ὅρη **10** δίνας δὲ ποταμῶν ἔρρηξεν πᾶν δὲ ἔντιμον εἰδέν μου ὁ ὁφθαλμός **11** βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν ἔδειξεν δὲ ἔαυτοῦ δύναμιν εἰς φῶς **12** ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη ποῖος δὲ τόπος ἔστιν τῆς ἐπιστήμης **13** οὐκ οἴδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς οὐδὲ μὴ εὑρεθῆ ἐν ἀνθρώποις **14** ἄβυσσος εἶπεν οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί καὶ θάλασσα εἶπεν οὐκ ἔστιν μετ'

ἐμοῦ **15** οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς **16** καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίω Ωφιρ ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ **17** οὐκ ἴσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὄναλος καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ **18** μετέωρα καὶ γαβῖς οὐ μνησθήσεται καὶ ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα **19** οὐκ ἴσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας χρυσίω καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται **20** ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη ποῖος δὲ τόπος ἔστιν τῆς συνέσεως **21** λέληθεν πάντα ἀνθρωπὸν καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβῃ **22** ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἴπαν ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος **23** ὁ θεὸς εὐ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὄδόν αὐτὸς δὲ οἴδεν τὸν τόπον αὐτῆς **24** αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα ἀ ἐποίησεν **25** ἀνέμων σταθμὸν ὕδατός τε μέτρα **26** ὅτε ἐποίησεν οὕτως ὑετὸν ἡρίθμησεν καὶ ὄδὸν ἐν τινάγματι φωνάς **27** τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἔξηγήσατο αὐτῇν ἐτοιμάσας ἔξιχνίασεν **28** εἶπεν δὲ ἀνθρώπῳ ἵδοὺ ἡ θεοσέβειά ἔστιν σοφία τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἔστιν ἐπιστήμη

29 ἔτι δὲ προσθεὶς Ιωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ **2** τίς ἄν με θείη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν ὃν με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν **3** ὡς ὅτε ηὔγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει **4** ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου **5** ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδες **6** ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ τὰ δὲ ὅρη μου ἐχέοντο γάλακτι **7** ὅτε ἔξεπορευόμην ὅρθριος ἐν πόλει ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετο μου ὁ δίφρος **8** ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν πρεσβῦται

δὲ πάντες ἔστησαν 9 ἀδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι 10 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη 11 ὅτι οὗς ἤκουσεν καὶ ἐμακάρισέν με ὁφθαλμὸς δὲ ἵδων με ἔξεκλινεν 12 διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ ὄρφανῷ ὡς οὐκ ἦν βοηθός ἐβοήθησα 13 εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ’ ἐμὲ ἔλθοι στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησεν 14 δικαιοσύνην δὲ ἐνεδεδύκειν ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἵσα διπλοῖδι 15 ὁφθαλμὸς ἥμην τυφλῶν ποὺς δὲ χωλῶν 16 ἐγὼ ἥμην πατὴρ ἀδυνάτων δίκην δέ ἦν οὐκ ἤδειν ἔξιχνίασα 17 συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ δὲ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἔξεπασα 18 εἴπα δέ ἡ ἡλικία μου γηράσει ὕσπερ στέλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον βιώσω 19 ἡ ῥίζα μου διήνοικται ἐπὶ ὄρετος καὶ δρόσος αὐλίσθήσεται ἐν τῷ θερισμῷ μου 20 ἡ δόξα μου καινὴ μετ’ ἐμοῦ καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύσεται 21 ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ 22 ἐπὶ δὲ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὄπόταν αὐτοῖς ἐλάλουν 23 ὕσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετόν οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλιάν 24 ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτούς οὐ μὴ πιστεύσωσιν καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν 25 ἔξελεξάμην ὄδον αὐτῶν καὶ ἐκάθισα ἄρχων καὶ κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις ὃν τρόπον παθεινοὺς παρακαλῶν

30 νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι νῦν νουθετοῦσίν με ἐν μέρει ὧν ἔξουδένουν πατέρας αὐτῶν οὓς οὐχ ἡγησάμην εἶναι ἀξίους κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων 2 καὶ γε ἰσχὺς χειρῶν αὐτῶν

ἵνα τί μοι ἐπ’ αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια 3 ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἔχθες συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν 4 οἱ περικλῶντες ἀλιμα ἐπὶ ἥχοῦντι οἵτινες ἀλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα ἀτιμοὶ δὲ καὶ πεφαυλισμένοι ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ οἱ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου 5 ἐπανέστησάν μοι κλέπται 6 ὡν οἱ οἴκοι αὐτῶν ἥσαν τρῶγλαι πετρῶν 7 ἀνὰ μέσον εὐήχων βοήσονται οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διητῶντο 8 ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὅνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς 9 νυνὶ δὲ κιθάρᾳ ἐγώ εἰμι αὐτῶν καὶ ἐμὲ θρύλημα ἔχουσιν 10 ἐβδελύξαντο δὲ με ἀποστάντες μακράν ἀπὸ δὲ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον 11 ἀνοίξας γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέν με καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἔξαπέστειλαν 12 ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανέστησαν πόδα αὐτῶν ἔξετειναν καὶ ὠδοποίησαν ἐπ’ ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν 13 ἔξετριβησαν τρίβοι μου ἔξεδυσεν γάρ μου τὴν στολήν 14 βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέν με κέχρηταί μοι ὡς βούλεται ἐν ὀδύναις πέφυρμαι 15 ἐπιστρέφονται δέ μου αἱ ὀδύναι ὡχετό μου ἡ ἐλπὶς ὕσπερ πνεῦμα καὶ ὕσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου 16 καὶ νῦν ἐπ’ ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή μου ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν 17 νυκτὶ δέ μου τὰ ὄστα συγκέκαυται τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλυται 18 ἐν πολλῇ ἰσχύι ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς ὕσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχεν με 19 ἥγησαι δέ με ἵσα πηλῷ ἐν γῇ καὶ σποδῷ μου ἡ μερίς 20 κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούεις μου ἔστησαν καὶ κατενόησάν με 21 ἐπέβης δέ μοι ἀνελεημόνως χειρὶ κραταιᾶ με ἐμαστίγωσας 22 ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις καὶ

ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας **23** οἵδα γὰρ ὅτι Θάνατός με ἔκτριψει οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῇ **24** εὶ γὰρ ὅφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι ἢ δεηθείς γε ἑτέρου καὶ ποιήσει μοι τοῦτο **25** ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα ἐστέναξα δὲ ἵδων ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις **26** ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς ἴδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν **27** ἡ κοιλία μου ἔξεζεσεν καὶ οὐ σιωπήσεται προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας **28** στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς **29** ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων ἑταῖρος δὲ στρουθῶν **30** τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότωται μεγάλως τὰ δὲ ὄστα μου ἀπὸ καύματος **31** ἀπέβη δὲ εἰς πάθος μου ἡ κιθάρα ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί

31 διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὄφθαλμοῖς μου καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον **2** καὶ τί ἐμέρισεν ὁ θεός ἀπάνωθεν καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων **3** οὐχὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν **4** οὐχὶ αὐτὸς ὅψεται ὁδόν μου καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἔξαριθμήσεται **5** εἰ δὲ ἥμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον **6** ίσταί με ἄρα ἐν ζυγῷ δικαίῳ οἴδεν δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου **7** εἰ ἔξεκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰ δὲ καὶ τῷ ὄφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσίν μου ἡψάμην δώρων **8** σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς **9** εἰ ἔξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς **10** ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρῳ τὰ δὲ νήπια μου ταπεινωθείη **11** θυμὸς γὰρ ὄργῆς ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς

γυναικα **12** πῦρ γάρ ἐστιν καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν οὗ δ' ἀν ἐπέλθῃ ἐκ ρίζῶν ἀπώλεσεν **13** εἱ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης κρινομένων αὐτῶν πρός με **14** τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσηται ὁ κύριος ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι **15** πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασιν γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ **16** ἀδύνατοι δὲ χρείαν ἦν ποτ' εἶχον οὐκ ἀπέτυχον χήρας δὲ τὸν ὄφθαλμὸν οὐκ ἔξετηξα **17** εἱ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος καὶ οὐχὶ ὄρφανῷ μετέδωκα **18** ὅτι ἐκ νεότητός μου ἔξετρεφον ὡς πατήρ καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὠδήγησα **19** εἱ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἡμφίασα **20** ἀδύνατοι δὲ εἱ μὴ εὐλόγησάν με ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὕμοι αὐτῶν **21** εἱ ἐπῆρα ὄρφανῷ χεῖρα πεποιθῶς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν **22** ἀποσταίη ἄρα ὁ ὕμος μου ἀπὸ τῆς κλειδός ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός μου συντριβείη **23** φόβος γὰρ κυρίου συνέσχεν με καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω **24** εἱ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποίθησα **25** εἱ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου μοι γενομένου εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου **26** ἡ οὐχ ὄρῳ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα ἐκλείποντα σελήνην δὲ φθίνουσαν οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστιν **27** καὶ εἱ ἡπατήθη λάθρᾳ ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα **28** καὶ τοῦτο μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογισθείη ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ ὑψίστου **29** εἱ δὲ καὶ ἐπιχαρής ἐγενόμην πτώματι ἔχθρῶν

μου καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου εὗγε 30 ἀκούσαι
ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου θρυληθείην
δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος 31 εἰ δὲ καὶ
πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναι μου τίς ἀν δῷῃ
ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι λίαν μου
χρηστοῦ ὄντος 32 ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος
ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέῳκτο 33 εἰ δὲ
καὶ ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἀμαρτίαν
μου 34 οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους
τοῦ μὴ ἔξαγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν εἰ δὲ καὶ
εἴασα ἀδύνατον ἐξελθεῖν θύραν μου κόλπῳ
κενῷ 35 τίς δῷῃ ἀκούοντά μου χεῖρα δὲ κυρίου
εἰ μὴ ἐδεδοίκειν συγγραφὴν δέ ἦν εἶχον κατά
τινος 36 ἐπ' ὕμοις ἀν περιθέμενος στέφανον
ἀνεγίνωσκον 37 καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα
οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεοφειλέτου 38 εἰ ἐπ' ἔμοι
ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν εἰ δὲ καὶ οἱ αὔλακες αὐτῆς
ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν 39 εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν
αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς εἰ δὲ καὶ ψυχὴν
κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα 40 ἀντὶ πυροῦ
ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος καὶ
ἐπαύσατο Ιωβ ρήμασιν

32 ἡσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι
ἀντειπεῖν Ιωβ ἦν γὰρ Ιωβ δίκαιος ἐναντίον
αὐτῶν 2 ὡργίσθη δὲ Ελιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ
Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ραμ τῆς Αυσίτιδος
χώρας ὡργίσθη δὲ τῷ Ιωβ σφόδρα διότι ἀπέφηνεν
έαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυρίου 3 καὶ κατὰ
τῶν τριῶν δὲ φίλων ὡργίσθη σφόδρα διότι
οὐκ ἡδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ιωβ καὶ
ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ 4 Ελιους δὲ ὑπέμεινεν
δοῦναι ἀπόκρισιν Ιωβ ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ
εἰσιν ἡμέραις 5 καὶ εἶδεν Ελιους ὅτι οὐκ ἔστιν

ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν καὶ
ἔθυμώθη ὄργὴ αὐτοῦ 6 ὑπολαβὼν δὲ Ελιους ὁ
τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης εἶπεν νεώτερος μέν
εἰμι τῷ χρόνῳ ὑμεῖς δέ ἐστε πρεσβύτεροι διὸ
ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν
ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην 7 εἶπα δὲ ὅτι ὁ χρόνος
ἐστὶν ὁ λαλῶν ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἴδασιν
σοφίαν 8 ἀλλὰ πνεῦμά ἔστιν ἐν βροτοῖς πνοὴ
δὲ παντοκράτορός ἔστιν ἡ διδάσκουσα 9 οὐχ οἱ
πολυχρόνιοί εἰσιν σοφοί οὐδὲ οἱ γέροντες οἴδασιν
κρίμα 10 διὸ εἶπα ἀκούσατέ μου καὶ ἀναγγελῶ
ὑμῖν ἀ οἴδα 11 ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ρήματα ἐρῶ
γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων ἄχρι οὗ ἐτάσητε λόγους
12 καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω καὶ ἴδού οὐκ ἦν τῷ
Ιωβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ρήματα αὐτοῦ
ἔξ ὑμῶν 13 ἵνα μὴ εἴπητε εὔρομεν σοφίαν
κυρίω προσθέμενοι 14 ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε
λαλῆσαι τοιαῦτα ρήματα 15 ἐπτοήθησαν οὐκ
ἀπεκρίθησαν ἔτι ἐπαλαίωσαν ἔξ αὐτῶν λόγους
16 ὑπέμεινα οὐ γὰρ ἐλάλησαν ὅτι ἔστησαν οὐκ
ἀπεκρίθησαν 17 ὑπολαβὼν δὲ Ελιους λέγει 18
πάλιν λαλήσω πλήρης γάρ εἴμι ρήμάτων δλέκει
γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός 19 ἡ δὲ γαστήρ
μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος ἢ
ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως ἐρρηγώς 20 λαλήσω
ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χείλη 21 ἀνθρωπὸν
γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν
οὐ μὴ ἐντραπῶ 22 οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι
πρόσωπον εἰ δὲ μὴ καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται

33 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀκουσον Ιωβ τὰ ρήματά
μου καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου 2 ἴδού γὰρ ἥνοιξα
τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου
3 καθαρά μου ἡ καρδία ρήμασιν σύνεσις δὲ

χειλέων μου καθαρὰ νοήσει 4 πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με 5 ἐὰν δύνῃ δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα ὑπόμεινον στῇθι κατ' ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ 6 ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ως καὶ ἐγώ ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα 7 οὐχ ὁ φόβος μού σε στροβήσει οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί 8 πλὴν εἴπας ἐν ὧσιν μου φωνὴν ῥήματων σου ἀκήκοα 9 διότι λέγεις καθαρός εἰμι οὐχ ἀμαρτών ἄμεμπτος δέ εἰμι οὐ γάρ ἡνόμησα 10 μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὗρεν ἥγηται δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον 11 ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου ἐφύλαξεν δέ μου πάσας τὰς ὁδούς 12 πῶς γάρ λέγεις δίκαιος εἰμι καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μου αἰώνιος γάρ ἔστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν 13 λέγεις δέ διὰ τί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοεν πᾶν ῥῆμα 14 ἐν γάρ τῷ ἄπαξ λαλήσαι ὁ κύριος ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐνύπνιον 15 ἡ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ ως ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης 16 τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων ἐν εἴδεσιν φόβου τοιούτοις αὐτούς ἔξεφόβησεν 17 ἀποστρέψαι ἀνθρωπὸν ἔξ ἀδικίας τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο 18 ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ 19 πάλιν δὲ ἥλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης καὶ πλῆθος ὀστῶν αὐτοῦ ἐνάρκησεν 20 πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυμήσει 21 ἔως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κενά 22 ἥγγισεν δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ἄδῃ 23 ἐὰν ὡσιν χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι εἰς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν ἐὰν νοήσῃ τῇ

καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι ἐπὶ κύριον ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἔαυτοῦ μέμψιν τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ 24 ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν εἰς θάνατον ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχου τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ 25 ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις 26 εὐξάμενος δὲ πρὸς κύριον καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ σὺν ἔξηγορίᾳ ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιούσνην 27 εἴτα τότε ἀπομέμψεται ἀνθρωπὸς αὐτὸς ἔαυτῷ λέγων οἴα συνετέλουν καὶ οὐκ ἄξια ἥτασέν με ὃν ἡμαρτον 28 σῶσον ψυχήν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται 29 ἵδού πάντα ταῦτα ἐργάται ὁ ἴσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός 30 ἀλλ' ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν 31 ἐνωτίζου Ιωβ καὶ ἄκουε μου κώφευσον καὶ ἐγὼ εἰμι λαλήσω 32 εἰ εἰσὶν λόγοι ἀποκρίθητι μοι λάλησον θέλω γάρ δικαιωθῆναι σε 33 εἰ μή σὺ ἄκουσόν μου κώφευσον καὶ διδάξω σε σοφίαν

34 ὑπολαβὼν δὲ Ελιους λέγει 2 ἀκούσατέ μου σοφοί ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν 3 ὅτι οὓς λόγους δοκιμάζει καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν 4 κρίσιν ἐλώμεθα ἔαυτοῖς γνῶμεν ἀνὰ μέσον ἔαυτῶν ὅ τι καλόν 5 ὅτι εἴρηκεν Ιωβ δίκαιος εἰμι ὁ κύριος ἀπήλλαξέν μου τὸ κρίμα 6 ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου βίαιον τὸ βέλος μου ἀνευ ἀδικίας 7 τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ιωβ πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὄνδωρ 8 οὐχ ἀμαρτών οὐδὲ ἀσεβήσας ἡ ὄδοι κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν 9 μὴ

γάρ εἴπης ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου 10 διό συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου μή μοι εἴη ἔναντι κυρίου ἀσεβῆσαι καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον 11 ἀλλὰ ἀποδιδοῦ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἔκαστος αὐτῶν καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν 12 οὕτη δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιήσειν ἥ ὁ παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν 13 ὃς ἐποίησεν τὴν γῆν τίς δέ ἔστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπὲρ οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα 14 εἰ γάρ βούλοιτο συνέχειν καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν 15 τελευτήσει πᾶσα σάρξ ὁμοθυμαδόν πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται ὅθεν καὶ ἐπλάσθη 16 εἰ δὲ μὴ νουθετῇ ἄκουε ταῦτα ἐνωτίζου φωνὴν ρήμάτων 17 ἵδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς ὄντα αἰώνιον δίκαιον 18 ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ παρανομεῖς ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν 19 ὃς οὐκ ἐπησχύνθη πρόσωπον ἐντίμου οὐδὲ οἶδεν τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν 20 κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται τὸ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός ἔχρισαντο γάρ παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων 21 αὐτὸς γάρ ὁρατής ἔστιν ἔργων ἀνθρώπων λέληθεν δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὡν πράσσουσιν 22 οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα 23 ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι ὁ γάρ κύριος πάντας ἐφορᾷ 24 ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἔξασια ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός 25 ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται 26 ἔσβεσεν δὲ ἀσεβεῖς ὁρατοὶ δὲ ἔναντίον αὐτοῦ 27 ὅτι ἔξεκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν 28 τοῦ ἐπαγγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πένητος καὶ

κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται 29 καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει καὶ τίς καταδικάσεται καὶ κρύψει πρόσωπον καὶ τίς ὅψεται αὐτόν καὶ κατὰ ἔθνους καὶ κατὰ ἀνθρώπου δόμοῦ 30 βασιλεύων ἀνθρωπὸν ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ 31 ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων εἴληφα οὐκ ἐνεχυράσω 32 ἄνευ ἐμαυτοῦ ὅψιμαι σὺ δεῖξόν μοι εἰ ἀδικίαν ἡργασάμην οὐ μὴ προσθήσω 33 μὴ παρὰ σοῦ ἀποτείσει αὐτήν ὅτι ἀπώσῃ ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ καὶ τί ἔγνως λάλησον 34 διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσιν ταῦτα ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέν μου τὸ ρῆμα 35 Ιωβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν τὰ δὲ ρήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ 36 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ιωβ μὴ δῶς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες 37 ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἀμαρτίαις ἡμῶν ἄνομίᾳ δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθῆσεται πολλὰ λαλούντων ρήματα ἔναντίον τοῦ κυρίου

35 ὑπολαβὼν δὲ Ελιους λέγει 2 τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει σὺ τίς εἰ ὅτι εἴπας δίκαιος εἰμι ἔναντι κυρίου 3 ἥ ἐρεῖς τί ποιήσω ἀμαρτών 4 ἐγὼ σοὶ δώσω ἀπόκρισιν καὶ τοῖς τρισὶν φίλοις σου 5 ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἵδε καταμάθε δὲ νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ 6 εἰ ἡμαρτες τί πράξεις εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἡνόμησας τί δύνασαι ποιῆσαι 7 ἐπεὶ δὲ οὗν δίκαιος εἴ τι δώσεις αὐτῷ ἥ τι ἐκ χειρός σου λήμψεται 8 ἀνδρὶ τῷ δόμοιώ σου ἥ ἀσέβειά σου καὶ σινῷ ἀνθρώπου ἥ δικαιοσύνη σου 9 ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράξονται βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν 10 καὶ οὐκ εἴπεν ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με ὁ κατατάσσων φυλακὰς νυκτερινάς 11 ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ 12 ἐκεῖ κεκράξονται καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν 13

ἄτοπα γάρ οὐ βούλεται ὁ κύριος ἵδεῖν αὐτὸς γάρ ὁ παντοκράτωρ ὄφατής ἐστιν 14 τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα καὶ σώσει με κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ εἰ δύνασαι αἰνέσαι αὐτόν ώς ἐστιν 15 καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἐστιν ἐπισκεπτόμενος ὄργὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα 16 καὶ Ιωβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει

36 προσθεὶς δὲ Ελιους ἔτι λέγει 2 μεῖνόν με μικρὸν ἔτι ἵνα διδάξω σε ἔτι γάρ ἐν ἐμοί ἐστιν λέξις 3 ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ 4 ἐπ' ἀληθείας καὶ οὐκ ἀδικα ῥήματα ἀδίκως συνίεις 5 γίγνωσκε δὲ ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον δυνατὸς ἰσχύι καρδίας 6 ἀσεβῇ οὐ μὴ ζωοποιήσει καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει 7 οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νεῖκος καὶ ὑψωθήσονται 8 καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας 9 καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ὅτι ἰσχύουσιν 10 ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας 11 ἐὰν ἀκούσωσιν καὶ δουλεύσωσιν συντελέσουσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις 12 ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν 13 καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμόν οὐ βοήσονται ὅτι ἔδησεν αὐτούς 14 ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων 15 ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει 16 καὶ

προσέτι ἡπάτησέν σε ἐκ στόματος ἔχθροῦ ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς καὶ κατέβῃ τράπεζά σου πλήρης πιότητος 17 οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα 18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται δι ἀσέβειαν δώρων ὃν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις 19 μή σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύν 20 μὴ ἔξελκυσης τὴν νύκτα τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν 21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοπα ἐπὶ τοῦτο γάρ ἔξείλω ἀπὸ πτωχείας 22 ἴδού ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσει ἐν ἰσχύι αὐτοῦ τίς γάρ ἐστιν κατ' αὐτὸν δυνάστης 23 τίς δέ ἐστιν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα ἢ τίς ὁ εἴπας ἐπραξεν ἀδικα 24 μνήσθητι ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα ὃν ἦρξαν ἄνδρες 25 πᾶς ἀνθρωπος εἶδεν ἐν ἔαυτῷ ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσιν βροτοί 26 ἴδου ὁ ἰσχυρὸς πολύς καὶ οὐ γνωσμέθα ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος 27 ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην 28 ῥύσονται παλαιώματα ἐσκίασεν δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτων βροτῶν ὥραν ἔθετο κτήνεσιν οἴδασιν δὲ κοίτης τάξιν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος 29 καὶ ἐὰν συνῇ ἀπεκτάσεις νεφέλης ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ 30 ἴδου ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ηδω καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν 31 ἐν γάρ αὐτοῖς κρινεῖ λαούς δώσει τροφὴν τῷ ἰσχύοντι 32 ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψεν φῶς καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι 33 ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας

37 καὶ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου καὶ ἀπερρύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς 2 ἄκουε ἀκοήν ἐν

όργη θυμοῦ κυρίου καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἔξελεύσεται 3 ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς 4 ὅπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνῇ βροντήσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ 5 βροντήσει ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια ἐποίησεν γὰρ μεγάλα ἂν οὐκ ἥδειμεν 6 συντάσσων χιόνι γίνου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ χειμῶν ὑετός καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ 7 ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει ἵνα γνῷ πᾶς ἀνθρωπὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν 8 εἰσῆλθεν δὲ θηρία ὑπὸ σκέπην ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης 9 ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται δῖναι ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος 10 καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος οἰακίζει δὲ τὸ ὄντωρ ὡς ἐὰν βούληται 11 καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη διασκορπειν νέφος φῶς αὐτοῦ 12 καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει ἐν θεεβουλαθω εἰς ἔργα αὐτῶν πάντα ὅσα ἀν ἐντείληται αὐτοῖς ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 13 ἐὰν εἰς παιδείαν ἐὰν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐὰν εἰς ἔλεος εὑρίσει αὐτόν 14 ἐνωτίζου ταῦτα Ιωβ στῆθι νουθετοῦ δύναμιν κυρίου 15 οἴδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ φῶς ποιήσας ἐκ σκότους 16 ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν ἔξαίσια δὲ πτώματα πονηρῶν 17 σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμή ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς 18 στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα ἰσχυρὰὶ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως 19 διὰ τί δίδαξόν με τί ἐροῦμεν αὐτῷ καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες 20 μὴ βίβλος ἡ γραμματεύς μοι παρέστηκεν ἵνα ἀνθρωπὸν ἐστηκὼς κατασιωπήσω 21 πᾶσιν δ' οὐχ ὀρατὸν τὸ φῶς τηλαυγές ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν

ώσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν 22 ἀπὸ βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκράτορος 23 καὶ οὐχ εύρισκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἴσχυι αὐτοῦ ὁ τὰ δίκαια κρίνων οὐκ οἴει ἐπακούειν αὐτόν 24 διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ

38 μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ελιουν τῆς λέξεως εἶπεν ὁ κύριος τῷ Ιωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν 2 τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ ἐμὲ δὲ οἰεται κρύπτειν 3 ζῶσαι ὠσπερ ἀνήρ τὴν δόσφυν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι 4 ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν 5 τίς ζθετο τὰ μέτρα αὐτῆς εἰ οἶδας ἢ τίς ὁ ἐπαγαγῶν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς 6 ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπίγασιν τίς δέ ἐστιν ὁ βαλῶν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς 7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἥνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου 8 ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις δτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη 9 ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα 10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια περιθεὶς κλείθρα καὶ πύλας 11 εἰπα δὲ αὐτῇ μέχρι τούτου ἐλεύσῃ καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα 12 ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωινόν ἑωσφόρος δὲ εἰδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν 13 ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς 14 ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἐπλασας ζῶον καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς 15 ἀφεῖλας δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας 16 ἥλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας 17 ἀνοίγονται

δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου πυλωροὶ δὲ ἄδου
ἰδόντες σε ἔπτηξαν 18 νενουθέτησαι δὲ τὸ εῦρος
τῆς ὑπὸ οὐρανὸν ἀνάγγειλον δή μοι πόση τίς
ἐστιν 19 ποιός δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς σκότους δὲ
ποιος ὁ τόπος 20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν
εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν 21 οἶδα ἄρα
ὅτι τότε γεγέννησαι ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς
22 ἥλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος θησαυροὺς
δὲ χαλάζης ἔόρακας 23 ἀπόκειται δέ σοι εἰς
ῶραν ἔχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης 24
πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἡ διασκεδάννυται
νότος εἰς τὴν ὑπὸ οὐρανὸν 25 τίς δὲ ἡτοίμασεν
ὑετῷ λάβρῳ ρύσιν ὄδὸν δὲ κυδοιμῶν 26 τοῦ
ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὐκ ἀνήρ ἔρημον οὐκ οὐχ
ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ 27 τοῦ χορτάσαι
ἄβατον καὶ ἀοίκητον καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον
χλόης 28 τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ τίς δέ ἐστιν ὁ
τετοκὼς βώλους δρόσου 29 ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος
ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ
τίς τέτοκεν 30 ἡ καταβαίνει ὕσπερ ὕδωρ ῥέον
πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν 31 συνῆκας
δὲ δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὄριωνος
ἥνοιξας 32 ἡ διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῷ
αὐτοῦ καὶ Ἔσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά
33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἡ τὰ ὑπὸ οὐρανὸν
όμοιθυμαδὸν γινόμενα 34 καλέσεις δὲ νέφος
φωνῇ καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρῳ ὑπακούσεται
σου 35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται
ἔροῦσιν δέ σοι τί ἐστιν 36 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν
ὑφάσματος σοφίαν ἡ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην 37
τίς δὲ ὁ ἀριθμὸν νέφη σοφίᾳ οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν
ἐκλινεν 38 κέχυται δὲ ὕσπερ γῇ κονίᾳ κεκόλληκα
δὲ αὐτὸν ὕσπερ λίθῳ κύβον 39 θηρεύσεις δὲ

λέουσιν βιοράν ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις
40 δεδοίκασιν γάρ ἐν κοίταις αὐτῶν κάθηνται
δὲ ἐν ὄλαις ἐνεδρεύοντες 41 τίς δὲ ἡτοίμασεν
κόρακι βιοράν νεοσσοὶ γάρ αὐτοῦ πρὸς κύριον
κεκράγασιν πλανώμενοι τὰ σῆτα ζητοῦντες
39 εἰ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων
πέτρας ἐφύλαξας δὲ ὡδῖνας ἐλάφων 2
ἡριθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας πλήρεις τοκετοῦ
ὡδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας 3 ἐξέθρεψας δὲ
αὐτῶν τὰ παιδία ἔξω φόβου ὡδῖνας αὐτῶν
ἐξαποστελεῖς 4 ἀπορρήξουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν
πληθυνθήσονται ἐν γενήματι ἐξελεύσονται καὶ
οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς 5 τίς δέ ἐστιν ὁ
ἀφεὶς ὅνον ἄγριον ἐλεύθερον δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ
τίς ἔλυσεν 6 ἐθέμην δὲ τὴν δίαιταν αὐτοῦ ἔρημον
καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἀλμυρίδα 7 καταγελῶν
πολυοχλίας πόλεως μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ
ἀκούων 8 κατασκέψεται ὅρη νομὴν αὐτοῦ καὶ
ὄπισω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ 9 βουλήσεται δέ σοι
μονόκερως δουλεῦσαι ἡ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης
σου 10 δίσεις δὲ ἐν ἴμᾶσι ζυγὸν αὐτοῦ ἡ ἐλκύσει
σου αὔλακας ἐν πεδίῳ 11 πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ ὅτι
πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα
σου 12 πιστεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον
εἰσοίσει δέ σου τὸν ἄλωνα 13 πτέρυξ τερπομένων
νεελασσα ἐὰν συλλάβῃ ασιδα καὶ νεσσα 14 ὅτι
ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ώὰ αὐτῆς καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει
15 καὶ ἐπελάθετο ὅτι ποὺς σκορπιεῖ καὶ θηρία
ἄγροῦ καταπατήσει 16 ἀπεσκλήρυνεν τὰ τέκνα
αὐτῆς ὕστε μὴ ἔαυτῇ εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ
φόβου 17 ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν
καὶ οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει 18 κατὰ
καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει καταγελάσεται ὕππου καὶ

τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ 19 ἥ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον 20 περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμῃ 21 ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾷ ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἴσχυι 22 συναντῶν βέλει καταγελᾷ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἀπὸ σιδήρου 23 ἐπ' αὐτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ μάχαιρα 24 καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ πιστεύῃ ἔως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ 25 σάλπιγγος δὲ σημαινούσης λέγει εὗγε πόρρωθεν δὲ ὁσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ 26 ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἱέραξ ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος καθορῶν τὰ πρὸς νότον 27 ἐπὶ δὲ σῷ προστάγματι ὑψοῦται ἀετός γὺψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ καθεσθεὶς αὐλίζεται 28 ἐπ' ἔξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφῳ 29 ἐκεῖσε ὡν ζητεῖ τὰ σῖτα πόρρωθεν οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσιν 30 νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἴματι οῦ δ' ἂν ὥσι τεθνεῶτες παραχρῆμα εὑρίσκονται

40 καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ιωβ καὶ εἶπεν 2 μὴ κρίσιν μετὰ ίκανοῦ ἐκκλινεῖ ἐλέγχων θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτήν 3 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει τῷ κυρίῳ 4 τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων κύριον ἀκούων τοιαῦτα οὐθὲν ὡν ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου 5 ἅπαξ λελάληκα ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω 6 ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ κύριος εἶπεν τῷ Ιωβ ἐκ τοῦ νέφους 7 μή ἀλλὰ ζῶσαι ὕσπερ ἀνὴρ τὴν ὁσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι 8 μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ κρίμα οἵει δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι ἥ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος 9 ἥ βραχίων σοί ἔστιν

κατὰ τοῦ κυρίου ἥ φωνῇ κατ' αὐτὸν βροντᾶς 10 ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφίεσαι 11 ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὄργῃ πᾶν δὲ ὑβριστὴν ταπείνωσον 12 ὑπερήφανον δὲ σβέσον σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα 13 κρύψον δὲ εἰς γῆν ἔξω ὁμοθυμαδόν τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον 14 ὁμολογήσω ἄρα ὅτι δύναται ἡ δεξιά σου σῶσαι 15 ἀλλὰ δὴ ἴδού θηρία παρὰ σοί χόρτον ἵσα βουσὶν ἐσθίει 16 ἴδού δὴ ἴσχὺς αὐτοῦ ἐπ' ὁσφύν ἡ δὲ δύναμις ἐπ' ὄμφαλοῦ γαστρός 17 ἔστησεν οὐρὰν ὡς κυπάρισσον τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέπλεκται 18 αἱ πλευραὶ αὐτοῦ πλευραὶ χάλκειαι ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ σίδηρος χυτός 19 τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ 20 ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὅρος ἀκρότομον ἐποίησεν χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ 21 ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον 22 σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοις καὶ κλῶνες ἄγνου 23 ἐὰν γένηται πλήμμυρα οὐ μὴ αἰσθηθῇ πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ιορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ 24 ἐν τῷ ὁφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτὸν ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥῖνα

41 ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ περιθήσεις δὲ φορβεὰν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ 2 εἰ δήσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ 3 λαλήσει δέ σοι δεήσει ἰκετηρίᾳ μαλακῶς 4 θήσεται δὲ διαθήκην μετὰ σοῦ λήμψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον 5 παίζῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὕσπερ ὀρνέω ἥ δήσεις αὐτὸν ὕσπερ στρουθίον παιδίῳ 6 ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη μεριτεύονται δὲ αὐτὸν φοινίκων γένη 7 πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν

οὐ μὴ ἐνέγκωσιν βύρσαν μίαν οὐρᾶς αὐτοῦ καὶ ἐν πλούτοις ἀλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ 8 ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα μνησθεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ καὶ μηκέτι γινέσθω 9 οὐχ ἔρακας αὐτὸν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας 10 οὐ δέδοικας ὅτι ἡτοίμασταί μοι τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς 11 ἡ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ ὑπομενεῖ εἰ πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμῇ ἐστιν 12 οὐ σιωπήσομαι δī αὐτόν καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἵσον αὐτοῦ 13 τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἀν εἰσέλθοι 14 πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει κύκλῳ ὁδόντων αὐτοῦ φόβος 15 τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκειαι σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμιρίτης λίθος 16 εῖς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν 17 ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν 18 ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφαύσκεται φέγγος οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ εἴδος ἔωσφόρου 19 ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες καιόμεναι καὶ διαρριπτοῦνται ἐσχάραι πυρός 20 ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων 21 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες φλὸξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται 22 ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια 23 σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται καταχέει ἐπ' αὐτόν οὐ σαλευθήσεται 24 ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος ἔστηκεν δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος 25 στραφέντος δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις 26 ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι οὐδὲν μὴ ποιήσωσιν δόρυ ἐπηρμένον καὶ θώρακα 27 ἥγηται μὲν γάρ

σίδηρον ἄχυρα χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν 28 οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκειον ἥγηται μὲν πετροβόλον χόρτον 29 ως καλάμη ἐλογίσθησαν σφῦραι καταγελᾶ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου 30 ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὄβελίσκοι ὀξεῖς πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος 31 ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον 32 τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἄβυσσου ὥσπερ αἷχμάλωτον ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον 33 οὐκ ἐστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποιημένον ἐγκαταπάίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου 34 πᾶν ὑψηλὸν ὁρᾶ αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν

42 ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει τῷ κυρίῳ 2 οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν 3 τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν φειδόμενος δὲ ῥημάτων καὶ σὲ οἰεται κρύπτειν τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἂ οὐκ ἥδειν μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἂ οὐκ ἡπιστάμην 4 ἀκουσον δέ μου κύριε ἵνα κάγω λαλήσω ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ με δίδαξον 5 ἀκοίην μὲν ὡτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον νῦννὶ δὲ ὁ ὄφθαλμός μου ἔόρακέν σε 6 διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν καὶ ἐτάκην ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν 7 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ιωβ εἴπεν ὁ κύριος Ελιφας τῷ Θαιμανίτῃ ἥμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου οὐ γάρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδὲν ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ιωβ 8 νῦν δὲ λάβετε ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριοὺς καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ιωβ καὶ ποιήσει κάρπωσιν περὶ ὑμῶν Ιωβ δὲ ὁ θεράπων μου εὔξεται περὶ ὑμῶν ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ

λήμψομαι εί μὴ γάρ δī αύτόν ἀπώλεσα ἀν ύμᾶς
οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ τοῦ θεράποντός
μου Ιωβ 9 ἐπορεύθη δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης
καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφαρ ὁ Μιναῖος
καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος
καὶ ἔλυσεν τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ιωβ 10 ὁ
δὲ κύριος ηὔξησεν τὸν Ιωβ εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ
καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν
ἀμαρτίαν ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν
ἔμπροσθεν Ιωβ εἰς διπλασιασμόν 11 ἤκουσαν
δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καὶ ἥλθον
πρὸς αὐτὸν καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτὸν ἐκ
πρώτου φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ
παρεκάλεσαν αὐτόν καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν
οἵς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ κύριος ἔδωκεν δὲ αὐτῷ
ἔκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν
ἄσημον 12 ὁ δὲ κύριος εὐλόγησεν τὰ ἔσχατα Ιωβ
ἢ τὰ ἔμπροσθεν ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα
μύρια τετρακισχίλια κάμηλοι ἑξακισχίλιαι ζεύγη
βιῶν χίλια ὅνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι 13
γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς
14 καὶ ἐκάλεσεν τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν τὴν δὲ
δευτέραν Κασίαν τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθείας κέρας
15 καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ιωβ
βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν ἔδωκεν δὲ
αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς
16 ἔζησεν δὲ Ιωβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν
έβδομήκοντα τὰ δὲ πάντα ἔζησεν ἔτη διακόσια
τεσσαράκοντα ὀκτώ καὶ εἶδεν Ιωβ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τετάρτην
γενεάν 17 καὶ ἐτελεύτησεν Ιωβ πρεσβύτερος καὶ
πλήρης ἡμερῶν

Ψαλμοί

1 μακάριος ἀνήρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδραν λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν **2** ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός **3** καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται καὶ πάντα ὅσα ἀν ποιῆι κατευοδωθήσεται **4** οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως ἀλλ' ἡ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **5** διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων **6** ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται

2 ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά **2** παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ διάψαλμα **3** διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ήμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν **4** ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς **5** τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὄργῃ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς **6** ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἄγιον αὐτοῦ **7** διαγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου κύριος εἰπεν πρός με οὐρανὸν εἶ σύ ἐγὼ σῆμερον γεγέννηκά σε **8** αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς **9** ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ ὡς σκεύος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς

10 καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν **11** δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ **12** δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἔξ ὁδοῦ δικαίας ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ

3 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὅπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ **2** πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ διάψαλμα **3** σὺ δέ κύριε ἀντιλήμπτωρ μου εἰ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου **4** φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ διάψαλμα **5** ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἔξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταί μου **6** οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι **7** ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ θεός μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας **8** τοῦ κυρίου ή σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου

4 εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ὡδὴ τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέν μου ὁ θεός τῆς δικαιοσύνης μου ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου **2** οὐρανὸν ἔως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαίότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος διάψαλμα **3** καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσεν κύριος τὸν δσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν **4** ὄργίζεσθε καὶ

μὴ ἀμαρτάνετε λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε διάψαλμα 5 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον 6 πολλοὶ λέγουσιν τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε 7 ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν 8 ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸκιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω ὅτι σύ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με

5 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε σύνες τῆς κραυγῆς μου 2 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε 3 τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι 4 ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος 5 οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν 6 ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος 7 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἴκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβῳ σου 8 κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὄδόν σου 9 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἡ καρδία αὐτῶν ματαία τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδοιλιοῦσαν 10 κρῖνον αὐτούς ὁ θεός ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν

αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε 11 καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου 12 ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε ὡς ὅπλω εύδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς

6 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὄγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιιδεύσῃς με 2 ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι ἵασαί με κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὄστα μου 3 καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα καὶ σύ κύριε ἔως πότε 4 ἐπίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου 5 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τίς ἔξομολογήσεται σοι (Sheol h7585) 6 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἔκαστην νύκτα τὴν κλίνην μου ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω 7 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσιν τοῖς ἔχθροῖς μου 8 ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου 9 εἰσήκουσεν κύριος τῆς δεήσεώς μου κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο 10 αἰσχυνθείσαν καὶ ταραχθείσαν σφόδρα πάντες οἱ ἔχθροί μου ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυνθείσαν σφόδρα διὰ τάχους

7 ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὃν ἤσεν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσι υἱοῦ Ιεμενί κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με 2 μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων

τὴν ψυχήν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος 3 κύριε ὁ θεός μου εἰ̄ ἐποίησα τοῦτο εἰ̄ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου 4 εἰ̄ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσίν μοι κακά ἀποπέσοιν ἄρα ἀπὸ τῶν ἔχθρῶν μου κενός 5 καταδιώξαι ἄρα ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰ̄ς γῆν τὴν ζωήν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰ̄ς χοῦν κατασκηνώσαι διάψαλμα 6 ἀνάστηθι κύριε ἐν ὄργῃ σου ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἔχθρῶν μου ἔξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ὥ ἐνετείλω 7 καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰ̄ς ὕψος ἐπίστρεψον 8 κύριος κρινεῖ λαούς κρινόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ’ ἐμοί 9 συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον ἑτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεός 10 δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 11 ὁ θεός κριτής δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος μὴ ὅργην ἐπάγων καθ’ ἑκάστην ἡμέραν 12 ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινεν καὶ ἡτοίμασεν αὐτὸ 13 καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασεν σκεύη θανάτου τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἔξειργάσατο 14 ἴδού ὡδίνησεν ἀδικίαν συνέλαβεν πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν 15 λάκκον ὥρυξεν καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ ἐμπεσεῖται εἰ̄ς βόθρον ὃν εἰργάσατο 16 ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰ̄ς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται 17 ἔξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὄνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

8 εἰ̄ς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν 2 ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἴνον ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἔχθρὸν καὶ ἐκδικητήν 3 ὅτι ὅψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου σελήνην καὶ ἀστέρας ἢ σὺ ἐθεμελίωσας 4 τί ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμῆσκῃ αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτὸν 5 ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν 6 καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ 7 πρόβατα καὶ βόας πάσας ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου 8 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης τὰ διαπορεύομενα τρίβους θαλασσῶν 9 κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ

9 εἰ̄ς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἔξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν δλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου 2 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί ψαλῶ τῷ ὄνόματί σου ὕψιστε 3 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἔχθρόν μου εἰ̄ς τὰ ὄπίσω ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου 4 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην 5 ἐπετίμησας ἔθνεσιν καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβῆς τὸ ὄνομα αὐτῶν ἔξήλειψας εἰ̄ς τὸν αἰῶνα καὶ εἰ̄ς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 6 τοῦ ἔχθροῦ ἔξελιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰ̄ς τέλος καὶ πόλεις καθεῖλες ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ’ ἥχους 7 καὶ ὁ κύριος εἰ̄ς τὸν αἰῶνα μένει ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ 8 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ λαοὺς ἐν

εύθυτητι 9 καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει 10 καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ δόνομά σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε 11 ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιων ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 12 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἴματα αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων 13 ἐλέησόν με κύριε ἵδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου 14 ὅπως ἀν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου 15 ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἥ ἐποίησαν ἐν παγίδι ταύτῃ ἥ ἔκρυψαν συνελήμφθη ὁ ποὺς αὐτῶν 16 γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἀμαρτωλός ώδὴ διαψάλματος 17 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ (*Sheol h7585*) 18 ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα 19 ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἀνθρωπος κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιον σου 20 κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἀνθρωποί εἰσιν διάψαλμα

10 ἴνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν ὑπερορᾶς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει 2 ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἵς διαλογίζονται 3 ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἀμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται 4 παρώξυνεν τὸν κύριον ὁ ἀμαρτωλός κατὰ τὸ πλῆθος τῆς

ὄργης αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ 5 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει 6 εἰπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ 7 οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος 8 ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἀθῷον οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν 9 ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν 10 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων 11 εἰπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέησται ὁ θεός ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος 12 ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων 13 ἔνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν εἰπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει 14 βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χειράς σου σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός ὁρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν 15 σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ δι αὐτήν 16 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ 17 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν κύριος τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ οὗς σου 18 κρῖναι ὁρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἴνα μὴ

προσθῆ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἀνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς

11 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα πᾶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου μεταναστεύοντα ἐπὶ τὰ ὅρη ὡς στρουθίον **2** δτι ἰδοὺ οἱ ἄμαρτωλοι ἐνέτειναν τόξον ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ **3** δτι ἂ κατηρτίσω καθεῖλον ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν **4** κύριος ἐν ναῷ ὄγίῳ αὐτοῦ κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων **5** κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν **6** ἐπιβρέξει ἐπὶ ἄμαρτωλὸν παγίδας πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν **7** δτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἥγαπησεν εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

12 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὄγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυιδ σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέοιπεν ὅσιος ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων **2** μάταια ἐλάλησεν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν **3** ἐξολεθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλορήμονα **4** τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστιν τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν **5** ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ **6** τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγνά ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως **7** σύ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ

διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰώνα **8** κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσιν κατὰ τὸ ὄψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

13 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ **2** ἔως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος ἔως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ **3** ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ **4** ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον **5** μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου ἵσχυσα πρὸς αὐτόν οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ **6** ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἥλπισα ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἃσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὄνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

14 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἴπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεός διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός **2** κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἡ ἐκζητῶν τὸν θεόν **3** πάντες ἐξέκλιναν ἄμα ἡχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός τάφος ἀνεῳγμένος ὁ **4** οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο **5** ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεός ἐν γενεᾷ δικαίᾳ **6** βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνατε ὅτι κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστιν **7** τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ισραηλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ

λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσθω Ιακωβ καὶ εὐφρανθήτω
Ισραὴλ

15 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε τίς παροικήσει ἐν
τῷ σκηνώματί σου καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ
ὅρει τῷ ἀγίῳ σου **2** πορευόμενος ἄμωμος καὶ
ἐργαζόμενος δικαιοσύνην λαῶν ἀλήθειαν ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ **3** ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ
αὐτοῦ οὐδὲ ἐποίησεν τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν
καὶ ὄνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ
4 ἔξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρεύόμενος
τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει ὁ ὄμνύων
τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν **5** τὸ ἀργύριον
αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις
οὐκ ἔλαβεν ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθῆσεται εἰς
τὸν αἰῶνα

16 στηλογραφία τῷ Δαυιδ φύλαξόν με κύριε
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥπισα **2** εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἰ
σύ ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις **3** τοῖς
ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν πάντα
τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς **4** ἐπληθύνθησαν
αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐτάχυνναν οὐ μὴ
συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἰμάτων
οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ
χειλέων μου **5** κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας
μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου σὺ εἴ ὁ ἀποκαθιστῶν
τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί **6** σχοινία ἐπέπεσάν
μοι ἐν τοῖς κρατίστοις καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου
κρατίστη μοί ἐστιν **7** εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν
συνετίσαντά με ἔτι δὲ καὶ ἔως νυκτὸς ἐπαίδευσάν
με οἱ νεφροί μου **8** προωρώμην τὸν κύριον
ἐνώπιόν μου διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν
ἴνα μὴ σαλευθῶ **9** διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία
μου καὶ ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι δὲ καὶ ἡ

σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι **10** ὅτι οὐκ
ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ἄδην οὐδὲ
δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἵδεν διαφθοράν (*Sheol*
h7585) **11** ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με
εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνότητες
ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος

17 προσευχὴ τοῦ Δαυιδ εἰσάκουσον κύριε τῆς
δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι
τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χείλεσιν δολίοις **2** ἐκ
προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἔξελθοι οἱ ὄφθαλμοί
μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας **3** ἐδοκίμασας τὴν
καρδίαν μου ἐπεσκέψω νυκτός ἐπύρωσάς με καὶ
οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία **4** ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ
τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς
λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληράς **5** κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς
τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου
6 ἐγὼ ἐκέραξα ὅτι ἐπίκουσάς μου ὁ θεός κλῖνον
τὸ οὗς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ὥματων
μου **7** θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῷζων τοὺς
ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ
δεξιᾷ σου **8** φύλαξόν με ὡς κόραν ὄφθαλμοῦ
ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με **9**
ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων
με οἱ ἔχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον **10**
τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν τὸ στόμα αὐτῶν
ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν **11** ἐκβάλλοντές με
νυνὶ περιεκύκλωσάν με τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν
ἔθεντο ἔκκλιναι ἐν τῇ γῇ **12** ὑπέλαβόν με ὡσεὶ
λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν
ἐν ἀποκρύφοις **13** ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον
αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς ῥῦσαι τὴν ψυχήν
μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἔχθρῶν

τῆς χειρός σου 14 κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν ἔχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν 15 ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου

18 εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαυὶδ ἃ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὧδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου 2 κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήμπτωρ μου 3 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου σωθήσομαι 4 περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἔξετάραξάν με 5 ὡδῖνες ἄδου περιεκύκλωσάν με προέφθασάν με παγίδες θανάτου (*Sheol h7585*)

6 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα ἥκουσεν ἐκ ναοῦ ἀγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὕτα αὐτοῦ 7 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὁρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὡργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός 8 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὄργῃ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ 9 καὶ ἐκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ 10 καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβίνιν καὶ ἐπετάσθη ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων 11 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ

κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων 12 ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός 13 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὄψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ 14 καὶ ἔξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν αὐτούς 15 καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμήσεως σου κύριε ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὄργῆς σου 16 ἔξαπέστειλεν ἐξ ὄψους καὶ ἔλαβεν με προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν 17 ῥύσεται με ἐξ ἔχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ 18 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου 19 καὶ ἔξήγαγέν με εἰς πλατυσμόν ῥύσεται με ὅτι ἡθέλησέν με ῥύσεται με ἐξ ἔχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με 20 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι 21 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὄδοις κυρίου καὶ οὐκ ἡσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου 22 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιον μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ 23 καὶ ἔσομαι ἀμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου 24 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 25 μετὰ ὄσιον ὄσιαθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ 26 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις 27 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων

ταπεινώσεις 28 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου 29 ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος 30 ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα ὑπερασπιστής ἐστιν πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν 31 ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν 32 ὁ θεὸς ὁ περιζωνύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου 33 ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἵστων με 34 διδάσκων χειράς μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου 35 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετο μου καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος καὶ ἡ παιδεία σου αὐτῇ με διδάξει 36 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἡσθένησαν τὰ ἵχνη μου 37 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήμψομαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἔως ἂν ἐκλίπωσιν 38 ἐκθλίψω αὐτούς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου 39 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου 40 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἔξωλέθρευσας 41 ἐκέραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σῷζων πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν 42 καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς 43 ῥύσῃ με ἔξ ἀντιλογιῶν λαοῦ καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαός ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέν μοι 44 εἰς ἀκοὴν ὡτίου ὑπήκουσέν μοι υἱὸι ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι 45 υἱὸι ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν

καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν 46 ζῆ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου 47 ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἔμοι καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ 48 ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὄργίλων ἀπὸ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύση με 49 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσιν κύριε καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ 50 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος

19 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα 2 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νῦν νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν 3 οὐκ εἰσὶν λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν 4 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ 5 καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ 6 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἔως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ 7 ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέψων ψυχάς ἡ μαρτυρία κυρίου πιστή σοφίζουσα νήπια 8 τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθεῖα εὐφραίνοντα καρδίαν ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγής φωτίζουσα ὀφθαλμούς 9 ὁ φόβος κυρίου ἀγνός διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό 10 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον 11 καὶ

γάρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή 12 παραπτώματα τίς συνήσει ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με 13 καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσιν τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἀμαρτίας μεγάλης 14 καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου

20 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ιακωβ 2 ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου καὶ ἐκ Σιων ἀντιλάβοιτο σου 3 μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω διάψαλμα 4 δώῃ σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι 5 ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὄνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου 6 νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσεν κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ 7 οὗτοι ἐν ἄρμασιν καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις ἡμεῖς δὲ ἐν ὄνόματι κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα 8 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν 9 κύριε σῶσον τὸν βασιλέα σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾧ ἦν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε

21 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα 2 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν

διάψαλμα 3 ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου 4 ζωὴν ἡτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος 5 μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν 6 ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου 7 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ 8 εὐρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσιν τοῖς ἔχθροῖς σου ἡ δεξιά σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε 9 θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ 10 τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ οὐών ἀνθρώπων 11 ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά διελογίσαντο βουλήν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι 12 ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν 13 ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἔσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου

22 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήμψεως τῆς ἐωθινῆς ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχεις μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου 2 ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ καὶ νυκτός καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοὶ 3 σὺ δὲ ἐν ἀγίοις κατοικεῖς ὁ ἐπαινος Ισραὴλ 4 ἐπὶ σοὶ ἥλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἥλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς 5 πρὸς σὲ ἐκέραξαν καὶ ἐσώθησαν ἐπὶ σοὶ ἥλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν 6 ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος ὄνειδος

άνθρωπου καὶ ἔξουδένημα λαοῦ 7 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἔξεμυκτήρισάν με ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν ἐκίνησαν κεφαλήν 8 ἥλπισεν ἐπὶ κύριον ῥύσασθα αὐτὸν σωσάτω αὐτὸν ὅτι θέλει αὐτόν 9 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου 10 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἴς σύ 11 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι θλῖψις ἐγγύς ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν 12 περιεκύλωσάν με μόσχοι πολλοί ταῦροι πίονες περιέσχον με 13 ἥνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ὁ ἄρπαζων καὶ ὡρυόμενος 14 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὄστα μου ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου 15 ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου καὶ ἡ γλώσσα μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με 16 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ὡρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας 17 ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὄστα μου αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειδόν με 18 διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον 19 σὺ δέ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου εἰς τὴν ἀντίλημψίν μου πρόσχες 20 ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου 21 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου 22 διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε 23 οἱ φοβούμενοι κύριον αἰνέσατε αὐτόν ἄπαν τὸ σπέρμα Ιακωβ δοξάσατε αὐτόν φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἄπαν τὸ σπέρμα Ισραηλ 24 ὅτι οὐκ ἔξουδένωσεν

οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ οὐδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέν μου 25 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν 26 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος 27 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν 28 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν 29 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ 30 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη 31 καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος

23 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει 2 εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψεν με 3 τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν ὠδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἔνεκεν τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ 4 ἐὰν γάρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακά ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου αὐταί με παρεκάλεσαν 5 ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον 6 καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεται με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς μου καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς
μακρότητα ἡμερῶν

24 ψαλμὸς τῷ Δανιδ τῆς μιᾶς σαββάτων τοῦ
κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ 2 αὐτὸς ἐπὶ
θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ποταμῶν
ἡτοίμασεν αὐτὴν 3 τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὅρος
τοῦ κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ
αὐτοῦ 4 ἀθῷος χερσὶν καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ
ὅς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
καὶ οὐκ ὕμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ
5 οὗτος λήμψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου καὶ
ἔλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ 6 αὕτη ἡ
γενεὰ ζητούντων αὐτὸν ζητούντων τὸ πρόσωπον
τοῦ θεοῦ Ιακωβ διάψαλμα 7 ἄρατε πύλας οἱ
ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ
εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης 8 τίς ἐστιν
οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος κραταιὸς
καὶ δυνατός κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ 9 ἄρατε
πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι
αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης
10 τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος
τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης

25 ψαλμὸς τῷ Δανιδ πρὸς σέ κύριε ἥρα τὴν
ψυχήν μου ὁ θεός μου 2 ἐπὶ σοὶ πέποιθα μὴ
καταισχυνθείην μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ
ἐχθροί μου 3 καὶ γάρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε
οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν αἰσχυνθήτωσαν πάντες
οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς 4 τὰς ὁδούς σου κύριε
γνώρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν
με 5 ὁδῆγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ
δίδαξόν με διὰ σὺ εἶ ὁ θεός ὁ σωτήρ μου καὶ

σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν 6 μνήσθητι τῶν
οἰκτιρμῶν σου κύριε καὶ τὰ ἐλέη σου διὰ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνός εἰσιν 7 ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ
ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς κατὰ τὸ ἔλεος σου
μνήσθητί μου σὺ ἔνεκα τῆς χρηστότητός σου
κύριε 8 χρηστὸς καὶ εὐθῆς ὁ κύριος διὰ τοῦτο
νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὅδῷ 9 ὁδηγήσει
πραεῖς ἐν κρίσει διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ 10
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς
ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ 11 ἔνεκα τοῦ ὄνόματός σου κύριε καὶ
ιλάσῃ τῇ ἀμαρτίᾳ μου πολλὴ γάρ ἐστιν 12
τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον
νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὅδῷ ᾧ ἡρετίσατο 13 ἡ ψυχὴ^{τόντης}
αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν 14 κραταίωμα κύριος
τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ τὸ ὄνομα κυρίου
τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ
τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς 15 οἱ ὄφθαλμοί μου διὰ
παντὸς πρὸς τὸν κύριον διὰ αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ
παγίδος τοὺς πόδας μου 16 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐλέησόν με διὰ μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ
17 αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν
ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με 18 ἵδε τὴν
ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου καὶ ἄφες
πάσας τὰς ἀμαρτίας μου 19 ἵδε τοὺς ἐχθρούς μου
διὰ ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἀδικον ἐμίσησάν
με 20 φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με μὴ
καταισχυνθείην διὰ ἥλπισα ἐπὶ σὲ 21 ἄκακοι καὶ
εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι διὰ τὸ ὑπέμεινά σε κύριε
22 λύτρωσαι ὁ θεός τὸν Ισραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ

26 τοῦ Δαυιδ κρῖνόν με κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ
μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ
ἀσθενήσω **2** δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με
πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου
3 ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
μού ἐστιν καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου **4**
οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαίοτητος καὶ
μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω **5** ἐμίσησα
ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ
μὴ καθίσω **6** νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου
καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε **7** τοῦ
ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγήσασθαι πάντα
τὰ θαυμάσιά σου **8** κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν
οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου **9** μὴ
συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου καὶ
μετὰ ἀνδρῶν αἰμάτων τὴν ζωήν μου **10** ὃν ἐν
χερσὶν ἀνομίᾳ ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων
11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρωσαί
με καὶ ἐλέησόν με **12** ὁ γάρ πούς μου ἔστη ἐν
εὐθύτητι ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε

27 τοῦ Δαυιδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι κύριος
φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι
κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος
δειλιάσω **2** ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ
φαγεῖν τὰς σάρκας μου οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ
ἐχθροί μου αὐτὸὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσαν **3** ἐὰν
παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή οὐ φοβηθήσεται
ἡ καρδία μου ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος
ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω **4** μίαν ἡτησάμην παρὰ
κυρίου ταύτην ἐκζητήσω τοῦ κατοικεῖν με ἐν
οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου
τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα τοῦ κυρίου καὶ
ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ **5** ὅτι ἔκρυψέν με

ἐν σκηνῇ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέν με ἐν
ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐν πέτρᾳ ὕψωσέν
με **6** καὶ νῦν ἵδού ὕψωσεν τὴν κεφαλήν μου ἐπ'
ἐχθρούς μου ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ
αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ
κυρίῳ **7** εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἦς
ἐκέκραξα ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου **8** σοὶ
εἶπεν ἡ καρδία μου ἐζήτησεν τὸ πρόσωπόν μου
τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω **9** μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν
οργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου βοηθός μου γενοῦ μὴ
ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς
ὁ σωτήρ μου **10** ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ
μου ἐγκατέλιπόν με ὁ δὲ κύριος προσελάβετό
με **11** νομοθέτησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ
οδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου **12** μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων
με ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἀδικοὶ καὶ
ἔψεύσατο ἡ ἀδικία ἔαυτῃ **13** πιστεύω τοῦ ἰδεῖν
τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων **14** ὑπόμεινον τὸν
κύριον ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου
καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον

28 τοῦ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα ὁ
θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ μήποτε
παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὄμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον **2** εἰσάκουσον τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς
σέ ἐν τῷ με αἴρειν χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἄγιον
σου **3** μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἀμαρτωλῶν τὴν
ψυχήν μου καὶ μετὰ ἔργαζομένων ἀδικίαν μὴ
συναπολέσῃς με τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ
τῶν πλησίον αὐτῶν κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν **4** δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ

τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς 5 ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς 6 εὐλογητὸς κύριος ὅτι εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου 7 κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου ἐπ' αὐτῷ ἥλπισεν ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου καὶ ἐκ θελήματός μου ἔξομολογήσομαι αὐτῷ 8 κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστιν 9 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰῶνος

29 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἔξοδίου σκηνῆς ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ νίοὶ θεοῦ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ νίοὺς κριῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν 2 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὄνόματι αὐτοῦ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ 3 φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θεὸς τῆς δόξης ἔβρόντησεν κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν 4 φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ 5 φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου 6 καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς νιὸς μονοκερώτων 7 φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός 8 φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Καδης 9 φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν 10 κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ καὶ

καθίεται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα 11 κύριος ἵσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ

30 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ὡδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ ἡγφρανας τοὺς ἔχθρούς μου ἐπ' ἐμέ 2 κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ ἰάσω με 3 κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχήν μου ἐσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον (Sheol h7585) 4 ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ 5 ὅτι ὄργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις 6 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα 7 κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος 8 πρὸς σέ κύριε κεκράξομαι καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι 9 τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἴματί μου ἐν τῷ καταβῆναι με εἰς διαφθοράν μὴ ἔξομολογήσεταί σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου 10 ἥκουσεν κύριος καὶ ἡλέησέν με κύριος ἐγενήθη βοηθός μου 11 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοί διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην 12 ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῷ κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαί σοι

31 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐκστάσεως ἐπὶ σοί κύριε ἥλπισα μὴ καταισχυνθείν εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἔξελοῦ με 2 κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου τάχυνον τοῦ ἔξελέσθαι με γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν

καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με 3 ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εῖ σὺ καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με 4 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἡς ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εῖ ὁ ὑπερασπιστής μου 5 εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας 6 ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διὰ κενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἥλπισα 7 ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου 8 καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἔχθροῦ ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου 9 ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου 10 ὅτι ἔξελιπεν ἐν ὁδύνῃ ἡ ζωή μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν 11 παρὰ πάντας τοὺς ἔχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ 12 ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός 13 ὅτι ἥκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἄμα ἐπ' ἐμὲ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβούλεύσαντο 14 ἐγὼ δὲ ἐπὶ σὲ ἥλπισα κύριε εἴπα σὺ εῖ ὁ θεός μου 15 ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ καιροί μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με 16 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου 17 κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε

αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου (Sheol h7585) 18 ἄλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἔξουδενώσει 19 ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἡς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε ἔξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων 20 κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν 21 εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς 22 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρριμμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ 23 ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀνταποδίδωσιν τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν 24 ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον

32 τῷ Δαυιδ συνέσεως μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι 2 μακάριος ἀνήρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἀμαρτίαιν οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος 3 ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν 4 ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν διάψαλμα 5 τὴν ἀμαρτίαιν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα εἴπα ἔξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσεβειαν τῆς ἀμαρτίας μου διάψαλμα 6 ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πᾶς ὄσιος πρὸς σὲ ἐν

καιρῷ εὐθέτῳ πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσιν 7 σύ μου εἴ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με διάψαλμα 8 συνετιῶ σε καὶ συμβιβὼ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἥ πορεύσῃ ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου 9 μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος οἵς οὐκ ἔστιν σύνεσις ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ 10 πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει 11 εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

33 τῷ Δανιδ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις 2 ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ 3 ὅσατε αὐτῷ ἄσμα καινόν καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ 4 ὅτι εὐθής ὁ λόγος τοῦ κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει 5 ἀγαπᾶ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ 6 τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν 7 συνάγων ὡς ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους 8 φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην 9 ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν 10 κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων 11 ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει λογισμὸι τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς

γενεὰν καὶ γενεάν 12 μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστιν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ λαός ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἔαυτῷ 13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος εἶδεν πάντας τοὺς υἱὸὺς τῶν ἀνθρώπων 14 ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 15 ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν 16 οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ 17 ψευδῆς ἵππος εἰς σωτηρίαν ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται 18 ἴδού οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ 19 ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ 20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστής ἡμῶν ἐστιν 21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ ἡλπίσαμεν 22 γένοιτο τὸ ἔλεός σου κύριε ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ

34 τῷ Δανιδ ὁπότε ἡλλοίωσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Αβιμελεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ ἀπῆλθεν εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου 2 ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν 3 μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοί καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό 4 ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατο με 5 προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ 6 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέραξεν καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν

αύτόν 7 παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αύτὸν καὶ ὁύσεται αὐτούς 8 γεύσασθε καὶ ἵδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος μακάριος ἀνήρ δὲ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν 9 φοβήθητε τὸν κύριον οἱ ἄγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν 10 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ διάψαλμα 11 δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς 12 τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς 13 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον 14 ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν 15 ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν 16 πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν 17 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς 18 ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει 19 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὁύσεται αὐτούς 20 κύριος φυλάσσει πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται 21 θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσιν 22 λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ πλημμελήσωσιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν

35 τῷ Δαυιδ δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με 2 ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν

μου 3 ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἔξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγώ εἰμι 4 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά 5 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς 6 γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς 7 ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου 8 ἐλθέτω αὐτοῖς παγίς ἦν οὐ γινώσκουσιν καὶ ἡ θήρα ἦν ἔκρυψαν συλλαβέτω αὐτούς καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ 9 ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ 10 πάντα τὰ ὄστα μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὅμοιός σοι ῥύμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν 11 ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἂ οὐκ ἐγίνωσκον ἥρωτῶν με 12 ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου 13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται 14 ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὔτως εὐηρέστουν ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην 15 καὶ κατ' ἐμοῦ ἡγεράνθησαν καὶ συνήχθησαν συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν 16 ἐπείρασάν με ἔξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν 17 κύριε πότε ἐπόψῃ ἀποκατάστησον

τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενὴ μου **18** ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν ἑκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε **19** μὴ ἐπιχαρείσάν μοι οἱ ἔχθραίνοντές μοι ἀδίκως οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὁφθαλμοῖς **20** ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ ἐπ’ ὄργὴν δόλους διελογίζοντο **21** καὶ ἐπλάτυναν ἐπ’ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν εἴπαν εὗγε εἴδαν οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν **22** εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς κύριε μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ **23** ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχετ τῇ κρίσει μου ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου **24** κρῖνόν με κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν μοι **25** μὴ εἴπαισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν εὗγε εὕγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν μηδὲ εἴπαισαν κατεπίομεν αὐτόν **26** αἰσχυνθείσαν καὶ ἐντραπείσαν ἄμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ’ ἐμέ **27** ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ **28** καὶ ἡ γλώσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου

36 εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυιδ φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὁφθαλμῶν αὐτοῦ **2** ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι **3** τὰ ὥματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος οὐκ ἐβούληθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῆναι **4** ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ

ἀγαθῇ τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισεν **5** κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἔως τῶν νεφελῶν **6** ἡ δικαιοσύνη σου ὧσεὶ ὅρη θεοῦ τὰ κρίματά σου ἀβύσσος πολλῇ ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε **7** ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσιν **8** μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος τοῦ οἴκου σου καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς **9** ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς **10** παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ **11** μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας καὶ χεὶρ ἀμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με **12** ἐκεῖ ἔπεσον οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι

37 τοῦ Δαυιδ μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν **2** ὅτι ὧσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὧσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται **3** ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα καὶ κατασκήνου τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς **4** κατατρύφησον τοῦ κυρίου καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου **5** ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ’ αὐτόν καὶ αὐτὸς ποιήσει **6** καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν **7** ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ίκέτευσον αὐτόν μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευδούμενῷ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας **8** παῦσαι ἀπὸ ὄργης καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι **9** ὅτι οἱ πονηρεύομενοι ἐξολεθρευθήσονται οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν

κύριον αύτοὶ κληρονομήσουσιν γῆν 10 καὶ ἡμέραν ἐλεᾶ καὶ δανείζει καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλός καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρηταις 11 οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσιν γῆν καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης 12 παρατηρήσεται ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὄδοντας αὐτοῦ 13 ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ 14 ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἀμαρτωλοί ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 15 ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείσαν 16 κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἀμαρτωλῶν πολύν 17 ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβήσονται ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους κύριος 18 γινώσκει κύριος τὰς ὄδοὺς τῶν ἀμώμων καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται 19 οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται 20 ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ἔχθροι τοῦ κυρίου ἄμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον 21 δανείζεται ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτείσει ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίρει καὶ διδοῖ 22 ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται 23 παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται καὶ τὴν ὄδον αὐτοῦ θελήσει 24 ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ 25 νεώτερος ἐγενόμην καὶ γάρ ἐγήρασα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους 26 ὅλην τὴν

εἰς εὐλογίαν ἔσται 27 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθὸν καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος 28 ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὄσιους αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται 29 δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς 30 στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν 31 ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ 32 κατανοεῖ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν 33 ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐδὲ μὴ καταδικάσῃται αὐτὸν ὅταν κρίνηται αὐτῷ 34 ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὄδον αὐτοῦ καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν ἐν τῷ ἐξολεθρεύεσθαι ἀμαρτωλοὺς ὄψῃ 35 εἴδον ἀσεβῆ ὑπερψυχούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου 36 καὶ παρῆλθον καὶ ἴδού οὐκ ἦν καὶ ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ 37 φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ 38 οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό τὰ ἐγκαταλειμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται 39 σωτηρίᾳ δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου καὶ ὑπερασπιστής αὐτῶν ἔστιν ἐν καιρῷ θλίψεως 40 καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτοὺς καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἀμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς ὅτι ἥλπισαν ἐπ' αὐτόν

38 ψαλμὸς τῷ Δανιδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με

μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με 2 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου 3 οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργης σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὁστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου 4 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ 5 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου 6 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην 7 ὅτι αἱ ψύαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου 8 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα ὡρύσμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου 9 κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύθη 10 ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ 11 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν 12 καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν 13 ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἥκουν καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ 14 καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς 15 ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἥλπισα σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου 16 ὅτι εἴπα μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορημόνησαν 17 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιον μου διὰ

παντός 18 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου 19 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως 20 οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὥσει νεκρὸν ἐβδελυγμένον 21 μὴ ἐγκαταλίπης με κύριε ὁ θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ 22 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

39 εἰς τὸ τέλος τῷ Ιδιθουν ὧδὴ τῷ Δαυιδ εἴπα φυλάξω τὰς ὄδούς μου τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου 2 ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ὅλγημά μου ἀνεκαινίσθη 3 ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου 4 γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἔστιν ἵνα γνῶ τι ὑστερῶ ἐγώ 5 ίδού παλαιστὰς ἔθους τὰς ἡμέρας μου καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὥσει οὐθὲν ἐνώπιον σου πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν διάψαλμα 6 μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος πλὴν μάτην ταράσσονται θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά 7 καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου οὐχὶ ὁ κύριος καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἔστιν 8 ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με ὅνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με 9 ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἥνοιξα τὸ στόμα μου ὅτι σὺ εἰ ὁ ποιήσας με 10 ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον 11 ἐν

έλεγμοις ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἔξετηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος διάφαλμα **12** εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς ὅτι πάροικος ἐγώ εἴμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου **13** ἃνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω

40 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμός ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχεν μοι καὶ εἰσήκουσεν τῆς δεήσεώς μου **2** καὶ ἀνήγαγέν με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἵλυος, καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυννεν τὰ διαβήματά μου **3** καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν ὅψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον **4** μακάριος ἀνήρ οὗ ἔστιν τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς **5** πολλὰ ἐποίησας σύ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστιν τίς δύμοιωθήσεταί σοι ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν **6** θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἡθέλησας ὡτία δὲ κατηρτίσω μοι δλοκαύτωμα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἥτησας **7** τότε εἶπον ἵδού ἡκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ **8** τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβούλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου **9** εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἵδού τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως **10** τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ

σωτήριόν σου εἶπα οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς **11** σὺ δέ κύριε μὴ μακρύνης τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντὸς ἀντελάβοντό μου **12** ὅτι περιέσχον με κακά ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἡδυνήθην τοῦ βλέπειν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέν με **13** εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαι με κύριε εἰς τὸ βιοθῆσαί μοι πρόσχες **14** καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἄμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἔξαραι αὐτήν ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὅπισα καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντες μοι κακά **15** κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντες μοι εὕγε εὕγε **16** ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου **17** ἐγὼ δὲ πτωχός εἴμι καὶ πένης κύριος φροντιεῖ μου βιοθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου σὺ εῖ ὁ θεός μου μὴ χρονίσῃς

41 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος **2** κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ καὶ μὴ παραδῷη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ **3** κύριος βιοθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὁδύνης αὐτοῦ ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ **4** ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με ἵσαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἡμαρτόν σοι **5** οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ **6** καὶ

εὶς εἰσεπορεύετο τοῦ ἵδειν μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει 7 ἐπὶ τὸ αὐτὸν κατ’ ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἔχθροι μου κατ’ ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι 8 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ’ ἐμοῦ μὴ δοκιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι 9 καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ’ ὃν ἤλπισα ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ’ ἐμὲ πτερνισμόν 10 σὺ δέ κύριε ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς 11 ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἔχθρος μου ἐπ’ ἐμέ 12 ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα 13 εὐλογήτος κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

42 εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορε ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σέ δοθεός 2 ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ζῶντα πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ 3 ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυνά μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου 4 ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ’ ἐμὲ τὴν ψυχήν μου ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἔως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἥχου ἑορτάζοντος 5 ἵνα τί περίλυπος εῖ ψυχή καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου

καταρρακτῶν σου πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ’ ἐμὲ διηλθον 8 ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νυκτὸς ὡδὴ παρ’ ἐμοὶ προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου 9 ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήμπτωρ μου εἰ διὰ τί μου ἐπελάθου ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἔχθρόν μου 10 ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὄστα μου ὧνειδισάν με οἱ θλίβοντές με ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου 11 ἵνα τί περίλυπος εῖ ψυχή καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου

43 ψαλμὸς τῷ Δανιδ κρῖνόν με ὁ θεός καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὄσιου ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με 2 ὅτι σὺ εῖ ὁ θεός κραταίωμά μου ἵνα τί ἀπώσω με καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἔχθρόν μου 3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἥγαγόν με εἰς ὅρος ἄγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου 4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν θεόν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου ἐξομολογήσομαι σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεός μου 5 ἵνα τί περίλυπος εῖ ψυχή καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου

44 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ψαλμός ὁ θεός ἐν τοῖς ὡστὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον ὁ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις 2 ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσεν καὶ κατεφύτευσας

αύτούς ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἔξεβαλες αὐτούς 3 οὐ γάρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς 4 σὺ εἰ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ιακωβὸς 5 ἐν σοὶ τοὺς ἔχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἔξουθενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν 6 οὐ γάρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με 7 ἔσωσας γάρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας 8 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἔξομοιογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα διάψαλμα 9 νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν 10 ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὅπισω παρὰ τοὺς ἔχθροὺς ἡμῶν καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς 11 ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν διέσπειρας ἡμᾶς 12 ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν 13 ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν 14 ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς 15 ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μού ἔστιν καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέν με 16 ἀπὸ φωνῆς ὄνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος ἀπὸ προσώπου ἔχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος 17 ταῦτα πάντα ἥλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἡδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου 18 καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὅπισω ἡ καρδία ἡμῶν καὶ ἔξεκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν

ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου 19 ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου 20 εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὄνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον 21 οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα αὐτὸς γάρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας 22 ὅτι ἔνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς 23 ἔξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος 24 ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν 25 ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν 26 ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου

45 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ὥδῃ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ ἔξιτρεύζατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου 2 ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ἔξεχύθη χάρις ἐν χείλεσίν σου διὰ τοῦτο εὐλόγησέν σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα 3 περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου 4 καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραῦτητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου 5 τὰ βέλη σου ἡκονημένα δυνατέ λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἔχθρῶν τοῦ βασιλέως 6 ὁ θρόνος σου ὁ θεός εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου 7 ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ

θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου **8** σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἴματίων σου ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε **9** θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἴματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη πεποικιλμένη **10** ἄκουσσον θύγατερ καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὗς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου **11** ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριος σου **12** καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ **13** πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη **14** ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι **15** ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως **16** ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοί καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **17** μνησθήσονται τοῦ ὄνοματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ διὰ τοῦτο λαοὶ ἔξομοιογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

46 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις βοηθός ἐν θλίψειν ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρᾳ **2** διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὅρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν **3** ἥχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὄντα αὐτῶν ἐταράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ διάψαλμα **4** τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ

ἥγιασεν τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψιστος **5** ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ **6** ἐταράχθησαν ἔθνη ἔκλιναν βασιλεῖαι ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ ἐσαλεύθη ἡ γῆ **7** κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήμπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακωβ διάψαλμα **8** δεῦτε ἴδετε τὰ ἔργα κυρίου ἣ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς **9** ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ **10** σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ **11** κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήμπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακωβ

47 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ψαλμός πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως **2** ὅτι κύριος ὑψιστος φοβερός βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **3** ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν **4** ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τὴν καλλονὴν Ιακωβ ἦν ἡγάπησεν διάψαλμα **5** ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος **6** ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε **7** ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός ψάλατε συνετῶς **8** ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ **9** ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Αβρααμ ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν

48 ψαλμὸς ὡδῆς τοῖς υἱοῖς Κορε δευτέρᾳ σαββάτου μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρᾳ ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὅρη ἀγίων αὐτοῦ **2** εῦ βίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς ὅρη Σιων τὰ πλευρὰ

τοῦ βορρᾶ ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου 3
ὅ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς 4 ὅτι ἵδοὺ οἱ βασιλεῖς
συνήχθησαν ἥλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό 5 αὐτοὶ ἰδόντες
οὕτως ἐθαύμασαν ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν
6 τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν ἐκεῖ ὡδῖνες ὡς
τικτούσης 7 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοϊα
Θαρσις 8 καθάπερ ἡκούσαμεν οὕτως εἴδομεν ἐν
πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν πόλει τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα
διάψαλμα 9 ὑπελάβομεν ὁ θεός τὸ ἔλεός σου
ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου 10 κατὰ τὸ ὄνομά σου
ὁ θεός οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα
τῆς γῆς δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου 11
εὐφρανθήτω τὸ ὅρος Σιων ἀγαλλιάσθωσαν αἱ
θυγατέρες τῆς Ιουδαίας ἔνεκεν τῶν κριμάτων
σου κύριε 12 κυκλώσατε Σιων καὶ περιλάβετε
αὐτήν διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς 13
θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς
καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς ὅπως ἀν
διηγήσησθε εἰς γενεάν ἐτέραν 14 ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς
αἰῶνας

49 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός ἀκούσατε
ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην 2 οἵ τε γηγενεῖς
καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος
καὶ πένης 3 τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ
ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν 4 κλινῶ εἰς
παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ
τὸ πρόβλημά μου 5 ἵνα τί φοιβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ
πονηρᾶ ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με

6 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι 7
ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται λυτρώσεται ἀνθρωπος οὐ
δώσει τῷ θεῷ ἔξιλασμα αὐτοῦ 8 καὶ τὴν τιμὴν τῆς
λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ 9 καὶ ἐκόπασεν εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ ζήσεται εἰς τέλος ὅτι οὐκ ὅψεται
καταφθοράν ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας
10 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἀνονυμούς ἀπολοῦνται
καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον
αὐτῶν 11 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς
τὸν αἰῶνα σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ
γενεάν ἐπεκαλέσαντο τὰ ὄνόματα αὐτῶν ἐπὶ
τῶν γαιῶν αὐτῶν 12 καὶ ἀνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν
οὐ συνῆκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς
ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς 13 αὕτη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν διάψαλμα 14
ὡς πρόβατα ἐν ἄδη ἔθεντο θάνατος ποιμαίνει
αὐτούς καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς
τὸ πρώι καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν
τῷ ἄδη ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (*Sheol h7585*) 15 πλὴν
ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς
ἄδου ὅταν λαμβάνῃ με διάψαλμα (*Sheol h7585*) 16
μὴ φοιβοῦ ὅταν πλούτησῃ ἀνθρωπος καὶ ὅταν
πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ 17 ὅτι οὐκ
ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήμψεται τὰ πάντα
οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ 18 ὅτι
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται
ἔξιμολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνης αὐτῷ 19
εἰσελεύσεται ἔως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ ἔως
αἰῶνος οὐκ ὅψεται φῶς 20 ἀνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν
οὐ συνῆκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς
ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς

50 ψαλμὸς τῷ Ασαφ θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν **2** ἐκ Σιων ἡ εὐπρέπεια τῆς ὥραιοτητος αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἤξει **3** ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγίς σφόδρα **4** προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ **5** συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις **6** καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς κριτῆς ἔστιν διάψαλμα **7** ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι Ισραὴλ καὶ διαμαρτύρομαι σοι ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμι ἐγώ **8** οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μού ἔστιν διὰ παντός **9** οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμάνων σου χιμάρους **10** ὅτι ἐμά ἔστιν πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ κτήνη ἐν τοῖς ὅρεσιν καὶ βόες **11** ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὥραιοτης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἔστιν **12** ἐὰν πεινάσω οὐ μή σοι εἴπω ἐμὴ γάρ ἔστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς **13** μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αἷμα τράγων πίομαι **14** θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου **15** καὶ ἐπικάλεσαι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ ἔξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με διάψαλμα **16** τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἴπεν ὁ θεός ἵνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου **17** σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἔξεβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὅπισω **18** εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις **19** τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίαν καὶ ἡ γλῶσσά

σου περιέπλεκεν δολιότητα **20** καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον **21** ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος ἐλέγχω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου **22** σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ μήποτε ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἦ ὁ ρύσμενος **23** θυσία αἰνέσεως δοξάσει με καὶ ἐκεὶ ὁδός ἥ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ

51 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Ναθαν τὸν προφήτην ἦνίκα εἰσῆλθεν πρὸς Βηρσαβεε ἐλέησόν με ὁ θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου **2** ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με **3** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστιν διὰ παντός **4** σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε **5** ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου **6** ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι **7** φαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι **8** ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὄστα τεταπεινωμένα **9** ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον **10** καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου **11** μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ

τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ 12 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήρισόν με 13 διδάξω ἀνόμους τὰς δόδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν 14 ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου 15 κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου 16 ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἃν δλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις 17 θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμένον καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἔξουθενώσει 18 ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ 19 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

52 εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωκη τὸν Ιδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ ἦλθεν Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Αβιμελεχ τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν 2 ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου ὥσει ξυρὸν ἡκονημένον ἐποίησας δόλον 3 ἡγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην διάφαλμα 4 ἡγάπησας πάντα τὰ ρήματα καταποντισμοῦ γλῶσσαν δολίαν 5 διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος καὶ τὸ ρίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων διάφαλμα 6 καὶ ὄφονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν 7 ἵδοὺ ἀνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ

πλούτου αὐτοῦ καὶ ἔδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ 8 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἑλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἥλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 9 ἔξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὄσιων σου

53 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ συνέσεως τῷ Δαυὶδ εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεός διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίᾳς οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν 2 ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἴδειν εἰ ἔστιν συνίων ἡ ἐκζητῶν τὸν θεόν 3 πάντες ἔξεκλιναν ἄμα ἡχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός 4 οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ ἔσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο 5 ἐκεῖ φοβηθήσονται φόβον οὗ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων κατησχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἔξουδένωσεν αὐτούς 6 τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ισραὴλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ιακωβ καὶ εὑφρανθήσεται Ισραὴλ

54 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ σαουλ οὐκ ἵδού Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ὁ θεός ἐν τῷ ὄνομάτι σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με 2 ὁ θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου 3 ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ κραταίοι ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου οὐ προέθεντο τὸν θεὸν

ένώπιον αὐτῶν διάψαλμα 4 ἵδού γάρ ὁ θεὸς
βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος ἀντιλήμπτωρ τῆς ψυχῆς
μου 5 ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἔχθροῖς μου ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου ἐξολέθρευσον αὐτούς 6 ἑκουσίως
θύσω σοι ἐξομολογήσομαι τῷ ὄνόματί σου κύριε
ὅτι ἀγαθόν 7 ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με
καὶ ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου

55 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυὶδ
ἐνώτισαι ὁ θεός τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ
ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου 2 πρόσχες μοι καὶ
εἰσάκουσόν μου ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ
μου καὶ ἐταράχθην 3 ἀπὸ φωνῆς ἔχθροῦ καὶ
ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ'
ἔμε ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι 4 ἡ
καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί καὶ δειλία θανάτου
ἐπέπεσεν ἐπ' ἔμε 5 φόβος καὶ τρόμος ἥλθεν ἐπ'
ἔμε καὶ ἐκάλυψέν με σκότος 6 καὶ εἴπα τίς δώσει
μοι πτέρυγας ὥσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι
καὶ καταπαύσω 7 ἵδού ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα 8 προσεδεχόμην
τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος
9 καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας
αὐτῶν ὅτι εἴδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ
πόλει 10 ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν
ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ
αὐτῆς καὶ ἀδικία 11 καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν
πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος 12 ὅτι εἰ ἔχθρὸς
ὤνειδισέν με ὑπήνεγκα ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ'
ἔμε ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ 13
σὺ δέ ἀνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστέ
μου 14 ὃς ἐπὶ τὸ αὐτό μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὄμονοίᾳ 15
ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς καὶ καταβήτωσαν

εἰς ἃδου ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις
αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν (*Sheol h7585*) 16 ἐγὼ δὲ πρὸς
τὸν θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέν μου
17 ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι
ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου 18
λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν
ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἥσαν σὺν ἐμοὶ
19 εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς
οἱ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων διάψαλμα οὐ γάρ
ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν
τὸν θεόν 20 ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀποδιδόναι ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ 21
διεμερίσθησαν ἀπὸ ὄργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ
καὶ ἥγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἥπαλύνθησαν οἱ
λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοί εἰσιν βολίδες
22 ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ
αὐτός σε διαθέψει οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα
σάλον τῷ δικαίῳ 23 σὺ δέ ὁ θεός κατάξεις
αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς ἄνδρες αἰμάτων
καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας
αὐτῶν ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ κύριε

56 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ
τῶν ἀγίων μεμακρυμένου τῷ Δαυὶδ εἰς
στηλογραφίαν δόποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ
ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ ἐλέησόν με κύριε ὅτι
κατεπάτησέν με ἀνθρωπος ὅλην τὴν ἡμέραν
πολεμῶν ἔθλιψέν με 2 κατεπάτησάν με οἱ ἔχθροί
μου ὅλην τὴν ἡμέραν ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές
με ἀπὸ ὑψους 3 ἡμέρας φοβηθήσομαι ἐγὼ δὲ ἐπὶ
σοὶ ἐλπιῶ 4 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους
μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῷ θεῷ ἥλπισα οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ 5 ὅλην τὴν
ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο κατ'

έμοι πάντες οι διαλογισμοί αύτῶν εἰς κακόν 6 παροικήσουσιν καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου 7 ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς ἐν ὄργῃ λαοὺς κατάξεις ὁ θεός 8 τὴν ζωήν μου ἔξιγγειλά σοι ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ώς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου 9 ἐπιστρέψουσιν οἱ ἔχθροι μου εἰς τὰ ὄπίσω ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε ἵδού ἔγνων ὅτι θεός μου εἴ τοι 10 ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον 11 ἐπὶ τῷ θεῷ ἥλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος 12 ἐν ἐμοί ὁ θεός αἱ εὐχαὶ ἀς ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι 13 ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου καὶ τοὺς πόδας μου ἔξ ὀλισθήματος τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων

57 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαουλ εἰς τὸ σπήλαιον ἐλέησόν με ὁ θεός ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ ἔως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία 2 κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν Ὕψιστον τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με 3 ἐξαπέστειλεν ἔξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέν με ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με διάψαλμα ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ 4 καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων ἐκοιμήθην τεταραγμένος υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλον καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα 5 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου 6 παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσίν μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου ὕρυξαν πρὸ

προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν διάψαλμα 7 ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὃ θεός ἐτοίμη ἡ καρδία μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ 8 ἔξεγέρθητι ἡ δόξα μου ἔξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἔξεγερθήσομαι ὅρθρου 9 ἔξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν 10 ὅτι ἐμεγαλύνθη ἔως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἔως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου 11 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

58 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων 2 καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν 3 ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός ἐλάλησαν ψεύδη 4 θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὤτα αὐτῆς 5 ἦτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ 6 ὁ θεὸς συνέτριψεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν κύριος 7 ἔξουδενωθήσονται ως ὄνδωρ διαπορεύομενον ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἔως οὗ ἀσθενήσουσιν 8 ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται ἐπέπεσε πῦρ καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον 9 πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ράμνον ωσεὶ ζῶντας ωσεὶ ἐν ὄργῃ καταπίεται ὑμᾶς 10 εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ 11 καὶ ἐρεῖ

ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἔστιν καρπὸς τῷ δικαίῳ ἄρα
ἔστιν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ

59 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς
στηλογραφίαν ὅπότε ἀπέστειλεν Σαουλ καὶ
ἐφύλαξεν τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν
ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου ὁ θεός καὶ ἐκ
τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσάι με **2**
ρῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν
καὶ ἔξι ἀνδρῶν αἰμάτων σῶσόν με **3** ὅτι ἵδοὺ
ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ
κραταιοί οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἀμαρτία μου
κύριε **4** ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυναν
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἵδε **5** καὶ
σύ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραὴλ
πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη
μὴ οἰκτιρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν διάψαλμα **6** ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν
καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν
πόλιν **7** ἵδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν καὶ ῥομφαίᾳ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν ὅτι
τίς ἥκουσεν **8** καὶ σύ κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοὺς
ἔξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη **9** τὸ κράτος μου
πρὸς σὲ φυλάξω ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου
εἴ **10** ὁ θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με
ὁ θεὸς δείξει μοι ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου **11** μὴ
ἀποκτείνῃς αὐτούς μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ
λαοῦ μου διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου
καὶ κατάγαγε αὐτούς ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε
12 ἀμαρτίαν στόματος αὐτῶν λόγον χειλέων
αὐτῶν καὶ συλλημφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ
αὐτῶν καὶ ἔξι ἀράς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται
συντέλειαι **13** ἐν ὄργῃ συντελείας καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξωσιν καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει

τοῦ Ιακωβ τῶν περάτων τῆς γῆς διάψαλμα
14 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν
ώς κύων καὶ κυκλώσουσιν πόλιν **15** αὐτοὶ
διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσιν καὶ γογγύσουσιν **16** ἔγὼ δὲ ἔσομαι
τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωὶ τὸ
ἔλεος σου ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήμπτωρ μου καὶ
καταφυγὴ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου **17** βοηθός μου
σοὶ ψαλῶ ὅτι ὁ θεός ἀντιλήμπτωρ μου εἴ ὁ θεός
μου τὸ ἔλεος μου

60 εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι
εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχήν ὅπότε
ἐνεπύρισεν τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν
Συρίαν Σωβα καὶ ἐπέστρεψεν Ιωαβ καὶ ἐπάταξεν
τὴν φάραγγα τῶν ἀλῶν δώδεκα χιλιάδας ὁ
θεός ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς ὠργίσθης
καὶ οἰκτίρησας ἡμᾶς **2** συνέσεισας τὴν γῆν καὶ
συνετάραξας αὐτήν ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς
ὅτι ἐσαλεύθη **3** ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά
ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως **4** ἔδωκας
τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου διάψαλμα **5** δπως ἀν
ρυθμῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου
καὶ ἐπάκουσόν μου **6** ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἄγιῳ αὐτοῦ ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σικιμα
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω **7**
ἐμός ἐστιν Γαλααδ καὶ ἐμός ἐστιν Μανασση καὶ
Εφραίμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου Ιουδας
βασιλεύς μου **8** Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου
ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν **9** τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς τίς ὁδηγήσει με ἔως τῆς Ιδουμαίας
10 οὐχὶ σύ ὁ θεός ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ

έξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν 11 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαίᾳ σωτηρίᾳ ἀνθρώπου 12 ἐν δὲ τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ αὐτὸς ἔξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς

61 εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοις τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον ὁ θεός τῆς δεήσεώς μου πρόσχες τῇ προσευχῇ μου 2 ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὑψωσάς με 3 ὠδήγησάς με ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἔχθροῦ 4 παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου διάψαλμα 5 ὅτι σύ ὁ θεός εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου 6 ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις ἔτη αὐτοῦ ἔως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς 7 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει 8 οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας

62 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ιδιθουν ψαλμὸς τῷ Δαυιδ οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου παρ', αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου 2 καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον 3 ἔως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὡσμένῳ 4 πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβούλεύσαντο ἀπώσασθαι ἔδραμον ἐν ψεύδει τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογοῦσαν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο διάψαλμα 5 πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου 6 ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ μεταναστεύσω 7 ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν

μου καὶ ἡ δόξα μου ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ 8 ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν διάψαλμα 9 πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό 10 μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε πλοῦτος ἐὰν ῥέη μὴ προστίθεσθε καρδίαν 11 ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός δύο ταῦτα ἥκουσα 12 ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοί κύριε τὸ ἔλεος ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ

63 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ιουδαίας ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὁρθρίζω ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ 2 οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὄφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου 3 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσίν σε 4 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χειράς μου 5 ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου 6 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ 7 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι 8 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὡπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου 9 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς 10 παραδοθήσονται εἰς χειρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται 11 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ

έπαινεσθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

64 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰσάκουσον ὁ θεός τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με ἀπὸ φόβου ἔχθροῦ ἔξελοῦ τὴν ψυχήν μου **2** ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν **3** οἵτινες ἡκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν **4** τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον ἔξαπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται **5** ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας εἴπαν τίς ὅψεται αὐτούς **6** ἔξηρεύνησαν ἀνομίας ἔξελιπον ἔξερευνῶντες ἔξερευνήσει προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα **7** καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν **8** καὶ ἔξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλώσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς **9** καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν **10** εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

65 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὡδή Ιερεμιου καὶ Ιεζεκιηλ ἐκ τοῦ λόγου τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεός ἐν Σιων καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ιερουσαλημ **2** εἰσάκουσον προσευχῆς μου πρὸς σὲ πᾶσα σάρξ ἥξει **3** λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ **4** μακάριος ὃν ἔξελέξω καὶ προσελάβου κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς

τοῦ οἴκου σου ἄγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐν δικαιούνη **5** ἐπάκουον σὸν ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτήρ ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ ἐν θαλάσσῃ μακράν **6** ἐτοιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἴσχυι αὐτοῦ περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ **7** ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης ἤχους κυμάτων αὐτῆς ταραχθήσονται τὰ ἔθνη **8** καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου ἔξοδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρψεις **9** ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν ἐπλήθυνας τοῦ πλούτους αὐτήν ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία σου **10** τοὺς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα **11** εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος **12** πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται **13** ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον κεκράξονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν

66 εἰς τὸ τέλος ὡδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ **2** ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ **3** εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως σου ψεύσονταί σε οἱ ἔχθροί σου **4** πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου διάψαλμα **5** δεῦτε καὶ ἵδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς γενέας τῶν ἀνθρώπων **6** ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί ἐκεῖ

εύφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ 7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰώνος οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς διάψαλμα 8 εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσασθε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ 9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωὴν καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου 10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον 11 εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν 12 ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν 13 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἴκον σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου 14 ἃς διέστειλεν τὰ χείλη μου καὶ ἐλάλησεν τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου 15 ὀλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων διάψαλμα 16 δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν ὅσα ἐποίησεν τῇ ψυχῇ μου 17 πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὑψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου 18 ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου μὴ εἰσακουσάτω κύριος 19 διὰ τοῦτο εἰσήκουσέν μου ὁ θεός προσέσχεν τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου 20 εὐλογητὸς ὁ θεός ὃς οὐκ ἀπέστησεν τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ

67 εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοῖς ψαλμὸς ὡδῆς ὁ θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς διάψαλμα 2 τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὄδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου 3 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ θεός ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες 4

εύφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις διάψαλμα 5 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ θεός ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες 6 γῇ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν 7 εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς 68 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ὡδῆς ἀναστήτω ὁ θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 2 ὡς ἐκλείπει καπνός ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός οὔτως ἀπόλοιντο οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ 3 καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ 4 ἄσσατε τῷ θεῷ ψάλατε τῷ ὄνόματι αὐτοῦ ὀδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν κύριος ὄνομα αὐτῷ καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 5 τοῦ πατρὸς τῶν ὄρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ 6 ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ ἔξαγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ ὄμοιώς τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις 7 ὁ θεός ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα 8 γῇ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦτο Σιναὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ισραὴλ 9 βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεός τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ ἡσθένησεν σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν 10 τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός 11 κύριος δώσει

ρήμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ 12 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα 13 ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου διάψαλμα 14 ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς χιονωθήσονται ἐν Σελμῶν 15 ὅρος τοῦ θεοῦ ὅρος πῖον ὅρος τετυρωμένον ὅρος πῖον 16 ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὅρη τετυρωμένα τὸ ὅρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ καὶ γάρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος 17 τὸ ἄρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον χιλιάδες εὐθηνούντων ὁ κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινα ἐν τῷ ἀγίῳ 18 ἀνέβης εἰς ὕψος ἡχμαλώτευσας αἱχμαλωσίαν ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ καὶ γάρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός 19 εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν διάψαλμα 20 ὁ θεὸς ἡμῶν θεὸς τοῦ σώζειν καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου 21 πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἔχθρῶν αὐτοῦ κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν 22 εἶπεν κύριος ἐκ Βασαν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης 23 ὅπως ἀν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἔχθρῶν παρ' αὐτοῦ 24 ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σους ὁ θεὸς αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἀγίῳ 25 προέφθασαν ἄρχοντες ἔχόμενοι ψαλλόντων ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν 26 ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ισραηλ 27 ἐκεῖ Βενιαμιν νεώτερος ἐν ἐκστάσει ἄρχοντες

Ιουδα ἡγεμόνες αὐτῶν ἄρχοντες Ζαβουλων ἄρχοντες Νεφθαλὶ 28 ἔντειλαι ὁ θεός τῇ δυνάμει σου δυνάμωσον ὁ θεός τοῦτο ὁ κατειργάσω ἡμῖν 29 ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ιερουσαλημ σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα 30 ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσιν τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα 31 ἥζουσιν πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ 32 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄστατε τῷ θεῷ ψάλατε τῷ κυρίῳ διάψαλμα 33 ψάλατε τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς ἴδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως 34 δότε δόξαν τῷ θεῷ ἐπὶ τὸν Ισραηλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις 35 θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ισραηλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ θεός

69 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυιδ σῶσόν με ὁ θεός ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἔως ψυχῆς μου 2 ἐνεπάγην εἰς ἵλυν βυθοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἥλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ καταιγὶς κατεπόντισέν με 3 ἐκοπίασα κράζων ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεόν μου 4 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν ἐκραταιώθησαν οἱ ἔχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως ἢ οὐχ ἥρπασα τότε ἀπετίννυον 5 ὁ θεός σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν 6 μὴ

αἰσχυνθείσαν ἐπ' ἔμοι οἱ ὑπομένοντές σε κύριε κύριε τῶν δυνάμεων μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἔμοι οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ 7 ὅτι ἔνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου 8 ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς νιοῖς τῆς μητρός μου 9 ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἔμέ 10 καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμὸν ἔμοι 11 καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν 12 κατ' ἔμοῦ ἡδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ καὶ εἰς ἔμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον 13 ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ κύριε καιρὸς εὐδοκίας ὁ θεός ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἔλέους σου ἐπάκουος μου ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου 14 σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ ἵνα μὴ ἐμπαγῶ ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων 15 μὴ με καταποντισάτω καταιγίς ὑδατος μηδὲ καταπιέτω με βυθός μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἔμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ 16 εἰσάκουος μου κύριε ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἔμέ 17 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουος μου 18 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου ῥῦσαί με 19 σὺ γάρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με 20 ὄνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξεν καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὗρον 21 καὶ ἔδωκαν

εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὅξος 22 γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον 23 σκοτισθήτωσαν οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον 24 ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὄργήν σου καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὄργῆς σου καταλάβοι αὐτούς 25 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν 26 ὅτι δὲ σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν 27 πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου 28 ἔξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν 29 πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ὁ θεός ἀντελάβετο μου 30 αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ' ὧδης μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει 31 καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς 32 ἴδετωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐκζητήσατε τὸν θεόν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν 33 ὅτι εἰσήκουσεν τῶν πενήτων ὁ κύριος καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἔξουδένωσεν 34 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς 35 ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ιουδαίας καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν 36 καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ

70 εἰς τὸ τέλος τῶν Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶσαί με κύριον ὁ θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου

πρόσχες 2 αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες μου τὴν ψυχήν ἀποστραφείησαν εἰς τὰ δόπισα καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά 3 ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντες μοι εὗγε εὗγε 4 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντες σε καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ θεός οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου 5 ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης ὁ θεός βοήθησόν μοι βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἴ̄ σύ κύριε μὴ χρονίσῃς

71 τῷ Δαυιδ υἱῷν Ιωναδαβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων ὁ θεός ἐπὶ σοὶ ἥλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα 2 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἔξελοῦ με κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με 3 γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρὸν τοῦ σῶσαί με ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἴ̄ σύ 4 ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος 5 ὅτι σὺ εἴ̄ ἡ ὑπομονή μου κύριε κύριος ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου 6 ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἴ̄ σκεπαστής ἐν σοὶ ἡ ὑμνησίς μου διὰ παντός 7 ὥσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς καὶ σὺ βοηθός κραταιός 8 πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου δλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου 9 μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γῆρους ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπης με 10 ὅτι εἴπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ 11 λέγοντες ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥύσμενος 12 ὁ θεός

μὴ μακρύνῃς ἀπ’ ἐμοῦ ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες 13 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι 14 ἐγὼ δὲ διὰ παντὸς ἐλπιῶ καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αὔνεσίν σου 15 τὸ στόμα μου ἔξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου δλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας 16 εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου 17 ἐδίδαξάς με ὁ θεός ἐκ νεότητός μου καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου 18 καὶ ἔως γῆρους καὶ πρεσβείου ὁ θεός μὴ ἐγκαταλίπης με ἔως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου 19 ὁ θεός ἔως ὑψίστων ἡ ἐποίησας μεγαλεῖα ὁ θεός τίς ὅμοιός σοι 20 ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς καὶ ἐπιστρέψας ἔζωποιόησάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με 21 ἐπλεόνασας τὴν μεγαλοσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με 22 καὶ γάρ ἐγὼ ἔξομοιογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἄγιος τοῦ Ισραὴλ 23 ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι καὶ ἡ ψυχή μου ἦν ἐλυτρώσω 24 ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου δλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου ὅταν αἰσχυνθῶσιν καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι

72 εἰς Σαλωμῶν ὁ θεός τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως 2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς

πτωχούς σου ἐν κρίσει 3 ἀναλαβέτω τὰ ὅρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ 4 κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην 5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν 6 καὶ καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὥσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν 7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἔως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη 8 καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἔως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης 9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν 10 βασιλεῖς Θαρσῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβα δῶρα προσάξουσιν 11 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ 12 ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ πένητα ὡς οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός 13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει 14 ἐκ τόκου καὶ ἔξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ 15 καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν 16 ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ’ ἄκρων τῶν ὁρέων ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ καὶ ἔξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὧσεὶ χόρτος τῆς γῆς 17 ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν 18 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ θεὸς Ισραὴλ ὁ ποιῶν

θαυμάσια μόνος 19 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ γένοιτο γένοιτο 20 ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυιδ τοῦ υἱοῦ Ιεσσαὶ

73 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὡς ἀγαθὸς τῷ Ισραὴλ ὁ θεός τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ 2 ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες παρ’ ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου 3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν 4 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν 5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται 6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν 7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας 8 διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸ ὄψος ἐλάλησαν 9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς 10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται αὐτοῖς 11 καὶ εἶπαν πῶς ἔγνω ὁ θεός καὶ εἰ ἔστιν γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ 12 ιδοὺ οὗτοι ἀμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦνται εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου 13 καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χειράς μου 14 καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωιάς 15 εἰ ἔλεγον διηγήσομαι οὕτως ἴδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν οὐρανοῦ ησυνθέτηκα 16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο κόπος ἔστιν ἐναντίον μου 17 ἔως εἰσέλθω εἰς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ

εσχατα αύτῶν 18 πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι 19 πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα ἐξέλιπον ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν 20 ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις 21 ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου καὶ οἱ νεφροί μου ἡλλοιώθησαν 22 καὶ ἐγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί 23 καὶ ἐγὼ διὰ παντὸς μετὰ σοῦ ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου 24 ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με 25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ παρὰ σοῦ τί ἡθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς 26 ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα 27 ὅτι ἴδού οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται ἐξωλέθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ 28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστιν τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων

74 συνέσεως τῷ Ασαφ ἵνα τί ἀπώσω ὁ θεός εἰς τέλος ὡργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου 2 μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου ὅρος Σιων τοῦτο ὁ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ 3 ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου 4 καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν 5 ὡς εἰς τὴν εἰσόδον ὑπεράνω 6 ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ

ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν 7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὄνοματός σου 8 εἴπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό δεῦτε καὶ κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς 9 τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι 10 ἔως πότε ὁ θεός ὄνειδιε ὁ ἐχθρός παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος 11 ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος 12 ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς 13 σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὄντας 14 σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψιν 15 σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ηθαμ 16 σή ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον 17 σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας αὐτά 18 μνήσθητι ταύτης ἐχθρὸς ὡνείδισεν τὸν κύριον καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνεν τὸ ὄνομά σου 19 μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος 20 ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν 21 μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατηρχυμένος πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου 22 ἀνάστα ὁ θεός δίκασον τὴν δίκην σου μνήσθητι τῶν ὄνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν 23 μὴ ἐπιλάθῃ

τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντὸς πρὸς σέ

75 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὡδῆς ἔξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός ἔξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου **2** διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ὅταν λάβω καιρόν ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ **3** ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς διάψαλμα **4** εἴπα τοῖς παρανομοῦσιν μὴ παρανομεῖτε καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ ὑψοῦτε κέρας **5** μὴ ἐπαίρετε εἰς ὑψος τὸ κέρας ὑμῶν μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν **6** ὅτι οὔτε ἀπὸ ἔξδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων **7** ὅτι ὁ θεός κριτής ἐστιν τοῦτον ταπεινοῦ καὶ τοῦτον ὑψοῦ **8** ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πληρες κεράσματος καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἔξεκενώθη πίονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς **9** ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα ψαλῶ τῷ θεῷ Ιακωβ **10** καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συγκλάσω καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου

76 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὡδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον γνωστὸς ἐν τῇ Ιουδαΐᾳ ὁ θεός ἐν τῷ Ισραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ **2** καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιων **3** ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον διάψαλμα **4** φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰώνιων **5** ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ ὑπνωσαν ὑπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου

ταῖς χερσὶν αὐτῶν **6** ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς Ιακωβ ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους **7** σὺ φοβερὸς εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ τότε ἡ ὄργη σου **8** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡκούτισας κρίσιν γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν **9** ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς διάψαλμα **10** ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἔξομολογήσεται σοι καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι **11** εὕξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἰσουσιν δῶρα **12** τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένω πνεύματα ἀρχόντων φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς

77 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ιδιθουν τῷ Ασαφ ψαλμός φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῇ μου πρὸς τὸν θεόν καὶ προσέσχεν μοι **2** ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἔξεζήτησα ταῖς χερσίν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἡπατήθην ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου **3** ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην ἡδολέσχησα καὶ ὡλιγοψύχησεν τὸ πνεῦμά μου διάψαλμα **4** προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα **5** διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα **6** νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἡδολέσχουν καὶ ἔσκαλλεν τὸ πνεῦμά μου **7** μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι **8** ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν **9** ἡ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θεὸς ἡ συνέξει ἐν τῇ ὄργῃ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ διάψαλμα **10** καὶ εἴπα νῦν ἡρξάμην αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου **11** ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου **12** καὶ μελετήσω ἐν

πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασίν σου ἀδολεσχήσω **13** ὁ θεός ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου τίς θεός μέγας ὡς ὁ θεός ἡμῶν **14** σὺ εἰ ὁ θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου **15** ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου τοὺς νίοὺς Ιακωβ καὶ Ιωσηφ διάψαλμα **16** εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πλῆθος ἥχους ὑδάτων **17** φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται **18** φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ **19** ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς καὶ τὰ ἔχνη σου οὐ γνωσθήσονται **20** ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ααρων

78 συνέσεως τῷ Ασαφ προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου κλίνατε τὸ οὗ δύμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου **2** ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς **3** δοσα ἡκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν **4** οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἀποίησεν **5** καὶ ἀνέστησεν μαρτύριον ἐν Ιακωβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ισραὴλ ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς νίοῖς αὐτῶν **6** ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἐτέρα νίοὶ οἱ τεχθησόμενοι καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς νίοῖς αὐτῶν **7** ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ

καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσουσιν **8** ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα γενεά ἥτις οὐ κατηύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς **9** νίοὶ Εφραίμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου **10** οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι **11** καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμάσιων αὐτοῦ ὃν ἔδειξεν αὐτοῖς **12** ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἀ ἐποίησεν θαυμάσια ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως **13** διέρρηξεν θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς ἐστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκὸν **14** καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός **15** διέρρηξεν πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ **16** καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα **17** καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ παρεπίκραναν τὸν ὑψιστὸν ἐν ἀνύδρῳ **18** καὶ ἐξεπέίρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τοῦ αἵτησαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν **19** καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν μὴ δυνήσεται ὁ θεός ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ **20** ἐπεὶ ἐπάταξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι ἡ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ **21** διὰ τοῦτο ἤκουσεν κύριος καὶ ἀνεβάλετο καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ιακωβ καὶ ὅργη ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ **22** ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ οὐδὲ ἥλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ **23** καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξεν **24** καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μαννα φαγεῖν καὶ ἄρτον

ούρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς 25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν 26 ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα 27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά 28 καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν 29 καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἦνεγκεν αὐτοῖς 30 οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὕσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 31 καὶ ὥργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ισραὴλ συνεπόδισεν 32 ἐν πᾶσιν τούτοις ἥμαρτον ἔτι καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ 33 καὶ ἔξελιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς 34 ὅταν ἀπέκτεννεν αὐτούς ἔξεζήτουν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεψον καὶ ὥρθριζον πρὸς τὸν θεὸν 35 καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστιν καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστιν 36 καὶ ἡπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ 37 ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ 38 αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίμων καὶ ἴλασται ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὥργὴν αὐτοῦ 39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσιν πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέψον 40 ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ 41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν

θεὸν καὶ τὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ παρώξυναν 42 οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἣς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος 43 ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως 44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὄμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν 45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς 46 καὶ ἔδωκεν τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι 47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ 48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρὶ 49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὥργὴν θυμοῦ αὐτοῦ θυμὸν καὶ ὥργὴν καὶ θλῖψιν ἀποστολὴν δι ἀγγέλων πονηρῶν 50 ὠδοποίησεν τρίβον τῇ ὥργῃ αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισεν 51 καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν τῶν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χαμ 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡς ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ 53 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν καὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν θάλασσα 54 καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς δριον ἀγιάσματος αὐτοῦ ὅρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ 55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινιώ τοις κληροδοσίας καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ισραὴλ 56 καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο

57 καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἡσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλὸν 58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν 59 ἥκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδεν καὶ ἔξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ισραὴλ 60 καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλωμ σκήνωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις 61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἷχμαλωσίαν τὴν ἴσχυν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἔχθροῦ 62 καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδεν 63 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγεν πῦρ καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν 64 οἱ ἵερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσαν καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται 65 καὶ ἔξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος ὡς δυνατὸς κεκραπαληκώς ἔξ οἶνου 66 καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὄπίσω ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς 67 καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ιωσηφ καὶ τὴν φυλὴν Εφραὶμ οὐκ ἔξελέξατο 68 καὶ ἔξελέξατο τὴν φυλὴν Ιουδα τὸ ὅρος τὸ Σιων ὁ ἡγάπησεν 69 καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα 70 καὶ ἔξελέξατο Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων 71 ἔξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν ποιμαίνειν Ιακωβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ Ισραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 72 καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς

79 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὁ θεός ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἄγιόν

σου ἔθεντο Ιερουσαλημ εἰς ὀπωροφυλάκιον 2 ἔθεντο τὰ θνητιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς 3 ἔξέχεαν τὸ αἴμα αὐτῶν ὡς ὄντων κύκλων Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων 4 ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν 5 ἔως πότε κύριε ὄργισθήσῃ εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου 6 ἔκχεον τὴν ὄργην σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο 7 ὅτι κατέφαγον τὸν Ιακωβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἡρήμωσαν 8 μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα 9 βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἔνεκα τῆς δόξης τοῦ ὄνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἔνεκα τοῦ ὄνόματός σου 10 μήποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὄφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἴματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου 11 εἰσελθάτω ἐνώπιον σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς νίοὺς τῶν τεθανατωμένων 12 ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὡνείδισάν σε κύριε 13 ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα τῆς νομῆς σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἔξαγγελοῦμεν τὴν αἵνεσίν σου

80 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ασαφ ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου

ό ποιμαίνων τὸν Ισραηλ πρόσχες ὁ ὀδηγῶν
ώσει πρόβατα τὸν Ιωσηφ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
χερουβίν εὑμφάνηθι 2 ἐναντίον Εφραίμ καὶ
Βενιαμίν καὶ Μανασση ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν
σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς 3 ὁ θεός
ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου
καὶ σωθησόμεθα 4 κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων
ἔως πότε ὄργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου
σου 5 ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων καὶ ποτιεῖς
ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ 6 ἔθου ἡμᾶς εἰς
ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν καὶ οἱ ἔχθροὶ¹
ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς 7 κύριε ὁ θεός τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα διάψαλμα 8
ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας ἐξέβαλες ἔθνη καὶ
κατεφύτευσας αὐτήν 9 ὡδοποίησας ἔμπροσθεν
αὐτῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς καὶ
ἐπλήσθη ἡ γῆ 10 ἐκάλυψεν ὅρη ἡ σκιὰ αὐτῆς καὶ
αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ
11 ἐξέτεινεν τὰ κλήματα αὐτῆς ἔως θαλάσσης
καὶ ἔως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς 12 ἵνα
τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυγῶσιν
αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὄδον
13 ἐλυμήνατο αὐτήν σὺς ἐκ δρυμοῦ καὶ μονιὸς
ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν 14 ὁ θεός τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον δή ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην 15
καὶ κατάρτισαι αὐτήν ἥν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου
καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ
16 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμένη ἀπὸ
ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται 17
γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ
ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ 18

καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ ζωώσεις ἡμᾶς καὶ
τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα 19 κύριε ὁ θεός
τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον
τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα

81 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τῷ Ασαφ
ψαλμός ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν
ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ιακωβ 2 λάβετε ψαλμὸν καὶ
δότε τύμπανον ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας
3 σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι ἐν εὐσήμῳ
ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν 4 ὅτι πρόσταγμα τῷ Ισραηλ
ἐστὶν καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ιακωβ 5 μαρτύριον ἐν
τῷ Ιωσηφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω ἡκουσεν
6 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν 7 ἐν
θλίψιει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε ἐπήκουσά
σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος ἐδοκίμασά σε ἐπὶ
ündatos ἀντιλογίας διάψαλμα 8 ἀκουσον λαός
μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι Ισραηλ ἐὰν ἀκούσῃς
μου 9 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεός πρόσφατος οὐδὲ
προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ 10 ἐγὼ γάρ εἰμι
κύριος ὁ θεός σου ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου
πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό 11
καὶ οὐκ ἡκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου καὶ
Ισραηλ οὐ προσέσχεν μοι 12 καὶ ἐξαπέστειλα
αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν
αὐτῶν πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
13 εἰ ὁ λαός μου ἡκουσεν μοι Ισραηλ ταῖς ὄδοις
μου εἰ ἐπορεύθη 14 ἐν τῷ μηδενὶ ἀν τοὺς ἔχθροὺς
αὐτῶν ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς
ἐπέβαλον τὴν χεῖρά μου 15 οἱ ἔχθροὶ κυρίου
ἐψεύσαντο αὐτῷ καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς

τὸν αἰῶνα 16 καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἔχόρτασεν αὐτούς

82 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει 2 ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε διάψαλμα 3 κρίνατε ὄρφανὸν καὶ πτωχόν ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε 4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε 5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ἐν σκότει διαπορεύονται σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς 6 ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες 7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς εῖς τῶν ἀρχόντων πίπτετε 8 ἀνάστα ὁ θεός κρῖνον τὴν γῆν ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν

83 ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Ασαφ ὁ θεὸς τίς δόμοιωθήσεται σοι μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραῦνῃς ὁ θεός 2 ὅτι ἴδοὺ οἱ ἔχθροί σου ἤχησαν καὶ οἱ μισοῦντές σε ἥραν κεφαλήν 3 ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἀγίων σου 4 εἶπαν δεῦτε καὶ ἔξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ισραὴλ ἔτι 5 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο 6 τὰ σκηνώματα τῶν Ιδουμαίων καὶ οἱ Ισμαηλῖται Μωαβ καὶ οἱ Αγαρηνοί 7 Γεβαλ καὶ Αμμων καὶ Αμαληκ καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον 8 καὶ γὰρ καὶ Ασσουρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς ἀντίλημψιν τοῖς υἱοῖς Λωτ διάψαλμα 9 ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιαμ καὶ τῷ Σισαρα ὡς ὁ Ιαβίν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισων 10 ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Αενδωρ ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ 11 θοῦ

τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ωρηβ καὶ Ζηβ
καὶ Ζεβεε καὶ Σαλμανα πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν 12 οἵτινες εἴπαν κληρονομήσωμεν ἔαυτοῖς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ θεοῦ 13 ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου 14 ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν ὡς εἰ φλὸξ κατακαύσαι ὅρη 15 οὔτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ταράξεις αὐτούς 16 πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας καὶ ζητήσουσιν τὸ ὄνομά σου κύριε 17 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν 18 καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν

84 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων 2 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα 3 καὶ γὰρ στρουθίον εῦρεν ἔαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἔαυτῇ οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου 4 μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσοντίν σε διάψαλμα 5 μακάριος ἀνήρ οὗ ἔστιν ἡ ἀντίλημψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο 6 ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν 7 πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὁφθίσεται ὁ θεός τῶν θεῶν ἐν Σιων 8 κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ θεός Ιακωβ διάψαλμα 9 ὑπερασπιστὰ

ήμῶν ἵδε ὁ θεός καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου **10** ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἔξελεξάμην παραριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν **11** ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾶ κύριος ὁ θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ **12** κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ

85 εἰς τὸ τέλος τοῖς νίοῖς Κορε ψαλμός εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ιακωβ **2** ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν διάψαλμα **3** κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὄργήν σου ἀπέστρεψας ἀπὸ ὄργῆς θυμοῦ σου **4** ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν **5** μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆσθη ἡμῖν ἢ διατενεῖς τὴν ὄργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν **6** ὁ θεός σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί **7** δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δῷης ἡμῖν **8** ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν **9** πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν **10** ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν **11** ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν **12** καὶ γάρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς **13** δικαιοσύνη

ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ

86 προσευχὴ τῷ Δαυὶδ κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ **2** φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὄσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ **3** ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν **4** εὔφρανον τὴν ψυχήν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ κύριε ἥρα τὴν ψυχήν μου **5** ὅτι σύ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε **6** ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου **7** ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου **8** οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου **9** πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου **10** ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ θεός μόνος ὁ μέγας **11** ὁδήγησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου **12** ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα **13** ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου (*Sheol h7585*) **14** ὁ θεός παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν **15** καὶ σύ κύριε ὁ θεός οἰκτίμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός **16** ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν νιὸν τῆς παιδίσκης σου **17** ποίησον μετ' ἐμοῦ

σημεῖον εἰς ἀγαθόν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σύ κύριε ἔβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με

87 τοῖς νίοῖς Κορε ψαλμὸς ὡδῆς οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσιν τοῖς ἀγίοις 2 ἀγαπᾶ κύριος τὰς πύλας Σιων ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ιακωβ 3 δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ διάψαλμα 4 μνησθήσομαι Ρααβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσίν με καὶ ἴδου ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ 5 μίτηρ Σιων ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὄψιστος 6 κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ διάψαλμα 7 ως εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί

88 ὡδὴ ψαλμοῦ τοῖς νίοῖς Κορε εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως Αιμαν τῷ Ισραηλίτῃ κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου 2 εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε 3 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισεν (**Sheol h7585**) 4 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ως ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος 5 ὡσεὶ τραυματίαι ἐρριμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν 6 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου 7 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ' ἐμὲ ἐπήγαγες διάψαλμα 8 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς παρεδόθην καὶ

οὐκ ἔξεπορευόμην 9 οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας ἐκέραξα πρὸς σέ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου 10 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἡ ἱατροὶ ἀναστήσουσιν καὶ ἔξομολογήσονται σοι 11 μὴ διηγήσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ 12 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιούσην σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ 13 κάγω πρὸς σέ κύριε ἐκέραξα καὶ τὸ πρωὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε 14 ἵνα τί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ 15 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην 16 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με 17 ἐκύκλωσάν με ως ὄνδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα 18 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φύλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας

89 συνέσεως Αιθαν τῷ Ισραηλίτῃ τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου 2 ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομήθησεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου 3 διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὅμοσα Δαυιδ τῷ δούλῳ μου 4 ἔως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου διάψαλμα 5 ἔξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων 6 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ καὶ τίς ὄμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν νίοῖς θεοῦ 7 ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων μέγας

καὶ φοιβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ
8 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς δόμοιός σοι
δυνατὸς εἰ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου 9
σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης τὸν δὲ
σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΐνεις 10
σὺ ἔταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον καὶ
ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας
τοὺς ἔχθρούς σου 11 σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί καὶ σῇ
ἔστιν ἡ γῆ τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
σὺ ἔθεμελίωσας 12 τὸν βορρᾶν καὶ θαλάσσας σὺ
ἔκτισας Θαβωρ καὶ Ερμων ἐν τῷ ὄνόματί σου
ἀγαλλιάσονται 13 σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας
κραταιωθήτω ἡ χείρ σου ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου 14
δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἔτοιμασία τοῦ θρόνου σου
ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσεται πρὸ προσώπου
σου 15 μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν
κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται
16 καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται
17 ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἴ σύ καὶ
ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἥμῶν
18 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίλημψις καὶ τοῦ ἀγίου
Ισραηλ βασιλέως ἥμῶν 19 τότε ἐλάλησας ἐν
ὅράσει τοῖς ὁσίοις σου καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν
ἐπὶ δυνατόν ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου 20
εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν 21 ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήμψεται
αὐτῷ καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν 22 οὐκ
ἀφελήσει ἔχθρὸς ἐν αὐτῷ καὶ νίδις ἀνομίας οὐ
προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν 23 καὶ συγκόψω
τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι 24 καὶ ἡ
ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ καὶ

ἐν τῷ ὄνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ
25 καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐν
ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ 26 αὐτὸς ἐπικαλέσεται
με πατήρ μου εἴ σύ θεός μου καὶ ἀντιλήμπτωρ
τῆς σωτηρίας μου 27 κάγὼ πρωτότοκον θήσομαι
αὐτὸν ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν τῆς γῆς 28
εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου καὶ
ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ 29 καὶ θήσομαι εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν
θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ 30
ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου
καὶ τοῖς κρίμασίν μου μὴ πορευθῶσιν 31 ἐὰν τὰ
δικαιώματά μου βεβηλώσουσιν καὶ τὰς ἐντολάς
μου μὴ φυλάξωσιν 32 ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάστιξιν τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶν 33 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω
απ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου
34 οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ
τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ
ἀθετήσω 35 ἅπαξ ὄμοσα ἐν τῷ ἀγίῳ μου εἰς τῷ
Δαυὶδ ψεύσομαι 36 τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μενεῖ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον
μου 37 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός διάψαλμα
38 σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἔξουδένωσας ἀνεβάλου τὸν
χριστόν σου 39 κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ
δούλου σου ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἀγίασμα
αὐτοῦ 40 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ
ἔθου τὰ ὄχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν 41 διήρπασαν
αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὅδόν ἐγενήθη
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ 42 ὑψωσας τὴν
δεξιὰν τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ εὔφρανας πάντας τοὺς
ἔχθροὺς αὐτοῦ 43 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν

τῆς ρόμφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ 44 κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτὸν τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας 45 ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην διάψαλμα 46 ἔως πότε κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὄργῃ σου 47 μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων 48 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον ρύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου διάψαλμα (*Sheol h7585*) 49 ποῦ εἰσιν τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε ἂν ὕμοσας τῷ Δανιδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου 50 μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου οὕτως ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν 51 οὕτως ὠνείδισαν οἱ ἔχθροί σου κύριε οὕτως ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου 52 εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

90 προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ 2 πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἔως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ 3 μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱὸν ἀνθρώπων 4 ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἔχθρες ἥτις διηλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ 5 τὰ ἔζουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρωὶ ὧσεὶ χλόη παρέλθοι 6 τὸ πρωὶ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη 7 ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὄργῃ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν 8 ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιον σου ὁ αἰών ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου 9 ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν

ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ἐξελίπομεν τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων 10 αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὁρούμενοι τὰ ἔτη τὸ πλεῖστον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραῦτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα 11 τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὄργης σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου 12 ἐξαριθμήσασθαι τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ 13 ἐπίστρεψον κύριε ἔως πότε καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου 14 ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν 15 εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά 16 καὶ ιδὲ ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν 17 καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς

91 αἵνος ὡδῆς τῷ Δανιδ ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται 2 ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγὴ μου ὁ θεός μου ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν 3 ὅτι αὐτὸς ρύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους 4 ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ 5 οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας 6 ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ 7 πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ 8 πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς

σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν
ὅψῃ 9 ὅτι σύ κύριε ἡ ἐλπίς μου τὸν Ὕψιστον
ἔθου καταφυγήν σου 10 οὐ προσελεύσεται πρὸς
σὲ κακά καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί
σου 11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου
12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου 13 ἐπ' ἀσπίδα καὶ
βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα
καὶ δράκοντα 14 ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισεν καὶ ῥύσομαι
αὐτὸν σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου 15
ἐπικαλέσεται με καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει καὶ ἔξελοῦμαι καὶ δοξάσω
αὐτὸν 16 μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

92 ψαλμὸς ὡδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου
ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ψάλλειν
τῷ ὄνόματί σου Ὕψιστε 2 τοῦ ἀναγγέλλειν
τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
κατὰ νύκτα 3 ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ'
ῳδῆς ἐν κιθάρᾳ 4 ὅτι εὑφρανάς με κύριε ἐν τῷ
ποιήματί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ἀγαλλιάσομαι 5 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε
σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου 6 ἀνὴρ
ἄφρων οὐ γνώσεται καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει
ταῦτα 7 ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡς
χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 8 σὺ δὲ Ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα
κύριε 9 ὅτι ἴδού οἱ ἔχθροί σου ἀπολοῦνται καὶ
διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν 10 καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος
τὸ κέρας μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ

πίονι 11 καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὁφθαλμός μου ἐν τοῖς
ἔχθροῖς μου καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ'
ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου 12
δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει ὧσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται 13 πεφυτευμένοι ἐν
ἔξανθήσουσιν 14 ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆραι
πίονι καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται 15 τοῦ ἀναγγεῖλαι
ὅτι εὐθής κύριος ὁ θεός μου καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ

93 εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε
κατῷκισται ἡ γῆ αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυιδ ὁ
κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο
ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο
καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην ἦτις οὐ
σαλευθήσεται 2 ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ 3 ἐπῆραν οἱ ποταμοί κύριε
ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν 4 ἀπὸ φωνῶν
ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος 5 τὰ
μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἀγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν

94 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τετράδι σαββάτων ὁ
θεὸς ἐκδικήσεων κύριος ὁ θεὸς ἐκδικήσεων
ἐπαρρησιάσατο 2 ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν
ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις 3 ἔως
πότε ἀμαρτωλοὶ κύριε ἔως πότε ἀμαρτωλοὶ
καυχήσονται 4 φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν
ἀδικίαν λαλήσουσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν 5 τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν
καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν 6 χήραν
καὶ προσήλυτον ἀπέκτειναν καὶ ὁρφανοὺς

έφόνευσαν 7 καὶ εἶπαν οὐκ ὅψεται κύριος οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ιακωβ 8 σύνετε δή ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ καὶ μωροί ποτὲ φρονήσατε 9 ὁ φυτεύσας τὸ οὗτον ἀκούει ἡ ὁ πλάσας τὸν ὄφθαλμὸν οὐ κατανοεῖ 10 ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν 11 κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶν μάταιοι 12 μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύσῃς κύριε καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτὸν 13 τοῦ πραῦναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν ἔως οὗ ὁρυγῇ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος 14 ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει 15 ἔως οὗ δικαιούσην ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ ἔχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ διάψαλμα 16 τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένους ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν 17 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέν μοι παρὰ βραχὺ παρώκησεν τῷ ἄδη ἡ ψυχή μου 18 εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου τὸ ἔλεός σου κύριε βοηθεῖ μοι 19 κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὁδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου αἱ παρακλήσεις σου ἥγάπησαν τὴν ψυχήν μου 20 μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι 21 θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῶν καταδικάσονται 22 καὶ ἐγένετο μοι κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου 23 καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

95 αἴνος ὡδῆς τῷ Δαυιδ δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν 2 προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ 3 ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς 4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὑψη τῶν ὄρέων αὐτοῦ εἰσιν 5 ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν 6 δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς 7 ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ 9 οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐδοκίμασαν καὶ εἰδοσαν τὰ ἔργα μου 10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου 11 ὡς ὕμοσα ἐν τῇ ὁργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου

96 ὅτε ὁ οἶκος ὡκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν ὡδὴ τῷ Δαυιδ ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα καινόν ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ 2 ἄσατε τῷ κυρίῳ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτῆριον αὐτοῦ 3 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ 4 ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς 5 ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων δαιμόνια ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν 6 ἔξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ 7 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ

πατριαὶ τῶν ἐθνῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν 8 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὄνόματι αὐτοῦ ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ 9 προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ 10 εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ κύριος ἐβασίλευσεν καὶ γάρ κατώρθωσεν τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι 11 εὐφρατινέσθωσαν οἱ οὐρανοί καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς 12 χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ 13 πρὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἔρχεται ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ

97 τῷ Δαυιδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ εὐφρατινήτωσαν νῆσοι πολλαί 2 νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ 3 πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεσται καὶ φλοιοική κύκλω τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ 4 ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ εἶδεν καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ 5 τὰ ὅρη ἐτάκησαν ώσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς 6 ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ 7 αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ 8 ἤκουσεν καὶ εὐφράνθη Σιων καὶ ἡγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ιουδαίας ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε 9 ὅτι σὺ εἶ κύριος

οἱ ὑψιστοῖς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς 10 οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον μισεῖτε πονηρόν φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὄσιων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς 11 φῶς ἀνέτειλεν τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη 12 εὐφράνθητε δίκαιοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ

98 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα καὶ νόν ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν κύριος ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων ὁ ἄγιος αὐτοῦ 2 ἐγνώρισεν κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 3 ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ιακωβ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ισραὴλ εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν 4 ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ ἄσατε καὶ ἀγαλλιάσθε καὶ ψάλατε 5 ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ 6 ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου 7 σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς 8 ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ 8 ποταμοὶ κροτήσουσιν χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό τὰ ὅρη ἀγαλλιάσονται 9 ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι

99 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ὄργιζέσθωσαν λαοί ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίν σαλευθήτω ἡ γῆ 2 κύριος ἐν Σιων μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς 3 ἔξομολογησάσθωσαν τῷ ὄνόματί σου τῷ μεγάλῳ

ὅτι φοβερὸν καὶ ἄγιον ἔστιν 4 καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾶ σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ιακωβ σὺ ἐποίησας 5 ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἄγιος ἔστιν 6 Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον καὶ αὐτὸς ἐπήκουσεν αὐτῶν 7 ἐν στύλῳ νεφέλῃς ἐλάλει πρὸς αὐτούς ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα ἀεδῶκεν αὐτοῖς 8 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν ὁ θεός σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν 9 ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἄγιον αὐτοῦ ὅτι ἄγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

100 ψαλμὸς εἰς ἔξομολόγησιν ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ 2 δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει 3 γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἔστιν ὁ θεός αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ 4 εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ὅμνοις ἔξομολογήσει εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὅμνοις ἔξομολογεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ 5 ὅτι χρηστὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἔως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ

101 τῷ Δαυιδ ψαλμός ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσσομαί σοι κύριε 2 ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὀδῷ ἀμώμῳ πότε ἥξεις πρός με διεπορεύμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου 3 οὐ προεθέμην πρὸς ὄφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα 4

οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον 5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρᾳ τοῦ πλησίον αὐτοῦ τοῦτον ἐξεδίωκον ὑπερηφάνῳ ὄφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον 6 οἱ ὄφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὀδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει 7 οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὄφθαλμῶν μου 8 εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεννον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν

102 προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσάκουσον κύριε τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθάτω 2 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι κλίνον τὸ οὖς σου πρός με ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε ταχὺ εἰσάκουσόν μου 3 ὅτι ἔξελιπον ὠσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὠσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν 4 ἐπλήγη ὠσεὶ χόρτος καὶ ἔξηράνθη ἡ καρδία μου ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου 5 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστον μου τῇ σαρκὶ μου 6 ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ ἐγενήθην ὠσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ 7 ἡγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὠσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι 8 ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἔχθροί μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὄμνυον 9 ὅτι σποδὸν ὠσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων 10 ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι

έπάρας κατέρραξάς με 11 αἱ ἡμέραι μου ὥσεὶ σκιὰ
ἐκλίθησαν καὶ ἐγὼ ὥσεὶ χόρτος ἔξηράνθην 12 σὺ
δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις καὶ τὸ μνημόσυνόν
σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν 13 σὺ ἀναστὰς
οἰκτιρήσεις τὴν Σιων ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι
αὐτήν ὅτι ἥκει καιρός 14 ὅτι εὐδόκησαν οἱ
δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χοῦν
αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν 15 καὶ φοβηθήσονται τὰ
ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς τὴν δόξαν σου 16 ὅτι οἰκοδομήσει κύριος
τὴν Σιων καὶ ὁφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ 17
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν
καὶ οὐκ ἔξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν 18
γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν καὶ λαὸς ὁ
κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον 19 ὅτι ἔξέκυψεν
ἔξ ὑψους ἀγίου αὐτοῦ κύριος ἔξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν ἐπέβλεψεν 20 τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν
τῶν πεπεδημένων τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων 21 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιων
τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν
Ιερουσαλημ 22 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ
αὐτὸν καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ
23 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἵσχυος αὐτοῦ τὴν
ὅλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι 24
μὴ ἀναγάγης με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ
γενεῶν τὰ ἔτη σου 25 κατ' ἀρχὰς σύ κύριε τὴν
γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν
οἱ οὐρανοί 26 αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμενεῖς
καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιιώθησονται καὶ ὡσεὶ¹
περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγήσονται
27 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἴ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν
28 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν καὶ
τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται

103 τῷ Δανιδ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον
αὐτοῦ 2 εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ
3 τὸν εὐίλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου
τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου 4 τὸν
λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς 5
τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου
ἀνακαίνισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου 6
ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις 7 ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωυσῆ τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ 8
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος 9 οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται οὐδὲ
εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ 10 οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν 11 ὅτι κατὰ τὸ ὑψος
τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν
12 καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν 13 καθὼς
οἰκτίρει πατήρ υἱούς οἰκτίρησεν κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν 14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν 15 ἄνθρωπος
ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὧσεὶ ἄνθος τοῦ
ἀγροῦ οὔτως ἔξανθήσει 16 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν
ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται
ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ 17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ²
υἱοὺς υἱῶν 18 τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ

τοῦ ποιῆσαι αὐτάς **19** κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει **20** εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἵσχυι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ **21** εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ **22** εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον

104 τῷ Δαυὶδ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρᾳ ἔξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω **2** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέρριν **3** ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ ὁ θιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων **4** ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον **5** ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **6** ἄφυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα **7** ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν **8** ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς τόπον δὲν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς **9** ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν **10** ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα **11** ποτιοῦσιν πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν **12** ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσιν φωνήν **13** ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ

ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ **14** ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσιν καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς **15** καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἑλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει **16** χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν **17** ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσιν τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν **18** ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογυρλίοις **19** ἐποίησεν σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ **20** ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ **21** σκύμνοι ὡρυόμενοι ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς **22** ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται **23** ἔξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας **24** ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτήσεώς σου **25** αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἐκεῖ ἐρπετά ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων **26** ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται δράκων οὗτος δὲν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ **27** πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσιν δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοῖς εὔκαιρον **28** δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος **29** ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσιν καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν **30** ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς

τὸ πρόσωπον τῆς γῆς 31 ἡτοῦ ή δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπότομενος τῶν ὄρεων καὶ καπνίζονται 33 ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἔως ὑπάρχω 34 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ 35 ἐκλίποισαν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον

105 αλληλουια ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ 2 ἄσατε αὐτῷ καὶ φύλατε αὐτῷ διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ 3 ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὄνόματι τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον 4 ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός 5 μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὅν ἐποίησεν τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ 6 σπέρμα Αβρααμ δοῦλοι αὐτοῦ υἱὸι Ιακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ 7 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ 8 ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς 9 ὃν διέθετο τῷ Αβρααμ καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ισαακ 10 καὶ ἐστησεν αὐτὴν τῷ Ιακωβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ισραὴλ διαθήκην αἰώνιον 11 λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν 12 ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ 13 καὶ διηλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἔτερον 14 οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς 15 μὴ

ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε 16 καὶ ἐκάλεσεν λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν 17 ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον εἰς δοῦλον ἐπράθη Ιωσῆφ 18 ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ 19 μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν 20 ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτὸν ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν 21 κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ 22 τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι 23 καὶ εἰσῆλθεν Ισραὴλ εἰς Αἴγυπτον καὶ Ιακωβ παρώκησεν ἐν γῇ Χαμ 24 καὶ ηὔξησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ 25 μετέστρεψεν τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ 26 ἐξαπέστειλεν Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ααρων ὃν ἐξελέξατο αὐτόν 27 ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χαμ 28 ἐξαπέστειλεν σκότος καὶ ἐσκότασεν καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ 29 μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν 30 ἐξῆρψεν ἡ γῇ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμιείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν 31 εἶπεν καὶ ἤλθεν κυνόμυια καὶ σκνῆπες ἐν πᾶσι τοῖς ὄριοις αὐτῶν 32 ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν 33 καὶ ἐπάταξεν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν καὶ συνέτριψεν πᾶν ξύλον ὄριου αὐτῶν 34 εἶπεν καὶ ἤλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός 35 καὶ

κατέφαγεν πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καὶ κατέφαγεν τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν **36** καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν **37** καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν **38** εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς **39** διεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα **40** ἥτησαν καὶ ἤλθεν ὄρτυγομήτρα καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς **41** διέρρηξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί **42** ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἀγίου αὐτοῦ τοῦ πρὸς Αβρααμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ **43** καὶ ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ **44** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονόμησαν **45** ὅπως ἀν φυλάξωσιν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν

106 αλληλουια ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **2** τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ **3** μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ **4** μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου **5** τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου **6** ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἡνομήσαμεν ἡδικήσαμεν **7** οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἴγυπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ

θαυμάσιά σου οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ **8** καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ **9** καὶ ἐπετίμησεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ **10** καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ **11** καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς εἰς ἔξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη **12** καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ἤσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ **13** ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ **14** καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ **15** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν **16** καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ Ααρὼν τὸν ἄγιον κυρίου **17** ἡνοίχθη ἡ γῇ καὶ κατέπιεν Δαθαν καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Αβιρων **18** καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν φλὸξ κατέφλεξεν ἀμαρτωλούς **19** καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρῇ καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ **20** καὶ ἤλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν δόμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον **21** ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἴγυπτῳ **22** θαυμαστὰ ἐν γῇ Χαμ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς **23** καὶ ἐπεν τοῦ ἐξλεθρεῦσαι αὐτούς εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι τὴν ὄργὴν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι **24** καὶ ἔξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ **25** καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν οὐκ

εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου 26 καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ αὐτοῖς τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ 27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις 28 καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγωρ καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν 29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις 30 καὶ ἔστη Φινεες καὶ ἔξιλάσατο καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις 31 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἔως τοῦ αἰῶνος 32 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δī αὐτούς 33 ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ 34 οὐκ ἔξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη ἢ εἶπεν κύριος αὐτοῖς 35 καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν 36 καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον 37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις 38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ὃν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααν καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἴμασιν 39 καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ ἐπόρευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν 40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 41 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἔθνων καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς 42 καὶ ἐθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἔχθροι αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν 43 πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν 44 καὶ εἶδεν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς ἐν τῷ

αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν 45 καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἑλέους αὐτοῦ 46 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς 47 σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνῶν τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματι τῷ ἀγίῳ σου τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου 48 εὐδοκητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός γένοιτο γένοιτο 107 αλληλουια ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2 εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἔχθροῦ 3 ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης 4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ ὅδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον 5 πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν 6 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς 7 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὅδὸν εὐθείαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου 8 ἔξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 9 ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν κενὴν καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν 10 καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ 11 ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν 12 καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν ἡσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν 13 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν

αύτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς 14 καὶ ἐξῆγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αύτῶν διέρρηξεν 15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 16 ὅτι συνέτριψεν πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέκλασεν 17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν 18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύζατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν καὶ ἥγγισαν ἔως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου 19 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς 20 ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ιάσατο αὐτοὺς καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν 21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 22 καὶ θυσάτωσαν θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἔξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει 23 οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις πιοιῦντες ἐργασίαν ἐν ὄντασι πολλοῖς 24 αὐτοὶ εἶδοσαν τὰ ἔργα κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ 25 εἶπεν καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς 26 ἀναβαίνουσιν ἔως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουσιν ἔως τῶν ἀβύσσων ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο 27 ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη 28 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξῆγαγεν αὐτοὺς 29 καὶ ἐπέταξεν τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη εἰς αὔραν καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς 30 καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν 31 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ

κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 32 ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν 33 ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἕρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν 34 γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ 35 ἔθετο ἕρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων 36 καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας 37 καὶ ἐσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος 38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνεν 39 καὶ ὡλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὄδύνης 40 ἐξεχύθη ἔξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὄδῷ 41 καὶ ἐβοήθησεν πένητι ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς 42 ὅψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς 43 τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσουσιν τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου

108 ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Δανιδ ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός ἐτοίμη ἡ καρδία μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου 2 ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερθήσομαι ὅρθρου 3 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν 4 ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἔως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου 5 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου 6 ὅπως ἀν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου 7 ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ

Σικιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω 8 ἐμός ἐστιν Γαλααδ καὶ ἐμός ἐστιν Μανασση καὶ Εφραιμ ἀντίλημψις τῆς κεφαλῆς μου Ιουδας βασιλεύς μου 9 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν 10 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς τίς ὁδηγήσει με ἔως τῆς Ιδουμαίας 11 οὐχὶ σύ ὁ θεός ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν 12 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρίᾳ ἀνθρώπου 13 ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ αὐτὸς ἔξουδενώσει τοὺς ἔχθροὺς ἡμῶν

109 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμός ὁ θεός τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς 2 δτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἡνοίχθη ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ 3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν 4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με ἐγὼ δὲ προσευχόμην 5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου 6 κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλόν καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ 7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἔξελθοι καταδεδικασμένος καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν 8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἔτερος 9 γενηθήτωσαν οἱ νιὸι αὐτοῦ ὁρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα 10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ νιὸι αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν 11 ἔξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ 12 μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήμπτωρ μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων

τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ 13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἔξολέθρευσιν ἐν γενεᾷ μιᾷ ἔξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ 14 ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἔξαλειφθείη 15 γενηθήτωσαν ἔναντι κυρίου διὰ παντός καὶ ἔξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν 16 ἀνθ' ὧν οὐκ ἔμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι 17 καὶ ἡγάπησεν κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ καὶ οὐκ ἡθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ 18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἴμάτιον καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὅνδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὥσει ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ 19 γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἴμάτιον ὃ περιβάλλεται καὶ ὥσει ζώνη ἦν διὰ παντὸς περιζώνυνται 20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου 21 καὶ σύ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου δτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου 22 ῥῦσαί με δτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ εἰμι καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου 23 ὥσει σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην ἔξετινάχθην ὥσει ἀκρίδες 24 τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας καὶ ἡ σάρξ μου ἡλλοιώθη δι ἔλαιον 25 καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὅνειδος αὐτοῖς εἴδοσάν με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν 26 βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου 27 καὶ γνώτωσαν δτι ἡ χείρ σου αὕτη καὶ σύ κύριε ἐποίησας αὐτήν 28 καταράσονται αὐτοί καὶ σὺ εὐλογήσεις οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν ὃ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται

29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν καὶ περιβαλέσθωσαν ὡσεὶ διπλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν **30** ἔξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν **31** ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου

110 τῷ Δανιδ ψαλμός εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου **2** ῥάβδον δυνάμεώς σου ἔξαποστελεῖ κύριος ἐκ Σιων καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἔχθρῶν σου **3** μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἄγιων ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἔξεγέννησά σε **4** ὕμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται σὺ εἰς ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὰξιν Μελχισεδεκ **5** κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς **6** κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν πληρώσει πτώματα συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν **7** ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν

111 αλληλουια ἔξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθείων καὶ συναγωγῇ **2** μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου ἔξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ **3** ἔξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος **5** τροφὴν ἔδωκεν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ **6** ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν **7** ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις

πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ **8** ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι **9** λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ **10** ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου σύνεσις ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

112 αλληλουια μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα **2** δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ γενεὰ εὐθείων εὐλογηθήσεται **3** δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** ἔξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος **5** χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει **6** ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος **7** ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον **8** ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇ ἔως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τὸν ἔχθροὺς αὐτοῦ **9** ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ **10** ἀμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὄργισθήσεται τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται ἐπιθυμίᾳ ἀμαρτωλῶν ἀπολεῖται

113 αλληλουια αἰνεῖτε πατέρες κύριον αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου **2** εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος **3** ἀπὸ ἀνατολῶν ἥλιού μέχρι δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου **4** ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ

κύριος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ 5 τίς
ώς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν
6 καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
τῇ γῇ 7 ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ
κοπρίας ἀνυψῶν πένητα 8 τοῦ καθίσαι αὐτὸν
μετὰ ἀρχόντων μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ 9
ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρᾳ τέκνων
εὐφρατονένην

114 αλληλουια ἐν ἔξοδῳ Ισραὴλ ἐξ Αἰγύπτου
οἴκου Ιακωβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου 2 ἐγενήθη
Ιουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ Ισραὴλ ἔξουσία αὐτοῦ 3
ἡ θάλασσα εἶδεν καὶ ἔφυγεν ὁ Ιορδάνης ἐστράφη
εἰς τὰ ὄπισω 4 τὰ ὅρη ἐσκιρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ
βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων 5 τί σοὶ ἐστιν θάλασσα
ὅτι ἔφυγες καὶ σοὶ Ιορδάνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς
τὰ ὄπισω 6 τὰ ὅρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ καὶ
οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων 7 ἀπὸ προσώπου
κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῇ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
Ιακωβ 8 τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων

115 μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί¹
σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ
σου 2 μήποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς
αὐτῶν 3 ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐν
τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἡθέλησεν
ἐποίησεν 4 τὰ εἰδωλα τῶν ἔθνῶν ἀργύριον καὶ
χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων 5 στόμα ἔχουσιν
καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ
δψονται 6 ὥτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἀκούσονται
ῥῖνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται 7 χεῖρας
ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν
καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ
λάρυγγι αὐτῶν 8 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ

ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ'
αὐτοῖς 9 οὗτος Ισραὴλ ἥλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς
αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν 10 οὗτος
Ααρὼν ἥλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν 11 οἱ φοβούμενοι τὸν
κύριον ἥλπισαν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν 12 κύριος ἐμνήσθη
ἡμῶν καὶ εὐλόγησεν ἡμᾶς εὐλόγησεν τὸν οἶκον
Ισραὴλ εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ααρὼν 13 εὐλόγησεν
τὸν φοβουμένους τὸν κύριον τὸν μικροὺς μετὰ
τῶν μεγάλων 14 προσθείται κύριος ἐφ' ὑμᾶς ἐφ'
ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν 15 εὐλογημένοι
ὑμεῖς τῷ κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν 16 ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ
τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 17
οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσίν σε κύριε οὐδὲ πάντες οἱ
καταβαίνοντες εἰς ἄδου 18 ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες
εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως
τοῦ αἰώνος

116 αλληλουια ἡγάπησα ὅτι εἰσακούσεται
κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου 2 ὅτι ἔκλινεν
τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου
ἐπικαλέσομαι 3 περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου
κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με θλῖψιν καὶ ὀδύνην
εὔρον (Sheol h7585) 4 καὶ τὸ ὄνομα κυρίου
ἐπεκαλεσάμην ὡς κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου
5 ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος καὶ ὁ θεὸς
ἡμῶν ἐλεᾶ 6 φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος
ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέν με 7 ἐπίστρεψον ἡ
ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κύριος
εὐηργέτησέν σε 8 ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχήν
μου ἐκ θανάτου τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ
δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος 9

εύαρεστήσω ἐναντίον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων
10 αλληλουια ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθην σφόδρα **11** ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει
μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης **12** τί ἀνταποδώσω
τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέν μοι
13 ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι καὶ τὸ ὄνομα
κυρίου ἐπικαλέσομαι **15** τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ
θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ **16** ὃ κύριε ἐγὼ δοῦλος
σός ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου
διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου **17** σοὶ θύσω θυσίαν
αἰνέσεως **18** τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **19** ἐν αὐλαῖς
οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ιερουσαλημ

117 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί **2** ὅτι
ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ
ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα

118 αλληλουια ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **2**
εἰπάτω δὴ οἴκος Ισραὴλ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **3** εἰπάτω δὴ οἴκος Ααρων
ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **4**
εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **5** ἐν
θλίψει ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν
μου εἰς πλατυσμόν **6** κύριος ἐμοὶ βοηθός οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος **7** κύριος
ἐμοὶ βοηθός κάγω ἐπόψομαι τοὺς ἔχθρούς μου
8 ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον ἦ πεποιθέναι
ἐπ' ἄνθρωπον **9** ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον
ἦ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας **10** πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὄνόματι κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς **11** κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ

ὄνόματι κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς **12** ἐκύκλωσάν
με ώσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἔξεκαύθησαν
ώσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις καὶ τῷ ὄνόματι κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς **13** ὥσθεὶς ἀνετράπην τοῦ
πεσεῖν καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου **14** ἴσχύς μου
καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν **15** φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν
σκηναῖς δικαίων δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν δύναμιν
16 δεξιὰ κυρίου ὑψωσέν με δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν
δύναμιν **17** οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι
καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου **18** παιδεύων
ἐπαίδευσέν με ὁ κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ
παρέδωκέν με **19** ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης
εἰσελθών ἐν αὐταῖς ἔξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ
20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου δίκαιοι εἰσελεύσονται
ἐν αὐτῇ **21** ἔξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς
μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν **22** λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας **23** παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν **24** αὕτη
ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ **25** ὃ κύριε σῶσον
δή ὃ κύριε εὐόδωσον δή **26** εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι κυρίου εὐλογήκαμεν ὑμᾶς
ἐξ οἴκου κυρίου **27** θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν συστήσασθε ἔօρτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν
ἔως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου **28** θεός
μου εῖ σύ καὶ ἔξομολογήσομαί σοι θεός μου
εῖ σύ καὶ ὑψώσω σε ἔξομολογήσομαί σοι ὅτι
ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν **29**
ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

119 αλληλουνια α# αλφ μακάριοι οί ἄμωμοι
ἐν ὀδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου 2
μακάριοι οἱ ἔξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτὸν 3 οὐ γάρ οἱ
ἔργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
ἐπορεύθησαν 4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου
φυλάξασθαι σφόδρα 5 ὅφελον κατευθυνθείησαν
αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου
6 τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ
πάσας τὰς ἐντολάς σου 7 ἔξομολογήσομαί σοι
κύριε ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 8 τὰ δικαιώματά σου
φυλάξω μή με ἐγκαταλίπης ἔως σφόδρα
9 β# βθη ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτερος τὴν
ὅδὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου
10 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἔξεζήτησά σε μὴ ἀπώσῃ
με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου 11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου
ἔκρυψα τὰ λόγια σου ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι 12
εὐλογητὸς εἰ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου
13 ἐν τοῖς χείλεσίν μου ἔξήγγειλα πάντα
τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου 14 ἐν τῇ ὀδῷ
τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ
15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ
κατανοήσω τὰς ὁδούς σου 16 ἐν τοῖς δικαιώμασίν
σου μελετήσω οὐκ ἐπιλήσσομαι τῶν λόγων σου 17
γ# γιμαλ ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζήσομαι καὶ
φυλάξω τοὺς λόγους σου 18 ἀποκάλυψον τοὺς
ὅφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσιά
σου ἐκ τοῦ νόμου σου 19 πάροικος ἐγώ εἰμι
ἐν τῇ γῇ μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς
σου 20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ 21 ἐπετίμησας
ὑπερηφάνοις ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ^{τῶν ἐντολῶν σου 22 περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὅνειδος}
καὶ ἔξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἔξεζήτησα
23 καὶ γάρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ
κατελάλουν ὁ δὲ δοῦλός σου ἡδολέσχει ἐν
τοῖς δικαιώμασίν σου 24 καὶ γάρ τὰ μαρτύριά σου
μελέτη μού ἐστιν καὶ αἱ συμβουλίαι μου
τὰ δικαιώματά σου 25 δ# δελθ ἐκολλήθη τῷ
ἔδαφει ἡ ψυχή μου ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον
σου 26 τὰς ὁδούς μου ἔξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς
μου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 27 ὁδὸν
δικαιωμάτων σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχήσω
ἐν τοῖς θαυμασίοις σου 28 ἔσταξεν ἡ ψυχή μου
ἀπὸ ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου 29
ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ
σου ἐλέησόν με 30 ὁδὸν ἀληθείας ἥρετισάμην
τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην 31 ἐκολλήθην
τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε μή με καταισχύνῃς 32
ὅδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτυνας τὴν
καρδίαν μου 33 ε# η νομοθέτησόν με κύριε τὴν
ὅδὸν τῶν δικαιωμάτων σου καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν
διὰ παντός 34 συνέτισόν με καὶ ἔξερευνήσω τὸν
νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου 35 δόδιγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου
ὅτι αὐτὴν ἡθέλησα 36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου
εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν 37
ἀπόστρεψον τοὺς ὄφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν
ματαιότητα ἐν τῇ ὀδῷ σου ζῆσόν με 38 στῆσον
τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου
39 περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα
τὰ γὰρ κρίματά σου χρηστά 40 ἵδοὺ ἐπεθύμησα
τὰς ἐντολάς σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν
με 41 F# ουαυ καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου
κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου 42

καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὄνειδίζουσί με λόγον ὅτι ἥλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου 43 καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἵνα σφόδρα ὅτι ἐπὶ τὰ κρίματά σου ἐπήλπισα 44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 45 καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἔξεζήτησα 46 καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἡσχυνόμην 47 καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἵς ἡγάπησα σφόδρα 48 καὶ ἥρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἡγάπησα καὶ ἡδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου 49 ζ# ζαι μνήσθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου ὡς ἐπήλπισάς με 50 αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιον σου ἔζησέν με 51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἔξεκλινα 52 ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε καὶ παρεκλήθην 53 ἀθυμία κατέσχεν με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου 54 ψαλτὰ ἥσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου 55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου 56 αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξεζήτησα 57 η# ηθ μερίς μου κύριε εἴπα φυλάξασθαι τὸν νόμον σου 58 ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιον σου 59 διελογισάμην τὰς ὄδούς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύρια σου 60 ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου 61 σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην 62 μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἔξομολογεῖσθαι

σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 63 μέτοχος ἐγώ είμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου 64 τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με 65 θ# τηθ χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου 66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα 67 πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα διὰ τοῦτο τὸ λόγιον σου ἐφύλαξα 68 χρηστὸς εἰ σύ κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 69 ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἔξερενήσω τὰς ἐντολάς σου 70 ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα 71 ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με ὅπως ἀν μάθω τὰ δικαιώματά σου 72 ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου 73 ι# ιωθ αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλασάν με συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου 74 οἱ φοβούμενοί σε ὅψονταί με καὶ εὑφρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα 75 ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με 76 γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιον σου τῷ δούλῳ σου 77 ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν 78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἡνόμησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου 79 ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύρια σου 80 γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου ὅπως ἀν μὴ αἰσχυνθῶ 81 ια#

χαφ ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα 82 ἔξελιπον οἱ ὄφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες πότε παρακαλέσεις με 83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην 84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν 85 διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε 86 πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια ἀδίκως κατεδίωξάν με βοήθησόν μοι 87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου 88 κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου 89 ιβ# λαβδ εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ 90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου ἔθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει 91 τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά 92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν τότε ἀν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου 93 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με κύριε 94 σός εἰμι ἐγὼ σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξεζήτησα 95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με τὰ μαρτύρια σου συνῆκα 96 πάσης συντελείας εἶδον πέρας πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα 97 ιγ# μημ ὡς ἡγάπησα τὸν νόμον σου κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἐστιν 98 ὑπὲρ τοὺς ἔχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα μοί ἐστιν 99 ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα ὅτι τὰ μαρτύρια σου μελέτη μού ἐστιν 100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἔξεζήτησα 101 ἐκ πάσης

οὐδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου ὅπως ἀν φυλάξω τοὺς λόγους σου 102 ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἔξεκλινα ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι 103 ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τῷ στόματί μου 104 ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὄδὸν ἀδικίας ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι 105 ιδ# νουν λύχνος τοῖς ποσίν μου ὁ λόγος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου 106 ὄμώμοκα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 107 ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου 108 τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δή κύριε καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με 109 ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσίν μου διὰ παντός καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην 110 ἔθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην 111 ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύρια σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μού εἰσιν 112 ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δī ἀντάμειψιν 113 ιε# σαμχ παρανόμους ἐμίσησα καὶ τὸν νόμον σου ἡγάπησα 114 βοηθός μου καὶ ἀντιλήμπτωρ μου εῖ σὺ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα 115 ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι καὶ ἔξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου 116 ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσομαι καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου 117 βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασίν σου διὰ παντός 118 ἔξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν 119 παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰ μαρτύρια σου διὰ παντός

120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην 121 ιV# αιν ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσίν με 122 ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἄγαθόν μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι 123 οἱ ὁφθαλμοί μου ἔξελιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου 124 ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με 125 δοῦλός σου εἴμι ἐγώ συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου 126 καιρὸς τοῦ ποιησαι τῷ κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον σου 127 διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον 128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην πᾶσαν ὄδον ἄδικον ἐμίσησα 129 ιζ# φηθαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου διὰ τοῦτο ἔξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου 130 ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετεῖ νηπίους 131 τὸ στόμα μου ἥνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν 132 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου 133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία 134 λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου 135 τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 136 διεξόδους ὕδατων κατέβησαν οἱ ὁφθαλμοί μου ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου 137 ιη# σαδῇ δίκαιος εἶ κύριε καὶ εὐθῆς ἡ κρίσις σου 138 ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα 139 ἔξετηξέν με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἔχθροί μου

140 πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ δοῦλός σου ἡγάπησεν αὐτό 141 νεώτερός εἴμι ἐγὼ καὶ ἔξουδενωμένος τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην 142 ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια 143 θλῖψις καὶ ἀνάγκη εὔροσάν με αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου 144 δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα συνέτισόν με καὶ ζήσομαι 145 ιθ# κωφ ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουουσόν μου κύριε τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω 146 ἐκέκραξά σε σῶσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου 147 προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα 148 προέφθασαν οἱ ὁφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετῶν τὰ λόγια σου 149 τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με 150 προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν 151 ἐγγὺς εἰς σύ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια 152 κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά 153 κ# ρης ἵδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἔξελοῦ με ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην 154 κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με 155 μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἔξεζήτησαν 156 οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί κύριε κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με 157 πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἔξεκλινα 158 εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἔξετηκόμην ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο 159 ἵδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἡγάπησα κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με 160 ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν

αιῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου
161 καὶ σεν ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν καὶ
ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου
162 ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ
εὐρίσκων σκῦλα πολλά 163 ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ
ἐβδελυξάμην τὸν δὲ νόμον σου ἡγάπησα 164
ἔπτάκις τῆς ἡμέρας ἥνεσά σοι ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου 165 εἰρήνη πολλὴ τοῖς
ἀγαπῶσιν τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
σκάνδαλον 166 προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου
κύριε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἡγάπησα 167 ἐφύλαξεν
ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύρια σου καὶ ἡγάπησεν αὐτὰ
σφόδρα 168 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύρια σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον
σου κύριε 169 κβ# θαυ ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου
ἐνώπιόν σου κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν
με 170 εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαι με 171 ἐξερεύξαιντο τὰ
χείλη μου ὕμνον ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά
σου 172 φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν
σου ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη 173
γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἡρετισάμην 174 ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν
σου κύριε καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἔστιν
175 ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι 176 ἐπλανήθην ὡς
πρόβατον ἀπολωλός ζήτησον τὸν δοῦλόν σου
ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην

120 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέν μου 2
κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων
καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας 3 τί δοθείη σοι καὶ
τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν 4 τὰ

βέλη τοῦ δυνατοῦ ἡκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξιν
τοῖς ἐρημικοῖς 5 οἵμμοι ὅτι ἡ παροικία μου
ἐμακρύνθη κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων
Κηδαρ 6 πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου 7 μετὰ
τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἥμην εἰρηνικός
ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δωρεάν

121 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἦρα τοὺς ὁφθαλμούς
μου εἰς τὰ ὅρη πόθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου 2 ἡ
βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 3 μὴ δῶς εἰς σάλον τὸν
πόδα σου μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε 4 ἵδού οὐ
νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ισραὴλ
5 κύριος φυλάξει σε κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου 6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε
οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα 7 κύριος φυλάξει σε
ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάξει τὴν ψυχήν σου 8
κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν
σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος

122 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς
εἰρηκόσιν μοι εἰς οἴκον κυρίου πορευούμεθα 2
ἔστωτες ἥσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου
Ιερουσαλημ 3 Ιερουσαλημ οἰκοδομουμένη ὡς
πόλις ἡς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό 4 ἐκεῖ γάρ
ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τῷ
Ισραὴλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου
5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν θρόνοι
ἐπὶ οἴκον Δαυιδ 6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην
τὴν Ιερουσαλημ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσίν σε
7 γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσίν σου 8 ἔνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σου 9 ἔνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι

123 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὁφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ 2 ἵδοὺ ὡς ὁφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὁφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς οὕτως οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἔως οὗ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς 3 ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως 4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσιν καὶ ἡ ἔξουδενωσις τοῖς ὑπερηφάνοις

124 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν εἰπάτω δὴ Ισραὴλ 2 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς 3 ἄρα ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς 4 ἄρα τὸ ὄδωρο κατεπόντισεν ἡμᾶς χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν 5 ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄδωρο τὸ ἀνυπόστατον 6 εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν 7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων ἡ παγίς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν 8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τὸν ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

125 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὅρος Σιων οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ιερουσαλημ 2 ὅρη κύκλῳ αὐτῆς καὶ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος 3 ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων ὅπως ἄν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν 4 ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ 5 τοὺς δὲ

ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ

126 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιων ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι 2 τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν 3 ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν ἐγενήθημεν εὐφρατινόμενοι 4 ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ 5 οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσιν 6 πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον αἴροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν ἐρχόμενοι δὲ ἡξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν

127 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Σαλωμῶν ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων 2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστιν τὸν ὄρθρίζειν ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὄδύνης ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον 3 ἵδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου νίοί ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός 4 ὧσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ οὕτως οἱ νίοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων 5 μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλῃ

128 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ 2 τοὺς πόνους τῶν καρπῶν

σου φάγεσαι μακάριος εῖ καὶ καλῶς σοι ἔσται 3 ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου οἱ νίοι σου ὡς νεόφυτα ἔλαιων κύκλῳ τῆς τραπέζης σου 4 ἵδον ὀντως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον 5 εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιων καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ιερουσαλημ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου 6 καὶ ἴδοις νίοὺς τῶν υἱῶν σου εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ

129 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου εἰπάτω δὴ Ισραὴλ 2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου καὶ γὰρ οὐκ ἡδυνήθησάν μοι 3 ἐπὶ τοῦ νώτου μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν 4 κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν 5 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ δόπισα πάντες οἱ μισοῦντες Σιων 6 γενηθήτωσαν ὡς χόρτος δωμάτων ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη 7 οὗ οὐκ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων 8 καὶ οὐκ εἴπαν οἱ παράγοντες εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου

130 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε κύριε 2 κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου γενηθήτω τὰ ὥτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως μου 3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃ κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται 4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν 5 ἔνεκεν τοῦ νόμου σου ὑπέμεινά σε κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου 6 ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς

πρωίας ἐλπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον 7 ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις 8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ισραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ

131 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυὶδ κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ καρδία οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ 2 εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου 3 ἐλπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος

132 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραῦτης αὐτοῦ 2 ὡς ὕμοσεν τῷ κυρίῳ ηὔξατο τῷ θεῷ Ιακωβ 3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου 4 εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου 5 ἔως οὗ εῦρω τόπον τῷ κυρίῳ σκήνωμα τῷ θεῷ Ιακωβ 6 ἵδον ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εφραθα εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ 7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ 8 ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου 9 οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοι σου ἀγαλλιάσονται 10 ἔνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου 11 ὕμοσεν κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου

θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου 12 ἐὰν φυλάξωνται οἱ νιοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἢ διδάξω αὐτούς καὶ οἱ νιοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου 13 ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιων ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ 14 αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὥδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν 15 τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων 16 τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν καὶ οἱ δσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται 17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυιδ ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου 18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου

133 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυιδ ἵδού δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ’ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό 2 ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ααρων τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὕψαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ 3 ὡς δρόσος Αερμων ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιων ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος

134 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἵδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δούλοι κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν 2 ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον 3 εὐλογήσει σε κύριος ἐκ Σιων ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

135 αλληλουια αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον 2 οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν 3 αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος ψάλατε τῷ ὄνόματι αὐτοῦ

ὅτι καλόν 4 ὅτι τὸν Ιακωβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος Ισραηλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ 5 ὅτι ἐγὼ ἔγνων ὅτι μέγας κύριος καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς 6 πάντα ὅσα ἡθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις 7 ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ 8 ὃς ἐπάταξεν τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους 9 ἐξαπέστειλεν σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε ἐν Φαραω καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ 10 ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινεν βασιλεῖς κραταιούς 11 τὸν Σηων βασιλέα τῶν Αμορραίων καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χανααν 12 καὶ ἔδωκεν τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν κληρονομίαν Ισραηλ λαῷ αὐτοῦ 13 κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν 14 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται 15 τὰ εἰδωλα τῶν ἔθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων 16 στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται 17 ὡτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται ρίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν οὐδὲ γάρ ἐστιν πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 18 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτοῖς 19 οἴκος Ισραηλ εὐλογήσατε τὸν κύριον οἴκος Ααρων εὐλογήσατε τὸν κύριον 20 οἴκος

Λενι εύλογήσατε τὸν κύριον οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εύλογήσατε τὸν κύριον 21 εύλογητὸς κύριος ἐκ Σιων ὁ κατοικῶν Ιερουσαλημ

136 αλληλουνια ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2 ἔξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 3 ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 4 τῷ ποιοῦντι θαυμάσια μεγάλα μόνω ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 5 τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 6 τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 7 τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνω ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 8 τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ήμέρας ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 9 τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 11 καὶ ἔξαγαγόντι τὸν Ισραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 12 ἐν χειρὶ κραταιᾶ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 13 τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 14 καὶ διαγαγόντι τὸν Ισραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 15 καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 16 τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ τῷ ἔξαγαγόντι τὸν ὄχον ἀκροτόμου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 17 τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος

αὐτοῦ 18 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 19 τὸν Σηων βασιλέα τῶν Αμορραίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 20 καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 21 καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 22 κληρονομίαν Ισραὴλ δούλω αὐτοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 23 ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήθη ἡμῶν ὁ κύριος ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 24 καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 25 ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 26 ἔξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

137 τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεī ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιων 2 ἐπὶ ταῖς ἵτεαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὅργανα ἡμῶν 3 ὅτι ἐκεī ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὡδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον ὃσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὡδῶν Σιων 4 πῶς ὃσαμεν τὴν ὡδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας 5 ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ιερουσαλημ ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου 6 κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγι μου ἐὰν μή σου μνησθῶ ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ιερουσαλημ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου 7 μνήσθητι κύριε τῶν νίῶν Εδωμ τὴν ἡμέραν Ιερουσαλημ τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἔως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ 8 θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος μακάριος δὲς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν 9 μακάριος

δῆς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν

138 τῷ Δαυιδ ἔξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν δόῃ καρδίᾳ μου ὅτι ἥκουσας τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι **2** προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιον σου καὶ ἔξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ λόγιον σου **3** ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ ἐπάκουσόν μου πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει **4** ἔξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὅτι ἥκουσαν πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός σου **5** καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου **6** ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει **7** ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με ἐπ' ὄργὴν ἐχθρῶν μου ἔξετεινας χεῖρά σου καὶ ἔσωσέν με ἡ δεξιά σου **8** κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρῆις

139 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με **2** σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν **3** τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἔξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες **4** ὅτι οὐκ ἔστιν λόγος ἐν γλώσσῃ μου **5** ἴδού κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου **6** ἐθαυμαστώθῃ ἡ γνῶσίς σου ἔξ ἐμοῦ ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν **7** ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω **8** ἐὰν

ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν σὺ εἶ ἐκεῖ ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην πάρει (*Sheol h7585*) **9** ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὅρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς Θαλάσσης **10** καὶ γάρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὀδηγήσει με καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου **11** καὶ εἴπα ἄρα σκότος καταπατήσει με καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου **12** ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς **13** ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου κύριε ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου **14** ἔξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα **15** οὐκ ἐκρύβῃ τὸ δόστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς **16** τὸ ἀκατέργαστόν μου εἴδοσαν οἱ ὄφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς **17** ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν **18** ἔξαριθμήσομαι αὐτούς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται ἔξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ **19** ἐὰν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλούς ὁ θεός ἄνδρες αἵμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ **20** ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν λήμψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου **21** οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἔξετηκόμην **22** τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι **23** δοκίμασόν με ὁ θεός καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου **24** καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί καὶ ὁδῆγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ

140 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἔξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με 2 οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους 3 ἡκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὅφεως ἵὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν διάψαλμα 4 φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἔξελοῦ με οἵτινες ἐλογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου 5 ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσίν μου ἔχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι διάψαλμα 6 εἶπα τῷ κυρίῳ θεός μου εἴ σύ ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου 7 κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου 8 μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῷ διελογίσαντο κατ’ ἐμοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς με μήποτε ὑψωθῶσιν διάψαλμα 9 ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς 10 πεσοῦνται ἐπ’ αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν 11 ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν 12 ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων 13 πλὴν δίκαιοι ἔξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου

141 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ 2 κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία

ἐσπειρινή 3 θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου 4 μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις ἀνομίᾳν καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν 5 παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγχει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν 6 κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἡδύνθησαν 7 ὥσει πάχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς διεσκορπίσθη τὰ ὄστα ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην (*Sheol h7585*) 8 ὅτι πρὸς σέ κύριε κύριε οἱ ὁφθαλμοί μου ἐπὶ σὲ ἥλπισα μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου 9 φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς συνεστήσαντό μοι καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίᾳν 10 πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ἀμαρτωλοί κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἔως οὗ ἂν παρέλθω

142 συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχή φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην 2 ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ 3 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου ἐν ὅδῷ ταύτῃ ἦ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι 4 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με ἀπώλετο φυγὴ ἀπ’ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου 5 ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε εἶπα σὺ εἴ ἡ ἐλπίς μου μερίς μου ἐν γῇ ζώντων 6 πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν

ύπερ ἐμέ 7 ἔξαγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί σου κύριε ἐμὲ ὑπομενοῦσιν δίκαιοι ἔως οὗ ἀνταποδῷς μοι

143 ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὅτε αὐτὸν ὁ νιὸς καταδιώκει κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου 2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν 3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος 4 καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου 5 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων 6 διεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι διάψαλμα 7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον 8 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεος σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα γνώρισόν μοι κύριε ὅδον ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου 9 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου κύριε ὅτι πρὸς σὲ κατέψυγον 10 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ 11 ἔνεκα τοῦ ὄνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου 12 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι δοῦλός σού εἰμι ἐγώ

144 τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιαδ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον 2 ἔλεος μου καὶ καταφυγή μου ἀντιλήμπτωρ μου καὶ ῥύστης μου ὑπερασπιστής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἥλπισα ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ 3 κύριε τί ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ ἡ νιὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν 4 ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσιν 5 κύριε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι ἄψαι τῶν ὄρέων καὶ καπνισθήσονται 6 ἀστραψόν ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς ἔξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς 7 ἔξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν ἐκ χειρὸς σὺν ἀλλοτρίων 8 ὃν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας 9 ὁ θεός ὧδην καινὴν ἄσομαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι 10 τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσιν τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ριμφαίας πονηρᾶς 11 ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς σὺν ἀλλοτρίων ὃν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας 12 ὃν οἱ νίοὶ ὡς νεόφυτα ἡδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι περικεκοσμημέναι ὡς ὄμοιώμα ναοῦ 13 τὰ ταμίεια αὐτῶν πλήρη ἔξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἔξόδοις αὐτῶν 14 οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς οὐκ ἔστιν κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν 15 ἐμακάρισαν τὸν λαόν

ῷ ταῦτά ἔστιν μακάριος ὁ λαός οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ

145 αἵνεσις τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 2 καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 3 μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας 4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσιν 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσιν καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται 6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται 7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύζονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται 8 οἰκτίμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος 9 χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασιν καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ 10 ἔξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε 11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσιν καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν 12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 14 ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους 15 οἱ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς ἐλπίζουσιν καὶ σὺ δίδως τὴν

τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ 16 ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῷον εὐδοκίας 17 δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 18 ἐγγὺς κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ 19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ σώσει αὐτούς 20 φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολεθρεύσει 21 αἵνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

146 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἴνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον 2 αἰνέσω κύριον ἐν ζωῇ μου ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἔως ὑπάρχω 3 μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων οὓς οὐκ ἔστιν σωτηρία 4 ἔξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν 5 μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ιακωβ βοηθός ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ 6 τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα 7 ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσιν κύριος λύει πεπεδημένους 8 κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους κύριος σοφοῖ τυφλούς κύριος ἀγαπᾶ δικαίους 9 κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους ὄφρανὸν καὶ χήραν ἀναλίμψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ 10 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ θεός σου Σιων εἰς γενεάν καὶ γενεάν

147 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις 2 οἰκοδομῶν Ιερουσαλημ ὁ κύριος καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ισραὴλ ἐπισυνάξει 3 ὁ ἴωμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν 4 ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν 5 μέγας ὁ κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἴσχὺς αὐτοῦ καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός 6 ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἔως τῆς γῆς 7 ἔξαρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἔξομολογήσει ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ 8 τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετὸν τῷ ἔξανατέλλοντι ἐν ὅρεσι χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων 9 διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν 10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ 11 εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τῷ ἔλεος αὐτοῦ 12 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου ἐπαίνει Ιερουσαλημ τὸν κύριον αἴνει τὸν θεόν σου Σιων 13 ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου εὐλόγησεν τοὺς υἱούς σου ἐν σοί 14 ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε 15 ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ ἔως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ 16 τοῦ διδόντος χιόνα ὥσει ἔριον ὄμιχλην ὥσει σποδὸν πάσσοντος 17 βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὥσει ψωμούς κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται 18 ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τῇξει αὐτά πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥύσεται ὕδατα 19 ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ιακωβ δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ισραὴλ 20 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς

148 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις 2 αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ 3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς 4 αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν 5 αἰνεσάτωσαν τὸ δόνομα κυρίου ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν 6 ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελέυσεται 7 αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι 8 πῦρ χάλαζα χιῶν κρύσταλλος πνεῦμα καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ 9 τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι 10 τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά 11 βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς 12 νεανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων 13 αἰνεσάτωσαν τὸ δόνομα κυρίου ὅτι ὑψώθη τὸ δόνομα αὐτοῦ μόνου ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ 14 καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ ὅμνος πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ

149 αλληλουια ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα καινόν ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων 2 εὐφρανθήτω Ισραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν καὶ υἱὸι Σιων ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν 3

αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ **4**
ὅτι εύδοκεῖ κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ **5** καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ
καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν **6**
αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **7** τοῦ
ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν
τοῖς λαοῖς **8** τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς **9** τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δόξα αὕτη ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ

150 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως
αὐτοῦ **2** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ **3** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾧχῳ σάλπιγγος αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ **4** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὄργανῳ **5** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ **6** πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον αλληλουια

Παροιμίαι

1 παροιμίαι Σαλωμῶντος υἱοῦ Δαυιδ ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ισραὴλ **2** γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν νοῆσαι τε λόγους φρονήσεως **3** δέξασθαί τε στροφὰς λόγων νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ καὶ κρίμα κατευθύνειν **4** ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουργίαν παιδὶ δὲ νέῳ αἰσθησίν τε καὶ ἔννοιαν **5** τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται **6** νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα **7** ἀρχὴ σοφίας φόβος θεοῦ σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν εὐσέβεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴν αἰσθήσεως σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἔξουθενήσουσιν **8** ἄκουε νιέ παιδείαν πατρός σου καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου **9** στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ **10** νιέ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς μηδὲ βουληθῆς ἐὰν παρακαλέσωσί σε λέγοντες **11** ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν κοινώνησον αἴματος κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως **12** καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὕσπερ ἔδης ζῶντα καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς (*Sheol h7585*) **13** τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων **14** τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες καὶ μαρσίππιον ἐν γενηθήτω ἡμῖν **15** μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν **16** οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσιν καὶ ταχινοὶ τοῦ ἔκχεαι αἴμα **17** οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς **18** αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἔαυτοῖς κακά ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή

19 αὗται αἱ ὁδοί εἰσιν πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἔαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται **20** σοφία ἐν ἔξδοις ὑμνεῖται ἐν δὲ πλατείαις παρησίαν ἄγει **21** ἐπ' ἄκρων δὲ τειχέων κηρύσσεται ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως Θαρροῦσα λέγει **22** ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ δὲ ἀφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἰσθησιν **23** καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον **24** ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐχ ὑπηκούσατε καὶ ἔξετεινον λόγους καὶ οὐ προσείχετε **25** ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις ἡπειθήσατε **26** τοιγαροῦν κάγω τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι καταχαροῦμαι δέ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὅλεθρος **27** καὶ ως ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος ἡ δὲ καταστροφὴ ὄμοίως καταιγίδι παρῇ καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκίᾳ ἦ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὅλεθρος **28** ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθε με ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν ζητήσουσίν με κακοὶ καὶ οὐχ εὑρήσουσιν **29** ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν τὸν δὲ φόβον τοῦ κυρίου οὐ προείλαντο **30** οὐδὲ ἥθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους **31** τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἔαυτῶν ὄδοῦ τοὺς καρποὺς καὶ τῆς ἔαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται **32** ἀνθ' ὧν γὰρ ἡδίκουν νηπίους φονευθήσονται καὶ ἔξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ **33** ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ

2 νιέ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψης παρὰ σεαυτῷ **2** ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὗ σου καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ νιῷ σου **3** ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ καὶ τῇ συνέσει δῶς φωνήν σου τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσης μεγάλη τῇ φωνῇ **4** καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον καὶ ὡς θησαυροὺς ἔξερευνήσῃς αὐτὴν

5 τότε συνήσεις φόβον κυρίου καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ εὑρήσεις **6** ὅτι κύριος δίδωσιν σοφίαν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις **7** καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν **8** τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς δικαιωμάτων καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει **9** τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς **10** ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ **11** βουλὴ καλὴ φυλάξει σε ἔννοια δὲ ὁσίᾳ τηρήσει σε **12** ἵνα ῥύσηται σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν **13** ὃ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους **14** οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ **15** ὃν αἱ τρίβοι σκολιαὶ καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν **16** τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης **17** νιέ μή σε καταλάβῃ κακὴ βουλὴ ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη **18** ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ παρὰ τῷ ἄδη μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς **19** πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν οὐδὲ μὴ καταλάβωσιν τρίβους εὐθείας οὐ γὰρ

καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς **20** εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς εὔροσαν ἢν τρίβους δικαιοσύνης λείους **21** χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ **22** ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται οἱ δὲ παράνομοι ἔξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς

3 νιέ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου τὰ δὲ ὥρηματά μου τηρείτω σὴν καρδία **2** μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσίν σοι **3** ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε ἀφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ καὶ εὐρήσεις χάριν **4** καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀνθρώπων **5** ἵσθι πεποιθώς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ θεῷ ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου **6** ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτήν ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπτῃ **7** μὴ ἵσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ φοβοῦ δὲ τὸν θεὸν καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ **8** τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου **9** τίμα τὸν κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης **10** ἵνα πίμπληται τὰ ταμίειά σου πλησμονῆς σίτου οἰνῷ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν **11** νιέ μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος **12** δὸν γὰρ ἀγαπᾶ κύριος παιδεύει μαστιγοῦ δὲ πάντα οἱδὸν δὲν παραδέχεται **13** μακάριος ἀνθρωπος δὲς εὗρεν σοφίαν καὶ θνητὸς δὲς εἶδεν φρόνησιν **14** κρείττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἡ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς **15** τιμιωτέρα δέ ἔστιν λίθων πολυτελῶν οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν εὔγνωστός ἔστιν πᾶσιν τοῖς ἐγγίζουσιν

αὐτῇ πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν 16 μῆκος γάρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ 17 αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ 18 ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλής 19 ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν ἡτοίμασεν δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει 20 ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν νέφη δὲ ἐρρύσαν δρόσους 21 υἱέ μὴ παραρρυῆς τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν 22 ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου καὶ χάρις ἡ περὶ σῷ τραχýλω ἔσται δὲ ἵσις ταῖς σαρξί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις 23 ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ 24 ἐὰν γάρ κάθῃ ἄφοβος ἔσῃ ἐὰν δὲ καθεύδῃς ἡδέως ὑπνώσεις 25 καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν οὐδὲ ὄρμάς ἀσεβῶν ἐπερχομένας 26 ὁ γάρ κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῆς 27 μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν 28 μὴ εἴπης ἐπανελθὼν ἐπάνηκε καὶ αὔριον δώσω δυνατοῦ σου ὅντος εὖ ποιεῖν οὐ γάρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα 29 μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοὶ 30 μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην μή τι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν 31 μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδούς αὐτῶν 32 ἀκάθαρτος γάρ ἔναντι κυρίου πᾶς παράνομος ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει 33 κατάρα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται 34 κύριος ὑπερηφάνοις

ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν 35 δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν

4 ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν 2 δῶρον γάρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε 3 υἱὸς γάρ ἐγενόμην κάγω πατρὶ ύπηκοος καὶ ἀγαπῶμενος ἐν προσώπῳ μητρός 4 οἱ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν 5 φύλασσε ἐντολάς μὴ ἐπιλάθῃ μηδὲ παρίδης ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος 6 μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν καὶ ἀνθέξεται σου ἐράσθητι αὐτὴς καὶ τηρήσει σε 8 περιχαράκωσον αὐτὴν καὶ ὑψώσει σε τίμησον αὐτὴν ἵνα σε περιλάβῃ 9 ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου 10 ἀκουε νιέ καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ δοῖ βίου 11 ὁδοὺς γάρ σοφίας διδάσκω σε ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς 12 ἐὰν γάρ πορεύῃ οὐ συγκλεισθήσεται σου τὰ διαβήματα ἐὰν δὲ τρέχῃς οὐ κοπιάσεις 13 ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας μὴ ἀφῆς ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου 14 ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων 15 ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσιν μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον 16 οὐ γάρ μὴ ὑπνώσωσιν ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν ἀφήρηται ὁ ὑπνος αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται 17 οἵδε γάρ σιτοῦνται σῆτα ἀσεβείας οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται 18 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσιν προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν ἔως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα 19 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί οὐκ οἶδασιν πῶς προσκόπτουσιν 20 νιέ

έμη̄ ρήσει πρόσεχε τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλε σὸν οὓς 21 ὅπως μὴ ἐκλίπωσίν σε αἱ πηγαὶ σου φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ 22 ζωὴ γάρ ἔστιν τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτὰς καὶ πάσῃ σαρκὶ ἵασις 23 πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς 24 περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα καὶ ἀδικα χείλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι 25 οἱ ὀφθαλμοί σου ὥρθα βλεπέτωσαν τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια 26 ὥρθας τροχιὰς ποίει σοῖς ποσὶν καὶ τὰς ὁδούς σου κατεύθυνε 27 μὴ ἐκκλινῆς εἰς τὰ δεξιὰ μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς ὁδούς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεός διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἔξ ἀριστερῶν αὐτὸς δὲ ὥρθας ποιήσει τὰς τροχιάς σου τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει

5 νιέ̄ ἐμῇ̄ σοφίᾳ πρόσεχε ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὓς 2 ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν αἰσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί σοι 3 μὴ πρόσεχε φαύλη γυναικί μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης ἢ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα 4 ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις καὶ ἡκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου 5 τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσιν τοὺς χρωμένους αὐτῇ̄ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ἔδην τὰ δὲ ἵχνη αὐτῆς οὐκ ἔρειδεται (*Sheol h7585*) 6 ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὔγνωστοι 7 νῦν οὖν νιέ̄ ἄκουε μου καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσης ἐμοὺς λόγους 8 μακρὰν ποίησον ἀπ’ αὐτῆς σὴν ὁδόν μὴ ἐγγίσης πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς 9 ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν 10 ἵνα μὴ πλησθῶσιν

ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων εἰσέλθωσιν 11 καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ’ ἐσχάτων ἡνίκα ἀν κατατριβῶσιν σάρκες σώματός σου 12 καὶ ἐρεῖς πῶς ἐμίσησα παιδείαν καὶ ἐλέγχους ἔξεκλινεν ἡ καρδία μου 13 οὐκ ἔκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὓς μου 14 παρ’ ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς 15 πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς 16 μὴ ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα 17 ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι 18 ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ιδία καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου 19 ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὄμιλείτω σοι ἡ δὲ ιδία ἡγείσθω σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν γὰρ τῇ̄ ταύτης φιλίᾳ συμπειφερόμενος πολλοστὸς ἔσῃ 20 μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις τῆς μὴ ιδίας 21 ἐνώπιον γάρ εἰσιν τῶν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ σκοπεύει 22 παρανομίᾳ ἀνδρα ἀγρεύουσιν σειραῖς δὲ τῶν ἐαυτοῦ ἀμαρτιῶν ἔκαστος σφίγγεται 23 οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἐαυτοῦ βιότητος ἔξερρίφη καὶ ἀπώλετο δι ἀφροσύνην

6 νιέ̄ ἐάν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ 2 παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη καὶ ἀλίσκεται χείλεσιν ἴδιου στόματος 3 ποίει νιέ̄ ἀ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι καὶ σώζου ἡκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον ἴθι μὴ ἐκλυσμένος παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου

δὸν ἐνεγυήσω 4 μὴ δῶς ὅπνον σοῖς ὅμμασιν μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις 5 ἵνα σῷζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων καὶ ὥσπερ ὅρνεον ἐκ παγίδος 6 ἵθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὡς ὀκνηρέ καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος 7 ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὥν 8 ἐτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν πολλήν τε ἐν τῷ ἀμήτῳ ποιεῖται τὴν παράθεσιν ἥ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ μάθε ώς ἐργάτις ἐστὶν τὴν τε ἐργασίαν ώς σεμνὴν ποιεῖται ἥς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἴδιωται πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται ποθεινὴ δέ ἐστιν πᾶσιν καὶ ἐπίδοξος καίπερ οὕσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενῆς τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη 9 ἔως τίνος ὀκνηρέ κατάκεισαι πότε δὲ ἐξ ὅπνου ἐγερθήσῃ 10 ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς ὀλίγον δὲ κάθησαι μικρὸν δὲ νυστάζεις ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶν στήθη 11 εἰτ' ἐμπαραγίνεται σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἥ πενία καὶ ἥ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς ἐὰν δὲ ἄσκονος ἥς ἔξει ὥσπερ πηγὴ ὡς ἀμητός σου ἥ δὲ ἔνδεια ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει 12 ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς 13 ὁ δ' αὐτὸς ἔννεύει ὀφθαλμῷ σημαίνει δὲ ποδὶ διδάσκει δὲ ἔννεύμασιν δακτύλων 14 διεστραμμένη δὲ καρδίᾳ τεκταίνεται κακὰ ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησιν πόλει 15 διὰ τοῦτο ἔξαπίνης ἔρχεται ἥ ἀπώλεια αὐτοῦ διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος 16 ὅτι χαίρει πᾶσιν οἵς μισεῖ ὁ κύριος συντρίβεται δὲ δῆ ἀκαθαρσίαν ψυχῆς 17 ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ γλῶσσα ἄδικος χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου 18 καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς

καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν 19 ἐκκαίει ψεύδη μάρτυς ἄδικος καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν 20 νίέ φύλασσε νόμους πατρός σου καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμὸν μητρός σου 21 ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διὰ παντὸς καὶ ἐγκλοίωσαι ἐπὶ σῷ τραχήλῳ 22 ἡνίκα ἂν περιπατῆς ἐπάγου αὐτήν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω ώς δ' ἂν καθεύδῃς φυλασσέτω σε ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι 23 ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλεγχος καὶ παιδεία 24 τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας 25 μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμίᾳ μηδὲ ἀγρευθῆς σοῖς ὀφθαλμοῖς μηδὲ συναρπασθῆς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων 26 τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἐνὸς ἄρτου γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει 27 ἀποδῆσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει 28 ἥ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρός τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει 29 οὕτως ὁ εἰσελθῶν πρὸς γυναῖκα ὑπανδρὸν οὐκ ἀθωαθήσεται οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς 30 οὐ θαυμαστὸν ἐὰν ἀλῷ τις κλέπτων κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶν 31 ἐὰν δὲ ἀλῷ ἀποτείσει ἐπιταπλάσια καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἔαυτόν 32 ὁ δὲ μοιχὸς δῆ ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται 33 ὁδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἔξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα 34 μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως 35 οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν οὐδὲ μὴ διαλυθῆ πολλῶν δώρων 7 νίέ φύλασσε ἐμοὺς λόγους τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ νίέ τίμα τὸν κύριον καὶ

ἰσχύσεις πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον 2 φύλαξον ἐμάς ἐντολάς καὶ βιώσεις τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους ὡσπερ κόρας ὅμμάτων 3 περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου 4 εἶπον τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ 5 ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἄλλοτρίας καὶ πονηρᾶς ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάληται 6 ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα 7 ὃν ἂν ἵδη τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν 8 παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς 9 καὶ λαλοῦντα ἐν σκότει ἐσπερινῷ ἥνικα ἀν ἡσυχίᾳ νυκτερινῇ ἥ καὶ γνοφώδης 10 ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ εἶδος ἔχουσα πορνικόν ἥ ποιεῖ νέων ἔξιτασθαι καρδίας 11 ἀνεπτερωμένη δέ ἐστιν καὶ ἄσωτος ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς 12 χρόνον γάρ τινα ἔξω ρέμβεται χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει 13 εἴτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ 14 θυσίᾳ εἰρηνικῇ μοί ἐστιν σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου 15 ἔνεκα τούτου ἔξηλθον εἰς συνάντησίν σοι ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον εὔρηκά σε 16 κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου 17 διέρραγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ τὸν δὲ οἴκον μου κινναμώμῳ 18 ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἔως ὅρθρου δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι 19 οὐ γάρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακρὰν 20 ἐνδεσμὸν ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ δῆ ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ 21 ἀπεπλάνησεν δὲ αὐτὸν πολλῇ ὄμιλίᾳ βρόχοις

τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτὸν 22 ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς ὕσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὡσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς 23 ἥ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἥπαρ σπεύδει δὲ ὡσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει 24 νῦν οὖν σιέ ἄκουε μου καὶ πρόσεχε ρήμασιν στόματός μου 25 μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἥ καρδία σου 26 πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκεν καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν 27 ὁδοὶ ἄδον δ ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμίεια τοῦ θανάτου (Sheol h7585)

8 σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ 2 ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τρίβων ἐστηκεν 3 παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται 4 ὑμᾶς ὡς ἀνθρωποι παρακαλῶ καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων 5 νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν 6 εἰσακούσατέ μου σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὄρθα 7 ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ 8 μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλῶδες 9 πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσιν καὶ ὄρθα τοῖς εύρισκουσι γνῶσιν 10 λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἀνθαιρεῖσθε δὲ αἰσθησιν χρυσίου καθαροῦ 11 κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν 12 ἐγὼ ἥ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην 13 φόβος κυρίου μισεῖ ἀδικίαν ὕβριν τε καὶ

ύπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν μεμίσηκα δὲ ἔγῳ διεστραμένας ὁδοὺς κακῶν **14** ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια ἐμὴ φρόνησις ἐμὴ δὲ ἰσχύς **15** δῆ ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν καὶ οἱ δυνάσται γράφουσιν δικαιοσύνην **16** δῆ ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται καὶ τύραννοι δῆ ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς **17** ἔγῳ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσιν **18** πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη

19 βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον τὰ δὲ ἐμὰ γενήματα κρείσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ **20** ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι **21** ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα μνημονεύσω τὰ ἔξι αἰῶνος ἀριθμῆσαι **22** κύριος ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ **23** πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέν με ἐν ἀρχῇ **24** πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων **25** πρὸ τοῦ ὅρη ἐδρασθῆναι πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννῆσαι **26** κύριος ἐποίησεν χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανὸν **27** ἡνίκα ἡτοίμαζεν τὸν οὐρανὸν συμπαρήμην αὐτῷ καὶ ὅτε ἀφώριζεν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων **28** ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανὸν **29** καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς **30** ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα ἔγῳ ἥμην ἦ προσέχαιρεν καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ **31** δτε εὐφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας καὶ

ἐνευφραίνετο ἐν νίοῖς ἀνθρώπων **32** νῦν οὖν νίε ἄκουε μου **34** μακάριος ἀνήρ δς εἰσακούσεται μου καὶ ἀνθρωπος δς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων **35** αἱ γὰρ ἔξοδοι μου ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου **36** οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἀμαρτάνοντες ἀσεβοῦσιν τὰς ἑαυτῶν ψυχάς καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσιν θάνατον

9 ή σοφία ὡκοδόμησεν ἑαυτῇ οἴκον καὶ ὑπήρεισεν στύλους ἑπτά **2** ἔσφαξεν τὰ ἑαυτῆς θύματα ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν **3** ἀπέστειλεν τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλούσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα **4** δς ἐστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρός με καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν **5** ἔλθατε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν **6** ἀπολείπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε καὶ ζητήσατε φρόνησιν **7** ἵνα βιώσητε καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν **8** οἱ παιδεύων κακοὺς λήμψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν **9** μὴ ἔλεγχε κακούς **10** ἵνα μὴ μισῶσιν σε ἔλεγχε σοφόν καὶ ἀγαπῆσει σε **11** δίδου σοφῷ ἀφορμήν καὶ σοφώτερος ἔσται γνώριζε δικαίω καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι **10** ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις τὸ γὰρ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς **11** τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς σου **12** νίε ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῆς μόνος ἀναντλήσεις κακά **13** γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεής ψωμοῦ

γίνεται ἡ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην 14 ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις 15 προσκαλούμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῷ 16 ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος ἐκκλινάτω πρός με ἐνδεέσι δὲ φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα 17 ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἄψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ 18 ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὅλλυνται καὶ ἐπὶ πέτευρον ἔδου συναντᾶ

10 νιὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα νιὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρὶ 2 οὐκ ὠφελήσουσιν θησαυροὶ ἀνόμους δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἐκ θανάτου 3 οὐ λιμοκτονήσει κύριος ψυχὴν δικαίων ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει 4 πενία ἄνδρα ταπεινοῦ χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν νιὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται 5 διεσώθῃ ἀπὸ καύματος νιὸς νοήμων ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμήτῳ νιὸς παράνομος 6 εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον 7 μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σφέννυται 8 σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσιν σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται 9 ὃς πορεύεται ἀπλῶς πορεύεται πεποιθώς ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται 10 ὁ ἐννεύων ὄφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λύπας ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖ 11 πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια 12 μῖσος ἐγείρει νεῖκος πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλίᾳ 13 ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον 14 σοφοὶ κρύψουσιν αἱσθησιν στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ 15 κτῆσις πλουσίων

πόλις ὄχυρά συντριβῇ δὲ ἀσεβῶν πενία 16 ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτίας 17 ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται 18 καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη δίκαια οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοι εἰσιν 19 ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἀμαρτίαν φειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔσῃ 20 ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει 21 χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν 22 εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου αὕτη πλουτίζει καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ 23 ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακά ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν 24 ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περιφέρεται ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτῇ 25 παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβής δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα 26 ὕσπερ ὅμφαξ ὁδοῦσι βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὅμμασιν οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτήν 27 φόβος κυρίου προστίθησιν ἡμέρας ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὄλιγωθήσεται 28 ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ὅλλυται 29 ὄχυρωμα δότιον φόβος κυρίου συντριβῇ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά 30 δίκαιος τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσιν γῆν 31 στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται 32 χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται

11 ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον κυρίου στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ 2 οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καὶ ἀτιμία στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν 3 ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπεν μετάμελον πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος

ἀσεβῶν ἀπώλεια 5 δικαιοσύνη ἀμώμους ὁρθοτομεῖ ὁδούς ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ 6 δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ρύεται αὐτούς τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἀλίσκονται παράνομοι 7 τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὅλυται ἐλπίς τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὅλυται 8 δίκαιος ἐκ θῆρας ἐκδύνει ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς 9 ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις αἴσθησις δὲ δικαίων εὔδος 10 ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσεν πόλις 11 στόμασιν δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη 12 μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεής φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει 13 ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα 14 οἵς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις πίπτουσιν ὕσπερ φύλλα σωτηρίᾳ δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ 15 πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμείξῃ δικαίῳ μισεῖ δὲ ἥχον ἀσφαλείας 16 γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ 17 τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων ἔξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων 18 ἀσεβῆς ποιεῖ ἔργα ἄδικα σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας 19 υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον 20 βδέλυγμα κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἀμωμοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν 21 χειρὶ χειρας ἐμβαλῶν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήμψεται μισθὸν πιστόν 22 ὕσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ύός οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος 23 ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται 24 εἰσὶν οἵ τα ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν

εἰσὶν καὶ οἵ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται 25 ψυχὴ εὐλογούμενη πᾶσα ἀπλῆ ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εύσχήμων 26 ὁ συνέχων σῖτον ὑπολίποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος 27 τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθήν ἐκζητοῦντα δὲ κακά καταλήμψεται αὐτόν 28 ὁ πεποιθώς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ 29 ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομήσει ἄνεμον δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ 30 ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων 31 εἰς ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται ὁ ἀσεβῆς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται

12 ὁ ἀγαπῶν παιδείαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν δὲ μισῶν ἐλέγχους ἄφρων 2 κρείσσων ὁ εὐρῶν χάριν παρὰ κυρίῳ ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπήσεται 3 οὐ κατορθώσει ἀνθρωπος ἐξ ἀνόμου αἱ δὲ ρίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἔξαρθσονται 4 γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὕσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ οὕτως ἀνδρα ἀπόλλυσιν γυνὴ κακοποιός 5 λογισμὸι δικαίων κρίματα κυβερνῶσιν δὲ ἀσεβεῖς δόλους 6 λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι στόμα δὲ ὁρθῶν ρύσεται αὐτούς 7 οὐ ἐὰν στραφῇ ἀσεβῆς ἀφανίζεται οἴκοι δὲ δικαίων παραμένουσιν 8 στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται 9 κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ ἥτιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτου 10 δίκαιος οἰκτίρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα 11 ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν

ὅς ἔστιν ἡδὺς ἐν οἷνων διατριβαῖς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὄχυρώμασιν καταλείψει ἀτιμίαν **12** ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαί αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὄχυρώμασιν **13** δī ἀμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἀμαρτωλός ἐκφεύγει δὲ ἔξ αὐτῶν δίκαιος δὲ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς **14** ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ **15** ὅδοὶ ἀφρόνων ὄρθαι ἐνώπιον αὐτῶν εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός **16** ἀφρων αὐθημερὸν ἔξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανοῦργος **17** ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος **18** εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσιν μαχαίρα γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἴωνται **19** χείλη ἀληθινὰ κατορθοὶ μαρτυρίαν μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον **20** δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται **21** οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν **22** βδέλυγμα κυρίῳ χείλη ψευδῆ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ **23** ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς **24** χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν **25** φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν **26** ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά ή δὲ ὄδος τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς **27** οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός **28**

ἐν ὄδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ ὄδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον

13 υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ **2** ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός ψυχὴ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι **3** δὲς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν δὲ προπετής χείλεσιν πτοήσει ἑαυτόν **4** ἐν ἐπιθυμίαις ἔστιν πᾶς ἀεργός χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ **5** λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται καὶ οὐχ ἔξει παρρησίαν **6** δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἀμαρτία **7** εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ **8** λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς δὲ ἵδιος πλοῦτος πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν **9** φῶς δικαίοις διὰ παντός φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται ψυχὴ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἀμαρτίαις δίκαιοι δὲ οἰκτίρουσιν καὶ ἐλεῶσιν **10** κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακά οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί **11** ὑπαρξὶς ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσων γίνεται δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται δίκαιος οἰκτίρει καὶ κιχρᾶς **12** κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἁγοντος δένδρον γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθὴ **13** δὲς καταφρονεῖ πράγματος καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ δὲ φοβούμενος ἐντολήν οὗτος ὑγιαίνει υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις καὶ κατευθυνθήσεται ή ὄδος αὐτοῦ **14** νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται **15** σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσιν χάριν τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς ὄδοι δὲ

καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ **16** πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως ὃ δὲ ἄφρων ἔξεπέτασεν ἐαυτοῦ κακίαν **17** βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά ἄγγελος δὲ πιστὸς ῥύσεται αὐτόν **18** πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία ὃ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται **19** ἐπιθυμίᾳ εὐσεβῶν ἡδύνουντιν ψυχὴν ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως **20** ὃ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσται ὃ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται **21** ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά τοὺς δὲ δικαίους καταλήμψεται ἀγαθά **22** ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει σινὸν τιῶν θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν **23** δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά ἀδικοὶ δὲ ἀπολοῦνται συντόμως **24** ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας μισεῖ τὸν νιὸν αὐτοῦ ὃ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει **25** δίκαιοις ἔσθων ἐμπιπλῷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς

14 σοφαὶ γυναῖκες ὡκοδόμησαν οἴκους ἣ δὲ ἄφρων κατέσκαψεν ταῖς χερσὶν αὐτῆς **2** ὃ πορευόμενος ὁρθῶς φοβεῖται τὸν κύριον ὃ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται **3** ἐκ στόματος ἄφρόνων βακτηρία ὑψρεως χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς **4** οὐ μή εἰσιν βόες φάτναι καθαραὶ οὐδὲ πολλὰ γενήματα φανερὰ βοδὸς ἰσχύς **5** μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται ἐκκαίει δὲ ψεύδη μάρτυς ἀδικος **6** ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὑρήσεις αἰσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής **7** πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι ὅπλα δὲ αἰσθησεως χείλη σοφά **8** σοφία πανοῦργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἄνοια δὲ ἄφρόνων ἐν πλάνῃ **9** οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσιν καθαρισμόν οἰκίαι δὲ δικαίων

δεκταί **10** καρδία ἀνδρὸς αἰσθητική λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ ὅταν δὲ εὐφραίνηται οὐκ ἐπιμείγνυται ὕβρει **11** οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται **12** ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὁρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ἄδου **13** ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμείγνυται λύπη τελευταία δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται **14** τῶν ἐαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός **15** ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν **16** σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ ὃ δὲ ἄφρων ἐαυτῷ πεποιθὼς μείγνυται ἀνόμῳ **17** ὁξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει **18** μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθησεως **19** ὀλισθήσουσιν κακοὶ ἐναντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσιν θύρας δικαίων **20** φίλοι μισήσουσιν φίλους πτωχούς φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί **21** ὃ ἀτιμάζων πένητας ἀμαρτάνει ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαριστός **22** πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς **23** ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστιν περισσόν ὃ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται **24** στέφανος σοφῶν πανοῦργος ἣ δὲ διατριβὴ ἄφρόνων κακή **25** ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός ἐκκαίει δὲ ψεύδη δόλιος **26** ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα **27** πρόσταγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου **28** ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως ἐν δὲ ἐκλείψει

λαοῦ συντριβὴ δυνάστου 29 μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἴσχυρῶς ἄφρων 30 πραΐθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός σῆς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική 31 ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτὸν ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεᾶ πτωχόν 32 ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβῆς ὁ δὲ πεποιθώς τῇ ἔαυτοῦ δσιότητι δίκαιος 33 ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφίᾳ ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται 34 δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἀμαρτίαι 35 δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων τῇ δὲ ἔαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν

15 ὄργὴ ἀπόλλυσιν καὶ φρονίμους ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὄργας 2 γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά 3 ἐν παντὶ τόπῳ δφθαλμοὶ κυρίου σκοπεύουσιν κακούς τε καὶ ἀγαθούς 4 ἵασις γλώσσης δένδρον ζωῆς ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος 5 ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς πανουργότερος 6 ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἴσχὺς πολλή οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὄλόρριζοι ἐκ γῆς ὀλοῦνται οἴκοις δικαίων ἴσχὺς πολλή καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται 7 χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς 8 θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ εὑχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ 9 βδέλυγμα κυρίῳ ὅδοι ἀσεβοῦς διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾶ 10 παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχρῶς 11 ἄδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ κυρίῳ πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων (Sheol h7585)

12 οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὄμιλήσει 13 καρδίας εὐφρατινομένης πρόσωπον θάλλει ἐν δὲ λύπαις οὕσης σκυθρωπάζει 14 καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἰσθησιν στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά 15 πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν διὰ παντός 16 κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου κυρίου ἥ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας 17 κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν ἥ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας 18 ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραῦνει μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις ὁ δὲ ἀσεβῆς ἐγείρει μᾶλλον 19 ὅδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμέναι 20 νίὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ 21 ἀνοίτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται 22 ὑπερτίθενται λογισμὸν οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή 23 οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ 24 ὅδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ἄδου σωθῇ (Sheol h7585) 25 οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ κύριος ἐστήρισεν δὲ ὄριον χήρας 26 βδέλυγμα κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος ἀγνῶν δὲ ρήσεις σεμναί 27 ἐξόλλυσιν ἔαυτὸν ὁ δωρολίμπης ὁ δὲ μισῶν δώρων λήμψεις σώζεται ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι τῷ δὲ φόβῳ κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ 28 καρδίαι δικαίων μελετῶσιν πίστεις στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά δεκταὶ παρὰ κυρίῳ ὅδοὶ ἀνθρώπων δικαίων

διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἔχθροὶ φίλοι γίνονται 29 μακράν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν εὐχαῖς δὲ δικαιῶν ἐπακούει κρείσσων δλίγη λῆμψις μετὰ δικαιοσύνης ἥ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδικίας καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ 30 θεωρῶν ὁφθαλμὸς καλὰ εὑφραίνει καρδίαν φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ 32 ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ ἔαυτόν ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾶ ψυχὴν αὐτοῦ 33 φόβος θεοῦ παιδεία καὶ σοφία καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθῆσεται αὐτῇ

16 2 πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ θεῷ οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται 5 ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος χειρὶ δὲ χειρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωθήσεται 7 ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἥ θύειν θυσίας 8 ὁ ζητῶν τὸν κύριον εὐρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης οἱ δὲ ὄρθως ζητοῦντες αὐτὸν εύρήσουσιν εἰρήνην 9 πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου μετὰ δικαιοσύνης φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβῆς εἰς ἡμέραν κακήν 10 μαντεῖον ἐπὶ χείλεσιν βασιλέως ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῆ τὸ στόμα αὐτοῦ 11 ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια 12 βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς 13 δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια λόγους δὲ ὄρθοὺς ἀγαπᾶ 14 θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἔξιλάσεται αὐτόν 15 ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὡσπερ νέφος ὅψιμον 16 νοσσιὰ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου νοσσιὰ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον 17 τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ

δικαιοσύνης ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται ὃς φυλάσσει τὰς ἔαυτοῦ ὁδούς τηρεῖ τὴν ἔαυτοῦ ψυχὴν ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται στόματος αὐτοῦ 18 πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη 19 κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἥ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὕβριστῶν 20 συνετὸς ἐν πράγμασιν εὔρετής ἀγαθῶν πεποιθῶς δὲ ἐπὶ θεῷ μακαριστός 21 τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται 22 πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις παιδείᾳ δὲ ἀφρόνων κακή 23 καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἴδιου στόματος ἐπὶ δὲ χείλεσιν φορέσει ἐπιγνωμοσύνην 24 κηρία μέλιτος λόγοι καλοί γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἵασις ψυχῆς 25 εἰσὶν ὃδοὶ δοκοῦσαι εἴναι ὄρθαι ἀνδρὶ τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ἄδου 26 ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἔαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται ἔαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν δὲ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἔαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν 27 ἀνὴρ ἄφρων ὄρύσσει ἔαυτῷ κακά ἐπὶ δὲ τῶν ἔαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ 28 ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ καὶ λαμπτῆρα δόλου πυρσεύει κακοῖς καὶ διαχωρίζει φίλους 29 ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς 30 στηρίζων ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ λογίζεται διεστραμμένα ὄρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά οὗτος κάμινός ἔστιν κακίας 31 στέφανος καυχήσεως γῆρας ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εύρισκεται 32 κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ ὁ δὲ κρατῶν ὄργης κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν 33 εἰς

κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ δίκαια

17 κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἦ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης **2** οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη **3** ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ κυρίῳ **4** κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων δίκαιοις δὲ οὐ προσέχει χείλεσιν ψευδέσιν **5** ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτὸν δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωθήσεται δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται **6** στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός **7** οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι χείλη πιστὰ οὐδὲ δικαίω χείλη ψευδῇ **8** μισθὸς χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις οὗ **δ'** ἀν ἐπιστρέψῃ εὐδωθήσεται **9** δὲς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν δὲς δὲ μισεῖ κρύπτειν διίστησιν φίλους καὶ οἰκείους **10** συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται **11** ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός δὲ κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ **12** ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά **13** δὲς ἀποδίδωσιν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ **14** ἔξουσίαν δίδωσιν λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη **15** δὲς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ **16** ἵνα τί ὑπῆρξεν χρήματα ἄφρονι κτήσασθαι γάρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται δὲς ὑψηλὸν

ποιεῖ τὸν ἔαυτοῦ οἶκον ζητεῖ συντριβήν ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακά **17** εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν τούτον γάρ χάριν γεννῶνται **18** ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἔαυτῷ ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύη τὸν ἔαυτοῦ φίλον **19** φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις **20** δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσση ἐμπεσεῖται εἰς κακά **21** καρδία δὲ ἄφρονος ὁδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν οὐκ εὐφραίνεται πατήρ ἐπὶ σὺν ἀπαιδεύτῳ σὺνδὲς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ **22** καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὄστα **23** λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευδοῦνται ὁδοί ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης **24** πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς **25** ὄργη πατρὶ σὺνδὲς ἄφρων καὶ ὁδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ **26** ζημιοῦν ἀνδρα δίκαιον οὐ καλόν οὐδὲ ὄσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις **27** δὲς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν ἐπιγνώμων μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος **28** ἀνοίτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται ἐνεὸν δέ τις ἔαυτὸν ποιήσας δόξει φρόνιμος εἶναι

18 προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονεΐδιστος ἔσται **2** οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεής φρενῶν μᾶλλον γάρ ἄγεται ἀφροσύνῃ **3** ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμίᾳ καὶ ὄνειδος **4** ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς **5** θαυμάσαι πρόσωπον

άσεβοῦς οὐ καλόν οὐδὲ ὄσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει 6 χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακά τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται 7 στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ 8 ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν 9 ὁ μὴ ἵωμενος ἔαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστιν τοῦ λυμαίνομένου ἔαυτὸν 10 ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται 11 ὑπαρξίς πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρά ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει 12 πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται 13 δὲς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστιν καὶ ὄνειδος 14 θυμὸν ἀνδρὸς πραῦνει θεράπων φρόνιμος ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει 15 καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν ὥτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν 16 δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν 17 δίκαιος ἔαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται 18 ἀντιλογίας παύει κλῆρος ἐν δὲ δυνάσταις ὁρίζει 19 ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βιοθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή ἰσχύει δὲ ὕσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον 20 ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησιν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται 21 θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς 22 δὲς εὗρεν γυναῖκα ἀγαθήν εὗρεν χάριτας ἔλαβεν δὲ παρὰ θεοῦ ἱλαρότητα δὲς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθήν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα ἄφρων καὶ ἀσεβῆς

19 3 ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὄδοις αὐτοῦ τὸν δὲ θεὸν αἴτιαται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 4 πλοῦτος προστίθησιν φίλους πολλούς ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται 5 μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται 6 πολλοὶ θεραπεύουσιν πρόσωπα βασιλέων πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρί 7 πᾶς δὲς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτήν ἐγγιεῖ ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὐρήσει αὐτήν ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν δὲς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται 8 ὁ κτώμενος φρόνησιν ἀγαπᾶ ἔαυτὸν δὲς δὲ φυλάσσει φρόνησιν εὐρήσει ἀγαθὰ 9 μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται δὲς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς 10 οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕβρεως δυναστεύειν 11 ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις 12 βασιλέως ἀπειλὴ ὅμοια βρυγμῷ λέοντος ὕσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ 13 αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων καὶ οὐχ ἀγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας 14 οἰκον καὶ ὑπαρξὶν μερίζουσιν πατέρες παισίν παρὰ δὲ θεοῦ ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρί 15 δειλία κατέχει ἀνδρογύναιον ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει 16 δὲς φυλάσσει ἐντολήν τηρεῖ τὴν ἔαυτοῦ ψυχήν ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἔαυτοῦ ὄδῶν ἀπολεῖται 17 δανίζει θεῷ δὲ ἐλεῶν πτωχόν κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ 18 παιίδευε νιόν σου οὕτως γάρ ἔσται εὔελπις εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου 19 κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιαθήσεται ἐὰν δὲ λοιμεύηται καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει 20 ἄκουε υἱέ

παιδείαν πατρός σου ἵνα σοφὸς γένη ἐπ' ἐσχάτων σου 21 πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει 22 καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης 23 φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις 24 ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς 25 λοιμοῦ μαστιγούμενου ἄφρων πανουργότερος γίνεται ἐὰν δὲ ἐλέγχης ἄνδρα φρόνιμον νοήσει αἴσθησιν 26 ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται 27 υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρὸς μελετήσει ῥήσεις κακάς 28 ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα καθυβρίζει δικαίωμα στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις 29 ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες καὶ τιμωρίαι ὥμοις ἄφρόνων

20 ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὑβριστικὸν μέθη πᾶς δὲ ὁ συμμειγνύμενος αὐτῇ οὐκ ἔσται σοφός 2 οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἀμαρτάνει εἰς τὴν ἔαυτοῦ ψυχὴν 3 δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέψεθαι λοιδορίας πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται 4 ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται ὡσαύτως καὶ ὁ δανιζόμενος σῖτον ἐν ἀμήτῳ 5 ὕδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἔξαντλήσει αὐτήν 6 μέγα ἀνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων ἀνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν 7 ὃς ἀναστρέφεται ἄμιωμος ἐν δικαιοσύνῃ μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει 8 ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν 9 τίς καυχήσεται

ἀγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν ἢ τίς παρρησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἀμαρτιῶν κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα σιβεσθήσεται λαμπτήρ αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὅψονται σκότος μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται μὴ εἴπης τείσομαι τὸν ἔχθρον ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν κύριον ἵνα σοι βιοθήσῃ 10 στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα δισσά ἀκάθαρτα ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀμφότερα 11 καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ δόσιον καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ 12 οὓς ἀκούει καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα 13 μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν ἵνα μὴ ἔξαρθῆς διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων 14 βδέλυγμα κυρίῳ δισσὸν στάθμιον καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ 14 παρὰ κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρὶ θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ 15 παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἀγιάσαι μετὰ γάρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται 16 λικιμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν 17 φῶς κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων δὲ ἐρευνᾷ ταμίεια κοιλίας 18 ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ 19 κόσμος νεανίας σοφία δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί 20 ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾶ κακοῖς πληγαὶ δὲ εἰς ταμίεια κοιλίας

21 ὡσπερ ὄρμὴ ὕδατος οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ θεοῦ οὗ ἐὰν θέλων νεύσῃ ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν 2 πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἐαυτῷ δίκαιος κατευθύνει δὲ καρδίας κύριος 3 ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν

αῖμα 4 μεγαλόφρων ἐφ' ὕβρει θρασυκάρδιος λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία 6 ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου 7 ὅλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια 8 πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ θεός ἀγνὰ γὰρ καὶ ὄρθα τὰ ἔργα αὐτοῦ 9 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἥτινας κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ 10 ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκέτι ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων 11 ζημιούμένου ἀκολάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος συνίων δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν 12 συνίει δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν καὶ φαυλίζει ἀσεβῆς ἐν κακοῖς 13 ὃς φράσσει τὰ ὡτα τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται καὶ οὐκέτι ὃ εἰσακούων 14 δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὄργας δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἴσχυρόν 15 εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα δσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις 16 ἀνὴρ πλανώμενος ἔξι ὁδοῦ δικαιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται 17 ἀνὴρ ἐνδεής ἀγαπᾶ εὐφροσύνην φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον 18 περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος 19 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ ἥτινας μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ ὄργιλου 20 θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν 21 ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὐρήσει ζωὴν καὶ δόξαν 22 πόλεις ὄχυράς ἐπέβη σοφὸς καὶ καθεῖλεν τὸ ὄχυρομα ἐφ' ὃς ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς 23 ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 24 θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν

λοιμὸς καλεῖται ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος 25 ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι 26 ἀσεβῆς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾶς καὶ οἰκτίρει ἀφειδῶς 27 θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίω καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς 28 μάρτυς ψευδῆς ἀπολεῖται ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει 29 ἀσεβῆς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ ὁ δὲ εὐθής αὐτὸς συνίει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ 30 οὐκέτι σοφίᾳ οὐκέτι ἐνδρείᾳ οὐκέτι ἐστιν βουλὴ πρὸς τὸν ἀσεβῆ 31 ἵππος ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου παρὰ δὲ κυρίου ἡ βοήθεια

22 αἱρετώτερον ὄνομα καλὸν ἥτινα πλοῦτος πολύς ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή 2 πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν 3 πανοῦργος ἴδων πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν 4 γενεὰ σοφίας φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωὴ 5 τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς ὁ δὲ φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν 7 πλούσιοι πτωχῶν ἄρχουσιν καὶ οἰκέται ιδίοις δεσπόταις δανιοῦσιν 8 ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακά πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει ἄνδρα ιλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ θεός ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει 9 ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἔδωκεν τῷ πτωχῷ νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται δὲ δῶρα δούς τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων 10 ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμόν καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος ὅταν γὰρ καθίσῃ

ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει 11 ἀγαπᾶ κύριος δόσιας καρδίας δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι χείλεσιν ποιμαίνει βασιλεύς 12 οἱ δὲ ὁφθαλμοὶ κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος 13 προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρός λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευτάι 14 βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν εἰσὶν ὅδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός καὶ οὐκ ἀγαπᾶ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν ἀποστρέψειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὅδοῦ σκολιὰς καὶ κακῆς 15 ἄνοια ἔξηπται καρδίας νέου ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ 16 ὁ συκοφαντῶν πένητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἔαυτοῦ δίδωσιν δὲ πλουσίω ἐπ' ἐλάσσονι 17 λόγοις σοφῶν παράβαλλε σὸν οὗς καὶ ἄκουε ἐμὸν λόγον τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον ἵνα γνῶς ὅτι καλοὶ εἰσιν 18 καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου εὑφρανοῦσίν σε ἄμα ἐπὶ σοῖς χείλεσιν 19 ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύριον ἡ ἐλπὶς καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 20 καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς εἰς βουλὴν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου 21 διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν τοῦ ἀποκρίνεσθαι λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι 22 μὴ ἀποβιάζου πένητα πτωχὸς γάρ ἐστιν καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῇ ἐν πύλαις 23 ὁ γάρ κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν καὶ ῥύσῃ σὴν ἀσυλον ψυχήν 24 μὴ ἵσθι ἐταῖρος ἀνδρὶ θυμῷδει φίλω δὲ ὄργιλω μὴ συναυλίζου 25 μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ 26 μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυνόμενος πρόσωπον 27 ἐὰν γάρ μὴ ἔχῃς πόθεν ἀποτείσης λήμψονται τὸ στρῶμα τὸ

ὑπὸ τὰς πλευράς σου 28 μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια ἢ ἔθεντο οἱ πατέρες σου 29 ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὁξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς 23 ἐὰν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυναστῶν νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι 2 καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι 3 εἰ δὲ ἀπληστότερος εἰ μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ ταῦτα γάρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς 4 μὴ παρεκτείνου πένης ὧν πλουσίω τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου 5 ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὅμμα πρὸς αὐτὸν οὐδαμοῦ φανεῖται κατεσκεύασται γάρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ 6 μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ 7 ὃν τρόπον γάρ εἴ τις καταπίοι τρίχα οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει 8 μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν καὶ φάγης τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ ἐξεμέσει γάρ αὐτὸν καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς καλούς 9 εἰς ὡτα ἄφρονος μηδὲν λέγε μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου 10 μὴ μεταθῆς ὅρια αἰώνια εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς 11 ὁ γάρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος κραταιός ἐστιν καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ 12 δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου τὰ δὲ ὡτά σου ἐτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως 13 μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ οὐ μὴ ἀποθάνῃ 14 σὺ μὲν γάρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ (*Sheol h7585*) 15 νιέ ἐὰν σοφὴ γένηται σου ἡ καρδία εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν 16 καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ

χείλη ἐὰν ὄρθα ὅσιν 17 μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἀμαρτωλούς ἀλλὰ ἐν φόβῳ κυρίου ἵσθι ὅλην τὴν ἡμέραν 18 ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτά ἔσται σοι ἔκγονα ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται 19 ἄκουε υἱέ καὶ σοφὸς γίνου καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας 20 μὴ ἵσθι οἰνοπότης μηδὲ ἔκτείνου συμβολαῖς κρεῶν τε ἀγορασμοῖς 21 πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης 22 ἄκουε υἱέ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέν σου ἡ μήτηρ 24 καλῶς ἐκτρέφει πατήρ δίκαιος ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ 25 εὐφραίνεσθω ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοὶ καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε 26 δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμάς δόδοὺς τηρείτωσαν 27 πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἴκος καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον 28 οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται 29 τίνι οὐαί τίνι θόρυβος τίνι κρίσις τίνι ἀδίαι καὶ λέσχαι τίνι συντρίμματα διὰ κενῆς τίνος πέλειοι οἱ ὀφθαλμοί 30 οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται 31 μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἀλλὰ ὄμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις καὶ ὄμιλεῖτε ἐν περιπάτοις ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς σου ὕστερον περιπατήσεις γυμνούτερος ὑπέρου 32 τὸ δὲ ἔσχατον ὕσπερ ὑπὸ ὅφεως πεπληγὼς ἔκτείνεται καὶ ὕσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ίός 33 οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά 34 καὶ κατακείσῃ ὕσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης καὶ ὕσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι 35 ἐρεῖς δέ

τύπτουσίν με καὶ οὐκ ἐπόνεσα καὶ ἐνέπαιξάν μοι ἐγὼ δὲ οὐκ ἥδειν πότε ὄρθρος ἔσται ἵνα ἐλθῶν ζητήσω μεθ' ὃν συνελεύσομαι

24 υἱέ μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν 2 ψεύδη γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ 3 μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἴκος καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται 4 μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίμπλαται ταμίεια ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ 5 κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου 6 μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς 7 σοφία καὶ ἐννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος κυρίου 8 ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις ἀπαιδεύτοις συναντᾶ θάνατος 9 ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἀμαρτίαις ἀκαθαρσίᾳ δὲ ἀνδρὶ λοιμῷ ἐμμολυνθήσεται 10 ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἔως ἂν ἐκλίπῃ 11 ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον καὶ ἐκπρίουν κτεινομένους μὴ φείσῃ 12 ἐὰν δὲ εἴπῃς οὐκ οἶδα τοῦτον γίνωσκε ὅτι κύριος καρδίας πάντων γινώσκει καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν αὐτὸς οἶδεν πάντα δὲ ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ 13 φάγε μέλι υἱέ ἀγαθὸν γὰρ κηρίον ἵνα γλυκανθῆ σου ὁ φάρυγξ 14 οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ ἐὰν γὰρ εὔρης ἔσται καλὴ ἡ τελευτή σου καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει 15 μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίων μηδὲ ἀπατηθῆς χορτασίᾳ κοιλίας 16 ἐπτάκι γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος καὶ ἀναστήσεται οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς 17 ἐὰν πέσῃ ὁ ἔχθρός σου μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι

αύτοῦ μὴ ἐπαίρου 18 ὅτι ὅψεται κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ 19 μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς μηδὲ ζήλου ἀμαρτωλούς 20 οὐ γάρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῶν λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται 21 φοβοῦ τὸν θεόν νίε καὶ βασιλέα καὶ μηθετέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς 22 ἔξαιφνης γάρ τείσονται τοὺς ἀσεβεῖς τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται 23 ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν 24 ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ δίκαιος ἔστιν ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη 25 οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἥξει εὐλογία ἀγαθή 26 χείλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς 27 ἐτοίμαζε εἰς τὴν ἔξιδον τὰ ἔργα σου καὶ παρασκευάζουν εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ πορεύονται κατόπισθέν μου καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου 28 μὴ ἵσθι ψευδῆς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην μηδὲ πλατύνου σοῖς χείλεσιν 29 μὴ εἴπῃς ὃν τρόπον ἐχρήσατο μοι χρήσομαι αὐτῷ τείσομαι δὲ αὐτὸν ἦ με ἡδίκησεν 30 ὕσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων καὶ ὕσπερ ἀμπελῶν ἄνθρωπος ἐνδεής φρενῶν 31 ἐὰν ἀφῆς αὐτὸν χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὅλος καὶ γίνεται ἐκλελειμένος οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται 32 ὕστερον ἐγὼ μετενόησα ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν 33 ὀλίγον νυστάζω ὀλίγον δὲ καθυπνῶ ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶν στήθη 34 ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῆς ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου καὶ ἡ ἐνδειά σου ὕσπερ ἀγαθὸς δρομεύς

25 αὗται αἱ παιδεῖαι σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι ἀς ἔξεγράψαντο οἱ φίλοι Εζεκιου τοῦ βασιλέως

τῆς Ιουδαίας 2 δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον δόξα δὲ βασιλέως τιμῆς πράγματα 3 οὐρανὸς ὑψηλός γῆ δὲ βαθεῖα καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος 4 τύπε αδόκιμον ἀργύριον καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἄπαν 5 κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ 6 μὴ ἀλαζονεύονταν ἐνώπιον βασιλέως μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο 7 κρείσσον γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι ἀνάβατινε πρός με ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου ἢ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε 8 μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως ἵνα μὴ μεταμεληθῆς ἐπ' ἐσχάτων ἡνίκα ἀν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος 9 ἀναχώρει εἰς τὰ ὄπιστα μὴ καταφρόνει 10 μῆ σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται ἀλλ' ἔσται σοι ἵση θανάτῳ χάρις καὶ φιλίᾳ ἐλευθεροῦ ἀς τήρησον σεαυτῷ ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένητι ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὔσυναλλάκτως 11 μῆλον χρυσοῦν ἐν ὄρμίσκῳ σαρδίου οὕτως εἰπεῖν λόγον 12 εἰς ἐνώπιον χρυσοῦν σάρδιον πολυτελές δέδεται λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὓς 13 ὕσπερ ἔξιδος χιόνος ἐν ἀμήτῳ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτὸν ψυχᾶς γάρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ 14 ὕσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατοι οὕτως οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεῖ 15 ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδίᾳ βασιλεῦσιν γλῶσσα δὲ μαλακῇ συντρίβει ὀστᾶ 16 μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανόν μήποτε πλησθεὶς ἔξεμέσης 17 σπάνιον εἰσαγεῖ σὸν πόδα πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον μήποτε πλησθείς σου μισήσῃ σε 18 ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ 19 ὁδοὺς κακοῦ

καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ 20 ὥσπερ ὅξος ἔλκει ἀσύμφορον οὔτως προσπεσὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ ὥσπερ σῆς ἴματίῳ καὶ σκώληξ ξύλῳ οὔτως λύπῃ ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν 21 ἐὰν πεινᾷ ὁ ἔχθρος σου τρέψει αὐτόν ἐὰν διψᾷ πότιζε αὐτόν 22 τοῦτο γάρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά 23 ἀνεμος βορέας ἔξεγειρει νέφη πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει 24 κρείττον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος ἥ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ 25 ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνές οὔτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν 26 ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξodos λυμαίνοιτο οὔτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς 27 ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους 28 ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος οὔτως ἀνήρ δος οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει

26 ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμήτῳ καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει οὔτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμῇ 2 ὥσπερ ὅρνεα πέταται καὶ στρουθοί οὔτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί 3 ὥσπερ μάστιξ ἵππω καὶ κέντρον ὅνῳ οὔτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ 4 μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ 5 ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἔαυτῷ 6 ἐκ τῶν ἔαυτοῦ ποδῶν ὅνειδος πίεται ὁ ἀποστείλας δι ἀγγέλου ἄφρονος λόγον 7 ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἄφρόνων 8 δος ἀποδεσμένει λίθον ἐν σφενδόνῃ ὅμοιός ἔστιν τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν 9 ἄκανθαι

φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου δουλείᾳ δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων 10 πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν 11 ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἔαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται οὔτως ἄφρων τῇ ἔαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἔαυτοῦ ἀμαρτίαν ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἀμαρτίαν καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις 12 εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἔαυτῷ σοφὸν εἶναι ἐλπίδα μέντοι ἔσχεν μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ 13 λέγει ὄκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς 14 ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος οὔτως ὄκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ 15 κρύψας ὄκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τὸ στόμα 16 σοφώτερος ἔαυτῷ ὄκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν 17 ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνός οὔτως ὁ προεστῶς ἀλλοτρίας κρίσεως 18 ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσιν λόγους εἰς ἀνθρώπους ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται 19 οὔτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἔαυτῶν φίλους ὅταν δὲ φωραθῶσιν λέγουσιν ὅτι παίζων ἔπραξα 20 ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν δίθυμος ἡσυχάζει μάχῃ 21 ἐσχάρα ἄνθραξιν καὶ ξύλα πυρί ἀνήρ δὲ λοιδορος εἰς ταραχὴν μάχης 22 λόγοι κερκώπων μαλακοί οὕτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμίεια σπλάγχνων 23 ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου ὥσπερ ὅστρακον ἡγητέον χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν 24 χείλεσιν πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἔχθρος ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους 25 ἐάν σου δέηται ὁ ἔχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ μὴ πεισθῆς ἐπτὰ γάρ εἰσιν

πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ 26 ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίστησιν δόλον ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἀμαρτίας εὔγνωστος ἐν συνεδρίοις 27 ὁ δρύσσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει 28 γλῶσσα ψευδῆς μισεῖ ἀλήθειαν στόμα δὲ ἀστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας

27 μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα 2 ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη 3 βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος ὅργη δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων 4 ἀνελεήμων θυμὸς καὶ δξεῖα ὅργη ἀλλ' οὐδένα ὑφίσταται ζῆλος 5 κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας 6 ἀξιοπιστότερά ἐστιν τραύματα φίλου ἢ ἐκούσια φιλήματα ἔχθροι 7 ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὖσα κηρίοις ἐμπαίζει ψυχὴ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται 8 ὥσπερ ὅταν ὄρνεον καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς οὕτως ἀνθρωπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων 9 μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασιν τέρπεται καρδία καταρρήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχῆς 10 φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλίπης εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν κρείσσων φίλος ἐγγὺς ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν 11 σοφὸς γίνου νιέ ἵνα εὐφραίνηται μου ἡ καρδία καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους λόγους 12 πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβῃ ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τείσουσιν 13 ἀφελοῦ τὸ ίμάτιον αὐτοῦ παρῆλθεν γάρ ὑβριστῆς ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται 14 δὲ ἂν εὐλογῇ φίλον τὸ πρωὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ καταρωμένου

οὐδὲν διαφέρειν δόξει 15 σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ὠσαύτως καὶ γυνὴ λοιδόρος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου 16 βιρέας σκληρὸς ἀνεμος ὄνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται 17 σίδηρος σίδηρον ὀξύνει ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου 18 δὲ φυτεύει συκῆν φάγεται τὸν καρπὸν ἀυτῆς δὲ δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον τιμηθήσεται 19 ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις οὗτως οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων 20 ἄδης καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπίμπλανται ὠσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοι βδέλυγμα κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμόν καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ (Sheol h7585) 21 δοκίμιον ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτὸν καρδίᾳ ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά καρδία δὲ εὐθής ἐκζητεῖ γνῶσιν 22 ἐὰν μαστιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων οὐ μὴ περιέλης τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ 23 γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις 24 ὅτι οὐ τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ισχύς οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν 25 ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν καὶ κερεῖς πόαν καὶ σύναγε χόρτον ὄρεινόν 26 ἵνα ἔχης πρόβατα εἰς ίματισμόν τίμα πεδίον ἵνα ὕσιν σοι ἄρνες 27 νιέ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ρήσεις ἴσχυρὰς εἰς τὴν ζωήν σου καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων

28 φεύγει ἀσεβῆς μηδενὸς διώκοντος δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθεν 2 διὸ ἀμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται ἀνὴρ δὲ πανοῦργος κατασβέσει αὐτάς 3 ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβίαις συκοφαντεῖ πτωχούς ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ

άνωφελής 4 οὗτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος 5 ἄνδρες κακοὶ οὐ νοήσουσιν κρίμα οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν κύριον συνήσουσιν ἐν παντί 6 κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς 7 φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα 8 ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν τῷ ἔλεωντι πτωχοὺς συνάγει αὐτόν 9 ὁ ἐκκλίνων τὸ οὗς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται 10 δὲς πλανᾶς εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά 11 σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ 12 διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἀνθρώποι 13 ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὔοδωθήσεται ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται 14 μακάριος ἀνήρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι εὐλάβειαν ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς 15 λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν δὲς τυραννεῖ πτωχὸς ὡν ἔθνους πενιχροῦ 16 βασιλεὺς ἐνδεῆς προσόδων μέγας συκοφάντης ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται 17 ἀνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ παίδευε υἱόν καὶ ἀγαπήσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ οὐ μὴ ὑπακούσῃς ἔθνει παρανόμῳ 18 ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακήσεται 19 ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων

οἱ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας 20 ἀνὴρ ἀξιόπιστος πολλὰ εὐλογηθήσεται ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται 21 δὲς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων οὐκ ἀγαθός ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα 22 σπεύδει πλούτειν ἀνὴρ βάσκανος καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτοῦ 23 ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοὺς χάριτας ἔξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος 24 δὲς ἀποβάλλεται πατέρα ἥ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἀμαρτάνειν οὗτος κοινωνός ἔστιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς 25 ἀπληστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῇ ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται 26 δὲς πέποιθεν θρασείᾳ καρδίᾳ ὁ τοιοῦτος ἄφρων δὲς δὲ πορεύεται σοφίᾳ σωθήσεται 27 δὲς δίδωσιν πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται δὲς δὲ ἀποστρέψει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται 28 ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι

29 κρείσσων ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου ἔξαπίνης γὰρ φλεγομένου αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἵσις 2 ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφρανθήσονται λαοί ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες 3 ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατήρ αὐτοῦ δὲς δὲ ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλοῦτον 4 βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησιν χώραν ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει 5 δὲς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν 6 ἀμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται 7 ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς δὲ ἀσεβῆς οὐ συνήσει γνῶσιν καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων 8 ἄνδρες λοιμοὶ ἔξέκαυσαν

πόλιν σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὄργήν 9 ἀνὴρ σοφὸς κρίνει ἔθνη ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὄργιζόμενος καταγελᾶται καὶ οὐ καταπτήσσει 10 ἄνδρες αἰμάτων μέτοχοι μισθίουσιν ὅσιον οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσιν ψυχὴν αὐτοῦ 11 ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος 12 βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι 13 δανιστοῦ καὶ χρεοφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων ἐπισκοπὴν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ κύριος 14 βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοὺς ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται 15 πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόασιν σοφίαν παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ 16 πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἀμαρτίαι οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται 17 παίδευεν υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου 18 οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἔξηγητῆς ἔθνει παρανόμῳ δὲ φυλάσσων τὸν νόμον μακαριστός 19 λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός ἐὰν γάρ καὶ νοήσῃ ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται 20 ἐὰν ἵδης ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ 21 δὲς κατασπαταλῷ ἐκ παιδός οἰκέτης ἔσται ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ 22 ἀνὴρ θυμώδης ὀρύσσει νεῦκος ἀνὴρ δὲ ὄργιλος ἔξωρυξεν ἀμαρτίας 23 ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῦ τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ κύριος 24 δὲς μερίζεται κλέπτη μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐὰν δὲ ὄρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσιν 25 φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους ὑπεσκελίσθησαν ὁ δὲ πεποιθώς ἐπὶ κύριον εὐφρανθήσεται ἀσέβεια ἄνδρὶ δίδωσιν σφάλμα δὲς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ

δεσπότῃ σωθήσεται 26 πολλοὶ θεραπεύουσιν πρόσωπα ἡγουμένων παρὰ δὲ κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ 27 βδέλυγμα δικαίοις ἀνὴρ ἄδικος βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός

30 τοὺς ἐμοὺς λόγους υἱέ φοβήθητι καὶ δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσιν θεῷ καὶ παύομαι 2 ἀφρονέστατος γάρ εἴμι πάντων ἀνθρώπων καὶ φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί 3 θεὸς δεδίδαχέν με σοφίαν καὶ γνῶσιν ἀγίων ἔγνωκα 4 τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ίματίῳ τίς ἐκράτησεν πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς τί ὄνομα αὐτῷ ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἵνα γνῶς 5 πάντες λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβούμενων αὐτόν 6 μὴ προσθῆς τοῖς λόγοις αὐτοῦ ἵνα μὴ ἐλέγῃ σε καὶ ψευδῆς γένην 7 δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀφέλης μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με 8 μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακράν μου ποίησον πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μὴ μοι δῶς σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη 9 ἵνα μὴ πλησθεὶς ψευδῆς γένωμαι καὶ εἴπω τίς με ὄρῃ ἢ πενηθεὶς κλέψω καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ 10 μὴ παραδῶς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου μήποτε καταράσθαι σε καὶ ἀφανισθῆς 11 ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ 12 ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν 13 ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς ὄφθαλμοὺς ἔχει τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται 14 ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει καὶ τὰς μύλας τομίδας ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν

έξ ἀνθρώπων 15 τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἡσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἡρκέσθη εἰπεῖν ἵκανόν 16 ἄδης καὶ ἔρως γυναικὸς καὶ τάρταρος καὶ γῇ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν ἀρκεῖ (**Sheol h7585**) 17 ὁφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς καὶ

ἀτιμάζοντα γῆρας μητρός ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν 18 τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω 19 ἔχνη ἀετοῦ πετομένου καὶ ὀδοὺς ὅφεως ἐπὶ πέτρας καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης καὶ ὀδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι 20 τοιαύτη ὀδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος ἥ ὅταν πράξῃ ἀπονιψαμένη οὐδέν φησιν πεπραχέναι ἄτοπον 21 διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν 22 ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ καὶ ἄφρων πλησθῆ σιτίων 23 καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ 24 τέσσαρα δέ ἐστιν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς ταῦτα δέ ἐστιν σοφώτερα τῶν σοφῶν 25 οἱ μύρμηκες οἵς μὴ ἐστιν ἰσχὺς καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν 26 καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν οἱ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους 27 ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς καὶ ἐκστρατεύει ἀφ' ἐνὸς κελεύσματος εὐτάκτως 28 καὶ καλαβώτης χερὸν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος ὃν κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασιν βασιλέως 29 τρία δέ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύεται καὶ τὸ τέταρτον δὲ καλῶς διαβαίνει 30 σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν ὃς οὐκ ἀποστρέφεται οὐδὲ καταπτήσσει κτῆνος 31 καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος

καὶ τράγος ἡγούμενος αἴπολίου καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει 32 ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης ἀτιμασθήσῃ 33 ἀμελγε γάλα καὶ ἔσται βιότυρον ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας ἔξελεύσεται αἷμα ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους ἔξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι

31 οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ θεοῦ βασιλέως χρηματισμός ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ 2 τί τέκνον τηρήσεις τί ῥήσεις θεοῦ πρωτογενές σοὶ λέγω νιέ τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν 3 μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβούλιαν 4 μετὰ βουλῆς πάντα ποίει μετὰ βουλῆς οἰνοπότει οἱ δυνάσται θυμώδεις εἰσίν οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν 5 ἵνα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας καὶ ὄρθῳ κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς 6 δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις καὶ οἴνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις 7 ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν 8 ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς 9 ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρῖνε δικαίως διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ 10 γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει τιμιωτέρα δέ ἐστιν λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη 11 θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει 12 ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον 13 μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστὸν ταῖς χερσὶν αὐτῆς 14 ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον 15 καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκεν βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις 16 θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσεν

κτῆμα 17 ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὁσφὺν
αὐτῆς ἥρεισεν τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον
18 ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστιν τὸ ἐργάζεσθαι καὶ
οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος
αὐτῆς 19 τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ
συμφέροντα τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς
ἄτρακτον 20 χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξεν πένητι
καρπὸν δὲ ἐξέτεινεν πτωχῷ 21 οὐ φροντίζει
τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν που χρονίζῃ
πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδιδύσκονται 22
δισσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἐκ
δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα 23
περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ἡνίκα ἀν καθίσῃ ἐν συνεδρίᾳ μετὰ τῶν γερόντων
κατοίκων τῆς γῆς 24 σινδόνας ἐποίησεν καὶ
ἀπέδοτο περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις 25 στόμα
αὐτῆς διήνοιξεν προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ
τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς 26 ἰσχὺν καὶ
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις
ἐσχάταις 27 στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς σῖτα
δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν 28 τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει
σοφῶς καὶ νομοθέσμως ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς
ἀνέστησεν τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν 29 πολλαὶ θυγατέρες
ἐκτήσαντο πλοῦτον πολλαὶ ἐποίησαν δυνατά σὺ
δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας 30 ψευδεῖς
ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός γυνὴ
γὰρ συνετῇ εὐλογεῖται φόβον δὲ κυρίου αὕτη
αἰνείτω 31 δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς
καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς

Ἐκκλησιαστής

1 φίματα Ἐκκλησιαστοῦ νίοῦ Δανιδ βασιλέως Ισραὴλ ἐν Ιερουσαλημ 2 ματαιότης ματαιοτήτων εἴπεν ὁ Ἐκκλησιαστής ματαιότης ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης 3 τίς περισσεία τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ὡς μοιχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον 4 γνενὰ πορεύεται καὶ γνενὰ ἔρχεται καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἔστηκεν 5 καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἔλκει 6 ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ πορεύεται πρὸς νότον καὶ κυκλοῦ πρὸς βορρᾶν κυκλοῦ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα 7 πάντες οἱ χείμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔσται ἐμπιμπλαμένη εἰς τόπον οὗ οἱ χείμαρροι πορεύονται ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρέφουσιν τοῦ πορευθῆναι 8 πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι οὐδενήσεται ἀνὴρ τοῦ λαεῖν καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὄραν καὶ οὐ πληρωθήσεται οὗς ἀπὸ ἀκροάσεως 9 τί τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ γενησόμενον καὶ τί τὸ πεποιημένον αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον καὶ οὐκ ἔστιν πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον 10 ὅς λαλήσει καὶ ἐρεῖ ἵδε τοῦτο καινόν ἔστιν ἥδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἐμπροσθεν ἡμῶν 11 οὐκ ἔστιν μνήμη τοῖς πρώτοις καὶ γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτοῖς μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην 12 ἐγὼ Ἐκκλησιαστής ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Ιερουσαλημ 13 καὶ ἐδῶκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἐδωκεν ὁ θεὸς τοῖς νίοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ

14 εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἴδού τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος 15 διεστραμμένον οὐ δυνήσεται τοῦ ἐπικοσμηθῆναι καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι 16 ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου τῷ λέγειν ἐγὼ ἴδού ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐγένοντο ἐμπροσθέν μου ἐν Ιερουσαλημ καὶ καρδία μου εἶδεν πολλά σοφίαν καὶ γνῶσιν 17 καὶ ἐδῶκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην ἔγνων ὅτι καί γε τοῦτ’ ἔστιν προαίρεσις πνεύματος 18 ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν προσθήσει ἄλγημα

2 εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου δεῦρο δὴ πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ καὶ ἴδού καί γε τοῦτο ματαιότης 2 τῷ γέλωτι εἰπα περιφορὰν καὶ τῇ εὐφροσύνῃ τί τοῦτο ποιεῖς 3 κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μου τοῦ ἐλκύσαι εἰς οἶνον τὴν σάρκα μου καὶ καρδία μου ὠδήγησεν ἐν σοφίᾳ καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ’ ἀφροσύνῃ ἔως οὗ ἵδω ποιῶν τὸ ἀγαθὸν τοῖς νίοῖς τοῦ ἀνθρώπου ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν 4 ἐμεγάλυνα ποίημά μου ὧκοδόμησά μοι οἴκους ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας 5 ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ 6 ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ’ αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα 7 ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι καί γε κτῆσις βουκολίου καὶ ποιμνίου πολλὴ ἐγένετο μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἐμπροσθέν μου ἐν Ιερουσαλημ 8 συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον

καὶ χρυσίον καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας καὶ ἐντρυφήματα σιῶν τοῦ ἀνθρώπου οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας **9** καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ιερουσαλημ καὶ γε σοφία μου ἐστάθη μοι **10** καὶ πᾶν ὃ ἦτησαν οἱ ὁρθαλμοί μου οὐχ ὑφεῖλον ἀπ’ αὐτῶν οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης ὅτι καρδία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μου καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου **11** καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσιν ποιήμασίν μου οἵς ἐποίησαν αἱ χεῖρες μου καὶ ἐν μόχθῳ ὡς ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν καὶ ἴδου τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν περισσεία ὑπὸ τὸν ἥλιον **12** καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἴδειν σοφίαν καὶ περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην ὅτι τίς ὁ ἀνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς τὰ ὄσα ἐποίησεν αὐτήν **13** καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστιν περισσεία τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην ὡς περισσεία τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος **14** τοῦ σοφοῦ οἱ ὁρθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἔγνων καὶ γε ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς **15** καὶ εἴπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου ὡς συνάντημα τοῦ ἄφρονος καὶ γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι καὶ ἵνα τί ἐσοφισάμην ἐγὼ τότε περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου διότι ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης **16** ὅτι οὐκ ἔστιν μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα καθότι ἥδη αἱ ἡμέραι αἱ ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσθη καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος **17** καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωήν ὅτι

πονηρὸν ἐπ’ ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **18** καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σὺν πάντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ μοχθῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ’ ἐμέ **19** καὶ τίς οἶδεν εἰ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων καὶ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου ὡς ἐμόχθησα καὶ ὡς ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ γε τοῦτο ματαιότης **20** καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τῇ καρδίᾳ μου ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ὡς ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον **21** ὅτι ἔστιν ἀνθρωπος οὗ μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ καὶ ἀνθρωπος ὃς οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη **22** ὅτι τί γίνεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαίρεσει καρδίας αὐτοῦ ὡς αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον **23** ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο ματαιότης ἔστιν **24** οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν ἀνθρώπῳ ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δειξεὶ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἔστιν **25** ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ αὐτοῦ **26** ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκεν σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην καὶ τῷ ἀμαρτάνοντι ἔδωκεν περισπασμὸν τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **27** τοῖς πᾶσιν χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν **2** καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι

καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτῆλαι πεφυτευμένον 3 καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἱάσασθαι καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι 4 καιρὸς τοῦ κλαψᾶι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι 5 καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήμψεως 6 καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν 7 καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν 8 καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρίνης 9 τίς περισσεία τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ 10 εἶδον σὺν τὸν περισπασμόν δὲν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπάσθαι ἐν αὐτῷ 11 σὺν τὰ πάντα ἐποίησεν καλὰ ἐν καιρῷ αὐτῷ καί γε σὺν τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ὅπως μὴ εὔρῃ ὁ ἀνθρωπὸς τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ θεός ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους 12 ἔγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ 13 καὶ γε πᾶς ὁ ἀνθρωπὸς ὃς φάγεται καὶ πίεται καὶ ἵδη ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ δόμα θεοῦ ἔστιν 14 ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεός αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστιν προσθεῖναι καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 15 τὸ γενόμενον ἥδη ἔστιν καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι ἥδη γέγονεν καὶ ὁ θεὸς ζητήσει τὸν διωκόμενον 16 καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς κρίσεως ἐκεῖ ὁ ἀσεβῆς καὶ τόπον τοῦ δικαίου

ἐκεῖ ὁ ἀσεβῆς 17 εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ θεός ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι 18 ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου περὶ λαλιᾶς νίῶν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ θεός καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶν καί γε αὐτοῖς 19 ὅτι συνάντημα νίῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἐν αὐτοῖς ὡς ὁ θάνατος τούτου οὕτως ὁ θάνατος τούτου καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσιν καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἀνθρωπὸς παρὰ τὸ κτῆνος οὐδέν ὅτι τὰ πάντα ματαιότης 20 τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἔνα τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοός καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν 21 καὶ τίς οἶδεν πνεῦμα νίῶν τοῦ ἀνθρώπου εἰ ἀναβαίνει αὐτὸς εἰς ἄνω καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους εἰ καταβαίνει αὐτὸς κάτω εἰς γῆν 22 καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὁ εὐφρανθήσεται ὁ ἀνθρωπὸς ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ ὅτι αὐτὸς μερὶς αὐτοῦ ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ιδεῖν ἐν ᾧ ἐὰν γένηται μετ' αὐτόν

4 καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἴδου δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν 2 καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς τεθνηκότας τοὺς ἥδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἔως τοῦ νῦν 3 καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους ὅστις οὕπω ἐγένετο ὃς οὐκ εἶδεν σὺν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον 4 καὶ εἶδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν μόχθον καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος ὅτι αὐτὸς ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ καὶ

γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος 5 ὁ ἄφρων περιέλαβεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν τὰς σάρκας αὐτοῦ 6 ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πλήρωμα δύο δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως πνεύματος 7 καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον 8 ἔστιν εἷς καὶ οὐκ ἔστιν δεύτερος καί γε υἱὸς καὶ ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ καὶ οὐκ ἔστιν περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καί γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλαται πλούτου καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ καὶ στερίσκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρός ἔστιν 9 ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἔνα οὓς ἔστιν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν 10 ὅτι ἐὰν πέσωσιν ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ καὶ οὐδαὶ αὐτῷ τῷ ἐνί ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ἡ δεύτερος τοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν 11 καί γε ἐὰν κοιμηθῶσιν δύο καὶ θέρμη αὐτοῖς καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῆ 12 καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντριτον οὐ ταχέως ἀπορραγήσεται 13 ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ προσέχειν 14 ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμίων ἔξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι ὅτι καί γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγεννήθη πένης 15 εἶδον σὺν πάντας τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου ὃς στήσεται ἀντ' αὐτοῦ 16 οὐκ ἔστιν περασμὸς τῷ παντὶ λαῷ τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἐμπροσθεν αὐτῶν καί γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος

5 φύλαξον πόδα σου ἐν ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἴκον τοῦ θεοῦ καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν ὑπὲρ δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία σου ὅτι οὐκ εἰσιν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι κακόν 2 μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τούτῳ ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὅλιγοι 3 ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει περισπασμοῦ καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων 4 καθὼς ἂν εὔξῃ εὐχὴν τῷ θεῷ μὴ χρονίσῃς τοῦ ἀποδοῦναι αὐτήν ὅτι οὐκ ἔστιν θέλημα ἐν ἄφροσιν σὺν ὅσα ἐὰν εὔξῃ ἀπόδος 5 ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι 6 μὴ δῶς τὸ στόμα σου τοῦ ἐξαμαρτῆσαι τὴν σάρκα σου καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ἄγνοιά ἔστιν ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου 7 ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιότητες καὶ λόγοι πολλοί ὅτι σὺν τὸν θεὸν φιβοῦ 8 ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἀρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδης ἐν χώρᾳ μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτούς 9 καὶ περισσείᾳ γῆς ἐν παντὶ ἐστι βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου 10 ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλήθησεται ἀργυρίου καὶ τίς ἡγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γένημα καὶ γε τοῦτο ματαιότης 11 ἐν πλήθει τῆς ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν καὶ τί ἀνδρείᾳ τῷ παρ' αὐτῆς ὅτι ἀλλ' ἡ τοῦ ὄραν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 12 γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἱ ὅλιγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι οὐκ ἔστιν ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι 13 ἔστιν ἀρρωστία ἦν

εῖδον ὑπὸ τὸν ἥλιον πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτοῦ 14 καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ καὶ ἐγέννησεν υἱόν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν 15 καθὼς ἔξηλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνός ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκει καὶ οὐδὲν οὐ λήμψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ 16 καὶ γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρωστίᾳ ὥσπερ γάρ παρεγένετο οὕτως καὶ ἀπελεύσεται καὶ τίς περισσεία αὐτῷ ἡ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον 17 καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει καὶ πένθει καὶ θυμῷ πολλῷ καὶ ἀρρωστίᾳ καὶ χόλῳ 18 ἴδού ὃ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν ὃ ἔστιν καλόν τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἴδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ὃ ἐὰν μοχθῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός ὅτι αὐτὸς μερὶς αὐτοῦ 19 καί γε πᾶς ὃ ἄνθρωπος ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ ἔξουσίασεν αὐτὸν τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ τοῦτο δόμα θεοῦ ἔστιν 20 ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ

πολλὰ ζήσεται καὶ πλῆθος ὃ τι ἔσονται ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ εἴπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα 4 ὅτι ἐν ματαιότητι ἥλθεν καὶ ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται 5 καὶ γε ἥλιον οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἔγνω ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον 6 καὶ εἰ ἔζησεν χιλίων ἐτῶν καθόδους καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα πορεύεται 7 πᾶς μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται 8 ὅτι τίς περισσεία τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα διότι ὁ πένης οἰδεν πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς 9 ἀγαθὸν ὄραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος 10 εἴ τι ἐγένετο ἥδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐγνώσθη ὃ ἔστιν ἄνθρωπος καὶ οὐ δυνήσεται τοῦ κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν 11 ὅτι εἰσὶν λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα τί περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ 12 ὅτι τίς οἰδεν τί ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς ματαιότητος αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον

6 ἔστιν πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ πολλὴ ἔστιν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον 2 ἀνήρ ὃ δώσει αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὃν ἐπιθυμήσει καὶ οὐκ ἔξουσίασει αὐτῷ ὁ θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτόν τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρρωστίᾳ πονηρά ἔστιν 3 ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἐκατὸν καὶ ἔτη

7 ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ 2 ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἴκον πένθους ἡ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἴκον πότου καθότι τοῦτο τέλος παντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὃ ζῶν δώσει εἰς καρδίαν αὐτοῦ 3 ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία 4 καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους καὶ καρδία

άφρονων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης 5 ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ἄσμα ἀφρόνων 6 ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα οὕτως γέλως τῶν ἀφρόνων καὶ γε τοῦτο ματαιότης 7 ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὔτονίας αὐτοῦ 8 ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχῆν αὐτοῦ ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι 9 μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται 10 μὴ εἴπῃς τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἥσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τούτου 11 ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας καὶ περισσεία τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον 12 ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ περισσεία γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς 13 ἵδε τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι τίς δυνήσεται τοῦ κοσμῆσαι ὃν ἀν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν 14 ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακίας ἵδε καὶ γε σὺν τοῦτο σύμφωνον τούτῳ ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλιᾶς ἵνα μὴ εὔρῃ ὁ ἀνθρωπος ὅπίσω αὐτοῦ μηδέν 15 σὺν τὰ πάντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου ἔστιν δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ καὶ ἔστιν ἀσεβῆς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ 16 μὴ γίνου δίκαιος πολὺ καὶ μὴ σοφίζου περισσά μήποτε ἐκπλαγῆς 17 μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ καὶ μὴ γίνου σκληρός ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου 18 ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι σε ἐν τούτῳ καὶ γε ἀπὸ τούτου μὴ ἀνῆς τὴν χεῖρά σου ὅτι φιβούμενος τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα 19 ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἔξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει 20 ὅτι ἀνθρωπος οὐκ

ἔστιν δίκαιος ἐν τῇ γῇ ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἀμαρτήσεται 21 καὶ γε εἰς πάντας τοὺς λόγους οὓς λαλήσουσιν μὴ θῆς καρδίαν σου ὅπως μὴ ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου καταφωμένου σε 22 ὅτι πλειστάκις πονηρεύσεται σε καὶ καθόδους πολλὰς κακώσει καρδίαν σου ὅπως καὶ γε σὺ κατηράσω ἐτέρους 23 πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν τῇ σοφίᾳ εἴπα σοφισθήσομαι 24 καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὅ ἦν καὶ βαθὺ βάθος τίς εὑρήσει αὐτό 25 ἐκύκλωσα ἐγώ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ ζητήσαι σοφίαν καὶ ψῆφον καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ σκληρίαν καὶ περιφοράν 26 καὶ εύρισκω ἐγὼ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον σὺν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔστιν θηρεύματα καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς δεσμοὶ χεῖρες αὐτῆς ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀμαρτάνων συλλημφθήσεται ἐν αὐτῇ 27 ἵδε τοῦτο εὔρον εἴπεν ὁ Ἐκκλησιαστής μία τῇ μιᾳ τοῦ εὐρεῖν λογισμόν 28 ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχή μου καὶ οὐχ εὔρον ἄνθρωπον ἔνα ἀπὸ χιλίων εὔρον καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὔρον 29 πλὴν ἵδε τοῦτο εὔρον ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς σὺν τὸν ἀνθρωπὸν εὐθῆ καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλούς

8 τίς οἶδεν σοφούς καὶ τίς οἶδεν λύσιν ῥήματος σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀναιδῆς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται 2 στόμα βασιλέως φύλαξον καὶ περὶ λόγου ὅρκου θεοῦ μὴ σπουδάσῃς 3 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ μὴ στῆς ἐν λόγῳ πονηρῷ ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσει 4 καθὼς λαλεῖ βασιλεὺς ἔξουσιάζων καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ποιήσεις 5 ὃ φυλάσσων ἐντολὴν

οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρόν καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ 6 ὅτι παντὶ πράγματι ἔστιν καιρὸς καὶ κρίσις ὅτι γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ’ αὐτόν 7 ὅτι οὐκ ἔστιν γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον ὅτι καθὼς ἔσται τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ 8 οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἔξουσιάζων ἐν πνεύματι τοῦ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα καὶ οὐκ ἔστιν ἔξουσία ἐν ἡμέρᾳ τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ’ αὐτῆς 9 καὶ σὺν πᾶν τοῦτο εἶδον καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν ποίημα δὲ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον τὰ ὅσα ἔξουσιάσατο δὲ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν 10 καὶ τότε εἶδον ἀσέβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας καὶ ἐκ τόπου ἀγίου ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηγένθησαν ἐν τῇ πόλει ὅτι οὗτως ἐποίησαν καί γε τοῦτο ματαιότης 11 ὅτι οὐκ ἔστιν γινομένη ἀντίρρησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία σίων τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν 12 δὲς ἡμαρτεν ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῷ ὅτι καί γε γινώσκω ἐγὼ ὅτι ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φιβουμένοις τὸν θεόν ὅπως φιβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 13 καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ δὲς οὐκ ἔστιν φιβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ 14 ἔστιν ματαιότης ἡ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων εἴπα ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης 15 καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι εἰ μὴ τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ

αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον 16 ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι καί γε ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστιν βλέπων 17 καὶ εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὔρειν σὺν τῷ ποίημα τῷ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅσα ἀν μοχθήσῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι καὶ οὐχ εύρήσει καὶ γε ὅσα ἀν εἴπη ὁ σοφὸς τοῦ γνῶναι οὐ δυνήσεται τοῦ εὔρειν

9 ὅτι σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου καὶ καρδία μου σὺν πᾶν εἶδεν τοῦτο ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ θεοῦ καὶ γε ἀγάπην καὶ γε μῆσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν 2 ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι ὡς ὁ ἀγαθός ὡς ὁ ἀμαρτάνων ὡς ὁ δύμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φιβούμενος 3 τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσιν καὶ γε καρδία σίων τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς 4 ὅτι τίς δὲς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας ἔστιν ἐλπίς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν 5 ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται ὅτι ἀποθανοῦνται καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσιν γινώσκοντες οὐδέν καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθός ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη

αὐτῶν 6 καί γε ἀγάπη αὐτῶν καί γε μῆσος αὐτῶν καί γε ζῆλος αὐτῶν ἥδη ἀπώλετο καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον 7 δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ ἄρτον σου καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου ὅτι ἥδη εὐδόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποιήματά σου 8 ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ίμάτιά σου λευκά καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλήν σου μὴ ὑστερησάτω 9 ἵδε ζωὴν μετὰ γυναικός ἣς ἡγάπησας πάσας ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον πάσας ἡμέρας ματαιότητός σου ὅτι αὐτὸς μερὶς σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ὡς σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον 10 πάντα ὅσα ἀν εὗρῃ ἡ χείρ σου τοῦ ποιῆσαι ὡς ἡ δύναμίς σου ποίησον ὅτι οὐκ ἔστιν ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ἄρδῃ ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ (**Sheol h7585**) 11 ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος καί γε οὐ τοῖς σοφοῖς ἄρτος καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς πλοῦτος καί γε οὐ τοῖς γινώσκουσιν χάρις ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς 12 ὅτι καί γε οὐκ ἔγνω ὁ ἀνθρωπὸς τὸν καιρὸν αὐτοῦ ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ καὶ ὡς ὅρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρόν ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφων 13 καί γε τούτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ μεγάλη ἔστιν πρός με 14 πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους 15 καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφόν καὶ διασώσει αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ ἀνθρωπὸς

οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου 16 καὶ εἴπα ἐγώ ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσιν ἀκουόμενοι 17 λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις 18 ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου καὶ ἀμαρτάνων εἰς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν

10 μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσιν σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλης 2 καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ 3 καί γε ἐν ὅδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει καὶ ἂν λογιεῖται πάντα ἀφροσύνη ἔστιν 4 ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιαζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σέ τόπον σου μὴ ἀφῆς ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἀμαρτίας μεγάλας 5 ἔστιν πονηρίᾳ ἦν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὡς ἀκούσιον ὃ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐξουσιαζοντος 6 ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὑψεσι μεγάλοις καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται 7 εἶδον δούλους ἐφ' ἕππους καὶ ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς 8 ὁ ὀρύσσων βόθρον ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται καὶ καθαιροῦντα φραγμόν δήξεται αὐτὸν ὅφις 9 ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς σχίζων δύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς 10 ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξεν καὶ δυνάμεις δυναμώσει καὶ περισσεία τοῦ ἀνδρείου σοφία 11 ἐὰν δάκη ὁ ὅφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ καὶ οὐκ ἔστιν περισσεία τῷ ἐπάδοντι 12 λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις καὶ χείλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν αὐτὸν 13 ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσόνη καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά

14 καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους οὐκ ἔγνω ὁ ἀνθρωπος τί τὸ γενόμενον καὶ τί τὸ ἐσόμενον ὅπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ **15** μόχθος τῶν ἄφρόνων κοπώσει αὐτούς ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν **16** οὐαί σοι πόλις ἡς ὁ βασιλεύς σου νεώτερος καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἐν πρωίᾳ ἐσθίουσιν **17** μακαρία σύ γῇ ἡς ὁ βασιλεύς σου υἱὸς ἐλευθέρων καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται **18** ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία **19** εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνος εὐφραίνει ζῶντας καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται σὺν τὰ πάντα **20** καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώνων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει σὺν τὴν φωνήν καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον

11 ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν **2** δὸς μερίδα τοῖς ἑπτά καί γε τοῖς ὀκτώ ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν **3** ἐὰν πληρωθῶσιν τὰ νέφη ὑετοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσιν καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ καὶ ἐὰν ἐν τῷ βορρᾷ τόπῳ οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ ἔσται **4** τηρῶν ἄνεμον οὐ σπερεῖ καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει **5** ἐν οἷς οὐκ ἔστιν γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος ὡς ὀστᾶ ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης οὔτως οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅσα ποιήσει σὺν τὰ πάντα **6** ἐν πρωίᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου καὶ εἰς ἐσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χείρ σου ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ

τὸ αὐτὸ ἀγαθά **7** καὶ γλυκὺ τὸ φῶς καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον **8** ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἀνθρωπος ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους ὅτι πολλαὶ ἔσονται πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης **9** εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου καὶ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς ἐν κρίσει **10** καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης

12 καὶ μνησθῆτι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου ἔως ὅτου μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς κακίας καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς οὐκ ἔστιν μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα **2** ἔως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες καὶ ἐπιστρέψωσιν τὰ νέφη ὅπίσω τοῦ ὑέτοῦ **3** ἐν ἡμέρᾳ ἦ ἐὰν σαλευθῶσιν φύλακες τῆς οἰκίας καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως καὶ ἡργησαν αἱ ἀλήθουσαι ὅτι ὡλιγώθησαν καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὄπαις **4** καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθούσης καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἄσματος **5** καί γε ἀπὸ ὕψους ὄψονται καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον καὶ παχυνθῆ ἡ ἀκρίς καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἀνθρωπος εἰς οἴκον αἰῶνος αὐτοῦ καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι **6** ἔως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου καὶ συνθλιβῇ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου καὶ

συντριβῇ ὑδρίᾳ ἐπὶ τὴν πηγήν καὶ συντροχάσῃ ὁ
τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον 7 καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ⁷
τὴν γῆν ὡς ᾧν καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν
θεόν δὲ ἔδωκεν αὐτό 8 ματαιότης ματαιοτήτων
εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής τὰ πάντα ματαιότης 9
καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο Ἐκκλησιαστής σοφός
ἔτι ἐδίδαξεν γνῶσιν σὺν τὸν λαόν καὶ οὗς
ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν 10 πολλὰ
ἐζήτησεν Ἐκκλησιαστής τοῦ εύρειν λόγους
θελήματος καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος λόγους
ἀληθείας 11 λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βιούκεντρα καὶ
ὡς ᾧλοι πεφυτευμένοι οἱ παρὰ τῶν συναγμάτων
ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἐνὸς καὶ περισσὸν ἐξ
αὐτῶν 12 νίέ μου φύλαξαι ποιῆσαι βιβλία πολλά
οὐκ ἔστιν περασμός καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις
σαρκός 13 τέλος λόγου τὸ πᾶν ἀκούεται τὸν θεόν
φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε ὅτι τοῦτο
πᾶς ὁ ἄνθρωπος 14 ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ὁ
θεὸς ἔξει ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ ἐὰν
ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν

Ἄσμα Ἀσμάτων

1 ἄσμα ἀσμάτων ὅ ἐστιν τῷ Σαλωμῶν φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ δτὶ ἀγαθοὶ μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον **3** καὶ ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα μύρον ἔκκενωθὲν ὄνομά σου διὰ τοῦτο νεάνιδες ἡγάπησάν σε **4** εἴλκυσάν σε ὀπίσω σου εἰς ὁσμὴν μύρων σου δραμοῦμεν εἰσήνεγκέν με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοὶ ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον εὐθύτης ἡγάπησέν σε **5** μέλαινά εἴμι καὶ καλή θυγατέρες Ιερουσαλημ ὡς σκηνώματα Κηδαρ ὡς δέρρεις Σαλωμῶν **6** μὴ βλέψῃτέ με ὅτι ἔγώ εἴμι μεμελανωμένη δτὶ παρέβλεψέν με ὁ ἥλιος υἱὸί μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα **7** ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου ποῦ ποιμαίνεις ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σου **8** ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτήν ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασιν τῶν ποιμένων **9** τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασιν Φαραω ὠμοίωσά σε ἡ πλησίον μου **10** τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνες τράχηλός σου ὡς ὄρμίσκοι **11** ὁμοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου **12** ἔως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ νάρδος μου ἔδωκεν ὁσμὴν αὐτοῦ **13** ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἀνὰ μέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται **14** βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελῶσιν Εγγαδῖ **15** ἰδοὺ εῖ καλή ἡ πλησίον μου ἰδοὺ εῖ καλή

όφθαλμοί σου περιστεραί **16** ἰδοὺ εῖ καλός ὁ ἀδελφιδός μου καί γε ὥραῖς πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος **17** δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι

2 ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου κρίνον τῶν κοιλάδων **2** ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν οὔτως ἡ πλησίον μου ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων **3** ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ οὔτως ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου **4** εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην **5** στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις στοιβάσατέ με ἐν μήλοις δτὶ τετρωμένη ἀγάπης ἔγώ **6** εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεταί με **7** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἴσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἔξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἔως οὗ θελήσῃ **8** φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου ἰδοὺ οὔτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὅρη διαλλόμενος ἐπὶ τὸν βουνούν **9** ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὅρη Βαιθηλ ἰδοὺ οὔτος ἔστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων **10** ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου καὶ λέγει μοι ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλή μου περιστερά μου **11** δτὶ ἰδοὺ ὁ χειμῶν παρῆλθεν ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν ἐπορεύθη ἐαυτῷ **12** τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν φωνὴ τοῦ τρυγόνος ἡκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν **13** ἡ συκῆ ἔξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς αἱ ἀμπελοὶ κυπρίζουσιν ἔδωκαν ὁσμὴν ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλή μου περιστερά μου **14** καὶ ἐλθὲ σύ περιστερά μου ἐν σκέπῃ τῆς

πέτρας ἔχόμενα τοῦ προτειχίσματος δεῖξόν μοι τὴν ὅψιν σου καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου δτὶ ἡ φωνή σου ἡδεῖα καὶ ἡ ὅψις σου ὡραία **15** πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν **16** ἀδελφιδός μου ἐμοί κάγὼ αὐτῷ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις **17** ἔως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ ἀπόστρεψον ὁμοιώθητι σύ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἡ νεφρῷ ἐλάφων ἐπὶ ὅρη κοιλωμάτων

3 ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξὶν ἔζήτησα ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου ἔζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὗρον αὐτὸν ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ οὐχ ὑπήκουούσιν μου **2** ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ζητήσω ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου ἔζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὗρον αὐτὸν **3** εὔροσάν με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει μὴ ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου εἴδετε **4** ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν ἔως οὗ εὗρον ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφήσω αὐτόν ἔως οὗ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἴκον μητρός μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβούσης με **5** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἔξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἔως ἂν θελήσῃ **6** τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ **7** ἵδον ἡ κλίνη τοῦ σαλωμῶν ἔξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ισραηλ **8** πάντες κατέχοντες ρόμφαιάν δεδιδαγμένοι πόλεμον ἀνήρ ρόμφαιά αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξὶν **9** φορεῖον

ἐποίησεν ἔαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου **10** στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσεον ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ιερουσαλημ **11** ἔξελθατε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν ἐν τῷ στεφάνῳ ὃ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ

4 ἵδον εἰ καλή ἡ πλησίον μου ἵδον εῖ καλή ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου τρίχωμά σου ώς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ **2** ὁδόντες σου ώς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς **3** ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία ώς λέπυρον τῆς ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου **4** ὡς πύργος Δανιδ τράχηλός σου ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλπιώθ χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν πᾶσαι βιολίδες τῶν δυνατῶν **5** δύο μαστοί σου ώς δύο νεφροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις **6** ἔως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου **7** ὅλη καλὴ εἰ ἡ πλησίον μου καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί **8** δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως ἀπὸ κεφαλῆς Σανιρ καὶ Ερμων ἀπὸ μανδρῶν λεόντων ἀπὸ ὄρέων παρδάλεων **9** ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου **10** τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελφή μου

νύμφη τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα **11** κηρίον ἀποστάζουσιν χείλη σου νύμφη μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὡς ὁσμὴ Λιβάνου **12** κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή μου νύμφη κῆπος κεκλεισμένος πηγὴ ἐσφραγισμένη **13** ἀποστολαί σου παράδεισος ῥῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων κύπροι μετὰ νάρδων **14** νάρδος καὶ κρόκος κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου σμύρνα αλωθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων **15** πηγὴ κήπων φρέαρ ὄντας ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου **16** ἔξεγέρθητι βορρᾶ καὶ ἔρχου νότε διάπνευσον κῆπόν μου καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ

5 εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου φάγετε πλησίοι καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί **2** ἐγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν ἄνοιξόν μοι ἀδελφή μου ἡ πλησίον μου περιστερά μου τελεία μου δτὶ ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός **3** ἔξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου πῶς μολυνῶ αὐτούς **4** ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὄπης καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροίθη ἐπ' αὐτόν **5** ἀνέστην ἐγὼ ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου **6** ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου

ἀδελφιδός μου παρῆλθεν ψυχή μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὗρον αὐτὸν ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου **7** εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει ἐπάταξάν με ἐτραυμάτισάν με ἦραν τὸ Θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων **8** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ δτὶ τετρωμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγώ **9** τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ δτὶ οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς **10** ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυρρός ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων **11** κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον καὶ φαζ βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται μέλανες ὡς κόραξ **12** ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων λελουσμέναι ἐν γάλακτι καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων **13** σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά χείλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη **14** χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαὶ πεπληρωμέναι θαρσις κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου **15** κνημαι αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς εῖδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι **16** φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπιθυμία οῦτος ἀδελφιδός μου καὶ οῦτος πλησίον μου θυγατέρες Ιερουσαλημ

6 ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ **2** ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα **3** ἐγὼ

τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις **4** καλὴ εἰ ἡ πλησίον μου ὡς εὔδοκία ὥραία ὡς Ιερουσαλημ θάμβος ὡς τεταγμέναι **5** ἀπόστρεψον ὁφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ **6** ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς **7** ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου καὶ ἡ λαλιά σου ὥραία ὡς λέπυρον τῆς ρόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου **8** ἔξηκοντά εἰσιν βασίλισσαι καὶ ὄγδοήκοντα παλλακαὶ καὶ νεάνιδες ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός **9** μία ἔστιν περιστερά μου τελεία μου μία ἔστιν τῇ μητρὶ αὐτῆς ἐκλεκτῇ ἔστιν τῇ τεκούσῃ αὐτῆς εἴδοσαν αὐτήν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν **10** τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὅρθρος καλὴ ὡς σελήνη ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος θάμβος ὡς τεταγμέναι **11** εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γενήμασιν τοῦ χειμάρρου ἰδεῖν εἰ ἥνθησεν ἡ ἀμπελος ἐξήνθησαν αἱ ὥραι ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί **12** οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου ἔθετό με ἄρματα Αμιναδαβ **13** ἐπίστρεψε ἐπίστρεψε ἡ Σουλαμῖτις ἐπίστρεψε ἐπίστρεψε καὶ ὄψόμεθα ἐν σοί τί ὅψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν

7 τί ὥραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασιν θύγατερ Ναδαβ ῥύθμῳ μηρῶν σου ὅμοιοι ὄρμίσκοις ἔργῳ χειρῶν τεχνίτου **2** ὀμφαλός σου κρατήρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος κράμα κοιλία σου θιμωνιὰ σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις **3** δύο

μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος **4** τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος ὁφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Εσεβων ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν μυκτήρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ **5** κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς **6** τί ὥραιώθης καὶ τί ἥδυνθης ἀγάπη ἐν τρυφαῖς σου **7** τοῦτο μέγεθός σου ὡμοιώθη τῷ φοίνικι καὶ οἱ μαστοί σου τοῖς βότρυσιν **8** εἴπα ἀναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι κρατήσω τῶν ὑψεων αὐτοῦ καὶ ἔσονται δὴ μαστοί σου ὡς βότρυνες τῆς ἀμπέλου καὶ ὀσμὴ ῥινός σου ὡς μῆλα **9** καὶ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύθητα ίκανούμενος χείλεσίν μου καὶ ὀδοῦσιν **10** ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἐπ’ ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ **11** ἐλθέ ἀδελφιδέ μου ἐξέλθωμεν εἰς ἄγρον αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις **12** ὄρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας ἤδωμεν εἰ ἥνθησεν ἡ ἀμπελος ἥνθησεν ὁ κυπρισμός ἥνθησαν αἱ ρόαι ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί **13** οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμήν καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδυρα νέα πρὸς παλαιά ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι

8 τίς δώῃ σε ἀδελφιδόν μου θηλάζοντα μαστοὺς μητρός μου εύροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε καί γε οὐκ ἐξουδενώσουσίν μοι **2** παραλήμψομαί σε εἰσάξω σε εἰς οἴκον μητρός μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβούσης με ποτὶώ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ ἀπὸ νάματος ῥῶν μου **3** εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεταί με **4** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ

ἐν ταῖς ἴσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ τί ἐγείρητε καὶ τί
ἔξεγείρητε τὴν ἀγάπην ᾧς ἂν θελήσῃ **5** τίς αὔτη
ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη ἐπιστηριζομένη
ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς ὑπὸ μῆλον ἔξήγειρά
σε ἐκεῖ ὡδίνησέν σε ἡ μῆτηρ σου ἐκεῖ ὡδίνησέν
σε ἡ τεκοῦσά σου **6** θέές με ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὴν
καρδίαν σου ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου
ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη σκληρὸς ὡς ἄδης
ζῆλος περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός φλόγες
αὐτῆς (*Sheol h7585*) **7** ὅδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται
σβέσαι τὴν ἀγάπην καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν
αὐτήν ἐὰν δῷ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν
τῇ ἀγάπῃ ἔξουδενώσει ἔξουδενώσουσιν αὐτόν
8 ἀδελφὴ ἡμῖν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει τί
ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐὰν
λαληθῇ ἐν αὐτῇ **9** εἰ τεῖχός ἐστιν οἰκοδομήσωμεν
ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς καὶ εἰ θύρα ἐστίν
διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην **10** ἐγὼ
τεῖχος καὶ μαστοί μου ὡς πύργοι ἐγὼ ἥμην ἐν
δοφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὐρύσκουσα εἰρήνην **11**
ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμῶν ἐν Βεελαμῶν
ἔδωκεν τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν
ἀνὴρ οἵσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου
12 ἀμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου οἱ χίλιοι
σοί Σαλωμῶν καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν
καρπὸν αὐτοῦ **13** ὁ καθήμενος ἐν κήποις ἐταῖροι
προσέχοντες τῇ φωνῇ σου ἀκούτισόν με **14** φύγε
ἀδελφιδέ μου καὶ δύοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ
νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὅρη ἀρωμάτων

Ἡσαΐας

1 ὄρασις ἡν εἶδεν Ἡσαίας νίδος Αμως ἦν εἶδεν κατὰ τῆς Ιουδαίας καὶ κατὰ Ιερουσαλημ ἐν βασιλείᾳ Οζιου καὶ Ιωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ιουδαίας **2** ἀκουε οὐρανέ καὶ ἐνωτίζου γῇ ὅτι κύριος ἐλάλησεν υἱὸν ἐγέννησα καὶ ὑψωσα αὐτοὶ δέ με ἡθέτησαν **3** ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ Ισραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαός με οὐ συνήκεν **4** οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλὸν λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν σπέρμα πονηρόν υἱοὶ ἄνομοι ἐγκατελίπατε τὸν κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ **5** τί ἔτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην **6** ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὔτε τραῦμα οὔτε μώλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμους **7** ἡ γῇ ὑμῶν ἔρημος αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτήν καὶ ἡρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων **8** ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιων ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ ὡς πόλις πολιορκουμένη **9** καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαωθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς Σοδομαὶ ἀν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γομορρα ἀν ὥμοιωθημεν **10** ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄρχοντες Σοδομων προσέχετε νόμον θεοῦ λαὸς Γομορρας **11** τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν λέγει κύριος πλήρης εἰμὶ ὀλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἴμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι **12** οὐδὲ ἐκρησθε ὀφθῆναι μοι τίς γὰρ ἔξεζητησεν ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν πατεῖν τὴν αὐλήν μου **13**

οὐ προσθήσεσθε ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν μάταιον θυμίαμα βδέλυγμά μοί ἔστιν τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ήμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι νηστείαν καὶ ἀργίαν **14** καὶ τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **15** ὅταν τὰς χεῖρας ἐκτείνητε πρός με ἀποστρέψω τοὺς ὄφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἴματος πλήρεις **16** λούσασθε καθαροὶ γένεσθε ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὄφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν **17** μάθετε καλὸν ποιεῖν ἐκζητήσατε κρίσιν ῥύσασθε ἀδικούμενον κρίνατε ὄφρανῷ καὶ δικαιώσατε χήραν **18** καὶ δεῦτε καὶ διελεγχθῶμεν λέγει κύριος καὶ ἐὰν ὧσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν ὡς χιόνα λευκανῷ ἐὰν δὲ ὧσιν ὡς κόκκινον ὡς ἔριον λευκανῷ **19** καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητε μου τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε **20** ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητε μου μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα **21** πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιων πλήρης κρίσεως ἐν ἡ δικαιοσύνῃ ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φονευταί **22** τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι **23** οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσιν κοινωνοὶ κλεπτῶν ἀγαπῶντες δῶρα διώκοντες ἀνταπόδομα ὄφρανοῖς οὐ κρίνοντες καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες **24** διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ οὐαὶ οἱ ισχύοντες Ισραὴλ οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις καὶ κρίσιν ἐκ τῶν

έχθρῶν μου ποιήσω 25 καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρόν τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ καὶ πάντας ὑπερηφάνους ταπεινώσω 26 καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου ὡς τὸ πρότερον καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοισύνης μητρόπολις πιστὴ Σιων 27 μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης 28 καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἄμα καὶ οἱ ἔγκαταλείποντες τὸν κύριον συντελεσθήσονται 29 διότι αἰσχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἢ αὐτοὶ ἥβούλοντο καὶ ἐπισχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις αὐτῶν ἢ ἐπεθύμησαν 30 ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα καὶ ὡς παράδεισος ὅνδωρ μὴ ἔχων 31 καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες πυρός καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἄμα καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων

2 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ησαΐαν υἱὸν Αμως περὶ τῆς Ιουδαίας καὶ περὶ Ιερουσαλημ 2 ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη 3 καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ιακωβ καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ ἐκ γὰρ Σιων ἔξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ιερουσαλημ 4 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἔθνῶν

καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν καὶ συγκόψουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήμψεται ἔτι ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν 5 καὶ νῦν ὁ οἶκος τοῦ Ιακωβ δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ κυρίου 6 ἀνῆκεν γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς 7 ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν 8 καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν οἵς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν 9 καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος καὶ ἐταπεινώθη ἀνήρ καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς 10 καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν 11 οἱ γὰρ ὄφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοί ὃ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὄψος τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 12 ἡμέρᾳ γὰρ κυρίου σαβαωθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον καὶ ταπεινωθήσονται 13 καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασαν 14 καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν 15 καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν 16 καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους 17 καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος καὶ πεσεῖται

ῦψος ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 18 καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν 19 εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἴσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν 20 τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἀ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσιν 21 τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἴσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν

3 ιδοὺ δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ιουδαίας καὶ ἀπὸ Ιερουσαλημ ἴσχυοντα καὶ ἴσχυονταν ἴσχὺν ἄρτου καὶ ἴσχὺν ὕδατος 2 γίγαντα καὶ ἴσχυοντα καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν καὶ δικαστὴν καὶ προφήτην καὶ στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον 3 καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συνετὸν ἀκροατήν 4 καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν καὶ ἐμπαῖκται κυριεύονταν αὐτῶν 5 καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτην ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον 6 ὅτι ἐπιλήμψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἥ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων ἴματιον ἔχεις ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω 7 καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος οὐδὲ ἴματιον οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς

τοῦ λαοῦ τούτου 8 ὅτι ἀνεῖται Ιερουσαλημ καὶ ἡ Ιουδαία συμπέπτωκεν καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας τὰ πρὸς κύριον ἀπειθοῦντες διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν 9 καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς τὴν δὲ ἀμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδομῶν ἀνίγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν καθ' ἔαυτῶν 10 εἰπόντες δήσωμεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστιν τοίνυν τὰ γενήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται 11 οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ πονηρᾷ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ 12 λαός μου οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς καὶ οἱ ἀπαίτοντες κυριεύονταν ὑμῶν λαός μου οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν 13 ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν κύριος καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ 14 αὐτὸς κύριος εἰς κρίσιν ἔχει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν 15 τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε 16 τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιων καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ καὶ ἐν νεύμασιν ὁφθαλμῶν καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἄμα σύρουσαι τοὺς χιτῶνας καὶ τοῖς ποσὶν ἄμα παίζουσαι 17 καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιων καὶ κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν 18 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἴματισμοῦ αὐτῶν καὶ τοὺς κόσμους αὐτῶν καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς κοσύμβους καὶ τοὺς μηνίσκους 19 καὶ τὸ κάθεμα καὶ τὸν κόσμον

τοῦ προσώπου αὐτῶν **20** καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης καὶ τοὺς χλιδῶνας καὶ τὰ ψέλια καὶ τὸ ἐμπλόκιον καὶ τὰ περιδέξια καὶ τοὺς δακτυλίους καὶ τὰ ἐνώτια **21** καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα **22** καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικὰ **23** καὶ τὰ βύσσινα καὶ τὰ ὑακίνθινα καὶ τὰ κόκκινα καὶ τὴν βύσσον σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα καὶ θέριστρα κατάκλιτα **24** καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡδείας κονιορτός καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσίου φαλάκρωμα ἔξεις διὰ τὰ ἔργα σου καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου περιζώση σάκκον **25** καὶ ὁ νίός σου ὁ κάλλιστος ὃν ἀγαπᾶς μαχαίρᾳ πεσεῖται καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται **26** καὶ ταπεινωθήσονται καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν καὶ καταλειφθήση μόνη καὶ εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ

4 καὶ ἐπιλήμψονται ἐπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου ἐνὸς λέγουσαι τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα καὶ τὰ ἴμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς ἀφελε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν **2** τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεός ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ισραηλ **3** καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιων καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ιερουσαλημ ἄγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ιερουσαλημ **4** ὅτι ἐκπλυνεῖ κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιων καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως **5** καὶ ἥξει καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιων καὶ πάντα τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει νεφέλη

ἡμέρας καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτός πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται **6** καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ

5 ἃσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἃσμα τοῦ ἀγαπητοῦ τῷ ἀμπελῶνί μου ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ ἐν κέρατι ἐν τόπῳ πίονι **2** καὶ φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἔχαράκωσα καὶ ἐφύτευσα ἀμπελον σωρηχ καὶ ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ προλήνιον ὕρυξα ἐν αὐτῷ καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν ἐποίησεν δὲ ἀκάνθας **3** καὶ νῦν ἄνθρωπος τοῦ Ιουδα καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου **4** τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν ἐποίησεν δὲ ἀκάνθας **5** νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς διαρπαγήν καὶ καθελῶ τὸν τοίχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα **6** καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ οὐ μὴ τμηθῇ οὐδὲ μὴ σκαφῇ καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἄκανθα καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν **7** ὁ γὰρ ἀμπελῶν κυρίου σαβαωθ οἴκος τοῦ Ισραηλ ἔστιν καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ιουδα νεόφυτον ἡγαπημένον ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν ἐποίησεν δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην ἀλλὰ κραυγήν **8** οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνταί τι μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς **9** ἡκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὤτα κυρίου σαβαωθ ταῦτα ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαῖ εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς **10** οὐ γὰρ

έργωνται δέκα ζεύγη βιῶν ποιήσει κεράμιον ἐν καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἔξ ποιήσει μέτρα τρία 11 οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωὶ καὶ τὸ σικερα διώκοντες οἱ μένοντες τὸ ὄψε ὁ γάρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει 12 μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσιν τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσιν καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσιν 13 τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος 14 καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς (*Sheol h7585*) 15 καὶ ταπεινωθήσεται ἀνθρωπος καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνήρ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται 16 καὶ ὑψωθήσεται κύριος σαβαωθ ἐν κρίματι καὶ ὁ θεὸς ὁ ἄγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ 17 καὶ βισκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται 18 οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοινίω μακρῷ καὶ ὡς ζυγοῦ ἴμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας 19 οἱ λέγοντες τὸ τάχος ἐγγισάτω ἂ ποιήσει ἵνα ἰδωμεν καὶ ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ ἀγίου Ισραὴλ ἵνα γνῶμεν 20 οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρόν οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν 21 οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν ἐπιστήμονες 22 οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ τὸν οἶνον πίνοντες καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννύντες τὸ σικερα 23 οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων

καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες 24 διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται οὐ γὰρ ἡθέλησαν τὸν νόμον κυρίου σαβαωθ ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἀγίου Ισραὴλ παρώξυναν 25 καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ κύριος σαβαωθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπέβαλεν τὴν χειρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ παρωξύνθη τὰ ὅρη καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσω ὁδοῦ καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ' ἔτι ἡ χειρ ὑψηλῇ 26 τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς μακρὰν καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἴδού ταχὺ κούφως ἔρχονται 27 οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ κοπιάσουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται οὐδὲ λύσουσιν τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτῶν οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ ἴμαντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν 28 ὃν τὰ βέλη ὀξεῖα ἔστιν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν οἱ τροχοὶ τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ὡς καταιγίς 29 ὁρμῶσιν ὡς λέοντες καὶ παρέστηκαν ὡς σκύμνος λέοντος καὶ ἐπιλήμψεται καὶ βοήσει ὡς θηρίου καὶ ἐκβαλεῖ καὶ οὐκ ἔσται ὁ βυόμενος αὐτούς 30 καὶ βοήσει δι τοῦ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυματινούσης καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν καὶ ἴδού σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν

6 καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Οζιας ὁ βασιλεὺς εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ 2 καὶ σεραφιν είστηκεισαν κύκλῳ

αύτοῦ ἔξι πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἔξι πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ταῖς μὲν δυσὶν κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς δυσὶν κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο **3** καὶ ἐκέραγον ἔτερος πρὸς τὸν ἔτερον καὶ ἔλεγον ἄγιος ἄγιος κύριος σαβαωθ πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αύτοῦ **4** καὶ ἐπίρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἣς ἐκέραγον καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ **5** καὶ εἶπα ὥ τάλας ἐγώ ὅτι κατανένυμαι ὅτι ἀνθρωπος ὃν καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν βασιλέα κύριον σαβαωθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου **6** καὶ ἀπεστάλη πρός με ἐν τῷν σεραφιν καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἀνθρακα ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου **7** καὶ ἦψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν ἵδου ἦψατο τοῦτο τῷν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ **8** καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κυρίου λέγοντος τίνα ἀποστείλω καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπα ἵδου εἴμι ἐγώ ἀπόστειλόν με **9** καὶ εἶπεν πορεύθητι καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε **10** ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὡσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς **11** καὶ εἶπα ἔως πότε κύριε καὶ εἶπεν ἔως ἣν ἐρημωθῶσιν πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἴκοι παρὰ τὸ μὴ εῖναι ἀνθρώπους καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος **12** καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ οἱ καταλειφθέντες πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς **13** καὶ ἔτι ἐπ’ αὐτῆς ἔστιν τὸ ἐπιδέκατον καὶ πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἀπὸ τῆς θήκης αὐτῆς **7** καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Αχαζ τοῦ Ιωαθαμ τοῦ υἱοῦ Οζίου βασιλέως Ιουδα ἀνέβη Ραασσων βασιλεὺς Αραμ καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελιου βασιλεὺς Ισραηλ ἐπὶ Ιερουσαλημ πολεμῆσαι αὐτὴν καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν **2** καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ λέγοντες συνεφώνησεν Αραμ πρὸς τὸν Εφραιμ καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὃν τρόπον ὅταν ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῆ **3** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ησαιαν ἔξελθε εἰς συνάντησιν Αχαζ σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ιασουβ ὁ νίος σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως **4** καὶ ἐρεῖς αὐτῷ φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων ὅταν γὰρ ὄργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται πάλιν ιάσομαι **5** καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Αραμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ρομελιου ὅτι ἐβούλεύσαντο βουλὴν πονηρὰν περὶ σοῦ λέγοντες **6** ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ιουδαίαν καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεηλ **7** τάδε λέγει κύριος σαβαωθ οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη οὐδὲ ἔσται **8** ἀλλ ἡ κεφαλὴ Αραμ Δαμασκός ἀλλ ἔτι ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Εφραιμ ἀπὸ λαοῦ **9** καὶ ἡ κεφαλὴ Εφραιμ Σομορων καὶ ἡ κεφαλὴ Σομορων υἱὸς τοῦ Ρομελιου καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσῃς οὐδὲ μὴ συνῆτε **10** καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ Αχαζ

λέγων **11** αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὑψος (**Sheol h7585**) **12** καὶ εἶπεν Αχαζ οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ' οὐ μὴ πειράσω κύριον **13** καὶ εἶπεν ἀκούσατε δῆτοικος Δαυὶδ μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα **14** διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον ἵδον ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εμμανουὴλ **15** βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἡ γνῶναι αὐτὸν ἡ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν **16** διότι πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἡ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἦν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων **17** ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας αὖ οὕπω ἥκασιν ἀφ' ἣς ἡμέρας ἀφείλεν Εφραϊμ ἀπὸ Ιουδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων **18** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυίαις ὁ κυριεύει μέρους ποταμοῦ Αἰγύπτου καὶ τῇ μελίσσῃ ἡ ἔστιν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων **19** καὶ ἐλεύσονται πάντες καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ῥαγάδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ **20** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει κύριος τῷ ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυσμένῳ ὁ ἔστιν πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ **21** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἀνθρωπος δάμαλιν βιῶν καὶ δύο πρόβατα **22** καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν γάλα βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς **23** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος

οὗ ἐὰν ὁσιν χίλιαι ἄμπελοι χιλίων σίκλων εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν **24** μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ **25** καὶ πᾶν ὄρος ἀροτριώμενον ἀροτριαθήσεται καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου καὶ εἰς καταπάτημα βοός **8** καὶ εἶπεν κύριος πρός με λαβὲ σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου τοῦ ὁξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων πάρεστιν γάρ **2** καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους τὸν Ουριαν καὶ τὸν Ζαχαριαν υἱὸν Βαραχιου **3** καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπεν κύριός μοι κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ταχέως σκύλευσον ὁξέως προνόμευσον **4** διότι πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἡ μητέρα λήμψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων **5** καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαί μοι ἔτι **6** διὰ τὸ μὴ βούλεοθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὄδωρ τοῦ Σιλωαμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ ἀλλὰ βούλεοθαι ἔχειν τὸν Ραασσων καὶ τὸν υἱὸν Ρομελιου βασιλέα ἐφ' ὑμῶν **7** διὰ τοῦτο ἵδον ἀνάγει κύριος ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὄδωρ τοῦ ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολύ τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ύμῶν καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ύμῶν **8** καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ιουδαίας ἀνθρωπον ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἄραι ἢ δυνατὸν συντελέσασθαί τι καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρώσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου μεθ' ἡμῶν ὁ θεός **9** γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς

γῆς ἰσχυκότες ἡττᾶσθε ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε πάλιν ἡττηθήσεσθε 10 καὶ ἦν ἄν βουλεύσησθε βουλήν διασκεδάσει κύριος καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος ὁ θεός 11 οὕτως λέγει κύριος τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσιν τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου λέγοντες 12 μήποτε εἴπητε σκληρόν πᾶν γάρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς οὗτος σκληρόν ἔστιν τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ μὴ ταραχθῆτε 13 κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος 14 καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθώς ἥτις ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε αὐτῷ οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι ὃ δὲ οἶκος Ιακωβ ἐν παγίδι καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ιερουσαλημ 15 διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται καὶ ἐγγιοῦσιν καὶ ἀλώσονται ἀνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὅντες 16 τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν 17 καὶ ἐρεῖ μενῶ τὸν θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ιακωβ καὶ πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ 18 ἵδον ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἡ μοι ἔδωκεν ὁ θεός καὶ ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ισραὴλ παρὰ κυρίου σαβαωθ ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὅρει Σιων 19 καὶ ἐὰν εἴπωσιν πρὸς ὑμᾶς ζητήσατε τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους τοὺς κενολογοῦντας οἵ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν οὐκ ἔθνος πρὸς θεὸν αὐτοῦ τί ἐκζητοῦσιν περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς 20 νόμον γὰρ εἰς βιόθειαν ἔδωκεν ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο περὶ οὗ οὐκ ἔστιν δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ 21 καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμός καὶ ἔσται ὡς

ἄν πεινάσητε λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ παταχρα καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω 22 καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται καὶ ἴδού θλῖψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος ἀπορία στενὴ καὶ σκότος ὡστε μὴ βλέπειν

9 καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὧν ἔως καιροῦ τοῦτο πρῶτον ποίει ταχὺ ποίει χώρα Ζαβουλων ἡ γῆ Νεφθαλιμ ὁδὸν θαλάσσης καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ιορδάνου Γαλιλαία τῶν ἔθνων τὰ μέρη τῆς Ιουδαίας 2 ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει ἕδετε φῶς μέγα οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς 3 τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ὁ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιον σου ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα 4 διότι ἀφήρηται ὁ ζυγὸς ὃ ἐπ' αὐτῶν κείμενος καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν κύριος ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιαμ 5 ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ καὶ ἴμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτείσουσιν καὶ θελήσουσιν εἱ ἐγενήθησαν πυρίκαυστοι 6 ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ὑμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ὑμῖν οὖς ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτοῦ καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας εἰρήνην καὶ ὑγίειαν αὐτῷ 7 μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυιδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ

εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ ποιήσει ταῦτα 8 θάνατον ἀπέστειλεν κύριος ἐπὶ Ιακωβ καὶ ἥλθεν ἐπὶ Ισραὴλ 9 καὶ γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Εφραὶμ καὶ οἱ ἐγκαθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ ἐφ' ὅρῳ τοῦ βρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες 10 πλίνθοι πεπτώκασιν ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους καὶ ἐκκόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους καὶ οἰκοδομήσωμεν ἔαυτοῖς πύργον 11 καὶ ῥάξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ὅρος Σιων ἐπ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτῶν διασκεδάσει 12 Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς "Ἐλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ισραὴλ ὅλω τῷ στόματι ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή 13 καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη ἔως ἐπλήγη καὶ τὸν κύριον οὐκ ἔξεζήτησαν 14 καὶ ἀφεῖλεν κύριος ἀπὸ Ισραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 15 πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας αὕτη ἡ ἀρχή καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα οὗτος ἡ οὐρά 16 καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες καὶ πλανῶσιν ὅπως καταπίωσιν αὐτούς 17 διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὑφρανθήσεται ὁ θεὸς καὶ τοὺς ὁρφανοὺς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα ἐπὶ πᾶσιν τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή 18 καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα 19 διὰ θυμὸν ὁργῆς κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη καὶ ἔσται ὁ λαὸς

ώς ὑπὸ πυρὸς κατακεκαυμένος ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει 20 ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιά ὅτι πεινάσει καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν καὶ οὐ μὴ ἐμπληθῇ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ 21 φάγεται γὰρ Μανασση τοῦ Εφραὶμ καὶ Εφραὶμ τοῦ Μανασση ὅτι ἂμα πολιορκήσουσιν τὸν Ιουδαν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή

10 οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν γράφοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν 2 ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἀρπαγὴν καὶ ὁρφανὸν εἰς προνομήν 3 καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἡ γὰρ θλῖψις ὑμῖν πόρρωθεν ἥξει καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν 4 τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγήν ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή 5 οὐαὶ Ἀσσυρίοις ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὁργῆς ἐστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 6 τὴν ὁργήν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομὴν καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν 7 αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνη ἔξολεθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα 8 καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ σὺ μόνος εἰ ἄρχων 9 καὶ ἐρεῖ οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλαννη οὗ ὁ πύργος ὡκοδομήθη καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν 10 ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήμψομαι ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ

ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ 11 ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς οὕτως ποιήσω καὶ Ιερουσαλημ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς 12 καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὅρει Σιων καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸν ὑψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 13 εἶπεν γάρ τῇ ἰσχύι ποιήσω καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας 14 καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήμψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν καὶ ὡς καταλελειμμένα ωὐδὲ ἀρῶ καὶ οὐκ ἔστιν δὲ διαφεύξεται με ἢ ἀντείπη μοι 15 μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ ἢ ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτὸν ὠσαύτως ἐάν τις ἄρρη ῥάβδον ἢ ξύλον 16 καὶ οὐχ οὕτως ἀλλὰ ἀποστελεῖ κύριος σαβαωθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται 17 καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ισραὴλ εἰς πῦρ καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 18 ἀποσβεσθήσεται τὰ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοί καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἔως σαρκῶν καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης 19 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ’ αὐτῶν ἔσονται ἀριθμός καὶ παιδίον γράψει αὐτούς 20 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ισραὴλ καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ιακωβοῦ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὥσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ τῇ ἀληθείᾳ 21 καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ιακωβοῦ ἐπὶ θεὸν

ἰσχύοντα 22 καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ισραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ 23 ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει ὁ θεὸς ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ 24 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος σαβαωθ μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιων ἀπὸ Ἀσσυρίων ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε πληγὴν γὰρ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ τοῦ ἴδειν ὁδὸν Αἴγυπτου 25 ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ παύσεται ἡ ὄργῃ ὁ δὲ θυμός μου ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν 26 καὶ ἐπεγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ’ αὐτοὺς κατὰ τὴν πληγὴν τὴν Μαδιαμ ἐν τόπῳ θλίψεως καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ’ Αἴγυπτον 27 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕμου σου καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὕμων ὑμῶν 28 ἥξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Αγγαι καὶ παρελεύσεται εἰς Μαγεδῶ καὶ ἐν Μαχμας θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ 29 καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἥξει εἰς Αγγαι φόβος λήμψεται Ραμα πόλιν Σαουλ φεύξεται 30 ἡ θυγάτηρ Γαλλιμ ἐπακούσεται Λαισα ἐπακούσεται Αναθωθ 31 ἔξεστη Μαδεβηνα καὶ οἱ κατοικοῦντες Γιββιρ παρακαλεῖτε 32 σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μεῖναι τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὅρος τὴν θυγατέρα Σιων καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ιερουσαλημ 33 ἵδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται 34 καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ ὁ δὲ Λίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται

11 καὶ ἔξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ιεσσαι καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσεται 2 καὶ

ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος πνεῦμα γνώσεως καὶ εὑσεβείας 3 ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φόβου θεοῦ οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει 4 ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῷ κρίσιν καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ 5 καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἀληθείᾳ εἰλημένος τὰς πλευράς 6 καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνός καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφω καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται καὶ παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτούς 7 καὶ βοῦς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται καὶ λέων καὶ βοῦς ἅμα φάγονται ἄχυρα 8 καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων καὶ ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ 9 καὶ οὐ μὴ κακοποιήσωσιν οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἄγιον μου ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας 10 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ιεσσαι καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμή 11 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθήσει κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ὃ ἀν καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἀπὸ Αἴγυπτου καὶ Βαβυλωνίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Αιλαμιτῶν καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας 12 καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ισραὴλ καὶ τοὺς διεσπαρμένους

τοῦ Ιουδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς 13 καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Εφραίμ καὶ οἱ ἔχθροὶ Ιουδα ἀπολοῦνται Εφραίμ οὐ ζηλώσει Ιουδαν καὶ Ιουδας οὐ θλίψει Εφραίμ 14 καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσιν καὶ τοὺς ἀφ' ήλιον ἀνατολῶν καὶ Ιδουμαίαν καὶ ἐπὶ Μωαβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν οἱ δὲ νίοι Αμμων πρῶτοι ὑπακούσονται 15 καὶ ἐρημώσει κύριος τὴν θάλασσαν Αἴγυπτου καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίω καὶ πατάξει ἐπτὰ φάραγγας ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασιν 16 καὶ ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἴγυπτῳ καὶ ἔσται τῷ Ισραὴλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἔξηλθεν ἐκ γῆς Αἴγυπτου

12 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὐλογήσω σε κύριε διότι ὡργίσθης μοι καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου καὶ ἡλέησάς με 2 ἵδού δὲ θεός μου σωτήρ μου κύριος πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῷ καὶ οὐ φοβηθήσομαι διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰνεσίς μου κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν 3 καὶ ἀντλήσετε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου 4 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑμνεῖτε κύριον βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ 5 ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ 6 ἀγαλλιασθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιων ὅτι ὑψώθη ὁ ἄγιος τοῦ Ισραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς

13 ὅρασις ἦν εἶδεν Ησαίας υἱὸς Αμως κατὰ Βαβυλῶνος 2 ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον

ύψωσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες 3 ἐγὼ συντάσσω καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς ἡγιασμένοι εἰσίν καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμόν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες 4 φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὁρέων δμοίᾳ ἐθνῶν πολλῶν φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων κύριος σαβαωθ ἐντέαται ἔθνει ὀπλομάχῳ 5 ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι τὴν οἰκουμένην ὅλην 6 ὀλολύζετε ἐγγὺς γὰρ ή ἡμέρα κυρίου καὶ συντριβή παρὰ τοῦ θεοῦ ἥξει 7 διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει 8 καὶ ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις καὶ ὡδίνες αὐτοὺς ἔξουσιν ὡς γυναικὸς τικτούσης καὶ συμφοράσουσιν ἔτερος πρὸς τὸν ἔτερον καὶ ἐκστήσονται καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν 9 ἵδού γὰρ ἡμέρα κυρίου ἀνίατος ἔρχεται θυμοῦ καὶ ὄργῆς θεῖναι τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς 10 οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ὁρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς οὐ δώσουσιν καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς 11 καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ κακὰ καὶ τοῖς ἀσεβέσιν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω 12 καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον καὶ ὁ ἀνθρωπὸς μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὃ ἐκ Σουφιρ 13 ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς

διὰ θυμὸν ὄργῆς κυρίου σαβαωθ τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἢν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ 14 καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι καὶ ἄνθρωπον εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ διῶξαι 15 ὃς γὰρ ἢν ἀλῷ ἡττηθήσεται καὶ οἵτινες συνηγμένοι εἰσίν μαχαίρᾳ πεσοῦνται 16 καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν ῥάξουσιν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσιν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν 17 ἵδού ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς Μήδους οἱ οὐ λογίζονται ἀργύριον οὐδὲ χρυσίου χρείαν ἔχουσιν 18 τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσιν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις οὐ φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν 19 καὶ ἔσται Βαβυλῶν ἡ καλεῖται ἔνδοξος ὑπὸ βασιλέως Χαλδαίων ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα 20 οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἀραβεῖς οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσωνται ἐν αὐτῇ 21 καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ οἰκίαι ἥχου καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρῆνες καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται 22 καὶ ὄνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσιν καὶ νοσσοποιήσουσιν ἔχονται ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονιεῖ 14 καὶ ἐλεήσει κύριος τὸν Ιακωβ καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν Ισραὴλ καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ὁ γιώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ιακωβ 2 καὶ λήμψονται αὐτοὺς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσουσιν

καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ θεοῦ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ ἔσονται αἱχμάλωτοι οἱ αἱχμαλωτεύσαντες αὐτούς καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν 3 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἑκείνῃ ἀναπαύσει σε ὁ θεός ἐκ τῆς ὁδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς ἣς ἐδούλευσας αὐτοῖς 4 καὶ λήμψῃ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἑκείνῃ πῶς ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν καὶ ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής 5 συνέτριψεν ὁ θεός τὸν ζυγὸν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων 6 πατάξας ἔθνος θυμῷ πληγῇ ἀνιάτῳ παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ ἢ οὐκ ἐφείσατο 7 ἀνεπαύσατο πεποιθώς πᾶσα ἡ γῆ βιῷ μετ' εὐφροσύνης 8 καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς 9 ὁ ἄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς οἱ ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἔθνῶν (**Sheol h7585**) 10 πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσίν σοι καὶ σὺ ἑάλως ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης 11 κατέβη δὲ εἰς ἄδου ἡ δόξα σου ἡ πολλή σου εὐφροσύνη ὑποκάτω σου στρώσουσιν σῆψιν καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ (**Sheol h7585**) 12 πῶς ἔξεπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἔωσφόρος ὁ πρωὶ ἀνατέλλων συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη 13 σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν ἄστρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου καθιὼ ἐν ὅρει ὑψηλῷ ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν 14 ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ 15 νῦν δὲ εἰς ἄδου καταβήσῃ καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς (**Sheol h7585**) 16 οἱ ἰδόντες σε θαυμάσουσιν ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν οὕτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν σείων βασιλεῖς 17 ὁ θεὶς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τὰς πόλεις καθεῖλεν τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν 18 πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 19 σὺ δὲ ὥριφήσῃ ἐν τοῖς ὅρεσιν ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις καταβαίνοντων εἰς ἄδου ὃν τρόπον ἴματιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρόν 20 οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσῃ καθαρός διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰώνα χρόνον σπέρμα πονηρόν 21 ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρός σου ἵνα μὴ ἀναστῶσιν καὶ τὴν γῆν κληρονομήσωσιν καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πόλεων 22 καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος σαβαωθ καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ κατάλειμμα καὶ σπέρμα τάδε λέγει κύριος 23 καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον ὥστε κατοικεῖν ἔχίνους καὶ ἔσται εἰς οὐδέν καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν 24 τάδε λέγει κύριος σαβαωθ ὃν τρόπον εἴρηκα οὕτως ἔσται καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμα οὕτως μενεῖ 25 τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς καὶ ἀπὸ τῶν ὄρέων μου καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὕμων ἀφαιρεθήσεται 26 αὗτη ἡ βουλή ἡν βεβούλευται κύριος ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ αὗτη ἡ χεὶρ

ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης 27 ἂν
γάρ ὁ θεὸς ὁ ἄγιος βεβούλευται τίς διασκεδάσει
καὶ τὴν χεῖρα τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει
28 τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν Ἀχαζ ὁ βασιλεὺς
ἔγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο 29 μὴ εὐφρανθείητε
πάντες οἱ ἀλλόφυλοι συνετρίβῃ γάρ ὁ ζυγὸς
τοῦ παίοντος ὑμᾶς ἐκ γάρ σπέρματος ὅφεων
ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων καὶ τὰ ἔκγονα
αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετόμενοι 30 καὶ
βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι αὐτοῦ πτωχοὶ δὲ
ἄνδρες ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύσονται ἀνελεῖ δὲ λιμῷ
τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ 31
όλολύζετε πύλαι πόλεων κεκραγέτωσαν πόλεις
τεταραγμέναι οἱ ἀλλόφυλοι πάντες ὅτι καπνὸς
ἀπὸ βορρᾶ ἔρχεται καὶ οὐκ ἔστιν τοῦ εἶναι 32 καὶ
τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἔθνῶν ὅτι κύριος
ἔθεμελίωσεν Σιων καὶ δι αὐτοῦ σωθήσονται οἱ
ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ

15 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος νυκτὸς
ἀπολεῖται ἡ Μωαβίτις νυκτὸς γάρ ἀπολεῖται
τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος 2 λυπεῖσθε ἐφ'
έαυτοῖς ἀπολεῖται γάρ καὶ Δηβων οὗ ὁ βωμὸς
ὑμῶν ἐκεῖ ἀναβίσεσθε κλαίειν ἐπὶ Ναβαυ τῆς
Μωαβίτιδος ὀλολύζετε ἐπὶ πάσης κεφαλῆς
φαλάκρωμα πάντες βραχίονες κατατετμημένοι
3 ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους
καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς
ῥύμαις αὐτῆς πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ
4 ὅτι κέκραγεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ἔως Ιασσα
ἡκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν διὰ τοῦτο ἡ ὀσφὺς τῆς
Μωαβίτιδος βοῇ ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται 5 ἡ
καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοῇ ἐν αὐτῇ ἔως Σηγωρ
δάμαλις γάρ ἔστιν τριετής ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως

τῆς Λουιθ πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ
ὅδῷ Αρωνιμ βοῇ σύντριμμα καὶ σεισμός 6 τὸ
ύδωρ τῆς Νεμριψ ἔρημον ἔσται καὶ ὁ χόρτος
αὐτῆς ἐκλείψει χόρτος γάρ χλωρὸς οὐκ ἔσται
7 μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι ἐπάξω γάρ ἐπὶ
τὴν φάραγγα Ἀραβας καὶ λήμψονται αὐτήν 8
συνῆψεν γάρ ἡ βοῇ τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς
Αγαλλιμ καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἔως τοῦ φρέατος
τοῦ Αιλιμ 9 τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Ρεμμων πλησθήσεται
αἴματος ἐπάξω γάρ ἐπὶ Ρεμμων Ἀραβας καὶ ἀρῷ
τὸ σπέρμα Μωαβ καὶ Αριηλ καὶ τὸ κατάλοιπον
Αδαμα

16 ἀποστελῶ ὡς ἐρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν μὴ πέτρα
ἔρημός ἔστιν τὸ ὄρος Σιων 2 ἔσῃ γάρ ὡς πετεινοῦ
ἀνιπταμένου νεοσσὸς ἀφηρημένος θύγατερ
Μωαβ ἔπειτα δέ Αρνων 3 πλείονα βουλεύου
ποιεῖτε σκέπην πένθους αὐτῇ διὰ παντός ἐν
μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν ἐξέστησαν μὴ
ἀπαχθῆς 4 παροικήσουσίν σοι οἱ φυγάδες Μωαβ
ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος
ὅτι ἥρθη ἡ συμμαχία σου καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο
οἱ καταπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς 5 καὶ διορθωθήσεται
μετ' ἐλέους θρόνος καὶ καθίεται ἐπ' αὐτοῦ
μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυιδ κρίνων καὶ
ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην 6
ἥκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωαβ ὕβριστῆς σφόδρα
τὴν ὑπερηφανίαν ἐξῆρας οὐχ οὕτως ἡ μαντεία
σου 7 οὐχ οὕτως ὀλολύζουσιν τοῖς κατοικοῦσιν
Δεσεθ μελετήσεις καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ 8 τὰ πεδία
Εσεβων πενθήσει ἄμπελος Σεβαμα καταπίνοντες
τὰ ἔθνη καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἔως
Ιαζηρ οὐ μὴ συνάψητε πλανήθητε τὴν ἔρημον

οἱ ἀπεσταλμένοι ἐγκατελείφθησαν διέβησαν γάρ τὴν ἔρημον 9 διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ιαζηρ ἄμπελον Σεβαμα τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγήτῳ σου καταπατήσω καὶ πάντα πεσοῦνται 10 καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων σου καὶ ἐν τοῖς ἀμπελώσιν σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολίνια πέπαυται γάρ 11 διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωαβ ὡς κιθάρα ἡχήσει καὶ τὰ ἐντός μου ὥσει τεῖχος ὃ ἐνεκαίνισας 12 καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπῆναί σε ὅτι ἐκοπίασεν Μωαβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς ὥστε προσεύξασθαι καὶ οὐ μὴ δύνηται ἔξελέσθαι αὐτὸν 13 τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Μωαβ ὅπότε καὶ ἐλάλησεν 14 καὶ νῦν λέγω ἐν τρισὶν ἔτῶν μισθωτοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωαβ ἐν παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστὸς καὶ οὐκ ἔντιμος

17 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ ἴδου Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων καὶ ἔσται εἰς πτῶσιν 2 καταλειμένη εἰς τὸν αἰῶνα εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων 3 καὶ οὐκέτι ἔσται ὀχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν Εφραιμ καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων ἀπολεῖται οὐ γάρ σὺ βελτίων εἴ τῶν νίῶν Ισραὴλ καὶ τῆς δόξης αὐτῶν τάδε λέγει κύριος σαβαωθ 4 ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκλειψις τῆς δόξης Ιακωβ καὶ τὰ πίονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται 5 καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἔάν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἔστηκότα καὶ σπέρμα σταχύων ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἀμήση καὶ ἔσται

ὅν τρόπον ἔάν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεῷ 6 καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ 7 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθώς ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ ἐμβλέψονται 8 καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὅσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν ἢ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν καὶ οὐκ ὅψονται τὰ δένδρα αὐτῶν οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν 9 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλειμμέναι ὃν τρόπον ἐγκατέλιπον οἱ Αμορραῖοι καὶ οἱ Εναῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν νίῶν Ισραὴλ καὶ ἔσονται ἔρημοι 10 διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτῆρά σου καὶ κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον 11 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἢ ἀν φυτεύσης πλανηθήσῃ τὸ δὲ πρωὶ ἐὰν σπείρης ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ἢ ἀν ἡμέρᾳ κληρώσῃ καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς νίοῖς σου 12 οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν ὡς θάλασσα κυματίνουσα οὕτως ταραχθήσεθε καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἡχήσει 13 ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλά ὡς ὕδατος πολλοῦ βίᾳ καταφερομένου καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸν καὶ πόρω αὐτὸν διώξεται ὡς χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγίς φέρουσα 14 πρὸς ἐσπέραν ἔσται πένθος πρὶν ἢ πρωὶ καὶ οὐκ ἔσται αὔτη ἡ μερὶς τῶν ὑμᾶς προνομευσάντων καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν

18 οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπέκεινα ποταμῶν
Αἰθιοπίας 2 ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσσῃ ὅμηρα
καὶ ἐπιστολὰς βυβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος
πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος
μετέωρον καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπόν τίς αὐτοῦ
ἐπέκεινα ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον
νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς 3 πάντες ὡς χώρα
κατοικουμένη κατοικηθήσεται ἡ χώρα αὐτῶν
ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὅρους ἀρθῆ ὡς σάλπιγγος
φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται 4 ὅτι οὕτως εἶπεν μοι
κύριος ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς
καύματος μεσημβρίας καὶ ὡς νεφέλη δρόσου
ἡμέρας ἀμήτου ἔσται 5 πρὸ τοῦ θερισμοῦ ὅταν
συντελεσθῇ ἄνθος καὶ ὅμφαξ ἀνθήσῃ ἄνθος
ὅμφακίζουσα καὶ ἀφελεῖ τὰ βιοτρύδια τὰ μικρὰ
τοῖς δρεπάνοις καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ
κατακόψει 6 καὶ καταλείψει ἄμα τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ
συναχθήσεται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἥξει 7 ἐν
τῷ καιρῷ ἑκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα κυρίων
σαβαωθ ἐκ λαοῦ τεθλιψμένου καὶ τετιλμένου καὶ
ἀπὸ λαοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
χρόνον ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον ὃ
ἔστιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ εἰς τὸν
tóπον οὗ τὸ ὄνομα κυρίου σαβαωθ ἐπεκλήθη
ὅρος Σιων

19 ὅρασις Αἴγυπτου ἵδον κύριος κάθηται
ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον
καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίήτα Αἴγυπτου
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτῶν
ήττηθήσεται ἐν αὐτοῖς 2 καὶ ἐπεγερθήσονται
Αἴγυπτοι ἐπ' Αἴγυπτίους καὶ πολεμήσει

ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος
τὸν πλησίον αὐτοῦ πόλις ἐπὶ πόλιν καὶ
νομὸς ἐπὶ νομόν 3 καὶ ταραχθήσεται τὸ
πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν
βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω καὶ ἐπερωτήσουσιν
τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν
καὶ τὸν ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς
ἐγγαστριμύθους 4 καὶ παραδώσω Αἴγυπτον εἰς
χειρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν καὶ βασιλεῖς
σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν τάδε λέγει κύριος
σαβαωθ 5 καὶ πίονται οἱ Αἴγυπτοι ὕδωρ τὸ
παρὰ θάλασσαν ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ
ξηρανθήσεται 6 καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ
αἱ διώρυγες τοῦ ποταμοῦ καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα
συναγωγὴ ὕδατος καὶ ἐν παντὶ ἔλει καλάμου καὶ
παπύρου 7 καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ
ποταμοῦ καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ
ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον 8 καὶ στενάξουσιν
οἱ ἀλεεῖς καὶ στενάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες
ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν καὶ οἱ βάλλοντες
σαγήνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσουσιν 9 καὶ
αἰσχύνη λήμψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον
τὸ σχιστὸν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον
10 καὶ ἔσονται οἱ διαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὁδύνῃ καὶ
πάντες οἱ τὸν ζῆθον ποιοῦντες λυπηθήσονται
καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσιν 11 καὶ μωροὶ ἔσονται
οἱ ἄρχοντες Τάνεως οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ
βασιλέως ἡ βουλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται πᾶς
ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς υἱοὶ
βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς 12 ποῦ εἰσιν νῦν οἱ σοφοί
σου καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι καὶ εἰπάτωσαν τί
βεβούλευται κύριος σαβαωθ ἐπ' Αἴγυπτον 13
ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως καὶ ὑψώθησαν οἱ

άρχοντες Μέμφεως καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς **14** κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ὡς πλανᾶται ὁ μεθύνων καὶ ὁ ἐμῶν ἄμα **15** καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐράν ἀρχὴν καὶ τέλος **16** τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς κυρίου σαβαωθ ἦν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς **17** καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ιουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλήν ἷν βεβούλευται κύριος ἐπ' αὐτήν **18** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν Αἴγυπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χανανίτιδι καὶ ὀμνύουσαι τῷ ὀνόματι κυρίου πόλις-ασεδεκ κληθῆσεται ἡ μία πόλις **19** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ κυρίῳ **20** καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου ὅτι κεκράξονται πρὸς κυρίον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς κύριος ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτούς κρίνων σώσει αὐτούς **21** καὶ γνωστὸς ἔσται κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ποιήσουσιν θυσίας καὶ εὔχονται εὐχὰς τῷ κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσιν **22** καὶ πατάξει κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ μεγάλῃ καὶ ἴασεται αὐτοὺς ἴασει καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἴασεται αὐτούς **23** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ὁδὸς Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους καὶ δουλεύσουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοῖς

Ἀσσυρίοις **24** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ισραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ **25** ἷν εὐλόγησεν κύριος σαβαωθ λέγων εὐλογημένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἡ κληρονομία μου Ισραὴλ

20 τοῦ ἔτους οὗ εἰσῆλθεν Ταναθαν εἰς Ἀζωτον ἥνικα ἀπεστάλη ὑπὸ Αρνα βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ ἐπολέμησεν τὴν Ἀζωτον καὶ κατελάβετο αὐτήν **2** τότε ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ησαϊαν λέγων πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὁσφύος σου καὶ τὰ σανδάλια σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου καὶ ἐποίησεν οὕτως πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος **3** καὶ εἶπεν κύριος ὃν τρόπον πεπόρευται Ησαϊας ὁ παῖς μου γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν **4** ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιόπων νεανίσκους καὶ πρεσβύτας γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου **5** καὶ αἰσχυνθήσονται ἡττηθέντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν ἐφ' οἵς ἡσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι ἡσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα **6** καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἵδον ἡμεῖς ἡμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν οἱ οὐκ ἐδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ πᾶς ἡμεῖς σωθησόμεθα

21 τὸ ὄραμα τῆς ἐρήμου ὡς καταιγὶς δι ἐρήμου διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν **2** τὸ ὄραμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ ἐπ' ἐμοὶ οἱ Αιλαμῖται καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἐρχονται

νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἐμαυτόν 3 διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὁσφύς μου ἐκλύσεως καὶ ὥδινες ἔλαβόν με ως τὴν τίκτουσαν ἡδίκησα τὸ μὴ ἀκοῦσαι ἐσπούδασα τὸ μὴ βλέπειν 4 ἡ καρδία μου πλανᾶται καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει ἡ ψυχή μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον 5 ἑτοίμασον τὴν τράπεζαν πίετε φάγετε ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες ἐτοιμάσατε θυρεούς 6 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος πρός με βαδίσας σεαυτῷ στῆσον σκοπὸν καὶ ὃ ἂν ἴδῃς ἀνάγγειλον 7 καὶ εἴδον ἀναβάτας ἵππεῖς δύο ἀναβάτην ὅνου καὶ ἀναβάτην καμήλου ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλὴν 8 καὶ κάλεσον Ουριαν εἰς τὴν σκοπιὰν κυρίου καὶ εἶπεν ἔστην διὰ παντὸς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἔστην ὅλην τὴν νύκτα 9 καὶ ἴδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης συνωρίδος καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν πέπτωκεν Βαβυλών καὶ πάντα τὰ ὄγάλματα αὐτῆς καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν 10 ἀκούσατε οἱ καταλελειμένοι καὶ οἱ ὁδυνώμενοι ἀκούσατε ἀ ἥκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ὁ θεὸς τοῦ Ισραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν 11 τὸ ὄραμα τῆς Ιδουμαίας πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ Σηιρ φυλάσσετε ἐπάλξεις 12 φυλάσσω τὸ πρωὶ καὶ τὴν νύκτα ἐὰν ζητῇς ζήτει καὶ παρ' ἐμοὶ οἴκει 13 ἐν τῷ δρυμῷ ἐσπέρας κοιμηθήσῃ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδαν 14 εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμαν ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσιν 15 διὰ τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ 16 ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ἔτι ἐνιαυτὸς ως ἐνιαυτὸς

μισθωτοῦ ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν σίῶν Κηδαρ 17 καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν σίῶν Κηδαρ ἔσται ὀλίγον διότι κύριος ἐλάλησεν ὁ θεὸς Ισραὴλ

22 τὸ ρῆμα τῆς φάραγγος Σιων τί ἐγένετο σοι νῦν ὅτι ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα 2 μάταια ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων οἱ τραυματίαι σου οὐ τραυματίαι μαχαίρας οὐδὲ οἱ νεκροί σου νεκροὶ πολέμου 3 πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασιν καὶ οἱ ἀλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσίν καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν 4 διὰ τοῦτο εἴπα ἄφετέ με πικρῶς κλαύσομαι μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου 5 ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος καὶ πλάνησις παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐν φάραγγι Σιων πλανῶνται ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὅρη 6 οἱ δὲ Αιλαμῖται ἔλαβον φαρέτρας ἀναβάται ἀνθρωποι ἐφ' ὕπποις καὶ συναγωγὴ παρατάξεως 7 καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθήσονται ἀρμάτων οἱ δὲ ἵππεῖς ἐμφράξουσι τὰς πύλας σου 8 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰς πύλας Ιουδα καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως 9 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δανιδ καὶ εἰδοσαν ὅτι πλείους εἰσὶν καὶ ὅτι ἀπέστρεψαν τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν 10 καὶ ὅτι καθείλοσαν τοὺς οἴκους Ιερουσαλημ εἰς ὄχυρωμα τοῦ τείχους τῇ πόλει 11 καὶ ἐποιήσατε ἔαυτοῖς ὕδωρ ἀνὰ μέσον τῶν δύο τειχέων ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἴδετε 12 καὶ ἐκάλεσεν

κύριος σαβαωθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων **13** αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους καὶ θύοντες πρόβατα ὥστε φαγεῖν κρέα καὶ πιεῖν οἶνον λέγοντες φάγωμεν καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν **14** καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτα ἔστιν ἐν τοῖς ωσὶν κυρίου σαβαωθ ὅτι οὐκ ἀφεθῆσται ὑμῖν αὕτη ἡ ἀμαρτία ἔως ἂν ἀποθάνητε **15** τάδε λέγει κύριος σαβαωθ πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον πρὸς Σομναν τὸν ταμίαν καὶ εἰπὸν αὐτῷ **16** τί σὺ ὤδε καὶ τί σοί ἔστιν ὤδε ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὤδε μνημεῖον καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν **17** ἵδού δὴ κύριος σαβαωθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα καὶ ἀφελεῖ τὴν στολήν σου **18** καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἔνδοξον καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον καὶ ἐκεῖ ἀποθανῇ καὶ θήσει τὸ ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν καὶ τὸν οἴκον τοῦ ἄρχοντός σου εἰς καταπάτημα **19** καὶ ἀφαιρεθῆσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου **20** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καλέσω τὸν παῖδα μου Ελιακιμ τὸν τοῦ Χελκιού **21** καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολήν σου καὶ τὸν στέφανόν σου δώσω αὐτῷ καὶ τὸ κράτος καὶ τὴν οἰκονομίαν σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ιερουσαλημ καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ιουδα **22** καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυιδ αὐτῷ καὶ ἄρξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων **23** καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **24** καὶ ἔσται πεποιθώς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ μικροῦ

ἔως μεγάλου καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ **25** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τάδε λέγει κύριος σαβαωθ κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ πεσεῖται καὶ ἀφαιρεθῆσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτόν ὅτι κύριος ἐλάλησεν

23 τὸ δραμα τύρου ὀλολύζετε πλοῖα Καρχηδόνος ὅτι ἀπώλετο καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων ἥκται αἰχμάλωτος **2** τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ μεταβόλοι Φοινίκης διαπερῶντες τὴν θάλασσαν **3** ἐν ὅδατι πολλῷ σπέρμα μεταβόλων ὡς ἀμητοῦ εἰσφερομένου οἱ μεταβόλοι τῶν ἐθνῶν **4** αἰσχύνθητι Σιδών εἴπεν ἡ θάλασσα ἡ δὲ ἴσχὺς τῆς θαλάσσης εἴπεν οὐκ ὕδινον οὐδὲ ἔτεκον οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκους οὐδὲ ὑψωσα παρθένους **5** ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ λήμψεται αὐτοὺς ὁδύνη περὶ Τύρου **6** ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα ὀλολύζατε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ **7** οὐχ αὕτη ἡν ὑμῶν ἡ ὕβρις ἡ ἀπ' ἀρχῆς πρὶν ἥ παραδοθῆναι αὐτήν **8** τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον μὴ ἥσσων ἔστιν ἥ οὐκ ἴσχύει οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι ἄρχοντες τῆς γῆς **9** κύριος σαβαωθ ἐβούλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς **10** ἐργάζου τὴν γῆν σου καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνος **11** ἡ δὲ χείρ σου οὐκέτι ἴσχύει κατὰ θάλασσαν ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς κύριος σαβαωθ ἐνετείλατο περὶ Χανααν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἴσχύν **12** καὶ ἐροῦσιν οὐκέτι μὴ προσθήτε τοῦ ὕβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς οὐδὲ ἐκεὶ σοὶ ἀνάπαυσις ἔσται **13** καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων καὶ

αύτη ἡρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπταντις ἔσται ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν 14 ὄλολύζετε πλοϊα Καρχηδόνος ὅτι ἀπώλετο τὸ ὄχυρωμα ὑμῶν 15 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἥτι ἐβδομήκοντα ὡς χρόνος βασιλέως ὡς χρόνος ἀνθρώπου καὶ ἔσται μετὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης 16 λαβὲ κιθάραν ῥέμβευσον πόλεις πόρνη ἐπιλελησμένη καλῶς κιθάρισον πολλὰ ἄσον ἵνα σου μνεία γένηται 17 καὶ ἔσται μετὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ θεὸς Τύρου καὶ πάλιν ἀποκατασταθήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης 18 καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἄγιον τῷ κυρίῳ οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι κυρίου πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι κυρίου

24 ιδοὺ κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην καὶ ἐρημώσει αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ 2 καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὁ ἰερεὺς καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν καὶ ὁ δανειζῶν ὡς ὁ δανειζόμενος καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ὁ ὀφείλει 3 φθορῷ φθαρήσεται ἡ γῆ καὶ προνομῇ προνομευθήσεται ἡ γῆ τὸ γάρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα 4 ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς 5 ἡ δὲ γῆ ἡνόμησεν διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν διότι παρέβησαν τὸν νόμον καὶ ἥλλαξαν τὰ προστάγματα διαθήκην αἰώνιον 6 διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες

αὐτήν διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι 7 πενθήσει οἶνος πενθήσει ἀμπελος στενάξουσιν πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τὴν ψυχήν 8 πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων πέπαυται αὐθάδεια καὶ πλοῦτος ἀσεβῶν πέπαυται φωνὴ κιθάρας 9 ἡσχύνθησαν οὐκ ἔπιον οἶνον πικρὸν ἐγένετο τὸ σικερα τοῖς πίνουσιν 10 ἡρημώθη πᾶσα πόλις κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν 11 ὄλολύζετε περὶ τοῦ οἴνου πανταχῇ πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς 12 καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι καὶ οἴκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται 13 ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν δὲ τρόπον ἔαν τις καλαμήσηται ἐλαίαν οὕτως καλαμήσονται αὐτούς καὶ ἐὰν παύσηται ὁ τρύγητος 14 οὗτοι φωνῇ βοήσονται οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἄμα τῇ δόξῃ κυρίου ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης 15 διὰ τοῦτο ἡ δόξα κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης τὸ ὄνομα κυρίου ἔνδοξον ἔσται κύριε ὁ θεὸς Ισραηλ 16 ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἡκούσαμεν ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον 17 φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς 18 καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡνεώχθησαν καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς 19 ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ 20 ἐκλινεν καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ δύνηται

άναστηναι κατίσχυσεν γάρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία 21 καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς 22 καὶ συνάξουσιν καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς ὁχύρωμα καὶ εἰς δεσμωτήριον διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν 23 καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐν Σιων καὶ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται

25 κύριε ὁ θεός μου δοξάσω σε ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν γένοιτο κύριε 2 ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα πόλεις ὁχυρὰς τοῦ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια τῶν ἀσεβῶν πόλις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ 3 διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσίν σε 4 ἐγένουν γάρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθός καὶ τοῖς ἀθυμίσασιν διὰ ἔνδειαν σκέπη ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς σκέπη διψώντων καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων 5 εὐλογήσουσίν σε ώς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψώντες ἐν Σιων ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν οἵς ἡμᾶς παρέδωκας 6 καὶ ποιήσει κύριος σαβαωθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίονται εὐφροσύνην πίονται οἶνον χρίσονται μύρον 7 ἐν τῷ ὄρει τούτῳ παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν ἡ γάρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη 8 κατέπιεν ὁ θάνατος ἴσχύσας καὶ πάλιν ἀφεῖλεν ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς τὸ γάρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν 9 καὶ ἐροῦσιν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ὃ ἥλπίζομεν καὶ ἡγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ

σωτηρίᾳ ἡμῶν 10 ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβῖτις ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις 11 καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπείνωσεν τοῦ ἀπολέσαι καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ἂ τὰς χεῖρας ἐπέβαλεν 12 καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου σου ταπεινώσει καὶ καταβήσεται ἔως τοῦ ἐδάφους

26 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ḥσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς Ιουδα λέγοντες ἵδοὺ πόλις ὁχυρά καὶ σωτήριον ἡμῶν θήσει τεῖχος καὶ περίτειχος 2 ἀνοίξατε πύλας εἰσελθάτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν 3 ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας καὶ φυλάσσων εἰρήνην ὅτι ἐπὶ σοὶ 4 ἥλπισαν κύριε ἔως τοῦ αἰῶνος ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος 5 ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς πόλεις ὁχυρὰς καταβαλεῖς καὶ κατάξεις ἔως ἐδάφους 6 καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν 7 ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο καὶ παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν 8 ἡ γάρ ὁδὸς κυρίου κρίσις ἡλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐπὶ τῇ μνείᾳ 9 ἦ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σὲ ὁ θεός διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς 10 πέπαυται γάρ ὁ ἀσεβής οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ ἀρθήτω ὁ ἀσεβής ἵνα μὴ ἤδη τὴν δόξαν κυρίου 11 κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων καὶ οὐκ ἔδεισαν γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται ζῆλος λήμψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται 12 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν πάντα γάρ

ἀπέδωκας ἡμῖν 13 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς κύριε ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν 14 οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν οὐδὲ ἵστροι οὐ μὴ ἀναστήσωσιν διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἥρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν 15 πρόσθες αὐτοῖς κακά κύριε πρόσθες κακὰ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς 16 κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου ἐν θλίψει μικρῷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν 17 καὶ ὡς ἡ ὡδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὡδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ τὸν φόβον σου κύριε 18 ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὡδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς 19 ἀναστήσονται οἱ νεκροί καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἔστιν ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται 20 βάδιζε λαός μου εἰσελθε εἰς τὰ ταμίειά σου ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου ἀποκρύψῃ μικρὸν ὅσον ὅσον ἔως ἂν παρέλθῃ ἡ ὄργὴ κυρίου 21 ἰδοὺ γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ ἀγίου ἐπάγει τὴν ὄργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους

27 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἀγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὅφιν φεύγοντα ἐπὶ τὸν δράκοντα ὅφιν σκολιὸν καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα 2 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν καλός ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς 3 ἐγὼ πόλις ἰσχυρά πόλις πολιορκούμενή μάτην ποτιῶ αὐτήν ἀλώσεται γὰρ νυκτός ἡμέρας δὲ πεσεῖται τὸ τεῖχος 4 οὐκ ἔστιν ἦ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς τίς με θήσει φυλάσσειν

καλάμην ἐν ἀγρῷ διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἡθέτηκα αὐτήν τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς πάντα ὅσα συνέταξεν κατακέκαυμαι 5 βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ ποιήσωμεν εἰρήνην 6 οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ιακωβ βλαστήσει καὶ ἔξανθήσει Ισραηλ καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ 7 μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξεν καὶ αὐτὸς οὗτως πληγήσεται καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν οὗτως ἀναιρεθήσεται 8 μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς οὐ σὺ ἥσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ 9 διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ιακωβ καὶ τοῦτο ἔστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὅταν ἀφέλωμαι αὐτοῦ τὴν ἀμαρτίαν ὅταν θῶσιν πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὡς κονίαν λεπτήν καὶ οὐ μὴ μείνη τὰ δένδρα αὐτῶν καὶ τὰ εῖδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὥσπερ δρυμὸς μακράν 10 τὸ κατοικούμενον ποίμνιον ἀνειμένον ἔσται ὡς ποίμνιον καταλελειμμένον καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται 11 καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι γυναικες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε οὐ γὰρ λαός ἔστιν ἔχων σύνεσιν διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτούς οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ 12 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει κύριος ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἔως Ρινοκορούρων ὑμεῖς δὲ συναγάγετε τοὺς νιόὺς Ισραηλ κατὰ ἔνα 13 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσιν τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν

Αἰγύπτω καὶ προσκυνήσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ
ὅρος τὸ ἄγιον ἐν Ιερουσαλημ

28 οὐαὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ
Εφραιμ τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος οἱ μεθύοντες ἀνευ
οἴνου **2** ἵδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου
ώς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην
βίᾳ καταφερομένη ώς ὅδατος πολὺ πλῆθος σύρον
χώραν τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπταυσιν ταῖς χερσίν **3**
καὶ τοῖς ποσὶν καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τῆς
ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ τοῦ Εφραιμ **4** καὶ ἔσται τὸ
ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης ἐπ'
ἀκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ ώς πρόδρομος
σύκου ὁ ἴδων αὐτὸ πρὶν ἢ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ
λαβεῖν θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν **5** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσται κύριος σαβαωθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος ὁ
πλακεὶς τῆς δόξης τῷ καταλειφθέντι μου λαῶ
6 καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ
κρίσιν καὶ ἰσχὺν κωλύων ἀνελεῖν **7** οὗτοι γὰρ
οἴνῳ πεπλανημένοι εἰσίν ἐπλανήθησαν διὰ τὸ
σικερα ἱερεὺς καὶ προφήτης ἔξέστησαν διὰ τὸν
οἴνον ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ σικερα
ἐπλανήθησαν τοῦτ' ἔστι φάσμα **8** ἀρὰ ἔδεται
ταύτην τὴν βουλήν αὐτῇ γὰρ ἡ βουλὴ ἔνεκεν
πλεονεξίας **9** τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ καὶ τίνι
ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι
ἀπὸ γάλακτος οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ **10**
θλῖψιν ἐπὶ θλῖψιν προσδέχου ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι
ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν **11** διὰ φαυλισμὸν χειλέων
διὰ γλώσσης ἔτέρας ὅτι λαλήσουσιν τῷ λαῷ
τούτῳ **12** λέγοντες αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀνάπταυμα
τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα καὶ οὐκ
ἡθέλησαν ἀκούειν **13** καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον

κυρίου τοῦ θεοῦ θλῖψις ἐπὶ θλῖψιν ἐλπὶς ἐπ'
ἐλπίδι ἔτι μικρὸν ἔτι μικρόν ἵνα πορευθῶσιν
καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ κινδυνεύσουσιν
καὶ συντριβήσονται καὶ ἀλώσονται **14** διὰ τοῦτο
ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι καὶ
ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ιερουσαλημ
15 ὅτι εἴπατε ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ
ἄδου καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας καταιγίς
φερομένη ἐὰν παρέλθῃ οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς
ἐθήκαμεν ψεύδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ τῷ ψεύδει
σκεπασθήσομεθα (Sheol h7585) **16** διὰ τοῦτο οὕτως
λέγει κύριος ἵδοὺ ἔγω ἐμβαλὼ εἰς τὰ θεμέλια
Σιων λίθον πολυτελῆ ἐκλεκτὸν ἀκρογωνιαῖον
ἐντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς καὶ ὁ πιστεύων ἐπ'
αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ **17** καὶ θήσω κρίσιν
εἰς ἐλπίδα ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς
καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει ὅτι οὐ μὴ
παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγίς **18** μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν
τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ
πρὸς τὸν ἄδην οὐ μὴ ἐμπείνῃ καταιγίς φερομένη
ἐὰν ἐπέλθῃ ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα (Sheol
h7585) **19** ὅταν παρέλθῃ λήμψεται ὑμᾶς πρὼι πρὼι
παρελεύσεται ἡμέρας καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπὶς
πονηρά μάθετε ἀκούειν **20** στενοχωρούμενοι
οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν
τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι **21** ὥσπερ ὅρος ἀσεβῶν
ἀναστήσεται καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαων
μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ πικρίας
ἔργον δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται
καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία **22** καὶ ὑμεῖς
μὴ εὐφρανθείητε μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ
δεσμοί διότι συντετελεσμένα καὶ συντετημηένα
πράγματα ἥκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἢ ποιήσει

έπι πᾶσαν τὴν γῆν 23 ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου 24 μὴ δλην τὴν γῆν ἡμέραν μέλλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν ἢ σπόρον προετοιμάσει πρὸν ἐργάσασθαι τὴν γῆν 25 οὐχ ὅταν ὄμαλίσῃ αὐτῆς τὸ πρόσωπον τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον καὶ κύμινον καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν καὶ κριθὴν καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὄριοις σου 26 καὶ παιδευθήσῃ κρίματι θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ 27 οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον ἀλλὰ ῥάβδῳ ἐκτινάσσεται τὸ μελάνθιον τὸ δὲ κύμινον 28 μετὰ ἄρτου βρωθήσεται οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν ὄργισθήσομαι οὐδὲ φωνῇ τῆς πικρίας μου καταπατήσει ὑμᾶς 29 καὶ ταῦτα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἔξῆλθεν τὰ τέρατα βουλεύσασθε ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν

29 οὐαὶ πόλις Αριηλ ἣν Δαυιδ ἐπολέμησεν συναγάγετε γενίματα ἐνιαυτὸν ἐπ' ἐνιαυτόν φάγεσθε γὰρ σὺν Μωαβ 2 ἐκθλίψω γὰρ Αριηλ καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ πλοῦτος ἐμοί 3 καὶ κυκλώσω ὡς Δαυιδ ἐπὶ σὲ καὶ βαλῶ περὶ σὲ χάρακα καὶ θήσω περὶ σὲ πύργους 4 καὶ ταπεινωθήσονται οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται καὶ ἔσται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνή σου καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σου ἀσθενήσει 5 καὶ ἔσται ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν καὶ ὡς χνοῦς φερόμενος καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ παραχρῆμα 6 παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης καταιγίς φερομένη καὶ φλὸξ πυρὸς κατεσθίουσα 7 καὶ ἔσται ὡς ὁ

ἐνυπνιαζόμενος ἐν ὑπνῷ ὁ πλοῦτος τῶν ἔθνῶν πάντων ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Αριηλ καὶ πάντες οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν καὶ θλίβοντες αὐτὴν 8 καὶ ἔσονται ὡς οἱ ἐν ὑπνῷ πίνοντες καὶ ἔσθοντες καὶ ἔξαναστάντων μάταιον αὐτῶν τὸ ἐνύπνιον καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς πίνων καὶ ἔξαναστὰς ἔτι διψᾷ ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἥλπισεν οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος πάντων τῶν ἔθνῶν ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιων 9 ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε καὶ κραπαλήσατε οὐκ ἀπὸ σικερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου 10 ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς κύριος πνεύματι κατανύξεως καὶ καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν οἱ ὄρῶντες τὰ κρυπτά 11 καὶ ἔσονται ὑμῖν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸν ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα λέγοντες ἀνάγνωθι ταῦτα καὶ ἐρεῖ οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι ἐσφράγισται γάρ 12 καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα καὶ ἐρεῖ αὐτῷ ἀνάγνωθι τοῦτο καὶ ἐρεῖ οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα 13 καὶ εἶπεν κύριος ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσίν με ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας 14 διὰ τοῦτο ἵδου ἐγὼ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ μεταθήσω αὐτοὺς καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω 15 οὐαὶ οἱ βαθέως βουλὴν ποιοῦντες καὶ οὐ διὰ κυρίου οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦντες καὶ ἔσται ἐν σκότει

τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν τίς ἡμᾶς ἔώρακεν καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται ἢ ἡ ἡμεῖς ποιοῦμεν 16 οὐχ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι οὐ σύ με ἐπλασας ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι οὐ συνετῶς με ἐποίησας 17 οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος ὡς τὸ ὄρος τὸ Χερμελ καὶ τὸ ὄρος τὸ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται 18 καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ ὄφθαλμοὶ τυφλῶν βλέψονται 19 καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ κύριον ἐν εὐφροσύνῃ καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης 20 ἐξέλιπεν ἄνομος καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος καὶ ἐξωλεθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ 21 καὶ οἱ ποιοῦντες ἀμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν καὶ ἐπλαγίασαν ἐν ἀδίκοις δίκαιον 22 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ιακωβ ὃν ἀφώρισεν ἐξ Αθρααμ οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ιακωβ οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ Ισραὴλ 23 ἀλλ ὅταν ἴδωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου διὰ ἐμὲ ἀγιάσουσιν τὸ ὄνομά μου καὶ ἀγιάσουσιν τὸν ἄγιον Ιακωβ καὶ τὸν θεὸν τοῦ Ισραὴλ φοβηθήσονται 24 καὶ γνώσονται οἱ τῷ πνεύματι πλανώμενοι σύνεσιν οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν καὶ αἱ γλώσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην

30 οὐαὶ τέκνα ἀποστάται τάδε λέγει κύριος ἐποιήσατε βουλὴν οὐ διὰ ἐμοῦ καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μου προσθεῖναι ἀμαρτίας ἐφ' ἀμαρτίαις 2 οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν τοῦ

βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραω καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἴγυπτίων 3 ἔσται γὰρ ὑμῖν ἡ σκέπη Φαραω εἰς αἰσχύνην καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος 4 ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροὶ μάτην κοπιάσουσιν 5 πρὸς λαόν ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς οὕτε εἰς βοήθειαν οὕτε εἰς ὠφέλειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος 6 ἡ ὄρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ Θίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ λέων καὶ σκύμνος λέοντος ἐκεῖθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πετομένων οἱ ἔφερον ἐπ' ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος 7 Αἴγυπτοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅτι ματαία ἡ παράκλησις ὑμῶν αὕτη 8 νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρῶν ταῦτα καὶ ἔως εἰς τὸν αἰῶνα 9 ὅτι λαὸς ἀπειθής ἔστιν υἱὸι ψευδεῖς οἱ οὐκ ἡβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ 10 οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν καὶ τοῖς τὰ ὄράματα ὄρωσιν μὴ λαλεῖτε ἡμῖν ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἐτέραν πλάνησιν 11 καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ 12 διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ὁ ἄγιος τοῦ Ισραὴλ ὅτι ἡπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἡλπίσατε ἐπὶ ψεύδει καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ πεποιθὼς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ 13 διὰ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἀμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος πῖπτον παραχρῆμα πόλεως ὀχυρᾶς ἑαλωκύιας ἥς παραχρῆμα πάρεστιν τὸ πτῶμα 14 καὶ τὸ πτῶμα

αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὁστρακίνου ἐκ κεραμίου λεπτὰ ὥστε μὴ εὔρεται ἐν αὐτοῖς ὁστρακον ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρόν **15** οὕτω λέγει κύριος ὁ ἄγιος τοῦ Ἰσραὴλ ὅταν ἀποστραφεὶς στενάξῃς τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ ποῦ ἡσθα ὅτε ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις ματαίᾳ ἡ ἴσχὺς ὑμῶν ἐγενήθη καὶ οὐκ ἡβούλεσθε ἀκούειν **16** ἀλλ' εἴπατε ἐφ' ἵππων φευξόμεθα διὰ τοῦτο φεύξεσθε καὶ εἴπατε ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα διὰ τοῦτο κοῦφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς **17** διὰ φωνὴν ἐνὸς φεύξονται χίλιοι καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύξονται πολλοί ἔως ἂν καταλειφθῆτε ὡς ἰστὸς ἐπ' ὅρους καὶ ὡς σημαίαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ **18** καὶ πάλιν μενεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθῆσται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς διότι κριτής κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἔστιν καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐν αὐτῷ **19** διότι λαὸς ἄγιος ἐν Σιων οἰκήσει καὶ Ιερουσαλημ κλαυθμῷ ἔκλαυσεν ἐλέησόν με ἐλεήσει σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν ἐπήκουσέν σου **20** καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενόν καὶ οὐκέτι μὴ ἐγγίσωσίν σοι οἱ πλανῶντές σε ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὅψονται τοὺς πλανῶντάς σε **21** καὶ τὰ ὕπτα σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὄπισω σε πλανησάντων οἱ λέγοντες αὕτη ἡ ὁδός πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ ἐίτε ἀριστερά **22** καὶ ἔχαρεῖς τὰ εἴδωλα τὰ περιηργυρωμένα καὶ τὰ περικεχρυσωμένα λεπτὰ ποιήσεις καὶ λικμήσεις ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης καὶ ὡς κόπρον ὕσεις αὐτά **23** τότε ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γενήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ

καὶ λιπαρός καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον **24** οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένα **25** καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὅρους ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ καὶ ὅταν πέσωσιν πύργοι **26** καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἥλιου καὶ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου ἔσται ἐπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἴασηται κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ὁδύνην τῆς πληγῆς σου ἴασεται **27** ιδοὺ τὸ ὄνομα κυρίου διὰ χρόνου ἔρχεται πολλοῦ καιόμενος ὁ θυμός μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ τὸ λόγιον ὄργης πλῆρες καὶ ἡ ὄργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται **28** καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σῦρον ἥξει ἔως τοῦ τραχήλου καὶ διαιρεθῆσεται τοῦ ἔθνη ταράξαι ἐπὶ πλανήσει ματαίᾳ καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις καὶ λήμψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν **29** μὴ διὰ παντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἄγια μου διὰ παντὸς ὧσεὶ ἐօρταζοντας καὶ ὧσεὶ εὐφραίνομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὅρος τοῦ κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ **30** καὶ ἀκουστὴν ποιήσει ὁ θεὸς τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ δείξει μετὰ θυμοῦ καὶ ὄργης καὶ φλογὸς κατεσθιούσης κεραυνώσει βιαίως καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ **31** διὰ γὰρ φωνὴν κυρίου ἡττηθῆσονται Ἀσσύριοι τῇ πληγῇ ἦ ἀν πατάξῃ αὐτούς **32** καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν ὅθεν ἦν αὐτῷ ἡ ἐλπὶς τῆς βοηθείας ἐφ' ἦ αὐτὸς ἐπεποίθει

αύτοὶ μετὰ αὐλῶν καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς 33 σὺ γάρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμάσθη βασιλεύειν φάραγγα βαθεῖαν ξύλα κείμενα πῦρ καὶ ξύλα πολλά ὁ θυμὸς κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη

31 οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἄρμασιν ἔστιν γὰρ πολλά καὶ ἐφ' ἵπποις πλῆθος σφόδρα καὶ οὐκ ἡσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐξεζήτησαν 2 καὶ αὐτὸς σοφὸς ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κακά καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν 3 Αἰγύπτιον ἀνθρωπὸν καὶ οὐ θεόν ἵππων σάρκας καὶ οὐκ ἔστιν βοήθεια ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται 4 ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ὃν τρόπον ἐὰν βοήσῃ ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἢ ἔλαφεν καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ ἔως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὅρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἡττήθησαν καὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν οὕτως καταβήσεται κύριος σαβαωθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Σιων ἐπὶ τὰ ὅρη αὐτῆς 5 ὡς ὅρνεα πετόμενα οὕτως ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ Ιερουσαλημ καὶ ἐξελεῖται καὶ περιποιήσεται καὶ σώσει 6 ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλὴν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον 7 ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἀνθρώποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἢ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν 8 καὶ πεσεῖται Ασσουρ οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτὸν καὶ φεύξεται οὐκ ἀπὸ

προσώπου μάχαιρας οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα 9 πέτρα γάρ περιλημφθήσονται ὡς χάρακι καὶ ἡττηθήσονται ὁ δὲ φεύγων ἀλώσεται τάδε λέγει κύριος μακάριος δις ἔχει ἐν Σιων σπέρμα καὶ οἰκείους ἐν Ιερουσαλημ

32 ἴδού γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσιν 2 καὶ ἔσται ὁ ἀνθρωπὸς κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κρυβήσεται ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου καὶ φανήσεται ἐν Σιων ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῇ διψώσῃ 3 καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις ἀλλὰ τὰ ὕδατα δώσουσιν ἀκούειν 4 καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τοῦ ἀκούειν καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην 5 καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τῷ μωρῷ ἄρχειν καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου σίγα 6 ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν τοῦ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιῆσαι 7 ἡ γὰρ βουλὴ τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει 8 οἱ δὲ εὔσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο καὶ αὔτη ἡ βουλὴ μενεῖ 9 γυναῖκες πλούσιαι ἀνάστητε καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου θυγατέρες ἐν ἐλπίδι ἀκούσατε τοὺς λόγους μου 10 ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν ποιήσασθε ἐν ὁδύνῃ μετ' ἐλπίδος ἀνήλωται ὁ τρύγητος πέπαυται ὁ σπόρος καὶ οὐκέτι μὴ ἔλθῃ 11 ἔκστητε λυπήθητε αἱ πεποιθῦαι ἐκδύσασθε γυμναὶ γένεσθε περιζώσασθε σάκκους τὰς ὁσφύας 12 καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ

έπιθυμήματος καὶ ἀμπέλου γενήματος 13 ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται πόλις πλουσία 14 οἵκοι ἐγκαταλελειμένοι πλοῦτον πόλεως καὶ οἴκους ἐπιθυμητοὺς ἀφήσουσιν καὶ ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἔως τοῦ αἰῶνος εὐφροσύνη ὅνων ἀγρίων βοσκήματα ποιμένων 15 ἔως ἂν ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χερμελ καὶ ὁ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται 16 καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει 17 καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης εἰρήνη καὶ κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπτασιν καὶ πεποιθότες ἔως τοῦ αἰῶνος 18 καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης καὶ ἐνοικήσει πεποιθώς καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου 19 ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἥξει καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ 20 μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὄντος οὐδὲν καὶ ὄνος πατεῖ

33 οὐαὶ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ ἀλώσονται οἱ ἀθετοῦντες καὶ παραδοθήσονται καὶ ὡς σὴς ἐπὶ ἴματίου οὗτως ἡττηθήσονται 2 κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθαμεν ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν ἡ δὲ σωτηρία ὑμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως 3 διὰ φωνὴν τοῦ φόβου σου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη 4 νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου ὃν τρόπον ἔάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας οὕτως ἐμπαίξουσιν ὑμῖν 5 ἄγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς

ἐνεπλήσθη Σιων κρίσεως καὶ δικαιοσύνης 6 ἐν νόμῳ παραδοθήσονται ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν κύριον οὗτοί εἰσιν θησαυροὶ δικαιοσύνης 7 ἵδον δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ φοβηθήσονται οὓς ἐφοβεῖσθε φοβηθήσονται ἀφ' ὑμῶν ἄγγελοι γὰρ ἀποσταλήσονται ἀξιοῦντες εἰρήνην πικρῶς κλαίοντες παρακαλοῦντες εἰρήνην 8 ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὄδοι πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἔθνῶν καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἴρεται καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους 9 ἐπένθησεν ἡ γῆ ἡσχύνθη ὁ Λίβανος ἔλη ἐγένετο ὁ Σαρων φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία καὶ ὁ Κάρμηλος 10 νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος νῦν δοξασθήσομαι νῦν ὑψωθήσομαι 11 νῦν ὁψεσθε νῦν αἰσθηθήσεσθε ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν πῦρ ὑμᾶς κατέδεται 12 καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρριμένη καὶ κατακεκαυμένη 13 ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἀ ἐποίησα γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου 14 ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιων ἄνομοι λήμψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον 15 πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ λαλῶν εὐθεῖαν ὄδον μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων βαρύνων τὰ ὄντα ἕνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἴματος καμμύῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἕνα μὴ ἵδη ἀδικίαν 16 οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται καὶ τὸ ὄντος αὐτοῦ πιστόν 17 βασιλέα μετὰ δόξης ὁψεσθε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅψονται γῆν πόρρωθεν 18 ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί ποῦ

εἰσιν οἱ συμβουλεύοντες ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους **19** μικρὸν καὶ μέγαν λαόν ᾧ οὐ συνεβούλεύσαντο οὐδὲ ἥδει βαθύφωνον ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλισμένος καὶ οὐκ ἐστιν τῷ ἀκούοντι σύνεσις **20** ἵδού Σιων ἡ πόλις τὸ σωτήριον ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί σου ὅψονται Ιερουσαλημ πόλις πλουσία σκηναὶ αἱ οὐ μὴ σεισθῶσιν οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν **21** ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν τόπος ὑμῖν ἔσται ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῦνον **22** ὁ γὰρ θεός μου μέγας ἐστίν οὐ παρελεύσεται με κύριος κριτῆς ἡμῶν κύριος ἄρχων ἡμῶν κύριος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος οὗτος ἡμᾶς σώσει **23** ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου ὅτι οὐκ ἐνίσχυσεν ὁ ἰστός σου ἕκλινεν οὐ χαλάσει τὰ ἰστία οὐκ ἀρεῖ σημεῖον ἔως οὗ παραδοθῇ εἰς προνομήν τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομὴν ποιήσουσιν **24** καὶ οὐ μὴ εἴπῃ κοπιῶ ὁ λαὸς ὁ ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία

34 προσαγάγετε ἔθνη καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες ἀκούσατο ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ **2** διότι θυμὸς κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὄργῃ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τοῦ ἀπολέσαι αὐτὸν καὶ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς σφαγήν **3** οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφήσονται καὶ οἱ νεκροί καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὁσμή καὶ βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν **4** καὶ ἐλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς **5** ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά

μου ἐν τῷ οὐρανῷ ἵδού ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν καταβήσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως **6** ἡ μάχαιρα κυρίου ἐνεπλήσθη αἷματος ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος ἀρνῶν καὶ ἀπὸ στέατος τράγων καὶ κριῶν ὅτι θυσία κυρίῳ ἐν Βοσορ καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ **7** καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἀδροὶ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται **8** ἡμέρα γὰρ κρίσεως κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιων **9** καὶ στραφήσονται αὐτῆς αἱ φάραγγες εἰς πίσσαν καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ γῆ καιομένη ὡς πίσσα **10** νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ οὐ σιεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀνω εἰς γενεὰς ἐρημωθήσεται καὶ εἰς χρόνον πολύν **11** καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ ὅρνεα καὶ ἔχινοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου καὶ ὄνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ **12** οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται οἱ γὰρ βασιλεῖς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν **13** καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα καὶ εἰς τὰ ὄχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἐπαυλις σειρήνων καὶ αὐλὴ στρουθῶν **14** καὶ συναντήσουσιν δαιμόνια ὄνοκένταύροις καὶ βοήσουσιν ἔτερος πρὸς τὸν ἔτερον ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὄνοκένταυροι εὔρον γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν **15** ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἔχινος καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας ἐκεῖ ἔλαφοι συνήντησαν καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων **16** ἀριθμῷ παρῆλθον καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο ἐτέρα τὴν ἐτέραν οὐκ ἐζήτησαν ὅτι

κύριος ἐνετείλατο αὐτοῖς καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν αὐτάς **17** καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισεν βόσκεσθαι εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε εἰς γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς

35 εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον **2** καὶ ἔξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ιορδάνου καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου καὶ ὁ λαός μου ὅψεται τὴν δόξαν κυρίου καὶ τὸ ὄψος τοῦ θεοῦ **3** ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα **4** παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε ἵδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν καὶ ἀνταποδώσει αὐτὸς ἡξει καὶ σώσει ἡμᾶς **5** τότε ἀνοιχθήσονται ὄφθαλμοὶ τυφλῶν καὶ ὥτα κωφῶν ἀκούσονται **6** τότε ἀλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλός καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων ὅτι ἔρωράγη ἐν τῇ ἔρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ **7** καὶ ἡ ἄνυδρος ἔσται εἰς ἔλη καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴν ὕδατος ἔσται ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων ἔπαυλις καλάμου καὶ ἔλη **8** ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρὰ καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν **9** καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι **10** καὶ συνηγμένοι διὰ κύριον ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιων μετ' εὐφροσύνης καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπὶ γὰρ κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη

καταλήμψεται αὐτούς ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός

36 καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Εζεκίου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ιουδαίας τὰς ὄχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς **2** καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων Ραψακην ἐκ Λαχις εἰς Ιερουσαλημ πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως **3** καὶ ἔξῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ιωαχ ὁ τοῦ Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ραψακης εἴπατε Εζεκια τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τί πεποιθώς εἴ **5** μὴ ἐν βουλῇ ἢ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πέποιθας ὅτι ἀπειθεῖς μοι **6** ἵδού πεποιθώς εἴ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον ὃς ἂν ἐπ' αὐτὴν ἐπιστηρισθῇ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ οὕτως ἐστὶν Φαραω βασιλεὺς Αἴγυπτου καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ **7** εἰ δὲ λέγετε ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποιθάμεν **8** νῦν μείχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς **9** καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοπάρχου ἐνός οἰκέται εἰσὶν οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἴγυπτοις εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην **10** καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν **11** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ καὶ Σομνας καὶ Ιωαχ λάλησον πρὸς τοὺς παῖδας σου Συριστί ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ιουδαϊστί καὶ

ίνα τί λαλεῖς εἰς τὰ ὡτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τείχει 12 καὶ εἶπεν Ραψακῆς πρὸς αὐτούς μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέν με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει ἵνα φάγωσιν κόπρον καὶ πίωσιν οὕρον μεθ' ὑμῶν ἅμα 13 καὶ ἔστη Ραψακῆς καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ιουδαϊστὶ καὶ εἶπεν ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων 14 τάδε λέγει ὁ βασιλεύς μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Εζεκιας λόγοις οἱ οὐ δυνήσονται ρύσασθαι ὑμᾶς 15 καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Εζεκιας ὅτι ρύσεται ὑμᾶς ὁ θεός καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων 16 μὴ ἀκούετε Εζεκιου τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι ἐκπορεύεσθε πρός με καὶ φάγεσθε ἔκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς καὶ πίεσθε ὅδωρ τοῦ λάκκου ὑμῶν 17 ἔως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς ἡ γῆ ὑμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἄμπελώνων 18 μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Εζεκιας λέγων ὁ θεός ὑμῶν ρύσεται ὑμᾶς μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἔκαστος τὴν ἐαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων 19 ποῦ ἐστιν ὁ θεός Αιμαθ καὶ Αρφαθ καὶ ποῦ ὁ θεός τῆς πόλεως Σεπφαριμ μὴ ἐδύναντο ρύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου 20 τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός μου ὅτι ρύσεται ὁ θεός Ιερουσαλημ ἐκ χειρός μου 21 καὶ ἐσιώπησαν καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον διὰ τὸ προστάξαι τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι 22 καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως καὶ Ιωαχ

ό τοῦ Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Εζεκιαν ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραψακου

37 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Εζεκιαν ἐσχισεν τὰ ἱμάτια καὶ σάκκον περιεβάλετο καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον κυρίου 2 καὶ ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ιερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ησαιαν υἱὸν Αμως τὸν προφήτην 3 καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει Εζεκιας ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὄργης ἡ σήμερον ἡμέρα ὅτι ἥκει ἡ ὥδιν τῇ τικτούσῃ ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν 4 εἰσακούσαι κύριος ὁ θεός σου τοὺς λόγους Ραψακου οὓς ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ ὀνειδίζειν λόγους οὓς ἥκουσεν κύριος ὁ θεός σου καὶ δεηθήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν καταλελειμμένων τούτων 5 καὶ ἥλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς Ησαιαν 6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ησαιας οὗτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν τάδε λέγει κύριος μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὃν ἥκουσας οὓς ὠνείδισάν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων 7 ἵδού ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς αὐτὸν πνεῦμα καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ 8 καὶ ἀπέστρεψεν Ραψακῆς καὶ κατέλαβεν πολιορκοῦντα τὸν βασιλέα Λομναν καὶ ἥκουσεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὅτι 9 ἐξῆλθεν Θαρακα βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐτόν καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Εζεκιαν λέγων 10 οὕτως ἐρεῖτε Εζεκια βασιλεῖ τῆς Ιουδαίας μή σε ἀπατάτω ὁ θεός

σου ἐφ' ᾧ πεποιθώς εῖ ἐπ' αὐτῷ λέγων οὐ μὴ παραδοθῇ Ιερουσαλημ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων 11 ἢ οὐκ ἥκουσας ἢ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν 12 μὴ ἐρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν οὓς οἱ πατέρες μου ἀπώλεσαν τήν τε Γωζαν καὶ Χαρραν καὶ Ραφες αἴ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμαδ 13 ποῦ εἰσιν οἱ βασιλεῖς Αιμαθ καὶ Αρφαθ καὶ πόλεως Σεπφαριμ Αναγ Ουγανα 14 καὶ ἔλαβεν Εζεκιας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἤνοιξεν αὐτὸν ἐναντίον κυρίου 15 καὶ προσεύξατο Εζεκιας πρὸς κύριον λέγων 16 κύριε σαβαωθ ὁ θεὸς Ισραηλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν σὺ θεὸς μόνος εἶ πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 17 εἰσάκουσον κύριε εἰσβλεψον κύριε καὶ ἴδε τοὺς λόγους οὓς ἀπέστειλεν Σενναχηριμ ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα 18 ἐπ' ἀληθείας γάρ ἡρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν 19 καὶ ἐνέβαλον τὰ εἰδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ οὐ γάρ θεοὶ ἥσαν ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς 20 σὺ δέ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν ἵνα γνῶ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος 21 καὶ ἀπεστάλη Ησαϊας νιός Αμως πρὸς Εζεκιαν καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἥκουσα ἢ προσηγένω πρός με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων 22 οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ ὁ θεός ἐφαύλισέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησεν θυγάτηρ Ιερουσαλημ 23 τίνα ὡνείδισας καὶ παρώξυνας ἢ πρὸς τίνα ὑψώσας τὴν φωνήν σου καὶ οὐκ ἥρας εἰς ὑψος τοὺς ὄφθαλμούς σου εἰς τὸν ἄγιον τοῦ Ισραηλ 24 ὅτι δῆ ἀγγέλων ὡνείδισας κύριον σὺ γάρ εἶπας τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὑψος ὄρέων καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ ὑψος τῆς κέδρου αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου καὶ εἰσῆλθον εἰς ὑψος μέρους τοῦ δρυμοῦ 25 καὶ ἔθηκα γέφυραν καὶ ἡρήμωσαν ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος 26 οὐ ταῦτα ἥκουσας πάλαι ἢ ἐγὼ ἐποίησα ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν συνέταξαν νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὁχυροῖς καὶ ἐνοικοῦντας ἐν πόλεσιν ὁχυραῖς 27 ἀνῆκα τὰς χεῖρας καὶ ἐξηράνθησαν καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμάτων καὶ ὡς ἄγρωστις 28 νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι 29 ὁ δὲ θυμός σου ὃν ἔθυμώθης καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρός με καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνά σου καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χείλη σου καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ἢ ἥλθες ἐν αὐτῇ 30 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἢ ἐσπαρκας τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα τῷ δὲ τρίτῳ σπείραντες ἀμήσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν 31 καὶ ἐσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ιουδαΐᾳ φυήσουσιν ῥίζαν κάτω καὶ ποιήσουσιν σπέρμα ἄνω 32 ὅτι ἐξ Ιερουσαλημ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὅρους Σιων ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ ποιήσει ταῦτα 33 διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα 34 ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἢ ἥλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται τάδε λέγει

κύριος 35 ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν δī ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου 36 καὶ ἔξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἐκατὸν ὄγδοήκοντα πέντε χιλιάδας καὶ ἔξαναστάντες τὸ πρώτη εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά 37 καὶ ἀποστραφεὶς ἀπῆλθεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ὤκησεν ἐν Νινευῃ 38 καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαραχ τὸν παταχρὸν αὐτοῦ Αδραμελεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν καὶ ἐβασίλευσεν Ασορδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμαλακίσθη Εζεκίας ἔως θανάτου καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ησαιας υἱὸς Αμως ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν τάδε λέγει κύριος τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου ἀποθνήσκεις γάρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃ 2 καὶ ἀπέστρεψεν Εζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον 3 λέγων μνήσθητι κύριε ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιον σου μετὰ ἀληθείας ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Εζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ησαιαν λέγων 5 πορεύθητι καὶ εἰπὸν Εζεκίᾳ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου ἥκουνσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου ἵδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον σου ἔτη δέκα πέντε 6 καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης ὑπερασπιῶ 7 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου ὅτι ὁ θεὸς ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο 8 τὴν σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου

ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς οὓς κατέβη ἡ σκιά 9 προσευχὴ Εζεκίου βασιλέως τῆς Ιουδαίας ἡνίκα ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ 10 ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὄψει τῶν ἡμερῶν μου ἐν πύλαις ἃδου καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα (Sheol h7585) 11 εἶπα οὐκέτι μὴ ἔδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς οὐκέτι μὴ ἔδω ἄνθρωπον 12 ἐκ τῆς συγγενείας μου κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου ἔξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πήξας τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ίστος ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην 13 ἔως πρώτη ὡς λέοντι οὔτως τὰ ὀστᾶ μου συνέτριψεν ἀπὸ γάρ τῆς ἡμέρας ἔως τῆς νυκτὸς παρεδόθην 14 ὡς χελιδών οὔτως φωνήσω καὶ ὡς περιστερά οὔτως μελετήσω ἔξελιπον γάρ μου οἱ ὄφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον ὃς ἐξείλατό με 15 καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὁδύνην τῆς ψυχῆς 16 κύριε περὶ αὐτῆς γάρ ἀνηγγέλη σοι καὶ ἔξήγειράς μου τὴν πνοήν καὶ παρακληθεὶς ἔζησα 17 εἶλου γάρ μου τὴν ψυχήν ἵνα μὴ ἀπόληται καὶ ἀπέρριψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἀμαρτίας μου 18 οὐ γάρ οἱ ἐν ἃδου αἰνέσουσίν σε οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσίν σε οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ἃδου τὴν ἐλεημοσύνην σου (Sheol h7585) 19 οἱ ζῶντας εὐλογήσουσίν σε ὃν τρόπον κάγω ἀπὸ γάρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω ἢ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην σου 20 κύριε τῆς σωτηρίας μου καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ 21 καὶ εἶπεν Ησαιας πρὸς Εζεκίαν λαβὲ

παλάθην ἐκ σύκων καὶ τρῖψον καὶ κατάπλασαι καὶ ὑγιῆς ἔσῃ 22 καὶ εἶπεν Εζεκιας τοῦτο τὸ σημεῖον ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ

39 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχ νὺὸς τοῦ Λααδαν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Εζεκια ἥκουσεν γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη ἔως θανάτου καὶ ἀνέστη 2 καὶ ἔχαρη ἐπ' αὐτοῖς Εζεκιας χαρὰν μεγάλην καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεκρῶθα καὶ τῆς στακτῆς καὶ τῶν θυμιαμάτων καὶ τοῦ μύρου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης καὶ πάντα ὄσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν οὐθέν ὃ οὐκ ἔδειξεν Εζεκιας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 3 καὶ ἦλθεν Ήσαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί λέγουσιν οἱ ἀνθρώποι οὗτοι καὶ πόθεν ἡκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν Εζεκιας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἡκασιν πρός με ἐκ Βαβυλῶνος 4 καὶ εἶπεν Ησαιας τί εἶδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ εἶπεν Εζεκιας πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδοσαν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδοσαν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου 5 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ησαιας ἀκουσον τὸν λόγον κυρίου σαβαωθ 6 ἵδον ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ λήμψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὄσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα ἥξει καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλίπωσιν εἶπεν δὲ ὁ θεὸς 7 ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὃν ἐγέννησας λήμψονται καὶ ποιήσουσιν σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων 8 καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν ἀγαθὸς ὁ λόγος

κυρίου ὃν ἐλάλησεν γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου

40 παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου λέγει ὁ θεός 2 Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ιερουσαλημ παρακαλέσατε αὐτήν ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς λέλυται αὐτῆς ἡ ἀμαρτία ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς 3 φωνὴ βιωντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν 4 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία 5 καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα κυρίου καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ὅτι κύριος ἐλάλησεν 6 φωνὴ λέγοντος βόησον καὶ εἶπα τί βοήσω πᾶσα σὰρξ χόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου 7 ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν 8 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα 9 ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιων ὑψωσον τῇ ἰσχύι τὴν φωνήν σου ὃ εὐαγγελιζόμενος Ιερουσαλημ ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ιουδαὶδοὺς ὁ θεὸς ὑμῶν 10 ἵδον κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων μετὰ κυριείας ἵδον ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ 11 ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας καὶ ἐν γαστρὶ ἔχούσας παρακαλέσει 12 τίς ἐμέτρησεν τῇ χειρὶ τὸ ὄδωρ καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῆ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί τίς ἔστησεν τὰ ὄρη σταθμῷ καὶ τὰς νάπας ζυγῷ 13 τίς ἔγνω νοῦν κυρίου καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο δὲς συμβιβᾷ αὐτόν 14 ἡ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο

καὶ συνεβίβασεν αὐτόν ἡ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ 15 εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγῶν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ὥστὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν καὶ ὡς σίελος λογισθήσονται 16 ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καῦσιν καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν 17 καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδέν εἰσι καὶ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν 18 τίνι ὡμοιώσατε κύριον καὶ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν 19 μὴ εἰκόνα ἐποίησεν τέκτων ἡ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχύσωσεν αὐτόν ὁμοιώματα κατεσκεύασεν αὐτόν 20 ξύλον γὰρ ἀσηπτὸν ἐκλέγεται τέκτων καὶ σοφῶς ζητεῖ πῶς στήσει αὐτοῦ εἰκόνα καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται 21 οὐ γνώσεσθε οὐκ ἀκούσεσθε οὐκ ἀνηγγέλῃ ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς 22 ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν 23 ὁ διδοὺς ἄρχοντας εἰς οὐδὲν ἄρχειν τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν 24 οὐ γὰρ μὴ σπείρωσιν οὐδὲ μὴ φυτεύσωσιν οὐδὲ μὴ ρίζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ρίζα αὐτῶν ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔξηράνθησαν καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα ἀναλήμψεται αὐτούς 25 νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώσατε καὶ ὑψωθήσομαι εἴπεν ὁ ἄγιος 26 ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἴδετε τίς κατέδειξεν πάντα ταῦτα ὃ ἐκφέρων κατὰ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ πάντας ἐπ' ὄνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης καὶ ἐν κράτει ἰσχύος οὐδέν σε ἔλαθεν 27 μὴ γὰρ εἴπης Ιακωβὸς τί ἐλάλησας Ισραὴλ ἀπεκρύβῃ ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλεν καὶ ἀπέστη 28 καὶ νῦν οὐκ ἔγνως εἰ μὴ ἥκουσας

θεὸς αἰώνιος ὁ θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς οὐ πεινάσει οὐδὲ κοπιάσει οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ 29 διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχὺν καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην 30 πεινάσουσιν γὰρ νεώτεροι καὶ κοπιάσουσιν νεανίσκοι καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται 31 οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοί δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσιν βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν

41 ἐγκαινίζεσθε πρός με νῆσοι οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν 2 τίς ἔξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ καὶ πορεύσεται δώσει ἐναντίον ἔθνῶν καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν καὶ ὡς φρύγανα ἔξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν 3 καὶ διώξεται αὐτοὺς καὶ διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ 4 τίς ἐνήργησεν καὶ ἐποίησεν ταῦτα ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς ἐγὼ θεὸς πρῶτος καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι 5 εἴδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἥγγισαν καὶ ἥλθοσαν ἅμα 6 κρίνων ἔκαστος τῷ πλησίον καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι καὶ ἐρεῖ 7 ἰσχυσεν ἀνὴρ τέκτων καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ ἅμα ἐλαύνων ποτὲ μὲν ἐρεῖ σύμβλημα καλόν ἔστιν ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινηθήσονται 8 σὺ δέ Ισραὴλ παῖς μου Ιακωβὸν ἐξελεξάμην σπέρμα Αβρααμ ὃν ἡγάπησα 9 οὗ ἀντελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι παῖς μου εἴς ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε 10 μὴ

φοβοῦ μετὰ σοῦ γάρ εἰμι μὴ πλανῶ ἐγώ γάρ εἰμι
ό θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι καὶ
ἡσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαιίᾳ μου 11 ἵδού
αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ
ἀντικείμενοί σοι ἔσονται γάρ ως οὐκ ὄντες καὶ
ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου 12 ζητήσεις
αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ εὑρῆς τοὺς ἀνθρώπους οἵ
παροινήσουσιν εἰς σέ ἔσονται γάρ ως οὐκ ὄντες
καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε 13 ὅτι
ἐγώ ὁ θεός σου ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου ὁ λέγων
σοι μὴ φοβοῦ 14 Ιακωβ ὀλιγοστὸς Ισραὴλ ἐγώ
ἐβοήθησά σοι λέγει ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενός σε
Ισραὴλ 15 ἵδού ἐποίησά σε ως τροχοὺς ἀμάξης
ἀλοῶντας καινοὺς πριστηροειδεῖς καὶ ἀλοήσεις
ὅρη καὶ λεπτυνεῖς βουνοὺς καὶ ως χνοῦν θήσεις
16 καὶ λικμήσεις καὶ ἄνεμος λήμψεται αὐτούς
καὶ καταιγὶς διασπερεῖ αὐτούς σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ
ἐν τοῖς ἀγίοις Ισραὴλ καὶ ἀγαλλιάσονται 17
οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς ζητήσουσιν γάρ ὕδωρ
καὶ οὐκ ἔσται ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης
ἐξηράνθη ἐγώ κύριος ὁ θεός ἐγώ ἐπακούσομαι
ό θεὸς Ισραὴλ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς 18
ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς καὶ ἐν
μέσῳ πεδίων πηγάς ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη
καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς 19 θήσω εἰς
τὴν ἄνυδρον γῆν κέδρον καὶ πύξον καὶ μυρσίνην
καὶ κυπάρισσον καὶ λεύκην 20 ἵνα ἴδωσιν καὶ
γνῶσιν καὶ ἐννοηθῶσιν καὶ ἐπιστῶνται ἄμα ὅτι
χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα πάντα καὶ ὁ ἄγιος
τοῦ Ισραὴλ κατέδειξεν 21 ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν
λέγει κύριος ὁ θεός ἥγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν
λέγει ὁ βασιλεὺς Ιακωβ 22 ἐγγισάτωσαν καὶ
ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἢ συμβήσεται ἢ τὰ πρότερα

τίνα ἣν εἴπατε καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν καὶ
γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα
εἴπατε ἡμῖν 23 ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα
ἔπ' ἔσχατου καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοί ἔστε εὗ
ποιήσατε καὶ κακώσατε καὶ θαυμασόμεθα καὶ
ὁψόμεθα ἄμα 24 ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς καὶ πόθεν
ἡ ἐργασία ὑμῶν ἐκ γῆς βδέλυγμα ἔξελέξαντο
ὑμᾶς 25 ἐγώ δὲ ἥγειρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὸν ἀφ'
ἥλιον ἀνατολῶν κληθήσονται τῷ ὀνόματί μου
ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες καὶ ως πηλὸς κεραμέως
καὶ ως κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλόν οὕτως
καταπατηθήσεσθε 26 τίς γάρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ
ἀρχῆς ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐροῦμεν
ὅτι ἀληθῆ ἔστιν οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων οὐδὲ
ὅ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους 27 ἀρχὴν Σιων
δώσω καὶ Ιερουσαλημ παρακαλέσω εἰς ὅδον 28
ἀπὸ γάρ τῶν ἐθνῶν ἵδού οὐδείς καὶ ἀπὸ τῶν
εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων καὶ ἐὰν
ἐρωτήσω αὐτούς πόθεν ἐστέ οὐ μὴ ἀποκριθῶσίν
μοι 29 εἰσὶν γάρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς καὶ μάτην οἱ
πλανῶντες ὑμᾶς

42 Ιακωβ ὁ παῖς μου ἀντιλήμψομαι αὐτοῦ
Ισραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου προσεδέξατο αὐτὸν ἡ
ψυχή μου ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν
κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἔξοισει 2 οὐ κεκράξεται
οὐδὲ ἀνήσει οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ
αὐτοῦ 3 κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ
λίνον καπνιζόμενον οὐ σφέσει ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν
ἔξοισει κρίσιν 4 ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται
ἔως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί
αὐτοῦ ἐθνη ἐλπιοῦσιν 5 οὕτως λέγει κύριος ὁ
θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πῆξας αὐτὸν ὁ
στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς

πνοήν τῷ λαῷ τῷ ἐπ’ αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν 6 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν 7 ἀνοῖξαι ὁφθαλμοὺς τυφλῶν ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει 8 ἐγὼ κύριος ὁ θεός τοῦτο μού ἐστιν τὸ ὄνομα τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς 9 τὰ ἀπ’ ἀρχῆς ἵδοὺ ἡκασιν καὶ καινὰ ἀ ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν 10 ὑμνήσατε τῷ κυρίῳ ὅμνον καινόν ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ’ ἄκρου τῆς γῆς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς 11 εὐφράνθητι ἔρημος καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδαρ εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν ἀπ’ ἄκρων τῶν ὄρέων βοήσουσιν 12 δώσουσιν τῷ θεῷ δόξαν τὰς ἀρετάς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσιν 13 κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον ἐπεγερεῖ ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος 14 ἐσιώπησα μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι ἐκαρτέρησα ὡς ἡ τίκτουσα ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἄμα 15 καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους καὶ ἔλη ξηρανῶ 16 καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὅδῷ ἢ οὐκ ἔγνωσαν καὶ τρίβους οὖς οὐκ ἥδεισαν πατῆσαι ποιήσω αὐτούς ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν ταῦτα τὰ ρήματα ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς 17 αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὄπισα αἰσχύνθητε αἰσχύνην οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς οἱ λέγοντες τοῖς

χωνευτοῖς ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν 18 οἱ κωφοί ἀκούσατε καὶ οἱ τυφλοί ἀναβλέψατε ἵδεῖν 19 καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ’ ἢ οἱ παῖδες μου καὶ κωφοὶ ἀλλ’ ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ 20 εἶδετε πλεονάκις καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἡνοιγμένα τὰ ὤτα καὶ οὐκ ἡκούσατε 21 κύριος ὁ θεὸς ἐβούλετο ἵνα δικαιωθῇ καὶ μεγαλύνῃ αἴνεσιν καὶ εἶδον 22 καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος καὶ διηρπασμένος ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμιείοις πανταχοῦ καὶ ἐν οἴκοις ἄμα ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς ἐγένοντο εἰς προνομήν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἄρπαγμα καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων ἀπόδος 23 τίς ἐν ὑμῖν δὲς ἐνωτιεῖται ταῦτα εἰσακούσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα 24 τίς ἐδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ιακωβ καὶ Ισραὴλ τοῖς προνομεύοντιν αὐτὸν οὐχὶ ὁ θεός ὁ ἡμάρτοσαν αὐτῷ καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ 25 καὶ ἐπήγαγεν ἐπ’ αὐτοὺς ὄργὴν θυμοῦ αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλω καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἔκαστος αὐτῶν οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν

43 καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε Ιακωβ ὁ πλάσας σε Ισραὴλ μὴ φοβοῦ ὅτι ἐλυτρωσάμην σε ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου ἐμὸς εἰ σύ 2 καὶ ἐὰν διαβαίνῃς διῆδατος μετὰ σοῦ εἴμι καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσίν σε καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρός οὐ μὴ κατακαυθῆς φλόξ οὐ κατακαύσει σε 3 ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἄγιος Ισραὴλ ὁ σῷζων σε ἐποίησά σου ἄλλαγμα Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σοήνην ὑπὲρ σοῦ 4 ἀφ’ οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον μου ἐδοξάσθης κάγω σε ἡγάπησα καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ

καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου 5 μὴ φοβοῦ ὅτι μετὰ σοῦ εἴμι ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε 6 ἐρῷ τῷ βορρᾷ ἄγε καὶ τῷ λιβῖ μὴ κώλυε ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ γῆς πόρρωθεν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ’ ἄκρων τῆς γῆς 7 πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν καὶ ἔπλασα καὶ ἐποίησα αὐτόν 8 καὶ ἔξήγαγον λαὸν τυφλόν καὶ ὁφθαλμοί εἰσιν ὡσαύτως τυφλοί καὶ κωφοί τὰ ὥτα ἔχοντες 9 πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἔξ αὐτῶν τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἢ τὰ ἔξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ 10 γένεσθέ μοι μάρτυρες κάγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεός καὶ ὁ παῖς ὃν ἔξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνήτε ὅτι ἐγώ εἴμι ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ’ ἐμὲ οὐκ ἔσται 11 ἐγὼ ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ σώζων 12 ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὡνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες κάγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεός 13 ἔτι ἀπ’ ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἔξαιρούμενος ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό 14 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ ἄγιος Ισραὴλ ἔνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐπεγερῶ πάντας φεύγοντας καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται 15 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἄγιος ὑμῶν ὁ καταδείξας Ισραὴλ βασιλέα ὑμῶν 16 οὕτως λέγει κύριος ὁ διδοὺς ὅδὸν ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον 17 ὁ ἔξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὅχλον ἰσχυρόν ἀλλὰ ἐκοιμήθησαν καὶ οὐκ ἀναστήσονται ἐσβέσθησαν

ώς λίνον ἐσβεσμένον 18 μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε 19 ἴδού ποιῶ καὶνὰ ἂ νῦν ἀνατελεῖ καὶ γνώσεσθε αὐτά καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅδὸν καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς 20 εὐλογήσει με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ σειρῆνες καὶ θυγατέρες στρουθῶν ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν 21 λαόν μου ὃν περιεποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι 22 οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ιακωβ οὐδὲ κοπιᾶσαί σε ἐποίησα Ισραὴλ 23 οὐκ ἐμοὶ πρόβατα τῆς ὄλοκαρπώσεως σου οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ 24 οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προέστην σου 25 ἐγώ εἴμι ἐγώ εἴμι ὁ ἔξαλείφων τὰς ἀνομίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι 26 σὺ δὲ μνήσθητι καὶ κριθῶμεν λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρώτος ἵνα δικαιωθῆς 27 οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἡνόμησαν εἰς ἐμέ 28 καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἄγιά μου καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ιακωβ καὶ Ισραὴλ εἰς ὀνειδισμόν

44 νῦν δὲ ἀκουσον παῖς μου Ιακωβ καὶ Ισραὴλ ὃν ἔξελεξάμην 2 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας ἔτι βοηθηθήσῃ μὴ φοβοῦ παῖς μου Ιακωβ καὶ ὁ ἡγαπημένος Ισραὴλ ὃν ἔξελεξάμην 3 ὅτι ἐγώ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου 4 καὶ ἀνατελοῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὡς ἵτεα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ 5 οὕτος ἐρεῖ τοῦ

θεοῦ εἰμι καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ιακωβ καὶ ἔτερος ἐπιγράψει τοῦ θεοῦ εἰμι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ισραὴλ 6 οὕτως λέγει ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ισραὴλ ὁ ῥυσάμενος αὐτὸν θεὸς σαβαωθ ἐγὼ πρῶτος καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστιν θεός 7 τίς ὡσπερ ἐγώ στήτω καλεσάτω καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν 8 μὴ παρακαλύπτεσθε οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἡνωτίσασθε καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν μάρτυρες ὑμεῖς ἔστε εἰ ἔστιν θεὸς πλὴν ἐμοῦ καὶ οὐκ ἡσαν τότε 9 οἱ πλάσσοντες καὶ γλύφοντες πάντες μάταιοι οἱ ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν ἂ οὐκ ὡφελήσει αὐτούς ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται 10 πάντες οἱ πλάσσοντες θεὸν καὶ γλύφοντες ἀνωφελῇ 11 καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἔξηράνθησαν καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες καὶ στήτωσαν ἄμα ἐντραπήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἄμα 12 ὅτι ὕξυνεν τέκτων σίδηρον σκεπάρνω εἰργάσατο αὐτὸν καὶ ἐν τερέτρῳ ἔτρησεν αὐτό εἰργάσατο αὐτὸν ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ πεινάσει καὶ ἀσθενήσει καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ ἐκλεξάμενος 13 τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸν ἐν μέτρῳ καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτό ἐποίησεν αὐτὸν ὡς μορφὴν ἀνδρὸς καὶ ὡς ὠραιότητα ἀνθρώπου στῆσαι αὐτὸν ἐν οἴκῳ 14 ὃ ἔκοψεν ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ ὃ ἐφύτευσεν κύριος καὶ ὑετὸς ἐμήκυνεν 15 ἵνα ἦ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ ἐθερμάνθη καὶ καύσαντες ἐπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο εἰς θεούς καὶ προσκυνοῦσιν αὐτούς 16 οὐ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ καὶ καύσαντες ἐπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὁπτήσας ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ θερμανθεὶς εἶπεν ὅδύ μοι ὅτι ἐθερμάνθην καὶ εἶδον πῦρ 17 τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ καὶ προσεύχεται λέγων ἔξελοῦ με ὅτι θεός μου εἴ σύ 18 οὐκ ἔγνωσαν φρονήσαι ὅτι ἀπημαρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν 19 καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐδὲ ἀνελογίσατο ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει ὅτι τὸ ἡμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ καὶ ἐπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους καὶ ὁπτήσας κρέας ἔφαγεν καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησεν καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ 20 γνῶτε ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πλανῶνται καὶ οὐδεὶς δύναται ἔξελέσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἴδετε οὐκ ἐρεῖτε ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου 21 μνήσθητι ταῦτα Ιακωβ καὶ Ισραὴλ ὅτι παῖς μου εἴ σύ ἔπλασά σε παῖδα μου καὶ σύ Ισραὴλ μὴ ἐπιλανθάνου μου 22 ἴδού γάρ ἀπήλειψα ώς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου καὶ ώς γνόφον τὰς ἀμαρτίας σου ἐπιστράφητι πρός με καὶ λυτρώσομαι σε 23 εὐφράνθητε οὐρανοί ὅτι ἡλέησεν ὁ θεὸς τὸν Ισραὴλ σαλπίσατε θεμέλια τῆς γῆς βοήσατε ὅρη εὐφροσύνην οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ιακωβ καὶ Ισραὴλ δοξασθήσεται 24 οὕτως λέγει κύριος ὁ λυτρούμενός σε καὶ ὁ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας ἐγὼ κύριος ὁ συντελῶν πάντα ἔξετεινα τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν τίς ἔτερος 25 διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας ἀποστρέψων φρονίμους εἰς τὰ ὅπισω καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωρεύων 26 καὶ

ιστῶν ρήματα παιδὸς αὐτοῦ καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων ὁ λέγων Ιερουσαλημ κατοικηθήσῃ καὶ ταῖς πόλεσιν τῆς Ιουδαίας οἰκοδομηθήσεσθε καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ 27 ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ ἐρημωθήσῃ καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ 28 ὁ λέγων Κύρω φρονεῖν καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει ὁ λέγων Ιερουσαλημ οἰκοδομηθήσῃ καὶ τὸν οἶκον τὸν ἄγιον μου θεμελιώσω

45 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρω οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη καὶ ισχὺν βασιλέων διαρρήξω ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται 2 ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι καὶ ὅρη ὁμαλῶ θύρας χαλκᾶς συντρίψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω 3 καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινούς ἀποκρύφους ἀοράτους ἀνοίξω σοι ἵνα γνῶς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου θεὸς Ισραὴλ 4 ἔνεκεν Ιακωβ τοῦ παιδός μου καὶ Ισραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου καὶ προσδέξομαι σε σὺ δὲ οὐκ ἔγνως με 5 ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ θεός καὶ οὐκ ἥδεις με 6 ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν πλὴν ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι 7 ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ ποιήσας σκότος ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων κακά ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα 8 εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἡ γῆ ἔλεος καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἄμα ἐγὼ εἴμι κύριος ὁ κτίσας σε 9 ποιὸν βέλτιον κατεσκεύασα ὡς

πηλὸν κεραμέως μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις χεῖρας 10 ὁ λέγων τῷ πατρί τί γεννήσεις καὶ τῇ μητρί τί ὠδινήσεις 11 ὅτι οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ἄγιος Ισραὴλ ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι 12 ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ’ αὐτῆς ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην 13 ἐγὼ ἥγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι οὕτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ δώρων εἰπεν κύριος σαβαωθ 14 οὕτως λέγει κύριος σαβαωθ ἐκοπίασεν Αἴγυπτος καὶ ἐμπορία Αἰθιόπων καὶ οἱ Σεβωινοὶ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσιν δεδεμένοι χειροπέδαις καὶ προσκυνήσουσίν σοι καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός ἐστιν καὶ ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σοῦ 15 σὺ γὰρ εἰ θεός καὶ οὐκ ἥδειμεν ὁ θεὸς τοῦ Ισραὴλ σωτήρ 16 αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ ἐγκαινίζεσθε πρός με νῆσοι 17 Ισραὴλ σώζεται ὑπὸ κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον οὐκ αἰσχυνθήσονται οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἔως τοῦ αἰώνος 18 οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν οὕτος ὁ θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτήν αὐτὸς διώρισεν αὐτήν οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν ἀλλὰ κατοικεῖσθαι

έγώ είμι καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι 19 οὐκ ἐν κρυφῇ λελάληκα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ιακωβ μάταιον ζητήσατε ἐγώ εἰμι ἐγώ είμι κύριος λαλῶν δικαιοσύνην καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν 20 συνάχθητε καὶ ἥκετε βουλεύσασθε ἄμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν καὶ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεούς οἱ οὐ σώζουσιν 21 εἰ ἀναγγελοῦσιν ἐγγισάτωσαν ἵνα γνῶσιν ἄμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησεν ταῦτα ἀπ’ ἀρχῆς τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν ἐγώ ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ δίκαιος καὶ σωτήρ οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ 22 ἐπιστράφητε πρός με καὶ σωθήσεθε οἱ ἀπ’ ἐσχάτου τῆς γῆς ἐγώ είμι ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος 23 κατ’ ἐμαυτοῦ ὅμνύῳ ἦ μὴν ἔξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ ἔξομολογήσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ θεῷ 24 λέγων δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξουσιν καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἔαυτούς 25 ἀπὸ κυρίου δικαιωθήσονται καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσονται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν νιῶν Ισραὴλ

46 ἔπεισε Βηλ συνετρίβη Δαγων ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι 2 καὶ πεινῶντι καὶ ἐκλελυμένω οὐκ ἰσχύοντι ἄμα οἱ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἥχθησαν 3 ἀκούσατέ μου οὗτος Ιακωβ καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ισραὴλ οἱ αἴρομενοι ἐκ κοιλίας καὶ παιδεύμενοι ἐκ παιδίου 4 ἔως γήρους ἐγώ είμι καὶ ἔως ἂν καταγηράσῃτε ἐγώ είμι ἐγώ ἀνέχομαι ὑμῶν ἐγώ

ἐποίησα καὶ ἐγώ ἀνήσω ἐγώ ἀναλήμψομαι καὶ σώσω ὑμᾶς 5 τίνι με ὑμοιώσατε ἵδετε τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι 6 οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσιππίου καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ στήσουσιν ἐν σταθμῷ καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς 7 αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὕμων καὶ πορεύονται ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτό ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει οὐ μὴ κινηθῇ καὶ ὅς ἂν βοήσῃ πρὸς αὐτόν οὐ μὴ εἰσακούσῃ ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν 8 μνήσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε μετανοήσατε οἱ πεπλανημένοι ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ 9 καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ὅτι ἐγώ είμι ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ 10 ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν αὐτὰ γενέσθαι καὶ ἄμα συνετελέσθη καὶ εἴπα πᾶσά μου ἡ βουλὴ στήσεται καὶ πάντα ὄσα βεβούλευμαὶ ποιήσω 11 καλῶν ἀπ’ ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι ἐλάλησα καὶ ἥγαγον ἔκτισα καὶ ἐποίησα ἥγαγον αὐτὸν καὶ εύόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 12 ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης 13 ἥγγισα τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ’ ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ δέδωκα ἐν Σιων σωτηρίαν τῷ Ισραὴλ εἰς δόξασμα

47 κατάβηθι κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ Βαβυλῶνος εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαίων ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλή καὶ τρυφερά 2 λαβὲ μύλον ἄλεσον ἄλευρον ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμά σου ἀνακάλυψαι τὰς πολιάς ἀνάσυραι τὰς κνήμας διάβηθι ποταμούς 3 ἀνακαλυφθήσεται ή αἰσχύνη σου φανήσονται οἱ ὀνειδισμοί σου τὸ δίκαιον

έκ σοῦ λήμψομαι οὐκέτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις
4 εἰπεν δὲ ρυσάμενός σε κύριος σαβαωθ ὄνομα
αὐτῷ ἄγιος Ισραηλ 5 κάθισον κατανευγμένη
εἰσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαίων οὐκέτι
μὴ κληθῆς ἵσχυς βασιλείας 6 παρωξύνθην ἐπὶ
τῷ λαῷ μου ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου ἐγὼ
ἔδωκα εἰς τὴν χεῖρά σου σὺ δὲ οὐκ ᔁδωκας
αὐτοῖς ἔλεος τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν
ζυγὸν σφόδρα 7 καὶ εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι
ἄρχουσα οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου
οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα 8 νῦν δὲ ἀκουσον ταῦτα
ἡ τρυφερὰ ἡ καθημένη πεποιθυῖα ἡ λέγουσα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἐτέρα οὐ
καθιῶ χήρα οὐδὲ γνώσομαι ὄρφανείαν 9 νῦν δὲ
ἥξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
χηρεία καὶ ἀτεκνία ἥξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ ἐν τῇ
φαρμακείᾳ σου ἐν τῇ ἵσχυι τῶν ἐπαοιδῶν σου
σφόδρα 10 τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου σὺ γάρ
εἶπας ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἐτέρα γνῶθι ὅτι
ἡ σύνεσις τούτων καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοι
αἰσχύνη καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου ἐγὼ εἰμι καὶ
οὐκ ἔστιν ἐτέρα 11 καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια καὶ
οὐ μὴ γνῶς βόθυνος καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτὸν καὶ
ἥξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ
γενέσθαι καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια καὶ οὐ
μὴ γνῶς 12 στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου καὶ τῇ
πολλῇ φαρμακείᾳ σου ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός
σου εἰ δυνήσῃ ὠφεληθῆναι 13 κεκοπίακας ἐν
ταῖς βουλαῖς σου στήτωσαν καὶ σωσάτωσάν σε
οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ οἱ ὄρῶντες τοὺς
ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι τί μέλλει ἐπὶ σὲ
ἐρχεσθαι 14 ιδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ¹
κατακαήσονται καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν

αὐτῶν ἐκ φλογός ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός
κάθισαι ἐπ' αὐτούς 15 οὗτοι ἔσονταί σοι βοήθεια
ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ σου ἐκ νεότητος
ἀνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη σοὶ δὲ οὐκ
ἔσται σωτηρία

48 ἀκούσατε ταῦτα οἴκος Ιακωβοί κεκλημένοι
τῷ ὀνόματι Ισραηλ καὶ οἱ ἔξ Ιουδα ἐξελθόντες
οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ
μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας οὐδὲ μετὰ
δικαιούσης 2 καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς
πόλεως τῆς ἀγίας καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ τοῦ Ισραηλ
ἀντιστηριζόμενοι κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ 3
τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα καὶ ἐκ τοῦ στόματός
μου ἐξῆλθεν καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο ἐξάπινα
ἐποίησα καὶ ἐπῆλθεν 4 γινώσκω ἐγὼ ὅτι σκληρὸς
εἰ καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου καὶ τὸ
μέτωπόν σου χαλκοῦν 5 καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι
πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ ἀκουστόν σοι ἐποίησα μὴ
εἴπης ὅτι τὰ εἰδωλά μου ἐποίησαν καὶ μὴ εἴπης
ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι
6 ἡκούσατε πάντα καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε ἀλλὰ
καὶ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν
ἄ μέλλει γίνεσθαι καὶ οὐκ εἶπας 7 νῦν γίνεται
καὶ οὐ πάλαι καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἡκουσας
αὐτά μὴ εἴπης ὅτι ναί γινώσκω αὐτά 8 οὕτε
ἔγνως οὕτε ἡπίστω οὕτε ἀπ' ἀρχῆς ἥνοιξά σου
τὰ ὕτα ἔγνων γάρ ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις καὶ
ἄνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ 9 ἔνεκεν τοῦ
ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμόν μου καὶ τὰ
ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σοί ἵνα μὴ ἐξολεθρεύσω
σε 10 ιδοὺ πέπρακά σε οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου
ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας 11 ἔνεκεν
ἐμοῦ ποιήσω σοι ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται

καὶ τὴν δόξαν μου ἔτέρῳ οὐ δώσω 12 ἄκουε μου Ἰακωβ καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ ἐγὼ εἰμι πρῶτος καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα 13 καὶ ἡ χείρ μου ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν καὶ ἡ δεξιά μου ἐστερέωσεν τὸν οὐρανὸν καλέσω αὐτούς καὶ στήσονται ἄμα 14 καὶ συναχθήσονται πάντες καὶ ἀκούσονται τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλεν ταῦτα ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα τοῦ ἄραι σπέρμα Χαλδαίων 15 ἐγὼ ἐλάλησα ἐγὼ ἐκάλεσα ἥγαγον αὐτὸν καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 16 προσαγάγετε πρός με καὶ ἀκούσατε ταῦτα οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυψῃ ἐλάλησα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ ἡνίκα ἐγένετο ἐκεῖ ἦμην καὶ νῦν κύριος ἀπέσταλκέν με καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ 17 οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ ἄγιος Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου δέδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδόν ἐν ἥ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ 18 καὶ εἰ ἥκουσας τῶν ἐντολῶν μου ἐγένετο ἀν ὥσει ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης 19 καὶ ἐγένετο ἀν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆς οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου 20 ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο ἀπαγγείλατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς λέγετε ἐρρύσατο κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακωβ 21 καὶ ἐὰν διψήσωσιν δῆ ἐρήμου ἄξει αὐτούς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἔξαξει αὐτοῖς σχισθήσεται πέτρα καὶ ῥυήσεται ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαός μου 22 οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν λέγει κύριος

49 ἀκούσατέ μου νῆσοι καὶ προσέχετε ἐθνη̄ διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται λέγει κύριος ἐκ κοιλίας

μητρός μου ἐκάλεσεν τὸ ὄνομά μου 2 καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα μου ὡσεὶ μάχαιραν ὅξεῖαν καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέν με ἔθηκέν με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐσκέπασέν με 3 καὶ εἶπέν μοι δοῦλός μου εἴ σύ Ἰσραὴλ καὶ ἐν σοὶ δοξασθήσομαι 4 καὶ ἐγὼ εἶπα κενῶς ἐκοπίασα καὶ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ κυρίῳ καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου 5 καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἔστι τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακωβ καὶ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτόν συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι ἐναντίον κυρίου καὶ ὁ θεός μου ἔσται μου ἰσχύς 6 καὶ εἶπέν μοι μέγα σοί ἔστιν τοῦ κληθῆναι σε παῖδά μου τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς Ἰακωβ καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι ἵδοὺ τέθεικά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς 7 οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἔνεκεν κυρίου ὅτι πιστός ἔστιν ὁ ἄγιος Ἰσραὴλ καὶ ἔξελεξάμην σε 8 οὕτως λέγει κύριος κατιφῷ δεκτῷ ἐπίκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν καὶ κληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου 9 λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἔξέλθατε καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλυφθῆναι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν βισκηθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν 10 οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν

ούδε πατάξει αὐτοὺς καύσων ούδε ὁ ἥλιος ἀλλὰ ὁ ἑλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς 11 καὶ θήσω πᾶν ὅρος εἰς ὃδὸν καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς 12 ἵδον οὗτοι πόρρωθεν ἔρχονται οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ οὗτοι ἀπὸ θαλάσσης ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν 13 εὑφραίνεσθε οὐρανοί καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ ῥηξάτωσαν τὰ δρη εὐφροσύνην καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην ὅτι ἡλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ταπεινὸν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν 14 εἶπεν δὲ Σιων ἐγκατέλιπεν με κύριος καὶ ὁ κύριος ἐπελάθετό μου 15 μὴ ἐπιλήσται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο ταῦτα γυνή ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαι σου εἶπεν κύριος 16 ἵδον ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἔζωγράφησά σου τὰ τείχη καὶ ἐνώπιόν μου εἴ διὰ παντός 17 καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθηρέθης καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται 18 ἄρον κύκλω τὸν δόφθαλμούς σου καὶ ἵδε πάντας ἵδον συνήχθησαν καὶ ἥλθοσαν πρὸς σέ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ὅτι πάντας αὐτοὺς ἐνδύσῃ καὶ περιθήσῃ αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφης 19 ὅτι τὰ ἐρημά σου καὶ τὰ διεφθαρμένα καὶ τὰ πεπτωκότα νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε 20 ἐροῦσιν γὰρ εἰς τὰ ὕτα σου οἱ νιόι σου οὓς ἀπολώλεκας στενός μοι ὁ τόπος ποίησόν μοι τόπον ἵνα κατοικήσω 21 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου τίς ἐγέννησέν μοι τούτους ἐγὼ δὲ ἀτεκνος καὶ χήρα τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέν μοι ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη οὗτοι δέ μοι ποῦ ἥσαν 22 οὕτως λέγει κύριος ἵδον αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν

χεῖρά μου καὶ εἴς τὰς νήσους ἀρῷ σύσσημόν μου καὶ ἄξουσιν τοὺς νιόύς σου ἐν κόλπῳ τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὕμων ἀροῦσιν 23 καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθηνοὶ σου αἱ δὲ ἄρχουσαι τροφοί σου ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσίν σοι καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσιν καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος καὶ οὐκ αἰσχυνθήσῃ 24 μὴ λήμψεται τις παρὰ γίγαντος σκῦλα καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως σωθήσεται 25 οὕτως λέγει κύριος ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα λήμψεται σκῦλα λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ καὶ ἐγὼ τοὺς νιόύς σου ῥύσομαι 26 καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν καὶ πίονται ὡς οἵνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ μεθυσθήσονται καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σάρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ῥύσαμενός σε καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ιακωβ

50 οὕτως λέγει κύριος ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν ὡς ἐξαπέστειλα αὐτήν ἦ τίνι ὑπόχρεω πέπρακα ὑμᾶς ἵδον ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν 2 τί ὅτι ἥλθον καὶ οὐκ ἦν ἀνθρωπος ἐκάλεσα καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χείρ μου τοῦ ῥύσασθαι ἦ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι ἵδον τῇ ἀπειλῇ μου ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν καὶ θήσω ποταμοὺς ἐρήμους καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψῃ 3 καὶ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος καὶ θήσω ὡς σάκκον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ 4 κύριος δίδωσίν μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γνῶναι ἐν καιρῷ ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον ἔθηκέν μοι πρωί προσέθηκέν μοι ὡτίον ἀκούειν 5 καὶ

ἡ παιδεία κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὥτα ἐγώ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω 6 τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων 7 καὶ κύριος βοηθός μου ἐγενήθη διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ως στερεὰν πέτραν καὶ ἔγνων διτὶ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ 8 διτὶ ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με τίς ὁ κρινόμενός μοι ἀντιστήτω μοι ἄμα καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι ἐγγισάτω μοι 9 ἵδοὺ κύριος βοηθεῖ μοι τίς κακώσει με ἵδοὺ πάντες ὑμεῖς ως ἴματιον παλαιωθήσεσθε καὶ ως σῆς καταφάγεται ὑμᾶς 10 τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἀκουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδός αὐτοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ 11 ἵδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογὶ ἦ ἐξεκαύσατε δī ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε

51 ἀκούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον καὶ ζητοῦντες τὸν κύριον ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν ἣν ἐλατομήσατε καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου δν ὡρύζατε 2 ἐμβλέψατε εἰς Αβρααμ τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ εἰς Σαρραν τὴν ὡδίνουσαν ὑμᾶς διτὶ εῖς ἦν καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ εὐλόγησα αὐτὸν καὶ ἡγάπησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν 3 καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιων καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ως παράδεισον κυρίου εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως 4 ἀκούσατέ μου ἀκούσατε λαός μου

καὶ οἱ βασιλεῖς πρός με ἐνωτίσασθε διτὶ νόμος παρ' ἐμοῦ ἔξελεύσεται καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν 5 ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου καὶ ἔξελεύσεται ως φῶς τὸ σωτήριόν μου καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσιν καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν 6 ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω διτὶ ὁ οὐρανὸς ως καπνὸς ἐστερεώθη ἡ δὲ γῆ ως ἴματιον παλαιωθήσεται οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλίπῃ 7 ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν λαός μου οὗ δὲ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε 8 ὥσπερ γάρ ἴματιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου καὶ ως ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σητός ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν 9 ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ιερουνσαλημ καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου ἐξεγείρου ως ἐν ἀρχῇ ἡμέρας ως γενεὰ αἰῶνος οὐ σὺ εἰ 10 ἡ ἐρημοῦσα θάλασσαν ὕδωρ ἀβύσσου πλῆθος ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ὥνομένοις 11 καὶ λελυτρωμένοις ὑπὸ γάρ κυρίου ἀποστραφήσονται καὶ ἡζουσιν εἰς Σιων μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰῶνιον ἐπὶ γάρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίασις καὶ αἴνεσις καὶ εὐφροσύνη καταλήμψεται αὐτούς ἀπέδρα ὁδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός 12 ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι δὲ παρακαλῶ σε γνῶθι τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου οἵ ωσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν 13 καὶ

έπελάθου θεὸν τὸν ποιήσαντά σε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν καὶ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε δὲ τρόπον γὰρ ἔβουλεύσατο τοῦ ἄραι σε καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε 14 ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε οὐ στήσεται οὐδὲ χρονιεῖ 15 ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ ταράσσων τὴν θάλασσαν καὶ ἥχῶν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος σαβαωθ ὄνομά μοι 16 θήσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς χειρός μου σκεπάσω σε ἐν ᾧ ἔστησα τὸν οὐρανὸν καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν καὶ ἐρεῖ Σιων λαός μου εἰ σύ 17 ἔξεγείρου ἔξεγείρου ἀνάστηθι Ιερουσαλημ ἡ πιοῦσα τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ ἐκ χειρὸς κυρίου τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ ἔξεπιες καὶ ἔξεκένωσας 18 καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὃν ἔτεκες καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρός σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὃν ὑψώσας 19 δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι τίς σοι συλλυπηθήσεται πτῶμα καὶ σύντριμμα λιμὸς καὶ μάχαιρα τίς σε παρακαλέσει 20 οἱ υἱοί σου οἱ ἀπορούμενοι οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πάσης ἔξόδου ὡς σευτλίον ἡμίεφθον οἱ πλήρεις θυμοῦ κυρίου ἐκλελυμένοι διὰ κυρίου τοῦ θεοῦ 21 διὰ τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου 22 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ ἴδιον εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό 23 καὶ ἐμβαλῶ αὐτὸς εἰς τὰς χειρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε οὐ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου

κύψον ἵνα παρέλθωμεν καὶ ἔθηκας ἵσα τῇ γῇ τὰ μετάφρενά σου ἔξω τοῖς παραπορευομένοις
52 ἔξεγείρου ἔξεγείρου Σιων ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου Σιων καὶ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου Ιερουσαλημ πόλις ἡ ἀγία οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτητος καὶ ἀκάθαρτος 2 ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι κάθισον Ιερουσαλημ ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιων 3 ὅτι τάδε λέγει κύριος δωρεὰν ἐπράθητε καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε 4 οὕτως λέγει κύριος εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ καὶ εἰς Ἀσσυρίους βίᾳ ἥχθησαν 5 καὶ νῦν τί ὕδε ἔστε τάδε λέγει κύριος ὅτι ἐλήμφη ὁ λαός μου δωρεάν θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε τάδε λέγει κύριος δῆ ὑμᾶς διὰ παντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν 6 διὰ τοῦτο γνώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι ἐγὼ εἰμὶ αὐτὸς ὁ λαλῶν πάρειμι 7 ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὄρέων ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοήν εἰρήνης ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθά ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιων βασιλεύσει σου ὁ θεός 8 ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη καὶ τῇ φωνῇ ἄμα εὐφρανθήσονται ὅτι ὁφθαλμοὶ πρὸς ὁφθαλμοὺς ὄψονται ἡνίκα ἀν ἐλεήσῃ κύριος τὴν Σιων 9 ῥηξάτω εὐφροσύνην ἄμα τὰ ἔρημα Ιερουσαλημ ὅτι ἡλέησεν κύριος αὐτὴν καὶ ἔρρυσατο Ιερουσαλημ 10 καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἄγιον ἐνώπιον πάντων τῶν ἔθνῶν καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ 11 ἀπόστητε ἀπόστητε ἔξελθατε ἐκεῖθεν καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεοθε ἔξελθατε ἐκ μέσου αὐτῆς ἀφορίσθητε οἱ

φέροντες τὰ σκεύη κυρίου 12 ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἔξελεύσεσθε οὐδὲ φυγῇ πορεύσεσθε πορεύσεται γάρ πρότερος ὑμῶν κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ 13 ἵδοι συνήσει ὁ παῖς μου καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα 14 ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἰδός σου καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων 15 οὕτως θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ’ αὐτῷ καὶ συνέζουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν ὅτι οἵς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὅψονται καὶ οἵ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν

53 κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη 2 ἀνηγγείλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς παιδίον ὡς ρίζα ἐν γῇ διψώσῃ οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα καὶ εἶδομεν αὐτόν καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος 3 ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον ἐκλεῖπον παρὰ πάντας ἀνθρώπους ἀνθρωπος ἐν πληγῇ ὥν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη 4 οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἴναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει 5 αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν παιδείᾳ εἰρήνης ἡμῶν ἐπ’ αὐτόν τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν 6 πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν ἀνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν 7 καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἥχθη καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ 8 ἐν τῇ ταπεινώσει

ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται ὅτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἥχθη εἰς θάνατον 9 καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ 10 καὶ κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὅψεται σπέρμα μακρόβιον καὶ βούλεται κύριος ἀφελεῖν 11 ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει δικαιῶσαι δίκαιον εῦ δουλεύοντα πολλοῖς καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει 12 διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἴσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκεν καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη

54 εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὡδίνουσα ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχουσης τὸν ἄνδρα εἶπεν γάρ κύριος 2 πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαῖῶν σου πῆξον μὴ φείσῃ μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σου καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον 3 ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει καὶ πόλεις ἡρημωμένας κατοικεῖς 4 μὴ φοβοῦ ὅτι κατησχύνθης μηδὲ ἐντραπῆς ὅτι ὠνειδίσθης ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον ἐπιλήσῃ καὶ ὄνειδος τῆς χηρείας σου οὐ μὴ μνησθῆσῃ 5 ὅτι κύριος ὁ ποιῶν σε κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ καὶ ὁ ῥυσάμενός σε αὐτὸς θεὸς Ἰσραὴλ πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται 6 οὐχ ὡς γυναικα

καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέν σε κύριος οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην εἶπεν ὁ θεός σου 7 χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε καὶ μετὰ ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε 8 ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος 9 ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νωε τοῦτο μοί ἐστιν καθότι ὄμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου 10 τὰ ὅρη μεταστήσεσθαι οὐδὲ οἱ βουνοί σου μετακινηθήσονται οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῇ εἶπεν γάρ κύριος Ἱλεώς σοι 11 ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος οὐ παρεκλήθης ἵδοὺ ἐγὼ ἑτοιμάζω σοὶ ἄνθρακα τὸν λίθον σου καὶ τὰ θεμέλιά σου σάπφειρον 12 καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἰασπιν καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτοὺς 13 καὶ πάντας τοὺς νίούς σου διδακτοὺς θεοῦ καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου 14 καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου καὶ οὐ φοβηθήσῃ καὶ τρόμος οὐκ ἔγγιει σοι 15 ἵδοὺ προσῆλυτοι προσελεύσονταί σοι δι ἐμοῦ καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται 16 ἵδοὺ ἐγὼ κτίζω σε οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον ἐγὼ δὲ ἐκτισά σε οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι 17 πᾶν σκεῦος φθαρτόν ἐπὶ σὲ οὐκ εὐοδώσω καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν πάντας αὐτοὺς ἡττήσεις οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ ἔστιν κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν κύριον καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι δίκαιοι λέγει κύριος

55 οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον βαδίσαντες ἀγοράσατε καὶ πίετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνου καὶ στέαρ 2 ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθά καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν 3 προσέχετε τοῖς ὠτίοις ὑμῶν καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὄδοις μου ἐπακούσατέ μου καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον τὰ ὄσια Δαυιδ τὰ πιστά 4 ἵδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν δέδωκα αὐτόν ἀρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν 5 ἔθνη ἢ οὐκ ἥδεισάν σε ἐπικαλέσονταί σε καὶ λαοί οἵ οὐκ ἐπίστανταί σε ἐπὶ σὲ καταφεύξονται ἔνεκεν τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἀγίου Ισραὴλ ὅτι ἐδόξασέν σε 6 ζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ἐν τῷ εύρισκειν αὐτὸν ἐπικαλέσασθε ἡνίκα δ' ἀν ἐγγίζη ὑμῖν 7 ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὄδοις αὐτοῦ καὶ ἀνήρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ κύριον καὶ ἐλεηθήσεται ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν 8 οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου ὕσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν οὐδὲ ὕσπερ αἱ ὄδοι ὑμῶν αἱ ὄδοι μου λέγει κύριος 9 ἀλλ ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς οὕτως ἀπέχει ἡ ὄδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου 10 ὡς γάρ ἐὰν καταβῇ ὑετὸς ἦ χιῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἔως ἀν μεθύσῃ τὴν γῆν καὶ ἐκτέκῃ καὶ ἐκβλαστήσῃ καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν 11 οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου δ ἐὰν ἔξελθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἔως ἀν συντελεσθῇ ὅσα ἡθέλησα καὶ εὐοδώσω τὰς ὄδοις σου καὶ τὰ ἐντάλματά μου 12 ἐν γάρ εὐφροσύνῃ ἔξελεύσεσθε

καὶ ἐν χαρᾶ διδαχθήσεσθε τὰ γάρ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ ἔξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις 13 καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει

56 τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε κρίσιν ποιήσατε δικαιοσύνην ἥγγισεν γάρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι 2 μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἀδίκημα 3 μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενῆς ὁ προσκείμενος πρὸς κύριον ἀφοριεῖ με ἄρα κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι ἔγώ εἰμι ξύλον ξηρόν 4 τάδε λέγει κύριος τοῖς εὐνούχοις ὅσοι ἀν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέξωνται ἡ ἔγώ θέλω καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου 5 δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὄνομαστὸν κρείττων νίῶν καὶ θυγατέρων ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει 6 καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου 7 εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου καὶ εὐφρανῶ αὐτὸὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου τὰ δόλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου ὁ

γάρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν 8 εἶπεν κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ισραὴλ ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγὴν 9 πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια δεῦτε φάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ 10 ἴδετε ὅτι πάντες ἐκτετύφλωνται οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι πάντες κύνες ἐνεοί οὐ δυνήσονται ὄλακτεῖν ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην φιλοῦντες νυστάζαι 11 καὶ οἱ κύνες ἀναιδῆς τῇ Ψυχῇ οὐκ εἰδότες πλησμονήν καὶ εἰσιν πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν πάντες ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν ἕκαστος κατὰ τὸ ἔαυτοῦ

57 ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ καὶ ἀνδρες δίκαιοι αἴρονται καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ ἀπὸ γάρ προσώπου ἀδικίας ἥρται ὁ δίκαιος 2 ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτοῦ ἥρται ἐκ τοῦ μέσου 3 ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὅδε υἱοὶ ἀνομοί σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης 4 ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε καὶ ἐπὶ τίνα ἡνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν οὐχ ὑμεῖς ἔστε τέκνα ἀπωλείας σπέρμα ἀνομον 5 οἱ παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ εἰδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν 6 ἐκείνη σου ἡ μερίς οὗτός σου ὁ κλῆρος κάκείνοις ἔξέχεας σπονδᾶς κάκείνοις ἀνήνεγκας θυσίας ἐπὶ τούτοις οὕν οὐκ ὀργισθήσομαι 7 ἐπ' ὅρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον ἐκεῖ σου ἡ κοίτη κάκετ ἀνεβίβασας θυσίας 8 καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά σου ὥου ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῆς πλειόν τι ἔξεις ἡγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ 9 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν

καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σου
καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὅριά σου καὶ
ἀπέστρεψας καὶ ἐταπεινώθης ἔως ᾧδου (**Sheol**

h7585) 10 ταῖς πολυοδίαις σου ἐκοπίασας καὶ οὐκ
εἶπας παύσομαι ἐνισχύουσα ὅτι ἔπραξας ταῦτα διὰ
τοῦτο οὐ κατεδεήθης μου 11 σύ τίνα εὐλαβηθεῖσα
ἔφοβήθης καὶ ἐψεύσω με καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου
οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν
καρδίαν σου κάγω σε ἵδων παρορῶ καὶ ἐμὲ οὐκ
ἔφοβήθης 12 κάγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ τὰ κακά σου ἃ οὐκ ὠφελήσουσίν σε 13
ὅταν ἀναβοήσῃς ἔξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου
τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λήμψεται καὶ ἀποίσει
καταιγίς οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτίσονται γῆν
καὶ κληρονομήσουσιν τὸ ὄρος τὸ ἄγιόν μου 14
καὶ ἔροῦσιν καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
όδοὺς καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ
μου 15 τάδε λέγει κύριος ὁ ὑψιστος ὁ ἐν ὑψηλοῖς
κατοικῶν τὸν αἰῶνα ἄγιος ἐν ἀγίοις ὄνομα αὐτῷ
κύριος ὑψιστος ἐν ἀγίοις ἀναπαύμενος καὶ
ὅλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν καὶ διδοὺς
ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν 16
οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς οὐδὲ διὰ
παντὸς ὄργισθήσομαι ὑμῖν πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ
ἔξελεύσεται καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα 17 δι
ἀμαρτίαν βραχύ τι ἐλύπησα αὐτὸν καὶ ἐπάταξα
αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτοῦ καὶ ἐλυπήθη καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ 18 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώρακα
καὶ ἰασάμην αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν καὶ
ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν 19 εἰρήνην
ἐπ' εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς οὖσιν
καὶ εἴπεν κύριος ἰάσομαι αὐτούς 20 οἱ δὲ ἄδικοι

οὗτως κλυδωνισθήσονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ
δυνήσονται 21 οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν
εἴπεν κύριος ὁ θεός

58 ἀναβόησον ἐν ἴσχυί καὶ μὴ φείσῃ ὡς
σάλπιγγα ὕψωσον τὴν φωνήν σου καὶ
ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἀμαρτήματα
αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ιακωβ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν 2 ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν καὶ
γνῶναι μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν ὡς λαὸς
δικαιοσύνην πεποιηκώς καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ
ἐγκαταλελοιπώς αἴτοῦσίν με νῦν κρίσιν δικαίαν
καὶ ἐγγίζειν θεῷ ἐπιθυμοῦσιν 3 λέγοντες τί ὅτι
ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες ἐταπεινώσαμεν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνως ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις
τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν
καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε 4
εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τύπτετε
πυγμαῖς ταπεινόν ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς
σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν
5 οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἔξελεξάμην καὶ ἡμέραν
ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ οὐδ' ἀν
κάμψης ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον
καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ οὐδ' οὕτως καλέσετε
νηστείαν δεκτήν 6 οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν
ἐγὼ ἔξελεξάμην λέγει κύριος ἀλλὰ λῦε πάντα
σύνδεσμον ἀδικίας διάλυε στραγγαλιάς βιαίων
συναλλαγμάτων ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα 7
διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς
ἀστέγους εἰσαγε εἰς τὸν οἴκον σου ἐὰν ἵδης
γυμνόν περίβαλε καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ
σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψῃ 8 τότε ῥαγήσεται
πρόιμον τὸ φῶς σου καὶ τὰ ἱάματά σου ταχὺ

άνατελεῖ καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ σε **9** τότε βοήσῃ καὶ ὁ θεὸς εἰσακούσεται σου ἔτι λαλούντός σου ἐρεῖ ἵδον πάρειμι ἐὰν ἀφέλης ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ **10** καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρίᾳ **11** καὶ ἔσται ὁ θεός σου μετὰ σοῦ διὰ παντός καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου καὶ τὰ ὄστα σου πιανθήσεται καὶ ἔσῃ ὡς κῆπος μεθύων καὶ ὡς πηγὴ ἦν μὴ ἔξελιπεν ὑδωρ καὶ τὰ ὄστα σου ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ καὶ πιανθήσεται καὶ κληρονομήσουσι γενεὰς γενεῶν **12** καὶ οἰκοδομηθήσονταί σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια αἰώνια γενεῶν γενεαῖς καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀνὰ μέσον παύσεις **13** ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἀγίᾳ καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά ἄγια τῷ θεῷ σου οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὁργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου **14** καὶ ἔσῃ πεποιθώς ἐπὶ κύριον καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ιακωβ τοῦ πατρός σου τὸ γάρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα

59 μὴ οὐκ ἴσχυει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σῶσαι ἡ ἐβάρυνεν τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι **2** ἀλλὰ τὰ ἀμαρτήματα ὑμῶν διιστῶσιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι **3** αἱ γάρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυμμέναι

αἴματι καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἀμαρτίαις τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ **4** οὐδεὶς λαλεῖ δίκαια οὐδὲ ἔστιν κρίσις ἀληθινή πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις καὶ λαλοῦσιν κενά ὅτι κύουσιν πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν **5** ὡὰ ἀσπίδων ἔρρηξαν καὶ ίστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν καὶ ὁ μέλλων τῶν ὧῶν αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας οὕριον εὗρεν καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκος **6** ὁ ίστὸς αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ιμάτιον οὐδὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν τὰ γάρ ἔργα αὐτῶν ἔργα ἀνομίας **7** οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσιν ταχινοὶ ἐκχέαι αἴμα καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀφρόνων σύντριψμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν **8** καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἴδασιν καὶ οὐκ ἔστιν κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν αἱ γάρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι ἀς διοδεύουσιν καὶ οὐκ οἴδασιν εἰρήνην **9** διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος μείναντες αὐγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν **10** ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσιν καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ ὡς ἀποθνήσκοντες στενάζουσιν **11** ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστερά ἄμα πορεύσονται ἀνεμείναμεν κρίσιν καὶ οὐκ ἔστιν σωτηρία μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν **12** πολλὴ γάρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου καὶ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν αἱ γάρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν **13** ἡσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα καὶ ἀπέστημεν ἀπὸ ὅπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλαλήσαμεν ἀδικα

καὶ ἡπειθήσαμεν ἐκύομεν καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους **14** καὶ ἀπεστήσαμεν ὅπισω τὴν κρίσιν καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν ὅτι καταναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια καὶ δῆ εὐθείας οὐκ ἡδύναντο διελθεῖν **15** καὶ ἡ ἀλήθεια ἥρται καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι καὶ εἶδεν κύριος καὶ οὐκ ἥρεσεν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἦν κρίσις **16** καὶ εἶδεν καὶ οὐκ ἦν ἀνήρ καὶ κατενόησεν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλημψόμενος καὶ ἡμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο **17** καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ περιεβάλετο ἴμάτιον ἐκδικήσεως καὶ τὸ περιβόλαιον **18** ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὅνειδος τοῖς ὑπεναντίοις **19** καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οἱ ἀπὸ ἀνατολῶν ἥλιου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον ἕξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὄργὴ παρὰ κυρίου ἕξει μετὰ θυμοῦ **20** καὶ ἕξει ἔνεκεν Σιων ὁ ρύμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ιακωβ **21** καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη εἴπεν κύριος τὸ πνεῦμα τὸ ἐμόν ὃ ἐστιν ἐπὶ σοί καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου εἴπεν γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα

60 φωτίζου φωτίζου Ιερουσαλημ ἕκει γάρ σου τὸ φῶς καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν **2** ἵδον σκότος καὶ γνόφος καλύψει γῆν ἐπ' ἔθνη ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται **3** καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου **4** ἄφον κύκλω

τοὺς ὄφθαλμούς σου καὶ ἵδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἵδον ἥκασιν πάντες οἱ νιοί σου μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὕμων ἀρθήσονται **5** τότε ὅψη καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἔθνῶν καὶ λαῶν καὶ ἔξουσίν σοι **6** ἀγέλαι καμήλων καὶ καλύψουσίν σε κάμηλοι Μαδιαμ καὶ Γαιφα πάντες ἐκ Σαβα ἔξουσίν φέροντες χρυσίον καὶ λίβανον οἴσουσιν καὶ τὸ σωτήριον κυρίου εὐάγγελιοῦνται **7** καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδαρ συναχθήσονταί σοι καὶ κριοὶ Ναβαϊωθ ἔξουσίν σοι καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται **8** τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται καὶ ὡς περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς **9** ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσις ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν μετ' αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἄγιον καὶ διὰ τὸ τὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ ἔνδοξον εἶναι **10** καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι διὰ γὰρ ὄργήν μου ἐπάταξά σε καὶ διὰ ἔλεον ἡγάπησά σε **11** καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἔθνῶν καὶ βασιλεῖς ἀγομένους **12** τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς οἵτινες οὐ δουλεύσουσίν σοι ἀπολοῦνται καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται **13** καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἕξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἄμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἄγιον μου **14** καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες νιοὶ ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε καὶ κληθήσῃ πόλις κυρίου Σιων ἀγίου Ισραὴλ **15**

διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλειμμένην καὶ μεμισημένην καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον εὐφροσύνην γενεῶν γενεᾶς 16 καὶ θηλάσεις γάλα ἔθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι καὶ γνῶσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ σῷζων σε καὶ ἔξαιρούμενός σε θεὸς Ισραὴλ 17 καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω σοι χρυσίον ἀντὶ δὲ σιδήρου οἴσω σοι ἀργύριον ἀντὶ δὲ ξύλων οἴσω σοι χαλκόν ἀντὶ δὲ λίθων σίδηρον καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ 18 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου οὐδὲ σύντριμμα οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου ἀλλὰ κληθήσεται σωτήριον τὰ τείχη σου καὶ αἱ πύλαι σου γλυμά 19 καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σοι τὴν νύκτα ἀλλ᾽ ἔσται σοι κύριος φῶς αἰώνιον καὶ ὁ θεὸς δόξα σου 20 οὐ γάρ δύσεται ὁ ἥλιος σοι καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει ἔσται γάρ κύριός σοι φῶς αἰώνιον καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου 21 καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος καὶ δῆται αἰώνιος κληρονομήσουσιν τὴν γῆν φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν 22 ὁ δλιγοστὸς ἔσται εἰς χιλιάδας καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς

61 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ οὗ εἴνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν 2 καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας 3 δοθῆναι τοῖς πενθοῦσιν Σιων

δόξαν ἀντὶ σποδοῦ ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσιν καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης φύτευμα κυρίου εἰς δόξαν 4 καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰώνιας ἔξηρημαμένας πρότερον ἔξαναστήσουσιν καὶ καινοῦσιν πόλεις ἐρήμους ἔξηρημαμένας εἰς γενεάς 5 καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοί 6 ὑμεῖς δὲ ιερεῖς κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ θεοῦ ἴσχὺν ἔθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε 7 οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσιν τὴν γῆν καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν 8 ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς 9 καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν πᾶς ὁ δρῶν αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτούς ὅτι οὗτοί εἰσιν σπέρματα ὑλογημένον ὑπὸ θεοῦ 10 καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ κύριον ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐνέδυσεν γάρ με ἴματιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὡς νυμφίῳ περιέθηκέν μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέν με κόσμῳ 11 καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ οὕτως ἀνατελεῖ κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν

62 διὰ Σιων οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ιερουσαλημ οὐκ ἀνήσω ἔως ἂν ἔξελθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπάς καυθήσεται 2 καὶ ὅψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ

βασιλεῖς τὴν δόξαν σου καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν ὃ ὁ κύριος ὄνομάσει αὐτό **3** καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου **4** καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμένη καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔρημος σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμόν καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη **5** καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένω οὕτως κατοικήσουσιν οἱ νίοι σου μετὰ σοῦ καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί **6** καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων σου Ιερουσαλημ κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα οἱ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμνησκόμενοι κυρίου **7** οὐκ ἔστιν γὰρ ὑμῖν ὅμοιος ἐὰν διορθώσῃ καὶ ποιήσῃ Ιερουσαλημ ἀγαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς **8** ὕμοσεν κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ εἰ̄ ἔτι δώσω τὸν σῖτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἔχθροῖς σου καὶ εἰ̄ ἔτι πίονται νίοι ἀλλότριοι τὸν οἶνόν σου ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας **9** ἀλλ' ἡ οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσιν κύριον καὶ οἱ συνάγοντες πίονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ταῖς ἀγίαις μου **10** πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ δόδοις ιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε ἐξάρατε σύσσημον εἰ̄ς τὰ ἔθνη **11** ἵδού γὰρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιων ἴδού σοι ὁ σωτὴρ παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν καὶ τὸ ἔργον πρὸ προσώπου αὐτοῦ **12** καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἄγιον λελυτρωμένον ὑπὸ κυρίου σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμένη

63 τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Εδωμ ἐρύθημα ἴματίων ἐκ Βοσσορ οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ βίᾳ μετὰ ἰσχύος ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου **2** διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἴματα καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ **3** πλήρης καταπεπατημένης καὶ τῶν ἔθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰ̄ς γῆν **4** ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστιν **5** καὶ ἐπέβλεψα καὶ οὐδεὶς βοηθός καὶ προσενόησα καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη **6** καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὄργῃ μου καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰ̄ς γῆν **7** τὸν ἔλεον κυρίου ἐμνήσθην τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἵς ὁ κύριος ἡμῖν ἀνταποδίδωσιν κύριος κριτής ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ισραὴλ ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ **8** καὶ εἰ̄πεν οὐχ ὁ λαός μου τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσιν καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰ̄ς σωτηρίαν **9** ἐκ πάσης θλίψεως οὐ πρέσβιν οὐδὲ ἄγγελος ἀλλ' αὐτὸς κύριος ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς καὶ ὑψώσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος **10** αὐτοὶ δὲ ἡπείθησαν καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον αὐτοῦ καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰ̄ς ἔχθραν καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς **11** καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων ποῦ ἔστιν ὁ θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον **12** ὁ ἀγαγῶν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ

κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον 13 ἡγαγέν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου ὡς ἵππον διὰ ἐρήμου καὶ οὐκ ἐκοπίασαν 14 καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου κατέβη πνεῦμα παρὰ κυρίου καὶ ὠδηγήσεν αὐτούς οὕτως ἡγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης 15 ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἀγίου σου καὶ δόξης ποῦ ἔστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου ποῦ ἔστιν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν 16 σὺ γάρ ήμῶν εἰς πατήρ ὅτι Αβρααμ οὐκ ἔγνω ήμᾶς καὶ Ισραὴλ οὐκ ἐπέγνω ήμᾶς ἀλλὰ σύ κύριε πατήρ ήμῶν ῥῦσαι ήμᾶς ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ήμᾶς ἔστιν 17 τί ἐπλάνησας ήμᾶς κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου ἐσκλήρυνας ήμῶν τὰς καρδίας τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου 18 ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὅρους τοῦ ἀγίου σου οἱ ὑπεναντίοι ήμῶν κατεπάτησαν τὸ ἀγίασμά σου 19 ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἤρξας ήμῶν οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ήμᾶς

64 ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὅρη καὶ τακήσονται 2 ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρὸς τήκεται καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομα κυρίου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται 3 ὅταν ποιῆς τὰ ἔνδοξα τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὅρη 4 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἡκούσαμεν οὐδὲ οἱ ὄφθαλμοὶ ήμῶν εἶδον θεὸν πλὴν σοῦ καὶ τὰ ἔργα σου ἢ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον 5 συναντήσεται γάρ τοῖς ποιοῦσιν τὸ δίκαιον καὶ τῶν ὀδῶν σου μηνησθήσονται ίδού σὺ ὡργίσθης καὶ ἡμεῖς

ἡμάρτομεν διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν 6 καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς ὡς ὁράκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν καὶ ἐξερρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν οὕτως ἄνεμος οἴσει ήμᾶς 7 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν καὶ παρέδωκας ήμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν 8 καὶ νῦν κύριε πατὴρ ἡμῶν σύ ἡμεῖς δὲ πηλὸς ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες 9 μὴ ὀργίζου ήμῶν σφόδρα καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ νῦν ἐπίβλεψον ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς 10 πόλις τοῦ ἀγίου σου ἐγενήθη ἔρημος Σιων ὡς ἔρημος ἐγενήθη Ιερουσαλημ εἰς κατάραν 11 ὁ οἶκος τὸ ἄγιον ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἡνὶ ηὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγενήθη πυρίκαυστος καὶ πάντα τὰ ἔνδοξα συνέπεσεν 12 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου κύριε καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐταπείνωσας ήμᾶς σφόδρα

65 ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν εύρεθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν εἰπα ἵδού εἰμι τῷ ἔθνει οἱ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα 2 ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα οἱ οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν 3 ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διὰ παντός αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις ἢ οὐκ ἔστιν 4 καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια οἱ ἔσθοντες κρέα ὕεια καὶ ζωμὸν θυσιῶν μεμολυμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν 5 οἱ λέγοντες πόρρω ἀπ' ἐμοῦ μὴ ἐγγίσης μου ὅτι καθαρός εἰμι οὕτος καπνὸς

τοῦ θυμοῦ μου πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας 6 ἵδού γέγραπται ἐνώπιόν μου οὐ σιωπήσω ἔως ἂν ἀποδῶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν 7 τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν λέγει κύριος οὗ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὄρέων καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὧνείδισάν με ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν 8 οὕτως λέγει κύριος ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ρώξ ἐν τῷ βότρῳ καὶ ἐροῦσιν μὴ λυμήνῃ αὐτὸν ὅτι εὐλογία κυρίου ἐστὶν ἐν αὐτῷ οὕτως ποιήσω ἔνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι τούτου ἔνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας 9 καὶ ἔξαξω τὸ ἔξ Ιακωβ σπέρμα καὶ τὸ ἔξ Ιουδα καὶ κληρονομήσει τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ 10 καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ φάραγξ Αχωρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου οὗ ἔζήτησάν με 11 ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαίμονι τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα 12 ἔγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐχ ὑπηκούσατε ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἂ οὐκ ἐβούλομην ἔξελέξασθε 13 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδού οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται ὑμεῖς δὲ πεινάστε ἵδού οἱ δουλεύοντές μοι πίονται ὑμεῖς δὲ διψήστε ἵδού οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε 14 ἵδού οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος

όλοιλύξετε 15 καταλείψετε γάρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ κύριος τοῖς δὲ δουλεύουσιν αὐτῷ κληθήσεται ὄνομα καὶνόν 16 ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς εὐλογήσουσιν γάρ τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν καὶ οἱ ὅμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν ἐπιλήσονται γάρ τὴν θλῖψιν αὐτῶν τὴν πρώτην καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν 17 ἔσται γάρ ὁ οὐρανὸς καὶνὸς καὶ ἡ γῆ καὶνὴ καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν τῶν προτέρων οὐδὲ οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν 18 ἀλλ’ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἵδού ἔγὼ ποιῶ Ιερουσαλημ ἀγαλλίαμα καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην 19 καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς 20 καὶ οὐ μὴ γένηται ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης δὲ οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ ἔσται γάρ ὁ νέος ἐκατὸν ἔτῶν ὃ δὲ ἀποθνήσκων ἀμαρτωλὸς ἐκατὸν ἔτῶν καὶ ἐπικατάρατος ἔσται 21 καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γενήματα αὐτῶν 22 καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσιν καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσιν καὶ ἄλλοι φάγονται κατὰ γάρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου τὰ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν 23 οἱ δὲ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενὸν οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν ὅτι σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστιν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ’ αὐτῶν ἔσονται 24 καὶ ἔσται πρὶν κεκράξαι αὐτοὺς ἔγὼ ἐπακούσομαι

αύτῶν ἔτι λαλούντων αύτῶν ἐρῶ τί ἔστιν 25
τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἄμα καὶ
λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα ὅφις δὲ γῆν ὡς
ἄρτον οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται
ἐπὶ τῷ ὅρει τῷ ἀγίῳ μου λέγει κύριος

66 οὕτως λέγει κύριος ὁ οὐρανός μοι θρόνος ἡ
δὲ γῇ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἴκον
οἰκοδομήσετέ μοι ἡ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς
μου 2 πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χείρ μου
καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα λέγει κύριος καὶ
ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἀλλ ἡ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ
ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου 3 ὁ δὲ
ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀποκτέννων
κύνα ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἷμα ὕειον ὁ
διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλάσφημος
καὶ οὗτοι ἔξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ
βδελύγματα αὐτῶν ἣ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἡθέλησεν
4 κάγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν καὶ
τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς ὅτι ἐκάλεσα
αὐτοὺς καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου ἐλάλησα καὶ οὐκ
ἡκουσαν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου
καὶ ἣ οὐκ ἐβούλομην ἔξελέξαντο 5 ἀκούσατε
τὸ ῥῆμα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ
εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς καὶ
βδελυσσομένοις ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ
καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν κάκενοι
αἰσχυνθήσονται 6 φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως
φωνὴ ἐκ ναοῦ φωνὴ κυρίου ἀνταποδιδόντος
ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις 7 πρὶν ἡ τὴν
ἀδίνουσαν τεκεῖν πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν
ἀδίνων ἔξεφυγεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν 8 τίς ἡκουσεν
τοιοῦτο καὶ τίς ἔώρακεν οὕτως ἡ ὕδινεν γῆ
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἡ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἄπαξ

ὅτι ὕδινεν καὶ ἔτεκεν Σιων τὰ παιδία αὐτῆς
9 ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην καὶ
οὐκ ἐμνήσθης μου εἶπεν κύριος οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ
γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα εἶπεν ὁ Θεός 10
εὐφράνθητι Ιερουσαλημ καὶ πανηγυρίσατε ἐν
αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν χάρητε χαρᾶ
πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῆς 11 ἵνα θηλάσητε
καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς
ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης
αὐτῆς 12 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης καὶ
ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἔθνῶν τὰ
παιδία αὐτῶν ἐπ' ὅμων ἀρθήσονται καὶ ἐπὶ
γονάτων παρακληθήσονται 13 ὡς εἴ τινα μήτηρ
παρακαλέσει οὕτως καὶ ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς
καὶ ἐν Ιερουσαλημ παρακληθήσεσθε 14 καὶ
ὄψεσθε καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὰ ὅστα
ὑμῶν ὡς βιτάνη ἀνατελεῖ καὶ γνωσθήσεται ἡ
χεὶρ κυρίου τοῖς σεβομένοις αὐτόν καὶ ἀπειλήσει
τοῖς ἀπειθοῦσιν 15 ἰδοὺ γὰρ κύριος ὡς πῦρ ἥξει
καὶ ὡς καταιγίς τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν
θυμῷ ἐκδίκησιν καὶ ἀποσκορακισμὸν ἐν φλογὶ
πυρός 16 ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται
πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα
σάρξ πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ κυρίου
17 οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς
κήπους καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας
ὕειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν νῦν ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἀναλωθήσονται εἶπεν κύριος 18 κάγὼ τὰ
ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐπίσταμαι
ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς
γλώσσας καὶ ἥξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν
μου 19 καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖα καὶ

έξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη
εἰς Θαρσις καὶ Φουδ καὶ Λουδ καὶ Μοσοχ καὶ
Θοβελ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους
τὰς πόρρω οἵ οὐκ ἀκηκόασίν μου τὸ ὄνομα οὐδὲ
ἐωράκασιν τὴν δόξαν μου καὶ ἀναγγελοῦσίν μου
τὴν δόξαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν **20** καὶ ἄξουσιν τοὺς
ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων δῶρον
κυρίῳ μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων ἐν λαμπήναις
ἡμίονων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν
Ιερουσαλημ εἶπεν κύριος ὡς ἂν ἐνέγκαισαν
οἱ νίοὶ Ισραὴλ ἐμοὶ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ
ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον κυρίου **21** καὶ ἀπ' αὐτῶν
λήμψομαι ἐμοὶ ιερεῖς καὶ Λευίτας εἶπεν κύριος
22 ὃν τρόπον γάρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ
καινή ἡ ἐγώ ποιῶ μένει ἐνώπιόν μου λέγει
κύριος οὗτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ
ὄνομα ὑμῶν **23** καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ
σάββατον ἐκ σαββάτου ἥξει πᾶσα σάρξ ἐνώπιόν
μου προσκυνῆσαι ἐν Ιερουσαλημ εἶπεν κύριος
24 καὶ ἔξελεύσονται καὶ ὅψονται τὰ κῶλα τῶν
ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί ὁ γάρ
σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν
οὐ σβεσθήσεται καὶ ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ
σαρκί

Ιερεμίας

1 τὸ δῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ιερεμιαν
τὸν τοῦ Χελκιου ἐκ τῶν ιερέων ὃς κατώκει ἐν
Αναθωθ ἐν γῇ Βενιαμιν 2 δὲς ἐγενήθη λόγος τοῦ
θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ιωσια νίοῦ
Αμως βασιλέως Ιουδα ἔτους τρισκαιδεκάτου
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ 3 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Ιωακιμ νίοῦ Ιωσια βασιλέως Ιουδα ἔως
ἐνδεκάτου ἔτους Σεδεκια νίοῦ Ιωσια βασιλέως
Ιουδα ἔως τῆς αἰχμαλωσίας Ιερουσαλημ ἐν τῷ
πέμπτῳ μηνὶ 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
με λέγων 5 πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ
ἐπίσταμαι σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἔξελθεῖν ἐκ μήτρας
ἡγίακά σε προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε 6
καὶ εἴπα ᾥ δέσποτα κύριε ἵδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι
λαλεῖν ὅτι νεώτερος ἔγω εἰμι 7 καὶ εἴπεν κύριος
πρὸς με μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἔγω εἰμι ὅτι πρὸς
πάντας οὓς ἐὰν ἔξαποστείλω σε πορεύῃ καὶ
κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεις 8
μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ
ἔγω εἰμι τοῦ ἔξαιρεῖσθαι σε λέγει κύριος 9 καὶ
ἔξετενεν κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με καὶ
ἥψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἴπεν κύριος πρὸς
με ἵδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα
σου 10 ἵδοὺ κατέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη
καὶ βασιλείας ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ
ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν
11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων τί
σὺ ὄρᾶς Ιερεμια καὶ εἴπα βακτηρίαν καρυῖνην
12 καὶ εἴπεν κύριος πρὸς με καλῶς ἔώρακας
διότι ἐγρήγορα ἔγω ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ
ποιῆσαι αὐτούς 13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς με ἐκ δευτέρου λέγων τί σὺ ὄρᾶς καὶ εἴπα

λέβητα ὑποκαιόμενον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἀπὸ προσώπου βορρᾶ 14 καὶ εἴπεν κύριος πρός με
ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 15 διότι ἴδοὺ
ἔγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ
τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ἡξουσιν καὶ θήσουσιν
ἐκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν
πυλῶν Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ
κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ιουδα
16 καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ
πάσης τῆς κακίας αὐτῶν ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ
ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν 17 καὶ σὺ περίζωσαι
τὴν δσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς
αὐτοὺς πάντα ὅσα ἀν ἐντείλωμαί σοι μὴ φοβηθῆς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον
αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἔγω εἰμι τοῦ ἔξαιρεῖσθαι σε
λέγει κύριος 18 ἵδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον
ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυρὰν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦ
ὄχυρὸν ἄπασιν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ τοῖς
ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς 19 καὶ
πολεμήσουσίν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ
διότι μετὰ σοῦ ἔγω εἰμι τοῦ ἔξαιρεῖσθαι σε εἴπεν
κύριος

2 2 καὶ εἴπεν τάδε λέγει κύριος ἐμνήσθην ἐλέους
νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ
ἔξακολουθῆσαι σε τῷ ἀγίῳ Ισραηλ λέγει κύριος
3 ἄγιος Ισραηλ τῷ κυρίῳ ἀρχῇ γενημάτων αὐτοῦ
πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσιν κακὰ
ἥξει ἐπ' αὐτούς φησὶν κύριος 4 ἀκούσατε λόγον
κυρίου οἶκος Ιακωβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου
Ισραηλ 5 τάδε λέγει κύριος τί εὑροσαν οἱ πατέρες
ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν

ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὁπίσω τῶν ματαίων καὶ ἔματαιώθησαν **6** καὶ οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστιν κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὁ καθοδηγήσας ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ ἐν γῇ ἐν ᾧ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ οὐθὲν καὶ οὐ κατώκησεν ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου **7** καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ καὶ εἰσήλθατε καὶ ἔμιάνατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα **8** οἱ ιερεῖς οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστιν κύριος καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἡπίσταντο με καὶ οἱ ποιμένες ἡσέβουν εἰς ἐμέ καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευον τῇ Βααλ καὶ ὁπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν **9** διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ πρὸς τοὺς υἱὸντας τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι **10** διότι διέλθετε εἰς νήσους Χεττιμ καὶ ἴδετε καὶ εἰς Κηδαρ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα καὶ ἴδετε εἰ γέγονεν τοιαῦτα **11** εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν καὶ οὗτοι οὐκ εἰσιν θεοί ὁ δὲ λαός μου ἡλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐξ ἣς οὐκ ὠφεληθήσονται **12** ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα λέγει κύριος **13** ὅτι δύο πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς καὶ ὤρυξαν ἔαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους οἵ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν **14** μὴ δοῦλος ἐστιν Ισραὴλ ἢ οἰκογενῆς ἐστιν διὰ τί εἰς προνομὴν ἐγένετο **15** ἐπ' αὐτὸν ὡρύοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι **16** καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Ταφνας ἔγνωσάν σε καὶ κατέπαιζόν σου **17** οὐχὶ

ταῦτα ἐποίησέν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει κύριος ὁ θεός σου **18** καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηων καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν **19** παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε καὶ γνῶθι καὶ ἵδε ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει κύριος ὁ θεός σου καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοί λέγει κύριος ὁ θεός σου **20** ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου διέσπασας τοὺς δεσμούς σου καὶ εἶπας οὐ δουλεύσω ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου **21** ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἀμπελὸν καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἀμπελος ἡ ἀλλοτρία **22** ἐὰν ἀποπλύῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόσαν κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κύριος **23** πῶς ἐρεῖς οὐκ ἐμιάνθην καὶ ὁπίσω τῆς Βααλ οὐκ ἐπορεύθην ἵδε τὰς ὄδοις σου ἐν τῷ πολυνανδρίῳ καὶ γνῶθι τί ἐποίησας ὁψὲ φωνὴν αὐτῆς ὡλόλυξεν τὰς ὄδούς αὐτῆς **24** ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο παρεδόθη τίς ἐπιστρέψει αὐτήν πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν **25** ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὄδοῦ τραχείας καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους ἡ δὲ εἴπεν ἀνδριοῦμαι ὅτι ἡγαπήκει ἀλλοτρίους καὶ ὁπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο **26** ὡς αἰσχύνη κλέπτου ὅταν ἀλῷ οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ισραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ιερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν **27** τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι πατήρ

μου εῖ σύ καὶ τῷ λίθῳ σὺ ἐγέννησάς με καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς **28** καὶ ποῦ εἰσίν οἱ θεοί σου οὓς ἐποίησας σεαυτῷ εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἥσαν θεοί σου Ιουδαὶ καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ιερουσαλημ ἔθυον τῇ Βααλ **29** ἵνα τί λαλεῖτε πρός με πάντες ὑμεῖς ἡσεβήσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἡνομήσατε εἰς ἐμέ λέγει κύριος **30** μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε μάχαιρα κατέφαγεν τοὺς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλεθρεύων καὶ οὐκ ἐφοβήθητε **31** ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ισραὴλ ἢ γῆ κεχερσωμένη διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου οὐ κυριευθήσομεθα καὶ οὐχ ἤξομεν πρὸς σὲ ἔτι **32** μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετο μου ἡμέρας ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός **33** τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν οὐχ οὕτως ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδούς σου **34** καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου εὑρέθησαν αἴματα ψυχῶν ἀθώων οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτούς ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυί **35** καὶ εἴπας ἀθῷός εἰμι ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ ἵδον ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἡμάρτον **36** τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερῶσαι τὰς ὁδούς σου καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ καθὼς κατησχύνθης ἀπὸ Ασσούρ **37** ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς σου ὅτι ἀπώσατο κύριος τὴν ἐλπίδα σου καὶ οὐκ εὐδωθήσῃ ἐν αὐτῇ **3** ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ μὴ ἀνακάμπτουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι οὐ μιαινομένη μιαινθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς καὶ ἀνέκαμπτες πρός με λέγει κύριος **2** ἄρον εἰς εὐθεῖαν τοὺς ὄφθαλμούς σου καὶ ἰδέ ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρημουμένη καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου **3** καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ ὄψις πόρνης ἐγένετο σοι ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας **4** οὐχ ὡς οἰκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου **5** μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ διαφυλαχθήσεται εἰς νεῦκος ἵδον ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἡδυνάσθης **6** καὶ εἴπεν κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις Ιωσια τοῦ βασιλέως εἶδες ἢ ἐποίησέν μοι ἡ κατοικία τοῦ Ισραὴλ ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὅρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ **7** καὶ εἴπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα πρός με ἀνάστρεψον καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ιουδαὶ **8** καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὡν κατελήμφθη ἐν οἷς ἐμοιχάτο ἡ κατοικία τοῦ Ισραὴλ καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ιουδαὶ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσεν καὶ αὐτή **9** καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον **10** καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη

πρός με ἡ ἀσύνθετος Ιουδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἄλλ' ἐπὶ ψεύδει 11 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἐδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ισραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ιουδα 12 πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἐρεῖς ἐπιστράφητι πρός με ἡ κατοικία τοῦ Ισραὴλ λέγει κύριος καὶ οὐ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἐλεήμων ἐγώ εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα 13 πλὴν γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἡσέβησας καὶ διέχεας τὰς ὁδούς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπῆκουσας λέγει κύριος 14 ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεστηκότες λέγει κύριος διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἔνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιων 15 καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης 16 καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος οὐκ ἔροῦσιν ἔτι κιβωτὸς διαθήκης ἀγίου Ισραὴλ οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι 17 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ιερουσαλημ θρόνος κυρίου καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς 18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύσονται οἴκος Ιουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ καὶ ἥξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἦν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν 19 καὶ ἐγὼ εἶπα γένοιτο

κύριε ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν καὶ εἶπα πατέρα καλέσετέ με καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε 20 πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ οὕτως ἡθέτησεν εἰς ἐμὲ οἴκος Ισραὴλ λέγει κύριος 21 φωνὴ ἐκ χειλέων ἡκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ισραὴλ ὅτι ἡδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπελάθοντο θεοῦ ἀγίου αὐτῶν 22 ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες καὶ ιάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν ἵδον δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν εἰ 23 ὃντως εἰς ψεῦδος ἥσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὄρέων πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ ὑμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ισραὴλ 24 ἡ δὲ αἰσχύνη κατανάλωσεν τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπὸ νεότητος ὑμῶν τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν 25 ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ὑμῶν καὶ ἐπεκάλυψεν ὑμᾶς ἡ ἀτιμία ὑμῶν διότι ἔναντι τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ἀπὸ νεότητος ὑμῶν ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

4 ἐὰν ἐπιστραφῇ Ισραὴλ λέγει κύριος πρός με ἐπιστραφήσεται ἐὰν περιέλη τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ 2 καὶ ὁμόσῃ ζῆι κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσιν τῷ θεῷ ἐν Ιερουσαλημ 3 ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις 4 περιτμήθητε τῷ θεῷ

ύμῶν καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ύμῶν ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ μὴ ἔξελθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός μου καὶ ἐκκαυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὃ σφέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ύμῶν **5** ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ιουδα καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ιερουσαλημ εἴπατε σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράξατε μέγα εἴπατε συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχίρεις **6** ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιων σπεύσατε μὴ στῆτε ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην **7** ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ ἐξολεθρεύων ἔθνη ἔξηρεν καὶ ἔξηλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς **8** ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀφ' ύμῶν **9** καὶ ἔσται ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων καὶ οἱ Ἱερεῖς ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται **10** καὶ εἶπα ὡς δέσποτα κύριε ἄρα γε ἀπατῶν ἡπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ιερουσαλημ λέγων εἰρήνη ἔσται ύμῖν καὶ ἴδοὺ ἥψατο ἡ μάχαιρα ἔως τῆς ψυχῆς αὐτῶν **11** ἐν τῷ καιρῷ ἑκείνῳ ἐροῦσιν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ιερουσαλημ πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδὲ εἰς ἄγιον **12** πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτούς **13** ἴδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβίσεται καὶ ὡς καταιγίς τὰ ἄρματα αὐτοῦ κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ οὐαὶ ἡμῖν ὅτι ταλαιπωροῦμεν **14** ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ιερουσαλημ ἵνα σωθῆς ἔως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου **15** διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαν ἥξει καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Εφραίμ **16** ἀναμνήσατε ἔθνη ἴδού ἡκασιν ἀναγγείλατε ἐν Ιερουσαλημ συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα φωνὴν αὐτῶν **17** ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ ὅτι ἐμοῦ ἡμέλησας λέγει κύριος **18** αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτα σοι αὕτη ἡ κακία σου ὅτι πικρά ὅτι ἥψατο ἔως τῆς καρδίας σου **19** τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαιμάσσει ἡ ψυχή μου σπαράσσεται ἡ καρδία μου οὐ σιωπήσομαι ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἥκουσεν ἡ ψυχή μου κραυγὴν πολέμου **20** καὶ ταλαιπωρίαν συντριμμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ ἀφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου **21** ἔως πότε ὅψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων **22** διότι οἱ ἥγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἥδεισαν οὐοὶ ἄφρονές εἰσιν καὶ οὐ συνετοί σοφοί εἰσιν τοῦ κακοποιῆσαι τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν **23** ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἴδοὺ οὐθέν καὶ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ **24** εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἦν τρέμοντα καὶ πάντας τὸν βουνούν ταρασσομένους **25** ἐπέβλεψα καὶ ἴδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο **26** εἶδον καὶ ἴδοὺ ὁ Κάρμηλος ἐρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου ὄργης θυμοῦ αὐτοῦ ἡφανίσθησαν **27** τάδε λέγει κύριος ἐρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω **28** ἐπὶ τούτοις

πενθείτω ἡ γῆ καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω ὅρμησα καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς 29 ἀπὸ φωνῆς ἵππεως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησεν πᾶσα χώρα εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος 30 καὶ σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ καὶ ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς μάτην ὁ ὥραϊσμός σου ἀπώσαντό σε οἱ ἔρασταί σου τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν 31 ὅτι φωνὴν ὡς ὀδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου ὡς πρωτοτοκούσης φωνὴ θυγατρὸς Σιων ἐκλυθήσεται καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς οἵμμοι ἐγώ ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις

5 περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ιερουσαλημ καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς ἐὰν εὑρητε ἄνδρα εἰ ἔστιν ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν πίστιν καὶ Ἰλεως ἔσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος 2 ζῆ κύριος λέγουσιν διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ ψεύδεσιν ὀμνύουσιν 3 κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν ἐμαστίγωσας αὐτούς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν συνετέλεσας αὐτούς καὶ οὐκ ἡθέλησαν δέξασθαι παιδείαν ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ οὐκ ἡθέλησαν ἐπιστραφῆναι 4 καὶ ἐγὼ εἴπα ισως πτωχοί εἰσιν διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ 5 πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδροὺς καὶ λαλήσω αὐτοῖς ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ καὶ ίδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν διέρρηξαν δεσμούς 6 διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ λύκος ἔως

τῶν οἰκιῶν ὡλέθρευσεν αὐτούς καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν ἵσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν 7 ποίᾳ τούτων Ἰλεως γένωμαί σοι οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν με καὶ ὕμνυνον ἐν τοῖς οὐκ οὖσιν θεοῖς καὶ ἐχόρτασα αὐτούς καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυνον 8 ὦποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν ἔκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον 9 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἦ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου 10 ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς καὶ κατασκάψατε συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς ὅτι τοῦ κυρίου εἰσίν 11 ὅτι ἀθετῶν ἡθέτησεν εἰς ἐμέ λέγει κύριος οἶκος Ισραὴλ καὶ οἶκος Ιουδα 12 ἐψεύσαντο τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν καὶ εἴπαν οὐκ ἔστιν ταῦτα οὐχ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κακά καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα 13 οἱ προφῆται ἡμῶν ἥσαν εἰς ἄνεμον καὶ λόγος κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς οὗτως ἔσται αὐτοῖς 14 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο ίδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα καὶ καταφάγεται αὐτούς 15 ίδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ἡμᾶς ἔθνος πόρρωθεν οἶκος Ισραὴλ λέγει κύριος ἔθνος οὐ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ 16 πάντες ισχυροὶ 17 καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ

τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἔλαιιῶνας ὑμῶν καὶ ἀλοήσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὄχυρὰς ὑμῶν ἐφ' αῖς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς ἐν ρόμφαιᾳ 18 καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος ὁ θεός σου οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν 19 καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε τίνος ἔνεκεν ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν γῇ οὐχ ὑμῶν 20 ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ιακωβ καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ Ιουδᾳ 21 ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος ὁ φθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν ὃτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσιν 22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέγει κύριος ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ πρόσταγμα αἰώνιον καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό καὶ ταραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται καὶ ἡχήσουσιν τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό 23 τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθῆς καὶ ἔξεκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν 24 καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρόιμον καὶ ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν 25 αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἔξεκλιναν ταῦτα καὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν 26 ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν διαφθεῖραι ἄνδρας καὶ συνελαμβάνοσαν 27 ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν 28 καὶ παρέβησαν κρίσιν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἔκρινοσαν 29 μὴ

ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου 30 ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς 31 οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἀδικα καὶ οἱ ιερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ὁ λαός μου ἡγάπησεν οὕτως καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα

6 ἐνισχύσατε υἱοὶ Βενιαμιν ἐκ μέσου τῆς Ιερουσαλημ καὶ ἐν Θεκουε σημάνατε σάλπιγγι καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμα ἄρατε σημεῖον ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται 2 καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὄψος σου θύγατερ Σιων 3 εἰς αὐτὴν ἥξουσιν ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ καὶ ποιμανοῦσιν ἔκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ 4 παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας οὐαὶ ἡμῖν ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἐσπέρας 5 ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς 6 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς ἔκχεον ἐπὶ Ιερουσαλημ δύναμιν ὡς πόλις ψευδῆς ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ 7 ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ παντός πόνω καὶ μάστιγι 8 παιδευθήσῃ Ιερουσαλημ μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆτις οὐ κατοικηθήσεται 9 ὅτι τάδε λέγει κύριος καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ώς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ισραὴλ ἐπιστρέψατε ώς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ 10 πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι καὶ ἀκούσεται ίδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὃτα αὐτῶν καὶ οὐ δύνανται

άκουειν ἵδού τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμόν οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι 11 καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἄμα ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλλημφθήσονται πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν 12 καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην λέγει κύριος 13 ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἔως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο ἄνομα ἀπὸ ἱερέως καὶ ἔως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ 14 καὶ ἰῶντο τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἔξουθενοῦντες καὶ λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ ποῦ ἐστιν εἰρήνη 15 κατησχύνθησαν ὅτι ἔξελίποσαν καὶ οὐδ' ὡς καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται εἴπεν κύριος 16 τάδε λέγει κύριος στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἵδετε καὶ ἐρωτήσατε τρίβους κυρίου αἰωνίους καὶ ἵδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ καὶ εὑρήσετε ἀγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν καὶ εἴπαν οὐ πορευούμεθα 17 κατέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ εἴπαν οὐκ ἀκουσόμεθα 18 διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν 19 ἄκουε γῆ ἵδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακά τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο 20 ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβα φέρετε καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν

τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὔκ εἰσιν δεκτά καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυνάν μοι 21 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδού ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ οὐοὶ ἄμα γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται 22 τάδε λέγει κύριος ἵδού λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνη ἔξεγερθήσεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς 23 τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν ἵταμός ἐστιν καὶ οὐκ ἐλείσει φωνὴν αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασιν παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Σιων 24 ἡκούσαμεν τὴν ἀκοήν αὐτῶν παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν θλῖψις κατέσχεν ἡμᾶς ὡδῖνες ὡς τικτούσης 25 μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε ὅτι ῥομφαία τῶν ἔχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν 26 θύγατερ λαοῦ μου περίζωσαι σάκκον κατάπασαι ἐν σποδῷ πένθος ἀγαπητοῦ ποίησαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρόν ὅτι ἔξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς 27 δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν 28 πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκολιῶς χαλκὸς καὶ σίδηρος πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν 29 ἔξελιπεν φυσητὴρ ἀπὸ πυρός ἔξελιπεν μόλιβος εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη 30 ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς κύριος

7 2 ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶσα ἡ Ιουδαία 3 τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 4 μὴ πεποίθατε ἐφ' ἔαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες ναὸς

κυρίου να δός κυρίου ἐστίν 5 ὅτι ἔὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ 6 καὶ προσῆλυτον καὶ ὄρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἴμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν 7 καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἔξ αἰῶνος καὶ ἔως αἰῶνος 8 εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅθεν οὐκ ὠφεληθήσεσθε 9 καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπτετε καὶ ὄμνύετε ἐπ' ἀδίκω καὶ ἐθυμιάτε τῇ Βααλ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων ὃν οὐκ οἶδατε τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν 10 καὶ ἥλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ καὶ εἴπατε ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα 11 μὴ σπῆλαιον ληστῶν ὁ οἰκός μου οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἔγὼ ἰδοὺ ἔώρακα λέγει κύριος 12 ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλωμ οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν καὶ ἴδετε ἡ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ισραὴλ 13 καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε 14 καὶ ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ ὃ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐφ' ὃ ὑμεῖς πεποιθατε ἐπ' αὐτῷ καὶ τῷ τόπῳ ὃ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλωμ 15 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου καθὼς ἀπέροιψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν πᾶν τὸ

σπέρμα Εφραίμ 16 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς καὶ μὴ εὑχού καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν διτὶ οὐκ εἰσακούσομαι 17 ἢ οὐχ ὁρᾶς τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ιερουσαλημ 18 οἱ σιώται αὐτῶν συλλέγουσιν ξύλα καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσιν σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις ἵνα παροργίσωσιν με 19 μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσιν λέγει κύριος οὐχὶ ἑαυτούς ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν 20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἴδού ὄργῃ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γενήματα τῆς γῆς καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σφεσθήσεται 21 τάδε λέγει κύριος τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φάγετε κρέα 22 διτὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ἣν ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας 23 ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου αἵς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν ὅπως ἂν εὖ ἢ ὑμῖν 24 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ δημιουργία τῆς φύσεως τὰ ἔμπροσθεν 25 ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐξῆλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ

έξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ἡμέρας καὶ ὅρθρου καὶ ἀπέστειλα 26 καὶ οὐκ ἥκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὗς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν 27 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἥκουσεν τῆς φωνῆς κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν 29 κεῖραι τὴν κεφαλήν σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον ὅτι ἀπεδοκίμασεν κύριος καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα 30 ὅτι ἐποίησαν οἱ νίοὶ Ιουδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κύριος ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν τοῦ μιᾶναι αὐτόν 31 καὶ ὡκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφεθ ὃς ἔστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐ διενοίθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου 32 διὰ τοῦτο ἴδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφεθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Εννομ ἀλλ’ ἡ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφεθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον 33 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν 34 καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ιουδα καὶ ἐκ διόδων Ιερουσαλημ φωνὴν εὐφρατινομένων καὶ φωνὴν χαιρόντων φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ

8 ἐν τῷ καιρῷ ἔκεινῳ λέγει κύριος ἐξοίσουσιν τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ιουδα καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ιερέων

καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν κατοικούντων Ιερουσαλημ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν 2 καὶ ψύχουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς οὐρανοῦ ἢ ἡγάπησαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἡγάπησαν καὶ οἵς ἐδούλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὅπισσαν αὐτῶν καὶ ὧν ἀντείχοντο καὶ οἵς προσεκύνησαν αὐτοῖς οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 3 ὅτι εἴλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωήν καὶ πᾶσιν τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ 4 ὅτι τάδε λέγει κύριος μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἐπιστρέφει 5 διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἡθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι 6 ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε οὐχ οὕτως λαλήσουσιν οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ λέγων τί ἐποίησα διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ 7 καὶ ἡ ασιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς τρυγῶν καὶ χελιδῶν ἀγροῦ στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων αὐτῶν ὃ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα κυρίου 8 πῶς ἐρεῖτε ὅτι σοφοί ἔσμεν ἡμεῖς καὶ νόμος κυρίου ἔστιν μεθ' ἡμῶν εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν 9 ἡσχύνθησαν σοφοὶ καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἐάλωσαν ὅτι τὸν λόγον κυρίου ἀπεδοκίμασαν σοφία τίς ἔστιν ἐν αὐτοῖς 10 διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις 13 καὶ συνάξουσιν τὰ γενήματα

αὐτῶν λέγει κύριος οὐκ ἔστιν σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις καὶ οὐκ ἔστιν σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν 14 ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὄχυρὰς καὶ ἀπορριφῶμεν ὅτι ὁ θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ 15 συνήχθημεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά εἰς καιρὸν ιάσεως καὶ ἴδού σπουδή 16 ἐκ Δαν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὁξύτητος ἵππων αὐτοῦ ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ 17 διότι ἴδού ἐγὼ ἔξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὅφεις θανατοῦντας οἵς οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι καὶ δήξονται ὑμᾶς 18 ἀνίατα μετ' ὁδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης 19 ἴδού φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιων ἡ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις 20 διηλθεν θέρος παρῆλθεν ἄμητος καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν 21 ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὡδῖνες ὡς τικτούσης 22 μὴ ῥήτινη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλααδ ἡ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί οὐκ ἀνέβῃ Ἰασίς θυγατρὸς λαοῦ μου

9 τίς δώσει κεφαλῆ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου 2 τίς δῷῃ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν ὅτι πάντες μοιχῶνται σύνοδος ἀθετοῦντων 3

καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν 4 ἔκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνη πτερνιεῖ καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται 5 ἔκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσιν μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ ἡδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι 6 τόκος ἐπὶ τόκῳ δόλος ἐπὶ δόλῳ οὐκ ἥθελον εἰδέναι με 7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἴδού ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου 8 βολὶς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ ἐιρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν 9 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἡ ἐν λαῷ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου 10 ἐπὶ τὰ ὅρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρῆνον ὅτι ἔξελιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους οὐκ ἥκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔως κτηνῶν ἔξεστησαν ὠχοντο 11 καὶ δῶσω τὴν Ιερουσαλημ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων καὶ τὰς πόλεις Ιουδα εἰς ἀφανισμὸν θήσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι 12 τίς ὁ ἀνθρωπὸς ὁ συνετός καὶ συνέτω τοῦτο καὶ ὡς λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτόν ἀναγγειλάτω ὑμῖν ἔνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ ἀνήφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διοδεύσθαι αὐτήν 13 καὶ εἴπεν κύριος πρός με διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ οὐκ ἥκουσαν

τῆς φωνῆς μου 14 ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὅπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὅπίσω τῶν εἰδώλων ἢ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν 15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἵδού ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας καὶ ποτὶω αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς 16 καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἔως τοῦ ἔξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ 17 τάδε λέγει κύριος καλέσατε τὰς θρηνούσας καὶ ἐλθέτωσαν καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθεγξάσθωσαν 18 καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὄφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὕδωρ 19 ὅτι φωνὴ οἴκτου ἡκούσθη ἐν Σιων πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν κατησχύνθημεν σφόδρα ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν 20 ἀκούσατε δῆ γυναῖκες λόγον θεοῦ καὶ δεξάσθω τὰ ὤτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἴκτον καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον 21 ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρῖψαι νήπια ἔξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν 22 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ὡς χόρτος ὅπίσω θερίζοντος καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων 23 τάδε λέγει κύριος μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ 24 ἀλλ' ἦ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ποιῶν ἔλεος

καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου λέγει κύριος 25 ἵδού ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτεμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν 26 ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Ιουδαίαν καὶ ἐπὶ Εδωμ καὶ ἐπὶ υἱὸν Αμμων καὶ ἐπὶ υἱὸν Μωαβ καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτιμητα σαρκί καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτιμοι καρδίας αὐτῶν

10 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ 2 τάδε λέγει κύριος κατὰ τὰς ὄδοντας τῶν ἔθνων μὴ μανθάνετε καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν 3 ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἔθνων μάταια ξύλον ἔστιν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα 4 ἀργυρίω καὶ χρυσίω κεκαλλωπισμένα ἔστιν ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά καὶ οὐ κινηθήσονται 5 αἰρόμενα ἀρθήσονται ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσιν καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς 9 ἀργύριον τορευτόν ἔστιν οὐ πορεύσονται ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ Θαρσίς ἥξει χρυσίον Μωαφᾶς καὶ χεὶρ χρυσοχόων ἔργα τεχνιτῶν πάντα ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά 11 οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς θεοί οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολέσθωσαν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου 12 κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἔξετεινεν τὸν οὐρανὸν 13 καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν

νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν καὶ ἔξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ 14 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἔχωνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς 15 μάταιά ἔστιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται 16 οὐκ ἔστιν τοιαύτη μερὶς τῷ Ιακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα αὐτῷ 17 συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς 18 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου 19 οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου ἀληγρὰ ἡ πληγή σου κάγὼ εἴπα ὅντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου καὶ κατέλαβέν με 20 ἡ σκηνή μου ἐταλαιπώρησεν ὥλετο καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάσθησαν οἱ νίοι μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσιν οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου τόπος τῶν δέρρεών μου 21 ὅτι οἱ ποιμένες ἡφρονεύσαντο καὶ τὸν κύριον οὐκ ἔξεζήτησαν διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησεν πᾶσα ἡ νομὴ καὶ διεσκορπίσθησαν 22 φωνὴ ἀκοῆς ἵδού ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξι τὰς πόλεις Ιουδα εἰς ἀφανισμὸν καὶ κοίτην στρουθῶν 23 οἶδα κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ 24 παίδευσον ἡμᾶς κύριε πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς 25 ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε καὶ ἐπὶ γενεὰς αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο ὅτι κατέφαγον τὸν Ιακωβ καὶ ἔξανήλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἡρήμωσαν

11 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων 2 ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ 3 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης 4 ἦς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὄντων ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἔὰν ἐντείλωμαι ὄντων καὶ ἔσεσθε μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὄντων εἰς θεόν 5 ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου δὸν ὄμοσα τοῖς πατράσιν ὄντων τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἴπα γένοιτο κύριε 6 καὶ εἴπεν κύριος πρός με ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ λέγων ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς 8 καὶ οὐκ ἐποίησαν 9 καὶ εἴπεν κύριος πρός με εὐρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ιουδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ 10 ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον οἱ οὐκ ἤθελον εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου καὶ ἵδοὺ αὐτοὶ βαδίζουσιν δύσισι θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ διεσκέδασαν οἴκος Ισραηλ καὶ οἴκος Ιουδα τὴν διαθήκην μου ἢν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν 11 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακά ἔξ ὧν οὐ δυνήσονται ἔξελθεῖν ἔξ αὐτῶν καὶ κεκράξονται πρός με καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν 12 καὶ πορεύσονται πόλεις Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ κεκράξονται

πρὸς τοὺς θεούς οῖς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν **13** δτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἥσαν θεοί σου Ιουδαὶ καὶ κατ' ἀριθμὸν ἔξοδων τῆς Ιερουσαλημ ἐτάξατε βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βααλ **14** καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ δτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνται με ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν **15** τί ἡ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησεν βδέλυγμα μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἄγια ἀφελοῦσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου ἡ τούτοις διαφεύξῃ **16** ἐλαίαν ὠραίαν εὔσκιον τῷ εἶδει ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν μεγάλη ἡ θλῖψις ἐπὶ σὲ ἡχρεώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς **17** καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ισραὴλ καὶ οἴκου Ιουδαὶ δτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμιᾶν αὐτοὺς τῇ Βααλ **18** κύριε γνώρισόν μοι καὶ γνώσομαι τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν **19** ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνων ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι **20** κύριε κρίνων δίκαια δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν δτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου **21** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Αναθωθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου τοὺς λέγοντας οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὄνόματι κυρίου εἰ δὲ μή ἀποθανῇ ἐν ταῖς χερσὶν ἥμῶν **22** ἴδοιον ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς οἱ νεανίσκοι

αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ **23** καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν δτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αναθωθ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν

12 δίκαιοις εῖ κύριε δτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ τί δτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὔοδοῦται εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα **2** ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρριζώθησαν ἐτεκνοποίησαν καὶ ἐποίησαν καρπὸν ἐγγὺς εῖ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν **3** καὶ σὺ κύριε γινώσκεις με δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν **4** ἔως πότε πενθήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἡφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά δτι εἶπαν οὐκ ὅψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἥμῶν **5** σοῦ οἱ πόδες τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσίν σε πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σὺ πέποιθας πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ιορδάνου **6** δτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου καὶ οὗτοι ἡθέτησάν σε καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς δτι λαλήσουσιν πρὸς σὲ καλά **7** ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἴκον μου ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχήν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς **8** ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν **9** μὴ σπῆλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἡ σπῆλαιον κύκλῳ αὐτῆς βαδίσατε συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ

φαγεῖν αὐτήν **10** ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητήν μου εἰς ἕρημον ἄβατον **11** ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας διὰ ἐμὲ ἀφανισμῷ ἡφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ **12** ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἥλθον ταλαιπωροῦντες ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἔως ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκὶ **13** σπείρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίσατε οἱ κλῆροι αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι κυρίου **14** ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου ἣς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ισραὴλ ἵδιον ἔγῳ ἀποσπὼ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ιουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν **15** καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἔκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἔκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ **16** καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσιν τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὄμνύειν τῷ ὀνόματί μου ζῆ κύριος καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὄμνύειν τῇ Βααλ καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου **17** ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἔξαρῷ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἔξαρσει καὶ ἀπωλείᾳ

13 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν καὶ περίθουν περὶ τὴν ὁσφύν σου καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται **2** καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὁσφύν μου **3** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων **4** λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὁσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ

τὸν Εὐφράτην καὶ κατάκρυψον αὐτὸν ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας **5** καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα αὐτὸν ἐν τῷ Εὐφράτῃ καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος **6** καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα ὃ ἐνετείλαμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ **7** καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὥρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἵδιον διεφθαρμένον ἦν ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν **8** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων **9** τάδε λέγει κύριος οὗτω φθερῷ τὴν ὕβριν Ιουδα καὶ τὴν ὕβριν Ιερουσαλήμ **10** τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὅπισω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ ἔσονται ὕσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν **11** ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὁσφὺν τοῦ ἀνθρώπου οὗτως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ καὶ πᾶν οἶκον Ιουδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὄνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου **12** καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου **13** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἵδιον ἔγῳ πληρῷ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους νιόὺς Δαυιδ ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας καὶ τὸν Ιουδαν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλήμ μεθύσματι **14** καὶ

διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρας αὐτῶν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσω λέγει κύριος καὶ οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν **15** ἀκούσατε καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαιρεσθε ὅτι κύριος ἐλάλησεν **16** δότε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ πρὸς τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὅρη σκοτεινὰ καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς καὶ ἔκει σκιὰ θανάτου καὶ τεθήσονται εἰς σκότος **17** ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως καὶ κατάξουσιν οἱ ὄφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα ὅτι συνετρίβῃ τὸ ποίμνιον κυρίου **18** εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν ταπεινώθητε καὶ καθίσατε ὅτι καθηρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν **19** πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων ἀπωκίσθη Ιουδαὶ συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν **20** ἀνάλαβε ὄφθαλμούς σου Ιερουσαλημ καὶ ἵδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ ποῦ ἐστιν τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι πρόβατα δόξης σου **21** τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν οὐκ ὠδῖνες καθέξουσίν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν **22** καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου διὰ τί ἀπήντησέν μοι ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὄπισθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου **23** εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθήκοτες τὰ κακά **24** καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον **25** οὗτος ὁ κλῆρός σου καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ λέγει κύριος ὡς

ἐπελάθου μου καὶ ἥλπισας ἐπὶ ψεύδεσιν **26** κάγω ἀποκαλύψω τὰ ὄπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ὄφθήσεται ἡ ἀτιμία σου **27** καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα τὰ βδελύγματά σου οὐαί σοι Ιερουσαλημ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὄπίσω μου ἔως τίνος ἔτι

14 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν περὶ τῆς ἀβροχίας **2** ἐπένθησεν ἡ Ιουδαία καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ιερουσαλημ ἀνέβη **3** καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὅδωρ ἥλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ εὔροσαν ὅδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά **4** καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν ὅτι οὐκ ἦν ὑετός ἡσχύνθησαν γεωργοί ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν **5** καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον ὅτι οὐκ ἦν βιτάνη **6** ὅνοι ἄγριοι ἐστησαν ἐπὶ νάπας εἴλκυσαν ἄνεμον ἐξέλιπον οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας **7** εἰ αἱ ἀμαρτίαι ήμῶν ἀντέστησαν ήμīν κύριε ποίησον ήμīν ἔνεκεν σοῦ ὅτι πολλαὶ αἱ ἀμαρτίαι ήμῶν ἐναντίον σοῦ ὅτι σοὶ ήμάρτομεν **8** ὑπομονὴ Ισραὴλ κύριε καὶ σῷζεις ἐν καιρῷ κακῶν ἵνα τί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα **9** μὴ ἔσῃ ὡσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σῷζειν καὶ σὺ ἐν ήμīν εἰ κύριε καὶ τὸ δνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ήμᾶς μὴ ἐπιλάθῃ ήμῶν **10** οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ ἡγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς νῦν μνησθήσεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν **11** καὶ

εῖπεν κύριος πρός με μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά 12 ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας οὐκ εὔδοκήσω ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς 13 καὶ εἶπα ὦ κύριε ἴδού ὁι προφῆται αὐτῶν προφητεύουσιν καὶ λέγουσιν οὐκ ὅψεσθε μάχαιραν οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 14 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς ὅτι ὄράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν 15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητεύοντων ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου ψευδῆ καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς οἱ λέγουσιν μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται 16 καὶ ὁ λαός οἵς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς διόδοις Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν 17 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον καταγάγετε ἐπ' ὄφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μὴ διαλιπέτωσαν ὅτι συντρίμματι συνετρίβῃ θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ πληγῇ ὁδυνηρῇ σφόδρᾳ 18 ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον καὶ ἴδού τραυματίαι μαχαίρας καὶ ἐὰν

εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν καὶ ἴδού πόνος λιμοῦ ὅτι ἵερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν ἣν οὐκ ἥδεισαν 19 μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ιουδαν καὶ ἀπὸ Σιων ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν Ἱασις ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά εἰς καιρὸν ἱάσεως καὶ ἴδού ταραχή 20 ἔγνωμεν κύριε ἀμαρτήματα ἡμῶν ἀδικίας πατέρων ἡμῶν ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου 21 κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου μνήσθητι μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ' ἡμῶν 22 μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ οὐχὶ σὺ εἰ ἀυτός καὶ ὑπομενοῦμέν σε ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα

15 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἐὰν στῇ Μωυσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή μου πρὸς αὐτούς ἔξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἔξελθέτωσαν 2 καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ ποῦ ἔξελευσόμεθα καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὅσοι εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν εἰς μάχαιραν καὶ ὅσοι εἰς λιμόν εἰς λιμόν καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς αἰχμαλωσίαν 3 καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτοὺς τέσσαρα εἰδῆ λέγει κύριος τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν καὶ τὸν κύνας εἰς διασπασμὸν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῶσιν καὶ εἰς διαφθοράν 4 καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασση σὺν Ἐζεκιου βασιλέα Ιουδα περὶ πάντων ὃν ἐποίησεν ἐν Ιερουσαλημ 5 τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ιερουσαλημ καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοὶ ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι 6 σὺ

ἀπεστράφης με λέγει κύριος ὡπίσω πορεύσῃ καὶ ἔκτενῶ τὴν χεῖρά μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς 7 καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου ἡτεκνώθησαν ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν 8 ἐπληθύνθησαν χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρᾳ νεανίσκου ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ ἐπέρριψα ἐπὶ αὐτὴν ἔξαιρνης τρόμον καὶ σπουδήν 9 ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσούσης τῆς ἡμέρας κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 10 οἵμοι ἐγώ μητερ ὡς τίνα με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ οὔτε ὡφέλησα οὔτε ὡφέλησέν με οὐδείς ἡ ἰσχύς μου ἔξελιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με 11 γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν 12 εἰ γνωσθήσεται σίδηρος καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν 13 ἡ ἰσχύς σου καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὅροις σου 14 καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ ἢ οὐκ ἥδεις ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται 15 κύριε μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψά με καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με μὴ εἰς μακροθυμίαν γνῶθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμὸν 16 ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου συντέλεσον αὐτούς καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου ὅτι ἐπικέκληται τὸ

ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ κύριε παντοκράτωρ 17 οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίᾳ αὐτῶν παιζόντων ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρός σου κατὰ μόνας ἐκαθήμην ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην 18 ἵνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσίν μου ἡ πληγή μου στερεά πόθεν ἱαθήσομαι γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὅρωρ ψευδὲς οὐκ ἔχον πίστιν 19 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἐπιστρέψῃς καὶ ἀποκαταστήσω σε καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ καὶ ἐὰν ἔξαγαγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου ὡς στόμα μου ἔσῃ καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς 20 καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τεῖχος ὀχυρὸν χαλκοῦν καὶ πολεμήσουσιν πρὸς σὲ καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώζειν σε 21 καὶ ἔξαιρεῖσθαι σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν

16 καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ 2 καὶ οὐ γεννηθήσεταί σοι οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 3 ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν οὐρανῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυιῶν αὐτοὺς καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ 4 ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται οὐ κοπίσονται καὶ οὐ ταφήσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται 5 τάδε λέγει κύριος μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῆς τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενθήσης αὐτούς ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου

6 οὐ μὴ κόφωνται αὐτοὺς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσωσιν καὶ οὐ ξυρήσονται 7 καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ 8 εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν 9 διότι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἵδον ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης 10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἀπαντὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσιν πρὸς σέ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἀμαρτία ἡμῶν ἦν ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 11 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν λέγει κύριος καὶ ὠχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο 12 καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἵδον ὑμεῖς πορεύεσθε ἔκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν μου 13 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ἤδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις οἵ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος 14 διὰ τοῦτο ἵδον ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῆι κύριος ὁ ἀναγαγών τοὺς νιόὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἴγυπτου 15 ἀλλά ζῆι κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἔξωσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς

τὴν γῆν αὐτῶν ἷν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν 16 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἀλεεῖς τοὺς πολλούς λέγει κύριος καὶ ἀλιεύσουσιν αὐτούς καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς πολλοὺς θηρευτάς καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρους καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν 17 ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὄδοντας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐκρύβῃ τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου 18 καὶ ἀνταπόδωσω διπλᾶς τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνητιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου 19 κύριε Ἰσχύς μου καὶ βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν πρὸς σὲ ἔθνη ἢξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ ἐροῦσιν ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδωλα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὡφέλημα 20 εἰ ποιήσει ἔαυτῷ ἄνθρωπος θεούς καὶ οὗτοι οὐκ εἰσιν θεοί 21 διὰ τοῦτο ἵδον ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου καὶ γνώσονται ὅτι ὄνομά μοι κύριος

17 5 ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ 6 καὶ ἔσται ως ἡ ἀγριομυρίκη ἡ ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθά καὶ κατασκηνώσει ἐν ἀλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοικεῖται 7 καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ 8 καὶ ἔσται ως ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα καὶ ἐπὶ ίκμάδα βαλεῖ ρίζας

αύτοῦ καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν 9 βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα καὶ ἄνθρωπός ἔστιν καὶ τίς γνώσεται αὐτόν 10 ἐγὼ κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφροὺς τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ 11 ἐφώνησεν πέρδιξ συνήγαγεν ἢ οὐκ ἔτεκεν ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων 12 θρόνος δόξης ὑψωμένος ἀγίασμα ἡμῶν 13 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον 14 ἵσασί με κύριε καὶ ἰαθήσομαι σῶσόν με καὶ σωθήσομαι ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ 15 ίδού αὐτοὶ λέγουσι πρός με ποῦ ἔστιν ὁ λόγος κυρίου ἔλθάτω 16 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα σὺ ἐπίστη τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου πρὸ προσώπου σού ἔστιν 17 μὴ γενηθῆς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ 18 καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγώ πτοιθείσαν αὐτοί καὶ μὴ πτοηθείην ἐγώ ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηράν δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς 19 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ στῆθι ἐν πύλαις σιῶν λαοῦ σου ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ιερουσαλημ 20 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου βασιλεῖς

Ιουδα καὶ πᾶσα Ιουδαία καὶ πᾶσα Ιερουσαλημ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις 21 τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ιερουσαλημ 22 καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἥκουσαν καὶ οὐκ ἐκλιναν τὸ οὗ αὐτῶν 23 καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν 24 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητέ μου λέγει κύριος τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον 25 καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δανιδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασιν καὶ ἵπποις αὐτῶν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα 26 καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ιουδα καὶ κυκλόθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὅρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον φέροντες ὄλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ θυμιάματα καὶ μαναᾶς καὶ λίβανον φέροντες αἵνεσιν εἰς οἴκον κυρίου 27 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ιερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν

ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ καταφάγεται ἄμφοδα
Ιερουσαλημ καὶ οὐ σβεσθήσεται

18 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς
οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους
μου **3** καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως
καὶ ἴδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων **4** καὶ
διέπεσεν τὸ ἀγγεῖον ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸν ἀγγεῖον
ἔτερον καθὼς ἥρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
5 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **6**
εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ
ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ισραὴλ ἴδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ
κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσὶν μου **7** πέρας
λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἔξαραι
αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν **8** καὶ ἐπιστραφῆ τὸ
ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ
μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην τοῦ
ποιῆσαι αὐτοῖς **9** καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος
καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ
καταφυτεύεσθαι **10** καὶ ποιήσωσιν τὰ πονηρὰ
ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου
καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα
τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς **11** καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄνδρας
Ιουδα καὶ πρὸς τὸν κατοικοῦντας Ιερουσαλημ
ἴδού ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ λογίζομαι
ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν ἀποστραφήτω δὴ ἔκαστος ἀπὸ
ὅδου αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ καλλίονα ποιήσετε
τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν **12** καὶ εἰπαν ἀνδριούμεθα
ὅτι ὅπισα τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευόμεθα
καὶ ἔκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς ποιήσομεν **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσιν τίς ἥκουσεν

τοιαῦτα φρικτά ἢ ἐποίησεν σφόδρα παρθένος
Ισραὴλ **14** μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοῖ ἢ
χιών ἀπὸ τοῦ Λιβάνου μὴ ἐκκλινεῖ ὕδωρ βιαίως
ἀνέμῳ φερόμενον **15** ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαός
μου εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰώνιους τοῦ ἐπιβῆναι
τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν **16** τοῦ
τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν καὶ σύριγμα
αἰώνιον πάντες οἱ διαπορεύομενοι δῆ αὐτῆς
ἐκστήσονται καὶ κινήσουσιν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν
17 ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ
πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν δείξω αὐτοῖς ἡμέραν
ἀπωλείας αὐτῶν **18** καὶ εἰπαν δεῦτε λογισώμεθα
ἐπὶ Ιερεμιαν λογισμόν ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος
ἀπὸ ιερέως καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ
προφήτου δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ
καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ **19**
εἰσάκουσόν μου κύριε καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
τοῦ δικαιώματός μου **20** εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ
ἀγαθῶν κακά ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς
ψυχῆς μου καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψά μοι
μνήσθητι ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου
τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν **21** διὰ τοῦτο δὸς τοὺς
νιόὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἀθροισον αὐτοὺς
εἰς χεῖρας μαχαίρας γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες
αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν
γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι
αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ **22**
γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἐπάξεις
ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον
εἰς σύλλημψίν μου καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ
23 καὶ σύ κύριε ἔγνως ἄπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν

έπ' ἐμὲ εἰς θάνατον μὴ ἀθωώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἔξαλειψῃς γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς

19 τότε εἶπεν κύριος πρός με βάδισον καὶ κτῆσαι βῖκον πεπλασμένον ὀστράκινον καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἰερέων **2** καὶ ἔξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν ὃ ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαροθ καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἀν λαλήσω πρὸς **3** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἵδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχήσει ἀμφότερα τὰ ὡτα αὐτοῦ **4** ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις οἵ οὐκ ἥδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ βασιλεῖς Ιουδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἴματων ἀθώων **5** καὶ ὠκοδόμησαν ψυλλὰ τῇ Βααλ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρί ἢ οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου **6** διὰ τοῦτο ἵδού ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Εννοοῦ ἀλλ' ἢ πολυάνδριον τῆς σφαγῆς **7** καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ιουδα καὶ τὴν βουλὴν Ιερουσαλημ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν

καὶ ἐν χερσὶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς **8** καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμόν πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς **9** καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ ἔκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἢ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν **10** καὶ συντρίψεις τὸν βῖκον κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ **11** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὗτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον ὃ οὐ δυνήσεται ιαθῆναι ἔτι **12** οὗτως ποιήσω λέγει κύριος τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ως τὴν διαπίπτουσαν **13** καὶ οἱ οἰκοὶ Ιερουσαλημ καὶ οἱ οἰκοὶ βασιλέων Ιουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις **14** καὶ ἥλθεν Ιερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν **15** τάδε λέγει κύριος ἵδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἄπαντα τὰ κακά ἢ ἐλάλησα ἐπ' αὐτήν ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μη εἰσακούειν τῶν λόγων μου

20 καὶ ἥκουσεν Πασχωρ υἱὸς Εμμηρ ὁ ἵερεύς καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου κυρίου τοῦ Ιερεμιου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους **2** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερώου ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου **3** καὶ ἔξήγαγεν Πασχωρ τὸν Ιερεμιαν ἐκ τοῦ καταρράκτου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμιας οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου ἀλλ’ ἢ μέτοικον **4** διότι τάδε λέγει κύριος ἴδού ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἔχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὅψονται καὶ σὲ καὶ πάντα Ιουδαν δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς **5** καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις **5** καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ιουδα εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα **6** καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ καὶ ἐκεὶ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου οἵς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῇ **7** ἡπάτησάς με κύριε καὶ ἡπατήθην ἐκράτησας καὶ ἡδυνάσθης ἐγενόμην εἰς γέλωτα πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος **8** ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου **9** καὶ εἶπα οὐ μὴ ὄνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς

δόστέοις μου καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν **10** ὅτι ἥκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν ἐπισύστητε καὶ ἐπισυστῶμεν αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ εἰς ἀπατηθήσεται καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ λημψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ **11** καὶ κύριος μετ’ ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων διὰ τοῦτο ἐδίωξαν καὶ νοῆσαι οὐκ ἡδύναντο ἡσχύνθησαν σφόδρα ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν αἱ δῖ αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται **12** κύριε δοκιμάζων δίκαια συνίων νεφροὺς καὶ καρδίας ἤδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου **13** ἄσατε τῷ κυρίῳ αἰνέσατε αὐτῷ ὅτι ἔξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων **14** ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν ᾧ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ ἡ ἡμέρα ἐν ᾧ ἐτεκέν με ἡ μήτηρ μου μὴ ἔστω ἐπευκτή **15** ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων ἐτέχθη σοι ἄρσεν εὐφραινόμενος **16** ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη ἀκουσάτω κραυγῆς τὸ πρώτι καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας **17** ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέν με ἐν μήτρᾳ μητρὸς καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα συλλήμψεως αἰωνίας **18** ἵνα τί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου

21 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμιαν ὅτε ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχωρ υἱὸν Μελχιου καὶ Σοφονιαν υἱὸν Μαασαιου τὸν ἱερέα λέγων **2** ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν κύριον ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος

έφεστηκεν ἐφ' ἡμᾶς εὶς ποιήσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ιερεμίας οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα 4 τάδε λέγει κύριος ἵδον ἐγὼ μεταστρέψω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικά ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης 5 καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ καὶ ἐν βραχίονι κραταὶ μετὰ θυμοῦ καὶ ὄργης καὶ παροργισμοῦ μεγάλου 6 καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ καὶ ἀποθανοῦνται 7 καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει κύριος δώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς 8 καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ἵδον ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπουν ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου 9 ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρῆσαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα καὶ ζήσεται 10 διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί 11 ὁ οἶκος βασιλέως Ιουδα ἀκούσατε λόγον κυρίου 12 οἶκος Δαυΐδ

τάδε λέγει κύριος κρίνατε τὸ πρωὶ κρίμα καὶ κατευθύνατε καὶ ἔξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν ὅπως μὴ ἀναφθῆ ὡς πῦρ ἢ ὄργη μου καὶ καυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων 13 ἵδον ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σορ τὴν πεδινὴν τοὺς λέγοντας τίς πτοήσει ἡμᾶς ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ὑμῶν 14 καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς 22 τάδε λέγει κύριος πορεύου καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ιουδα καὶ λαλήσεις ἔκει τὸν λόγον τοῦτον 2 καὶ ἐρεῖς ἄκουε λόγον κυρίου βασιλεῦ Ιουδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυΐδ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις 3 τάδε λέγει κύριος ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἔξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτὸν καὶ προσίλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε καὶ μὴ ἀσεβεῖτε καὶ αἴμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 4 διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυΐδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἀρμάτων καὶ ἵππων αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν 5 ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους κατ' ἐμαυτοῦ ὕμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος 6 ὅτι τάδε λέγει κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ιουδα Γαλααδ σύ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον πόλεις μὴ κατοικηθησομένας 7 καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ἄνδρα ὀλεθρεύοντα καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ καὶ ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου καὶ

έμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ **8** καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐροῦσιν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὗτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ **9** καὶ ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς **10** μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι καὶ οὐ μὴ ἵδῃ τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ **11** διότι τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Σελλημ υἱὸν Ιωσια τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ιωσια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ οὐκέτι **12** ἀλλ ἡ ἐν τῷ τόπῳ οὗ μετώκισα αὐτόν ἐκεῖ ἀποθανεῖται καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὁψεται ἔτι **13** ὃ ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάται δωρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ **14** ὥκοδόμησας σεαυτῷ οἴκον σύμμετρον ὑπερῷα ῥιπιστὰ διεσταλμένα θυρίσιν καὶ ἔξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ **15** μὴ βασιλεύσεις ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Αχαζ τῷ πατρί σου οὐ φάγονται καὶ οὐ πίονται βέλτιον ἦν σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην καλήν **16** οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῷ οὐδὲ κρίσιν πένητος οὐ τοῦτο ἐστιν τὸ μὴ γνῶναι σε ἐμέ λέγει κύριος **17** ἴδου οὐκ εἰσιν οἱ ὄφθαλμοί σου οὐδὲ ἡ καρδία σου καλή ἀλλ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθώον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸν καὶ εἰς ἀδίκημα καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν **18** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Ιωακιμ υἱὸν Ιωσια βασιλέα Ιουδα οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐ μὴ κόψωνται αὐτὸν ὡς ἀδελφέ οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν οἵμμοι κύριε **19** ταφὴν ὅνου ταφήσεται συμψησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ιερουσαλημ **20** ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ κέκραξον καὶ εἰς τὴν Βασαν δὸς τὴν φωνήν σου καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς Θαλάσσης ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἐρασταί σου **21** ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου καὶ εἶπας οὐκ ἀκούσομαι αὕτη ἡ ὄδός σου ἐκ νεότητός σου οὐκ ἥκουσας τῆς φωνῆς μου **22** πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος καὶ οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλούντων σε **23** κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ ἐννοσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὠδῖνας ὡς τικτούσης **24** ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ἐάν γενόμενος γένηται Ιεχονιας υἱὸς Ιωακιμ βασιλεὺς Ιουδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε **25** καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν σου ὃν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων **26** καὶ ἀπορρίψω σὲ καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν οὐ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε **27** εἰς δὲ τὴν γῆν ἦν αὐτοὶ εὑχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν **28** ἡτιμώθη Ιεχονιας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστιν χρεία αὐτοῦ ὅτι ἐξερρίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἦν οὐκ ἥδει **29** γῇ γῇ ἄκουε λόγον κυρίου **30** γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἀνθρωπὸν ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ιουδᾳ

23 ὃ οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου **2** διὰ

τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἔξωσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ ἵδον ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν **3** καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν καὶ αὐξηθήσονται καὶ πληθυνθήσονται **4** καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας οἵ ποιμανοῦσιν αὐτούς καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ πτοιθήσονται λέγει κύριος **5** ἵδον ἡμέραι ἕρχονται λέγει κύριος καὶ ἀναστήσω τῷ Δανιδ ἀνατολὴν δικαίαν καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς **6** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ιουδας καὶ Ισραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὃ καλέσει αὐτὸν κύριος Ιωσεδεκ **7** διὰ τοῦτο ἵδον ἡμέραι ἕρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἔροῦσιν ἔτι ζῆι κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἴγυπτου **8** ἀλλά ζῆι κύριος ὃς συνήγαγεν ἅπαν τὸ σπέρμα Ισραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν **9** ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβῃ ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμένος καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὔπρεπείας δόξης αὐτοῦ **10** ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἴσχὺς αὐτῶν οὐχ οὕτως **11** ὅτι ιερεὺς καὶ προφήτης ἐμοιλύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἴδον πονηρίας

αὐτῶν **12** διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὄδός αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ καὶ ὑποσκελισθήσονται καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν φησὶν κύριος **13** καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἴδον ἀνομήματα ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βααλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ισραὴλ **14** καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ιερουσαλημ ἑώρακα φρικτά μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἔκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σοδομαὶ καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γομορρα **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδον ἐγὼ ψωμιὰ αὐτοὺς ὁδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρόν ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ιερουσαλημ ἐξῆλθεν μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ **16** οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὅρασιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου **17** λέγουσιν τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ εἴπαν οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακά **18** ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστήματι κυρίου καὶ εἴδεν τὸν λόγον αὐτοῦ τίς ἐνωτίσατο καὶ ἥκουσεν **19** ἵδον σεισμὸς παρὰ κυρίου καὶ ὄργῃ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει **20** καὶ οὐκέτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου ἔως ἂν ποιήσῃ αὐτὸν καὶ ἔως ἂν ἀναστήσῃ αὐτὸν ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά **21** οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφήτας καὶ αὐτοὶ

έτρεχον οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευον 22 καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰσῆκουσαν τῶν λόγων μου καὶ τὸν λαόν μου ἀν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν 23 θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν 24 εἰ κρυβήσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις καὶ ἐγὼ οὐκ ὅψομαι αὐτόν μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ λέγει κύριος 25 ἥκουσα ἄλαλοῦσιν οἱ προφῆται ἢ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου ψευδῆ λέγοντες ἡνυπνιασάμην ἐνύπνιον 26 ἔως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητεύοντων ψευδῆ καὶ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτοὺς τὰ θελήματα καρδίας αὐτῶν 27 τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν ἢ διηγοῦντο ἔκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὄνόματός μου ἐν τῇ Βααλ 28 ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἔστιν διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον οὕτως οἱ λόγοι μου λέγει κύριος 29 οὐχὶ οἱ λόγοι μου ὕσπερ πῦρ φλέγον λέγει κύριος καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν 30 διὰ τοῦτο ἴδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας λέγει κύριος ὁ θεός τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἔκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ 31 ἴδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἐαυτῶν 32 ἴδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ καὶ διηγοῦντο αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ

ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσιν τὸν λαὸν τοῦτον 33 καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς οὗτος ἢ Ἱερεὺς ἢ προφήτης λέγων τί τὸ λῆμμα κυρίου καὶ ἑρεῖς αὐτοῖς ὑμεῖς ἔστε τὸ λῆμμα καὶ ῥάξω ὑμᾶς λέγει κύριος 34 καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαός οἵ ἀν εἴπωσιν λῆμμα κυρίου καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ 35 ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τί ἀπεκρίθη κύριος καὶ τί ἐλάλησεν κύριος 36 καὶ λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ 37 καὶ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν 38 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός ἀνθ' ὧν εἴπατε τὸν λόγον τοῦτον λῆμμα κυρίου καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς λέγων οὐκ ἐρεῖτε λῆμμα κυρίου 39 διὰ τοῦτο ἴδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν 40 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται

24 ἔδειξέν μοι κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ κυρίου μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ιεχονιαν υἱὸν Ιωακιμ βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ιερουσαλημ καὶ ἥγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα 2 ὁ κάλαθος ὁ εἰς σύκων χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σῦκα τὰ πρόιμα καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἔτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα ἢ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν 3 καὶ εἴπεν κύριος πρός με τί σὺ δόρας Ιερεμία καὶ εἴπα σῦκα τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν καὶ τὰ πονηρὰ

πονηρὰ λίαν ἂν οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **5** τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα οὕτως ἐπιγνώσομαι τὸν ἄποικισθέντας Ιουδα οὓς ἔξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθά **6** καὶ στηριῷ τοὺς ὄφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω **7** καὶ δῶσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἔξ οἱ λησ τῆς καρδίας αὐτῶν **8** καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρά ἂν οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν τάδε λέγει κύριος οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ τὸν μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλοιπον Ιερουσαλημ τὸν ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τὸν κατοικοῦντας ἐν Αἴγυπτῳ **9** καὶ δῶσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῆσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὕτως ἐξώσα αὐτοὺς ἐκεῖ **10** καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν ἔως ἃν ἐκλίπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς **11** ἔδωκα αὐτοῖς

25 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ιουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ιωακιμ νίοῦ Ιωσια βασιλέως Ιουδα **2** ὃν ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ιουδα καὶ πρὸς τὸν κατοικοῦντας Ιερουσαλημ λέγων **3** ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ιωσια νίοῦ Αμως βασιλέως

Ιουδα καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὁρθρίζων καὶ λέγων **4** καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τὸν προφήτας ὁρθρου ἀποστέλλων καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν **5** λέγων ἀποστράφητε ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἔως αἰῶνος **6** μὴ πορεύεσθε ὅπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς ὅπως μὴ παροργίζητε με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς **7** καὶ οὐκ ἡκούσατε μου **8** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου **9** ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ λήμψομαι τὴν πατριὰν ἀπὸ βορρᾶς καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τὸν κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω αὐτῆς καὶ ἔξερημώσω αὐτοὺς καὶ δῶσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὄνειδισμὸν αἰῶνιον **10** καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὀσμὴν μύρου καὶ φῶς λύχνου **11** καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐβδομήκοντα ἔτη **12** καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο φησὶν κύριος καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν αἰῶνιον **13** καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τὸν λόγους μου οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ **14** ἢ ἐπροφήτευσεν Ιερεμιας ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ Αιλαμ **15** τάδε λέγει κύριος συντριβήτω τὸ τόξον Αιλαμ

άρχη δυναστείας αὐτῶν 16 καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αιλαμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσιν τοῖς ἀνέμοις τούτοις καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἥξει ἐκεῖ οἱ ἔξωσμένοι Αιλαμ 17 καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ κατὰ τὴν ὁργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ ὅπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἔως τοῦ ἔξαναλῶσαι αὐτούς 18 καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αιλαμ καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας 19 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αιλαμ λέγει κύριος 20 ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αιλαμ

26 2 τῇ Αἴγυπτῷ ἐπὶ δύναμιν Φαραω Νεχαω βασιλέως Αἴγυπτου ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμις ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα 3 ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον 4 ἐπισάξατε τοὺς ὑπουρούς ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν προβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν 5 τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν ὅπίσω διότι οἱ ισχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται φυγῇ ἐφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν λέγει κύριος 6 μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ισχυρός ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἡσθένησαν πεπτώκασιν 7 τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ 8 ὕδατα Αἴγυπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν ἀναβήσομαι καὶ

κατακαλύψω γῆν καὶ ἀπολῶ κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ 9 ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ὑπουρούς παρασκευάσατε τὰ ἄρματα ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων καὶ Λίβυντος καθωπλισμένοι ὅπλοις καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε ἐντείνατε τόξον 10 καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίω τῷ θεῷ ὑμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ σαβαωθ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ 11 ἀνάβηθι Γαλααδ καὶ λαβὲ ῥήτινην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἴγυπτου εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ιάματά σου ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοι 12 ἥκουσαν ἔθνη φωνήν σου καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἡσθένησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπεσαν ἀμφότεροι 13 ἢ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Ιερεμίου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδονοσορ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι τὴν γῆν Αἴγυπτου 14 ἀναγγείλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγείλατε εἰς Μέμφιν εἴπατε ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον ὅτι κατέφαγεν μάχαιρα τὴν σμίλακά σου 15 διὰ τί ἐψυγεν ὁ Ἄπις ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν ὅτι κύριος παρέλυσεν αὐτὸν 16 καὶ τὸ πλῆθός σου ἡσθένησεν καὶ ἔπεσεν καὶ ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὴν πατρίδα ὑμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἐλληνικῆς 17 καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραω Νεχαω βασιλέως Αἴγυπτου Σαων-εσβι-εμωηδ 18 ζῶ ἐγώ λέγει κύριος ὁ θεός ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὅρεσιν καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἥξει 19 σκεύη ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ κατοικοῦσα θύγατρε Αἴγυπτου ὅτι Μέμφις εἰς

άφανισμὸν ἔσται καὶ κληθήσεται οὐαὶ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ 20 δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος ἀπόσπασμα ἀπὸ βορρᾶ ἥλθεν ἐπ' αὐτήν 21 καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον διοιθυμαδὸν οὐκ ἔστησαν ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἥλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν 22 φωνὴ ὡς ὅφεως συρίζοντος ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύσονται ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ' αὐτὴν ὡς κόπτοντες ξύλα 23 ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς λέγει κύριος ὁ θεός ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός 24 κατησχύνθη θυγάτηρ Αἴγυπτου παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ 25 ἵδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Αμων τὸν οὐλὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραώ καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ 27 σὺ δὲ μὴ φοβηθῆς δοῦλός μου Ιακωβ μηδὲ πτοηθῆς Ισραηλ διότι ἵδοὺ ἐγὼ σῷζων σε μακρόθεν καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν καὶ ἀναστρέψει Ιακωβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτὸν 28 μὴ φοβοῦ παῖς μου Ιακωβ λέγει κύριος ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμὶ ὅτι ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὓς ἐξῶσά σε ἐκεῖ σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἀθῶν οὐκ ἀθωώσω σε

27 λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα 2 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε εἴπατε ἐάλωκεν Βαβυλώνιν κατησχύνθη Βῆλος ἡ ἀπότοτος ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδαχ 3 ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ οὗτος θήσει τὴν γῆν

αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἔως κτήνους 4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ιουδα ἐπὶ τὸ αὐτό βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες 5 ἔως Σιων ἐρωτήσουσιν τὴν ὁδόν ὅδε γάρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν καὶ ἥξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεόν διαθήκη γάρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται 6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξῶσαν αὐτούς ἐπὶ τὰ ὅρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς ἔξ ὅρους ἐπὶ βουνὸν ὕχοντο ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν 7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτοὺς κατανάλισκον αὐτούς οἱ ἔχθροὶ αὐτῶν εἶπαν μὴ ἀνῶμεν αὐτούς ἀνθ' ὧν ἥμαρτον τῷ κυρίῳ νομῇ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν 8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὡσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων 9 ὅτι ἵδού ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ καὶ παρατάξονται αὐτῇ ἐκεῖθεν ἀλώσεται ὡς βολὶς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή 10 καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομήν πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται 11 ὅτι ηὐφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου διότι ἐσκιρτάτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι 12 ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος 13 ἀπὸ ὄργης κυρίου οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν πᾶσα καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ

συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς 14 παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν 15 κατακροτήσατε ἐπ' αὐτήν παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἐστιν ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν καθὼς ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ 16 ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται 17 πρόβατον πλανώμενον Ισραὴλ λέοντες ἔξωσαν αὐτὸν ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ασσουρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ δόστα αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος 18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἴδού ἐγώ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ασσουρ 19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ισραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὅρει Εφραὶμ καὶ ἐν τῷ Γαλααδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ ἀὐτοῦ 20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν Ισραὴλ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ τὰς ἀμαρτίας Ιουδα καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν ὅτι ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς λέγει κύριος 21 πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ ἀφάνισον λέγει κύριος καὶ ποίει κατὰ πάντα δσα ἐντέλλομαί σοι 22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων 23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφῦρα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν

Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν 24 ἐπιθήσονταί σοι καὶ ἀλώσῃ ὡς Βαβυλῶν καὶ οὐ γνώσῃ εὑρέθης καὶ ἐλήμφθης ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης 25 ἥνοιξεν κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔξηνεγκεν τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων 26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον καὶ ἔξολεθρεύσατε αὐτὴν μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα 27 ἀναζηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς καὶ καταβίτωσαν εἰς σφαγήν οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν 28 φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιων τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν 29 παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ ἐντείνοντι τόξον παρεμβάλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν μὴ ἐστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς κατὰ πάντα δσα ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἄγιον τοῦ Ισραὴλ 30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ἡφίσονται εἰπεν κύριος 31 ιδού ἐγώ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν λέγει κύριος ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου 32 καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτὴν καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς 33 τάδε λέγει κύριος καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ιουδα ἄμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς ὅτι οὐκ ἡθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς 34 καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ισχυρός κύριος

παντοκράτωρ ὅνομα αὐτῷ κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ ὅπως ἔξαρῃ τὴν γῆν καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα 35 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς 36 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς καὶ παραλυθήσονται 37 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ διασκορπισθήσονται 38 ἐπὶ τῷ ὄντι αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχυνθήσονται ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστιν καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὗ κατεκαυχῶντο 39 διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἵνδαλματα ἐν ταῖς νήσοις καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων οὐ μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα 40 καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ τὰς δύμορούσας αὐταῖς εἶπεν κύριος οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου 41 ιδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἔξεγερθήσονται ἀπ’ ἐσχάτου τῆς γῆς 42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες ἴταμός ἐστιν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἥχήσει ἐφ’ ἵπποις ἵππάσονται παρεσκευασμένοι ὥσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Βαβυλῶνος 43 ἥκουσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοήν αὐτῶν καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ θλῖψις κατεκράτησεν αὐτοῦ ὡδῖνες ὡς τικτούσης 44 ιδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου εἰς τόπον Αιθαμ ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ’ αὐτῆς καὶ πάντα

νεανίσκον ἐπ’ αὐτὴν ἐπιστήσω ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμήν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου 45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου ἦν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ’ αὐτῶν 46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται

28 τάδε λέγει κύριος ίδοὺ ἔγὼ ἔξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἀνεμον καύσωνα διαφθείροντα 2 καὶ ἔξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς 3 ἐπ’ αὐτὴν τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω ὡς ἐστιν ὅπλα αὐτῷ καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς 4 καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν γῇ Χαλδαίων καὶ κατακεκεντημένοι ἔξωθεν αὐτῆς 5 διότι οὐκ ἔχήρευσεν Ισραὴλ καὶ Ιουδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ισραὴλ 6 φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασώζετε ἔκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστιν παρὰ κυρίου ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ 7 ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλὼν ἐν χειρὶ κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν 8 καὶ ἀφνω ἐπεσεν Βαβυλὼν καὶ συνετρίβη θρηνεῖτε αὐτήν λάβετε ῥητίνην τῇ

διαφθορᾶς αὐτῆς εἴ πως ἵαθήσεται 9 ἱατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἴάθη ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν καὶ ἀπέλθωμεν ἔκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ὅτι ἡγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς ἐξῆρεν ἔως τῶν ἄστρων 10 ἐξήνεγκεν κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ δεῦτε καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς Σιων τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ ἡμῶν 11 παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα πληροῦτε τὰς φαρέτρας ἥγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὄργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὴν ὅτι ἐκδίκησις κυρίου ἐστίν ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν 12 ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον ἐπιστήσατε φαρέτρας ἐγείρατε φυλακάς ἑτοιμάσατε ὅπλα ὅτι ἐνεχείρησεν καὶ ποιήσει κύριος ἢ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα 13 κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς ἥκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου 14 ὅτι ὅμοσεν κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὧσεὶ ἀκρίδων καὶ φθέγξονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες 15 ποιῶν γῆν ἐν τῇ Ἰσχύι αὐτοῦ ἑτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανὸν 16 εἰς φωνὴν ἔθετο ἥχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ 17 ἐμωράνθη πᾶς ἀνθρωπος ἀπὸ γνώσεως κατηγράψας χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς 18 μάταιά ἔστιν ἔργα μεμωκημένα ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται 19 οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ιακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἔστιν κληρονομία αὐτοῦ

κύριος ὄνομα αὐτῷ 20 διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἔξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς 21 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν 22 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναικα 23 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου 24 καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἀς ἐποίησαν ἐπὶ Σιων κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λέγει κύριος 25 ἵδού ἐγὼ πρὸς σέ τὸ ὅρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρά μου ἐπὶ σὲ καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὅρος ἐμπεπυρισμένον 26 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον ὅτι εἰς ἀφανισμὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσῃ λέγει κύριος 27 ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς σαλπίσατε ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείας Αραρατ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς Ασχαναζαίοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος 28 ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς αὐτοῦ 29 ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσεν διότι ἔξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτὴν 30 ἐξέλιπεν μαχητής Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν καθήσονται ἐκεῖ

ἐν περιοχῇ ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν ἔγενήθησαν ὡσεὶ γυναικες ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς 31 διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἔάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ 32 ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήμφησαν καὶ τὰ συστέματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἔξερχονται 33 διότι τάδε λέγει κύριος οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὡς ἄλων ὥριμος ἀλοηθήσονται ἔτι μικρὸν καὶ ἥξει ὁ ἄμητος αὐτῆς 34 κατέφαγεν με ἐμερίσατό με κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιεν με ὡς δράκων ἔπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἔξωσέν με 35 οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιων καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἐρεῖ Ιερουσαλημ 36 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδον ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς 37 καὶ ἔσται Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμὸν καὶ οὐ κατοικηθήσεται 38 ἄμα ὡς λέοντες ἔξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων 39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς ὅπως καρωθῶσιν καὶ ὑπνώσωσιν ὑπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐγερθῶσι λέγει κύριος 40 καταβιβάσω αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων 41 πῶς ἔάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγένετο Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν 42 ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἦχῳ

κυμάτων αὐτῆς καὶ κατεκαλύφθη 43 ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς γῇ ἄνυδρος καὶ ἄβατος οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἰς οὐδὲ μὴ καταλύσῃ ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου 44 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἔξισω ἀ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη 49 καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματίαι πάσης τῆς γῆς 50 ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε καὶ μὴ ἵστασθε οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ κυρίου καὶ Ιερουσαλημ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν 51 ἡσχύνθημεν ὅτι ἡκούσαμεν ὀνειδισμὸν ὑμῶν κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἄγια ὑμῶν εἰς οἴκου κυρίου 52 διὰ τοῦτο ἵδου ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματίαι 53 ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλῶν ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ ὕψος ισχύος αὐτῆς παρ' ἐμοῦ ἤξουσιν ἔξολεθρεύοντες αὐτήν λέγει κύριος 54 φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων 55 ὅτι ἔξωλέθρευσεν κύριος τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἥχουσαν ὡς ὑδατα πολλά ἔδωκεν εἰς ὅλεθρον φωνὴν αὐτῆς 56 ὅτι ἥλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρίᾳ ἔάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν ὅτι θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ τὴν ἀνταπόδοσιν 57 καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς λέγει ὁ βασιλεύς κύριος παντοκράτωρ ὅνομα αὐτῷ 58 τάδε λέγει κύριος τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται

καὶ οὐ κοπιάσουσιν λαοὶ εἰς κενόν καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν **59** ὁ λόγος ὃν ἐνετεῖλατο κύριος Ιερεμία τῷ προφήτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραίᾳ σὺὼ Νηριου νίοὺ Μαασαιου ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκιου βασιλέως Ιουδα εἰς Βαβυλῶνα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ Σαραίας ἄρχων δώρων **60** καὶ ἔγραψεν Ιερεμίας πάντα τὰ κακά ἂ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ἐνί πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα **61** καὶ εἶπεν Ιερεμίας πρὸς Σαραιαν ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα καὶ ὅψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους **62** καὶ ἐρεῖς κύριε κύριε σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἔξολεθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται **63** καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἐπιδήσεις ἐπ’ αὐτὸ λίθον καὶ ρίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου **64** καὶ ἐρεῖς οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν ὃν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ’ αὐτήν

29 ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους **2** τάδε λέγει κύριος ἴδοὺ ὅδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ κεκράξονται οἱ ἀνθρωποι καὶ ἀλαλάξουσιν ἀπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν **3** ἀπὸ φωνῆς ὄρμῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὄπλων τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ ἥχου τροχῶν αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ’ οὐίοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐρχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους

καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν ὅτι ἔξολεθρεύσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων **5** ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν ἀπερρίφη Ἀσκαλῶν καὶ οἱ κατάλοιποι Ενακιμ ἔως τίνος κόψεις **6** ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου ἔως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθητι **7** πῶς ἡσυχάσει καὶ κύριος ἐνετεῖλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπεγερθῆναι

30 τῇ Ιδουμαίᾳ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμαν ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν ὥχετο σοφία αὐτῶν **2** ἡπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδαν ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἥγαγον ἐπ’ αὐτὸν ἐν χρόνῳ ὦ ἐπεσκεψάμην ἐπ’ αὐτόν **3** ὅτι τρυγηταὶ ἥλθόν σοι οὐ καταλείψουσιν σοι καταλείμματα ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν **4** ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ησαυ ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται ὥλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν **5** ὑπολείπεσθαι ὄρφανόν σου ἵνα ζήσηται καὶ ἐγὼ ζήσομαι καὶ χῆραι ἐπ’ ἐμὲ πεποίθασιν **6** ὅτι τάδε εἶπεν κύριος οὗτος οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον ἐπιον καὶ σὺ ἀθωμένη οὐ μὴ ἀθωθῆς ὅτι πίνων πίεσαι **7** ὅτι κατ’ ἐμαυτοῦ ὥμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα **8** ἀκοὶν ἥκουσα παρὰ κυρίου καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν ἀνάστητε εἰς πόλεμον **9** μικρὸν ἔδωκά σε

ἐν ἔθνεσιν εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις 10
ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέν σοι ἵταμία καρδίας
σου κατέλυσεν τρυμαλιάς πετρῶν συνέλαβεν
ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς
νοσσιὰν αὐτοῦ ἐκεῖθεν καθελῶ σε 11 καὶ ἔσται
ἡ Ιδουμαία εἰς ἄβατον πᾶς ὁ παραπορευόμενος
ἐπ' αὐτὴν συριεῖ 12 ὥσπερ κατεστράφῃ Σοδομα
καὶ Γομορρα καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς εἴπεν κύριος
παντοκράτωρ οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ
οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου 13 ἵδού
ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου
εἰς τόπον Αιθαμ ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ'
αὐτῆς καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε
ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ
τίς οὗτος ποιμήν δς στήσεται κατὰ πρόσωπόν
μου 14 διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν κυρίου ἦν
ἔβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν καὶ λογισμὸν
αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Θαιμαν ἐὰν μὴ συμψήθωσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν
προβάτων ἐὰν μὴ ἄβατωθῇ ἐπ' αὐτὴν κατάλυσις
αὐτῶν 15 ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσείσθῃ
ἡ γῆ καὶ κραυγὴ σου ἐν θαλάσσῃ ἡκούσθῃ 16 ἵδού
ὥσπερ ἀετὸς ὅψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας
ἐπ' ὄχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν
ἰσχυρῶν τῆς Ιδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ώς καρδία γυναικὸς ὡδινούσης 17 τοῖς υἱοῖς
Αμμων οὗτως εἴπεν κύριος μὴ υἱοὶ οὕκ εἰσιν
ἐν Ισραὴλ ἢ παραλημφόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
διὰ τί παρέλαβεν Μελχομ τὸν Γαδ καὶ ὁ λαὸς
αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει 18 διὰ τοῦτο
ἵδον ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀκουτιῶ
ἐπὶ Ραββαθ θόρυβον πολέμων καὶ ἔσονται εἰς
ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ

κατακαυθήσονται καὶ παραλήμψεται Ισραὴλ τὴν
ἀρχὴν αὐτοῦ 19 ἀλάλαξον Εσεβων ὅτι ὥλετο
Γai κεκράξατε θυγατέρες Ραββαθ περιζώσασθε
σάκκους καὶ ἐπιλημπτεύσασθε καὶ κόψασθε ἐπὶ
Μελχομ ὅτι ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται οἱ ιερεῖς αὐτοῦ
καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἄμα 20 τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς
πεδίοις Ενακιμ θύγατερ ἵταμίας ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ
θησαυροῖς αὐτῆς ἡ λέγουσα τίς εἰσελεύσεται ἐπ'
ἐμέ 21 ἵδού ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ εἴπεν κύριος
ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου καὶ διασπαρήσεσθε
ἔκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ
συνάγων 23 τῇ Κηδαρ βασιλίσσῃ τῆς αὐλῆς ἦν
ἐπάταξεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
οὗτως εἴπεν κύριος ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ
Κηδαρ καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς Κεδεμ 24 σκηνὰς
αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λήμψονται ἴμάτια
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους
αὐτῶν λήμψονται ἔαυτοῖς καὶ καλέσατε ἐπ'
αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν 25 φεύγετε λίαν
βαθύνατε εἰς κάθισιν καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ
ὅτι ἔβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος
βουλὴν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν 26
ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν
καθήμενον εἰς ἀναψυχήν οἵς οὐκ εἰσιν θύραι οὐ
βάλανοι οὐ μοχλοί μόνοι καταλύουσιν 27 καὶ
ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ πλῆθος
κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ λικιμήσω αὐτοὺς
παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου
αὐτῶν ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἴσω τὴν τροπὴν
αὐτῶν εἴπεν κύριος 28 καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβὴ
στρουθῶν καὶ ἄβατος ἔως αἰῶνος οὐ μὴ καθίσῃ
ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς
ἀνθρώπου 29 τῇ Δαμασκῷ κατησχύνθη Ημαθ καὶ

Αρφαδ ὅτι ἥκουσαν ἀκοὴν πονηράν ἔξέστησαν ἐθυμώθησαν ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται 30 ἔξελύθη Δαμασκός ἀπεστράφη εἰς φυγήν τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς 31 πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν ἐμήν κώμην ἡγάπησαν 32 διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου πεσοῦνται φησὶν κύριος 33 καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱὸῦ Αδερ

31 τῇ Μωαβ οὗτως εἶπεν κύριος οὐαὶ ἐπὶ Ναβαυ ὅτι ὤλετο ἐλήμφθη Καριαθαῖμ ἡσχύνθη Αμαθ καὶ ἡττήθη 2 οὐκ ἔστιν ἔτι ιατρεία Μωαβ ἀγαυρίαμα ἐν Εσεβών ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν κακά ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους καὶ παῦσιν παύσεται ὅπισθέν σου βαδιεῖται μάχαιρα 3 ὅτι φωνὴ κεκραγότων ἔξ Ωρωναιμ ὀλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα 4 συνετρίβη Μωαβ ἀναγγείλατε εἰς Ζογορα 5 ὅτι ἐπλήσθη Αλαωθ ἐν κλαυθμῷ ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ωρωναιμ κραυγὴν συντρίμματος ἡκούσατε 6 φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε ὡσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ 7 ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὄχυρώμασίν σου καὶ σὺ συλλημφθήσῃ καὶ ἔξελεύσεται Χαμως ἐν ἀποικίᾳ οἱ ιερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἄμα 8 καὶ ἥξει ὀλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν καὶ πόλις οὐ μὴ σωθῇ καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀὺλων καὶ ἔξολεθρευθήσεται ἡ πεδινή καθὼς εἶπεν κύριος 9 δότε σημεῖα τῇ Μωαβ ὅτι ἀφῇ ἀναφθήσεται καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται πόθεν ἔνοικος αὐτῇ 10 ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς ἔξαιρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος 11 ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ παιδαρίου καὶ πεποιθώς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ οὐκ ἐνέχεεν

ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς ἀποικισμὸν οὐκ ὄφετο διὰ τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ καὶ ὄσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἔξελιπεν 12 διὰ τοῦτο ἵδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας καὶ κλινοῦσιν αὐτὸν καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ λεπτυνοῦσιν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσιν 13 καὶ καταισχυνθήσεται Μωαβ ἀπὸ Χαμως ὡσπερ κατησχύνθη οἴκος Ισραηλ ἀπὸ Βαιθηλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς 14 πῶς ἐρεῖτε ἰσχυροί ἐσμεν καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά 15 ὤλετο Μωαβ πόλις αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν 16 ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἐλθεῖν καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα 17 κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ πάντες εἰδότες ὄνομα αὐτοῦ εἴπατε πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεής ὥραδος μεγαλώματος 18 κατάβηθι ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη Δαιβων ἐκτρίβητε ὅτι ὤλετο Μωαβ ἀνέβῃ εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχύρωμά σου 19 ἐφ' ὅδον στῆθι καὶ ἐπιδει καθημένη ἐν Αροηρ καὶ ἐρώτησον φεύγοντα καὶ σωζόμενον καὶ εἰπόν τί ἐγένετο 20 κατησχύνθη Μωαβ ὅτι συνετρίβη δλόλυξον καὶ κέκραξον ἀνάγγειλον ἐν Αρνων ὅτι ὤλετο Μωαβ 21 καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς γῆν τοῦ Μισωρ ἐπὶ Χαιλων καὶ ἐπὶ Ιασσα καὶ ἐπὶ Μωφαθ 22 καὶ ἐπὶ Δαιβων καὶ ἐπὶ Ναβαυ καὶ ἐπ' οἴκον Δεβλαθαῖμ 23 καὶ ἐπὶ Καριαθαῖμ καὶ ἐπ' οἴκον Γαμωλ καὶ ἐπ' οἴκον Μαων 24 καὶ ἐπὶ Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσορ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς 25 κατεάχθη κέρας Μωαβ καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη 26 μεθύσατε αὐτόν ὅτι ἐπὶ κύριον ἐμεγαλύνθη καὶ ἐπικρούσει Μωαβ ἐν

χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός 27
καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ισραὴλ εἰ ἐν
κλοπαῖς σου εὑρέθη ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν 28
κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ὥκησαν ἐν πέτραις οἱ
κατοικοῦντες Μωαβ ἐγενήθησαν ὡς περιστεραί
νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου 29
ἥκουσαν ὕβριν Μωαβ ὕβρισεν λίαν ὕβριν αὐτοῦ
καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ καὶ ὑψώθη ἡ καρδία
αὐτοῦ 30 ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ οὐχὶ τὸ ίκανὸν
αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἐποίησεν 31 διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωαβ
ὅλοι ζετε πάντοθεν βοήσατε ἐπ' ἄνδρας Κιραδᾶς
αὐχμοῦ 32 ὡς κλαυθμὸν Ιαζηρ ἀποκλαύσομαί σοι
ἄμπελος Σεβῆμα κλήματά σου διηλθεν θάλασσαν
Ιαζηρ ἥψαντο ἐπὶ δύώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου
ὅλεθρος ἐπέπεσεν 33 συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ
εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ
ληνοῖς σου πρωὶ οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δείλης οὐκ
ἐποίησαν αιδαδ 34 ἀπὸ κραυγῆς Εσεβων ἔως
Ελεαλη αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν
ἀπὸ Ζογορ ἔως Ωρωναιμ καὶ Αγλαθ-σαλισια ὅτι
καὶ τὸ ὄδωρ Νεβριμ εἰς κατάκαυμα ἔσται 35 καὶ
ἀπολῶ τὸν Μωαβ φησὶν κύριος ἀναβαίνοντα ἐπὶ
βωμὸν καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ 36 διὰ τοῦτο
καρδία μου Μωαβ ὕσπερ αὔλοι βομβήσουσιν
καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους Κιραδᾶς ὕσπερ αὔλος
βομβήσει διὰ τοῦτο ἀπειποιήσατο ἀπώλετο
ἀπὸ ἀνθρώπου 37 πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ
ξυρήσονται καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται καὶ
πᾶσαι χεῖρες κόψονται καὶ ἐπὶ πάσης ὁσφύος
σάκκος 38 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμάτων Μωαβ
καὶ ἐπὶ πλατείαις αὐτῆς ὅτι συνέτριψα τὸν Μωαβ
φησὶν κύριος ὡς ἀγγεῖον οὐ οὐκ ἔστιν χρεία
αὐτοῦ 39 πῶς κατήλλαξεν πῶς ἔστρεψεν νῶτον

Μωαβ ἤσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωαβ εἰς γέλωτα
καὶ ἐγκότημα πᾶσιν τοῖς κύκλῳ αὐτῆς 40 ὅτι
οὕτως εἶπεν κύριος 41 ἐλήμφθη Ακκαριωθ καὶ τὰ
ὄχυρωματα συνελήμφθη 42 καὶ ἀπολεῖται Μωαβ
ἀπὸ ὄχλου ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον ἐμεγαλύνθη 43
παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σοὶ καθήμενος
Μωαβ 44 ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ
τοῦ βοθύνου συλλημφθήσεται ἐν τῇ παγίδι ὅτι
ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωαβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως
αὐτῆς

32 13 ὅσα ἐπροφήτευσεν Ιερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη 15 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ λαβὲ
τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ
χειρός μου καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ἄ
ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς 16 καὶ πίονται
καὶ ἐξεμοῦνται καὶ μανήσονται ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας ἡς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον
αὐτῶν 17 καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς
κυρίου καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἄπεστειλέν
με κύριος ἐπ' αὐτά 18 τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὰς
πόλεις Ιουδα καὶ βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἄρχοντας
αὐτοῦ τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς
ἀβατον καὶ εἰς συριγμὸν 19 καὶ τὸν Φαραω
βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς
μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ 20
καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ καὶ πάντας
τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ
τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ακκαρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον
Ἀζώτου 21 καὶ τὴν Ιδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβίτιν
καὶ τοὺς υἱοὺς Αμμων 22 καὶ πάντας βασιλεῖς
Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν
τῷ πέραν τῆς θαλάσσης 23 καὶ τὴν Δαιδαν καὶ

τὴν Θαιμαν καὶ τὴν Ρως καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 24 καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ 25 καὶ πάντας βασιλεῖς Αιλαμ καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν 26 καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς ἔκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς 27 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ πίετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἔξεμέσατε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας ἣς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν 28 καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὥστε πιεῖν καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος πιόντες πίεσθε 29 ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾧ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς 30 καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐρεῖς κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματεῖ ἀπὸ τοῦ ἀγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ λόγον χρηματεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ αιδαδ ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν 31 ἡκεὶ ὅλεθρος ἐπὶ μέρος τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν λέγει κύριος 32 οὕτως εἶπεν κύριος ἴδου κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος καὶ λαῖλαψ μεγάλῃ ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς 33 καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κυρίου ἐκ μέρους τῆς γῆς καὶ ἔως εἰς μέρος τῆς γῆς οὐ μὴ κατορυγῶσιν εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται 34 ἀλαλάξατε ποιμένες καὶ

κεκράζατε καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγήν καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί 35 καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων 36 φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν ὅτι ὡλέθρευσεν κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν 37 καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὄργῆς θυμοῦ μου 38 ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης

33 ἐν ἀρχῇ βασιλέως Ιωακιμ υἱοῦ Ιωσια ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου 2 οὕτως εἶπεν κύριος στῆθι ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ χρηματεῖς ἄπασι τοῖς Ιουδαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἀπαντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξά σοι αὐτοῖς χρηματίσαι μὴ ἀφέλης ῥῆμα 3 ἵσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφήσονται ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἔνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν 4 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἵς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν 5 εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὅρθρου καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου 6 καὶ δώσω τὸν οἴκον τοῦτον ὥσπερ Σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς 7 καὶ ἥκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ιερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους

τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου 8 καὶ ἐγένετο Ιερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξεν αὐτῷ κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθανῇ 9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὄνόματι κυρίου λέγων ὡσπερ Σηλωμ ἔσται ὁ οἴκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ιερεμιαν ἐν οἴκῳ κυρίου 10 καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ιουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἴκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς 11 καὶ εἶπαν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καθὼς ἥκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν 12 καὶ εἶπεν Ιερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων κύριος ἀπέστειλέν με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἴκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἥκούσατε 13 καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς 14 καὶ ἴδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν 15 ἀλλ' ἦ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ ἀναιρεῖτε με αἷμα ἀθῶν δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὡτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους 16 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς Ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ

κρίσις θανάτου ὅτι ἐπὶ τῷ ὄνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ὑμᾶς 17 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ 18 Μιχαϊς ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ιουδα καὶ εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ιουδα οὕτως εἶπεν κύριος Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ιερουσαλημ εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὅρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ 19 μὴ ἀνελῶν ἀνεῖλεν αὐτὸν Εζεκιας καὶ πᾶς Ιουδα οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὃν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν 20 καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὄνόματι κυρίου Ουριας οὐίος Σαμαιου ἐκ Καριαθιαριμ καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ιερεμιου 21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακιμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτὸν καὶ ἤκουσεν Ουριας καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον 22 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον 23 καὶ ἐξηγάγοσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγοσαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ 24 πλὴν χεὶρ Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν ἦν μετὰ Ιερεμιου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν

34 2 οὕτως εἶπεν κύριος ποίησον δεσμοὺς καὶ κλοιοὺς καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου 3 καὶ ἀποστελεῖς αὐτὸν πρὸς βασιλέα Ιδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου

καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ιερουσαλημ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα **4** καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ οὕτως ἔρειτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν **5** ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ Ἰσχύι μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου **6** ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβούχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ **8** καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσιν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς εἶπεν κύριος ἔως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ **9** καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν λεγόντων οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **10** ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν **11** καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσηται αὐτῷ καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἐργάται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ **12** καὶ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν **14** καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν **15** ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς φησὶν κύριος καὶ προφητεύουσιν τῷ ὄνόματί μου ἐπ' ἄδικῷ πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς καὶ

οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἄδικῷ ψευδῆ **16** ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητεύοντων ὑμῖν λεγόντων ἵδού σκεύη οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς **18** εἰ προφῆται εἰσιν καὶ εἰ ἔστιν λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς ἀπαντησάτωσάν μοι **19** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν **20** ὃν οὐκ ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὅτε ἀπώκισεν τὸν Ιεχονιαν ἐξ Ιερουσαλημ **22** εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται λέγει κύριος

35 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκια βασιλέως Ιουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέν μοι Ανανιας υἱὸς Αζωρ ὁ ψευδοπροφήτης ὃ ἀπὸ Γαβαῶν ἐν οἴκῳ κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ιερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος **3** ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου κυρίου **4** καὶ Ιεχονιαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ιουδα ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος **5** καὶ εἶπεν Ιερεμιας πρὸς Ανανιαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ιερέων τῶν ἑστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου **6** καὶ εἶπεν Ιερεμιας ἀληθῶς οὕτω ποιήσαι κύριος στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον **7** πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὡτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὡτα παντὸς τοῦ λαοῦ **8** οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι

νύμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον 9 ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην ἐλθόντος τοῦ λόγου γνώσονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει 10 καὶ ἔλαβεν Ανανιας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ιερεμίου καὶ συνέτριψεν αὐτούς 11 καὶ εἶπεν Ανανιας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὤχετο Ιερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν μετὰ τὸ συντρῖψαι Ανανιαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων 13 βάδιζε καὶ εἰπὸν πρὸς Ανανιαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς 14 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος 15 καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ Ανανιᾳ οὐκ ἀπέσταλκέν σε κύριος καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ 16 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ 17 καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ

36 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ιερεμίας ἐξ Ιερουσαλημ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ιερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ καὶ πρὸς ἄπαντα τὸν λαὸν 2 ὕστερον ἐξελθόντος Ιεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν εὐνούχων καὶ

παντὸς ἐλευθέρου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ιερουσαλημ 3 ἐν χειρὶ Ελεασα οὐioῦ Σαφαν καὶ Γαμαριου οὐioῦ Χελκιου ὃν ἀπέστειλεν Σεδεκιας βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα λέγων 4 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπώκισα ἀπὸ Ιερουσαλημ 5 οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν 6 καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε οὐioὺς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε τοῖς οὐioῖς ήμῶν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ήμῶν ἀνδράσιν δότε καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε 7 καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς εἰς ἣν ἀπώκισα ήμᾶς ἐκεῖ καὶ προσεύχασθε περὶ αὐτῶν πρὸς κύριον ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται εἰρήνη ήμῖν 8 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ἀναπειθέτωσαν ήμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ήμῖν καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ήμᾶς οἱ μάντεις ήμῶν καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ήμῶν ἢ ημεῖς ἐνυπνιάζεσθε 9 ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ήμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς 10 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἐβδομήκοντα ἔτη ἐπισκέψομαι ήμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ήμᾶς τοῦ τὸν λαὸν ήμῶν ἀποστρέψαι εἰς τὸν τόπον τοῦτον 11 καὶ λογιοῦμαι ἐφ' ήμᾶς λογισμὸν εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ τοῦ δοῦναι ήμῖν ταῦτα 12 καὶ προσεύχασθε πρὸς με καὶ εἰσακούσομαι ήμῶν 13 καὶ ἐκζητήσατέ με καὶ εύρήσετε με ὅτι ζητήσετε με ἐν δλῃ καρδίᾳ ήμῶν 14 καὶ ἐπιφανοῦμαι ήμῖν 15 ὅτι εἴπατε κατέστησεν ήμῖν κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι 21 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Αχιαβ καὶ ἐπὶ Σεδεκιαν ἴδοι ἐγὼ

δίδωμι αύτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ πατάξει αύτοὺς κατ’ ὄφθαλμοὺς ὑμῶν **22** καὶ λήμψονται ἀπ’ αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ιουδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες ποιήσαι σε κύριος ὡς Σεδεκιαν ἐποίησεν καὶ ὡς Αχιαβ οὓς ἀπετηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ **23** δῆταν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ισραὴλ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἔχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ μάρτυς φησὶν κύριος **24** καὶ πρὸς Σαμαιαν τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς **25** οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου καὶ πρὸς Σοφονιαν υἱὸν Μαασαιου τὸν ιερέα εἰπέ **26** κύριος ἔδωκέν σε εἰς ιερέα ἀντὶ Ιωδας τοῦ ιερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ ματινομένῳ καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταρράκτην **27** καὶ νῦν διὰ τί συνελοιδορήσατε Ιερεμιαν τὸν ἔξ Αναθωθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν **28** οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων μακράν ἐστιν οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν **29** καὶ ἀνέγνω Σοφονιας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὥτα Ιερεμιου **30** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων **31** ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαμαιαν τὸν Νελαμίτην ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαιας καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ’ ἀδίκοις **32** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ιδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαιαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ιδεῖν τὰ ἀγαθά ἢ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν οὐκ ὄψονται

37 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου εἰπεῖν **2** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ λέγων γράψον πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔχρημάτισα πρὸς σέ ἐπὶ βιβλίον **3** δῆταν ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ισραὴλ καὶ Ιουδα εἶπεν κύριος καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς **4** καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Ισραὴλ καὶ Ιουδα **5** οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε φόβος καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη **6** ἐρωτήσατε καὶ ἵδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφὺν καὶ σωτηρίαν διότι ἄερακα πάντα ἄνθρωπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἵκτερον **7** ἐγενήθη δῆτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη καὶ χρόνος στενός ἔστιν τῷ Ιακωβ καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται **8** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἶπεν κύριος συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρρήξω καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις **9** καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ τὸν Δαυιδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς **10** οὕτως εἶπεν κύριος ἀνέστησα σύντριμμα ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου **11** οὐκ ἔστιν κρίνων κρίσιν σου εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης ὡφέλεια οὐκ ἔστιν σοι **12** πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου οὐ μὴ ἐπερωτήσουσιν δῆτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε παιδείαν στερεάν ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἀμαρτίαι σου **13** διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἀμαρτίαι σου ἐποίησαν

ταῦτά σοι καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα καὶ πάντας τοὺς προνομέοντάς σε δώσω εἰς προνομήν 17 ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου ἀπὸ πληγῆς ὁδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε φησὶν κύριος ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλήθης θήρευμα ὑμῶν ἐστιν ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν 18 οὕτως εἶπεν κύριος ἵδον ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ιακωβ καὶ αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ὁ ναὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται 19 καὶ ἐξελεύσονται ἀπ’ αὐτῶν ἄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων καὶ πλεονάσω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσιν 20 καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὁρθωθήσεται καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτούς 21 καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ’ αὐτούς καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἔξι αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ συνάξω αὐτούς καὶ ἀποστρέψουσιν πρός με ὅτι τίς ἔστιν οὗτος ὃς ἔδωκεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρός με φησὶν κύριος 23 ὅτι ὁργὴ κυρίου ἐξῆλθεν θυμώδης ἐξῆλθεν ὁργὴ στρεφομένη ἐπ’ ἀσεβεῖς ἥξει 24 οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὁργὴ θυμοῦ κυρίου ἔως ποιήσῃ καὶ ἔως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά

38 ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ εἶπεν κύριος ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ισραὴλ καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν 2 οὕτως εἶπεν κύριος εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὄλωλότων ἐν μαχαίρᾳ βαδίσατε καὶ μὴ δλέσητε τὸν Ισραὴλ 3 κύριος πόρρωθεν ὥφθη αὐτῷ ἀγάπησιν αἰωνίαν ἡγάπησά σε διὰ τοῦτο εἴλκυσά σε εἰς οἰκτίρημα 4 ἔτι οἰκοδομήσω σε καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ισραὴλ ἔτι λήμψῃ

τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων 5 ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὅρεσιν Σαμαρείας φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε 6 ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὅρεσιν Εφραὶμ ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιων πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν 7 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος τῷ Ιακωβ εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἔθνῶν ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε εἴπατε ἔσωσεν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸ κατάλοιπον τοῦ Ισραὴλ 8 ἵδον ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ’ ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ καὶ τεκνοποιήσῃ ὅχλον πολύν καὶ ἀποστρέψουσιν ὥδε 9 ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὁρθῇ καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐγενόμην τῷ Ισραὴλ εἰς πατέρα καὶ Εφραὶμ πρωτότοκός μού ἔστιν 10 ἀκούσατε λόγον κυρίου ἔθνη καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρότερον εἴπατε ὁ λικμήσας τὸν Ισραὴλ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον αὐτοῦ 11 ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ιακωβ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στρεφωτέρων αὐτοῦ 12 καὶ ἥξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὅρει Σιων καὶ ἥξουσιν ἐπ’ ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὕσπερ ξύλον ἔγκαρπον καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι 13 τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων καὶ πρεσβύται χαρήσονται καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους 14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ιερέων οἵων Λευι καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου

έμπλησθήσεται 15 οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴ ἐν Ραμα ἡκούσθη θρίγνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυρμοῦ Ραχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἥθελεν παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς ὅτι οὐκ εἰσίν 16 οὕτως εἶπεν κύριος διαλιπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου ὅτι ἔστιν μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἔχθρῶν 17 μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις 18 ἀκοήν ἡκουσα Εφραὶμ ὀδυρομένου ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαἰδεύθην ἐγώ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου 19 ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναι με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον ὄνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου 20 υἱὸς ἀγαπητὸς Εφραὶμ ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτόν φησὶν κύριος 21 στῆσον σεαυτήν Σιων ποίησον τιμωρίαν δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὄμους ὁδὸν ἦν ἐπορεύθης ἀποστράφητι παρθένος Ισραὴλ ἀποστράφητι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα 22 ἔως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἡτιμωμένη ὅτι ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινήν ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἀνθρωποι 23 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ιουδᾷ καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἄγιον αὐτοῦ 24 καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδᾶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ ἄμα γεωργῷ καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίᾳ 25 ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα 26 διὰ

τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ εἶδον καὶ ὁ ὑπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη 27 διὰ τοῦτο ἵδον ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ σπερῶ τὸν Ισραὴλ καὶ τὸν Ιουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους 28 καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν φησὶν κύριος 29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἶπωσιν οἱ πατέρες ἔφαγον ὅμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν 30 ἀλλ' ἡ ἔκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανεῖται καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὅμφακα αἵμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ 31 ἵδον ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ιουδα διαθήκην καινήν 32 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβούμενου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτῶν φησὶν κύριος 33 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας φησὶν κύριος διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν 34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γνῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἔως μεγάλου αὐτῶν ὅτι ἔλεως ᔹσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι 35 ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον φησὶν κύριος καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος

Ισραηλ φησὶν κύριος περὶ πάντων ὃν ἐποίησαν 36 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ 37 ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου φησὶν κύριος καὶ τὸ γένος Ισραηλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας 38 ἵδού ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Αναμεηλ ἔως πύλης τῆς γωνίας 39 καὶ ἔξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἔως βουνῶν Γαρηβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλως ἔξι ἐκλεκτῶν λίθων 40 καὶ πάντες ασαρημαθ ἔως ναχαλ Κεδρων ἔως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἔως τοῦ αἰῶνος

39 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμιαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Σεδεκια οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος 2 καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἔχαράκωσεν ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ Ιερεμιας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἡ ἐστιν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως 3 ἐν ἥ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκιας λέγων διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἵδού ἔγω δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν 4 καὶ Σεδεκιας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ὅψονται 5 καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκιας εἰς

Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθιεῖται 6 καὶ λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ιερεμιαν λέγων 7 ἵδού Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἄγρόν μου τὸν ἐν Αναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν 8 καὶ ἥλθεν πρὸς με Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός μου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπεν μοι κτῆσαι τὸν ἄγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμιν τὸν ἐν Αναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι καὶ σὺ πρεσβύτερος καὶ ἔγνων ὅτι λόγος κυρίου ἐστίν 9 καὶ ἐκτησάμην τὸν ἄγρὸν Αναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ ἔστησα αὐτῷ ἐπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου 10 καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ 11 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον 12 καὶ ἔδωκα αὐτῷ τῷ Βαρουχ υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μαασαίου κατ' ὄφθαλμοὺς Αναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ κατ' ὄφθαλμοὺς τῶν ἐστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὄφθαλμοὺς τῶν Ιουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς 13 καὶ συνέταξα τῷ Βαρουχ κατ' ὄφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων 14 οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ λαβὲ τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸς εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους 15 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι κτηθήσονται ἄγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ 16 καὶ προσευχάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου λέγων 17 ὃ κύριε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ

ύψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ οὐθέν 18 ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἴσχυρός 19 κύριος μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλώνυμος κύριος οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 20 ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἴγυπτῳ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ισραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 21 καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἴγυπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν χειρὶ κραταιῇ καὶ ἐν βραχίονι ύψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις 22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην ἥν ὕμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι 23 καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἐλάβοσαν αὐτὴν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν σου οὐκ ἐπορεύθησαν ἄπαντα ἢ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα 24 ἵδού ὅχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτὴν καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ ὡς ἐλάλησας οὕτως ἐγένετο 25 καὶ σὺ λέγεις πρός με κτῆσαι σεαυτῷ ἀγρὸν ἀργυρίου καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων 26 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 27 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκός μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυψήσεται τι 28 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ διθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὐτῇ εἰς χεῖρας

βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν 29 καὶ ἔχουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμούντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ καὶ κατακαύσουσιν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ Βααλ καὶ ἐσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἐτέροις πρὸς τὸ παραπικρᾶναί με 30 ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ιουδαίονοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν 31 ὅτι ἐπὶ τὴν ὄργήν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη ἀφ' ἣς ἡμέρας ὡκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου 32 διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ Ιουδαίων ἐποίησαν πικρᾶναί με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ιερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν ἄνδρες Ιουδαίοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ 33 καὶ ἐπέστρεψαν πρός με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὅρθρου καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν 34 καὶ ἐθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν 35 καὶ ὡκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βααλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομοῦ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολοχ βασιλεῖ ἢ οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφαμαρτεῖν τὸν Ιουδαν 36 καὶ νῦν οὕτως εἴπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν ἥν σὺ λέγεις παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ 37 ἵδού ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς οὐδιέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὄργῃ μου καὶ τῷ θυμῷ

μου καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ καὶ ἐπιστρέψω αὐτὸὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ καθιὼ αὐτὸὺς πεποιθότας **38** καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **39** καὶ δώσω αὐτοῖς ὄδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν φοβηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς **40** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὅπισθεν αὐτῶν καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ **41** καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ **42** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθά ἐπίγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθά ἢ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς **43** καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ ἥ σὺ λέγεις ἄβατος ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων **44** καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγιῇ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμιν καὶ κύκλῳ Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐν πόλεσιν τοῦ ὄρους καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν

40 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν δεύτερον καὶ αὐτὸς ἥν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος ποιῶν γῆν καὶ πλάσσων αὐτὴν τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτὴν κύριος ὄνομα αὐτῷ **3** κέκραξον πρός με καὶ ἀποκριθήσομαι σοι καὶ ἀπαγγελώ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά ἢ οὐκ ἔγνως αὐτά **4** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης καὶ

περὶ οἴκων βασιλέως Ιουδα τῶν καθηρημένων εἰς χάρακας καὶ προμαχῶνας **5** τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων οὓς ἐπάταξα ἐν ὄργῃ μου καὶ ἐν θυμῷ μου καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν **6** ἴδού ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἵαμα καὶ φανερώσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ ἱατρεύσω αὐτὴν καὶ ποιήσω αὐτοῖς εἱρήνην καὶ πίστιν **7** καὶ ἐπιστρέψω τὴν ἀποικίαν Ιουδα καὶ τὴν ἀποικίαν Ισραὴλ καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς τὸ πρότερον **8** καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὃν ἡμάρτοσάν μοι καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι ἀμαρτιῶν αὐτῶν ὃν ἡμάρτον μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ **9** καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ εἰς αἴνεσιν καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθά ἢ ἐγὼ ποιήσω καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ περὶ πάσης τῆς εἱρήνης ἥς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς **10** οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἀκούσθησεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὃ ὑμεῖς λέγετε ἔρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ ταῖς ἡρημωμέναις παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρωπὸν καὶ κτήνη **11** φωνὴ εὐφροσύνης καὶ φωνὴ χαρμοσύνης φωνὴ νυμφίου καὶ φωνὴ νύμφης φωνὴ λεγόντων ἔξομολογεῖσθε κυρίω παντοκράτορι ὅτι χρηστὸς κύριος ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰσοίσουσιν δῶρα εἰς οἴκον κυρίου ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πρότερον εἶπεν κύριος **12** οὕτως εἶπεν κύριος τῶν δυνάμεων ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ

τὸ μὴ εῖναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα **13** ἐν πόλεσιν τῆς ὁρεινῆς καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ καὶ ἐν γῇ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος εἶπεν κύριος

41 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου καὶ Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῇ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ιουδα λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος βάδισον πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλήμψεται αὐτὴν καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρί **3** καὶ σὸν μὴ σωθῆς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ συλλήμψει συλλημφθῆσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ καὶ οἱ ὄφθαλμοί σου τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ὅψονται καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ **4** ἀλλὰ ἀκουσον τὸν λόγον κυρίου Σεδεκια βασιλεῦ Ιουδα οὕτως λέγει κύριος **5** ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ καὶ ως ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερον σου κλαύσονται καὶ σὲ καὶ ὡς ἀδων κόψονται σε ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα εἶπεν κύριος **6** καὶ ἐλάλησεν Ιερεμιας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκιαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ιερουσαλημ **7** καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα ἐπὶ Λαχις καὶ ἐπὶ Αζηκα ὅτι αὗται κατελείφθησαν

ἐν πόλεσιν Ιουδα πόλεις ὄχυραί **8** ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκιαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεσιν **9** τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἔκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἔκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Εβραῖον καὶ τὴν Εβραίαν ἐλευθέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ιουδα **10** καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἔκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἔκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ **11** καὶ ἔωσαν αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας **12** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων **13** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἐγὼ ἐθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἥ ἐξειλάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἴγυπτου ἐξ οἴκου δουλείας λέγων **14** ὅταν πληρωθῇ ἐξ ἔτη ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Εβραῖον ὃς πραθήσεταί σοι καὶ ἐργάται σοι ἐξ ἔτη καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ οὐκ ἥκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν **15** καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ δόφθαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἔκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συντελεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ **16** καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἔκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἔκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας **17** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὑμεῖς οὐκ ἥκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἵδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον

καὶ εἰς τὸν λιμὸν καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς **18** καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου ἵνα ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ **19** τοὺς ἄρχοντας Ιουδα καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν **20** καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν καὶ ἔσται τὰ θνητιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς **21** καὶ τὸν Σεδεκιαν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτῶν καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν **22** ἴδού ἐγὼ συντάσσω φησὶν κύριος καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λήμψονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ τὰς πόλεις Ιουδα καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ κατοικούντων

42 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα λέγων **2** βάδισον εἰς οἶκον Αρχαβίν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον **3** καὶ ἔξήγαγον τὸν Ιεζονιαν υἱὸν Ιερεμιν υἱοῦ Χαβασιν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Αρχαβίν **4** καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ανανιου υἱοῦ Γοδολιου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὃ ἔστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἄρχοντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαιου υἱοῦ Σελωμ τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν **5** καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἶνον καὶ ποτήρια καὶ εἶπα πίετε οἶνον **6** καὶ εἶπαν οὐ

μὴ πίωμεν οἶνον ὅτι Ιωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων οὐ μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἔως αἰώνος **7** καὶ οἰκίαν οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν ὅπως ἀν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἣς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς **8** καὶ ἡκούσαμεν τῆς φωνῆς Ιωναδαβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὑμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν **9** καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ὑμῖν **10** καὶ ὥκησαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἡκούσαμεν καὶ ἐποίησαμεν κατὰ πάντα ἀ ἐνετείλατο ὑμῖν Ιωναδαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν **11** καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἴπαμεν εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων καὶ ὥκούμεν ἐκεῖ **12** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **13** οὕτως λέγει κύριος πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου **14** ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ιωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον καὶ οὐκ ἐπίσοσαν καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὅρθρου καὶ ἐλάλησα καὶ οὐκ ἡκούσατε **15** καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδας μου τοὺς προφήτας λέγων ἀποστράφητε ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύσεσθε ὅπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν

αύτοῖς καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα ύμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ύμῶν καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὡτα ύμῶν καὶ οὐκ ἡκούσατε 16 καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ιωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσάν μου 17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ιδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ πάντα τὰ κακά ἃ ἐλάλησα ἐπ’ αὐτούς 18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπειδὴ ἤκουσάν υἱοὶ Ιωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν 19 οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ιωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ παρεστηκώς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς

43 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ιωακιμ υἱοῦ Ιωσια βασιλέως Ιουδα ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 λαβὲ σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γράψον ἐπ’ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ’ ἣς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρός σε ἀφ’ ἡμερῶν Ιωσια βασιλέως Ιουδα καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης 3 ἵσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ιουδα πάντα τὰ κακά ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ ὄδοις αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἰλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν 4 καὶ ἐκάλεσεν Ιερεμιας τὸν Βαρουχ υἱὸν Νηριου καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ιερεμιου πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἔχρημάτισεν πρὸς αὐτόν εἰς χαρτίον βιβλίου 5 καὶ ἐνετείλατο Ιερεμιας τῷ Βαρουχ λέγων ἐγὼ φυλάσσομαι οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου 6 καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὡτα τοῦ Βαρουχ τῷ χαρτίον καὶ

οἴκω κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας καὶ ἐν ὧσι παντὸς Ιουδα τῶν ἑρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς 7 ἵσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὄδοις αὐτῶν τῆς πονηρᾶς ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὄργὴ κυρίου ἦν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον 8 καὶ ἐποίησεν Βαρουχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ιερεμιας τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου 9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὄγδῳ βασιλεῖ Ιωακιμ τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἔξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ιερουσαλημ καὶ οἶκος Ιουδα 10 καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ιερεμιου ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν τοῦ γραμματέως ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὧσι παντὸς τοῦ λαοῦ 11 καὶ ἤκουσεν Μιχαιας υἱὸς Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν ἄπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου 12 καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως καὶ ἴδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο Ελισαμα ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαιας υἱὸς Σελεμιου καὶ Ελναθαν υἱὸς Ακχοβωρ καὶ Γαμαριας υἱὸς Σαφαν καὶ Σεδεκιας υἱὸς Ανανιου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες 13 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαιας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος τοῦ Βαρουχ εἰς τὰ ὡτα τοῦ λαοῦ 14 καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου τὸν Ιουδιν υἱὸν Ναθανιου υἱοῦ Σελεμιου υἱοῦ Χουσι λέγοντες τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ λαβὲ αὐτὸν εἰς τὴν χειρά σου καὶ ἥκε καὶ ἔλαβεν Βαρουχ τὸ χαρτίον καὶ

κατέβη πρὸς αὐτούς 15 καὶ εἶπαν αὐτῷ πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὡτα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαρουχ 16 καὶ ἐγενήθη ὡς ἥκουσαν πάντας τοὺς λόγους συνεβουλεύσαντο ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἄπαντας τοὺς λόγους τούτους 17 καὶ τὸν Βαρουχ ἡρώτησαν λέγοντες πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους 18 καὶ εἶπεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέν μοι Ιερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ 19 καὶ εἶπαν τῷ Βαρουχ βάδισον κατακρύβηθι σὺ καὶ Ιερεμίας ἀνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς 20 καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ελισαμα καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους 21 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ιουδίν λαβεῖν τὸ χαρτίον καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἔξ οἴκου Ελισαμα καὶ ἀνέγνω Ιουδίν εἰς τὰ ὡτα τοῦ βασιλέως καὶ εἶς τὰ ὡτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα 22 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 23 καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ιουδίν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας ἀπέτεμνεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἔως ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας 24 καὶ οὐκ ἐζήτησαν καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἴματια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους 25 καὶ Ελναθαν καὶ Γοδολιας καὶ Γαμαριας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον 26 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ιερεμεῃ νίῷ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ

Σαραια σιώ Εσριηλ συλλαβεῖν τὸν Βαρουχ καὶ τὸν Ιερεμιαν καὶ κατεκρύβησαν 27 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔγραψεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος Ιερεμιου λέγων 28 πάλιν λαβὲ σὺ χαρτίον ἔτερον καὶ γράψων πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακιμ 29 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων διὰ τί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων εἰσπορεύμενος εἰσπορεύσεται ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐξολεθρεύσει τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἀνθρωπος καὶ κτήνη 30 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Ιωακιμ βασιλέα Ιουδα οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ καὶ τὸ θνητιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ήμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός 31 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ γῆν Ιουδα πάντα τὰ κακά ἢ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἥκουσαν 32 καὶ ἔλαβεν Βαρουχ χαρτίον ἔτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ιερεμιου ἄπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὗ κατέκαυσεν Ιωακιμ καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι 44 καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκιας σιώς Ιωσια ἀντὶ Ιωακιμ οὗ ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεύειν τοῦ Ιουδα 2 καὶ οὐκ ἥκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ιερεμιου 3 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκιας τὸν Ιωαχαλ σιών Σελεμιου καὶ τὸν Σοφονιαν σιὼν Μαασαιου

τὸν ἱερέα πρὸς Ιερεμιαν λέγων πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον 4 καὶ Ιερεμιας ἥλθεν καὶ διῆλθεν διὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς οἴκον τῆς φυλακῆς 5 καὶ δύναμις Φαραω ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ Ιερουσαλημ 6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων 7 οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ιουδα τὸν ἀποστέλαντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητησάι με ἵδον δύναμις Φαραω ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου 8 καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ συλλήμψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί 9 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσιν 10 καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς καὶ καταλειφθῶσίν τινες ἐκκεκεντημένοι ἔκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί 11 καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραω 12 ἐξῆλθεν Ιερεμιας ἀπὸ Ιερουσαλημ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμιν τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ 13 καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμιν καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυεν Σαρουνιας υἱὸς Σελεμιου υἱὸῦ Ανανιου καὶ συνέλαβεν τὸν Ιερεμιαν λέγων πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις 14 καὶ εἶπεν ψεῦδος οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν Σαρουνιας τὸν Ιερεμιαν

καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας 15 καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ιερεμιαν καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ιωναθαν τοῦ γραμματέως ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς 16 καὶ ἥλθεν Ιερεμιας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς 17 καὶ ἀπέστειλεν Σεδεκιας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ ἡρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν εἰ ἔστιν λόγος παρὰ κυρίου καὶ εἶπεν ἔστιν εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθῆσῃ 18 καὶ εἶπεν Ιερεμιας τῷ βασιλεῖ τί ἡδίκησά σε καὶ τοὺς παῖδας σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς 19 καὶ ποῦ εἰσίν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν λέγοντες ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην 20 καὶ νῦν κύριε βασιλεῦ πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ιωναθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ 21 καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἐνα τῆς ἡμέρας ἔξωθεν οὐ πέσσουσιν ἔως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν Ιερεμιας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς 45 καὶ ἤκουσεν Σαφατιας υἱὸς Μαθαν καὶ Γοδολιας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ιωαχαλ υἱὸς Σελεμιου τοὺς λόγους οὓς ἐλάλει Ιερεμιας ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ρόμφαιᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ ἀυτοῦ εἰς εὑρεμα καὶ ζήσεται 3 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος παραδιδομένη παραδοθῆσεται ἡ πόλις

αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλήμψεται αὐτήν 4 καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ ἀναιρεθῆτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους δτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἀλλ ἦ πονηρά 5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἵδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν δτι οὐκ ἡδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς 6 καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς καὶ ἔχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὅδωρ ἀλλ ἦ βόρβορος καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ 7 καὶ ἤκουσεν Αβδεμελεχ ὁ Αἴθιοψ καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως δτι ἔδωκαν Ιερεμιαν εἰς τὸν λάκκον καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν 8 καὶ ἔξηλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν 9 ἐπονηρεύσω ἣ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ δτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει 10 καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Αβδεμελεχ λέγων λαβὲ εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου ἵνα μὴ ἀποθάνῃ 11 καὶ ἔλαβεν Αβδεμελεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ιερεμιαν εἰς τὸν λάκκον 12 καὶ εἶπεν ταῦτα θές ὑποκάτω τῶν σχοινίων καὶ ἐποίησεν Ιερεμιας οὗτως 13 καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ

ἐκάθισεν Ιερεμιας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς 14 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ασελισι τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσω σε λόγον καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα 15 καὶ εἶπεν Ιερεμιας τῷ βασιλεῖ ἐὰν ἀναγγείλω σοι οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις καὶ ἐὰν συμβουλεύσω σοι οὐ μὴ ἀκούσῃς μου 16 καὶ ὕμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων ζῆ κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην εὶς ἀποκτενῶ σε καὶ εὶς δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων 17 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμιας οὗτως εἶπεν κύριος ἐὰν ἔξελθων ἔξελθης πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου 18 καὶ ἐὰν μὴ ἔξελθης δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς 19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ιερεμια ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ιουδαίων τῶν πεφευγότων πρὸς τοὺς Χαλδαίους μὴ δώσειν με εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ καταμωκήσονταί μου 20 καὶ εἶπεν Ιερεμιας οὐ μὴ παραδῶσίν σε ἀκουσον τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ καὶ βέλτιον ἔσται σοι καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου 21 καὶ εὶ μὴ θέλεις σὺ ἔξελθεῖν οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέν μοι κύριος 22 καὶ ἴδου πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ιουδα ἔξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ αὗται ἔλεγον ἡπάτησάν σε καὶ δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασιν πόδας σου ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ 23 καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου ἔξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς δτι

έν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλλημφθήσῃ καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται 24 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνης 25 καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐλάλησά σοι καὶ ἔλθωσιν πρὸς σὲ καὶ εἴπωσίν σοι ἀνάγγειλον ἡμῖν τί ἐλάλησέν σοι ὁ βασιλεύς μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε καὶ τί ἐλάλησεν πρὸς σὲ ὁ βασιλεύς 26 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ρίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὄφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ιωναθαν ἀποθανεῖν ἐκεῖ 27 καὶ ἥλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ιερεμιαν καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς καὶ ἀπεσιώπησαν ὅτι οὐκ ἡκούσθη λόγος κυρίου 28 καὶ ἐκάθισεν Ιερεμιας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἔως χρόνου οὗ συνελήμφθη Ιερουσαλημ

46 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκια βασιλέως Ιουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν 2 καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκια ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐρράγη ἡ πόλις 3 καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Ναργαλασφρ καὶ Σαμαγωθ καὶ Ναβουσαχφρ καὶ Ναβουσαρις καὶ Ναγαργασνασερ Ραβαμαγ καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος 14 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ιερεμιαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱὸν Σαφαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ιουδα καὶ οἰκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ιουδα εἰς ἄπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὄφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι πορεύου καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν 6 καὶ ἥλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφρα καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ 7 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες

αὐτὸν καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ 15 καὶ πρὸς Ιερεμιαν ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων 16 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Αβδεμελεχ τὸν Αἰθίοπα οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἵδού ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά 17 καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων ὃν σὺ φοβῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 18 ὅτι σώζων σώσω σε καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὔρεμα ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοὶ φησὶν κύριος

47 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμιαν ὕστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμαν ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ ἀποικίας Ιουδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα 2 καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεός σου ἐλάλησεν τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον 3 καὶ ἐποίησεν κύριος ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ καὶ οὐκ ἡκούσατε αὐτοῦ τῆς φωνῆς 4 ἵδού ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα ἦκε καὶ θήσω τοὺς ὄφθαλμούς μου ἐπὶ σέ 5 εἰ δὲ μή ἀπότρεχε καὶ ἀνάστρεψον πρὸς Γοδολιαν νιὸν Αχικαμ υἱὸν Σαφαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ιουδα καὶ οἰκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ιουδα εἰς ἄπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὄφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι πορεύου καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν 6 καὶ ἥλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφρα καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ 7 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες

τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν ἐν τῇ γῇ καὶ παρεκατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναικας αὐτῶν οὓς οὐκ ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα **8** καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα Ισμαὴλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ιωαναν υἱὸς Καρης καὶ Σαραιας υἱὸς Θαναεμεθ καὶ υἱὸι Ωφε τοῦ Νετωφατι καὶ Ιεζονιας υἱὸς τοῦ Μοχατι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν **9** καὶ ὥμοσεν αὐτοῖς Γοδολιας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν **10** καὶ ίδού ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφα στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων οἵ ἀν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς συναγάγετε οῖνον καὶ ὀπώραν καὶ συναγάγετε ἔλαιον καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἵς κατεκρατήσατε **11** καὶ πάντες οἱ Ιουδαῖοι οἱ ἐν γῇ Μωαβ καὶ ἐν υἱοῖς Αμμων καὶ οἱ ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἡκουσαν ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ιουδα καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ **12** καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς γῆν Ιουδα εἰς Μασσηφα καὶ συνήγαγον οῖνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔλαιον **13** καὶ Ιωαναν υἱὸς Καρης καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα **14** καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰ γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελισα βασιλεὺς υἱῶν Αμμων ἀπέστειλεν πρὸς σὲ τὸν Ισμαὴλ πατάξαι σου ψυχήν καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιας **15** καὶ Ιωαναν εἶπεν τῷ Γοδολια κρυφαίως ἐν

Μασσηφα πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ισμαὴλ καὶ μηθὲὶς γνώτω μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῇ πᾶς Ιουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ιουδα **16** καὶ εἶπεν Γοδολιας πρὸς Ιωαναν μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις περὶ Ισμαὴλ

48 καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἔβδομῳ ἦλθεν Ισμαὴλ υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ελασα ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἄμα **2** καὶ ἀνέστη Ισμαὴλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἵ ἡσαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς **3** καὶ πάντας τοὺς Ιουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφα καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ **4** καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιαν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω **5** καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχεμ καὶ ἀπὸ Σαλημ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας ὁγδοήκοντα ἄνδρες ἔξυρημένοι πώγωνας καὶ διερρηγμένοι τὰ ἴματα καὶ κοπτόμενοι καὶ μαναα καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἴκον κυρίου **6** καὶ ἔξηλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ισμαὴλ αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰσέλθετε πρὸς Γοδολιαν **7** καὶ ἐγένετο εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ **8** καὶ δέκα ἄνδρες εύρεθησαν ἐκεῖ καὶ εἶπαν τῷ Ισμαὴλ μὴ ἀνέλης ἡμᾶς ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ πυροὶ καὶ κριθαί μέλι καὶ ἔλαιον καὶ παρῆλθεν καὶ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **9** καὶ τὸ φρέαρ εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ισμαὴλ πάντας οὓς ἐπάταξεν φρέαρ μέγα τοῦτο ἔστιν ὃ ἐποίησεν

ό βασιλεὺς Ασα ἀπὸ προσώπου Βαασα βασιλέως Ισραηλ τοῦτο ἐνέπλησεν Ισμαὴλ τραυματιῶν **10** καὶ ἀπέστρεψεν Ισμαὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφα καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως ἃς παρεκατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολια νιῷ Ἀχικαμ καὶ ὤχετο εἰς τὸ πέραν νιῶν Αμμων **11** καὶ ἥκουσεν Ιωανναν νιὸς Καρης καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακά ἀ ἐποίησεν Ισμαὴλ **12** καὶ ἥγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ ὤχοντο πολεμεῖν αὐτὸν καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαων **13** καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ισμαὴλ τὸν Ιωανναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ **14** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ιωανναν **15** καὶ Ισμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις καὶ ὤχετο πρὸς τοὺς νιὸν Αμμων **16** καὶ ἔλαβεν Ιωανναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ισμαὴλ δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ τὰς γυναικας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὔνούχους οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβαων **17** καὶ ὤχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωθ-χαμααμ τὴν πρὸς Βηθλεεμ τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον **18** ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι ἐπάταξεν Ισμαὴλ τὸν Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ

49 καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ιωανναν καὶ Αζαριας νιὸς Μαασαιου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου **2** πρὸς Ιερεμιαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου

καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν καθὼς οἱ ὁφθαλμοί σου βλέπουσιν **3** καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεός σου τὴν ὁδόν ἥ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ιερεμιας ἥκουσα ἵδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν καὶ ἔσται ὁ λόγος ὃν ἀν ἀποκριθήσεται κύριος ἀναγγελῶ ὑμῖν οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα **5** καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ιερεμιᾳ ἔστω κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον ὃν ἀν ἀποστείλη σε κύριος πρὸς ἡμᾶς οὕτως ποιήσομεν **6** καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακόν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν ἀκουσόμεθα ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **7** καὶ ἐγενήθη μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν **8** καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ιωανναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος **10** ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθέλω καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἵς ἐποίησα ὑμῖν **11** μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε φησὶν κύριος ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι τοῦ ἔξαιρεῖσθαι ὑμᾶς καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ **12** καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν **13** καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν

τῇ γῇ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου
14 ὅτι εἰς γῆν Αἴγυπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ
μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ
μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν
καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν 15 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον
κυρίου οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ὑμεῖς δῶτε τὸ
πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε
ἐκεῖ κατοικεῖν 16 καὶ ἔσται ἡ ρομφαία ἣν ὑμεῖς
φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς εὐρήσει ὑμᾶς
ἐν γῇ Αἴγυπτον καὶ ὁ λιμός οὗ ὑμεῖς λόγον
ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταλήμψεται ὑμᾶς
ὅπισω ὑμῶν ἐν Αἴγυπτῳ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε
17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ
ἄλλογενεῖς οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς
γῆν Αἴγυπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ
ρομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν
οὐθὲὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὃν ἐγὼ ἐπάγω
ἐπ' αὐτούς 18 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθὼς
ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ιερουσαλημ οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσεσθε
εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἀρὰν καὶ εἰς
ὄνειδισμὸν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον
τοῦτον 19 ἢ ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς
καταλοίπους Ιουδα μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον
καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε 20 ὅτι ἐπονηρεύσασθε
ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες
πρόσευξαι περὶ ὑμῶν πρὸς κύριον καὶ κατὰ
πάντα ἢ ἐὰν λαλήσῃ σοι κύριος ποιήσομεν 21 καὶ
οὐκ ἡκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου ἣς ἀπέστειλέν
με πρὸς ὑμᾶς 22 καὶ νῦν ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὑμεῖς βούλεσθε
εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ

50 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ιερεμιας λέγων
πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς
ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτούς πάντας
τοὺς λόγους τούτους 2 καὶ εἶπεν Αζαριας υἱὸς
Μαασαιου καὶ Ιωαναν υἱὸς Καρης καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ εἴπαντες τῷ Ιερεμια λέγοντες
ψεύδη οὐκ ἀπέστειλέν σε κύριος πρὸς ἡμᾶς
λέγων μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ 3
ἀλλ ἢ Βαρουχ υἱὸς Νηριου συμβάλλει σε πρὸς
ἡμᾶς ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων
τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς
εἰς Βαβυλῶνα 4 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ιωαναν καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ
λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικησαι ἐν γῇ Ιουδα
5 καὶ ἔλαβεν Ιωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ιουδα
τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ 6 τοὺς
δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναικας καὶ τὰ νήπια
καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχάς
ἄς κατέλιπεν Ναβουζαρδαν μετὰ Γοδολιου υἱοῦ
Αχικαμ καὶ Ιερεμιαν τὸν προφήτην καὶ Βαρουχ
υἱὸν Νηριου 7 καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι
οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου καὶ εἰσῆλθον
εἰς Ταφνας 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν ἐν Ταφνας λέγων 9 λαβὲ σεαυτῷ
λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν
προθύροις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραω ἐν Ταφνας
κατ' ὄφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ιουδα 10 καὶ ἐρεῖς
οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ ἄξω
Ναβουζαρδανοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ θήσει
αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων
ὧν κατέκρυψας καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτοὺς 11 καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν

Αἰγύπτου οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν καὶ οὓς εἰς ἥριμφαίαν εἰς ἥριμφαίαν 12 καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου ὡσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἴματιον αὐτοῦ καὶ ἔξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ 13 καὶ συντρίψει τοὺς στύλους ἡλίου πόλεως τοὺς ἐν Ων καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί

51 δὲ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν ἄπασιν τοῖς Ιουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ καὶ ἐν Ταφναῖς καὶ ἐν γῇ Παθουρης λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος δὲ θεὸς Ισραὴλ ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακά ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα καὶ ἵδού εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων 3 ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἡς ἐποίησαν παραπικρᾶναι με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἐτέροις οἵς οὐκ ἔγνωτε 4 καὶ ἀπέστειλα πρὸς οὓς τοὺς παῖδας μου τοὺς προφήτας ὅρθρους καὶ ἀπέστειλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μοιλύνσεως ταύτης ἡς ἐμίσησα 5 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἐτέροις 6 καὶ ἔσταξεν ἡ ὁργή μου καὶ ὁ θυμός μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὔτη 7 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ ἵνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ιουδα πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα 8 παραπικρᾶναι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν θεοῖς

ἐτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσήλθατε ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἵνα ἐκκοπῆτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς 9 μὴ ἐπιλέησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ιουδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν ὃν ἐποίησαν ἐν γῇ Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ 10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου ὃν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν 11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἵδού ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου 12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ πεσοῦνται ἐν ῥόμφαιᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν 13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν ῥόμφαιᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ 14 καὶ οὐκ ἔσται σεσωμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ιουδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ιουδα ἐφ' ἣν αὐτὸὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ ἀνασεσωμένοι 15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ιερεμιᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἐτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες συναγωγὴ μεγάλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν Παθουρῃ λέγοντες 16 ὁ λόγος δὲν ἐλάλησας πρὸς ὑμᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου οὐκ ἀκούσομέν σου 17 ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον δὲς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ

τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς καθὰ ἐποίησαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ εἴδομεν 18 καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ ἡλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν ῥόμφαιά καὶ ἐν λιμῷ ἔξελίπομεν 19 καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποίησαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπείσαμεν σπονδάς αὐτῇ 20 καὶ εἶπεν Ιερεμίας παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναιξὶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους λέγων 21 οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐμνήσθη κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ 22 καὶ οὐκ ἡδύνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὃν ἐποίησατε καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀράνως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 23 ἀπὸ προσώπου ὃν ἐθυμιάτε καὶ ὃν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἡκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε καὶ ἐπελάθετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα 24 καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναιξὶν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου 25 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ὑμεῖς γυναικες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι ποιοῦσαι ποιήσομεν

τὰς ὄμολογίας ἡμῶν ἃς ὄμολογήσαμεν θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὄμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι ἐποίησατε 26 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶς Ιουδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἵδοὺ ὕμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ιουδα εἰπεῖν ζῆι κύριος κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ 27 ὅτι ἵδού ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς Ιουδα οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν ῥόμφαιά καὶ ἐν λιμῷ ἔως ἂν ἐκλίπωσιν 28 καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥόμφαιας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ιουδα ὀλίγοι ἀριθμῷ καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ιουδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ λόγος τίνος ἐμμενεῖ 29 καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά 30 οὕτως εἶπεν κύριος ἵδού ἐγὼ δίδωμι τὸν Ουαφρη βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 31 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ιερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Βαρουχ σὺν Νηριού ὅτε ἔγραφεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ Ιωακιμ υἱῷ Ιωσια βασιλέως Ιουδα 32 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοὶ Βαρουχ 33 ὅτι εἶπας οἵμοι οἵμοι ὅτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν οὐχ εὗρον 34 εἰπὸν αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος ἵδού οὖς ἐγὼ ὠκοδόμησα ἐγὼ καθαιρῶ καὶ οὓς

έγω ἐφύτευσα ἐγὼ ἐκτίλλω 35 καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα μὴ ζητήσῃς ὅτι ἴδού ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα λέγει κύριος καὶ δῶσω τὴν ψυχήν σου εἰς εὑρεμα ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἐὰν βαδίσης ἔκει

52 ὅντος εἰκοστοῦ καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκιου ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αμιτααλ Θυγάτηρ Ιερεμιου ἐκ Λοβενα 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἥλθεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν καὶ περιώκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ 5 καὶ ἥλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἔως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκια 6 ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἤσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς 7 καὶ διεκόπη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀνὰ μέσον τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Αραβα 8 καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὅπισω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ιεριχω καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ 9 καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως 10 καὶ ἐσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκιου κατ' ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ιουδα ἐσφαξεν ἐν Δεβλαθα 11 καὶ τοὺς

ὄφθαλμοὺς Σεδεκιου ἐξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐδώκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος ἔως ἡμέρας ἣς ἀπέθανεν 12 καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἥλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ 13 καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί 14 καὶ πᾶν τεῖχος Ιερουσαλημ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου 16 καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργούς 17 καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα 18 καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς 19 καὶ τὰ σαφφωθ καὶ τὰ μασμαρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυάθους ἢ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ὃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος 20 καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ἢ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων εἰς οἶκον κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν 21 καὶ οἱ στῦλοι τριάκοντα πέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αὐτὸν καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ 22 καὶ γεῖσος ἐπ'

αύτοῖς χαλκοῦν καὶ πέντε πήχεων τὸ μῆκος ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἐνός καὶ δίκτυον καὶ ῥόαι ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ῥόαι τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσιν 23 καὶ ἵσαν αἱ ῥόαι ἐνενήκοντα ἔξι τὸ ἐν μέρος καὶ ἵσαν αἱ πᾶσαι ῥόαι ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλῳ ἑκατόν 24 καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτερεύοντα καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδὸν 25 καὶ εὔνοῦχον ἕνα ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ ἐπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνάμεων τὸν γραμματεύοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς καὶ ἔξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως 26 καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα 27 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθα ἐν γῇ Αιμαθ 31 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει ἀποικισθέντος τοῦ Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἔλαβεν Ουλαιμαραδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὃ ἐβασίλευσεν τὴν κεφαλὴν Ιωακιμ βασιλέως Ιουδα καὶ ἔξήγαγεν αὐτὸν ἔξ οἰκίας ἣς ἐφυλάττετο 32 καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι 33 καὶ ἤλλαξεν τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀς ἔζησεν 34 καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ

παντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἔως ἡμέρας ἣς ἀπέθανεν

Θρῆνοι

1 πῶς ἐκάθισεν μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν ἐγενήθη ὡς χήρα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον 2 κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτὶ καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἡθέτησαν ἐν αὐτῇ ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἔχθρούς 3 μετωκίσθη ἡ Ιουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν οὐχ εὗρεν ἀνάπταυσιν πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν κατέλαβον αὐτὴν ἀνὰ μέσον τῶν θλιβόντων 4 ὅδοι Σιων πενθοῦσιν παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἔρχομένους ἐν ἕορτῇ πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἡφανισμέναι οἱ ιερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι καὶ αὐτὴ πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ 5 ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλήν καὶ οἱ ἔχθροὶ αὐτῆς εὐθηνοῦσαν ὅτι κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος 6 καὶ ἔξῆλθεν ἐκ θυγατρὸς Σιων πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὑρίσκοντες νομὴν καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύι κατὰ πρόσωπον διώκοντος 7 ἐμνήσθη Ιερουσαλημ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπωσμῶν αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ ἰδόντες οἱ ἔχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς 8 ἀμαρτίαν ἥμαρτεν Ιερουσαλημ διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο

πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἐταπείνωσαν αὐτὴν εἶδον γάρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράψῃ ὅπίσω 9 ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς ποδῶν αὐτῆς οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἰδέ κύριε τὴν ταπείνωσίν μου ὅτι ἐμεγαλύνθη ἔχθρος 10 χεῖρα αὐτοῦ ἔξεπέτασεν θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς εἴδεν γάρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἀγίασμα αὐτῆς ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου 11 πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες ζητοῦντες ἄρτον ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον ὅτι ἐγενήθην ἡτιμωμένη 12 οὐ πρὸς ὑμᾶς πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν ἐπιστρέψατε καὶ ἵδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου ὃ ἐγενήθη φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέν με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ 13 ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλεν πῦρ ἐν τοῖς ὁστέοις μου κατήγαγεν αὐτὸ διεπέτασεν δίκτυον τοῖς ποσίν μου ἀπέστρεψέν με εἰς τὰ ὅπίσω ἔδωκέν με ἡφανισμένην ὅλην τὴν ἡμέραν ὁδυνωμένην 14 ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου ἐν χερσίν μου συνεπλάκησαν ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου ἡσθένησεν ἡ ἰσχύς μου ὅτι ἔδωκεν κύριος ἐν χερσίν μου ὁδύνας οὐ δυνήσομαι στῆναι 15 ἐξῆρεν πάντας τοὺς ἰσχυρούς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου ληνὸν ἐπάτησεν κύριος παρθένω θυγατρὶ Ιουδα ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω 16 ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με ὁ ἐπιστρέψων ψυχήν μου ἐγένοντο οἱ νίοι μου ἡφανισμένοι ὅτι

έκραταιώθη ὁ ἔχθρος **17** διεπέτασεν Σιων χεῖρας αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ιακωβ κύκλῳ αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτὸν ἐγενήθη Ιερουσαλημ εἰς ἀποκαθημένην ἀνὰ μέσον αὐτῶν **18** δίκαιός ἔστιν κύριος ὅτι τὸ στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα ἀκούσατε δή πάντες οἱ λαοί καὶ ἤδετε τὸ ἄλγος μου παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ **19** ἐκάλεσα τοὺς ἑραστάς μου αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με οἱ ἵερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον ὅτι ἐζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσιν ψυχὰς αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον **20** ἴδε κύριε ὅτι θλίβομαι ἡ κοιλία μου ἐταράχθη καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοί ὅτι παραπικραίνουσα παρεπίκρανα ἔξωθεν ἥτεκνωσέν με μάχαιρα ὡσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ **21** ἀκούσατε δὴ ὅτι στενάζω ἐγώ οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με πάντες οἱ ἔχθροί μου ἥκουσαν τὰ κακά μου καὶ ἐχάρησαν ὅτι σὺ ἐποίησας ἐπήγαγες ἡμέραν ἐκάλεσας καιρόν καὶ ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί **22** εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων μου ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται

2 πῶς ἐγνόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα Σιων κατέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ισραὴλ καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ **2** κατεπόντισεν κύριος οὐ φεισάμενος πάντα τὰ ὠραῖα Ιακωβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ιουδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσεν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας

αὐτῆς **3** συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ισραὴλ ἀπέστρεψεν ὅπισα δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἔχθροῦ καὶ ἀνῆψεν ἐν Ιακωβ ὡς πῦρ φλόγα καὶ κατέφαγεν πάντα τὰ κύκλῳ **4** ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ ὡς ἔχθρος ἐστερέωσεν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος καὶ ἀπέκτεινεν πάντα τὰ ἐπιθυμήματα ὁφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιων ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ **5** ἐγενήθη κύριος ὡς ἔχθρος κατεπόντισεν Ισραὴλ κατεπόντισεν πάσας τὰς βάρεις αὐτῆς διέφθειρεν τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ καὶ ἐπλήθυνεν τῇ θυγατρὶ Ιουδα ταπεινουμένην καὶ τεταπεινωμένην **6** καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ διέφθειρεν ἐօρτὴν αὐτοῦ ἐπελάθετο κύριος ὃ ἐποίησεν ἐν Σιων ἑօρτῃς καὶ σαββάτου καὶ παρώντες ἐμβριμήματι ὄργης αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα **7** ἀπώσατο κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ ἀπετίναξεν ἀγίασμα αὐτοῦ συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἔχθροῦ τεῖχος βάρεων αὐτῆς φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑօρτῃς **8** καὶ ἐπέστρεψεν κύριος τοῦ διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιων ἐξέτεινεν μέτρον οὐκ ἀπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος καὶ ἐπένθησεν τὸ προτείχισμα καὶ τεῖχος ὄμοιθυμαδὸν ἡσθένησεν **9** ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς ἀπώλεσεν καὶ συνέτριψεν μοχλοὺς αὐτῆς βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔστιν νόμος καί γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρασιν παρὰ κυρίου **10** ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιων ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν περιεζώσαντο σάκκους κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ιερουσαλημ **11**

έξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὄφθαλμοί μου ἐταράχθη
ἡ καρδία μου ἔξεχύθη εἰς γῆν ἡ δόξα μου ἐπὶ
τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ
ἐκλιπεῖν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις
πόλεως **12** ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν ποῦ
σῖτος καὶ οἶνος ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς
τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι
ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν **13**
τί μαρτυρήσω σοι ἢ τί ὄμοιώσω σοι θύγατερ
Ιερουσαλημ τίς σώσει σε καὶ παρακαλέσει σε
παρθένος θύγατερ Σιων ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτίριον
συντριβῆς σου τίς ίάσεται σε **14** προφῆται σου
εἴδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην καὶ οὐκ
ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου τοῦ ἐπιστρέψαι
αἰχμαλωσίαν σου καὶ εἴδοσάν σοι λήμματα
μάταια καὶ ἔξωσματα **15** ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας
πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν ἐσύρισαν καὶ
ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα
Ιερουσαλημ ἥ αὕτη ἡ πόλις ἦν ἐροῦσιν στέφανος
δόξης εὐφροσύνη πάσης τῆς γῆς **16** διήνοιξαν ἐπὶ
σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἔχθροί σου ἐσύρισαν
καὶ ἔβρυξαν ὁδόντας εἶπαν κατεπίομεν αὐτήν
πλὴν αὕτη ἡ ήμέρα ἡν προσεδοκῶμεν εὔρομεν
αὐτήν εἴδομεν **17** ἐποίησεν κύριος ἡ ἐνεθυμήθη
συνετέλεσεν ρήματα αὐτοῦ ἡ ἐνετείλατο ἔξ
ήμερῶν ἀρχαίων καθεῖλεν καὶ οὐκ ἐφείσατο
καὶ ηὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἔχθρον ὕψωσεν κέρας
θλίβοντός σε **18** ἐβόησεν καρδία αὐτῶν πρὸς
κύριον τείχη Σιων καταγάγετε ὡς χειμάρρους
δάκρυα ήμέρας καὶ νυκτός μὴ δῶς ἔκνηψιν
σεαυτῇ μὴ σιωπήσαιτο θύγατερ ὁ ὄφθαλμός σου
19 ἀνάστα ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς
σου ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι

προσώπου κυρίου ἄρον πρὸς αὐτὸν χειράς σου
περὶ ψυχῆς νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ’
ἀρχῆς πασῶν ἔξόδων **20** ἵδε κύριε καὶ ἐπίβλεψον
τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως εἰ φάγονται γυναικες
καρπὸν κοιλίας αὐτῶν ἐπιφυλλίδα ἐποίησεν
μάγειρος φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα
μαστούς ἀποκτενεῖς ἐν ἀγιάσματι κυρίου ιερέα
καὶ προφήτην **21** ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον
παιδάριον καὶ πρεσβύτης παρθένοι μου καὶ
νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ
ἐν ρόμφαιά καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας ἐν ήμέρᾳ
ὅργης σου ἐμαγείρευσας οὐκ ἐφείσω **22** ἐκάλεσεν
ήμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν καὶ οὐκ
ἐγένοντο ἐν ήμέρᾳ ὄργης κυρίου ἀνασωζόμενος
καὶ καταλελειμμένος ὡς ἐπεκράτησα καὶ
ἐπλήθυνα ἔχθρούς μου πάντας

3 ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν ἐν ράβδῳ θυμοῦ
αὐτοῦ ἐπ’ ἐμέ **2** παρέλαβέν με καὶ ἀπήγαγεν εἰς
σκότος καὶ οὐ φῶς **3** πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψεν
χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ήμέραν **4** ἐπαλαίωσεν
σάρκας μου καὶ δέρμα μου ὄστεα μου συνέτριψεν
5 ἀνωκοδόμησεν κατ’ ἐμοῦ καὶ ἐκύκλωσεν
κεφαλήν μου καὶ ἐμόχθησεν **6** ἐν σκοτεινοῖς
ἐκάθισέν με ὡς νεκροὺς αἰῶνος **7** ἀνωκοδόμησεν
κατ’ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔξελεύσομαι ἐβάρυνεν χαλκόν
μου **8** καὶ γε κεκράξομαι καὶ βοήσω ἀπέφραξεν
προσευχήν μου **9** ἀνωκοδόμησεν ὁδούς μου
ἐνέφραξεν τρίβους μου ἐτάραξεν **10** ἄρκος
ἐνεδρεύουσα αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις **11**
κατεδίωξεν ἀφεστηκότα καὶ κατέπαυσέν με
ἔθετο με ἡφανισμένην **12** ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ
καὶ ἐστήλωσέν με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος **13**
εἰσήγαγεν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ

14 ἐγενήθην γέλως παντὶ λαῷ μου ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν 15 ἔχόρτασέν με πικρίας ἐμέθυσέν με χολῆς 16 καὶ ἐξέβαλεν ψήφῳ ὁδόντας μου ἐψώμισέν με σποδόν 17 καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχήν μου ἐπελαθόμην ἀγαθὰ 18 καὶ εἴπα ἀπώλετο νεῖκός μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου 19 ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου καὶ ἐκ διωγμοῦ μου πικρίας καὶ χολῆς μου 20 μνησθήσεται καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχή μου 21 ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου διὰ τοῦτο ὑπομενῶ 25 ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν ψυχῇ ἡ ζητήσει αὐτὸν ἀγαθὸν 26 καὶ ὑπομενεῖ καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον κυρίου 27 ἀγαθὸν ἀνδρὶ ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ 28 καθήσεται κατὰ μόνας καὶ σιωπήσεται ὅτι ἥρεν ἐφ' ἐαυτῷ 30 δῶσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν 31 ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται κύριος 32 ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρήσει κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ 33 ὅτι οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐταπείνωσεν υἱὸὺς ἀνδρός 34 τοῦ ταπεινῶσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς 35 τοῦ ἐκκλῖναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου 36 καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν κύριος οὐκ εἶπεν 37 τίς οὕτως εἶπεν καὶ ἐγενήθη κύριος οὐκ ἐνετείλατο 38 ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν 39 τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ 40 ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἡτάσθη καὶ ἐπιστρέψωμεν ἔως κυρίου 41 ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ 42 ἡμαρτήσαμεν ἡσεβήσαμεν καὶ οὐχ ἰλάσθης 43 ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ καὶ

ἀπεδίωξας ἡμᾶς ἀπέκτεινας οὐκ ἐφείσω 44 ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ εἴνεκεν προσευχῆς 45 καμμύσαι με καὶ ἀπωσθῆναι ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν 46 διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν 47 φρόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν ἔπαρσις καὶ συντριβή 48 ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὄφθαλμός μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου 49 ὁ ὄφθαλμός μου κατεπόθη καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν 50 ἔως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ κύριος ἐξ οὐρανοῦ 51 ὁ ὄφθαλμός μου ἐπιφυλλεῖ ἐπὶ τὴν ψυχήν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως 52 θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον οἱ ἐχθροί μου δωρεάν 53 ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωήν μου καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί 54 ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ κεφαλήν μου εἴπα ἀπῶσμαι 55 ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου 56 φωνήν μου ἥκουσας μὴ κρύψῃς τὰ ὕτα σου εἰς τὴν δέησίν μου 57 εἰς τὴν βοήθειάν μου ἡγγισας ἐν ἦ σε ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην εἰπάς μοι μὴ φοβοῦ 58 ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου ἐλυτρώσω τὴν ζωήν μου 59 εἶδες κύριε τὰς ταραχάς μου ἔκρινας τὴν κρίσιν μου 60 εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί 61 ἥκουσας τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν πάντας τὸν διαλογισμὸν αὐτῶν κατ' ἐμοῦ 62 χείλη ἐπανιστανομένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν 63 καθέδραν αὐτῶν καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν 64 ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν 65 ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν καρδίας μόχθον σου αὐτοῖς 66

καταδιώξεις ἐν ὁργῇ καὶ ἔξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ κύριε

4 πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν ἔξεχύθησαν λίθοι ἄγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἔξοδων **2** υἱοὶ Σιων οἱ τίμιοι οἱ ἐπηρημένοι ἐν χρυσίῳ πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα ἔργα χειρῶν κεραμέως **3** καὶ γε δράκοντες ἔξεδυσαν μαστούς ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρες λαοῦ μου εἰς ἀνίατον ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ **4** ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψῃ νήπια ἥτησαν ἄρτον ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς **5** οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς ἡφανίσθησαν ἐν ταῖς ἔξοδοις οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ κόκκων περιεβάλοντο κοπρίας **6** καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδομῶν τῆς κατεστραμμένης ὥσπερ σπουδῆς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας **7** ἐκαθαριώθησαν ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα ἐπυρρώθησαν ὑπὲρ λίθους σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν **8** ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἔξοδοις ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ δόστεα αὐτῶν ἔξηράνθησαν ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον **9** καλοὶ ἡσαν οἱ τραυματίαι ῥομφαίας ἡ οἱ τραυματίαι λιμοῦ ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γενημάτων ἀγρῶν **10** χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου **11** συνετέλεσεν κύριος θυμὸν αὐτοῦ ἔξέχεεν θυμὸν ὁργῆς αὐτοῦ καὶ ἀνῆψεν πῦρ ἐν Σιων καὶ κατέφαγεν τὰ θεμέλια αὐτῆς **12** οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς πάντες οἱ κατοικοῦντες

τὴν οἰκουμένην ὅτι εἰσελεύσεται ἔχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ιερουσαλημ **13** ἐξ ἀμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς ἀδικιῶν Ἱερέων αὐτῆς τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιοιν ἐν μέσῳ αὐτῆς **14** ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἔξοδοις ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἥψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν **15** ἀπόστητε ἀκαθάρτων καλέσατε αὐτούς ἀπόστητε ἀπόστητε μὴ ἄπτεσθε ὅτι ἀνήφθησαν καὶ γε ἐσαλεύθησαν εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ μὴ προσθῶσιν τοῦ παροικεῖν **16** πρόσωπον κυρίου μερὶς αὐτῶν οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς πρόσωπον ιερέων οὐκ ἔλαβον πρεσβύτας οὐκ ἡλέησαν **17** ἔτι ὅντων ἡμῶν ἔξελιπον οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπεύοντων ἡμῶν ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῷζον **18** ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἥγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν **19** κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ ἀετοὺς οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ὄρέων ἔξηρθησαν ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς **20** πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς κυρίου συνελήμφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν οὐ εἴπαμεν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **21** χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ιδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον κυρίου καὶ μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεεῖς **22** ἔξελιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιων οὐ προσθήσει ἔτι ἀποικίσαι σε ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Εδωμ ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου

5 μνήσθητι κύριε ὅ τι ἐγενήθη ἡμῖν ἐπίβλεψον καὶ ἵδε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν **2** κληρονομία

ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις οἱ οἰκοὶ ἡμῶν 22 ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς ὡργίσθης ἐφ' ξένοις 3 ὁρφανοὶ ἐγενήθημεν οὐχ ὑπάρχει ἡμᾶς ἔως σφόδρα πατήρ μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι 4 ἐξ ἡμερῶν ἡμῶν ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἥλθεν 5 ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν ἐδιώχθημεν ἐκοπιάσαμεν οὐκ ἀνεπαύθημεν 6 Αἴγυπτος ἔδωκεν χεῖρα Ασσουρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν 7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον οὐχ ὑπάρχουσιν ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν 8 δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν 9 ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ρόμφαίας τῆς ἐρήμου 10 τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελειώθη συνεπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ 11 γυναῖκας ἐν Σιων ἐταπείνωσαν παρθένους ἐν πόλεσιν Ιουδα 12 ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν 13 ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἡσθένησαν 14 καὶ πρεσβῦται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν 15 κατέλυσεν χαρὰ καρδίας ἡμῶν ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν 16 ἐπεσεν ὁ στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν οὐαὶ δὴ ἡμῖν ὅτι ἡμάρτομεν 17 περὶ τούτου ἐγενήθη ὁδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν 18 ἐπ' ὅρος Σιων ὅτι ἡφανίσθη ἀλώπεκες διηλθον ἐν αὐτῇ 19 σὺ δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν 20 ἵνα τί εἰς νεῖκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν 21 ἐπίστρεψον ἡμᾶς κύριε πρὸς σέ καὶ ἐπιστραφησόμεθα καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν

Ιεζεκιήλ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐγώ ἥμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἡνοίχθησαν οἱ οὐρανοί καὶ εἶδον ὁράσεις θεοῦ 2 πέμπτῃ τοῦ μηνός τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ιωακιμοῦ 3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιεζεκιὴλ νιὸν Βουζὶ τὸν ιερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ κυρίου 4 καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ πνεῦμα ἔξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ βιορρᾶ καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ καὶ φέγγος κύκλω αὐτοῦ καὶ πῦρ ἔξαστράπτον καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ 5 καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὅμοιώματα τεσσάρων ζώων καὶ αὕτη ἡ ὄρασις αὐτῶν ὅμοιώματα ἀνθρώπου ἐπ’ αὐτοῖς 6 καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἑνὶ 7 καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὄρθα καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν καὶ σπινθῆρες ὡς ἔξαστράπτων χαλκός καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν 8 καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων 9 οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά ἔκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο 10 καὶ ὅμοιώσις τῶν προσώπων αὐτῶν πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον ἀνθρώπου ἀτεοῦ τοῖς τέσσαρσιν 11 καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν ἔκαστρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν 12

καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο οὗ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορεύομενον ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον 13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνὰ μέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρός καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή 15 καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ τροχὸς εἴς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσιν 16 καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσις καὶ ὅμοιώματα ἐν τοῖς τέσσαρσιν καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἄν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ 17 ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ 18 οὐδ’ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς καὶ εἶδον αὐτά καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὄφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν 19 καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῷα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἔξαίρειν τὰ ζῷα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο οἱ τροχοί 20 οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι ἐπορεύοντο τὰ ζῷα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς 21 ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο καὶ ἐν τῷ ἔσταναι αὐτὰ εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ ἔξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς 22 καὶ ὅμοιώματα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῖς τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα ὡς ὄρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν 23 καὶ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι πτερυσσόμεναι ἐτέρα τῇ ἐτέρᾳ ἔκαστῳ δύο συνεζευγμέναι ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν 24 καὶ ἥκουσον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ

ώς φωνήν ύδατος πολλοῦ καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν **25** καὶ ἵδιοὺ φωνὴ ύπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν **26** ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν **27** καὶ εἶδον ὡς ὅψιν ἡλέκτρου ἀπὸ ὄράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω καὶ ἀπὸ ὄράσεως ὀσφύος καὶ ἔως κάτω εἶδον ὡς ὅρασιν πυρὸς καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ **28** ὡς ὅρασις τόξου ὅταν ἦτορ τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ οὔτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν αὕτη ἡ ὅρασις ὁμοιώματος δόξης κυρίου καὶ εἶδον καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἥκουσα φωνὴν λαλοῦντος

2 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ **2** καὶ ἥλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐξῆρέν με καὶ ἔστησέν με ἐπὶ τοὺς πόδας μου καὶ ἥκουν αὐτοῦ λαλοῦντος πρός με **3** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἐξαποστέλλω ἐγώ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ τοὺς παραπικραίνοντάς με οἵτινες παρεπίκρανάν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας **4** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος **5** ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἔστιν καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης εἰς σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν **6** καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου μὴ φοβηθῆς αὐτοὺς μηδὲ ἐκστῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι παροιστρήσουσι καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῆς καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῆς διότι οἶκος παραπικραίνων ἔστιν **7** καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν

ἡ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἔστιν **8** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ μὴ γίνου παραπικραίνων καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων χάνε τὸ στόμα σου καὶ φάγε ἀ ἐγὼ δίδωμι σοι **9** καὶ εἶδον καὶ ἵδιοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρός με καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου **10** καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ἦν τὰ ὅπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐγέγραπτο εἰς αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐάι

3 καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ **2** καὶ διήνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐψώμισέν με τὴν κεφαλίδα **3** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου τὸ στόμα σου φάγεται καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ καὶ ἔφαγον αὐτήν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου ως μέλι γλυκάζον **4** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου βάδιζε εἰσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς **5** διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ **6** οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφύνους ἢ ἀλλογλώσσους οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας ὃν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά σε οὗτοι ἀν εἰσήκουσάν σου **7** ὃ δὲ οἶκος τοῦ Ισραὴλ οὐ μὴ θελήσωσιν εἰσακοῦσαι σου διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ισραὴλ φιλόνεικοι εἰσιν καὶ σκληροκάρδιοι **8** καὶ ἵδιοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ νεῖκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νείκους αὐτῶν **9** καὶ ἔσται διὰ παντὸς κραταιότερον πέτρας μὴ

φοβηθῆς ἀπ' αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν **10** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ λαβὲ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τοῖς ωσίν σου ἄκουε **11** καὶ βάδιζε εἰσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἐὰν ἄρα ἐνδῶσιν **12** καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἥκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ **13** καὶ εἶδον φωνὴν πτερύγων τῶν ζῷων πτερυσσομένων ἐτέρα πρὸς τὴν ἐτέραν καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἔχομένη αὐτῶν καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ **14** καὶ τὸ πνεῦμα ἔξηρέν με καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου καὶ χεὶρ κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ κραταιά **15** καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοθαρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἐπτὰ ἡμέρας ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν **16** καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἐπτὰς ἡμέρας λόγος κυρίου πρός με λέγων **17** υἱὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ισραὴλ καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ **18** ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτόν ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρός σου ἐκζητήσω **19** καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν

τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ὢσῃ **20** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ αὐτὸς ἀποθανεῖται ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω **21** σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν καὶ αὐτὸς μὴ ἀμάρτῃ ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται ὅτι διεστείλω αὐτῷ καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ὢσῃ **22** καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ εἶπεν πρός με ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ **23** καὶ ἀνέστην καὶ ἔξῆλθον εἰς τὸ πεδίον καὶ ἴδού ἐκεῖ δόξα κυρίου είστηκει καθὼς ἡ ὅρασις καὶ καθὼς ἡ δόξα ἡνὶ εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοθαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου **24** καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἔστησέν με ἐπὶ πόδας μου καὶ ἐλάλησεν πρός με καὶ εἶπέν μοι εἰσελθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου **25** καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἴδού δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοί καὶ δήσουσίν σε ἐν αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν **26** καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδῆσω καὶ ἀποκωφωθήσῃ καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν **27** καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σὲ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀκούων ἀκούετω καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω διότι οἶκος παραπικραίνων ἔστιν

4 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ιερουσαλημ **2** καὶ δώσεις

έπ' αὐτὴν περιοχὴν καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ 3 καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ καὶ συγκλείσεις αὐτὴν σημεῖόν ἔστιν τοῦτο τοῖς νίοῖς Ισραὴλ 4 καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἄριστερὸν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ισραὴλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατόν ἀς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν 5 καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ισραὴλ 6 καὶ συντελέσεις ταῦτα πάντα καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ιουδα τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθειά σοι 7 καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ιερουσαλημ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτὴν 8 καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς καὶ μὴ στραφῆς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου ἔως οὗ συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου 9 καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κέγχρον καὶ ὅλυραν καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν ὁστράκινον καὶ ποιήσεις αὐτὰ σαυτῷ εἰς ἄρτους καὶ κατ' ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἀς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά 10 καὶ τὸ βρῶμά σου ὃ φάγεσαι ἐν

σταθμῷ εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν ἀπὸ καιροῦ ἔως καιροῦ φάγεσαι αὐτά 11 καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι τὸ ἔκτον τοῦ ιν ἀπὸ καιροῦ ἔως καιροῦ πίεσαι 12 καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν 13 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ισραὴλ οὕτως φάγονται οἱ νίοὶ Ισραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν 14 καὶ εἶπα μηδαμῶς κύριε θεὲ τοῦ Ισραὴλ ἵδοὺ ἡ ψυχή μου οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ καὶ θνητιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεως μου ἔως τοῦ νῦν οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἔωλον 15 καὶ εἶπεν πρός με ἵδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν 16 καὶ εἶπεν πρός με νίε ἀνθρώπου ἵδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ιερουσαλημ καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται 17 ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ τακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν

5 καὶ σὺ νίε ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ ὥριμφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου καὶ λήμψῃ ζυγὸν σταθμίων καὶ διαστήσεις αὐτούς 2 τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ καὶ λήμψῃ τὸ τέταρτον καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ὥριμφαία κύκλῳ αὐτῆς καὶ τὸ τέταρτον διασκορπίσεις τῷ πνεύματι καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὅπίσω αὐτῶν 3 καὶ λήμψῃ

έκειθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλήμψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου **4** καὶ ἐκ τούτων λήμψῃ ἔτι καὶ ρίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ισραὴλ **5** τάδε λέγει κύριος αὕτη ἡ Ιερουσαλημ ἐν μέσῳ τῶν ἑθνῶν τέθεικα αὐτὴν καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας **6** καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἑθνῶν καὶ τὰ νόμιμά μου ἐκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς **7** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἑθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἑθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε **8** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἑθνῶν **9** καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου **10** διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου καὶ τέκνα φάγονται πατέρας καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον **11** διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ μὴ ἀνθ' ὧν τὰ ἄγια μου ἐμίανας ἐν πᾶσιν τοῖς βδελύγμασίν σου κάγὼ ἀπώσομαί σε οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμός κάγὼ οὐκ ἐλεήσω **12** τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτούς καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ρομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω

ὅπισω αὐτῶν **13** καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου καὶ ἡ ὄργή μου ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὄργην μου ἐπ' αὐτούς **14** καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος **15** καὶ ἐσῃ στενακτὴ καὶ δηλαΐστῃ ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς κύκλῳ σου ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου ἐγὼ κύριος λελάληκα **16** ἐν τῷ ἔξαποστεῖλαί με τὰς βολίδας μου τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐσονται εἰς ἕκλειψιν καὶ συντρίψω στήριγμα ἄρτου σου **17** καὶ ἔξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ τιμωρήσομαί σε καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ καὶ ρομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν ἐγὼ κύριος λελάληκα

6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὅρη Ισραὴλ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ **3** καὶ ἐρεῖς τὰ ὅρη Ισραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὅρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις ἱδού ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ρομφαίαν καὶ ἔξολεθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν **4** καὶ συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν καὶ καταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν **5** καὶ διασκορπιῶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν **6** ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἔξερημωθήσονται καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται ὅπως ἔξολεθρευθῆται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ συντριβήσονται τὰ εἰδώλα ὑμῶν καὶ ἔξαρθήσεται τὰ τεμένη ὑμῶν **7** καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ

ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 8 ἐν τῷ γενέσθαι
ἔξ ὑμῶν ἀνασῳζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς
ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς
χώραις 9 καὶ μηνησθήσονταί μου οἱ ἀνασῳζόμενοι
ἔξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἡχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ
ὅμωμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ ἀπ'
ἔμοι 9 καὶ τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς πορνεύουσιν
ὅπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καὶ κόψονται
πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν
10 καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα
11 τάδε λέγει κύριος κρότησον τῇ χειρὶ καὶ
ψόφησον τῷ ποδὶ καὶ εἰπόν εῦγε εῦγε ἐπὶ πᾶσιν
τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ισραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται 12 ὁ
ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται ὁ δὲ μακρὰν ἐν
θανάτῳ τελευτήσει καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ
συντελεσθήσεται καὶ συντελέσω τὴν ὄργήν μου
ἐπ' αὐτούς 13 καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν
τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν
εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν
ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω δένδρου
συσκίου οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὄσμὴν εὐώδίας πᾶσι τοῖς
εἰδώλοις αὐτῶν 14 καὶ ἐκτενῷ τὴν χειρά μου ἐπ'
αὐτούς καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν καὶ
εἰς ὅλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθα ἐκ πάσης
τῆς κατοικίας καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος
7 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
καὶ σύ νιὲ ἀνθρώπου εἰπόν τάδε λέγει κύριος τῇ
γῇ τοῦ Ισραὴλ πέρας ἥκει τὸ πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς
τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς 3 ἥκει τὸ πέρας 4
ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν ἥκει ὁ καιρός
ἥγγικεν ἡ ἡμέρα οὐ μετὰ θορύβων οὐδὲ μετὰ
ἀδίνων 5 νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὄργήν μου

ἐπὶ σὲ καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ
καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὄδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ
σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου 6 οὐ φείσεται ὁ
ὄφθαλμός μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω διότι τὰς ὄδούς
σου ἐπὶ σὲ δώσω καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ
σου ἔσονται καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ εἰμι κύριος
οὐ τύπων 7 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ καὶ ἀποστελῶ
ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὄδοῖς σου
καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου 8
οὐ φείσεται ὁ ὄφθαλμός μου ἐπὶ σὲ οὐδὲ μὴ
ἐλεήσω διότι τὴν ὄδόν σου ἐπὶ σὲ δώσω καὶ τὰ
βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται καὶ ἐπιγνώσῃ
διότι ἐγὼ κύριος 9 διότι τάδε λέγει κύριος 10
ἵδοὺ τὸ πέρας ἥκει ἵδοὺ ἡμέρα κυρίου εἰ καὶ
ἡ ῥάβδος ἥνθηκεν ἡ ὕβρις ἔξανέστηκεν 11 καὶ
συντρίψει στήριγμα ἀνόμου καὶ οὐ μετὰ θορύβου
οὐδὲ μετὰ σπουδῆς 12 ἥκει ὁ καιρός ἵδού ἡ
ἡμέρα ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω καὶ ὁ πωλῶν
μὴ θρηνείτω 13 διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν
πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψῃ καὶ ἄνθρωπος ἐν
ὄφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει 14 σαλπίσατε
ἐν σάλπιγgi καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα 15 ὁ
πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν καὶ ὁ λιμὸς καὶ
ὁ θάνατος ἔσωθεν ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ
τελευτήσει τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ
θάνατος συντελέσει 16 καὶ ἀνασωθήσονται
οἱ ἀνασῳζόμενοι ἐξ αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐπὶ
τῶν ὄρέων πάντας ἀποκτενῶ ἔκαστον ἐν ταῖς
ἀδικίαις αὐτοῦ 17 πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται
καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ 18
καὶ περιζώσονται σάκκους καὶ καλύψει αὐτοὺς
θάμβος καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ'
αὐτούς καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα 19

τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσιν διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο **20** ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἔξ αὐτῶν ἔνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν **21** καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά **22** καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ μιανοῦσιν τὴν ἐπισκοπήν μου καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά **23** καὶ ποιήσουσι φυρμόν διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας **24** καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύγαμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν καὶ μιανθήσεται τὰ ἄγια αὐτῶν **25** ἔξιλασμὸς ἥξει καὶ ζητήσει εἰρήνην καὶ οὐκ ἔσται **26** οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται καὶ ἀγγελίᾳ ἐπ' ἀγγελίαν ἔσται καὶ ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ προφήτου καὶ νόμος ἀπολεῖται ἔξ ιερέως καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων **27** ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος **8** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ιουδαὶ ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου **2** καὶ εἶδον καὶ ἴδου ὅμοίωμα ἀνδρός ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καὶ ἔως κάτω πῦρ καὶ ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω ὡς ὅρασις ἡλέκτρου **3** καὶ ἔξέτεινεν

ὅμοίωμα χειρὸς καὶ ἀνέλαβέν με τῆς κορυφῆς μου καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγέν με εἰς Ιερουσαλημ ἐν ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν οὗτοῦ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου **4** καὶ ἴδου ἐκεῖ ἦν δόξα κυρίου Θεοῦ Ισραὴλ κατὰ τὴν ὅρασιν ἦν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ **5** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς βορρᾶν καὶ ἴδου ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνατολάς **6** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἐώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν ὥδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀγίων μου καὶ ἔτι ὅψει ἀνομίας μείζονας **7** καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς **8** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ὅρυξον καὶ ὥρυξα καὶ ἴδου θύρα μία **9** καὶ εἶπεν πρός με εἰσελθε καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὥδε **10** καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ ἴδου μάταια βδελύγματα καὶ πάντα τὰ εἴδωλα οἴκου Ισραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ κύκλῳ **11** καὶ ἐβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ισραὴλ καὶ Ιεζονιας ὁ τοῦ Σαφαν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ ἐίχεν ἐν τῇ χειρί καὶ ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινεν **12** καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου ἐώρακας ἃ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου Ισραὴλ ποιοῦσιν ἔκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν διότι εἴπαν οὐχ ὁρᾶ ὁ κύριος ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν **13** καὶ εἶπεν πρός με ἔτι ὅψει ἀνομίας μείζονας ἃς οὗτοι ποιοῦσιν **14** καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς βλεπούσης

πρὸς βορρᾶν καὶ ἴδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμουζ **15** καὶ εἶπεν πρός με νιέ ἀνθρώπου ἔώρακας καὶ ἔτι ὅψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων **16** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἐσωτέραν καὶ ἴδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀνὰ μέσον τῶν αιλαμ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι καὶ οὗτοι προσκυνοῦσιν τῷ ἡλίῳ **17** καὶ εἶπεν πρός με ἔώρακας νιέ ἀνθρώπου μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ιουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὥδε διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας καὶ ἴδοὺ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες **18** καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω

9 καὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὡτά μου φωνῇ μεγάλῃ λέγων ἥγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως καὶ ἔκαστος εἶχεν τὰ σκεύη τῆς ἔξολεθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ **2** καὶ ἴδοὺ ἔξ ἄνδρες ἥρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν καὶ ἕκαστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ εῖς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκῶς ποδήρη καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθοσαν καὶ ἔστησαν ἔχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ **3** καὶ δόξα θεοῦ τοῦ Ισραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβιν ἡ οὖσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη δις εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν δίελθε μέσην τὴν Ιερουσαλημ καὶ δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων

ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῆς **5** καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ μὴ ἐλεήσητε **6** πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναικας ἀποκτείνατε εἰς ἔξαλειψιν ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἔστιν τὸ σημεῖον μὴ ἐγγίσητε καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου ἄρξασθε καὶ ἥρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἵ ησαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς μιάνατε τὸν οἴκον καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε **8** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτοὺς καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα καὶ εἴπα οἷμοι κύριε ἔξαλειφεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ισραὴλ ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ιερουσαλημ **9** καὶ εἶπεν πρὸς με ἀδικίᾳ τοῦ οἴκου Ισραὴλ καὶ Ιουδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα ὅτι ἔπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν καὶ ἡ πόλις ἔπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας ὅτι εἴπαν ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν οὐκ ἐφορᾷ ὁ κύριος **10** καὶ οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμός οὐδὲ μὴ ἐλεήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα **11** καὶ ἴδού ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκώς τὸν ποδήρη καὶ ἔζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίνατο λέγων πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι

10 καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβιν ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν **2** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολήν εἰσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβιν καὶ πλῆσον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβιν

καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιόν μου **3** καὶ τὰ χερουβίν εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν **4** καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβίν εἰς τὸ αἱθριον τοῦ οἴκου καὶ ἔπλησεν τὸν οἶκον ἡ νεφέλη καὶ ἡ αὐλὴ ἔπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης κυρίου **5** καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν χερουβίν ἡκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ὡς φωνὴ θεοῦ Σαδδαι λαλοῦντος **6** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκότι τὴν στολὴν τὴν ἀγίαν λέγων λαβὲ πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβίν καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἔστη ἔχόμενος τῶν τροχῶν **7** καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος ἐν μέσῳ τῶν χερουβίν καὶ ἔλαβεν καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἀγίαν καὶ ἔλαβεν καὶ ἐξῆλθεν **8** καὶ εἶδον τὰ χερουβίν δόμοιώματα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν **9** καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν ἔχόμενοι τῶν χερουβίν τροχὸς εἰς ἔχόμενος χερουβ ἐνός καὶ ἡ ὅψις τῶν τροχῶν ὡς ὅψις λίθου ἄνθρακος **10** καὶ ἡ ὅψις αὐτῶν δόμοιώματα ἐν τοῖς τέσσαρσιν ὃν τρόπον ὅταν ἦ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ **11** ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐις τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά **12** καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὁφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν τροχοῖς αὐτῶν **13** τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγελ ἀκούοντός

μου **15** καὶ ἥραν τὰ χερουβίν τοῦτο τὸ ζῷον ὃ εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ **16** καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβίν ἐπορεύοντο οἱ τροχοί καὶ οὗτοι ἔχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἔξαίρειν τὰ χερουβίν τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν **17** ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ ἐμετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν **18** καὶ ἐξῆλθεν δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χερουβίν **19** καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβίν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ καὶ οἱ τροχοὶ ἔχόμενοι αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς ἀπέναντι καὶ δόξα θεοῦ Ισραηλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω **20** τοῦτο τὸ ζῷόν ἐστιν ὃ εἶδον ὑποκάτω θεοῦ Ισραηλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἔγνων ὅτι χερουβίν ἐστίν **21** τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἐνί καὶ δόμοιώματα χειρῶν ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν **22** καὶ δόμοιώσις τῶν προσώπων αὐτῶν ταῦτα τὰ πρόσωπα ἐστιν ἢ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης θεοῦ Ισραηλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ αὐτὰ ἔκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο

11 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου κυρίου τὴν κατέναντι τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς καὶ ἴδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ιεζονιαν τὸν τοῦ Εζερ καὶ Φαλτιαν τὸν τοῦ Βαναιου τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος πρός με σιε ἀνθρώπου οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι

μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 3 οἱ λέγοντες οὐχὶ προσφάτως ὡκοδόμηνται αἱ οἰκίαι αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα 4 διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτούς προφήτευσον υἱὸν ἀνθρώπου 5 καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα κυρίου καὶ εἶπεν πρός με λέγε τάδε λέγει κύριος οὗτως εἴπατε οἴκος Ισραὴλ καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι 6 ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τραυματιῶν 7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς οὗτοί εἰσιν τὰ κρέα αὐτὴ δὲ ὁ λέβης ἐστίν καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς 8 ῥόμφαίαν φοβεῖσθε καὶ ῥόμφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος 9 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα 10 ἐν ῥόμφαίᾳ πεσεῖσθε ἐπὶ τῶν ὄρίων τοῦ Ισραὴλ κρινῶ ὑμᾶς καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 11 αὐτὴ ὑμῖν οὐκ ἔσται εἰς λέβητα καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ γένησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς εἰς κρέα ἐπὶ τῶν ὄρίων τοῦ Ισραὴλ κρινῶ ὑμᾶς 12 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με καὶ Φαλτιας ὁ τοῦ Βαναίου ἀπέθανεν καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπα οἵμμοι οἴμμοι κύριε εἰς συντέλειαν σὺ ποιεῖς τοὺς καταλοίπους τοῦ Ισραὴλ 14 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 15 υἱὲ ἀνθρώπου οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἴκος τοῦ Ισραὴλ συντετέλεσται οἵς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλήμ μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν 16 διὰ τοῦτο

εἰπόν τάδε λέγει κύριος ὅτι ἀπώσομαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἀν εἰσέλθωσιν ἐκεὶ 17 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ 18 καὶ εἰσελεύσονται ἐκεὶ καὶ ἐξαροῦσιν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς 19 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην 20 ὅπως ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύωνται καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσωνται καὶ ποιῶσιν αὐτά καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν 21 καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος 22 καὶ ἐξῆραν τὰ χερουβῖν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ ἔχόμενοι αὐτῶν καὶ ἡ δόξα θεοῦ Ισραὴλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν 23 καὶ ἀνέβη ἡ δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὅρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως 24 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὄράσει ἐν πνεύματι θεοῦ καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὄράσεως ἣς εἶδον 25 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ κυρίου οὓς ἔδειξέν μοι

12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς οἱ ἔχουσιν ὁφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν

καὶ οὐ βλέπουσιν καὶ ὥτα ἔχουσιν τοῦ ἀκούειν καὶ οὐκ ἀκούουσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν 3 καὶ σύ νιὲ ἀνθρώπου ποίησον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἔτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν ὅπως Ἰδωσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν 4 καὶ ἔξοισεις τὰ σκεύη σου ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ’ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ σὺ ἔξελεύσῃ ἑσπέρας ὡς ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος 5 ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον καὶ διεξελεύσῃ δι αὐτοῦ 6 ἐνώπιον αὐτῶν ἐπ’ ὕμων ἀναλημφθήσῃ καὶ κεκρυμμένος ἔξελεύσῃ τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις καὶ οὐ μὴ ἴδης τὴν γῆν διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ισραὴλ 7 καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὄσα ἐνετείλατό μοι καὶ σκεύη ἔξήνεγκα ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας καὶ ἑσπέρας διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον καὶ κεκρυμμένος ἔξηλθον ἐπ’ ὕμων ἀνελήμφθην ἐνώπιον αὐτῶν 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με τὸ πρωὶ λέγων 9 νιὲ ἀνθρώπου οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος τοῦ Ισραὴλ οἴκος ὁ παραπικραίνων τί σὺ ποιεῖς 10 εἰπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ιερουσαλημ καὶ παντὶ οἴκῳ Ισραὴλ οἵ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν 11 εἰπὸν δτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ ἐν μέσῳ αὐτῆς δην τρόπον πεποίκικα οὕτως ἐσται αὐτοῖς ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται 12 καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ’ ὕμων ἀρθήσεται καὶ κεκρυμμένος ἔξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου καὶ διορύξει τοῦ ἔξελθεῖν αὐτὸν δι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει ὅπως μὴ ὀραθῇ ὀφθαλμῷ καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ

δψεται 13 καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ’ αὐτόν καὶ συλλημφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων καὶ αὐτὴν οὐκ δψεται καὶ ἐκεῖ τελευτήσει 14 καὶ πάντας τοὺς κύκλω αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον καὶ ὁμοφαίαν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν 15 καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις 16 καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ὁμοφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ γνώσονται δτι ἐγὼ κύριος 17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 18 νιὲ ἀνθρώπου τὸν ἄρτον σου μετ’ ὀδύνης φάγεσαι καὶ τὸ ὕδωρ σου μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι 19 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ισραὴλ τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετ’ ἐνδείας φάγονται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίονται ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ 20 καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἔξερημωθήσονται καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν ἔσται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 21 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 22 νιὲ ἀνθρώπου τίς ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὐτῇ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ισραὴλ λέγοντες μακρὰν αἱ ημέραι ἀπόλαωλεν ὅρασις 23 διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τὴν παραβολὴν ταύτην οἴκος τοῦ Ισραὴλ ὅτι λαλήσεις

πρὸς αὐτούς ἡγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ λόγος πάσης ὄράσεως 24 ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὄρασις ψευδὴς καὶ μαντεύόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν οὗῶν Ισραὴλ 25 διότι ἐγὼ κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου λαλήσω καὶ ποιήσω καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἴκος ὁ παραπικραίνων λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω λέγει κύριος 26 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 27 οὐέ ἀνθρώπου ἰδοὺ οἴκος Ισραὴλ ὁ παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν ἡ ὄρασις ἦν οὗτος ὄρφα εἰς ἡμέρας πολλάς καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει 28 διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου οὓς ἂν λαλήσω λαλήσω καὶ ποιήσω λέγει κύριος

13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 οὐέ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ισραὴλ καὶ προφητεύσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου 3 τάδε λέγει κύριος οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν 4 οἱ προφῆται σου Ισραὴλ ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις 5 οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἴκον τοῦ Ισραὴλ οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν ἡμέρᾳ κυρίου 6 βλέποντες ψευδῆ μαντεύόμενοι μάταια οἱ λέγοντες λέγει κύριος καὶ κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτούς καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστῆσαι λόγον 7 οὐχ ὄρασιν ψευδῆ ἑωράκατε καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε 8 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἀνθρώποι οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι διὰ τοῦτο ιδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος 9 καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας

τοὺς ὄρῶντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους μάταια ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ισραὴλ οὐ γραφήσονται καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος 10 ἀνθ' ὧν τὸν λαόν μου ἐπλάνησαν λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον καὶ αὐτὸὶ ἀλείφουσιν αὐτὸν εἰ πεσεῖται 11 εἰπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας πεσεῖται καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων καὶ δῶσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν καὶ πεσοῦνται καὶ πνεῦμα ἔξαῖρον καὶ ῥαγήσεται 12 καὶ ιδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος καὶ οὐκ ἐροῦσιν πρὸς ὑμᾶς ποῦ ἔστιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν ἦν ἡλείψατε 13 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ῥήξω πνοὴν ἔξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὄργῃ μου ἔσται καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν 14 καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον ὃν ἡλείψατε καὶ πεσεῖται καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ καὶ πεσεῖται καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 15 καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτὸν καὶ πεσεῖται καὶ εἴπα πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτὸν 16 προφῆται τοῦ Ισραὴλ οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ οἱ ὄρῶντες αὐτῇ εἰρήνην καὶ εἰρήνη οὐκ ἔστιν λέγει κύριος 17 καὶ σύ οὐέ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰς 18 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα

ἀγκῶνα χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχάς αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου καὶ ψυχὰς περιεποιοῦντο 19 καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαόν μου ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἔνεκεν κλασμάτων ἄρτου τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχάς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχάς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα 20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν ἐφ' ἂν ὑμεῖς συστρέψετε ἐκεῖ ψυχάς καὶ διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν καὶ ἔξαποστελὼ τὰς ψυχάς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέψετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν 21 καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερὶν ὑμῶν εἰς συστροφήν καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 22 ἀνθ' ὧν διεστρέψετε καρδίαν δικαίου ἀδίκως καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτὸν καὶ τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆσαι αὐτόν 23 διὰ τοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσῃσθε ἔτι καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος

14 καὶ ἥλθον πρός με ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ισραὴλ καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου 2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 3 υἱὲ ἀνθρώπου οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς 4 διὰ τοῦτο λάλησον αὐτοῖς

καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ισραὴλ ὃς ἀν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξη πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἔνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ 5 ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἴκον τοῦ Ισραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν 6 διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἴκον τοῦ Ισραὴλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν 7 διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ισραὴλ καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτεύοντων ἐν τῷ Ισραὴλ ὃς ἀν ἀπαλλοτριωθῆ ἀπ' ἐμοῦ καὶ θήται τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξη πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοί ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν τῷ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ 8 καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς ἕρημον καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ ἔξαρῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 9 καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανηθῇ καὶ λαλήσῃ ἐγὼ κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ισραὴλ 10 καὶ λίμψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται 11 ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ οἴκος τοῦ Ισραὴλ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἵνα μὴ

μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσιν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν καὶ ἔσοντάι μοι εἰς λαόν καὶ ἐγώ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν λέγει κύριος 12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 13 υἱὲ ἀνθρώπου γῆ ἐὰν ἀμάρτη μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὴν καὶ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα ἄρτου καὶ ἔξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν καὶ ἔξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἀνθρωπὸν καὶ κτίνη 14 καὶ ἐὰν ὥσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς Νωε καὶ Δανιηλ καὶ Ιωβ αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται λέγει κύριος 15 ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τιμωρήσομαι αὐτὴν καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων 16 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡσι ζῷ ἐγώ λέγει κύριος εἰ υἱὸι ἦ θυγατέρες σωθήσονται ἀλλ᾽ ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται ἡ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὅλεθρον 17 ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἴπω ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς καὶ ἔξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἀνθρωπὸν καὶ κτῆνος 18 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ζῷ ἐγώ λέγει κύριος οὐ μὴ ῥύσωνται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται 19 ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστείλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὴν ἐν αἴματι τοῦ ἔξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἀνθρωπὸν καὶ κτῆνος 20 καὶ Νωε καὶ Δανιηλ καὶ Ιωβ ἐν μέσῳ αὐτῆς ζῷ ἐγώ λέγει κύριος ἐὰν υἱὸι Ἠ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν 21 τάδε λέγει κύριος ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηράς ῥομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ θάνατον ἔξαποστείλω ἐπὶ Ιερουσαλημ

τοῦ ἔξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος 22 καὶ ἴδού ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεσωμένοι αὐτῆς οἱ ἔξαγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἴδούν αὐτοὶ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς καὶ ὅψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακά ἢ ἐπήγαγον ἐπὶ Ιερουσαλημ πάντα τὰ κακὰ ἢ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν 23 καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς διότι ὅψεσθε τὰς ὁδούς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα δσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ λέγει κύριος

15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ 3 εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος 4 πάρεξ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν 5 οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος δλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν μὴ δτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ δαναλώσῃ εἰς τέλος εἰ ἔσται τεῖ εἰς ἐργασίαν 6 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος δν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ δ δέδωκα αὐτὸ τῷ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ 7 καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς ἐκ τοῦ πυρὸς ἔξελεύσονται καὶ πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται καὶ ἐπιγνώσονται δτι ἐγώ κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ'

αύτούς 8 καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν ἀνθρῶπον παρέπεσον παραπτώματι λέγει κύριος

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου διαμάρτυραι τῇ Ιερουσαλημ τὰς ἀνομίας αὐτῆς 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος τῇ Ιερουσαλημ ἡ ρίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χανααν ὁ πατήρ σου Αμορραῖος καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία 4 καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ἣ ήμέρᾳ ἐτέχθης οὐκ ἔδησαν τοὺς μαστούς σου καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης οὐδὲ ἀλι ἡλίσθης καὶ σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης 5 οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὄφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαί σοι ἐν ἐκ πάντων τούτων τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ᾧ ἡμέρᾳ ἐτέχθης 6 καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ καὶ εἶδόν σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἴματί σου καὶ εἴπά σοι ἐκ τοῦ αἵματός σου ζωὴν 7 πληθύνου καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλεν σὺ δὲ ἥσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα 8 καὶ διῆλθον διὰ σοῦ καὶ εἶδόν σε καὶ ἴδου καιρός σου καιρὸς καταλυόντων καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σὲ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου καὶ ὥμοσά σοι καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ λέγει κύριος καὶ ἐγένου μοι 9 καὶ ἐλουσά σε ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ 10 καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα καὶ ὑπέδησά σε ὑάκινθον καὶ ἔζωσά σε βύσσων καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτω 11 καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χειράς σου καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου 12 καὶ ἐδῶκα

ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὄντα σου καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου 13 καὶ ἐκοσμήθης χρυσίω καὶ ἀργυρίω καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα καὶ τρίχαπτα καὶ ποικίλα σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα 14 καὶ ἐξῆλθέν σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὠραιότητι ἡ ἔταξα ἐπὶ σὲ λέγει κύριος 15 καὶ ἐπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὄνόματί σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον ὃ οὐκ ἔσται 16 καὶ ἐλαβες ἐκ τῶν ἰματίων σου καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἴδωλα ῥαπτὰ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ μὴ γένηται 17 καὶ ἐλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου ἐξ ὧν ἔδωκά σοι καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς 18 καὶ ἐλαβες τὸν ἰματισμὸν τὸν ποικίλον σου καὶ περιέβαλες αὐτὰ καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν 19 καὶ τοὺς ἄρτους μου οὓς ἔδωκά σοι σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας καὶ ἐγένετο λέγει κύριος 20 καὶ ἐλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἀς ἐγέννησας καὶ ἔθυσας αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας 21 καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαι σε ἐν αὐτοῖς 22 τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου καὶ οὐκ ἐμνήσθης τὰς ἡμέρας τῆς νηπιότητός σου ὅτε ἥσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα καὶ πεφυρμένη ἐν τῷ αἴματί σου ἔζησας 23 καὶ

έγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου λέγει κύριος 24 καὶ ὡκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικὸν καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ 25 καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὡκοδόμησας τὰ πορνεῖα σου καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου 26 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὄμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσαι με 27 ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ ἔξαρῷ τὰ νόμιμά σου καὶ παραδώσω σε εἰς ψυχὰς μισούντων σε θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἡς ἡσέβησας 28 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ασσουρ καὶ οὐδὲν οὔτως ἐνεπλήσθης καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω 29 καὶ ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης 30 τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου λέγει κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί σε ταῦτα πάντα ἔργα γυναικὸς πόρνης καὶ ἐξεπόρνευσας τρισῶς 31 ἐν ταῖς θυγατράσιν σου τὸ πορνεῖόν σου ὡκοδόμησας ἐπὶ πάσης ἀρχῆς ὁδοῦ καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ καὶ ἐγένου ως πόρνη συνάγουσα μισθώματα 32 ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα 33 πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου 34 καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναικας ἐν τῇ πορνείᾳ σου καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα καὶ σοὶ μισθώματα

οὐκ ἐδόθη καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα 35 διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον κυρίου 36 τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν τοῖς αἴμασιν τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς 37 διὰ τοῦτο ἴδοὺ ἔγω ἐπὶ σὲ συνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπειμίγης ἐν αὐτοῖς καὶ πάντας οὓς ἡγάπησας σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτούς καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου 38 καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκχεούσης αἵμα καὶ θήσω σε ἐν αἴματι θυμοῦ καὶ ζήλου 39 καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ κατασκάψουσιν τὸ πορνεῖόν σου καὶ καθελοῦσιν τὴν βάσιν σου καὶ ἐκδύσουσίν σε τὸν ἴματισμόν σου καὶ λήμψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου καὶ ἀφήσουσίν σε γυμνὴν καὶ ἀσχημονοῦσαν 40 καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους καὶ λιθοβολήσουσίν σε ἐν λίθοις καὶ κατασφάξουσίν σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν 41 καὶ ἐμπρήσουσίν τοὺς οἴκους σου πυρὶ καὶ ποιήσουσίν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ τῆς πορνείας σου καὶ μισθώματα οὐ μὴ δῶς οὐκέτι 42 καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σὲ καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ καὶ ἀναπαύσομαι καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι 43 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις καὶ ἐγὼ ἴδοὺ τὰς ὁδούς σου εἰς κεφαλήν σου δέδωκα λέγει κύριος καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις

σου 44 ταῦτά ἐστιν πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ λέγοντες καθὼς ἡ μῆτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ 45 θυγάτηρ τῆς μητρός σου σὺ εἰ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μῆτηρ ὑμῶν Χετταία καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν Αμορραῖος 46 ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σοδομαὶ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς 47 καὶ οὐδὲ ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν καὶ ὑπέρκεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου 48 ζῶ ἐγώ λέγει κύριος εἰ πεποίηκεν Σοδομαὶ ἡ ἀδελφὴ σου αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου 49 πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδομῶν τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανίᾳ ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου ἐσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο 50 καὶ ἐμεγαλαύχουν καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιόν μου καὶ ἔξηρα αὐτάς καθὼς εἶδον 51 καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἀμαρτιῶν σου οὐχ ἥμαρτεν καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτὰς καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἵς ἐποίησας 52 καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου ἐν ᾧ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου αἵς ἤνομησας ὑπὲρ αὐτὰς καὶ ἐδικαίωσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν καὶ σὺ αἰσχύνθητι καὶ λαβὲ τὴν

ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιῶσαί σε τὰς ἀδελφάς σου 53 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν Σοδομῶν καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν 54 ὅπως κομίσῃ τὴν βάσανόν σου καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ σε παροργίσαι με 55 καὶ ἡ ἀδελφὴ σου Σοδομαὶ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε 56 καὶ εἰ μὴ ἦν Σοδομαὶ ἡ ἀδελφὴ σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίᾳς σου 57 πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος εἰ θυγατέρων Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλων αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφύλων τῶν περιεχουσῶν σε κύκλων 58 τὰς ἀσεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐτάς λέγει κύριος 59 τάδε λέγει κύριος καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας ὡς ἡτίμωσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου 60 καὶ μνησθήσομαι ἐγώ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου καὶ ἀναστήσω σοι διαθήκην αἰώνιον 61 καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου καὶ ἔξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου 62 καὶ ἀναστήσω ἐγώ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγώ κύριος 63 ὅπως μνησθῆς καὶ αἰσχυνθῆς καὶ μὴ ἦ σοι ἔτι

άνοιξαι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου ἐν τῷ ἔξιλάσκεσθαί μέσοι κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας λέγει κύριος

17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 νιὲ ἀνθρώπου διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπέρυγος ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει πλήρης ὀνύχων ὃς ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου 4 τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκνισεν καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χανααν εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο αὐτά 5 καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό 6 καὶ ἀνέτειλεν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτήν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν καὶ αἱ ρίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας καὶ ἐξέτεινεν τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς 7 καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἔτερος μέγας μεγαλοπέρυγος πολὺς ὄνυξιν καὶ ἴδού ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν καὶ αἱ ρίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βώλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς 8 εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην 9 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος εἰ κατευθυνεῖ οὐχὶ αἱ ρίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ οὐδὲ ἐν

λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ρίζῶν αὐτῆς 10 καὶ ἵδού πιαίνεται μὴ κατευθυνεῖ οὐχ ἄμα τῷ ἄψασθαι αὐτῆς ἀνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται ξηρασίᾳ σὺν τῷ βώλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται 11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 12 νιὲ ἀνθρώπου εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα εἰπόν ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ λήμψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα 13 καὶ λήμψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρῷ καὶ τοὺς ἡγουμένους τῆς γῆς λήμψεται 14 τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἰστάνειν αὐτήν 15 καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἔξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν εἰ κατευθυνεῖ εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ σωθήσεται 16 ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν μὴ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν ὃς ἡτίμωσεν τὴν ἀράν μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει 17 καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὅχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραω πόλεμον ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἔξαραι ψυχάς 18 καὶ ἡτίμωσεν ὄρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην καὶ ἴδού δέδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ μὴ σωθήσεται 19 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ζῶ ἐγὼ ἐὰν μὴ τὴν διαθήκην μου ἦν παρέβη καὶ τὴν ὄρκωμοσίαν

μου ἦν ἡτίμωσεν καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ 20 καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυόν μου καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ 21 ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα 22 διότι τάδε λέγει κύριος καὶ λήμψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὅρος ὑψηλόν καὶ κρεμάσω αὐτὸν 23 ἐν ὅρει μετεώρῳ τοῦ Ισραὴλ καὶ καταφυτεύσω καὶ ἔξοισει βλαστὸν καὶ ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν θηρίον καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται 24 καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλουν ὑψηλὸν καὶ ὑψῶν ξύλουν ταπεινὸν καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω

18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 νιὲ ἀνθρώπου τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ λέγοντες οἱ πατέρες ἔφαγον ὅμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν 3 ζῷ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ισραὴλ 4 ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν δὸν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρός οὗτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ ἐμαί εἰσιν ἡ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα αὕτη ἀποθανεῖται 5 ὁ δὲ ἀνθρωπὸς ὃς ἔσται δίκαιος ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην 6 ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ισραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ

πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μιάνῃ καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ οὖσαν οὐ προσεγγιεῖ 7 καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἀρπάται τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ 8 καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει καὶ πλεονασμὸν οὐ λήμψεται καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ 9 καὶ τοῖς προστάγμασίν μου πεπόρευται καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται τοῦ ποιῆσαι αὐτά δίκαιος οὗτός ἐστιν ζωῆς ζήσεται λέγει κύριος 10 καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιοῦντα ἀμαρτίματα 11 ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγεν καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανεν 12 καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσεν καὶ ἄρπαγμα ἤρπασεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκεν καὶ εἰς τὰ εἰδωλα ἔθετο τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀνομίαν πεποίηκεν 13 μετὰ τόκου ἔδωκε καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν οὗτος ζωῆς οὐ ζήσεται πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησεν θανάτῳ θανατωθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται 14 ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν καὶ ἵδη πάσας τὰς ἀμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν καὶ φοβηθῇ καὶ μὴ ποιήσῃ κατὰ ταύτας 15 ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκεν καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ισραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανεν 16 καὶ ἀνθρωπὸν οὐ κατεδυνάστευσεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασεν καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἤρπασεν τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκεν καὶ γυμνὸν περιέβαλεν 17 καὶ ἀπ'

ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τόκον οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβεν δικαιοσύνην ἐποίησεν καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου ἐπορεύθη οὐ τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ ζωῇ ζήσεται 18 ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψῃ θλίψῃ καὶ ἀρπάσῃ ἄρπαγμα ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ 19 καὶ ἐρεῖτε τί δτι οὐκ ἔλαβεν τὴν ἀδικίαν ὁ νιὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ὁ νιὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ἐποίησεν πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησεν καὶ ἐποίησεν αὐτά ζωῇ ζήσεται 20 ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα ἀποθανεῖται ὁ δὲ νιὸς οὐ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐδὲ ὁ πατὴρ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ νιοῦ αὐτοῦ δικαιοσύνη δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται καὶ ἀνομίᾳ ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν ἔσται 21 καὶ ὁ ἀνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὃν ἐποίησεν καὶ φυλάξηται πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ζωῇ ζήσεται οὐ μὴ ἀποθάνῃ 22 πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν οὐ μνησθήσεται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἡ ἐποίησεν ζήσεται 23 μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου λέγει κύριος ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτόν 24 ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἀς ἐποίησεν ὁ ἀνομος πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἀς ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ὡς παρέπεσεν καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ αἵς ἡμαρτεν ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται 25 καὶ εἴπατε οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς κυρίου ἀκούσατε δή πᾶς οἶκος Ισραὴλ μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατευθύνει οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ

κατευθύνει 26 ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ὡς ἐποίησεν ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται 27 καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἡς ἐποίησεν καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν 28 καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὃν ἐποίησεν ζωῇ ζήσεται οὐ μὴ ἀποθάνῃ 29 καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ισραὴλ οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ισραὴλ οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ 30 ἔκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ισραὴλ λέγει κύριος ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας 31 ἀπορρίψατε ἀπὸ ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἀς ἡσεβήσατε εἰς ἐμέ καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος Ισραὴλ 32 διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος λέγει κύριος

19 καὶ σὺ λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ισραὴλ 2 καὶ ἐρεῖς τί ἡ μῆτηρ σου σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνεν σκύμνους αὐτῆς 3 καὶ ἀπεπήδησεν εἰς τῶν σκύμνων αὐτῆς λέων ἐγένετο καὶ ἐμαθεν τοῦ ἀρπάζειν ἄρπαγματα ἀνθρώπους ἔφαγεν 4 καὶ ἥκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου 5 καὶ εἶδεν δτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς λέοντα ἔταξεν αὐτόν 6 καὶ ἀνεστρέψετο ἐν μέσῳ λεόντων λέων ἐγένετο καὶ ἐμαθεν ἄρπαζειν ἄρπαγματα

άνθρωπους ἔφαγεν 7 καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἔξηρίμωσεν καὶ ἡφάνισεν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὡρύματος αὐτοῦ 8 καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν καὶ ἔξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη 9 καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρᾳ ἥλθεν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακήν ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὅρη τοῦ Ισραὴλ 10 ἡ μῆτηρ σου ὡς ἄμπελος ὡς ἄνθος ἐν ῥῷ ἐν ὕδατι πεφυτευμένῃ ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ 11 καὶ ἐγένετο αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν καὶ εἶδεν τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς 12 καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ ἐπὶ γῆν ἐρρίφη καὶ ἀνεμος ὁ καύσων ἔξηρανεν τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς ἔξεδικήθη καὶ ἔξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν 13 καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτήν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ 14 καὶ ἔξηλθεν πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατέφαγεν αὐτήν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶν καὶ ἔσται εἰς θρῆνον

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἔβδομῷ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἥλιθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ισραὴλ ἐπερωτήσαι τὸν κύριον καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου 2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 3 νίè ἀνθρώπου λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος εἰ ἐπερωτήσαι με ὑμεῖς ἔρχεσθε ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν λέγει κύριος 4 εἰ ἐκδικήσω

αὐτοὺς ἐκδικήσει υἱὲ ἀνθρώπου τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς 5 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡρέτισα τὸν οἴκον Ισραὴλ καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ιακωβ καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρὶ μου αὐτῶν λέγων ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην τῇ χειρὶ μου αὐτῶν τοῦ ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν 7 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς ἔκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορριψάτω καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μιαίνεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 8 καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἡθέλησαν εἰσακοῦσαί μου τὰ βδελύγματα τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς Αἰγύπτου 9 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἔθνῶν ὃν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 10 καὶ ἔξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον 11 καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς 12 καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν τοῦ γνῶναι αὐτοὺς διότι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς 13 καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἴκον τοῦ Ισραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ

ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο ἂ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα καὶ εἴπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἔξαναλῶσαι αὐτούς 14 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὃν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν 15 καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χειρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν 16 ἀνθ' ὃν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐπορεύοντο 17 καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ἔξαλεῖψαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ 18 καὶ εἴπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναναμίσγεσθε καὶ μὴ μιαίνεσθε 19 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε καὶ ποιεῖτε αὐτὰ 20 καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάζετε καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 21 καὶ παρεπίκρανάν με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτά ἂ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται

ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ εἴπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὄργήν μου ἐπ' αὐτούς 22 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὃν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν 23 καὶ ἐξῆρα τὴν χειρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις 24 ἀνθ' ὃν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἥσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν 25 καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς 26 καὶ μιανῷ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοίγον μήτραν ὅπως ἀφανίσω αὐτούς 27 διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἔως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ 28 καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἥρα τὴν χειρά μου τοῦ δοῦναι αὐτοῖς καὶ εἶδον πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐδαίας καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ σπονδὰς αὐτῶν 29 καὶ εἴπον πρὸς αὐτούς τί ἐστιν Αβαμα ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβαμα ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας 30 διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ τάδε λέγει κύριος εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν

νύμεις ἐκπορνεύετε 31 καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσιν τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ισραὴλ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο 32 καὶ οὐκ ἔσται ὅν τρόπον ὑμεῖς λέγετε ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις 33 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾶς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς 34 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κραταιᾶς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ 35 καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον 36 ὅν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου οὕτως κρινῶ ὑμᾶς λέγει κύριος 37 καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ 38 καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτούς καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 39 καὶ ὑμεῖς οἶκος Ισραὴλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἔκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε καὶ μετὰ ταῦτα εἰ μὴ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἄγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν 40 διότι ἐπὶ τοῦ ὅρους τοῦ ἀγίου μου ἐπ' ὅρους ὑψηλοῦ λέγει κύριος κύριος ἐκεῖ δουλεύσουσίν μοι πᾶς οἶκος Ισραὴλ εἰς τέλος

καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχάς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχάς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν 41 ἐν ὅσμῃ εὐωδίᾳς προσδέξομαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὄφθαλμοὺς τῶν λαῶν 42 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἦρα τὴν χειρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν 43 καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὄδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πᾶσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν 44 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ ποιῆσαι με οὕτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὄδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα λέγει κύριος 45 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 46 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαιμαν καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρωμ καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγεβ 47 καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγεβ ἄκουε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος κύριος ἴδού ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρόν οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἔως βορρᾶ 48 καὶ ἐπιγνώσονται πᾶσα σάρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκαυσα αὐτό καὶ οὐ σβεσθήσεται 49 καὶ εἴπα μηδαμῶς κύριε αὐτοὶ λέγουσιν πρός με οὐχὶ παραβολή ἐστιν λεγομένη αὕτη

21 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὸν ἀνθρώπου καὶ
στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἄγια αὐτῶν καὶ προφητεύσεις
ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ 3 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν
γῆν τοῦ Ισραὴλ ἵδού ἐγὼ πρὸς σὲ καὶ ἐκσπάσω
τὸ ἔγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον 4 ἀνθρώπον
ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον
οὗτως ἔξελεύσεται τὸ ἔγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου
ἔως βορρᾶ 5 καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σάρξ διότι
ἐγὼ κύριος ἔξεσπασα τὸ ἔγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
κολεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι 6 καὶ σὺ
υἱὸς ἀνθρώπου καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὁσφύος
σου καὶ ἐν ὀδύναις στενάζεις κατ’ ὄφθαλμοὺς
αὐτῶν 7 καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σὲ ἔνεκα
τίνος σὺ στενάζεις καὶ ἐρεῖς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι
ἔρχεται καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία καὶ πᾶσαι
χεῖρες παραλυθήσονται καὶ ἐκψύξει πᾶσα σάρξ
καὶ πᾶν πνεῦμα καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται
ὑγρασίᾳ ἵδού ᔥρχεται καὶ ἔσται λέγει κύριος
κύριος 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
9 υἱὸς ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἐρεῖς τάδε
λέγει κύριος εἰπόν ῥομφαία ῥομφαία ὁξύνου
καὶ θυμῷθητι 10 ὅπως σφάξῃς σφάγια ὁξύνου
ὅπως γένη εἰς στίλβωσιν ἑτοίμη εἰς παράλυσιν
σφάζεις ἔξουδένει ἀπωθοῦ πᾶν ξύλον 11 καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ
ἐξηκονήθη ῥομφαία ἔστιν ἑτοίμη τοῦ δοῦναι
αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος 12 ἀνάκραγε καὶ
ὸλόλυξον υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι αὐτὴ ἐγένετο ἐν
τῷ λαῷ μου αὐτὴ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀφηγουμένοις
τοῦ Ισραὴλ παροικήσουσιν ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐγένετο
ἐν τῷ λαῷ μου διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν
χεῖρά σου 13 ὅτι δεδικαίωται καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ
ἀπώσθη οὐκ ἔσται λέγει κύριος κύριος 14 καὶ σὺ
υἱὸς ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ κρότησον χεῖρα
ἐπὶ χεῖρα καὶ διπλασίασον ῥομφαίαν ἡ τρίτη
ῥομφαία τραυματιῶν ἔστιν ῥομφαία τραυματιῶν
ἡ μεγάλη καὶ ἐκστήσει αὐτούς 15 ὅπως θραυσθῇ
ἡ καρδία καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ
πᾶσαν πύλην αὐτῶν παραδέδονται εἰς σφάγια
ῥομφαίας εὗρονται εἰς σφαγήν εὗρονται εἰς
στίλβωσιν 16 διαπορεύονται ὁξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ
εὐωνύμων οὕτων τὸ πρόσωπόν σου ἔξεγειρηται 17
καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρα μου πρὸς χεῖρα μου καὶ
ἐναφήσω τὸν θυμόν μου ἐγὼ κύριος λελάηκα
18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 19
καὶ σὺ υἱὸς ἀνθρώπου διάταξον σεαυτῷ δύο ὀδοὺς
τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐκ
χώρας μιᾶς ἔξελεύσονται αἱ δύο καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ
ὀδοῦ πόλεως ἐπ' ἀρχῆς 20 δύο διατάξεις τοῦ
εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ
ἐπὶ τὴν Ιουδαίαν καὶ ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν μέσῳ
αὐτῆς 21 διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὀδῶν
τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν τοῦ ἀναβράσαι
ράβδον καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς καὶ
ἥπατοσκοπήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ 22 ἐγένετο
τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ιερουσαλημ τοῦ βαλεῖν χάρακα
τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ ὑψώσαι φωνὴν μετὰ
κραυγῆς τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς
καὶ βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις
23 καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν
ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας

αύτοῦ μνησθῆναι 24 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὃν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν τοῦ ὄραθῆναι ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν ἀνθ' ὃν ἀνεμνήσατε ἐν τούτοις ἀλώσεσθε 25 καὶ σύ βέβηλε ἀνομε ἀφηγούμενε τοῦ Ισραὴλ οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας 26 τάδε λέγει κύριος ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον αὐτῇ οὐ τοιαύτῃ ἔσται ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ὕψωσας 27 ἀδικίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτήν οὐδ' αὐτῇ τοιαύτῃ ἔσται ἔως οὗ ἔλθῃ ὁ καθήκει καὶ παραδώσω αὐτῷ 28 καὶ σύ νιè ἀνθρώπου προφίτευσον καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ πρὸς τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν καὶ ἐρεῖς ῥομφαίᾳ ῥομφαίᾳ ἐσπασμένη εἰς σφάγια καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν ἐγείρου ὅπως στίλβῃς 29 ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαι σε ψευδῆ τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν ἀνόμων ὃν ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας 30 ἀπόστρεψε μὴ καταλύσῃς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὁ γεγέννησαι ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε 31 καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὄργήν μου ἐν πυρὶ ὁργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράν 32 ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάβρωμα τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου οὐ μὴ γένηται σου μνεία διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα

22 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 καὶ σύ νιè ἀνθρώπου εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἵματων καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος κύριος

ῷ πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα καθ' αὐτῆς τοῦ μιαίνειν αὐτήν 4 ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν οἵς ἐξέχεας παραπέπτωκας καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν σου οἵς ἐποίεις ἐμιαίνου καὶ ἥγγισας τὰς ἡμέρας σου καὶ ἥγαγες καιρὸν ἐτῶν σου διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὄνειδος τοῖς ἔθνεσιν καὶ εἰς ἐμπαίγμὸν πάσαις ταῖς χώραις 5 ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ καὶ ἐμπαίζονται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἡ ὄνομαστή καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις 6 ἵδού οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ισραὴλ ἔκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνανεφύροντο ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα 7 πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοὶ καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοὶ ὄρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον ἐν σοὶ 8 καὶ τὰ ἄγια μου ἔξουδενον καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν ἐν σοὶ 9 ἄνδρες λησταὶ ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἥσθισαν ἐν σοὶ ἀνόσια ἐποίουν ἐν μέσῳ σου 10 αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν σοὶ 11 ἔκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἡνομοῦσαν καὶ ἔκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίαινεν ἐν ἀσεβείᾳ καὶ ἔκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοὶ 12 δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ καὶ συνετελέσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου λέγει κύριος 13 ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου ἐφ' οἵς συντετέλεσαι οἵς ἐποίησας καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασιν σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου 14

εὶς ὑποστήσεται ἡ καρδία σου εἰς κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἔγὼ ποιῶ ἐν σοί ἔγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω 15 καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ 16 καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ κατ' ὄφθαλμοὺς τῶν ἐθνῶν καὶ γνώσεσθε διότι ἔγὼ κύριος 17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 18 νιὲ ἀνθρώπου ἵδοὺ γεγόνασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμεμειγμένοι πάντες χαλκῷ καὶ σιδήρῳ καὶ κασσιτέρῳ καὶ μολίβῳ ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμεμειγμένος ἐστίν 19 διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε πάντες εἰς σύγκρασιν μίαν διὰ τοῦτο ἔγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλημ 20 καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος καὶ χαλκὸς καὶ σίδηρος καὶ κασσίτερος καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸν πῦρ τοῦ χωνευθῆναι οὕτως εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐν ὄργῃ μου καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς 21 καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὄργης μου καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς 22 ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἔγὼ κύριος ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐφ' ὑμᾶς 23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 24 νιὲ ἀνθρώπου εἰπόν αὐτῇ σὺ εἰ γῇ ἡ ὁ ὅρος βρεχομένη οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὄργης 25 ἣς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ τιμᾶς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ καὶ αἱ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου 26 καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἥθετησαν νόμον μου καὶ ἐβεβήλουν

τὰ ἄγια μου ἀνὰ μέσον ἀγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν 27 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα ὅπως πλεονεξίᾳ πλεονεκτῶσιν 28 καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται ὁρῶντες μάταια μαντευόμενοι ψευδῆ λέγοντες τάδε λέγει κύριος καὶ κύριος οὐ λελάληκεν 29 λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες ἀδικίᾳ καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος 30 καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὄρθως καὶ ἐστῶτα πρὸ προσώπου μου ὀλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς γῆς τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτήν καὶ οὐχ εὗρον 31 καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὄργης μου τοῦ συντελέσαι τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος κύριος

23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 νιὲ ἀνθρώπου δύο γυναῖκες ἵσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς 3 καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἴγυπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν ἐκεὶ διεπαρθενεύθησαν 4 καὶ τὰ ὄνόματα αὐτῶν ἦν Οολα ἡ πρεσβυτέρα καὶ Οολιβα ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς καὶ ἐγένοντό μοι καὶ ἔτεκον γίοὺς καὶ θυγατέρας καὶ τὰ ὄνόματα αὐτῶν Σαμάρεια ἡ Οολα καὶ Ἱερουσαλημ ἡ Οολιβα 5 καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Οολα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ 6 ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα

ἥγουμένους καὶ στρατηγούς νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες ἵππεῖς ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων 7 καὶ ἔδωκεν τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῆς ἐμιαίνετο 8 καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν καὶ ἔξεχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν 9 διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἑραστῶν αὐτῆς εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων ἐφ' οὓς ἐπετίθετο 10 αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναικας καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας 11 καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Οολιβα καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς 12 ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο ἥγουμένους καὶ στρατηγοὺς τοὺς ἔγγὺς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα ἵππεῖς ἵππαζομένους ἐφ' ἵππων νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες 13 καὶ εἶδον ὅτι μεμίανται ὁδὸς μία τῶν δύο 14 καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι 15 ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὁσφύας αὐτῶν καὶ τιάραι βαπταὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ὅψις τρισσὴ πάντων ὅμοιωμα υἱῶν Χαλδαίων γῆς πατρίδος αὐτῶν 16 καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς τῇ ὄρασει ὀφθαλμῶν αὐτῆς καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων 17 καὶ ἤθισαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς

κοίτην καταλυόντων καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν 18 καὶ ἀπεκάλυψεν τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ ἀπεκάλυψεν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτῆς δὲν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς 19 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέρας νεότητός σου ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἴγυπτῳ 20 καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους ὃν ἦσαν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν 21 καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου ἢ ἐποίεις ἐν Αἴγυπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου 22 διὰ τοῦτο Οολιβα τάδε λέγει κύριος ἴδού ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἑραστάς σου ἐπὶ σέ ἀφ' ὃν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν 23 υἱοὺς Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους Φακούδ καὶ Σουε καὶ Κουε καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν νεανίσκους ἐπιλέκτους ἥγεμόνας καὶ στρατηγοὺς πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππεύοντας ἐφ' ἵππων 24 καὶ πάντες ἤξουσιν ἐπὶ σὲ ἀπὸ βορρᾶ ἄρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ βαλοῦσιν φυλακὴν ἐπὶ σὲ κύκλω καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα καὶ ἐκδικήσουσίν σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν 25 καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν σοί καὶ ποιήσουσιν μετὰ σοῦ ἐν ὄργῃ θυμοῦ μυκτῆρά σου καὶ ὕπατά σου ἀφελοῦσιν καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν αὐτοὶ υἱούς σου καὶ θυγατέρας σου λήμψονται καὶ τοὺς καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται 26 καὶ ἐκδύσουσίν σε τὸν ἴματισμόν σου καὶ λήμψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς

σου 27 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ οὐ μὴ ἄρης τοὺς ὁφθαλμούς σου ἐπ' αὐτοὺς καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῆς οὐκέτι 28 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος ἴδου ἐγώ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὅν μισεῖς ἀφ' ὅν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν 29 καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει καὶ λήμψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη πορνείας σου καὶ ἀσέβειά σου καὶ ἡ πορνεία σου 30 ἐποίησεν ταῦτα σοι ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὅπισω ἐθνῶν καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν 31 ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης καὶ δῶσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου 32 τάδε λέγει κύριος τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι 33 μέθην καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας 34 καὶ πίεσαι αὐτό καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς νεομηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω διότι ἐγὼ λελάληκα λέγει κύριος 35 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὅν ἐπελάθου μου καὶ ἀπέρριψάς με ὅπισω τοῦ σώματός σου καὶ σὺ λαβὲ τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου 36 καὶ εἶπεν κύριος πρός με υἱὲ ἀνθρώπου οὐ κρινεῖς τὴν Οολαν καὶ τὴν Οολιβαν καὶ ἀπαγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν 37 ὅτι ἐμοιχῶντο καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἂν ἐγέννησάν μοι διήγαγον αὐτοῖς δι ἐμπύρων 38 ἔως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι τὰ ἄγιά μου ἐμιαίνονταν καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν 39 καὶ ἐν τῷ σφάζειν

αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἄγιά μου τοῦ βεβηλοῦν αὐτά καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου 40 καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν οἵς ἀγγέλους ἔξαπεστέλλοσαν πρὸς αὐτούς καὶ ἄμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἐλούονται καὶ ἐστιβίζουν τοὺς ὁφθαλμούς σου καὶ ἐκόσμου κόσμῳ 41 καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς καὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς 42 καὶ φωνὴν ἀρμονίας ἀνεκρούοντο καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἥκοντας ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἐδίδοσαν ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 43 καὶ εἶπα οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσιν καὶ ἔργα πόρνης καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσεν 44 καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτήν ὃν τρόπον εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην οὕτως εἰσεπορεύοντο πρὸς Οολαν καὶ πρὸς Οολιβαν τοῦ ποιησαὶ ἀνομίαν 45 καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκδικήσει αἷματος ὅτι μοιχαλίδες εἰσίν καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν 46 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον καὶ δός ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν 47 καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν υἱὸντας αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσιν 48 καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν κατὰ τὰς ἀσέβειας αὐτῶν 49 καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς καὶ τὰς

άμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήμψεσθε καὶ γνώσεοθε διότι ἔγὼ κύριος

24 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀφ' ἣς ἀπηρεῖσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ιερουσαλημ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον **3** καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐπίστησον τὸν λέβητα καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ **4** καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα πᾶν διχοτόμημα καλόν σκέλος καὶ ὕμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν δοτῶν **5** ἔξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων καὶ ὑπόκαιε τὰ δοτᾶ ὑποκάτω αὐτῶν ἔζεσεν ἔζεσεν καὶ ἥψηται τὰ ὁστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς **6** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὃ πόλις αἰμάτων λέβητος ἐν ᾧ ἐστιν ἵὸς ἐν αὐτῷ καὶ ὃ ἵὸς οὐκ ἔξῃλθεν ἔξ αὐτῆς κατὰ μέλος αὐτῆς ἔξήνεγκεν οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος **7** διτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστιν ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν **8** τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό **9** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κάγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλὸν **10** καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ ὅπως τακῇ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμὸς **11** καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἀνθρακας ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερμανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς καὶ τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἵὸς αὐτῆς **12** καὶ οὐ μὴ ἔξελθῃ ἔξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἵὸς αὐτῆς καταισχυνθήσεται ὁ ἵὸς αὐτῆς **13** ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ καὶ τί

ἔτιν μὴ καθαρισθῆς ἔτι ἔως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου **14** ἔγὼ κύριος λελάληκα καὶ ἥξει καὶ ποιήσω οὐ διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω κατὰ τὰς ὁδούς σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε λέγει κύριος διὰ τοῦτο ἔγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἴματά σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε ἡ ἀκάθαρτος ἡ ὄνομαστή καὶ πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν **15** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **16** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ ἔγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει οὐ μὴ κοπῆς οὐδὲ μὴ κλαυσθῆς **17** στεναγμὸς αἵματος ὀσφύος πένθους ἐστίν οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσίν σου οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χείλεσιν αὐτῶν καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγης **18** καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρωὶ ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνή μου ἐσπέρας καὶ ἐποίησα τὸ πρωὶ ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι **19** καὶ εἶπεν πρός με ὁ λαός οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστιν ταῦτα ἢ σὺ ποιεῖς **20** καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς λόγος κυρίου πρός με ἐγένετο λέγων **21** εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἔγὼ βεβηλῶ τὰ ἄγιά μου φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν καὶ οἱ ψυχαὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οὓς ἔγκατελίπετε ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται **22** καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε **23** καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσίν ὑμῶν οὕτε μὴ κόψησθε οὕτε μὴ κλαύσητε καὶ ἐντακήσεοθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν

καὶ παρακαλέσετε ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
24 καὶ ἔσται Ιεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν ποιήσετε ὅταν ἔλθῃ ταῦτα καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **25** καὶ σὺ νιέ
ἀνθρώπου οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν
ἰσχὺν παρ' αὐτῶν τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως
αὐτῶν τὰ ἐπιθυμήματα ὁφθαλμῶν αὐτῶν καὶ
τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ
θυγατέρας αὐτῶν **26** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἥξει ὁ
ἀνασῳζόμενος πρὸς σὲ τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ
ῶτα **27** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διανοιχθήσεται τὸ
στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασῳζόμενον καὶ λαλήσεις
καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῆς οὐκέτι καὶ ἔσῃ αὐτοῖς
εἰς τέρας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος

25 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **2**
νιέ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς
3 καὶ ἔρεις τοῖς υἱοῖς Αμμων ἀκούσατε λόγον
κυρίου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὃν ἐπεχάρητε
ἐπὶ τὰ ἄγια μου ὅτι ἐβεβηλώθη καὶ ἐπὶ τὴν
γῆν τοῦ Ισραὴλ ὅτι ἡφανίσθη καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ Ιουδαίας ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ **4**
διὰ τοῦτο ἴδού ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς
Κεδεμ εἰς κληρονομίαν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν
τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ
σκηνώματα αὐτῶν αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς
σου καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου **5** καὶ
δῶσω τὴν πόλιν τοῦ Αμμων εἰς νομὰς καμήλων
καὶ τοὺς υἱοὺς Αμμων εἰς νομὴν προβάτων καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **6** διότι τάδε λέγει
κύριος ἀνθ' ὃν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου καὶ
ἐπεψόφησας τῷ ποδί σου καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς
σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ **7** διὰ τοῦτο ἐκτενῶ

τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔξολεθρεύσω σε ἐκ τῶν
λαῶν καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ καὶ
ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος **8** τάδε λέγει κύριος
ἀνθ' ὃν εἶπεν Μωαβ ἴδού ὃν τρόπον πάντα τὰ
ἔθνη οἴκος Ισραὴλ καὶ Ιουδαία **9** διὰ τοῦτο ἴδού
ἐγὼ παραλύω τὸν ὕμον Μωαβ ἀπὸ πόλεων
ἀκρωτηρίων αὐτοῦ ἐκλεκτὴν γῆν οἴκον Ασιμούθ
ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας **10** τοῖς
υἱοῖς Κεδεμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αμμων δέδωκα αὐτοὺς
εἰς κληρονομίαν ὅπως μὴ μνεία γένηται τῶν
υἱῶν Αμμων **11** καὶ εἰς Μωαβ ποιήσω ἐκδίκησιν
καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος **12** τάδε
λέγει κύριος ἀνθ' ὃν ἐποίησεν ἡ Ιδουμαίᾳ ἐν τῷ
ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἴκον Ιουδαίας
καὶ ἐμνησικάκησαν καὶ ἔξεδίκησαν δίκην **13** διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά¹
μου ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν καὶ ἔξολεθρεύσω ἐξ αὐτῆς
ἀνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον
καὶ ἐκ Θαϊμαν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται
14 καὶ δῶσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν
ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ισραὴλ καὶ ποιήσουσιν ἐν
τῇ Ιδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὄργην μου καὶ κατὰ τὸν
θυμόν μου καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου
λέγει κύριος **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ'
ὑνὸν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ
ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς
τοῦ ἔξαλεῖψαι ἔως αἰῶνος **16** διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἴδού ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ²
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἔξολεθρεύσω Κρῆτας καὶ
ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν
παραλίαν **17** καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις

μεγάλας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς

26 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 νιὲ ἀνθρώπου ἀνθ' ὧν εἶπεν Σορ ἐπὶ Ιερουσαλημ εὗγε συνετρίβῃ ἀπόλωλεν τὰ ἔθνη ἐπεστράφῃ πρός με ἡ πλήρης ἡρήμωται 3 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σορ καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλά ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς 4 καὶ καταβαλοῦσιν τὰ τείχη Σορ καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ δῶσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν 5 ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης ὅτι ἐγὼ λελάληκα λέγει κύριος καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν 6 καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἱ ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναιρεθήσονται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος 7 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ Σορ τὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ βορρᾶ βασιλεὺς βασιλέων ἔστιν μεθ' ἓπων καὶ ἄρμάτων καὶ ἴπτεων καὶ συναγωγῆς ἔθνῶν πολλῶν σφόδρα 8 οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνελεῖ καὶ δῶσει ἐπὶ σὲ προφυλακὴν καὶ περιοικοδομήσει καὶ ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα καὶ περίστασιν ὅπλων καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δῶσει 9 τὰ τείχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ 10 ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἕπων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἴπτεων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἄρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τείχη σου εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου 11 ἐν ταῖς

ὅπλαις τῶν ἕπων αὐτοῦ καταπατήσουσίν σου πάσας τὰς πλατείας τὸν λαόν σου μαχαίρᾳ ἀνελεῖ καὶ τὴν ὑπόστασίν σου τῆς ἰσχύος ἐπὶ τὴν γῆν κατάζει 12 καὶ προνομεύσει τὴν δύναμίν σου καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ καταβαλεῖ σου τὰ τείχη καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ καὶ τοὺς λίθους σου καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης ἐμβαλεῖ 13 καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἔτι 14 καὶ δῶσω σε εἰς λεωπετρίαν ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ οὐ μὴ οἰκοδομηθῆῃ ἔτι ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος 15 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος τῇ Σορ οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν τῷ στενάξαι τραυματίας ἐν τῷ σπάσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου σεισθήσονται αἱ νῆσοι 16 καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἔθνῶν τῆς θαλάσσης καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν καὶ τὸν ἴματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σὲ 17 καὶ λήμψονται ἐπὶ σὲ θρῆνον καὶ ἐροῦσίν σοι πῶς κατελύθης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις ἡ ἐπαινεστὴ ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν 18 καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου 19 ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος ὅταν δῶσε πόλιν ἡρημωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικηθησομένας ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον καὶ κατακαλύψῃ σε ὕδωρ πολύ 20 καὶ καταβιβάσω σε πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος καὶ κατοικιῶ

σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον ὅπως μὴ κατοικηθῆς μηδὲ ἀνασταθῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς 21 ἀπώλειάν σε δῶσω καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰώνα λέγει κύριος κύριος

27 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ ἐπὶ Σορ θρῆνον 3 καὶ ἐρεῖς τῇ Σορ τῇ κατοικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν ἀπὸ νήσων πολλῶν τάδε λέγει κύριος τῇ Σορ σὺ εἴπας ἐγὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου 4 ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ Βεελιμ υἱοί σου περιέθηκάν σοι κάλλος 5 κέδρος ἐκ Σανιρ ὡκοδομήθη σοι ταινίαι σανίδων κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήμφησαν τοῦ ποιησαί σοι ίστοὺς ἐλατίνους 6 ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου τὰ ιερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος οἴκους ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χεττιν 7 βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετο σοι στραμνὴ τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ελισαι καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου 8 καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ Αράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου οἱ σοφοί σου Σορ οἱ ἥσαν ἐν σοί οὗτοι κυβερνῆται σου 9 οἱ πρεσβύτεροι Βυθλίων καὶ οἱ σοφοί αὐτῶν ἥσαν ἐν σοί οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βουλήν σου καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμάς δυσμῶν 10 Πέρσαι καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες ἥσαν ἐν τῇ δυνάμει σου ἄνδρες πολεμιστά σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοί οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου 11 υἱὸι Αραδίων καὶ ἡ δύναμίς σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἥσαν

τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὅρμων σου κύκλῳ οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος 12 Καρχηδόνιοι ἐμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἴσχυός σου ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλυβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου 13 ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ σύμπασα καὶ τὰ παρατείνοντα οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων καὶ σκεύῃ χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου 14 ἐξ οἴκου Θεργαμα ὑπους καὶ ἵππεῖς ἔδωκαν ἀγοράν σου 15 υἱὸι Ῥοδίων ἐμποροί σου ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθούς σου 16 ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσις καὶ Ραμωθ καὶ Χορχορ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου 17 Ιουδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ισραὴλ οὗτοι ἐμποροί σου ἐν σίτου πράσει καὶ μύρων καὶ κασίας καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥήτινην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτὸν σου 18 Δαμασκὸς ἐμπορός σου ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου οἶνος ἐκ Χελβῶν καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου 19 καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν ἐξ Ασηλ σίδηρος εἰργασμένος καὶ τροχὸς ἐν τῷ συμμίκτῳ σού ἐστιν 20 Δαιδαλος ἐμποροί σου μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα 21 ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδαρ οὗτοι ἐμποροί σου διὰ χειρός σου καμήλους καὶ κριοὺς καὶ ἀμνοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονται σε 22 ἐμποροί Σαβα καὶ Ραγμα οὗτοι ἐμποροί σου μετὰ πρώτων ἡδυσμάτων καὶ λίθων χρηστῶν καὶ χρυσίον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου 23 Χαρραν καὶ Χαννα οὗτοι ἐμποροί σου Ασσουρ καὶ Χαρμαν ἐμποροί σου 24 φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς

δεδεμένους σχοινίοις καὶ κυπαρίσσινα 25 πλοῖα ἐν αὐτοῖς Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἐν τῷ πλήθει ἐν τῷ συμμίκτῳ σου καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης 26 ἐν ὕδατι πολλῷ ἥγον σε οἱ κωπηλάται σου τὸ πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέν σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης 27 ἡσαν δυνάμεις σου καὶ ὁ μισθός σου καὶ τῶν συμμίκτων σου καὶ οἱ κωπηλάται σου καὶ οἱ κυβερνῆται σου καὶ οἱ σύμβουλοί σου καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοὶ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου 28 πρὸς τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου οἱ κυβερνῆται σου φόβῳ φοβηθήσονται 29 καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται σου καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται 30 καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν καὶ κεκράξονται πικρὸν καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν γῆν καὶ σποδὸν ὑποστρώσονται 32 καὶ λήμψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον καὶ θρίγνημά σοι 33 πόσον τινὰ εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτισας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς 34 νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σου 35 πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σὲ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν καὶ ἐδάκρυσεν τὸ πρόσωπον αὐτῶν 36 ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα

28 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 καὶ σύ νιὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὃν ὑψώθη σου ἡ καρδία καὶ εἴπας θεός εἴμι ἐγώ κατοικίαν θεοῦ κατώκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης σὺ δὲ εἰ ἀνθρωπος καὶ οὐ θεὸς καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ 3 μὴ σοφώτερος εἰ σὺ τοῦ Δανιηλ σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν 4 μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου 5 ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου 6 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ 7 ἀντὶ τούτου ἴδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν καὶ ἐκκενώσουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου καὶ στρώσουσιν τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν 8 καὶ καταβιβάσουσίν σε καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης 9 μὴ λέγων ἐρεῖς θεός εἴμι ἐγώ ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε σὺ δὲ εἰ ἀνθρωπος καὶ οὐ θεός ἐν πλήθει 10 ἀπεριτμήτων ἀπολῆ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος 11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 12 νιὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου καὶ εἰπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος σὺ ἀποσφράγισμα ὄμοιώσεως καὶ στέφανος κάλλους 13 ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδον καὶ ἀνθρακα καὶ σάπφειρον καὶ ἵασπιν καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην καὶ ἀμέθυστον καὶ

χρυσόλιθον καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον καὶ χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοὶ ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐκτίσθης σύ 14 μετὰ τοῦ χερουβ ἔθηκά σε ἐν ὅρει ἀγίῳ θεοῦ ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων 15 ἐγενήθης ἄμωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου ἀφ' ἣς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἔως εὑρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοὶ 16 ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμίειά σου ἀνομίας καὶ ἥμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὅρους τοῦ θεοῦ καὶ ἥγαγέν σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων 17 ὑψώθῃ ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου διεφθάρῃ ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου διὰ πλῆθος ἄμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι 18 διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἄμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσας τὰ ἱερά σου καὶ ἔξαξὼ πῦρ ἐκ μέσου σου τοῦτο καταφάγεται σε καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὄρώντων σε 19 καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοι σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα 20 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 21 νιέ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν 22 καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σιδῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ ποιῆσάι με ἐν σοὶ κρίματα καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν σοὶ 23 αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σου καὶ γνώσονται διότι ἐγώ εἰμι κύριος 24 καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι τῷ οἴκῳ τοῦ Ισραὴλ σκόλοιψ πικρίας καὶ ἄκανθα

οδύνης ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτούς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος 25 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ συνάξω τὸν Ισραὴλ ἐκ τῶν ἔθνῶν οὐδὲποτε πίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἔθνῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἦν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ιακὼβ 26 καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν
29 ἐν τῷ ἔτει τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 νιέ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλέᾳ Αἴγυπτου καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην 3 καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ τὸν λέγοντα ἐμοὶ εἰσιν οἱ ποταμοί καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς 4 καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθῦς τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς σου καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου 5 καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πεσῆ καὶ οὐ μὴ συναχθῆσι καὶ οὐ μὴ περισταλῆσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα 6 καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος

άνθ' ὃν ἐγενήθης ράβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ Ισραὴλ 7 ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν ἐθλάσθης καὶ ὅτε ἐπεκράτησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σὲ συνετρίβης καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἴδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν καὶ ἀπολῶ ἀνθρώπους ἀπὸ σοῦ καὶ κτήνη 9 καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμὶ κύριος ἀντὶ τοῦ λέγειν σε οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσιν καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς 10 διὰ τοῦτο ἴδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου καὶ δῶσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδῶλου καὶ Συήνης καὶ ἔως ὁρίων Αἰθιόπων 11 οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς ἀνθρώπου καὶ ποὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη 12 καὶ δῶσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἡρημωμένης καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας 13 τάδε λέγει κύριος μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἔθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ 14 καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῇ Παθουρης ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήμφθησαν καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ 15 παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσιν 16 καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ισραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσαν ἀνομίαν ἐν τῷ αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι ὄπισω αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμὶ κύριος 17 καὶ

ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 18 νιὲ ἀνθρώπου Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο αὐτοῦ τὴν δύναμιν δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ καὶ πᾶς ὕμος μαδῶν καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρου καὶ τῆς δουλείας ἦς ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτήν 19 τάδε λέγει κύριος κύριος ἴδοὺ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ 20 ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἦς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου τάδε λέγει κύριος κύριος 21 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ισραὴλ καὶ σοὶ δῶσω στόμα ἀνεψημένον ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμὶ κύριος

30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 νιὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος ὡς ἡ ἡμέρα 3 ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου ἡμέρα πέρας ἐθνῶν ἔσται 4 καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσεῖται αὐτῆς τὰ θεμέλια 5 Πέρσαι καὶ Κρῆτες καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν σιῶν τῆς διαθήκης μου μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ 6 καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδῶλου ἔως Συήνης μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ λέγει κύριος 7 καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἡρημωμένων καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ

πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται 8 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ 9 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου ὅτι ἴδού ἥκει 10 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος 11 αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λοιμὸι ἀπὸ ἔθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι τὴν γῆν καὶ ἔκκενώσουσιν πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν 12 καὶ δῶσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ἐγώ κύριος λελάληκα 13 ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως καὶ ἄρχοντας ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι 14 καὶ ἀπολῶ γῆν Παθουρῆς καὶ δῶσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει 15 καὶ ἐκχεω τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σάιν τὴν ισχὺν Αἰγύπτου καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως 16 καὶ δῶσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ταραχὴν ταραχθήσεται Συήνη καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα καὶ διαχυθήσεται ὕδατα 17 νεανίσκοι ἡλίου πόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται 18 καὶ ἐν Ταφνας συσκοτάσει ἡ ἡμέρα ἐν τῷ συντρῖψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις τῆς ισχύος αὐτῆς καὶ αὐτὴν νεφέλη καλύψει καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται 19 καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος 20 καὶ ἐγένετο ἐν

τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 21 υἱὲ ἀνθρώπου τοὺς βραχίονας Φαραω βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα καὶ ἴδού οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἵασιν τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα τοῦ δοθῆναι ἵσχυν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας 22 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἴδού ἐγώ ἐπὶ Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἵσχυροὺς καὶ τοὺς τεταμένους καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ 23 καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας 24 καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ δῶσω τὴν ρόμφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς 25 καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος οἱ δὲ βραχίονες Φαραω πεσοῦνται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ρόμφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου 26 καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος

31 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ τίνι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου 3 ἴδού Ασσουρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ καλὸς ταῖς παραφυάσιν καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ 4 ὕδωρ ἔξεθρεψεν αὐτόν ἡ ἄβυσσος ὑψωσεν αὐτόν τοὺς

ποταμοὺς αὐτῆς ἥγαγεν κύκλω τῶν φυτῶν αὐτοῦ καὶ τὰ συστέματα αὐτῆς ἔξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου 5 ἐνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ 6 ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατώκησεν πᾶν πλῆθος ἐθνῶν 7 καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὑψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ρίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολύ 8 κυπάρισσοι τοιαῦται οὐκ ἐγενήθησαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ καὶ πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ 9 διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ καὶ ἐζήλωσεν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ 10 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὃν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχήν σου εἰς μέσον νεφελῶν καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψώθηναι αὐτόν 11 καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν καὶ ἐποίησεν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ 12 καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὄρέων ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἐπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ἡδάφισαν αὐτόν 13 ἐπὶ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία

τοῦ ἀγροῦ 14 ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ οὐκ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὑψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ σιῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον 15 τάδε λέγει κύριος κύριος ἐν ᾧ ἡμέρᾳ κατέβῃ εἰς ἄδου ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν (*Sheol h7585*) 16 ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ (*Sheol h7585*) 17 καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο (*Sheol h7585*) 18 τίνι ὡμοιώθης κατάβηθι καὶ καταβιάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματῶν μαχαίρας οὕτως Φαραω καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος 32 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ μιᾳ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 νιὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ Φαραω βασιλέα Αἴγυπτου καὶ ἐρεῖς αὐτῷ λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης καὶ σὺ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσίν σου καὶ

κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου **3** τάδε λέγει κύριος καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου **4** καὶ ἔκτενῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν πεδίᾳ πλησθήσεται σου καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμπλήσω ἐκ σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς **5** καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ δόρη καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἴματός σου **6** καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὄρέων φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ **7** καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σφεσθῆναι σε οὐρανὸν καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω καὶ σελήνη οὐ μὴ φάνη τὸ φῶς αὐτῆς **8** πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν σου λέγει κύριος κύριος **9** καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν ἡνίκα ἀν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνως **10** καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλά καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐν τῷ πέτασθαι τὴν ρόμφαιάν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου **11** δτι τάδε λέγει κύριος ρόμφαια βασιλέως Βαβυλῶνος ἥξει σοι **12** ἐν μαχαίραις γιγάντων καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνῶν πάντες καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς **13** καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ἔτι ποὺς ἀνθρώπουν καὶ ἵχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό **14** οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται λέγει κύριος **15** δταν δῶ

Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς δταν διασπέίρω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ γνώσονται δτι ἐγώ εἰμι κύριος **16** θρῆνός ἔστιν καὶ θρηνήσεις αὐτόν καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἔθνῶν θρηνήσουσιν αὐτόν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτήν λέγει κύριος κύριος **17** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνὸς πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον **20** ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ **21** καὶ ἐροῦσίν σοι οἱ γίγαντες ἐν βάθει βόθρου γίνου τίνος κρείττων εἰς κατάβηθι καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας (*Sheol h7585*) **22** ἐκεῖ Ασσουρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ **23** οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς **24** ἐκεῖ αιλαμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς βόθρον **25** ἐν μέσῳ τραυματιῶν **26** ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῶν περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες τραυματίαι αὐτοῦ

πάντες ἀπερίτμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς
27 καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκότων ἀπὸ αἰῶνος οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὁστῶν αὐτῶν ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντας ἐν γῇ ζωῆς

(Sheol h7585) 28 καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρᾳ 29 ἐκεὶ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ασσουρ οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον 30 ἐκεὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ βορρᾶ πάντες στρατηγοὶ Ασσουρ οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύι αὐτῶν ἐκοιμηθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας καὶ ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον 31 ἐκείνους ὃψεται βασιλεὺς Φαραὼ καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν λέγει κύριος κύριος 32 ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραὼ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος

33 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 σὺντονος τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς γῇ ἐφ' ἥν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἔνα ἔξ αὐτῶν καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπόν 3 καὶ ἵδη τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ 4 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος

καὶ μὴ φυλάξηται καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία καὶ καταλάβῃ αὐτόν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται 5 ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται καὶ οὕτος ὅτι ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔξειλατο 6 καὶ ὁ σκοπός ἐὰν ἵδη τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἔξ αὐτῶν ψυχὴν αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήμφθη καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω 7 καὶ σὺ νίε ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ισραὴλ καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον 8 ἐν τῷ εἰπαί με τῷ ἀμαρτωλῷ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ αὐτὸς ὁ ἀνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω 9 σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλης τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ οὕτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἔξηρησαι 10 καὶ σὺ νίε ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ισραὴλ οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσιν καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα καὶ πῶς ζησόμεθα 11 εἰπὸν αὐτοῖς ζῶ ἐγώ τάδε λέγει κύριος οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὡς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτόν ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος Ισραὴλ 12 εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὸν ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ πλανηθῆ καὶ ἀνομίᾳ ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν ἐν ᾧ ἀν

ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ δίκαιοις οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι 13 ἐν τῷ εἰπαί με τῷ δικαίῳ οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἦ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται 14 καὶ ἐν τῷ εἰπαί με τῷ ἀσεβεῖ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην 15 καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῷ καὶ ἄρπαγμα ἀποτείσῃ ἐν προστάγμασιν ζωῆς διαπορεύηται τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον ζωῆς ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ 16 πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ ἀς ἡμαρτεν οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς ζήσεται 17 καὶ ἔροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδός τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἡ ὁδός αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα 18 ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίας καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς 19 καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται 20 καὶ τοῦτό ἐστιν δὲ εἴπατε οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδός κυρίου ἔκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ισραηλ 21 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἱχμαλωσίας ἡμῶν ἥλθεν ὁ ἀνασωθεὶς πρός με ἀπὸ Ιερουσαλημ λέγων ἔάλω ἡ πόλις 22 καὶ ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου ἐσπέρας πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν καὶ ἤνοιξέν μου τὸ στόμα ἔως ἥλθεν πρός με τὸ πρώι καὶ ἀνοιχθέν μου τὸ στόμα οὐ συνεσχέθη ἔτι 23 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων 24 υἱὲ ἀνθρώπου οἱ κατοικοῦντες τὰς ἡρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ισραηλ λέγουσιν

εῖς ἦν Αβρααμ καὶ κατέσχεν τὴν γῆν καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν 25 διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος κύριος 27 ζῶ ἐγώ εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημωμέναις μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς κατάβρωμα καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ 28 καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὅρη τοῦ Ισραηλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον 29 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἢ ἐποίησαν 30 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν καὶ λαλοῦσιν ἀνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ λέγοντες συνέλθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ κυρίου 31 ἔρχονται πρὸς σέ ὡς συμπορεύεται λαός καὶ κάθηνται ἐναντίον σου καὶ ἀκούουσιν τὰ ῥήματά σου καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ ὀπίσω τῶν μιασμάτων ἡ καρδία αὐτῶν 32 καὶ γίνη αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου εὐαρμόστου καὶ ἀκούσονταί σου τὰ ῥήματα καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά 33 καὶ ἡνίκα ἀν ἔλθῃ ἔροῦσιν ἵδον ἥκει καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν

34 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ισραηλ προφήτευσον καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι τάδε λέγει κύριος κύριος ὃ ποιμένες Ισραηλ μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἔαυτούς οὐ τὰ πρόβατα

βόσκουσιν οἱ ποιμένες 3 ἵδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ σφάζετε καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε 4 τὸ ἡσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἐπεστρέψατε καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ 5 καὶ διεσπάρῃ τὰ πρόβατά μου διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἄγροῦ 6 καὶ διεσπάρῃ μου τὰ πρόβατα ἐν παντὶ ὅρει καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς διεσπάρῃ καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέψων 7 διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον κυρίου 8 ζῶ ἐγώ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομὴν καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτούς τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν 9 ἀντὶ τούτου ποιμένες 10 τάδε λέγει κύριος κύριος ἴδοὺ ἐγώ ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα 11 διότι τάδε λέγει κύριος ἴδοὺ ἐγώ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά 12 ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅταν ἦ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου 13 καὶ ἔξαξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὅρη Ισραὴλ καὶ ἐν ταῖς φάραγξιν καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς 14 ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτούς καὶ ἐν τῷ ὅρει τῷ ὑψηλῷ Ισραὴλ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ κοιμηθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὁρέων Ισραὴλ 15 ἐγώ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγώ ἀναπαύσω αὐτά καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος τάδε λέγει κύριος κύριος 16 τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος 17 καὶ ὑμεῖς πρόβατα τάδε λέγει κύριος κύριος ἴδού ἐγώ διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου καὶ προβάτου κριῶν καὶ τράγων 18 καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε 19 καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐπίνον 20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἴδού ἐγώ διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἀσθενοῦς 21 ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὥμοις ὑμῶν διωθεῖσθε καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε 22 καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ μὴ ὄσιν ἔτι εἰς προνομὴν καὶ κρινῶ ἀνὰ μέσον κριοῦ πρὸς

κριόν 23 καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἔνα καὶ ποιμανεῖ αὐτούς τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμήν 24 καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ Δαυὶδ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄρχων ἐγὼ κύριος ἐλάλησα 25 καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὑπώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς 26 καὶ δῶσω αὐτοὺς περικύλῳ τοῦ ὄρους μου καὶ δῶσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ὑετὸν εὐλογίας 27 καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δῶσει τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ ἡ γῆ δῶσει τὴν ἴσχὺν αὐτῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν καὶ ἔξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτούς 28 καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς 29 καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι ὀνειδισμὸν ἔθνῶν 30 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ λαός μου οἶκος Ισραὴλ λέγει κύριος 31 πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μού ἔστε καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν λέγει κύριος κύριος

35 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2 οὐκέτι ἀνθρώπου ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σητηρ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν 3 καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος κύριος ίδού ἐγὼ ἐπὶ σέ ὄρος Σητηρ καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ δῶσω σε ἔρημον καὶ ἔρημωθήσῃ 4 καὶ ταῖς πόλεσίν σου ἔρημίαν ποιήσω καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ καὶ γνώσῃ ὅτι

ἐγώ εἰμι κύριος 5 ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰώνιαν καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἶκῷ Ισραὴλ δόλῳ ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἐσχάτῳ 6 διὰ τοῦτο ζῷ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν εἰς αἷμα ἥμαρτες καὶ αἷμά σε διώξεται 7 καὶ δῶσω τὸ ὄρος Σητηρ εἰς ἔρημον καὶ ἡρημωμένον καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη 8 καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν σου τοὺς βουνοὺς καὶ τὰς φάραγγάς σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί 9 ἔρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος 10 διὰ τὸ εἰπεῖν σε τὰ δύο ἔθνη καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται καὶ κληρονομήσω αὐτάς καὶ κύριος ἐκεῖ ἔστιν 11 διὰ τοῦτο ζῷ ἐγὼ λέγει κύριος καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἐχθραν σου καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρίνω σε 12 καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἥκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου ὅτι εἴπας τὰ ὄρη Ισραὴλ ἔρημα ὑμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα 13 καὶ ἐμεγαλορημόνησας ἐπ' ἐμὲ τῷ στόματί σου ἐγὼ ἥκουσα 14 τάδε λέγει κύριος ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε 15 ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σητηρ καὶ πᾶσα ἡ Ιδουμαία ἔξαναλωθήσεται καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν

36 καὶ σύ σὺ εἰς ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ισραὴλ καὶ εἰπόν τοῖς ὄρεσιν τοῦ Ισραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου 2 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὧν εἴπεν ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ὑμᾶς εὗγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ὑμῖν ἐγενήθη 3 διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος κύριος ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλων ὑμῶν τοῦ εἶναι

ύμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσιν καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ καὶ εἰς ὄνειδισμα ἔθνεσιν 4 διὰ τοῦτο ὅρη Ισραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὅρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ τοῖς χειμάρροις καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἡφανισμένοις καὶ ταῖς πόλεσιν ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις αἱ ἐγένοντο εἰς προνομὴν καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσιν περικύκλῳ 5 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν πᾶσαν ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ 6 διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὅρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις τάδε λέγει κύριος ἵδού ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα ἀντὶ τοῦ ὀνειδισμοὺς ἔθνῶν ἐνέγκαι οὐδὲν 7 διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀρῷ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ οὐδῶν οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήμψονται 8 οὐδῶν δέ ὅρη Ισραὴλ τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν οὐδῶν καταφάγεται ὁ λαός μου ὅτι ἐγγίζουσιν τοῦ ἐλθεῖν 9 ὅτι ἵδού ἐγὼ ἐφ' οὐδᾶς καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' οὐδᾶς καὶ κατεργασθήσεσθε καὶ σπαρήσεσθε 10 καὶ πληθυνῶ ἐφ' οὐδᾶς ἀνθρώπους πᾶν οἶκον Ισραὴλ εἰς τέλος καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις καὶ ἡ ἡρημωμένη οἰκοδομηθήσεται 11 καὶ πληθυνῶ ἐφ' οὐδᾶς ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ κατοικιῶ οὐδᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ οὐδῶν καὶ εὖ ποιήσω οὐδᾶς ὥσπερ τὰ ἐμπροσθεν οὐδῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος 12 καὶ γεννήσω ἐφ' οὐδᾶς ἀνθρώπους

τὸν λαόν μου Ισραὴλ καὶ κληρονομήσουσιν οὐδᾶς καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν καὶ οὐ μὴ προστεθῆτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν 13 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὃν εἰπάν σοι κατέσθουσα ἀνθρώπους εἰ καὶ ἡτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου 14 διὰ τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι λέγει κύριος κύριος 15 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' οὐδᾶς ἀτιμία ἔθνῶν καὶ ὀνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε λέγει κύριος κύριος 16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 17 οὐτέ ἀνθρώπου οἶκος Ισραὴλ κατώκησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου 18 καὶ ἐξέχει τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς 19 καὶ διέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐλίκμησα αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς 20 καὶ εἰσήλθοσαν εἰς τὰ ἔθνη οὓς εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἄγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτούς λαὸς κυρίου οὗτοι καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασιν 21 καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἄγιον ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ισραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὓς εἰσήλθοσαν ἐκεῖ 22 διὰ τοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ισραὴλ τάδε λέγει κύριος οὐχ οὐδῶν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ισραὴλ ἀλλὰ ἦ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἄγιον ὃ ἐβεβήλωσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὓς εἰσήλθετε ἐκεῖ 23 καὶ ἀγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὃ ἐβεβήλωσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀγιασθῆναι

με ἐν ὑμῖν κατ' ὄφθαλμοὺς αὐτῶν 24 καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν 25 καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρόν καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ καθαριῶ ὑμᾶς 26 καὶ δῶσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν δῶσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δῶσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην 27 καὶ τὸ πνεῦμά μου δῶσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασίν μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃσθε καὶ ποιήσητε 28 καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν κάγῳ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν 29 καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ καλέσω τὸν σῖτον καὶ πληθυνὼν αὐτὸν καὶ οὐ δῶσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν 30 καὶ πληθυνὼν τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου καὶ τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ ὅπως μὴ λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν 31 καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν ὑμῶν 32 οὐ δι ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος κύριος γνωστὸν ἔσται ὑμῖν αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ισραὴλ 33 τάδε λέγει κύριος ἐν ἡμέρᾳ ἣ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ ἔρημοι 34 καὶ ἡ γῆ ἡ ἡφανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθῶν ὅτι ἡφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὄφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος 35 καὶ ἐροῦσιν ἡ γῆ

ἐκείνη ἡ ἡφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἡφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν 36 καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅσα ἀν καταλειφθῶσιν κύκλῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὡκοδόμησα τὰς καθηρημένας καὶ κατεφύτευσα τὰς ἡφανισμένας ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω 37 τάδε λέγει κύριος ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς πληθυνῶν αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους 38 ὡς πρόβατα ἄγια ὡς πρόβατα Ιερουσαλημ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος

37 καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἔξήγαγέν με ἐν πνεύματι κύριος καὶ ἔθηκέν με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων 2 καὶ περιήγαγέν με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ καὶ ἴδού πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου ξηρὰ σφόδρα 3 καὶ εἶπεν πρός με νίè ἀνθρώπου εἰ ζήσεται τὰ ὄστα ταῦτα καὶ εἶπα κύριε σὺ ἐπίστη ταῦτα 4 καὶ εἶπεν πρός με προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄστα ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὰ ὄστα τὰ ξηρά ἀκούσατε λόγον κυρίου 5 τάδε λέγει κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις ἴδού ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς 6 καὶ δῶσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκας καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ δῶσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἴμι κύριος 7 καὶ ἐπροφήτευσα καθὼς ἐνετείλατό μοι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι καὶ ἴδού σειμός καὶ προσῆγαγε τὰ ὄστα ἐκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ 8 καὶ εἶδον καὶ ἴδού ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω

καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς **9** καὶ εἶπεν πρός με προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι τάδε λέγει κύριος ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους καὶ ζησάτωσαν **10** καὶ ἐπροφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρός με λέγων υἱὲ ἀνθρώπου τὰ ὄστα ταῦτα πᾶς οἶκος Ισραὴλ ἔστιν καὶ αὐτοὶ λέγουσιν ξηρὰ γέγονεν τὰ ὄστα ἡμῶν ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν διαπεφωνήκαμεν **12** διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω ὑμῶν τὰ μνήματα καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ **13** καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου **14** καὶ δῶσω τὸ πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω λέγει κύριος **15** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων **16** υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ ῥάβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ιουδαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν καὶ ῥάβδον δευτέραν λήμψῃ σεαυτῷ καὶ γράψεις αὐτήν τῷ Ιωσηφ ῥάβδον Εφραὶμ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν **17** καὶ συνάψεις αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας σαυτῷ εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δῆσαι αὐτάς καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου **18** καὶ ἔσται ὅταν λέγωσιν πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἔστιν ταῦτα σοι **19** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει

κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λήμψομαι τὴν φυλὴν Ιωσηφ τὴν διὰ χειρὸς Εφραὶμ καὶ τὰς φυλὰς Ισραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτὸν καὶ δῶσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ιουδα καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν ἐν τῇ χειρὶ Ιουδα **20** καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν **21** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἴκον Ισραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν οὐ εἰσῆλθοσαν ἐκεῖ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ **22** καὶ δῶσω αὐτούς εἰς ἔθνος ἐν ἐν τῇ γῇ μου καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ισραὴλ καὶ ἄρχων εἰς ἔσται αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας **23** ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ὁύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ὃν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς καὶ καθαριώ αὐτούς καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **24** καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ποιητὴν εἰς ἔσται πάντων ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύσονται καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξονται καὶ ποιήσουσιν αὐτά **25** καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἦν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ιακωβ οὐ κατώκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοὶ καὶ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων αὐτῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα **26** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης διαθήκη αἰώνια ἔσται μετ' αὐτῶν καὶ θήσω τὰ ἄγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα **27** καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός καὶ αὐτοί μου ἔσονται λαός **28** καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ

είμι κύριος δ' ἀγιάζων αὐτοὺς ἐν τῷ εἶναι τὰ ἄγια
μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰώνα

38 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 2
νιὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γωγ
καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ
Θοβελ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν 3 καὶ εἰπὼν
αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος ἵδού ἐγὼ ἐπὶ σὲ
Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ 4 καὶ συνάξω
σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου ἵππους καὶ ἵππεῖς
ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγὴν πολλή
πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι 5 Πέρσαι
καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες πάντες περικεφαλαίαις
καὶ πέλταις 6 Γομερ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν
οἴκος τοῦ Θεργαμα ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ πάντες
οἱ περὶ αὐτόν καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ 7
έτοιμάσθητι ἔτοιμασον σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου οἱ συνηγμένοι μετὰ σοῦ καὶ ἔσῃ
μοι εἰς προφυλακήν 8 ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων
ἔτοιμασθήσεται καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται
καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ
μαχαίρας συνηγμένων ἀπὸ ἔθνῶν πολλῶν ἐπὶ
γῆν Ισραὴλ ἥ ἐγενήθη ἔρημος δῆ ὅλου καὶ οὗτος
ἔξ ἔθνῶν ἐξελήλυθεν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
εἰρήνης ἄπαντες 9 καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς καὶ
ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν καὶ ἔσῃ σὺ
καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ
σοῦ 10 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν
καρδίαν σου καὶ λογιῇ λογισμοὺς πονηροὺς 11
καὶ ἐρεῖς ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην
ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντας
ἐπ' εἰρήνης πάντας κατοικοῦντας γῆν ἐν ᾧ οὐχ
ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ μοχλοί καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν

αὐτοῖς 12 προνομεῦσαι προνομὴν καὶ σκυλεῦσαι
σκῦλα αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖρά σου εἰς
τὴν ἡρημωμένην ἥ κατωκίσθη καὶ ἐπ' ἔθνος
συνηγμένον ἀπὸ ἔθνῶν πολλῶν πεποιηκότας
κτήσεις κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὄμφαλὸν τῆς γῆς
13 Σαβα καὶ Δαιδαν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ
πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσίν σοι εἰς προνομὴν
τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα
συνήγαγες συναγωγήν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ
χρυσίον ἀπενέγκασθαι κτῆσιν τοῦ σκυλεῦσαι
σκῦλα 14 διὰ τοῦτο προφήτευσον νιὲ ἀνθρώπου
καὶ εἰπὸν τῷ Γωγ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου
Ισραὴλ ἐπ' εἰρήνης ἐγερθήσῃ 15 καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ
τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ
μετὰ σοῦ ἀναβάται ἵππων πάντες συναγωγὴ
μεγάλη καὶ δύναμις πολλή 16 καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ
τὸν λαόν μου Ισραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται καὶ ἀνάξω σε
ἐπὶ τὴν γῆν μου ἵνα γνῶσιν πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ
ἐν τῷ ἀγιασθῆναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν 17
τάδε λέγει κύριος κύριος τῷ Γωγ σὺ εἰ περὶ οὐ
ἔλαλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν διὰ χειρὸς
τῶν δούλων μου προφητῶν τοῦ Ισραὴλ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσιν τοῦ ἀγαγεῖν σε ἐπ'
αὐτούς 18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἡμέρᾳ ἥ
ἄν ἔλθῃ Γωγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ λέγει κύριος
κύριος ἀναβήσεται ὁ θυμός μου 19 καὶ ὁ ζῆλός
μου ἐν πυρὶ τῆς ὄργης μου ἔλαλησα εἰ μὴν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ισραὴλ
20 καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου οἱ
ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τὰ

έρποντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἀνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ ῥαγήσεται τὰ ὅρη καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται 21 καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν πᾶν φόβον λέγει κύριος μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται 22 καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἴματι καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλάζης καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ 23 καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἀγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἔθνῶν πολλῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος

39 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γωγ καὶ εἰπόν τάδε λέγει κύριος ἵδού ἐγώ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θιοβελ 2 καὶ συνάξω σε καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἀπ' ἐσχάτου τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὅρη τοῦ Ισραὴλ 3 καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς καὶ καταβαλῶ σε 4 ἐπὶ τὰ ὅρη Ισραὴλ καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὁρνέων παντὶ πετεινῷ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι 5 ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ ὅτι ἐγώ ἐλάλησα λέγει κύριος 6 καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γωγ καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος 7 καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἄγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ισραὴλ καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἄγιον οὐκέτι καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἄγιος ἐν Ισραὴλ 8 ἵδού ἥκει καὶ γνώσῃ ὅτι

ἔσται λέγει κύριος κύριος αὕτη ἔστιν ἡ ἡμέρα ἐν ᾧ ἐλάλησα 9 καὶ ἔξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ισραὴλ καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασιν καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἐπτὰ ἔτη 10 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν ἀλλ' ἡ τὰ ὅπλα κατακαύσουσιν πυρί καὶ προνομεύσουσιν τοὺς προνομεύσαντας αὐτοὺς καὶ σκυλεύσουσιν τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς λέγει κύριος 11 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δῶσω τῷ Γωγ τόπον ὄνομαστόν μνημεῖον ἐν Ισραὴλ τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσσην καὶ περιοικοδομήσουσιν τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος καὶ κατορύζουσιν ἐκεῖ τὸν Γωγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ κληθήσεται τὸ γαι τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ 12 καὶ κατορύζουσιν αὐτοὺς οἶκος Ισραὴλ ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἐπταμήνῳ 13 καὶ κατορύζουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς ὄνομαστὸν ἡ ἡμέρᾳ ἐδοξάσθην λέγει κύριος 14 καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπτάμηνον καὶ ἐκζητήσουσιν 15 καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν καὶ ἴδων ὄστοιν ἀνθρώπου οἰκοδομήσει παρ' αὐτὸν σημεῖον ἔως ὅτου θάψωσιν αὐτὸν οἱ θάπτοντες εἰς τὸ γαι τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ 16 καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ 17 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπόν τάδε λέγει κύριος εἰπὼν παντὶ ὁρνέῳ πετεινῷ καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε συνάχθητε ἀπὸ πάντων

τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου ἦν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὅρη Ισραὴλ καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα 18 κρέα γιγάντων φάγεσθε καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους καὶ οἱ μόσχοι ἔστεατωμένοι πάντες 19 καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου ἵς ἔθυσα ὑμῖν 20 καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ὕππον καὶ ἀναβάτην γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστήν λέγει κύριος 21 καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν καὶ ὅψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἦν ἐποίησα καὶ τὴν χεῖρά μου ἦν ἐπίγαγον ἐπ' αὐτούς 22 καὶ γνώσονται οἶκος Ισραὴλ ὅτι ἔγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα 23 καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἡχμαλωτεύθησαν οἶκος Ισραὴλ ἀνθ' ὧν ἡθέτησαν εἰς ἐμέ καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτούς εἰς χεῖρας τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐπεσαν πάντες μαχαίρᾳ 24 κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν 25 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος νῦν ἀποστρέψω τὴν αἵχμαλωσίαν Ιακωβ καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ισραὴλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον μου 26 καὶ λήμψονται τὴν ἀτιμίαν ἔαυτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν ἦν ἡδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν 27 ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἔθνῶν καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἔθνῶν 28 καὶ γνώσονται ὅτι ἔγώ εἰμι κύριος

οἱ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναι με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν 29 καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἀνθ' οὗ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ισραὴλ λέγει κύριος κύριος

40 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἵχμαλωσίας ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἥγαγέν με 2 ἐν ὁράσει θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ισραὴλ καὶ ἔθηκέν με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὠσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι 3 καὶ εἰσήγαγέν με ἐκεῖ καὶ ἴδού ἀνήρ καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὠσεὶ ὄρασις χαλκοῦ στύλοντος καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλαμος μέτρου καὶ αὐτὸς εἰστήκει ἐπὶ τῆς πύλης 4 καὶ εἴπεν πρός με ὃ ἀνήρ ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὁφθαλμοῖς σου ἴδε καὶ ἐν τοῖς ὠσίν σου ἄκουε καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἔγώ δεικνύω σοι διότι ἔνεκα τοῦ δεῖξαί σοι εἰσελήλυθας ὥδε καὶ δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὁρᾶς τῷ οἶκῳ τοῦ Ισραὴλ 5 καὶ ἴδού περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλω καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος τὸ μέτρον πηχῶν ἔξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς καὶ διεμέτρησεν τὸ προτείχισμα πλάτος ἵσον τῷ καλάμῳ καὶ τὸ ὄψος αὐτοῦ ἵσον τῷ καλάμῳ 6 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἐπτὰ ἀναβαθμοῖς καὶ διεμέτρησεν τὸ αιλαμ τῆς πύλης ἵσον τῷ καλάμῳ 7 καὶ τὸ θεε ἵσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ τὸ αιλαμ ἀνὰ μέσον τοῦ θαιηλαθα πηχῶν ἔξ καὶ τὸ θεε τὸ δεύτερον ἵσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ

ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ τὸ αιλαμ πήχεων πέντε 8 καὶ τὸ θεε τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος 9 καὶ τὸ αιλαμ τοῦ πυλῶνος πλησίον τοῦ αιλαμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτὼ καὶ τὰ αιλευ πηχῶν δύο καὶ τὸ αιλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν 10 καὶ τὰ θεε τῆς πύλης θεε κατέναντι τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ μέτρον ἐν τοῖς τρισὶν καὶ μέτρον ἐν τοῖς αιλαμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν 11 καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ τὸ εὑρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα τριῶν 12 καὶ πηχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεϊμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ τὸ θεε πηχῶν ἔξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἔξ ἔνθεν 13 καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεε ἐπὶ τὸν τοίχον τοῦ θεε πλάτος πήχεις εἴκοσι πέντε αὗτη πύλη ἐπὶ πύλην 14 καὶ τὸ αἴθριον τοῦ αιλαμ τῆς πύλης ἔξηκοντα πήχεις εἴκοσι θεϊμ τῆς πύλης κύκλῳ 15 καὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης ἔξωθεν εἰς τὸ αἴθριον αιλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα 16 καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὰ θεϊμ καὶ ἐπὶ τὰ αιλαμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν καὶ ὡσαύτως τοῖς αιλαμ θυρίδες κύκλῳ ἔσωθεν καὶ ἐπὶ τὸ αιλαμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν 17 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν καὶ ἴδού παστοφόρια καὶ περίστυλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις 18 καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νώτου τῶν πυλῶν κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω 19 καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς ἀπὸ τοῦ αἴθριον τῆς πύλης τῆς ἔξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω πήχεις ἔκατόν τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ

βορρᾶν 20 καὶ ἴδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἔξωτέρᾳ καὶ διεμέτρησεν αὐτήν τὸ τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος 21 καὶ τὰ θεε τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμα καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὑρος αὐτῆς 22 καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αιλαμμα καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς καὶ ἐν ἐπτὰ κλιμακτῆριν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτήν καὶ τὰ αιλαμμα ἔσωθεν 23 καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἔξωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ βορρᾶ δὲ τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πήχεις ἔκατόν 24 καὶ ἥγαγέν με κατὰ νότον καὶ ἴδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν αὐτήν καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμα κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα 25 καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αιλαμμα κυκλόθεν καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αιλαμ πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὑρος αὐτῆς 26 καὶ ἐπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῆς καὶ αιλαμμα ἔσωθεν καὶ φοίνικες αὐτῆς εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αιλευ 27 καὶ πύλη κατέναντι πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἔσωτέρας πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πήχεις ἔκατόν τὸ εὑρος πρὸς νότον 28 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα 29 καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμα κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῆς καὶ τῷ αιλαμμα κύκλῳ πήχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ

τὸ εὑρος πήχεις εἴκοσι πέντε 31 καὶ αιλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αιλευ καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες 32 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα 33 καὶ τὰ θεες καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμω κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αιλαμμω κύκλῳ πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὗρος πήχεις εἴκοσι πέντε 34 καὶ αιλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ αιλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ 35 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα 36 καὶ τὰ θεες καὶ τὰ αιλευ καὶ τὰ αιλαμμω καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ καὶ τῷ αιλαμμω αὐτῆς πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὗρος πήχεις εἴκοσι πέντε 37 καὶ τὰ αιλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αιλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ 38 τὰ παστοφόρια αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αιλαμμω αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης 39 τῆς δευτέρας ἔκρυσις ὅπως σφάζωσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἀμαρτίας καὶ ὑπὲρ ἀγνοίας 40 καὶ κατὰ νώτου τοῦ ῥόακος τῶν δλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νώτου τῆς δευτέρας καὶ τοῦ αιλαμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς 41 τέσσαρες ἔνθεν καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νώτου τῆς πύλης ἐπ’ αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων 42 καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν δλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι πήχεος καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος καὶ πήχεων δύο καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὄψος ἐπ’ αὐτὰς ἐπιθήσουσιν τὰ σκεύη ἐν οῖς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ δλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα 43 καὶ παλαιστὴν ἔζουσιν γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας 44 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωτέραν καὶ ἰδοὺ δύο ἔξεδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἔσωτέρᾳ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν φέρουσα πρὸς νότον καὶ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον βλεπούσης δὲ πρὸς βορρᾶν 45 καὶ εἶπεν πρός με ἡ ἔξεδρα αὕτη ἡ βλεπούσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου 46 καὶ ἡ ἔξεδρα ἡ βλεπούσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ νίοι Σαδδουκοὶ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευι πρὸς κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ 47 καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μῆκος πήχεων ἑκατὸν καὶ εὗρος πήχεων ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου 48 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὸ αιλαμ τοῦ οἴκου καὶ διεμέτρησεν τὸ αιλ τοῦ αιλαμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ τὸ εὗρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δέκα τεσσάρων καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αιλαμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν 49 καὶ τὸ μῆκος τοῦ αιλαμ πηχῶν εἴκοσι καὶ τὸ εὗρος πηχῶν δώδεκα καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ’ αὐτό καὶ στῦλοι ἥσαν ἐπὶ τὸ αιλαμ εἰς ἔνθεν καὶ εῖς ἔνθεν

41 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὸν ναόν ὃ διεμέτρησεν τὸ αιλαμ πηχῶν ἔξι τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν ἔξι τὸ εὗρος τοῦ αιλαμ ἔνθεν 2 καὶ τὸ εὗρος

τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ τὸ εὔρος πηχῶν εἴκοσι 3 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ διεμέτρησεν τὸ αιλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν ἔξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἔπτα ἔνθεν καὶ πηχῶν ἔπτα ἔνθεν 4 καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος τῶν θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὔρος πηχῶν εἴκοσι κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ εἴπεν τοῦτο τὸ ἄγιον τῶν ἀγίων 5 καὶ διεμέτρησεν τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηχῶν ἔξ καὶ τὸ εὔρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν 6 καὶ τὰ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα καὶ τρεῖς δίς καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλῳ τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὅρᾶν ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἄπτωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου 7 καὶ τὸ εὔρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου ὅπως διαπλατύνηται ἀνωθεν καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῷα καὶ ἐκ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ τριώροφα 8 καὶ τὸ θραελ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν πλευρῶν ἵσον τῷ καλάμῳ πήχεων ἔξ διάστημα 9 καὶ εὔρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέντε καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀνὰ μέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου 10 καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἔξεδρῶν εὔρος πηχῶν εἴκοσι τὸ περιφερές τῷ οἴκῳ κύκλῳ 11 καὶ αἱ θύραι τῶν ἔξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον καὶ τὸ εὔρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπόλοιπου πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν 12

καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπόλοιπου ὃς πρὸς θάλασσαν πηχῶν ἔβδομήκοντα πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πήχεων πέντε εῦρος κυκλόθεν καὶ μῆκος αὐτοῦ πήχεων ἐνενήκοντα 13 καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατόν καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν 14 καὶ τὸ εὔρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν 15 καὶ διεμέτρησεν μῆκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπόλοιπου τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πήχεων ἑκατὸν τὸ μῆκος καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι καὶ τὸ αιλαμ τὸ ἔξωτερον 16 πεφατνωμένα καὶ αἱ θυρίδες δικτυωταί ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν ὥστε διακύπτειν καὶ ὁ οἴκος καὶ τὰ πλησίον ἔξυλωμένα κύκλῳ καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἔδαφους ἔως τῶν θυρίδων καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν 17 καὶ ἔως πλησίον τῆς ἀνωτέρας καὶ ἔως τῆς ἔξωτέρας καὶ ἐφ' ὅλον τὸν τοίχον κύκλῳ ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν 18 γεγλυμμένα χερουβιν καὶ φοίνικες ἀνὰ μέσον χερουβιὸν καὶ χερουβ δύο πρόσωπα τῷ χερουβ 19 πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν διαγεγλυμμένος ὅλος ὁ οἴκος κυκλόθεν 20 ἐκ τοῦ ἔδαφους ἔως τοῦ φατνώματος τὰ χερουβιν καὶ οἱ φοίνικες διαγεγλυμμένοι 21 καὶ τὸ ἄγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα κατὰ πρόσωπον τῶν ἀγίων ὄρασις ὡς ὄψις 22 θυσιαστηρίου ἔυλίνου πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τὸ μῆκος πηχῶν δύο καὶ τὸ εὔρος πηχῶν δύο καὶ

κέρατα εῖχεν καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι καὶ εἶπεν πρός με αὕτη ἡ τράπεζα ἡ πρὸ προσώπου κυρίου 23 καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ καὶ τῷ ἀγίῳ 24 δύο θυρώματα τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς δύο θυρώματα τῷ ἐνὶ καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ 25 καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβίν καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἀγίων καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αιλαμ ἔξωθεν 26 καὶ θυρίδες κρυπταί καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ ὄροφώματα τοῦ αιλαμ καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἔζυγωμένα

42 καὶ ἔζηγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ εἰσήγαγέν με καὶ ἴδού ἔξεδραι πέντε ἔχομεναι τοῦ ἀπολοίπου καὶ ἔχομεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν 2 ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν μῆκος πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ πλάτος πεντήκοντα πήχεων 3 διαγεγραμμέναι ὃν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἔσωτέρας καὶ ὃν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἔξωτέρας ἐστιχισμέναι ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαὶ 4 καὶ κατέναντι τῶν ἔξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς βορρᾶν 5 καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷοι ὡσαύτως ὅτι ἔξείχετο τὸ περίστυλον ἔξ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου καὶ τὸ διάστημα οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα καὶ οὕτως στοαί 6 διότι τριπλαῖ ἥσαν καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στῦλοι τῶν ἔξωτέρων διὰ τοῦτο ἔξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς 7 καὶ φῶς ἔξωθεν ὃν τρόπον αἱ ἔξεδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἔξωτέρας αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἔξεδρῶν

τῶν πρὸς βορρᾶν μῆκος πήχεων πεντήκοντα 8 ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἔξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν πηχῶν πεντήκοντα καὶ αὗταί εἰσιν ἀντιπρόσωποι ταύταις τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν 9 καὶ αἱ θύραι τῶν ἔξεδρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι διαύτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἔξωτέρας 10 κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου καὶ τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος ἔξεδραι 11 καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κατὰ τὰ μέτρα τῶν ἔξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ εῦρος αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἔξοδους αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν 12 τῶν ἔξεδρῶν τῶν πρὸς νότον καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου ὡς ἐπὶ φῶς διαστήματος καλάμου καὶ κατ' ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι διαύτῶν 13 καὶ εἶπεν πρός με αἱ ἔξεδραι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ αἱ ἔξεδραι αἱ πρὸς νότον αἱ οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων αὗταί εἰσιν αἱ ἔξεδραι τοῦ ἀγίου ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ιερεῖς υἱοὶ Σαδδουκοὶ οἱ ἐγγίζοντες πρὸς κύριον τὰ ἄγια τῶν ἀγίων καὶ ἐκεῖ θήσουσιν τὰ ἄγια τῶν ἀγίων καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας διότι ὁ τόπος ἄγιος 14 οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ιερέων οὐκ ἔξελεύσονται ἐκ τοῦ ἀγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν ὅπως διὰ παντὸς ἄγιοι ὡσιν οἱ προσάγοντες καὶ μὴ ἄπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς διότι ἄγια ἐστιν καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἔτερα

ὅταν ἄπτωνται τοῦ λαοῦ 15 καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν καὶ ἔξήγαγέν με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει 16 καὶ ἔστη κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου 17 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ βορρᾶ πήχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου 18 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς θάλασσαν καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου 19 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ νότου πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου 20 τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου καὶ διέταξεν αὐτὸν καὶ περιβόλον αὐτῶν κύκλῳ πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεντακοσίων πηχῶν εὗρος τοῦ διαστέλλειν ἀνὰ μέσον τῶν ἀγίων καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου

43 καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔξήγαγέν με 2 καὶ ἴδού δόξα Θεοῦ Ισραὴλ ἥρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν 3 καὶ ἡ ὅρασις ἦν εἶδον κατὰ τὴν ὅρασιν ἦν εἶδον ὅτε εἰσεπορεύμην τοῦ χρῖσαι τὴν πόλιν καὶ ἡ ὅρασις τοῦ ἄρματος οὗ εἶδον κατὰ τὴν ὅρασιν ἦν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοθαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου 4 καὶ δόξα κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἴκον κατὰ τὴν ὁδὸν

τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς 5 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ ἴδοὺ πλήρης δόξης κυρίου ὁ οἴκος 6 καὶ ἔστην καὶ ἴδού φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρός με καὶ ὁ ἀνὴρ εἰστίκει ἔχόμενός μου 7 καὶ εἶπεν πρός με ἔώρακας σὺ εἰς ἀνθρώπου τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ τὸν τόπον τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν μου ἐν οἷς κατασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ισραὴλ τὸν αἰῶνα καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἴκος Ισραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιόν μου αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν 8 ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἔχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἄγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἵς ἐποίουν καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ ἐν φόνῳ 9 καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα 10 καὶ σὺ νίεῖς ἀνθρώπους δεῖξον τῷ οἴκῳ Ισραὴλ τὸν οἴκον καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ὅρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ 11 καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὃν ἐποίησαν καὶ διαγράψεις τὸν οἴκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν καὶ φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσουσιν αὐτά 12

καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὅρους πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἄγια ἀγίων 13 καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν πήχει τοῦ πήχεος καὶ παλαιστῆς κόλπωμα βάθος ἐπὶ πήχυν καὶ πήχυν τὸ εὔρος καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν σπιθαμῆς καὶ τοῦτο τὸ ὑψος τοῦ θυσιαστηρίου 14 ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα τὸ ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο καὶ τὸ εὔρος πήχεος καὶ ἀπὸ τοῦ ἰλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα πήχεις τέσσαρες καὶ εὔρος πήχυν 15 καὶ τὸ αριηλ πηχῶν τεσσάρων καὶ ἀπὸ τοῦ αριηλ καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πήχυν 16 καὶ τὸ αριηλ πηχῶν δώδεκα μήκους ἐπὶ πήχεις δώδεκα πλάτους τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ 17 καὶ τὸ ἰλαστήριον πηχῶν δέκα τεσσάρων τὸ μῆκος ἐπὶ πήχεις δέκα τέσσαρας τὸ εὔρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ ἥμισυ πήχεος καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πήχυν κυκλόθεν καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατ' ἀνατολάς 18 καὶ εἶπεν πρός με νιέ ἀνθρώπου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα 19 καὶ δώσεις τοῖς ἵερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδουκ τοῖς ἐγγίζουσι πρός με λέγει κύριος ὁ θεός τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βιῶν περὶ ἀμαρτίας 20 καὶ λήμψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἰλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλω καὶ

ἐξιλάσονται αὐτό 21 καὶ λήμψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἀμαρτίας καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου ἔξωθεν τῶν ἀγίων 22 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήμψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμους ὑπὲρ ἀμαρτίας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ 23 καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμὸν προσοίσουσι μόσχον ἐκ βιῶν ἀμωμον καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἀμωμον 24 καὶ προσοίσετε ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἄλα καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ 25 ἐπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἕριφον ὑπὲρ ἀμαρτίας καθ' ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βιῶν καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἀμωμα ποιήσουσιν 26 ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καὶ καθαριοῦσιν αὐτὸ καὶ πλήσουσιν χεῖρας αὐτῶν 27 καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὄγδοης καὶ ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει κύριος

44 καὶ ἐπέστρεψέν με κατὰ τὴν ὄδὸν τῆς πύλης τῶν ἀγίων τῆς ἔξωτέρας τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ αὐτῇ ἦν κεκλεισμένη 2 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἡ πύλη αὐτῇ κεκλεισμένη ἔσται οὐκ ἀνοιχθήσεται καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι αὐτῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ισραὴλ εἰσελεύσεται δι αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμένη 3 διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον κυρίου κατὰ τὴν ὄδὸν αιλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὄδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται 4 καὶ εἰσήγαγέν με κατὰ τὴν ὄδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου

καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου 5 καὶ εἶπεν κύριος πρός με νιὲ ἀνθρώπου τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἵδε τοῖς ὁφθαλμοῖς σου καὶ τοῖς ωσίν σου ἄκουε πάντα ὅσα ἔγω λαλῶ μετὰ σοῦ κατὰ πάντα τὰ προστάγματα οἴκου κυρίου καὶ κατὰ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς ἔξοδους αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγίοις 6 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἴκον τὸν παραπικράίνοντα πρὸς τὸν οἴκον τοῦ Ισραὴλ τάδε λέγει κύριος ὁ θεός ἱκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομίῶν ὑμῶν οἴκος Ισραὴλ 7 τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμήτους καρδίᾳ καὶ ἀπεριτμήτους σαρκὶ τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἀγίοις μου καὶ ἐβεβήλουν αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους στέαρ καὶ αἷμα καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν 8 καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακάς ἐν τοῖς ἀγίοις μου 9 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός πᾶς υἱὸς ἀλλογενῆς ἀπερίτμητος καρδίᾳ καὶ ἀπερίτμητος σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἄγια μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ισραὴλ 10 ἀλλ' ἡ οἱ Λευΐται οἵτινες ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ισραὴλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν καὶ λήμψονται ἀδικίαν αὐτῶν 11 καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἀγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ οὗτοι σφάζουσιν τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας τῷ λαῷ καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς 12 ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ισραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας ἔνεκα τούτου ἥρα τὴν χειρά μου

ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ θεός 13 καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι πρός με τοῦ ἱερατεύειν μοι οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἄγια υἱῶν τοῦ Ισραὴλ οὐδὲ πρὸς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων μου καὶ λήμψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ἡ ἐπλανήθησαν 14 καὶ κατατάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν 15 οἱ ἱερεῖς οἱ Λευΐται οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδούκου οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων μου ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἴκον Ισραὴλ ἀπ' ἐμοῦ οὗτοι προσάξουσιν πρὸς με τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν στέαρ καὶ αἷμα λέγει κύριος ὁ θεός 16 οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἄγια μου καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακάς μου 17 καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας στολὰς λινᾶς ἐνδύσονται καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἐρεᾶ ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς 18 καὶ κιδάρεις λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν καὶ περισκελῆ λινᾶ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ οὐ περιζώσονται βίᾳ 19 καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἀγίων καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας καὶ οὐ μὴ ἀγιάσωσιν τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν 20 καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ χυρίσονται καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσιν καλύπτοντες καλύψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 21 καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσιν πᾶς ιερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς

εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν 22 καὶ χήραν καὶ ἑκβεβλημένην οὐ λήμψονται ἔαυτοῖς εἰς γυναῖκα ἀλλ’ ἡ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ισραὴλ καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἔξι ἵερέως λήμψονται 23 καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἀγίου καὶ βεβήλου καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς 24 καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσιν καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσιν καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἔօρταις μου φυλάξονται καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάσουσιν 25 καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι ἀλλ’ ἡ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ νἱῷ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ ἡ οὐ γέγονεν ἀνδρί μιανθῆσεται 26 καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἐπτὰ ἡμέρας ἔξαριθμήσει αὐτῷ 27 καὶ ἦ ἀν ἡμέρᾳ εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἀγίῳ προσοίσουσιν ἱλασμόν λέγει κύριος ὁ Θεός 28 καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς καὶ κατάσχεις αὐτοῖς οὐ διθῆσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ ὅτι ἐγὼ κατάσχεις αὐτῶν 29 καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φάγονται καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ισραὴλ αὐτοῖς ἔσται 30 ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται καὶ τὰ πρωτογενήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν 31 καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς

45 καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ ἄγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος καὶ εῦρος εἴκοσι χιλιάδας ἄγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν 2 καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἀγίασμα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν καὶ πήχεις πεντήκοντα διάστημα αὐτῷ κυκλόθεν 3 καὶ ἔσται ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ εῦρος δέκα χιλιάδας καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἀγίασμα ἄγια τῶν ἀγίων 4 ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἀγιασμῷ αὐτῶν 5 εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες μῆκος καὶ εῦρος δέκα χιλιάδες ἔσται τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσιν τῷ οἴκῳ αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν 6 καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εῦρος καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ὃν τρόπον ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀγίων παντὶ οἴκῳ Ισραὴλ ἔσονται 7 καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀγίων εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἀγίων καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς καὶ τὸ μῆκος ὃς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὄρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς 8 καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ισραὴλ τὸν λαόν μου καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ισραὴλ

κατὰ φυλὰς αὐτῶν **9** τάδε λέγει κύριος θεός ἵκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ισραὴλ ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε καὶ κρίμα καὶ δικαιοισύνην ποιήσατε ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου λέγει κύριος θεός **10** ζυγός δίκαιος καὶ μέτρον δίκαιον καὶ χοῖνιξ δικαία ἔστω ὑμῖν **11** τὸ μέτρον καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν τὸ δέκατον τοῦ γομορ ἡ χοῖνιξ καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομορ τὸ μέτρον πρὸς τὸ γομορ ἔσται ἵσον **12** καὶ τὸ στάθμιον εἴκοσι ὄβιολοί οἱ πέντε σίκλοι πέντε καὶ οἱ δέκα σίκλοι δέκα καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν **13** καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχή ἦν ἀφοριεῖτε ἕκτον τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ γομορ τοῦ πυροῦ καὶ τὸ ἕκτον τοῦ οιφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν **14** καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα κοτυλῶν ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶν γομορ **15** καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ισραὴλ εἰς θυσίας καὶ εἰς ὁλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν λέγει κύριος θεός **16** καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγούμενῷ τοῦ Ισραὴλ **17** καὶ διὰ τοῦ ἀφηγούμενου ἔσται τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ισραὴλ αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἀμαρτίας καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ισραὴλ **18** τάδε λέγει κύριος θεός ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς λήμψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἄγιον **19** καὶ λήμψεται ὁ ἵερεὺς

ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιὰς τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας **20** καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς λήμψῃ παρ' ἐκάστου ἀπόμοιραν καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἴκον **21** καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ πασχα ἑορτή ἐπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **22** καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἀμαρτίας **23** καὶ τὰς ἐπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριοὺς ἀμώμους καθ' ἡμέραν τὰς ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ὑπὲρ ἀμαρτίας ἕριφον αἴγῶν καθ' ἡμέραν **24** καὶ θυσίαν πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ ποιήσεις καὶ ἐλαίου τὸ ιν τῷ πέμματι **25** καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπτὰ ἡμέρας καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ καθὼς τὸ μαναᾶς καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον

46 τάδε λέγει κύριος θεός πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἔσται κεκλεισμένη ἔξη ἡμέρας τὰς ἐνεργούς ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται **2** καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὄδὸν τοῦ αιλαμ τῆς πύλης τῆς ἔξωθεν καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης καὶ ποιήσουσιν οἱ ἵερεῖς τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης καὶ ἐξελεύσεται καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἔως

έσπέρας 3 καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ἐναντίον κυρίου 4 καὶ τὰ δόλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἔξ ἀμνοὺς ἀμώμους καὶ κριὸν ἄμωμον 5 καὶ μαναα πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς θυσίαν δόμα χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ιν τῷ πέμματι 6 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον ἄμωμον καὶ ἔξ ἀμνούς καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται 7 καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναα καὶ τοῖς ἀμνοῖς καθὼς ἐὰν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ιν τῷ πέμματι 8 καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αιλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἔξελεύσεται 9 καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν ἔξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον ἔξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην ἦν εἰσελήλυθεν ἀλλ' ἡ κατ' εὐθὺν αὐτῆς ἔξελεύσεται 10 καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἔξελεύσεται 11 καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναα πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς καθὼς ἀν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ιν τῷ πέμματι 12 ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος δμολογίαν δολοκαύτωμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ καὶ ἀνοίξει

έαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατ' ἀνατολὰς καὶ ποιήσει τὸ δόλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἔξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἔξελθεῖν αὐτόν 13 καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς δολοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ κυρίῳ πρωὶ ποιήσει αὐτόν 14 καὶ μαναα ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τὸ πρωὶ ἔκτον τοῦ μέτρου καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ ιν τοῦ ἀναμεῖζαι τὴν σεμίδαλιν μαναα τῷ κυρίῳ πρόσταγμα διὰ παντός 15 ποιήσετε τὸν ἀμνὸν καὶ τὸ μαναα καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τὸ πρωὶ δολοκαύτωμα διὰ παντός 16 τάδε λέγει κύριος θεός ἐὰν δῷ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις ἐν κληρονομίᾳ 17 ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἔσται αὐτῷ ἔως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγούμενῳ πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται 18 καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτούς ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός μου ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ 19 καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν εἰσοδον τῆς κατὰ νώτου τῆς πύλης εἰς τὴν ἔξεδραν τῶν ἀγίων τῶν ιερέων τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν καὶ ίδοὺ τόπος ἐκεὶ κεχωρισμένος 20 καὶ εἴπεν πρός με οὗτος ὁ τόπος ἔστιν οὐ ἐψήσουσιν ἐκεῖ οἱ ιερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀμαρτίας καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναα τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν τοῦ ἀγιάζειν τὸν λαόν 21 καὶ ἔξήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωτέραν καὶ περιήγαγέν

με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς καὶ ἵδοὺ αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς 22 ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρά μῆκος πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὗρος πηχῶν τριάκοντα μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρσιν 23 καὶ ἔξεδραι κύκλω ἐν αὐταῖς κύκλω ταῖς τέσσαρσιν καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἔξεδρῶν κύκλω 24 καὶ εἶπεν πρός με οὗτοι οἱ οἴκοι τῶν μαγειρείων οὐ ἐψήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ

47 καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου καὶ ἵδοὺ ὕδωρ ἔξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατ' ἀνατολάς ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπεν κατ' ἀνατολάς καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 2 καὶ ἔξήγαγέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ περιήγαγέν με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ ἵδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ 3 καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξ ἐναντίας καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διεμέτρησεν χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως 4 καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἔως τῶν μηρῶν καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἔως ὁσφίους 5 καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ οὐκ ἡδύνατο διελθεῖν ὅτι ἔξύβριζεν τὸ ὕδωρ ὡς ροῦζος χειμάρρου ὃν οὐ διαβήσονται 6 καὶ εἶπεν πρός με εἰ ἐώρακας νιὲ ἀνθρώπου καὶ ἥγαγέν με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ 7 ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου καὶ ἵδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν 8 καὶ εἶπεν πρός με τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ

ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἤρχετο ἔως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα 9 καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζεόντων ἐπὶ πάντα ἐφ' ἄν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός ζήσεται καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολὺς σφόδρα ὅτι ἥκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν ἐφ' ὅ ἄν ἐπέλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ ζήσεται 10 καὶ στήσονται ἐκεῖ ἀλεεῖς ἀπὸ Αιναγαδίν ἔως Αιναγαλιμ ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται καθ' αὐτὴν ἔσται καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πλῆθος πολὺ σφόδρα 11 καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὑγιάσωσιν εἰς ἄλας δέδονται 12 καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν πᾶν ξύλον βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἐκλίπῃ ὁ καρπός αὐτοῦ τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσει διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἀγίων ταῦτα ἐκπορεύεται καὶ ἔσται ὁ καρπός αὐτῶν εἰς βρῶσιν καὶ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίειαν 13 τάδε λέγει κύριος θεός ταῦτα τὰ ὄρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ισραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος 14 καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἔκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς ἣν ἥρα τὴν χειρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ 15 καὶ ταῦτα τὰ ὄρια τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαίνούσης καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ημαθ Σεδδαδα 16 Βηρωθα Σεβραὶ μ Ηλιαμ ἀνὰ μέσον ὄρίων Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον ὄρίων Ημαθ αὐλὴ τοῦ

Σαυνναν αϊ είσιν ἐπάνω τῶν ὄρίων Αυρανίτιδος
17 ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς
αὐλῆς τοῦ Αιναν ὅρια Δαμασκοῦ καὶ τὰ πρὸς
βορρᾶν 18 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀνὰ μέσον
τῆς Αυρανίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον Δαμασκοῦ καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον τῆς
γῆς τοῦ Ισραὴλ ὁ Ιορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν
θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος ταῦτα
τὰ πρὸς ἀνατολὰς 19 καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ
λίβα ἀπὸ Θαιμαν καὶ Φοινικῶνος ἔως ὕδατος
Μαριμωθ Καδῆς παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν
τὴν μεγάλην τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ 20
τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὥρίζει
ἔως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ημαθ ἔως εἰσόδου
αὐτοῦ ταῦτά ἔστιν τὰ πρὸς θάλασσαν Ημαθ 21 καὶ
διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς ταῖς φυλαῖς
τοῦ Ισραὴλ 22 βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν
καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ
ὑμῶν οἵτινες ἐγέννησαν υἱὸν ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ
ἔσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ
Ισραὴλ μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν
μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ισραὴλ 23 καὶ ᔓσονται ἐν
φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ'
αὐτῶν ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς λέγει
κύριος θεός

48 καὶ ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς
καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος ἐπὶ τὴν εἰσόδον
τῆς Ημαθ αὐλῆς τοῦ Αιναν ὅριον Δαμασκοῦ πρὸς
βορρᾶν κατὰ μέρος Ημαθ αὐλῆς καὶ ᔓσται αὐτοῖς
τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἔως πρὸς θάλασσαν Δαν μία 2
καὶ ἀπὸ τῶν ὄρίων τοῦ Δαν τὰ πρὸς ἀνατολὰς
ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Ασηρ μία 3 καὶ ἀπὸ

τῶν ὄρίων Ασηρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἔως
τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλιμ μία 4 καὶ ἀπὸ
τῶν ὄρίων Νεφθαλί ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασση μία 5 καὶ ἀπὸ
τῶν ὄρίων Μανασση ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Εφραίμ μία 6 καὶ ἀπὸ
τῶν ὄρίων Εφραίμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Ρουβήν μία 7 καὶ ἀπὸ
τῶν ὄρίων Ρουβήν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἔως
τῶν πρὸς θάλασσαν Ιουδα μία 8 καὶ ἀπὸ τῶν
ὄρίων Ιουδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἔως τῶν
πρὸς θάλασσαν ᔓσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὗρος καὶ μῆκος καθὼς
μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ
ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ ᔓσται τὸ ἄγιον ἐν
μέσῳ αὐτῶν 9 ἀπαρχὴ ἡν ἀφοριοῦσι τῷ κυρίῳ
μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὗρος εἴκοσι
καὶ πέντε χιλιάδες 10 τούτων ᔓσται ἡ ἀπαρχὴ¹
τῶν ἀγίων τοῖς ιερεῦσιν πρὸς βορρᾶν πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ πρὸς θάλασσαν πλάτος δέκα
χιλιάδες καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος δέκα χιλιάδες
καὶ πρὸς νότον μῆκος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες
καὶ τὸ δρός τῶν ἀγίων ᔓσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ 11
τοῖς ιερεῦσι τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδουκ τοῖς
φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου οἵτινες οὐκ
ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ισραὴλ ὃν
τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευίται 12 καὶ ᔓσται
αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς
γῆς ἄγιον ἄγιον ἀπὸ τῶν ὄρίων τῶν Λευιτῶν
13 τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἔχομενα τῶν ὄρίων τῶν
ιερέων μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ
εὗρος δέκα χιλιάδες πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὗρος εἴκοσι χιλιάδες 14 οὐ

πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθήσεται οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς ὅτι ἄγιον ἐστιν τῷ κυρίῳ 15 τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσάς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσιν προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ 16 καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν τετρακισχιλίους πεντακοσίους 17 καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς βορρᾶν διακόσιοι πεντήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα 18 καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μῆκους τὸ ἔχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἀγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἀγίου καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν 19 οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ισραὴλ 20 πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἀγίου ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως 21 τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἀγίου καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος ἔως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἔως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν

ἔχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀγίων καὶ τὸ ἀγίασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς 22 καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν Λευιτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Ιουδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Βενιαμιν τῶν ἀφηγουμένων ἔσται 23 καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμιν μία 24 καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεων μία 25 καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συμεων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Ισσαχαρ μία 26 καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ισσαχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Ζαβουλων μία 27 καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ζαβουλων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἔως τῶν πρὸς θάλασσαν Γαδ μία 28 καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Γαδ ἔως τῶν πρὸς λίβα καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμαν καὶ ὕδατος Μαριμωθ Καδης κληρονομίας ἔως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης 29 αὕτη ἡ γῆ ἦν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς Ισραὴλ καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν λέγει κύριος θεός 30 καὶ αὕται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρω 31 καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὄνόμασιν φυλῶν τοῦ Ισραὴλ πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν πύλη Ρουβῆν μία καὶ πύλη Ιουδα μία καὶ πύλη Λευι μία 32 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Ιωσηφ μία καὶ πύλη Βενιαμιν μία καὶ πύλη Δαν μία 33 καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρω καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Συμεων μία καὶ πύλη

Ισσαχαρ μία καὶ πύλη Ζαβουλων μία 34 καὶ τὰ
πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρῳ καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Γαδ μία καὶ πύλη
Ασηρ μία καὶ πύλη Νεφθαλιμ μία 35 κύκλωμα
δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
ἀφ' ἣς ἂν ἡμέρας γένηται ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς

Δανιήλ

1 ἐπὶ βασιλέως Ιωακιμ τῆς Ιουδαίας ἔτους τρίτου παραγενόμενος Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ ἐπολιόρκει αὐτήν **2** καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ Ιωακιμ τὸν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ μέρος τι τῶν ἵερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλίῳ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Αβιεσδρι τῷ ἑαυτοῦ ἀρχιευνούχῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν σιῶν τῶν μεγιστάνων τοῦ Ισραὴλ καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους καὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων **4** νεανίσκους ἀμώμους καὶ εὐειδεῖς καὶ ἐπιστήμονας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γραμματικοὺς καὶ συνετοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχύοντας ὥστε εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ διάλεκτον Χαλδαϊκὴν **5** καὶ δίδοσθαι αὐτοῖς ἔκθεσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καθ' ἔκάστην ἡμέραν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου οὕ πίνει ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπαιδεῦσαι αὐτοὺς ἔτη τρία καὶ ἐκ τούτων στῆσαι ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως **6** καὶ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τῶν σιῶν Ισραὴλ τῶν ἀπὸ τῆς Ιουδαίας Δανιὴλ Ανανίας Μισαὴλ Αζαριας **7** καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνούχος ὄνόματα τῷ μὲν Δανιὴλ Βαλτασαρ τῷ δὲ Ανανία Σεδραχ καὶ τῷ Μισαὴλ Μισαχ καὶ τῷ Αζαρια Αβδεναγω **8** καὶ ἐνεθυμήθη Δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ ὅπως μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῷ δείπνῳ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν ᾧ πίνει οἴνῳ καὶ ἤξιώσε τὸν ἀρχιευνούχον ἵνα μὴ συμμοιλυνθῇ **9** καὶ ἔδωκε κύριος τῷ Δανιὴλ τιμὴν καὶ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιευνούχου **10** καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνούχος τῷ Δανιὴλ ἀγωνιῶ τὸν κύριόν μου

τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν ἵνα μὴ ἵδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν διατετραμμένα καὶ ἀσθενῆ παρὰ τοὺς συντρεφομένους ὑμῖν νεανίας τῶν ἀλλογενῶν καὶ κινδυνεύσω τῷ ἴδιῳ τραχήλῳ **11** καὶ εἶπεν Δανιὴλ Αβιεσδρι τῷ ἀναδειχθέντι ἀρχιευνούχῳ ἐπὶ τὸν Δανιὴλ Ανανίαν Μισαὴλ Αζαριαν **12** πείρασον δὴ τοὺς παῖδας σου ἐφ' ἡμέρας δέκα καὶ δοθήτω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ὁσπρίων τῆς γῆς ὥστε κάπτειν καὶ ὑδροποτεῖν **13** καὶ ἐὰν φανῇ ἡ ὄψις ἡμῶν διατετραμμένη παρὰ τοὺς ἄλλους νεανίσκους τοὺς ἐσθίοντας ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ δείπνου καθὼς ἐὰν θέλῃς οὕτω χρῆσαι τοῖς παισί σου **14** καὶ ἔχρισατο αὐτοῖς τὸν τρόπον τοῦτον καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα **15** μετὰ δὲ τὰς δέκα ἡμέρας ἐφάνη ἡ ὄψις αὐτῶν καλὴ καὶ ἡ ἔξις τοῦ σώματος κρείσσων τῶν ἄλλων νεανίσκων τῶν ἐσθιόντων τὸ βασιλικὸν δεῖπνον **16** καὶ ἦν Αβιεσδρι ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ἀντεδίδου αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὁσπρίων **17** καὶ τοῖς νεανίσκοις ἔδωκεν ὁ κύριος ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ τέχνῃ καὶ τῷ Δανιὴλ ἔδωκε σύνεσιν ἐν παντὶ ῥήματι καὶ ὄράματι καὶ ἐνυπνίοις καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ **18** μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς καὶ εἰσήχθησαν ἀπὸ τοῦ ἀρχιευνούχου πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονοσορ **19** καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν τοῖς σοφοῖς ὅμοιοις τῷ Δανιὴλ καὶ Ανανία καὶ Μισαὴλ καὶ Αζαρια καὶ ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ **20** καὶ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ ὅσα ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς κατέλαβεν

αύτοὺς σοφωτέρους δεκαπλασίως ὑπὲρ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐδόξασεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς **21** καὶ ἦν Δανιηλ ἔως τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας Κύρου βασιλέως Περσῶν

2 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονοσορ συνέβη εἰς ὀράματα καὶ ἐνύπνια ἐμπεσεῖν τὸν βασιλέα καὶ ταραχθῆναι ἐν τῷ ἐνύπνιῳ αὐτοῦ καὶ ὁ ὄντος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ **2** καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσενεχθῆναι τοὺς ἐπαοιδὸνς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς τῶν Χαλδαίων ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ καὶ παραγενόμενοι ἔστησαν παρὰ τῷ βασιλεῖ **3** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐνύπνιον ἑώρακα καὶ ἐκινήθη μου τὸ πνεῦμα ἐπιγνῶναι οὖν θέλω τὸ ἐνύπνιον **4** καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί κύριε βασιλεῦ τὸν αἰῶνα ζῆθι ἀνάγγειλον τὸ ἐνύπνιόν σου τοῖς παισί σου καὶ ἡμεῖς σοι φράσομεν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ **5** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τοῖς Χαλδαίοις ὅτι ἐὰν μὴ ἀπαγγείλητε μοι ἐπ' ἀληθείας τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητε μοι παραδειγματισθήσεσθε καὶ ἀναληφθήσεται ὑμῶν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ βασιλικόν **6** ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον διασφήσητε μοι καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν ἀναγγείλητε λήψεσθε δόματα παντοῖα καὶ δοξασθήσεσθε ὑπ' ἐμοῦ δηλώσατέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ κρίνατε **7** ἀπεκρίθησαν δὲ ἐκ δευτέρου λέγοντες βασιλεῦ τὸ ὅραμα εἰπόν καὶ οἱ παῖδες σου κρινοῦσι πρὸς ταῦτα **8** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἔξαγοράζετε καθάπερ ἑωράκατε ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ

πρᾶγμα καθάπερ οὗν προστέταχα οὕτως ἔσται **9** ἐὰν μὴ τὸ ἐνύπνιον ἀπαγγείλητε μοι ἐπ' ἀληθείας καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητε θανάτῳ περιπεσεῖσθε συνείπασθε γὰρ λόγους ψευδεῖς ποιήσασθαι ἐπ' ἐμοῦ ἔως ἂν ὁ καιρὸς ἀλλοιωθῇ νῦν οὖν ἐὰν τὸ ῥῆμα εἴπητέ μοι ὃ τὴν νύκτα ἑώρακα γνώσομαι ὅτι καὶ τὴν τούτου κρίσιν δηλώσετε **10** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τοῦ βασιλέως ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐπὶ τῆς γῆς δυνήσεται εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ ὃ ἑώρακε καθάπερ σὺ ἐρωτᾶς καὶ πᾶς βασιλεὺς καὶ πᾶς δυνάστης τοιοῦτο πρᾶγμα οὐκ ἐπερωτᾷ πάντα σοφὸν καὶ μάγον καὶ Χαλδαῖον **11** καὶ ὁ λόγος ὃν ζητεῖς βασιλεῦ βαρύς ἔστι καὶ ἐπίδοξος καὶ οὐδείς ἔστιν ὃς δηλώσει ταῦτα τῷ βασιλεῖ εἰ μήτι ἄγγελος οὐ οὐκ ἔστι κατοικητήριον μετὰ πάσης σαρκός ὅθεν οὐκ ἐνδέχεται γενέσθαι καθάπερ οἵτι **12** τότε ὁ βασιλεὺς στυγνὸς γενόμενος καὶ περίλυπος προσέταξεν ἔξαγαγεῖν πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλωνίας **13** καὶ ἐδογματίσθη πάντας ἀποκτεῖναι ἔζητήθη δὲ ὁ Δανιηλ καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ χάριν τοῦ συναπολέσθαι **14** τότε Δανιηλ εἶπε βουλὴν καὶ γνώμην ἦν εἶχεν Αριώχη τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως ὃ προσέταξεν ἔξαγαγεῖν τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας **15** καὶ ἐπυνθάνετο αὐτοῦ λέγων περὶ τίνος δογματίζεται πικρῶς παρὰ τοῦ βασιλέως τότε τὸ πρόσταγμα ἐσήμανεν ὁ Αριώχης τῷ Δανιηλ **16** δὲ Δανιηλ εἰσῆλθε ταχέως πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἤξιωσεν ἵνα δοθῇ αὐτῷ χρόνος παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ δηλώσῃ πάντα ἐπὶ τοῦ βασιλέως **17** τότε ἀπελθὼν Δανιηλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ Ανανίᾳ καὶ Μισαηλ καὶ Αζαρια τοῖς συνεταίροις

ύπεδειξε πάντα 18 καὶ παρήγγειλε νηστείαν καὶ δέησιν καὶ τιμωρίαν ζητῆσαι παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ ὑψίστου περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου ὅπως μὴ ἐκδοθῶσι Δανιηλ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς ἀπώλειαν ἄμα τοῖς σοφισταῖς Βαβυλῶνος 19 τότε τῷ Δανιηλ ἐν ὁράματι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὸ μυστήριον τοῦ βασιλέως ἔξεφάνθη εὐσήμως τότε Δανιηλ εὐλόγησε τὸν κύριον τὸν ὑψιστὸν 20 καὶ ἐκφωνήσας εἶπεν ἔσται τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τοῦ μεγάλου εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἔστι 21 καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους μεθιστῶν βασιλεῖς καὶ καθιστῶν διδοὺς σοφοῖς σοφίαν καὶ σύνεσιν τοῖς ἐν ἐπιστήμῃ οὖσιν 22 ἀνακαλύπτων τὰ βαθέα καὶ σκοτεινὰ καὶ γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει καὶ τὰ ἐν τῷ φωτί καὶ παρ' αὐτῷ κατάλυσις 23 σοί κύριε τῶν πατέρων μου ἔξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι σοφίαν καὶ φρόνησιν ἔδωκάς μοι καὶ νῦν ἐσήμανάς μοι ὅσα ἡξίωσα τοῦ δηλῶσαι τῷ βασιλεῖ πρὸς ταῦτα 24 εἰσελθὼν δὲ Δανιηλ πρὸς τὸν Αριωχ τὸν κατασταθέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας εἶπεν αὐτῷ τοὺς μὲν σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας μὴ ἀπολέσης εἰσάγαγε δέ με πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔκαστα τῷ βασιλεῖ δηλώσω 25 τότε Αριωχ κατὰ σπουδὴν εἰσήγαγεν τὸν Δανιηλ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι εὗρηκα ἄνθρωπον σοφὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν υἱῶν τῆς Ιουδαίας ὃς τῷ βασιλεῖ δηλώσει ἔκαστα 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιηλ ἐπικαλουμένῳ δὲ Χαλδαϊστὶ Βαλτασαρ δυνήσῃ δηλώσαι μοι τὸ ὄραμα ὃ εἶδον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν 27 ἐκφωνήσας δὲ ὁ Δανιηλ

ἐπὶ τοῦ βασιλέως εἶπεν τὸ μυστήριον ὃ ἐώρακεν ὃ βασιλεύς οὐκ ἔστι σοφῶν καὶ φαρμακῶν καὶ ἐπαοιδῶν καὶ γαζαρηνῶν ἡ δήλωσις 28 ἀλλ' ἔστι θεός ἐν οὐρανῷ ἀνακαλύπτων μυστήρια δος ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ ἢ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὸ ὄραμα τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτο ἔστι 29 σύ βασιλεῦ κατακλιθεὶς ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἐώρακας πάντα ὅσα δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ὁ ἀνακαλύπτων μυστήρια ἐδήλωσε σοι ἢ δεῖ γενέσθαι 30 κάμοι δὲ οὐ παρὰ τὴν σοφίαν τὴν οὖσαν ἐν ἐμοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τὸ μυστήριον τοῦτο ἔξεφάνθη ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ δηλωθῆναι τῷ βασιλεῖ ἐσημάνθη μοι ἢ ὑπέλαβες τῇ καρδίᾳ σου ἐν γνώσει 31 καὶ σύ βασιλεῦ ἐώρακας καὶ ἴδού εἰκὼν μία καὶ ἦν ἡ εἰκὼν ἐκείνη μεγάλη σφόδρα καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς ἐστήκει ἐναντίον σου καὶ ἡ πρόσοψις τῆς εἰκόνος φοβερά 32 καὶ ἦν ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἀπὸ χρυσίου χρηστοῦ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροῦ ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῦ 33 τὰ δὲ σκέλη σιδηρᾶ οἱ πόδες μέρος μέν τι σιδήρου μέρος δέ τι ὁστράκινον 34 ἐώρακας ἔως ὅτου ἐτμήθη λίθος ἐξ ὅρους ἄνευ χειρῶν καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὁστρακίνους καὶ κατήλεσεν αὐτά 35 τότε λεπτὰ ἐγένετο ἄμα ὃ σίδηρος καὶ τὸ ὁστρακόν καὶ ὁ χαλκὸς καὶ ὁ ἀργυρός καὶ τὸ χρυσίον καὶ ἐγένετο ὥσει λεπτότερον ἀχύρου ἐν ἄλωνι καὶ ἐρρίπισεν αὐτὰ ὃ ἄνεμος ὕστε μηδὲν καταλειφθῆναι ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγένετο ὅρος μέγα καὶ

ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν 36 τοῦτο τὸ ὄραμα καὶ τὴν κρίσιν δὲ ἐροῦμεν ἐπὶ τοῦ βασιλέως 37 σύ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων καὶ σοὶ ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν 38 ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ θηρίων ἀγρίων καὶ πετεινῶν οὐρανοῦ καὶ τῶν ἵχθυών τῆς θαλάσσης παρέδωκεν ὑπὸ τὰς χεῖράς σου κυριεύειν πάντων σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ 39 καὶ μετὰ σὲ ἀναστήσεται βασιλεία ἐλάττων σου καὶ τρίτη βασιλεία ἄλλη χαλκῆ ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς 40 καὶ βασιλεία τετάρτη ἰσχυρὰ ὥσπερ ὁ σίδηρος ὁ δαμάζων πάντα καὶ πᾶν δένδρον ἐκκόπτων καὶ σεισθήσεται πᾶσα ἡ γῆ 41 καὶ ὡς ἐώρακας τοὺς πόδας αὐτῆς μέρος μέν τι ὄστρακου κεραμικοῦ μέρος δέ τι σιδήρου βασιλεία ἄλλη διμερῆς ἔσται ἐν αὐτῇ καθάπερ εἴδες τὸν σίδηρον ἀναμεμειγμένον ἄμα τῷ πηλίνῳ ὄστρακῷ 42 καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μέν τι σιδηροῦν μέρος δέ τι ὄστρακινον μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν καὶ μέρος τι ἔσται συντετριμένον 43 καὶ ὡς εἴδες τὸν σίδηρον ἀναμεμειγμένον ἄμα τῷ πηλίνῳ ὄστρακῷ συμμειγεῖς ἔσονται εἰς γένεσιν ἀνθρώπων οὐκ ἔσονται δὲ ὅμονοοῦντες οὕτε εύνοοῦντες ἀλλήλοις ὥσπερ οὐδὲ ὁ σίδηρος δύναται συγκραθῆναι τῷ ὄστρακῷ 44 καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων τούτων στήσει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἄλλην ἥτις ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ οὐ φθαρήσεται καὶ αὐτῇ ἡ βασιλεία ἄλλο ἔθνος οὐ μὴ ἐάσῃ πατάξει δὲ καὶ ἀφανίσει τὰς βασιλείας ταύτας καὶ αὐτῇ στήσεται εἰς τὸν αἰῶνα 45 καθάπερ ἐώρακας ἐξ ὄρους τμηθῆναι λίθον ἄνευ χειρῶν καὶ συνηλόησε

τὸ ὄστρακον τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐσήμανε τῷ βασιλεῖ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ἀκριβὲς τὸ ὄραμα καὶ πιστὴ ἡ τούτου κρίσις 46 τότε Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Δανιηλ καὶ ἐπέταξε θυσίας καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αὐτῷ 47 καὶ ἐκφωνήσας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δανιηλ ἦπεν ἐπ' ἀληθείας ἔστιν ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν βασιλέων ὁ ἐκφαίνων μυστήρια κρυπτὰ μόνος ὅτι ἐδυνάσθης δηλῶσαι τὸ μυστήριον τοῦτο 48 τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονοσορ Δανιηλ μεγαλύνας καὶ δοὺς δωρεὰς μεγάλας καὶ πολλὰς κατέστησεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας καὶ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον πάντων τῶν σοφιστῶν Βαβυλωνίας 49 καὶ Δανιηλ ἤξιώσε τὸν βασιλέα ἵνα κατασταθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω καὶ Δανιηλ ἦν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ

3 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς διοικῶν πόλεις καὶ χώρας καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ Ινδικῆς ἕως Αἰθιοπίας ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν τὸ ὑψος αὐτῆς πηχῶν ἔξηκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς πηχῶν ἔξ καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ τοῦ περιβόλου χώρας Βαβυλωνίας 2 καὶ Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βασιλέων καὶ κυριεύων τῆς οἰκουμένης ὅλης ἀπέστειλεν ἐπισυναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ φυλὰς καὶ γλώσσας σατράπας στρατηγούς τοπάρχας καὶ ὑπάτους διοικητὰς καὶ τοὺς ἐπ' ἔξουσιῶν κατὰ χώραν καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐλθεῖν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς

εἰκόνος τῆς χρυσῆς ἦν ἔστησε Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεύς 3 καὶ ἔστησαν οἱ προγεγραμμένοι κατέναντι τῆς εἰκόνος 4 καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυξε τοῖς ὄχλοις ὑμῖν παραγγέλλεται ἔθνη καὶ χῶραι λαοὶ καὶ γλῶσσαι 5 ὅταν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος σύριγγος καὶ κιθάρας σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου συμφωνίας καὶ παντὸς γένουνς μουσικῶν πεσόντες προσκυνήσατε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἦν ἔστησε Ναβουχοδονοσορ βασιλεύς 6 καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην 7 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε ἤκουσαν πάντα τὰ ἔθνη τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἥχου μουσικῶν πίπτοντα πάντα τὰ ἔθνη φυλαὶ καὶ γλῶσσαι προσεκύνησαν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἦν ἔστησε Ναβουχοδονοσορ κατέναντι τούτου 8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ προσελθόντες ἄνδρες Χαλδαῖοι διέβαλον τοὺς Ιουδαίους 9 καὶ ὑπολαβόντες εἶπον κύριε βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι 10 σύ βασιλεῦ προσέταξας καὶ ἔκρινας ἵνα πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀκούῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἥχου μουσικῶν πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ 11 καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην 12 εἰσὶ δέ τινες ἄνδρες Ιουδαῖοι οὓς κατέστησας ἐπὶ τῆς χώρας τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οὐκ ἐφοβήθησάν σου τὴν ἐντολὴν καὶ τῷ εἰδώλῳ σου οὐκ ἐλάτρευσαν καὶ τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσῇ ἦν ἔστησας οὐ προσεκύνησαν 13 τότε Ναβουχοδονοσορ θυμωθεὶς ὀργῇ προσέταξεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τότε οἱ ἄνθρωποι ἤχθησαν πρὸς τὸν βασιλέα 14 οὓς

καὶ συνιδὼν Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἷν ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε 15 καὶ νῦν εἰ μὲν ἔχετε ἔτοιμας ἄμα τῷ ἀκοῦσαι τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἥχου μουσικῶν πεσόντες προσκυνῆσαι τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἦν ἔστησα εἰ δὲ μή γε γινώσκετε ὅτι μὴ προσκυνησάντων ὑμῶν αὐθῷρι ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην καὶ ποῖος θεὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου 16 ἀποκριθέντες δὲ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῦ οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἐπιταγῇ ταύτῃ ἀποκριθῆναί σοι 17 ἔστι γὰρ θεὸς ἐν οὐρανοῖς εἰς κύριος ἡμῶν ὃν φοβούμεθα ὃς ἔστι δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρός καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ἐξελεῖται ἡμᾶς 18 καὶ τότε φανερόν σοι ἔσται ὅτι οὕτε τῷ εἰδώλῳ σου λατρεύομεν οὕτε τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσῇ ἷν ἔστησας προσκυνοῦμεν 19 τότε Ναβουχοδονοσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ μορφὴ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἡλλοιώθη καὶ ἐπέταξε καῆναι τὴν κάμινον ἐπταπλασίας παρ' ὃ ἔδει αὐτὴν καῆναι 20 καὶ ἄνδρας ἴσχυροτάτους τῶν ἐν τῇ δυνάμει ἐπέταξε συμποδίσαντας τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην 21 τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι συνεποδίσθησαν ἔχοντες τὰ ὑποδήματα αὐτῶν καὶ τὰς τιάρας αὐτῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν σὺν τῷ ἴματισμῷ αὐτῶν καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον 22 ἐπειδὴ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ἤπειγεν καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ὑπὲρ τὸ πρότερον ἐπταπλασίως καὶ οἱ ἄνδρες

οἱ προχειρισθέντες συμποδίσαντες αὐτοὺς καὶ προσαγαγόντες τῇ καμίνῳ ἐνεβάλοσαν εἰς αὐτήν **23** τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας τοὺς συμποδίσαντας τοὺς περὶ τὸν Αζαριαν ἔξελθοῦσα ή φλόξ ἐκ τῆς καμίνου ἐνεπύρισε καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὶ δὲ συνετηρήθησαν **24** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἐστῶς ἐθεώρει αὐτοὺς ζῶντας τότε Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς

ἐθαύμασε καὶ ἀνέστη σπεύσας καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ **25** ἵδού ἐγὼ ὅρω ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους περιπατοῦντας ἐν τῷ πυρὶ καὶ φθορὰ οὐδεμίᾳ ἐγενήθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ὅρασις τοῦ τετάρτου ὁμοίωμα ἀγγέλου θεοῦ **26** καὶ προσελθὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τῆς καιομένης τῷ πυρὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω οἱ παῖδες τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ ὑψίστου ἐξέλθετε ἐκ τοῦ πυρός οὕτως οὗν ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες ἐκ μέσου τοῦ πυρός **27** καὶ συνήχθησαν οἱ ὑπατοὶ τοπάρχαι καὶ ἀρχιπατριῶται καὶ οἱ φίλοι τοῦ βασιλέως καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ὅτι οὐχ ἥψατο τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν οὐ κατεκάησαν καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἡλλοιώθησαν οὐδὲ ὀσμὴ τοῦ πυρὸς ἦν ἐν αὐτοῖς **28** ὑπολαβὼν δὲ Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔσωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐλπίσαντας ἐπ' αὐτὸν τὴν γὰρ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἡθέτησαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς ἐμπυρισμόν ἵνα μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι θεῷ ἐτέρῳ ἀλλ' ἡ τῷ θεῷ αὐτῶν **29** καὶ νῦν ἐγὼ κρίνω ἵνα

πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαι φυλαὶ καὶ πᾶσαι γλῶσσαι ὃς ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸν κύριον τὸν θεὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω διαμελισθήσεται καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ δημευθήσεται διότι οὐκ ἔστιν θεὸς ἐτερος ὃς δυνήσεται ἐξελέσθαι οὕτως **30** οὕτως οὕν ό βασιλεὺς τῷ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ἐξουσίαν δοὺς ἐφ' ὅλης τῆς χώρας κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας

4 **4** ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδονοσορ εἶπεν εἰρηνεύων ἥμην ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ εὐθηνῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου μου **5** ἐνύπνιον εἶδον καὶ εὐλαβήθην καὶ φόβος μοι ἐπέπεσεν **10** ἐκάθευδον καὶ ἵδού δένδρον ὑψηλὸν φυόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ὅρασις αὐτοῦ μεγάλη καὶ οὐκ ἦν ἄλλο ὅμοιον αὐτῷ **11** καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ μεγάλη ἡ κορυφὴ αὐτοῦ ἥγγιζεν ἔως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἔως τῶν νεφελῶν πληροῦν τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν αὐτῷ ὥκουν καὶ ἐφώτιζον πᾶσαν τὴν γῆν **12** οἱ κλάδοι αὐτοῦ τῷ μήκει ὡς σταδίων τριάκοντα καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ ἐσκίαζον πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐνόσσευον ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἔχορήγει πᾶσι τοῖς ζῷοις **13** ἐθεώρουν ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ἵδού ἄγγελος ἀπεστάλη ἐν ἰσχύι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ **14** καὶ ἐφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐκκόψατε αὐτὸν καὶ καταφθείρατε αὐτό προστέτακται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑψίστου ἐκριζώσαι καὶ ἀχρειῶσαι αὐτό **15** καὶ οὕτως εἶπε ρίζαν μίαν ἄφετε αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ὅπως μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐν τοῖς ὅρεσι χόρτον ὡς βοῦς νέμηται **16** καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀλλοιωθῇ καὶ ἐπτὰ ἔτη βοσκηθῇ σὺν αὐτοῖς **17**

έως ἂν γνῷ τὸν κύριον τοῦ οὐρανοῦ ἐξουσίαν ἔχειν πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅσα ἂν θέλῃ ποιεῖ ἐν αὐτοῖς ἐνώπιόν μου ἐξεκόπη ἐν ἡμέρᾳ μιᾶς καὶ ἡ καταφθορὰ αὐτοῦ ἐν ὕρᾳ μιᾶς τῆς ἡμέρας καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς πάντα ἄνεμον καὶ εἰλκύσθη καὶ ἐρρίφη καὶ τὸν χόρτον τῆς γῆς μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς ἤσθιε καὶ εἰς φυλακὴν παρεδόθη καὶ ἐν πέδαις καὶ ἐν χειροπέδαις χαλκαῖς ἐδέθη ὑπ' αὐτῶν σφόδρα ἐθαύμασα ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ὁ ὑπνος μου ἀπέστη ἀπὸ τῶν διφθαλμῶν μου **18** καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ ἐκ τῆς κοίτης μου ἐκάλεσα τὸν Δανιηλ τὸν ἄρχοντα τῶν σοφιστῶν καὶ τὸν ἡγούμενον τῶν κρινόντων τὰ ἐνύπνια καὶ διηγησάμην αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον καὶ ὑπέδειξέ μοι πᾶσαν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ **19** μεγάλως δὲ ἐθαύμασεν ὁ Δανιηλ καὶ ὑπόνοια κατέσπευδεν αὐτὸν καὶ φοβηθεὶς τρόμου λαβόντος αὐτὸν καὶ ἀλλοιωθείσης τῆς ὄρασεως αὐτοῦ κινήσας τὴν κεφαλὴν ὕραν μίαν ἀποθαυμάσας ἀπεκρίθη μοι φωνῇ πραείᾳ βασιλεῦ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο τοῖς μισοῦσί σε καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐπέλθοι **20** τὸ δένδρον τὸ ἐν τῇ γῇ πεφυτευμένον οὐ ἡ ὅρασις μεγάλη σὺ εἴ βασιλεῦ **21** καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὰ νοσσεύοντα ἐν αὐτῷ ἡ ἰσχὺς τῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν γλωσσῶν πασῶν ἔως τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι σοὶ δουλεύουσι **22** τὸ δὲ ἀνυψωθῆναι τὸ δένδρον ἐκεῖνο καὶ ἐγγίσαι τῷ οὐρανῷ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἄψασθαι τῶν νεφελῶν σύ βασιλεῦ ὑψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ὑψώθη σου ἡ καρδία ὑπερηφανίᾳ καὶ ἰσχύι τὰ πρὸς τὸν

ἄγιον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ τὰ ἔργα σου ὥφθη καθότι ἐξερήμωσας τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ τοῦ ἡγιασμένου **23** καὶ ἡ ὅρασις ἦν εἰδες ὅτι ἄγγελος ἐν ἰσχύι ἀπεστάλη παρὰ τοῦ κυρίου καὶ ὅτι εἶπεν ἐξῆραι τὸ δένδρον καὶ ἐκκόψαι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου ἥξει ἐπὶ σέ **24** καὶ ὁ ὄψιστος καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπὶ σὲ κατατρέχουσιν **25** εἰς φυλακὴν ἀπάξουσί σε καὶ εἰς τόπον ἔρημον ἀποστελοῦσί σε **26** καὶ ἡ ρίζα τοῦ δένδρου ἡ ἀφεθεῖσα ἐπεὶ οὐκ ἐξερριζώθη ὁ τόπος τοῦ θρόνου σού σοι συντηρηθήσεται εἰς καιρὸν καὶ ὕραν ἵδιον ἐπὶ σὲ ἐτοιμάζονται καὶ μαστιγώσουσί σε καὶ ἐπάξουσι τὰ κεκριμένα ἐπὶ σέ **27** κύριος ζῆ ἐν οὐρανῷ καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ δεήθητι περὶ τῶν ἀμαρτιῶν σου καὶ πάσας τὰς ἀδικίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι ἵνα ἐπιείκεια δοθῇ σοι καὶ πολυήμερος γένηται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ μὴ καταφθείρῃ σε τούτους τοὺς λόγους ἀγάπησον ἀκριβῆς γάρ μου ὁ λόγος καὶ πλήρης ὁ χρόνος σου **28** καὶ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν λόγων Ναβουχοδονοσορ ὃς ἤκουσε τὴν κρίσιν τοῦ ὄραματος τοὺς λόγους ἐν τῇ καρδίᾳ συνετήρησε **29** καὶ μετὰ μῆνας δώδεκα ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ περιεπάτει καὶ ἐπὶ τῶν πύργων αὐτῆς διεπορεύετο **30** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἦν ἐγὼ ὧκοδόμησα καὶ οἶκος βασιλείας μου ἐν ἰσχύι κράτους μου κλητήσεται εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου **31** καὶ ἐπὶ συντελείας τοῦ λόγου αὐτοῦ φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκουσε σοὶ λέγεται Ναβουχοδονοσορ βασιλεῦ ἡ βασιλεία Βαβυλῶνος

άφηρηταί σου καὶ ἐτέρῳ δίδοται ἔξουθενημένῳ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ οἴκῳ σου ἵδοὺ ἐγὼ καθίστημι αὐτὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας σου καὶ τὴν ἔξουσίαν σου καὶ τὴν δόξαν σου καὶ τὴν τρυφήν σου παραλήψεται ὅπως ἐπιγνῶς ὅτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων καὶ ὡς ἔὰν βιούληται δώσει αὐτήν ἔως δὲ ἡλίου ἀνατολῆς βασιλεὺς ἔτερος εὑφρανθήσεται ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ κρατήσει τῆς δόξης σου καὶ τῆς ἰσχύος σου καὶ τῆς ἔξουσίας σου 32 καὶ οἱ ἄγγελοι διώξονται σε ἐπὶ ἔτη ἑπτά καὶ οὐ μὴ ὀφθῆς οὐδέ' οὐ μὴ λαλήσῃς μετὰ παντὸς ἀνθρώπου χόρτον ὡς βοῦν σε ψωμίσουσι καὶ ἀπὸ τῆς χλόης τῆς γῆς ἔσται ἡ νομῇ σου ἵδοὺ ἀντὶ τῆς δόξης σου δήσουσί σε καὶ τὸν οἶκον τῆς τρυφῆς σου καὶ τὴν βασιλείαν σου ἔτερος ἔξει 33 ἔως δὲ πρώτῳ πάντα τελεσθήσεται ἐπὶ σέ Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ οὐχ ὑστερήσει ἀπὸ πάντων τούτων οὐθέν ἐγὼ Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἔπτὰ ἔτη ἐπεδήθην χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμισάν με καὶ ἀπὸ τῆς χλόης τῆς γῆς ἥσθιον καὶ μετὰ ἔτη ἑπτὰ ἔδωκα τὴν ψυχήν μου εἰς δέησιν καὶ ἡξίωσα περὶ τῶν ἀμαρτιῶν μου κατὰ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου ἐδεήθην καὶ αἱ τρίχες μου ἐγένοντο ὡς πτέρυγες ἀετοῦ οἱ ὄνυχές μου ὡσεὶ λέοντος ἡλλοιώθη ἡ σάρξ μου καὶ ἡ καρδία μου γυμνὸς περιεπάτουν μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐνύπνιον εἶδον καὶ ὑπόνοιαί με εἰλήφασι καὶ διὰ χρόνου ὑπνος με ἔλαβε πολὺς καὶ νυσταγμὸς ἐπέπεσέ μοι 34 καὶ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν ἑπτὰ ἔτῶν ὁ χρόνος μου τῆς ἀπολυτρώσεως

ῆλθε καὶ αἱ ἀμαρτίαι μου καὶ αἱ ἄγνοιαί μου ἐπληρώθησαν ἐναντίον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδεήθην περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου καὶ ἵδοὺ ἄγγελος εἰς ἐκάλεσέ με ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων Ναβουχοδονοσορ δούλευσον τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ τῷ ἀγίῳ καὶ δὸς δόξαν τῷ ὑψίστῳ τῷ βασίλειον τοῦ ἔθνους σού σοι ἀποδίδοται 36 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκατεστάθη ἡ βασιλεία μου ἐμοί καὶ ἡ δόξα μου ἀπεδόθη μοι 37 τῷ ὑψίστῳ ἀνθομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ τῷ κτίσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι αὐτός ἔστι θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων

5 Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐστιατορίαν μεγάλην τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ καὶ ἐπινενοῖνον 2 καὶ ἀνυψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ εἰπεν ἐνέγκαι τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἢ ἦνεγκε Ναβουχοδονοσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπὸ Ιερουσαλημ καὶ οἰνοχοήσαι ἐν αὐτοῖς τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ 3 καὶ ἤνεχθη καὶ ἐπινοεν ἐν αὐτοῖς 4 καὶ ηὐλόγουν τὰ εῖδωλα τὰ χειροποίητα αὐτῶν καὶ τὸν θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν τὸν ἔχοντα τὴν ἔξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν 5 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐξῆλθον δάκτυλοι ὡσεὶ χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κονιάματος κατέναντι τοῦ φωτὸς ἐναντι τοῦ βασιλέως Βαλτασαρ καὶ εἶδε χεῖρα γράφουσαν 6 καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἡλλοιώθη καὶ φόβοι καὶ ὑπόνοιαι αὐτὸν κατέσπευδον ἐσπευσεν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔξανέστη καὶ ἐώρα τὴν γραφὴν ἐκείνην

καὶ οἱ συνεταῖροι κύκλω αὐτοῦ ἐκαυχῶντο 7
καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καλέσαι
τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ φαρμακοὺς καὶ Χαλδαίους
καὶ γαζαρηνὸς ἀπαγγεῖλαι τὸ σύγκριμα τῆς
γραφῆς καὶ εἰσεπορεύοντο ἐπὶ θεωρίαν ἵδεῖν
τὴν γραφήν καὶ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς οὐκ
ἐδύναντο συγκρῖναι τῷ βασιλεῖ τότε ὁ βασιλεὺς
ἐξέθηκε πρόσταγμα λέγων πᾶς ἀνήρ ὃς ἂν
ὑποδείξῃ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς στολιεῖ αὐτὸν
πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσει αὐτῷ
καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἔξουσία τοῦ τρίτου μέρους
τῆς βασιλείας 8 καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοὶ
καὶ φαρμακοὶ καὶ γαζαρηνοί καὶ οὐκ ἡδύνατο
οὐδὲὶς τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἀπαγγεῖλαι 9
τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὴν βασίλισσαν περὶ τοῦ
σημείου καὶ ὑπέδειξεν αὐτῇ ὡς μέγα ἐστί καὶ ὅτι
πᾶς ἄνθρωπος οὐ δύναται ἀπαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ
τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς 10 τότε ἡ βασίλισσα
ἔμνήσθη πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ Δανιηλ ὃς ἦν ἐκ
τῆς αἵχμαλωσίας τῆς Ιουδαίας 11 καὶ εἶπε τῷ
βασιλεῖ ὃ ἄνθρωπος ἐπιστήμων ἦν καὶ σοφὸς
καὶ ὑπερέχων πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος
12 καὶ πνεῦμα ἄγιον ἐν αὐτῷ ἐστι καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ πατρός σου τοῦ βασιλέως συγκρίματα
ὑπέρογκα ὑπέδειξε Ναβουχοδονοσορ τῷ πατρί
σου 13 τότε Δανιηλ εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ 16 Ὁ Δανιηλ
δύνη μοι ὑποδεῖξαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς
καὶ στολιῶ σε πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν
περιθήσω σοι καὶ ἔξεις ἔξουσίαν τοῦ τρίτου
μέρους τῆς βασιλείας μου 17 τότε Δανιηλ ἐστη
κατέναντι τῆς γραφῆς καὶ ἀνέγνω καὶ οὕτως
ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ αὐτῇ ἡ γραφή ἥριθμηται

κατελογίσθη ἐξῆρται καὶ ἐστη ἡ γράψασα χείρ
καὶ αὔτη ἡ σύγκρισις αὐτῶν 23 βασιλεῦ σὺ
ἐποιήσω ἐστιατορίαν τοῖς φίλοις σου καὶ ἔπινες
οἶνον καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος ἡνέχθη σοι καὶ ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς σὺ
καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου καὶ ἡνέσατε πάντα τὰ
εἶδωλα τὰ χειροποίητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῷ
θεῷ τῷ ζῶντι οὐκ εὐλογήσατε καὶ τὸ πνεῦμά
σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ τὸ βασίλειόν σου
αὐτὸς ἔδωκέ σοι καὶ οὐκ εὐλόγησας αὐτὸν οὐδὲ
ἡνεσας αὐτῷ 26 τοῦτο τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς
ἥριθμηται ὁ χρόνος σου τῆς βασιλείας ἀπολήγει
ἡ βασιλεία σου συντέτμηται καὶ συντετέλεσται
ἡ βασιλεία σου τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις
δίδοται 29 τότε Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐνέδυσε
τὸν Δανιηλ πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν
περιέθηκεν αὐτῷ καὶ ἔδωκεν ἔξουσίαν αὐτῷ τοῦ
τρίτου μέρους τῆς βασιλείας αὐτοῦ 30 καὶ τὸ
σύγκριμα ἐπῆλθε Βαλτασαρ τῷ βασιλεῖ καὶ τὸ
βασίλειον ἐξῆρται ἀπὸ τῶν Χαλδαίων καὶ ἐδόθη
τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις 31 καὶ Ἀρταξέρξης ὁ
τῶν Μήδων παρέλαβε τὴν βασιλείαν καὶ Δαρεῖος
πλήρης τῶν ἡμερῶν καὶ ἐνδοξός ἐν γήρει
6 καὶ κατέστησε σατράπας ἐκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ
ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ 2 καὶ ἐπ' αὐτῶν
ἄνδρας τρεῖς ἡγουμένους αὐτῶν καὶ Δανιηλ
εἷς ἦν τῶν τριῶν ἀνδρῶν 3 ὑπὲρ πάντας
ἔχων ἔξουσίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ Δανιηλ ἦν
ἐνδεδυμένος πορφύραν καὶ μέγας καὶ ἐνδοξός
ἐναντὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως καθότι ἦν ἐνδοξός
καὶ ἐπιστήμων καὶ συνετός καὶ πνεῦμα ἄγιον
ἐν αὐτῷ καὶ εὐδούμενος ἐν ταῖς πραγματείαις
τοῦ βασιλέως αῖς ἐπρασσε τότε ὁ βασιλεὺς

έβουλεύσατο καταστῆσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας οὓς κατέστησε μετ' αὐτοῦ καὶ σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἐπτὰ 4 δέτε δὲ ἔβουλεύσατο διὰ βασιλεὺς καταστῆσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ τότε βουλὴν καὶ γνώμην ἔβουλεύσαντο ἐν ἑαυτοῖς οἱ δύο νεανίσκοι πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ἐπεὶ οὐδεμίαν ἀμαρτίαν οὐδὲ ἄγνοιαν ηὔρισκον κατὰ τοῦ Δανιηλ περὶ ἣς κατηγορήσουσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα 5 καὶ εἰπαν δεῦτε στήσωμεν ὄρισμὸν καθ' ἑαυτῶν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἀξιώσει ἀξιώμα καὶ οὐ μὴ εὕξηται εὐχὴν ἀπὸ παντὸς θεοῦ ἔως ήμερῶν τριάκοντα ἀλλὰ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως εἰ δὲ μή ἀποθανεῖται ἵνα ἡττήσωσι τὸν Δανιηλ ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ῥιφῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἥδεισαν γὰρ ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρὶς τῆς ήμέρας 6 τότε προσήλθοσαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ εἰπαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως 7 ὄρισμὸν καὶ στάσιν ἐστήσαμεν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν εὕξηται εὐχὴν ἢ ἀξιώσῃ ἀξιώμα τι παρὰ παντὸς θεοῦ ἔως ήμερῶν τριάκοντα ἀλλὰ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως ῥιφήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων 8 καὶ ἡξίωσαν τὸν βασιλέα ἵνα στήσῃ τὸν ὄρισμὸν καὶ μὴ ἀλλοιώσῃ αὐτόν διότι ἥδεισαν ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται τρὶς τῆς ήμέρας ἵνα ἡττηθῇ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ῥιφῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων 9 καὶ οὗτως ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐστησε καὶ ἐκύρωσεν 10 ἐπιγνοὺς δὲ Δανιηλ τὸν ὄρισμὸν ὃν ἐστησε κατ' αὐτοῦ Θυρίδας ἦνοιξεν ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ κατέναντι Ιερουσαλημ καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ τρὶς τῆς ήμέρας καθὼς ἐποίει

ἔμπροσθεν καὶ ἐδεῖτο 11 καὶ αὐτὸι ἐτήρησαν τὸν Δανιηλ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν εὐχόμενον τρὶς τῆς ήμέρας καθ' ἑκάστην ήμέραν 12 τότε οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐνέτυχον τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν Δαρεῖε βασιλεῦ οὐχ ὄρισμὸν ὠρίσω ἵνα πᾶς ἄνθρωπος μὴ εὕξηται εὐχὴν μηδὲ ἀξιώσῃ ἀξιώμα παρὰ παντὸς θεοῦ ἔως ήμερῶν τριάκοντα ἀλλὰ παρὰ σοῦ βασιλεῦ εἰ δὲ μή ῥιφήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς ἀκριβῆς ὁ λόγος καὶ μενεῖ ὁ ὄρισμός καὶ εἶπον αὐτῷ ὅρκίζομέν σε τοῖς Μήδων καὶ Περσῶν δόγμασιν ἵνα μὴ ἀλλοιώσῃς τὸ πρόσταγμα μηδὲ θαυμάσῃς πρόσωπον καὶ ἵνα μὴ ἐλαττώσῃς τι τῶν εἰρημένων καὶ κολάσῃς τὸν ἄνθρωπον ὃς οὐκ ἐνέμεινε τῷ ὄρισμῷ τούτῳ καὶ εἶπεν οὗτως ποιήσω καθὼς λέγετε καὶ ἐστηκέ μοι τοῦτο 13 καὶ εἰπαν ἵδον εὔρομεν Δανιηλ τὸν φίλον σου εὐχόμενον καὶ δεόμενον τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρὶς τῆς ήμέρας 14 καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν ῥιφῆναι τὸν Δανιηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων κατὰ τὸν ὄρισμὸν ὃν ἐστησε κατ' αὐτοῦ τότε ὁ βασιλεὺς σφόδρα ἐλυπήθη ἐπὶ τῷ Δανιηλ καὶ ἐβοήθει τοῦ ἔξελέσθαι αὐτὸν ἀπ' αὐτῶν 16 ἀναβοήσας δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιηλ ὁ θεός σου ὃ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς τρὶς τῆς ήμέρας αὐτὸς ἔξελεῖται σε ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων ἔως πρωὶ θάρρει 17 τότε Δανιηλ ἐρρίφη εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων καὶ ἡνέχθη λίθος καὶ ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τοῦ λάκκου καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις

τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὅπως μὴ ἀπ' αὐτῶν ἀρθῇ ὁ Δανιηλ ἢ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀνασπάσῃ ἐκ τοῦ λάκκου **18** τότε ὑπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ ηὐλίσθη νῆστις καὶ ἦν λυπούμενος περὶ τοῦ Δανιηλ τότε ὁ θεὸς τοῦ Δανιηλ πρόνοιαν ποιούμενος αὐτοῦ ἀπέκλεισε τὰ στόματα τῶν λεόντων καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιηλ **19** καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ὥρθισε πρώι καὶ παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς σατράπας καὶ πορευθεὶς ἔστη ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου τῶν λεόντων **20** τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Δανιηλ φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ λέγων ὡς Δανιηλ εἰ ἄρα ζῆς καὶ ὁ θεός σου ὡς λατρεύεις ἐνδελεχῶς σέσωκέ σε ἀπὸ τῶν λεόντων καὶ οὐκ ἡχρείωκάν σε **21** τότε Δανιηλ ἐπήκουσε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν βασιλεῦ ἔτι εἰμὶ ζῶν **22** καὶ σέσωκέ με ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν λεόντων καθότι δικαιοσύνη ἐν ἐμοὶ εὑρέθη ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἐναντίον δὲ σοῦ βασιλεῦ οὕτε ἄγνοια οὕτε ἀμαρτία εὑρέθη ἐν ἐμοί σὺ δὲ ἥκουσας ἀνθρώπων πλανώντων βασιλεῖς καὶ ἔρριψάς με εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων εἰς ἀπώλειαν **23** τότε συνήχθησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις καὶ εἶδον τὸν Δανιηλ ὡς οὐ παρηνώχλησαν αὐτῷ οἱ λέοντες **24** τότε οἱ δύο ἀνθρωποι ἐκεῖνοι οἱ καταμαρτυρήσαντες τοῦ Δανιηλ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἔρριφσαν τοῖς λέουσι καὶ οἱ λέοντες ἀπέκτειναν αὐτοὺς καὶ ἔθλασαν τὰ ὄστα αὐτῶν **25** τότε Δαρεῖος ἔγραψε πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ χώραις καὶ γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ λέγων **26** πάντες οἱ ἀνθρωποι οἱ ὄντες ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἔστωσαν προσκυνοῦντες καὶ λατρεύοντες τῷ θεῷ τοῦ Δανιηλ αὐτὸς γάρ ἐστι θεὸς μένων καὶ ζῶν εἰς

γενεὰς γενεῶν ἔως τοῦ αἰῶνος **27** ἐγὼ Δαρεῖος ἔσομαι αὐτῷ προσκυνῶν καὶ δουλεύων πάσας τὰς ἡμέρας μου τὰ γὰρ εἰδωλα τὰ χειροποίητα οὐ δύνανται σῶσαι ὡς ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τοῦ Δανιηλ τὸν Δανιηλ **28** καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ καὶ Δανιηλ κατεστάθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου καὶ Κῦρος ὁ Πέρσης παρέλαβε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

7 ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ χώρας Βαβυλωνίας Δανιηλ ὅραμα εἶδε παρὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ τότε Δανιηλ τὸ ὅραμα δεῖδεν ἔγραψεν εἰς κεφάλαια λόγων **2** ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν καθ' ὑπνους νυκτὸς καὶ ἴδοὺ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐνέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην **3** καὶ τέσσαρα θηρία ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἐν παρὰ τὸ ἕν **4** τὸ πρῶτον ὧσεὶ λέαινα ἔχουσα πτερὰ ὧσεὶ ἀετοῦ ἐθεώρουν ἔως ὅτου ἐτίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς καὶ ἥρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρωπίνων ἐστάθη καὶ ἀνθρωπίνη καρδία ἐδόθη αὐτῇ **5** καὶ ἴδοὺ μετ' αὐτὴν ἄλλο θηρίον ὅμοιώσιν ἔχον ἄρκον καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς πλευροῦ ἐστάθη καὶ τρία πλευρὰ ἣν ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ οὕτως εἶπεν ἀνάστα κατάφαγε σάρκας πολλάς **6** καὶ μετὰ ταῦτα ἐθεώρουν θηρίον ἄλλο ὧσεὶ πάρδαλιν καὶ πτερὰ τέσσαρα ἐπέτεινον ἐπάνω αὐτοῦ καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ καὶ γλῶσσα ἐδόθη αὐτῷ **7** μετὰ δὲ ταῦτα ἐθεώρουν ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς θηρίον τέταρτον φοβερόν καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ὑπερφέρων ἰσχύι ἔχον ὀδόντας σιδηροῦς μεγάλους ἐσθίον καὶ κοπανίζον κύκλῳ τοῖς ποσὶ καταπατοῦν διαφόρως χρώμενον παρὰ πάντα τὰ πρὸ αὐτού θηρία εἶχε δὲ κέρατα δέκα **8** καὶ

βουλαὶ πολλαὶ ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ ἵδοὺ ἄλλο ἐν κέρας ἀνεφύ ἀνὰ μέσον αὐτῶν μικρὸν ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ τρία τῶν κεράτων τῶν πρώτων ἔξηράνθησαν διὰ αὐτοῦ καὶ ἵδοὺ ὁφθαλμοὶ ὥσπερ ὁφθαλμοὶ ἀνθρώπινοι ἐν τῷ κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἐποίει πόλεμον πρὸς τοὺς ἀγίους **9** ἐθεώρουν ἔως ὅτε θρόνοι ἐτέθησαν καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο ἔχων περιβολὴν ὡσεὶ χιόνα καὶ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν καθαρόν ὁ θρόνος ὡσεὶ φλὸξ πυρός **10** καὶ ἔξεπορεύετο κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ποταμὸς πυρός χίλιαι χιλιάδες ἐθεράπευνον αὐτὸν καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ καὶ κριτήριον ἐκάθισε καὶ βίβλοι ἡνεῷχθησαν **11** ἐθεώρουν τότε τὴν φωνὴν τῶν λόγων τῶν μεγάλων ὃν τὸ κέρας ἐλάλει καὶ ἀπετυμπανίσθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός **12** καὶ τοὺς κύκλων αὐτοῦ ἀπέστησε τῆς ἔξουσίας αὐτῶν καὶ χρόνος ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἔως χρόνου καὶ καιροῦ **13** ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς καὶ ἵδοὺ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἥρχετο καὶ ὡς παλαιὸς ἡμερῶν παρῆν καὶ οἱ παρεστηκότες παρῆσαν αὐτῷ **14** καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσία καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς κατὰ γένη καὶ πᾶσα δόξα αὐτῷ λατρεύουσα καὶ ἡ ἔξουσία αὐτοῦ ἔξουσία αἰώνιος ἦτις οὐ μὴ ἀρθῇ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἦτις οὐ μὴ φθαρῇ **15** καὶ ἀκηδιάσας ἐγὼ Δανιηλ ἐν τούτοις ἐν τῷ ὁράματι τῆς νυκτὸς **16** προσῆλθον πρὸς ἓν τῶν ἐστώτων καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἔζητουν παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων τούτων ἀποκριθεὶς δὲ λέγει μοι καὶ τὴν κρίσιν τῶν λόγων ἐδήλωσέ

μοι **17** ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα εἰσὶ τέσσαρες βασιλεῖαι αἱ ἀπολοῦνται ἀπὸ τῆς γῆς **18** καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἄγιοι ὑψίστου καὶ καθέξουσι τὴν βασιλείαν ἔως τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων **19** τότε ἥθελον ἔξακριβάσασθαι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου τοῦ διαφθείροντος πάντα καὶ ὑπερφόβου καὶ ἵδοὺ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ καὶ οἱ ὅνυχες αὐτοῦ χαλκοῦ κατεσθίοντες πάντας κυκλόθεν καὶ καταπατοῦντες τοῖς ποσί **20** καὶ περὶ τῶν δέκα κεράτων αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐνὸς τοῦ ἄλλου τοῦ προσφυέντος καὶ ἐξέπεσαν διὰ αὐτοῦ τρία καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο εἶχεν ὁφθαλμοὺς καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ πρόσοψις αὐτοῦ ὑπερέφερε τὰ ἄλλα **21** καὶ κατενόουν τὸ κέρας ἐκεῖνο πόλεμον συνιστάμενον πρὸς τοὺς ἀγίους καὶ τροπούμενον αὐτοὺς **22** ἔως τοῦ ἐλθεῖν τὸν παλαιὸν ἡμερῶν καὶ τὴν κρίσιν ἔδωκε τοῖς ἀγίοις τοῦ ὑψίστου καὶ ὁ καιρὸς ἐδόθη καὶ τὸ βασίλειον κατέσχον οἱ ἄγιοι **23** καὶ ἐρρέθη μοι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου ὅτι βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ἣτις διοίσει παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἀναστατώσει αὐτὴν καὶ καταλεανεῖ αὐτήν **24** καὶ τὰ δέκα κέρατα τῆς βασιλείας δέκα βασιλεῖς στήσονται καὶ ὁ ἄλλος βασιλεὺς μετὰ τούτους στήσεται καὶ αὐτὸς διοίσει κακοῖς ὑπὲρ τοὺς πρώτους καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει **25** καὶ ῥήματα εἰς τὸν ὑψίστον λαλήσει καὶ τοὺς ἀγίους τοῦ ὑψίστου κατατρίψει καὶ προσδέξεται ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον καὶ παραδοθήσεται πάντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἔως ἡμίσους καιροῦ **26** καὶ ἡ κρίσις καθίσεται καὶ

τὴν ἔξουσίαν ἀπολοῦσι καὶ βουλεύσονται μιᾶναι καὶ ἀπολέσαι ἔως τέλους 27 καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἔξουσίαν καὶ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχὴν πασῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν βασιλεῖων ἔδωκε λαῷ ἀγίῳ ὑψίστου βασιλεῦσαι βασιλείαν αἰώνιον καὶ πᾶσαι αἱ ἔξουσίαι αὐτῷ ὑποταγήσονται καὶ πειθαρχήσουσιν αὐτῷ 28 ἔως καταστροφῆς τοῦ λόγου ἐγὼ Δανιηλ σφόδρα ἐκστάσει περιειχόμην καὶ ἡ ἔξις μου διήνεγκεν ἐμοί καὶ τὸ ῥῆμα ἐν καρδίᾳ μου ἐστήριξα

8 ἔτους τρίτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ ὄρασις ἦν εἶδον ἐγὼ Δανιηλ μετὰ τὸ ἴδειν με τὴν πρώτην 2 καὶ εἶδον ἐν τῷ ὄράματι τοῦ ἐνυπνίου μου ἐμοῦ ὅντος ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἡτις ἐστὶν ἐν Ἐλυμαΐδι χώρᾳ ἔτι ὄντος μου πρὸς τῇ πύλῃ Αιλαμ 3 ἀναβλέψας εἶδον κριὸν ἔνα μέγαν ἐστῶτα ἀπέναντι τῆς πύλης καὶ εἶχε κέρατα καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου καὶ τὸ ὑψηλότερον ἀνέβαινε 4 μετὰ δὲ ταῦτα εἶδον τὸν κριὸν κερατίζοντα πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ μεσημβρίαν καὶ πάντα τὰ θηρία οὐκ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥύμονεος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐποίει ὡς ἥθελε καὶ ὑψώθη 5 καὶ ἐγὼ διενοούμην καὶ ἴδού τράγος αἰγῶν ἥρχετο ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ οὐχ ἡπτετο τῆς γῆς καὶ ἦν τοῦ τράγου κέρας ἐν ἀνὰ μέσον τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ 6 καὶ ἤλθεν ἐπὶ τὸν κριὸν τὸν τὰ κέρατα ἔχοντα ὃν εἶδον ἐστῶτα πρὸς τῇ πύλῃ καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν θυμῷ ὄργῃς 7 καὶ εἶδον αὐτὸν προσάγοντα πρὸς τὸν κριόν καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπάταξε καὶ συνέτριψε τὰ δύο κέρατα αὐτοῦ καὶ οὐκέτι ἦν ἰσχὺς ἐν τῷ κριῷ στῆναι

κατέναντι τοῦ τράγου καὶ ἐσπάραξεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ συνέτριψεν αὐτόν καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥύμονεος τὸν κριὸν ἀπὸ τοῦ τράγου 8 καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν κατίσχυσε σφόδρα καὶ ὅτε κατίσχυσε συνετρίβη αὐτοῦ τὸ κέρας τὸ μέγα καὶ ἀνέβη ἔτερα τέσσαρα κέρατα κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ 9 καὶ ἐξ ἐνὸς αὐτῶν ἀνεφύη κέρας ἰσχυρὸν ἐν καὶ κατίσχυσε καὶ ἐπάταξεν ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ ἐπ' ἀνατολὰς καὶ ἐπὶ βορρᾶν 10 καὶ ὑψώθη ἔως τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐρράχθη ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν ἀστέρων καὶ ἀπὸ αὐτῶν κατεπατήθη 11 ἔως ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ δι αὐτὸν τὰ ὅρη τὰ ἀπ' αἰώνος ἐρράχθη καὶ ἔξηρθη ὁ τόπος αὐτῶν καὶ θυσία καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἔως χαμαὶ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εὐωδώθη καὶ ἐγενήθη καὶ τὸ ἄγιον ἐρημωθήσεται 12 καὶ ἐγενήθησαν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ αἱ ἀμαρτίαι καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἐποίησε καὶ εὐωδώθη 13 καὶ ἥκουον ἑτέρου ἀγίου λαλοῦντος καὶ εἴπεν ὁ ἔτερος τῷ φελμούνι τῷ λαλοῦντι ἔως τίνος τὸ ὄραμα στήσεται καὶ ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα καὶ ἡ ἀμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα καὶ τὰ ἄγια ἐρημωθήσεται εἰς καταπάτημα 14 καὶ εἴπεν αὐτῷ ἔως ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχίλιαι τριακόσιαι καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἄγιον 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ θεωρεῖν με ἐγὼ Δανιηλ τὸ ὄραμα ἐζήτουν διανοηθῆναι καὶ ἴδού ἔστη κατεναντίον μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου 16 καὶ ἥκουσα φωνὴν ἀνθρώπου ἀνὰ μέσον τοῦ Οὐλαι καὶ ἐκάλεσε καὶ εἴπεν Γαβριηλ συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὄρασιν καὶ ἀναβοήσας εἴπεν ὁ ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ πρόσταγμα ἐκεῖνο ἡ ὄρασις 17 καὶ ἤλθε καὶ ἔστη ἐχόμενός

μου τῆς στάσεως καὶ ἐν τῷ ἔρχεσθαι αὐτὸν ἔθορυβήθην καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ εἴπεν μοι διανοήθητι υἱὲ ἀνθρώπου ἔτι γὰρ εἰς ὥραν καιροῦ τοῦτο τὸ ὄραμα 18 καὶ λαλοῦντος αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐκοιμήθην ἐπὶ πρόσωπον χαμάι καὶ ἀψάμενός μου ἤγειρέ με ἐπὶ τοῦ τόπου 19 καὶ εἶπε μοι ἴδού ἐγὼ ἀπαγγέλλω σοι ἃ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῆς ὄργῆς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου ἔτι γὰρ εἰς ὥρας καιροῦ συντελείας μενεῖ 20 τὸν κριὸν ὃν εἶδες τὸν ἔχοντα τὰ κέρατα βασιλεὺς Μῆδων καὶ Περσῶν ἐστι 21 καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐστί καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα τὸ ἀνὰ μέσον τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος 22 καὶ τὰ συντριβέντα καὶ ἀναβάντα ὅπίσω αὐτοῦ τέσσαρα κέρατα τέσσαρες βασιλεῖς τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται οὐ κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ 23 καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῆς βασιλείας αὐτῶν πληρουμένων τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδῆς προσώπῳ διανοούμενος αἰνίγματα 24 καὶ στερεωθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ καὶ θαυμαστῶς φθερεῖ καὶ εὐδωθήσεται καὶ ποιήσει καὶ φθερεῖ δυνάστας καὶ δῆμον ἀγίων 25 καὶ ἐπὶ τοὺς ἀγίους τὸ διανόημα αὐτοῦ καὶ εὐδωθήσεται τὸ ψεῦδος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ὑψωθήσεται καὶ δόλω ἀφανιεῖ πολλοὺς καὶ ἐπὶ ἀπωλείας ἀνδρῶν στήσεται καὶ ποιήσει συναγωγὴν χειρὸς καὶ ἀποδώσεται 26 τὸ ὄραμα τὸ ἐσπέρας καὶ πρωὶ ηύρεθη ἐπ' ἀληθείας καὶ νῦν πεφραγμένον τὸ ὄραμα ἔτι γὰρ εἰς ἡμέρας πολλάς 27 ἐγὼ Δανιηλ ἀσθενήσας ἡμέρας πολλὰς καὶ ἀναστὰς ἐπραγματευόμην πάλιν βασιλικά

καὶ ἐξελυόμην ἐπὶ τῷ ὄράματι καὶ οὐδεὶς ἦν ὁ διανοούμενος

9 ἔτους πρώτου ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς Μηδικῆς οἱ ἐβασίλευσαν ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν Χαλδαίων 2 τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγὼ Δανιηλ διενοήθην ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ὃτε ἐγένετο πρόσταγμα τῇ γῇ ἐπὶ Ιερεμιαν τὸν προφήτην ἐγεῖραι εἰς ἀναπλήρωσιν ὀνειδισμοῦ Ιερουσαλημ ἐβδομήκοντα ἔτη 3 καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν εὑρεῖν προσευχὴν καὶ ἔλεος ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ 4 καὶ προσηνέγμην πρὸς κύριον τὸν θεόν καὶ ἔξωμολογησάμην καὶ εἶπα ἴδού κύριε σὺ εἰ ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερὸς τηρῶν τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά σου 5 ἡμάρτομεν ἡδικήσαμεν ἡσεβήσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ παρέβημεν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ κρίματά σου 6 καὶ οὐκ ἡκούσαμεν τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν ἢ ἐλάλησαν ἐπὶ τῷ ὄνόματί σου ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ δυνάστας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν καὶ παντὶ ἔθνει ἐπὶ τῆς γῆς 7 σοί κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀνθρώποις Ιουδα καὶ καθημένοις ἐν Ιερουσαλημ καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ισραὴλ τῷ ἔγγιστα καὶ τῷ ἀπωτέρῳ ἐν πάσαις ταῖς χώραις εἰς ἀς διεσκόρπισας αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πλημμελείᾳ ἢ ἐπλημμέλησαν ἐναντίον σου 8 δέσποτα ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ δυνάσταις καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ὅτι ἡμάρτομέν σοι 9 τῷ κυρίῳ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ

σοῦ 10 καὶ οὐκ ἡκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατακολουθῆσαι τῷ νόμῳ σου ὥς ἔδωκας ἐνώπιον Μωσῆ καὶ ἡμῶν διὰ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν 11 καὶ πᾶς Ισραὴλ ἐγκατέλιπε τὸν νόμον σου καὶ ἀπέστησαν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ παιδὸς τοῦ θεοῦ ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ 12 καὶ ἔστησεν ἡμῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν ὅσα ἔκρινας ἡμῖν ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα οἴα οὐκ ἐγενήθη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθότι ἐγενήθη ἐν Ιερουσαλημ 13 κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν διαθήκῃ Μωσῆ πάντα τὰ κακὰ ἐπῆλθεν ἡμῖν καὶ οὐκ ἐξεζητήσαμεν τὸ πρόσωπον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀποστῆναι ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ διανοηθῆναι τὴν δικαιοσύνην σου κύριε 14 καὶ ἡγρύπνησε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ κακὰ καὶ ἐπήγαγεν ἐφ' ἡμᾶς ὅτι δίκαιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάντα ὅσα ἀν ποιήσῃ καὶ οὐκ ἡκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ 15 καὶ νῦν δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἔξαγαγών τὸν λαόν σου ἐξ Αἰγύπτου τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡμάρτομεν ἡγνοήκαμεν 16 δέσποτα κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἀποστραφήτω ὁ θυμός σου καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεως σου Ιερουσαλημ ὄρους τοῦ ἀγίου σου ὅτι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς ἀγνοίαις τῶν πατέρων ἡμῶν Ιερουσαλημ καὶ ὁ δῆμός σου κύριε εἰς ὄνειδισμὸν ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν 17 καὶ νῦν ἐπάκουσον δέσποτα τῆς προσευχῆς τοῦ παιδός σου καὶ ἐπὶ τὰς δεήσεις μου καὶ ἐπιβλεψάτω τὸ πρόσωπόν

σου ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ ἄγιον σου τὸ ἔρημον ἔνεκεν τῶν δούλων σου δέσποτα 18 πρόσχες κύριε τὸ οὓς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ἀνοιξον τοὺς ὁφθαλμούς σου καὶ ἵδε τὴν ἐρήμωσιν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως σου ἐφ' ἣς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς δεόμεθα ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ἐνώπιόν σου ἀλλὰ διὰ τὸ σὸν ἔλεος 19 κύριε σὺ ἰλάτευσον κύριε ἐπάκουσον καὶ ποίησον καὶ μὴ χρονίσῃς ἔνεκα σεαυτοῦ δέσποτα ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ τὴν πόλιν σου Σιων καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου Ισραὴλ 20 καὶ ἔως ἐγὼ ἐλάλουν προσευχόμενος καὶ ἔξιμολογούμενος τὰς ἀμαρτίας μου καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ισραὴλ καὶ δεόμενος ἐν ταῖς προσευχαῖς ἐναντίον κυρίου θεοῦ μου καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τοῦ ἀγίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 21 καὶ ἔτι λαλοῦντός μου ἐν τῇ προσευχῇ μου καὶ ἴδού ὁ ἀνήρ ὃν εἶδον ἐν τῷ ὕπνῳ μου τὴν ἀρχήν Γαβριηλ τάχει φερόμενος προσήγγισέ μοι ἐν ὥρᾳ θυσίας ἐσπερινῆς 22 καὶ προσῆλθε καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ καὶ ἐπεν Δανιηλ ἄρτι ἐξῆλθον ὑποδεῖξαί σοι διάνοιαν 23 ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεως σου ἐξῆλθε πρόσταγμα παρὰ κυρίου καὶ ἐγὼ ἤλθον ὑποδεῖξαί σοι ὅτι ἐλεεινὸς εἴ καὶ διανοήθητι τὸ πρόσταγμα 24 ἐβδομήκοντα ἐβδομάδες ἐκρίθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Σιων συντελεσθῆναι τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὰς ἀδικίας σπανίσαι καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας καὶ διανοηθῆναι τὸ ὄραμα καὶ δοθῆναι δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ συντελεσθῆναι τὸ ὄραμα καὶ εὑφρανταί ἄγιον ἀγίων 25 καὶ γνώσῃ καὶ διανοηθῆσῃ καὶ εὑφρανθῆσῃ καὶ εὐρήσεις προστάγματα ἀποκριθῆναι καὶ οἰκοδομήσεις

Ιερουσαλημ πόλιν κυρίω 26 καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἐβδομήκοντα καὶ ἔξήκοντα δύο ἀποσταθήσεται χρῖσμα καὶ οὐκ ἔσται καὶ βασιλεία ἐθνῶν φθερεῖ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἄγιον μετὰ τοῦ χριστοῦ καὶ ἥξει ἡ συντέλεια αὐτοῦ μετ' ὄργης καὶ ἔως καιροῦ συντελείας ἀπὸ πολέμου πολεμηθήσεται 27 καὶ δυναστεύσει ἡ διαθήκη εἰς πολλούς καὶ πάλιν ἐπιστρέψει καὶ ἀνοικοδομηθήσεται εἰς πλάτος καὶ μῆκος καὶ κατὰ συντέλειαν καιρῶν καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἐβδομήκοντα καιροὺς καὶ ἔξήκοντα δύο ἔτη ἔως καιροῦ συντελείας πολέμου καὶ ἀφαιρεθήσεται ἡ ἐρήμωσις ἐν τῷ κατισχῦσαι τὴν διαθήκην ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐβδομάδος ἀρθήσεται ἡ θυσία καὶ ἡ σπονδή καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται ἔως συντελείας καὶ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν

10 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν πρόσταγμα ἐδείχθη τῷ Δανιηλ ὃς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα Βαλτασαρ καὶ ἀληθὲς τὸ ὄραμα καὶ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸ πλῆθος τὸ ἴσχυρὸν διανοηθήσεται τὸ πρόσταγμα καὶ διενοήθην αὐτὸ ἐν ὁράματι 2 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔγὼ Δανιηλ ἡμην πενθῶν τρεῖς ἐβδομάδας 3 ἄρτον ἐπιθυμῶν οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου ἔλαιον οὐκ ἡλειψάμην ἔως τοῦ συντελέσαι με τὰς τρεῖς ἐβδομάδας τῶν ἡμερῶν 4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ ἔγὼ ἡμην ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ὃς ἔστι Τίγρης 5 καὶ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου καὶ εἴδον καὶ ἴδού ἀνθρωπος εἰς ἐνδεδυμένος βύσσινα καὶ τὴν ὁσφὺν περιεζωσμένος βυσσίνω

καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ φῶς 6 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὧσεὶ θαρσις καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὧσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς καὶ οἱ ὄφθαλμοι αὐτοῦ ὧσεὶ λαμπάδες πυρός καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες ὧσεὶ χαλκὸς ἔξαστράπτων καὶ φωνὴ λαλιᾶς αὐτοῦ ὧσεὶ φωνὴ θορύβου 7 καὶ εἴδον ἔγὼ Δανιηλ τὴν ὅρασιν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες μετ' ἐμοῦ οὐκ εἴδοσαν τὴν ὅρασιν ταύτην καὶ φόβος ἴσχυρὸς ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἀπέδρασαν ἐν σπουδῇ 8 καὶ ἔγὼ κατελείφθην μόνος καὶ εἴδον τὴν ὅρασιν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ οὐκ ἐγκατελείφθη ἐν ἐμοὶ ἴσχύς καὶ ἴδού πνεῦμα ἐπεστράφη ἐπ' ἐμὲ εἰς φθοράν καὶ οὐ κατίσχυσα 9 καὶ οὐκ ἥκουσα τὴν φωνὴν λαλιᾶς αὐτοῦ ἔγὼ ἡμην πεπτωκώς ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν 10 καὶ ἴδού χεῖρα προσήγαγέ μοι καὶ ἡγειρέ με ἐπὶ τῶν γονάτων ἐπὶ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν μου 11 καὶ εἰπέν μοι Δανιηλ ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἰ διανοήθητι τοῖς προστάγμασιν οἵς ἔγὼ λαλῶ ἐπὶ σέ καὶ στῆθι ἐπὶ τοῦ τόπου σου ἄρτι γάρ ἀπεστάλην ἐπὶ σέ καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ τὸ πρόσταγμα τοῦτο ἔστην τρέμων 12 καὶ εἰπεν πρός με μὴ φοβοῦ Δανιηλ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἡς ἔδωκας τὸ πρόσωπόν σου διανοηθῆναι καὶ ταπεινωθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου εἰσηκούσθη τὸ ῥῆμά σου καὶ ἔγὼ εἰσῆλθον ἐν τῷ ῥήματί σου 13 καὶ ὁ στρατηγὸς βασιλέως Περσῶν ἀνθειστήκει ἐναντίον μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν καὶ ἴδού Μιχαηλ εἰς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἐπῆλθε βοηθῆσαί μοι καὶ αὐτὸν ἐκεῖ κατέλιπον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ βασιλέως Περσῶν 14 καὶ εἰπέν μοι ἥλθον ὑποδεῖξαί σοι

τί ύπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἔτι γάρ ὅρασις εἰς ἡμέρας 15 καὶ ἐν τῷ αὐτὸν λαλῆσαι μετ' ἐμοῦ τὰ προστάγματα ταῦτα ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐσιώπησα 16 καὶ ἴδού ὡς ὁμοίωσις χειρὸς ἀνθρώπου ἥψατό μου τῶν χειλέων καὶ ἦνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπα τῷ ἐστηκότι ἀπέναντί μου κύριε καὶ ὡς ὅρασις ἀπεστράφη ἐπὶ τὸ πλευρόν μου ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἦν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς 17 καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἡσθένησα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς καὶ πνεῦμα οὐ κατελείφθη ἐν ἐμοί 18 καὶ προσέθηκε καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου καὶ κατίσχυσε με 19 καὶ εἶπέ μοι ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἴ μὴ φοβοῦ ὑγίαινε ἀνδρίζου καὶ ἵσχυε καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἵσχυσα καὶ εἶπα λαλησάτω ὁ κύριός μου ὅτι ἐνίσχυσέ με 20 καὶ εἶπεν πρός με γινώσκεις τί ἦλθον πρὸς σέ καὶ νῦν ἐπιστρέψω διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ στρατηγοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ ἐγὼ ἔξεπορευόμην καὶ ἴδού στρατηγὸς Ἐλλήνων εἰσεπορεύετο 21 καὶ μάλα ὑποδεῖξα σοι τὰ πρῶτα ἐν ἀπογραφῇ ἀληθείας καὶ οὐθὲὶς ἦν ὁ βοηθῶν μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων ἀλλ' ἦν Μιχαὴλ ὁ ἄγγελος 11 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως εἶπέν μοι ἐνισχύσαι καὶ ἀνδρίζεσθαι 2 καὶ νῦν ἦλθον τὴν ἀλήθειαν ὑποδεῖξαί σοι ἴδου τρεῖς βασιλεῖς ἀνθεστήκασιν ἐν τῇ Περσίδι καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας καὶ ἐν τῷ κατισχῦσαι αὐτὸν ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἐπαναστήσεται παντὶ βασιλεῖ 'Ἐλλήνων 3 καὶ στήσεται βασιλεὺς δυνατὸς καὶ κυριεύσει κυριείας πολλῆς καὶ ποιήσει

καθὼς ἂν βούληται 4 καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι αὐτὸν συντριβήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ μερισθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ οὐ κατὰ τὴν ἀλκήν αὐτοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν κυριείαν αὐτοῦ ἢν ἐδυνάστευσε ὅτι ἀποσταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἐτέρους διδάξει ταῦτα 5 καὶ ἐνισχύσει βασιλείαν Αἰγύπτου καὶ εἴς ἐκ τῶν δυναστῶν κατισχύσει αὐτὸν καὶ δυναστεύσει δυναστείᾳ μεγάλῃ ἡ δυναστείᾳ αὐτοῦ 6 καὶ εἰς συντέλειαν ἐνιαυτῶν ἄξει αὐτούς καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου εἰς τὴν βασιλείαν τὴν βορρᾶ ποιήσασθαι συνθήκας καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ὅτι ὁ βραχίων αὐτοῦ οὐ στήσει ἰσχύν καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ ναρκήσει καὶ τῶν συμπορευομένων μετ' αὐτοῦ καὶ μενεῖ εἰς ὕρας 7 καὶ ἀναστήσεται φυτὸν ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ καθ' ἑαυτόν καὶ ἥξει ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν ἰσχύι αὐτοῦ βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ποιήσει ταραχὴν καὶ κατισχύσει 8 καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταστρέψει μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν καὶ τοὺς ὄχλους αὐτῶν μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμημάτων αὐτῶν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀποίσουσιν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσται ἔτος βασιλεῖ βορρᾶ 9 καὶ εἰσελεύσεται εἰς βασιλείαν Αἰγύπτου ἡμέρας καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ 10 καὶ ὁ νιός αὐτοῦ καὶ ἐρεθισθήσεται καὶ συνάξει συναγωγὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ εἰσελεύσεται κατ' αὐτὴν κατασύρων παρελεύσεται καὶ ἐπιστρέψει καὶ παροξυνθήσεται ἐπὶ πολύ 11 καὶ ὄργισθήσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πολεμήσει μετὰ βασιλέως βορρᾶ καὶ παραδοθήσεται ἡ συναγωγὴ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ 12 καὶ λήψεται τὴν συναγωγὴν καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ταράξει πολλοὺς

καὶ οὐ μὴ φοβηθῇ 13 καὶ ἐπιστρέψει βασιλεὺς βορρᾶ καὶ συνάξει πόλεως συναγωγὴν μεῖζονα παρὰ τὴν πρώτην κατὰ συντέλειαν καιροῦ ἐνιαυτοῦ καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν ἐπ’ αὐτὸν ἐν ὅχλῳ πολλῷ καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς 14 καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις διάνοιαι ἀναστήσονται ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἀνοικοδομήσει τὰ πεπτωκότα τοῦ ἔθνους σου καὶ ἀναστῆσει εἰς τὸ ἀναστῆσαι τὴν προφητείαν καὶ προσκόψουσι 15 καὶ ἐπελεύσεται βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ἐπιστρέψει τὰ δόρατα αὐτοῦ καὶ λήψεται τὴν πόλιν τὴν ὁχυράν καὶ οἱ βραχίονες βασιλέως Αἰγύπτου στήσονται μετὰ τῶν δυναστῶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῷ ἰσχὺς εἰς τὸ ἀντιστῆναι αὐτῷ 16 καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος ἐπ’ αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνθεστηκὼς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ στήσεται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐπιτελεσθήσεται πάντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ 17 καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπελθεῖν βίᾳ πᾶν τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ συνθήκας μετ’ αὐτοῦ ποιήσεται καὶ θυγατέρα ἀνθρώπου δώσει αὐτῷ εἰς τὸ φθεῖραι αὐτήν καὶ οὐ πείσεται καὶ οὐκ ἔσται 18 καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ λήψεται πολλοὺς καὶ ἐπιστρέψει ὄργῃν ὁνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν ὅρκῳ κατὰ τὸν ὁνειδισμὸν αὐτοῦ 19 ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ κατισχῦσαι τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ προσκόψει καὶ πεσεῖται καὶ οὐχ εὑρεθήσεται 20 καὶ ἀναστῆσεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας εἰς ἀνάστασιν ἀνήρ τύπτων δόξαν βασιλέως καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συντριβήσεται καὶ οὐκ ἐν ὄργῃ οὐδὲ ἐν πολέμῳ 21 καὶ ἀναστῆσεται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ εὐκαταφρόνητος καὶ οὐ δοθήσεται ἐπ’ αὐτὸν δόξα βασιλέως καὶ ἥξει ἐξάπινα κατισχύσει βασιλεὺς ἐν κληροδοσίᾳ αὐτοῦ 22 καὶ τοὺς βραχίονας τοὺς συντριβέντας συντρίψει ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 23 καὶ μετὰ τῆς διαθήκης καὶ δήμου συνταγέντος μετ’ αὐτοῦ ποιήσει ψεῦδος καὶ ἐπὶ ἔθνος ἰσχυρὸν ἐν ὀλιγοστῷ ἔθνει 24 ἐξάπινα ἐρημώσει πόλιν καὶ ποιήσει ὅσα οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ χρήματα αὐτοῖς δώσει καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἰσχυρὰν διανοθήσεται καὶ οἱ λογισμοὶ αὐτοῦ εἰς μάτην 25 καὶ ἐγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου ἐν ὅχλῳ πολλῷ καὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐρεθισθήσεται εἰς πόλεμον ἐν ὅχλῳ ἰσχυρῷ σφόδρᾳ λίαν καὶ οὐ στήσεται ὅτι διανοθήσεται ἐπ’ αὐτὸν διανοίᾳ 26 καὶ καταναλώσουσιν αὐτὸν μέριμναι αὐτοῦ καὶ ἀποστρέψουσιν αὐτόν καὶ παρελεύσεται καὶ κατασυριεῖ καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί 27 καὶ δύο βασιλεῖς μόνοι δειπνήσουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης φάγονται καὶ ψευδολογήσουσι καὶ οὐκ εὐδοκθήσονται ἔτι γὰρ συντέλεια εἰς καιρόν 28 καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ἐν χρήμασι πολλοῖς καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἀγίου ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ 29 εἰς καιρόν καὶ εἰσελεύσεται εἰς Αἴγυπτον καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη 30 καὶ ἕξουσι Ῥωμαῖοι καὶ ἔξωσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμβριμήσονται αὐτῷ καὶ ἐπιστρέψει καὶ ὄργισθήσεται ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἀγίου καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει καὶ διανοθήσεται ἐπ’ αὐτούς ἀνθ’ ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην τοῦ ἀγίου 31 καὶ βραχίονες παρ-

αύτοῦ στήσονται καὶ μιανοῦσι τὸ ἄγιον τοῦ φόβου καὶ ἀποστήσουσι τὴν θυσίαν καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἐρημώσεως 32 καὶ ἐν ἀμαρτίαις διαθῆκης μιανοῦσιν ἐν σκληρῷ λαῷ καὶ ὁ δῆμος ὁ γινώσκων ταῦτα κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι 33 καὶ ἐννοούμενοι τοῦ ἔθνους συνήσουσιν εἰς πολλούς καὶ προσκόψουσι ῥομφαίᾳ καὶ παλαιωθήσονται ἐν αὐτῇ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν προνομῇ ἡμερῶν κηλιδωθήσονται 34 καὶ ὅταν συντρίβωνται συνάξουσιν ἵσχὺν βραχεῖαν καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς πολλοὶ ἐπὶ πόλεως καὶ πολλοὶ ὡς ἐν κληροδοσίᾳ 35 καὶ ἐκ τῶν συνιέντων διανοηθήσονται εἰς τὸ καθαρίσαι ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸ ἐκλεγῆναι καὶ εἰς τὸ καθαρισθῆναι ἔως καιροῦ συντελείας ἔτι γάρ καιρὸς εἰς ὥρας 36 καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ παροργισθήσεται καὶ ὑψωθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν τῶν θεῶν ἔξαλλα λαλήσει καὶ εὐδοθήσεται ἔως ἂν συντελεσθῇ ἡ ὄργῃ εἰς αὐτὸν γάρ συντελεία γίνεται 37 καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ μὴ προνοηθῇ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ γυναικὸς οὐ μὴ προνοηθῇ ὅτι ἐν παντὶ ὑψωθήσεται καὶ ὑποταγήσεται αὐτῷ ἔθνη ἵσχυρά 38 ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ κινήσει καὶ θεόν δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ τιμήσει ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι 39 ποιήσει πόλεων καὶ εἰς ὁχύρωμα ἵσχυρὸν ἥξει μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου οὗ ἐὰν ἐπιγνῷ πληθυνεῖ δόξαν καὶ κατακυριεύσει αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ χώραν ἀπομεριεῖ εἰς δωρεάν 40 καὶ καθ' ὥραν συντελείας συγκερατισθήσεται αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐποργισθήσεται αὐτῷ βασιλεὺς

βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις πολλοῖς καὶ ἐν πλοίοις πολλοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς χώραν Αἰγύπτου 41 καὶ ἐπελεύσεται εἰς τὴν χώραν μου 42 καὶ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ διασωζόμενος 43 καὶ κρατήσει τοῦ τόπου τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἀργυρίου καὶ πάσης τῆς ἐπιθυμίας Αἰγύπτου καὶ Λίβυες καὶ Αἰθίοπες ἔσονται ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ 44 καὶ ἀκοὴ ταράξει αὐτὸν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ καὶ ἔξελεύσεται ἐν θυμῷ ἵσχυρῷ καὶ ῥομφαίᾳ ἀφανίσαι καὶ ἀποκτεῖναι πολλούς 45 καὶ στήσει αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τότε ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν καὶ τοῦ ὄρους τῆς θελήσεως τοῦ ἄγιου καὶ ἥξει ὥρα τῆς συντελείας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν αὐτῷ 12 καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρελεύσεται Μιχαηλ ὁ ἄγγελος ὁ μέγας ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τοὺς νίοὺς τοῦ λαοῦ σου ἐκείνη ἡ ἡμέρα θλίψεως οἴα οὐκ ἐγενήθη ἀφ' οὐ ἐγενήθησαν ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑψωθήσεται πᾶς ὁ λαός ὃς ἂν εὑρεθῇ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ 2 καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν τῷ πλάτει τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον οἱ δὲ εἰς ὀνειδισμόν οἱ δὲ εἰς διασπορὰν καὶ αἰσχύνην αἰώνιον 3 καὶ οἱ συνιέντες φανοῦσιν ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ κατισχύοντες τοὺς λόγους μου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος 4 καὶ σύ Δανιηλ κάλυψον τὰ προστάγματα καὶ σφράγισαι τὸ βιβλίον ἔως καιροῦ συντελείας ἔως ἂν ἀπομανῶσιν οἱ πολλοὶ καὶ πλησθῇ ἡ γῆ ἀδικίας 5 καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιηλ καὶ ἴδού δύο ἔτεροι εἰστήκεισαν εἰς ἔνθεν τοῦ ποταμοῦ καὶ εἷς ἔνθεν 6 καὶ εἶπα τῷ ἐνὶ τῷ περιβεβλημένῳ τὰ βύσσινα τῷ ἐπάνω πότε

οῦν συντέλεια ὡν εἱρηκάς μοι τῶν θαυμαστῶν
καὶ ὁ καθαρισμὸς τούτων 7 καὶ ἥκουσα τοῦ
περιβεβλημένου τὰ βύσσινα ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ
ὑδάτος τοῦ ποταμοῦ ἔως καιροῦ συντελείας καὶ
ὕψωσε τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστερὰν εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ὤμοσε τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα
θεὸν ὅτι εἰς καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ
ἡ συντέλεια χειρῶν ἀφέσεως λαοῦ ἀγίου καὶ
συντελεσθήσεται πάντα ταῦτα 8 καὶ ἐγὼ ἥκουσα
καὶ οὐ διενοήθην παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ εἶπα
κύριε τίς ἡ λύσις τοῦ λόγου τούτου καὶ τίνος
αἱ παραβολαὶ αὗται 9 καὶ εἶπεν μοι ἀπότρεχε
Δανιηλ ὅτι κατακεκαλυμμένα καὶ ἐσφραγισμένα
τὰ προστάγματα ἔως ἂν 10 πειρασθῶσι καὶ
ἀγιασθῶσι πολλοί καὶ ἀμάρτωσιν οἱ ἀμαρτωλοί
καὶ οὐ μὴ διανοηθῶσι πάντες οἱ ἀμαρτωλοί καὶ οἱ
διανοούμενοι προσέξουσιν 11 ἀφ' οὗ ἂν ἀποσταθῆ
ἡ θυσία διὰ παντὸς καὶ ἐτοιμασθῇ δοθῆναι
τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἡμέρας χιλίας
διακοσίας ἐνενήκοντα 12 μακάριος ὁ ἐμμένων καὶ
συνάξει εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα
πέντε 13 καὶ σὺ βάδισον ἀναπαύου ἔτι γάρ εἰσιν
ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας
καὶ ἀναπαύσῃ καὶ ἀναστήσῃ ἐπὶ τὴν δόξαν σου
εἰς συντέλειαν ἡμερῶν

‘Ωσηέ’

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ωσηε τὸν τοῦ Βεηρι ἐν ἡμέραις Οζιου καὶ Ιωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου βασιλέων Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοαμ νίοῦ Ιωας βασιλέως Ισραηλ **2** ἀρχὴ λόγου κυρίου πρὸς Ωσηε καὶ εἰπεν κύριος πρὸς Ωσηε βάδιζε λαβε σεαυτῷ γυναικα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύεσε ἡ γῆ ἀπὸ ὅπισθεν τοῦ κυρίου **3** καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Γομερ θυγατέρα Δεβηλαιμ καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ νιόν **4** καὶ εἰπεν κύριος πρὸς αὐτὸν κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιεζραελ διότι ἔτι μικρὸν καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ιεζραελ ἐπὶ τὸν οἶκον Ιου καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ισραηλ **5** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ισραηλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ιεζραελ **6** καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν θυγατέρα καὶ εἰπεν αὐτῷ κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Ούκ-ἡλεημένη διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεήσαι τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ ἀλλ’ ἡ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς **7** τοὺς δὲ νίοὺς Ιουδα ἐλεήσω καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ οὐδὲ ἐν ριμφαΐᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ ἐν ἄρμασιν οὐδὲ ἐν ἵπποις οὐδὲ ἐν ἵππεῦσιν **8** καὶ ἀπεγαλάκτισεν τὴν Ούκ-ἡλεημένην καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν νιόν **9** καὶ εἰπεν κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ού-λαός-μου διότι ὑμεῖς οὐ λαός μου καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμι ὑμῶν **10** καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν νίῶν Ισραηλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης ἡ οὐκ ἐκμετρηθήσεται οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς ἐκεῖ κληθήσονται νίοι

θεοῦ ζῶντος **11** καὶ συναχθήσονται οἱ νίοὶ Ιουδα καὶ οἱ νίοὶ Ισραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ θήσονται ἔαυτοῖς ἀρχὴν μίαν καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ιεζραελ

2 εἴπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν Λαός-μου καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν Ἡλεημένη **2** κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν κρίθητε ὅτι αὐτὴ οὐ γυνή μου καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐξαρῷ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς **3** ὅπως ἀν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρᾳ γενέσεως αὐτῆς καὶ θήσομαι αὐτὴν ὡς ἔρημον καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει **4** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω ὅτι τέκνα πορνείας ἔστιν **5** ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν κατήσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά εἰπεν γάρ ἀκολουθήσω ὅπίσω τῶν ἔραστῶν μου τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸ ὄδωρ μου καὶ τὰ ἴματιά μου καὶ τὰ ὄθόνιά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει **6** διὰ τοῦτο ἴδού ἐγὼ φράσσω τὴν ὄδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψιν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὄδοὺς αὐτῆς καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὔρῃ **7** καὶ καταδιώξεται τοὺς ἔραστὰς αὐτῆς καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς καὶ ζητήσει αὐτούς καὶ οὐ μὴ εὔρῃ αὐτούς καὶ ἐρεῖ πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε ἡ νῦν **8** καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ δέδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ αὐτὴ δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησεν τῇ Βααλ **9** διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω καὶ κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ’ ὥραν αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ

καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἴμάτιά μου καὶ τὰ ὁθόνιά μου τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς 10 καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἔραστῶν αὐτῆς καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ ἔξεληται αὐτὴν ἐκ χειρός μου 11 καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς ἑορτὰς αὐτῆς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς 12 καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς καὶ τὰς συκᾶς αὐτῆς ὅσα εἶπεν μισθώματά μου ταῦτα ἔστιν ἡ ἔδωκάν μοι οἱ ἔρασταί μου καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς 13 καὶ ἐκδικήσω ἐπ’ αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλιμ ἐν αἷς ἐπέθυνεν αὐτοῖς καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώπια αὐτῆς καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο ὅπισθι τῶν ἔραστῶν αὐτῆς ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο λέγει κύριος 14 διὰ τοῦτο ἴδού ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν καὶ τάξω αὐτὴν εἰς ἔρημον καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς 15 καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν κοιλάδα Αχωρ διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἴγυπτου 16 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος καλέσει με ὁ ἀνήρ μου καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλιμ 17 καὶ ἔξαρῷ τὰ ὄνόματα τῶν Βααλιμ ἐκ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ μνηθῶσιν οὐκέτι τὰ ὄνόματα αὐτῶν 18 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαθήκην μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τῶν ἔρπετῶν τῆς γῆς καὶ τόξον καὶ ρομφαίαν καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικιῶ

σε ἐπ’ ἐλπίδι 19 καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς 20 καὶ μνηστεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν πίστει καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον 21 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπακούσεται τῇ γῇ 22 καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ιεζαελ 23 καὶ σπερῶ αὐτὴν ἐμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐλεήσω τὴν Οὐκ-ἡλεημένην καὶ ἔρῳ τῷ Οὐ-λαῷ-μου λαός μου εἰ σύ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεός μου εῖ σύ 3 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἔτι πορεύθητι καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχαλίν καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς νιόὺς Ισραὴλ καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ φιλοῦσιν πέμματα μετὰ σταφίδων 2 καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου καὶ γομορ κριθῶν καὶ νεφελ οἴνου 3 καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ’ ἐμοὶ καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ ἐτέρῳ καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί 4 διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ νιοὶ Ισραὴλ οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος οὐδὲ οὖσης θυσίας οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου οὐδὲ ιερατείας οὐδὲ δήλων 5 καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ νιοὶ Ισραὴλ καὶ ἐπιζητήσουσιν κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ Δαυιδ τὸν βασιλέα αὐτῶν καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν

4 ἀκούσατε λόγον κυρίου νιοὶ Ισραὴλ διότι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς 2 ἀρὰ καὶ ψεῦδος

καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ αἴματα ἐφ' αἴμασιν μίσγουσιν 3 διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἄγρου καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ιχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν 4 ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζηται μήτε ἐλέγχῃ μηδείς ὁ δὲ λαός μου ὃς ἀντιλεγόμενος ἴερεύς 5 καὶ ἀσθενήσεις ἡμέρας καὶ ἀσθενήσει καὶ προφήτης μετὰ σοῦ νυκτὶ ὡμοιώσα τὴν μητέρα σου 6 ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὃς οὐκ ἔχων γνῶσιν ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω κάγὼ ἀπώσομαι σὲ τοῦ μὴ ἴερατεύειν μοι καὶ ἐπελάθουν νόμον θεοῦ σου κάγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου 7 κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν οὗτως ἥμαρτόν μοι τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι 8 ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήμψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν 9 καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς οὗτως καὶ ὁ ἴερεύς καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ 10 καὶ φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν ἐπόρνευσαν καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσιν διότι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι 11 πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία λαοῦ μου 12 ἐν συμβόλοις ἐπιρρώτων καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ ἀπίγγελλον αὐτῷ πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν 13 ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρέων ἐθυσίαζον καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθυον ὑποκάτω δρυὸς καὶ λεύκης καὶ δένδρου συσκιάζοντος ὅτι καλὸν σκέπη διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσιν 14 καὶ

οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύωσιν καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύωσιν διότι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθυον καὶ ὁ λαὸς ὁ συνίων συνεπλέκετο μετὰ πόρνης 15 σὺ δέ Ισραὴλ μὴ ἀγνόει καὶ Ιουδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γαλαγαλα καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ων καὶ μὴ ὄμνύετε ζῶντα κύριον 16 ὅτι ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστρησεν Ισραὴλ νῦν νεμήσει αὐτοὺς κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὔρυχώρῳ 17 μέτοχος εἰδώλων Εφραὶμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα 18 ἥρετισεν Χαναναίους πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν ἡγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φυράγματος αὐτῶν 19 συστροφὴ πνεύματος σὺ εἰ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν

5 ἀκούσατε ταῦτα οἱ ἱερεῖς καὶ προσέχετε οἶκος Ισραὴλ καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε διότι πρὸς ὑμᾶς ἔστιν τὸ κρίμα ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾱͅ καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ ἵταβύριον 2 ὁ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν 3 ἐγὼ ἔγνων τὸν Εφραὶμ καὶ Ισραὴλ οὐκ ἄπεστιν ἀπ' ἐμοῦ διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Εφραὶμ ἐμιάνθη Ισραὴλ 4 οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἔστιν τὸν δὲ κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν 5 καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ισραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ Ισραὴλ καὶ Εφραὶμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ἀσθενήσει καὶ Ιουδας μετ' αὐτῶν 6 μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύσονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ οὐ μὴ εὑρωσιν αὐτόν ὅτι ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν 7 ὅτι τὸν κύριον

έγκατέλιπον ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν 8 σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς ἥχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ων ἔξεστη Βενιαμίν 9 Εφραίμ εἰς ἀφανισμὸν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ισραὴλ ἔδειξα πιστά 10 ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ιουδαίων ὡς φῶς ἔξελεύσεται 11 αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὅδωρ τὸ ὅρμημά μου 12 κατεδυνάστευσεν Εφραίμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κατεπάτησεν κρίμα ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων 12 καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Εφραίμ καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ιουδαίων 13 καὶ εἶδεν Εφραίμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ Ιουδαίων τὸν ὁδύνην αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Εφραίμ πρὸς Ἀσσυρίους καὶ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ιαριμ καὶ αὐτὸς οὐκ ἡδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἔξ ὑμῶν ὁδύνη 14 διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πανθῆρ τῷ Εφραίμ καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ιουδαίων καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι καὶ πορεύσομαι καὶ λήμψομαι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἔξαιρούμενος 15 πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον μου ἔως οὗ ἀφανισθῶσιν καὶ ἐπιζητήσουσιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρός με λέγοντες

6 πορευθῶμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεόν ἡμῶν ὅτι αὐτὸς ἤρπακεν καὶ ἰάσεται ἡμᾶς πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς 2 ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστησόμεθα καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ 3 καὶ γνωσόμεθα διώξομεν τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὄρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν αὐτόν καὶ ἥξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρόιμος καὶ ὄψιμος τῇ γῇ 4 τί σοι

ποιήσω Εφραίμ τί σοι ποιήσω Ιουδαίων τὸ δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωινὴ καὶ ὡς δρόσος ὄρθρινὴ πορευομένη 5 διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφήτας ὑμῶν ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήμασιν στόματός μου καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἔξελεύσεται 6 διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα 7 αὐτοὶ δέ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παραβαίνων διαθήκην ἐκεῖ κατεφρόνησέν μου 8 Γαλααδ πόλις ἐργαζομένη μάταια ταράσσουσα ὅδωρ 9 καὶ ἡ ἴσχυς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ ἔκρυψαν ἵερεῖς ὁδὸν κυρίου ἐφόρευσαν Σικιμα ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν 10 ἐν τῷ οἴκῳ Ισραὴλ εἶδον φρικώδη ἐκεῖ πορνείαν τοῦ Εφραίμ ἐμιάνθη Ισραὴλ καὶ Ιουδαίων 11 ἄρχοντας τρυγᾶν σεαυτῷ ἐν τῷ ἐπιστρέψειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου

7 ἐν τῷ ἰάσασθαι με τὸν Ισραὴλ καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Εφραίμ καὶ ἡ κακία Σαμαρείας ὅτι ἡργάσαντο ψευδῆ καὶ κλέπτης πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται ἐκδιδύσκων ληστῆς ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ 2 ὅπως συνάδωσιν ὡς συνάδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην νῦν ἐκύκλωσεν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο 3 ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὔφραναν βασιλεῖς καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας 4 πάντες μοιχεύοντες ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογός ἀπὸ φυράσεως στέατος ἔως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό 5 αἱ ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἔξ οἴνου ἔξετεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν 6 διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐν τῷ καταράσσειν αὐτούς ὅλην τὴν νύκταν ὑπονού Εφραίμ ἐνεπλήσθη πρωὶ ἐγενήθη ἀνεκαύθη

ώς πυρὸς φέγγος 7 πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν οὐκ ἦν ὁ ἐπικαλούμενος ἐν αὐτοῖς πρός με 8 Εφραιμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνανεμείγνυτο Εφραιμ ἐγένετο ἐγκρυφίας οὐ μεταστρεφόμενος 9 κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπέγνω καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐγνω 10 καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ισραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις 11 καὶ ἦν Εφραιμ ὡς περιστερὰ ἄνους οὐκ ἔχουσα καρδίαν Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν 12 καθὼς ἂν πορεύωνται ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατάξω αὐτούς παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν 13 οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ δείλαιοι εἰσιν ὅτι ἡσέβησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψεύδη 14 καὶ οὐκ ἐβόήσαν πρός με αἱ καρδίαι αὐτῶν ἀλλ' ἡ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν ἐπὶ σίτῳ καὶ οἷνῳ κατετέμνοντο ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί 15 κάγῳ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογίσαντο πονηρά 16 ἀπεστράφησαν εἰς οὐθέν έγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον πεσοῦνται ἐν ρόμφαιά οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἴγυπτῳ

8 εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον κυρίου ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἡσέβησαν 2 ἐμὲ κεκράξονται ὁ θεός ἐγνώκαμέν σε 3 ὅτι Ισραὴλ ἀπεστρέψατο

ἀγαθά ἐχθρὸν κατεδίωξαν 4 ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δī ἐμοῦ ἥρξαν καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἶδωλα ὅπως ἐξολεθρευθῶσιν 5 ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια παρωξύνθη ὁ θυμός μου ἐπ' αὐτούς ἔως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι 6 ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ αὐτὸς τέκτων ἐποίησεν καὶ οὐ θεός ἐστιν διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια 7 ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἀλευρον ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό 8 κατεπόθη Ισραὴλ νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἀχρηστὸν 9 ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους ἀνέθαλεν καθ' ἑαυτὸν Εφραιμ δῶρα ἡγάπησαν 10 διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς καὶ κοπάσουσιν μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας 11 ὅτι ἐπλήθυνεν Εφραιμ θυσιαστήρια εἰς ἀμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἡγαπημένα 12 καταγράψω αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν θυσιαστήρια τὰ ἡγαπημένα 13 διότι ἐὰν θύσωσιν θυσίαν καὶ φάγωσιν κρέα κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ ἐκδικήσει τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται 14 καὶ ἐπελάθετο Ισραὴλ τοῦ ποιῆσαντος αὐτὸν καὶ ὡκοδόμησαν τεμένη καὶ Ιουδαῖς ἐπλήθυνεν πόλεις τετειχισμένας καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν

9 μὴ χαῖρε Ισραὴλ μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοί διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου ἡγάπησας

δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου 2 ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτούς καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς 3 οὐ κατώκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ κυρίου κατώκησεν Εφραιμ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται 4 οὐκ ἔσπεισαν τῷ κυρίῳ οἶνον καὶ οὐχ ἤδυναν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὰ μιανθήσονται διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου 5 τί ποιήσετε ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τοῦ κυρίου 6 διὰ τοῦτο ἴδοὺ πορεύσονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἴγυπτου καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς Μέμφις καὶ θάψει αὐτοὺς Μαχμας τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὅλεθρος κληρονομήσει ἄκανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν 7 ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου καὶ κακωθήσεται Ισραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξεστηκὼς ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μανία σου 8 σκοπὸς Εφραιμ μετὰ θεοῦ προφήτης παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς δόδοντας αὐτοῦ μανίαν ἐν οἴκῳ κυρίου κατέπηξαν 9 ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ μνησθήσεται ἀδικίας αὐτοῦ ἐκδικήσει ἀμαρτίας αὐτοῦ 10 ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ισραὴλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρόιμον εἶδον πατέρας αὐτῶν αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγωρ καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην καὶ ἐγένοντο οἱ ἡγαπημένοι ὡς οἱ ἐβδελυγμένοι 11 Εφραιμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήμψεων 12 διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστιν σάρξ μου ἐξ αὐτῶν 13

Εφραιμ ὃν τρόπον εἶδον εἰς θήραν παρέστησαν τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ Εφραιμ τοῦ ἔξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ 14 δὸς αὐτοῖς κύριε τί δώσεις αὐτοῖς δὸς αὐτοῖς μήτραν ἀτεκνούσαν καὶ μαστοὺς ξηρούς 15 πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν εἰς Γαλγαλ ὅτι ἐκεῖ αὐτοὺς ἐμίσησα διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπῆσαι αὐτούς πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες 16 ἐπόνεσεν Εφραιμ τὰς ρίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη καρπὸν οὐκέτι μὴ ἐνέγκῃ διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν 17 ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ θεός ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν

10 ἄμπελος εὐκληματοῦσα Ισραὴλ ὁ καρπὸς αὐτῆς εὐθηνῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλήθυνεν τὰ θυσιαστήρια κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ ὡκοδόμησεν στήλας 2 ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν νῦν ἀφανισθήσονται αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν ταλαιπωρήσουσιν αἱ στήλαι αὐτῶν 3 διότι νῦν ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν βασιλεὺς ἡμῖν ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν κύριον ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν 4 λαλῶν ρήματα προφάσεις ψευδεῖς διαθήσεται διαθήκην ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ 5 τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ων παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν ὅτι ἐπένθησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτόν ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ὅτι μετωκίσθη ἀπ' αὐτοῦ 6 καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δήσαντες ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ιαριμ ἐν δόματι Εφραιμ δέξεται καὶ

αἰσχυνθήσεται Ισραηλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ 7
ἀπέρριψεν Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον
ἐπὶ προσώπου ὕδατος 8 καὶ ἔξαρθήσονται βωμοὶ
Ων ἀμαρτήματα τοῦ Ισραηλ ἄκανθαι καὶ τρίβολοι
ἄναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ
ἔροῦσιν τοῖς δρεσιν καλύψατε ἡμᾶς καὶ τοῖς
βουνοῖς πέσατε ἐφ' ἡμᾶς 9 ἀφ' οὗ οἱ βουνοί
ἡμαρτεν Ισραηλ ἐκεī ἔστησαν οὐ μὴ καταλάβῃ
αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας
10 ἥλθεν παιδεῦσαι αὐτούς καὶ συναχθήσονται
ἐπ' αὐτοὺς λαοὶ ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτοὺς ἐν
ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν 11 Εφραϊμ δάμαλις
δεδιδαγμένη ἀγαπᾶν νεῖκος ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι
ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐπιβιβῶ
Εφραϊμ καὶ παρασιωπήσομαι Ιουδαν ἐνισχύσει
αὐτῷ Ιακωβ 12 σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην
τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς φωτίσατε ἑαυτοῖς
φῶς γνώσεως ἐκζητήσατε τὸν κύριον ἔως τοῦ
ἐλθεῖν γενήματα δικαιοσύνης ὑμῖν 13 ἵνα τί
παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς
ἐτρυγήσατε ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ ὅτι ἥλπισας
ἐν τοῖς ἄρμασίν σου ἐν πλήθει δυνάμεώς σου
14 καὶ ἔξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου
καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχήσεται
ὡς ἄρχων Σαλαμαν ἐκ τοῦ οἴκου Ιεροβααλ ἐν
ἡμέραις πολέμου μητέρᾳ ἐπὶ τέκνοις ἡδάφισαν
15 οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἴκος τοῦ Ισραηλ ἀπὸ
προσώπου κακιῶν ὑμῶν ὅρθου ἀπερρίφησαν
ἀπερρίφη βασιλεὺς Ισραηλ

11 διότι νήπιος Ισραηλ καὶ ἐγὼ ἡγάπησα αὐτὸν
καὶ ἔξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ
2 καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς οὕτως ἀπώχοντο
ἐκ προσώπου μου αὐτοὶ τοῖς Βααλιμ ἔθυον καὶ

τοῖς γλυπτοῖς ἔθυμίων 3 καὶ ἐγὼ συνεπόδισα
τὸν Εφραϊμ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά
μου καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς 4
ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἔξετεινα αὐτοὺς ἐν
δεσμοῖς ἀγαπήσεως μου καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς
ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ καὶ
ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν δυνήσομαι αὐτῷ 5
κατώκησεν Εφραϊμ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ασσούρι αὐτὸς
βασιλεὺς αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἡθέλησεν ἐπιστρέψαι 6
καὶ ἡσθένησεν ρόμφαια ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ
κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ φάγονται
ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν 7 καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ ὁ
θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται καὶ οὐ μὴ
ὑψώσῃ αὐτόν 8 τί σε διαθῶ Εφραϊμ ὑπερασπιῶ
σου Ισραηλ τί σε διαθῶ ὡς Αδαμα θήσομαί σε
καὶ ὡς Σεβωιμ μετεστράφῃ ἡ καρδία μου ἐν
τῷ αὐτῷ συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου 9 οὐ
μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὄργὴν τοῦ θυμοῦ μου οὐ
μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἔξαλειφθῆναι τὸν Εφραϊμ
διότι θεὸς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐν σοὶ¹
ἄγιος καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν 10 ὅπισω
κυρίου πορεύσομαι ὡς λέων ἐρεύξεται ὅτι αὐτὸς
ώρύσεται καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων 11
καὶ ἐκστήσονται ὡς ὅρνεον ἔξ Αἰγύπτου καὶ ὡς
περιστερὰ ἐκ γῆς Ἄσσυρίων καὶ ἀποκαταστήσω
αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν λέγει κύριος 12
ἐκύκλωσέν με ἐν ψεύδει Εφραϊμ καὶ ἐν ἀσεβείαις
οἴκος Ισραηλ καὶ Ιουδαν νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός
καὶ λαὸς ἄγιος κεκλήσεται θεοῦ

12 ὁ δὲ Εφραϊμ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίωξεν
καύσωνα δλην τὴν ἡμέραν κενὰ καὶ μάταια
ἐπλήθυνεν καὶ διαθήκην μετὰ Ἄσσυρίων διέθετο

καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο 2 καὶ κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς Ιουδαν τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ιακωβ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ 3 ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσεν πρὸς θεὸν 4 καὶ ἐνίσχυσεν μετὰ ἀγγέλου καὶ ἡδυνάσθη ἔκλαυσαν καὶ ἐδέεθησάν μου ἐν τῷ οἴκῳ οὐν εὔροσάν με καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτόν 5 ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ 6 καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν θεόν σου διὰ παντός 7 Χανααν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας καταδυναστεύειν ἡγάπησε 8 καὶ εἶπεν Εφραιμ πλὴν πεπλούτηκα εὔρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὑρεθήσονται αὐτῷ διὰ ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν 9 ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἔτι κατοικῶ σε ἐν σκηναῖς καθὼς ἡμέρᾳ ἑορτῆς 10 καὶ λαλίσω πρὸς προφήτας καὶ ἐγὼ ὄράσεις ἐπλήθυνα καὶ ἐν χερσὶν προφητῶν ὡμοιώθην 11 εἰ μὴ Γαλααδ ἔστιν ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλγαλ ἄρχοντες θυσιάζοντες καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἄγροῦ 12 καὶ ἀνεχώρησεν Ιακωβ εἰς πεδίον Συρίας καὶ ἐδούλευσεν Ισραηλ ἐν γυναικὶ καὶ ἐν γυναικὶ ἐφυλάξατο 13 καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγεν κύριος τὸν Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη 14 ἐθύμωσεν Εφραιμ καὶ παρώργισεν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ κύριος

13 κατὰ τὸν λόγον Εφραιμ δικαιώματα αὐτὸς ἔλαβεν ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βααλ καὶ ἀπέθανεν 2 καὶ προσέθετο τοῦ ἀμαρτάνειν ἔτι

καὶ ἐποίησαν ἔαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν κατ' εἰκόνα εἰδώλων ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς αὐτοὶ λέγουσιν θύσατε ἀνθρώπους μόσχοι γάρ ἐκλελοίπασιν 3 διὰ τοῦτο ἔσονται ως νεφέλη πρωινὴ καὶ ως δρόσος δρθρινὴ πορευομένη ὕσπερ χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἄλωνος καὶ ως ἀτμὶς ἀπὸ ἀκρίδων 4 ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν οὗ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὅπίσω αὐτῶν καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ καὶ σῷζων οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ 5 ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀοικήτῳ 6 κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονήν καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν ἔνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου 7 καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ως πανθήρ καὶ ως πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων 8 ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ως ἄρκος ἀπορουμένη καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν καὶ καταφάγονται αὐτούς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς 9 τῇ διαφθορῇ σου Ισραηλ τίς βοηθήσει 10 ποῦ ὁ βασιλεὺς σου οὗτος καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου κρινάτω σε δὲν εἶπας δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα 11 καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὁργῇ μου καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου 12 συστροφὴν ἀδικίας Εφραιμ ἐγκεκρυμμένη ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ 13 ὡδῖνες ως τικτούσης ἤξουσιν αὐτῷ οὗτος ὁ υἱός σου οὐ φρόνιμος διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων 14 ἐκ χειρὸς ἄδου ρύσομαι αὐτοὺς καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε ποῦ τὸ κέντρον σου ἄδη παράκλησις

κέκρυπται ἀπὸ ὁφθαλμῶν μου (**Sheol h7585**) 15 κυρίου καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς οἱ δὲ διότι οὗτος ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ ἐπάξει ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς
ἄνεμον καύσωνα κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν
καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ ἔξερημώσει
τὰς πηγὰς αὐτοῦ αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ
16 ἀφανισθήσεται Σαμάρεια ὅτι ἀντέστη πρὸς
τὸν θεὸν αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοί καὶ
τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται καὶ αἱ ἐν
γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαρραγήσονται

14 ἐπιστράφητι Ισραὴλ πρὸς κύριον τὸν θεόν
σου διότι ἡσθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου **2** λάβετε
μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν εἴπατε αὐτῷ ὅπως μὴ λάβητε
ἀδικίαν καὶ λάβητε ἀγαθά καὶ ἀνταποδώσομεν
καρπὸν χειλέων ὑμῶν **3** Ασσονρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς
ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα οὐκέτι μὴ εἴπωμεν
θεοὶ ὑμῶν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν δὲν σοὶ
ἔλεήσει ὀρφανόν **4** ίάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν
ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως ὅτι ἀπέστρεψεν ἡ
ὅργη μου ἀπ' αὐτῶν **5** ἔσομαι ως δρόσος τῷ
Ισραὴλ ἀνθήσει ως κρίνον καὶ βαλεῖ τὰς ρίζας
αὐτοῦ ως δὲ Λίβανος **6** πορεύσονται οἱ κλάδοι
αὐτοῦ καὶ ἔσται ως ἐλαία κατάκαρπος καὶ ἡ
δοσφρασία αὐτοῦ ως Λιβάνου **7** ἐπιστρέψουσιν καὶ
καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ζήσονται καὶ
μεθυσθήσονται σίτω καὶ ἔξανθήσει ως ἄμπελος
τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ως οἶνος Λιβάνου **8** τῷ
Ἐφραὶμ τί αὐτῷ ἔστι καὶ εἰδώλοις ἐγὼ ἐταπείνωσα
αὐτόν καὶ ἐγὼ κατισχύσω αὐτόν ἐγὼ ως ἄρκευθος
πυκάζουσα ἐξ ἐμοῦ δὲ καρπός σου εὔρηται **9**
τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα ἢ συνετὸς καὶ
ἐπιγνώσεται αὐτά διότι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ

'Ιωήλ'

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ιωὴλ τὸν τοῦ Βαθουηλ **2** ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν εἰ γέγονεν τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἥτις ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν **3** ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἔτεραν **4** τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη **5** ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἔξ οἶνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην ὅτι ἐξῆρται ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά **6** ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου **7** ἔθετο τὴν ἄμπελὸν μου εἰς ἀφανισμὸν καὶ τὰς συκᾶς μου εἰς συγκλασμόν ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ ἔρριψεν ἐλεύκανεν κλήματα αὐτῆς **8** θρήνησον πρός με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν **9** ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἔξ οἴκου κυρίου πενθεῖτε οἱ Ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ **10** ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὰ πεδία πενθείτω ἡ γῆ ὅτι τεταλαιπώρηκεν σῖτος ἐξηράνθη οἶνος ὡλιγώθῃ ἔλαιον **11** ἐξηράνθησαν οἱ γεωργοί θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς ὅτι ἀπόλωλεν τρυγητὸς ἔξ ἀγροῦ **12** ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη καὶ αἱ συκαὶ ὡλιγώθησαν ῥόα καὶ φοῖνιξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ἔντα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν ὅτι ἥσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν

ἀνθρώπων **13** περιζώσασθε καὶ κόπτεοθε οἱ Ἱερεῖς θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ εἰσέλθατε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες θεῷ ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσίᾳ καὶ σπονδῇ **14** ἀγιάσατε νηστείαν κηρύξατε θεραπείαν συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἴκον θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκράξατε πρὸς κύριον ἐκτενῶς **15** οἵμμοι οἵμμοι οἵμμοι εἰς ἡμέραν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρᾳ κυρίου καὶ ὡς ταλαιπωρίᾳ ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει **16** κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλεθρεύθη ἔξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά **17** ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν ἡφανίσθησαν θησαυροί κατεσκάφησαν ληνοὶ ὅτι ἐξηράνθη σῖτος **18** τί ἀποθήσομεν ἔαυτοῖς ἐκλαυσαν βουκόλια βοῶν ὅτι οὐχ ὑπῆρχεν νομὴ αὐτοῖς καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἡφανίσθησαν **19** πρὸς σέ κύριε βοήσομαι ὅτι πῦρ ἀνήλωσεν τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου καὶ φλὸξ ἀνῆψεν πάντα τὰ ἔντα τοῦ ἀγροῦ **20** καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγεν τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου

2 σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιων κηρύξατε ἐν ὅρῃ ἀγίῳ μου καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν διότι πάρεστιν ἡμέρᾳ κυρίου ὅτι ἐγγὺς **2** ἡμέρᾳ σκότους καὶ γνόφου ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ ὁμίχλης ὡς ὅρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὅρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἔως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν **3** τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον καὶ τὰ ὄπισω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ ὡς παράδεισος τρυφῆς

ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ τὰ ὅπισθεν αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ 4 ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὄψις αὐτῶν καὶ ὡς ἵππεῖς οὕτως καταδιώξονται 5 ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὁρέων ἔξαλοῦνται καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον 6 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας 7 ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς τρίβους αὐτῶν 8 καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσιν 9 τῆς πόλεως ἐπιλήμψονται καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται 10 πρὸ προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν καὶ τὰ ἀστρα δύσουσιν τὸ φέγγος αὐτῶν 11 καὶ κύριος δῶσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ ὅτι πολλή ἔστιν σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου μεγάλη καὶ ἐπιφανῆς σφόδρα καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ 12 καὶ νῦν λέγει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπιστράφητε πρός με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ 13 καὶ διαφρήσατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἴματια ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ὅτι ἐλεήμων καὶ

οἰκτίρμων ἔστιν μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις 14 τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει καὶ ὑπολείψεται ὅπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν θυσίαν καὶ σπονδὴν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν 15 σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιων ἀγιάσατε νηστείαν κηρύξατε θεραπείαν 16 συναγάγετε λαόν ἀγιάσατε ἐκκλησίαν ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς ἐξελθάτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ νύμφῃ ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς 17 ἀνὰ μέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ιερεῖς οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ καὶ ἐροῦσιν φεῦσαι κύριε τοῦ λαοῦ σου καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς αὐτῶν 18 καὶ ἐζήλωσεν κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 19 καὶ ἀπεκρίθη κύριος καὶ εἰπεν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἵδού ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι 20 καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὰ ὅπισω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ ὅτι ἐμεγάλυνεν τὰ ἔργα αὐτοῦ 21 θάρσει γῆ χαῖρε καὶ εὐφραίνου ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι 22 θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου ὅτι βεβλάστηκεν πεδία τῆς ἐρήμου ὅτι ξύλον ἦνεγκεν τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἄμπελος καὶ συκῆ ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν 23 καὶ τὰ τέκνα Σιων χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ

Θεῷ ὑμῶν διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρόιμον καὶ δψιμον καθὼς ἔμπροσθεν 24 καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου 25 καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη ἣν ἔξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς 26 καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέστε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἢ ἐποίησεν μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα 27 καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ισραὴλ ἐγώ εἰμι καὶ ἐγώ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν οὐκέτι πᾶς ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα 28 καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ νιὸι ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὅψονται 29 καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου 30 καὶ δῶσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ 31 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ 32 καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἢν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται ὅτι ἐν τῷ ὅρει Σιων καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἔσται ἀνασῳζόμενος καθότι εἶπεν κύριος καὶ εὐαγγειζόμενοι οὓς κύριος προσκέληται

3 διότι ίδού ἐγώ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν ἐπιστρέψω τὴν

αἵχμαλωσίαν Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ 2 καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ιωσαφατ καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ισραὴλ οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν γῆν μου καταδιείλαντο 3 καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ οἴνου καὶ ἔπινον 4 καὶ τί καὶ ὑμεῖς ἐμοί Τύρος καὶ Σιδῶν καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι ἡ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοὶ ὁξέως καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν 5 ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσόν μου ἐλάβετε καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου καὶ τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν 6 καὶ τοὺς νιοὺς Ιουδα καὶ τοὺς νιοὺς Ιερουσαλημ ἀπέδοσθε τοῖς νιοῖς τῶν Ἐλλήνων ὅπως ἔξωσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν 7 ίδού ἐγώ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν 8 καὶ ἀποδώσομαι τοὺς νιοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας ιῶν Ιουδα καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἵχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον ὅτι κύριος ἐλάλησεν 9 κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀγιάσατε πόλεμον ἐξεγείρατε τοὺς μαχητάς προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄνδρες πολεμιστάι 10 συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας ὁ ἀδύνατος λεγέτω ὅτι ισχύω ἐγώ 11 συναθροίζεσθε καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν καὶ συνάχθητε ἐκεῖ ὁ πραῦς ἔστω μαχητής 12 ἐξεγειρέσθωσαν καὶ ἀναβαίνετωσαν

πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ιωσαφατ διότι ἐκεῖ
καθιῶ τοῦ διαικρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν **13**
ἔξαποστείλατε δρέπανα ὅτι παρέστηκεν τρύγητος
εἰσπορεύεσθε πατεῖτε διότι πλήρης ἡ ληνός
ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια ὅτι πεπλήθυνται τὰ
κακὰ αὐτῶν **14** ἥχοι ἔξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς
δίκης ὅτι ἐγγὺς ἡμέρᾳ κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς
δίκης **15** ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν
καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσιν φέγγος αὐτῶν **16** ὁ δὲ
κύριος ἐκ Σιων ἀνακεκράξεται καὶ ἐξ Ιερουσαλημ
δώσει φωνὴν αὐτοῦ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ ὁ δὲ κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
καὶ ἐνισχύσει κύριος τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ **17** καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιων ἐν ὅρῃ ἀγίῳ μου καὶ
ἔσται Ιερουσαλημ πόλις ἀγία καὶ ἀλλογενεῖς οὐ
διελεύσονται δι αὐτῆς οὐκέτι **18** καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὅρη γλυκασμόν
καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα καὶ πᾶσαι αἱ
ἀφέσεις Ιουδα ῥυήσονται ὕδατα καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου
κυρίου ἔξελεύσεται καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν
τῶν σχοίνων **19** Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσται
καὶ ἡ Ιδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται
ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ιουδα ἀνθ' ὧν ἔξέχεαν αἷμα
δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν **20** ἡ δὲ Ιουδαία εἰς
τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται καὶ Ιερουσαλημ εἰς
γενεὰς γενεῶν **21** καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα αὐτῶν
καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω καὶ κύριος κατασκηνώσει ἐν
Σιων

Αμώς'

1 λόγοι Αμως οἱ ἐγένοντο ἐν νακκαριμ ἐκ Θεκουν οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ιερουσαλημ ἐν ἡμέραις Οζιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοαμ τοῦ Ιωας βασιλέως Ισραηλ πρὸ δύο ἔτῶν τοῦ σεισμοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σιων ἐφθέγξατο καὶ ἔξ Ιερουσαλημ ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων καὶ ἔξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου **3** καὶ εἶπεν κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν ἀνθ' ὧν ἐπριζον πρίοσιν σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἔχούσας τῶν ἐν Γαλααδ **4** καὶ ἔξαποστελὼ πῦρ εἰς τὸν οἴκον Αζαηλ καὶ καταφάγεται θεμέλια υἱοῦ Αδερ **5** καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ καὶ ἔξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ων καὶ κατακόψω φυλὴν ἔξ ἀνδρῶν Χαρραν καὶ αἰχμαλωτευθῆσται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος λέγει κύριος **6** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς ἔνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμῶν τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὴν Ιδουμαίαν **7** καὶ ἔξαποστελὼ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς **8** καὶ ἔξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἔξ Ἀζώτου καὶ ἔξαρθῆσται φυλὴ ἔξ Ἀσκαλῶνος καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ακκαρων καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων λέγει κύριος **9** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτήν ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμῶν εἰς τὴν Ιδουμαίαν καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθῆκης ἀδελφῶν **10** καὶ ἔξαποστελὼ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Τύρου καὶ

καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς **11** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ιδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς ἔνεκα τοῦ διωξαὶ αὐτοὺς ἐν ρόμφαιᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐλυμήνατο μήτραν ἐπὶ γῆς καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ καὶ τὸ δρυμημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νεῖκος **12** καὶ ἔξαποστελὼ πῦρ εἰς Θαιμαν καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς **13** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Αμμων καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἔχουσας τῶν Γαλααδιτῶν δπως ἐμπλατύνωσιν τὰ δρια αὐτῶν **14** καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Ραββα καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέρᾳ συντελείας αὐτῆς **15** καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ ιερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό λέγει κύριος

2 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωαβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὄστα βασιλέως τῆς Ιδουμαίας εἰς κονίαν **2** καὶ ἔξαποστελὼ πῦρ ἐπὶ Μωαβ καὶ καταφάγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωαβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος **3** καὶ ἔξολεθρεύσω κριτὴν ἔξ αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενὼ μετ' αὐτοῦ λέγει κύριος **4** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ιουδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἔνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον κυρίου καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο καὶ

ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἀ ἐποίησαν οἵς ἔξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὁπίσω αὐτῶν **5** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ιουδαν καὶ καταφάγεται θεμέλια Ιερουσαλημ **6** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ισραὴλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον καὶ πένητα ἔνεκεν ὑποδημάτων **7** τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην ὅπως βεβηλώσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν **8** καὶ τὰ ἴματια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις παραπετάσματα ἐποίουν ἔχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν **9** ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Αμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν οὐκ ἦν καθὼς ὑψος κέδρου τὸ ὑψος αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς καὶ ἐξῆρα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν **10** καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν τῶν Αμορραίων **11** καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν μὴ οὐκ ἔστιν ταῦτα υἱοὶ Ισραὴλ λέγει κύριος **12** καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες οὐ μὴ προφητεύσητε **13** διὰ τοῦτο ἴδού ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης **14** καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως καὶ ὁ κραταιός οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν

ψυχὴν αὐτοῦ **15** καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ οὐδὲ ὁ ἵπευς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **16** καὶ εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος

3 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ισραὴλ καὶ κατὰ πάσης φυλῆς ἡς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων **2** πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πασῶν φυλῶν τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ὀμαρτίας ὑμῶν **3** εἰ πορεύονται δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸν καθόλου ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς **4** εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου ἐὰν μὴ ἀρπάσῃ τι **5** εἰ πεσεῖται ὅρνεον ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ ἱξευτοῦ εἰ σχασθήσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τι **6** εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει ἦν κύριος οὐκ ἐποίησεν **7** διότι οὐ μὴ ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς πρᾶγμα ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας **8** λέων ἐρεύξεται καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται κύριος ὁ θεὸς ἐλάλησεν καὶ τίς οὐ προφητεύσει **9** ἀπαγγείλατε χώραις ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου καὶ εἴπατε συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὅρος Σαμαρείας καὶ ἴδετε θαυμαστὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὴν καταδυναστείαν τὴν ἐν αὐτῇ **10** καὶ οὐκ ἔγνω ἂν ἔσται ἐναντίον αὐτῆς λέγει κύριος οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν **11** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται καὶ

κατάξει ἐκ σοῦ ἴσχύν σου καὶ διαρπαγήσονται αἱ χῶραί σου **12** τάδε λέγει κύριος ὃν τρόπον ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἡ λοβὸν ὥτιον οὕτως ἐκσπασθήσονται οἱ νίοὶ Ισραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι φυλῆς καὶ ἐν Δαμασκῷ ἵερεῖς **13** ἀκούσατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ιακωβ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ **14** διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ισραὴλ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθηλ καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν **15** συγχεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινόν καὶ ἀπολοῦνται οἵκοι ἐλεφάντινοι καὶ προστεθήσονται οἵκοι ἔτεροι πολλοί λέγει κύριος

4 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον δαμάλεις τῆς Βασανίτιδος αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς καὶ καταπατοῦσαι πένητας αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίωμεν **2** ὄμνύει κύριος κατὰ τῶν ἀγίων αὐτοῦ διότι ἴδού ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς καὶ λήμψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμπυροι λοιμοί **3** καὶ ἔξενεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων καὶ ἀπορριφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ρεμμαν λέγει κύριος ὁ θεός **4** εἰσήλθατε εἰς Βαιθηλ καὶ ἡνομήσατε καὶ εἰς Γαλγαλα ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι καὶ ἡνέγκατε εἰς τὸ πρώτη θυσίας ὑμῶν εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν **5** καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον καὶ ἐπεκαλέσαντο ὄμολογίας ἀπαγγείλατε ὅτι ταῦτα ἡγάπησαν οἱ νίοὶ Ισραὴλ λέγει κύριος ὁ θεός **6** καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὁδόντων

ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἔνδειαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος **7** καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγήτου καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω μερὶς μία βραχήσεται καὶ μερίς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ἐπ' αὐτήν ξηρανθήσεται **8** καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος **9** ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἰκτέρῳ ἐπληθύνατε κήπους ὑμῶν ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ συκῶνας ὑμῶν καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη καὶ οὐδ' ὡς ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος **10** ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου καὶ ἀπέκτεινα ἐν ρόμφαιᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν τῇ ὁργῇ μου καὶ οὐδ' ὡς ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος **11** κατέστρεψα ὑμᾶς καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός καὶ οὐδ' ὡς ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος **12** διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι Ισραὴλ πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ισραὴλ **13** διότι ἴδού ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ ποιῶν ὅρθρον καὶ ὅμιλην καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὑψη τῆς γῆς κύριος ὁ θεός ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ

5 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον οἴκος Ισραὴλ **2** ἔπεσεν οὐκέτι μὴ προσθῆ τοῦ ἀναστῆναι παρθένος

τοῦ Ισραηλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτίν 3 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος ἡ πόλις ἐξ ἣς ἔξεπορεύοντο χίλιοι ὑπολειφθήσονται ἑκατόν καὶ ἐξ ἣς ἔξεπορεύοντο ἑκατόν ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ισραηλ 4 διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ισραηλ ἐκζητήσατε με καὶ ζήσεσθε 5 καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθηλ καὶ εἰς Γαλαγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε ὅτι Γαλαγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται καὶ Βαιθηλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα 6 ἐκζητήσατε τὸν κύριον καὶ ζήσατε ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἴκος Ιωσηφ καὶ καταφάγεται αὐτὸν καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ισραηλ 7 κύριος ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν 8 ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρώτη σκιὰν θανάτου καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ 9 ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπ' ίσχὺν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὁχύρωμα ἐπάγων 10 ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο 11 διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδυλίζετε πτωχοὺς καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν οἴκους ξυστοὺς ὥκοδομήσατε καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον ἐξ αὐτῶν 12 ὅτι ἔγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν καὶ ίσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν καταπατοῦντες δίκαιον λαμβάνοντες ἀλλάγματα καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες 13 διὰ τοῦτο ὁ συνίων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται ὅτι καιρὸς πονηρός ἔστιν 14

ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ μὴ τὸ πονηρόν ὅπως ζήσητε καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὃν τρόπον εἴπατε 15 μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ καὶ ἡγαπήκαμεν τὰ καλά καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα ὅπως ἐλεήσῃ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ιωσηφ 16 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἐν πάσαις πλατείαις κοπετός καὶ ἐν πάσαις ὄδοις ῥιθήσεται οὐαὶ οὐαὶ κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον 17 καὶ ἐν πάσαις ὄδοις κοπετός διότι διελεύσομαι διὰ μέσου σου εἴπεν κύριος 18 οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου ἵνα τί αὔτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ αὐτῇ ἔστιν σκότος καὶ οὐ φῶς 19 ὃν τρόπον ὅταν φύγῃ ἀνθρωπὸς ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκος καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπερείσηται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ δάκῃ αὐτὸν ὁ ὄφις 20 οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ οὐ φῶς καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῇ 21 μεμίσηκα ἀπῶσμαι ἐορτὰς ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν 22 διότι καὶ ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι αὐτά καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι 23 μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ὠδῶν σου καὶ ψαλμὸν ὄργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι 24 καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ὡς χειμάρρους ἄβατος 25 μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη οἶκος Ισραηλ 26 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ραιφαν τοὺς τύπους αὐτῶν οὓς

έποιήσατε έαυτοῖς 27 καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα
Δαμασκοῦ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῷ

6 οὐαὶ τοῖς ἔξουθενοῦσιν Σιων καὶ τοῖς
πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὅρος Σαμαρείας ἀπετρύγησαν
ἀρχὰς ἐθνῶν καὶ εἰσῆλθον αὐτοὶ οἴκος τοῦ
Ισραὴλ 2 διάβητε πάντες καὶ ἴδετε καὶ διέλθατε
ἐκεῖθεν εἰς Εμαθ Ραββα καὶ κατάβητε ἐκεῖθεν
εἰς Γεθ ἀλλοφύλων τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν
τῶν βασιλειῶν τούτων εἰ πλέονα τὰ ὅρια αὐτῶν
ἔστιν τῶν ὑμετέρων ὄριων 3 οἱ ἐρχόμενοι εἰς
ἡμέραν κακήν οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι
σαββάτων ψευδῶν 4 οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν
ἔλεφαντίνων καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς
στρωμναῖς αὐτῶν καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ
ποιμνίων καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίων
γαλαθηνά 5 οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν
τῶν ὄργανων ὡς ἐστῶτα ἐλογίσαντο καὶ οὐχ ὡς
φεύγοντα 6 οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον
καὶ τὰ πρῶτα μύρα χριόμενοι καὶ οὐκ ἐπασχον
οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ιωσηφ 7 διὰ τοῦτο νῦν
αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν καὶ
ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Εφραὶμ 8 ὅτι
ῶμοσεν κύριος καθ' ἔαυτοῦ διότι βδελύσσομαι
ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ιακωβ καὶ τὰς χώρας
αὐτοῦ μεμίσηκα καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσιν τοῖς
κατοικοῦσιν αὐτήν 9 καὶ ἔσται ἐὰν ὑπολειφθῶσιν
δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ καὶ ἀποθανοῦνται
καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι 10 καὶ
λίμψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν καὶ παραβιῶνται τοῦ
ἐξενέγκαι τὰ ὄστα αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου καὶ ἐρεῖ
τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ
σοί καὶ ἐρεῖ οὐκέτι καὶ ἐρεῖ σίγα ἔνεκα τοῦ μὴ

όνομάσαι τὸ ὄνομα κυρίου 11 διότι ἰδοὺ κύριος
ἐντέλλεται καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν
θλάσμασιν καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν 12
εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι εἰς παρασιωπήσονται
ἐν θηλείαις ὅτι ὑμεῖς ἔξεστρέψατε εἰς θυμὸν
κρίμα καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν 13 οἱ
εὐφρατινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οἱ λέγοντες οὐκ
ἐν τῇ ἰσχύι ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα 14 διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπεγείρω ἐφ' ὑμᾶς οἴκος τοῦ Ισραὴλ ἔθνος
καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Εμαθ
καὶ ἔως τοῦ χειμάρρου τῶν δυσμῶν

7 οὗτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ¹
ἀκρίδων ἐρχομένη ἑωθινή καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἰς
Γωγ ὁ βασιλεύς 2 καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ
καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς καὶ εἴπα κύριε
κύριε Ἰλεως γενοῦ τίς ἀναστήσει τὸν Ιακωβ
ὅτι ὀλιγοστός ἔστιν 3 μετανόησον κύριε ἐπὶ²
τούτῳ καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται λέγει κύριος 4 οὗτως
ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσεν τὴν δίκην
ἐν πυρὶ κύριος καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν
πολλὴν καὶ κατέφαγεν τὴν μερίδα 5 καὶ εἴπα
κύριε κύριε κόπασον δή τίς ἀναστήσει τὸν Ιακωβ
ὅτι ὀλιγοστός ἔστιν 6 μετανόησον κύριε ἐπὶ³
τούτῳ καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται λέγει κύριος 7
οὗτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστηκὼς
ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
ἀδάμας 8 καὶ εἴπεν κύριος πρός με τί σὺ ὁρᾶς
Αμως καὶ εἴπα ἀδάμαντα καὶ εἴπεν κύριος πρός
με ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ
μου Ισραὴλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν
αὐτόν 9 καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος
καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ισραὴλ ἔξερημωθήσονται
καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ιεροβοαμ ἐν

ρόμφαίᾳ 10 καὶ ἐξαπέστειλεν Αμασιας ὁ ἵερεὺς Βαιθηλ πρὸς Ιεροβοαμ βασιλέα Ισραὴλ λέγων συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Αμως ἐν μέσῳ οἴκου Ισραὴλ οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἀπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ 11 διότι τάδε λέγει Αμως ἐν ρόμφαίᾳ τελευτήσει Ιεροβοαμ ὁ δὲ Ισραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ 12 καὶ εἶπεν Αμασιας πρὸς Αμως ὁ ὄρῶν βάδιζε ἐκχώρησον εἰς γῆν Ιουδα καὶ ἐκεῖ καταβίου καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις 13 εἰς δὲ Βαιθηλ οὐκέτι μὴ προσθῆς τοῦ προφητεῦσαι ὅτι ἀγίασμα βασιλέως ἔστιν καὶ οἴκος βασιλείας ἔστιν 14 καὶ ἀπεκρίθη Αμως καὶ εἶπεν πρὸς Αμασιαν οὐκ ἥμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ νιὸς προφήτου ἀλλ᾽ ἡ αἰπόλος ἥμην καὶ κνίζων συκάμινα 15 καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ τῶν προβάτων καὶ εἶπεν κύριος πρός με βάδιζε προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραὴλ 16 καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου σὺ λέγεις μὴ προφήτευε ἐπὶ τὸν Ισραὴλ καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγήσῃς ἐπὶ τὸν οἴκον Ιακωβ 17 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἡ γυνή σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ρόμφαίᾳ πεσοῦνται καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις ὁ δὲ Ισραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ

8 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ίδοὺ ἄγγος ἵξεντοῦ 2 καὶ εἶπεν τί σὺ βλέπεις Αμως καὶ εἶπα ἄγγος ἵξεντοῦ καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραὴλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτὸν 3 καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος πολὺς ὁ πεπτωκῶς ἐν παντὶ τόπῳ ἐπιρρίψω σιωπήν 4 ἀκούσατε

δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρωὶ πένητα καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς 5 οἱ λέγοντες πότε διελεύσεται ὁ μὴν καὶ ἐμπολήσομεν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἀνοίξομεν θησαυροὺς τοῦ ποιῆσαι μικρὸν μέτρον καὶ τοῦ μεγαλῦναι στάθμια καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον 6 τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχοὺς καὶ ταπεινὸν ἀντὶ ὑποδημάτων καὶ ἀπὸ παντὸς γενήματος ἐμπορευσόμεθα 7 ὅμνύει κύριος καθ' ὑπερηφανίας Ιακωβ εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νεῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν 8 καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου 9 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ὁ θεός καὶ δύστεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς 10 καὶ μεταστρέψω τὰς ἑορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος καὶ πάσας τὰς ὠδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὁσφὺν σάκκον καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὁδύνης 11 ίδού ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν οὐ λιμὸν ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου 12 καὶ σαλευθήσονται ὕδατα ἔως θαλάσσης καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἔως ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον κυρίου καὶ οὐ μὴ εὔρωσιν 13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει 14 οἱ ὅμνύοντες κατὰ τοῦ ἱλασμοῦ Σαμαρείας καὶ οἱ λέγοντες ζῆ ὁ θεός σου Δαν καὶ ζῆ ὁ θεός σου Βηρσαβεε καὶ πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι

9 εἶδον τὸν κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἶπεν πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων καὶ τοὺς καταλοίπους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ οὐ μὴ διαφύγῃ ἔξ αὐτῶν φεύγων καὶ οὐ μὴ διασωθῇ ἔξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος **2** ἐὰν κατορυγῶσιν εἰς ἄδου ἐκεῖθεν ἡ χείρ μου ἀνασπάσει αὐτούς καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐκεῖθεν κατάξω αὐτούς (**Sheol h7585**) **3** ἐὰν ἐγκρυψθῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω καὶ λήμψομαι αὐτούς καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἔξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι καὶ δήξεται αὐτούς **4** καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπου τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά **5** καὶ κύριος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς καὶ σαλεύων αὐτήν καὶ πενθήσουσιν πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου **6** ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ **7** οὐχ ὡς νίοι Αἰθιόπων ὑμεῖς ἔστε ἐμοί υἱοὶ Ισραὴλ λέγει κύριος οὐ τὸν Ισραὴλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς ἀλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου **8** ιδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐξαρῷ αὐτὴν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς πλὴν ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῷ τὸν οἶκον Ιακωβ λέγει κύριος **9** διότι ίδού ἐγὼ ἐντέλλομαι καὶ λικμῶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ ὃν τρόπον λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν **10** ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἀμαρτωλοὶ λαοῦ μου οἱ λέγοντες οὐ μὴ ἐγγίσῃ οὐδὲ οὐ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακά **11** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυΐδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ κατεσκαμένα αὐτῆς ἀναστήσω καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος **12** ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα **13** ιδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ καταλήμψεται ὁ ἀλοητὸς τὸν τρύγητον καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὅρη γλυκασμόν καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται **14** καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν λαοῦ μου Ισραὴλ καὶ οἰκοδομήσουσιν πόλεις τὰς ἡφανισμένας καὶ κατοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ φυτεύσουσιν κήπους καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν **15** καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἡς ἔδωκα αὐτοῖς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ

’Οβδιού

1 ὄρασις Αβδιου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῇ Ιδουμαίᾳ ἀκοὴν ἥκουσα παρὰ κυρίου καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν ἀνάστητε καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ’ αὐτὴν εἰς πόλεμον **2** ἵδον ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἡτιμωμένος σὺ εἴς σφόδρα **3** ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρεν σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὁπαῖς τῶν πετρῶν ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ τίς με κατάξει ἐπὶ τὴν γῆν **4** ἐὰν μετεωρισθῆς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν ἀστρων θῆς νοσσιάν σου ἐκεῖθεν κατάξω σε λέγει κύριος **5** εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σὲ ἢ λησταὶ νυκτός ποῦ ἀν ἀπερρίφης οὐκ ἀν ἔκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἔαυτοῖς καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ οὐκ ἀν ὑπελίποντο ἐπιφυλλίδα **6** πῶς ἐξηρευνήθῃ Ήσαν καὶ κατελήμφθη αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα **7** ἔως τῶν ὅρίων σου ἐξαπέστειλάν σε πάντες οἱ ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι ἡδυνάσθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰρηνικοί σου ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σου οὐκ ἔστιν σύνεσις αὐτοῖς **8** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολῶ σοφοὺς ἐκ τῆς Ιδουμαίας καὶ σύνεσιν ἐξ ὅρους Ήσαν **9** καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταί σου οἱ ἐκ Θαιμαν ὅπως ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὅρους Ήσαν **10** διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν ἀσέβειαν τὴν εἰς τὸν ἀδελφόν σου Ιακωβ καὶ καλύψει σε αἰσχύνη καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα **11** ἀφ’ ἣς ἡμέρας ἀντέστης ἐξ ἐναντίας ἐν ἡμέρᾳ αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ Ιερουσαλημ ἔβαλον κλήρους καὶ σὺ ἣς ὡς εῖς ἐξ αὐτῶν **12** καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφοῦ

σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων καὶ μὴ ἐπιχαρῆς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ιουδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν καὶ μὴ μεγαλορρημονήσῃς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως **13** μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν μηδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ δλέθρου αὐτῶν μηδὲ συνεπιθῇ ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν **14** μηδὲ ἐπιστῆς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν τοῦ ἐζόλεθρεῦσαι τοὺς ἀνασῳζομένους αὐτῶν μηδὲ συγκλείσης τοὺς φεύγοντας ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως **15** διότι ἐγγὺς ἡμέρᾳ κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὃν τρόπον ἐποίησας οὕτως ἔσται σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλήν σου **16** διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ ἄγιον μου πίονται πάντα τὰ ἔθνη οἵνον πίονται καὶ καταβήσονται καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες **17** ἐν δὲ τῷ ὅρει Σιων ἔσται ἡ σωτηρία καὶ ἔσται ἄγιον καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ιακωβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτούς **18** καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ιακωβ πῦρ ὁ δὲ οἶκος Ιωσηφ φλόξ ὁ δὲ οἶκος Ησαν εἰς καλάμην καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτοὺς καὶ καταφάγονται αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται πυροφόρος ἐν τῷ οἴκῳ Ησαν διότι κύριος ἐλάλησεν **19** καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν Ναγεβ τὸ ὅρος τὸ Ησαν καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφηλα τοὺς ἀλλοφύλους καὶ κατακληρονομήσουσιν τὸ ὅρος Εφραίμ καὶ τὸ πεδίον Σαμαρείας καὶ Βενιαμίν καὶ τὴν Γαλααδῖτιν **20** καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὐτη τοῖς υἱοῖς Ισραηλ γῇ τῶν Χαναναίων ἔως Σαρεπτῶν καὶ ἡ μετοικεσία Ιερουσαλημ ἔως Εφραθα καὶ κληρονομήσουσιν τὰς πόλεις τοῦ Ναγεβ **21** καὶ ἀναβήσονται ἄνδρες σεσωσμένοι

ἐξ ὄρους Σιων τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ησαυ καὶ
ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ βασιλεία

'Ιωνᾶς'

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιωναν τὸν τοῦ Αμαθι λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευη τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ ὅτι ἀνέβῃ ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με **3** καὶ ἀνέστη Ιωνας τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσις ἐκ προσώπου κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ιοππην καὶ εὗρεν πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσις καὶ ἔδωκεν τὸ ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσις ἐκ προσώπου κυρίου **4** καὶ κύριος ἔξηγειρεν πνεῦμα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευεν συντριβῆναι **5** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόων ἔκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν Ιωνας δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδεν καὶ ἔρρεγχεν **6** καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σὺ ρέγχεις ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν θεόν σου ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς καὶ μὴ ἀπολώμεθα **7** καὶ εἶπεν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν καὶ ἔβαλον κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ιωναν **8** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν τίς σου ἡ ἐργασία ἐστίν καὶ πόθεν ἔρχῃ καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἴ σύ **9** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δοῦλος κυρίου ἐγώ εἰμι καὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι ὃς ἐποίησεν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν **10** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπαν

πρὸς αὐτόν τί τοῦτο ἐποίησας διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου κυρίου ἦν φεύγων ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς **11** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν τί σοι ποιήσωμεν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἔξηγειρεν μᾶλλον κλύδωνα **12** καὶ εἶπεν Ιωνας πρὸς αὐτούς ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δῆ ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστιν **13** καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἡδύναντο ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἔξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς **14** καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον καὶ εἶπαν μηδαμῶς κύριε μὴ ἀπολώμεθα ἔνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον ὅτι σύ κύριε δὸν τρόπον ἐβούλου πεποίηκας **15** καὶ ἔλαβον τὸν Ιωναν καὶ ἔξεβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς **16** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν κύριον καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ κυρίῳ καὶ εὗξαντο εὐχάς **17** καὶ προσέταξεν κύριος κῆτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ιωναν καὶ ἡν Ιωνας ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας

2 καὶ προσηύξατο Ιωνας πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους **2** καὶ εἶπεν ἔβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου καὶ εἰσήκουσέν μου ἐκ κοιλίας ἥδου κραυγῆς μου ἥκουσας φωνῆς μου (*Sheol h7585*) **3** ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης καὶ ποταμοί με ἐκύκλωσαν πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον **4** καὶ ἐγὼ εἶπα ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἄρα προσθήσω

τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἄγιόν σου
5 περιεχύθη ὕδωρ μοι ἔως ψυχῆς ἄβυσσος
ἐκύκλωσέν με ἐσχάτη ἔδυ ή κεφαλή μου εἰς
σχισμὰς ὁρέων 6 κατέβην εἰς γῆν ἣς οἱ μοχλοὶ
αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς
μου κύριε ὁ θεός μου 7 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ
τὴν ψυχήν μου τοῦ κυρίου ἐμνήσθην καὶ ἔλθοι
πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν ἄγιόν σου 8
φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν
ἐγκατέλιπον 9 ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσως καὶ
ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ηὑξάμην ἀποδώσω
σοι σωτηρίου τῷ κυρίῳ 10 καὶ προσετάγη τῷ
κήτει καὶ ἔξεβαλεν τὸν Ιωναν ἐπὶ τὴν ξηράν

3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιωναν ἐκ
δευτέρου λέγων 2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς
Νινευη τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον
ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν ὃ
ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ 3 καὶ ἀνέστη Ιωνας καὶ
ἐπορεύθη εἰς Νινευη καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἡ
δὲ Νινευη ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ ὡσεὶ πορείας
ὅδοῦ ἡμερῶν τριῶν 4 καὶ ἤρξατο Ιωνας τοῦ
εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας
μιᾶς καὶ ἐκήρυξεν καὶ ἔπειν ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ
Νινευη καταστραφήσεται 5 καὶ ἐνεπίστευσαν οἱ
ἄνδρες Νινευη τῷ θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν
καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἔως
μικροῦ αὐτῶν 6 καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν
βασιλέα τῆς Νινευη καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου
αὐτοῦ καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ'
ἔαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
σποδοῦ 7 καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευη
παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων
αὐτοῦ λέγων οἱ ἀνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ

βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲν
μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν 8 καὶ
περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἀνθρωποι καὶ τὰ κτήνη
καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν θεόν ἐκτενῶς καὶ
ἀπέστρεψαν ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν
λέγοντες 9 τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ θεός καὶ
ἀποστρέψει ἐξ ὄργης θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ
ἀπολώμεθα 10 καὶ ἐδεν ὁ θεός τὰ ἔργα αὐτῶν ὅτι
ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν
καὶ μετενόησεν ὁ θεός ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἥ ἐλάλησεν
τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐποίησεν

4 καὶ ἐλυπήθη Ιωνας λύπην μεγάλην καὶ
συνεχύθη 2 καὶ προσεύξατο πρὸς κύριον καὶ
εἶπεν ὡς κύριε οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος
μου ἐν τῇ γῇ μου διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ
φυγεῖν εἰς Θαρσις διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις 3 καὶ νῦν δέσποτα
κύριε λαβὲ τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ ὅτι καλὸν τὸ
ἀποθανεῖν με ἥ ζῆν με 4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Ιωναν εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ 5 καὶ ἐξῆλθεν
Ιωνας ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς
πόλεως καὶ ἐποίησεν ἔαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ
ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ ἔως οὗ ἀπίδῃ τί
ἔσται τῇ πόλει 6 καὶ προσέταξεν κύριος ὁ θεός
κολοκύνθη καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ιωνα
τοῦ εἴναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ καὶ
ἐχάρη Ιωνας ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην
7 καὶ προσέταξεν ὁ θεός σκώληκι ἐωθινῇ τῇ
ἐπαύριον καὶ ἐπάταξεν τὴν κολόκυνθαν καὶ
ἀπεξηράνθη 8 καὶ ἐγένετο ἄμα τῷ ἀνατεῖλαι

τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς πνεύματι
καύσωνος συγκαίοντι καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ιωνα καὶ ὡλιγοψύχησεν καὶ
ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν καλόν
μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
πρὸς Ιωναν εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ
κολοκύνθῃ καὶ εἶπεν σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ
ἔως θανάτου **10** καὶ εἶπεν κύριος σὺ ἐφείσω ὑπὲρ
τῆς κολοκύνθης ὑπὲρ ἣς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ'
αὐτὴν καὶ οὐκ ἔξεθρεψας αὐτήν ἢ ἐγενήθη ὑπὸ^τ
νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο **11** ἐγὼ δὲ οὐ
φείσομαι ὑπὲρ Νινευη τῆς πόλεως τῆς μεγάλης
ἐν ᾧ κατοικοῦσιν πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες
ἀνθρώπων οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ
ἀριστερὰν αὐτῶν καὶ κτήνη πολλά

Μιχαίας

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Μιχαιαν τὸν τοῦ Μωρασθι ἐν ἡμέραις Ιωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιού βασιλέων Ιουδα ὑπὲρ ὃν εἶδεν περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ιερουσαλημ **2** ἀκούσατε λαοί λόγους καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ καὶ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον κύριος ἐξ οἴκου ἀγίου αὐτοῦ **3** διότι ἴδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ καταβήσεται καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὑψη τῆς γῆς **4** καὶ σαλευθήσεται τὰ ὅρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ καὶ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει **5** διὰ ἀσέβειαν Ιακωβ πάντα ταῦτα καὶ διὰ ἀμαρτίαν οἴκου Ισραὴλ τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ Ιακωβ οὐ Σαμάρεια καὶ τίς ἡ ἀμαρτία οἴκου Ιουδα οὐχὶ Ιερουσαλημ **6** καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπωροφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω **7** καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρί καὶ πάντα τὰ εἴδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγεν καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν **8** ἔνεκεν τούτου κόψεται καὶ θρηνήσει πορεύσεται ἀνυπόδετος καὶ γυμνή ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων **9** ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς διότι ἥλθεν ἔως Ιουδα καὶ ἤψατο ἔως πύλης λαοῦ μου ἔως Ιερουσαλημ **10** οἱ ἐν Γεθ μὴ μεγαλύνεσθε οἱ ἐν Ακιμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα γῆν καταπάσσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν **11**

κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς οὐκ ἔξῆλθεν κατοικοῦσα Σεννααν κόψασθαι οἴκον ἔχόμενον αὐτῆς λήμψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὁδύνης **12** τίς ἥρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικούσῃ ὁδύνας ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ κυρίου ἐπὶ πύλας Ιερουσαλημ **13** ψόφος ἀρμάτων καὶ ἵππευόντων κατοικοῦσα Λαχις ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὐτῇ ἐστιν τῇ θυγατρὶ Σιων ὅτι ἐν σοὶ εὑρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ισραὴλ **14** διὰ τοῦτο δώσεις ἐξαποστελλομένους ἔως κληρονομίας Γεθ οἴκους ματαίους εἰς κενὰ ἐγένετο τοῖς βασιλεῦσιν τοῦ Ισραὴλ **15** ἔως τοὺς κληρονόμους ἀγάγω σοι κατοικοῦσα Λαχις κληρονομία ἔως Οδολλαμ ἥξει ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ισραὴλ **16** ξύρησαι καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου ἐμπλάτυνον τὴν χηρείαν σου ὡς ἀετός ὅτι ἡχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ

2 ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν καὶ ἄμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτά διότι οὐκ ἥραν πρὸς τὸν θεὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν **2** καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς καὶ διήρπαζον ὄρφανοὺς καὶ οἴκους κατεδυνάστευνον καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἴκον αὐτοῦ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **3** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἴδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακά ἐξ ὃν οὐ μὴ ἀρητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὄρθοὶ ἐξαίφνης ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λημφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολή καὶ θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει λέγων ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρίσαμεν μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διεμερίσθησαν **5** διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται σοι βάλλων

σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου 6 μὴ κλαίετε δάκρυσιν μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις οὐ γὰρ ἀπώσεται ὄνείδη 7 ὁ λέγων οἴκος Ιακωβ παρώργισεν πνεῦμα κυρίου εἰ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἔστιν οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσιν καλοὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ὅρθοὶ πεπόρευνται 8 καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μου εἰς ἔχθραν ἀντέστη κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔξεδειραν τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδα συντριμμὸν πολέμου 9 διὰ τοῦτο ἡγούμενοι λαοῦ μου ἀπορριφίσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἔξωσθησαν ἐγγίσατε ὅρεσιν αἰώνιοις 10 ἀνάστηθι καὶ πορεύου διὰ οὐκ ἔστιν σοι αὕτη ἡ ἀνάπαυσις ἔνεκεν ἀκαθαρσίας διεφθάρητε φθορᾶ 11 κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος πνεῦμα ἔστησεν ψεῦδος ἐστάλαξέν σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ λαοῦ τούτου 12 συναγόμενος συναχθήσεται Ιακωβ σὺν πᾶσιν ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ισραὴλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν ὡς πρόβατα ἐν θλίψει ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἔξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων 13 διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν καὶ διηλθον πύλην καὶ ἔξηλθον δῆ αὐτῆς καὶ ἔξηλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν δὲ κύριος ἡγήσεται αὐτῶν

3 καὶ ἐρεῖ ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ιακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ισραὴλ οὐχ ὑμῖν ἔστιν τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα 2 οἱ μισοῦντες τὰ καλὰ καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρά ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὄστέων αὐτῶν 3 ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς

σάρκας τοῦ λαοῦ μου καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὄστέων αὐτῶν ἔξεδειραν καὶ τὰ ὄστέα αὐτῶν συνέθλασαν καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν 4 οὕτως κεκράξονται πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς 5 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν μου τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὄδοιςιν αὐτῶν καὶ κηρύσσοντας ἐπ' αὐτὸν εἰρήνην καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἡγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον 6 διὰ τοῦτο νὺξ ὑμῖν ἔσται ἐξ ὁράσεως καὶ σκοτίᾳ ὑμῖν ἔσται ἐκ μαντείας καὶ δύσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἡμέρα 7 καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὄρωντες τὰ ἐνύπνια καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντεις καὶ καταλαλήσουσιν κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοί διότι οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων αὐτῶν 8 ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὺν ἐν πνεύματι κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ιακωβ ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ τῷ Ισραὴλ ἀμαρτίας αὐτοῦ 9 ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ιακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ισραὴλ οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα καὶ πάντα τὰ ὄρθα διαστρέφοντες 10 οἱ οἰκοδομοῦντες Σιων ἐν αἴμασιν καὶ Ιερουσαλημ ἐν ἀδικίαις 11 οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον καὶ οἱ ιερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο καὶ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπανεπάύοντο λέγοντες οὐχὶ κύριος ἐν ἡμῖν ἔστιν οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά 12 διὰ τοῦτο δῆ ὑμᾶς Σιων

ώς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ιερουσαλημ ὡς ὁ πωροφυλάκιον ἔσται καὶ τὸ ὅρος τοῦ οἴκου ὡς ἄλσος δρυμοῦ

4 καὶ ἔσται ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὅρος τοῦ κυρίου ἔτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ σπεύσουσιν πρὸς αὐτὸ λαοί **2** καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὅρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ιακωβ καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ ὅτι ἐκ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ιερουσαλημ **3** καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἵσχυρὰ ἔως εἰς γῆν μακράν καὶ κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ’ ἔθνος ῥομφαίαν καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν **4** καὶ ἀναπαύσεται ἔκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ καὶ ἔκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν διότι τὸ στόμα κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησεν ταῦτα **5** ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἔκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ πορευόμεθα ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα **6** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος συνάξω τὴν συντετριμμένην καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι καὶ οὓς ἀπωσάμην **7** καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἵσχυρόν καὶ βασιλεύσει κύριος ἐπ’ αὐτοὺς ἐν ὅρει Σιων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ σύ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης θύγατερ Σιων ἐπὶ σὲ ἥξει καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ

Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ιερουσαλημ **9** καὶ νῦν ἵνα τί ἔγνως κακά μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι ἢ ἡ βουλή σου ἀπώλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὡδῖνες ὡς τικτούσης **10** ὕδινε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἔγγιζε θύγατερ Σιων ὡς τίκτουσα διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ καὶ ἥξεις ἔως Βαβυλῶνος ἐκεῖθεν ῥύσεται σε καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεται σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου **11** καὶ νῦν ἐπισυνήθῃ ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ οἱ λέγοντες ἐπιχαρούμεθα καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιων οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν **12** αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν κυρίου καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλὴν αὐτοῦ ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἄλωνος **13** ἀνάστηθι καὶ ἀλόα αὐτούς θύγατερ Σιων ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ καὶ τὰς ὄπλας σου θήσομαι χαλκᾶς καὶ κατατήξεις ἐν αὐτοῖς ἔθνη καὶ λεπτυνεῖς λαοὺς πολλοὺς καὶ ἀναθήσεις τῷ κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ τὴν ἴσχυν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ Εφραὶμ ἐν φραγμῷ συνοχὴν ἔταξεν ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ Ισραὴλ **2** καὶ σύ Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Εφραθα ὀλιγοστὸς εἰ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ιουδα ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ’ ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος **3** διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἔως καιροῦ τικτούσης τέξεται καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς νίοὺς Ισραὴλ **4** καὶ στήσεται καὶ ὅψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἴσχυι κυρίου καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ὑπάρχουσιν διότι νῦν μεγαλυνθήσεται ἔως ἄκρων τῆς γῆς **5** καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη ὅταν

Ἄσσυριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ’ αὐτὸν ἐπτὰ ποιμένες καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων **6** καὶ ποιμανοῦσιν τὸν Ασσουρ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ασσουρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὅρια ὑμῶν **7** καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ιακωβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος παρὰ κυρίου πίπτουσα καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωστιν ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων **8** καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ιακωβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προβάτων ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ καὶ διαστείλας ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἢ ὁ ἔξαιρούμενος **9** ὑψωθήσεται ἡ χείρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε καὶ πάντες οἱ ἔχθροί σου ἔξολεθρευθήσονται **10** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἔξολεθρεύσω τοὺς ὕπους σου ἐκ μέσου σου καὶ ἀπολῶ τὰ ἄρματά σου **11** καὶ ἔξολεθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου καὶ ἔξαρῷ πάντα τὰ ὀχυρώματά σου **12** καὶ ἔξαρῷ τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοί **13** καὶ ἔξολεθρεύσω τὰ γλυπτά σου καὶ τὰς στήλας σου ἐκ μέσου σου καὶ οὐκέτι μὴ προσκυνήσῃς τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου **14** καὶ ἔκκόψω τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου καὶ ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου **15** καὶ ποιήσω ἐν ὄργῃ καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσήκουσαν

6 ἀκούσατε δὴ λόγον κυρίου κύριος εἶπεν ἀνάστηθι κρίθητι πρὸς τὰ ὅρη καὶ ἀκουσάτωσαν

οἱ βουνοὶ φωνήν σου **2** ἀκούσατε βουνοί τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦ Ισραὴλ διελεγχθήσεται **3** λαός μου τί ἐποίησά σοι ἢ τί ἐλύπησά σε ἢ τί παρηνώχλησά σοι ἀποκρίθητι μοι **4** διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε καὶ ἔξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωυσῆν καὶ Ααρὼν καὶ Μαριαμ **5** λαός μου μνήσθητι δὴ τί ἐβούλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλααμ υἱὸς τοῦ Βεωρ ἀπὸ τῶν σχοίνων ἔως τοῦ Γαλγαλ ὅπως γνωσθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ κυρίου **6** ἐν τίνι καταλάβω τὸν κύριον ἀντιλήμψομαι θεοῦ μου ὑψίστου εἰ καταλήμψομαι αὐτὸν ἐν δλοκαυτώμασιν ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις **7** εἰ προσδέξεται κύριος ἐν χιλιάσιν κριῶν ἢ ἐν μυριάσιν χειμάρρων πιόνων εἰ δῶ πρωτότοκά μου ἀσεβείας καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἀμαρτίας ψυχῆς μου **8** εἰ ἀνηγγέλη σοι ἀνθρωπε τί καλόν ἢ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ ἀλλ’ ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ κυρίου θεοῦ σου **9** φωνὴ κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκούει φυλή καὶ τίς κοσμήσει πόλιν **10** μὴ πῦρ καὶ οἴκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικία **11** εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμια δόλου **12** ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἐπλησσαν καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψευδῆ καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν **13** καὶ ἐγὼ ἀρξομαι τοῦ πατάξαι σε ἀφανιῶ σε ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις σου **14** σὺ φάγεσαι καὶ οὐ

μὴ ἐμπλησθῆς καὶ σκοτάσει ἐν σοὶ καὶ ἐκνεύσει καὶ οὐ μὴ διασωθῆς καὶ ὅσοι ἐὰν διασωθῶσιν εἰς ρόμφαιαν παραδοθήσονται 15 σὺ σπερεῖς καὶ οὐ μὴ ἀμήσης σὺ πιέσεις ἐλαίαν καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἐλαιον καὶ οἶνον καὶ οὐ μὴ πίητε καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου 16 καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρι καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Αχαϊβ καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ὅπως παραδῷ σε εἰς ἀφανισμὸν καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμόν καὶ ὄνείδη λαῶν λήμψεσθε

7 Οἱμμοὶ δτι ἐγενόμην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμήτῳ καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγήτῳ οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα οἱμμοὶ ψυχῇ 2 δτι ἀπόλωλεν εὐλαβῆς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει πάντες εἰς αἴματα δικάζονται ἔκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίψουσιν ἐκθλιβῇ 3 ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν ὁ ἄρχων αἰτεῖ καὶ ὁ κριτής εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησεν καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστιν καὶ ἐξελοῦμαι 4 τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὡς σὴς ἐκτρώγων καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς οὐαὶ οὐαὶ ἐκδικήσεις σου ἥκασιν νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν 5 μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ήγουμένοις ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ 6 διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἐχθροὶ ἀνδρὸς πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 7 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπιβλέψομαι ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου εἰσακούσεταί μου ὁ θεός μου 8 μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἡ ἐχθρά μου ὅτι πέπτωκα καὶ

ἀναστήσομαι διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει κύριος φωτιεῖ μοι 9 ὄργὴν κυρίου ὑποίσω ὅτι ἡμαρτον αὐτῷ ἔως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 10 καὶ ὅψεται ἡ ἐχθρά μου καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην ἡ λέγουσα πρός με ποῦ κύριος ὁ θεός σου οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψονται αὐτήν νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὄδοις 11 ἡμέρας ἀλοιφῆς πλίνθου ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου 12 ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ αἱ πόλεις σου ἥξουσιν εἰς ὄμαλισμὸν καὶ εἰς διαμερισμὸν Ἀσσυρίων καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὀχυραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἔως τοῦ ποταμοῦ Συρίας ἡμέρα ὕδατος καὶ θορύβου 13 καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν ἐκ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν 14 ποίμαινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου πρόβατα κληρονομίας σου κατασκηνοῦντας καθ' ἔαυτοὺς δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου νεμήσονται τὴν Βασανίτιν καὶ τὴν Γαλααδῖτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος 15 καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου ὄψεσθε θαυμαστά 16 ὄψονται ἔθνη καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἐπιθήσουσιν χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν τὰ ὄτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσονται 17 λείξουσιν χοῦν ὡς ὅφεις σύροντες γῆν συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ 18 τίς θεὸς ὥσπερ σύ ἐξαίρων ἀδικίας καὶ ὑπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὄργὴν αὐτοῦ ὅτι θελητὴς ἐλέους ἔστιν 19 αὐτὸς ἐπιστρέψει

καὶ οἰκτιρήσει ἡμᾶς καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν
καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης
πάσας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν **20** δώσεις ἀλήθειαν
τῷ Ιακωβῷ ἔλεον τῷ Αβρααμ καθότι ὥμοσας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν

Ναούμ

1 λῆμμα Νινευη βιβλίον ὁράσεως Ναούμ τοῦ Ελκεσαίου **2** θεὸς ζηλωτὴς καὶ ἐκδικῶν κύριος ἐκδικῶν κύριος μετὰ θυμοῦ ἐκδικῶν κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ καὶ ἔξαίρων αὐτὸς τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ **3** κύριος μακρόθυμος καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ καὶ ἀθωῶν οὐκ ἀθωώσει κύριος ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ δόδος αὐτοῦ καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ **4** ἀπειλῶν θαλάσση καὶ ξηραίνων αὐτὴν καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἔξερημῶν ὡλιγῷθη ἡ Βασανῖτις καὶ ὁ Κάρμηλος καὶ τὰ ἔξανθοῦντα τοῦ Λιβάνου ἔξελιπεν **5** τὰ ὅρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **6** ἀπὸ προσώπου ὄργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὄργῃ θυμοῦ αὐτοῦ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τίκει ἀρχάς καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ **7** χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτὸν **8** καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται τοὺς ἐπεγειρομένους καὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ διώξεται σκότος **9** τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν κύριον συντέλειαν αὐτὸς ποιήσεται οὐκ ἐκδικήσει δἰς ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἐν θλίψει **10** ὅτι ἔως θεμελίου αὐτῶν χερσωθήσεται καὶ ὡς σμῆλαξ περιπλεκομένη βρωθήσεται καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή **11** ἐκ σοῦ ἔξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρὰ λογιζόμενος ἐναντία **12** τάδε λέγει κύριος κατάρχων ὑδάτων πολλῶν καὶ οὗτως διασταλήσονται καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι **13** καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ τοὺς δεσμούς σου

διαρρήξω **14** καὶ ἐντελεῖται ὑπὲρ σοῦ κύριος οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὄνόματός σου ἔτι ἔξ οἴκου θεοῦ σου ἔξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ καὶ χωνευτά θήσομαι ταφῆν σου ὅτι ταχεῖς **15** ἵδον ἐπὶ τὰ ὅρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην ἔόρταζε Ιουδα τὰς ἑορτάς σου ἀπόδος τὰς εὐχάς σου διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαίωσιν συντετέλεσται ἔξῆται

2 ἀνέβη ἐμψυσῶν εἰς πρόσωπόν σου ἔξαιρούμενος ἐκ θλίψεως σκόπευσον ὄδόν κράτησον ὁσφύος ἄνδρισαι τῇ ἴσχυι σφόδρα **2** διότι ἀπέστρεψεν κύριος τὴν ὕβριν Ιακωβ καθὼς ὕβριν τοῦ Ισραὴλ διότι ἐκτινάσσοντες ἔξετίναξαν αὐτὸὺς καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν **3** ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρὶ αἱ ἡνίαι τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ καὶ οἱ ἱππεῖς θορυβηθήσονται **4** ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ συγχυθήσονται τὰ ἄρματα καὶ συμπλακήσονται ἐν ταῖς πλατείαις ἡ ὄρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι **5** καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν καὶ φεύξονται ἡμέρας καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ἐτοιμάσουσιν τὰς προφυλακὰς αὐτῶν **6** πύλαι τῶν ποταμῶν διηνοίχθησαν καὶ τὰ βασίλεια διέπεσεν **7** καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη καὶ αὕτη ἀνέβαινεν καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο καθὼς περιστεραὶ φθεγγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν **8** καὶ Νινευη ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων **9** διήρπαζον τὸ ἀργύριον διήρπαζον

τὸ χρυσίον καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς βεβάρυνται ὑπὲρ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς 10 ἐκτιναγμὸς καὶ ἀνατιναγμὸς καὶ ἐκβρασμὸς καὶ καρδίας θραυσμὸς καὶ ὑπόλυσις γονάτων καὶ ὠδῖνες ἐπὶ πᾶσαν ὁσφύν καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας 11 ποῦ ἔστιν τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων καὶ ἡ νομὴ ἡ οὖσα τοῖς σκύμνοις οὗ ἐπορεύθη λέων τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνος λέοντος καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν 12 λέων ἥρπασεν τὰ ίκανὰ τοῖς σκύμνοις αὐτοῦ καὶ ἀπέπνιξεν τοῖς λέουσιν αὐτοῦ καὶ ἐπλησεν θήρας νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἀρπαγῆς 13 ιδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆθός σου καὶ τοὺς λέοντάς σου καταφάγεται ῥομφαία καὶ ἔξολεθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σου καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ οὐκέτι τὰ ἔργα σου

3 ὡς πόλις αἰμάτων ὅλη ψευδὴς ἀδικίας πλήρης οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα 2 φωνὴ μαστίγων καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν καὶ ἵππου διώκοντος καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος 3 καὶ ἵππεως ἀναβαίνοντος καὶ στιλβούσης ῥομφαίας καὶ ἔξαστρα πτόντων ὅπλων καὶ πλήθους τραυματιῶν καὶ βαρείας πτώσεως καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν 4 ἀπὸ πλήθους πορνείας πόρνη καλὴ καὶ ἐπιχαρής ἡγουμένη φαρμάκων ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ φυλὰς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς 5 ιδοῦ ἐγὼ ἐπὶ σέ λέγει κύριος δ θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὅπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπον σου καὶ δείξω ἔθνεσιν τὴν αἰσχύνην σου καὶ βασιλείας τὴν ἀτιμίαν

σου 6 καὶ ἐπιρρίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου καὶ θήσομαι σε εἰς παράδειγμα 7 καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὄρῶν σε ἀποπηδήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ ἐρεῖ Δειλαία Νινευη τίς στενάξει αὐτὴν πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ 8 ἐτοίμασαι μερίδα ἄρμοσαι χορδήν ἐτοίμασαι μερίδα Αμων ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς ὅδωρ κύκλῳ αὐτῆς ἣς ἡ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ὅδωρ τὰ τείχη αὐτῆς 9 καὶ Αἰθιοπία ἡ ἰσχὺς αὐτῆς καὶ Αἴγυπτος καὶ οὐκ ἔστιν πέρας τῆς φυγῆς καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς 10 καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὅδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσιν κλήρους καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδαις 11 καὶ σὺ μεθυσθήσῃ καὶ ἔσῃ ὑπερεωραμένη καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν 12 πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαῖ σκοποὺς ἔχουσαι ἐὰν σαλευθῶσιν καὶ πεσοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος 13 ιδοὺ ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν σοὶ τοῖς ἔχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι τῆς γῆς σου καὶ καταφάγεται πῦρ τοὺς μοχλούς σου 14 ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρώματων σου ἔμβηθι εἰς πηλὸν καὶ συμπατήθητι ἐν ἀχύροις κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον 15 ἐκεῖ καταφάγεται σε πῦρ ἔξολεθρεύσει σε ῥομφαία καταφάγεται σε ὡς ἀκρίς καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος 16 ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ βροῦχος ὥρμησεν καὶ ἐξεπετάσθη 17 ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ σύμμικτός σου ὡς ἀκρίς ἐπιβεβηκοῦ ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέραις πάγους ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν καὶ ἀφήλατο καὶ οὐκ ἔγνω

τὸν τόπον αὐτῆς οὐαὶ αὐτοῖς **18** ἐνύσταξαν οἱ
ποιμένες σου βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισεν τοὺς
δυνάστας σου ἀπῆρεν ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὅρη
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος **19** οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ
συντριβῇ σου ἐφλέγμανεν ἡ πληγή σου πάντες οἱ
ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτήσουσιν χεῖρας
ἐπὶ σέ διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου
διὰ παντός

Αμβακούμ

1 τὸ λῆμμα ὃ εἶδεν Αμβακούμ ό προφήτης 2 ἔως τίνος κύριε κεκράξομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃς βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις 3 ἵνα τί μοι ἔδειξας κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπειν ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν ἔξι ἐναντίας μου γέγονεν κρίσις καὶ ὁ κριτής λαμβάνει 4 διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον ἔνεκεν τούτου ἔξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον 5 ἴδετε οἱ καταφρονηταί καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ ἀφανίσθητε διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἔάν τις ἐκδιηγῆται 6 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔξεγείρω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς Χαλδαίους τοὺς μαχητάς τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν καὶ τὸ ταχινὸν τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ 7 φοβερὸς καὶ ἐπιφανῆς ἔστιν ἔξι αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἔξι αὐτοῦ ἔξελεύσεται 8 καὶ ἔξαλοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ δξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας καὶ ἔξιππάσονται οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ καὶ ὄρμήσουσιν μακρόθεν καὶ πετασθήσονται ως ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν 9 συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἥξει ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἔξι ἐναντίας καὶ συνάξει ως ἄμμον αἰχμαλωσίαν 10 καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὄχυρωμα ἐμπαίξεται καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατήσει αὐτοῦ 11 τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα καὶ διελεύσεται καὶ ἔξιλάσεται αὕτη ἡ ἴσχυς τῷ θεῷ μου 12 οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς κύριε ὁ

θεὸς ὁ ἄγιος μου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτόν καὶ ἐπλασέν με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐτοῦ 13 καθαρὸς ὁ φθαλμὸς τοῦ μὴ ὄραν πονηρά καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους οὐ δυνήσῃ ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον 14 καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ιχθύας τῆς θαλάσσης καὶ ὡς τὰ ἔρπετα τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον 15 συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασεν καὶ εἴλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ ἔνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ 16 ἔνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανεν μερίδα αὐτοῦ καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά 17 διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφιβλήστρον αὐτοῦ καὶ διὰ παντὸς ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ φείσεται

2 ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἴδειν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου 2 καὶ ἀπεκρίθη πρός με κύριος καὶ εἶπεν γράψον ὅρασιν καὶ σαφῶς ἐπὶ πυξίον ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά 3 διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν ἐὰν ὑστερήσῃ ὑπόμεινον αὐτόν ὅτι ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ 4 ἐὰν ὑποστείληται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται 5 ὁ δὲ κατοινωμένος καὶ καταφρονητής ἀνὴρ ἀλαζών οὐδὲν μὴ περάνη ὃς ἐπλάτυνεν καθὼς ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὗτος ως θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος καὶ ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη καὶ

εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαούς (**Sheol**

h7585) 6 οὐχὶ ταῦτα πάντα παραβολὴν κατ’ αὐτοῦ λήμψονται καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἔως τίνος καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς 7 ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς 8 διότι σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ σκυλεύσουσίν σε πάντες οἱ ὑπολελειμένοι λαοὶ δι αἴματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν 9 ὡς ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοῦ τάξιν εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν 10 ἐβούλευσα αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου συνεπέρανας λαοὺς πολλούς καὶ ἔξημαρτεν ἡ ψυχὴ σου 11 διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται καὶ κάνθαρος ἐκ ζύλου φθέγξεται αὐτά 12 οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἴμασιν καὶ ἐτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις 13 οὐ ταῦτα ἐστιν παρὰ κυρίου παντοκράτορος καὶ ἔξέλιπον λαοὶ ίκανοι ἐν πυρὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ὡλιγοψύχησαν 14 ὅτι πλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν κυρίου ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς 15 ὡς ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερῷ καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν 16 πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίει καὶ σὺ καὶ διασαλεύθητι καὶ σείσθητι ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς κυρίου καὶ συνήχθῃ ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου 17 διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε διὰ αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν

18 τί ὡφελεῖ γλυπτόν ὅτι ἔγλυψαν αὐτό ἔπλασαν αὐτὸ χώνευμα φαντασίαν ψευδῆ ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι εἶδωλα κωφά 19 οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ ἔκνηψον ἔξεγέρθητι καὶ τῷ λίθῳ ὑψώθητι καὶ αὐτό ἐστιν φαντασία τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἐστιν ἐν αὐτῷ 20 ὁ δὲ κύριος ἐν ναῷ ἀγίῳ αὐτοῦ εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ

3 προσευχὴ Αμβακούμ τοῦ προφήτου μετὰ ὧδῆς 2 κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἔξεστην ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθῆση ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθῆση ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθῆση ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου ἐν ὄργῃ ἐλέους μνησθῆση 3 ὁ θεὸς ἐκ Θαιμαν ἥξει καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος διάψαλμα ἐκάλυψεν οὐρανὸν ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ 4 καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ 5 πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος καὶ ἔξελεύσεται ἐν πεδίοις οἱ πόδες αὐτοῦ 6 ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἐπέβλεψεν καὶ διετάκη ἔθνη διεθρύβη τὰ ὅρη βίᾳ ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι 7 πορείας αἰώνιας αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιόπων πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιαμ 8 μὴ ἐν ποταμοῖς ὡργίσθης κύριε ἡ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου ἡ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρίᾳ 9 ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα λέγει κύριος διάψαλμα ποταμῶν ῥαγήσεται γῇ 10 ὅψονταί σε καὶ ὡδινήσουσιν λαοί σκορπίζων

ündatata πορείας αύτοῦ ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν
αὐτῆς ὕψος φαντασίας αὐτῆς **11** ἐπήρθη ὁ
ἡλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς
εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται εἰς φέγγος
ἀστραπῆς ὅπλων σου **12** ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις
γῆν καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη **13** ἐξῆλθες εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου
ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον ἐξήγειρας
δεσμοὺς ἔως τραχύλου διάψαλμα **14** διέκοψας ἐν
ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν σεισθήσονται ἐν
αὐτῇ διανοίξουσιν χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἔσθων
πτωχὸς λάθρᾳ **15** καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν
τοὺς ἵππους σου ταράσσοντας ὑδωρ πολύ **16**
ἔφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ
φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου καὶ εἰσῆλθεν
τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου καὶ ὑποκάτωθέν μου
ἐταράχθη ἡ ἔξις μου ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου
17 διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει καὶ οὐκ ἔσται
γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις ψεύσεται ἔργον
έλαίας καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν ἐξέλιπον
ἀπὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρχουσιν βόες
ἐπὶ φάτναις **18** ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου **19** κύριος
ὁ θεός δύναμίς μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς
συντέλειαν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με τοῦ νικῆσαι
ἐν τῇ ωδῇ αὐτοῦ

Σοφονίας

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονιαν τὸν τοῦ Χουσι υἱὸν Γοδολιου τοῦ Αμαριου τοῦ Εζεκιου ἐν ἡμέραις Ιωσιου υἱοῦ Αμων βασιλέως Ιουδα **2** ἐκλείψει ἐκλιπέτω πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος **3** ἐκλιπέτω ἀνθρωπος καὶ κτήνη ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ιχθύες τῆς θαλάσσης καὶ ἔξαρῶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος **4** καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ καὶ ἔξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὄνόματα τῆς Βααλ καὶ τὰ ὄνόματα τῶν ιερέων **5** καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ὁμνύοντας κατὰ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς ὁμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν **6** καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς μὴ ζητήσαντας τὸν κύριον καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ κυρίου **7** εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου ὅτι ἡτοίμακεν κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ ἡγίακεν τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ **8** καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ θυσίας κυρίου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια **9** καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ πάντας ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ δόλου **10** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντούντων καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν **11** θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομένην ὅτι ὥμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς

Χανααν ἔξωλεθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ **12** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔξερευνήσω τὴν Ιερουσαλημ μετὰ λύχνου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν οἱ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ κύριος οὐδὲ οὐ μὴ κακώσῃ **13** καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ οὐ μὴ πίωσιν τὸν οἶνον αὐτῶν **14** ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα φωνὴ ἡμέρας κυρίου πικρὰ καὶ σκληρά τέτακται δυνατή **15** ἡμέρα ὁργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμοῦ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμιχλῆς **16** ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὁχυρὰς καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς **17** καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοί ὅτι τῷ κυρίῳ ἔξήμαρτον καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα **18** καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἔξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὁργῆς κυρίου καὶ ἐν πυρὶ ζήλους αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν

2 συνάχθητε καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον **2** πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὁργὴν κυρίου πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ κυρίου **3** ζητήσατε τὸν κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην

ζητήσατε καὶ ἀποκρίνεσθε αὐτά ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὄργῆς κυρίου 4 διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσται καὶ Ἀσκαλὼν ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ Ἀζωτὸς μεσημβρίας ἐκριφήσεται καὶ Ακκαρῶν ἐκριζωθήσεται 5 οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης πάροικοι Κρητῶν λόγος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χανααν γῇ ἀλλοφύλων καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας 6 καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων 7 καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου Ιουδα ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκαλῶνος δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου σιῶν Ιουδα ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἀπέστρεψε τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν 8 ἥκουσα ὀνειδισμοὺς Μωαβ καὶ κονδυλισμοὺς σιῶν Αμμων ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅρια μου 9 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραὴλ διότι Μωαβ ὡς Σοδομαὶ ἔσται καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων ὡς Γομορρα καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμένη ὡς θιμωνιὰ ἄλωνος καὶ ἡφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτούς καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν αὐτούς 10 αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν διότι ὠνείδισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν κύριον τὸν παντοκράτορα 11 ἐπιφανήσεται κύριος ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξολεθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἔκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν 12 καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματίαι ῥομφαίας μού ἔστε 13 καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον καὶ θήσει τὴν Νινευη εἰς ἀφανισμὸν ἄνυδρον ὡς

ἔρημον 14 καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἔχινοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται καὶ θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς 15 αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμὲ ἔτι πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομὴ θηρίων πᾶς ὁ διαπορευόμενος δῆ αὐτῆς συριεῖ καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ

3 Ὡς ἡ ἐπιφανής καὶ ἀπολελυτρωμένη ἡ πόλις ἡ περιστερά 2 οὐκ εἰσήκουσεν φωνῆς οὐκ ἐδέξατο παιδείαν ἐπὶ τῷ κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἥγγισεν 3 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας οὐχ ὑπελίποντο εἰς τὸ πρώι 4 οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι ἄνδρες καταφρονηταί οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσιν τὰ ἄγια καὶ ἀσεβοῦσιν νόμον 5 οὐδὲ κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον πρωὶ πρωὶ δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς καὶ οὐκ ἀπεκρύβῃ καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν 6 ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους ἡφανίσθησαν γωνίαι αὐτῶν ἐξερημώσω τὰς δόδοντας αὐτῶν τὸ παράπαν τοῦ μὴ διοδεύειν ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν μηδὲ κατοικεῖν 7 εἶπα πλὴν φοβεῖσθε με καὶ δέξασθε παιδείαν καὶ οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν ἐτοιμάζου ὅρθρισον διέφθαρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλὶς αὐτῶν 8 διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με λέγει κύριος εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς

μαρτύριον διότι τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγάς ἐθνῶν τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὄργὴν θυμοῦ μου διότι ἐν πυρὶ ζήλους μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ 9 δτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἔνα 10 ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας οἴσουσιν θυσίας μοι 11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυνθῆς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου ὃν ἡσέβησας εἰς ἐμέ ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου καὶ οὐκέτι μὴ προσθῆς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου 12 καὶ ὑπολείψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῦν καὶ ταπεινόν καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὄνόματος κυρίου 13 οἱ κατάλοιποι τοῦ Ισραὴλ καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν καὶ οὐ λαλήσουσιν μάταια καὶ οὐ μὴ εὑρεθῆ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς 14 χαῖρε σφόδρα Θύγατερ Σιων κήρυσσε Θύγατερ Ιερουσαλημ εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ιερουσαλημ 15 περιεῖλεν κύριος τὰ ἀδικήματά σου λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς Ισραὴλ κύριος ἐν μέσῳ σου οὐκ ὅψῃ κακὰ οὐκέτι 16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρει κύριος τῇ Ιερουσαλημ θάρσει Σιων μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου 17 κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί δυνατὸς σώσει σε ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην καὶ καινεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς 18 καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους οὐαί τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν 19 ἴδού ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἔνεκεν σοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὄνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ 20 καὶ καταισχυνθήσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω καὶ ἐν τῷ καιρῷ ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς διότι δώσω ὑμᾶς ὄνομαστοὺς καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσιν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν λέγει κύριος

Αγγαῖος

1 ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ μιᾶς τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κύριου ἐν χειρὶ Αγγαιου τοῦ προφήτου λέγων εἰπὼν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἵερα τὸν μέγαν λέγων **2** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ λέγων δὲ λαὸς οὗτος λέγουσιν οὐχ ἥκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου **3** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Αγγαιου τοῦ προφήτου λέγων **4** εἰ καιρὸς ὑμῖν μέν ἐστιν τοῦ οἴκετον ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις δὲ οἴκος οὗτος ἔξηρήμωται **5** καὶ νῦν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ τάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν **6** ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονήν ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ τοὺς μισθίους συνάγων συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον **7** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν **8** ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ὅρος καὶ κόψατε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι εἶπεν κύριος **9** ἐπεβλέψατε εἰς πολλά καὶ ἐγένετο ὀλίγα καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐξεφύσησα αὐτά διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθῶν δὲ οἰκός μού ἐστιν ἔρημος ὑμεῖς δὲ διώκετε ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **10** διὰ τοῦτο ἀνέξει δὲ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς **11** καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὅρη καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ σσα ἐκφέρει ἡ γῆ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ

πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν **12** καὶ ἦκουσεν Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων Αγγαιου τοῦ προφήτου καθότι ἔξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος δὲ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου **13** καὶ εἶπεν Αγγαιος ὁ ἄγγελος κυρίου τῷ λαῷ ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν λέγει κύριος **14** καὶ ἔξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβαβελ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ιωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν **15** τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἔκτου τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως

2 τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ μιᾶς καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Αγγαιου τοῦ προφήτου λέγων **2** εἰπὼν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἵερα τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέγων **3** τίς ἐξ ὑμῶν δὲς εἰδεν τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἐμπροσθεν καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν **4** καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβαβελ λέγει κύριος καὶ κατίσχυε Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ κατισχύετω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ποιεῖτε διότι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ **5** καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν θαρσεῖτε **6** διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι ἄπαξ ἐγώ σείσω

τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν 7 καὶ συσσείσω πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἔθνῶν καὶ πλήσω τὸν οἴκον τοῦτον δόξης λέγει κύριος παντοκράτωρ 8 ἐμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον λέγει κύριος παντοκράτωρ 9 διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον 10 τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνὸς ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Αγγαιον τὸν προφήτην λέγων 11 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπερώτησον τοὺς Ἱερεῖς νόμον λέγων 12 ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἄγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἴματίου αὐτοῦ καὶ ἄψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἴματίου αὐτοῦ ἄρτου ἢ ἐψέματος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ παντὸς βρώματος εἰ ἀγιασθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ Ἱερεῖς καὶ εἶπαν οὗ 13 καὶ εἶπεν Αγγαιος ἐὰν ἄψηται μεμιαμένος ἐπὶ ψυχῇ ἀπὸ παντὸς τούτων εἰ μιανθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ Ἱερεῖς καὶ εἶπαν μιανθήσεται 14 καὶ ἀπεκρίθη Αγγαιος καὶ εἶπεν οὕτως ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ λέγει κύριος καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ μιανθήσεται ἔνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὄρθρινῶν ὁδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντας 15 καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω πρὸ τοῦ θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου 16 τίνες ἦτε ὅτε

ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλῆσαι πεντήκοντα μετρητάς καὶ ἐγένοντο εἴκοσι 17 ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος 18 ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐνάτου μηνὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς κυρίου θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 19 εἰ ἔτι ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς ἄλω καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκῆ καὶ ἡ ῥόα καὶ τὰ ἔντα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπόν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογήσω 20 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Αγγαιον τὸν προφήτην τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς λέγων 21 εἶπὸν πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα λέγων ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν 22 καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων καὶ ὀλεθρεύσω δύναμιν βασιλέων τῶν ἔθνῶν καὶ καταστρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτας καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν ἔκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 23 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ λήμψομαι σε Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ τὸν δοῦλόν μου λέγει κύριος καὶ θήσομαι σε ως σφραγῖδα διότι σὲ ἡρέτισα λέγει κύριος παντοκράτωρ

Ζαχαρίας

1 ἐν τῷ ὄγδῳ μηνὶ ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριὰν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Αδδῷ τὸν προφήτην λέγων **2** ὡργίσθη κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὥργὴν μεγάλην **3** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπιστρέψατε πρός με καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος **4** καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν οἵς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται οἱ ἔμπροσθεν λέγοντες τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν δῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου λέγει κύριος **5** οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσιν καὶ οἱ προφῆται μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται **6** πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου δέχεσθε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις οἵς κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν καθὼς παρατέτακται κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰς δόδοὺς ὑμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν οὕτως ἐποίησεν ὑμῖν **7** τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἐνδεκάτῳ μηνὶ οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβατ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριὰν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Αδδῷ τὸν προφήτην λέγων **8** ἑώρακα τὴν νύκτα καὶ ἴδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρρόν καὶ οὗτος είστηκε ἀνὰ μέσον τῶν δύο ὁρέων τῶν κατασκίων καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι καὶ λευκοί **9** καὶ εἴπα τί οὗτοι κύριε καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἐγὼ δείξω σοι τί ἐστιν ταῦτα **10**

καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκὼς ἀνὰ μέσον τῶν ὁρέων καὶ εἶπεν πρός με οὗτοί εἰσιν οὓς ἔξαπέσταλκεν κύριος τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν **11** καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀνὰ μέσον τῶν ὁρέων καὶ εἶπον περιωδεύκαμεν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἴδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει **12** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν κύριε παντοκράτωρ ἔως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὰς πόλεις Ιουδα ἃς ὑπερεῖδες τοῦτο ἔβδομηκοστὸν ἔτος **13** καὶ ἀπεκρίθη κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς **14** καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔζηλωκα τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὴν Σιων ζῆλον μέγαν **15** καὶ ὥργὴν μεγάλην ἐγὼ ὥργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα ἀνθ' ὧν ἐγὼ μὲν ὡργίσθην ὀλίγα αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά **16** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπιστρέψω ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν οἰκτιρμῷ καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ιερουσαλημ ἔτι **17** καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐλεήσει κύριος ἔτι τὴν Σιων καὶ αἱρετεῖ ἔτι τὴν Ιερουσαλημ **18** καὶ ἥρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ τέσσαρα κέρατα **19** καὶ εἴπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ τί ἐστιν ταῦτα κύριε καὶ εἶπεν πρός με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ιουδαν καὶ τὸν Ισραηλ **20** καὶ ἔδειξεν μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας **21** καὶ εἴπα τί οὗτοι ἔρχονται

ποιῆσαι καὶ εἶπεν πρός με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ιουδαν καὶ τὸν Ισραὴλ κατέαξαν καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦρεν κεφαλήν καὶ εἰσῆλθον οὗτοι τοῦ ὁξῦναι αὐτὰ εἰς χειρας αὐτῶν τὰ τέσσαρα κέρατα τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν κυρίου τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν

2 καὶ ἦρα τοὺς ὄφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν **2** καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν ποῦ σὺ πορεύῃ καὶ εἶπεν πρός με διαμετρῆσαι τὴν Ιερουσαλημ τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστίν καὶ πηλίκον τὸ μῆκος **3** καὶ ἴδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ εἰστήκει καὶ ἄγγελος ἔτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν λέγων δράμε καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον λέγων κατακάρπως κατοικηθήσεται Ιερουσαλημ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς **5** καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ λέγει κύριος τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς **6** ὡς φεύγετε ἀπὸ γῆς βορρᾶ λέγει κύριος διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς λέγει κύριος **7** εἰς Σιων ἀνασώζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος **8** διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὅπισω δόξης ἀπέσταλκέν με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὄφθαλμοῦ αὐτοῦ **9** διότι ἴδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χειρά μου ἐπ' αὐτούς καὶ ἔσονται σκῦλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς καὶ γνώσεσθε διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με **10** τέρπου καὶ εὐφραίνου θύγατερ Σιων διότι ἴδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος **11** καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς σέ **12** καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν Ιουδαν τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγίαν καὶ αἱρετεῖ ἔτι τὴν Ιερουσαλημ **13** εὐλαβείσθω πᾶσα σάρξ ἀπὸ προσώπου κυρίου διότι ἐξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἀγίων αὐτοῦ

3 καὶ ἔδειξέν μοι Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου κυρίου καὶ ὁ διάβολος εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν διάβολον ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ διάβολε καὶ ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ιερουσαλημ οὐκ ἴδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεπασμένος ἐκ πυρός **3** καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἴμάτια ῥυπαρὰ καὶ εἰστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου **4** καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς ἐστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγων ἀφέλετε τὰ ἴμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἴδοὺ ἀφήρηκα τὰς ἀνομίας σου καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη **5** καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **6** καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰστήκει **6** καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λέγων **7** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐὰν ἐν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ καὶ ἐὰν τὰ προστάγματά μου φυλάξῃς καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου καὶ ἐὰν διαφυλάξῃς καί γε τὴν αὐλήν μου καὶ δώσω σοι ἀναστρεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἐστηκότων τούτων **8** ἄκουε δή Ἰησοῦς ὁ ἵερεὺς ὁ μέγας σὺ

καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου σου διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ διότι ἴδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου Ἀνατολήν 9 διότι ὁ λίθος ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου Ἰησοῦ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἔνα ἐπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν ἴδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 10 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ συγκαλέσετε ἔκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς

4 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ ἐξήγειρέν με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπου αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν πρός με τί σὺ βλέπεις καὶ εἶπα ἐώρακα καὶ ἴδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἐπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἐπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς 3 καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου καὶ μία ἐξ εὐωνύμων 4 καὶ ἐπηρώτησα καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ λέγων τί ἐστιν ταῦτα κύριε 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρός με οὐ γινώσκεις τί ἐστιν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχὶ κύριε 6 καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρός με λέγων οὗτος ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ζοροβαβελ λέγων οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ἰσχύι ἀλλ' ἡ ἐν πνεύματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ 7 τίς εἶ σύ τὸ δρός τὸ μέγα πρὸ προσώπου Ζοροβαβελ τοῦ κατορθῶσαι καὶ ἔξοισω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἵστητα χάριτος χάριτα αὐτῆς 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 9 αἱ χεῖρες Ζοροβαβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν καὶ ἐπιγνώσῃ

διότι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς σέ 10 διότι τίς ἔξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς καὶ χαροῦνται καὶ ὅψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβαβελ ἐπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰσὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 11 καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τι αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων 12 καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαῖων οἱ ἐν ταῖς χερσὶν τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς 13 καὶ εἶπεν πρός με οὐκ οἶδας τί ἐστιν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχὶ κύριε 14 καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ δύο οὐιὸι τῆς πιότητος παρεστήκασιν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ δρέπανον πετόμενον 2 καὶ εἶπεν πρός με τί σὺ βλέπεις καὶ εἶπα ἐγὼ ὁρῶ δρέπανον πετόμενον μῆκος πήχεων εἴκοσι καὶ πλάτος πήχεων δέκα 3 καὶ εἶπεν πρός με αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἔως θανάτου ἐκδικηθήσεται καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου ἔως θανάτου ἐκδικηθήσεται 4 καὶ ἔξοισω αὐτό λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὄμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ συντελέσει αὐτὸν καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ 5 καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρός με ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἴδε τί τὸ ἐκπορευόμενον τοῦτο 6 καὶ εἶπα τί ἐστιν καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ

μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον καὶ εἰπεν αὕτη ἡ ἀδίκια αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ 7 καὶ ἴδοὺ τάλαντον μολίβου ἔξαιρόμενον καὶ ἴδοὺ μία γυνὴ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου 8 καὶ εἰπεν αὕτη ἑστὶν ἡ ἀνομία καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου καὶ ἔρριψεν τὸν λίθον τοῦ μολίβου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς 9 καὶ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ὡς πτέρυγας ἔποπος καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ 10 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί ποὺ αὗται ἀποφέρουσιν τὸ μέτρον 11 καὶ εἰπεν πρός με οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶνος καὶ ἐτοιμάσαι καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ

6 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὁρέων καὶ τὰ ὅρη ἣν ὅρη χαλκᾶ 2 ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρροί καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες 3 καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί 4 καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί τί ἔστιν ταῦτα κύριε 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἰπεν ταῦτά ἔστιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐκπορεύονται παραστῆναι τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς 6 ἐν ᾧ ἡσαν οἱ ἵπποι οἱ μέλανες ἔξεπορεύοντο ἐπὶ γῇν βορρᾶ καὶ οἱ λευκοὶ ἔξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν καὶ οἱ ποικίλοι ἔξεπορεύοντο ἐπὶ γῇν νότου 7 καὶ οἱ ψαροὶ ἔξεπορεύοντο καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν καὶ

εἰπεν πορεύεσθε καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν 8 καὶ ἀνεβόησεν καὶ ἐλάλησεν πρός με λέγων ἴδού οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῇν βορρᾶ 9 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 10 λαβὲ τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ιωσιου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ Βαβυλῶνος 11 καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ποιήσεις στεφάνους καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ιωσεδεκ τοῦ ιερέως τοῦ μεγάλου 12 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἴδού ἀνήρ Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον κυρίου 13 καὶ αὐτὸς λήμψεται ἀρετὴν καὶ καθίεται καὶ κατάρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ ιερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ βουλὴ εἰρηνικὴ ἔσται ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων 14 ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσιν καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτὴν καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ κυρίου 15 καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἤξουσιν καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ γνώσεσθε διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς καὶ ἔσται ἐὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

7 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου ὃς ἔστιν Χασελευ 2 καὶ ἔξαπέστειλεν εἰς Βαιθηλ Σαρασαρ καὶ Αρβεσεερ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τοῦ

έξιλάσασθαι τὸν κύριον 3 λέγων πρὸς τοὺς Ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος καὶ πρὸς τοὺς προφήτας λέγων εἰσελήλυθεν ὥδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἀγίασμα καθότι ἐποίησα ἥδη ἰκανὰ ἔτη 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν δυνάμεων πρός με λέγων 5 εἰπὸν πρὸς ἄπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τὸν Ἱερεῖς λέγων ἐὰν νηστεύσῃτε ἡ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἥ ἐν ταῖς ἑβδόμαις καὶ ἴδου ἑβδομήκοντα ἔτη μὴ νηστείαν νενηστεύκατέ μοι 6 καὶ ἐὰν φάγητε ἥ πίητε οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ ὑμεῖς πίνετε 7 οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι εἰσίν οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν ὅτε ἦν Ιερουσαλημ κατοικούμενη καὶ εὐθηνοῦσα καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κυκλόθεν καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατωκεῖτο 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν λέγων 9 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ κρίμα δίκαιον κρίνατε καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 10 καὶ χήραν καὶ ὄρφανὸν καὶ προσήλυτον καὶ πένητα μὴ καταδυναστεύετε καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ μνησικακείτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 11 καὶ ἡπείθησαν τοῦ προσέχειν καὶ ἔδωκαν νῶτον παραφρονοῦντα καὶ τὰ ὡτα αὐτῶν ἑβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν 12 καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου καὶ τοὺς λόγους οὓς ἔχαπέστειλεν κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐγένετο ὄργὴ μεγάλη παρὰ κυρίου παντοκράτορος 13 καὶ ἔσται ὃν τρόπον εἶπεν καὶ οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οὕτως κεκράξονται καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω λέγει κύριος παντοκράτωρ

14 καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἃ οὐκ ἔγνωσαν καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν

8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος λέγων 2 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐζήλωσα τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὴν Σιων ζῆλον μέγαν καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωσα αὐτήν 3 τάδε λέγει κύριος καὶ ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιων καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ιερουσαλημ καὶ κληθήσεται ἡ Ιερουσαλημ πόλις ἡ ἀληθινὴ καὶ τὸ ὄρος κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἄγιον 4 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ιερουσαλημ ἔκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν 5 καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς 6 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ διότι εἰ ἀδυνατήσει ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις μὴ καὶ ἐνώπιον ἔμοι ἀδυνατήσει λέγει κύριος παντοκράτωρ 7 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἴδου ἐγὼ ἀνασώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν 8 καὶ εἰσάξω αὐτοὺς καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ιερουσαλημ καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ 9 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν ἀφ' ἣς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος κυρίου παντοκράτορος καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ὁ κοδόνηται

10 διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἔξαποστελῷ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἔκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ **11** καὶ νῦν οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου λέγει κύριος παντοκράτωρ **12** ἀλλ ἥ δεῖξω εἰρήνην ἡ ἅμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου πάντα ταῦτα **13** καὶ ἔσται δὲ τρόπον ἥτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οἶκος Ιουδαὶ καὶ οἶκος Ισραὴλ οὕτως διασώσω ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν **14** διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ δὲ τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μετενόησα **15** οὕτως παρατέταγμαι καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὸν οἶκον Ιουδαὶ θαρσεῖτε **16** οὕτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε λαλεῖτε ἀλήθειαν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν **17** καὶ ἔκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα λέγει κύριος παντοκράτωρ **18** καὶ ἐγένετο λόγος κύριου παντοκράτορος πρός με λέγων **19** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ νηστεία ἡ τετράς καὶ νηστεία ἡ πέμπτη καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται

τῷ οἴκῳ Ιουδαία εἰς χαρὰν καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς καὶ εὐφρανθήσεσθε καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε **20** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐτί ἡξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς **21** καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν λέγοντες πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος πορεύσομαι κἀγώ **22** καὶ ἡξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος ἐν Ιερουσαλημ καὶ τοῦ ἔξιλάσκεσθαι τὸ πρόσωπον κυρίου **23** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἔθνῶν καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ιουδαίου λέγοντες πορευσόμεθα μετὰ σοῦ διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεός μεθ' ὑμῶν ἔστιν

9 λῆμμα λόγου κυρίου ἐν γῇ Σεδραχ καὶ Δαμασκοῦ θυσίᾳ αὐτοῦ διότι κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους καὶ πάσας φυλὰς τοῦ Ισραὴλ **2** καὶ Εμαθ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδών διότι ἐφρόνησαν σφόδρα **3** καὶ ὠκοδόμησεν Τύρος ὀχυρώματα ἑαυτῇ καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χοῦν καὶ συνήγαγεν χρυσίον ὡς πηλὸν ὀδῶν **4** διὰ τοῦτο κύριος κληρονομήσει αὐτὴν καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται **5** ὅψεται Ἄσκαλῶν καὶ φοβηθήσεται καὶ Γάζα καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα καὶ Ακκαρῶν ὅτι ἡσχύνθη ἐπὶ τῷ παραπτώματι αὐτῆς καὶ ἀπολεῖται βασιλεὺς ἐκ Γάζης καὶ Ἄσκαλῶν οὐ μὴ κατοικηθῇ **6** καὶ κατοικήσουσιν ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ καὶ καθελῶ

ῦβριν ἀλλοφύλων 7 καὶ ἐξαρῷ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὁδόντων αὐτῶν καὶ ὑπολειφθήσεται καὶ οὗτος τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἔσονται ὡς χιλίαρχος ἐν Ιουδαὶ καὶ Ακκαρων ὡς ὁ Ιεβουσαῖος 8 καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι μηδὲ ἀνακάμπτειν καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων διότι νῦν ἔωρακα ἐν τοῖς ὄφθαλμοῖς μου 9 χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ιερουσαλημὶδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σῷζων αὐτός πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον 10 καὶ ἐξολεθρεύσει ἄρματα ἐξ Εφραὶμ καὶ ἵππον ἐξ Ιερουσαλημ καὶ ἐξολεθρευθήσεται τόξον πολεμικόν καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἔθνῶν καὶ κατάρξει ὑδάτων ἔως θαλάσσης καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς 11 καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ 12 καθήσεσθε ἐν ὁχυρώματι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι 13 διότι ἐνέτεινά σε Ιουδα ἐμαυτῷ τόξον ἔπλησα τὸν Εφραὶμ καὶ ἐπεγερῷ τὰ τέκνα σου Σιων ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἐλλήνων καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ 14 καὶ κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς καὶ κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ καὶ πορεύσεται ἐν σάλω ἀπειλῆς αὐτοῦ 15 κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτῶν καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον καὶ πλήσουσιν ὡς φιάλας θυσιαστήριον 16 καὶ σώσει αὐτοὺς κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ διότι

λίθοι ἄγιοι κυλίονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ 17 ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ εἴ τι καλὸν παρ' αὐτοῦ σῆτος νεανίσκοις καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένους 10 αἰτεῖσθε ὑετὸν παρὰ κυρίου καθ' ὥραν πρόιμον καὶ ὄψιμον κύριος ἐποίησεν φαντασίας καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δῶσει αὐτοῖς ἐκάστω βιτάνην ἐν ἀγρῷ 2 διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους καὶ οἱ μάντεις ὁράσεις ψευδεῖς καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλάλουν μάταια παρεκάλουν διὰ τοῦτο ἐξήρθησαν ὡς πρόβατα καὶ ἐκακώθησαν διότι οὐκ ἦν ἔστις 3 ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωχύνθη ὁ θυμός μου καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι καὶ ἐπισκέψεται κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὸν οἶκον Ιουδα καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ 4 καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπέβλεψεν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔταξεν καὶ ἐξ αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ 5 καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ καὶ παρατάξονται διότι κύριος μετ' αὐτῶν καὶ καταισχυνθήσονται ἀναβάται ἵππων 6 καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ιουδα καὶ τὸν οἶκον Ιωσηφ σώσω καὶ κατοικιῶ αὐτούς διτὶ ἡγάπησα αὐτούς καὶ ἔσονται δὲν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτούς διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς 7 καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Εφραὶμ καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται καὶ εὐφρανθήσονται καὶ χαρεῖται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ 8 σημανῶ αὐτοῖς καὶ εἰσδέξομαι αὐτούς διότι λυτρώσομαι αὐτούς καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἥσαν πολλοῖ 9 καὶ σπερω αὐτοὺς ἐν λαοῖς καὶ οἱ μακρὰν

μηνησθήσονταί μου ἐκθρέψουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψουσιν **10** καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἔξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν Γαλααδῖτιν καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἔξ αὐτῶν οὐδὲ εῖς **11** καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσσῃ στενῇ καὶ πατάξουσιν ἐν θαλάσσῃ κύματα καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαρεθήσεται **12** καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται λέγει κύριος

11 διάνοιξον ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου **2** ὀλολυξάτω πίτυς διότι πέπτωκεν κέδρος ὅτι μεγάλως μεγιστᾶνες ἐταλαιπώρησαν ὀλολύξατε δρύες τῆς Βασανίτιδος ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος **3** φωνὴ θρηνούντων ποιμένων ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν φωνὴ ὡρυομένων λεόντων ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὸ φρύναγμα τοῦ Ιορδάνου **4** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς **5** ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον καὶ οὐ μετεμέλοντο καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον εὐλογητὸς κύριος καὶ πεπλουτήκαμεν καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς **6** διὰ τοῦτο οὐ φείσομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν λέγει κύριος καὶ ἴδον ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους ἔκαστον εἰς χεῖρας τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως αὐτοῦ καὶ κατακόψουσιν τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ ἔξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν **7** καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναανīτιν καὶ λήμψομαι ἐμαυτῷ δύο ράβδους

τὴν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος καὶ τὴν ἐτέραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα **8** καὶ ἔξαρω τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἐνί καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτούς καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ' ἐμέ **9** καὶ εἴπα οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς τὸ ἀποθνῆσκον ἀποθνησκέτω καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐκλειπέτω καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιέτωσαν ἔκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ **10** καὶ λήμψομαι τὴν ράβδον μου τὴν καλὴν καὶ ἀπορρίψω αὐτὴν τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου ἢν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς **11** καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ γνώσονται οἱ Χαναανῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενα διότι λόγος κυρίου ἐστίν **12** καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστιν δότε στήσαντες τὸν μισθόν μου ἢ ἀπείπασθε καὶ ἐστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς **13** καὶ εἴπεν κύριος πρός με κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον καὶ σκέψαι εἰ δόκιμόν ἐστιν ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον **14** καὶ ἀπέρριψα τὴν ράβδον τὴν δευτέραν τὸ Σχοίνισμα τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀνὰ μέσον Ιουδα καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ισραηλ **15** καὶ εἴπεν κύριος πρός με ἔτι λαβὲ σεαυτῷ σκεύη ποιμενικὰ ποιμένος ἀπέίρου **16** διότι ἴδου ἐγώ ἔξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν τὸ ἐκλιμάπον οὐ μὴ ἐπισκέψηται καὶ τὸ διεσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ καὶ τὸ συντετριμένον οὐ μὴ ιάσηται καὶ τὸ ὄλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφάγεται καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει **17** ὡς οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια

καὶ οἱ καταλελοιπότες τὰ πρόβατα μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ὄφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηραινόμενος ξηρανθήσεται καὶ ὁ ὄφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἔκτυφλούμενος ἔκτυφλωθήσεται

12 λῆμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραὴλ λέγει κύριος ἐκτείνων οὐρανὸν καὶ θεμελιῶν γῆν καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ 2 ἵδού ἐγώ τίθημι τὴν Ιερουσαλημ ὡς πρόθυρα σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ καὶ ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ιερουσαλημ 3 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ιερουσαλημ λίθον καταπατούμενον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίξεται καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ’ αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς 4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ιουδα διανοίξω τοὺς ὄφθαλμούς μου καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει 5 καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλιάρχοι Ιουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εὐρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ ἐν κυρίῳ παντοκράτορι θεῷ αὐτῶν 6 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ιουδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν καὶ κατοικήσει Ιερουσαλημ ἔτι καθ’ ἑαυτήν 7 καὶ σώσει κύριος τὰ σκηνώματα Ιουδα καθὼς ἀπ’ ἀρχῆς ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύχημα οἴκου Δαυὶδ καὶ ἔπαρσις τῶν κατοικοῦντων Ιερουσαλημ ἐπὶ τὸν Ιουδαν 8 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ κύριος

ὑπὲρ τῶν κατοικοῦντων Ιερουσαλημ καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς οἴκος Δαυὶδ ὁ δὲ οἴκος Δαυὶδ ὡς οἴκος θεοῦ ὡς ἄγγελος κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν 9 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω τοῦ ἔξαραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ Ιερουσαλημ 10 καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐπιβλέψονται πρός με ἀνθ’ ὧν κατωρχήσαντο καὶ κόψονται ἐπ’ αὐτὸν κοπετὸν ὡς ἐπ’ ἀγαπητὸν καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην ὡς ἐπὶ πρωτοτόκῳ 11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς ἐν Ιερουσαλημ ὡς κοπετὸς ριῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου 12 καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλάς φυλὴ καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτάς φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτάς φυλὴ οἴκου Ναθαν καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτάς 13 φυλὴ οἴκου Λευι καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτάς φυλὴ τοῦ Συμεων καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτάς 14 πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ ὑπολελειμέναι φυλὴ καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτάς

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ 2 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος ἐξολεθρεύσω τὰ ὄνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκέτι ἔσται αὐτῶν μνεία καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῷ ἀπὸ τῆς γῆς 3 καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἀνθρωπος ἔτι καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτόν οὐ ζήσῃ ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ’ ὄνόματι κυρίου καὶ συμποδιοῦσιν

αύτὸν δὲ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτὸν ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν **4** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται ἔκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν καὶ ἐνδύσονται δέρριν τριχίνην ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο **5** καὶ ἐρεῖ οὐκ εἰμὶ προφῆτης ἐγώ διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέν με ἐκ νεότητός μου **6** καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου καὶ ἐρεῖ ἄς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου **7** ῥόμφαια ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου καὶ ἐπ' ἄνδρα πολίτην μου λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξατε τοὺς ποιμένας καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας **8** καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ λέγει κύριος τὰ δύο μέρη ἐξολεθρευθήσεται καὶ ἐκλείψει τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ **9** καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς καὶ πυρώσω αὐτούς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου κάγὼ ἐπακούσομαι αὐτῷ καὶ ἐρῶ λαός μου οὗτός ἔστιν καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεός μου

14 ιδοὺ ἡμέραι ἔρχονται τοῦ κυρίου καὶ διαμερισθήσεται τὰ σκῦλά σου ἐν σοί **2** καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ιερουσαλημ εἰς πόλεμον καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις καὶ διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι καὶ αἱ γυναικες μολυνθήσονται καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἡμίσυ τῆς πόλεως ἐν αἷχμαλωσίᾳ οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολεθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως **3** καὶ ἐξελεύσεται κύριος καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις καθὼς ἡμέρα παρατάξεως

αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου **4** καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὅρος τῶν ἐλaiῶν τὸ κατέναντι Ιερουσαλημ ἐξ ἀνατολῶν καὶ σχισθήσεται τὸ ὅρος τῶν ἐλaiῶν τὸ ἡμίσυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ ἡμίσυ αὐτοῦ πρὸς θάλασσαν χάος μέγα σφόδρα καὶ κλινεῖ τὸ ἡμίσυ τοῦ ὅρους πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἡμίσυ αὐτοῦ πρὸς νότον **5** καὶ ἐμφραχθήσεται φάραγξ ὁρέων μου καὶ ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὁρέων ἔως Ιασολ καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ σεισμοῦ ἐν ἡμέραις Οζιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἥξει κύριος ὁ θεός μου καὶ πάντες οἱ ἄγιοι μετ' αὐτοῦ **6** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς καὶ ψῦχος καὶ πάγος **7** ἔσται μίαν ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς **8** καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ιερουσαλημ τὸ ἡμίσυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὸ ἡμίσυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἔσται οὕτως **9** καὶ ἔσται κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος εῖς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν **10** κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβε ἔως Ρεμμων κατὰ νότον Ιερουσαλημ Ραμα δὲ ἐπὶ τόπου μενεῖ ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμιν ἔως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης ἔως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν καὶ ἔως τοῦ πύργου Ανανελ ἔως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως **11** κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἔτι καὶ κατοικήσει Ιερουσαλημ πεποιθότως **12** καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις ἦν κόψει κύριος πάντας τοὺς λαούς ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ιερουσαλημ

τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν ἐστηκότων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τῶν ὁπῶν αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν **13** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕκστασις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς μεγάλη καὶ ἐπιλήμψονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ **14** καὶ ὁ Ιουδας παρατάξεται ἐν Ιερουσαλημ καὶ συνάξει τὴν ἴσχυν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἴματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα **15** καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις κατὰ τὴν πτῶσιν ταύτην **16** καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ τοῦ ἑορτάζειν τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **17** καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ιερουσαλημ τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται **18** ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ μηδὲ ἐλθῇ ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τούτοις ἔσται ἡ πτῶσις ἡν πατάξει κύριος πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **19** αὕτη ἔσται ἡ ἀμαρτία Αἰγύπτου καὶ ἡ ἀμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **20** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἄγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἔσονται οἱ λέβητες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου

τοῦ θυσιαστηρίου **21** καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ιουδα ἄγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἥξουσιν πάντες οἱ θυσιάζοντες καὶ λήμψονται ἐξ αὐτῶν καὶ ἐψήσουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

Μαλαχίας

1 λῆμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ισραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν
2 ἡγάπησα ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἡγάπησας ἡμᾶς οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ησαΐ τοῦ Ιακωβ λέγει κύριος καὶ ἡγάπησα τὸν Ιακωβ
3 τὸν δὲ Ησαΐ ἐμίσησα καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμὸν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δόματα ἐρήμου **4** διότι ἐρεῖ ἡ Ιδουμαία κατέστραπται καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ αὐτοὶ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἐγὼ καταστρέψω καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται κύριος ἔως αἰῶνος **5** καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ ὑμῶν ὅψονται καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε ἐμεγαλύνθη κύριος ὑπεράνω τῶν ὄριών τοῦ Ισραὴλ **6** σὺδὸς δοξάζει πατέρα καὶ δοῦλος τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγώ ποῦ ἐστιν ἡ δόξα μου καὶ εἰ κύριος εἰμι ἐγώ ποῦ ἐστιν ὁ φόβος μου λέγει κύριος παντοκράτωρ ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου **7** προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἡλισγήσαμεν αὐτούς ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἐξουδενωμένη ἐστὶν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα βρώματα ἐξουδενωμένα **8** διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίαν οὐ κακόν καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄρρωστον οὐ κακόν προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἥγουμένῳ σου εἰ προσδέξεται αὐτό εἰ λήμψεται πρόσωπόν σου λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δεήθητε αὐτοῦ ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν

ταῦτα εἰ λήμψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ **10** διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι καὶ οὐκ ἀνάψετε τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν οὐκ ἔστιν μου θέλημα ἐν ὑμῖν λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν **11** διότι ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου ἔως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὄνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν λέγει κύριος παντοκράτωρ **12** ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἡλισγημένη ἐστίν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενωνται βρώματα αὐτοῦ **13** καὶ εἴπατε ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστίν καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσεφέρετε ἀρπάγματα καὶ τὰ χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλούμενα καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ **14** καὶ ἐπικατάρατος δὲς ἦν δυνατὸς καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ κυρίῳ διότι βασιλεὺς μέγας ἐγώ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανές ἐν τοῖς ἔθνεσιν

2 καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς **2** ἐὰν μὴ ἀκούσητε καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὄνόματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταράσομαι αὐτὴν καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν **3** ίδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν

ῶμον καὶ σκορπιῶ ἥνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἥνυστρον ἔορτῶν ὑμῶν καὶ λήμψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό **4** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἔξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας λέγει κύριος παντοκράτωρ **5** ἡ διαθήκη μου ἣν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαί με καὶ ἀπὸ προσώπου ὄνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν **6** νόμος ἀληθείας ἣν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἀδικίᾳ οὐχ εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας **7** δτὶ χείλη ιερέως φυλάξεται γνῶσιν καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ διότι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορός ἐστιν **8** ὑμεῖς δὲ ἔξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ πολλοὺς ἡθενήσατε ἐν νόμῳ διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευι λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** κάγῳ δέδωκα ὑμᾶς ἔξουδενωμένους καὶ παρειμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδούς μου ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ **10** οὐχὶ θεός εἰς ἕκτισεν ὑμᾶς οὐχὶ πατήρ εἰς πάντων ὑμῶν τί δτὶ ἐγκατελίπετε ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν **11** ἐγκατελείφθη Ιουδας καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ισραὴλ καὶ ἐν Ιερουσαλημ διότι ἐβεβήλωσεν Ιουδας τὰ ἄγια κυρίου ἐν οἷς ἡγάπησεν καὶ ἐπετίθευσεν εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους **12** ἔξολεθρεύσει κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα ἔως καὶ ταπεινωθῆ ἐκ σκηνωμάτων Ιακωβ καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι **13** καὶ ταῦτα ἀ ἐμίσουν ἐποιεῖτε ἐκαλύπτετε

δάκρυσιν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν ἡ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν **14** καὶ εἴπατε ἔνεκεν τίνος δτὶ κύριος διεμαρτύρατο ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς νεότητός σου ἢν ἐγκατέλιπες καὶ αὐτὴ κοινωνός σου καὶ γυνὴ διαθήκης σου **15** καὶ οὐκ ἄλλος ἐποίησεν καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ καὶ εἴπατε τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεός καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ γυναικα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπης **16** ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλῃς λέγει κύριος ὁ θεός τοῦ Ισραὴλ καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε **17** οἱ παροξύνοντες τὸν θεόν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν καὶ εἴπατε ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς πᾶς ποιῶν πονηρόν καλὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν καὶ ποῦ ἐστιν ὁ θεός τῆς δικαιοσύνης

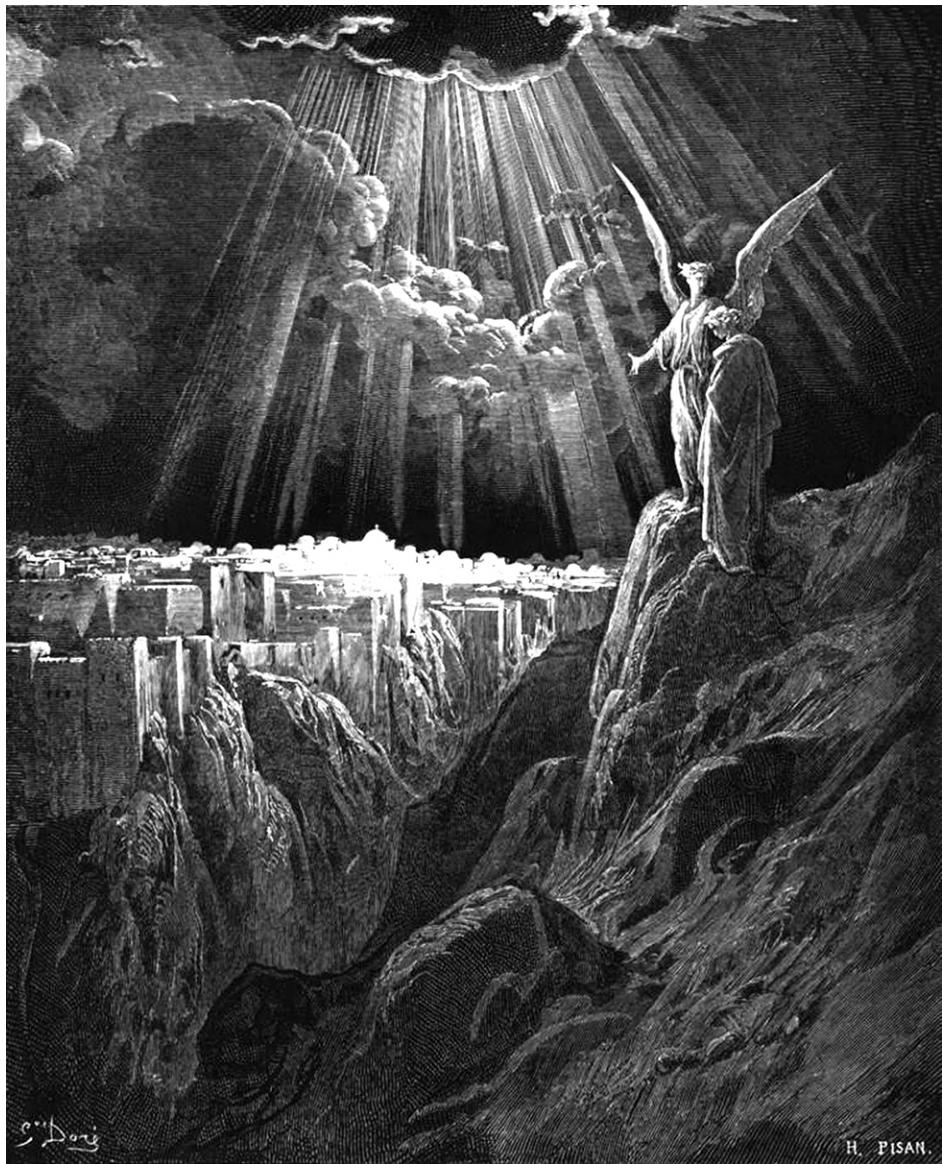
3 Ιδοὺ ἐγὼ ἔξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου καὶ ἔξαιρνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε ίδου ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ **2** καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ως πῦρ χωνευτηρίου καὶ ως πόα πλυνόντων **3** καὶ καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ως τὸ ἀργύριον καὶ ως τὸ χρυσίον καὶ καθαρίσει τοὺς υἱοὺς Λευι καὶ χεεῖ αὐτοὺς ως τὸ χρυσίον καὶ ως τὸ ἀργύριον καὶ ἔσονται τῷ κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ **4**

καὶ ἀρέσει τῷ κυρίῳ θυσίᾳ Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν 5 καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὄμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὁρφανοὺς καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με λέγει κύριος παντοκράτωρ 6 διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι καὶ ὑμεῖς νίοὶ Ιακωβ οὐκ ἀπέχεσθε 7 ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν ἐξεκλίνατε νόμιμά μου καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἐπιστρέψατε πρός με καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἐπιστρέψωμεν 8 εἰ πτερνιεῖ ἀνθρωπος θεόν διότι ὑμεῖς πτερνίζετε με καὶ ἐρεῖτε ἐν τίνι ἐπτερνίκαμέν σε ὅτι τὰ ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσιν 9 καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε τὸ ἔθνος συνετελέσθη 10 καὶ εἰσηγάκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυρούς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐπισκέψασθε δὴ ἐν τούτῳ λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχεῶ ὑμῖν τὴν εὐλογίαν μου ἔως τοῦ ἱκανωθῆναι 11 καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ λέγει κύριος παντοκράτωρ 12 καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῇ θελητή λέγει

κύριος παντοκράτωρ 13 ἐβαρύνατε ἐπ’ ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν λέγει κύριος καὶ εἴπατε ἐν τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ 14 εἴπατε μάταιος ὁ δουλεύων θεῷ καὶ τί πλέον ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἵκεται πρὸ προσώπου κυρίου παντοκράτορος 15 καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλοτρίους καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα καὶ ἀντέστησαν θεῷ καὶ ἐσώθησαν 16 ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ προσέσχεν κύριος καὶ εἰσήκουσεν καὶ ἔγραψεν βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν κύριον καὶ εὐλαβούμενοις τὸ δόνομα αὐτοῦ 17 καὶ ἔσονται μοι λέγει κύριος παντοκράτωρ εἰς ἡμέραν ἦν ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν καὶ αἱρετιῶ αὐτοὺς ὃν τρόπον αἱρετίζει ἀνθρωπος τὸν νιὸν αὐτοῦ τὸν δουλεύοντα αὐτῷ 18 καὶ ἐπιστραφήσεσθε καὶ ὅψεσθε ἀνὰ μέσον δικαίου καὶ ἀνὰ μέσον ἀνόμου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ δουλεύοντος θεῷ καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος

4 διότι ἴδοὺ ἡμέρα κυρίου ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέξει αὐτούς καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα καλάμη καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ρίζα οὐδὲ κλῆμα 2 καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ δόνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης καὶ ἵσις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ καὶ ἔξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα 3 καὶ καταπατήσετε ἀνόμους διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἦν ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος

παντοκράτωρ 4 καὶ ἵδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ύμῖν
Ηλιαν τὸν Θεσβίτην πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου
τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ 5 δὲς ἀποκαταστήσει
καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν
γῆν ἄρδην 6 μνήσθητε νόμου Μωυσῆ τοῦ δούλου
μου καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρηβ πρὸς
πάντα τὸν Ισραὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλήμ καὶνὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοι μασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἥκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης Ἰδού ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεός μετ' αὐτῶν ἔσται,
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-LXX-Septuagint/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατὰ Λουκᾶν 8:31
Πρὸς Ρωμαίους 10:7
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψὶς Ιωαννου 20:3

aīdios

Πρὸς Ρωμαίους 1:20
Ιούδᾳ 1:6

aiōn

Κατὰ Ματθαίου 12:32
Κατὰ Ματθαίου 13:22
Κατὰ Ματθαίου 13:39
Κατὰ Ματθαίου 13:40
Κατὰ Ματθαίου 13:49
Κατὰ Ματθαίου 21:19
Κατὰ Ματθαίου 24:3
Κατὰ Ματθαίου 28:20
Κατὰ Μάρκου 3:29
Κατὰ Μάρκου 4:19
Κατὰ Μάρκου 10:30
Κατὰ Μάρκου 11:14
Κατὰ Λουκᾶν 1:33
Κατὰ Λουκᾶν 1:55
Κατὰ Λουκᾶν 1:70
Κατὰ Λουκᾶν 16:8
Κατὰ Λουκᾶν 18:30
Κατὰ Λουκᾶν 20:34
Κατὰ Λουκᾶν 20:35
Κατὰ Ιωαννῆν 4:14
Κατὰ Ιωαννῆν 6:51
Κατὰ Ιωαννῆν 6:58
Κατὰ Ιωαννῆν 8:35
Κατὰ Ιωαννῆν 8:51
Κατὰ Ιωαννῆν 8:52
Κατὰ Ιωαννῆν 9:32
Κατὰ Ιωαννῆν 10:28
Κατὰ Ιωαννῆν 11:26
Κατὰ Ιωαννῆν 12:34
Κατὰ Ιωαννῆν 13:8
Κατὰ Ιωαννῆν 14:16

Πράξεις 3:21

Πράξεις 15:18

Πρὸς Ρωμαίους 1:25

Πρὸς Ρωμαίους 9:5

Πρὸς Ρωμαίους 11:36

Πρὸς Ρωμαίους 12:2

Πρὸς Ρωμαίους 16:27

Πρὸς Κορινθίους Α' 1:20

Πρὸς Κορινθίους Α' 2:6

Πρὸς Κορινθίους Α' 2:7

Πρὸς Κορινθίους Α' 2:8

Πρὸς Κορινθίους Α' 3:18

Πρὸς Κορινθίους Α' 8:13

Πρὸς Κορινθίους Α' 10:11

Πρὸς Κορινθίους Β' 4:4

Πρὸς Κορινθίους Β' 9:9

Πρὸς Κορινθίους Β' 11:31

Πρὸς Γαλατας 1:4

Πρὸς Γαλατας 1:5

Πρὸς Εφεσίους 1:21

Πρὸς Εφεσίους 2:2

Πρὸς Εφεσίους 2:7

Πρὸς Εφεσίους 3:9

Πρὸς Εφεσίους 3:11

Πρὸς Εφεσίους 3:21

Πρὸς Εφεσίους 6:12

Πρὸς Φιλιππησίους 4:20

Πρὸς Κολοσσαῖς 1:26

Πρὸς Τιμόθεον Α' 1:17

Πρὸς Τιμόθεον Α' 6:17

Πρὸς Τιμόθεον Β' 4:10

Πρὸς Τιμόθεον Β' 4:18

Πρὸς Τίτον 2:12

Πρὸς Εβραιους 1:2

Πρὸς Εβραιους 1:8

Πρὸς Εβραιους 5:6

Πρὸς Εβραιους 6:5

Πρὸς Εβραιους 6:20

Πρὸς Εβραιους 7:17

Πρὸς Εβραιους 7:21

Πρὸς Εβραιους 7:24

Πρὸς Εβραιους 7:28

Πρὸς Εβραιους 9:26

Πρὸς Εβραιους 11:3

Πρὸς Εβραιους 13:8

Πρὸς Εβραιους 13:21

Πετρου Α' 1:23

Πετρου Α' 1:25

Πετρου Α' 4:11

Πετρου Α' 5:11

Πετρου Β' 3:18

Ιωαννου Α' 2:17

Ιωαννου Β' 1:2

Ιουδα 1:13

Ιουδα 1:25

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 1:6

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 1:18

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 4:9

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 4:10

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 5:13

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 7:12

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 10:6

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 11:15

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 14:11

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 15:7

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 19:3

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 20:10

Αποκαλυψὶς Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατὰ Ματθαίου 18:8

Κατὰ Ματθαίου 19:16

Κατὰ Ματθαίου 19:29

Κατὰ Ματθαίου 25:41

Κατὰ Ματθαίου 25:46

Κατὰ Μάρκου 3:29

Κατὰ Μάρκου 10:17

Κατὰ Μάρκου 10:30

Κατὰ Λουκᾶν 10:25

Κατὰ Λουκᾶν 16:9

Κατὰ Λουκᾶν 18:18

Κατὰ Λουκᾶν 18:30

Κατὰ Ιωαννῆν 3:15

Κατὰ Ιωαννῆν 3:16

Κατὰ Ιωαννῆν 3:36

Κατὰ Ιωαννῆν 4:14

Κατὰ Ιωαννῆν 4:36

Κατὰ Ιωαννῆν 5:24

Κατὰ Ιωαννῆν 5:39

Κατὰ Ιωαννῆν 6:27

Κατὰ Ιωαννῆν 6:40

Κατὰ Ιωαννῆν 6:47

Κατὰ Ιωαννῆν 6:54

Κατὰ Ιωαννῆν 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Α' 4:17
Προς Κορινθιους Β' 4:18
Προς Κορινθιους Β' 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β' 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β' 2:16
Προς Τιμοθεον Α' 1:16
Προς Τιμοθεον Α' 6:12
Προς Τιμοθεον Α' 6:16
Προς Τιμοθεον Β' 1:9
Προς Τιμοθεον Β' 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α' 5:10
Πετρου Β' 1:11
Ιωαννου Α' 1:2
Ιωαννου Α' 2:25
Ιωαννου Α' 3:15
Ιωαννου Α' 5:11
Ιωαννου Α' 5:13
Ιωαννου Α' 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α' 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Άριθμοι 16:30
Άριθμοι 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α' 2:6
Βασιλειῶν Β' 22:6
Βασιλειῶν Γ' 2:6
Βασιλειῶν Γ' 2:9
'Ιώβ 7:9
'Ιώβ 11:8
'Ιώβ 14:13
'Ιώβ 17:13
'Ιώβ 17:16
'Ιώβ 21:13
'Ιώβ 24:19
'Ιώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

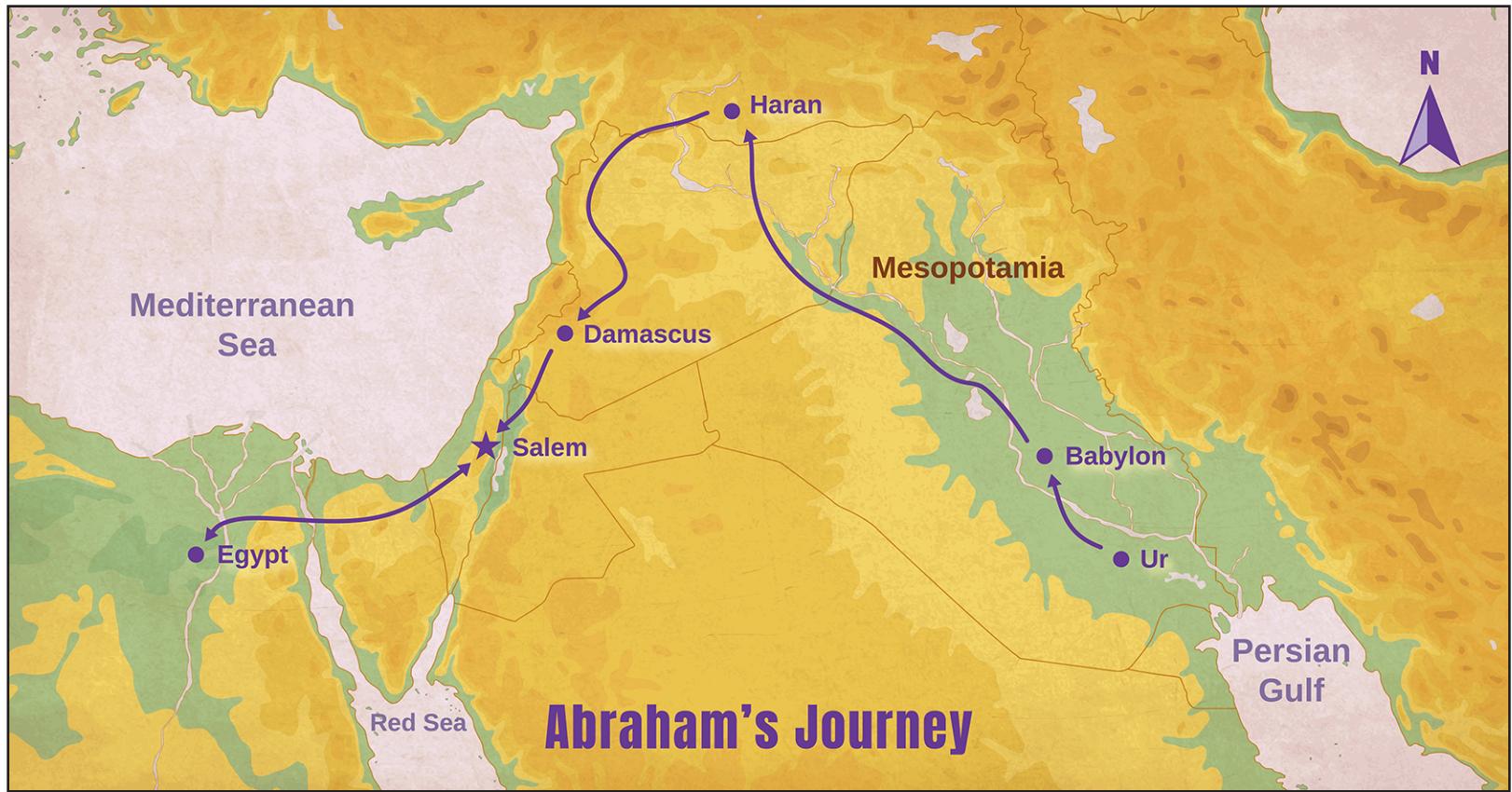
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18*
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
'Εκκλησιαστής 9:10
'Άσμα Ἄσμάτων 8:6
'Ησαΐας 5:14
'Ησαΐας 7:11
'Ησαΐας 14:9
'Ησαΐας 14:11
'Ησαΐας 14:15
'Ησαΐας 28:15
'Ησαΐας 28:18
'Ησαΐας 38:10
'Ησαΐας 38:18
'Ησαΐας 57:9
'Ιεζεκιήλ 31:15
'Ιεζεκιήλ 31:16
'Ιεζεκιήλ 31:17
'Ιεζεκιήλ 32:21
'Ιεζεκιήλ 32:27
'Οσηέ 13:14
'Άμώς 9:2
'Ιωνᾶς¹ 2:2
'Άμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β' 2:4

Questioned

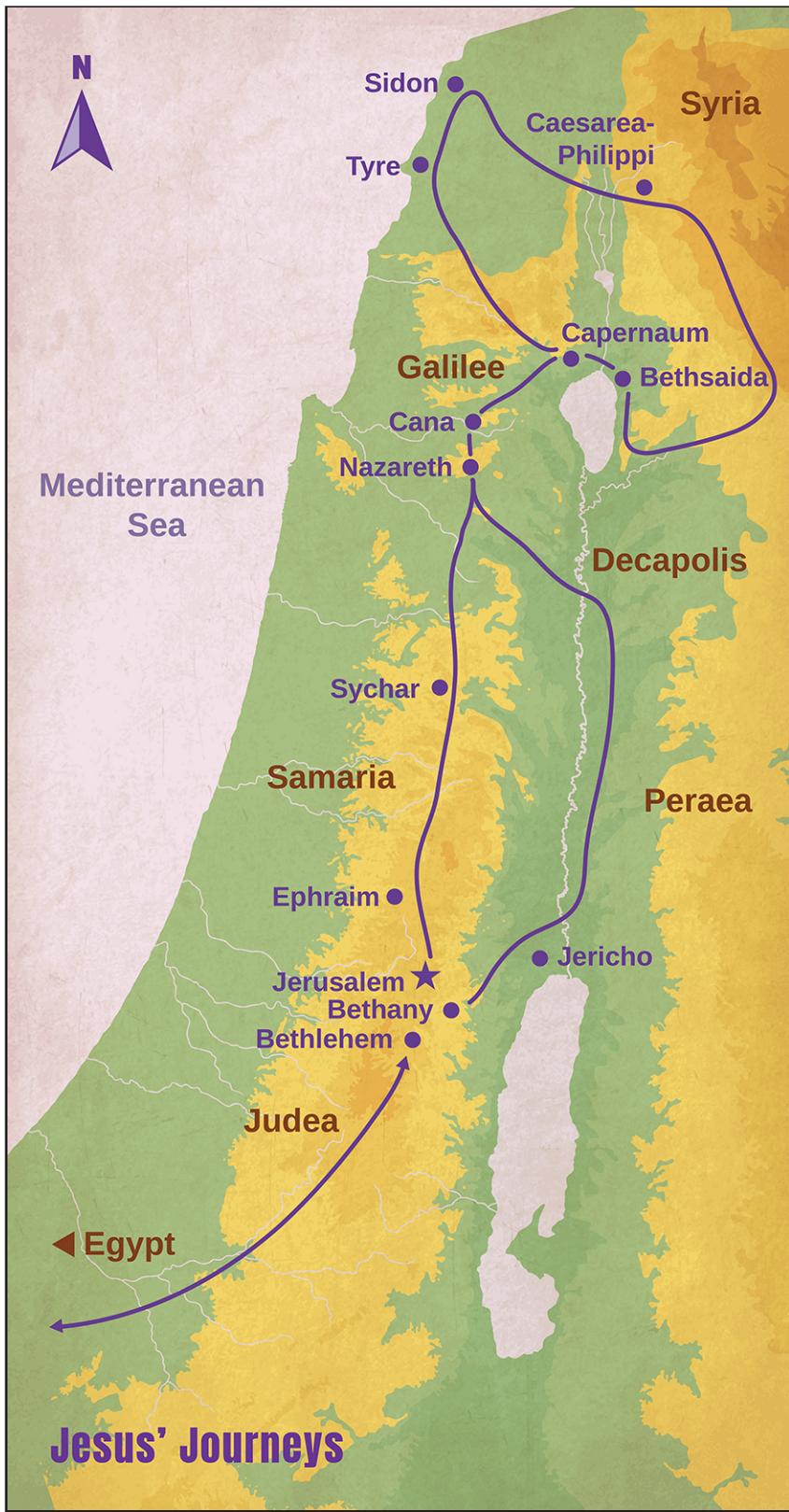
None yet noted

Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπῆκουσεν ἔξελθεῖν εἰς τόπον δὲ ἡμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, και ἔξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἕρχεται. - Προς Εβραιους 11:8

ώς δὲ ἔξαπέστειλεν Φαραω τὸν λαόν οὐχ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεός ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἰπεν γάρ
ὁ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἵδοντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

Καὶ γάρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονοῦσσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν σώματοῦ λύπρων ἀντὶ πολλῶν. - Κατὰ Μαρκόν 10:45

Παῦλος δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαιους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?

Who?

When?

		When?													
		Innocence		Fallen			Glory								
Who?	God	Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth						
		God's Perfect Fellowship	John 10:30	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16					All Restored						
		God's Perfect Fellowship		Pre-Incarnate, John 8:58	Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43									
	Mankind	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden		Everywhere, Psalm 139:7	Indwelling Believers, John 14:17			Acts 3:21							
		No Fall No Death	Gen 1:31	Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5											
		No Fall No Death		Blessed in Paradise, Luke 16:22											
	Angels	No Creation		Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					Col 1:20 Yes?						
		No people	Gen 1:1	Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14											
		No Fall		Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6											
		No Unholy Angels		Rebelling Against Christ			Thalaasa, Rev 20:13	Heb 2:16 No?							
		Gen 1:31		Accusing Mankind			Lake of Fire Revelation 19:20								
				1 Peter 5:8 and Revelation 12:10											
				Abyss Revelation 20:2											

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

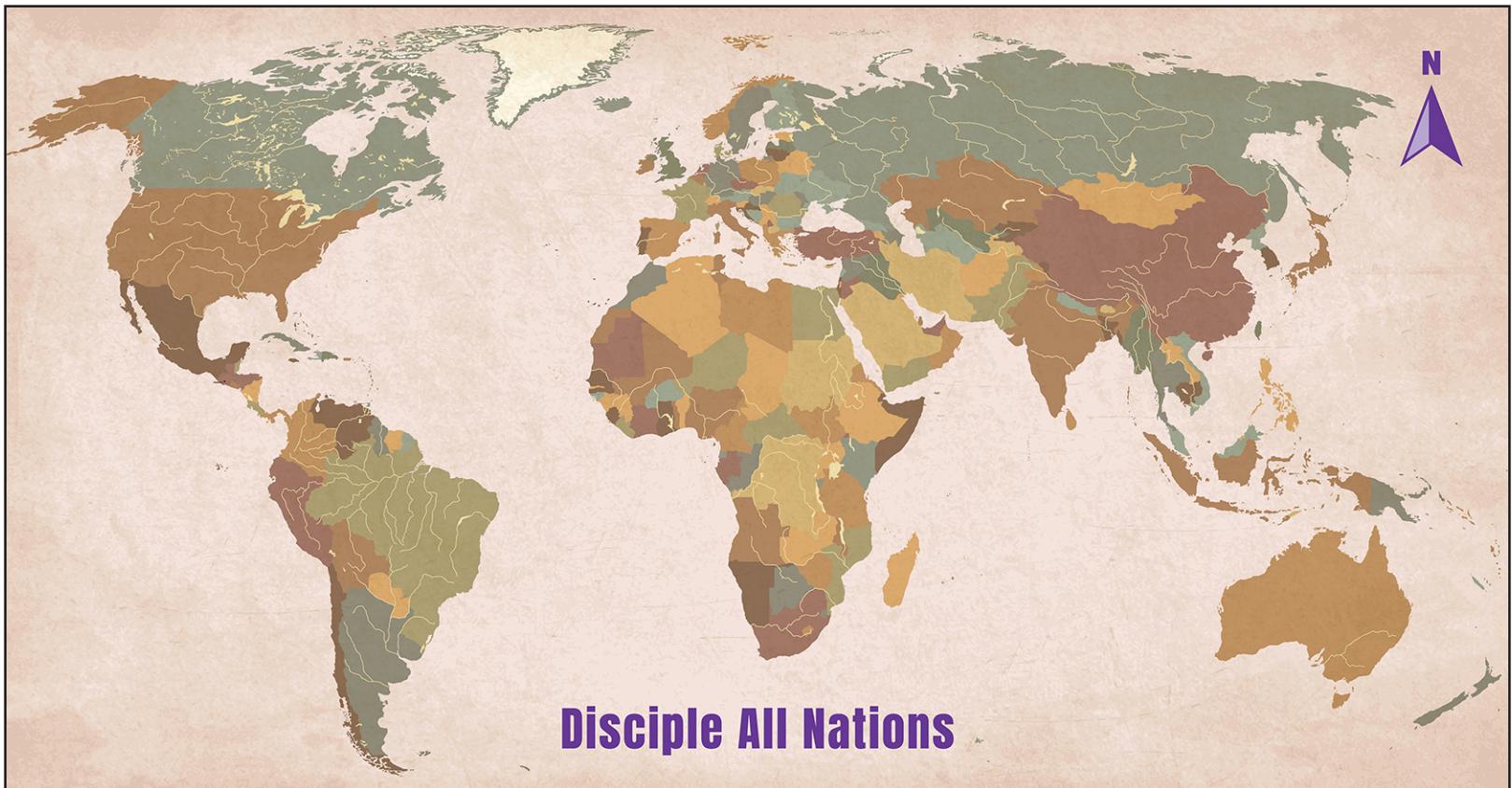
The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament *Hadēs*, 2) Geenna, 3) Tartaroō, 4) Abyssos, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, - Κατὰ Ματθαίου 28:19